[illegible]

[illegible]

ஸ்ரீகாயத்ரீ [illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

வெளியிட்டவர்:

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

ஸ்ரீபகவத்கீதையின்

தாத்பரியம் 1.

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

வெளியிட்டவர்:

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

ஸ்ரீ காயத்ரீ விலாஸம்.

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]:

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible] தீபிகை

[illegible]

ஸ்ரீ பகவத்கீதையின்

தாத்பர்யம்.

[illegible]

[illegible]

[illegible]

அய்யரவர்களால்

[illegible]

[illegible]

[illegible]:

[illegible] செட்டியாரவர்களது

[illegible] அச்சுக்கூடத்தில்

[illegible]

[illegible]

[illegible]

ஸ்ரீ [illegible] நம:.

[illegible].

உ - ரா - ஸ்ரீ, [illegible].

[illegible]।
[illegible]॥
[illegible]।
[illegible]॥

[illegible],

உ - ஸ்ரீ, [illegible].

[illegible]॥
[illegible]॥
[illegible]।
[illegible]॥

[illegible],

உ - ஸ்ரீ, [illegible].

[illegible]॥

[illegible]॥

[illegible]॥

[illegible]

അഭിപ്രായപത്രങ്ങൾ.

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible].

[illegible].

[illegible].

[illegible]।
[illegible]॥
[illegible]।
[illegible]॥

[illegible],

[illegible].

[illegible]।
[illegible]॥
[illegible]।
[illegible]॥

[illegible],

[illegible].

[illegible]॥

[illegible]॥

[illegible]॥

ശ്രീ ഭാഗവതമാഹാത്മ്യം.

അഭിപ്രായങ്ങൾ.

[illegible] - ശ്രീ, കൊടുങ്ങല്ലൂർ കൊച്ചുണ്ണിത്തമ്പുരാനവർകൾ.

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible] - ശ്രീ, [illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible] - ശ്രീ, [illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

श्रीः श्रीवासुदेवाय नमः.

अभिनन्दनश्लोकाः.

म - रा - श्री, वेदान्ति वेङ्कटरमणार्यकृतिः.

अनायासात्तत्त्वजिज्ञासोर्नामसंग्रहे ।
सर्वशास्त्रमहाभाष्याणि व्याख्यातुं समवेक्षितैः ॥
क्लृप्तक्लृप्तार्थ्यया रचिता सिद्धान्तत्रयबोधिका ।
टीका यादवराजेन्द्रीया जीयादाचन्द्रतारकम् ॥

रङ्गाचार्यः,

ब्र - श्री, राघवाचार्यशास्त्रिकृतिः.

अविद्याद्रिनिरासार्थं वेदान्तानां सारसंग्रहे ।
क्लृप्तक्लृप्तार्थ्यया निहिता जीयाट्टीकायदीपिका ॥
सुतत्त्वत्रयसिद्धान्त ज्ञप्तै टीकायदीपिका ।
जीयादाकल्पमेतद्धि निर्विघ्नं नन्दनायिनी ॥

शेषाद्रिः,

ब्र - श्री, श्रीनिवासाचार्यकृतिः.

श्रुतवेदान्तसंग्रहानां वितण्डनप्रदानां विरासनपरा-
णां नैय्यायिकवैशेषिकादीनां नष्टनवनवं शास्त्रार्थपारिणीं
श्रुतिवेदोक्तां । दोषाणां दोषाभास प्रमाणप्रमाणानाम्प्रदर्शी
सत्सु, संसारबन्धतरविभक्तिदा नवीनं यस्मिन्नवीनमेतत् ॥

शास्त्रसंप्रदायार्थावबोध संग्रहाज्ञानप्रियाजनितानि
प्रबोधबोधावलम्बविवरणीत प्रायश्चितं परवोधयाम् । टी
काकृन्मेदिनीशेन त्रयपारिगणिता प्रायश्चित्तकाय बोधं, प्र
कांशशंकराचार्यः प्रकाशसंसंस भाष्यवारिधिपर्यन्तः ॥

सत्तासां संक्षिप्तकार्थ श्रुतिमेतद्युतिषु भावग्राह्यतां
प्रदर्शयत, क्लिष्टत्वाद्विवादा ज्ञानवैविध्यहा बहुबहुपेक्षा।
सदा सौम्यं प्रसादसिद्ध मणितिभिर्ज्ञानज्ञ समारणाहैः,
क्लृप्तवस्त्रार्थं यत्नतिरस सम्प्रमाणिपूर्णं सम्बोधाय ॥

श्रीमते वासुदेवाय नमः.

अनुमोदनश्लोकाः.

म - रा - श्री, पोन्नुवि वेङ्कटरमणाय्यकृतिः.

अनायासादात्मतत्त्वं जिज्ञासूनां सुधाम्बुधे।
सम्यक्शोध्य भाष्याणि व्याव्याख्यासहवर्णितैः॥
कल्पवल्ल्याख्यया रचिता सिद्धान्तत्रयबोधिका।
गीताया द्राविडी टीका जीयादाचन्द्रतारकम्॥

[illegible],

ब्र - श्री, रामभद्रशास्त्रिकृतिः.

अविद्यातिमिरान्धानां देहिनां वस्तुसिद्धये।
कल्पवल्ल्याख्यया निहिता जीयाद्गीतार्थदीपिका॥
मतत्रितयविदां हृद्या गीतार्थदीपिका।
जीयादाकल्पमतुला निर्विघ्नानन्ददायिनी॥

मैसूर्,

ब्र - श्री, श्रीनिवासाचार्यकृतिः.

श्रुतिवेदान्तशास्त्राणि विततानि मतान्यपि विरोधपरा- णा न्यन्योक्तिसहितासानि न च वन्तयं शाखावाणीं कृपावशैः। तेषामन्यतरोपायं ममनिमनानसम्बोध्य सन्ध्यां, संसारेऽस्मिन्नतिवेपिता नष्टदीपवितीनाम्॥

शास्त्रं संगृह्य तावत्तत्त्वमय संग्राजन्यजाताश्च यत्प्रबोधसन्तु विधिवन्नीत ध्यायते तन्मयावायम्। गी ताम-प्रयेष्टं त्रयपरिगणिता ग्रन्थराजस्य बोधं, वस्तु तान्तशङ्कराद्यैः व्यकसमयसमं भाष्यवाङ्मितिवत्तः॥

श्रुतासां संस्कृतस्य द्राविडीयवेण दुग्धार्हं तां श्रीकृष्णस्य, श्रुतिस्मृत्याविवाका गीतार्थविवरणा वदन्तुकविकेशः। सद्यःकोऽयं परीक्षोद्यमविधिविदुषां नायाभार्यां, कल्पवल्ल्याख्यानतिरस सन्दर्शनं सम्बोधाण॥

சாற்றுக்கவிகள்.

தில்லையம்பூர் இயற்றமிழ் வித்துவான்

ம-ா-ா-ஸ்ரீ

வெங்கடராமையங்கா ரியற்றியவை

கழிநெடி லாசிரியம்.

உயர்வுபெறுந் தமிழ்நாட்டிற் செழுமறையோ டேகிடத மொருங்கு தேர்ந்தே
யுயர்வுமிகுந் தம்முதர ரோய்தொலைப்பா னலைந்து நிதமருளிற்குன்றி
மயர்வழிக்கத் தம்மவர்க்கே மனமிரங்கார் கல்வியினு மகிழ்ந்துநாளு
நயமுணர்த்தப் பிறர்க்கறிவி னுழைப்பவர்தங் கல்விவகை நன்காமன்றே. (க)

அன்றிருந்தார் தொன்முனிவ ரனைத்துணர்வு மளிக்கவரு மறிவுதாங்கி
யின்றறிந்தே யிருட்டகற்றுங் கைவிளக்காங் கீதையுரை யிரங்கிற்றந்தார்
நன்றிருந்தே பார்த்திடுமின் றமிழ்நடையுஞ் சுலபமதா நவின்றதுயோன்
வென்றிமிகுஞ் சோணாட்டுக் குப்புசாமி வேதியனும் விபுதர்கோனே. (உ)

கோயமுத்தூர் கேட்டிவ் ஐஸ்கூல் தமிழ்முன்ஷி

ம - ா - ா - ஸ்ரீ

முத்துசாமிஅய்யர் அவர்க ளியற்றிய

அகவல்.

ஓதைநெடுங்கட லாடையுடுத்த
மேதகுபுவிக்கணின் வெய்துறுமாந்தர்
பேதிருண்மூலப் பெருபிழம்பிடைபடிஇ
யோதிடுதகைமூன் றுறாகரணம்பொறி
தம்மிலுமுன்று தழையுமவர்க்கொடு
விம்மியவினைநாண் வீக்கிடயாப்புறூஉ
தாபத்திரயத் தழலிடைப்புழுவாய்
சோபத்தினிலே தோய்ந்துமருண்டெனும்
பிறவியுமிறுமாம் பிழையொருக்கி
மறுவிறனுணர்வுறூஉ மாண்சிவம்பெறவருள்
கொண்டுசெங்கமலை தன்கொழுனனாதி
தண்டொடுநேமி தாங்கியவெம்பரன்
அண்டர்களுயக ளுயரிலனையெலா
முண்டவன்வாய்மலர்ந் துசிதவருச்சுனன்
கருத்தொடுவினவக் கசடறுஞானப்
பொருட்கதிர்விரித்த புனிதநற்கீதைக்
கறநிலைவீடுணை ரான்றோர்செய்யுரைத்
திறனெலாஞ்சேரத் திரட்டிவிளக்கியே
நல்வகைச்சோழநன் னாட்டினிலுதித்துவாழ்
சொல்வளக்கோயமுத் தூரினினிலவுவோன்
பல்லுயிர்க்குபகரிப் பதுடற்பயனென
சொல்லுநூற்கொக்கவே தொல்லுலகுக்குநற்
குப்புசாமிப்பெயர் கொண்டிடுவேதிய
னற்புதன்செய்தபோ னன்றியார்செய்வரோ.

[illegible]

[illegible]

𑌅𑌵𑌤𑌾𑌰𑌿𑌕𑌾.

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

* வ - சப்தம், ஏவ - அர்த்தத்தில் கிரகிக்கத்தக்கது.

[illegible]

[illegible]

[illegible]

வி. கஉ.

அவதாரிகை.

நன்மையளிக்கவென்று நாரணனவதரித்து
மன்னுபூவுலகிற்காக்ஷி வரைவிலாதெல்லோருக்கும்
தன்மையாய்விளக்கிநல்ல தத்துவவுபதேசத்தைப்
பன்னுமாவாசுதேவன் பதத்தினைபோற்றிபோற்றி.

நேத்தியாம்வேதாந்த வாக்குக்குமெட்டாத
நிர்குணாநந்த பரமே;
நெய்யுவெண்ணெயு நிகர்நேசமாம்ஜீவேச
நேர்மையாயுறு மாயமே;
எள்ளிலெண்ணெயுமேல எங்குமேபரவிடும்
ஏகநாயக போதமே;
எண்ணிடத்தொலையாத எத்தனையோவஸ்துவாய்
என்றிடுசிதா நந்தமே;
பரிபூர்ணஅத்துவைத சச்சிதாநந்தகன
பரதத்துவமெஞ் ஞானமே;
படைத்தன்முதல்செய்யினும் பற்றின்றிசாக்ஷியாய்
பார்க்கின்ற சைதன்னியமே;
வேதோபநிடதமெனும் வேதாந்தசாரமாம்
கீதோபதேச விதமே;
பாஷ்யவ்யாக்யாநாதி அர்த்தசங்கிரகமும்
பாங்கானதமிழ் நடையிலே;
கிளர்மைசேர்பண்டிதர்கள் பார்த்தியற்றியவிந்த
கீதார்த்த தீபிகையினை;
பரமார்த்தமென்னப் படித்துளோர்க்கின்புற
பரமபதம்நீ யருள்வையே.

ஸ்ரீ க்ருஷ்ணாய பரப்ரஹ்மணே நம:

முகவுரை.

இவ்வுலகத்தில் சகலமனிதர்களும் துக்கத்தைவெறுத்து சுகா
நுபவத்தையே கோறுகிறார்களென்பதை நாம் நிமிஷந்தோறும் கா
ண்கிறோம். ஆனா லிவர்களில் பெரும்பாலோர் சுகத்தின் தாரதம்
மியம் தெரியாமல் எதை வாஸ்தவமாய் கோறவேண்டியதோ அதை
விட்டு கோறத்தகாததைக் கோறுகிறார்கள். ஆகையினாலே சுகத்
தின் தாரதம்மியத்தை விசாரிப்போம்.

இந்த சுகமானது உத்தமம் மத்தியமம் அதமம் என மூன்று
வகைப்படும். இவைகளில் அதம மத்தியம சுகங்கள் பலஉள் பிரி
வுகளை யுடையனவாகிலும் அந்த உள்பிரிவுகளைப்பற்றி விசாரிக்க
இப்போது அவசியமுமில்லை. பொதுவாய் விசாரிப்பதே போது
மானதாயு மிருக்கிறது.

அதமசுக மெதுவென்றால், இவ்வுலகத்தில் காதுகளால் வீணை
முதலிய வாத்தியாதிகளைக் கேட்பதினாலும் கண்களால் விநோத
மான ரூபாதிகளைப் பார்ப்பதினாலும் மூக்குகளால் புஷ்பாதிவாச
னைகளை கிரகிப்பதினாலும் நாவினால் பழம் முதலியவைகளை ருசிபா
ர்ப்பதினாலும் துவக்கில் சந்தனம் முதலியவை பூசிக்கொள்ளுவதி
னாலும் பின்னு மிப்படியே தனகனகவஸ்து வாகன புத்திரமித்திர
களத்திராதிகளுடன் கூடி யிருப்பதினாலும் உண்டாகிறவும் மனுஷி
யாநந்தமென்று சுருதி ஸ்மிருதிகளில் வழங்குகிறவுமான சுகமே.

பெரும்பாலோரால் விரும்பப்படுகிற இவ் வுலகசுகத்தை அத
மமென்று எப்படிச் சொல்லலாமென்றால், அப்படி சொல்லப் பல
முகாந்திரங்களுண்டு. அவைகளில் சில இவ்விடத்தி லுதாரணமாய்
எடுத்துக் கொள்ளுவோம்.

1. அதுஸ்திரமா யிருக்கத்தக்கதல்ல. எப்படியென்றால் —
வீணைமுதலிய வாத்தியாதிகளைக் கேட்கிறவனாயிலும் விநோத
மான ரூபாதிகளைப் பார்க்கிறவனாயிலும் புஷ்பாதிகளை முகருகிற
வனாயிலும் பழம் முதலியவைகள் நாக்கில் சம்பந்தித்திருக்கிறவனா
யிலும் சந்தனாதிகள் தேகத்தில் பூசியிருக்கிறவனாயிலும் தனகன
கவஸ்துவாகன புத்திரமித்திர களத்திராதிகளுக்குத் தீங்கு நேரி
டாதிருக்கிறவனாயிலும் எதோ சுவற்பகாலம் சுகமிருக்குமானாலும்
அச்சுகம் நீடித்திராது. மேலும் இப்படிப்பட்ட சுக மனுபவிக்

கும் காலத்திலேயே தற்செயலாய் நேரிடும் துக்க சம்பந்தத்தினுல் அச்சுகம்கூட நசித்துப்போகிறது.

2. இப்படிப்பட்ட விஷய சுகமானது எல்லோருக்கும் சமமாயிருப்பதாகச் சொல்லலாமென்றுல் அப்படியு மில்லே. ஒருவனுக்கு சுககரமாயிருக்கிற ஆகாராதி வஸ்துக்கள் மற்றொருவனுக்கு சுககரமா யிருக்கவில்லே.

3. சிலருக்கு சுவற்பகாலமாவ திருக்கிறதாகச் சொல்லப்பட்ட அந்த சுகமானது துக்கக்கலப்பற்றதாக விருக்கிறதோ வென்றுல், அப்படியுமில்லே. இராஜாவாக விருந்து சகல பாக்கியங்களேயும் அனுபவிக்கிற காலத்திலேயே தன் வம்சவிருத்திக்குப் புத்திரனில்லேயென்றும், நித்திய தரித்திரனுயிருப்பவன் புத்திரபாக்கியமுண்டாச்சுதென்று சந்தோஷமடையும் காலத்திலேயே இக்குழந்தைகளே ரக்ஷிக்க தனமில்லேயே என்றும், சுகத்தைக் கொடுக்கத் தக்க சகல சம்பத்திருந்தும் அவைகளே அனுபவிக்க ஏது வில்லாமல் வியாதியினுல் பீடிக்கப் படுகிறேனென்றும், பின்னு மிப்படியே ஒவ்வொருவனும் சுகத்துடன் துக்கத்தைக் கலந்தே அனுபவிக்கிருன்.

ஆகையால், பலரால் விரும்பப்படுகிறதானுலும் இந்த உலக சுகம் வாஸ்தவமான சுகமல்ல. ஆனுல் உலகத்தில் இதை சுகமென்று வியவகரிக்கிருர்களே யென்றுல், வாஸ்தவத்தை யறியாததினுல் அப்படி வியவகரிக்கப்படுகிறது. எப்படி என்றுல், இராஜாவாயிருப்பது அதிக சுகமென்று சொல்வோமானுல், அவ்வரசனுக்கும் பலவித துக்கங்களிருக்கின்றன. அவனுடைத்தாயிருக்கிற சேவகர்கள் புத்திரமித்திர களத்திராதிகள் வாகனுதிகள் இவைகள் மூலமாயும் சத்துருக்கள் மூலமாயும் நோய் பசிதாகம் முதலியவைகள் மூலமாயும் தன் தேசத்திலுண்டாகும் க்ஷாமம் முதலியவைகள் மூலமாயும் தனக்குச் சமானமானவர்கள் குரு மற்றுமுள்ள பெரியோர்கள் இவர்கள் விஷயமாய் செய்யவேண்டிய மரியாதை பூஜை முதலியவைகளில் குறைவுண்டாகாமல் நடக்கவேண்டியதின் மூலமாயும் துக்க மெவ்வளவுண்டாகுமோ அவ்வளவு சுகமுண்டாக ஏதுவில்லே. இப்படியே நடக்க சக்தியற்றவன் நடப்பவனேயும் நடக்கிறவன் வாகனுதிகளில் சவாரிபோகிறவனேயும் சுகிஎன்று வியவகரித்தாலும் வாஸ்தவத்தில் அவர்களே சுகிகளென்றுசொல்ல இடமில்லே. ஆகையால், இந்த உலகசுகத்தில் சுகமென்கிற வியவகாரம் அக்கியானத்தினு லுண்டானதே.

மத்தியம சுகமெதுவென்றுல், இவ்வுலகத்தில் சிரத்தையோடு தேவதைகளே யுத்தேசித்தும் பலனே யுத்தேசித்தும் செய்கிற வேதோக்தமான நித்திய நைமித்திக கருமங்கள், சத்பாத்திரத்தில்

செய்யப்படும் தானம், தேவாலய பிரதிஷ்டை, சத்திரம் சாவடி தண்ணீர்ப்பந்தல் முதலியவை கட்டிவைத்தல், தடாகாதிகள் வெட்டிவைத்தல், தேவாலயம் சத்திரம் தண்ணீர்ப்பந்தல் முதலியவைகளில் பூஜை அந்நதான முதலியன நடப்பித்தல், முதலாயுள்ள புண்ணியகருமங்களினால், அக்கருமங்களுக்குத் தக்கபடி பலன்களை அனுபவிக்க சுவர்க்கலோகம் முதலிய லோகங்களில் தேவசரீரமடைந்து, அந்தலோகங்களில் அனுபவிக்கத் தக்கதாயும் துக்கக்கலப் பற்றதாயும் எப்போதும் சந்தோஷ முள்ளதாயும் வியாதிமுதலிய துக்கமில்லாததாயும், இப்பூலோக சுகத்தைவிட பலமடங்கு சிரேஷ்டமானதாயும், தேவாநந்தமென்று சுருதி ஸ்மிருதி புராணாதிகளில் சொல்லப்பட்டதாயுமுள்ள சுகமே. இந்த சுவர்க்காதிலோகங்களில் அனுபவிக்கப்படும் சுகத்தை மத்தியமசுகமென்று எப்படிசொல்லலா மென்றாலோ, இது அழிவற்றசுகமல்லாததினால்தான். ஏனென்றால், எந்த புண்ணியகருமத்தின் பலனை அனுபவிக்க எந்தலோகத்தை ஒருவன் அடைந்தானோ, அந்தலோகத்தில் அந்த புண்ணியகருமத்திற்காகக் குறிக்கப்பட்டிருக்கிற காலம்வரையில்தான் அந்த லோகசுகத்தை யனுபவிக்கலாம். அந்தப் புண்ணியத்தின்பலனை அனுபவிக்கக் குறித்தகாலம் முடிந்தவுடனே "தஹிநாவஸுஸம்வாதஉுஷிகுவாமெயெ தயொநம்வ-நாவதவெதெ" "க்ஷீணெவுணெ உதுமொககம்விஶந்தி" என்கிற பிரமாணங்கள் படிக்கு அவன் இந்தமனுஷியலோகத்தில் ஜனித்து, மறுபடியும் இந்தஉலகத்தின் சுகதுக்காதிகளையே அனுபவிக்க வேண்டியவனாயிருக்கிறானதினால்தான்.

உத்தமசுகமெதுவென்றால், சருவசிரேஷ்டமான மோக்ஷமே. மோக்ஷமென்கிற பதத்திற்கு விடுதலையடைகிறதென்பதே சரியான அர்த்தம். எதிலிருந்து விடுதலை யடைகிறதென்றால், ஜனனமரணங்களாகிற சம்சாரதுக்கத்திலிருந்துதான். சம்சாரம் எப்படி துக்கமானதென்றாலோ, மலமூத்திர இரக்த மாம்ஸம் முதலியவைகளால் நிறைந்ததாகியதாயின் கருப்பாசயத்தில் கட்டுண்டிருப்பதும் துக்கமே. அக்கருப்பத்திலிருந்து தலைகீழாய் பலதுன்பங்களடைந்து பூமியில் பிறப்பதும் துக்கமே. பிறந்தபிறகு பால்லிய கௌமார யௌவனவார்த்திக தசைகளில் பசிதாகம் வியாதிகுடும்ப சம்ரக்ஷணை குடும்பவியோகம் அசக்திமுதலியவைகளும் துக்கமே. கடைசியாய் மரணாவஸ்தையும் துக்கமே. ஆகையால், இச்சம்சாரம் துக்கமென்று சொல்லப்பட்டது. அதிலிருந்து விடுபடுவதாகிய மோக்ஷமானது அழிவற்றதாகிய நித்தியாநந்தமென்றும் பிரம்மாநந்தமென்றும் சுருதி ஸ்மிருதி இதிஹாஸ புராணாதிகளில் பிரசித்தமாயிருக்கிறது.

சுகமானது இப்படி மூன்றுவித தாரதம்மிய முடையதாயிருப்பதினாலே, ஒவ்வொருவனும் உத்தம சுகமடைய முயலவேண்டுமேயன்றி மற்றசுகங்களை விரும்பக்கூடாது. அதையடைய முயற்சிசெய்துவந்தால் அவனவன் முயற்சிக்குத்தக்கபடி இந்த ஜன்மத்திலேயேயாவது "பஹூநாம் ஜந்மநாமந்தே ஜ்ஞாநவாந்மாம் ப்ரபத்யதே" என்கிற பிரமாணப்படிக்கு சில ஜன்மங்களுக்குப் பிறகாவது உத்தம சுகமடையலாம். மத்தியமாதம சுகங்களைக்கோறி அவைகளிலேயே பற்றுள்ளவன் எத்தினைகோடி ஜன்மங்களை எடுத்தாலும் உத்தம சுகமடைய மாட்டான்.

ஆகையால், இந்த உத்தம சுகமடைய சாதனமெதென்பதை இப்போது விசாரிக்கவேண்டிய தாகிறது. முக்கிய சாதனம் ஞானமாயும் அமுக்கியசாதனம் நிஷ்காம கருமங்களாயு மிருக்கின்றன. அச்சாதனங்களை அடையும் மார்க்கத்தை நமக்கு வெளிப்படுத்துவதில் முக்கியமும் சருவசிரேஷ்டமுமான சாதனம் சுருதியே. சுருதி என்பது வேதமென்றறிக. வேதமானது கருமகாண்டம்ஞானகாண்டமென இருவகைப்படும். நித்திய நைமித்திக கருமங்களைப்பற்றியும் அவைகளை அநுஷ்டிக்கவேண்டிய விதத்தைப்பற்றியும் சொல்லுகிற பாகம் கருமகாண்டமென்றும், எது மோக்ஷத்திற்கு முக்கிய காரணமோ, அந்த ஞானத்தை உண்டாக்கிறவும் வேதாந்தமென்று சொல்லப்படுகிறவுமான பாகம் ஞானகாண்டமென்றும் சொல்லப்படுகிறது. இக்கருமகாண்டத்தில் சொல்லப்பட்டிருக்கிற நித்தியநைமித்திக கருமங்களை அவைகளுக்கு விதிக்கப்பட்டிருக்கிற பலனை அடையவேண்டுமென்கிற கோறிக்கையுடன் செய்தால் மத்தியம சுகமடையப்படுமானாலும் பலனில் அபேக்ஷை யில்லாமல் விதிப்படிசெய்து ஈசுவரார்ப்பணம் செய்துவந்தால், அதினால் சித்தசுத்தியும் சித்தசுத்தியினால் ஞானமும் ஞானத்தினால் மோக்ஷமு மடையலாம்.

விஸ்தாரமாயும் மகாத்துமாக்களுக்கே அர்த்தமாகக் கூடியதாயும் உத்தமசுக மடைவிக்க முக்கிய சாதனத்தை வெளிப்படுத்துகிறதாயு மிருக்கிற வேதாந்தமாகிய உபநிஷத்துகளி னர்த்தங்களைப் பூர்ணமாய் அறிந்துகொள்ளும் சக்தி நமக்கில்லையே என்றாலோ, இக்கொடுமையான கலியுகத்தில் நாமிப்படிப்பட்ட நிலைமைக்கு வருவோமென்பதை யுத்தேசித்தே சாக்ஷாத் மகாவிஷ்ணு வானவர் கிருஷ்ணாவதாரம் செய்திருந்தகாலத்தில அர்சுனனை நிமித்தமாகக் கொண்டு சகலரும் கடைத்தேற சுலபமா யிருக்கும்பொருட்டு வேதாந்தார்த்தங்களின் சாரமாகிய கீதாசாஸ்திரத்தை உபதேசித்திருக்கிறார்.

மகாவிஷ்ணுவானவர் கிருஷ்ணாவதாரம் செய்ய வேண்டியதென்ன? அவர் அர்சுனனை நிமித்தமாகக்கொண்டு உபதேசிக்கவேண்

டியதென்ன? என்றாலோ இவ்விஷயம் சாதாரணமாய் பலருக்குத் தெரிந்திருந்தாலும் தெரியாத சிலர் பொருட்டு அச்சரித்திரத்தை இவ்விடத்தில் சுருக்கி சொல்லுவோம் "𑌯𑌦𑌾𑌯𑌦𑌾𑌹𑌿𑌧𑌰𑍍𑌮𑌸𑍍𑌯 𑌗𑍍𑌲𑌾𑌨𑌿𑌰𑍍𑌭𑌵𑌤𑌿𑌭𑌾𑌰𑌤 । 𑌅𑌭𑍍𑌯𑍁𑌤𑍍𑌥𑌾𑌨𑌮𑌧𑌰𑍍𑌮𑌸𑍍𑌯 𑌤𑌦𑌾𑌤𑍍𑌮𑌾𑌨𑌂𑌸𑍃𑌜𑌾𑌮𑍍𑌯𑌹𑌮𑍍 ॥ 𑌪𑌰𑌿𑌤𑍍𑌰𑌾𑌣𑌾𑌯𑌸𑌾𑌧𑍂𑌨𑌾𑌂 𑌵𑌿𑌨𑌾𑌶𑌾𑌯𑌚𑌦𑍁𑌷𑍍𑌕𑍃𑌤𑌾𑌮𑍍 । 𑌧𑌰𑍍𑌮𑌸𑌂𑌸𑍍𑌥𑌾𑌪𑌨𑌾𑌰𑍍𑌥𑌾𑌯 𑌸𑌂𑌭𑌵𑌾𑌮𑌿𑌯𑍁𑌗𑍇𑌯𑍁𑌗𑍇" (இந்த பகவத்கீதை ௪-வது அத்தியாயம், ௭-௮-சுலோகங்களைப்பார்க்க,) என்கிற பகவத்வாக்கியப்படிக்கு துஷ்டநிக்கிரக சிஷ்டபரிபாலனத்திற்காகவும் யாதவ வம்சத்தில் பிறந்திருந்தவர்களும் மகாபக்தர்களுமான வசுதேவர், தேவகி, இவர்களுடைய இஷ்டபூர்த்திக்காகவும் அவர்களுக்குப் புத்திரனாக அவதாரம் செய்தார்.

அக்காலத்தில் அஸ்தினாபுரத்தை யாண்டுவந்த சந்திரவம்சத்தரசர்களின் சந்ததியில் திருதராஷ்டிரனென்றும் பாண்டு என்றும் இருசகோதரர்க ளிருந்தார்கள். திருதராஷ்டிரன் பிறவிக்குருடன். அவன் பட்டத்திற்கு அருகனல்லாவிட்டாலும் தம்பியான பாண்டு தமையனிடத்திலுள்ள பக்ஷத்தினால் தமையனை ராஜாவாக்கித் தான் இளவரசானான். சிலகாலத்திற்குப்பிறகு இறந்துபோனான். இந்த பாண்டுவுக்கு தருமபுத்திரர் பீமசேனன் அர்சுனன் நகுலன் சகதேவன் என ஐந்துகுமாரர்களும் திருதராஷ்டிரனுக்கு துரியோதனன் முதலிய நூறுகுமாரர்களு மிருந்தார்கள். பாண்டுகுமாரர்கள் வித்தையிலும் வல்லமையிலும் பெருந்தன்மையிலும் புத்தியிலும் சகலவித நற்குணங்களிலும் துரியோதனாதிகளைவிட சிரேஷ்டர்களாயும் சகலராலும் புகழப்படத்தக்கவர்களாயு மிருந்ததினால் தன்தகப்பனுக்குப்பிறகு இராஜ்ஜியம் தனக்குக் கிடைக்காமல் போய்விடுமென்கிற பயத்தினால் துரியோதனன் இவர்களை விரோதித்துத் தந்திரமாய்க் கொன்றுவிடவும் எண்ணங்கொண்டான். தன்குமாரன் பாண்டவர்களை விரோதிக்கிறானென்கிற சங்கதியை திருதராஷ்டிரன் அறிந்து பாண்டவர்களுக்குப்பாதி இராஜ்ஜியம் கொடுத்து, இந்திரப்பிரஸ்தமென்கிற பட்டணத்தில் அவர்களை வசிக்கச்செய்தான். துரியோதனன் அத்துடன் திருப்தியடையாமல் பாண்டவர்களைக் கொன்றுவிடப் பலவிதமுயற்சிசெய்தும் பயன்படாததினால் அவர்களை அடுத்து அவர்களிடத்தில் சிநேகம் பாராட்டிக் கடைசியில் மோசடியாய் தருமபுத்திரனைச் சூதாட்டத்திற் குட்படுத்தி தனக்கு (துரியோதனனுக்கு) அம்மானான சகுனி என்பவனைக்கொண்டு மாயச்சூதாடுவித்து, பாண்டவர்களுடைய சகல சொத்துக்களையும் அபகரித்துக்கொண்டது மல்லாமல் பாண்டவர்களையும் அவர்களுடைய பத்தினியும் பதிவிரதாசிரோமணியுமாகிய துரோபதை

யையும் சபையில் மானபங்கம்செய்தான். பீஷ்மாசாரியர் முதலான பெரியோர்களுடைய வேண்டுதலின்பேரில் பாண்டவர்கள் பன்னிரண்டுவருஷம் காட்டில் சஞ்சரித்துப் பதின்மூன்றாவது வருஷம் தனக்கு (துரியோதனனுக்கு)த் தென்படாதவிடத்தில் வசித்துப் பிறகு வந்தால் பாதிராஜ்ஜியம் கொடுக்கிறதாக துரியோதனன் உடன்பட்டான். மகாபெலசாலிகளானாலும் தருமமென்கிற கயிற்றால் கட்டுண்டபாண்டவர்கள் காட்டுக்குச்சென்று நிபந்தனை தப்பாமல் பதின்மூன்றுவருஷம் காடுமலைமுதலிய விடங்களில் சஞ்சரித்து பிறகு பாதிராஜ்ஜியம் கொடுக்கும்படி துரியோதனனைக்கேட்டனுப்பினார்கள். அதற்கவன் சம்மதிக்கவில்லை. பிறகு தங்களுக்கு அம்மான் பிள்ளையும் தங்களிடத்தில் அதிக வாத்ஸல்லியமுடையவருமான கிருஷ்ணபகவானைப் பிரார்த்தித்து அவர் மூலமாயும் துரியோதனனை பாதிராஜ்ஜியம் கொடுக்கும்படி கேட்டனுப்பினார்கள்.. துரியோதனன் ஊசிகுத்துமிடமுள்ள பூமிகூடக்கொடுக்க மனதில்லை என்றான். அதின் பிறகு இருகக்ஷியாரும் யுத்தம்செய்யவேண்டியதாய் நேரிட்டது. இந்த யுத்தத்திற்கு பாரதயுத்தமென்று பெயர்.

இந்த யுத்தத்துவக்கத்தில் இருதாரத்துச் சேனைகளும் யுத்தகளத்தில் நிற்கும்போது, அச்சேனைகளை அர்சுனன் பார்த்து இருதாரச் சேனைகளிலு முள்ளவர்களில் பெரும்பாலும் தன் பெந்துக்களும் சிநேகிதர்களும் குருக்களுமா யிருக்கக்கண்டு, பரிதாபமடைந்து தனக்கு சாரதியாக விருந்தருளிய ஸ்ரீகிருஷ்ணபகவானை நோக்கி, நான் இந்தச் சேனைகளைக்கொல்லத் துணியேன், குருமுதலிய பெந்துக்களைக்கொன்றால் நரகமடைவேன், எனக்கு இராஜ்ஜியம் வேண்டாம், காட்டுக்கே மறுபடி செல்வேனென்றான். அந்த வார்த்தைகளைக்கேட்ட கிருஷ்ணபகவானானவர் அர்சுனனை நிமித்தமாகக் கொண்டு சகலமானபெயர்களும் கடைத்தேறும்பொருட்டு, க்ஷத்திரிய தருமம் முதலிய வருணாசிரம தருமத்தையும், அவனவனுடைய வருணாசிரம தருமத்தை விட்டவன் நரகமடைவா னென்பதையும், ஆத்மானாத்ம விவேகத்தையும், உத்தம சுகத்தையடைய வேண்டியதற்கான ஞான கரும மார்க்கங்களையும் உபதேசித்தார். ஆகையால், இந்த கிரந்தமானது பகவானான கிருஷ்ணசுவாமியினா லுபதேசிக்கப் பட்டபடியால் பகவத்கீதை யென்றும், வேதாந்தார்த்தங்களைத் திரட்டிச்சொல்லி யிருக்கிறபடியால் உபநிஷத் என்றும், பரபிரம்மத்தைத் தெரிவிக்கிற வித்தையா யிருப்பதால் பரபிரம்ம வித்தையென்றும், ஆத்மாநாத்ம விவேகத்தை விளக்குகிற சாங்கிய யோகமும் கரும யோகமும் சொல்லப்பட் டிருப்பதால் யோக சாஸ்திரமென்றும், கிருஷ்ணபகவானுக்கும் அர்சுனனுக்கும் நடந்த உத்தர பிரத்தியுத்தரங்களா யிருப்பதால் கிருஷ்ணார்சுன ஸம்வாதமென்றும் சொல்லப்படுகிறது.

பாரதயுத்தத்தில் நடக்கும் சகல சங்கதிகளையும் உடனுக்குடனே திருதராஷ்டிரனுக்குச் சொல்லும்படியாய் மகாவிஷ்ணு அம்சத்தினால் அவதாரம் செய்திருக்கிற வேதவியாச மகரிஷியினால் அநுக்கிரகமும் ஞானக்கண்ணும் பெற்ற சஞ்சயனென்பவரால் இந்த உபதேசம் முழுவதும் திருதராஷ்டிரனுக்குச் சொல்லப்பட்டது. வேதவியாசமகரிஷியானவர் மகாபாரத மென்கிற கிரந்தம் செய்தபோது இந்த கீதையை மகாபாரதத்துடன் சேர்த்தார். அப்படி சேர்த்தே ஐயாயிர வருஷங்களுக்கு அதிகமாயிருக்கவேண்டும். அதற்குப் பிந்தியகாலத்தில் இந்த சாஸ்திரார்த்தத்தை சரியாய்த் தெரிந்துகொள்ளும் சக்தி ஜனங்களிடத்தில் குறைந்துபோன படியால், இரண்டாயிரம் வருஷங்களுக்கு முந்தி ஸ்ரீமத் சங்கராசாரிய சுவாமியவர்கள் இந்த கீதார்த்தத்தை விவரித்துக்காட்டி அத்துவைத மத சித்தாந்தத்திற் கிணங்கவும், அதற்குச் சிலகாலத்திற்கு பிறகு ஸ்ரீமத் இராமானுஜாசாரிய சுவாமியவர்கள் விசிஷ்டாத்துவைத மத சித்தாந்தத்திற் கிணங்கவும், ஸ்ரீமத் மத்துவாசாரிய சுவாமிகள் துவைதமத சித்தாந்தத்திற் கிணங்கவும் பாஷியம் செய்தார்கள். அப்பாஷியங்களின் அர்த்தங்களைக் கூடத்தெரிந்துகொள்ளும் சக்தி ஜனங்களிடத்தில் குறைவுபடவே, அந்தந்த மதத்தைப் பின்பற்றிய சில விவேகிகள் அந்தந்த மதத்தை யனுசரித்து மூலத்திற்கு வியாக்கியானங்களும் பாஷியங்களுக்கு (டீகாவென்று வழங்குகிற) வியாக்கியானங்களும் செய்தார்கள். இக்காலத்திலோ, வயதுசென்றவும் வைதிக மார்க்கத்திலுள்ளவும் சிலர்தவிர மற்றவர்களிடத்தில் சம்ஸ்கிருதவிற்பத்தி விசேஷமாயில்லாமையால் அவர்களின்பொருட்டு பிராகிருதபாஷையில் மொழிபெயர்ப்பது அவசியமாயிற்று. அப்படியே உத்கிருஷ்டமான இக்கிரந்தமானது யூரோப்தேசத்தில் கிரீக் ஜர்மன்லாட்டின் இங்கிலீஷ் பிரஞ்சுமுதலிய பாஷைகளிலும் இந்த தேசத்தில் இங்கிலீஷ் தெலுங்கு கன்னடம் தமிழ்முதலிய பாஷைகளிலும் மொழிபெயர்க்கப்பட்டிருக்கிறது. அம்மொழி பெயர்ப்புகளைவிட இக்கிரந்தத்தினா லதிகப் பிரயோஜனமுண் டென்பதை இதைப்பார்த்த மாத்திரத்தில் சகலரும் தெரிந்துகொள்ளலாம். அதாவது, மூலசுலோகங்களும் பத பதார்த்தங்களும் பொழிப்புரையும் எழுதப்பட் டிருக்கின்றன. இவைகளிலிருந்து பேதப்பட்டிருக்கிற விஷயங்களில் பிரசித்தமான மேல்கண்ட மூன்றுமத பாஷியங்களி னுடையவும், அத்துவைத மத சித்தாந்தத்தை அனுசரித்து ஸ்ரீதரசுவாமிகளும் துவைத சித்தாந்தத்தை யனுசரித்து இராகவேந்திர சுவாமிகளுஞ் செய்திருக்கிற வியாக்கியானங்க ளுடையவும் முக்கியமான தாத்பரியங்கள் எழுதப்பட் டிருக்கின்றன. இந்த பாஷியங்களுடையவும் வியாக்கியானங்களுடையவும் தாத்பரியங்கள் சில பதங்கள் விஷயத்தில் மட்டும் பேதப்படு மிடங்களில், அந்தப் பதங்களுக்கு அடையாளமிட்டு

பேதமுள்ள அர்த்தங்கள் அந்தப் பக்கத்தின் அடியில் குறி காட்டப்பட்டிருக்கின்றன. அத்துவைத மதத்தை அநுசரித்த சூதன சரஸ்வதி என்பவருடைய வியாக்கியானத்தி லிருந்தும் ஸ்ரீ சங்கராசாரிய சுவாமிகளுடைய கீதாபாஷியத்திற்கு ஆநந்தகிரி பவர் செய்திருக்கிற டீகாவிலிருந்தும் சிலபதங்களுடைய அர் பேதங்கள் சில விடங்களில் வெளிப்படுத்தப்பட் டிருக்கின் பாஷியங்களையாவது வியாக்கியானங்களையாவது பூர்ணமாய் மொ பெயர்த் திருப்பதாக கிரகிக்கக்கூடாது. அப்படிச் செய்வதில் அதிகமாய் பெருகுமென்றெண்ணி அந்தந்த தாத்பரியங்கள் வரையில் சுருக்கிச் சொல்லப்பட்டிருக்கின்றன. பாஷிய வியா யானங்களில் குறிப்பிட்ட சுருதிஸ்மிருதி புராணாதி வாக்கியங் அவைகளுக்கு அர்த்தங்களும் அவ்வவ்விடங்களி லெழுதப்பட் கின்றன. பெரியோர்களால் நான் தெரிந்து குறிப்பு போட் தவைகளும் உபயோகமா யிருக்கலாமென்று நான் எண்ணின ளுமான சில அபிப்பிராயங்களும் சுருதிஸ்மிருதி புராணாதி யங்களும் அவசியமானவைகளுக்கு அர்த்தங்களும் சில சுலோ ளின் அடியிலெழுதப்பட் டிருக்கின்றன. ஸ்ரீதரசுவாமிகளுடை வியாக்கியானத்தை அனுசரித்தே பெரும்பாலும் பதவுரை பொ புரைகள் எழுதப்பட் டிருக்கின்றன. எதாவதொரு மதத்தை கித்து அல்லது தூஷித்துச்சொல்ல எண்ணங்கொள்ளவுமில்லை, படிச் செய்யவுமில்லை. அந்தந்த மதசுவரூபம் தெரிந்தவரையில் ளியிடப்பட்டிருக்கின்றது.

இந்தக் கிரந்தத்தைச்செய்து அதினுல் கீர்த்தி அடையவே மென்கிற எண்ணங்கொண்டு இதில் நான் பிரவிருத்திக்க வி கீதா சாஸ்திரமானது மோக்ஷ சுகத்திற்கு வழிகாட்டி யானதெ பெரியோர்களால் அறிந்து அதை மனனஞ்செய்யத் தொடங் தில் சிரேஷ்டமான தத்துவார்த்தங்கள் என் அற்பபுத்தியில் நிற்காமையால் எழுதி மனனம் செய்யலாமென்று துடங்கினே பிறகு பிரசித்தமான மூன்று சித்தாந்தங்களையும் விசாரிக்க யுண்டானமையால் அவைகளை விசாரித்து எழுதினேன். அ எழுதினது என்னைவிட அற்பசக்தி யுள்ளவர்களுக்கு முப மாகலாமென்றெண்ணி அச்சிடத்துணிந்தேன்.

இவ்வளவு செய்கைக்கும் என் சாமர்த்தியமே காரணமெ மலைக்கவேண்டாம். ஒரு பாஷையிலாவது நான்போதுமான ஞா முள்ளவனல்ல. அப்படியிருந்தும் இவ்வளவு பெரிதான கா தில் தலையிடலாமா வென்றால், ஈசுவராநுக்கிரகமும் மகாவித் களுடைய உதவியு முண்டானபோது என்னைவிட கிஞ்சிக்கிய சமர்த்தனுவான்.

இந்த கிரந்தத்தைத் துடங்க முதல் காரணமானவர் கோயமுத்தூர் வாசியாயிருந்தவரும் கொச்சி புதுக்கோட்டைமுதலிய சம்ஸ்தான வித்வானும் திருமத சித்தாந்தங்களை அறிந்தவருமான ஸ்ரீ-ஸ்ரீ வெங்கிடரமணாசார் அவர்கள்தான். அந்த மகானுடைய சகாயத்தினால் மொழி பெயர்க்கப்பட்ட இந்த கிரந்தத்தை பூர்ணமாய் ஒத்துப்பார்ப்பதற்குள்ளாக அவர் வைகுண்டபதவியை அடைந்தார். அந்த மனவருத்தத்தினால் இந்த கிரந்தத்தை அவ்வளவுடன் கைநழுவவிடத்தக்க நிலைக்குவந்துவிட்டேன். அப்படியிருக்க ஈசுவரானுக்கிரக பெலத்தால் விசேஷ பிரக்ஞையும் சுகுணமு முள்ளவரும் திருநெல்வேலி ஜில்லா கல்லடக்குருச்சி அக்கிரகாரவாசியும் இப்போது காசியில் பண்டிதசுவாமிகளென்று பிரசித்திபெற்று பரமஹம்ஸராயிருக்கிற பூர்வாசிரமத்தில் ராமதீக்ஷிதர் என்கிற பெயரை யுடையவர்களுடைய மூன்றாவது குமாரருமான ஸ்ரீ-ஸ்ரீ சந்திரசேகர சாஸ்திரிகளுடைய சகாயம் கிடைக்கப்பெற்றேன்.

இவ்விஷயத்தில் கோயமுத்தூர் வாசியான தெக்கலூர் ஸ்ரீ-ஸ்ரீ ராமாசாரியார் குமாரரும், பண்டிதருமான அகோபலாசாரியார் அவர்களுடைய சகாயமும், மத்துவமத சித்தாந்தவிஷயமாக சில சமயங்களில் கிடைத்தது.

பின்னும் இக்கிரந்தம் எழுதத் துடங்கினது முதல் எழுதின ஒவ்வொரு பாகத்தையும் பரிசோதனை செய்து பிழைகளை நீக்கி குணங்களைச் சேர்க்கும் விஷயத்தில் யுக்தாயுக்தங்களை எடுத்துக்காட்டியும் வாசகப்பிழை எழுத்துப்பிழைகளைத் திருத்துவித்தும் அப்படியே அச்சிட்டு வரும் ஒவ்வொரு புரூப் ஷீட்டுகளைப் பரிசோதித்தும் வந்தவர்களும் வைதீக லௌகீக பரிக்கியான முள்ளவர்களும் நல்ல விவேகிகளும் வேதாந்த விசாரம் செய்தும் இன்னும் செய்துகொண்டி ருக்கிறவர்களும் எனக்கு அத்தியந்த சிநேகிதர்களுமான இரண்டு கனவான்களுடைய பெயரை வெளியிட அவர்களுக் கிஷ்டமில்லாவிட்டாலும் இவ்விடத்தில் வெளியிடாமலிருக்க என்மனம் கொள்ளவில்லை. அவர்களாரென்றால், கோயமுத்தூர் வாசியும் கோயமுத்தூர் சப்கலேக்ட்டர் ஆபீஸ் சிரஸ்தேதாராகவிருந்து இப்போது பென்ஷன் வாங்குகிறவரும், ஆச்சரிய தர்ப்பண மென்னும் கிரந்தத்திற்கு கருத்தாவுமான மகா-ள-ள-ஸ்ரீ பொன்முடிவெங்கிட ரமணய்யர் அவர்களும், டிப்டி கலேக்ட்டர் உத்தியோகத்திலிருந்து இப்போது பென்ஷன் வாங்குகிற மகா-ள-ள-ஸ்ரீ வெங்கிடேசய்யர் அவர்களுமே. இக்கனவான்களுடைய விலைமதிப்புக்கெட்டாத உதவிக்கு நன்றியறிதலைச் செலுத்தி வந்தனம் செய்வதைத்தவிர வேறு பிரத்தியுபகாரம் செய்ய

த்⁴ருதி:*	தைரியம்
ஶௌசம்†	சரீரமனசுத்தி
அத்³ரோஹ:‡	பிறருக்குத்துரோகஞ்செய்யாமை
நாதிமாநிதா§	கர்வமின்மை
(ப⁴வந்தி)	இவைகள்
ஹே பா⁴ரத	ஓ! அர்ச்சுனா!
தை³வீம்	தேவதைகள் அடையத்தகுந்த
ஸம்பத³ம்¶	சம்பத்தை
அபி⁴ஜாதஸ்ய‖	அடையத்தகுந்த யோக்கியதையுடன் பிறந்தவனுக்கு
ப⁴வந்தி+	உண்டாகின்றன.

(ஸ்ரீ) கிருஷ்ணபகவான் அர்ச்சுனனை நோக்கிப் பின்னுஞ்சொன்னது—பயமின்மை, மனநிர்மலம், ஆத்மஞான உபாயத்தை அறிந்து அந்தநிஷ்டையி லிருத்தல், சத்பாத்திரத்தில் தானஞ்செய்தல், வெளியிந்திரியங் (கருமேந்திரியங்)களை யடக்குதல், தரிசபூர்ணமாசாதி யக்கியங்கள் செய்தல், பிரம்ம யக்கியமுதலிய ஜபயக்கியங்கள் செய்தல், தபஸ்செய்தல், நேர்மை (எப்போதும் சகலகாரியங்களையும் நேரானவிதமாய்ச்செய்தல்), பிறருக்குத்துன்பஞ்செய்யாமை, பொய்யின்மை, கோபமின்மை, கொடை (தியாகம்), [illegible]

தி அபகாரமும் செய்யாமலிருத்தல். (ஸ்ரீ,வி) அபகாரஞ் செய்தவனிடத்தில் கோபமில்லாமலிருப்பதுடன் உபகாரமும் செய்தல்.

* (ஶம) தேகேந்திரியாதிகள் சோர்வடைந்தாலும் அவைகளைத்தாங்கி கலக்கமற்றிருக்கிற மனத்துணிவு. (ரா) மகா ஆபத்காலத்திலும் செய்யத்தக்கவைகளை விடாமல் செய்தல். (ஸ்ரீ,வி) கவலையற்றிருத்தல்.

† (ஶம) காமக்குரோதாதிகளில்லாதது மனசுத்தி, ஜலம் முதலியவைகளால் அழுக்குகளைப் போக்கடித்துக்கொள்வது தேகசுத்தி, இப்படி சவுசம் இருவகைப்படும். (ரா) இந்திரியங்கள் மனசு இவைகளை சாஸ்திரோக்தமான கருமானுஷ்டானத்துக்கு யோக்கியமாகச் செய்துகொள்ளுவது. (ஸ்ரீ,வி) பகவத்தியானமுதலியதால் அந்தர் சவுசம். மிருத்திகாதிகளினால் செய்துகொள்ளுவது வெளிசவுசம்.

‡ (ஶம) (ஸ்ரீ) பிறனைக்கொல்ல நினையாமை. (ரா) (ஸ்ரீ,வி) பிறருடைய காரியங்களுக்கு விரோதம் செய்யாமை.

§ (ஶம) (ஸ்ரீ) தன்னை மற்றவர்கள் பூஜிக்கவும், மரியாதைசெய்யவும் வேண்டுமென்கிற எண்ணமில்லாமை. (ஸ்ரீ,வி) அகங்காரமின்மை.

¶ - ‖ - + (ரா) பகவதாக்ஞைப்படி நடந்தவர்களான தேவர்களின் சம்பத்தை அடையப் பிறந்தவன். (ஸ்ரீ) தெய்வசம்பத்தை அனுபவிக்கப்பிறந்தவன்.

தல், கோட்சொல்லாமை, பிராணிகளிடத்தில் தயவாயிருத்தல், விஷயங்களிலாசையின்மை, குரூரமற்றதன்மை, வெட்கம், சபலமின்மை, பெருந்தன்மை, பொறுமை, தைரியம், சரீரசுத்தி மனசுத்தி, பிறருக்கு துரோகஞ் செய்யாமை, கர்வமின்மை, இவைகள் ஓ! அர்சுந! தேவதைகளுடையத்தகுந்த சம்பத்தை அடைகிறதற்கு யோக்கியதையுடன் பிறந்தவனுக்குண்டாகின்றன.

(ஸா) பிராணிகளுடைய சுவபாவம், தைவம் ஆசுரம் இராக்ஷஸம் என்று மூன்றுவிதமாயுள்ள தென்பது, இதின் கூ - வது அத்தியாயத்தில் குறிப்பிடப்பட்டது. அவைகளைப்பற்றி இந்த அத்தியாயத்தில் விஸ்தாரமாய்ச் சொல்லப்படுகிறது. தைவசம்பத்தினுல் பெந்த நிவிருத்தி யுண்டாகுமாகையால் அதையடைய முயலவேண்டும். ஆசுர இராக்ஷஸ சம்பத்துகளினுல் பெந்தமுண்டாகுமாகையால் அவைகளைவிட முயலவேண்டும் என்பது கருத்து.

(ரா) கங-கச-கரு-அத்தியாயங்களில், சேர்ந்தும் பிரிந்து மிருக்கிற பிரகிருதிபுருஷர்களுடைய சுவரூப நிச்சயமும், அவர்களுடைய சேர்க்கைக்கும் பிரிதலுக்கும் காரணமாகிய விஷயசம்பந்தமும் விஷயநிவிருத்தியும், அவர்கள் சேர்ந்திருந்தாலும் பிரிந்திருந்தாலும் அவர்கள் பகவானுடைய விபூதி என்பதும், அசேதனத்தையும் சேதனர்களான பெத்தமுக்த ஜீவர்களேயும் பார்க்கிலும் பகவானுக்குள்ள விசேஷமும் சொல்லப்பட்டன. இதில் சாஸ்திரங்களினுலேயே அறியத்தகுந்த சில அர்த்தங்களைத் திடப்படுத்தும்பொருட்டு, தைவாசுரவிபாகத்தைச் சொல்லுகிறர்.

(தெ) மோக்ஷசாதனங்களுக்கு விரோதியானதைப் பரிகரிக்கவேண்டுமென்பது இதினுல் சொல்லப்படுகிறது. (க-உ-௩)

ரு. [Grantha verse line 1]
[Grantha verse line 2]

[Grantha]	ஓ! பார்த்தா!
[Grantha]*	டம்பமும் (கபடமானவேஷம்)
[Grantha]†	ஐசுவரியம் வித்தைமுதலியவைகளினுல் மதித்திருப்பதும்

* (ரா) கீர்த்திக்காக தருமம்செய்தல். (ஸ்ரீ,வி) தான் அற்பனுக விருக்கையில், நான் மகானென்று பிறர் நினைக்கவேண்டுமென்று எண்ணி, அதற்குத்தகுந்தபடி செய்கிறது.

† (ரா) நன்மை தீமைகளை யறிகிற ஞானத்தைப் போக்கடிக்கப்பட்டதாகிய, விஷயானுபவத்தினுலுண்டாகிற சந்தோஷம்.

அதிமாநஶ்ச*	தற்புகழும்
க்ரோத⁴:†	கோபமும்
பாருஷ்யமேவ ச‡	குரூரத்தன்மையும்
அஜ்ஞாநம் சைவ§	அஞ்ஞானமுமே
ஆஸுரீம் ஸம்பத³ம் } ¶	அசுரசம்பத்தை
அபி⁴ஜாதஸ்ய	உடையவனாக ஜனித்தவனுக்கு
(ப⁴வந்தி)	உண்டாகின்றன.

ஓ! பார்த்தா! டம்பமும், ஐசுவரியம்வித்தை முதலியவைகளால் மதித்திருப்பதும், தற்புகழும், கோபமும், குரூரத்தன்மையும், அஞ்ஞானமும், அசுரசம்பத்தை யுடையவனாக (அடையத்தகுந்தவனாக) ஜனித்தவனுக்குண்டாகின்றன. (௪)

---

௫. தை³வீ ஸம்பத்³விமோக்ஷாய நிப³ந்தா⁴யாஸுரீ மதா।
மா ஶுச: ஸம்பத³ம் தை³வீமபி⁴ஜாதோ(அ)ஸி பாண்ட³வ॥

தை³வீ ஸம்பத் } ‖	தைவசம்பத்தானது
விமோக்ஷாய +	பெந்தநிவிருத்திக்கும்
ஆஸுரீ ÷	அசுரசம்பத்தானது

---

* (ரா) கல்வி முதலியவைகளா லுண்டாகும் அகங்காரம். (ஸ்ரீ,வி) பிரமாணத்தை அதிக்கிரமித்தல் (வரம்பைக் கடந்து நடத்தல்). (ஸ்ரீ) அபி⁴மாந: - என்றுபாடம், அர்த்தமொன்றே.

† (ரா) (ஸ்ரீ,வி) பிறரைத் துன்பப்படுத்தும் விஷயத்திலுண்டாகிற துணிவு.

‡ (ஸ) (ஸ்ரீ) கடினவசனம். (ரா) நல்லோருக்கு மனசங்கடமுண்டாக்கத்தக்க சுவபாவம். (ஸ்ரீ,வி) பிறருக்கு நிஷ்டூரத்தையுண்டுபண்ணும் சுவபாவம்.

§ (ஸ) தப்பெண்ணம். (ரா) பராபரஞானமாவது, காரியாகாரிய விவேகமாவதில்லாமை.

¶ (ஸ்ரீ) உபலட்சணமாக இராக்ஷஸ சம்பத்தையும் சொன்னதாக கிரகிக்க வேண்டியது. (ரா) பகவதாக்கினையை அதிக்கிரமித்து நடக்கிற சுவபாவம்.

‖ (ரா) பகவானுடைய ஆக்கினையை அநுசரிக்கிறதாகிய தைவசம்பத்தானது.

\+ (ஸ்ரீ,வி) நான்குவிதமான மோக்ஷத்திற்கும். (ரா) பெந்த நிவிருத்திக்கும் கிரமமாய் என்னை அடைகிறதற்கும்.

÷ (ரா) ஈசுவராக்கினையை மீறி நடக்கிறதாகிய அசுரசம்பத்தானது. (ஸ) அசுர ராக்ஷஸ சம்பத்தானது.

நிபந்தாய*	பெந்தமுண்டாகிறதற்கும்
மதா	காரணமென்றுநிச்சயிக்கப்பட்டிருக்கிறது
பாண்டவ	ஓ! பாண்டுபுத்திரா!
தைவீம் ஸம்பதம்	தைவசம்பத்தை
அபிஜாத:	அடையப்பிறந்தவனாக
அஸி	இருக்கிறாய்
மா ஶுச:	விசனப்படாதே.

தைவசம்பத்தானது (சமுசார) பெந்தநிவிருத்திக்கும், அசுர சம்பத்தானது (சமுசார) பெந்தமுண்டாகிறதற்கும், காரணமென்று நிச்சயிக்கப்பட்டிருக்கின்றன. ஓ! பாண்டுபுத்திரா! தைவசம்பத்தை யடையப்பிறந்தவனாக விருக்கிறாய். விசனப்படாதே. (௫)

---

௬. த்வௌ பூதஸர்கௌ லோகேஸ்மிந் தைவ ஆஸுர ஏவ ச।
தைவோ விஸ்தரஶ: ப்ரோக்த ஆஸுரம் பார்த்த மே ஶ்ருணு॥

அஸ்மிந் லோகே	இந்தஉலகத்தில்
தைவ:	தைவமென்றும்
ஆஸுர ஏவ ச	ஆசுரமென்றும்
பூதஸர்கௌ	பூதங்களுடைய சிருஷ்டிகள்
த்வௌ	இரண்டுவிதமாயிருக்கின்றன
தைவ:	தைவசிருஷ்டியானது
விஸ்தரஶ:	விஸ்தாரமாய்
ப்ரோக்த:	சொல்லப்பட்டது
பார்த்த	ஓ! குந்திபுத்திரா!
ஆஸுரம்	அசுரசிருஷ்டியை
மே	என்னிடத்திலிருந்து
ஶ்ருணு	கேள்.

இவ்வுலகத்தில் தைவமென்றும் ஆசுரமென்றும் பூதசிருஷ்டிக ளிரண்டுவிதமா யிருக்கின்றன. தைவ சிருஷ்டியானது விஸ்தார மாய்ச் சொல்லப்பட்டது. ஓ! குந்திபுத்திரா! அசுரசிருஷ்டியை யென்னிடத்திலிருந்துகேள்.

(ஸ்ரீ) இதின் ௯ - வது அத்தியாயம், ௧௨ - வது சுலோகத்தில் அசுர ராக்ஷஸ சுவபாவங்களைக் குறித்துச் சொல்லியிருக்கிறார். இவ்

---

* (ஸ்ரீ.வி) தாழ்ந்தஸ்தானமாகிய இருட்டில் வாசம்பண்ணுவதற்கும் (அதோ கதிக்கும்).

அபி⁴மாநஶ்ச*	நற்புகழும்
க்ரோத⁴:†	கோபமும்
பாருஷ்யமேவ ச‡	குரூரத்தன்மையும்
அஜ்ஞாநம் சைவ ச§	அக்கியானமுமே
ஆஸுரீம் ஸம்பத³ம் ¶	அசுரசம்பத்தை
அபி⁴ஜாதஸ்ய	உடையவனாக ஜநித்தவனுக்கு
(ப⁴வந்தி)	உண்டாகின்றன.

ஓ! பார்த்தா! டம்பமும், ஐசுவரியம்வித்தை முதலியவைகளால் மதித்திருப்பதும், நற்புகழும், கோபமும், குரூரத்தன்மையும், அக்கியானமும், அசுரசம்பத்தை யுடையவனாக (அடையத்தகுந்தவனாக) ஜநித்தவனுக்குண்டாகின்றன. (௪)

---

௫. தை³வீ ஸம்பத்³விமோக்ஷாய நிப³ந்தா⁴யாஸுரீ மதா |
மா ஶுச: ஸம்பத³ம் தை³வீமபி⁴ஜாதோஸி பாண்ட³வ ||

தை³வீ ஸம்பத் ‖	தைவசம்பத்தானது
விமோக்ஷாய +	பெந்தநிவிருத்திக்கும்
ஆஸுரீ ÷	அசுரசம்பத்தானது

---

* (ரா) கல்வி முதலியவைகளா லுண்டாகும் ஆணவம். (ஸ்ரீ,வி) பிரமாணத்தை அதிக்கிரமித்தல் (வரம்பைக் கடந்து நடத்தல்). (ஸ்ரீ) அபிமாநம் - என்றுபாடம், அர்த்தமொன்றே.

† (ரா) (ஸ்ரீ,வி) பிறரைத் துன்புறுத்தும் விஷயத்திலுண்டாகிற ஆவேசம்.

‡ (மூ) (ஸ்ரீ) கடினவசனம். (ரா) நல்லோருக்கு மனோகலக்க முண்டாகத்தக்க சுவபாவம். (ஸ்ரீ,வி) பிறருக்கு விஷ்ரோத்தையுண்டுபண்ணும் [illegible].

§ (மூ) தப்பெண்ணம். (ரா) பராபரஞானமாவது, [illegible] மாவதில்லாமை.

¶ (ஸ்ரீ) உபலட்சணமாக இராக்ஷஸ சம்பத்தையும் [illegible] வேண்டியது. (ரா) பகவதாக்ஞையை அதிக்கிரமித்து நடக்கிற [illegible].

‖ (ரா) பகவானுடைய ஆக்ஞையை அநுசரிக்கிறதாகிய [illegible] தானது.

\+ (ஸ்ரீ,வி) ஈசுவிதமான மோக்ஷத்திற்கும். (ரா) [illegible] கிரமமாய் என்னை அடைகிறதற்கும்.

÷ (ரா) ஈசுவராக்ஞையை மீறி நடக்கிறதாகிய அசுரசம்பத்தானது. (மூ) அசுர ராக்ஷஸ சம்பத்தானது.

நிபந்தாய*	பெந்தமுண்டாகிறதற்கும்
மதா	காரணமென்று நிச்சயிக்கப்பட்டிருக்கிறது
பாண்டவ	ஓ! பாண்டுபுத்திரா!
தைவீம் ஸம்பதம்	தைவசம்பத்தை
அபிஜாதஃ	அடையப்பிறந்தவனாக
அஸி	இருக்கிறாய்
மா ஶுசஃ	விசனப்படாதே.

தைவசம்பத்தானது (சமுசார) பெந்தநிவிருத்திக்கும், ஆசுர சம்பத்தானது (சமுசார) பெந்தமுண்டாகிறதற்கும், காரணமென்று நிச்சயிக்கப்பட்டிருக்கின்றன. ஓ! பாண்டுபுத்திரா! தைவசம்பத்தை யடையப்பிறந்தவனாக விருக்கிறாய். விசனப்படாதே. (௫)

---

௬. த்வௌ பூதஸர்கௌ லோகேऽஸ்மிந் தைவ ஆஸுர ஏவ ச।
தைவோ விஸ்தரஶஃ ப்ரோக்த ஆஸுரம் பார்த்த மே ஶ்ருணு॥

அஸ்மிந் லோகே	இந்தஉலகத்தில்
தைவஃ	தைவமென்றும்
ஆஸுரஶ்ச	ஆசுரமென்றும்
பூதஸர்கௌ	பூதங்களுடைய சிருஷ்டிகள்
த்வௌ	இரண்டுவிதமாயிருக்கின்றன
தைவஃ	தைவசிருஷ்டியானது
விஸ்தரஶஃ	விஸ்தாரமாய்
ப்ரோக்தஃ	சொல்லப்பட்டது
பார்த்த	ஓ! குந்திபுத்திரா!
ஆஸுரம்	அசுரசிருஷ்டியை
மே	என்னிடத்திலிருந்து
ஶ்ருணு	கேள்.

இவ்வுலகத்தில் தைவமென்றும் ஆசுரமென்றும் பூதசிருஷ்டிக ளிரண்டுவிதமா யிருக்கின்றன. தைவ சிருஷ்டியானது விஸ்தார மாய்ச் சொல்லப்பட்டது. ஓ! குந்திபுத்திரா! அசுரசிருஷ்டியை யென்னிடத்திலிருந்துகேள்.

(ஸ்ரீ) இதின் ௯ - வது அத்தியாயம், ௧௨ - வது சுலோகத்தில் அசுர ராக்ஷஸ சுவபாவங்களைக் குறித்துச் சொல்லியிருக்கிறார். இவ்

* (ஸ்ரீ.வி) தாழ்ந்தஸ்தானமாகிய இருட்டில் வாசம்பண்ணுவதற்கும் (ஸம்ஸாரபந்தத்துக்கும்).

விடத்தில் அசுர சுவபாவத்தை மட்டும் சொல்லி, தைவசுவ பாவத்தைச் சொல்லவில்லை. ஏனென்றால், இரண்டு சுவபாவத் திற்கும் பலனொன்றாகையால், ஒன்றைச் சொன்னதிலேயே மற் றொன்றும் சொல்லப்பட்டதாகவே யாகிறதாகையால்தான்.

(ஸ௦) சிருஷ்டிக்கப்பட்ட பூதங்களில், அசுரசுவபாவமுடைய வும் தைவசுவபாவமுடையவுமான இருவகை பூதங்கள். (என்றால், தைவசம்பத்தை யடையத்தகுந்தவர்களாய்ச் சிலரும், அசுரசம்பத் தை யடையத்தகுந்தவர்களாய்ச் சிலரும், சிருஷ்டிக்கப்படுகிறார்கள் என்பது தாத்பரியம்) இவ்வுலகத்திலென்றால், சமுசாரத்தில் என் று தாத்பரியம். "அபயம் ஸத்வஸம்சுத்தி:" (இந்த அத்தியாயம் முதல் சுலோகம்) முதல் இதுவரையில், தைவசம்பத்து சொல்லப்பட்டது. இனி இந்த அத்தியாயமுடிவுவரையில், அசுரசம்பத்து விஸ்தார மாய்ச் சொல்லப்படுகிறது. ஏன் அப்படி. விஸ்தாரமாய் அசுரசம் பத்தைச் சொல்லவேண்டுமென்றால், அதைத்தெரிந்து நிவர்த்திக் கும்பொருட்டாகத்தான்.

(ஶா) கருமாசிரயமான இந்த உலகத்தில், சரீரிகளான பூதங் களுடைய பிறப்பானது, தைவம் ஆசுரமென இருவகையாயிருக் கிறது. பூர்வகருமானுசாரமாய் பகவதாக்ஞையைப் பரிபாலிக்கிறவர் கள் தைவப்பிறவியென்றும், பகவதாக்ஞையை மீறி நடக்கிறவர்கள் அசுரப்பிறவி யென்றும் சொல்லப்படுகிறார்கள். தைவ சம்பந்த மான பிறவியானது எந்த ஆசாரத்தை அனுஷ்டிக்கும்பொருட்டோ, அந்த ஆசாரமானது கருமயோகம் ஞானயோகம் பக்தியோகம் என்பவைகள்தான். இவைகள் முன்னமே விஸ்தாரமாகச் சொல்லப் பட்டிருக்கின்றன. அசுரசம்பத்தை யடைந்தவர்களுடைய ஆசாரத் தை விஸ்தாரமாய்ச் சொல்லுகிறேனென்பது தாத்பரியம். (௬)

எ. ப்ரவ்ருத்திஞ்ச நிவ்ருத்திஞ்ச ஜநா ந விது ராஸுரா: ।
ந ஶௌசம் நாபி சாசாரோ ந ஸத்யம் தேஷு வித்யதே ॥

ஆஸுரா: ஜநா: } அசுரசுவபாவமுடையஜனங்கள்

ப்ரவ்ருத்திம்* — கருமத்தில்பிரவிருத்தியையும்

நிவ்ருத்திம்† — அகருமத்தினின்றுநிவிருத்தியையும்

---

* (ஸ௦) எந்தப் புருஷார்த்தமான காரியத்தில் பிரவிருத்திக்க வேண்டியதோ அதையும். (ஶா) அப்யுதயஸாதகம் — பரலோகசுவர்க்கத்திற்கு ஸாதகமானது. (ஸ்ரீ,வி) சத்காரியங்களில் பிரவேசித்தலையும்.

† (ஸ௦) புருஷார்த்தத்திற்குக் கெடுதியானதை நிவர்த்திக்கவும். (ஶா) மோக்ஷஸாதனம். (ஸ்ரீ,வி) துஷ்காரியங்களினின்று நிவர்த்தித்தலையும்.

ந விது³:	அறியமாட்டார்கள்
தேஷு	அவர்களிடத்தில்
ஶௌசம்*	சுத்தமென்பது
நாபி ச	இடையாது
ஆசார:†	ஆசாரமும்
ந	இடையாது
ஸத்யம்	சத்தியமுங்கூட
ந	இடையாது.

அசுர சுவபாவமுடைய ஜனங்கள், தருமத்தில் பிரவிருத்தியையும், அதருமத்தினின்று நிவிருத்தியையும் அறியமாட்டார்கள். அவர்களிடத்தில் சுத்தமாவது ஆசாரமாவது சத்தியமாவது இடையாது (இருக்கமாட்டாது). (எ)

அ. அஸத்யமப்ரதிஷ்ட²ம் தே ஜக³தா³ஹுரநீஶ்வரம்।
அபரஸ்பரஸம்பூ⁴தம் கிமந்யத்காமஹைதுகம்॥

தே	அந்த அசுரசுவபாவமுடையஜனங்கள்
ஜக³த்	ஜகத்தானது
அஸத்யம்	வேதாதிப்பிரமாணங்களை யுடையதல்லவென்றும்
அப்ரதிஷ்ட²ம்	தருமாதருமங்களுடைய வியவஸ்தையை யுடையதல்லவென்றும்
அநீஶ்வரம்	ஈசுவரனையுடையதல்ல (இதற்கு ஒரு கருத்தா இல்லை) என்றும்
அபரஸ்பரஸம்பூ⁴தம்	ஸ்திரிபுருஷ சம்பந்தத்தினு லுண்டானதென்றும்
காமஹைதுகம்‡	ஸ்திரி புருஷர்களுடைய காமத்தையே காரணமாக வுடையதென்றும்
அந்யத் கிம்	வேறென்னகாரணமிருக்கிறதென்றும்
ஆஹு:	சொல்லுகிறார்கள்.

அந்த அசுர சுவபாவமுடைய ஜனங்கள், ஜகத்தானது வேதாதிப் பிரமாணங்களை யுடையதல்லவென்றும், தருமாதருமங்களு

---

* (டீ) சாஸ்திரப்படிக்குள்ள வைதிககருமானுஷ்டான யோக்கியதை.

† (டீ) சந்தியாவந்தனஹீநர்கள். "ஸந்த்⁴யாஹீநோ(அ)ஶுசிர்நித்யம் அநர்ஹஸ் ஸர்வகர்மஸு = காலமாலைகளில் செய்யவேண்டிய சந்தியாவந்தனங்களை விட்டுவிட்டவன் அசுத்தன். (அவன்) மற்றசகலகருமங்களுக்கும் அநர்ஹனாகிறான்".

‡ (டீ) காமஹைதுகம் - என்றுபாடம். அர்த்தபேதமில்லை.

டைய வியவஸ்தையை யுடையதல்லவென்றும், ஈசுவரனையுடைய தல்லவென்றும், ஸ்திரிபுருஷ சம்பந்தத்தினு லுண்டானதென்றும், ஸ்திரி புருஷர்களுடைய காமமே அதற்குக் காரணமென்றும், வேறென்னகாரண மிருக்கிறதென்றும், சொல்லுகிறார்கள்.

(௱) நிரீசுவரவாதிகளான சார்வாக மதஸ்தர்க ளிப்படிச் சொல்லுகிறார்கள்.

(௱) ஜகத்தானது பிரம்மத்தினு லுண்டானது, பிரம்மத்திற்கு சரீரமானது, பிரம்மத்தோடுகூடினது, ஆகையால், அது பிரம்ம சுவரூபமானது, என்று நாம் சொல்வதை அசுர ஜனங்கள், அப்படிச் சொல்வது வாஸ்தவமான தல்லவென்று சொல்லி ஆட்சேபிக்கிறார்கள். ஜகத்தானது பிரம்மத்தினிடத்தி லிருக்கிறது, அதாவது-பிரம்மத்தையே ஆசிரயமாக வுடையதென்று நாம் சொல்வதை நிராகரித்து, அப்ரதிஷ்டம்=பிரம்மத்தினிடத்தி லில்லை என்கிறார்கள். அல்லது ஜகத்தானது ஆதிசேஷனுல் தரிக்கப்பட் டிருக்கிறதென்று நாம் சொல்வதைத் தடுத்து, அப்ரதிஷ்டம் = ஆதிசேஷனுல் தரிக்கப்பட்டிருக்கவில்லை யென்கிறார்கள். ஈசுவரன் நியாமகனென்று நாம் சொல்வதை தூஷித்து, அநீசுவரம் = நியாமகனுக ஒரு ஈசுவரனில்லை யென்கிறார்கள். ஸ்திரி புருஷ சம்பந்தத்தினுல் மனுஷிய பசு பக்ஷியாதிகளுண்டாவதாகக் காணப்படுகிறதே யன்றி, வேறே ஹேது, ஒன்றிருப்பதாகக் காணப்படவில்லை யென்றும் சொல்லுகிறார்கள்.

(௨) (ஸ்ரீ,வி) "அஸத்யம் அப்ரதிஷ்டம் அநீசுவரம்" = விஷ்ணுவினுல் சிருஷ்டி ஸ்திதி செய்யப்படுவதாவது, அவர் நியாமகனு யிருப்பதாவது இல்லையென்றும், "அபரஸ்பரஸம்பூதம்" = பூதாத்பூதாநி ஸம்பூதாநி (அத்-௩-சு-௧௪.) என்கிறபடி ஒன்றிலிருந்து ஒன்றுஉண்டாகிறதென்பதுமில்லை என்றும், அசுராள் சொல்லுகிறார்கள்.(ஸ்ரீ,வி) அல்லது கிளிஞ்சிலில் வெள்ளிபோல அசத்தியமென்றும், ஞானத்தினுல் பொய்யாகிறபடியால் அப்பிரதிஷ்ட மென்றும், அவித்தியா பரிணம மானதால் பரஸ்பரசம் பூத மல்லவென்றும், சத்துமல்ல அசத்துமல்ல வென்றும், சொல்லுகிறார்கள். (அ)

---

௯. ஏதாம் த்ருஷ்டிமவஷ்டப்ய நஷ்டாத்மாநோऽல்பபுத்தய:।
ப்ரபவந்த்யுக்ரகர்மாண: க்ஷயாய ஜகதோऽஹிதா:॥

ஏதாம்
த்ருஷ்டிம் } இந்தச் சார்வாகமதத்தை
அவஷ்டப்ய ஆசிரயித்து

நஷ்டாத்மாந:*	கெட்டமனதை யுடையவர்களாயும்
அல்பபுத்தய:†	அற்பபுத்தியுடையவர்களாயும்
உக்ரகர்மாண:‡	குரூரமானகருமங்களையுடையவர்களாயும்
அஹிதா:§	உலகவிரோதிகளாயுமிருக்கிறவர்கள்
ஜகத:	பிரபஞ்சத்தினுடைய
க்ஷயாய	நாசத்தின்பொருட்டு
ப்ரபவந்தி¶	உண்டாகிறார்கள்.

இந்தச் சார்வாக மதத்தை யாசிரயித்துக் கெட்டமனதை யுடையவர்களாயும், அற்பபுத்தியை யுடையவர்களாயும், குரூரமானகருமங்களை யுடையவர்களாயும், உலகவிரோதிகளாயு மிருக்கிறவர்கள், பிரபஞ்சத்தினுடைய நாசத்தின்பொருட்டு உண்டாகிறார்கள். (௯)

---

௧௦. காமமாஶ்ரித்ய துஷ்பூரம் தம்பமாநமதாந்விதா:।
மோஹாத்க்ருஹீத்வாஸத்க்ராஹாந் ப்ரவர்த்தந்தேऽஶுசிவ்ரதா:॥

துஷ்பூரம்‖	நிரப்பத்தகாத
காமம் +	காமத்தை
ஆஶ்ரித்ய	ஆசிரயித்து (தழுவி)
தம்பமாநமதாந்விதா:	டம்பம், கர்வம், மதம், இவைகளுடன் கூடியவர்களாயும்
அஶுசிவ்ரதா:÷	அசுத்தமான விரதத்தை யுடைத்தானவர்களாயு மிருக்கிறவர்கள்

---

* (ஶம்) பரலோகசாதனமான காரியங்களைச் செய்துகொள்ளாத கெட்ட சுவபாவமுடையவர்கள். (ரா) தேகத்திற்கு அந்நியமான ஆத்மா இல்லை யென்கிறவர்கள்.

† (ஶம்) விஷயங்களிலேயே புத்தியைச் செலுத்துகிறவர்கள். (ஸ்ரீ) காணப்படுகிற வஸ்துக்களில்மட்டும் புத்தியைச் செலுத்துகிறவர்கள். (ரா) பாண்டம்போலிருக்கிற தேகத்தில் அதற்கன்னியமாய் ஆத்மா இருக்கிறானென்கிற ஞானமில்லாதவர்கள்.

‡ (ஶம்) (ஸ்ரீ) உலகத்திலுள்ள பிராணிகளுக்குத் துன்பத்தை யுண்டாக்கத்தக்க கருமங்களைச் செய்கிறவர்கள்.

§ (ரா) அஶுபா: - என்று பாடம். அசுபமானகாரியங்களைச் செய்கிறவர்களென்பது அர்த்தம்.

¶ (ஸ்ரீ,வி) கலியுகத்தின் ஆதியிலுண்டா யிருக்கிறார்கள்.

‖ - + (ரா) தன்னா லடையத்தகாத வஸ்துக்கள் விஷயமான இச்சை (ஸ்வா) அளவற்றதாகிய ஆசை.

÷ (ஸ்ரீ) மது மாம்ஸங்களை புஜிக்கிற விரதங்களை யுடையவர்கள். (ரா) சாஸ்திர நிஷித்தமான விரதங்களைச் செய்கிறவர்கள்.

மே	எனக்கு
புந:	பின்னும்
ஹவிஷ்யதி	உண்டாகும்
அஸௌ ஶத்ரு:	இந்தச் சத்துருவானவன்
மயா	என்னாலே
ஹத:	கொல்லப்பட்டான்
அபராநபி	மற்ற (சத்துருக்கள்) வர்களையும்
ஹநிஷ்யே	கொல்லுவேன்
அஹம்	நான்
ஈஶ்வர:	சாமர்த்தியமுடையவன் அல்லது பிரபு
அஹம்	நான்
போகீ	போகத்தையனுபவிக்கிறவன்
அஹம்	நான்
ஸித்த:*	உத்தேசித்தபடிகாரியங்களை நிறைவேற்றுகிறவன்
பலவாந்	பெலமுள்ளவனும்
ஸுகீ	சுகமுடையவனும்
ஆட்ய:	சம்பத்துடையவனும்
அபிஜநவாந்†	உயர்குலத்தோனும்
அஸ்மி	இருக்கிறேன்
மயா	என்னுடன்
ஸத்ருஶ:	சமனானவன்
அந்ய:	வேறே
க:	எவன்
அஸ்தி	இருக்கிறான்
யக்ஷ்யே‡	யாகஞ்செய்வேன்
தாஸ்யாமி§	தானஞ்செய்வேன்

* (ஶம்) புத்திரபௌத்திராதி சம்பன்னன்.

† (ஶம்) ஏழுதலைமுறையாய் சிஷ்டாசாரமுள்ள குலத்தில் பிறந்தவன்.

‡ (ஶம்) நான் அதிகமாய் யாகங்களைச்செய்து என்னைப்போல் யாகஞ்செய்யாத மற்றவர்களை அவமானமடையும்படி செய்வேன்.

§ (ஸ்ரீ) என்னைப் புகழ்கிறவர்களுக்குக் கொடுப்பேன். (ஶம்) நாட்டியம் முதலியதற்குக் கொடுப்பேன். (நீ,வி) மிகவுமதிகமாக தக்ஷிணை கொடுப்பேன் அன்னதானஞ் செய்வேன்.

ஹாஷிஷ்ய	சந்தோஷப்படுவேன்
இதி	இவ்விதமாய்
அஜ்ஞாநவிமோஹிதா:	அக்கியானத்திஞல் மோகித்தவர்களாயும்
அநேகசித்தவிப்ராந்தா:	பலவித சஞ்சலத்துடன் கூடியமனதிஞல் பிரமையடைந்தவர்களாயும்
மோஹஜாலஸமாவ்ருதா:*	மோகவலேயிஞல் சூழப்பட்டவர்களாயும்
ப்ரஸக்தா: காமபோகேஷு	விஷயபோகங்களிலே அதிக ஆசை யுடையவர்களாயு மிருப்பவர்கள்
அஶுசௌ	அசுத்தமான
நரகே	நரகத்தில்
பதந்தி	விழுகிருர்கள்.

இந்தப்பொருளானது இப்போது என்ஞல் அடையப்பட்டது, இந்தக் கோறிக்கையை யடைவேன், இந்தப் பொருளான தெனக்கிருக்கிறது(என்ருல், வேறே ஒருவருக்கு மில்லே), இந்தப் பொருளுங்கூடப் பின்னுமுண்டாகும், இந்தச்சத்துருவானவன் என்ஞலே கொல்லப்பட்டான், மற்றச் சத்துருக்களேயும் கொல்லுவேன், நான்சாமர்த்தியமுடையவன், நான் போகத்தையனுபவிக்கிறவன், நான் உத்தேசித்தபடி காரியங்களே நிறைவேற்றுகிறவன், பெலனுள்ளவனுயும் சுகமுடையவனுயும் சம்பத்துடையவனுயும் உயர்குலத்தோனுயு மிருக்கிறேன், எனக்குச் சமானமானவன் வேறே எவனிருக்கிருன், யாகஞ் செய்யப்போகிறேன், தானம் செய்யப்போகிறேன், சந்தோஷமடையப் போகிறேன், என்று இவ்விதமாய் அக்கியானத்திஞலே மோகமடைந்தும் மோகவலேயிஞல் சூழப்பட்டும் பலவித சஞ்சலத்துடன் கூடியமனதிஞல் பிரமையடைந்தும் விஷயபோகங்களிலே அதிக ஆசை யுடையவர்களாயும் இருப்பவர்கள் அசுத்தமான நரகத்தில் விழுகிருர்கள்.

(ஸூ) "தேநவிநா த்ருணமபி நசலதி = அதிஞல் (பரமாத்மாவிஞல்) அன்றியில் துரும்புகூட அசையாது" என்கிற வாக்கியத்தை நம்பாமல், தானே சகலத்தையும் செய்ததாயும், செய்கிறதாயும் செய்வதாயும் சகல வல்லமையும் தன்னிடத்தி லிருப்பதாயும் எண்ணி, ஈசுவரனுயும் சகலத்திற்கும் கருத்தாவாயும் ஒரு பரமாத்மா உண்டென்பதை நம்பாம லிருப்பவன், நரகத்தை யடைவானென்பது இதிஞல் வெளியிடப்பட்டது. (கஙு,கச,கரு,கசா.)

கஎ. ஆத்மஸம்பாவிதா: ஸ்தப்தா தநமாநமதாந்விதா:।
யஜந்தே நாமயஜ்ஞைஸ்தே தம்பேநாவிதிபூர்வகம்॥

---

* (டீ,வி) புத்திர பௌத்திராதிகளிடத்தில் அபிமானம் கொண்டிருப்பது.

நான் அருகனல்ல. இவ்வளவு பரிசோதனை செய்யப்பட்டிருந்தாலும் இதில் தப்பிதமில்லையென்று சொல்ல நான் துணியவில்லை. பலதப்பிதங்கள் விவேகிகளுக்குத் தென்படக்கூடும். ஆனால் அதற்காக நான் சங்கோசப்படவில்லை. ஏனென்றால், குற்றங்களை நீக்கி குணங்களை கிரகிப்பதும் பிசகுகண்டால் அதையெடுத்துக்காட்டி திருத்துவிப்பதும் விவேகிகளுடைய சுபாவமானதால்தான். பிழைகளை யெடுத்துரைக்கும் விவேகிகளுக்கு மனப்பூர்வமாய் வந்தனம் செலுத்துவேன்.

தாரண௵
ஐப்பசி௴.

வி. கு.

ஶ்ரீகுருப்யோ நம:

மதத்திரய சித்தாந்த சங்கிரகம்.

அத்துவைதம்.

பிரம்மமொன்றே சத்தியமா யுள்ளது.

இரண்டாவது வஸ்து வாஸ்தவமாயில்லை. அதாவது ஜீவஜடப் பிரபஞ்சங்கள் தோற்றமேயன்றி உண்மையானவையல்ல. பிரம்மமோ நிர்குணமாயும் நிராகாரமாயும் விகாரமற்றதாயும் சச்சிதானந்தமாயும் எங்கும் நிறைந்ததாயும் பற்றற்றதாயும் சுயம்பிரகாசமாயு மிருக்கிறது. அப்பிரம்மமே ஜீவர்களாகவும் ஈசுவரனாகவும் சகலப் பிரபஞ்சமாகவும் தோற்றுகிறது. அத்தோற்றமானது அநாதி மாயையி லுண்டானது. பாரமார்த்திக தசையில் இப்படித் தோற்றப்படும் சகலப்பிரபஞ்சமும் பொய்யானாலும் வியவகார தசையில் ஜீவன் ஈசுவரன் மாயை ஜீவேசுவரபேதம் மாயாகாரியமான இப்பிரபஞ்சம் இவைகள் வாஸ்தவமே. இவைகளை அநாதியென்று ஏன் சொல்ல வேண்டிய தென்றால், அவைகள் ஒருகாலத்தி லுண்டானவைகளென்று குறிப்பிடத்தக்கவை யல்லவாதலினாற்றான்.

மாயையினிடத்தில் சகல வஸ்துக்களையும் தோற்றுவிக்கிறதாகிய விக்ஷேப சக்தியென்றும் வஸ்துக்களின் சுவபாவத்தைத் தோன்றவொட்டாமல் மறைக்கிறதாகிய ஆவரண சக்தியென்றும் இரண்டுவித சக்திகளுண்டு. விக்ஷேப சக்தியை மாயை யென்றும் ஆவரண சக்தியை அவித்தையென்றும் சொல்லுவதுண்டு. சைதன்னிய (சுத்தப்பிரம்மம்) மானது மாயா சம்பந்தத்தினால் ஈசுவர னென்றும் அவித்தியா சம்பந்தத்தினால் ஜீவனென்றும் வியவகரிக்கப்படுகிறது. இச் சம்பந்தமும் அநாதியே. விக்ஷேப சக்தியான மாயா சம்பந்தமுடைய ஈசுவரன் சருவக்ஞன். ஆவரண சக்தியான அவித்தியா சம்பந்தமுடைய ஜீவன் கிஞ்சிக்ஞன். அதாவது—அற்ப ஞானமுடையவன். ஆனதால் பெத்தனு யிருக்கிறான்.

இந்த பெத்தத்தி லிருந்து நிவிருத்தியடைய வேண்டுமானால், வேதோக்தமான நித்தியநைமித்திக கருமங்களை ஈசுவரார்ப்பணமாய்ச் செய்வதினாலும் பக்தி செய்வதினாலும் சித்தசுத்தியடைந்து சற்குருவினா லுபதேசிக்கப்படும். "தத்த்வமஸி" தத்துவமஸி முதலிய மகா வாக்கியார்த்தமாகிய ஜீவேசுவராபேதத்தைச் சிரவண ஞ்செய்து அடிக்கடி சிந்திப்பதாகிய மனனத்தையு மிடைவிடாமல்

சிந்திப்பதாகிய நிதித்தியாசனத்தையும் அநுஷ்டிக்கவேண்டும். அப்படிச் செய்துவந்தால் பிரத்தியக்ஷமா யுண்டாகும் "ஸஹம்ப்ரஹ்மாஹ்மி" அகம் பிரம்மாஸ்மி என்கிற மகா வாக்கியத்தின் அர்த்தமாகிய ஜீவேசுவராபேதானுபவத்தினல் பிரபஞ்சவாசனையும் சகல கருமங்களும் நசித்து, தன் வாஸ்தவ சுவரூபமும் ஆநந்தமுமாகிய பிரம்ம சுவரூப மாகிருன். இதுதான் முக்தியென்று சொல்லப்படுகிறது.

இந்த முக்தியானது ஜீவன் முக்தியென்றும் விதேக கைவல்லிய மென்றும் இருவகைப்படும். மேற்சொல்லியபடி தானே பிரம்ம மென்கிற அனுபவ பெலத்தினுலே பிராரப்தம்தவிர மற்ற சகலகருமங்களும் அவைகளுக்குக் காரணமாகிய அவித்தையும் நசித்து இத்தேகத்திற்குக் காரணமான பிராரப்தம் நசிக்கிறவரையில், சகல பற்றுகளும் அற்றவனுனலும் பற்றுள்ளவனைப்போல் பிறருக்குக் காணும் நிலைமையே ஜீவன் முக்திதெசை. இந்த ஸ்தூலதேகமும் சூக்ஷ்ம தேகமும் காரணதேகமும் நசித்துப் பிரம்மமாக விருக்கும் நிலைமையே விதேக கைவல்லியம்.

இவையன்றி கிரம முக்தி என்ருெரு வகையுமுண்டு. அதாவது சகுணப் பிரம்மமெனகிற ஈசுவரோபாசனை பஞ்சாக்கினி வித்தை முதலியவைகளால் ஈசுவரானுக்கிரகம் பெற்று இத்தேகம் போனவுடன் அர்ச்சிராதி மார்க்கமாய் × பிரம்மலோகம் சென்று பிரம்மாவினுல் உபதேசம்பெற்று பிரம்மாவுடன் விதேக கைவல்லிய மடைவதே.

"தத்த்வமஸி" தத்துவ மஸிவாக்கியத்தின் அர்த்த மென்னவெனில், தத் = அது (சருவக்கியனை ஈசுவரன்), த்வம் = நீ (கிஞ்சிக்கியனை ஜீவன்), அஸி = இருக்கிருய், அதாவது ஜீவனுகிய நீ ஈசுவரனு யிருக்கிரு யென்பதே. இதின் தாத்பரிய மென்னவென்ருல், ஜீவனுகிய உனக்குள்ள உபாதியான அவித்தையையும் ஈசுவரனுடைய உபாதியான மாயையும் விலக்கிப் பார்த்தால் இவ்விரண்டு மொன்றே என்பது தான்.

விசிஷ்டாத்துவைதம்.

ஈசுவரன் ஜீவர்கள் ஜடப்பிரபஞ்சம் இவர்கள் தனித்தனியாகவும் வாஸ்தவமாகவு மிருக்கிருர்கள். ஈசுவரன் சருவக்கியானம் சத்திய சங்கற்பம் முதலிய அநந்த கல்லியாணகுணகெண நிதியாகவும் சருவசுவ தந்திரனுகவும் ஜீவ ஜடப்பிரபஞ்சங்களுக்கு அந்தரியாமி

× இந்த மார்க்க மின்ன தென்பதை இப்புத்தகத்தின் உகூஅ-வது பக்கத்தில் காண்க.

யாகவும் அவைகளுக்கு சரீரியாகவும் நியாமகனாகவும் சேஷியாகவு* மிருக்கிறார்.

ஜீவர்கள் ஈசுவரனுடைய அம்சர்களாகவும் சரீரமாகவும் சேஷ† மாகவும் ஞானத்தைக் குணமாயுடைய வர்களாகவும் அணுக்களாக வும் இருக்கிறார்கள். அநாதி கரும மென்கிற அவித்தையினால் தங்களுடைய குணமாகிய ஞானம் குறைந்து சமுசாரிகளாக இருக்கிறார்கள். இவர்கள் பகவதாராதன ரூபமாக செய்யப்பட்ட நித்திய நைமித்திக கருமங்களாலும் பக்தி பிரபத்தி இவைகளாலும் ஜீவேசுவரர்களுடைய யதார்த்த ஞானத்தினாலும் சுவசுவ ரூபாநுசந்தானத்தினாலும் பிரகிருதி சம்பந்தம்நீங்கி சுவசுவ ரூபமடைகிறார்கள். இதுதான் கைவல்லியமென்று சொல்லப்படுகிறது. பிரகிருதிவிமுக்த ஆத்மசுவரூபமடைந்த இந்த அவஸ்தையில் ஜீவர்களுடைய ஞானகுணம் விகாசத்தை யடைந்து சகலத்தையும் அறிவார்கள். இதன்பிறகு பகவத்தியானாதிகளினால் வைகுண்டத்தில் பகவானுடைய சரீரத்திற்கு சமமாகிய அப்பிராகிருத திவ்வியமங்கள விக்கிரகங்களையுடையவர்களாய் பகவத்சந்நிதி முதலியவைகளா லுண்டாகும் பரமாநந்தத்தை அனுபவிக்கிறார்கள். இதுதான் முக்தியெனப் படுகிறது. "தத்வமஸி" தத்துவமஸி முதலிய வாக்கியங்களுக்கு சூக்ஷ்மசித் அசித் விசிஷ்டனான (சரீரியான) ஈசுவரனுக்கும் ஸ்தூலசித் அசித் விசிஷ்டனான (சரீரியான) ஈசுவரனுக்கும் அபேதமர்த்தமாகையால் விசிஷ்டாத்து வைதமென்று பெயர்வந்தது.

மத்துவமதம்.

ஐந்து பேதங்கள் * வாஸ்தவமாயும் அநாதியாயுமிருக்கின்றன. ஜீவர்கள் நித்திய சமுசாரிகள் நித்திய நரகிகள் முக்தி யோக்கியர்களென மூவ்வகைப் பட்டவர்கள்†. இந்த ஒவ்வொரு வகையிலும் பல பிரிவுகளுண்டு. ஜீவர்களுடைய சுவரூபத்திலும் மனுஷிய பசுபக்ஷியாதி பேதங்களுண்டு. முக்தியோக்கியர்கள் தவிர

---

*-† சேஷ சேஷி பாவ மின்னதென்பதை இதின் ௨ருஉ - வது பக்கத்தில் காண்க.

* இப்பேதங்களின் விவரம் இப்புஸ்தகத்தின் ௨கச-வது பக்கத்தில் காண்க.

† ஜீவபேதத்தைப்பற்றி யவிஷயம் இப்புஸ்தகத்தின் ௫அ௨-வது பக்கத்தில் காண்க.

மற்றவகை ஜீவர்களுக்கு முக்தி என்பதேயில்லை. முக்தி யோக்கி யர்களான ஜீவர்களில் தங்கள் தங்கள் சுவரூபம் (மனுஷிய பசுபக்ஷி யாதிகளில்) எதுவோ அந்த சுவரூபத்துடன் முக்தியடைகிறார்கள். முக்தியில் அவரவர்களுடைய உபாசனைக்குத்தக்கபடி ஆநந்தத் தில் தாரதம்மியமுண்டு. முக்தியடைவதற்கு மேல்கண்ட பஞ்ச பேதஞானம் சாதனமானது. "தத்ஸ்வமஸி" தத்துவமஸி வாக்கியத்தி ற்கு நீ ஈசுவரனுக்குச் சமானமான ரூபமுடையவனா யிருக்கிறாய் என்று அர்த்தம்.

மற்ற விஷயங்களில் பெரும்பாலும் விசிஷ்டாத்துவைத மத த்தை யொற்றதே.

மதசித்தாந்த சங்கிரகம் முற்றும்.

பிழை திருத்தம்.

பக்கம்.	வரி.	பிழை.	திருத்தம்.
எ	௩௪	துரியோதனனுக்குசசந்தோஷ	துரியோதனனுக்குச் சந்தோஷ
௩௩	௧௭	திருதராஷ்ட்ர	திருதராஷ்டர
	௨௫	,,	,,
,,	௨௯		
எ௦	௨௮	கேட்பதினல்	கேட்டதினல்
௧௧௧	௧௯	வைகைஷ்ய	வொகைஷ்ய
௧௧௫	௨௪	குணங்களை	குணங்களினலே
௧௧௬	௩௪	யெ	(யெ)
௧௨௦	௮	ஸஜ்யமைவ	ஸஜ்யம் (ணவ)
௧௨௧	௧௩ ௧௪	முண்டாக்கிறதென்பதே	முண்டாக்கிறதென்றுசிலர்சொல்வது சரியல்ல, சஞ்சிதகருமமேயது.
௧௪௯	௨௯	அகருமத்தினுடையவும்	அகருமத்தினுடைய
௧௫௩	௫	கருமபெந்தனல்ல	கருமபெத்தனல்ல
௧௬௦	௮	என்பதைச்சொல்ல	என்பதுசொல்ல
,,	௧௮	ஜெஷ்ட	ஜ்யேஷ்ட
	௩௧	ஸாயாஜோத்ரிஷ்ய	ஸம்யஜோத்ரிஷ்ய
௧௮௪	௨௬	ஜ்யநிர்வ்ருஹ	ஜ்யநிர்வ்ருஹ்ஹ
௧௯௭	௯	மௌதஜ்ஹஷி	மௌதஜ்ஜஹஷி
௨௨௩	௩	ஸதீம்ப்ரியஃ	ஸதீம்ப்ரியம்
௨௫௧	௨௮	வ்ரஜய	வ்ரஜய
௨௬௦	௧௭	ஸவஹ்ருத	ஸவஹ்ருத
,,	௨௯	ஜாநம	ஜாநம (து)
௨௬௪	௨௪	உபாசிக்கிறவன்	உபாசிக்கிறன்
௩௦௫	௩௧	விஷயமானானமஞானதால்	விஷயமானஞானமானதால்
௩௧௦	௨௫	அ - த் - ச - சூ - சு.	அத் - ச - சு - சு.
௩௧௨	௨௮	கூடியயென்னல்	கூடியவென்னல்
௩௬௪	௧௩	ஸ்மாஸங்களுக்குள்ளே	ஸமாஸங்களுக்குள்ளே
௩௮௧	௨௫	அல்லது † (ஸ்ரீ)	அல்லது (ஸ்ரீ)
௩௮௫	௨௩	அர்த்தம்) இதின்	அர்த்தம் இதின்
,,	௨௪	காண்க.	காண்க.)
௩௯௦	௨௬	நஹ†லைவர்யம்	நஹ†ஸஸவர்யம்
௪௦௨	௩௧	ஜக்த்தானது	ஜகத்தானது
௪௨௩	௩௦	ஸவ்யத்ராதவஷஃ	ஸவ்யத்ராதவாஷஃ
௪௨௭	௭	உத்தஜ்ஃவஷஸ்வந்யஃ	உத்தஜ்ஃவாஷஸ்வந்யஃ
௪௮௮	௧௬	சகலத்திலுமிருந்துநிவர்த்தி	சகலத்திலுமிருந்து நிவிருத்தி
௪௯௧	௧௭	(ஸம்யொமாஃ)	(ஸம்யொமஃ)
௫௩௦	௨	போலிருக்கின்றன	போலிருக்கின்றனவோ
௫௮௮	எ	ஜஃவ*ரொகாஜய	ஜஃவ*ரொகா†ஜய
௬௦௫	௨௫	வாக்கியங்களை	வாக்கியங்களை
௬௩௮	எ	தீவஜ்ஸுதிர்வ	தீவஜ்ஸுதீர்வ
௬௪௨	௨௭	(ஈர)	* (ஈர)
௬௪௮	௩௬	உண்டானசாத்	உண்டானசத்

ஸ்ரீ ராமஜயம்.

இப்புஸ்தகத்தி லுபயோகிக்கப்பட்டிருக்கிற குறிப்பக்ஷரங்களின் விவரம்.

ஸ்ரீ. ஸ்ரீதரசுவாமிகள்.

ஶம். சங்கராசாரிய சுவாமிகள்.

ரா. இராமானுஜாசாரிய சுவாமிகள்.

ம. மத்துவாசாரிய சுவாமிகள்.

ரீ,வி. இராகவேந்திர சுவாமிகள் செய்திருக்கிற வியாக்கியான மாகிய கீதாவிவிருதி.

மது. மதுசூதனசரஸ்வதி.

ஆ. ஆநந்தகிரி சுவாமிகள்.

ஸ்வா. இக்கிரந்த கருத்தாவினுடைய சொந்த அபிப்பிராயம்.

ஶ்லோ. சுலோகம்.

அத். அத்தியாயம்.

சு. சுலோகம்.

ஹரி: ஓம்.

ஸ்ரீ க்ருஷ்ணாய பரப்ரஹ்மணே நம:

ஸ்ரீபகவத்கீதாஸாராம்ஸம்.

த்ருதராஷ்ட்ர உவாச.

க. தர்மக்ஷேத்ரே குருக்ஷேத்ரே ஸமவேதா யுயுத்ஸவ:।
மாமகா: பாண்டவாஸ்சைவ கிமகுர்வத ஸஞ்ஜய॥

அந்வயம்.	அர்த்தம்.
த்ருதராஷ்ட்ர உவாச	திருதராஷ்டிரன் என்னும் அரசன்சொல்வது
ஸஞ்ஜய	ஸஞ்சயனே!
தர்மக்ஷேத்ரே	தருமத்திற் கிருப்பிடமாயிருக்கிற
குருக்ஷேத்ரே	குருக்ஷேத்திரமென்னுமிடத்தில்
யுயுத்ஸவ:	யுத்தஞ்செய்ய விரும்பியிருக்கிற
மாமகா:	(என்குமாரன் துரியோதனன் முதலிய) நம்மவர்களும்
பாண்டவாஸ்சைவ	(என்சகோதரன்) பாண்டுவின்குமாரன் தருமபுத்திரர்முதலிய பாண்டவர்களும்
ஸமவேதா:	சேர்ந்து
கிமகுர்வத	என்னசெய்தார்கள்.

திருதராஷ்டிரனென்னு மரசன் சஞ்சயனென்பவனை நோக்கி புண்ணியபூமியான குருக்ஷேத்திர மென்னு மிடத்திலே யுத்தஞ்செய்ய விரும்பியிருக்கிற நம்மவர்களும் பாண்டவர்களுஞ்சேர்ந்து என்னசெய்தார்கள் என்று கேட்டான். (க)

ஸஞ்ஜய உவாச

உ. த்ருஷ்ட்வா து பாண்டவாநீகம் வ்யூடம் துர்யோதநஸ்ததா।
ஆசார்யமுபஸங்கம்ய ராஜா வசநமப்ரவீத்॥

ஸஞ்ஜய உவாச	சஞ்சயன்சொல்வது
ததா	(இருகக்ஷி சேனைகளும் யுத்தகளத்தில் சேர்ந்திருந்த) அப்போது

ராஜா	இராஜாவான
துர்யோதந:	துரியோதனனானவன்
வ்யூடம்	கிரமவரிசைப்படுத்தப்பட்டிருக்கிற
பாண்டவாநீகம்	பாண்டவர்களுடையசேனையை
த்ருஷ்ட்வா	பார்த்தபின்
ஆசார்யம்	கல்விகற்பித்தவரான துரோணாசாரியரை
உபஸங்கம்ய	நெருங்கி (ஸமீபம்போய்)
வசநம்	(இனிச்சொல்லப்போகிற) வாக்கியத்தை
அப்ரவீத்	சொன்னான்.

சஞ்சயன் திருதராஷ்டரனைநோக்கிச்சொல்வது.

இருகக்ஷிசேனைகளும் யுத்தகளத்திற் சேர்ந்திருந்தபோது ராஜாவான துரியோதனனானவன் கிரமவரிசைப் படுத்தப்பட்டிருக்கிற பாண்டவர்களுடைய சேனையைப் பார்த்தபின் துரோணாசாரியர் சமீபத்திற்போய் இனிச் சொல்லப்போகிற வாக்கியத்தைச் சொன்னான் ()

---

௩. பஶ்யைதாம் பாண்டுபுத்ராணாம் ஆசார்ய மஹதீம் சமூம் |
வ்யூடாம் த்ருபதபுத்ரேண தவ ஶிஷ்யேண தீமதா ||

ஆசார்ய	துரோணாசாரியரே !
தவ	உம்முடைய
ஶிஷ்யேண	சிஷியனாகிய
தீமதா	அதிபுத்திசாலியான
த்ருபதபுத்ரேண	துருபதராஜ குமாரனாலே (திருஷ்டதும்னன்)
வ்யூடாம்	கிரமவரிசைப்படுத்தப்பட்டிருக்கிற
மஹதீம்	விசாலமான (பெரிதான)
பாண்டுபுத்ராணாம்	பாண்டுபுத்திரர்களுடைய
ஏதாம் சமூம்	இந்தச்சேனையை
பஶ்ய	பாரும்.

துரியோதனனானவன் துரோணாசாரியரைப் பார்த்துச்சொல்வதாகச் சஞ்சயன் திருதராஷ்டரனுக்குச் சொல்வது.

துரோணாசாரியரே உம்முடைய சிஷியனும் அதிபுத்திசாலியுமான திருஷ்டதும்னனாலே கிரமவரிசைப் படுத்தப்பட்டிருக்கிற விசாலமான பாண்டுகுமாரர்களுடைய சேனையைப்பாரும். (௩)

---

௪. 𑌅𑌤𑍍𑌰 𑌶𑍂𑌰𑌾 𑌮𑌹𑍇𑌷𑍍𑌵𑌾𑌸𑌾 𑌭𑍀𑌮𑌾𑌰𑍍𑌜𑍁𑌨𑌸𑌮𑌾 𑌯𑍁𑌧𑌿 ।
𑌯𑍁𑌯𑍁𑌧𑌾𑌨𑍋 𑌵𑌿𑌰𑌾𑌟𑌶𑍍𑌚 𑌦𑍍𑌰𑍁𑌪𑌦𑌶𑍍𑌚 𑌮𑌹𑌾𑌰𑌥𑌃 ॥

௫. 𑌧𑍃𑌷𑍍𑌟𑌕𑍇𑌤𑍁𑌶𑍍𑌚𑍇𑌕𑌿𑌤𑌾𑌨𑌃 𑌕𑌾𑌶𑌿𑌰𑌾𑌜𑌶𑍍𑌚 𑌵𑍀𑌰𑍍𑌯𑌵𑌾𑌨𑍍 ।
𑌪𑍁𑌰𑍁𑌜𑌿𑌤𑍍𑌕𑍁𑌨𑍍𑌤𑌿𑌭𑍋𑌜𑌶𑍍𑌚 𑌶𑍈𑌬𑍍𑌯𑌶𑍍𑌚 𑌨𑌰𑌪𑍁𑌂𑌗𑌵𑌃 ॥

௬. 𑌯𑍁𑌧𑌾𑌮𑌨𑍍𑌯𑍁𑌶𑍍𑌚 𑌵𑌿𑌕𑍍𑌰𑌾𑌨𑍍𑌤 𑌉𑌤𑍍𑌤𑌮𑍌𑌜𑌾𑌶𑍍𑌚 𑌵𑍀𑌰𑍍𑌯𑌵𑌾𑌨𑍍 ।
𑌸𑍌𑌭𑌦𑍍𑌰𑍋 𑌦𑍍𑌰𑍌𑌪𑌦𑍇𑌯𑌾𑌶𑍍𑌚 𑌸𑌰𑍍𑌵 𑌏𑌵 𑌮𑌹𑌾𑌰𑌥𑌾𑌃 ॥

𑌅𑌤𑍍𑌰	இவ்விடத்திலே (பாண்டவசேனையிலே)
𑌯𑍁𑌧𑌿	யுத்தத்தில்
𑌶𑍂𑌰𑌾𑌃	வல்லமையுடையவர்களாயும்
𑌭𑍀𑌮𑌾𑌰𑍍𑌜𑍁𑌨𑌸𑌮𑌾𑌃	பீமன் அர்ஜுனன் இவர்களுக்குச் சமானமானவர்களாயும்
𑌮𑌹𑍇𑌷𑍍𑌵𑌾𑌸𑌾𑌃	பெரிதானவிற்களையுடையவர்களாயு மிருக்கிற
𑌯𑍁𑌯𑍁𑌧𑌾𑌨𑌃	யுயுதானனும் (சாத்தகியென்றுமறுபெயர்)
𑌵𑌿𑌰𑌾𑌟𑌶𑍍𑌚	விராடதேசத்தரசனும்
𑌮𑌹𑌾𑌰𑌥𑌃	மகாரதிகளான
𑌦𑍍𑌰𑍁𑌪𑌦𑌶𑍍𑌚	துருபததேசத்தரசனும்
𑌧𑍃𑌷𑍍𑌟𑌕𑍇𑌤𑍁𑌃	திருஷ்டகேதுவும்
𑌚𑍇𑌕𑌿𑌤𑌾𑌨𑌃	சேகிதானனும்
𑌵𑍀𑌰𑍍𑌯𑌵𑌾𑌨𑍍	வல்லமையுள்ள
𑌕𑌾𑌶𑌿𑌰𑌾𑌜𑌶𑍍𑌚	காசிதேசத்தரசனும்
𑌪𑍁𑌰𑍁𑌜𑌿𑌤𑍍	புருஜித்தென்பவனும்
𑌕𑍁𑌨𑍍𑌤𑌿𑌭𑍋𑌜𑌶𑍍𑌚	குந்திபோஜனும்
𑌨𑌰𑌪𑍁𑌂𑌗𑌵𑌃	மநுஷியசிரேஷ்டனான
𑌶𑍈𑌬𑍍𑌯𑌶𑍍𑌚	சைப்பியனென்பவனும்
𑌵𑌿𑌕𑍍𑌰𑌾𑌨𑍍𑌤𑌃	பராக்கிரமசாலியான
𑌯𑍁𑌧𑌾𑌮𑌨𑍍𑌯𑍁𑌶𑍍𑌚	யுதாமந்நியுயென்பவனும்
𑌵𑍀𑌰𑍍𑌯𑌵𑌾𑌨𑍍	பிடித்தகாரியத்தைமுடிக்கும் வல்லமையுள்ள
𑌉𑌤𑍍𑌤𑌮𑍌𑌜𑌾𑌶𑍍𑌚	உத்தமௌஜாவென்பவனும்
𑌸𑍌𑌭𑌦𑍍𑌰𑌃*	சுபத்திரைபுத்திரனும்
𑌦𑍍𑌰𑍌𑌪𑌦𑍇𑌯𑌾𑌶𑍍𑌚†	துரௌபதைபுத்திரர்களும்

* ஸ்ரீ. ஸுபத்திரையினிடத்தில் அர்ஜுனனுக்குப்பிறந்தவன் அபிமந்நியு.

† (ஸ்வ). துரோபதையினிடத்தில் தர்ம்மபுத்திரருக்குப்பிறந்தவன், பிரதிவிந்தியன்.
" " பீமசேனனுக்கு " சுருதசோமன்

ஸர்வ ஏவ	இவர்களெல்லோரும்
மஹாரதா:*	மகாரதிகர்களாகவிருக்கிறார்கள்.

பாண்டவசேனையிலே யுத்தத்தில் வல்லமையுடையவர்களாயும், (அதிகவல்லமை பொருந்தியவர்களென்று பெயர்போன) பீமார்ஜுனர்களுக்குச் சமானமானவர்களாயும், பெரிதான வில்லையுடையவர்களாயுமிருக்கிற யுயுதானன், விராடன், மகாரதிகனான துருபதன், திருஷ்டகேது, சேகிதானன், வல்லமையுள்ள காசிராஜன், புருஜித், குந்திபோஜன், மனுஷிய சிரேஷ்டனான சைப்பியன், பராக்கிரமசாலியான யுதாமன்னியு, வீரனானஉத்தமௌஜா, சுபத்திரை புத்திரன், துரௌபதை புத்திரர்கள் இவர்களெல்லோரும் மகாரதிகர்களாகயிருக்கிறார்கள்.

(அ-ஙு-க)

எ. அஸ்மாகம் து விஶிஷ்டா யே தாந்நிபோத த்விஜோத்தம।
நாயகா மம ஸைந்யஸ்ய ஸம்ஜ்ஞார்த்தம் தாந்ப்ரவீமி தே॥

த்விஜோத்தம	பிராமணச் சிரேஷ்டரான ஆசாரியனே!
அஸ்மாகம்	நம்முடையபக்ஷத்தில்
விஶிஷ்டா:	வல்லவர்கள்
யே	எவர்களோ
மம ஸைந்யஸ்ய	என்னுடைய சேனைக்கு.

துரோபதையினிடத்தில்	அர்சுனனுக்கு	,,	சுருதகீர்த்தி
,, ,,	நகுலனுக்கு	,,	சதானீகன்
,, ,,	சகதேவனுக்கு	,,	சுருதசேனன் (மகாபாரதம் ஆதிபருவம் ௨௱௨௰௩ அத்தியாயம் பார்க்க)

* ஸ்ரீ. (ஶ்லோ.) ஏகோ தஶஸஹஸ்ராணி யோதயேத்யஸ்து தந்விநாம்।
ஶஸ்த்ரஶாஸ்த்ரப்ரவீணஶ்ச மஹாரத இதி ஸ்ம்ருத:॥

யாவனொருவன் விற்பிடித்து யுத்தஞ்செய்கிற பதினாயிரம் பேர்களை எதிர்த்து யுத்தஞ்செய்ய வல்லமையும் ஆயுத சாஸ்திரத்தில் அதிகப் பயிற்சியுமுள்ளவனோ அவன் மகா ரதிகனென்று சொல்லப்படுகிறான்.

(ஶ்லோ.) அமிதாந்யோதயேத்யஸ்து ஸம்ப்ரோக்தோऽதிரதஸ்து ஸ:।
ரதீ சைகேந யோ யோத்தா தந்ந்யூநோऽர்த்தரத: ஸ்ம்ருத:॥

அளவற்ற ரதிகர்களோடெதிர்த்து யுத்தஞ்செய்யும் வல்லமையும் ஆயுதப் பயிற்சியுமுள்ளவன் அதிரதனென்றும், ஒரே இரதத்திலிருந்துகொண்டு மற்றொரு ரதத்திலிருக்கின்ற, தனக்குச் சமானமானவனான ஒருவனோடெதிர்த்து யுத்தஞ் செய்கிறவன் ரதி என்றும், அவனுக்குத்தாழ்ந்தவன் அர்த்தரதனென்றுஞ் சொல்லப்படுகிறான்.

நாயகா:	தலைவர்கள்
(யே)	எவர்களோ
தாந்	அவர்களை
தே	உனக்கு
ஸம்ஜ்ஞார்த்தம்	தெரியும்பொருட்டு
ப்ரவீமி	சொல்லுகிறேன்
தாந்	அவர்களை
நிபோத	தெரிந்துகொள்ளும்.

பிராமணசிரேஷ்டரான ஆசாரியரே! நம்முடைய பக்ஷத்திலுள்ள வல்லவர்களையும் சேனைத்தலைவர்களையும் உனக்குத் தெரியும்பொருட்டுச் சொல்லுகிறேன்; அவர்களைத் தெரிந்துகொள்ளும்.

அ. பவாந்பீஷ்மஶ்ச கர்ணஶ்ச க்ருபஶ்ச ஸமிதிஞ்ஜய:।
அஶ்வத்தாமா விகர்ணஶ்ச ஸௌமதத்திர்ஜயத்ரத:*।

௯. அந்யே ச பஹவ: ஶூரா மதர்த்தே த்யக்தஜீவிதா:।
நாநாஶஸ்த்ரப்ரஹரணா: ஸர்வே யுத்தவிஶாரதா:॥

பவாந்	(ஆசாரியராகிய) நீரும்
பீஷ்மஶ்ச	பீஷ்மரும்
கர்ணஶ்ச	கர்ணனும்
க்ருபஶ்ச	கிருபாசாரியரும்
ஸமிதிஞ்ஜய:	யுத்தத்தில் ஜயிப்பவரான
அஶ்வத்தாமா	அசுவத்தாமாவும்
விகர்ணஶ்ச	விகர்ணனும்
ஸௌமதத்தி:	சோமதத்தன் குமாரன் பூரிசிரவஸும்
ஜயத்ரத:	ஜயத்திரதனும்
அந்யே ச	மற்றும்
பஹவ: ஶூரா:	பல சூரர்களும்
மதர்த்தே	எனக்காக
த்யக்தஜீவிதா:	பிராணனை விடத் துணிந்தவர்களாயும்
நாநாஶஸ்த்ரப்ரஹரணா:	பலவித ஆயுதங்களை யுடையவர்களாயு மிருக்கிற

* (ஸ்ரீ. ரா. பா.) ததைவசவென்றுபாடம். அப்படியேயென்று அர்த்தம்.

ஸர்வ ஏவ	இவர்களெல்லோரும்
மஹாரதா:*	மகாரதிகர்களாகவிருக்கிறார்கள்.

பாண்டவசேனையிலே யுத்தத்தில் வல்லமையுடையவர்களாயும், (அதிகவல்லமை பொருந்தியவர்களென்று பெயர்போன) பீமார்ஜுனர்களுக்குச் சமானமானவர்களாயும், பெரிதான விற்களையுடையவர்களாயுமிருக்கிற யுயுதானன், விராடன், மகாரதிகனான துருபதன், திருஷ்டகேது, சேகிதானன், வல்லமையுள்ள காசிராஜன், புருஜித், குந்திபோஜன், மனுஷிய சிரேஷ்டனான சைப்பியன், பராக்கிரமசாலியான யுதாமன்னியு, வீரனான உத்தமௌஜா, சுபத்திரை புத்திரன், துரௌபதை புத்திரர்கள் இவர்களெல்லோரும் மகாரதிகர்களாகவிருக்கிறார்கள்.

(௪-௫-௬)

---

௭. அஸ்மாகந்து விஶிஷ்டா யே தாந்நிபோ₃த₄ த்₃விஜோத்தம।
நாயகா மம ஸைந்யஸ்ய ஸம்ஜ்ஞார்த₂ம் தாந்ப்₃ரவீமி தே॥

த்₃விஜோத்தம	பிராமணச் சிரேஷ்டரான ஆசாரியரே!
அஸ்மாகந்து	நம்முடையபக்ஷத்தில்
விஶிஷ்டா:	வல்லவர்கள்
யே	எவர்களோ
மம ஸைந்யஸ்ய	என்னுடைய சேனைக்கு.

துரோபதையினிடத்தில்	அர்சுனனுக்கு	,,		சுருதகீர்த்தி
,,	,,	நகுலனுக்கு	,,	சதானீகன்
,,	,,	சகதேவனுக்கு	,,	சுருதசேனன் (மகாபாரதம் ஆதிபருவம் ௨௨௰-வது அத்தியாயம் பார்க்க)

* ஶ்ரீ. (ஶ்லோ.) ஏகாத₃ஶஸஹஸ்ராணி யோத₄யேத்₃யஸ்து த₄ந்விநாம்।
ஶஸ்த்ரஶாஸ்த்ரப்ரவீணஶ்ச மஹாரத₂ இதி ஸ்ம்ருத:॥

யாவனொருவன் விற்பிடித்து யுத்தஞ்செய்கிற பதினாயிரம் பெயர்களோடெதிர்த்து யுத்தஞ்செய்ய வல்லமையும் ஆயுத சாஸ்திரத்தில் அதிகப் பயிற்சியுமுள்ளவனோ அவன் மகா ரதிகனென்று சொல்லப்படுகிறான்.

(ஶ்லோ.) அமிதாந்யோத₄யேத்₃யஸ்து ஸம்ப்ரோக்தோऽதிரத₂ஸ்து ஸ:।
ரதீ₂ சைகேந யோ யோத்₃தா₄ தந்ந்யூநோऽர்த₄ரத₂: ஸ்ம்ருத:॥

அளவற்ற ரதிகர்களோடெதிர்த்து யுத்தஞ்செய்யும் வல்லமையும் ஆயுதப் பயிற்சியுமுள்ளவன் அதிரதனென்றும், ஒரே இரதத்திலிருந்துகொண்டு யுத்தத்திலிருக்கின்ற, தனக்குச் சமானமானவனை ஒருவனையெதிர்த்து யுத்தஞ் செய்கிறவன் ரதி என்றும், அவனுக்குத் தாழ்ந்தவன் அர்த்தரதனென்றுஞ் சொல்லப்படுகிறான்.

நாயகா:	தலைவர்கள்
(மம)	எவர்களோ
தாந்	அவர்களை
தே	உமக்கு
ஸம்ஜ்ஞார்த்தம்	தெரியும்பொருட்டு
ப்ரவீமி	சொல்லுகிறேன்
தாந்	அவர்களை
நிபோத	தெரிந்துக்கொள்ளும்.

பிராமண சிரேஷ்டரான துரோணாசாரியரே! நம்முடைய பக்ஷத்திலுள்ள வல்லவர்களையும் சேனைத்தலைவர்களையும் உமக்குத் தெரியும்பொருட்டுச் சொல்லுகிறேன்; அவர்களைத் தெரிந்துகொள்ளும்.

---

௮. பவாந்பீஷ்மஶ்ச கர்ணஶ்ச க்ருபஶ்ச ஸமிதிஞ்ஜய:।
அஶ்வத்தாமா விகர்ணஶ்ச ஸௌமதத்திர் ஜயத்ரத:*॥

௯. அந்யே ச பஹவ: ஶூரா மதர்த்தே த்யக்தஜீவிதா:।
நாநாஶஸ்த்ரப்ரஹரணா: ஸர்வே யுத்தவிஶாரதா:॥

பவாந்	(துரோணாசாரியராகிய) நீரும்
பீஷ்மஶ்ச	பீஷ்மரும்
கர்ணஶ்ச	கர்ணனும்
க்ருபஶ்ச	கிருபாசாரியரும்
ஸமிதிஞ்ஜய:	யுத்தத்தில்ஜயசாலியான
அஶ்வத்தாமா	அசுவத்தாமாவும்
விகர்ணஶ்ச	விகர்ணனும்
ஸௌமதத்தி:	சோமதத்தன்குமாரன் பூரிசிரவஸும்
ஜயத்ரத:*	ஜயத்திரதனும்
அந்யே	பின்னும்
பஹவ: ஶூரா:	பலசூரர்களும்
மதர்த்தே	எனக்காக
த்யக்தஜீவிதா:	பிராணனைக்கொடுக்கத்துணிந்தவர்களாயும்
நாநாஶஸ்த்ரப்ரஹரணா:	பலவித ஆயுதங்களை யுடைத்தானவர்களாயு மிருக்கிற

* (பா. பா. பே.) ததைவச என்றுபாடம். அப்படியேயென்று அர்த்தம்.

ஸர்வே எல்லோரும்
யுத்தவிஶாரதா: யுத்தத்தில்வல்லமைபொருந்தியவர்கள்.

நீரும், பீஷ்மரும், கர்ணனும், கிருபாசாரியரும், யுத்தத்தில் ஜயசாலியான அசுவத்தாமாவும், பூரிசிரவஸும், ஜயத்திரதனும், பின்னும் பலசூரர்களும் எனக்காகப் பிராணனைக் கொடுக்கத்துணிந்து, பலவித வாயுதங்களை யுடையவர்களாயு மெல்லோரும் யுத்தத்தில் வல்லமைபொருந்தியவர்களாயு மிருக்கிறீர்கள். (அ-கூ)

---

௧0. அபர்யாப்தம்ததஸ்மாகம் பலம்பீஷ்மாபிரக்ஷிதம்|
பர்யாப்தம்த்விதமேதேஷாம் பலம்பீமாபிரக்ஷிதம்||

(யத்) எதானது
பீஷ்மாபிரக்ஷிதம் { பீஷ்மரால்செவ்வையாய் காக்கப்பட்டிருக்கிறதோ
தத் அப்போர்க்கொத்த
அஸ்மாகம் நம்முடைய
பலம் சேனையானது
அபர்யாப்தம் வல்லமையற்றது
பீமாபிரக்ஷிதம் பீமனால்செவ்வையாய்காக்கப்பட்டிருக்கிற
ஏதேஷாம் இதம் இவர்களுடைய இந்த
பலம்து சேனையோ
பர்யாப்தம் வல்லமைபொருந்தியது.

எதானது பீஷ்மரால் செவ்வையாய் காக்கப்பட்டிருக்கிறதோ அப்போர்க்கொத்த நம்முடையசேனையானது பாண்டவர்களோடு யுத்தஞ்செய்ய வல்லமையற்றது. பீமனால் செவ்வையாய் காக்கப்பட்டிருக்கிற இவர்களுடைய இந்தசேனையோ வல்லமைபொருந்தியது. (௧0)

---

௧௧. அயநேஷுசஸர்வேஷு யதாபாகமவஸ்திதா:|
பீஷ்மமேவாபிரக்ஷந்து பவந்த:ஸர்வஏவஹி||

ஸர்வேபவந்தோஹி நீங்களெல்லோரும்
ஸர்வேஷுச
அயநேஷு { சகலமான (சேனைக்குள் பிரவேசிக்கிற) மார்க்கங்களிலும்
யதாபாகம் அவரவர்களிடத்தில்
அவஸ்திதா: இருந்தவர்களாய்க்கொண்டு
பீஷ்மமேவ பீஷ்மரையே
அபிரக்ஷந்து எல்லாப்பக்கங்களிலும் காக்கவேண்டும்.

நீங்கள் (துரோணாசாரியர் உள்பட) சகலரும் சேனைக்குள் பிரவேசிக்கும் பொருட்டு வைக்கப்பட்டிருக்கிற வெல்லா மார்க்கங்களிலும், அவரவர்களுக்கு நியமிக்கப்பட்டிருக்கிற விடத்திலேயே யிருந்துகொண்டு பீஷ்மரையே எல்லாப்பக்கங்களிலும் காக்கவேண்டும் (என்றால் அவரொருபக்கத்தில் யுத்தஞ் செய்துகொண்டிருக்கையில் வேறே பக்கங்களில் சத்துருக்கள்வந்து அவர்பேரில் பாணம் போடாமல்பாதுகாக்கவேண்டிய தென்பதே.)

(ஸா) பீஷ்மரைக் காக்கவேண்டியதைப்பற்றிக்குறிப்பாய்ச்சொன்னதின் கருத்தாவது - அவர்யுத்தத்தில் மகாவல்லமை யுடையவர். தன்தேகத்தைத் தனக் கிஷ்டமான காலத்தில் விடலாமென்று வரம் பெற்றவர். இவரை யுத்தத்தில் ஜயிப்பது அசாத்தியமென்று எதிரிகளால் பயப்படத்தக்கவர். இப்போது சேனாதிபதியாயு மிருக்கிறவர். ஆகையாலவரைச் சத்துருக்கள் மோசமாய் அங்கஹீனம் முதலியன செய்யாவிடமன்றியில், காக்கிற பக்ஷத்தில் தன்னுடைய சேனைக்குக் கெடுதிவாராமல் அவர்காப்பாரென்று துரியோதனன் எண்ணியிருக்கலா மென்பதே. (கக)

கஉ. தஸ்ய ஸஞ்ஜநயந் ஹர்ஷம் குருவ்ருத்த: பிதாமஹ: |
ஸிம்ஹநாதம் விநத்யோச்சை: ஶங்கம் தத்மௌ ப்ரதாபவாந் ||

ப்ரதாபவாந்	சத்துருக்கள்பார்த்துப்பயப்படும்படியான வல்லமை பொருந்தினவரும்
குருவ்ருத்த:	குருவம்சத்தி லுள்ளவர்களுக் குள்மேலான வயதுசென்றவரும்
பிதாமஹ:	பாட்டனுமான (பீஷ்மர்)
தஸ்ய	அவனுக்கு (துரியோதனனுக்கு)
ஹர்ஷம்	சந்தோஷத்தை
ஸஞ்ஜநயந்	உண்டாக்கிக்கொண்டு
உச்சை:	பெரிதாக
ஸிம்ஹநாதம் விநத்ய	சிம்மத்தின் ஒலியைப்போலொத்த ஒலியைச் செய்து
ஶங்கம்	சங்கத்தை
தத்மௌ	ஊதினார்.

சத்துருக்கள் பார்த்துப் பயப்படும்படியான வல்லமை பொருந்தியவரும், குருவம்சத்தி லுள்ளவர்களுக்குள் மேலான வயது சென்றவரும், தகப்பனுடைய பெரிய தகப்பனுமான பீஷ்மர், துரியோதனனுக்குச் சந்தோஷமுண்டாகும்படி பெரிதாகவும் சிம்மத்தின் சத்தம்போன்றதும் சத்தஞ்செய்து சங்கத்தை ஊதினார். (கஉ)

[illegible]	எல்லோரும்
[illegible]	யுத்தத்தில்வல்லமைபொருந்தியவர்கள்.

நீரும், பீஷ்மரும், கர்ணனும், கிருபாசாரியரும், யுத்தத்தில் ஜயசாலியான அசுவத்தாமாவும், பூரிசிரவஸும், ஜயத்திரதனும், மற்றும் பலசூரர்களும் எனக்காகப் பிராணனைக் கொடுக்கத்துணிந்து, பலவித ஆயுதங்களை யுடையவர்களாயு மெல்லோரும் யுத்தத்தில் வல்லமைபொருந்தியவர்களாயு மிருக்கிறீர்கள். (அ-௯)

---

௧௦. [illegible]
[illegible]

[illegible]	எதானது
[illegible]	பீஷ்மரால்செவ்வையாய் காக்கப்பட்டிருக்கிறதோ
[illegible]	அப்போர்க்கொத்த
[illegible]	நம்முடைய
[illegible]	சேனையானது
[illegible]	வல்லமையற்றது
[illegible]	பீமனல்செவ்வையாய்காக்கப்பட்டிருக்கிற
[illegible]	இவர்களுடைய இந்த
[illegible]	சேனையோ
[illegible]	வல்லமைபொருந்தியது.

எதானது பீஷ்மரால் செவ்வையாய் காக்கப்பட்டிருக்கிறதோ அப்போர்க்கொத்த நம்முடையசேனையானது பாண்டவர்களோடுயுத்தஞ்செய்ய வல்லமையற்றது. பீமனல் செவ்வையாய் காக்கப்பட்டிருக்கிற இவர்களுடைய இந்தசேனையோ வல்லமைபொருந்தியது.(௧௦)

---

௧௧. [illegible]
[illegible]

[illegible]	நீங்களெல்லோரும்
[illegible]	சகலமான (சேனைக்குள் பிரவேசிக்கிற) மார்க்கங்களிலும்
[illegible]	அவரவர்களிடத்தில்
[illegible]	இருந்தவர்களாய்க்கொண்டு
[illegible]	பீஷ்மரையே
[illegible]	எல்லாப்பக்கங்களிலும் காக்கவேண்டும்.

நீங்கள் (துரோணுசாரியர் உள்பட) சகலரும் சேனைக்குள் பிரவேசிக்கும் பொருட்டு வைக்கப்பட்டிருக்கிற வெல்லா மார்க்கங்களிலும், அவரவர்களுக்கு நியமிக்கப்பட்டிருக்கிற விடத்திலேயே யிருந்துகொண்டு பீஷ்மரையே எல்லாப்பக்கங்களிலும் காக்கவேண்டும் (என்ருல் அவரொருபக்கத்தில் யுத்தஞ் செய்துக்கொண்டிருக்கையில் வேறே பக்கங்களிற் சத்துருக்கள்வந்து அவர்பேரில் பாணம் போடாமல்பாதுகாக்கவேண்டிய தென்பதே.)

(ஸூ) பீஷ்மரைக் காக்கவேண்டியதைப்பற்றிக்குறிப்பாய்ச்சொன்னதின் கருத்தானது - அவர்யுத்தத்தில் மகாவல்லமை யுடையவர். தன்றேகத்தைத் தனக் கிஷ்டமானகாலத்தில் விடலாமென்று வரம் பெற்றவர். இவரை யுத்தத்தில் ஜயிப்பது அசாத்தியமென்று எதிரிகளால் பயப்படத்தக்கவர். இப்போது சேனுதிபதியாயு மிருக்கிறவர் ஆகையாலவரைச் சத்துருக்கள் மோசடியாய் அங்கஹீனம் முதலியன செய்யவிடமன்றியில், காக்கிற பக்ஷத்தில் தன்னுடைய சேனைக்குக் கெடுதிவராமல் அவர்காப்பாரென்று துரியோதனன் எண்ணியிருக்கலா மென்பதே. (கக)

கஉ. 𑌤𑌸𑍍𑌯 𑌸𑌂𑌜𑌨𑌯𑌨𑍍𑌹𑌰𑍍𑌷𑌂 𑌕𑍁𑌰𑍁𑌵𑍃𑌦𑍍𑌧𑌃 𑌪𑌿𑌤𑌾𑌮𑌹𑌃।
𑌸𑌿𑌂𑌹𑌨𑌾𑌦𑌂 𑌵𑌿𑌨𑌦𑍍𑌯𑍋𑌚𑍍𑌚𑍈𑌃 𑌶𑌂𑌖𑌂 𑌦𑌧𑍍𑌮𑍌 𑌪𑍍𑌰𑌤𑌾𑌪𑌵𑌾𑌨𑍍॥

𑌪𑍍𑌰𑌤𑌾𑌪𑌵𑌾𑌨𑍍	சத்துருக்கள்பார்த்துப்பயப்படும்படியான வல்லமை பொருந்தினவரும்
𑌕𑍁𑌰𑍁𑌵𑍃𑌦𑍍𑌧𑌃	குருவம்சத்தி லுள்ளவர்களுக் குள்ளே வயதுசென்றவரும்
𑌪𑌿𑌤𑌾𑌮𑌹𑌃	பாட்டனுமான (பீஷ்மர்)
𑌤𑌸𑍍𑌯	அவனுக்கு (துரியோதனனுக்கு)
𑌹𑌰𑍍𑌷𑌂	சந்தோஷத்தை
𑌸𑌂𑌜𑌨𑌯𑌨𑍍	உண்டாக்கிக்கொண்டு
𑌉𑌚𑍍𑌚𑍈𑌃	பெரிதான
𑌸𑌿𑌂𑌹𑌨𑌾𑌦𑌂 𑌵𑌿𑌨𑌦𑍍𑌯	சிம்மத்தின் ஒலியைப்போலொத்த ஒலியைச்செய்து
𑌶𑌂𑌖𑌂	சங்கத்தை
𑌦𑌧𑍍𑌮𑍌	ஊதினர்.

சத்துருக்கள் பார்த்துப் பயப்படும்படியான வல்லமை பொருந்தியவரும், குருவம்சத்தி லுள்ளவர்களுக்குள்ளே வயது சென்றவரும், தகப்பனுடைய பெரிய தகப்பனுமான பீஷ்மர், துரியோதனனுக்குச சந்தோஷமுண்டாகும்படி பெரிதானவும் சிம்மத்தின் சத்தம்போன்றவும் சத்தஞ்செய்து சங்கத்தை ஊதினர். (கஉ)

ஸர்வே	எல்லோரும்
யுத்தவிசாரதா:	யுத்தத்தில்வல்லமைபொருந்தியவர்கள்.

நீரும், பீஷ்மரும், கர்ணனும், கிருபாசாரியரும், யுத்தத்தில் ஜயசாலியான அசுவத்தாமாவும், பூரிசிரவஸும், ஜயத்திரதனும், பின்னும் பலசூரர்களும் எனக்காகப் பிராணனைக் கொடுக்கத்துணி ந்து, பலவித வாயுதங்களை யுடையவர்களாய் யெல்லோரும் யுத்த த்தில் வல்லமைபொருந்தியவர்களாய் யிருக்கிறீர்கள். (அ-கூ)

கo. அபர்யாப்தம் ததஸ்மாகம் பலம் பீஷ்மாபிரக்ஷிதம்।
பர்யாப்தம் த்விதமேதேஷாம் பலம் பீமாபிரக்ஷிதம்॥

(யத்)	எதானது
பீஷ்மாபிரக்ஷிதம்	பீஷ்மரால்செவ்வையாய் காக்கப்பட்டிருக்கிறதோ
தத்	அப்போர்க்கொத்த
அஸ்மாகம்	நம்முடைய
பலம்	சேனையானது
அபர்யாப்தம்	வல்லமையற்றது
பீமாபிரக்ஷிதம்	பீமனால்செவ்வையாய்காக்கப்பட்டிருக்கிற
ஏதேஷாம் இதம்	இவர்களுடைய இந்த
பலந்து	சேனையோ
பர்யாப்தம்	வல்லமைபொருந்தியது.

எதானது பீஷ்மரால் செவ்வையாய் காக்கப்பட்டிருக்கிறதோ அப்போர்க்கொத்த நம்முடையசேனையானது பாண்டவர்களோடியுத் தஞ்செய்ய வல்லமையற்றது. பீமனால் செவ்வையாய் காக்கப்பட்டிரு க்கிற இவர்களுடைய இந்தசேனையோ வல்லமைபொருந்தியது. (கo)

கக. அயனேஷு ச ஸர்வேஷு யதாபாகமவஸ்திதா:।
பீஷ்மமேவாபிரக்ஷந்து பவந்த: ஸர்வ ஏவ ஹி॥

ஸர்வே பவந்த: ஏவ ஹி	நீங்களெல்லோரும்
ஸர்வேஷு ச அயனேஷு	சகலமான (சேனைக்குள் பிரவேசிக்கிற) மார்க்கங்களிலும்
யதாபாகம்	அவரவர்களிடத்தில்
அவஸ்திதா:	இருந்தவர்களாய்க்கொண்டு
பீஷ்மமேவ	பீஷ்மனையே
அபிரக்ஷந்து	எல்லாப்பக்கங்களிலும் காக்கவேண்டும்.

நீங்கள் (துரோணாசாரியர் உள்பட) சகலரும் சேனைக்குள் பிரவேசிக்கும் பொருட்டு வைக்கப்பட்டிருக்கிற வெல்லா மார்க்கங்களிலும், அவரவர்களுக்கு நியமிக்கப்பட்டிருக்கிற விடத்திலேயே யிருந்துகொண்டு பீஷ்மனையே எல்லாப்பக்கங்களிலும் காக்கவேண்டும் (என்றால் அவரொருபக்கத்தில் யுத்தஞ்செய்துக்கொண்டிருக்கையில் வேறே பக்கங்களிற் சத்துருக்கள்வந்து அவர்பேரில் பாணம் போடாமல்பாதுகாக்கவேண்டிய தென்பதே.)

(கு) பீஷ்மனைக் காக்கவேண்டியதைப்பற்றிக்குறிப்பாய்சொன்னதின் கருத்தானது - அவர்யுத்தத்தில் மகாவல்லமை யுடையவர். தன்தேகத்தைத் தனக் கிஷ்டமானகாலத்தில் விடலாமென்று வரம் பெற்றவர். இவரை யுத்தத்தில் ஜயிப்பது அசாத்தியமென்று எதிரிகளால் பயப்படத்தக்கவர். இப்போது சேனாதிபதியாயு மிருக்கிறவர் ஆகையாலவரைச் சத்துருக்கள் மோசடியாய் அங்கஹீனம் முதலிய வைசெய்யவிடமன்றியில், காக்கிற பக்ஷத்தில் தன்னுடைய சேனைக்குக் கெடுதிவாராமல் அவர்காப்பாரென்று துரியோதனன் எண்ணியிருக்கலா மென்பதே. (கக)

கஉ. 𑌤𑌸𑍍𑌯 𑌸𑌂𑌜𑌨𑌯𑌨𑍍𑌹𑌰𑍍𑌷𑌂 𑌕𑍁𑌰𑍁𑌵𑍃𑌦𑍍𑌧𑌃 𑌪𑌿𑌤𑌾𑌮𑌹𑌃।
𑌸𑌿𑌂𑌹𑌨𑌾𑌦𑌂 𑌵𑌿𑌨𑌦𑍍𑌯𑍋𑌚𑍍𑌚𑍈𑌃 𑌶𑌙𑍍𑌖𑌂 𑌦𑌧𑍍𑌮𑍌 𑌪𑍍𑌰𑌤𑌾𑌪𑌵𑌾𑌨𑍍॥

𑌪𑍍𑌰𑌤𑌾𑌪𑌵𑌾𑌨𑍍	சத்துருக்கள்பார்த்துப்பயப்படும்படியான வல்லமை பொருந்தினவரும்
𑌕𑍁𑌰𑍁𑌵𑍃𑌦𑍍𑌧𑌃	குருவம்சத்தி லுள்ளவர்களுக் குள்ளே வயதுசென்றவரும்
𑌪𑌿𑌤𑌾𑌮𑌹𑌃	பாட்டனுமான (பீஷ்மர்)
𑌤𑌸𑍍𑌯	அவனுக்கு (துரியோதனனுக்கு)
𑌹𑌰𑍍𑌷𑌂	சந்தோஷத்தை
𑌸𑌂𑌜𑌨𑌯𑌨𑍍	உண்டாக்கிக்கொண்டு
𑌉𑌚𑍍𑌚𑍈𑌃	பெரிதான
𑌸𑌿𑌂𑌹𑌨𑌾𑌦𑌂 𑌵𑌿𑌨𑌦𑍍𑌯	சிம்மத்தின் ஒலியைப்போலொத்த ஒலியைச்செய்து
𑌶𑌙𑍍𑌖𑌂	சங்கத்தை
𑌦𑌧𑍍𑌮𑍌	ஊதினர்.

சத்துருக்கள் பார்த்துப் பயப்படும்படியான வல்லமை பொருந்தினவரும், குருவம்சத்தி லுள்ளவர்களுக்குள்ளே வயது சென்றவரும், தகப்பனுடைய பெரிய தகப்பனுமான பீஷ்மர், துரியோதனனுக்குசந்தோஷமுண்டாகும்படி பெரிதானவும் சிம்மத்தின் சத்தம்போன்றவும் சத்தஞ்செய்து சங்கத்தை ஊதினர். (கஉ)

𑌸𑌰𑍍𑌵𑍇	எல்லோரும்
𑌯𑍁𑌦𑍍𑌧𑌵𑌿𑌶𑌾𑌰𑌦𑌾𑌃	யுத்தத்தில்வல்லமைபொருந்தியவர்கள்.

நீரும், பீஷ்மரும், கர்ணனும், கிருபாசாரியரும், யுத்தத்தில் ஜயசாலியான அசுவத்தாமாவும், பூரிசிரவஸுவும், ஜயத்திரதனும், பின்னும் பலசூரர்களும் எனக்காகப் பிராணனைக் கொடுக்கத்துணிந்து, பலவித வாயுதங்களை யுடையவர்களாயு மெல்லோரும் யுத்தத்தில் வல்லமைபொருந்தியவர்களாயு மிருக்கிறீர்கள். (அ-கூ)

௰. 𑌅𑌪𑌰𑍍𑌯𑌾𑌪𑍍𑌤𑌂 𑌤𑌦𑌸𑍍𑌮𑌾𑌕𑌂 𑌬𑌲𑌂 𑌭𑍀𑌷𑍍𑌮𑌾𑌭𑌿𑌰𑌕𑍍𑌷𑌿𑌤𑌮𑍍।
𑌪𑌰𑍍𑌯𑌾𑌪𑍍𑌤𑌂 𑌤𑍍𑌵𑌿𑌦𑌮𑍇𑌤𑍇𑌷𑌾𑌂 𑌬𑌲𑌂 𑌭𑍀𑌮𑌾𑌭𑌿𑌰𑌕𑍍𑌷𑌿𑌤𑌮𑍍॥

(𑌯𑌤𑍍)	எதானது
𑌭𑍀𑌷𑍍𑌮𑌾𑌭𑌿𑌰𑌕𑍍𑌷𑌿𑌤𑌮𑍍	பீஷ்மரால்செவ்வையாய் காக்கப்பட்டிருக்கிறதோ
𑌤𑌤𑍍	அப்பேர்க்கொத்த
𑌅𑌸𑍍𑌮𑌾𑌕𑌮𑍍	நம்முடைய
𑌬𑌲𑌮𑍍	சேனையானது
𑌅𑌪𑌰𑍍𑌯𑌾𑌪𑍍𑌤𑌮𑍍	வல்லமையற்றது
𑌭𑍀𑌮𑌾𑌭𑌿𑌰𑌕𑍍𑌷𑌿𑌤𑌮𑍍	பீமனால்செவ்வையாய்காக்கப்பட்டிருக்கிற
𑌏𑌤𑍇𑌷𑌾𑌮𑍍 𑌇𑌦𑌮𑍍	இவர்களுடைய இந்த
𑌬𑌲𑌂𑌤𑍁	சேனையோ
𑌪𑌰𑍍𑌯𑌾𑌪𑍍𑌤𑌮𑍍	வல்லமைபொருந்தியது.

எதானது பீஷ்மரால் செவ்வையாய் காக்கப்பட்டிருக்கிறதோ அப்பேர்க்கொத்த நம்முடையசேனையானது பாண்டவர்களோடியுத்தஞ்செய்ய வல்லமையற்றது. பீமனால் செவ்வையாய் காக்கப்பட்டிருக்கிற இவர்களுடைய இந்தசேனையோ வல்லமைபொருந்தியது. (௰)

---

௧௧. 𑌅𑌯𑌨𑍇𑌷𑍁 𑌚 𑌸𑌰𑍍𑌵𑍇𑌷𑍁 𑌯𑌥𑌾𑌭𑌾𑌗𑌮𑌵𑌸𑍍𑌥𑌿𑌤𑌾𑌃।
𑌭𑍀𑌷𑍍𑌮𑌮𑍇𑌵𑌾𑌭𑌿𑌰𑌕𑍍𑌷𑌨𑍍𑌤𑍁 𑌭𑌵𑌨𑍍𑌤𑌸𑍍𑌸𑌰𑍍𑌵 𑌏𑌵 𑌹𑌿॥

𑌸𑌰𑍍𑌵𑍇𑌭𑌵𑌨𑍍𑌤𑍋𑌹𑌿	நீங்களெல்லோரும்
𑌸𑌰𑍍𑌵𑍇𑌷𑍁𑌚 𑌅𑌯𑌨𑍇𑌷𑍁	சகலமான (சேனைக்குள் பிரவேசிக்கிற) மார்க்கங்களிலும்
𑌯𑌥𑌾𑌭𑌾𑌗𑌮𑍍	அவரவர்களிடத்தில்
𑌅𑌵𑌸𑍍𑌥𑌿𑌤𑌾𑌃	இருந்தவர்களாய்க்கொண்டு
𑌭𑍀𑌷𑍍𑌮𑌮𑍇𑌵	பீஷ்மரையே
𑌅𑌭𑌿𑌰𑌕𑍍𑌷𑌨𑍍𑌤𑍁	எல்லாப்பக்கங்களிலும் காக்கவேண்டும்.

நீங்கள் (துரோணாசாரியர் உள்பட) சகலரும் சேனைக்குள் பிரவேசிக்கும் பொருட்டு வைக்கப்பட்டிருக்கிற வெல்லா மார்க்கங்களிலும், அவரவர்களுக்கு நியமிக்கப்பட்டிருக்கிற விடத்திலேயே யிருந்துகொண்டு பீஷ்மரையே எல்லாப்பக்கங்களிலும் காக்கவேண்டும் (என்றால் அவரொருபக்கத்தில் யுத்தஞ் செய்துக்கொண்டிருக்கையில் வேறே பக்கங்களிற் சத்துருக்கள்வந்து அவர்பேரில் பாணம் போடாமல்பாதுகாக்கவேண்டிய தென்பதே.)

(ஸூா) பீஷ்மரைக் காக்கவேண்டியதைப்பற்றிக்குறிப்பாய்ச்சொன்னதின் கருத்தானது - அவர்யுத்தத்தில் மகாவல்லமை யுடையவர். தன்தேகத்தைத் தனக் கிஷ்டமானகாலத்தில் விடலாமென்று வரம் பெற்றவர். இவரை யுத்தத்தில் ஜயிப்பது அசாத்தியமென்று எதிரிகளால் பயப்படத்தக்கவர். இப்போது சேனாதிபதியாயு மிருக்கிறவர் ஆகையாலவரைச் சத்துருக்கள் மோசடியாய் அங்கஹீனம் முதலியனசெய்யவிடமன்றியில், காக்கிற பக்ஷத்தில் தன்னுடைய சேனைக்குக் கெடுதிவராமல் அவர்காப்பாரென்று துரியோதனன் எண்ணியிருக்கலா மென்பதே. (கக)

கஉ. தஸ்ய ஸஞ்ஜநயந் ஹர்ஷம் குருவ்ருத்த: பிதாமஹ: ।
ஸிம்ஹநாதம் விநத்யோச்சை: ஶங்கம் தத்மௌ ப்ரதாபவாந் ॥

ப்ரதாபவாந் — சத்துருக்கள்பார்த்துப்பயப்படும்படியான வல்லமை பொருந்தினவரும்
குருவ்ருத்த: — குருவம்சத்தி லுள்ளவர்களுக் குள்ளே வயதுசென்றவரும்
பிதாமஹ: — பாட்டனுமான (பீஷ்மர்)
தஸ்ய — அவனுக்கு (துரியோதனனுக்கு)
ஹர்ஷம் — சந்தோஷத்தை
ஸஞ்ஜநயந் — உண்டாக்கிக்கொண்டு
உச்சை: — பெரிதான
ஸிம்ஹநாதம் விநத்ய — சிம்மத்தின் ஒலியைப்போலொத்த ஒலியைச்செய்து
ஶங்கம் — சங்கத்தை
தத்மௌ — ஊதினர்.

சத்துருக்கள் பார்த்துப் பயப்படும்படியான வல்லமை பொருந்தியவரும், குருவம்சத்தி லுள்ளவர்களுக்குள்ளே வயது சென்றவரும், தகப்பனுடைய பெரிய தகப்பனுமான பீஷ்மர், துரியோதனனுக்குச சந்தோஷமுண்டாகும்படி பெரிதானவும் சிம்மத்தின் சத்தம்போன்றவும் சத்தஞ்செய்து சங்கத்தை ஊதினர். (கஉ)

௧௩. 𑌤𑌤𑌶𑍍𑌶𑌙𑍍𑌖𑌾𑌶𑍍𑌚 𑌭𑍇𑌰𑍍𑌯𑌶𑍍𑌚 𑌪𑌣𑌵𑌾𑌨𑌕𑌗𑍋𑌮𑍁𑌖𑌾𑌃 ।
𑌸𑌹𑌸𑍈𑌵𑌾𑌭𑍍𑌯𑌹𑌨𑍍𑌯𑌨𑍍𑌤 𑌸 𑌶𑌬𑍍𑌦𑌸𑍍𑌤𑍁𑌮𑍁𑌲𑍋𑌽𑌭𑌵𑌤𑍍 ॥

𑌤𑌤𑌃 — அதற்கு (பீஷ்மர் சங்கத்தையூதின) பிறகு
𑌶𑌙𑍍𑌖𑌾𑌃 — சங்கங்களும்
𑌭𑍇𑌰𑍍𑌯𑌃 — நகாராக்களும்
𑌪𑌣𑌵𑌾𑌨𑌕𑌗𑍋𑌮𑍁𑌖𑌾𑌃 — மிருதங்கங்களும், தப்பட்டை களும், கொம்புகளும்
𑌸𑌹𑌸𑍈𑌵 — சிக்கிரமாகத்தானே
𑌅𑌭𑍍𑌯𑌹𑌨𑍍𑌯𑌨𑍍𑌤 — முழக்கப்பட்டன
𑌸𑌃 𑌶𑌬𑍍𑌦𑌃 — அந்தச்சத்தமானது
𑌤𑍁𑌮𑍁𑌲𑌃 — எங்கும்பரவினதாக
𑌅𑌭𑌵𑌤𑍍 — ஆச்சுது.

பீஷ்மர் சங்கத்தொனி செய்தபிறகு கௌரவ சேனையிலுள்ள மற்றவர்களாலே சங்கங்கள், நகாராக்கள், மிருதங்கங்கள், தப்பட்டைகள், கொம்புகள் சிக்கிரமாக முழக்கப்பட்டன அந்தச்சத்தமானது எங்கும் பரவியது. (௧௩)

---

௧௪. 𑌤𑌤𑌃 𑌶𑍍𑌵𑍇𑌤𑍈𑌰𑍍𑌹𑌯𑍈𑌰𑍍𑌯𑍁𑌕𑍍𑌤𑍇 𑌮𑌹𑌤𑌿 𑌸𑍍𑌯𑌨𑍍𑌦𑌨𑍇 𑌸𑍍𑌥𑌿𑌤𑍌 ।
𑌮𑌾𑌧𑌵𑌃 𑌪𑌾𑌣𑍍𑌡𑌵𑌶𑍍𑌚𑍈𑌵 𑌦𑌿𑌵𑍍𑌯𑍌 𑌶𑌙𑍍𑌖𑍌 𑌪𑍍𑌰𑌦𑌧𑍍𑌮𑌤𑍁𑌃 ॥

𑌤𑌤𑌃 — அதற்கு (கௌரவசேனையில் வாத்தியங்களின் சத்தமுண்டான) பிறகு
𑌶𑍍𑌵𑍇𑌤𑍈𑌃 — வெள்ளையாயிருக்கிற
𑌹𑌯𑍈𑌃 — குதிரைகளோடு
𑌯𑍁𑌕𑍍𑌤𑍇 — கூடிய
𑌮𑌹𑌤𑌿 — பெரிதான
𑌸𑍍𑌯𑌨𑍍𑌦𑌨𑍇 — இரதத்திலே
𑌸𑍍𑌥𑌿𑌤𑍌 — இருக்கிற
𑌮𑌾𑌧𑌵𑌃* — இலக்ஷ்மீபதியான கிருஷ்ணசுவாமியும்
𑌪𑌾𑌣𑍍𑌡𑌵𑌶𑍍𑌚 — பாண்டுபுத்திரனன அர்ஜுனனும்
𑌦𑌿𑌵𑍍𑌯𑍌 — தெய்வத்தன்மைபொருந்திய

---

* (𑌮𑌾) சாந்தோக்கிய உபநிஷத்திலுள்ள மதுவித்தையென்கிற வேதபாகத்தினல் புகழப்பட்டவனுனதால் மாதவனென்றும், 𑌮𑌾=இலக்ஷ்மீ, 𑌧𑌵𑌃=பதி (கணவன்). இலக்ஷ்மீபதியானதால் மாதவனென்றும், மௌனம், தியானம், யோகம், இவைகளை யுடையவனுனதால் மாதவனென்றும் பெயர்வந்தது (விஷ்ணு ஸஹஸ்ரநாமத்திற்கு (𑌶𑌂) செய்திருக்கிற பாஷ்யம் உஎ-வது பக்கத்தில்பார்க்க.

𑌶𑌙𑍍𑌖𑌾𑌨𑍍 — சங்கங்களை
𑌪𑍃𑌥𑌕𑍍 𑌦𑌧𑍍𑌮𑍁𑌃 — உரக்க ஊதினார்கள்.

அதற்குப்பிறகு வெள்ளைக்குதிரைகள்கட்டிய பெரிதான இரதத்திலேறியிருக்கிற கிருஷ்ணசுவாமியும் அர்சுனனும் தெய்வத்தன்மைபொருந்திய சங்கங்களை உரக்கஊதினார்கள். (கச)

கரு. 𑌪𑌾𑌞𑍍𑌚𑌜𑌨𑍍𑌯𑌂 𑌹𑍃𑌷𑍀𑌕𑍇𑌶𑍋 𑌦𑍇𑌵𑌦𑌤𑍍𑌤𑌂 𑌧𑌨𑌂𑌜𑌯𑌃।
𑌪𑍌𑌣𑍍𑌡𑍍𑌰𑌂 𑌦𑌧𑍍𑌮𑍌 𑌮𑌹𑌾𑌶𑌙𑍍𑌖𑌂 𑌭𑍀𑌮𑌕𑌰𑍍𑌮𑌾 𑌵𑍃𑌕𑍋𑌦𑌰𑌃॥

கசா. 𑌅𑌨𑌨𑍍𑌤𑌵𑌿𑌜𑌯𑌂 𑌰𑌾𑌜𑌾 𑌕𑍁𑌨𑍍𑌤𑍀𑌪𑍁𑌤𑍍𑌰𑍋 𑌯𑍁𑌧𑌿𑌷𑍍𑌠𑌿𑌰𑌃।
𑌨𑌕𑍁𑌲𑌃 𑌸𑌹𑌦𑍇𑌵𑌶𑍍𑌚 𑌸𑍁𑌘𑍋𑌷𑌮𑌣𑌿𑌪𑍁𑌷𑍍𑌪𑌕𑍌॥

கஎ. 𑌕𑌾𑌶𑍍𑌯𑌶𑍍𑌚 𑌪𑌰𑌮𑍇𑌷𑍍𑌵𑌾𑌸𑌃 𑌶𑌿𑌖𑌣𑍍𑌡𑍀𑌚𑌮𑌹𑌾𑌰𑌥𑌃।
𑌧𑍃𑌷𑍍𑌟𑌦𑍍𑌯𑍁𑌮𑍍𑌨𑍋 𑌵𑌿𑌰𑌾𑌟𑌶𑍍𑌚 𑌸𑌾𑌤𑍍𑌯𑌕𑌿𑌶𑍍𑌚𑌾𑌪𑌰𑌾𑌜𑌿𑌤𑌃॥

கஅ. 𑌦𑍍𑌰𑍁𑌪𑌦𑍋 𑌦𑍍𑌰𑍌𑌪𑌦𑍇𑌯𑌾𑌶𑍍𑌚 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌶𑌃 𑌪𑍃𑌥𑌿𑌵𑍀𑌪𑌤𑍇।
𑌸𑍌𑌭𑌦𑍍𑌰𑌶𑍍𑌚 𑌮𑌹𑌾𑌬𑌾𑌹𑍁𑌃 𑌶𑌙𑍍𑌖𑌾𑌨𑍍𑌦𑌧𑍍𑌮𑍁𑌃 𑌪𑍃𑌥𑌕𑍍𑌪𑍃𑌥𑌕𑍍॥

𑌪𑍃𑌥𑌿𑌵𑍀𑌪𑌤𑍇 — ஓ! திருதராஷ்டர மகாராஜாவே!
𑌹𑍃𑌷𑍀𑌕𑍇𑌶𑌃 * — கிருஷ்ணசுவாமியானவர்
𑌪𑌾𑌞𑍍𑌚𑌜𑌨𑍍𑌯𑌂 † — பாஞ்சஜன்னியமென்னுஞ் சங்கத்தை
𑌦𑌧𑍍𑌮𑍌 — ஊதினார்
𑌧𑌨𑌂𑌜𑌯𑌃 ‡ — அர்சுனன்
𑌦𑍇𑌵𑌦𑌤𑍍𑌤𑌂 — தேவதத்தமென்னுஞ் சங்கத்தையும்
𑌭𑍀𑌮𑌕𑌰𑍍𑌮𑌾 — பயங்கரமான காரியத்தை யுடையவனும்

---

* (ஸ்வா) ஹ்ருஷீக=இந்திரியங்களுக்கு ஈஶ:=(ஸாக்ஷியாயிருப்பதால்)எஜமானனாகிய க்ஷேத்திரஜ்ஞனாயிருக்கிறவன் இருஷீகேசனென்றும், இந்திரியங்களை சுவாதீனத்தில் வைத்துக்கொண்டு அவைகளை விஷயங்களிலே ஏவுகிற பரமாத்மாவானதினால் இருஷீகேசனென்றும், சூரியசந்திர ரூபங்களாகவிருக்கிற வராகியபகவானானவர் அந்த சூரியசந்திரர்களுடைய கேசங்கள் (மயிர்) என்று சொல்லப்பட்ட கிரணங்களாலே ஜகத்திற்கு ஜாக்கிர சுஷுப்தி யவஸ்தைகளினால் சந்தோஷத்தை உண்டுபண்ணுகிறதினால் இருஷீகேசனென்றும் பெயர்வந்தது. (விஷ்ணு சகஸ்ரநாம பாஷியம் உடு - வது பக்கம் பார்க்க.)

† (ஸ்வா) பஞ்சஜனனென்கிற அசுரனுடைய வயிற்றைக்கிழித்து அவனுடைய எலும்பிலிருந்து எடுக்கப்பட்டதினால் பாஞ்சஜன்னியமென்று பெயர் வந்தது. (விஷ்ணுபுராணம் ரு-வது அம்சம், உக-வது அத்தியாயத்தையும், பாகவதம் கo-வது ஸ்கந்தம், சரு-வது அத்தியாயத்தையும் பார்க்க.)

‡ (ஸ்வா) இராஜசூய யாகத்திற்காக அநேக ராஜாக்களைச்செயித்து தனங்களைச் சம்பாதித்தவனாதலால் தனஞ்சயனென்றும், தனத்தி லாசையற்றவனாதலால் தனஞ்சயனென்றும் பெயர் வந்தது.

𑌵𑍃𑌕𑍋𑌦𑌰𑌃	செந்நாய் வயிற்றைப்போல் வயிற்றை யுடையவனுமான பீமன்
𑌪𑍌𑌣𑍍𑌡𑍍𑌰𑌂	பௌண்டரமென்னும்
𑌮𑌹𑌾𑌶𑌙𑍍𑌖𑌂	பெரிதான சங்கத்தையும்
𑌰𑌾𑌜𑌾	இராஜாவும்
𑌕𑍁𑌨𑍍𑌤𑍀𑌪𑍁𑌤𑍍𑌰𑌃	குந்தி என்பவளுடைய புத்திரனுமான
𑌯𑍁𑌧𑌿𑌷𑍍𑌠𑌿𑌰𑌃	யுதிஷ்டிரர் (தருமபுத்திரர்)
𑌅𑌨𑌨𑍍𑌤𑌵𑌿𑌜𑌯	அநந்தவிஜயமென்னுஞ் சங்கத்தையும்
𑌨𑌕𑍁𑌲𑌃	நகுலனும்
𑌸𑌹𑌦𑍇𑌵𑌶𑍍𑌚	சகதேவனும்
𑌸𑍁𑌘𑍋𑌷	சுகோஷமென்னுஞ் சங்கத்தையும்
𑌮𑌣𑌿𑌪𑍁𑌷𑍍𑌪𑌕𑍌	மணிபுஷ்பகமென்னுஞ் சங்கத்தையும்
𑌪𑌰𑌮𑍇𑌷𑍍𑌵𑌾𑌸𑌃	சிரேஷ்டமான வில்லையுடைய
𑌕𑌾𑌶𑍍𑌯𑌶𑍍𑌚	காசி ராஜனும்
𑌮𑌹𑌾𑌰𑌥𑌃	மகாரதிகனை
𑌶𑌿𑌖𑌣𑍍𑌡𑍀 𑌚	சிகண்டி என்பவனும்
𑌧𑍃𑌷𑍍𑌟𑌦𑍍𑌯𑍁𑌮𑍍𑌨𑌶𑍍𑌚	திருஷ்டதும்னனும்
𑌵𑌿𑌰𑌾𑌟𑌶𑍍𑌚	விராடதேசத்தரசனும்
𑌅𑌪𑌰𑌾𑌜𑌿𑌤𑌃	அபஜய மடையாதவனை
𑌸𑌾𑌤𑍍𑌯𑌕𑌿𑌶𑍍𑌚	சாத்தியகி என்பவனும்
𑌦𑍍𑌰𑍁𑌪𑌦𑌶𑍍𑌚	துருபத ராஜனும்
𑌦𑍍𑌰𑍌𑌪𑌦𑍇𑌯𑌾𑌶𑍍𑌚	பிரதிவிந்தியன் முதலிய திரௌபதியின் குமாரர்களும்
𑌮𑌹𑌾𑌬𑌾𑌹𑍁𑌃	தோள் வலிமையுடைய
𑌸𑍌𑌭𑌦𑍍𑌰𑌶𑍍𑌚	சுபத்திரை குமாரன் அபிமந்யுவும்
𑌸𑌰𑍍𑌵𑌶𑌃	இவர்களெல்லோருமாக
𑌪𑍃𑌥𑌕𑍍𑌪𑍃𑌥𑌕𑍍	தனித்தனியாய்
𑌶𑌙𑍍𑌖𑌾𑌨𑍍	சங்கங்களை
𑌦𑌧𑍍𑌮𑍁𑌃	ஊதினர்கள்.

ஓ! திரதராஷ்டர மகாராஜாவே! (கேளும்,) கிருஷ்ண பகவானவர் பாஞ்சஜன்னியமென்னுஞ் சங்கத்தை யூதினர், அர்ஜுனன் தேவதத்தமென்னுஞ் சங்கத்தையும், பயங்கரமான காரியத்தை யுடையவனும் செந்நாய் வயிற்றைப்போல் வயிற்றை யுடையவனுமான பீமசேனன் பௌண்டரமென்னும் பெரிய சங்கத்தையும், இராஜாவும் குந்தி புத்திரனுமான தருமபுத்திரர் அநந்தவிஜயமென்னுஞ் சங்கத்தையும், நகுலன் சுகோஷமென்னுஞ் சங்கத்தையும், சகதேவன்

மணிபுஷ்பகமென்னுஞ் சங்கத்தையும், சிரேஷ்டமானவில்லையுடைய காசி ராஜனும், மகாரதிகனான சிகண்டியும், திருஷ்டத்யும்னனும், விராடராஜனும், அபஜய மடையாதவனான ஸாத்யகியும், துருபத மகாராஜனும், துரௌபதை குமாரர்களும், தோள் வலியுள்ள அபிமந்யுவும் இவர்களெல்லோருமாக தனித்தனியாய் (அவரவர்களுடைய) சங்கங்களை யூதினார்கள். (௧௫-௧௬-௧௭-௧௮)

---

௧௯. ஸகோஷோ தார்த்தராஷ்ட்ராணாம் ஹ்ருதயாநி வ்யதாரயத்
நபச்ச ப்ருதிவீஞ்சைவ துமுலோ வ்யநுநாதயந்

துமுல:	ஸங்குலமான
ஸகோஷ:	அந்தச் சப்தமானது
நப:	ஆகாசத்தையும்
ப்ருதிவீஞ்சைவ	பூமியையும்
வ்யநுநாதயந்	எதிரொலி கொடுக்கும்படி செய்துகொண்டு
தார்த்தராஷ்ட்ராணாம்	திருதராஷ்டிரன் குமாரர்களுடைய
ஹ்ருதயாநி	நெஞ்சுகளை
வ்யதாரயத்	பிளந்தது.

ஸங்குலமான அந்த (சங்கங்களுடைய) சப்தமானது ஆகாசத்தையும் பூமியையும் எதிரொலி கொடுக்கும்படி செய்துகொண்டு மன்னன், திருதராஷ்டிரனுடைய (அபிமானமுள்ள புதல்வர் ஆகிய) பின்னவர்களுடைய நெஞ்சுகளைப் பிளந்தது (பயத்தினால் அவர்கள் பரவசப்பட்டுப் போனார்கள்) (௧௯)

---

௨௦. அத வ்யவஸ்திதாந் த்ருஷ்ட்வா தார்த்தராஷ்ட்ராந் கபித்வஜ:
ப்ரவ்ருத்தே ஶஸ்த்ரஸம்பாதே தநுருத்யம்ய பாண்டவ:

௨௧. ஹ்ருஷீகேஶம் ததா வாக்யமிதமாஹ மஹீபதே

மஹீபதே	ஓ! திருதராஷ்டிர மகாராஜனே!
அத	பிறகு
வ்யவஸ்திதாந்	ஆயத்தமாயிருக்கிற
த்ருஷ்ட்வா	பார்த்துவிட்டு
கபித்வஜ:	குரங்குக்கொடியோனுமே

[illegible] ... விதத்

𑌵𑍃𑌕𑍋𑌦𑌰𑌃	செந்நாய் வயிற்றைப்போல் வயிற்றை யுடையவனுமான பீமன்
𑌪𑍌𑌣𑍍𑌡𑍍𑌰𑌂	பௌண்டரமென்னும்
𑌮𑌹𑌾𑌶𑌙𑍍𑌖𑌂	பெரிதான சங்கத்தையும்
𑌰𑌾𑌜𑌾	இராஜாவும்
𑌕𑍁𑌨𑍍𑌤𑍀𑌪𑍁𑌤𑍍𑌰𑌃	குந்தி என்பவளுடைய புத்திரனுமான
𑌯𑍁𑌧𑌿𑌷𑍍𑌠𑌿𑌰𑌃	யுதிஷ்டிரர் (தருமபுத்திரர்)
𑌅𑌨𑌨𑍍𑌤𑌵𑌿𑌜𑌯𑌂	அநந்தவிஜயமென்னுஞ் சங்கத்தையும்
𑌨𑌕𑍁𑌲𑌃	நகுலனும்
𑌸𑌹𑌦𑍇𑌵𑌶𑍍𑌚	சகதேவனும்
𑌸𑍁𑌘𑍋𑌷	சுகோஷமென்னுஞ் சங்கத்தையும்
𑌮𑌣𑌿𑌪𑍁𑌷𑍍𑌪𑌕𑍌	மணிபுஷ்பகமென்னுஞ் சங்கத்தையும்
𑌪𑌰𑌮𑍇𑌷𑍍𑌵𑌾𑌸𑌃	சிரேஷ்டமான வில்லையுடைய
𑌕𑌾𑌶𑍍𑌯𑌶𑍍𑌚	காசி ராஜனும்
𑌮𑌹𑌾𑌰𑌥𑌃	மகாரதிகனான
𑌶𑌿𑌖𑌣𑍍𑌡𑍀𑌚	சிகண்டி என்பவனும்
𑌧𑍃𑌷𑍍𑌟𑌦𑍍𑌯𑍁𑌮𑍍𑌨𑌶𑍍𑌚	திருஷ்டத்யும்னனும்
𑌵𑌿𑌰𑌾𑌟𑌶𑍍𑌚	விராடதேசத்தரசனும்
𑌅𑌪𑌰𑌾𑌜𑌿𑌤𑌃	அபஜய மடையாதவனான
𑌸𑌾𑌤𑍍𑌯𑌕𑌿𑌶𑍍𑌚	சர்த்தியகி என்பவனும்
𑌦𑍍𑌰𑍁𑌪𑌦𑌶𑍍𑌚	துருபத ராஜனும்
𑌦𑍍𑌰𑍌𑌪𑌦𑍇𑌯𑌾𑌶𑍍𑌚	பிரதிவிந்தியன் முதலிய திரௌபதியின் குமாரர்களும்
𑌮𑌹𑌾𑌬𑌾𑌹𑍁𑌃	தோள் வலிமையுடைய
𑌸𑍌𑌭𑌦𑍍𑌰𑌶𑍍𑌚	சுபத்திரை குமாரன் அபிமந்யுவும்
𑌸𑌰𑍍𑌵𑌶𑌃	இவர்களெல்லோருமாக
𑌪𑍃𑌥𑌕𑍍𑌪𑍃𑌥𑌕𑍍	தனித்தனியாய்
𑌶𑌙𑍍𑌖𑌾𑌨𑍍	சங்கங்களை
𑌦𑌧𑍍𑌮𑍁𑌃	ஊதினார்கள்.

ஓ! திரதராஷ்டர மகாராஜாவே! (கேளும்,) கிருஷ்ண சுவாமியாரவர் பாஞ்சஜன்னியமென்னுஞ் சங்கத்தை யூதினார், அர்சுனன் தேவதத்தமென்னுஞ் சங்கத்தையும், பயங்கரமான காரியத்தை யுடையவனும் செந்நாய் வயிற்றைப்போல் வயிற்றை யுடையவனுமான பீமசேனன் பௌண்டரமென்னும் பெரிய சங்கத்தையும், இராஜாவும் குந்தி புத்திரனுமான தருமபுத்திரர் அநந்தவிஜயமென்னுஞ் சங்கத்தையும், நகுலன் சுகோஷமென்னுஞ் சங்கத்தையும், சகதேவன்

மணிபுஷ்பகமென்னுஞ் சங்கத்தையும், சிரேஷ்டமானவில்லையுடைய காசி ராஜனும், மகாரதிகனான சிகண்டியும், திருஷ்டதும்னனும், விராடராஜனும், அபஜய மடையாதவனான சாத்தியகியும், துருபத மகாராஜனும், துரௌபதை குமாரர்களும், தோள் வலியுள்ள வபி மந்யுவும் இவர்களெல்லோருமாக தனித்தனியாய் (அவரவர்களுடைய) சங்கங்களை யூதினார்கள். (௧௫-௧௬-௧௭-௧௮)

---

௧௯. ஸ கோ⁴ஷோ தா⁴ர்த்தராஷ்ட்ராணாம் ஹ்ருத³யாநி வ்யதா³ரயத்।
நப⁴ஶ்ச ப்ருதி²வீஞ்சைவ துமுலோ வ்யநுநாத³யந்॥

துமுலஃ	எங்கும்பரவின
ஸஃகோ⁴ஷஃ	அந்தச்சத்தமானது
நப⁴ஶ்ச	ஆகாசத்தையும்
ப்ருதி²வீஞ்சைவ	பூமியையும்
வ்யநுநாத³யந்	எதிரொலி கொடுப்பித்துக்கொண்டு
தா⁴ர்த்தராஷ்ட்ராணாம்	திருதராஷ்டரன் குமாரர்களுடைய
ஹ்ருத³யாநி	நெஞ்சுகளை
வ்யதா³ரயத்	பிளந்தது.

எங்கும் பரவின அந்த (சங்கங்களுடைய) சத்தமானது ஆகாசத்தையும் பூமியையு மெதிரொலி கொடுக்கும்படி செய்தது மல்லாமல், திருதராஷ்டரனுடைய (துரியோதனன் முதலான நூறு) பிள்ளைகளுடைய நெஞ்சுகளைப் பிளந்தது (பிளந்ததுபோல் அவரவர்கள் பயந்தார்களென்று கருத்து) (௧௯)

---

௨௦. அத² வ்யவஸ்தி²தாந் த்³ருஷ்ட்வா தா⁴ர்த்தராஷ்ட்ராந் கபித்⁴வஜঃ।
ப்ரவ்ருத்தே ஶஸ்த்ரஸம்பாதே த⁴நுருத்³யம்ய பாண்ட³வঃ॥

௨௧. ஹ்ருஷீகேஶம் ததா³ வாக்யமித³மாஹ மஹீபதே।

ஹேமஹீபதே	ஓ! திருதராஷ்டர மகாராஜாவே!
அத²	பிற்பாடு
ஶஸ்த்ரஸம்பாதே	ஆயுதப்பிரயோகம்
ப்ரவ்ருத்தே	துடங்கினபோது
கபித்⁴வஜঃ*	குரங்குக்கொடியோனாகிய

---

* (ஸா) பீமசேனனுடைய பிரார்த்தனையின்பேரில் அனுமாரானவர், பாரத யுத்தத்தில் பாண்டவர்களுக்கு ஜயமுண்டாகும்பொருட்டு அர்சுனன் இரதத்தின் கொடியில் வந்திருப்பதாக வரங்கொடுத்திருந்த பிரகாரம், அர்சுனனுடைய விரதத்

[illegible]	பாண்டு [illegible]
[illegible]	[illegible]
[illegible]	ஸ்ரீகிருஷ்ண [illegible]
[illegible]	[illegible]
[illegible]	[illegible]
[illegible]	[illegible]
[illegible]	[illegible]
[illegible]	கிருஷ்ண [illegible]
[illegible]	[illegible]

ஓ! கிருஷ்ணா [illegible] தொடங்கினபோது [illegible] யுத்தமாயிருக்கிற அரிமோக[illegible] வெடுத்துக்கொண்டு கிருஷ்ண [illegible] சொல்லப்போகிற) [illegible]

[illegible]

[illegible]

உஉ. [illegible]

[illegible]

உ௩. [illegible]

[illegible]

[illegible]	[illegible]
[illegible] *	ஓ! கிருஷ்ணா!
[illegible]	[illegible]
[illegible]	கிருஷ்ண [illegible]
[illegible]	[illegible]
[illegible]	[illegible]

இன் கொடியில் அநுமார் [illegible] பட்டது (மகா பாரதம் [illegible]) மந்தார புஷ்பம் கொண்டுவரும் [illegible]

* ([illegible]) [illegible] னத்திலிருந்து சலிக்காத [illegible]

([illegible] [illegible])

பாண்டவ:	பாண்டு புத்திரனான அர்ஜுனன்
வ்யவஸ்திதாந்	யுத்தஞ்செய்ய சித்தமாயிருக்கிற
தார்த்தராஷ்ட்ராந்	திருதராஷ்டிரனுடைய புத்திரர்களை
த்ருஷ்ட்வா	பார்த்து
தநு:	வில்லை
உத்யம்ய	உயரவெடுத்து
ததா	அப்போது
ஹ்ருஷீகேஶம்	கிருஷ்ணஸ்வாமியை (நோக்கி)
இதம் வாக்யம் ஆஹ	இந்த வார்த்தையைச் சொல்லுகிறான்.

ஓ! திருதராஷ்டிர ராஜனே! பிறகு ஆயுதங்களை பிரயோகிக்கத் தொடங்கினபோது குரங்குக்கொடியோனாகிய அர்ஜுனன் யுத்தஞ்செய்ய சித்தமாயிருக்கிற துரியோதனாதிகளைப் பார்த்து வில்லை உயரவெடுத்துக்கொண்டு கிருஷ்ணஸ்வாமியை நோக்கி இந்த (அடியிற் சொல்லப்போகிற) வார்த்தையை சொல்லுகிறான். (உ0-உ0க)

அர்ஜுந உவாச.

ஸேநயோருபயோர்மத்யே ரதம் ஸ்தாபய மேऽச்யுத

உஉ. யாவதேதாந்நிரீக்ஷேऽஹம் யோத்துகாமாநவஸ்திதாந்
கைர்மயா ஸஹ யோத்தவ்யமஸ்மிந் ரணஸமுத்யமே

உ௩. யோத்ஸ்யமாநாநவேக்ஷேऽஹம் ய ஏதேऽத்ர ஸமாகதா:
தார்த்தராஷ்ட்ரஸ்ய துர்புத்தேர்யுத்தே ப்ரியசிகீர்ஷவ:

அர்ஜுந உவாச	அர்ஜுனன் சொல்லுகிறது
ஹேऽச்யுத*	ஓ! கிருஷ்ணனே!
துர்புத்தே:	கெட்ட புத்தியையுடைய
தார்த்தராஷ்ட்ரஸ்ய	திருதராஷ்டிர புத்திரனுக்கு
யுத்தே	யுத்தத்தில்
ப்ரியசிகீர்ஷவ:	பிரியத்தைச் செய்யவேண்டுமென்கிற இச்சையுள்ள

தின் கொடியில் அநுமார் வந்திருப்பதால் குரங்குக்கொடியோனென்று சொல்லப்பட்டது (மகா பாரதம், ஆரண்ணிய பருவத்தில் [illegible] மந்தார புஷ்பம் கொண்டுவரும் கதையைப்பார்க்க.)

* (அச்யுத) ஸ்வரூப சாமர்த்தியத்திற்கு [illegible] னத்திலிருந்து சலிக்காதவனாகையாலும் அச்யுதனென்று பெயர் பெற்றது.
(ஸஹஸ்ரநாமபாஷ்யம் உ௮-வது பக்கம் பார்க்க.)

𑌯𑍈𑌰𑍇𑌤𑍇	எந்த இந்த ஜனங்கள்
𑌅𑌤𑍍𑌰	இந்த யுத்தகளத்திலே
𑌸𑌮𑌾𑌗𑌤𑌾𑌃	வந்திருக்கிறார்களோ
𑌅𑌸𑍍𑌮𑌿𑌨𑍍	இந்த
𑌰𑌣𑌸𑌮𑍁𑌦𑍍𑌯𑌮𑍇	யுத்தத்தொடக்கத்தில்
𑌮𑌯𑌾	என்னாலே
𑌕𑍈𑌃	யாரோடு
𑌸𑌹	கூட (எதிர்த்து)
𑌯𑍋𑌦𑍍𑌧𑌵𑍍𑌯𑌮𑍍	யுத்தஞ் செய்யப்படவேண்டியதோ
𑌅𑌵𑌸𑍍𑌥𑌿𑌤𑌾𑌨𑍍	இவ்விடத்திலிருக்கிற
𑌯𑍋𑌦𑍍𑌧𑍁𑌕𑌾𑌮𑌾𑌨𑍍	யுத்தஞ்செய்ய விச்சையுள்ள
𑌏𑌤𑌾𑌨𑍍	இந்த ஜனங்களை
𑌅𑌹𑌮𑍍	நான்
𑌯𑌾𑌵𑌤𑍍	எதுவரையில்
𑌨𑌿𑌰𑍀𑌕𑍍𑌷𑍇	பார்க்கிறேனோ
𑌯𑍋𑌤𑍍𑌸𑍍𑌯𑌮𑌾𑌨𑌾𑌨𑍍	யுத்தஞ்செய்யப் போகிறவர்களை
𑌅𑌹𑌮𑍍	நான்
𑌯𑌾𑌵𑌤𑍍	எதுவரையில்
𑌅𑌵𑍇𑌕𑍍𑌷𑍇	பார்க்கிறேனோ
(𑌤𑌾𑌵𑌤𑍍)	அதுவரையில்
𑌉𑌭𑌯𑍋𑌃 𑌸𑍇𑌨𑌯𑍋𑌃	இரண்டு சேனைகளுடைய
𑌮𑌧𑍍𑌯𑍇	நடுவில்
𑌮𑍇	என்னுடைய
𑌰𑌥𑌮𑍍	இரதத்தை
𑌸𑍍𑌥𑌾𑌪𑌯	நிறுத்தும்.

அர்ஜுனன் கிருஷ்ண ஸ்வாமியை நோக்கி, ஓ ! நாசமற்றவனே ! கெட்ட புத்தியையுடைய திருதராஷ்டிர புத்திரனாகிய துரியோதன னுக்கு யுத்தத்தில் பிரியத்தைச் செய்ய எண்ணங்கொண்டு எந்த ஜனங்கள் யுத்தகளத்தில் வந்திருக்கிறார்களோ, இந்த யுத்தத்தொடக்கத்தில் நான் யாரோடு யுத்தஞ் செய்யவேண்டியதோ (அப்படிப்பட்டவர்கள்) இவ்விடத்திலுள்ள யுத்தஞ்செய்ய விச்சையுள்ள இந்த ஜனங்களை நான் எதுவரையில் பார்க்கிறேனோ (மேற் சொல்லப்பட்டவர்களில் சோர்தயற்ற) யுத்தஞ்செய்யப் போகிறவர்களை நானெது வரையில் பார்க்கிறேனோ அதுவரையி லிரண்டு சேனைகளுடைய நடு வில் இரதத்தை நிறுத்தும் என்றான். (௨௧-௨௨-௨௩)

பாண்டவ:	பாண்டு புத்திரனான அர்ஜுனன்
வ்யவஸ்திதாந்	யுத்தஞ்செய்ய சித்தமாயிருக்கிற
தார்த்தராஷ்ட்ராந்	திருதராஷ்டிரனுடைய புத்திரர்களை
த்ருஷ்ட்வா	பார்த்து
தநு:	வில்லை
உத்யம்ய	உயரவெடுத்து
ததா	அப்போது
ஹ்ருஷீகேசம்	கிருஷ்ணபகவானை (நோக்கி)
இதம் வாக்யம் ஆஹ	இந்த வார்த்தையைச் சொல்லுகிறான்.

ஓ! திருதராஷ்டிர ராஜனே! பிறகு ஆயுதங்களை பிரயோகிக்கத் தொடங்கினபோது குரங்குக்கொடியோனுகிய அர்ஜுனன் யுத்தஞ்செய்ய சித்தமாயிருக்கிற துரியோதனுதிகளைப் பார்த்து வில்லை உயரவெடுத்துக்கொண்டு கிருஷ்ண பகவானை நோக்கி இந்த (அடியில் சொல்லப்போகிற) வார்த்தையைச் சொல்லுகிறான். (௨௦—௨௧.)

அர்ஜுந உவாச.

ஸேநயோருபயோர்மத்யே ரதம் ஸ்தாபய மேச்யுத

௨௨. யாவதேதாந் நிரீக்ஷேஹம் யோத்துகாமாநவஸ்திதாந்
கைர்மயா ஸஹ யோத்தவ்யமஸ்மிந் ரணஸமுத்யமே

௨௩. யோத்ஸ்யமாநாநவேக்ஷேஹம் ய ஏதேத்ர ஸமாகதா:
தார்த்தராஷ்ட்ரஸ்ய துர்புத்தேர் யுத்தே ப்ரியசிகீர்ஷவ:

அர்ஜுந: உவாச	அர்ஜுனன் சொல்லுவது
ஹே அச்யுத*	ஓ! கிருஷ்ணா!
துர்புத்தே:	கெட்ட புத்தியுடைய
தார்த்தராஷ்ட்ரஸ்ய	திருதராஷ்டிர புத்திரனுக்கு
யுத்தே	யுத்தத்தில்
ப்ரியசிகீர்ஷவ:	பிரியத்தைச் செய்யவேண்டுமென்று இச்சையுள்ள

இக்கொடியில் அனுமார் வந்திருப்பதால் குரங்குக்கொடியோனென்று சொல்லப்பட்டது (மகா பாரதம் ஆரண்ணிய பருவத்தில் பீமசேனன் த்ரௌபதிக்காக மந்தார புஷ்பம் கொண்டுவரும் கதையைப்பார்க்க.)

* (அச்யுத) ஸ்வரூப சாமர்த்தியத்திற்கு குறைவில்லாமலுள்ளதாலும் தன் ஸ்தானத்திலிருந்து சலிக்காதவனுகையாலும் அச்யுதனென்று பெயர் பெற்றது.

(ஸஹஸ்ரநாமபாஷ்யம் ௨௩-வது பக்கம் பார்க்க.)

யே ஏதே	எந்த இந்த ஜனங்கள்
அத்ர	இந்த யுத்தகளத்திலே
ஸமாகதா:	வந்திருக்கிறார்களோ
அஸ்மிந்	இந்த
ரணஸமுத்யமே	யுத்தத்தொடக்கத்தில்
மயா	என்னாலே
கை:	யாரோடு
ஸஹ	கூட (எதிர்த்து)
யோத்தவ்யம்	யுத்தஞ் செய்யப்படவேண்டியதோ
அவஸ்திதாந்	இவ்விடத்திலிருக்கிற
யோத்துகாமாந்	யுத்தஞ்செய்ய விச்சையுள்ள
ஏதாந்	இந்த ஜனங்களை
அஹம்	நான்
யாவத்	எதுவரையில்
நிரீக்ஷே	பார்க்கிறேனோ
யோத்ஸ்யமாநாந்	யுத்தஞ்செய்யப் போகிறவர்களை
அஹம்	நான்
யாவத்	எதுவரையில்
அவேக்ஷே	பார்க்கிறேனோ
(தாவத்)	அதுவரையில்
உபயோ: ஸேநயோ:	இரண்டு சேனைகளுடைய
மத்யே	நடுவில்
மே	என்னுடைய
ரதம்	இரதத்தை
ஸ்தாபய	நிறுத்தும்.

அர்ச்சுனன் கிருஷ்ணசுவாமியை நோக்கி, ஓ! நாசமற்றவனே! கெட்ட புத்தியையுடைய திருதராஷ்டர புத்திரனாகிய துரியோதனனுக்கு யுத்தத்தில் பிரியத்தைச்செய்ய எண்ணங்கொண்டு எந்த ஜனங்கள் யுத்தகளத்தில் வந்திருக்கிறார்களோ, இந்த யுத்தத்தொடக்கத்தில் நான் யாரோடு யுத்தஞ் செய்யவேண்டியதோ (அப்படிப்பட்டவர்களை) இவ்விடத்திலுள்ள யுத்தஞ்செய்ய விச்சையுள்ள இந்த ஜனங்களை நான் எதுவரையில் பார்க்கிறேனோ (மேற் சொல்லப்பட்டவர்களில் சேர்ந்துள்ள) யுத்தஞ்செய்யப் போகிறவர்களை நானெதுவரையில் பார்க்கிறேனோ அதுவரையி லிரண்டு சேனைகளுடைய நடுவில் இரதத்தை நிறுத்தும் என்றான். (௨௧-௨௨-௨௩)

பாண்டவ:	பாண்டு புத்திரனான அர்சுனன்
வ்யவஸ்திதாந்	உயுத்தஞ்செய்ய சித்தமாயிருக்கிற
தார்தராஷ்ட்ராந்	திருதராஷ்டரனுடைய புத்திரர்களை
த்ருஷ்ட்வா	பார்த்து
தநு:	வில்லை
உத்யம்ய	உயரவெடுத்து
ததா	அப்போது
ஹ்ருஷீகேஶம்	கிருஷ்ண சுவாமியை (நோக்கி)
இதம் வாக்யம் ஆஹ	இந்த வார்த்தையைச் சொல்லுகிறான்.

ஓ! திருதராஷ்டர ராஜாவே! பிறகு ஆயுதங்களை பிரயோகிக்கத் துடங்கினபோது குரங்குக்கொடியோனாகிய அர்சுனன் யுத்தஞ்செய்ய சித்தமாயிருக்கிற துரியோதனாதிகளைப் பார்த்து வில்லை யுயரவெடுத்துக்கொண்டு கிருஷ்ண சுவாமியை நோக்கி இந்த (அடியிற் சொல்லப்போகிற) வார்த்தையை சொல்லுகிறான். (உ௦-உ௧)

அர்ஜுந உவாச.

ஸேநயோருபயோர்மத்யே ரதம் ஸ்தாபய மேச்யுத ||

உஉ. யாவதேதாந்நிரீக்ஷேஹம் யோத்துகாமாநவஸ்திதாந் |
கைர்மயா ஸஹ யோத்தவ்யமஸ்மிந்ரணஸமுத்யமே |

உங. யோத்ஸ்யமாநாநவேக்ஷேஹம் ய ஏதேத்ர ஸமாகதா: |
தார்தராஷ்ட்ரஸ்ய துர்புத்தேர்யுத்தே ப்ரியசிகீர்ஷவ: ||

அர்ஜுந உவாச	அர்சுனன் சொல்வது
ஹே அச்யுத*	ஓ! கிருஷ்ணா!
துர்புத்தே:	கெட்ட புத்தியையுடைய
தார்தராஷ்ட்ரஸ்ய	திருதராஷ்டர புத்திரனுக்கு
யுத்தே	உயுத்தத்தில்
ப்ரியசிகீர்ஷவ:	பிரியத்தைச் செய்யவேண்டுமென்கிற இச்சையுள்ள

தின் கொடியில் அனுமார் வந்திருப்பதால் குரங்குக்கொடியோனென்று சொல்லப்பட்டது (மகா பாரதம் ஆரண்ணிய பருவத்தில் கறுக-வது அத்தியாயத்தில் பீமன் மந்தார புஷ்பம் கொண்டுவருங் கதையைப்பார்க்க.)

* (ஸா) ஸ்வருப சாமர்த்தியத்திற்கு நாசமில்லாதவனானதாலும் தன் ஸ்தானத்திலிருந்து சலிக்காதவனாகையாலும் அச்சுதனென்று பெயர் வந்தது.
(ஸஹஸ்ர நாமபாஷ்யம் உஅ-வது பக்கம் பார்க்க.)

𑌯 𑌏𑌤𑍇	எந்த இந்த ஜனங்கள்
𑌅𑌤𑍍𑌰	இந்த யுத்தகளத்திலே
𑌸𑌮𑌾𑌗𑌤𑌾𑌃	வந்திருக்கிறார்களோ
𑌅𑌸𑍍𑌮𑌿𑌨𑍍	இந்த
𑌰𑌣𑌸𑌮𑍁𑌦𑍍𑌯𑌮𑍇	உயுத்தத்துடக்கத்தில்
𑌮𑌯𑌾	என்னாலே
𑌕𑍈𑌃	யாரோடு
𑌸𑌹	கூட (எதிர்த்து)
𑌯𑍋𑌦𑍍𑌧𑌵𑍍𑌯𑌂	உயுத்தஞ் செய்யப்படவேண்டியதோ
𑌅𑌵𑌸𑍍𑌥𑌿𑌤𑌾𑌨𑍍	இவ்விடத்திலிருக்கிற
𑌯𑍋𑌦𑍍𑌧𑍁𑌕𑌾𑌮𑌾𑌨𑍍	யுத்தஞ்செய்ய விச்சையுள்ள
𑌏𑌤𑌾𑌨𑍍	இந்த ஜனங்களை
𑌅𑌹𑌂	நான்
𑌯𑌾𑌵𑌤𑍍	எதுவரையில்
𑌨𑌿𑌰𑍀𑌕𑍍𑌷𑍇	பார்க்கிறேனோ
𑌯𑍋𑌤𑍍𑌸𑍍𑌯𑌮𑌾𑌨𑌾𑌨𑍍	யுத்தஞ்செய்யப் போகிறவர்களை
𑌅𑌹𑌂	நான்
𑌯𑌾𑌵𑌤𑍍	எதுவரையில்
𑌅𑌵𑍇𑌕𑍍𑌷𑍇	பார்க்கிறேனோ
(𑌤𑌾𑌵𑌤𑍍)	அதுவரையில்
𑌉𑌭𑌯𑍋𑌃 𑌸𑍇𑌨𑌯𑍋𑌃	இரண்டு சேனைகளுடைய
𑌮𑌧𑍍𑌯𑍇	நடுவில்
𑌮𑍇	என்னுடைய
𑌰𑌥𑌂	இரதத்தை
𑌸𑍍𑌥𑌾𑌪𑌯	நிறுத்தும்.

அர்சுனன் கிருஷ்ண சுவாமியை நோக்கி, ஓ! நாசமற்றவனே! கெட்ட புத்தியையுடைய திருதராஷ்டிர புத்திரனாகிய துரியோதனனுக்கு யுத்தத்தில் பிரியத்தைச்செய்ய எண்ணங்கொண்டு எந்த ஜனங்கள் யுத்தகளத்தில் வந்திருக்கிறார்களோ, இந்த யுத்தத்துடக்கத்தில் நான் யாரோடு யுத்தஞ் செய்யவேண்டியதோ (அப்படிப்பட்டவர்களாய்) இவ்விடத்திலுள்ள யுத்தஞ்செய்ய விச்சையுள்ள இந்த ஜனங்களை நான் எதுவரையில் பார்க்கிறேனோ (மேற் சொல்லப்பட்டவர்களில் சேராதமற்ற) யுத்தஞ்செய்யப் போகிறவர்களை நானெதுவரையில் பாக்கிறேனோ அதுவரையி லிரண்டு சேனைகளுடைய நடுவில் இரதத்தை நிறுத்தும் என்றான். (௨௧-௨௨-௨௩)

𑌸𑌂𑌜𑌯𑌃.

௨௪. 𑌏𑌵𑌮𑍁𑌕𑍍𑌤𑍋 𑌹𑍃𑌷𑍀𑌕𑍇𑌶𑍋 𑌗𑍁𑌡𑌾𑌕𑍇𑌶𑍇𑌨 𑌭𑌾𑌰𑌤।
𑌸𑍇𑌨𑌯𑍋𑌰𑍁𑌭𑌯𑍋𑌰𑍍𑌮𑌧𑍍𑌯𑍇 𑌸𑍍𑌥𑌾𑌪𑌯𑌿𑌤𑍍𑌵𑌾 𑌰𑌥𑍋𑌤𑍍𑌤𑌮𑌮𑍍॥

௨௫. 𑌭𑍀𑌷𑍍𑌮𑌦𑍍𑌰𑍋𑌣𑌪𑍍𑌰𑌮𑍁𑌖𑌤𑌃 𑌸𑌰𑍍𑌵𑍇𑌷𑌾𑌂 𑌚 𑌮𑌹𑍀𑌕𑍍𑌷𑌿𑌤𑌾𑌮𑍍।
𑌉𑌵𑌾𑌚 𑌪𑌾𑌰𑍍𑌥 𑌪𑌶𑍍𑌯𑍈𑌤𑌾𑌨𑍍 𑌸𑌮𑌵𑍇𑌤𑌾𑌨𑍍𑌕𑍁𑌰𑍂𑌨𑌿𑌤𑌿॥

𑌸𑌂𑌜𑌯 𑌉𑌵𑌾𑌚	சஞ்சயன் சொல்வது
𑌭𑌾𑌰𑌤	பாரத வம்சத்தில் பிறந்த திருதராஷ்டரனே!
𑌗𑍁𑌡𑌾𑌕𑍇𑌶𑍇𑌨	நித்திரையை ஜயித்த அர்சுனனாலே
𑌏𑌵𑌂	இவ்விதமாய்
𑌉𑌕𑍍𑌤𑌃	சொல்லப்படலான
𑌹𑍃𑌷𑍀𑌕𑍇𑌶𑌃	கிருஷ்ண சுவாமியானவர்
𑌉𑌭𑌯𑍋𑌃 𑌸𑍇𑌨𑌯𑍋𑌃	இரு சேனைகளுடைய
𑌮𑌧𑍍𑌯𑍇	நடுவில்
𑌸𑌰𑍍𑌵𑍇𑌷𑌾𑌂 𑌮𑌹𑍀𑌕𑍍𑌷𑌿𑌤𑌾𑌂	எல்லா ராஜாக்களுடையவும்
𑌭𑍀𑌷𑍍𑌮𑌦𑍍𑌰𑍋𑌣𑌪𑍍𑌰𑌮𑍁𑌖𑌤𑌃	பீஷ்ம துரோணனுடையவும் எதிராக
𑌰𑌥𑍋𑌤𑍍𑌤𑌮𑌂	சிரேஷ்டமான ரதத்தை
𑌸𑍍𑌥𑌾𑌪𑌯𑌿𑌤𑍍𑌵𑌾	நிறுத்தி
𑌪𑌾𑌰𑍍𑌥	ஓ! அர்ஜுனா!
𑌸𑌮𑌵𑍇𑌤𑌾𑌨𑍍	சேர்ந்திருக்கிற
𑌏𑌤𑌾𑌨𑍍 𑌕𑍁𑌰𑍂𑌨𑍍	இந்த (துர்யோதனன் முதலிய) கௌரவர்களை
𑌪𑌶𑍍𑌯	பார்
𑌇𑌤𑌿	என்பதாய்
𑌉𑌵𑌾𑌚	சொன்னார்.

சஞ்சயன் திருதராஷ்டரனை நோக்கிச்சொல்வது - நித்திரையை ஜயித்தவனை அர்சுனனாலே இவ்விதமாய் சொல்லப்படலான கிருஷ்ணசுவாமி யானவர் இருசேனைகளுடைய நடுவிலும், எல்லாராஜாக்கள், பீஷ்மர், துரோணர், இவர்களுக்கு எதிரிலும், சிரேஷ்டமான ரதத்தை நிறுத்தி, ஓ! அர்சுன! சேர்ந்திருக்கிற இந்தக் கௌரவசேனையைப் பாரென்று சொன்னார்.

(௨௪-௨௫)

---

௨௬. 𑌤𑌤𑍍𑌰𑌾𑌪𑌶𑍍𑌯𑌤𑍍𑌸𑍍𑌥𑌿𑌤𑌾𑌨𑍍𑌪𑌾𑌰𑍍𑌥𑌃 𑌪𑌿𑌤𑍄𑌨𑌥 𑌪𑌿𑌤𑌾𑌮𑌹𑌾𑌨𑍍।
𑌆𑌚𑌾𑌰𑍍𑌯𑌾𑌨𑍍𑌮𑌾𑌤𑍁𑌲𑌾𑌨𑍍𑌭𑍍𑌰𑌾𑌤𑍄𑌨𑍍𑌪𑍁𑌤𑍍𑌰𑌾𑌨𑍍𑌪𑍌𑌤𑍍𑌰𑌾𑌨𑍍𑌸𑌖𑍀𑌂𑌸𑍍𑌤𑌥𑌾॥

உஎ. 𑌶𑍍𑌵𑌶𑍁𑌰𑌾𑌨𑍍𑌸𑍁𑌹𑍃𑌦𑌶𑍍𑌚𑍈𑌵 𑌸𑍇𑌨𑌯𑍋𑌰𑍁𑌭𑌯𑍋𑌰𑌪𑌿।

𑌅𑌥 — அதற்கு (கிருஷ்ணசுவாமி சொன்னதற்கு) பிறகு
𑌪𑌾𑌰𑍍𑌥𑌃 — அர்சுனன்
𑌤𑌤𑍍𑌰 — அவ்விடத்தில்
𑌉𑌭𑌯𑍋𑌃 𑌸𑍇𑌨𑌯𑍋𑌰𑌪𑌿 — இருதரத்துச் சேனைகளிலும்
𑌸𑍍𑌥𑌿𑌤𑌾𑌨𑍍 — இருக்கிற
𑌪𑌿𑌤𑍄𑌨𑍍 — தகப்பன்மாரையும்
𑌪𑌿𑌤𑌾𑌮𑌹𑌾𑌨𑍍 — பாட்டன்மாரையும்
𑌆𑌚𑌾𑌰𑍍𑌯𑌾𑌨𑍍 — குருக்களையும்
𑌮𑌾𑌤𑍁𑌲𑌾𑌨𑍍 — அம்மான்மாரையும்
𑌭𑍍𑌰𑌾𑌤𑍄𑌨𑍍 — சகோதரர்களையும்
𑌪𑍁𑌤𑍍𑌰𑌾𑌨𑍍 — புத்திரர்களையும்
𑌪𑍌𑌤𑍍𑌰𑌾𑌨𑍍 — பேரன்மாரையும்
𑌸𑌖𑍀𑌨𑍍 — சினேகிதர்களையும்
𑌤𑌥𑌾 — அப்படியே
𑌶𑍍𑌵𑌶𑍁𑌰𑌾𑌨𑍍 — மாமனார்களையும்
𑌸𑍁𑌹𑍃𑌦𑌶𑍍𑌚𑍈𑌵 — பிரதிப் பிரயோஜநத்தை யெதிர்பாராத சினேகிதர்களையும்
𑌅𑌪𑌶𑍍𑌯𑌤𑍍 — பார்த்தான்.

அதற்குப்பிறகு அர்சுனன் அவ்விடத்தி லிருதரத்துச்சேனைகளி லுமிருக்கிற பூரிசிரவஸ்போலொத்த தகப்பன் முறைமையுள்ளவர் களையும், பீஷ்மனைப்போலொத்த பாட்டன்முறைமை யுள்ளவர்களை யும், துரோணாசாரியனைப் போலொத்த குருக்களையும், சல்லியன்போ லொத்த தாய்மாமன் முறைமை யுள்ளவர்களையும், துரியோதனன் போலொத்த சகோதர முறைமை யுள்ளவர்களையும், துரியோதனன் குமாரன் இலக்ஷ்மணன் போலொத்த புத்திரமுறைமையுள்ளவர்களை யும், இலக்ஷ்மணன் முதலிய புத்திரர்களுடைய புத்திரர்களான பே ரன்முறைமை யுள்ளவர்களையும், கிருதவர்மாப்போலொத்த சினே கிதர்களையும், அப்படியே துருபதராஜன்போலொத்த பெண்கொடுத் த மாமனார்களையும், பிரயோசனத்தை யடையலாமென்கிற வெண்ண த்தினால் சிநேகஞ்செய்கிறவர்களைப்போலல்லாத சினேகிதர்களையும் பார்த்தான். (உசா-உஎ)

𑌤𑌾𑌨𑍍𑌸𑌮𑍀𑌕𑍍𑌷𑍍𑌯 𑌸 𑌕𑍌𑌨𑍍𑌤𑍇𑌯𑌃 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌾𑌨𑍍𑌬𑌨𑍍𑌧𑍂𑌨𑌵𑌸𑍍𑌥𑌿𑌤𑌾𑌨𑍍॥

உஅ. 𑌕𑍃𑌪𑌯𑌾 𑌪𑌰𑌯𑌾𑌵𑌿𑌷𑍍𑌟𑍋 𑌵𑌿𑌷𑍀𑌦𑌨𑍍𑌨𑌿𑌦𑌮𑌬𑍍𑌰𑌵𑍀𑌤𑍍।

𑌸𑌃 𑌕𑍌𑌨𑍍𑌤𑍇𑌯𑌃	குந்திபுத்திரனை அந்தஅர்சுனன்
𑌅𑌵𑌸𑍍𑌥𑌿𑌤𑌾𑌨𑍍	நிற்கிற
𑌤𑌾𑌨𑍍	அந்த
𑌸𑌰𑍍𑌵𑌾𑌨𑍍	எல்லா
𑌬𑌨𑍍𑌧𑍂𑌨𑍍	பந்துக்களை
𑌸𑌮𑍀𑌕𑍍𑌷𑍍𑌯	பார்த்து
𑌪𑌰𑌯𑌾	அதிகமான
𑌕𑍃𑌪𑌯𑌾	தயவுடன்
𑌆𑌵𑌿𑌷𑍍𑌟𑌃	கூடினவனையும்
𑌵𑌿𑌷𑍀𑌦𑌨𑍍	விசனமடைந்தவனையும்
𑌇𑌦𑌂	இதை (அடியில்வரும் வாக்கியத்தை)
𑌅𑌬𑍍𑌰𑌵𑍀𑌤𑍍	சொன்னான்.

அந்த அர்சுனனானவன் யுத்தகளத்தில் நிற்கிற அந்த எல்லாப் பந்துக்களையும் பார்த்து, அதிகமான தயவுடன் கூடினவனையும், துக்கத்தை யடைந்தவனையும் அடியில்வரும் வாக்கியத்தைச்சொன்னான்.

𑌅𑌰𑍍𑌜𑍁𑌨 𑌉𑌵𑌾𑌚.

𑌦𑍃𑌷𑍍𑌟𑍍𑌵𑍇𑌮𑌂 𑌸𑍍𑌵𑌜𑌨𑌂 𑌕𑍃𑌷𑍍𑌣 𑌯𑍁𑌯𑍁𑌤𑍍𑌸𑍁𑌂 𑌸𑌮𑍁𑌪𑌸𑍍𑌥𑌿𑌤𑌮𑍍 ॥

௨௯. 𑌸𑍀𑌦𑌨𑍍𑌤𑌿 𑌮𑌮 𑌗𑌾𑌤𑍍𑌰𑌾𑌣𑌿 𑌮𑍁𑌖𑌂 𑌚 𑌪𑌰𑌿𑌶𑍁𑌷𑍍𑌯𑌤𑌿 ।
𑌵𑍇𑌪𑌥𑍁𑌶𑍍𑌚 𑌶𑌰𑍀𑌰𑍇 𑌮𑍇 𑌰𑍋𑌮𑌹𑌰𑍍𑌷𑌶𑍍𑌚 𑌜𑌾𑌯𑌤𑍇 ॥

௩௦. 𑌗𑌾𑌣𑍍𑌡𑍀𑌵𑌂 𑌸𑍍𑌰𑌂𑌸𑌤𑍇 𑌹𑌸𑍍𑌤𑌾𑌤𑍍 𑌤𑍍𑌵𑌕𑍍𑌚𑍈𑌵 𑌪𑌰𑌿𑌦𑌹𑍍𑌯𑌤𑍇 ।
𑌨 𑌚 𑌶𑌕𑍍𑌨𑍋𑌮𑍍𑌯𑌵𑌸𑍍𑌥𑌾𑌤𑍁𑌂 𑌭𑍍𑌰𑌮𑌤𑍀𑌵 𑌚 𑌮𑍇 𑌮𑌨𑌃 ॥

௩௧. 𑌨𑌿𑌮𑌿𑌤𑍍𑌤𑌾𑌨𑌿 𑌚 𑌪𑌶𑍍𑌯𑌾𑌮𑌿 𑌵𑌿𑌪𑌰𑍀𑌤𑌾𑌨𑌿 𑌕𑍇𑌶𑌵 ।

𑌅𑌰𑍍𑌜𑍁𑌨 𑌉𑌵𑌾𑌚	அர்சுனன் சொல்வது
𑌹𑍇 𑌕𑍃𑌷𑍍𑌣*	ஓ ! கிருஷ்ண !
𑌯𑍁𑌯𑍁𑌤𑍍𑌸𑍁𑌂	யுத்தஞ்செய்ய மிச்சையுடையவும்
𑌸𑌮𑍁𑌪𑌸𑍍𑌥𑌿𑌤𑌂	வந்திருக்கிறவும்
𑌇𑌮𑌂 𑌸𑍍𑌵𑌜𑌨𑌂	இந்தப்பந்துக்களை
𑌦𑍃𑌷𑍍𑌟𑍍𑌵𑌾	பார்த்து
𑌮𑌮	என்னுடைய

---

* (ஸா) க்ருஷி - பூமி, ந - சுகம், பூருபமாயும் சுகருபமாயு மிருப்பதால், கிருஷ்ண - நீருண்ட மேகம்போற்கருத்த வருணத்தை யுடையவனானதால் கிருஷ்ண (ஸஹஸ்ரநாமபாஷ்யம் ௨௫-வது பக்கம்பார்க்க.)

காத்ராணி — அவயவங்கள்
ஸீதந்தி — சோர்வையடைகின்றன
முகஞ்ச — வாயும்
பரிஶுஷ்யதி — வறண்டுபோகிறது
மே — என்னுடைய
ஶரீரே — தேகத்தில்
வேபதுஶ்ச — நடுக்கமும்
ரோமஹர்ஷஶ்ச — மயிர்க்கூச்சலும்
ஜாயதே — உண்டாகிறது
காண்டீவம் — காண்டீவமென்கிற என்னுடையவில்லானது
ஹஸ்தாத் — கையிலிருந்து
ஸ்ரம்ஸதே — நழுவுகிறது
த்வக்சைவ — தேகத்தின் மேல்தோல்
பரிதஹ்யதே — தகிக்கிறது (எரிகிறது)
அவஸ்தாதும் — (இடத்தில்) இருக்கிறதற்கு
நசஶக்நோமி — சக்தியற்றவனாயிருக்கிறேன்
மே — என்னுடைய
மந: — மனதானது
ப்ரமதீவ — பிரமையடைந்ததுபோலிருக்கின்றது
கேஶவ * — ஓ! கேசவா!
விபரீதாநி நிமித்தாநி — அபசகுனங்களையும்
பஶ்யாமி — காண்கிறேன்.

அர்ஜுனன் கிருஷ்ணபகவானை நோக்கிச் சொல்லுவது. ஓ! கிருஷ்ணா! யுத்தஞ்செய்யும் இச்சையுடன் வந்திருக்கிற இந்தப் பந்துக்களைப் பார்த்து என்னுடைய அவயவங்கள் சோர்வையடைகின்றன. வாயும் வறண்டு போகிறது. என்னுடைய தேகத்தில் நடுக்கமும் மயிர்க்கூச்சலும் உண்டாகிறது. காண்டீவம் கையிலிருந்து நழுவுகிறது. தேகத்தின் மேற்றோல் எரிகிறது. இடத்திலிருக்கிறதற்கு சக்தியற்றவனாயிருக்கிறேன். என்னுடைய மனதானது பிரமையடைந்ததுபோ

---

* (கேசவ) அழகான மயிர்க்குழலையுடையவனென்கிறதினாலும், கேசி- என்கிற அசுரனைக் கொன்றதினாலும், [illegible], [illegible], ஈஶ:=உருத்திரன், இம்மூவரையும், [illegible] கேசவனென்றும், [illegible], [illegible] காரியங்களில்) பிரயோகிக்கும்படி [illegible] வந்தது. (விஷ்ணு ஸஹஸ்ரநாம பாஷ்யம், [illegible])

ஸ: கௌந்தேய:	குந்தீபுத்திரனான அந்தஅர்சுனன்
அவஸ்திதாந்	நிற்கிற
தாந்	அந்த
ஸர்வாந்	எல்லா
பந்தூந்	பந்துக்களை
ஸமீக்ஷ்ய	பார்த்து
பரயா	அதிகமான
க்ருபயா	தயவுடன்
ஆவிஷ்ட:	கூடினவனாயும்
விஷீதந்	விசனமடைந்தவனாயும்
இதம்	இதை (அடியில்வரும் வாக்கியத்தை)
அப்ரவீத்	சொன்னான்.

அந்த அர்சுனனானவன் யுத்தகளத்தில் நிற்கிற அந்த எல்லாப் பந்துக்களையும் பார்த்து, அதிகமான தயவுடன் கூடினவனாயும், துக்கத்தை யடைந்தவனாயும் அடியில்வரும் வாக்கியத்தைச்சொன்னான்.

அர்ஜுந உவாச.

த்ருஷ்ட்வேமம் ஸ்வஜநம் க்ருஷ்ண யுயுத்ஸும் ஸமுபஸ்திதம்॥

௨௯. ஸீதந்தி மம காத்ராணி முகம் ச பரிஶுஷ்யதி।
வேபதுஶ்ச ஶரீரே மே ரோமஹர்ஷஶ்ச ஜாயதே॥

௩௦. காண்டீவம் ஸ்ரம்ஸதே ஹஸ்தாத் த்வக்சைவ பரிதஹ்யதே।
ந ச ஶக்நோம்யவஸ்தாதும் ப்ரமதீவ ச மே மந:॥

௩௧. நிமித்தாநி ச பஶ்யாமி விபரீதாநி கேஶவ।

அர்ஜுந உவாச	அர்சுனன் சொல்வது
ஹே க்ருஷ்ண*	ஓ! கிருஷ்ண!
யுயுத்ஸும்	யுத்தஞ்செய்ய மிச்சையுடையவும்
ஸமுபஸ்திதம்	வந்திருக்கிறவும்
இமம் ஸ்வஜநம்	இந்தப்பந்துக்களை
த்ருஷ்ட்வா	பார்த்து
மம	என்னுடைய

* (ஷா) க்ருஷ் - பூமி, ந - சுகம், பூருபமாயும் சுகருபமாயு மிருப்பதால், கிருஷ்ண - நீருண்ட மேகம்போற்கருத்த வருணத்தை யுடையவனானதால் கிருஷ்ண (ஸஹஸ்ரநாமபாஷ்யம் ௨௫-வது பக்கம்பார்க்க.)

𑌗𑌾𑌤𑍍𑌰𑌾𑌣𑌿	அவயவங்கள்
𑌸𑍀𑌦𑌨𑍍𑌤𑌿	சோர்வையடைகின்றன
𑌮𑍁𑌖𑌂𑌚	வாயும்
𑌪𑌰𑌿𑌶𑍁𑌷𑍍𑌯𑌤𑌿	வறண்டுபோகிறது
𑌮𑍇	என்னுடைய
𑌶𑌰𑍀𑌰𑍇	தேகத்தில்
𑌵𑍇𑌪𑌥𑍁𑌶𑍍𑌚	நடுக்கமும்
𑌰𑍋𑌮𑌹𑌰𑍍𑌷𑌶𑍍𑌚	மயிர்க்கூர்ச்சலும்
𑌜𑌾𑌯𑌤𑍇	உண்டாகிறது
𑌗𑌾𑌣𑍍𑌡𑍀𑌵𑌂	காண்டீவமென்கிற என்னுடையவில்லானது
𑌹𑌸𑍍𑌤𑌾𑌤𑍍	கையிலிருந்து
𑌸𑍍𑌰𑌂𑌸𑌤𑍇	நழுவுகிறது
𑌤𑍍𑌵𑌕𑍍𑌚𑍈𑌵	தேகத்தின் மேல்தோல்
𑌪𑌰𑌿𑌦𑌹𑍍𑌯𑌤𑍇	தபிக்கிறது (எரிகிறது)
𑌅𑌵𑌸𑍍𑌥𑌾𑌤𑍁𑌂	(இரதத்தில்) இருக்கிறதற்கு
𑌨𑌚𑌶𑌕𑍍𑌨𑍋𑌮𑌿	சக்தியற்றவனாயிருக்கிறேன்
𑌮𑍇	என்னுடைய
𑌮𑌨𑌃	மனதானது
𑌭𑍍𑌰𑌮𑌤𑍀𑌵	பிரமையடைவதுபோலிருக்கின்றது
𑌹𑍇𑌕𑍇𑌶𑌵 *	ஓ! கேசவா!
𑌵𑌿𑌪𑌰𑍀𑌤𑌾𑌨𑌿 𑌨𑌿𑌮𑌿𑌤𑍍𑌤𑌾𑌨𑌿𑌚	அபசகுனங்களையும்
𑌪𑌶𑍍𑌯𑌾𑌮𑌿	காண்கிறேன்.

அர்சுனன் கிருஷ்ணசுவாமியை நோக்கிச் சொல்வது. ஓ! கிருஷ்ணா! யுத்தஞ்செய்யும் இச்சையுடன் வந்திருக்கிற இந்தப்பந்துக்களைப் பார்த்து என்னுடைய அவயவங்கள் சோர்வையடைகின்றன. வாயும் வறண்டு போகிறது. என்னுடைய தேகத்தில் நடுக்கமும் மயிர்க்கூர்ச்சலும் உண்டாகிறது. காண்டீவங் கையிலிருந்து நழுவுகிறது. தேகத்தின் மேற்தோல் எரிகிறது. இரதத்திலிருக்கிறதற்கு சக்தியற்றவனாயிருக்கிறேன். என்னுடைய மனதானது பிரமையை யடைவதுபோ

---

* (𑌕𑍇𑌶𑌾𑌃) அழகான மயிர்களையுடையவனானதால் கேசவனென்றும், கேசி-என்கிற அசுரனைக் கொன்றதினால், கேசவனென்றும், 𑌕𑌃= பிர்ம்மா, 𑌅𑌃=விஷ்ணு, 𑌈𑌶𑌃=உருத்திரன், இம்மூவரையும், 𑌵=சுவாதீனத்தில் வைத்திருப்பவனானதாற் கேசவனென்றும், 𑌕𑌃=பிர்ம்மா, 𑌈𑌶𑌃=உருத்திரன், இவர்களை (சிருஷ்டியாதி காரியங்களில்) பிரவிருத்திக்கும்படி யேவுகிறவனானதால் கேசவனென்றும் பெயர் வந்தது. (விஷ்ணு 𑌸𑌹𑌸𑍍𑌰 𑌨𑌾𑌮 பாஷ்யம், ௨௨-௨௩-பக்கங்களைப்பார்க்க.)

விருக்கிறது. ஓ! கேசவா! அபசகுனங்களையுங் காண்கிறேன். (உ-அ-உ௯-௩௦-௩௧.)

ந ச ஶ்ரேயோऽநுபஶ்யாமி ஹத்வா ஸ்வஜநமாஹவே ॥

௩௨. ந காங்க்ஷே விஜயம் க்ருஷ்ண ந ச ராஜ்யம் ஸுகாநி ச ।
கிம் நோ ராஜ்யேந கோவிந்த கிம் போகைர்ஜீவிதேந வா ॥

௩௩. யேஷாமர்தே காங்க்ஷிதம் நோ ராஜ்யம் போகா꞉ ஸுகாநி ச ।
த இமேऽவஸ்திதா யுத்தே ப்ராணாம்ஸ்த்யக்த்வா தநாநி ச ॥

௩௪. ஆசார்யா꞉ பிதர꞉ புத்ராஸ்ததைவ ச பிதாமஹா꞉ ।
மாதுலா꞉ ஶ்வஶுரா꞉ பௌத்ரா꞉ ஶ்யாலா꞉ ஸம்பந்திநஸ்ததா ॥

ஆஹவே	யுத்தத்தில்
ஸ்வஜநம்	சொந்தபந்துஜனங்களை
ஹத்வா	கொன்று
அநு	பின்பு
ஶ்ரேய꞉	சுபபலத்தை
நபஶ்யாமி	நான் காண்கிறதில்லை
ஹே க்ருஷ்ண	ஓ! கிருஷ்ணா!
விஜயம்	வெற்றியையாவது
ராஜ்யம்	இராச்சியத்தையாவது
நகாங்க்ஷே	நான்விரும்புகிறதில்லை
ஸுகாநிச	சுகங்களையும்
ந	விரும்புகிறதில்லை
ஹே கோவிந்த*	ஓ! கோவிந்தா!
ந꞉	எங்களுக்கு
ராஜ்யேந	இராச்சியத்தினாலே
கிம்	என்ன? (பிரயோஜனம்.)
போகை꞉	போகங்களினாலாவது
ஜீவிதேந வா	உயிர் வாழ்வதினாலாவது
கிம்	என்ன? (பிரயோஜனம்.)
ந꞉	எங்களுக்கு

---

* (கோ) வராகரூபமெடுத்து ஜலத்தில் மூழ்கியிருந்த, [illegible] விந்த=அடைந்தவர் (என்றால் வெளிப்படுத்தினவர்) [illegible] பெயர், (விஷ்ணு ஸஹஸ்ரநாம பாஷ்யம் ௩௪-வது பக்கம் பார்க்க.)

யேஷாம் அர்தே	யார்பொருட்டு
ராஜ்யம்	இராச்சியமானது
காங்க்ஷிதம்	விரும்பப்படத்தக்கதோ
போகா:	போகங்களும்
ஸுகாநி ச	சுகங்களும்
(யேஷாமர்தே காங்க்ஷிதாநி)	யார் பொருட்டு விரும்பத்தக்க வைகளோ.
தே	அப்போர்க்கொத்த
ஆசார்யா:	குருக்கள்
பிதர:	தகப்பன்மார்
புத்ரா:	புத்திரர்கள்
ததைவ ச	அப்படியே
பிதாமஹா:	பாட்டன்மார்
மாதுலா:	அம்மான்மார்
ஶ்வஶுரா:	மாமனார்கள்
பௌத்ரா:	பேரன்மார்
ஶ்யாலா:	மைத்துனன்மார்
ததா	அப்படியே
ஸம்பந்தின:	சம்பந்திகள்
இமே	இவர்களெல்லோரும்
ப்ராணாந்	உயிர்களையும்
தநாநி ச	பொருள்களையும்
த்யக்த்வா	விட்டு (விடத்துணிந்து)
யுத்தே	யுத்தகளத்தில்
அவஸ்திதா:	நிற்கிறார்கள்.

யுத்தத்தில் சொந்தப் பந்துக்களைக் கொன்று பின்பு (யாதொரு) ஜயமடைவதை நான் வேண்டுகிறதில்லை. ஓ கிருஷ்ணா! சௌக்கியமானது இராச்சியத்தையாவது நான் விரும்புகிறதில்லை. ஓ! கோவிந்தா! எங்களுக்கு இராச்சியத்தினாலாவது போகங்களினாலாவது, உயிர்வாழ்வதினாலாவது, என்னப்பிரயோஜனம்? எங்களுக்கு இராச்சியமும் போகங்களும் சுகங்களும் யாரின்பொருட்டு விரும்பத்தக்கவைகளோ அப்போர்க்கொத்த குருக்கள் தகப்பன்மார் புத்திரர்கள் அப்படியே பாட்டன்மார் அம்மான்மார் மாமனார்கள் பேரன்மார் மைத்துனன்மார், அப்படியே சம்பந்திகள், இவர்களெல்லோரும் பிராணங்களையும் பொருள்களையும் விட்டுவிடத்துணிந்து யுத்தகளத்தில் நிற்கிறார்கள். (௩௧-௩௨-௩௩-௩௪)

லிருக்கிறது. ஓ! கேசவா! அபசகுனங்களையுங் காண்கிறேன். (௨௮-௨௯-௩௰-௩௰௧.)

𑌨 𑌚 𑌶𑍍𑌰𑍇𑌯𑍋𑌽𑌨𑍁𑌪𑌶𑍍𑌯𑌾𑌮𑌿 𑌹𑌤𑍍𑌵𑌾 𑌸𑍍𑌵𑌜𑌨𑌮𑌾𑌹𑌵𑍇 ॥

௩௨. 𑌨 𑌕𑌾𑌂𑌕𑍍𑌷𑍇 𑌵𑌿𑌜𑌯𑌂 𑌕𑍃𑌷𑍍𑌣 𑌨 𑌚 𑌰𑌾𑌜𑍍𑌯𑌂 𑌸𑍁𑌖𑌾𑌨𑌿 𑌚 ।
𑌕𑌿𑌂 𑌨𑍋 𑌰𑌾𑌜𑍍𑌯𑍇𑌨 𑌗𑍋𑌵𑌿𑌨𑍍𑌦 𑌕𑌿𑌂 𑌭𑍋𑌗𑍈𑌰𑍍𑌜𑍀𑌵𑌿𑌤𑍇𑌨 𑌵𑌾 ॥

௩௩. 𑌯𑍇𑌷𑌾𑌮𑌰𑍍𑌥𑍇 𑌕𑌾𑌂𑌕𑍍𑌷𑌿𑌤𑌂 𑌨𑍋 𑌰𑌾𑌜𑍍𑌯𑌂 𑌭𑍋𑌗𑌾𑌃 𑌸𑍁𑌖𑌾𑌨𑌿 𑌚 ।
𑌤 𑌇𑌮𑍇𑌽𑌵𑌸𑍍𑌥𑌿𑌤𑌾 𑌯𑍁𑌦𑍍𑌧𑍇 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌣𑌾𑌂𑌸𑍍𑌤𑍍𑌯𑌕𑍍𑌤𑍍𑌵𑌾 𑌧𑌨𑌾𑌨𑌿 𑌚 ॥

௩௪. 𑌆𑌚𑌾𑌰𑍍𑌯𑌾𑌃 𑌪𑌿𑌤𑌰𑌃 𑌪𑍁𑌤𑍍𑌰𑌾𑌸𑍍𑌤𑌥𑍈𑌵 𑌚 𑌪𑌿𑌤𑌾𑌮𑌹𑌾𑌃 ।
𑌮𑌾𑌤𑍁𑌲𑌾𑌃 𑌶𑍍𑌵𑌶𑍁𑌰𑌾𑌃 𑌪𑍌𑌤𑍍𑌰𑌾𑌃 𑌶𑍍𑌯𑌾𑌲𑌾𑌃 𑌸𑌂𑌬𑌂𑌧𑌿𑌨𑌸𑍍𑌤𑌥𑌾 ॥

𑌆𑌹𑌵𑍇	யுத்தத்தில்
𑌸𑍍𑌵𑌜𑌨𑌂	சொந்தபந்துஜனங்களை
𑌹𑌤𑍍𑌵𑌾	கொன்று
𑌅𑌨𑍁	பின்பு
𑌶𑍍𑌰𑍇𑌯𑌃	சுபபலத்தை
𑌨𑌪𑌶𑍍𑌯𑌾𑌮𑌿	நான் காண்கிறதில்லை
𑌹𑍇 𑌕𑍃𑌷𑍍𑌣	ஓ! கிருஷ்ண!
𑌵𑌿𑌜𑌯𑌂	வெற்றியையாவது
𑌰𑌾𑌜𑍍𑌯𑌞𑍍𑌚	இராச்சியத்தையாவது
𑌨 𑌕𑌾𑌂𑌕𑍍𑌷𑍇	நான்விரும்புகிறதில்லை
𑌸𑍁𑌖𑌾𑌨𑌿 𑌚	சுகங்களையும்
𑌨	விரும்புகிறதில்லை
𑌹𑍇 𑌗𑍋𑌵𑌿𑌨𑍍𑌦*	ஓ! கோவிந்தா!
𑌨𑌃	எங்களுக்கு
𑌰𑌾𑌜𑍍𑌯𑍇𑌨	இராச்சியத்தினாலே
𑌕𑌿𑌂	என்ன? (பிரயோஜனம்)
𑌭𑍋𑌗𑍈𑌃	போகங்களினாலாவது
𑌜𑍀𑌵𑌿𑌤𑍇𑌨 𑌵𑌾	உயிர்வாழ்வதினாலாவது
𑌕𑌿𑌂	என்ன? (பிரயோஜனம்)
𑌨𑌃	எங்களுக்கு

---

* (𑌸𑍍𑌵𑌾) வராகரூபமெடுத்து ஜலத்தில் மூழ்கியிருந்த, 𑌗𑍋 = பூமியை 𑌵𑌿𑌂𑌦 = அடைந்தவர் (என்றால் வெளிப்படுத்தினவர்) ஆனதால் கோவிந்தனென்று பெயர், (விஷ்ணு 𑌸𑌹𑌸𑍍𑌰𑌨𑌾𑌮𑌭𑌾𑌷𑍍𑌯𑌂 ௩௩-வது பக்கம் பார்க்க.)

அத்தியாயம் - க.

யேஷாம் அர்தே	யார்பொருட்டு
ராஜ்யம்	இராச்சியமானது
காங்க்ஷிதம்	விரும்பப்பட்டதோ
போகா:	போகங்களும்
ஸுகாநி ச	சுகங்களும்
(யேஷாமர்தே காங்க்ஷிதாநி)	யார் பொருட்டு விரும்பப்பட்டன [illegible]வோ.
தே	அப்பேர்க்கொத்த
ஆசார்யா:	குருக்கள்
பிதர:	தகப்பன்மார்
புத்ரா:	புத்திரர்கள்
ததைவ ச	அப்படியே
பிதாமஹா:	பாட்டன்மார்
மாதுலா:	அம்மான்மார்
ச்வசுரா:	மாமனார்கள்
பௌத்ரா:	பேரன்மார்
ச்யாலா:	மைத்துனன்மார்
ததா	அப்படியே
ஸம்பந்திந:	சம்பந்திகள்
இமே	இவர்களெல்லோரும்
ப்ராணாந்	உயிர்களையும்
தநாநி ச	பொருள்களையும்
த்யக்த்வா	விட்டு (விட்டுத்துணிந்து)
யுத்தே	யுத்தகளத்தில்
அவஸ்திதா:	நிற்கிறார்கள்.

யுத்தத்தில் சொந்தப் பந்துக்களை [illegible] (…)
சுபபலத்தை நான் காண்கிறதில்லை. ஓ கிருஷ்ணா! [illegible]
இராச்சியத்தை யாவது நான் விரும்புகிறதில்லை. [illegible]
களுக்கு இராச்சியத்தினாலாவது போகங்களினாலாவது, [illegible]
வதினாலாவது, என்னப்பிரயோஜனம்? [illegible]
போகங்களும் சுகங்களும் யாரின்பொருட்டு [illegible]
ளோ அப்பேர்க்கொத்த குருக்கள் தகப்பன்மார் [illegible] அப்
படியே பாட்டன்மார் அம்மான்மார் மாமனார்கள் [illegible]
துனன்மார், அப்படியே சம்பந்திகள், இவர்களெல்லோரும் [illegible]
ளையும் பொருள்களையும் விட்டுவிட்டுத்துணிந்து [illegible]
கிறார்கள்.

([illegible])

விருக்கிறது. ஓ! கேசவா! அபசகுனங்களையுங் காண்கிறேன். (உஅ-உ௯-௩௦-௩௧.)

ந ச ஶ்ரேயோऽநுபஶ்யாமி ஹத்வா ஸ்வஜநமாஹவே ॥

௩௨. ந காங்க்ஷே விஜயம் க்ருஷ்ண ந ச ராஜ்யம் ஸுகாநி ச ।
கிம் நோ ராஜ்யேந கோவிந்த கிம் போகைர்ஜீவிதேந வா ॥

௩௩. யேஷாமர்தே காங்க்ஷிதம் நோ ராஜ்யம் போகா: ஸுகாநி ச ।
த இமேऽவஸ்திதா யுத்தே ப்ராணாம்ஸ்த்யக்த்வா தநாநி ச ॥

௩௪. ஆசார்யா: பிதர: புத்ராஸ்ததைவ ச பிதாமஹா: ।
மாதுலா: ஶ்வஶுரா: பௌத்ரா: ஶ்யாலா: ஸம்பந்திநஸ்ததா ॥

ஆஹவே	யுத்தத்தில்
ஸ்வஜநம்	சொந்தபந்துஜனங்களை
ஹத்வா	கொன்று
அநு	பின்பு
ஶ்ரேய:	சுபபலத்தை
ந பஶ்யாமி	நான் காண்கிறதில்லை
ஹே க்ருஷ்ண	ஓ! கிருஷ்ணா!
விஜயம்	வெற்றியையாவது
ராஜ்யஞ்ச	இராச்சியத்தையாவது
ந காங்க்ஷே	நான்விரும்புகிறதில்லை
ஸுகாநி ச	சுகங்களையும்
ந	விரும்புகிறதில்லை
ஹே கோவிந்த *	ஓ! கோவிந்தா!
ந:	எங்களுக்கு
ராஜ்யேந	இராச்சியத்தினாலே
கிம்	என்ன? (பிரயோஜனம்)
போகை:	போகங்களினாலாவது
ஜீவிதேந வா	உயிர்வாழ்வதினாலாவது
கிம்	என்ன? (பிரயோஜனம்)
ந:	எங்களுக்கு

---

* (ஸ்வ) வராகரூபமெடுத்து ஜலத்தில் மூழ்கியிருந்த, கோ = பூமியை விந்த = அடைந்தவர் (என்றால் வெளிப்படுத்தினவர்) ஆனதால் கோவிந்தனென்று பெயர், (விஷ்ணு ஸஹஸ்ரநாமபாஷ்யம் ௩௩-வது பக்கம் பார்க்க.)

യേഷാം അർഥേ	யார்பொருட்டு
രാജ്യം	இராச்சியமானது
കാംക്ഷിതം	விரும்பப்படத்தக்கதோ
ഭോഗാഃ	போகங்களும்
സുഖാനി ച	சுகங்களும்
(യേഷാമർഥേ കാംക്ഷിതാനി)	{ யார் பொருட்டு விரும்பத்தக்க வைகளோ.
തേ	அப்பேர்க்கொத்த
ആചാര്യാഃ	குருக்கள்
പിതരഃ	தகப்பன்மார்
പുത്രാഃ	புத்திரர்கள்
തഥൈവ ച	அப்படியே
പിതാമഹാഃ	பாட்டன்மார்
മാതുലാഃ	அம்மான்மார்
ശ്വശുരാഃ	மாமனுர்கள்
പൗത്രാഃ	பேரன்மார்
ശ്യാലാഃ	மைத்துனன்மார்
തഥാ	அப்படியே
സംബന്ധിനഃ	சம்பந்திகள்
ഇമേ	இவர்களெல்லோரும்
പ്രാണാൻ	உயிர்களையும்
ധനാനി ച	பொருள்களையும்
ത്യക്ത്വാ	விட்டு (விடத்துணிந்து)
യുദ്ധേ	யுத்தகளத்தில்
അവസ്ഥിതാഃ	நிற்கிறுர்கள்.

யுத்தத்தில் சொந்தப் பந்துக்களைக்கொன்று பின்பு (யாதொரு) சுபபலத்தை நான் காண்கிறதில்லை. ஓ! கிருஷ்ணு! வெற்றியை யாவது இராச்சியத்தை யாவது நான் விரும்புகிறதில்லை. ஓ! கோவிந்தா! எங்களுக்கு இராச்சியத்தினுலாவது போகங்களினுலாவது, உயிர்வாழ்வதினுலாவது, என்னப்பிரயோஜனம்? எங்களுக்கு இராச்சியமும் போகங்களும் சுகங்களும் யாரின்பொருட்டு விரும்பத்தக்கவைகளோ அப்பேர்க்கொத்த குருக்கள் தகப்பன்மார் புத்திரர்கள் அப்படியே பாட்டன்மார் அம்மான்மார் மாமனுர்கள் பேரன்மார் மைத்துனன்மார், அப்படியே சம்பந்திகள், இவர்களெல்லோரும் பிராணனையும் பொருள்களையும் விட்டுவிடத்துணிந்து யுத்தகளத்தில் நிற்கிறுர்கள். (௩௧-௩௨-௩௩-௩௪)

௩௫. ஏதாந்ந ஹந்துமிச்சாமி க்நதோऽபி மதுஸூதந।
அபி த்ரைலோக்யராஜ்யஸ்ய ஹேதோ: கிம் நு மஹீக்ருதே॥

ஹே மதுஸூதந*	ஓ! கிருஷ்ணு!
க்நதோऽபி	(என்னை) கொல்லுகிறவர்களா யிருந்த போதிலும்
ஏதாந்	இவர்களை
த்ரைலோக்யராஜ்யஸ்ய	மூன்றுலகத்தின் ராஜ்ஜியாதிபத்தியத்தி னுடைய
ஹேதோரபி	நிமித்தியத்தினுலும்
ஹந்தும்	கொல்வதின் பொருட்டு
ந இச்சாமி	நான் விரும்புகிறதில்லை
மஹீக்ருதே	பூமிக்காக
கிம் நு	என்ன?

ஓ! மதுசூதனு! என்னைக் கொல்லுகிறவர்களா யிருந்தபோதிலும் இவர்களை மூன்றுலகத்தின் ராஜ்ஜியாதிபத்தியத்தினுடைய இலாபத்தின் பொருட்டாகுலுங்கூட கொல்வதின் பொருட்டு நான் விரும்புகிறதில்லை. இந்த பூமிக்காக வென்ன? என்ருல் இந்த அற்ப இராஜ்ஜியத்தின்பொருட்டா அவர்களை நான் கொல்லவிரும்புவேன்? என்பது தாத்பரியம். (௩௫)

---

௩௬. நிஹத்ய தார்த்தராஷ்ட்ராந்ந: கா ப்ரீதி: ஸ்யாஜ்ஜநார்த்தந।
பாபமேவாஶ்ரயேதஸ்மாந் ஹத்வைதாநாததாயிந:॥

ஹே ஜநார்த்தந†	ஓ! ஜநார்த்தனு!
தார்த்தராஷ்ட்ராந்	திருதராஷ்டரனுடையபுத்திரர்களை
நிஹத்ய	கொன்று
ந:	எங்களுக்கு
கா ப்ரீதி: ஸ்யாத்	என்னசந்தோஷமாகப்போகிறது?

---

* (ஸ்வா) மதுவென்கிற இராக்ஷதனைக் கொன்றவனுனதால் மதுசூதனன் (விஷ்ணுஸஹஸ்ரநாமபாஷ்யம் பக்கம்-௨௭-பார்க்க.)

† (ஸ்வா) துஷ்டநிக்கிரகம் செய்வதினுல் ஜநார்த்தனனென்றும் இகத்திலும் பரத்திலும் சௌக்கியங்களைக்கொடுக்கும் பொருட்டு ஜனங்களால் யாசிக்கப்படுகிறவனுனதினுல் ஜநார்த்தனனென்றும் பெயர்வந்தது (ஸஹஸ்ரநாமபாஷ்யம் ௩0-வது பக்கம்பார்க்க.)

ஆததாயிந: * (ஸவி)	ஆததாயிகளானாலும்
ஏதாந்	இவர்களை
ஹத்வா	கொன்றால்
அஸ்மாந்	எங்களை
பாபமேவ	பாபமே
ஆஶ்ரயேத்	அடையும்.

ஓ! ஜநார்த்தந! திருதராஷ்டிரனுடைய புத்திரர்களைக்கொன்று எங்களுக்கென்ன சந்தோஷமாகப்போகிறது? ஆததாயிகளானாலும் (ஆததாயிகளானவர்களைக் கொல்லும் விஷயத்தில் தோஷங்கிடையாதென்று சொல்லக்கூடுமான போதிலும்) இவர்களைக் கொன்றா லெங்களைப் பாபமேயடையும். (நகா)

ந.எ. தஸ்மாந்நார்ஹாவயம்ஹந்தும் தார்த்தராஷ்ட்ராந்ஸ்வபாந்தவாந்।

ஸ்வஜநம்ஹிகதம்ஹத்வா ஸுகிந:ஸ்யாமமாதவ॥

மாதவ	ஓ! மாதவா!
தஸ்மாத்	ஆகையினாலே
வயம்	நாங்கள்
ஸபாந்தவாந்	பந்துக்களோடுகூடிய
தார்த்தராஷ்ட்ராந்	திருதராஷ்டிரனுடையபுத்திரர்களை
ஹந்தும்	கொல்வதற்கு

* (ஸ்ரீ) (ஸ்மா) அக்நிதோகரதச்சைவ

ஶஸ்த்ரபாணிர்தநாபஹ:।

க்ஷேத்ரதாராபஹாரீச

ஷடேதேஹ்யாததாயிந:॥

(வீட்டுக்கு) நெருப்பு வைத்தவன் - (அன்னத்தில்) விஷங்கலந்தவன், ஆயுதத்தினால் கொல்லவந்தவன் - பொருளையபகரித்தவன் பூமியை யபகரித்தவன், மனைவியை யபகரித்தவன் இவ்வாறு பெயரும் ஆததாயிகளென்றுசொல்லப்படுவார்கள்.

ஆததாயிநமாயாந்தம்

ஹந்யாதேவாவிசாரயந்।

நாததாயிவதேதோஷோ

ஹந்துர்பவதிகஶ்சந॥

எதிர்ப்பட்ட ஆததாயிகளை விசாரிக்காமலே கொல்லவேண்டியது. ஆததாயிகளைக்கொன்றவனுக்கு யாதொரு தோஷமுமில்லை.

(ஸ்மா) இந்த முதற்சுலோகத்திற் சொன்ன ஆறுவிதச்செய்கைகளும் துரியோதநாதிகளால் பாண்டவர்கள் விஷயத்திற் செய்யப்பட்டன (மகாபாரதம் ஆதிபருவம் கஉஅ - கசஅ - சபாபர்வம் எசு - அத்தியாயங்களைப்பார்க்க) ஆனதால் ஆததாயிகளென்று சொல்லப்பட்டார்கள்.

நார்ஹா:	யோக்கியர்களல்ல
ஸ்வஜநம்	பந்துக்களை
ஹத்வா	கொன்று
கதம்	எப்படி
ஸுகிந:	சுகத்தையுடையவர்களாய்
ஸ்யாம	ஆகுவோம்.

ஓ! மாதவா! ஆகையால் பந்துக்களோடு கூடிய திருதராஷ்டர புத்திரர்களைக் கொல்வதற்கு நாங்கள் யோக்கியர்கள் அல்ல. பந்து ஜனங்களைக் கொன்று எப்படி சுகத்தையுடையவர்களா யாகுவோம்?

---

௩௮. யத்யப்யேதே ந பஶ்யந்தி லோபோபஹதசேதஸ:।
குலக்ஷயக்ருதம் தோஷம் மித்ரத்ரோஹே ச பாதகம்॥

௩௯. கதம் ந ஜ்ஞேயமஸ்மாபி: பாபாதஸ்மாந்நிவர்திதும்।
குலக்ஷயக்ருதம் தோஷம் ப்ரபஶ்யத்பிர்ஜநார்தந॥

லோபோபஹதசேதஸ:	ஆசையினால் விவேகமற்றுப்போ யிருக்கிற மனதையுடைய
ஏதே	இவர்கள் (துரியோதனாதிகள்)
குலக்ஷயக்ருதம்தோஷம்	குலநாசத்தினாலுண்டாகும்தோஷத்தையும்
மித்ரத்ரோஹே	மித்திரதுரோகத்தில்
பாதகஞ்ச	பாதகத்தையும்
யத்யபி ந பஶ்யந்தி	தெரிந்துகொள்ளாமற் போனபோதிலும்
குலக்ஷயக்ருதம்	குலநாசத்தினா லுண்டாகும்
தோஷம்	பாபத்தை
ப்ரபஶ்யத்பி:	அறிகிற
அஸ்மாபி:	எங்களினால்
அஸ்மாத் பாபாத்	இந்தப்பாவத்தினின்றும்
நிவர்திதும்	நிவிர்த்தித்துக்கொள்ளும்பொருட்டு
ஹே ஜநார்தந	ஓ! ஜனார்த்தனா!
கதம்	எப்படி
ந ஜ்ஞேயம்	தெரிந்துக்கொள்ளாமற்போகக்கூடும்.

(இராஜ்ஜிய) ஆசையினால் விவேகமற்றுப்போயிருக்கிற மனதையுடைய துரியோதனாதிகள், குலநாசத்தினா லுண்டாகும் பாபத்தையும் மித்திர துரோகத்தினா லுண்டாகும் பாதகத்தையும் தெரிந்து கொள்ளாமற் போனபோதிலும், குலநாசத்தினா லுண்டாகும் பாவத்

தையறிந்திருக்கிற எங்களினாலிந்தப் பாவத்திலிருந்து நிவிர்த்தித்துக் கொள்ளும் பொருட்டு ஓ!ஜநார்த்தன!எப்படித் தெரிந்துக்கொள்ளா மற்போகக்கூடும்? (௩அ-௩௯)

---

௪0. 𑌕𑍁𑌲𑌕𑍍𑌷𑌯𑍇 𑌪𑍍𑌰𑌣𑌶𑍍𑌯𑌨𑍍𑌤𑌿 𑌕𑍁𑌲𑌧𑌰𑍍𑌮𑌾𑌸𑍍𑌸𑌨𑌾𑌤𑌨𑌾𑌃।
𑌧𑌰𑍍𑌮𑍇 𑌨𑌷𑍍𑌟𑍇 𑌕𑍁𑌲𑌂𑌕𑍃𑌤𑍍𑌸𑍍𑌨 𑌮𑌧𑌰𑍍𑌮𑍋𑌽𑌭𑌿𑌭𑌵𑌤𑍍𑌯𑍁𑌤॥

௪௧. 𑌅𑌧𑌰𑍍𑌮𑌾𑌭𑌿𑌭𑌵𑌾𑌤𑍍𑌕𑍃𑌷𑍍𑌣 𑌪𑍍𑌰𑌦𑍁𑌷𑍍𑌯𑌨𑍍𑌤𑌿𑌕𑍁𑌲𑌸𑍍𑌤𑍍𑌰𑌿𑌯𑌃।
𑌸𑍍𑌤𑍍𑌰𑍀𑌷𑍁 𑌦𑍁𑌷𑍍𑌟𑌾𑌸𑍁𑌵𑌾𑌰𑍍𑌷𑍍𑌣𑍇𑌯 𑌜𑌾𑌯𑌤𑍇𑌵𑌰𑍍𑌣𑌸𑌂𑌕𑌰𑌃॥

௪௨. 𑌸𑌂𑌕𑌰𑍋 𑌨𑌰𑌕𑌾𑌯𑍈𑌵 𑌕𑍁𑌲𑌘𑍍𑌨𑌾𑌨𑌾𑌂𑌕𑍁𑌲𑌸𑍍𑌯𑌚।
𑌪𑌤𑌨𑍍𑌤𑌿𑌪𑌿𑌤𑌰𑍋𑌹𑍍𑌯𑍇𑌷𑌾𑌂 𑌲𑍁𑌪𑍍𑌤𑌪𑌿𑌣𑍍𑌡𑍋𑌦𑌕𑌕𑍍𑌰𑌿𑌯𑌾𑌃॥

௪௩. 𑌦𑍋𑌷𑍈𑌰𑍇𑌤𑍈𑌃𑌕𑍁𑌲𑌘𑍍𑌨𑌾𑌨𑌾𑌂 𑌵𑌰𑍍𑌣𑌸𑌂𑌕𑌰𑌕𑌾𑌰𑌕𑍈𑌃।
𑌉𑌤𑍍𑌸𑌾𑌦𑍍𑌯𑌨𑍍𑌤𑍇𑌜𑌾𑌤𑌿𑌧𑌰𑍍𑌮𑌾𑌃 𑌕𑍁𑌲𑌧𑌰𑍍𑌮𑌾𑌶𑍍𑌚𑌶𑌾𑌶𑍍𑌵𑌤𑌾𑌃॥

௪௪. 𑌉𑌤𑍍𑌸𑌨𑍍𑌨𑌕𑍁𑌲𑌧𑌰𑍍𑌮𑌾𑌣𑌾𑌂 𑌮𑌨𑍁𑌷𑍍𑌯𑌾𑌣𑌾𑌂𑌜𑌨𑌾𑌰𑍍𑌦𑌨।
𑌨𑌰𑌕𑍇𑌨𑌿𑌯𑌤𑌂𑌵𑌾𑌸𑍋 𑌭𑌵𑌤𑍀𑌤𑍍𑌯𑌨𑍁𑌶𑍁𑌶𑍍𑌰𑍁𑌮॥

𑌕𑍁𑌲𑌕𑍍𑌷𑌯𑍇	குலநாசமடைந்தால்
𑌸𑌨𑌾𑌤𑌨𑌾𑌃	அனாதியாயிருக்கிற
𑌕𑍁𑌲𑌧𑌰𑍍𑌮𑌾𑌃	குலாசாரங்கள்
𑌪𑍍𑌰𑌣𑌶𑍍𑌯𑌨𑍍𑌤𑌿	முழுதும் நாசமடையும்
𑌧𑌰𑍍𑌮𑍇 𑌨𑌷𑍍𑌟𑍇	ஆசாரம் நசித்தால்
𑌕𑍃𑌤𑍍𑌸𑍍𑌨𑌂𑌕𑍁𑌲𑌂	குலமுழுமையையும்
𑌅𑌧𑌰𑍍𑌮𑌃	அனாசாரமானது
𑌅𑌭𑌿𑌭𑌵𑌤𑌿	வியாபிக்கும்
𑌹𑍇𑌕𑍃𑌷𑍍𑌣	ஓ! கிருஷ்ண !
𑌅𑌧𑌰𑍍𑌮𑌾𑌭𑌿𑌭𑌵𑌾𑌤𑍍	அனாசாரம் வியாபித்தால்
𑌕𑍁𑌲𑌸𑍍𑌤𑍍𑌰𑌿𑌯𑌃	குலஸ்திரீகள்
𑌪𑍍𑌰𑌦𑍁𑌷𑍍𑌯𑌨𑍍𑌤𑌿	பழிப்படைவார்கள்
𑌸𑍍𑌤𑍍𑌰𑍀𑌷𑍁 𑌦𑍁𑌷𑍍𑌟𑌾𑌸𑍁	பெண்கள் பழிப்படைந்தால்
𑌵𑌰𑍍𑌣𑌸𑌂𑌕𑌰𑌃 𑌜𑌾𑌯𑌤𑍇	ஒருஜாதியுடன் மற்றொருஜாதியின் கலப்பானது உண்டாகும்.
𑌹𑍇𑌵𑌾𑌰𑍍𑌷𑍍𑌣𑍇𑌯*	ஓ! கிருஷ்ண !

---

* (ஸ்வா) வசுதேவருடைய குலமாகிய விருஷ்ணிகுலத்தி லவதரித்தபடியால வார்ஷ்ணேய னென்று பெயர்வந்தது.

𑌸𑌂𑌕𑌰𑌃	ஜாதிசேர்க்கையானது
𑌕𑍁𑌲𑌘𑍍𑌨𑌾𑌨𑌾𑌂	குலநாசஞ் செய்தவர்களுக்கும்
𑌕𑍁𑌲𑌸𑍍𑌯𑌚	குலத்திற்கும்
𑌨𑌰𑌕𑌾𑌯𑍈𑌵	நரகஹேதுவேயாகும்
𑌹𑍍𑌯𑍇𑌷𑌾𑌂	இக்குலநாசம்செய்தவர்களுடைய
𑌪𑌿𑌤𑌰𑌃	பிதுருக்கள்
𑌲𑍁𑌪𑍍𑌤𑌪𑌿𑌣𑍍𑌡𑍋𑌦𑌕𑌕𑍍𑌰𑌿𑌯𑌾𑌃	பிண்டோதகக் கிரியைகளை இழந்து
𑌪𑌤𑌨𑍍𑌤𑌿	(நரகத்தில்) விழுவார்கள்
𑌵𑌰𑍍𑌣𑌸𑌂𑌕𑌰𑌕𑌾𑌰𑌕𑍈𑌃	ஜாதிச்சேர்க்கை யுண்டாகும்படிசெய்த
𑌕𑍁𑌲𑌘𑍍𑌨𑌾𑌨𑌾𑌂	குலத்தைக் கெடுத்தவர்களுடைய
𑌏𑌤𑍈𑌃	இந்த
𑌦𑍋𑌷𑍈𑌃	பாபங்களினாலே
𑌶𑌾𑌶𑍍𑌵𑌤𑌾𑌃	அனாதியாகவிருக்கிற
𑌜𑌾𑌤𑌿𑌧𑌰𑍍𑌮𑌾𑌃	ஜாதியாசாரங்களும்
𑌕𑍁𑌲𑌧𑌰𑍍𑌮𑌾𑌶𑍍𑌚	குலாசாரங்களும்
𑌉𑌤𑍍𑌸𑌾𑌦𑍍𑌯𑌨𑍍𑌤𑍇	அழிந்துபோய்விடும்
𑌹𑍇𑌜𑌨𑌾𑌰𑍍𑌦𑌨	ஓ! ஜநார்த்தனா!
𑌉𑌤𑍍𑌸𑌨𑍍𑌨𑌕𑍁𑌲𑌧𑌰𑍍𑌮𑌾𑌣𑌾𑌂	குலாசாரங்களையிழந்த
𑌮𑌨𑍁𑌷𑍍𑌯𑌾𑌣𑌾𑌂	மனிதர்களுக்கு
𑌨𑌰𑌕𑍇	நரகத்தில்
𑌨𑌿𑌯𑌤𑌂	எப்பவும்
𑌵𑌾𑌸𑌃	வாசமானது
𑌭𑌵𑌤𑍀𑌤𑌿	உண்டாகுமென்று
𑌅𑌨𑍁𑌶𑍁𑌶𑍍𑌰𑍁𑌮	கேட்டிருக்கிறோம்.

குலநாசமடைந்தால் அனாதியாயிருக்கிற குலாசாரங்கள் முழுதும் நாசமடையும். ஆசாரம்நசித்தால் குலமுழுமையையும் அனாசாரமானது வியாபிக்கும். ஓ! கிருஷ்ணா! அநாசாரம் வியாபித்தால் குலஸ்திரீகள் பழிப்படைவார்கள். பெண்கள் பழிப்படைந்தால் ஜாதி கலப்புண்டாகும். ஓ! கிருஷ்ணா! ஜாதிசேர்க்கையானது குலநாசஞ்செய்தவர்களுக்கும் குலத்திற்கும் நரகஹேதுவேயாகும். குலத்தைக்கெடுத்தவர்களுடைய பிதுருக்கள் (தங்களுக்காக அந்தக் குடும்பத்தாரால் செய்யப்படும்) பிண்ட (அன்னத்தினாற் செய்யப்படுமுருண்டை) த்தினாலேயும் (உதக) ஜலத்தினாலேயும் செய்யப்படும் (சிராத்த தர்ப்பணாதி) கிரியைகளினாலுண்டாகும் பிரயோஜனத்தை இழந்து நரகத்தில் தள்ளப்படுவார்கள். ஜாதிசேர்க்கை யுண்டாகும்படிச் செய்த குலத்தைக் கெடுத்தவர்களுடைய இந்தப் பாவங்களினாலே

அநாதியாயிருக்கிற ஜாதியாசாரங்களும் குலாசாரங்களு மழிந்துபோய்விடும். ஓ! ஜநார்த்தனா! குலாசாரங்களை யிழந்த மனிதர்களுக்கு நரகத்திலெப்பவும் வாசமான துண்டாகுமென்று கேட்டிருக்கிறோம். (௪௰-௪௧-௪௨-௪௩-௪௪.)

---

௪௫. 𑌅𑌹𑍋𑌬𑌤𑌮𑌹𑌤𑍍𑌪𑌾𑌪𑌂 𑌕𑌰𑍍𑌤𑍁𑌂𑌵𑍍𑌯𑌵𑌸𑌿𑌤𑌾𑌵𑌯𑌮𑍍।
𑌯𑌦𑍍𑌰𑌾𑌜𑍍𑌯𑌸𑍁𑌖𑌲𑍋𑌭𑍇𑌨 𑌹𑌨𑍍𑌤𑍁𑌂𑌸𑍍𑌵𑌜𑌨𑌮𑍁𑌦𑍍𑌯𑌤𑌾𑌃॥

𑌯𑌤𑍍	எந்தக்காரணத்தினாலே
𑌵𑌯𑌂	நாம்
𑌰𑌾𑌜𑍍𑌯𑌸𑍁𑌖𑌲𑍋𑌭𑍇𑌨	இராஜ்ஜிய சுக விருப்பத்தினால்
𑌸𑍍𑌵𑌜𑌨𑌂	பந்துஜனங்களை
𑌹𑌨𑍍𑌤𑍁𑌂	கொல்லுகைக்கு
𑌉𑌦𑍍𑌯𑌤𑌾𑌃	துணிந்தோமோ
(𑌤𑌤𑍍)	அந்தக்காரணத்தினாலே
𑌮𑌹𑌤𑍍 𑌪𑌾𑌪𑌂	மகாபாபத்தை
𑌕𑌰𑍍𑌤𑍁𑌂	செய்ய
𑌵𑍍𑌯𑌵𑌸𑌿𑌤𑌾𑌃	நிச்சயித்தோம்
𑌅𑌹𑍋	ஆச்சரியம்!
𑌬𑌤	கஷ்டம்!

எந்தக் காரணத்தினாலே நாம் ராஜ்ஜிய சுக விருப்பத்தினால் பந்து ஜனங்களைக் கொல்லத் துணிந்தோமோ அந்தக்காரணத்தினாலே மகாபாபத்தைச்செய்ய நிச்சயித்தோம். (இதென்ன) ஆச்சரியம்! (மகா) கஷ்டம்!. (௪௫)

---

௪௬. 𑌯𑌦𑌿𑌮𑌾𑌮𑌪𑍍𑌰𑌤𑍀𑌕𑌾𑌰𑌮𑌶𑌸𑍍𑌤𑍍𑌰𑌂 𑌶𑌸𑍍𑌤𑍍𑌰𑌪𑌾𑌣𑌯𑌃।
𑌧𑌾𑌰𑍍𑌤𑌰𑌾𑌷𑍍𑌟𑍍𑌰𑌾𑌰𑌣𑍇𑌹𑌨𑍍𑌯𑍁𑌸𑍍𑌤𑌨𑍍𑌮𑍇𑌕𑍍𑌷𑍇𑌮𑌤𑌰𑌂𑌭𑌵𑍇𑌤𑍍॥

𑌶𑌸𑍍𑌤𑍍𑌰𑌪𑌾𑌣𑌯𑌃	ஆயுதங்களை யுடைத்தாயிருக்கிற
𑌧𑌾𑌰𑍍𑌤𑌰𑌾𑌷𑍍𑌟𑍍𑌰𑌾𑌃	திருதராஷ்டரனுடைய புத்திரர்கள்
𑌅𑌶𑌸𑍍𑌤𑍍𑌰𑌂	ஆயுதத்தையுடைத்தாயிராதவும்
𑌅𑌪𑍍𑌰𑌤𑍀𑌕𑌾𑌰𑌂	எதிர்க்காதவுமான
𑌮𑌾𑌂	என்னை
𑌰𑌣𑍇	யுத்தத்தில்
𑌹𑌨𑍍𑌯𑍁𑌃𑌯𑌦𑌿	கொல்வார்களானால்
𑌤𑌤𑍍	அதானது

மே	எனக்கு
க்ஷேமதரம்	அதிகக்ஷேமமாக
பவேத்	ஆகும்.

ஆயுதங்களை யுடைத்தாயிருக்கிற திருதராஷ்டர புத்திரர்கள் ஆயுதமில்லாமலு மெதிர்க்காமலும் இருக்கிற என்னைக் கொல்வார்களானல் அதானது எனக்கு அதிக க்ஷேமமாகும். (சகூ)

ஸஞ்ஜய உவாச.

சஎ. ஏவமுக்த்வார்ஜுந ஸங்க்யே ரதோபஸ்த உபாவிசத்।
விஸ்ருஜ்ய ஸசரம் சாபம் சோகஸம்விக்நமாநஸ:॥

ஸஞ்ஜயஉவாச	சஞ்சயன்சொல்வது
அர்ஜுந:	அர்சுனனெனவன்
ஏவம்	இந்தப்பிரகாரம்
உக்த்வா	சொல்லி
சோகஸம்விக்நமாநஸ:	துக்கத்தினலே துடிக்கிற மனதுடையவனாய்
ஸசரம்	பாணத்தோடுகூடிய
சாபம்	வில்லை
விஸ்ருஜ்ய	எறிந்து
ஸங்க்யே	யுத்தகளத்தில்
ரதோபஸ்தே	இரதத்தில் (தேர்தட்டில்)
உபாவிசத்	உட்கார்ந்தான்.

சஞ்சயன் திருதராஷ்டரனை நோக்கிச் சொல்வதாவது :— அர்சுனன் இவ்விதமாய்ச்சொல்லித் துக்கத்தினலே துடிக்கிற மனதையுடையவனாய் பாணத்தோடுகூடிய வில்லை யெறிந்துவிட்டு யுத்தகளத்தில் இரதத்தில் உட்கார்ந்தான்.

இதி ஸ்ரீ ஹமபகவத்கீதா ஸூபநிஷத்ஸு ப்ரஹ்மவித்யாயாம்
யோகசாஸ்த்ரே ஸ்ரீக்ருஷ்ணார்ஜுநஸம்வாதே
அர்ஜுநவிஷாதயோகோ நாம
ப்ரதமோऽத்யாய:.

அர்சுனன் விஷாதயோகமென்கிற முதலாவது அத்தியாயம்
முற்றிற்று.

ஸ்ரீரஸ்து.

த்விதீயாத்யாய ப்ராரம்ப:.

இரண்டாவது அத்தியாயம்.

ஸஞ்ஜய உவாச.

க. தம் ததா க்ருபயாவிஷ்டம் அஶ்ருபூர்ணாகுலேக்ஷணம்।
விஷீதந்தமிதம் வாக்யம் உவாச மதுஸூதந:॥

ஸஞ்ஜய உவாச	சஞ்சயன்சொல்வது
மதுஸூதந:	கிருஷ்ணசுவாமியானவர்
க்ருபயா	தயவுடனே
ஆவிஷ்டம்	கூடியிருக்கிறவனும்
அஶ்ருபூர்ணா குலேக்ஷணம்	கண்ணீர் பெருகுகிறவும், விகாரத்தை யடைந்திருக்கிறவுமானகண்களோடு கூடினவனும்
ததா	அப்படியே
விஷீதந்தம்	துக்கத்தையுடையவனுமான
தம்	அவனை (அர்சுனனைநோக்கி)
இதம்	இவ்வாறு
உவாச	சொன்னார்.

சஞ்சயன் திருதராஷ்டரனுக்குச் சொல்வது—கிருஷ்ணசுவாமியானவர் தயவுடன் கூடியிருக்கிறவனும் கண்ணீர் பெருகுகின்றனவும் விகாரத்தை யடைந்திருக்கின்றனவுமான கண்களோடு கூடினவனு மப்படியேத் துக்கத்தை யுடையவனுமான அர்சுனனைநோக்கி யினிச்சொல்லப்போகிறவாறு சொன்னார். (க)

ஸ்ரீ பகவாநுவாச.

உ. குதஸ்த்வா கஶ்மலமிதம் விஷமே ஸமுபஸ்திதம்।
அநார்யஜுஷ்டமஸ்வர்க்யம் அகீர்த்திகரமர்ஜுந॥

ஸ்ரீ பகவாநுவாச	கிருஷ்ணசுவாமி சொல்வது
ஹே அர்ஜுந	ஓ! அர்சுன!
அநார்யஜுஷ்டம்	அக்கியானிகளா லடையத்தக்கதும்
அஸ்வர்க்யம்	பரலோகத்திற் கானியானதும்
அகீர்த்திகரம்	அபகீர்த்தியை உண்டாக்கத்தக்கதுமான
இதம் கஶ்மலம் *	இந்தக் குழப்பமானது

---

* (ஸ்ரீ-தீ;வி) மோகம்.

குத:	எந்த காரணத்தினாலே
விஷமே	அகாலத்தில்
த்வா	உன்னை
ஸமுபஸ்திதம்	அடைந்தது.

கிருஷ்ணசுவாமி யானவர் அர்சுனனை நோக்கிச் சொல்வது:—ஓ! அர்சுனா! அஞ்ஞானிகளுக் குண்டாகக் கூடியதும் பரலோகத்திற் குக் கெடுதியானதும் அபகீர்த்தியை யுண்டாக்கத் தக்கதுமான இந்தக் குழப்பமானது என்னகாரணத்தினா லிந்த அகாலத்தில் (இந்த யுத்தகாலத்தில்) உனக்குண்டாச்சுது. (௨)

---

௩. க்லைப்யம் மாஸ்மகம: பார்த்த நைதத்த்வய்யுபபத்யதே।
க்ஷுத்ரம் ஹ்ருதயதௌர்பல்யம் த்யக்த்வோத்திஷ்ட பரந்தப॥

ஹே பார்த்த	ஓ! அர்சுனா!
க்லைப்யம்	பயத்தை
மாஸ்மகம:	அடையாதே
த்வயி	உன்னிடத்தில்
ந ஏதத்	இதானது (இந்தக் குழப்பமானது)
உபபத்யதே	தகுந்ததல்ல
ஹே பரந்தப	ஓ! சத்துருவை தபிப்பிக்கிறவனே!
க்ஷுத்ரம்	இழிவான
ஹ்ருதயதௌர்பல்யம்	மன அதைரியத்தை
த்யக்த்வா	விட்டு
உத்திஷ்ட	எழுந்திரு.

ஓ! அர்சுனா! பயத்தை அடையாதே. இதுனக்குத் தகுந்ததல்ல. சத்துருவை தபிப்பிக்கிறவனே! இழிவான மன அதைரியத்தை விட்டு எழுந்திரு. (௩)

அர்ஜுந உவாச.

௪. கதம் பீஷ்மமஹம் ஸங்க்யே த்ரோணம் ச மதுஸூதந।
இஷுபி: ப்ரதியோத்ஸ்யாமி பூஜார்ஹாவரிஸூதந॥

அர்ஜுந உவாச	அர்சுனன் சொல்வது
அரிஸூதந	பகைவரைக்கொல்லும்
மதுஸூதந	மதுசூதனா!
பூஜார்ஹௌ	பூஜிக்கத்தகுந்தவர்களான
பீஷ்மம்	பீஷ்மாசாரியரையும்

𑌦𑍍𑌰𑍋𑌣𑌞𑍍𑌚	துரோணசாரியரையும்
𑌸𑌂𑌖𑍍𑌯𑍇	யுத்தத்தில்
𑌅𑌹𑌂	நான்
𑌇𑌷𑍁𑌭𑌿𑌃	பாணங்களால்
𑌕𑌥𑌂	எப்படி
𑌪𑍍𑌰𑌤𑌿𑌯𑍋𑌤𑍍𑌸𑍍𑌯𑌾𑌮𑌿	எதிர்த்துப் போர்செய்வேன்.

அர்சுனன் சொல்வது—ஓ! பகைவரைக்கொல்லும் மதுசூதன! பூஜிக்கத் தகுந்தவர்களான பீஷ்மாசாரியர் துரோணசாரிய ரிவர்களை நான் யுத்தத்திலெதிர்த்து பாணங்களா லெப்படிப் போர்செய்வேன் (எனக்குப் பாட்டனரான பீஷ்மர்பேரிலும் எனக்கு வில்வித்தையைக் கற்பிவித்த துரோணசாரியர் பேரிலேயும் பாணங்களைப் பிரயோகிக்க மனது துணியவில்லை யென்பது கருத்து.)

ரு. 𑌗𑍁𑌰𑍂𑌨𑌹𑌤𑍍𑌵𑌾 𑌹𑌿 𑌮𑌹𑌾𑌨𑍁𑌭𑌾𑌵𑌾𑌨𑍍 𑌶𑍍𑌰𑍇𑌯𑍋 𑌭𑍋𑌕𑍍𑌤𑍁𑌂 𑌭𑍈𑌕𑍍𑌷𑍍𑌯𑌮𑌪𑍀𑌹 𑌲𑍋𑌕𑍇 । 𑌹𑌤𑍍𑌵𑌾𑌰𑍍𑌥𑌕𑌾𑌮𑌾𑌂𑌸𑍍𑌤𑍁 𑌗𑍁𑌰𑍂𑌨𑌿𑌹𑍈𑌵
𑌭𑍁𑌞𑍍𑌜𑍀𑌯 𑌭𑍋𑌗𑌾𑌨𑍍 𑌰𑍁𑌧𑌿𑌰𑌪𑍍𑌰𑌦𑌿𑌗𑍍𑌧𑌾𑌨𑍍 ॥

𑌮𑌹𑌾𑌨𑍁𑌭𑌾𑌵𑌾𑌨𑍍	வெகு மாகூிமைதங்கிய
𑌗𑍁𑌰𑍂𑌨𑍍	ஆசாரியர்களை
𑌅𑌹𑌤𑍍𑌵𑌾	கொல்லாமல்
𑌇𑌹 𑌲𑍋𑌕𑍇	இந்த உலகத்தில்
𑌭𑍈𑌕𑍍𑌷𑍍𑌯𑌂	பிச்சை யன்னத்தை
𑌭𑍋𑌕𑍍𑌤𑍁𑌮𑌪𑌿	உண்பதாவது
𑌶𑍍𑌰𑍇𑌯𑌃	மேலானது
𑌅𑌰𑍍𑌥𑌕𑌾𑌮𑌾𑌨𑍍	பொருளாசையுள்ள
𑌗𑍁𑌰𑍂𑌨𑍍	ஆசாரியர்களை
𑌹𑌤𑍍𑌵𑌾 𑌤𑍁	கொன்றல்
𑌇𑌹𑍈𑌵	இவ்விடத்திற்றனே
𑌰𑍁𑌧𑌿𑌰𑌪𑍍𑌰𑌦𑌿𑌗𑍍𑌧𑌾𑌨𑍍	உதிரத்திலூறிய
𑌭𑍋𑌗𑌾𑌨𑍍	போகங்களை
𑌭𑍁𑌞𑍍𑌜𑍀𑌯	உண்கிறவனவேன்.

வெகு மாகூிமைதங்கிய ஆசாரியர்களைக் கொல்லாமல் (கொல்வதைப்பார்க்கிலும்) பிச்சையெடுத்துண்பதானது இந்த உலகத்தில் மேலானது. பொருளாசையுள்ள வாசாரியர்களைக்கொன்று இந்த உலகத்தில் நான் அனுபவிக்கும் போகங்களெல்லாம் (அவர்களுடைய) இரத்தத்தி லூறியதேயாகும்.

(தி,வி) மஹாநுபாவாந்=ஹரிபக்திமுதலிய குணங்களையுடையவர்களாகிய இப்படிப்பட்ட பெரியோர்கள் இராஜ்ஜியந் தங்களுக்கு நிலைக்கவேண்டுமென்கிற ஆசைகொண்டு யுத்தத்திற்கு வந்திருக்கிறார்கள். நான் அவர்களென்ன கேட்டபோதிலும் கொடுத்து அவர்களைப் பூஜிக்கவேண்டியவனாயிருக்க அப்படிப் பட்டவர்களிச்சிக்குமிந்த•ராஜ்ஜியத்தை அவர்களைக் கொன்றுவிட்டு நானனுபவிப்பது தர்மமல்லவென்று அர்ச்சுனன் எண்ணினதாகத் தாற்பரியம்.

(ஹா) உதிரத்திலூறிய போகங்களை யுண்கிறவனாவேன். என்றால், இரக்தத்திலூறிய உணவுக்குரிய பதார்த்தங்கள் எப்படி நாமுண்பதற்கு யோக்கியமல்லவோ அப்படியே குருமுதலிய பெரியோரைக் கொன்று அந்தப் பெரியோர்களுடைய ரத்தச் சிதறுதலாலடையத்தகுந்த இந்த ராஜ்ஜியபோகங்களை நாமனுபவிப்பது யோக்கியமான தல்லவென்பது கருத்து. (௫)

---

௬. நசைதத்3வித்3ம: கதரந்நோ க3ரீயோ யத்3வா ஜயேம யதி3வா நோ ஜயேயு: । யாநேவ ஹத்வா ந ஜிஜீவிஷாமஸ் தே(அ)வஸ்தி2தா: ப்ரமுகே2 தா4ர்த்தராஷ்ட்ரா: ॥

வயம்	நாம்
ஜயேம யதி3வா	ஜயிப்போமோ
தா4ர்த்தராஷ்ட்ரா:	துரியோதனாதிகள்
ந:	எங்களை
ஜயேயு: யதி3வா	வெல்லுவார்களோ
(ஏதயோ:)	இவ்விரண்டில்
ந:	எங்களுக்கு
கதரத்	எதானது
க3ரீய:	சிலாக்கியமானது
ஏதத்	என்பதை
ந வித்3ம:	அறியோம்
யாநேவ	எவர்களை
ஹத்வா	கொன்று
ந ஜிஜீவிஷாம:	உயிர்வாழ விரும்போமோ
தே	அவர்கள்
ப்ரமுகே2	எதிரில்
அவஸ்தி2தா:	இருக்கிறார்கள்.

நாம் (துரியோதனுதிகளை) ஜயிப்போமோ துரியோதனுதிகள் எங்களை வெல்லுவார்களோ இவ்விரண்டிலெங்களுக் கெதானது சிலாக்கியமான தென்பதை யறியோம், எவர்களைக்கொன் றுயிர்வாழ விரும்போமோ அவர்க ளெதிரி லிருக்கிருர்கள்.

(ஸா) நெருங்கிய பந்துக்களான இவ்விருகக்ஷியி லுள்ளவர்களு முயிருடனிருந்து இராஜ்ஜியபோகங்களை யனுபவிப்பது தான் மிகுந்த சிலாக்கியமானதேயன்றி சகல பந்துக்களையுங் கொன்றுவிட்டுப் பிறகு மிஞ்சின சிலர்மாத்திரமிருந்து இராஜ்ஜியபோகங்களை யனுபவிப்பது சிலாக்கியமுஞ் சுகமுமல்ல வென்பதும், பிறகு நாம்மட்டும் பிழைத்திருக்க விச்சிக்கமாட்டோ மென்பதும் முக்கியக்கருத்து. (௬)

---

௭. கார்பண்யதோஷோபஹதஸ்வபாவ: ப்ருச்சாமி த்வாம் தர்மஸம்மூடசேதா: । யச்ச்ரேய: ஸ்யாந்நிஶ்சிதம் ப்ரூஹி தந்மே ஶிஷ்யஸ்தேऽஹம் ஶாதி மாம் த்வாம் ப்ரபந்நம் ॥

கார்பண்யதோஷோபஹதஸ்வபாவ: *	கார்ப்பண்ணியம், தோஷம் இவைகளினுல் நசித்துப்போன சுபாவத்தையுடைய
அஹம்	நான்
தர்மஸம்மூடசேதா:	தருமத்தில் சந்தேகித்த மனதையுடையவனுய்
த்வாம்	உம்மை
ப்ருச்சாமி	வினவுகிறேன்
நிஶ்சிதம்	நிச்சயிக்கப்பட்ட
யத்	எதானது
மே	எனக்கு
ஶ்ரேய:	சுகமாக
ஸ்யாத்	ஆகுமோ
தத்	அதை
ப்ரூஹி	சொல்லும்

---

* (ஸ்ரீ-மீ॰வி) அர்சுனன் குருமுதலியவர்களைக் கொன்று நாமுயிர்வாழ்வது யோக்கியமல்லவென்று படும் விசனமானது கார்ப்பண்ணியமென்று மப்படிப்பட்டவர்களைக் கொல்வதினு லுண்டாகும் பாபமே தோஷமென்றும் தன்னுடையதற் காலமிலைமை (அதாவது) சவுரியமிலைமையைச் சுபாவமென்றுஞ் சொன்னதாக தாற்பரியம்.

தே — உமக்கு
(அஹம்) — நான்
ஶிஷ்ய: — மாணுக்கன்
த்வாம் — உம்மை
ப்ரபந்நம் — சரணமாகவடைந்த
மாம் — என்னை
ஶாதி — தெளிவுறச்செய்யும்.

கார்ப்பண்ணியம், தோஷ மிவைகளினால் நசித்துப்போன சுபாவத்தையும், தருமத்தில் சந்தேகித்த மனதையுமுடைய நான் உம்மை வினவுகிறேன். எதானதெனக்குச் சுகமாகுமோ அதைச் சொல்லும். உமக்குநான் மாணுக்கனல்லவா. உம்மைச் சரணமாக வடைந்த வென்னைத் தெளிவையடையும்படி செய்யும். (௭)

---

௮. நஹிப்ரபஶ்யாமிமமாபநுத்யாத்யச்சோகமுச்சோஷணமிந்த்ரி
யாணாம் । அவாப்யபூமாவஸபத்நம்ருத்தம் ராஜ்யம்ஸுராணா
மபிசாதிபத்யம் ॥

பூமௌ — பூமியில்
அஸபத்நம் — நிகரற்ற அல்லது எதிரியற்ற
ருத்தம் — விருத்தியைடைந்திருக்கிற
ராஜ்யம் — இராஜ்ஜியத்தையும்
ஸுராணாமாதிபத்யஞ்ச — தேவேந்திரப்பதவியையும்
அவாப்யாபி — அடைந்தபோதிலும்
இந்த்ரியாணாம் — இந்திரியங்களுக்கு
உச்சோஷணம் — வறகூஷியை உண்டாக்கிற
மம — என்னுடைய
ஶோகம் — விசனத்தை
யத் — எதானது
அபநுத்யாத் — போக்கடிக்குமோ
தத் — அதை
நஹி ப்ரபஶ்யாமி — நான்காணவில்லை.

இவ்வுலகத்தில் நிகரற்ற (செல்வத்தில்) விருத்தியடைந்திருக்கிற இராஜ்ஜியத்தையும் தேவேந்திரபதவியையு மடைந்தபோதிலும் இந்திரியங்களுக்கு வறகூஷியை யுண்டாக்கிற வென்னுடைய விசனத்தை எதானது போக்கடிக்குமோ அதை நான் காணவில்லை. (௮)

ஸஞ்ஜய உவாச.

௯. ஏவமுக்த்வா ஹ்ருஷீகேஶம் குடாகேஶ: பரந்தப:।
ந யோத்ஸ்ய இதி கோவிந்தமுக்த்வா தூஷ்ணீம் பபூவ ஹ॥

௰ தமுவாச ஹ்ருஷீகேஶ: ப்ரஹஸந்நிவ பாரத।
ஸேநயோருபயோர்மத்யே விஷீதந்தமிதம் வச:॥

ஸஞ்ஜய உவாச	சஞ்சயன்சொல்வது
பரந்தப:	சத்துருக்களைத்தபிப்பிக்கிற
குடாகேஶ:*	அர்சுனனுனவன்
ஹ்ருஷீகேஶம்	கிருஷ்ணசுவாமியைக்குறித்து
ஏவம்	இந்தப்பிரகாரம்
உக்த்வா	சொல்லி
(புநரபி)	மறுபடியும்
கோவிந்தம் (ப்ரதி)	கிருஷ்ணசுவாமியைநோக்கி
ந யோத்ஸ்ய இதி	யுத்தஞ்செய்யமாட்டேனென்று
உக்த்வா	சொல்லி
தூஷ்ணீம் பபூவ ஹ†	மௌனமாயிருந்தான்
ஹே பாரத	ஓ! திருதராஷ்ட்ர ராஜாவே!
உபயோ: ஸேநயோ: மத்யே	இருசேனைகளின்மத்தியில்
விஷீதந்தம்	துக்கத்தையடைந்திருக்கிற
தம்	அவனை (அர்சுனனை நோக்கி)
ஹ்ருஷீகேஶ:	கிருஷ்ணசுவாமியானவர்
ப்ரஹஸந்நிவ	புன்சிரிப்புள்ளவரைப்போல
இதம் வச:	இந்தவாக்கியத்தை
உவாச	சொன்னுர்.

சஞ்சயன் திருதராஷ்ட்ரமகாராஜாவைப்பார்த்துச்சொல்லுவது— சத்துருக்களைத் தபிப்பிப்பவனுன அர்சுனனுனவன் கிருஷ்ணசுவாமியைக் குறித்து இந்தப்பிரகாரம் சொல்லி மறுபடியும் கிருஷ்ணசுவாமியைநோக்கி யுத்தஞ்செய்ய மாட்டேனென்று சொல்லி மௌனமாயிருந்தான். ஓ! திருதராஷ்ட்ரமகாராஜாவே! இருகக்ஷி சேனைகளின் மத்தியில் துக்கத்தை யடைந்திருக்கிற அர்சுனனைநோக்கி

---

* (ஸ்வா) நித்திரையைச் செயித்தவன்.

† (ஸ்ரீ,வி) இந்த - ஹ — என்பதானது அதிக தைரியமும் பலமுமுள்ளவர் சுனனுக்குங்கூட அதைரியமுண்டானதைப்பற்றி சஞ்சயனுச்சரியப் பட்டானென் பதைக் குறிப்பிடுகிறது.

கிருஷ்ணசுவாமியானவர் புன்சிரிப்புள்ளவனைப் போல இந்தவாக்கியத்தை (இனிச்சொல்லப்போகிறதை)ச் சொன்னார். (௯-௧௦)

ஶ்ரீ பகவாநுவாச.

௧௧. அஶோச்யாநந்வஶோசஸ்த்வம் ப்ரஜ்ஞாவாதாம்ஶ்ச பாஷஸே।
கதாஸூநகதாஸூம்ஶ்ச நாநுஶோசந்தி பண்டிதா:॥

ஶ்ரீ பகவாநுவாச	கிருஷ்ணசுவாமிசொல்வது
(ஹே அர்ஜுந)	ஓ! அர்சுன !
த்வம்	நீ
அஶோச்யாந்	துக்கப்படத்தகாதவர்களைக்குறித்து
அந்வஶோச:	துக்கப்படுகிறாய்
ப்ரஜ்ஞாவாதாம்ஶ்ச*	விவேகிகளுடைய வார்த்தைகளைப் போலொத்த வார்த்தைகளையும்
பாஷஸே	சொல்லுகிறாய்
கதாஸூந்†	இறந்தவர்களைக்குறித்தும்
அகதாஸூம்ஶ்ச‡	உயிருடனிருப்பவர்களைக்குறித்தும்
பண்டிதா:	வித்துவான்கள்
நாநுஶோசந்தி	துக்கிக்கமாட்டார்கள்.

கிருஷ்ணசுவாமியானவர் சொல்வது. ஓ! அர்சுன! நீ துக்கப்படத் தகாதவர்களைக் குறித்துத் துக்கப்படுகிறாய். விவேகிகளுடைய வார்த்தைகளைப்போல் வார்த்தைகளையுஞ்சொல்லுகிறாய். இறந்தவர்களைக்குறித்தும் உயிருடனிருப்பவர்களைக் குறித்தும் வித்துவான்கள் (ஞானிகள்) துக்கிக்கமாட்டார்கள்.

(ஸ்வா) இந்தசுலோகத்தின் கருத்தின்னதென்பதில் பாஷியக்காரர்களுக்குள்ளும் வியாக்கியாதாக்களுக் குள்ளும் விசேஷபேதமில்லை. எந்தப்பதத்திற்குப் பேதமான அர்த்தஞ் செய்யப்பட்டிக்கிறதோ அதை இதனடியிற்கண்ட குறிப்பிற்காணலாம். பேதமற்ற கருத்தானது ஆத்மா அழிவற்றதென்பதும் தேக நிலையற்றதென்பதும் உயிருடனிருப்பவனைக் குறித்து விசனப்படுவது எப்படி சுவபாவமல்லவோ அப்படியே இறந்தவனைக் குறித்து விசனப்படுவது ஆத்மவிவேக ஞானமுள்ளவனுக்குச் சுபாவமல்லவென்பதுமே()

---

* (உ-ஸ்ரீ,வி) உன்புத்திக்குத்தோணினவார்த்தைகளை (ஸ்ரீ,வி) அல்லது ப்ரஜ்ஞ = ஞானிகள், அவாதா:ஸ = சொல்லத்தகாதவார்த்தைகளை (ரா) தேகமே ஆத்மாவென்கிறபுத்தியை யுடையவன் பேசும் வார்த்தைகளை.

† (ரா) தேகங்களைக்குறித்தும்.

‡ (ரா) ஆத்மாக்களைக்குறித்தும்.

கஉ. நத்வேவாஹம்ஜாது நாஸம் நத்வம்நேமே ஜநாதிபா:।
நசைவ நபவிஷ்யாம: ஸர்வே வயமத:பரம்॥

அஹம்	நான்
ஜாது	ஒருக்காலத்திலாவது
நாஸம் (இதி) துநைவ	இல்லாமலிருக்கவேயில்லை
த்வம்	நீயும்
(நாஸீரிதி) ந	இல்லாமலிருக்கவேயில்லை
இமே ஜநாதிபாஶ்ச	(யுத்தகளத்திலிருக்கிற) இந்த ராஜாக்களும்
(நாஸந்இதி) ந	இல்லாதிருந்ததில்லை
வயம் ஸர்வே	நாமெல்லோரும்
அத:பரம்	தேகமழிந்தபின்னும்
நபவிஷ்யாம: (இதி) ந	இருப்பதில்லையென்பதில்லை.

நானும், நீயும், இந்த(யுத்தகளத்திலுள்ள) ராஜாக்களு நாமெல்லோரும் ஒருக்காலத்திலாவது இல்லாமலிருக்கவில்லை. தேகமழிந்தபின்பு நாமில்லாமலிருப்போமென்பது மில்லை.

(ஸ) (ஸ்ரீ) இந்த சுலோகத்தில் பிரயோகிக்கப் பட்டிருக்கிற வெகு வசனப்பதங்கள் தேகத்தைப் பற்றியவைகளேயன்றி ஆத்மாவுக்குச் சம்பந்தமானவையல்ல; பலதேகங்களிலுமுள்ள ஆத்மா வொன்றுதான்.

(ரா) அஹம்=சர்வேசுவரனுகிய நான், ஜாது = அனுதிகால முதலிதுவரை யெக்காலங்களிலேயும். நாஸமிதிந = இருக்கவில்லையென்பதில்லை, த்வம் - இமே - ஜநாதிபா:=நீமுதலிய விந்தச்சகலராஜாக்களும் (என்றால், என்னுக்கினைக்குட்பட்டு நடக்கப்பட்ட ஜீவர்கள்) நாஸந்நிதிந = இருக்கவில்லையென்பதுமில்லை, ஸர்வேவயம்= நான்-நீ-இவர்களெல்லோரும், அத:பரம்=இனிமேலும், நசைவ நபவிஷ்யாம:=இருப்பதில்லையென்பதுமில்லை, (என்றால் எப்பவுமிருக்கிறோம்) இந்த சுலோகத்தின் தாற்பரிய மென்னவென்றால், சர்வேசுவரனுகிய நான் (கிருஷ்ணசுவாமி) எப்படி நித்தியனென்பதிற் சந்தேகமில்லையோ அப்படியே ஜீவாத்மாக்களாகிய நீங்களும் நித்தியமாயிருக்கிறவர்க ளென்றறியவேண்டியது. இவ்விதமாய்ப் பரமாத்மாவாகிய சர்வேசுவர னிடத்திலிருந்து ஜீவாத்மாக்களி லொவ்வொருவருக்கும் பாரஸ்பரபேதமானது வாஸ்தவமென்று கிருஷ்ண சுவாமியினுலேயே சொல்லப்பட்டிருப்பதாகக் காண்கிறது. மோகமடைந்திருக்கிற அர்சுனனுக்கு ஆத்மசுவரூப நிச்சயமாகிய தத்துவத்தை யுபதேசிக்கிற இந்தச்சமயத்தில் நீ-நான் இந்த ராஜாக்களை

ன்றும், நாமெல்லோருமென்றும், பகவான் சொல்லியிருப்பதுனாலே யே, இவ்வித பேதமானது வாஸ்தவமாகத்தா னிருக்கவேண்டும். "இந்த ஆத்மபேதமானது பொய், உபாதியினாற் கற்பிக்கப்பட்டது" என்னும் பக்ஷத்தில் வாஸ்தவமாக ஆத்மதத்துவோபதேச காலத்தி ல், பகவானுன கிருஷ்ணசுவாமியானவர், பொய்யானதா யிருக்கிற பேதஞானத்தை யுபதேசிப்பாரென்பது அசம்பாவிதமா யிருக்கி றது. மேலு மிப்படிப்பட்டபேதமானது எப்பவு முள்ளதென்றே "நித்யோ நித்யாநாம் சேதநச்சேதநாநாம் ஏகோ பஹூநாம் யோ விதயாதிகாமாந்=நித்தியனுயும் சேதனனுயும் ஒருவனுயுமிருக்கிற எங் தசுவாமியானவர் நித்தியாளாயு மநேகர்களாயுமிருக்கிற சேதனுளான ஜீவர்களுக்கு அவரவர்களுடைய இஷ்டங்களைக் கொடுக்கிருரோ" என்கிற இந்தச் சுருதிவாக்கியத்தினுலும் வெளியாகிறது. ஜீவேசு வர பேதமானது அக்கியானத்தினுலே கற்பிதமானதென்னும் பக்ஷத் தில் சர்வேசுவரராகவும் சுத்தநித்திய சுவரூபராகவும் சுவரூபசாக்ஷா த்காரத்தினுலேயே, அக்கியானம், அக்கியானத்தினுலுண்டாகுங் கா ரியமிவைக ளற்றவராகவுமிருக்கிற கிருஷ்ணபகவானுக்கு, நீ-நான்- அவன்என்கிற பேதஞானம் இப்படிப்பட்ட தத்துவோபதேசகாலத் தி லிருக்கக்கூடாது. பகவானுன கிருஷ்ணசுவாமிக்கு அக்கியானமு மதன் காரியமு மில்லாவிட்டாலும் தீப்பட்டு வெந்துபோன துணி பிறகு, உபயோகத்திற்கு யோக்கியமில்லாவிட்டாலும் பார்வைக்குத் துணிபோற் காணப்படுவதுபோல, அக்கியான மதன்காரிய மிவைக ளுடைய வாசனையினுல் பகவானுபதேசித்தாரென்னும் பக்ஷத்தில் அதுவும் அசம்பாவிதமே. பரமாத்மாவாகிய கிருஷ்ணசுவாமிக்கு அக்கியானமாவது அதின்காரியமாவது, அவைகளின் வாசனையாவது எப்பவும் கிடையாது. ஆகையால் கிருஷ்ணசுவாமியானவர், தன்னை த்தவிர வேறேவஸ்துக்களொன்று மில்லையென்பதும் இப்போது காணப்படுவதாயு மிருப்பதாயும்சொல்வது அக்கியானத்தினுல் கற்பி தமான தென்பதும், வாஸ்தவமாக விருக்கும்பக்ஷத்தில் தத்துவோ பதேசகாலத்தில் அபேதத்தைச்சொல்லாமல் நீ-நான்-அவனென்கிற பேதத்தைச் சொல்வாரென்பது பின்னு மசம்பாவிதமா யிருக்கிறது. அக்கியானம் அதின்காரியங்க ளிவைகளற்றிருக்கிற பகவானுக்கு அ வைகளின் வாசனைமட்டும் வெந்துபோன துணிபோலிருக்குமென்ப தும் சரியல்ல. பகவானுனவர் சர்வக்கியரென்றும் ஞானத்தையே சுவ ரூபமாகவுடையவர், மாயாதீதரென்றும், சுருதிப் பிரமாணங்களிற் சொல்லப்பட்டிருக்கிற தாகையால் பகவானுன கிருஷ்ணசுவாமிக்கு அக்கியாந மிருந்ததென்று சொல்லவிடமில்லை. தன்னைத்தவிர வே றேயாதொரு வஸ்துவுமில்லையென்றே யெண்ணி யிருப்பாரானுல், தன்னுடைய பிரதிபிம்பத்தைப்போ லிருக்கிற அர்சுனனுக்கு உப

தேசிப்பதெப்படி? கண்ணுடியிற் காணப்படும் தன்னுடைய ரூப மான பிரதிபிம்பமானது தன்னைவிட அன்னியமல்லவென்கிற நிச்சய ஞானமுடையவன், கண்ணுடியிலுள்ள தன்னுடைய அந்த பிரதி பிம் பத்திற்கு உபதேசஞ் செய்தானென்று சொல்லக்கூடுமோ? பகவா னைத்தவிர அர்சுனன் வேறல்லவென்ருல், ஞானாநந்த சொரூபியான பகவான் உபதேசஞ்செய்யக் காரணமேயில்லை. அர்சுனனைப்போல் பகவானு மக்கியானியாஞல், ஒரு அக்கியானிக்கு மற்ருெரு அக்கி யானி யுபதேசஞ்செய்தல் பிரையோசனமற்றதாகையால், உபதே சமு முபதேசம் பெறுவதும் வீணே! ஆகையினுலே, இந்தச்சுலோ கத்தின் தாத்பரியமானது ஜீவேசுவர பேதத்தையே தெளிவாய் வெ ளிப்படுத்துகிறது.

(ஸ்ரீ-வி தாத்பரியத்தின் சுருக்கம்.) அர்சுனன் மோகத்தினுல் பந்துக்களை யெப்படிக் கொல்லுகிறதென்கிறதாய் துக்கப்படுகிரு னல்லவா! அந்தத் துக்கத்தைப் போக்கடிக்க முந்திய சுலோகம் முதல் தத்துவோபதேசஞ் செய்யப்படுகிறது. நீ துக்கப் படுவது, எதைப்பற்றி? தேகத்தைப்பற்றியா? ஆத்மாவைப்பற்றியா? அல் லது தேகமே ஆத்மாவென்பதைப் பற்றியா? தேகம்போய் விடுகி றதேயென்று விசனமுண்டா யிருந்தால், "தெஹிநொஸ்மிநுயயாதெ ஹெ-வாஸாංஸிஜீணாநியயாவிஹாய" என்கிற சுலோகங்களிற் சொ ல்லியபடிக்கு ஒரு தேகம்போகவும் மற்ருென்று வரவுமாகவே யிரு க்கிறபடியால், ஜடமாகியதேகம் ஒருநாள் அழிவது நிச்சயம். நிச் சயமாயழியுஞ் சுபாவத்தையே யுடைய தேகமானது நீ விதனப்படு வதினுல் அழியாமலிருக்குமோ? ஆகையால் ஜடமான தேகத்தைக் குறித்து நீ விசனப்படக்காரணமில்லை. ஆத்மா போய்விடுகிறதென் பதைப்பற்றி விசனப்படுவதானுல், இந்தச் சுலோகத்தினுலும் பின் னுற் சொல்லப்படும் பல சுலோகங்களினுலும் "நிதொநிதாநாம்" என்கிற சுருதிவாக்கியத்தினுலும் பரமாத்மா வெப்படி நித்தியனே அப்படியே ஜீவனும் நித்தியனென்று சொல்லப்பட்டிருப்பதால் அழிவற்ற சுபாவத்தையுடைய வாத்மாவைக்குறித்து விசனப்படக் காரணமே யில்லை. தேகமே ஆத்மாவென்பதைப் பற்றியதானுல் "தெஹிநொஸ்மிந் | வாஸாංஸிஜீணாநி" முதலிய சுலோகங்களினு லும் வேறையுள்ள சுருதிப்பிரமாணங்களாலும் தேகத்தை அடைவ தும் விடுவதும் ஜீவனுடைய காரியமே. தேகமுஞ் சீவனுமொன் ருனுல் தேகம்போனுல் ஜீவனும் போய்விடவேண்டியதல்லவா? ஒரு தேகத்தை விடுவதும் வேறுதேகத்தை யடைவதும் ஜீவனுடைய காரியமென்று சொல்லப்பட்டிருப்பதால், தேகமே ஆத்மாவல்ல. ஆகையால் நீ துக்கிப்பதற்குக் காரணமில்லையென்பது தாத்பரியம். இதினுல் பகவானைப்போலவே ஜீவனும் அநாதி நித்தியனென்று ஏற் படுகிறது. (கஉ)

௧௩. 𑌦𑍇𑌹𑌿𑌨𑍋𑌸𑍍𑌮𑌿𑌨𑍍𑌯𑌥𑌾𑌦𑍇𑌹𑍇 𑌕𑍌𑌮𑌾𑌰𑌂𑌯𑍌𑌵𑌨𑌂𑌜𑌰𑌾।
𑌤𑌥𑌾𑌦𑍇𑌹𑌾𑌨𑍍𑌤𑌰𑌪𑍍𑌰𑌾𑌪𑍍𑌤𑌿𑌰𑍍𑌧𑍀𑌰𑌸𑍍𑌤𑌤𑍍𑌰 𑌨𑌮𑍁𑌹𑍍𑌯𑌤𑌿॥

𑌦𑍇𑌹𑌿𑌨𑌃	தேகாபிமானமுள்ளஜீவனுக்கு
𑌅𑌸𑍍𑌮𑌿𑌨𑍍 𑌦𑍇𑌹𑍇	இந்ததேகத்தில்
𑌕𑍌𑌮𑌾𑌰𑌂	வாலிபமும்
𑌯𑍌𑌵𑌨𑌂	பருவமும்
𑌜𑌰𑌾	விருத்தாப்பியமும் (கிழத்தனம்)
𑌯𑌥𑌾	எப்படியோ
𑌤𑌥𑌾	அப்படியே
𑌦𑍇𑌹𑌾𑌨𑍍𑌤𑌰𑌪𑍍𑌰𑌾𑌪𑍍𑌤𑌿𑌃	மற்றொருதேகத்தையடைவதுமாகிறது
𑌤𑌤𑍍𑌰	இப்படியிருப்பதில்
𑌧𑍀𑌰𑌃	ஞானியானவன்
𑌨𑌮𑍁𑌹𑍍𑌯𑌤𑌿	மோகத்தையடைகிறதில்லை.

தேகாபிமானமுள்ள ஜீவனுக்கு இந்தத்தேகத்தில் வாலிபமும், யௌவனமும், கிழத்தனமும், எப்படியோ (என்றால், எப்படி யொன்றின்பின்னொன்றாக வந்துக்கொண்டிருக்கிறதோ) அப்படியே ஒரு தேகம் போவதும் மற்றொருதேகம் வருவதுமாயிருக்கிறது. இவ்விதமாய் (தேகம் நிலையற்றதென்பதையும் ஆத்மா தேகமல்ல வென்பதையும்) அறிந்திருக்கிற ஞானிகள் (அர்சுனனைப்போல்) மோகத்தை யடைகிறதில்லை. (௧௩)

---

௧௪. 𑌮𑌾𑌤𑍍𑌰𑌾𑌸𑍍𑌪𑌰𑍍𑌶𑌾𑌸𑍍𑌤𑍁𑌕𑍌𑌨𑍍𑌤𑍇𑌯 𑌶𑍀𑌤𑍋𑌷𑍍𑌣𑌸𑍁𑌖𑌦𑍁𑌃𑌖𑌦𑌾𑌃।
𑌆𑌗𑌮𑌾𑌪𑌾𑌯𑌿𑌨𑍋𑌨𑌿𑌤𑍍𑌯𑌾 𑌸𑍍𑌤𑌾𑌂𑌸𑍍𑌤𑌿𑌤𑌿𑌕𑍍𑌷𑌸𑍍𑌵𑌭𑌾𑌰𑌤॥

𑌕𑍌𑌨𑍍𑌤𑍇𑌯	ஓ! குந்திபுத்திரா!
𑌮𑌾𑌤𑍍𑌰𑌾𑌸𑍍𑌪𑌰𑍍𑌶𑌾𑌃	இந்திரியங்களுக்கு விஷயங்களோடு சம்பந்தங்கள்
𑌶𑍀𑌤𑍋𑌷𑍍𑌣𑌸𑍁𑌖𑌦𑍁𑌃𑌖𑌦𑌾𑌃	சீதம், உஷ்ணம், சுகம், துக்கமிவைகளை உண்டு செய்கின்றனவாயும்
𑌆𑌗𑌮𑌾𑌪𑌾𑌯𑌿𑌨𑌃	வரத்துப்போக்குள்ளனவாயும்
𑌅𑌨𑌿𑌤𑍍𑌯𑌾𑌃	நிலையற்றனவாயுமிருக்கின்றன
(𑌅𑌤𑌃)	ஆகையினாலே
𑌤𑌾𑌨𑍍	அச்சீதோஷ்ணாதிகளை
𑌭𑌾𑌰𑌤	ஓ! பரதவம்சத்தில்பிறந்தவனே!
𑌤𑌿𑌤𑌿𑌕𑍍𑌷𑌸𑍍𑌵	பொறுத்துக்கொள்.

ஓ! அர்சுனா! செவிமுதலிய இந்திரியங்கள் சப்தாதிவிஷயங்களுடன் சம்பந்தப்பட்டால், அந்தச் சம்பந்தத்தால் சீதம், உஷ்ணம்,

சுகம், துக்கம், இவைகளுண்டாகின்றன. வருகிறதும் போகிறதுமாய் நிலையற்றவைகளா யிருப்பதினாலே சீதோஷ்ணாதிகளை ஓ! பரதவம்சத்திலுதித்தவனே! பொறுத்துக்கொள்.

(ஸ்ரீ வி) இந்திரியங்களுக்கு விஷயங்களோடு சம்பந்தமானது சுவபாவமாய் சீதோஷ்ண சுகதுக்காதிகளை யுண்டுபண்ண மாட்டாது. ஆனால் விஷயங்களில் அபிமானத்தோடுகூடிய சம்பந்தந்தான் சீதோஷ்ண சுகதுக்காதிகளை யுண்டுபண்ணுகிறது. ஆகையினாலே - தாந்= அப்படிப்பட்ட வபிமானத்தோடுகூடிய விஷயேந்திரிய சம்பந்தங்களை திதிக்ஷஸ்வ=விட்டுவிடு.

(ஷா) இந்திரியங்களுக்கு விஷயங்களோடு சம்பந்தமுண்டானால் அதிலிருந்து சீதோஷ்ண சுகதுக்காதிகளுண்டாகின்றன வென்று சொல்லப்பட்டதல்லவா? அதெப்படி யென்றால், இந்திரியங்களிலொன்றான கண்ணானது நிர்மலமான ஜலமுள்ள ஒரு தடாகத்தையும் அதை யடுத்திருக்கிற ஒரு சிங்காரத்தோட்டத்தையும் பார்த்துச் சந்தோஷத்தை யடைவதாகிய சுகமானது, கண்ணிந்திரியம் ஜலமுதலிய வஸ்துக்களாகிய விஷயங்களுடன் சம்பந்தப்பட்டதனாலுண்டானதென்று அறியத்தக்கது. மற்றவைகளு மிப்படியே. இந்தச்சுலோகத்தினாற் சொல்ல உத்தேசிக்கப்பட்ட தென்னவெனில், சுகதுக்காதிக ளாத்மாவுக்கு கிடையாது. இந்திரியங்களுடைய வியாபாரங்களா யிருக்கின்றன. ஆத்மாவாகிய உனக்குச் சம்பந்தமற்றதாகிய துக்காதிகளை நீயேனிப்போது அவலம்பிக்கிறா யென்பதுதான். (கச)

கரு. 𑌯𑌂 𑌹𑌿 𑌨 𑌵𑍍𑌯𑌥𑌯𑌨𑍍𑌤𑍍𑌯𑍇𑌤𑍇 𑌪𑍁𑌰𑍁𑌷𑌂 𑌪𑍁𑌰𑍁𑌷𑌰𑍍𑌷𑌭 ।
𑌸𑌮𑌦𑍁𑌃𑌖𑌸𑍁𑌖𑌂 𑌧𑍀𑌰𑌂 𑌸𑍋𑌽𑌮𑍃𑌤𑌤𑍍𑌵𑌾𑌯 𑌕𑌲𑍍𑌪𑌤𑍇 ॥

𑌪𑍁𑌰𑍁𑌷𑌰𑍍𑌷𑌭	ஓ! புருஷசிரேஷ்டனே!
𑌏𑌤𑍇	இவைகள்
𑌸𑌮𑌦𑍁𑌃𑌖𑌸𑍁𑌖𑌂	சுகம்துக்கமிவைகளைச் சமமாயெண்ணியிருக்கிற
𑌧𑍀𑌰𑌂	விவேகியான, அல்லது, தைரியமுள்ள
𑌯𑌂 𑌪𑍁𑌰𑍁𑌷𑌂	எந்தபுருஷனை
𑌨 𑌵𑍍𑌯𑌥𑌯𑌨𑍍𑌤𑌿 𑌹𑌿	பாதிக்கமாட்டாவோ
𑌸𑌃	அவன்
𑌅𑌮𑍃𑌤𑌤𑍍𑌵𑌾𑌯	மோக்ஷத்திற்கு
𑌕𑌲𑍍𑌪𑌤𑍇	தகுந்தவனாயிருக்கிறான்.

ஓ! புருஷசிரேஷ்டனான அர்சுன! இவைகள் (இந்திரியங்களுக்கு விஷயங்களோடுண்டாகிற சம்பந்தங்கள்) சுகந் துக்கமிவைகளைச்சமமா யெண்ணி யிருக்கிற வும் விவேகமல்லது தைரியமுள்ளவு

மான எந்தப்புருஷனை பாதிக்கமாட்டாவோ அந்தப்புருஷன் மோக்ஷமடைவதற்குத் தகுந்தவனு யிருக்கிறான்.

(ஸூ) சுகமுண்டானகாலத்தில் அதிகசந்தோஷமும் துக்கம் வந்தகாலத்தில் அதிக வருத்தமுமடைவது விவேகிகளுடைய சுபாவமல்ல வென்றும், சுகதுக்காதிகளெவ்வளவுநேரிட்டாலும் அவைகளை யலக்ஷியஞ் செய்தவன்றான் மோக்ஷத்திற்கு யோக்கியனுவனேயன்றி அதினால் பாதிக்கப்படுகிறவனுக்கு மோக்ஷம் கிடைக்கமாட்டாதென்றும் இந்தச் சுலோகம் வற்புறுத்துகிறது. (கரு)

கசா. நாஸதோவித்யதேஹாவோ நாஹாவோவித்யதேஸத꞉।
உஹயோாவிஜ்ஷொஞ ஸூநயொஷுக்ஷஶிஹி꞉॥

அஸத꞉	இல்லாததற்கு
ஹாவ꞉	இருப்பு
நவித்யதே	கிடையாது
ஸத꞉	இருக்கிறதற்கு
அஹாவ꞉	இல்லாமை
நவித்யதே	கிடையாது
அநயோ꞉ உஹயோாவி	இவ்விரண்டினுடையவும்
அஞ்ஸ	நிச்சயமானது
தக்ஷஶிஹி꞉	உண்மையறிந்தவர்களால்
ஜூஷ்ட꞉	தெரிந்துக்கொள்ளப்பட்டிருக்கிறது.

இல்லாததற்கு இருப்புக்கிடையாது, இருப்பதற்கு இல்லாமை கிடையாது. இவ்விரண்டினுடைய நிச்சயமானது ஞானிகளாற் றெரிந்து கொள்ளப்பட்டிருக்கிறது.

(ஸூ) "நாஸதோவித்யதேஹாவ꞉" என்பதற்கு, பரமாத்மா தவிர மற்றசகலமும் மாயையினாற் றோற்றப்படுகிறதேயன்றி வாஸ்தவமில்லை யாகையால் பொய்யான சீதோஷ்ணாதிகளுக்கு இருப்பில்லையென்று, சங்கராசாரியாரும், அவை யாத்மாவைச் சார்ந்தனவல்ல வாகையால் அவைகளுக் கிருப்பில்லையென்று ஸ்ரீதரரும், அசேதனங்களாகிய தேகாதிகளுக்கு அவினாசிசுவபாவம் (நாசமடையாதிருத்தல்) இல்லையென்று, இராமானுஜாசாரியரும், பிரகிருதிக்கு இல்லாமை யில்லையென்று மத்துவாசாரியரும், துஷ்கருமத்தினால் சுகமுண்டாக மாட்டாதென்று இராகவேந்திரரும். "நாஹாவோவித்யதேஸத꞉" என்பதற்கு, ஆத்மாவுக்கு இல்லாமை இல்லையென்று, சங்கராசாரியரும் ஸ்ரீதரரும், ஜீவேசுவரருக்கு நாசமடையும் சுவபாவமில்லையென்று இராமானுஜரும், பிரம்மத்துக்கு இல்லா

மை இல்லையென்று மத்துவாசாரியரும், சங்கராசாரியரும் [illegible]
டாக மாட்டாதென்று இராகவேந்திர சுவாமியும் சொல்லியிருக் [illegible]
கிறார்கள்.

கஎ. அவிநாஶி து தத்வித்தி யேந ஸர்வமிதம் ததம்
விநாஶமவ்யயஸ்யாஸ்ய ந கஶ்சித் கர்துமர்ஹதி

ஸர்வம் இதம்*	இதெல்லாம்
யேந†	எந்தவஸ்துவினால்
ததம்	வியாபிக்கப்பட்டிருக்கிறதோ
தத்	அதை
அவிநாஶி து	நாசமற்றதாகவே
வித்தி	அறி
அவ்யயஸ்ய	நாசமற்ற
அஸ்ய	இதற்கு
விநாஶம்	நாசத்தை
கர்தும்	செய்கிறதற்கு
கஶ்சித்	ஒருவனும்
ந அர்ஹதி	சக்தனல்ல.

இதெல்லாம் (இந்தஉலகமெல்லாம்) எவ்வஸ்துவினால் [illegible]
பிரம்மத்தால்) வியாபிக்கப்பட்டிருக்கிறதோ அதை (அந்த [illegible]
சர்வவியாபியான பிரம்மத்தை) நாசமற்றதாகவே, [illegible]
தை யுண்டுபண்ண வொருவனும் சக்தனல்லவென்றறி. [illegible]

க௮. அந்தவந்த இமே தேஹா நித்யஸ்யோக்தா: [illegible]
அநாஶிநோ(அ)ப்ரமேயஸ்ய [illegible]

நித்யஸ்ய‡	நித்தியனாயும்
அநாஶிந:§	நாசமற்றவனாயும்
அப்ரமேயஸ்ய¶	அறியப்படாதவனாயுமுள்ள [illegible]

---

* (ஙா) ஜடமான சகலவஸ்துக்களும்.

† (ஙா) எந்தச்சேதனத்திருக்ல் ஆதாரமா [illegible]
ஈசுவரனால்.

‡ (ஶம்) விகாரமற்றவன்.

§ (ஶம்) தேகம் நாசமடைந்தபோதிலும் [illegible]

¶ (ஶம்) பிரத்தியக்ஷம், அநுமானம், [illegible]
அநுபலப்தி, ஆகிய இந்த ஆறுப்பிரமாணங்களாலும் [illegible]
ம், தேசம், ஸ்வரூபமிவைகளிலும் அளவிடக்கூடாதவன். [illegible]

ஶரீரிண: — தேகத்தையுடைத்தானவனுடைய(ஆத்மா)
உக்தா: — சொல்லப்பட்டிருக்கின்றன
இமே தேஹா:* — இந்ததேகங்கள்
அந்தவந்த: — முடிவையுடைத்தானவைகளாக
பாரத — ஓ! பரதவம்சத்திற்பிறந்தவனே!
தஸ்மாத் — ஆகையினாலே
யுத்யஸ்வ — யுத்தஞ்செய்.

நித்தியனும் நாசமற்றவனும் அறியப்படாதவனுமுள்ள தேகத்தை யுடைத்தானவனான ஆத்மாவினுடைய இந்தத்தேகங்கள் முடிவை யுடைத்தானவைகளாக (ஞானிகளால்) சொல்லப்பட் டிருக்கின்றன. ஓ! பரதவம்சத்திற்பிறந்த அர்சுன! ஆகையினாலே யுத்தஞ் செய்.

(ஸூ) தேகத்தையுடையவன் என்றதினால் அத்துவைத சித்தாந்தப்படிக்கு வியவகாரதெசையில் ஜீவனாகவும், பரமார்த்தத் தெசையில் பிரம்மமாகவும் சொல்லத்தக்கது. (௧௮)

---

௧௯. ய ஏநம் வேத்தி ஹந்தாரம் யஶ்சைநம் மந்யதே ஹதம்।
உபௌ தௌ ந விஜாநீதோ நாயம் ஹந்தி ந ஹந்யதே॥

ய: — யாவனொருவன்
ஏநம் — இவனை
ஹந்தாரம் — கொல்லுகிறவனாக
வேத்தி — அறிகிறானோ
ய: — எவன்
ஏநம் — இவனை
ஹதம் — கொல்லப்பட்டவனாக
மந்யதே — அறிகிறானோ
தாவுபௌ — அவ்விருவரும்
ந விஜாநீத: — வாஸ்தவத்தை யறிந்தவர்களல்ல
அயம் — இவன்

றவனேயன்றி தேகாதிகளைப்போல அறியப்படுகிறவ னல்ல. (ஶ்ரீ-வி) சர்வ வியாபகமுள்ள ஈசுவரனுக்குச் சமானமான ரூபம் முதலியவையுள்ளவன்.

* (ஶ்ரீ,வி) இந்தத் தேகமென்று குறித்துச் சொல்லப்பட்டதினாலே இந்தத் தேக மழிவுள்ளதென்றும், அழிவற்ற ஒருதேகம் ஜீவனுக்கு முக்திதெசையி லுண்டென்றும் அருத்தஞ் செய்யவேண்டும்.

நஹந்தி	கொல்லுகிறதுமில்லை
நஹந்யதே	கொல்லப்படுகிறதுமில்லை.

யாவனொருவன் (தான்) இவனை (மற்றொருவனை) கொல்லுகிற தாக அறிகிறானோ, எவனிவனை (மற்றொருவனை) கொல்லப்பட்டவ னாக அறிகிறானோ, அவ்விருவரும் வாஸ்தவத்தை யறிந்தவர்களல்லர், இவன் கொல்லுகிறதுமில்லை. கொல்லப்படுகிறதுமில்லை.

(ஸ.) அவிவேகிகள் இவன் அவனைக் கொன்றானென்றும் அவ னாலிவன் கொல்லப்பட்டானென்றும் நினைக்கிறார்கள். ஆத்மா நித் தியனும் அழிவற்றவனுமாகையால் அந்த ஆத்மா ஒருவனாலும் கொல்ல ப்படத்தக்கவனல்ல வென்பது கருத்து. (௧௯)

---

௨௦. நஜாயதே ம்ரியதே வா கதாசி ந்நாயம் பூத்வா பவிதா வா ந பூ
யஃ । அஜோ நித்யஃ ஶாஶ்வதோயம் புராணோ ந ஹந்யதே ஹந்யமானே
ஶரீரே ॥ *

அயம்	இவன் (ஆத்மா)
அஜஃ	பிறப்பற்றவன்
நித்யஃ	நாசமற்றவன்
ஶாஶ்வதஃ	ஒரேவிதமாயிருக்கிறவன்
புராணஃ	முன்னோன்
(தஸ்மாத்)	ஆகையினாலே
ஶரீரே	தேகமானது
ஹந்யமானே	கொல்லப்பட்டாலும்
அயம்	இவன் (ஆத்மா)
கதாசித்	ஒருபோதும்
நஹந்யதே	கொல்லப்படுகிறதில்லை
நஜாயதே	பிறக்கிறதுமில்லை
நம்ரியதேவா	இறக்கிறதுமில்லை
பூத்வா	உண்டாகி
பூயஃ	மறுபடி
நபவிதா	இருக்கப்போகிறதுமில்லை.

ஆத்மா பிறப்பற்றவன், நாசமற்றவன், ஒரேவிதமாயிருக்கிற வன், முன்னோன், ஆகையினாலே தேகமானது கொல்லப்பட்டா லும், ஆத்மா ஒருபோதும் கொல்லப்படுகிறதில்லை, பிறக்கிறதுமில் லை, இறக்கிறதுமில்லை, உண்டாய் மறுபடி யிருக்கப்போகிறதுமில்லை.

---

* (ஸ்வா) கடோபநிஷத் உ - வல்லி, [illegible] ஸ்லோகத்துக்குச் சரியானது.

ஶரீரிண꞉	தேகத்தையுடைத்தானவனுடைய(ஆத்மா)
இமே தேஹா꞉*	இந்ததேகங்கள்
அந்தவந்த꞉	முடிவையுடைத்தானவைகளாக
உக்தா꞉	சொல்லப்பட்டிருக்கின்றன
ஹே பா⁴ரத	ஓ! பரதவம்சத்திற்பிறந்தவனே!
தஸ்மாத்	ஆகையினாலே
யுத்⁴யஸ்வ	யுத்தஞ்செய்.

நித்தியனும் நாசமற்றவனும் அறியப்படாதவனுமுள்ள தேகத்தை யுடைத்தானவனான ஆத்மாவினுடைய இந்தத்தேகங்கள் முடிவை யுடைத்தானவைகளாக (ஞானிகளால்) சொல்லப்பட் டிருக்கின்றன. ஓ! பரதவம்சத்திற்பிறந்த அர்சுனா! ஆகையினாலே யுத்தஞ் செய்.

(ஸூா) தேகத்தையுடையவன் என்றதினால் அத்துவைத சித்தாந்தப்படிக்கு வியவகாரதெசையில் ஜீவனாகவும், பரமார்த்தத் தெசையில் பிரம்மமாகவும் சொல்லத்தக்கது. (௧௮)

---

௧௯. ய ஏநம் வேத்தி ஹந்தாரம் யஶ்சைநம் மந்யதே ஹதம்।
உபௌ⁴ தௌ ந விஜாநீதோ நாயம் ஹந்தி ந ஹந்யதே॥

ய꞉	யாவனொருவன்
ஏநம்	இவனை
ஹந்தாரம்	கொல்லுகிறவனாக
வேத்தி	அறிகிறானோ
ய꞉	எவன்
ஏநம்	இவனை
ஹதம்	கொல்லப்பட்டவனாக
மந்யதே	அறிகிறானோ
தாவுபௌ⁴	அவ்விருவரும்
நவிஜாநீத꞉	வாஸ்தவத்தை யறிந்தவர்களல்ல
அயம்	இவன்

றவனேயன்றி தேகாதிகளைப்போல அறியப்படுகிறவ னல்ல. (மீ-வி) சர்வ வியாபகமுள்ள ஈசுவரனுக்குச் சமானமான ரூபம் முதலியவையுள்ளவன்.

* (மீ,வி) இந்தத் தேகமென்று குறித்துச் சொல்லப்பட்டதினாலே இந்தத் தேக மழிவுள்ளதென்றும், அழிவற்ற ஒருதேகம் ஜீவனுக்கு முக்திதெசையி லுண்டென்றும் அருத்தஞ் செய்யவேண்டும்.

நஹந்தி	கொல்லுகிறதுமில்லை
நஹந்யதே	கொல்லப்படுகிறதுமில்லை.

யாவனொருவன் (தான்) இவனை (மற்றொருவனை) கொல்லுகிறதாக அறிகிறானோ, எவனிவனை (மற்றொருவனை) கொல்லப் பட்டவனாக அறிகிறானோ, அவ்விருவரும் வாஸ்தவத்தை யறிந்தவர்களல்ல, இவன் கொல்லுகிறதுமில்லை. கொல்லப்படுகிறதுமில்லை.

(ஸம்) அவிவேகிகள் இவன் அவனைக் கொன்றானென்றும் அவனிவன் கொல்லப்பட்டானென்றும் நினைக்கிறார்கள். ஆத்மாநித்தியனும் அழிவற்றவனுமாகையால் அந்த ஆத்மா ஒருவனாற் கொல்லப்படத்தக்கவனல்ல வென்பது கருத்து. (௧௯)

---

௨௦. நஜாயதே ம்ரியதே வா கதாசி ந்நாயம் பூத்வா பவிதா வா ந பூய: । அஜோ நித்ய: ஶாஶ்வதோऽயம் புராணோ ந ஹந்யதே ஹந்யமாநே ஶரீரே ॥ *

அயம்	இவன் (ஆத்மா)
அஜ:	பிறப்பற்றவன்
நித்ய:	நாசமற்றவன்
ஶாஶ்வத:	ஒரேவிதமாயிருக்கிறவன்
புராண:	முன்னோன்
(தஸ்மாத்)	ஆகையினாலே
ஶரீரே	தேகமானது
ஹந்யமாநே	கொல்லப்பட்டாலும்
அயம்	இவன் (ஆத்மா)
கதாசித்	ஒருபோதும்
நஹந்யதே	கொல்லப்படுகிறதில்லை
நஜாயதே	பிறக்கிறதுமில்லை
நம்ரியதே வா	இறக்கிறதுமில்லை
பூத்வா	உண்டாகி
பூய:	மறுபடி
பவிதா ந	இருக்கப்போகிறதுமில்லை.

ஆத்மா பிறப்பற்றவன், நாசமற்றவன், ஒரேவிதமா யிருக்கிறவன், முன்னோன், ஆகையினாலே தேகமானது கொல்லப்பட்ட போதிலும், ஆத்மா ஒருபோதுங் கொல்லப்படுவதில்லை, பிறக்கிறது மில்லை, இறக்கிறதுமில்லை, உண்டாய் மறுபடி யிருக்கப்போகிறதுமில்லை.

---

* (ஸூ) கடோபநிஷத் ௨ - வதுவல்லி, ௧௮ - வது வாக்கியம் இந்தச் சுலோகத்துக்குச் சரியானது.

(ஶம்) (ஸ்ரீ) தேகங்களுக்குள்ள ஆறுவிகாரங்களும், ஆத்மாவுக்கில்லையென்பது சொல்லப்பட்டது. ஆறுவிகாரங்களாவன.

க. ஜாயதே	பிறப்பு
உ. அஸ்தி	இருப்பு
௩. வர்த்ததே	வளர்தல்
௪. விபரிணமதே	திரிதல் (மற்றொன்றாய்மாறுதல்)
௫. அபக்ஷீயதே	குறுகுதல்
௬. நஶ்யதி	நசித்தல்.

(மீ-வி) ஈசுவரனைப்போல ஜீவனும் பிறப்பிறப்பு முதலியவைகளற்றவன். ஈசுவர சுவரூபத்தைப்போல சமமான ரூபமுள்ளவனாகச் சொல்லப்படுகிறான். ஆனால் பிறப்பிறப்புள்ளவனாகச் சொல்லப்படுகிறானே யென்றாலோ; தேகத்தை யடைகிறதும் விடுகிறதுமாயிருப்பதால் அக்கியானிகள் பிறக்கிறா னிறக்கிறானென்று வியவகரிக்கிறார்கள். (உ0)

உக. வேதாவிநாஶிநம் நித்யம் ய ஏநமஜமவ்யயம்।
கதம் ஸ புருஷ꞉ பார்த² கம் காதயதி ஹந்தி கம்॥

ஹே பார்த²	ஓ! அர்சுனா !
ய꞉	எவன்
ஏநம்	இவனை (ஆத்மாவை)
அஜம்	பிறப்பற்றவனாகவும்
அவ்யயம்	குறைதலற்றவனாகவும்
அவிநாஶிநம்*	நாசமற்றவனாகவும்
நித்யம்†	உயருதலற்றவனாகவும்
வேத	அறிகிறானோ
ஸ꞉ புருஷ꞉	அந்தப்புருஷனானவன்
கதம்	எப்படி
கம்	யாரை
காதயதி	கொல்லுவிக்கிறான்
கம்	யாரை
ஹந்தி	கொல்லுகிறான்.

ஓ! அர்சுனா! எவன் ஆத்மாவைப் பிறப்பற்றவன், குறைதலற்றவன், நாசமற்றவன், உயருதலற்றவன், என்பதாக அறிகிறானோ அந்

---

* (ஶ) நைமித்திக நாசமில்லாதவன்.

† (ஶம்) விகார மற்றவன். (ஶ) சுவாபாவிக நாசமற்றவன்,

தப் புருஷனானவன் யாரையாவது கொல்லவாவது கொல்லுவிக்கவாவது எப்படிக்கூடும். ?

(ஸ்ரீ,வி) இந்தச்சுலோகத்திற்கு பரப்பிரம்ம பரமாயும் ஒருஅர்த்தமுண்டு. அதாவது ஓ!அர்சுன! ஏனம்=பரமாத்மாவை, அஜம்=பிறப்பற்றவன், அவ்யயம்=விகாரமற்றவன், அவிநாஶிநம் = தேகநாசமற்றவன், நித்யம்=சுவரூபநாசமற்றவன், என்று, யஃ=எவன், வெத=அறிகிருனே (மற்றவைகளுக்கு முன்சொல்லிய அர்த்தந்தான்.) இப்படி பிரம்மத்தை யெவன் றெரிந்திருக்கிருனே, அவன்தான் கர்த்தாவல்ல, சர்வத்திற்கும் கர்த்தா ஈசுவரன்றான், என்கிற ஞானமுடையவனயிருப்பானுனதால், அவனொருவனைக் கொல்லவாவது கொல்லுவிக்கவாவது மாட்டானென்பது தாத்பரியம். (உக)

உஉ. வாஸாம்ஸிஜீர்ணா நியதாவிஹாய நவாநிக்ருஹ்ணாதி நரொபராணி । தயாஶரீராணி விஹாயஜீர்ணா நந்யாநிஸம்யாதி நவாநிதெஹீ॥

நரஃ	மனிதன்
யதா	எப்படி
ஜீர்ணாநி	பழய (கந்தலாயிருக்கிற)
வாஸாம்ஸி	துணிகளை
விஹாய	விட்டுவிட்டு
நவாநி	புதிய
அபராணி	வேறு
(வாஸாம்ஸி)	துணிகளை
க்ருஹ்ணாதி	கிரகிக்கிருனே
தயா	அப்படியே
தெஹீ	தேகத்தையுடையவன் (ஆத்மா)
ஜீர்ணாநி	பழய (சிதிலப்பட்ட)
ஶரீராணி	தேகங்களை
விஹாய	விட்டுவிட்டு
நவாநி	புதிய
(அந்யாநி)	வேறு
(ஶரீராணி)	தேகங்களை
ஸம்யாதி	அடைகிருன்.

மனிதன் எப்படி பழயதுணிகளை விட்டு விட்டு வேறு புதிய துணிகளைக் கிரகிக்கிருனே, அப்படியே ஆத்மாவானவன் பழய உடல்களைவிட்டுவிட்டு வேறு புதிய உடல்களையடைகிருன். (உஉ)

௨௩. 𑌨𑍈𑌨𑌂𑌛𑌿𑌨𑍍𑌦𑌨𑍍𑌤𑌿𑌶𑌸𑍍𑌤𑍍𑌰𑌾𑌣𑌿 𑌨𑍈𑌨𑌂𑌦𑌹𑌤𑌿𑌪𑌾𑌵𑌕𑌃।
𑌨𑌚𑍈𑌨𑌂𑌕𑍍𑌲𑍇𑌦𑌯𑌨𑍍𑌤𑍍𑌯𑌾𑌪𑍋 𑌨𑌶𑍋𑌷𑌯𑌤𑌿𑌮𑌾𑌰𑍁𑌤𑌃॥

𑌶𑌸𑍍𑌤𑍍𑌰𑌾𑌣𑌿	ஆயுதங்கள்
𑌏𑌨𑌂	இவனை (ஆத்மாவை)
𑌨𑌛𑌿𑌨𑍍𑌦𑌨𑍍𑌤𑌿	வெட்டுகிறதில்லை
𑌪𑌾𑌵𑌕𑌃	நெருப்பானது
𑌏𑌨𑌂	இவனை (ஆத்மாவை)
𑌨𑌦𑌹𑌤𑌿	சுடுகிறதில்லை
𑌆𑌪𑌃	ஜலங்கள்
𑌏𑌨𑌂	இவனை (ஆத்மாவை)
𑌨𑌕𑍍𑌲𑍇𑌦𑌯𑌨𑍍𑌤𑌿	நனைக்கிறதில்லை
𑌮𑌾𑌰𑍁𑌤𑌃	வாயு
𑌏𑌨𑌂	இவனை (ஆத்மாவை)
𑌨𑌶𑍋𑌷𑌯𑌤𑌿	வறளச்செய்கிறதில்லை.

ஆத்மாவை ஆயுதங்கள் வெட்டுகிறதில்லை, நெருப்பு எரிக்கிறதில்லை, தண்ணீர் நனைக்கிறதில்லை, காற்று உலர்த்துகிறதில்லை. (௨௩)

---

௨௪. 𑌅𑌚𑍍𑌛𑍇𑌦𑍍𑌯𑍋𑌽𑌯𑌮𑌦𑌾𑌹𑍍𑌯𑍋𑌽𑌯𑌮𑌕𑍍𑌲𑍇𑌦𑍍𑌯𑍋𑌽𑌶𑍋𑌷𑍍𑌯𑌏𑌵𑌚।
𑌨𑌿𑌤𑍍𑌯𑌸𑍍𑌸𑌰𑍍𑌵𑌗𑌤𑌸𑍍𑌸𑍍𑌥𑌾𑌣𑍁𑌰𑌚𑌲𑍋𑌽𑌯𑌂𑌸𑌨𑌾𑌤𑌨𑌃॥

𑌅𑌯𑌂	இவன் (ஆத்மா)
𑌅𑌚𑍍𑌛𑍇𑌦𑍍𑌯𑌃	வெட்டப்படத்தக்கவனல்ல
𑌅𑌯𑌂	இவன் (ஆத்மா)
𑌅𑌦𑌾𑌹𑍍𑌯𑌃	எரிக்கப்படத்தகுந்தவனல்ல
𑌅𑌕𑍍𑌲𑍇𑌦𑍍𑌯𑌃	நனைக்கப்படத்தகுந்தவனல்ல
𑌅𑌶𑍋𑌷𑍍𑌯𑌏𑌵𑌚	உலர்த்தப்படத்தகுந்தவனுமல்ல
𑌨𑌿𑌤𑍍𑌯𑌃	நித்தியமானவன் (முக்காலத்திலு முள்ளவன்)
𑌸𑌰𑍍𑌵𑌗𑌤𑌃*	எங்குநிறைந்தவன்
𑌸𑍍𑌥𑌾𑌣𑍁𑌃†	ஸ்திரமானசுபாவமுள்ளவன்
𑌅𑌚𑌲𑌃	சலிக்காதவன்
𑌅𑌯𑌂	இவன் (ஆத்மா)
𑌸𑌨𑌾𑌤𑌨𑌃	அநாதியானவன்.

---

* † (ஏ) (மீ,வி) எப்பவு மெங்கும் வியாபித்திருக்கிற பிரம்மத்தினுடைய ஆதாரத்தின்பேரிலும் அணுவாயுமிருக்கிறவன்.

ஆத்மா வெட்டப்படத்தக்கவனுமல்ல, எரிக்கப்படத் தக்கவனுமல்ல, நனைக்கப்படத் தக்கவனுமல்ல, உலர்த்தப்படத் தக்கவனுமல்ல, நித்தியனாயும், எங்குநிறைந்தவனாயும், ஸ்திர சுவபாவமுள்ளவனாயும், சலிக்காதவனாயும், அநாதியாயு மிருக்கின்றவன்.

(ரா) இந்தச் சுலோகத்திற்கும் முந்திய சுலோகத்திற்கும் பேதமென்னவென்றால், முந்தியசுலோகத்தில் ஆத்மாவை வெட்டுகிறது, எரிக்கிறதுமுதலானவைகளைச் செய்யும் சக்தி ஆயுதம் முதலானவைகளுக்கு இல்லையென்பது சொல்லப்பட்டது. ஏன் ஆயுதம் முதலியவைகளுக்குச் சத்தியில்லை யென்றாலோ, ஆத்மா ஸ்திரஸ்வபாவ முதலியவைகளை யுடையவனானதால் அவன் வெட்டப்பட எரிக்கப்படத் தகுந்தவ னல்லவென்ப ஏது இதிற் சொல்லப்பட்டது. (உ௪)

உரு. 𑌅𑌵𑍍𑌯𑌕𑍍𑌤𑍋𑌽𑌯𑌮𑌚𑌿𑌨𑍍𑌤𑍍𑌯𑍋𑌽𑌯𑌮𑌵𑌿𑌕𑌾𑌰𑍍𑌯𑍋𑌽𑌯𑌮𑍁𑌚𑍍𑌯𑌤𑍇।
𑌤𑌸𑍍𑌮𑌾𑌦𑍇𑌵𑌂 𑌵𑌿𑌦𑌿𑌤𑍍𑌵𑍈𑌨𑌂 𑌨𑌾𑌨𑍁𑌶𑍋𑌚𑌿𑌤𑍁𑌮𑌰𑍍𑌹𑌸𑌿॥

𑌅𑌯𑌮𑍍	இவன் (ஆத்மா)
𑌅𑌵𑍍𑌯𑌕𑍍𑌤𑌃	காணத்தக்கவனன்று
𑌅𑌯𑌮𑍍	இவன்
𑌅𑌚𑌿𑌨𑍍𑌤𑍍𑌯𑌃	நினைப்புக்கெட்டினவனன்று
𑌅𑌯𑌮𑍍	இவன்
𑌅𑌵𑌿𑌕𑌾𑌰𑍍𑌯𑌃*	கைமுதலியஉறுப்புகளாலொன்றுஞ்செய்யப்படத்தக்கவனு மன்று
(𑌇𑌤𑌿)	என்பதாக
𑌉𑌚𑍍𑌯𑌤𑍇	சொல்லப்படுகிறான்
𑌤𑌸𑍍𑌮𑌾𑌤𑍍	ஆகையினாலே
𑌏𑌵𑌮𑍍	இவ்விதமாய்
𑌏𑌨𑌮𑍍	இவனை (ஆத்மாவை)
𑌵𑌿𑌦𑌿𑌤𑍍𑌵𑌾	அறிந்து
𑌅𑌨𑍁𑌶𑍋𑌚𑌿𑌤𑍁𑌮𑍍	துக்கிக்கிறதற்கு
𑌨𑌾𑌰𑍍𑌹𑌸𑌿	நீயோக்கியனல்ல.

ஆத்மா காணத்தக்கவனன்று, நினைப்புக்கெட்டினவனன்று, கை முதலிய அவயவங்களினா லெதுவுஞ் செய்யப்படத்தக்கவனன்று என்பதாகச் சொல்லப்படுகிறான். ஆகையினாலே யிவ்விதமா யாத்மாவையறிந்து துக்கிக்காதே. (இவ்விதமானவன் ஆத்மாவென்று நீ யறிந்துக்கொள்வாயாகில் விசனப்படக் காரண மிருக்கமாட்டாதென்பது தாத்பரியம்.)

---

* (𑌶𑌂)(ரா)(ஸ்ரீ,வி) விகாரமடையாதவன்.

(ஸ்ரீ,வி) இந்தச் சுலோகத்திற் சொல்லப்பட்டிருக்கிற விசேஷங்களையுடைய ஈசுவரன் ஸர்வஸ்வதந்திரன், நானவனுடைய அதீனனாய் யுத்தஞ்செய்து அவனுக்குச் சமர்ப்பிக்க வேண்டியவனென்பதாக நினைத்தால் உனக்குத் துக்கத்திற் கேதுவேயிருக்கமாட்டாதென்பது தாத்பரியம். (௨௫)

---

௨௬. 𑌅𑌥 𑌚𑍈𑌨𑌂 𑌨𑌿𑌤𑍍𑌯𑌜𑌾𑌤𑌂 𑌨𑌿𑌤𑍍𑌯𑌂 𑌵𑌾 𑌮𑌨𑍍𑌯𑌸𑍇 𑌮𑍃𑌤𑌮𑍍।
𑌤𑌥𑌾𑌪𑌿 𑌤𑍍𑌵𑌂 𑌮𑌹𑌾𑌬𑌾𑌹𑍋 𑌨𑍈𑌨𑌂 𑌶𑍋𑌚𑌿𑌤𑍁𑌮𑌰𑍍𑌹𑌸𑌿॥

𑌅𑌥 𑌚*	ஒருக்கால்
𑌏𑌨𑌂	இவனை (ஆத்மாவை)
𑌨𑌿𑌤𑍍𑌯𑌜𑌾𑌤𑌂	எப்போதும் பிறப்புள்ளவனாகவும்
𑌨𑌿𑌤𑍍𑌯𑌂	எப்போதும்
𑌮𑍃𑌤𑌂 𑌵𑌾	இறப்புள்ளவனாகவும்
𑌮𑌨𑍍𑌯𑌸𑍇 𑌤𑌥𑌾𑌪𑌿	எண்ணினபோதிலும்
𑌹𑍇 𑌮𑌹𑌾𑌬𑌾𑌹𑍋	ஓ! தோள்வலியுடைய அர்சுனா!
𑌤𑍍𑌵𑌂	நீ
𑌏𑌨𑌂	இவனை (ஆத்மாவை)க்குறித்து
𑌶𑍋𑌚𑌿𑌤𑍁𑌂	விசனப்பட
𑌨𑌾𑌰𑍍𑌹𑌸𑌿	யோக்கியனல்ல.

ஒருக்கால் ஆத்மாவை யெப்போதும் பிறப்பிறப் புடையவனாக எண்ணினபோதிலும், ஓ! அர்சுனா! நீ ஆத்மாவைக்குறித்து விசனப் படுகைக்கு யோக்கியனல்ல. (௨௬)

---

௨௭. 𑌜𑌾𑌤𑌸𑍍𑌯 𑌹𑌿 𑌧𑍍𑌰𑍁𑌵𑍋 𑌮𑍃𑌤𑍍𑌯𑍁𑌰𑍍𑌧𑍍𑌰𑍁𑌵𑌂 𑌜𑌨𑍍𑌮 𑌮𑍃𑌤𑌸𑍍𑌯 𑌚।
𑌤𑌸𑍍𑌮𑌾𑌦𑌪𑌰𑌿𑌹𑌾𑌰𑍍𑌯𑍇𑌽𑌰𑍍𑌥𑍇 𑌨 𑌤𑍍𑌵𑌂 𑌶𑍋𑌚𑌿𑌤𑍁𑌮𑌰𑍍𑌹𑌸𑌿॥

𑌜𑌾𑌤𑌸𑍍𑌯 𑌹𑌿	பிறந்தவனுக்கோ
𑌮𑍃𑌤𑍍𑌯𑍁𑌃	மரணம்
𑌧𑍍𑌰𑍁𑌵𑌃	நிச்சயம்
𑌮𑍃𑌤𑌸𑍍𑌯 𑌚	இறந்தவனுக்கோ
𑌜𑌨𑍍𑌮	பிறப்பு
𑌧𑍍𑌰𑍁𑌵𑌂	நிச்சயம்
𑌤𑌸𑍍𑌮𑌾𑌤𑍍	ஆகையினாலே
𑌅𑌪𑌰𑌿𑌹𑌾𑌰𑍍𑌯𑍇 𑌽𑌰𑍍𑌥𑍇	பரிகாரஞ் செய்யக்கூடாத (இந்த)விஷயத்தில்

---

* (ரா) தேகமே ஆத்மாவென்று ஒருக்கால் நினைத்தபோதிலும்.

த்வம் நீ
ஶோசிதும் துக்கப்படுகைக்கு
நார்ஹஸி யோக்கியனல்ல.

பிறந்தவனுக்கு மரணமும், இறந்தவனுக்குப் பிறப்பும் நிச்சயமாகையால் பரிகாரஞ் செய்யக்கூடாத இவ்விஷயத்தைக்குறித்து நீ துக்கப்படுகைக்கு யோக்கியனல்ல. (உ.எ)

உஅ. அவ்யக்தாதீநி பூதாநி வ்யக்தமத்யாநி பாரத।
அவ்யக்தநிதநாந்யேவ தத்ர கா பரிதேவநா॥

பாரத ஓ! அர்சுந!
பூதாநி தேகாதிகள்
அவ்யக்தாதீநி* மாயையிலிருந்துண்டாய்
வ்யக்தமத்யாநி மத்தியகாலத்திற் காணப்பட்டு
அவ்யக்தநிதநாந்யேவ† மாயையில்தானே லயிக்கின்றன
தத்ர இந்தவிஷயத்தில்
கா என்ன
பரிதேவநா‡ விசனம்.

ஓ! அர்சுந! தேகாதிகள் மாயையிலிருந்துண்டாய் மத்தியகாலத்திற் காணப்பட்டு மாயையில் லயமடைகின்றன; இந்த விஷயத்தில் ஏன் விசனப்படவேண்டும்?

(ஸா) காணப்படுவதெதுண்டோ அதெல்லாமழிவது நிச்சயமென்பது இதன்கருத்து. (உஅ)

உகூ. ஆஶ்சர்யவத் பஶ்யதி கஶ்சிதேநம் ஆஶ்சர்யவத் வததி ததைவ சாந்ய: । ஆஶ்சர்யவச்சைநமந்ய: ஶ்ருணோதி ஶ்ருத்வாப்யேநம் வேத நசைவ கஶ்சித்॥

கஶ்சித் ஒருவன்
ஏநம் இவனை (ஆத்மாவை)
ஆஶ்சர்யவத் ஆச்சரிய வஸ்துவைப்போல
பஶ்யதி பார்க்கிறான்
ததைவ அப்படியே

* (பா) (டா) பிறவிக்கு முன் காணப்படாதது.
† (பா) (டா) மரணத்திற்குப்பின் காணப்படாதது.
‡ பரிவேதநா, என்று சிலபாடமிருக்கிறது.

அந்ய꞉	மற்றொருவன்
ஏநம்	இவனை (ஆத்மாவை)
ஆஶ்சர்யவத்	ஆச்சரிய வஸ்துவைப்போல
வததி	சொல்லுகிறான்
அந்ய꞉	மற்றொருவன்
ஏநம்	இவனை (ஆத்மாவை)
ஆஶ்சர்யவத்	ஆச்சரியவஸ்துவைப்போல
ஶ்ருணோதி	கேட்கிறான்
ஶ்ருத்வாபி ச கஶ்சித்	கேட்ட, சொன்ன, பார்த்தபோதிலும் அவர்களி லொருவனும்
நைவவேத	அறியவேயில்லை.

ஆத்மாவை யொருவ னாச்சரிய வஸ்துவைப்போற் பார்க்கிறான்; அப்படியே மற்றொருவ னாச்சரியவஸ்துவைப்போற் சொல்லுகிறான்; மற்றொருவ னாச்சரிய வஸ்துவைப்போற் கேட்கிறான். அப்படிக் கேட்டு, சொல்லி, பார்த்து இருந்தபோதிலும் அவர்களி லொரு வனு மறியவேயில்லை.

(ஸ்ரீ) சாஸ்திரம் ஆசாரியோபதேச மிவைகளினால் அடைந்த யோகத்தினாலே ஆத்மாவைப் பார்க்கிற ஒருவன், ஸர்வ வியாபக முள்ளவனாயும் ஞாநாநந்த ஸ்வரூபனாயும் உலக விலக்ஷணனாயும் தன்னாலெப்பவும் பார்க்கப்பட் டிராதவனாயும் இருப்பதினாலே ஆச்சரியப்படுகிறான். மற்றொருவன் சாஸ்திராதிகளால் ஆத்மா மேற் சொன்னவிதமான ஸ்வரூப முடையவனென்று தான் தெரிந்துக் கொண்டதை யொருவனுக்குச் சொல்லுகிறான். அப்படிச் சொல் லும்போது தான் றெரிந்துசொல்லுகிற அந்த ஆத்ம ஸ்வரூபத்தை நினைத்து ஆச்சரியப்படுகிறான். இப்படிச் சொல்வதைக் கேட்ட வன் இப்படிப்பட்ட வஸ்துவுண்டாவென்று, கேட்டவுடனே ஆச் சரியப்படுகிறான். இப்படிப் பார்த்தவனாவது சொன்னவனாவது கே ட்டவனாவது நித்தியாநந்தஸ்வரூபமான ஆத்மாவைப் பூரணமா யறி ந்தவ னல்லனென்பது தாத்பரியம். (௨௯)

---

௩0. தேஹீ நித்யமவத்யோऽயம் தேஹே ஸர்வஸ்ய பாரத।
தஸ்மாத்ஸர்வாணி பூதாநி ந த்வம் ஶோசிதுமர்ஹஸி॥

ஹே பாரத	ஓ! அர்சுனா !
ஸர்வஸ்ய	எல்லாருடைய
தேஹே	தேகமானது
(வத்யமாநே அபி)	கொல்லப்பட்டபோதிலும்
அயம் தேஹீ	இந்தத்தேகத்தையுடைய ஆத்மாவானவன்
நித்யம்	ஒருபோதும்

𑌅𑌵𑌧𑍍𑌯𑌃	கொல்லப்படத்தக்கவனல்ல
𑌤𑌸𑍍𑌮𑌾𑌤𑍍	ஆகையினாலே
𑌤𑍍𑌵𑌂	நீ
𑌸𑌰𑍍𑌵𑌾𑌣𑌿 𑌭𑍂𑌤𑌾𑌨𑌿	சகலபிராணிகளைக்குறித்தும்
𑌶𑍋𑌚𑌿𑌤𑍁𑌂	துக்கப்படுகைக்கு
𑌨𑌾𑌰𑍍𑌹𑌸𑌿	தகுந்தவனல்ல.

ஓ! அர்சுனா! எல்லாருடைய தேகமானது கொல்லப்பட்டபோதிலு மாத்மாவானவன் ஒருபோதுங் கொல்லப்படத் தக்கவனல்ல, ஆகையினாலே நீ சகல பிராணிகளைக் குறித்தும் துக்கப்படுவதற்குத் தகுந்தவனல்ல. (௩௦)

---

௩௧. 𑌸𑍍𑌵𑌧𑌰𑍍𑌮𑌮𑌪𑌿 𑌚𑌾𑌵𑍇𑌕𑍍𑌷𑍍𑌯 𑌨𑌵𑌿𑌕𑌮𑍍𑌪𑌿𑌤𑍁𑌮𑌰𑍍𑌹𑌸𑌿।
𑌧𑌰𑍍𑌮𑍍𑌯𑌾𑌦𑍍𑌧𑌿 𑌯𑍁𑌦𑍍𑌧𑌾𑌚𑍍𑌛𑍍𑌰𑍇𑌯𑍋𑌽𑌨𑍍𑌯𑌤𑍍 𑌕𑍍𑌷𑌤𑍍𑌰𑌿𑌯𑌸𑍍𑌯 𑌨𑌵𑌿𑌦𑍍𑌯𑌤𑍇॥

𑌅𑌪𑌿	மேலும்
𑌸𑍍𑌵𑌧𑌰𑍍𑌮𑌂	உன் வருணத்தாருக்கு விதிக்கப்பட்டிருக்கிற தருமத்தை
𑌅𑌵𑍇𑌕𑍍𑌷𑍍𑌯	தெரிந்து
𑌵𑌿𑌕𑌮𑍍𑌪𑌿𑌤𑍁𑌂	நடுங்க அல்லது சலிக்க
𑌨𑌾𑌰𑍍𑌹𑌸𑌿	யோக்கியனல்ல
𑌕𑍍𑌷𑌤𑍍𑌰𑌿𑌯𑌸𑍍𑌯*	க்ஷத்ரியனுக்கு
𑌧𑌰𑍍𑌮𑍍𑌯𑌾𑌤𑍍	தருமத்துக்கடுத்த
𑌯𑍁𑌦𑍍𑌧𑌾𑌤𑍍	யுத்தத்தைக்காட்டிலும்
𑌅𑌨𑍍𑌯𑌤𑍍	வேறே
𑌶𑍍𑌰𑍇𑌯𑌃	மேலானது (சிரேஷ்டமானது)
𑌨𑌵𑌿𑌦𑍍𑌯𑌤𑍇	இல்லை.

மேலும் உன் வருணத்தாருக்கு விதிக்கப்பட்டிருக்கிற (அதாவது க்ஷத்திரியனுக்கு யுத்தஞ்செய்வது ஸ்வதருமமானதாலந்த) தருமத்தைத்தெரிந்து நடுக்கங்கொள்ள நீ யோக்கியனல்ல, (ஏனென்றால்) க்ஷத்திரியனுக்குத் தருமத்தோடு கூடின யுத்தத்தைக் காட்டிலும் மேலானது வேறேயில்லை.

(ஸா) அக்கினிஷ்டோமாதி யாகங்களில் பசுஹிம்சை எப்படித்தருமமானதோ, அப்படியே க்ஷத்திரியனாகிய உனக்குத் தருமமாயுண்டாயிருக்கிற இந்த யுத்தம் ஸ்வதருமமானதால் அதினால் தோஷம் உண்டாகாது. யுத்தஞ்செய்யென்பது தாத்பரியம். (௩௧)

---

*(ஸ்வா) க்ஷத்திரியனுடைய ஸ்வதருமமின்னதென்பதை இதின் ௧௮-வது அத்தியாயம் ௪௩ - வது சுலோகத்தில் காணலாம்.

௩௨. யத்ருச்சயா சோபபந்நம் ஸ்வர்க்கத்வாரமபாவ்ருதம்।
ஸுகிந: க்ஷத்ரியா: பார்த்த லபந்தே யுத்தமீத்ருஶம்॥

ஹே பார்த்த	ஓ! அர்சுந !
யத்ருச்சயா	தானாகவே
உபபந்நம்	நேரிட்டிருக்கிறதும்
அபாவ்ருதம்	திறந்திருக்கிற
ஸ்வர்க்கத்வாரம்	சுவர்க்கவாசலானதுமான
ஈத்ருஶம்	இப்படிப்பட்ட
யுத்தம்	யுத்தத்தை
(யே) க்ஷத்ரியா:	எந்த க்ஷத்திரியர்கள்
லபந்தே	அடைகிறார்களோ
தே	அவர்கள்
ஸுகிந:	சுகிகள்.

ஓ! அர்சுந ! தானாகவே நேரிட்டிருக்கிறதும், திறந்திருக்கிற சுவர்க்க வாசலானதுமான இப்படிப்பட்ட யுத்தத்தைச்செய்கிற க்ஷத்திரியர்கள் சுகிகள்; என்றால், தருமயுத்தத்தி லிறந்தவர்களுக்குச் சுவர்க்கவாசல் திறந்திருக்கிற தென்பது தாத்பரியம்.

(ஸ்ரீ,வி) யுத்தத்தி லிறந்தவர்கள் சீக்கிரமாய்ச் சுவர்க்கத்தை யடைவார்களென்கிற விதி இதனாற் சொல்லப்பட்டது. (௩௨)

---

௩௩. அத சேத்த்வமிமம் தர்ம்யம் ஸங்க்ராமம் நகரிஷ்யஸி।
ததஸ் ஸ்வதர்மம் கீர்த்திஞ்ச ஹித்வா பாபமவாப்ஸ்யஸி॥

அத	(ஸ்வர்க்கப் பிரயோஜனத்தை யிழப்பது மாத்திரம்) அல்லாமல்
த்வம்	நீ
தர்ம்யம்	தருமத்திற்கடுத்த
இமம்	இந்த
ஸங்க்ராமம்	யுத்தத்தை
நகரிஷ்யஸிசேத்	செய்யாமற் போவாயாகில்
தத:	அதினாலே
ஸ்வதர்மம்	உன்னுடைய சுவதருமத்தையும்
கீர்த்திஞ்ச*	புகழ்ச்சியையும்

---

* (ஸம்) மகாதேவர் முதலானவர்களுடன் யுத்தஞ்செய்து அடைந்திருக்கிற கீர்த்தியையும்.

𑌹𑌿𑌤𑍍𑌵𑌾	இழந்து
𑌪𑌾𑌪𑌂*	பாவத்தையும்
𑌅𑌵𑌾𑌪𑍍𑌸𑍍𑌯𑌸𑌿	அடைவாய்.

ஸ்வர்க்கப் பிரயோஜனத்தை இழப்பது மாத்திரமல்லாமல் நீ தருமத்தோடு கூடின இந்த யுத்தத்தைச் செய்யாமற் போவாயாகிலதினாலே உன்னுடைய (க்ஷத்திரிய தருமமாகிய) சுவதருமத்தையும் புகழ்ச்சியையுமிழந்து பாபத்தையுமடைவாய். (௩௩)

---

௩௪. 𑌅𑌕𑍀𑌰𑍍𑌤𑌿𑌂 𑌚𑌾𑌪𑌿 𑌭𑍂𑌤𑌾𑌨𑌿 𑌕𑌥𑌯𑌿𑌷𑍍𑌯𑌨𑍍𑌤𑌿 𑌤𑍇𑌽𑌵𑍍𑌯𑌯𑌾𑌮𑍍।
𑌸𑌂𑌭𑌾𑌵𑌿𑌤𑌸𑍍𑌯 𑌚𑌾𑌕𑍀𑌰𑍍𑌤𑌿𑌰𑍍𑌮𑌰𑌣𑌾𑌦𑌤𑌿𑌰𑌿𑌚𑍍𑌯𑌤𑍇॥

𑌅𑌪𑌿	மேலும்
𑌭𑍂𑌤𑌾𑌨𑌿	(பிராணிகள்) ஜனங்கள்
𑌅𑌵𑍍𑌯𑌯𑌾𑌂	சாசுவதமான (நீண்டகாலம்)
𑌤𑍇	உன்னுடைய
𑌅𑌕𑍀𑌰𑍍𑌤𑌿𑌂	அபகீர்த்தியையும்
𑌕𑌥𑌯𑌿𑌷𑍍𑌯𑌨𑍍𑌤𑌿	சொல்லுவார்கள்
𑌸𑌂𑌭𑌾𑌵𑌿𑌤𑌸𑍍𑌯	நன்குமதிக்கப்பட்டிருக்கிறவனுக்கு
𑌅𑌕𑍀𑌰𑍍𑌤𑌿𑌃	அபகீர்த்தியானது
𑌮𑌰𑌣𑌾𑌤𑍍	மரணத்தைவிட
𑌅𑌤𑌿𑌰𑌿𑌚𑍍𑌯𑌤𑍇	அதிகமாம்.

மேலும், ஜனங்கள் நீண்டகாலம் உன்னுடைய அபகீர்த்தியையுஞ் சொல்லுவார்கள். நன்குமதிக்கப்பட்டிருக்கிறவனுக்கு அபகீர்த்தியானது மரணத்தைவிட வதிகமானது. (௩௪)

---

௩௫. 𑌭𑌯𑌾𑌦𑍍𑌰𑌣𑌾𑌦𑍁𑌪𑌰𑌤𑌂 𑌮𑌂𑌸𑍍𑌯𑌨𑍍𑌤𑍇 𑌤𑍍𑌵𑌾𑌂 𑌮𑌹𑌾𑌰𑌥𑌾𑌃।
𑌯𑍇𑌷𑌾𑌂 𑌚 𑌤𑍍𑌵𑌂 𑌬𑌹𑍁𑌮𑌤𑍋 𑌭𑍂𑌤𑍍𑌵𑌾 𑌯𑌾𑌸𑍍𑌯𑌸𑌿 𑌲𑌾𑌘𑌵𑌮𑍍॥

𑌤𑍍𑌵𑌂	நீ
𑌯𑍇𑌷𑌾𑌂	எவர்களுக்கு
𑌬𑌹𑍁𑌮𑌤𑌃 (𑌅𑌭𑍂𑌃)	நன்குமதிக்கப்பட்டவனாகவிருந்தாயோ
(𑌤𑍇) 𑌮𑌹𑌾𑌰𑌥𑌾𑌃	அந்தமகாரதிகர்கள்
𑌤𑍍𑌵𑌾𑌂	உன்னை
𑌭𑌯𑌾𑌤𑍍	பயத்தினாலே
𑌰𑌣𑌾𑌤𑍍	யுத்தத்தினின்றும்

---

* (𑌪𑌾𑌪) ஸ்வதருமமான கருமத்தைச் செய்யாமல் விட்டதினாலுண்டாகும் பாபத்தையும்.

𑌉𑌪𑌰𑌤𑌂	பின்னடைந்தவனாக
𑌮𑌂𑌸𑍍𑌯𑌨𑍍𑌤𑍇	நினைப்பார்கள்
𑌭𑍂𑌤𑍍𑌵𑌾	(ஆகையால் நன்குமதிக்கப்பட்டு) இருந்தும்
𑌲𑌾𑌘𑌵𑌂	இழிவை
𑌯𑌾𑌸𑍍𑌯𑌸𑌿	அடைவாய்.

நீ யாரால் நன்கு மதிக்கப்பட்டிருந்தாயோ, அந்த மகாரதிகர்கள் உன்னை பயத்தினாலே யுத்தத்திலிருந்துப் பின்னடைந்தவனாக நினைப்பார்கள், ஆகையால் நன்கு மதிக்கப்பட்டவனாக விருந்தும் இழிவை யடைவாய். (௩௫)

---

௩௬. 𑌅𑌵𑌾𑌚𑍍𑌯𑌵𑌾𑌦𑌾𑌂𑌶𑍍𑌚 𑌬𑌹𑍂𑌨𑍍 𑌵𑌦𑌿𑌷𑍍𑌯𑌨𑍍𑌤𑌿 𑌤𑌵𑌾𑌹𑌿𑌤𑌾𑌃
𑌨𑌿𑌨𑍍𑌦𑌨𑍍𑌤𑌸𑍍𑌤𑌵 𑌸𑌾𑌮𑌰𑍍𑌥𑍍𑌯𑌂 𑌤𑌤𑍋 𑌦𑍁𑌃𑌖𑌤𑌰𑌂 𑌨𑍁 𑌕𑌿𑌂॥

𑌤𑌵	உன்னுடைய
𑌅𑌹𑌿𑌤𑌾𑌃	சத்துருக்கள்
𑌤𑌵	உன்னுடைய
𑌸𑌾𑌮𑌰𑍍𑌥𑍍𑌯𑌂	சாமர்த்தியத்தை
𑌨𑌿𑌨𑍍𑌦𑌨𑍍𑌤𑌃	நிந்திக்கிறவர்களாக
𑌬𑌹𑍂𑌨𑍍	அநேகமான
𑌅𑌵𑌾𑌚𑍍𑌯𑌵𑌾𑌦𑌾𑌂𑌶𑍍	சொல்லத்தகாதவார்த்தைகளையும்
𑌵𑌦𑌿𑌷𑍍𑌯𑌨𑍍𑌤𑌿	சொல்லுவார்கள்
𑌤𑌤𑌃	அதைப்பார்க்கிலும்
𑌦𑍁𑌃𑌖𑌤𑌰𑌂	அதிகதுக்கம்
𑌕𑌿𑌂 𑌨𑍁	என்னவிருக்கிறது.

உன்னுடைய சத்துருக்கள் உன்னுடைய சாமர்த்தியத்தை நிந்தித்து, சொல்லத்தகாத அநேக வார்த்தைகளையுஞ் சொல்லுவார்கள்; அதைப்பார்க்கிலு மதிகதுக்க மென்னவிருக்கிறது? (௩௬)

---

௩௭. 𑌹𑌤𑍋 𑌵𑌾 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌪𑍍𑌸𑍍𑌯𑌸𑍇 𑌸𑍍𑌵𑌰𑍍𑌗𑌂 𑌜𑌿𑌤𑍍𑌵𑌾 𑌵𑌾 𑌭𑍋𑌕𑍍𑌷𑍍𑌯𑌸𑍇 𑌮𑌹𑍀𑌂।
𑌤𑌸𑍍𑌮𑌾𑌦𑍁𑌤𑍍𑌤𑌿𑌷𑍍𑌠 𑌕𑍌𑌨𑍍𑌤𑍇𑌯 𑌯𑍁𑌦𑍍𑌧𑌾𑌯 𑌕𑍃𑌤𑌨𑌿𑌶𑍍𑌚𑌯𑌃॥

𑌹𑍇 𑌕𑍌𑌨𑍍𑌤𑍇𑌯	ஓ! அர்சுனா!
𑌹𑌤𑍋 𑌵𑌾	கொல்லப்பட்டாலோ
𑌸𑍍𑌵𑌰𑍍𑌗𑌂	சுவர்க்கத்தை
𑌪𑍍𑌰𑌾𑌪𑍍𑌸𑍍𑌯𑌸𑍇*	அடைவாய்

---

* 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌪𑍍𑌸𑍍𑌯𑌸𑌿 என்று (ஸ்ரீ) பாடம், அர்த்தத்தில் பேதமில்லை.

𑌜𑌿𑌤𑍍𑌵𑌾𑌵𑌾	ஜயித்தாலோ
𑌮𑌹𑍀𑌂	இராஜ்ஜியத்தை
𑌭𑍋𑌕𑍍𑌷𑍍𑌯𑌸𑍇	அநுபவிப்பாய்
𑌤𑌸𑍍𑌮𑌾𑌤𑍍	ஆகையினாலே
𑌯𑍁𑌦𑍍𑌧𑌾𑌯	யுத்தத்தின்பொருட்டு
𑌕𑍃𑌤𑌨𑌿𑌶𑍍𑌚𑌯𑌃	நிச்சயித்தவனாக
𑌉𑌤𑍍𑌤𑌿𑌷𑍍𑌠	எழுந்திரு.

ஓ! அர்சுனா! நீ கொல்லப்பட்டாலோ! ஸ்வர்க்கத்தை யடைவாய், ஜயித்தாலோ! இராஜ்ஜியத்தை யனுபவிப்பாய்; ஆகையினாலே, யுத்தத்தின்பொருட்டு நிச்சயஞ் செய்துக்கொண்டெழுந்திரு. (௩௭)

---

௩௮. 𑌸𑍁𑌖𑌦𑍁𑌃𑌖𑍇𑌸𑌮𑍇𑌕𑍃𑌤𑍍𑌵𑌾 𑌲𑌾𑌭𑌾𑌲𑌾𑌭𑍌𑌜𑌯𑌾𑌜𑌯𑍌।
𑌤𑌤𑍋𑌯𑍁𑌦𑍍𑌧𑌾𑌯𑌯𑍁𑌜𑍍𑌯𑌸𑍍𑌵 𑌨𑍈𑌵𑌂𑌪𑌾𑌪𑌮𑌵𑌾𑌪𑍍𑌸𑍍𑌯𑌸𑌿॥

𑌸𑍁𑌖𑌦𑍁𑌃𑌖𑍇	சுகதுக்கங்களை
𑌸𑌮𑍇	சமமாக
𑌕𑍃𑌤𑍍𑌵𑌾	செய்து
𑌲𑌾𑌭𑌾𑌲𑌾𑌭𑍌	லாபநஷ்டங்களையும்
𑌜𑌯𑌾𑌜𑌯𑍌	ஜயாபஜயங்களையும்
(𑌸𑌮𑍌𑌕𑍃𑌤𑍍𑌵𑌾)	சமமாகச்செய்து
𑌤𑌤𑌃	அதற்குப்பிறகு
𑌯𑍁𑌦𑍍𑌧𑌾𑌯	யுத்தத்திற்கு
𑌯𑍁𑌜𑍍𑌯𑌸𑍍𑌵	சித்தனாகக்கடவாய்
𑌏𑌵𑌂 (𑌸𑌨𑍍)	இப்படிப்பட்ட நிச்சயமுடையவனானால்
𑌪𑌾𑌪𑌂	பாபத்தை
𑌨𑌾𑌵𑌾𑌪𑍍𑌸𑍍𑌯𑌸𑌿	அடையமாட்டாய்.

சுகதுக்கங்களையு மிலாப நஷ்டங்களையும், ஜயாப ஜயங்களையும் சமமாகச்செய்து (நினைத்து)க்கொண்டு பிறகு யுத்தத்திற்குச் சித்தனாகக்கடவாய். இப்படிப்பட்ட நிச்சயமுள்ளவனாகவானால் பாபத்தை அடையமாட்டாய்.

(ஸ்ரீ) சுக துக்கம், இலாப நஷ்டம், ஜயாபஜய மென்கிற பதார்த்தங்கள் காரணகாரியங்களாக விருக்கின்றன. சுகதுக்கத்திற்குக் காரணம் இலாப நஷ்டம். இலாப நஷ்டத்திற்குக் காரணம் ஜயாபஜயங்கள்; ஆகையால், காரணங்காரிய மிரண்டையும் விட்டுவிடவேண்டுமென்பது தாத்பரியம். (௩௮)

---

௩௯. 𑌏𑌷𑌾 𑌤𑍇𑌽𑌭𑌿𑌹𑌿𑌤𑌾 𑌸𑌾𑌂𑌖𑍍𑌯𑍇 𑌬𑍁𑌦𑍍𑌧𑌿𑌰𑍍𑌯𑍋𑌗𑍇 𑌤𑍍𑌵𑌿𑌮𑌾𑌂 𑌶𑍃𑌣𑍁 ।
𑌬𑍁𑌦𑍍𑌧𑍍𑌯𑌾 𑌯𑍁𑌕𑍍𑌤𑍋 𑌯𑌯𑌾 𑌪𑌾𑌰𑍍𑌥 𑌕𑌰𑍍𑌮𑌬𑌨𑍍𑌧𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌹𑌾𑌸𑍍𑌯𑌸𑌿 ॥

𑌹𑍇 𑌪𑌾𑌰𑍍𑌥	ஓ! அர்சுன!
𑌸𑌾𑌂𑌖𑍍𑌯𑍇*	ஆத்மதத்துவத்தில்
𑌏𑌷𑌾 𑌬𑍁𑌦𑍍𑌧𑌿𑌃	இந்தப்புத்தியானது
𑌤𑍇	உனக்கு
𑌅𑌭𑌿𑌹𑌿𑌤𑌾	சொல்லப்பட்டது
𑌯𑌯𑌾 𑌬𑍁𑌦𑍍𑌧𑍍𑌯𑌾	எப்படிப்பட்ட புத்தியோடு
𑌯𑍁𑌕𑍍𑌤𑌃	கூடினவனுல்
𑌕𑌰𑍍𑌮𑌬𑌨𑍍𑌧𑌂	கருமபெந்தம் அல்லது கருமத்தினுலுண்டான பெந்தத்தை
𑌪𑍍𑌰𑌹𑌾𑌸𑍍𑌯𑌸𑌿	விடுவாயோ
(𑌤𑌾𑌂)	அப்படிப்பட்ட
𑌯𑍋𑌗𑍇†	யோகவிஷயத்தில்
𑌇𑌮𑌾𑌂	இதை (இப்போது சொல்லப்போகிற புத்தியை)
𑌶𑍃𑌣𑍁	கேள்.

ஓ! அர்சுன! ஆத்மதத்துவ விஷயத்திலிந்தப் புத்தியானது உனக்கு (இதுவரையில்) சொல்லப்பட்டது. எப்படிப்பட்ட புத்தியோடு கூடினவனுல் கரும பெந்தத்தை விடுவித்துக்கொள்ளுவாயோ அப்படிப்பட்ட (கரும) யோகவிஷயமான புத்தியைச் சொல்லுகிறேன். கேள்.

(𑌶𑌂) (𑌰𑌾) இந்த அத்தியாயம் ௧௧-வது சுலோகம் முதல் ௩௰-வது சுலோகம் வரையில் ஆத்ம தத்துவத்தை விளக்குவதாகிய யோகமானது சொல்லப்பட்டது. ௩௧-வது சுலோகம் முதல் ௩௮-வது சுலோகம் வரையில், உலகவிஷயமான ஞானஞ் சொல்லப்பட்டது. ௪௰-வது சுலோகம் முதல் ௫௧-வது சுலோகம் வரையில் எதானது கருமபெந்தத்தை நிவிர்த்தித்து மோக்ஷத்தைக்கொடுக்குமோ, அப்படிப்பட்ட கரும யோகமானது சொல்லப்படும்.

(ஸ்ரீ,வி) ௪௰-வது சுலோகம் முதல் ௪௪-வது சுலோகம் வரையில் காம்மிய (பலன் வேண்டுமென்கிற ஆசையுடன் கூடின) கருமம் நிந்திக்கப்படுகிறது.

(௩௯)

---

* (𑌸𑍍𑌵𑌾) ஜீவாத்மா பரமாத்மாக்களுடைய தத்துவத்தைப்பற்றிய விஷயத்தில்.

† (𑌶𑌂) (𑌰𑌾) (ஸ்ரீ,வி) ஆத்மதத்துவ ஞானத்திற்குக் காரணமான கரும யோகத்தில்.

சo. நெஹாபிக்ரமநாஶோஸ்தி ப்ரத்யவாயோ நவித்யதே।
ஸ்வல்பமப்யஸ்ய தர்மஸ்ய த்ராயதே மஹதோ பயாத்॥

இஹ	பலாபேக்ஷையின்றி ஈசுவரார்ப்பணமாய் செய்யப்படுங் கருமயோகத்தில்
அபிக்ரமநாஶ: நாஸ்தி	தொடங்குவது வீணாகாது
ப்ரத்யவாய:	தோஷமானது
நவித்யதே	கிடையாது
அஸ்ய தர்மஸ்ய	இந்த நிஷ்காம கருமமாகிய தருமத்தினுடைய
ஸ்வல்பமபி	சிறியபாகமுங்கூட
மஹத:	மிகப்பெரிதான
பயாத்	ஜநநமரணமாகிய பயத்திலிருந்து
த்ராயதே	விடுவிக்கும்.

பலாபேக்ஷையின்றி ஈசுவரார்ப்பணமாய் செய்யப்படுவதாகிய (நிஷ்காம) கருமயோகத்தில் தொடங்குவது வீணாகாது. (பூர்த்தியாகாவிட்டாலுங்கூட) தோஷமானது கிடையாது. இந்த நிஷ்காம கருமமாகிய தருமத்தினுடைய சிறிய பாகமுங்கூட மிகப்பெரிதான ஜநநமரண பயத்திலிருந்து விடுவிக்கும்.

(ஶ) (ஸ்ரீ) வியவசாயமுதலிய கருமங்களைச் செய்ய ஆரம்பித்து நடுவில் விட்டுவிடுவதினால் அல்லது இடையூறு நேரிட்டு அதினால் நடத்தக்கூடாமையாவதினால் எப்படி யந்தப்பயிர் பிரயோஜனத்தைக் கொடுக்காமல் வீணாய் போய்விடுமோ அப்படி நிஷ்காம கருமம் வீணாகாது. செய்தவனாயில் மோக்ஷ சாதனமாகிய பெரிய பிரயோஜன முண்டாகுமென்பது தாத்பரியம். (சo)

சக. வ்யவஸாயாத்மிகா புத்திரேகேஹ குருநந்தந।
பஹுஶாகா ஹ்யநந்தாஶ்ச புத்தயோ வ்யவஸாயிநாம்॥

ஹேகுருநந்தந	ஓ! குருவம்சத்திற்பிறந்தவனே!
இஹ*	இந்த நிஷ்காம கருமயோகத்தில்
வ்யவஸாயாத்மிகா†	நிச்சயஸ்வரூபமான

---

* (ரா) சாஸ்த்ரோக்தமான கருமத்தில்.

† (ஸ்ரீ) ஈசுவர பக்தியினாலே நான் சம்சாரமாகிய சமுத்திரத்தைத் தாண்டுவேன் என்கிற நிச்சயமான (ரா) பரமாத்மாவைத் தெரிந்து நான் செய்யப்பட்ட வேதோக்தமான சகல கருமங்களையும் அந்த பரமாத்மாவுக்கு அர்ப்பணஞ் செய்து அதினாலேயே நான் கடைத்தேறுகிறேனென்கிற நிச்சயமான (மீ.வி) சாஸ்திரப் பிரமாணங்களினால் நிர்ணயிக்கப்பட்ட பரமார்த்தமானது மீசுவர விஷயமானதுமான.

𑌬𑍁𑌦𑍍𑌧𑌿𑌃	புத்தியானது
𑌏𑌕𑌾 *	ஒன்றே
𑌅𑌵𑍍𑌯𑌵𑌸𑌾𑌯𑌿𑌨𑌾𑌂 †	நிச்சயபுத்தியில்லாதவர்களுடைய
𑌬𑍁𑌦𑍍𑌧𑌯𑌃	புத்திகள்
𑌬𑌹𑍁𑌶𑌾𑌖𑌾𑌃	பலபிரிவுள்ளவைகளாயும்
𑌅𑌨𑌨𑍍𑌤𑌾𑌃	அநேகங்களாயுமிருக்கின்றன.

ஓ! அர்சுன! இந்தக் கருமயோகத்தில் நிச்சய ஸ்வரூபமான புத்தியானது ஒன்றே, நிச்சய புத்தியில்லாதவர்களுடைய புத்திகள் பல பிரிவுள்ளவைகளாயு மநேகங்களாயு மிருக்கின்றன.

(ஹா) நிச்சயபுத்தி யொன்றேயென்றும், அநிச்சயபுத்தி பல வென்றும் இதிற் சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. இவ்விரண்டு புத்திகளும் கருமவிஷயத்திற்குச் சம்பந்தப்பட்டன, அதெப்படியென்றால், ஸ்வர்க்கமடைய இச்சையுள்ளவன் ஜ்யோதிஷ்டோமமென்கிற யாகத்தையும், பசுக்கள் அதிகமாய் வேண்டுமென்கிற இச்சையுள்ளவன் சித்திரயாகத்தையும், செய்யவேண்டியதென்றும், இப்படியே ஒவ்வொரு கருமத்திற்கு மொவ்வொரு பலன் சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. அந்தப்பலன் றனக்குக்கிடைக்க வேண்டுமென்கிற விச்சையுடையவன், எந்தக்கருமத்திற்கு விசேஷ பலனும் கருமஞ்செய்வதில் பிரயாசை சொற்பமுமுள்ளதென்பதைத் தெரிந்துக்கொள்ளவேண்டும். பிறகு அதைப்பற்றிய விதியை யறிந்துக்கொள்ளவேண்டும். பிறகு அதைச்செய்ய இடம், பொருள், ஏவல் இவைகளைத்தேடவேண்டும். இவைகளெல்லா மநுகூலமாய் யக்கியாதி கருமங்களை யாரம்பித்தால் அதில் யாதொரு இடையூறில்லாமல் முடியவேண்டும். யாதொரு இடையூறு நேரிட்டால் செய்த காரியம் பிரயோஜனமற்றுப்போவது மாத்திரமல்ல, பாவமுமுண்டாகும், காம்மியகருமமாகிய விதில் இவ்வளவு நிர்ப்பந்தமிருப்பதால், இதைச்செய்பவனுக்குப் பலபிரிவுள்ள அநேக புத்திகளென்று சொல்லப்பட்டது. இவ்வளவு பிரயாசைப்பட்டுச் செய்வதற்குப் பலன்கொடுக்குந் தேவதையாவது ஒன்றோவென்றால், அப்படியுமில்லை. இந்திரன், அக்கினி, வாயு முதலான பல தேவர்களாயிருக்கிறார்கள். அவர்களாற் கொடுக்கப்படும் பலனோ, சுவர்க்கமு மதற்குத் தாழ்ந்தவைகளுமேயன்றி யதைவிடச் சிரேஷ்டமானதுமல்ல, பலனுமொன்றல்ல, சுவர்க்கமுதலியவைகளை யனுபவிப்பவன் குறித்த காலம்வரையில் அவ்விடமிருந்து பிறகு ஜன்மமெடுக்க வேண்டியதேயாகிறது. ஜநநமரணங்களிவனைவிட்டு

---

* (ரா) ஒன்றே, என்றால் மோக்ஷமாகிய பலனுமொன்றே, அதற்குச் சாதனமு மொன்றேயென்று தாத்பரியம்.

† (ஸ்ரீ) பக்தியற்ற காம்மிய கருமிகள்.

நீங்கவேயில்லை. ஆகையாலொரு நிச்சயமில்லாத பல புத்திகளை யுடையவனுக்கு இப்படிப்பட்ட பலன்றான் கிடைக்கும். இதே கருமங்களை யவைகளுக்குள்ள பலன்களை யிச்சிக்காமல் ஈசுவரார்ப் பணமாகச் செய்வானாகில், அவனுக்கெந்த கருமத்திற்கு என்னபலன் என்பதைத் தெரிந்துகொள்ள வேண்டியதுமில்லை. பிரயாசை யதிகமா, சுலபமாவென்பதை விசாரிக்க வேண்டியதுமில்லை. இடம், பொருள், ஏவல் கிடைக்கவில்லையேயென்கிற விசாரமுமில்லை. தொடங்கின கருமம் முடிவுபெறாவிட்டால் பாவம் வருமென்கிற பயமுமில்லை. யாதொரு விசாரமுமில்லாமல் தன்னா லியன்றமாத்திரம் சற்கருமங்களைச்செய்து ஈசுவரார்ப்பணஞ் செய்துவிட்டால் ஈசுவரனானவர் சித்த சுத்தியையும் ஞானத்தையு முண்டாக்கி ஜநநமரண துக்கத்தைப் போக்கடித்து நித்தியாநந்தமான மோக்ஷத்தை யடைவிக்கிறார். இப்படிப்பட்ட கருமயோகிக்கு, தான்செய்கிற கருமம் எப்படிப்பட்டது? அதை யெப்படிச் செய்கிறது? என்னென்ன வஸ்துக்கள் வேண்டியது? என்பது முதலிய பல புத்திகளுக்கு இடமன்றி சத்கருமங்களைச்செய்து ஈசுவரார்ப்பணஞ் செய்ய வேண்டியதென்கிற ஒரே புத்திதான். அதற் கீசுவரனை யடைகிறதாகிய மோக்ஷமொன்றேதான் பலன். ஆகையாலிவன், ஒரே நிச்சயபுத்தியுடையவனாகச் சொல்லப்பட்டான்.

ஒருவன் கருமத்தின் பலனை யபேக்ஷிக்கவுமில்லை, செய்கிற கருமத்தை ஈசுவரார்ப்பண புத்தியாய்ச் செய்யவுமில்லை. அப்படிப்பட்ட கருமத்திற்கு என்ன பலனென்கிறகேள்வி யிதிலிருந்துண்டாகிறது. தனக்காவது பிறருக்காவது பிரயோஜன மற்றதாகிய காரியஞ்செய்வது எப்படி வீணானதோ அப்படி வீணானதென்று தானுத்தரஞ் சொல்லவேண்டும். (சக)

சஉ. 𑌯𑌾𑌮𑌿𑌮𑌾𑌂 𑌪𑍁𑌷𑍍𑌪𑌿𑌤𑌾𑌂 𑌵𑌾𑌚𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌵𑌦𑌨𑍍𑌤𑍍𑌯𑌵𑌿𑌪𑌶𑍍𑌚𑌿𑌤𑌃।
𑌵𑍇𑌦𑌵𑌾𑌦𑌰𑌤𑌾𑌃 𑌪𑌾𑌰𑍍𑌥 𑌨𑌾𑌨𑍍𑌯𑌦𑌸𑍍𑌤𑍀𑌤𑌿 𑌵𑌾𑌦𑌿𑌨𑌃॥

சங. 𑌕𑌾𑌮𑌾𑌤𑍍𑌮𑌾𑌨𑌃 𑌸𑍍𑌵𑌰𑍍𑌗𑌪𑌰𑌾 𑌜𑌨𑍍𑌮𑌕𑌰𑍍𑌮𑌫𑌲𑌪𑍍𑌰𑌦𑌾𑌮𑍍।
𑌕𑍍𑌰𑌿𑌯𑌾𑌵𑌿𑌶𑍇𑌷𑌬𑌹𑍁𑌲𑌾𑌂 𑌭𑍋𑌗𑍈𑌶𑍍𑌵𑌰𑍍𑌯𑌗𑌤𑌿𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌤𑌿॥

சச. 𑌭𑍋𑌗𑍈𑌶𑍍𑌵𑌰𑍍𑌯𑌪𑍍𑌰𑌸𑌕𑍍𑌤𑌾𑌨𑌾𑌂 𑌤𑌯𑌾𑌪𑌹𑍃𑌤𑌚𑍇𑌤𑌸𑌾𑌮𑍍।
𑌵𑍍𑌯𑌵𑌸𑌾𑌯𑌾𑌤𑍍𑌮𑌿𑌕𑌾 𑌬𑍁𑌦𑍍𑌧𑌿𑌃 𑌸𑌮𑌾𑌧𑍌 𑌨 𑌵𑌿𑌧𑍀𑌯𑌤𑍇॥

𑌹𑍇 𑌪𑌾𑌰𑍍𑌥 — ஓ! அர்சுந!

𑌵𑍇𑌦𑌵𑌾𑌦𑌰𑌤𑌾𑌃 — வேதத்திற் பலத்தைச்சொல்லுகிற வாக்கியங்களில் (அர்த்தவாதத்தில்) பிரீதியையுடையவும்

நாந்யதஸ்தீதிவாதிந:*	(சுவர்க்கத்தைக்காட்டிலும்) வேறே விசேஷபலன்களில்லையென்று சொல்லுகிறவும்
காமாத்மாந:	(புத்திர மித்திர களத்திராதிகளில்) ஆசையை அல்லது ஆசையினால் நிறைந்த மனதையுடையவும்
ஸ்வர்கபரா:	ஸ்வர்க்கமே சகலத்திலு மேலான பிரயோஜனமென் றெண்ணியிருக்கிறவுமான
அவிபஶ்சித:	அவிவேகிகள்
போகைஶ்வர்யகதிம் ப்ரதி	போகைசுவரியங்களடைவதற்காக
க்ரியாவிஶேஷபஹுளாம்	அநேக கருமபேதங்களை யுரைப்பதும்
ஜந்மகர்மபலப்ரதாம்	ஜநநத்தையும் கருமத்தையும் கருமப்பலன்களையுங்கொடுப்பதும்
புஷ்பிதாம்† இமாம்	(பலமில்லாத) புஷ்பத்தையுடைய மரங்களைப்போல்விளங்குவதுமான இப்படிப்பட்ட
யாம் வாசம்	எந்த வார்த்தையை
ப்ரவதந்தி	சொல்லுகிறார்களோ
தயா	அந்த வார்த்தையினாலே
அபஹ்ருதசேதஸாம்	அபகரிக்கப்பட்ட மனதுகளையுடையவர்களாயும்
போகைஶ்வர்யப்ரஸக்தாநாம்	போகைசுவரியங்களில் ஆசையை யுடையவர்களாயு மிருக்கிறவர்களுக்கு
வ்யவஸாயாத்மிகா புத்தி:	நிச்சயசுவரூபமான புத்தியானது
ஸமாதௌ‡	மனதில்
நவிதீயதே	உண்டாகவேமாட்டாது.

ஓ! அர்சுன! வேதத்திற் பலனைச்சொல்லுகிற வாக்கியங்களாகிய அர்த்தவாதத்தில் பிரீதியை யுடையவர்களும் சுவர்க்கத்தைக்

---

* (உ) வேதங்கள் முழுவதும் பகவானைப்பற்றியே சொல்லுகிறதென்றறியாதவர்களாயும் (ஶ்ரீ,வி) ஈசுவரனாவது மோக்ஷமாவது இல்லையென்று வாதிப்பவர்களாயும்.

† (உ) (ஶ்ரீ,வி) புஷ்பமாகிய சுவர்க்காதிகளையே பலனாகச்சொல்லுகிற,

‡ (ஶா) (ரா) அந்தக்கரணத்தில் (ஸ்ரீ) யோக ஸமாதியில் (உ) ஈசுவரத்தியானவிஷயத்தில் (ஶ்ரீ,வி) பகவானிடத்தில்.

காட்டிலும் வேறே விசேஷ பலன்களில்லையென்று சொல்லுகிறவர்களும், புத்திரமித்திர களத்திராதிகளி லாசையுடையவர்களும், சுவர்க்கமே மேலான பிரயோஜனமென்று எண்ணி யிருக்கிறவர்களுமாகிய அவிவேகிகள் போகைசுவரியங்களை அடைவதற்காக அநேக கருமபேதங்களைச் சொல்லுகிறவும் ஜநநத்தையும் கருமத்தையும் கருமப்பலன்களையுங் கொடுக்கிறவும் பலனில்லாத புஷ்பத்தையுடைய மரங்களைப்போல் விளங்குகிறவுமான விப்படிப்பட்ட எந்த வார்த்தைகளைச் சொல்லுகிறார்களோ அந்த வார்த்தைகளினாலே யபகரிக்கப்பட்ட மனதையுடையவர்களாயும், போகைசுவரியங்களில் ஆசையுடையவர்களாயு மிருக்கிறவர்களுக்கு நிச்சய சுவரூபமான புத்தியான துண்டாகவேமாட்டாது.

(ஸ்வா) எக்கியம் முதலிய கருமங்களுக்குச் சிரேஷ்டமான பலன் ஸ்வர்க்காதிகளென்றும் புத்திரமித்திர களத்திர தனதான்னிய வஸ்துவாகனாதி பலன்களு முண்டாகுமென்றும் வேதங்களிற் பலன்களைச் சொல்லுகிற அர்த்தவாதங்களைக் கேட்டுப் போகைசுவரியாதிகளில் ஆசைகொண்டு அவைகளிடத்தி விழுக்கப்பட் டிருக்கிறவனுக்கு ஆத்ம ஸ்வரூப ஞானத்தில் பிரவிர்த்தியே யுண்டாகமாட்டாதென்பது இந்தச் சுலோகங்களின் கருத்து. (சஉ-சங-சச.)

சரு. த்ரைகுண்யவிஷயா வேதா நிஸ்த்ரைகுண்யோ பவார்ஜுந।
நிர்த்வந்த்வோ நித்யஸத்வஸ்தோ நிர்யோகக்ஷேம ஆத்மவாந்॥

அர்ஜுந — ஓ! அர்சுந!

வேதா: — வேதங்கள்

த்ரைகுண்யவிஷயா:* — (சத்துவாதி) முக்குணங்களை விஷயமாகவுடையன

த்வம் — நீ

நிஸ்த்ரைகுண்ய:† — ஆசையற்றவனாகவும்

நிர்த்வந்த்வ:‡ — (சுகம் துக்க மிலாப நஷ்ட முதலான) துவந்துவங்க ளற்றவனாகவும்

---

* (ஶம்) முக்குணங்களினா லுண்டாக்கப்பட்ட சம்சாரசுவரூபத்தைத் தெரிவிக்கின்றன (மீ,வி) ஸ்வர்க்காதிகளைத் தெரிவிக்கின்றன.

† (மீ,வி) முக்குணங்களை விட்டவனாகவும். என்றால், முக்குணங்களா லுண்டாகுங் காரியங்களை விடுவதென்று தாத்பரியம். (ஸ்வா) ஸத்துவாதி முக்குணங்களுடைய ஸ்வரூபம் அவைகளின் காரிய மிவைகளிதின் கஎ-வது அத்தியாயத்திற் சொல்லப்படுகின்றன.

‡ (ஸ்வா) சுகம் துக்கம், இலாபம் நஷ்டம், ஜயம் அபஜயம், நன்மை தீமை, இப்படிப்பட்ட வொன்றுக்கொன்று விரோதமான விஷயங்கள் துவந்துவமென்று சொல்லப்படும்.

நித்யஸத்வஸ்தஃ*	நித்திய சத்துவநிலையை யுடையவனாகவும்
நிர்யோகக்ஷேமஃ†	யோகக்ஷேமங்க ளற்றவனாகவும்
ஆத்மவாந்(ந)‡	அப்பிரமத்தனாகவும் (ஊக்கமுள்ளவன்)
஭வ	ஆகக்கடவாய்.

ஓ! அர்சுனா! வேதங்கள் சத்துவாதி முக்குணங்களை விஷயமாக வுடையன (என்றால், காம்மியகருமிகளுக்காக ஏற்பட்டன) நீயாசை யற்றவனாகவும், துவந்துவங்க ளற்றவனாகவும், நித்தியசத்துவ நிலையை யுடையவனாகவும், யோகக்ஷேமங்க ளற்றவனாகவும், அப்பிரமத் தனாகவு மாகக்கடவாய்.

(ஸ்ரீ) (ரா) முக்குணங்களையுடைய வதிகாரிகளுக்கு அவரவர்களுடைய கருமங்களினா லுண்டாகும்பல னிதிற் சொல்லப்பட்டது.

(மீ,வி) இந்தச் சுலோகம் முதல் ௬-வது அத்தியாயம் முடியும் வரையில் நிஷ்காம கருமயோக முபதேசிக்கப்படுகிறது. ஆனால் சிலசுலோகங்களில் வேறேசங்கதிகள் சொல்லப்படுகின்றனவேயென்றால், அவை மத்தியிலுண்டான கேள்விக்கு உத்தரமாகவிருக்கும்.()

---

௪௬. யாவாநர்த்த உதபாநே ஸர்வதஃ ஸம்ப்லுதோதகே।
தாவாந் ஸர்வேஷு வேதேஷு ப்ராஹ்மணஸ்ய விஜாநதஃ॥

உதபாநே	ஸ்நாநபாநம் முதலிய காரியங்களுக்குச் சொற்பஜலமுள்ள கிணறுமுதலியவைகளில்
யாவாநர்த்தஃ	எவ்வளவு பிரயோஜனமோ
தாவாந்	அவ்வளவு
ஸர்வதஃ ஸம்ப்லுதோதகே	நாலுபக்கங்களிலிருந்தும் வந்துசேருகிற விஸ்தாரமான ஜலமுள்ள ஏரியில்
(஭வதி யதா)	உண்டாவதுபோல

---

* (ஸ்ரீ) எப்போதும் தைரியத்தை யுடையவனாகவும் (ஶம) (ரா) எப்போதுஞ் சுத்தசத்துவ குணத்தையே ஆசிரயித்தவனாகவும் (மீ,வி) எப்பவும் ஹரித்தியானத்தையே யுடையவனாகவும்.

† (ஶம) (ஸ்ரீ) (ரா) (மீ,வி) தனக்கில்லாத வஸ்துவையடைவது (யோகஃ) யோகம். தனக்குள்ள வஸ்துக்களைப் போக்கடித்துக்கொள்ளாம லிரக்ஷிக்கிறது (க்ஷேமஃ) க்ஷேமம், இவைகள் நிஃ = அற்றவனாகவும்.

‡ (ரா) ஆத்ம ஞானியாகவும், (மீ,வி) ஹரியே சுவாமியென்கிற நம்பிக்கை யுடையவனாகவும்.

ஸவெ-ஷு வெஜெஷு	வேதோக்தமான சகலகருமங்களிலேயும்
(யாவாநய-ூ)	எவ்வளவு பிரயோஜனமோ
(தாவாநய-ூ)	அவ்வளவு பிரயோஜனமும்
விஜாநதஃ	ஆத்மதத்துவ சுவரூப நிச்சயமுள்ள
஬்ராஹ்ஹணஸ்ய	பிரம்மநிஷ்டனுக்கு
ஹவதி	உண்டாகும்.

ஸ்நாநபாநாதிகளுக்குச் சொற்பத் தண்ணீருள்ள கிணறுமுதலியவைகளில் எவ்வளவு பிரயோஜனமோ அவ்வளவு பிரயோஜனம் நாலு பக்கங்களிலிருந்தும் வந்து சேருகிற விஸ்தாரமான ஜலமுள்ள ஏரியில் உண்டாவதுபோல் வேதோக்தமான சகல கருமங்களினாலேயும் எவ்வளவு பிரயோஜனமோ அவ்வளவு பிரயோஜனமும் ஆத்மஸ்வரூப நிச்சயமுள்ள பிரம்மநிஷ்டனுக் குண்டாகும்.

(ரா) பல திக்கிலிருந்தும் வருகிற வதிக ஜலமுள்ள ஏரி முதலியவைகளில் தாகத்திற்குத் தண்ணீர் குடிக்கப்போனவன் தனக்கெவ்வளவு வேண்டியதோ அவ்வளவு உபயோகம் செய்வதுபோல் வேதங்கள் எவ்வளவு விரிவாகவிருந்தாலும் வேதோக்த கருமானுஷ்டானமுள்ள வேதார்த்தங்களை யறிந்தவன் றனக்கு வேதத்திலிருந்துபயோகஞ் செய்துகொள்ள வேண்டிய தெவ்வளவோ அவ்வளவு மட்டுந்தா னுபயோகஞ் செய்துகொள்ளுவானென்பது தாத்பரியம்.

(ஶ்ரீ,வி) (முதலில் அந்வயஞ்செய்து எழுதப்பட்டிருக்கிற அர்த்தத்தையே சொல்லி மறுபடி யடியிற்கண்டவிதமாய் வேறொரு அர்த்தஞ் செய்திருக்கிறார். எப்படியென்றால்) ஸவ-ுதஸ்ஂ஬்லு-ுதொஉகெ = பிரளய ஜலத்திலிருக்கிற, உஉவாநெ = உஃ = உத்தமனுயும், கூவ = ஒருவராலு மிரக்ஷிக்கப்படாதவனுயும், கூநெ = சகல பிரபஞ்சங்களையும் நடத்துகிறவனுயு மிருக்கிற பரமாத்மாவே (஬்ரஹ்ஸநெ ஹவதி) பிரசன்னனானல், ஸவெ-ுஷு-வெஜெஷு - யாவாநய-ூ = காம்மிய கருமங்களைச் செய்பவனுக்கு வேதங்களிற் சொல்லியிருக்கிற பலன்க ளெவ்வளவுண்டோ, தாவாநு = அவ்வளவும், விஜாநதஃ = சாஸ்திராசாரி யோபதேசத்தினல் பிரம்மத்தை யறிந்தவனுயும், ஬்ராஹ்ஹணஸ்ய = பிரம்மத்தை நேராய்ப்பார்த்தவனுயு மிருக்கிறவனுக்கு, (ஹவதி) உண்டாகும்.

(வா) ஸ்வல்ப ஜலமிருக்கிற கிணறு குட்டைமுதலியதை யாசிரயம் பண்ணுகிறவனுக்குண்டாகும் பிரயோஜனம் மிகவுஞ் சொற்பமாகவேதானிருக்கும். பெரிய ஏரி நதி முதலியவைகளை ஆசிரயிக்கிறவனுக்குக் கிணறு குட்டை முதலியவைகளினு லுண்டாகும் பிரயோஜநத்தைவிட அநேகமடங் கதிகமா யிருக்கும். எப்படியெ

ன்றால், கிணற்றின் றண்ணீர் சில வற்ப காரியங்களுக் காகுமேய ன்றி நஞ்சைவயலுக்குப் பாச்சலாமா? எந்த வேலைக்கு முபயோக மாய் நிரந்தரமா யுபயோகிக்கத்தான் கூடுமோ? நதி யேரிகளோ, இப்படிப்பட்ட சகல காரியங்களுக்கு முபயோகமாகும். அந்த உப யோகத்தில் கிணறுகளி னுபயோகங்கூட அடங்கியே யிருக்கிறது. அப்படிப்போல பிரம்மஞானிக்குப் பெரிதானதும் நித்திய சுகமா னதுமான மோக்ஷபலமானது, வேதங்களிற் சொல்லப்பட் டிருக் கிற ஸ்வர்க்காதி பலன்களைவிட எவ்வளவோ மேலான தாகையால் அதைவிட்டு அற்பமாகிய காம்மிய கருமபலனை பிரம்மஞானி விரும் பமாட்டான். பிரம்மாநந்தமான மோக்ஷமானது அற்பமான ஸ்வ ர்க்காதிபலனை யடக்கிக்கொண்டிருக்கிற தென்பதுதான் கருத்து. (ஸ்ரீ) (ஶ்ரா) இவர்களுடைய வபிப்பிராய மிந்த தாத்பரியத்தை யா தரிக்கிறது. (௪௬)

---

௪௭. கர்மண்யேவாதிகாரஸ்தே மா ஃபலேஷு கதாசந।
மா கர்மஃபலஹேதுர்பூ: மா தே ஸங்கோऽஸ்த்வகர்மணி॥

தே	உனக்கு
கர்மண்யேவ	கருமஞ் செய்வதிற்றானே
அதிகார:	அதிகாரமிருக்கிறது
கதாசந	ஒருபோதும்
ஃபலேஷு	பலன்களிலே
(அதிகார:)	அதிகாரமானது
மா	இல்லை
கர்மஃபலஹேது: மாபூ:	* கருமபலனுக்குப்பாத்திரனாகாதே
அகர்மணி	கருமஞ்செய்யாமலிருப்பதில்
தே	உனக்கு
ஸங்க:	ஆசையானது
மாஸ்து	கூடாது.

(அர்சுன!) உனக்கு கருமஞ் செய்வதிற்றானே யதிகாரமிருக்கி றது (ஆனால்) ஒருபோதும் (கரும) பலனி லிச்சைவைக்காதே. (ஜநநமரணத்திற்கு ஏதுவாகிய) கருமபலத்திற்குப் பாத்திரனாகா தே. கருமஞ் செய்யாமலிருப்பதில் ஆசைவைக்காதே.

(ரா) கருமத்தை ஈசுவராதீனமாக நீ செய்யவேண்டியவன். அதின்பலனை யபேக்ஷிக்காமலும், கர்த்துருத்துவாபிமான மில்லாம

---

* (ஸ்ரீ) கருமபலனி லிச்சையாய் பிரவிர்த்தித்தவனாகாதே.

லும், கருமத்தைச் செய்வாயானுல், அதின்பலனை யடையாமல் மோக்ஷபலனை யடைவாய். கருமத்தை விட்டுவிட உனக்கதிகாரமில்லை. ஏனென்றால், ஈசுவராதீனனாகச் செய்யவேண்டியவன் என்பது தாத்பரியம்.

(ஸ்ரீ,வி) கருமஞ்செய்வதி லுனக்கு அதிகாரமென்று சொன்னதினால் கருமபலனை யடைவதிற்கூட வதிகாரமுண்டென்று நினைக்காதே. நீ செய்த கருமத்திற்குப் பலன்கொடுப்பது என்னுடைய விச்சையாக விருக்கிறது. நீ ஞானியாகிறவரையில் கருமங்களை விடாமலே செய்யவேண்டும். ஞானியுங்கூட பலாபேக்ஷையன்றி கருமஞ் செய்தால், அப்படிச்செய்த கருமம் சத்கருமமானுல், மோக்ஷத்திலதிக ஆனந்தமுண்டாகும். ஆகையால் ஞானிகூடச் செய்யவேண்டியதா யிருக்கிற கருமத்தை நீ செய்யாமல் விட்டுவிட யோக்கியனல்ல. ஆனுற் பலனைமட்டு மபேக்ஷிக்காதே, பலனையடைய நீ சுவதந்திரனென்று மெண்ணுதே, ஈசுவர னெஜமானனென்றும் நீ தாசனென்று மெண்ணி அயிக்கிய பாவத்தைவிட்டு ஈசுவராராதனை ரூபமாக கருமங்களைச் செய்யென்பது தாத்பரியம். (சஎ)

சஅ. 𑌯𑍋𑌗𑌸𑍍𑌥𑌃 𑌕𑍁𑌰𑍁 𑌕𑌰𑍍𑌮𑌾𑌣𑌿 𑌸𑌙𑍍𑌗𑌂 𑌤𑍍𑌯𑌕𑍍𑌤𑍍𑌵𑌾 𑌧𑌨𑌞𑍍𑌜𑌯।
𑌸𑌿𑌦𑍍𑌧𑍍𑌯𑌸𑌿𑌦𑍍𑌧𑍍𑌯𑍋𑌃 𑌸𑌮𑍋 𑌭𑍂𑌤𑍍𑌵𑌾 𑌸𑌮𑌤𑍍𑌵𑌂 𑌯𑍋𑌗 𑌉𑌚𑍍𑌯𑌤𑍇॥

𑌹𑍇 𑌧𑌨𑌞𑍍𑌜𑌯	ஓ! பொருளாசையற்ற அர்சுனு!
𑌤𑍍𑌵𑌂	நீ
𑌯𑍋𑌗𑌸𑍍𑌥𑌃*	பகவன் னிஷ்டையிலிருந்துக்கொண்டு
𑌸𑌙𑍍𑌗𑌂 𑌤𑍍𑌯𑌕𑍍𑌤𑍍𑌵𑌾 †	(தன்னுடையதென்கிற) அபிமானத்தை விட்டு
𑌸𑌿𑌦𑍍𑌧𑍍𑌯𑌸𑌿𑌦𑍍𑌧𑍍𑌯𑍋𑌃 ‡	பலனுகிய ஞானசித்தியை யடைந்தாலு மடையாவிட்டாலு மதில்
𑌸𑌮𑌃 𑌭𑍂𑌤𑍍𑌵𑌾	சமமா யிருந்துக்கொண்டு
𑌕𑌰𑍍𑌮𑌾𑌣𑌿§	கருமங்களை
𑌕𑍁𑌰𑍁	செய்

---

* (ஸ்ரீ,வி) கருமயோகம் அதாவது ஞானோபாயம்.

† (ஶம) ஈசுவரன் திருப்தியடைய வேண்டுமென்கிற வெண்ணத்தைவிட்டு (ஶா) இராஜ்ஜியம், பந்துக்கள், புத்திரமித்திர களத்திராதிகளில் அபிமானம்விட்டு (ஸ்ரீ,வி) பலாபேக்ஷையைவிட்டு.

‡ (ஶா) யுத்தத்திற் ஜயம்வந்தாலும் அபஜயம் வந்தாலும்.

§ (ஶா) யுத்தம் முதலிய கருமங்கள்.

ஸமத்வம்	(சித்தியை யடைந்தாலு மடையாவிட்டாலும்) அதிற் சமமாயிருப்பது
யோக உச்யதே	யோகமென்று சொல்லப்படுகிறது.

ஓ! பொருளாசையற்றவனே! நீ பகவன்னிஷ்டையி லிருந்துக்கொண்டு அபிமானத்தைவிட்டு கருமபலனாகிய ஞாநசித்தியையடைந்தாலு மடையாவிட்டாலு மதில் சமமாயிருந்துக்கொண்டு (என்றால், ஞாநசித்தியை யடைந்துவிட்டோமென்று சந்தோஷத்தினாற் கருவப்படாமலும் சித்தியை யடையவில்லையேயென்று துக்கத்தினால் மயங்கிப்போகாமலும்) கருமங்களைச்செய். சித்தியசித்திகளில் சமமாயிருப்பது யோகமென்று சொல்லப்படும். (௪௮)

---

௪௯. தூரேண ஹ்யவரம் கர்ம புத்தியோகாத் தநஞ்ஜய।
புத்தௌ ஶரணமந்விச்ச க்ருபணா: பலஹேதவ:॥

ஹே தநஞ்ஜய	ஓ! அர்சுனா!
புத்தியோகாத்	நிச்சய சுவரூப புத்தியினாலே செய்யப்படுகிற நிஷ்காம கருமயோகத்தைப் பார்க்கிலும்
கர்ம	பலவிச்சையினாலே செய்யப்படுங் காம்மிய கருமமானது
தூரேண அவரம் ஹி	மிகவுமிழிவானது
அத:	ஆகையினாலே
புத்தௌ*	நிச்சய சுவரூபபுத்தியிலே
ஶரணம்	காரணமான நிஷ்காம கருமயோகத்தை
அந்விச்ச	ஆசிரயிக்கக்கடவாய்
பலஹேதவ:	பலனை யிச்சிக்கிறவர்கள்
க்ருபணா:§	துக்கத்தை யடைவார்கள்.

---

* (ஶா) புத்தௌ = நிஷ்காம கருமயோகத்தில் அல்லது சாங்கியபுத்தியில், ஶரணம்=ஆசிரயத்தை, அந்விச்ச=விரும்பு, என்றால், பரமார்த்த ஞானத்தை சரணமடையக்கடவாய். (ஶ்ரீ) புத்தௌ = ஞானத்தின்பொருட்டு, ஶரணம்=காரணமாகிய கருமயோகத்தை அல்லது இரக்ஷிக்கிற ஈசுவரனை, அந்விச்ச = ஆசிரயிக்கக்கடவாய். (ரா) காம்மிய கருமமானது ஜநநமரணத்திற் கேதுவானதென்றும் நிஷ்காம கருமமானது மோக்ஷத்திற் கேதுவானதென்றும் அறிவை யடையக்கடவாய், (ம) (ஶ்ரீ,வி) புத்தௌ = ஞானத்திற்குக் காரணமான நிஷ்காம கருமயோகத்தில்.

§ (ஶம்) (ரா) ஜநநமரண துக்கத்தை யடைவார்கள். பலஹேதவ: க்ருபணா: (ஶ்ரீ,வி) ஈசுவர ஐக்கிய ஞானத்தை யிச்சிக்கிறவர்கள் அந்தகாரத்தை யடைவார்கள்.

ஓ! அர்சுன! நிச்சய சுவரூப புத்தியினாலே செய்யப்படுகிற நிஷ்காம கரும யோகத்தைப்பார்க்கிலும் பலவிச்சையினால் செய்யப் படுங் காம்மிய கருமமானது மிகவுமிழிவானது. ஆகையினாலே, நிச் சய சுவரூப புத்திக்காக நிஷ்காம கருமயோகத்தை ஆசிரயிக்கக்கட வாய். பலனை யிச்சிக்கிறவர்கள் துக்கத்தை யடைவார்கள். (சகூ)

ருo. புத்₃தி₄யுக்தோ ஜஹாதீஹ உபே₄ ஸுக்ருதது₃ஷ்க்ருதே।
தஸ்மாத்₃யோகா₃ய யுஜ்யஸ்வ யோக₃꞉ கர்மஸு கௌஶலம்॥

புத்₃தி₄யுக்த꞉ *	(சுகதுக்காதிகளிற்சம) புத்தியுடையவன்
உபே₄ ஸுக்ருதது₃ஷ்க்ருதே †	புண்ணியபாவங்க ளிரண்டையும்
இஹ	இந்தலோகத்திலேயல்லது, இந்த ஜந்ம த்திலேயே
ஜஹாதி	விலக்கிக்கொள்ளுகிறான்
தஸ்மாத்	ஆகையினாலே
யோகா₃ய ‡	(சமபுத்தி) யோகத்தின்பொருட்டு
யுஜ்யஸ்வ	முயற்சிசெய்
கர்மஸு §	கருமங்களிலேயுள்ள
கௌஶலம் ¶	சாமர்த்தியமானது
யோக₃꞉	யோகமென்று சொல்லப்படுகிறது.

---

* (ஸ்ரீ,வி) பகவத் ஞாநத்துடன் கூடினவன்.

† ஸுக்ருதம் (ந) புண்ணியமுங்கூடப் பாபத்தைப்போலவே மறுபடி ஜநந மரணத்தை யுண்டாக்கப்பட்டதாகையால் ஞானியானவன் பாபங்களின் பலனை எப்படி யபேக்ஷிக்கமாட்டானோ வப்படியே புண்ணியபலனையு மபேக்ஷிக்கமாட் டான். புண்ணியபலனை விடலாகாதென்று சொல்லுவார்கள், அப்படிச் சொல்லு கிறவர்க ளவிவேகிகள் (ஸ்ரீ,வி) புண்ணிய கரும பலன்களுக்குள்ளே மறுபடி ஜநநத் தை யுண்டாக்கப்பட்ட புண்ணிய கருமங்களுடைய பலன்களை விட்டுவிடவேண்டும். மோக்ஷத்தி லாநந்தத்தை விருத்திசெய்கிற புண்ணிய கருமங்களுடைய பலன்களை விடக்கூடாது.

‡ (ஸ்ரீ,வி) ஞாநோபாயமாகிற நிஷ்காம கருமயோகத்தின்பொருட்டு.

§ (மo) ஸ்வதருமமான கருமங்களிலேயுள்ள.

¶ (மo) சமத்துவ புத்தியினாலே பந்த சுவபாவமுள்ள கருமத்திலிருந்து நிவிர்த்திக்கிற சாமர்த்தியம்.

§ ¶ (ஸ்ரீ,வி) கருமங்களுக்குள் சிரேஷ்டமானது.

சுகதுக்கங்களில் சமபுத்தி யுடையவன் புண்ணியபாவங்க ளிரண்டையு மிந்த லோகத்திலே யல்லது இந்த ஜன்மத்திலேயே விலக்கிக்கொள்ளுகிறான். ஆகையினாலே, சமபுத்தி யோகத்தின்பொருட்டு முயற்சிசெய். கருமங்களிலுள்ள சாமர்த்தியமானது யோகமென்று சொல்லப்படுகிறது.

(ஸ்ரீ) "கருமங்களிலுள்ள சாமர்த்தியமானது" என்றால், கருமங்களுடைய சுவபாவமானது பந்தத்தைக் கொடுக்கப்பட்ட தானபோதிலும் அந்தக் கருமத்தையே பலாபேக்ஷையின்றி ஈசுவரார்ப்பண புத்தியாய்ச்செய்து அதையே மோக்ஷத்திற்குச் சாதனமாய்ச் செய்துகொள்ளுவதுதான்.

(𑌰𑌾) "𑌯𑍋𑌗𑌃𑌕𑌰𑍍𑌮𑌸𑍁𑌕𑍌𑌶𑌲𑌂" = கருமஞ்செய்யும் விஷயத்தில் சமத்துவ புத்தியானது பிரயாசையினா லடையத்தகுந்ததென்று தாற்பரியம். (௫௦)

---

௫௧. 𑌕𑌰𑍍𑌮𑌜𑌂𑌬𑍁𑌦𑍍𑌧𑌿𑌯𑍁𑌕𑍍𑌤𑌾𑌹𑌿 𑌫𑌲𑌂𑌤𑍍𑌯𑌕𑍍𑌤𑍍𑌵𑌾𑌮𑌨𑍀𑌷𑌿𑌣𑌃।
𑌜𑌨𑍍𑌮𑌬𑌨𑍍𑌧𑌵𑌿𑌨𑌿𑌰𑍍𑌮𑍁𑌕𑍍𑌤𑌾𑌃 𑌪𑌦𑌂𑌗𑌚𑍍𑌛𑌨𑍍𑌤𑍍𑌯𑌨𑌾𑌮𑌯𑌂॥

𑌬𑍁𑌦𑍍𑌧𑌿𑌯𑍁𑌕𑍍𑌤𑌾𑌃*	(சுகதுக்காதிகளில் சமத்துவ) புத்தியுடன் கூடினவர்கள்
𑌕𑌰𑍍𑌮𑌜𑌂†	கருமத்தினாலுண்டாகிற
𑌫𑌲𑌂	பயனை
𑌤𑍍𑌯𑌕𑍍𑌤𑍍𑌵𑌾	ஒழித்து
𑌮𑌨𑍀𑌷𑌿𑌣𑌃 (𑌸𑌨𑍍𑌤𑌃)	ஞானமுடையவர்களாகி
𑌜𑌨𑍍𑌮𑌬𑌨𑍍𑌧𑌵𑌿𑌨𑌿𑌰𑍍𑌮𑍁𑌕𑍍𑌤𑌾𑌃‡	பிறவித்துன்பத்திலிருந்து விடுபட்டு
𑌅𑌨𑌾𑌮𑌯𑌂 §	துன்பமற்ற
𑌪𑌦𑌂	பதவியை (ஸ்தானத்தை)
𑌗𑌚𑍍𑌛𑌨𑍍𑌤𑌿	அடைகிறார்களென்பது
𑌹𑌿	பிரசித்தம்.

---

* (𑌶𑌂) சுகதுக்காதிகளில் சமத்துவ புத்தியுடையவர் அல்லது பரமாத்ம தத்துவ ஞானமுடையவர்.

† (மீ,வி) 𑌕𑌰𑍍𑌮𑌜𑌂 𑌫𑌲𑌂 𑌤𑍍𑌯𑌕𑍍𑌤𑍍𑌵𑌾 = கருமங்களினாலுண்டாகிற பலன்களையும் விஷய வாசனையையும்விட்டு.

‡ (𑌶𑌂) ஜீவன் முத்தராக.

§ (𑌸𑍍𑌵𑌾) சுவர்க்காதிகளுக் கழிவுண்டு என்பதையும், மோக்ஷத்திற் கழிவில்லை, அதை யடைந்தால் துக்கமில்லையென்பதையும் குறித்துக்காட்டும்பொருட்டு (𑌅𑌨𑌾𑌮𑌯𑌂) என்கிற விந்தபதம் பிரயோகிக்கப்பட்டதாக விருக்கிறது.

அத்தியாயம் - உ.

துக்க சுகாதிகளில் சமத்துவ புத்தியுடையவர்கள் கருமத்தி[illegible]லுண்டாகிற பயனையொழித்து ஞானமுடையவர்களாகிப் பிறவித்தளை[illegible] பத்தி லிருந்து விடுபட்டுத் துன்பமற்ற பதவியை (மோக்ஷத்தை) அடைகிறார்களென்பது பிரசித்தம். (௫௧)

---

௫௨. யதா தே மோஹகலிலம் புத்திர் வ்யதிதரிஷ்யதி
ததா கந்தாஸி நிர்வேதம் ஶ்ரோதவ்யஸ்ய ஶ்ருதஸ்ய ச

யதா	எப்போது
தே	உன்னுடைய
புத்தி:	புத்தியானது
மோஹகலிலம்	{ (தேகமே ஆத்மாவென்கிற) அக்ஞானமாகிய தோஷத்தை
வ்யதிதரிஷ்யதி	கடக்குமோ அல்லது தாண்டுமோ
ததா	அப்போது
ஶ்ரோதவ்யஸ்ய	கேட்கவேண்டிய வேதார்த்தத்திலும்
ஶ்ருதஸ்ய ச	கேட்ட வேதார்த்தத்திலும்
நிர்வேதம்	வைராக்கியத்தை அல்லது வெறுப்பை
கந்தாஸி	அடைவாய்.

எப்போ துன்னுடைய புத்தியானது தேகமே ஆத்மாவென்[illegible] அக்கியானமாகிய தோஷத்தைக் கடக்குமோ அப்போ[illegible] கேட்ட வேதாந்தார்த்தத்திலாவது இனிக் கேட்கப்போகும் வேதா[illegible]ர்த்தத்திலாவது வெறுப்பை யடைவாய்.

(ஶ௦) இதுவரையில் செய்திருக்கிற வேதாந்த[illegible] இனிச் செய்யவேண்டிய வேதாந்த [illegible] வெறுப்புண்டாகக் கூடாது. ஏனென்றால், நீ [illegible] விருக்கிறபடியால் வேதாந்தார்த்தங்களை [illegible] வேண்டியவனாக விருக்கிறாய். [illegible] விவரத்தையும் சொல்வதாகிய வேதவாக்கியங்[illegible] வது பிரம்மஞானிக்குத் தகுமானாலும் நீ [illegible] தகுந்தவனாகமாட்டாய். உனக்கு ஞானம்[illegible] யென்று தாத்பரியம்.

(ணா) எப்போதுன் புத்தியானது அக்[illegible] மோ அப்போது நானிதுவரையில் [illegible] யெதைச்சொல்லப் போகிறேனோ அவைகளில் [illegible] யடைவாய்.

சுகதுக்கங்களில் சமபுத்தி யுடையவன் புண்ணியபாவங்க ளிரண்டையு மிந்த லோகத்திலே யல்லது இந்த ஜன்மத்திலேயே விலக்கிக்கொள்ளுகிறன். ஆகையினலே, சமபுத்தி யோகத்தின்பொருட்டு முயற்சிசெய். கருமங்களிலுள்ள சாமர்த்தியமானது யோகமென்று சொல்லப்படுகிறது.

(ஸ்ரீ) "கருமங்களிலுள்ள சாமர்த்தியமானது" என்றால், கருமங்களுடைய சுவபாவமானது பந்தந்தைக் கொடுக்கப்பட்ட தானபோதிலும் அந்தக் கருமத்தையே பலாபேக்ஷயின்றி ஈசுவரார்ப்பண புத்தியாய்ச்செய்து அதையே மோக்ஷத்திற்குச் சாதனமாய்ச் செய்துகொள்ளுவதுதான்.

(ஈா) "யோகஃகர்மஸு கௌஶலம்" = கருமஞ்செய்யும் விஷயத்தில் சமத்துவ புத்தியானது பிரயாசையினு லடையத்தகுந்ததென்று தாற்பரியம். (௫0)

௫க. கர்மஜம் புத்தியுக்தா ஹி ஃபலம் த்யக்த்வா மநீஷிண:।
ஜந்மபந்தவிநிர்முக்தா: பதம் கச்சந்த்யநாமயம்॥

புத்தியுக்தா:*	(சுகதுக்காதிகளில் சமத்துவ) புத்தியுடன் கூடினவர்கள்
கர்மஜம்†	கருமத்தினுலுண்டாகிற
ஃபலம்	பயனை
த்யக்த்வா	ஒழித்து
மநீஷிண: (ஸந்த:)	ஞானமுடையவர்களாகி
ஜந்மபந்தவிநிர்முக்தா:‡	பிறவித்துன்பத்திலிருந்து விடுபட்டு
அநாமயம்§	துன்பமற்ற
பதம்	பதவியை (ஸ்தானத்தை)
கச்சந்தி	அடைகிறார்களென்பது
ஹி	பிரசித்தம்.

---

* (ஶா) சுகதுக்காதிகளில் சமத்துவ புத்தியுடையவர் அல்லது பரமாத்ம தத்துவ ஞானமுடையவர்.

† (ஶ்ரீ,வி) கர்மஜம் ஃபலம் த்யக்த்வா = கருமங்களினுலுண்டாகிற பலன்களையும் விஷய வாசனையையும்விட்டு.

‡ (ஶா) ஜீவன் முக்தாளாக.

§ (ஸூ) சுவர்க்காதிகளுக் கழிவுண்டு என்பதையும், மோக்ஷத்திற் கழிவில்லை, அதை யடைந்தால் துக்கமில்லையென்பதையும் குறித்துக்காட்டும்பொருட்டு (அநாமயம்) என்கிற விந்தபதம் பிரயோகிக்கப்பட்டதாக விருக்கிறது.

துக்க சுகாதிகளில் சமத்துவ புத்தியுடையவர்கள் கருமத்தினு லுண்டாகிற பயனையொழித்து ஞானமுடையவர்களாகிப் பிறவித்துன் பத்தி லிருந்து விடுபட்டுத் துன்பமற்ற பதவியை (மோக்ஷத்தை) அடைகிறார்களென்பது பிரசித்தம். (௫௧)

---

௫௨. 𑌯𑌦𑌾 𑌤𑍇 𑌮𑍋𑌹𑌕𑌲𑌿𑌲𑌂 𑌬𑍁𑌦𑍍𑌧𑌿𑌰𑍍𑌵𑍍𑌯𑌤𑌿𑌤𑌰𑌿𑌷𑍍𑌯𑌤𑌿।
𑌤𑌦𑌾 𑌗𑌨𑍍𑌤𑌾𑌸𑌿 𑌨𑌿𑌰𑍍𑌵𑍇𑌦𑌂 𑌶𑍍𑌰𑍋𑌤𑌵𑍍𑌯𑌸𑍍𑌯 𑌶𑍍𑌰𑍁𑌤𑌸𑍍𑌯 𑌚॥

𑌯𑌦𑌾	எப்போது
𑌤𑍇	உன்னுடைய
𑌬𑍁𑌦𑍍𑌧𑌿𑌃	புத்தியானது
𑌮𑍋𑌹𑌕𑌲𑌿𑌲𑌂	(தேகமே ஆத்மாவென்கிற) அக்கியான மாகிய தோஷத்தை
𑌵𑍍𑌯𑌤𑌿𑌤𑌰𑌿𑌷𑍍𑌯𑌤𑌿	கடக்குமோ அல்லது தாண்டுமோ
𑌤𑌦𑌾	அப்போது
𑌶𑍍𑌰𑍋𑌤𑌵𑍍𑌯𑌸𑍍𑌯	கேட்கவேண்டிய வேதார்த்தத்திலும்
𑌶𑍍𑌰𑍁𑌤𑌸𑍍𑌯	கேட்ட வேதார்த்தத்திலும்
𑌨𑌿𑌰𑍍𑌵𑍇𑌦𑌂	வைராக்கியத்தை அல்லது வெறுப்பை
𑌗𑌨𑍍𑌤𑌾𑌸𑌿	அடைவாய்.

எப்போ துன்னுடைய புத்தியானது தேகமே ஆத்மாவென்கிற அக்கியானமாகிய தோஷத்தைக் கடக்குமோ அப்போ திதுவரையிற் கேட்ட வேதாந்தார்த்தத்திலாவது இனிக் கேட்கப்போகிற வேதாந் தார்த்தத்திலாவது வெறுப்பை யடைவாய்.

(ஶ°) இதுவரையில் செய்திருக்கிற வேதாந்தவிசாரத்திலாவது இனிச் செய்யவேண்டிய வேதாந்த சிரவணத்திலாவது உனக்கு வெறுப்புண்டாகக் கூடாது. ஏனென்றால், நீ அக்கியான நிலைமையி லிருக்கிறபடியால் வேதாந்தார்த்தங்களை யறிந்து அதின்படிநடக்க வேண்டியவனாக விருக்கிறாய். கருமத்தையு மதைச்செய்யவேண்டிய விவரத்தையும் சொல்வதாகிய வேதவாக்கியங்களில் வெறுப்படை வது பிரம்மஞானிக்குத் தகுமானாலும் நீயப்படி வெறுப்படையத் தகுந்தவனாகமாட்டாய். உனக்கு ஞானாதிகார மின்னும் வரவில்லை யென்று தாத்பரியம்.

(ரா) எப்போதுன் புத்தியானது அக்கியானத்தைக் கடக்கு மோ அப்போது நானிதுவரையில் எதைவிடச்சொன்னேனோ இனி யெதைச்சொல்லப் போகிறேனோ அவைகளில் வைராக்கியத்தை யடைவாய்.

(நீ,வி) எப்போ துன்னுடைய புத்தியானது விபரீத ஞானமாகிற தோஷத்தைத் தாண்டிநிற்குமோ வப்போது இதுவனாயிற் பெரியோர்களாற் கேட்டதற்கும் கேட்கப்போகிறதற்கும் பலனை யடைவாய். நிஷ்காம கருமயோகத்தினு லுண்டாகிறவும் மோக்ஷஹேதுவானவும் ஞானத்தையடைவாயென்பது தாத்பரியம். (ருஉ)

ருங. ஶ்ருதிவிப்ரதிபந்நா தே யதா³ ஸ்தா²ஸ்யதி நிஶ்சலா।
ஸமாதா⁴வசலா பு³த்³தி⁴ஸ்ததா³ யோக³மவாப்ஸ்யஸி॥

ஶ்ருதிவிப்ரதிபந்நா { அநேக அர்த்தங்களைக் கேட்டதினுல் கலங்கியிருக்கிற
தே உன்னுடைய
பு³த்³தி⁴: புத்தியல்லது அந்தக்கரணமானது
யதா³ எப்போது
நிஶ்சலா கலங்காத அல்லது சலிக்காததாய்
ஸமாதௌ⁴ { பரமாத்மாவிடத்தில் அல்லது இடைவிடாத தியானத்தில்
அசலா* நிலையாய்
ஸ்தா²ஸ்யதி நிற்குமோ
ததா³ அப்போது
யோக³ம் { (கருமயோகத்திற்குப் பலனுன தத்துவ ஞாந) யோகத்தை
அவாப்ஸ்யஸி அடைவாய்.

அநேக (வைதிக லவுகிக விஷயங்களான) அர்த்தங்களைக் கேட்டதினுல் கலக்கங்கொண்டிருக்கிற உன்னுடைய புத்தியானது கலக்கமற்று எப்போது இடைவிடாமல் பிரம்மநிஷ்டையில் நிலையாய் நிற்குமோ வப்போது கருமயோக பலனுகிய தத்துவஞ் ஞாநயோகத்தை யடைவாய்.

(ரா) ஶ்ருதி=நாமிதுவனாயிற் சொல்லிவந்த சாஸ்திரார்த்தத்தை நீ கேட்பதினுல், வி=விசேஷமாய், ப்ரதிபந்நா=ஆத்மாவை, பிரபஞ்சத்தைக் காட்டிலும் விலக்ஷணனென்றும் நித்தியனென்றும் நிரதிசயனென்றும் சூக்ஷ்மனென்றும் கிரகித்திருக்கிற, தே=உன்னுடைய, பு³த்³தி⁴:=புத்தியானது, யதா³=எப்போது, ஸமாதௌ⁴=கருமானுஷ்டானத்தினுற் சுத்தியை யடைந்திருக்கிற மனசில், நிஶ்சலா=சலிக்காமல், அசலா=ஓரேவிதமாய், ஸ்தா²ஸ்யதி=நிற்குமோ, ததா³=அப்போது, யோக³ம் = ஞாநயோகமாகிற ஆத்ம தெரிசனத்தை, அவாப்ஸ்யஸி=அடைவாய். (ருங)

---

* (ஶம்) விகல்பமற்ற.

ஸஜ்ஜுந உவாச.

ருச. ஸ்திதப்ரஜ்ஞஸ்ய காபாஷா ஸமாதிஸ்தஸ்ய கேஶவ|
ஸ்திததீ꞉ கிம் ப்ரபாஷேத கிமாஸீத வ்ரஜேத கிம்||

ஸஜ்ஜுநஉவாச	அர்சுனன்சொல்வது
ஹேகேஶவ	ஓ! கேசவா!
ஸமாதிஸ்தஸ்ய	சமாதியிலிருக்கிற
ஸ்திதப்ரஜ்ஞஸ்ய*	நிலைத்த ஞானமடைந்தவனுடைய
பாஷா	லக்ஷணம்
கா	எப்படிப்பட்டது
ஸ்திததீ꞉	நிலைத்தஞானமுடையவன்
கிம்	எப்படி
ப்ரபாஷேத†	பேசுவான்
கிம்‡	எப்படி
ஆஸீத‡	இருப்பான் (என்னத்தைச்செய்துக்கொண்டிருப்பான்)
கிம்§	எப்படி } நடத்தை அல்லது செய்கை
வ்ரஜேத§	நடப்பான் } எப்படிப்பட்டது.

அர்சுனன் கிருஷ்ணசுவாமியை நோக்கிச் சொல்வது.

ஓ! கேசவா! சமாதியிலிருக்கிற நிலைத் தஞ்ஞானமடைந்தவனுடைய லக்ஷண மெப்படிப்பட்டது? நிலைத் தஞ்ஞானமுடையவ னெப்படிப்பேசுவான்? எப்படியிருப்பான்? எப்படி நடப்பான்?

(ஸூ) இதில் நான்கு கேள்விகள் அடங்கியிருப்பதாகச் சொல்லலாம்; அல்லது இலக்ஷணமென்பதைப் பொதுவான கேள்வியாகவும் மற்ற மூன்றையு மதற்கு விவரமாயும் சொல்லலாம். நான்கு கேள்விகளாக பாஷியக்காரர்களும் வியாக்கியாதாக்களு மபிப்பிராயப்பட் டிருக்கிறார்கள். (ருச)

---

* (ஶம்) தானே பிரம்மமென்கிற ஞானத்தை யுடையவனுடைய.

† (ஈா) வாசிகம் (வாயினால் பேசுவதுமுதலியன) எப்படியிருக்கும்.

‡ (ஈா) மானசிகம் (மனோவிருத்தி) எப்படியிருக்கும். (ஶ்ரீ,வி) எங்கேயிருப்பான்.

§ (ஈா) காயிகம் (தேகத்தினால் செய்யுஞ்செய்கை) எப்படிப்பட்டதாயிருக்கும். (ஶ) நடப்பது, செய்வது, எப்படியிருக்கும். (ஶ்ரீ,வி) செய்கை எப்படி யிருக்கும்.

ஸ்ரீபகவாநுவாச.

௫௫. ப்ரஜஹாதி யதா காமாந் ஸர்வாந் பார்த்த மநோகதாந்।
ஆத்மந்யேவாத்மநா துஷ்ட: ஸ்திதப்ரஜ்ஞஸ்ததோச்யதே॥

ஸ்ரீபகவாநுவாச — கிருஷ்ணபகவான் சொல்வது
பார்த்த — ஓ! அர்சுனா!
யதா — எப்போது
மநோகதாந் — மனதிலிருக்கிற
ஸர்வாந் — சகலமான
காமாந்* — விருப்பங்களை
ப்ரஜஹாதி — முழுதும் விட்டொழிக்கிறானோ
ஆத்மந்யேவ† — ஆத்மாவினிடத்திலேயே
ஆத்மநா‡ — தன்னாலே
துஷ்ட: — சந்துஷ்டியுள்ளவனாக
(பவதி) — ஆகிறானோ
ததா — அப்போது
ஸ்திதப்ரஜ்ஞ: (இதி) உச்யதே — நிலைத் தஞ்ஞானியென்று சொல்லப்படுகிறான்.

ஸ்ரீ கிருஷ்ணபகவான் அர்சுனனைநோக்கிச் சொல்வது.

ஓ! பார்த்தா! எப்போது மனதிலிருக்கிற சகல விருப்பங்களையும் முழுதும் விட்டொழிந்து, ஆத்மாவினிடத்திலேயே தன்னாலே சந்துஷ்டியுள்ளவனாக வாகிறானோ வப்போது நிலைத் தஞ்ஞானியென்று சொல்லப்படுகிறான்.

(ஸா) இதினால் ஆத்மசந்துஷ்டிதான் இலக்ஷணமென்று சொன்னதாக ஆச்சுது. (௫௫)

---

௫௬. துக்கேஷ்வநுத்விக்நமநா: ஸுகேஷு விகதஸ்ப்ருஹ:।
வீதராகபயக்ரோத: ஸ்திததீர்முநிருச்யதே॥

துக்கேஷு — துக்கம்வந்தாலும்
அநுத்விக்நமநா: — துடிக்காதமனதை யுடையவனாயும்
ஸுகேஷு — சுகம்வந்தாலும்

---

* (டீ,வி) காமக்குரோதம் முதலியவைகளை.

† (ஸ்ரீ) தன்னுடைய ஸ்வரூபானந்தத்திலேயே. (ஶம்) (ரா) (ம) பிரத்தியகாத்ம ஸ்வரூபத்திலேயே.

‡ (ரா) மனதினாலே. (ம) (டீ,வி) பரமாத்துமாவினுடைய பிரசாதத்தினாலே.

விகதஸ்ப்ருஹ꞉	பற்றற்றவனுயும்
வீதராகபயக்ரோத꞉	விருப்பம், பயம், கோபமற்றவனுகவு மிருக்கிற
முநி꞉*	மௌனி அல்லது சந்நியாசியானவன்
ஸ்திததீ꞉	நிலைத் தஞ்ஞானியாக
உச்யதே	சொல்லப்படுகிருன்.

துக்கம்வந்தாலும் துடிக்காத மனதை யுடையவனுயும் சுகம் வந்தாலு மதிற்பற்றற்றவனுயும், விருப்பம், பயம், கோபமில்லாதவனுயு மிருக்கிற முனியானவன் நிலைத் தஞ்ஞானியாகச் சொல்லப்படுகிருன்.

(ஸ்ரீ) இந்தச் சுலோகத்தினுலு மிதற்கு முந்திய சுலோகத்தினுலும் முதலாவது கேள்வியான நிலைத் தஞ்ஞானியி னிலக்ஷணஞ் சொல்லப்பட்டது.

(ரா) முந்திய சுலோகத்தி லெவனைக்குறித்துச் சொல்லப்பட்டதோ, அவன் முதல் அந்தஸ்திலுள்ளவன். பிரபஞ்சவாசனை முற்றிலுமற்றவன். இதிற் சொல்லப்பட்டவனே இரண்டாவ தந்தஸ்துள்ளவன், பிரபஞ்சவாசனை முற்றிலு மற்றுப்போகாமல் சில பற்றுதலுடனிருப்பவன். (ருசு)

ருஎ. ய꞉ ஸர்வத்ராநபிஸ்நேஹஸ்தத்தத்ப்ராப்ய ஶுபாஶுபம்।
நாபிநந்ததி ந த்வேஷ்டி தஸ்ய ப்ரஜ்ஞா ப்ரதிஷ்டிதா॥

ய꞉	எவன்
ஸர்வத்ர†	சகலத்திலும்
அநபிஸ்நேஹ꞉‡	அபிமானமற்றவனே
தத்தத் ஶுபாஶுபம்	அந்தந்த இஷ்டாநிஷ்டங்களை
ப்ராப்ய	அடைந்தாலும்
நாபிநந்ததி	சந்தோஷப்படுகிறதில்லையோ
ந த்வேஷ்டி	வெறுப்படைகிறதில்லையோ
தஸ்ய	அவனுடைய
ப்ரஜ்ஞா	ஞானமானது
ப்ரதிஷ்டிதா	நிலைத்தது.

---

* (ரா) ஆத்மத் தியானமுள்ளவன்.

† (ஸம்) தேகம், பிராணன் முதலியவைகளில் (ஸ்ரீ) புத்திரமித்திராதிகளில் (ரா) இஷ்டமான வஸ்துக்களில்.

‡ (ரா) உதாசீனன்

எவன் சகலத்திலு மபிமானமற்றவனுயு மந்தந்த இஷ்டாநிஷ்டங்களை யடைந்தாலும் சந்தோஷப்படாதவனுயும், வெறுப்பு அல்லது துவேஷ மற்றவனுயுமிருக்கிருனே வவனுடைய ஞானமானது நிலைத்ததென்று சொல்லப்படும்.

(ஸ்ரீ) இதிற் சொல்லப்பட்டவன் உதாஸீநநு = அலக்ஷியமாயிருப்பவன், எப்படியென்ருல், துக்கமுண்டானுல் துக்கப்படாமலிதில் எனக்கென்ன சம்பந்தமென்றும், சுகமுண்டானு லதில் சந்தோஷப்படாமல் இந்தப்பிரபஞ்சத்தின் சுகம் சுகமாகுமா? இது எனக்குச் சந்தோஷத்தை யுண்டாக்கமாட்டாதென்றும், சொல்லுவான். இதானது ருச-வது சுலோகத்திலுள்ள விரண்டாவது கேள்வியான எப்படிப்பேசுவான் என்பதற்கு உத்தரஞ்சொல்லப்பட்டதாயிருக்கிறது.

(ஞா) இதிற் சொல்லப்பட்டவன் மூன்ருவதுவகுப்பில் சேர்ந்தவன். பிரபஞ்சவிஷயத்தில் மனப்பிரவிர்த்தி யுள்ளவனுயும், ஆனுல் அப்படிப்பட்ட பிரவிர்த்தியினு லுண்டாகும் சுகதுக்காதிகளில் தான் சம்பந்தமற்றவனென் றுதாசீனனுயு மிருப்பவன். (ருஎ)

ருஅ. யதா ஸம்ஹரதே சாயம் கூர்மோ ங்கானீவ ஸர்வஶ꞉।
இந்த்ரியாணீந்த்ரியார்த்தேப்ய꞉ தஸ்ய ப்ரஜ்ஞா ப்ரதிஷ்டிதா॥

சாயம்*	இவன் (நிலைத்த ஞானமுடைய யோகியானவன்)
கூர்ம꞉	ஆமையானது
அங்கானீவ	அவயவங்களை (உள்ளுக் கிழுத்துக்கொள்வது) ப்போல
ஸர்வஶ꞉	சகலமான
இந்த்ரியார்த்தேப்ய꞉	விஷயங்களிலிருந்து
இந்த்ரியாணி	இந்திரியங்களை
யதா	எப்போது
ஸம்ஹரதே	இழுத்துக் கொள்ளுகிருனே
(ததா)	அப்போது
தஸ்ய	அவனுடைய
ப்ரஜ்ஞா	ஞானமானது
ப்ரதிஷ்டிதா	நிலைத்தது.

---

* (ஸ) ஞாநநிஷ்டையிற் பிரவிர்த்தித்திருக்கிற யதியானவன் (ஸ்ரீ,வி) ஞாநியானவன்.

நிலைத்த ஞானமுடைய யோகியானவன் ஆமையானது (வெளியிற் பிரவிர்த்திக்கவிட்ட தன்னுடைய) அவயவங்களை யுள்ளுக்கிழுத்துக்கொள்வதுபோல, சகலவிஷயங்களிலிருந்தும் இந்திரியங்களை யெப்போ திழுத்துக்கொள்ளுகிறானோ வப்போ தவனுடைய ஞானமானது நிலைத்ததென்று சொல்லப்படும்.

(ஸ்ரீ) ஆமை தன்னவயவங்களை வருத்தமன்றி யிழுத்துக்கொள்வதுபோல இவனும் விஷயங்களிற் பிரவிர்த்தித்திருக்கிற விந்திரியங்களை வருத்தமன்றிச் சுவாதீனஞ் செய்துகொள்ளுவா னென்பதைச்சுட்டிக்காட்ட ஆமையானது உதாரணமாய்ச் சொல்லப்பட்டது.

(ரா) இவன் இந்திரியங்களை விஷயங்களிலிருந்து இழுப்பதும் மறுபடி விடுவதுமாய் இந்திரியங்களைத் தன்சுவாதீனமாக வைத்துக் கொண்டு முயற்சிசெய்துக்கொண்டிருப்பவன், ஆகையால் நான்காவது வகுப்பில் சேர்ந்தவன். (ருஅ)

ருகூ. விஷயா விநிவர்தந்தே நிராஹாரஸ்ய தேஹிந:।
ரஸவர்ஜம் ரஸோऽப்யஸ்ய பரம் த்ருஷ்ட்வா நிவர்ததே॥

நிராஹாரஸ்ய *	இந்திரியங்கள் மூலமாய் விஷயங்களைக் கிரகிக்காம லிருக்கிற
தேஹிந: †	ஆத்மாவுக்கு
ரஸவர்ஜம்	இச்சையைத்தவிர
விஷயா: ‡	விஷயானுபவங்கள்
விநிவர்தந்தே	நிவிர்த்தியாய்விடும்
அஸ்ய	இந்த ஸ்திதப்பிரஞ்ஞனுக்கு
ரஸோऽபி	(விஷய) இச்சையுங்கூட
பரம் ¶	பரமாத்மாவை

---

* (ஶா) ஆகாரஞ்செய்யாத (சாப்பிடாத)

† (ஶா) தேகத்தை யுடையவனென்று பொதுவான அர்த்தம். தேகத்தை யுடையவன் யாரென்றால், ஜீவனென்று துவைதிகளுடையவும் விசிஷ்டாத்துவைதிகளுடையவும் அர்த்தம். அத்துவைதிகளுக்கு அவித்தையுடன் சம்பந்தப்பட்டிருக்கிறவரையில் ஜீவனென்று வியவகாரமேயன்றி வாஸ்தவத்தில் ஜீவன்வேறே பரமாத்மா வேறேயல்லவென் றர்த்தம். ஆத்மாவென்பது ஜீவாத்மா பரமாத்மா இருவருக்கும் பொதுவானபதம். சந்தர்ப்பத்திற்குத் தகுந்தபடி யர்த்தஞ்செய்ய வேண்டும்.

‡ (மு) இந்திரியங்கள்.

¶ (மு) தன்னையே பரமாத்மாவாக (ரா) விஷயங்களைப் பார்க்கிலும் அன்னியமாகவும் சுகஸ்வரூபமாகவு மிருக்கிற ஆத்மஸ்வரூபத்தை.

த்ருஷ்ட்வா*	பார்த்து
நிவர்த்ததே	நிவிர்த்தியாகிறது.

இந்திரியங்கள் மூலமாய் விஷயங்களைக் கிரகிக்காமலிருக்கிற வாத்மாவுக் கிச்சைதவிர விஷயானுபவங்கள் நிவிர்த்தியாய்விடும். ஸ்திதப்பிரஞ்ஞனுக்கு இச்சையுங்கூடப் பரமாத்மாவைப் பார்த்தால் நிவிர்த்தியாய் விடும்.

(ஸா) இந்திரியங்கள் வெளியிலுள்ள விஷயங்களாகிய வஸ்துக் களையே யெப்போதும் பார்த்துக்கொண்டிருக்கிற படியால் இந்திரி யங்களுக்கு விஷயங்க ளாகாரமாயிருக்கின்றன. ஆகையால், முதலி லிந்திரியங்களை யடக்கவேண்டும். இந்திரியங்களை யடக்கினலும் இச்சாஸ்வரூபமான மனதடங்காது. பரமாத்ம தெரிசனத்தினல் அந்த மனதினுடைய விச்சையும் அடங்கிவிடுமென்பதொரு அர்த் தம். மற்றொரு அர்த்தமாவது, ஆகாரமில்லாம லிருக்கிறவனுக்குப் பசியினல் வருத்தப்படும்போது தேகபலங்குறைந்து கண் வாய் முத லிய விந்திரியங்கள் சோர்வடைந்து இந்திரியங்கள் விஷயங்களிற் பிரவிர்த்திக்காமல் விஷயங்களைவிட்டு இந்திரியங்கள் பிரிந்துவிடக் கூடுமானலும், மனதிலுள்ள வாசையாகிய விச்சை பிரியமாட்டாது. இப்படிப்பட்ட விந்திரிய நிக்கிரகமானது மனதிலுள்ள வாசையை நிவிர்த்திக்கவாவது பரமாத்ம தெரிசனத்திற்காவது யோக்கியமாகி றதில்லை. ஞானியோ இந்திரியங்களை சுயேச்சையாய் அடக்கி மனதை ப் பரமாத்மாவிடத்திற் செலுத்துகிறபடியால் பரமாத்ம தெரிசனத் திற்கு யோக்கியனுயிருக்கிறுன். இந்த அர்த்தத்தையும் (ஸ்ரீ) ஆத ரிக்கிறுர். (௫௯)

---

௬0. யததொஹ்யபிகௌந்தேய புருஷஸ்ய விபஸ்சித:।
இந்த்ரியாணி ப்ரமாதீநி ஹரந்தி ப்ரஸபம் மந:॥

ஹேகௌந்தேய	ஓ! குந்திபுத்திரா !
யதத:	(மோக்ஷமடைய) பிரயத்தினஞ்செய்கிற
விபஸ்சித:	விவேகியான
புருஷஸ்ய	புருஷனுடைய
மநோபி	மனதையுங்கூட
ப்ரமாதீநி	கலங்கச்செய்கிற
இந்த்ரியாணி	இந்திரியங்கள்
ப்ரஸபம்	வலுமையாக (பலவந்தமாக)
ஹரந்தி	இழுத்துக்கொண்டு போகின்றன.

---

* (ஶம்) அறிந்து (ஸ்ரீ,வி) கண்ணுற்பார்த்து.

மோக்ஷமடையப் பிரயத்தினஞ்செய்கிற விவேகியான புருஷனுடைய மனதையுங்கூடக் கலங்கும்படிச் செய்கிற விந்திரியங்கள் (அந்தமனதை) பலவந்தமா யிழுத்துக்கொண்டு போகின்றன.

(ஶ்ரீ,வி) இந்திரியங்களை வைராக்கியத்தினு லடக்கினால் மனதும் சுவாதீனமாய் பிரம்மதெரிசனத்திற் கநுகூலமாகுமேயன்றி (முந்திய சுலோகத்திற் சொல்லியிருக்கிறபடி) ஆகாரஞ் செய்யாத்தினால் இந்திரியங்கள் அடங்கி யிருக்கிறவனுக்கு மனது சுவாதீனமாகவாவது பரமாத்ம தெரிசனமாகவாவது சாத்தியமானதே யல்லவென்பது தாத்பரியம்.

(ஸூ) விவேகிகளின் மனதையுங்கூட விந்திரியங்கள் பலவந்தமா யிழுத்துக்கொண்டு போகுமென்றதினால், அவிவேகிகளுடைய மனதை இழுத்துக்கொண்டு போகிறது ஆச்சரியமல்ல வென்கிற அர்த்தம் துவனிக்கிறது. (௬௦)

---

௬௧. 𑌤𑌾𑌨𑌿 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌾𑌣𑌿 𑌸𑌂𑌯𑌮𑍍𑌯 𑌯𑍁𑌕𑍍𑌤 𑌆𑌸𑍀𑌤 𑌮𑌤𑍍𑌪𑌰𑌃।
𑌵𑌶𑍇 𑌹𑌿 𑌯𑌸𑍍𑌯𑍇𑌨𑍍𑌦𑍍𑌰𑌿𑌯𑌾𑌣𑌿 𑌤𑌸𑍍𑌯 𑌪𑍍𑌰𑌜𑍍𑌞𑌾 𑌪𑍍𑌰𑌤𑌿𑌷𑍍𑌠𑌿𑌤𑌾॥

𑌤𑌾𑌨𑌿 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌾𑌣𑌿	அவைகளை (இந்திரியங்களை) எல்லாம்
𑌸𑌂𑌯𑌮𑍍𑌯	அடக்கிக்கொண்டு
𑌯𑍁𑌕𑍍𑌤𑌃	மனநிலை யுள்ளவனையும்
𑌮𑌤𑍍𑌪𑌰𑌃*	என்னையே பரமானதெய்வமென்றெண்ணினவனையும்
𑌆𑌸𑍀𑌤†	இருக்கவேண்டியது
𑌯𑌸𑍍𑌯	எவனுடைய
𑌵𑌶𑍇 𑌹𑌿	சுவாதீனத்திலேயே
𑌇𑌨𑍍𑌦𑍍𑌰𑌿𑌯𑌾𑌣𑌿	இந்திரியங்கள்
(𑌵𑌰𑍍𑌤𑌨𑍍𑌤𑍇)	இருக்கின்றனவோ
𑌤𑌸𑍍𑌯	அவனுடைய
𑌪𑍍𑌰𑌜𑍍𑌞𑌾	ஞானமானது
𑌪𑍍𑌰𑌤𑌿𑌷𑍍𑌠𑌿𑌤𑌾	நிலையுள்ளதாயிருக்கிறது.

அந்த (முன்சொன்ன) இந்திரியங்களையெல்லா மடக்கிக்கொண்டு மனநிலை யுள்ளவனையு மென்னையே பரமானதெய்வமென் றெண்ணினவனையு மிருக்கவேண்டியது. எவனுடைய சுவாதீனத்தி லிந்

---

* (ஸ) பரமாத்மா தான்றானென்று நினைத்தவனையும் (ரா) என்னிடத்தில் மனதுவைத்தவனையும்.

† (ஶ்ரீ,வி) ஞானசமாதியி லிருக்கவேண்டியது.

திரியங்க ளிருக்கின்றனவோ அவனுடைய ஞானமானது நிலையுள்ள தென்று சொல்லப்படும்.

(ஸ்ரீ) அர்சுனனுடைய மூன்றாவது கேள்வியான "கிமாஸீத = எப்படியிருப்பான்" என்பதற்கு உத்தரஞ் சொல்லப்பட்டது.

(ஸா) இந்திரியங்களைச் சுலபமாய் சுவாதீனப்படும்படிச் செய்துகொள்ளவேண்டு மென்பதை ருஅ - வது சுலோகத்திலும், ஆனா லந்த விந்திரியங்கள் விவேகியின் மனதைக்கூடக் கலங்கச்செய்திழுத்துக்கொண்டுபோகும் சத்தியுள்ளன வென்பதை ருகூ - சுo - வது சுலோகங்களிலும் அவ்விதமான விந்திரியங்களை யடக்குவதற்கு மனநிலையும் பரமாத்மாவினிடத்தில் நம்பிக்கையும் காரணமாயிருக்கின்றனவென்று இந்தச் சுலோகத்திலுஞ் சொல்லப்பட்டதாக விருக்கிறது. (சுக)

சுஉ. த்⁴யாயதோ விஷயாந் பும்ஸ꞉ ஸங்க³ஸ்தேஷூபஜாயதே।
ஸங்கா³த் ஸஞ்ஜாயதே காம꞉ காமாத் க்ரோதோ⁴(அ)பி⁴ஜாயதே॥

சுரு. க்ரோதா⁴த் ப⁴வதி ஸம்மோஹ꞉ ஸம்மோஹாத் ஸ்ம்ருதிவிப்⁴ரம꞉।
ஸ்ம்ருதிப்⁴ரம்ஶாத்³ பு³த்³தி⁴நாஶோ பு³த்³தி⁴நாஶாத் ப்ரணஶ்யதி॥

விஷயாந்	(உலகத்திலுள்ள) வஸ்துக்களை
த்⁴யாயத꞉	சிந்திக்கிற
பும்ஸ꞉	புருஷனுக்கு
தேஷு	அவைகளில்
ஸங்க³꞉	பற்றுதல் (பிரியம்)
உபஜாயதே	உண்டாகிறது
ஸங்கா³த்	பற்றுதலிலிருந்து
காம꞉	ஆசையானது
ஸஞ்ஜாயதே	உண்டாகிறது
காமாத்*	ஆசையிலிருந்து
க்ரோத⁴꞉	கோபமானது
அபி⁴ஜாயதே	உண்டாகிறது
க்ரோதா⁴த்	கோபத்திலிருந்து
ஸம்மோஹ꞉†	அறிவின்மை
ப⁴வதி	உண்டாகிறது

---

* (ஶo) (தீ,வி) ஆசைப்பட்ட வஸ்துவை யடைவதில் தடையுண்டானா லதிலிருந்து.

† (ஆ) (தீ,வி) பாபகாரியத்தி லிச்சையானது.

ஸம்மோஹாத்	அறிவின்மையிலிருந்து
ஸ்ம்ருதிவிப்ரம:*	நினைவின்மை
(பவதி)	உண்டாகிறது
ஸ்ம்ருதிப்ரம்சாத்	நினைவின்மையிலிருந்து
புத்திநாச:†	புத்திக்கேடானது
(பவதி)	உண்டாகிறது
புத்திநாசாத்	புத்திக்கேடினால்
ப்ரணச்யதி‡	{ முழுதுங் கெட்டவனாவான், அதாவது, உபயோகமற்ற புருஷனாவான்.

விஷயங்களைச் சிந்திக்கிற (உலகத்திலுள்ள வஸ்துக்களி லெப்போதும் நினைப்புள்ள) புருஷனுக் கந்த வஸ்துக்களில் பற்றுதலுண்டாகிறது. பற்றுதலினலாசையும், ஆசையினற் கோபமும், கோபத்தின லறிவின்மையும், அறிவின்மையால் நினைவின்மையும், நினைவின்மையினற் புத்திநாசமு முண்டாகி, புத்திநாசத்தால் முழுதுங்கெட்டவனுகிருன்.

(ஶம்) விஷய சிந்தையிலிருந்துண்டாகிற பிரமாதங்கள் இதிற் சொல்லப்பட்டன. என்னத்திற்காகவென்றல், இந்திரியங்களை விஷயங்களிற் பிரவிர்த்திக்கவிடாமல் அடக்கவேண்டியது முக்கியமென்பதற்காகவும், அப்படியே மனதையும் அடக்கவேண்டு மென்பதற்காகவுந்தான். (கூஉ, கூந)

கூச. ராகத்வேஷவியுக்தைஸ்து விஷயாநிந்த்ரியைச்சரந்।
ஆத்மவச்யைர்விதேயாத்மா ப்ரஸாதமதிகச்சதி॥

ராகத்வேஷவியுக்தை:	விருப்பு வெறுப்பற்றும்
ஆத்மவச்யை:	தனக்கு ஸ்வாதீனங்களாயுமிருக்கிற
இந்த்ரியை:¶	இந்திரியங்களினலே
விஷயாந்	அன்னபானதிவிஷயங்களை

---

* (ஶம்) (ஶ்ரீ) (த) சாஸ்திரம் ஆசாரியோபதேசமிவைகளினல் தெரிந்துக்கொண்ட அர்த்தத்தை மறந்துபோகிறது.

† (ஶம்) காரியாகாரிய விவேகத்திற்கு யோக்கியமான அந்தக்கரணம் மலினமடைதல்.

‡ (ஶம்) புருஷார்த்தத்திற்கு அயோக்கியனுகிருன். (ரா) சமுசாரத்தையடைகிருன் (த) (ஶ்ரீ,வி) நரகத்தை யடைகிருன்.

¶ (ஶ்ரீ,வி) வெளியிந்திரியங்களினல்.

வாலஸ்டீ*	அனுபவிக்கிறவனானாலும்
விதெயாத்மா	சுவாதீனமான மனதையுடையவன்
ப்ரஸாதம்	மனச்சமாதானத்தை (தெளிவை)
அதிகச்சதி	அடைகிறான்.

விருப்பு வெறுப்பற்று தனக்கு சுவாதீனமா யிருக்கிற விந்திரியங்களினாலே அன்னபானாதி விஷயங்களை யனுபவிக்கிறவனானாலும் சுவாதீனமான மனதை யுடையவன் மனச்சமாதானத்தை யடைகிறான்.

(ஸ்ரீ) முந்திய விரண்டு சுலோகங்களு மிந்தச் சுலோகத்திற்குச் சம்பந்தப்பட்டவைகள் தான், விஷயங்களைவிட வேண்டுமென்று முன் சொல்லப்பட்டிருந்தாலும் அவசியமானவளவாயில் விஷயங்களை யநுபவிக்கிறதினால் பாதக மடையானென்பது இதிற் சொல்லப்பட்டது. இதானது அர்ஜுனனுடைய நான்காவது கேள்வியான "வ்ரஜேதகிம்=எப்படி நடப்பான் அல்லது செய்கை யெப்படியிருக்கும்" என்கிறதற்கு உத்தரமாக விருக்கிறது.

(ஸூ) ஞானியானவ னிந்திரியங்களையும் மனதையும் விஷயங்களிற் பிரவேசிக்கவிடாமல் தடுக்கவேண்டுமென்று முன்னாலே சொல்லப்பட்டதல்லவா? அப்படியிருந்தாலு மிடைவிடாமல் பிரம்மத்தியானஞ் செய்பவனுங் கூடத் தேகத்தைக் காப்பாற்றாமல் போனால் பிரம்மத்தியானத்திற் கிடையூறுண்டாகும், ஆகையால், தேக சம்ரக்ஷணார்த்தமாக அவசிய மெவ்வளவுவேண்டியதோ அவ்வளவு வரையி லன்னாதிகளைச் சம்பாதிக்கவிஷயங்களிற் பிரவிர்த்திக்கலாம். அப்படிப் பிரவிர்த்திப்பதினாலே இந்திரியங்கள் மனது இவைகளைச் சுவாதீனப் படுத்திக் கொண்டவனுக்கு அன்னபானாதிகளின் நிமித்தமுண்டான விஷயாநுபவமானது தியானத்திற்குத் தடையாகமாட்டாதென்பது தாத்பரியம். (சுச)

சுரு. ப்ரஸாதெஸவ்து:கா²நாம் ஹாநிரஸ்யோபஜாயதே।
ப்ரஸந்நசேதஸோஹ்யாஸு புத்தி:பர்யவதிஷ்டதி॥

ப்ரஸாதே (ஸதி)	மனச்சமாதானமானபின்பு
அஸ்ய	இவனுக்கு
ஸர்வது:கா²நாம்	சகலதுக்கங்களுடைய
ஹாநி:	நாசமானது
உபஜாயதே	உண்டாகிறது

---

* (ஈா) சுத்தமாய் விட்டுவிட்டவன்.

𑌪𑍍𑌰𑌸𑌨𑍍𑌨𑌚𑍇𑌤𑌸𑌃*	சமாதானமான மனதை யுடையவனுக்கு
𑌹𑍍𑌯𑌾𑌶𑍁	சீக்கிரம்
𑌬𑍁𑌦𑍍𑌧𑌿𑌃†	புத்தியானது
𑌪𑌰𑍍𑌯𑌵𑌤𑌿𑌷𑍍𑌠𑌤𑍇†	ஸ்திரமாய் நிற்கும்.

மனச்சமாதானம் (தெளிவு அல்லது அமரிக்கை) உண்டானவனுக் கெல்லாத் துக்கங்களும் நாசமடையும். சமாதானமான மனதை யுடையவனுடைய புத்தியானது சீக்கிரமாய் ஸ்திரத்தை யடையும்.

---

௬௬. 𑌨𑌾𑌸𑍍𑌤𑌿 𑌬𑍁𑌦𑍍𑌧𑌿𑌰𑌯𑍁𑌕𑍍𑌤𑌸𑍍𑌯 𑌨 𑌚𑌾𑌯𑍁𑌕𑍍𑌤𑌸𑍍𑌯 𑌭𑌾𑌵𑌨𑌾।
𑌨 𑌚𑌾𑌭𑌾𑌵𑌯𑌤𑌃 𑌶𑌾𑌨𑍍𑌤𑌿𑌰𑌶𑌾𑌨𑍍𑌤𑌸𑍍𑌯 𑌕𑍁𑌤𑌃 𑌸𑍁𑌖𑌮𑍍॥

𑌅𑌯𑍁𑌕𑍍𑌤𑌸𑍍𑌯 ‡	இந்திரிய சுவாதீனமற்றவனுக்கு
𑌬𑍁𑌦𑍍𑌧𑌿𑌃§	ஆத்மஸ்வரூபஞானமானது
𑌨𑌾𑌸𑍍𑌤𑌿	இல்லை
𑌅𑌯𑍁𑌕𑍍𑌤𑌸𑍍𑌯	இந்திரிய சுவாதீனமற்றவனுக்கு
𑌭𑌾𑌵𑌨𑌾¶	ஆத்மத்தியானமும்
𑌨	இல்லை
𑌅𑌭𑌾𑌵𑌯𑌤𑌃+	ஆத்மத்தியான மற்றவனுக்கு
𑌶𑌾𑌨𑍍𑌤𑌿𑌃 𑌨 𑌚 ‖	ஆத்மாவினிடத்தில் மன நிலையுமில்லை
𑌅𑌶𑌾𑌨𑍍𑌤𑌸𑍍𑌯÷	நிலையற்ற மனதை யுடையவனுக்கு

---

* (ஶா) சுத்தாந்தக் கரணமுடையவனுக்கு (ரா) ஆத்ம தெரிசனத்துக்கு விரோதமான தோஷங்களை நிவர்த்தித்த மனதை யுடையவனுக்கு.

† (ஶா) புத்தியானது அகண்ட பிரம்மாகாரமாய் நிற்கும். அதாவது, பிரம்மந்தவிர வேறொன்றுந் தோன்றாது. (ரா) (ஸ்ரீ,வி) 𑌬𑍁𑌦𑍍𑌧𑌿𑌃=ஆத்ம தெரிசனமானது 𑌪𑌰𑍍𑌯𑌵𑌤𑌿𑌷𑍍𑌠𑌤𑍇=உண்டாகும். (ஸ்ரீ) 𑌪𑌰𑍍𑌯𑌵𑌤𑌿𑌷𑍍𑌠𑌤𑍇, யென்றுபாடம். இதுதான் சரியானபாடமென்று தோற்றுகிறது.

‡ (ஶா) மனச்சமாதான மற்றவனுக்கு (ரா) என்னிடத்தில் மனது வைக்காமலே யிந்திரிய சுவாதீனஞ்செய்ய முயல்பவனுக்கு.

§ (ரா) பிரகிருதியிலிருந்து விடுபட்ட ஆத்மஸ்வரூப ஞானமானது.

¶ (ஶா) ஆத்மஞானத்திற் பிரீதியும் (ரா) ஆத்மஸ்வரூபத்தை யாராய்ந்தறிதலானது.

\+ (ரா) ஆத்மஸ்வரூபத்தை யாராய்ந் தறியாதவனுக்கு.

‖ (ரா) விஷய ஆசையற்றுப் போகுதலில்லை.

÷ (ரா) விஷய ஆசை நிவிர்த்தி ஆகாதவனுக்கு.

ஸுகம்
குத: } * — சுகமேது.

இந்திரிய சுவாதீன மற்றவனுக்கு ஆத்மஸ்வரூப ஞானமாவது ஆத்மத்தியான மாவதில்லை. ஆத்மத்தியான மற்றவனுக்கு ஆத்மாவினிடத்தில் மனது நிலைக்கிறதுமில்லை. நிலையற்ற மனதை யுடையவனுக்குச் சுகமேது?

(ஸ்ரீ,வி.) அயுக்தஸ்ய — மனோ நிக்கிரக மில்லாதவனுக்கு
பாவநா நாஸ்தி — தியானமில்லை
அபாவயத: ஶாந்தி: ந — தியான மற்றவனுக்கு அபரோக்ஷ ஞான மில்லை
அஶாந்தஸ்ய மோக்ஷ: ந — அபரோக்ஷ ஞானமில்லாதவனுக்கு மோக்ஷமில்லை
அமோக்ஷஸ்ய ஸுகம் குத: — மோக்ஷ மடையாதவனுக்குச் சுகமேது. (66)

---

67. இந்த்ரியாணாம் ஹி சரதாம் யந்மனோऽநுவிதீயதே।
தத³ஸ்ய ஹரதி ப்ரஜ்ஞாம் வாயுர்நாவமிவாம்ப⁴ஸி॥

சரதாம் — (விஷயங்களில்) பிரவேசிக்கிற
இந்த்ரியாணாம்† — இந்திரியங்களை
யத் — யாதொரு
மந: — மனதானது
அநுவிதீயதே — அநுசரித்துப்போகிறதோ
தத் — அந்தமனதானது
அஸ்ய — இவ்னுடைய (புருஷனுடைய)
ப்ரஜ்ஞாம் — விவேகத்தை
அம்பஸி — (ஸமுத்திர) ஜலத்தில்
நாவம் — கப்பலை
வாயுரிவ — காற்றுப்போல
ஹரதி — இழுத்துக்கொண்டு போகிறது.

விஷயங்களிற் பிரவேசிக்கிற இந்திரியங்களை யாதொரு மனதான தநுசரித்துப்போகிறதோ வந்தமனதானது புருஷனுடைய

---

* (ஶா) இந்திரிய நிக்கிரகசுகம் இல்லை. என்றால், இந்திரியங்களை விஷயங்களிற் பிரவிர்த்திக்கும்படி விட்டிருக்கிறவனாயிற் சுகமே யிருக்கமாட்டாதென்பதே (ரா) மோக்ஷாநந்தமேது.

† கர்மணிஷஷ்டீ அல்லது கர்த்தரிஷஷ்டீ.

விவேகத்தைச் சமுத்திரத்திற் கப்பலைக் காற்று (எப்படி இழுத்துக்கொண்டுபோகுமோ வப்படி)ப்போல இழுத்துக்கொண்டு போகிறது.

(ஸ்ரீ) சரதாம் = விஷயங்களிற் பிரவேசிக்கிற இந்த்ரியாணாம் = இந்திரியங்களுடைய மத்தியில் (என்று லிந்திரியங்களுக்குள்ளே) யத் = எந்த விந்திரியத்தை மந: = மனதானது அநுவிதீயதே = அது சரித்துப்போகிறதோ தத் = அந்த ஒரே இந்திரியமானது அஸ்ய = இப்புருஷனுடைய, ப்ரஜ்ஞாம் = விவேகத்தை அம்பஸி = சமுத்திரத்தில் நாவம் = கப்பலை வாயு: இவ = காற்றுப்போல ஹரதி = அபகரிக்கிறது. (சுஎ)

சு அ. தஸ்மாத்யஸ்ய மஹாபாஹோ நிக்ருஹீதாநி ஸர்வஶ:।
இந்த்ரியாணீந்த்ரியார்தேப்ய: தஸ்ய ப்ரஜ்ஞா ப்ரதிஷ்டிதா॥

மஹாபாஹோ	ஓ! தோள்வலிமையுடைய வர்சுனா!
தஸ்மாத்	ஆகையினாலே
யஸ்ய	எவனுடைய
இந்த்ரியாணி	இந்திரியங்கள்
ஸர்வஶ:	சகலமான
இந்த்ரியார்தேப்ய:	விஷயங்களிலிருந்து
நிக்ருஹீதாநி	விடுவிக்கப் படுகின்றனவோ
தஸ்ய	அவனுடைய
ப்ரஜ்ஞா	ஞானமானது
ப்ரதிஷ்டிதா	நிலைத்திருக்கிறது.

ஓ! அர்சுனா! (இந்திரியங்கள் மனதை இழுத்துக்கொண்டுபோகுஞ் சக்தியையுடைத்தா யிருக்கின்றன) ஆகையினாலே, யெவனுடைய விந்திரியங்கள் சகலமான விஷயங்களிலிருந்து விடுவிக்கப் படுகின்றனவோ அவனுடைய ஞானமானது நிலைத்திருக்கிறதென்று சொல்லப்படும். (சுஅ)

சுகூ. யா நிஶா ஸர்வபூதாநாம் தஸ்யாம் ஜாகர்தி ஸம்யமீ।
யஸ்யாம் ஜாக்ரதி பூதாநி ஸா நிஶா பஶ்யதோ முநே:॥

ஸர்வபூதாநாம்	எல்லாப் பிராணிகளுக்கும்
யா	எது (எந்தப் பிரம்மநிஷ்டையானது)
நிஶா	இராத்திரியோ (இரவுபோலவோ)
தஸ்யாம்	அதில் (அந்தப்பிரம்மநிஷ்டையில்)

𑌸𑌂𑌯𑌮𑍀	இந்திரியங்களையடக்கிய விவேகியானவன்
𑌜𑌾𑌗𑌰𑍍𑌤𑌿	விழித்துக்கொண்டிருக்கிறான்
𑌯𑌸𑍍𑌯𑌾𑌂	எதில் (எந்தவஞ்ஞானதெசையில்)
𑌭𑍂𑌤𑌾𑌨𑌿	பிராணிகள்
𑌜𑌾𑌗𑍍𑌰𑌤𑌿	விழித்துக்கொண்டிருக்கிறார்களோ
𑌸𑌾	அது (அந்தவஞ்ஞானாவஸ்தையானது)
𑌪𑌶𑍍𑌯𑌤𑌃	ஆத்மஞானியான
𑌮𑍁𑌨𑍇𑌃	முனிக்கு
𑌨𑌿𑌶𑌾	இரவு (இராத்திரிபோல).

எல்லாப் பிராணிகளுக்கு மெந்தப் பிரம்மநிஷ்டையானது இரவோ வந்தப் பிரம்மநிஷ்டையில் இந்திரியங்களை யடக்கிய விவேகியானவன் விழித்துக்கொண்டிருக்கிறான். எந்த வஞ்ஞானா வஸ்தையில் பிராணிகள் விழித்துக்கொண் டிருக்கிறார்களோ வந்த வஞ்ஞானவஸ்தையானது ஆத்மஞானியான முனிக்கு இரவா யிருக்கிறது.

(𑌭𑌾) இந்திரியங்களை யடக்கிய வாத்மஞானிக் குலக விஷயங்களிற் பிரவிர்த்தியே யிருக்கமாட்டா தாகையால், அவனுக் குலகவிஷயங்க ளிரவுபோலவும், பிரம்மதெரிசனம் பகல்போலவு மிருக்கும். இந்திரியங்களை யடக்காத வஞ்ஞானிக்கு பிரம்மநிஷ்டையில் பிரவிர்த்தி யிருக்கமாட்டா தாகையால் அவனுக்குப் பிரம்மநிஷ்டை இரவுபோலவும் உலக விஷயங்களுடைய தெரிசனம் பகல்போலவு மிருக்கிறதென்பது தாத்பரியம். (௬௯)

௭௰. 𑌆𑌪𑍂𑌰𑍍𑌯𑌮𑌾𑌣𑌮𑌚𑌲𑌪𑍍𑌰𑌤𑌿𑌷𑍍𑌠𑌂 𑌸𑌮𑍁𑌦𑍍𑌰𑌮𑌾𑌪𑌃 𑌪𑍍𑌰𑌵𑌿𑌶𑌨𑍍𑌤𑌿 𑌯𑌦𑍍𑌵𑌤𑍍।
𑌤𑌦𑍍𑌵𑌤𑍍𑌕𑌾𑌮𑌾 𑌯𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌵𑌿𑌶𑌨𑍍𑌤𑌿 𑌸𑌰𑍍𑌵𑍇 𑌸 𑌶𑌾𑌨𑍍𑌤𑌿𑌮𑌾𑌪𑍍𑌨𑍋𑌤𑌿 𑌨 𑌕𑌾𑌮𑌕𑌾𑌮𑍀॥

𑌆𑌪𑍂𑌰𑍍𑌯𑌮𑌾𑌣𑌂	ஜலங்களினாலே பூர்ணமாய்நிறைந்தவும்
𑌅𑌚𑌲𑌪𑍍𑌰𑌤𑌿𑌷𑍍𑌠𑌂	கரைகடக்காத, அல்லது, ஸ்திரமான இருப்பையுடையவுமான
𑌸𑌮𑍁𑌦𑍍𑌰𑌂	சமுத்திரத்தை
𑌆𑌪𑌃	(நதிமுதலியவைகளின்) ஜலங்கள்
𑌯𑌦𑍍𑌵𑌤𑍍	எப்படி
𑌪𑍍𑌰𑌵𑌿𑌶𑌨𑍍𑌤𑌿*	பிரவேசிக்கின்றனவோ
𑌤𑌦𑍍𑌵𑌤𑍍	அப்படியே
𑌸𑌰𑍍𑌵𑍇 𑌕𑌾𑌮𑌾𑌃	சமஸ்தவிஷயங்களும்
𑌯𑌂	எந்தப்பிரம்மநிஷ்டனை

---

* (𑌪𑌾) லயித்துப்போகின்றனவோ.

ஸ்ரீ விஶந்தி	பிரவேசிக்கின்றனவோ
ஸ꞉	அவன்
ஶாந்திம்	மோக்ஷத்தை
ஆப்நோதி	அடைகிறான்
காமகாமீ	விஷயஆசையுள்ளவன்
ந	மோக்ஷமடைகிறதில்லை.

ஜலங்களினால் பூர்ணமாய் நிறைந்தவும், ஸ்திரமான இருப்பையுடையவுமாகிய சமுத்திரத்தை நதிமுதலிய ஜலங்கள் எப்படிப் போயடையுமோ (அப்படி அடைந்ததினால் சமுத்திரம் கரைகடக்கவாவது யாதொரு விகாரத்தை யடையவாவது மாட்டாதோ) அப்படியே சகலவிஷயங் (இச்சை அல்லது ஆசை) களும் பிரம்மநிஷ்டனைப்போய் அடைந்தபோதிலும் அவன் (அதினால் விகாரமடையாமல்) மோக்ஷத்தை அடைவான். விஷய இச்சை (யில்பற்று) உள்ளவன் மோக்ஷமடைகிறதில்லை. (எ0)

எக. விஹாயகாமாந்யஸ்ஸர்வாந் புமாம்ஶ்சரதி நிஸ்ப்ருஹ꞉।
நிர்மமோ நிரஹங்கார ஸ்ஸஶாந்திமதிகச்ச²தி॥

ய꞉ புமாந்	எந்த (பிரம்மநிஷ்டனை) புருஷன்
ஸர்வாந் காமாந்	சமஸ்தவிஷயங்களையும்
விஹாய	விட்டு
நிஸ்ப்ருஹ꞉	சகலத்திலுமாசையற்றும்
நிர்மம꞉*	(தன்னுடையதென்கிற) மமதையற்றும்
நிரஹங்கார꞉†	(தானென்கிற) அகங்காரமற்றும்
சரதி‡	(எவ்விடத்திலும்) சஞ்சரிக்கிறானோ
ஸ꞉	அவன்
ஶாந்திம்¶	(சகல துக்கத்திலிருந்து விடுபட்டு) சுகத்தை அல்லது மோக்ஷத்தை
அதிகச்ச²தி	அடைகிறான்.

---

* (ஶம்) தன்னுடைய தேகமாவது, தன்தேக சம்ரக்ஷணைக்காகக் கிரகிக்கிற பதார்த்தமாவது, தன்னுடையதென்று எண்ணமில்லாதவன்.

† (ஶம்) நான் பிரம்மநிஷ்டை செய்கிறேன், மற்றவர்களால் இப்படிச்செய்யக்கூடுமோ வென்கிறது முதலிய அகங்காரங் கொள்ளாதவன். (ரா) தேகமே ஆத்மாவென்று எண்ணமிருப்பவன்.

‡ (ஶம்) தேக சம்ரக்ஷணைக்காகமட்டுஞ் சஞ்சரிக்கிறவன் (ஸ்ரீ) பிராரப்தத்தினால் வந்ததை அனுபவிப்பவன்.

¶ (ஶம்) (மேல்சொன்ன அர்த்தமுமல்லாமல்) பிரம்ம சுவரூபத்தை.

எந்தப் பிரம்மநிஷ்டஞானபுருஷன் சமஸ்தவிஷயங்களையும் விட்டு சகலத்திலும் ஆசை, மமதை, அகங்காரங்களற்று எவ்விடத்திலும் சஞ்சரிக்கிறானோ அவன் சகல துக்கங்களிலிருந்தும் விடுபட்டு மோக்ஷத்தை யடைகிறான்.

(ஸ்ரீ,வி) எந்தப் பிரம்ம நிஷ்டையுள்ள புருஷன் நிஷித்தமான கருமத்தி லாசையற்றும், மமதையற்றும், அகங்காரமற்று மிருந்து சகல விஷயங்களிலும் பற்றற்று சஞ்சரிக்கிறானோ அவன் சாந்தியை அடைவான்.

(ஸூ) இந்த அத்தியாயம் ருசு-வது சுலோகத்திலுள்ள கடைசிக்கேள்வியான "எப்படிநடப்பான்" என்பதற்கு-௭௱தி-என்பதினால் உத்தரமாகலாம். (௭௧)

---

௭௨. ஏஷாப்ராஹ்மீஸ்திதி꞉பார்த்த நைநாம்ப்ராப்யவிமுஹ்யதி।
ஸ்திக்வாஸ்யாமந்தகாலேபி ப்ரஹ்மநிர்வாணம்ருச்சதி॥

ஹேபார்த்த	ஓ! குந்திபுத்திரா!
ப்ராஹ்மீ ஸ்திதி꞉ } *	பிரம்மஞானநிஷ்டையானது
ஏஷா	இதுவரைச் சொல்லிவந்ததாக விருக்கிறது
ஏநாம்	இந்த (பிரம்மஞானநிஷ்டையை)
ப்ராப்ய	அடைந்து
நவிமுஹ்யதி	சமுசாரமோகத்தையடைகிறதில்லை
அஸ்யாம்	இந்தபிரம்மஞானநிஷ்டையில்
அந்தகாலே †	மரணகாலத்தில்
ஸ்திக்வாபி	இருந்தபோதிலும்
ப்ரஹ்மநிர்வாணம் ‡	பிரம்மத்தில் லயத்தை
ருச்சதி	அடைகிறான்.

ஓ! குந்திபுத்திரா! பிரம்மஞானநிஷ்டையானது இதுவரை சொல்லிவந்ததாகவிருக்கிறது. இந்த பிரம்மஞான நிஷ்டையை அடை

---

* (ஶ௦) பிரம்ம சுவரூபமாகவே யிருக்கிறதானது (௱) ஏஷாஸ்திதி꞉= ஆத்ம சுவரூப நிச்சயத்தோடு கூடின கரும யோகஸ்திதியானது - ப்ராஹ்மீ= பிரம்மத்தை அடைவிப்பிக்கப்பட்டது.

† (ஸ்ரீ,வி) அந்தியகாலத்திலுங் கூட, (ஸூ) அத் - எ - சு - ௬௦ - அத் அ - சு - உ - ரு - பார்க்க.

‡ (௱) ஆநந்தரூபமான பிரம்மத்தை, (ஸ்ரீ,வி) பிராகிருத சரீரமற்ற பிரம்மத்தை.

ந்து (பிறகு) சமுசாரமோகத்தை அடைகிறதில்லை. இந்த பிரம்ம ஞான நிஷ்டையில் மரணகாலத்தி லிருந்தபோதிலும் பிரம்மத்தில் லயத்தை அடைகிறான்.

(ஸூ) ஜனனகாலம்முதல் மரணகாலம்வரையில் பிரம்மஞான நிஷ்டையி லிருந்தால்தான் மோக்ஷம் கிடைக்குமென்பது (ஸ்ரீ,வி) அபிப்பிராயம். மற்றவர்களுடைய அபிப்பிராயமானது, மரணகால த்திலாவது பிரம்மநிஷ்டையி லிருந்தபோதிலும் மோக்ஷம் கிடை க்குமென்பதே. (எஉ)

இதி ஸ்ரீ பகவத்கீதாஸூபநிஷத்ஸு ப்ரஹ்மவித்யாயாம்
யோகசாஸ்த்ரே ஸ்ரீக்ருஷ்ணார்ஜுநஸம்வாதே
ஸாங்க்யயோகோ நாம
த்விதீயோऽத்யாய:.
ஸ்ரீக்ருஷ்ணார்ப்பணமஸ்து.

ஸாங்கிய யோகமென்கிற இரண்டாவது அத்தியாயம்
முற்றிற்று:

ஸ்ரீ:

த்ருதீயோऽத்யாய:.

மூன்றாவது அத்தியாயம்.

அர்ஜுந உவாச.

௧. ஜ்யாயஸீ சேத்கர்மணஸ்தே மதா புத்திர்ஜநார்தந।
தத்கிம் கர்மணி கோரே மாம் நியோஜயஸி கேஶவ॥

அர்ஜுந உவாச	அர்சுனன் சொல்வது
ஹே ஜநார்தந	ஓ! ஜனார்த்தன!
கர்மண:	கருமத்தைப்பார்க்கிலும்
புத்தி:	ஞானமானது
ஜ்யாயஸீ	சிரேஷ்டமென்பது
தே	உமக்கு
மதா சேத்	சம்மதமானல்
தத்	அப்போது
ஹே கேஶவ	ஓ! கேசவா !
கிம்	என்னகாரணத்தால்
கோரே	பயங்கரமான அல்லது பிராணி ஹிம்சாகரமான
கர்மணி	கருமத்தில்
மாம்	என்னை
நியோஜயஸி	பிரவிருத்திக்கும்படிசெய்கிறீர்.

அர்சுனன் ஸ்ரீகிருஷ்ணசுவாமியை நோக்கிச்சொல்வது. ஓ! ஜனார்த்தன! கருமத்தைப்பார்க்கிலும், ஞானம் சிரேஷ்டமென்பது உம்முடைய அபிப்பிராயமானல், அப்போது, ஓ! கேசவா! எந்தக் காரணத்தால் பயங்கரமான கருமத்தில் என்னை பிரவிருத்திக்கும்படி செய்கிறீர்.

(பா) பிரவிருத்தி புத்தி, நிவிருத்தி புத்தி, என்று இரண்டுள்ளது. "ப்ரஜஹாதியதா காமாந்" (இதின் உ-வது அத்தியாயம் ருரு-வது சுலோகம்) என்பது முதல் "ஏஷா ப்ராஹ்மீஸ்திதி: பார்த்த" (இதின் உ-வது அத்தியாயம் எஉ-வது சுலோகம்) என்பதுவரையில் சாங்கியமாகிய நிவிருத்தி புத்தி, அதாவது, கருமசந்நியாஸத்தினலே கிருதார்த்தனகலாமென்று சொல்லப்பட்டது. "கர்மண்யேவாதிகாரஸ்தே—மா தே ஸங்கோऽஸ்த்வகர்மணி" (இதின் உ-வது அத்தியாயம், சஎ-வது சுலோகம்,) என்பதினல், கருமத்தையே செய்யவேண்

டுமென்கிற பிரவிருத்தி புத்தியினால் கிருதார்த்தனாவாய் என்றும் சொல்லப்பட்டது. இவ்விரண்டினாலேயும் கிருதார்த்தனாகக் கூடுமானால், சுலபமானதாகிய நிவிருத்தி மார்க்கமான சாங்கியபுத்தியை விட்டு கஷ்டசாத்தியமானதும், பிரவிர்த்திபுத்தியை யுடையதுமான கருமத்தில் பிரவேசிக்கும்படி, ஏன் என்னை ஏவுகிறீர் என்பது அர்சுனனுடைய கேள்வியாக விருக்கிறது.

சிலர் மோக்ஷமடைவதற்கு ஞானம், கருமம், (இரண்டும்) இரண்டும் வேண்டியதாகச் சொல்லுகிறார்கள். இதுதான் கிருதார்த்ததையென்கிறார்கள். இந்த அபிப்பிராயம் தப்பானது. சுருதி ஸ்மிருதிகளிலே சகல ஆசிரமிகளுக்கும் (சந்நியாஸி, வானபிரஸ்தன், பிரம்மசாரி, கிரகஸ்தன் இவர்களுக்கு) கரும ஸந்நியாசம் சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. அஸந்நியாசிக்குமட்டுந்தான் கருமம் செய்யவேண்டியதாயுஞ் சொல்லப் பட்டிருக்கிறது. மோக்ஷ இச்சையுள்ள ஞான நிஷ்டனுக்கு கருமம் அவசியமில்லை யென்பதற்கு அநேக பிரமாணங்களுண்டு. ஆகையால், ஞானம், கருமம், இரண்டும் ஒருவனே செய்யவேண்டியதென்று சொல்லப்பட்டதாக நினைக்கக்கூடாது. ஒவ்வொரு அதிகாரிக்கு ஒவ்வொன்று சொல்லப்பட்டதாக நினைக்கவேண்டியது. இரண்டு மொருவனுக்குச் சொல்லப்பட்டதல்ல வாகையால், மோக்ஷமடைய ஞானம் காரணமேயன்றி, ஞானம் கருமமிரண்டுங் காரணமல்ல, என்பது தாத்பரியம். (அத்-கஅ-சு-சுசு-ல் இந்த தாத்பரியம் விஸ்தாரமாய் சொல்லப்பட்டிருக்கிறது.)

(ஙா) இந்திரியங்களை யடக்கிக்கொண்டு செய்வதாகிய ஆத்மஞான நிஷ்டையும் சொன்னீர். இந்திரியங்களை விஷயங்களில் பிரவிருத்தி செய்துக்கொண்டு செய்யப்படுவதாகிய நிஷ்காம கருமமானது ஞானத்திற்குக் காரணமானதென்றுஞ்சொன்னீர். ஞானநிஷ்டைக்கு விரோதமானதும் இந்திரியங்களை விஷயங்களில் பிரவிருத்திக்கச் செய்வதுமாகிய பயங்கரமான கருமத்தை ஏன் என்னைச் செய்யச் சொல்லுகிறீர் என்பது, அர்சுனன் தாத்பரியம்.

(மீ,வி) கருமத்தைப்பார்க்கிலும் புத்தி யோகமாகிய ஞானம் விசேஷமானதென்று (உ-வது அத்தியாயம் சகூ-வது சுலோகத்தில்) சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. சுவர்க்காதி பிராப்தியை அடைவிக்கும்படியான காம்மிய கருமத்தைச் செய்யும்படி (ஷை அத்தியாயம் ௩எ-வது சுலோகத்தில்) சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. கடைத்தேறவேண்டுமென்று கேட்ட வெனக்கு காம்மிய கருமத்தைச் செய்யச் சொல்லியது, என்னை சமுசாரத்தில்கொண்டுவந்துவிடுகிறதாக விருக்கிறது. (மேற்படி அத்தியாயத்தின் ௩கூ-வது சுலோகத்தில்) நிஷ்காம கருமயோகமே சகல பந்தங்களை நிவர்த்தித்து மோக்ஷத்தை

யடைய ஏதுவென்றும் சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. இப்படி பலவித மாய் சொன்னதினால் கலக்கமுற்றிருக்கிறேன். நிஷ்காம கருமம் மோக்ஷ ஏதுவா? ஆத்மஞானநிஷ்டை மோக்ஷ ஏதுவா? என்று சந் தேகப்பட்டு அர்ச்சுனன் கேட்கிறான். (௧)

---

௨. வ்யாமிஶ்ரேணேவ வாக்யேந புத்திம் மோஹயஸீவ மே।
தேதகம் வத நிஶ்சித்ய யேந ஶ்ரேயோஹமாப்நுயாம்॥

வ்யாமிஶ்ரேணேவ*	சமுசயத்தையுண்டாக்குகிறதுபோ லுள்ள
வாக்யேந	வாக்கியத்தினாலே
மே	என்னுடைய
புத்திம்	புத்தியை
மோஹயஸீவ	மோகிக்கச்செய்கிறவர்போல் காண்கிறீர்
யேந	எதினாலே
ஶ்ரேய:	மோக்ஷத்தை
அஹம்	நான்
ஆப்நுயாம்	அடைவேனோ
ததேகம்	அவ்வொன்றையே
நிஶ்சித்ய	நிச்சயித்து
வத	சொல்லும்.

சமுசயத்தை யுண்டாக்கிறதுபோ லுள்ள வாக்கியத்தினாலே என்னுடைய புத்தியை மோகிக்கச் செய்கிறவர்போல் காண்கிறீர். எதினாலே மோக்ஷத்தை நான் அடைவேனோ அவ்வொன்றையே நிச்சயித்துச் சொல்லும். (௨)

ஶ்ரீபகவாநுவாச.

௩. லோகேऽஸ்மிந் த்விவிதா நிஷ்டா புரா ப்ரோக்தா மயாநக।
ஜ்ஞாநயோகேந ஸாங்க்யாநாம் கர்மயோகேந யோகிநாம்॥

ஶ்ரீபகவாநுவாச	ஸ்ரீகிருஷ்ணசுவாமிசொல்வது
ஹே அநக	ஓ! பாபமற்றவனே!
புரா†	முந்திய அத்தியாயத்திலே

---

* (ரா) (ஸ்ரீ,வி) "வ்யாமிஶ்ரேணைவ" என்றுபாடம், சமுசயத்தையே யுண் டாக்குகிற, என்பது அர்த்தம். இது விஷயம் (ஶம்) பாஷியத்தில் தெளிவுபடுத் தப்பட் டிருக்கிறது.

† (ஸ்வா) இந்தப் பதத்திற்கு, 'முன்னாலே' என்பது சுபாவமான அர்த்தம். (ஸ்ரீ) முன்னாலேயென்றால், முந்திய அத்தியாயத்தில், என்று அர்த்தம் செய்தார். (ஶம்) முன்னாலே யென்றால், சிருஷ்டிகாலத்தில், என்று அர்த்தம் செய்தார்.

𑌅𑌸𑍍𑌮𑌿𑌨𑍍 𑌲𑍋𑌕𑍇	இந்தஉலகத்தில்
𑌸𑌾𑌙𑍍𑌖𑍍𑌯𑌾𑌨𑌾𑌂	(ஞான யோகத்தோடு பிரம்ம நிஷ்டை செய்ய முயற்சி யுள்ளவர்களான) சாங்கியர்களுக்கு
𑌜𑍍𑌞𑌾𑌨𑌯𑍋𑌗𑍇𑌨	(ஞானம் சித்திக்கும்பொருட்டுச் செய்ய வேண்டிய தியானமாகிய) ஞான யோகத்தினாலேயும்
𑌯𑍋𑌗𑌿𑌨𑌾𑌂	(கருமஞ்செய்து அதினால் சித்தசுத்தி யாய் பிறகு சாங்கியத்தில் பிரவேசிக்க இச்சிப்பவர்களான) கரும யோகிகளுக்கு
𑌕𑌰𑍍𑌮𑌯𑍋𑌗𑍇𑌨	(நிஷ்காம) கருமயோகத்தினாலேயும்
𑌦𑍍𑌵𑌿𑌵𑌿𑌧𑌾	இரண்டுவிதமான
𑌨𑌿𑌷𑍍𑌠𑌾 *	நிஷ்டையானது
𑌮𑌯𑌾	என்னாலே
𑌪𑍍𑌰𑍋𑌕𑍍𑌤𑌾	சொல்லப்பட்டது.

ஸ்ரீ கிருஷ்ணசுவாமியானவர் அர்சுனனைநோக்கிச் சொல்வது. ஓ! பாபமற்றவனே! முந்திய அத்தியாயத்தில் இந்த உலகத்திலே ஞானயோகமானது சாங்கியர்களுக்கும், கருமயோகமானது கரும யோகிகளுக்குமாக இரண்டுவிதமான நிஷ்டை என்றுச் சொல்லப் பட்டது. (௩)

---

௪. 𑌨 𑌕𑌰𑍍𑌮𑌣𑌾𑌮𑌨𑌾𑌰𑌮𑍍𑌭𑌾𑌨𑍍𑌨𑍈𑌷𑍍𑌕𑌰𑍍𑌮𑍍𑌯𑌂 𑌪𑍁𑌰𑍁𑌷𑍋𑌽𑌶𑍍𑌨𑍁𑌤𑍇 ।
𑌨 𑌚 𑌸𑌂𑌨𑍍𑌯𑌸𑌨𑌾𑌦𑍇𑌵 𑌸𑌿𑌦𑍍𑌧𑌿𑌂 𑌸𑌮𑌧𑌿𑌗𑌚𑍍𑌛𑌤𑌿 ॥

𑌪𑍁𑌰𑍁𑌷𑌃	புருஷனானவன்
𑌕𑌰𑍍𑌮𑌣𑌾𑌂 †	கருமங்களுடைய
𑌅𑌨𑌾𑌰𑌮𑍍𑌭𑌾𑌤𑍍	அநுஷ்டானமில்லாமையால்
𑌨𑍈𑌷𑍍𑌕𑌰𑍍𑌮𑍍𑌯𑌂 ‡	ஞானத்தை

---

* (ஶம்) (உ) இருப்பானது.

† (ஶம்) சகல பாபங்களையும் போக்கடிக்கத் தக்கவைகளாயும், சித்தசுத்தியை உண்டாக்கத் தக்கவைகளாயும், ஞான நிஷ்டைக்கு ஏதுக்களாயு மிருக்கிற கருமங்களுடைய. (ஸ்ரீ) நிஷ்காம கருமங்களுடைய. (ரா) நிஷ்காமமாய் கோவிந்தனுடைய ஆராதனை ரூபமாயிருப்பதும், அநாதிகால பாபத்தைப் போக்கடிக்கிறதுமான கருமங்களுடைய.

‡ (ஶம்) ஞான நிஷ்டையினா லுண்டாகும் நிஷ்கருமமாகிய ஆத்ம சுவரூபமா யிருக்குதலை. (ரா) ஞானநிஷ்டையை (உ) ஞானத்தினாலுண்டாகும் மோக்ஷத்தை.

நாஶ்நுதே	அடைகிறதுமில்லை
ஸந்ந்யஸநாதேவ*	கருமத்தைவிட்டுவிடுவதினாலேதானே
ஸித்திம்†	மோக்ஷத்தை
ஸமதிகச்சதி	அடைகிறதுமில்லை.

புருஷனானவன் கருமங்களுடைய அனுஷ்டானமில்லாமையால் ஞானத்தை அடைகிறதுமில்லை; கருமத்தை விட்டுவிடுவதினாலே தானே மோக்ஷத்தை அடைகிறதுமில்லை.

(ஶம்) ஞானமடைவதற்குக் கருமானுஷ்டானம் காரணமாயிருக்கிறது. எப்படியென்றால் கருமங்களை பலாபேக்ஷையன்றி ஈசுவரார்ப்பண புத்தியாய் செய்துவந்தால் அதினால் சித்த சுத்தியும், சித்த சுத்தியினால் ஞானமும், அந்த ஞானத்தினால் மோக்ஷமு மடைய வேண்டுமேயன்றி கருமங்களைச் செய்யாமலே விட்டுவிடுவதினால் ஞானமாவது, அதினால் நிஷ்கருமமான ஆத்ம சுவரூபமா யிருக்கிறதாவது உண்டாகிறதில்லை என்பது தாத்பரியம். (ச)

(ரு). ந ஹி கஶ்சித்க்ஷணமபி ஜாது திஷ்டத்யகர்மக்ருத்।
கார்யதே ஹ்யவஶ꞉ கர்ம ஸர்வ꞉ ப்ரக்ருதிஜைர்குணை꞉॥

ஜாது	ஒருகாலத்திலும்
க்ஷணமபி	நிமிஷமாவது
கஶ்சித்	ஒருவனும்
அகர்மக்ருத்	கருமம்செய்யாதவனாக
ந திஷ்டதி	இருக்கிறதில்லை
ஹி	ஏனென்றால்
அவஶ꞉ ‡	பராதீனமாயிருக்கிற
ஸர்வ꞉	(ஜனங்கள்) எல்லோரும்
ப்ரக்ருதிஜை꞉ §	சுபாவத்திலிருந்துண்டான

---

* (ஶம்) ஞானமுண்டாகிறதற்கு முந்தியே கருமத்தை விட்டுவிடுவதினாலேயே (ஸ்ரீ) (ஸ்ரீ,வி) ஞான மில்லாத சந்நியாசத்தினாலேதானே, (ரா) அநுஷ்டிக்கத் தகுந்ததாயும் சாஸ்திரோக்தமானதாயு மிருப்பதை விட்டுவிடுவதினாலே தானே.

† (ரா) ஞான நிஷ்டையை.

‡ (ஸ்ரீ) அத் - ௬ - ௬ - ௪௪ - அத் - ௧௮ - ௬ - ௬௦ - பார்க்க.

§ (ஶம்) மாயையிலிருந்துண்டான. (ரா) பிரகிருதியிலிருந்துண்டான.

गुणैः *	(ஆசை துவேஷம் முதலிய) குணங்களினாலே
कर्म	கருமத்தை
कार्यते	செய்யப்பலவந்தஞ் செய்யப்படுகிறார்கள்.

ஒரு காலத்திலும் நிமிஷமாவது ஒருவனும் கருமம் செய்யாதவனாக விருக்கிறதில்லை; ஏனென்றால், பராதீனமாயிருக்கிற ஜனங்களெல்லோரும் சுபாவத்தி லிருந்துண்டான ஆசை துவேஷம் முதலிய குணங்களினாலே கருமத்தைச் செய்யப் பலவந்தஞ் செய்யப்படுகிறார்கள்.

(ஸ்ரீ,வி) जातु=ஜாக்கிர சுவப்ந சுஷுப்தி அவஸ்தைகளிலும், कश्चित्=ஞானியானாலும் அக்கியானியானாலும் - क्षणमपि=ஒருக்ஷணங்கூட - अकर्मकृत्=கருமம் செய்யாமல்-न हि तिष्ठति=சும்மாயிருக்கிறதில்லை. अवशः=விஷ்ணுவின் ஆதீனமான-सर्वः=(सर्वजन) சகல ஜனங்களால், प्रकृतिजैर्गुणैः=பிரகிருதியி லிருந்துண்டான சத்துவாதி குணங்களினாலே - कर्म = கருமமானது कार्यते=செய்யப்படுகிறது. (௫)

---

௬. कर्मेन्द्रियाणि संयम्य य आस्ते मनसा स्मरन्।
इन्द्रियार्थान्विमूढात्मा मिथ्याचारः स उच्यते॥

कर्मेन्द्रियाणि †	கருமேந்திரியங்களை
संयम्य	அடக்கி
यः	எவன்
मनसा	மனசினாலே
इन्द्रियार्थान्	விஷயங்களை
स्मरन् आस्ते	நினைத்துக்கொண்டிருக்கிறானோ
विमूढात्मा	விவேகசூன்னியனான
सः	அவன்
मिथ्याचारः ‡ उच्यते	பொய்யா சாரமுடையவனாகச் சொல்லப்படுகிறான்.

---

* (ஸ்ரீ) சத்துவ ரஜஸ் தமோகுணங்களால். (ரா) பிராசீன கருமானுசாரமாய் விருத்தியடைந்திருக்கிற சத்துவாதி குணங்களினாலே.

† (ஸ்ரீ,வி) ஞானேந்திரிய கருமேந்திரியங்களை (ஸ்வா) காது - கண்-நாக்கு-மூக்கு - துவக்கு - இவைகளைந்தும் ஞானேந்திரியங்கள். வாய் - கை - கால் - பாயு-உபஸ்தம், இவ்வைந்தும் கருமேந்திரியங்கள். மனசையுங்கூட இந்திரியமாகச்சொல்வது முண்டு.

‡ (ஸ்ரீ) டம்பாசாரி. (ரா) கருமபிரஷ்டன்.

கருமேந்திரியங்களை அடக்கிக்கொண்டு எவன் மனசினாலே விஷயங்களை தியானித்துக் கொண்டிருக்கிறானோ விவேகமற்ற (மூடனான) அவன் கள்ளாசார முடையவனென்று சொல்லப்படுகிறான்.

(ஞா) கருமேந்திரியங்களை யடக்கி மனசை விஷயத்தில் பிரவிருத்திக்கச் செய்கிறவன் மூடனென்றும் கள்ளாசார முடையவனென்றுந்தான் இதில் சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. இதினால் கருமேந்திரியங்களுடன் ஞானேந்திரியங்களையு மடக்கி மனதைமட்டும் விஷயங்களில் பிரவிருத்திக்கச் செய்கிறவன் முந்தியவனை விட சிரேஷ்டனாக விருக்கிறதாக தோற்றுகிறது. ஏனென்றால் கருமேந்திரியங்களான கை வாய் முதலியவைகளை அடக்குவது எவனுக்கும் அதிசுலபம், ஞானேந்திரியமான காது, சப்தத்தைக் கேளாமலும், கண், ரூபத்தைப் பாராமலும், துவக்கு, ஸ்பரிசத்தை யுணராமலும், நாக்கு, ருசியை அறியாமலும், மூக்கு, வாசனையை கிரகியாமலும், அடக்குகிறவன் பிரம்மநிஷ்டா யோக்கியதைக்கு அதி சமீபமாய் வந்திருக்கிறான். மனதைமட்டும் அடக்கவேண்டியதுதான் மீதியிருக்கிறது. இந்திரியங்கள் மனசைக்கூட விஷயங்களில் இழுத்துக்கொண்டு போய் விட்டுவிடத்தக்க அவ்வளவு வலிமையை யுடையனவென்றும், அந்த இந்திரியங்களை வைராக்கியத்தினா லடக்கவேண்டிய தென்றும், இதின் உ-வது அத்தியாயம் சுo-சுக-வது சுலோகங்களினால் தெரியவருகிறது. ஆகையால், ஞானேந்திரியங்களை யடக்கினவன் இந்தசுலோகத்தில் சொல்லப்பட்டிருக்கிற "மூடன், கள்ளாசாரன்" என்கிற வகுப்பில் சேர்க்கக் கூடாதவனென்று தோற்றுகிறது. (சு)

எ. யஸ்த்விந்த்ரியாணி மநஸா நியம்யாரபதேऽர்ஜுந।
கர்மேந்த்ரியை: கர்மயோக மஸக்த: ஸவிசிஷ்யதே॥

யஸ்து	எவன்
இந்த்ரியாணி	ஞானேந்திரியங்களை
மநஸா*	மனதினால்
நியம்ய†	அடக்கி
கர்மேந்த்ரியை:	கருமேந்திரியங்களினாலே
கர்மயோகம்‡	கருமயோகத்தை
அஸக்த:	பலாபேக்ஷையன்றியில்

---

* (ரா) ஆத்மாவையறிய பிரவிருத்தித்த மனதினால்.

† (ஸ்ரீ) ஈசுவரவிஷயமாய் செய்து.

‡ (ரா) (ஸ்ரீ,வி) வருணாசிரம யுக்தமானதும் ஞானசாதனமானதுமான கருமத்தை.

ஆரபதே — ஆரம்பிக்கிறானோ
ஹே அர்ஜுந — ஓ! அர்சுனா!
ஸ: — அவன்
விஶிஷ்யதே* — சிரேஷ்டனாயிருக்கிறான்.

எவன் ஞானேந்திரியங்களை மனதினாலடக்கி கருமேந்திரியங்களினாலே கருமயோகத்தை பலாபேக்ஷையன்றிசெய்கிறானோ ஓ! அர்சுனா! அவன் சிரேஷ்டனா யிருக்கிறான். (௭)

---

௮. நியதம் குரு கர்ம த்வம் கர்ம ஜ்யாயோ ஹ்யகர்மண:।
ஶரீரயாத்ராபி ச தே ந ப்ரஸித்⁴யேத³கர்மண:॥

நியதம்† — நித்தியமாய் செய்யத்தக்க
கர்ம — கருமத்தை
த்வம் — நீ
குரு — செய்
அகர்மண: — கருமஞ்செய்யாததைப்பார்க்கிலும்
கர்ம — கருமஞ்செய்வது
ஜ்யாய: ஹி — சிரேஷ்டமானது
அகர்மண: ‡ — கருமம்செய்யாதிருக்கிற
தே — உன்னுடைய
ஶரீரயாத்ராபி — சரீரசம்ரக்ஷணையுங்கூட
ந ப்ரஸித்⁴யேத் — சித்தியடையாது (நடவாது.)

நித்தியமாய் செய்யத்தக்க கருமத்தை நீசெய். கருமம் செய்யாததைப் பார்க்கிலும் கருமஞ்செய்வது சிரேஷ்டமானது. கருமஞ் செய்யாதிருப்பாயானால் உன்னுடைய சரீர சம்ரக்ஷணையுங்கூட நடவாது.

(ரா) ஒவ்வொருவனும் தான் நியாயமான விஷயமாய் சம்பாதித்த திரவியாதிகளைச் செலவுசெய்து யக்கியம் முதலிய சத்கருமங்களை நடத்தி யக்கியசேஷத்தை புஜிப்பதினால் சித்த சுத்தியும், சித்த சுத்தியினால் ஞானமு மடையவேண்டியது. இந்த ஞானமானது கருமத்தினா லுண்டாகிறபடியால் கருமம் சிரேஷ்டமென்று சொல்லப்பட்டது. ஞானமானது சகலத்திலும் சிரேஷ்டமென்ற வாக்கி

---

* (ஶாம்) பொய்யாசார முடையவனைவிட சிரேஷ்டன் (ஸ்ரீ) ஞானவானாகிறான்.

† (ஸ) (ஸ்ரீ,வி) வருணாசிரமங்களுக்குத் தகுந்த கருமங்கள்.

‡ (ஶாம்) கருமஞ்செய்யாமலிருப்பதினால்.

யம் ஞானதிகாரிவிஷயத்தில் சொல்லப்பட்டதே யன்றி ஞானமடை யாதவன் விஷயமாய் சொல்லப்பட்டதல்ல. அப்படி ஞானநிஷ் டையை யுடைய ஞானதிகாரியுங்கூட ஞானநிஷ்டைக் கனுகூலமா ன தேகம் நிலைத்திருப்பதின் பொருட்டு அவசியமான கருமங்களைச் செய்யவேண்டியவனுகவிருக்கிறுன்; ஆகையால், கருமமானது ஞான நிஷ்டைக்கு முந்திய சாதனமாயிருப்பதால் கருமம் சிரேஷ்டமெ ன்று சொல்லப்பட்டது.

(ஸூ) உண்பது, உடுப்பது, உறங்குவது, முதலியவைகளும் கரும மல்லவா? அவைகளைச் செய்யாமலிருந்தால் தேகம் நிலைக்கு மோ? தேகம் நிலைக்காவிட்டால் எந்தகாரியமு மில்லை. ஆகையால் கருமங்களைச் செய்யாமலிருக்க ஒருவனாலும் கூடாது. இதற்காகத் தான் நித்திய கருமமானது விதிக்கப்பட்டிருக்கிறது. அதாவது உண்பதற்கு முந்தி ஸ்நானம், சந்தியாவந்தனம் முதலிய ஆந்நீகங்க ளும் தேவ, பிதுரு, அதிதி, பூஜை, சுவாமி நைவேத்தியம், அக்கினி ஹோத்திரம், பலிகரணம் முதலியவைகளுமே. இவைகளை விதி த்த உத்தேசமென்னவென்ருல், தினமும் இப்படிப்பட்ட நித்திய கருமங்களைச்செய்து அவைகளின் பலனை இச்சிக்காமல் ஈசுவரார்ப் பணஞ்செய்து விடுவானுகில் சித்தம் சுத்தியாய் ஞானமடைந்து அதி சீக்கிரத்தில் மோக்ஷமடைவா னென்பதே. ஆகாராதி அவசியமான கருமங்களைத் தவிர மற்றவைகளை விட்டுவிடுவது, ஞானிக்குத் தகு மானுலும் முமுக்ஷுவுக்குத் தகுதியல்ல. அக்கியானிவிஷயத்தில் சொல்லவும் வேண்டுமோ? (அ)

கூ. யஜ்ஞாய-ூாக்ஷ-ுணொநூ்த்ர லொகொயஂகூ-ுவஂய நஃ।
தஃய-ுஂகூ-ுகௌஷெய உ-ூக்ஷஸஂமஃஸஹாவா॥

யஜ்ஞாய-ூாசு	விஷ்ணு வாராதனு ரூபமான
கூ-ுணஃ	கருமத்தைக்காட்டிலும்
சுநூ்த்ர	மற்ற காம்மியகருமத்திலே
(ஷுவூக்ஷஃ)	பிரவிருத்தித்திருக்கிற
சுயஂ லொகஃ	இந்த ஜனங்கள்
கூ-ுவஂய நஃ	கருமத்தினுல் கட்டப்பட்டவர்க ளாகி ருர்கள்
தஃய-ுஂ	அந்தவிஷ்ணு வாராதனமாக
கூ-ு	கருமத்தை
ஹெகௌஂதெய	ஓ! குந்திபுத்திரா!
உ-ூக்ஷஸஂமஃ	பலாபேக்ஷையைவிட்டு
ஸஹாவா	செவ்வையாகச்செய்.

விஷ்ணு வாராதனரூபமான கருமத்தைக் காட்டிலும் மற்றகாம்மிய கருமத்திலே பிரவிருத்திக்கிற இந்த ஜனங்கள் கருமத்தினால் கட்டப்பட்டவர்க ளாகிறார்கள். (ஆகையினாலே) அந்தவிஷ்ணு வாராதனமாக கருமத்தை, ஓ! குந்திபுத்திரா! பலாபேக்ஷையை விட்டுச் செவ்வையாகச்செய்.

(ஸ) (ஸ்ரீ) கருமமானது புநர் ஜனனத்தையும் சமுசாரத்தையு முண்டாக்கத்தக்க தாகையால் கருமஞ்செய்யக் கூடாதென்று சிலர் சொல்லும் ஆக்ஷேபனையை நிவர்த்திக்க பகவானானவர், யக்கியமென்பது விஷ்ணுவாகையாலும் யக்கியஞ்செய்வது விஷ்ணு ஆராதனை யாகிறதாகையாலும் யக்கியாதிகருமங்களைச்செய்து பலனை ஈசுவரார்ப்பணஞ் செய்வதினால் பந்த ஏதுவாகாதென்பதை இதில் விவரித்ததாக தாத்பரியம்.

(ரா) யஜ்ஞார்த்தாத்கர்மண:= யக்கியஞ் செய்யும்பொருட்டு திரவியம் சம்பாதிப்பது முதலிய கருமங்களைக் காட்டிலும் அந்நியமானதாகிய தேகசம்ரக்ஷணை முதலியவைகளுக்காக திரவியஞ் சம்பாதிப்பது முதலிய கருமங்கள் பந்த ஹேதுவாகையால் - முக்தஸங்க:= தனக்குவேண்டுமென்கிற அபிமானங்களை விட்டுக் கருமம்செய்யவேண்டிய தென்பது தாத்பரியம். (௯)

---

௧௦. ஸஹயஜ்ஞா: ப்ரஜா: ஸ்ருஷ்ட்வா புரோவாச ப்ரஜாபதி:।
அநேந ப்ரஸவிஷ்யத்வம் ஏஷ வோ(அ)ஸ்த்விஷ்டகாமதுக் ॥

ப்ரஜாபதி:* பிரம்மாவானவர்
ஸஹயஜ்ஞா:† யக்கியத்தோடுகூடின
ப்ரஜா:‡ ஜனங்களை
புரா ஆதிகாலத்தில்
ஸ்ருஷ்ட்வா சிருஷ்டித்து
அநேந இந்தயக்கியத்தினாலே
ப்ரஸவிஷ்யத்வம் விருத்தியடையுங்கள்

---

* (ரா) பிரம்மா முதலான சகல பிரஜைகளுக்கும் அதிபதியான விஷ்ணு.

† (ரா) ஸஹயஜ்ஞை:, என்று பாடம், யக்கியங்களோடு, என்று அர்த்தம்.

‡ (ரா) அநாதிகாலமா யுண்டான பிரகிருதி, சம்பந்தத்தினாலே பராதீனர்களாயும், புருஷார்த்தங்களைச் சாதித்துக்கொள்ள சக்தியற்றவர்களாயும், ஜடத்திற்கு சமானாளாயும் நாமரூபங்க ளில்லாதவர்களாயும், பிரளயகாலத்தில் தன்னிடத்தி லடங்கியிருந்தவர்களாயு மிருந்த ஜீவர்களை.

ஏஷ:	இந்தயக்கியமானது
வ:	உங்களுக்கு
இஷ்டகாமதுக் *	இஷ்டமானபோகத்தைத் தரப்பட்டதாக
அஸ்து	ஆகட்டும்
(இதி)	என்று
உவாச †	சொன்னார்.

பிரம்மாவானவர், யக்கியத்தோடுகூடின ஜனங்களை ஆதிகாலத்தில் சிருஷ்டித்து, இந்தயக்கியத்தினாலே விருத்தியடையுங்கள்; இந்த யக்கியமானது உங்களுக்கு இஷ்டமான போகத்தைத் தரப்பட்ட தாகட்டுமென்று சொன்னார்.

(வ்யா) இந்த சுலோகத்தினால் காம்மிய கருமங்களையுங்கூடச் செய்யவேண்டியதற்காகவே யக்கியங்களை சிருஷ்டித்ததாக அர்த்தமாகிறது, ஏனென்றால் "விருத்தியடையுங்கள்" "இஷ்டமானபோகங்களைத் தரத்தக்கதாகட்டும்"என்கிற வாக்கியங்கள் காம்மியபலனைக் குறிக்கின்றனவாகக்கொள்ளவேண்டியதாயிருக்கிறது. முந்தியசுலோகத்தில் காம்மியகருமங்கள் பந்தத்தையுண்டுபண்ணுமாகையால் நிஷ்காமகருமம் செய்யவேண்டுமென்று சொல்லப்பட்டது. இவைகள் பரஸ்பர விரோதமாகத் தோற்றப்பட்டாலும் விரோதமல்ல. எப்படியென்றால், யக்கியாதி கருமங்கள் அவைகளுக்குள்ள பலனை அபேக்ஷித்துச்செய்தால் பந்த ஏதுவான போகத்தைக்கொடுக்கும். பலாபேக்ஷையின்றி ஈசுவரார்ப்பணமாகச் செய்தால் மோக்ஷ ஏதுவான ஞானத்தைக் கொடுக்கும். ஒரே கருமமானது ஒருவிதமாய் செய்தால் பந்த ஹேதுவாகவும், மற்றொரு விதமாய்செய்தால் மோக்ஷ ஹேதுவாகவு மாகிறபடியால் செய்கிறவனுடைய எண்ணப்படி பலன் சித்தியாகட்டுமென்கிற உத்தேசத்துடன் யக்கியம் சிருஷ்டிக்கப்பட்டது. அந்த யக்கியமானது போகத்தைக்கொடாமல் ஞானத்தைமட்டும் கொடுக்கும்படி ஏன் பிரம்மாவானவர் விதிக்கக்கூடா தென்றாலோ, ஞானமாத்திர மதற்குப்பலனாகவிருந்தால் அந்தப்பலனையடைய இச்சிக்கும் ஜனங்கள் வெகுசிலராய்தா னிருப்பார்கள். ஞானத்தி லிச்சையில்லாதவும் சுவர்க்காதிபோகங்களை யனுபவிக்க விச்சிக்கிறவுமான மற்றவர்கள் யக்கியத்தினாலுண்டாகும் பிரயோஜனமடைய ஏதுவிராது. சுவர்க்காதிபோகம் பந்த ஹேதுவாயிருக்க அதையேன் அடைய முயலவேண்டு மென்றாலோ, அது கிரமக்கிரமமாய் மோக்ஷ ஹேதுவாகும். எப்படி என்றால், சுவர்க்காதிபோகத்தை யனுபவிப்

* (ரா) மோக்ஷ பிரயோஜனத்தையும் அதற் கனுகுணமான மற்ற பிரயோஜனத்தையும், கொடுக்கப்பட்டதாக.

† (ரா) ஜீவர்களைப்பார்த்துக் கருணையினாற் சொன்னார்.

அத்தியாயம் - ௩.

பவன் அப்படி அனுபவிக்கும்காலத்தில் அந்த சுவர்க்காதி [illegible]
லுள்ளவர்கள், அந்த சுவர்க்காதிகளை முதலான [illegible]
யிருக்கிறார்களா? அல்லது அதைவிட விசேஷ [illegible]
ணி அதை யடைய முயலுகிறார்களா? என்பதை [illegible]
ப்போது இந்த சுவர்க்காதிகளை விட சிரேஷ்டமான [illegible]
கத் தெரிந்தால் அந்த சிரேஷ்டமான [illegible]
மென்கிற வெண்ண முண்டாகும். மேலும் [illegible]
யபலனுக்குக் குறித்தகாலம் முடிந்தவுடனே [illegible]
"க்ஷீணே புண்யே மர்த்யலோகம் விசந்தி" என்கிற வாக்கியப்படிக்கு [illegible]
தவுடன் பூலோகத்திற்குத் தள்ளப்படுவதை [illegible]
அவன் என்ன நினைக்கிறானென்றால், நான் [illegible]
செய்ததினால் அற்பபலமான சுவர்க்காதிகளை [illegible]
பூலோகத்தில் ஜனனமெடுக்க வேண்டியதாயிற்று. [illegible]
யக்கியம் செய்வோமாகில் மோக்ஷமான [illegible]
பேக்ஷையற்ற நிஷ்காம கருமம் செய்யத் [illegible]
சில ஜன்மங்களுக்குப் பிறகு அவனுக்கு [illegible]
ஆகையால் ஜனங்களிடத்தில் கருணையுள்ள [illegible]
யத்தை ஜனங்கள் சற்கதி யடையும் பொருட்டே [illegible]
ன்பதில் சந்தேகமில்லை. [illegible]

---

௧௧. தேவாந் பாவயதாநேந தே தேவா பாவயந்து வ: ।
பரஸ்பரம் பாவயந்த: ஸ்ரேய: பரமவாப்ஸ்யத ॥

அநேந — இந்தயக்கியத்தினாலே
தேவாந்* — தேவதைகளை
பாவயத — ஆராதியுங்கள், [illegible] திருப்தி [illegible]
தே தேவா: — அந்தத்தேவதைகள்
வ: — உங்களை
பாவயந்து — இரக்ஷிக்கட்டும், [illegible]
பரஸ்பரம் பாவயந்த: — ஒருவரையொருவர் [illegible] ஆதரிப்பவர்களாய்
பரம் — சிரேஷ்டமான
ஸ்ரேய:† — சிரேயஸை
அவாப்ஸ்யத — அடையப்போகிறீர்கள்.

---

* (ரா) என் சரீர [illegible]
† (மோ) (ரா) (ஸ்ரீ,வி) மோக்ஷத்தை, (மத) [illegible]

வஷ:	இந்தயக்கியமானது
வ:	உங்களுக்கு
இஷ்டகாமது க் *	இஷ்டமானபோகத்தைத் தரப்பட்டதாக
அஸ்து	ஆகட்டும்
(இதி)	என்று
உவாச †	சொன்னர்.

பிரம்மாவானவர், யக்கியத்தோடுகூடின ஜனங்களை ஆதிகாலத்தில் சிருஷ்டித்து, இந்தயக்கியத்தினலே விருத்தியடையுங்கள்; இந்த யக்கியமானது உங்களுக்கு இஷ்டமான போகத்தைத் தரப்பட்ட தாகட்டுமென்று சொன்னர்.

(ஸ்வா) இந்த சுலோகத்தினல் காம்மிய கருமங்களையுங்கூடச் செய்யவேண்டியதற்காகவே யக்கியங்களை சிருஷ்டித்ததாக அர்த்தமாகிறது, ஏனென்றல் "விருத்தியடையுங்கள்" "இஷ்டமானபோகங்களைத் தரத்தக்கதாகட்டும்" என்கிற வாக்கியங்கள் காம்மியபலனைக் குறிக்கின்றனவாகக்கொள்ளவேண்டியதாயிருக்கிறது. முந்தியசுலோகத்தில் காம்மியகருமங்கள் பந்தத்தையுண்டுபண்ணுமாகையால் நிஷ்காமகருமம் செய்யவேண்டுமென்று சொல்லப்பட்டது. இவைகள் பரஸ்பர விரோதமாகத் தோற்றப்பட்டாலும் விரோதமல்ல. எப்படியென்றல், யக்கியாதி கருமங்கள் அவைகளுக்குள்ள பலனை அபேக்ஷித்துச்செய்தால் பந்த ஏதுவான போகத்தைக்கொடுக்கும். பலாபேக்ஷையின்றி ஈசுவரார்ப்பணமாகச் செய்தால் மோக்ஷ ஏதுவான ஞானத்தைக் கொடுக்கும். ஒரே கருமமானது ஒருவிதமாய் செய்தால் பந்த ஹேதுவாகவும், மற்றொரு விதமாய்செய்தால் மோக்ஷ ஹேதுவாகவு மாகிறபடியால் செய்கிறவனுடைய எண்ணப்படி பலன் சித்தியாகட்டுமென்கிற உத்தேசத்துடன் யக்கியம் சிருஷ்டிக்கப்பட்டது. அந்த யக்கியமானது போகத்தைக்கொடாமல் ஞானத்தைமட்டும் கொடுக்கும்படி ஏன் பிரம்மாவானவர் விதிக்கக்கூடா தென்றலோ, ஞானமாத்திர மதற்குப்பலனகவிருந்தால் அந்தப்பலனையடைய இச்சிக்கும் ஜனங்கள் வெகுசிலராய்தா னிருப்பார்கள். ஞானத்தி விச்சையில்லாதவும் சுவர்க்காதிபோகங்களை யனுபவிக்க விச்சிக்கிறவுமான மற்றவர்கள் யக்கியத்தினலுண்டாகும் பிரயோஜனமடைய ஏதுவிராது. சுவர்க்காதிபோகம் பந்த ஹேதுவாயிருக்க அதையேன் அடைய முயலவேண்டு மென்றலோ, அது கிரமக்கிரமமாய் மோக்ஷ ஹேதுவாகும். எப்படி என்றல், சுவர்க்காதிபோகத்தை யனுபவிப்

---

* (ரா) மோக்ஷ பிரயோஜனத்தையும் அதற் கனுகுணமான மற்ற பிரயோஜனத்தையும், கொடுக்கப்பட்டதாக.

† (ரா) ஜீவர்களைப்பார்த்துக் கருணையினற் சொன்னர்.

பவன் அப்படி அனுபவிக்குங்காலத்தில் அந்த சுவர்க்காதிலோகத்தி லுள்ளவர்கள், அந்த சுவர்க்காதிகளே முடிவான சுகமென்றெண்ணி யிருக்கிறார்களா? அல்லது அதைவிட விசேஷ சுகமிருப்பதாக எண்ணி அதை யடைய முயலுகிறார்களா? என்பதை உணருவான். அப்போது இந்த சுவர்க்காதிகளை விட சிரேஷ்டமான சுகமிருப்பதாகத் தெரிந்தால் அந்த சிரேஷ்டமான சுகத்தை யடையவேண்டுமென்கிற வெண்ண முண்டாகும். மேலும் தன்னுடைய புண்ணியபலனுக்குக் குறித்தகாலம் முடிந்தவுடனே "க்ஷீணே புண்யே மர்த்யலோகம் விஶந்தி" என்கிற வாக்கியப்படிக்குப் புண்ணியம் நசித்தவுடன் பூலோகத்திற்குத் தள்ளப்படுவதை யறிகிறான். அப்போது அவன் என்ன நினைக்கிறா னென்றால், நான் காம்மியமாய் யக்கியம் செய்ததினால் அற்பபலமான சுவர்க்காதிகளை அடைந்து மறுபடி பூலோகத்தில் ஜனனமெடுக்க வேண்டியதாச்சுது. நிஷ்காமமாய் யக்கியம் செய்வோமாகில் மோக்ஷமடையலாமென் றெண்ணி பலாபேக்ஷையற்ற நிஷ்காம கருமம் செய்யத் துடங்குவான். இப்படிச் சில ஜன்மங்களுக்குப் பிறகு அவனுக்கது மோக்ஷ ஏதுவாகும். ஆகையால் ஜனங்களிடத்தில் கருணையுள்ள பிரம்மாவானவர் யக்கியத்தை ஜனங்கள் சற்கதி யடையும் பொருட்டே சிருஷ்டித்தா ரென்பதில் சந்தேகமில்லை. (௧0)

---

௧௧. தே³வாந் பா⁴வயதாநேந தே தே³வா பா⁴வயந்து வ:|
பரஸ்பரம் பா⁴வயந்த: ஶ்ரேய: பரமவாப்ஸ்யத²||

அநேந	இந்தயக்கியத்தினாலே
தே³வாந்*	தேவதைகளை
பா⁴வயத	ஆராதியுங்கள், அல்லது, அவிர்ப்பாகத்தினால் விருத்தி யடையச்செய்யுங்கள்
தே தே³வா:	அந்தத்தேவதைகள்
வ:	உங்களை
பா⁴வயந்து	இரக்ஷிக்கட்டும். அல்லது, இஷ்டங்களைக்கொடுத்து விருத்தியடையச் செய்யட்டும்
பரஸ்பரம் பா⁴வயந்த:	ஒருவரையொருவர் அபிவிருத்தி செய்துகொண்டு
பரம்	சிரேஷ்டமான
ஶ்ரேய:†	சிரேயஸை
அவாப்ஸ்யத²	அடைகிறவர்களாவீர்கள்.

---

* (ரா) என் சரீர பூதரான தேவதைகளை.
† (ஶம்) (ரா) (ஸ்ரீ,வி) மோக்ஷத்தை, (ஶம்) அல்லது சுவர்க்கத்தை.

இந்த (முன்சொன்ன) யக்கியத்தினுல் தேவதைகளை ஆராதி யுங்கள். அந்தத்தேவதைக ளுங்களை இரக்ஷிக்கட்டும். (இப்படி நீங் கள் தேவதைகளையும், தேவதைக ளுங்களையும்) ஒருவரையொருவர் அபிவிருத்தி செய்துக்கொண்டு சிரேஷ்டமான சிரேயஸை யடை கிறவர்க ளாவீர்கள்.

(ஸூ) இதில் தேவதைகள், மனுஷியாள், இருவகையாருக்கும் அபி விருத்தியும் சிரேயஸும் சொல்லப்பட்டிருக்கின்றன. தேவ தைகள் தங்களை அவிர்ப்பாகம் முதலியவைகளினுல் திருப்திசெய்த மனிதர்களுக்கு அவர்கள் அபேக்ஷிக்கிற போகாதிகளைக் கொடுப்பதி னுல் அந்த மனிதர்களுக்கு சிரேயஸாக சொல்லலாம்; மனிதர்க ளால் கொடுக்கப்படும் அவிர்ப்பாகாதிகளினுல் தேவதைகளுக்கு சிரே யஸ் உண்டாகிறதென்பது எப்படிப்பட்டதென்கிற சங்கையை அடியில்கண்ட விதமாய் பரிகரிக்கலாம். யக்கியாதி கருமங்களைச் செய்பவர்களுக்கு அந்தந்தக் கருமங்களுக்கு விதிக்கப்பட்டிருக்கிற பலன்களைக் கொடுக்கவும் மனிதர்களுக்கு வேண்டிய மழை வெய் யில் காற்று முதலியவைகளைக் காலங்களில் உதவவும் தேவதை கள் பரமாத்மாவினுல் நியமிக்கப்பட் டிருக்கிறுர்கள். பரமாத்மாவி னுடைய ஆக்கினையை சரியாய் நிறைவேற்றுவதினுல் தேவதைகள் சிரேயஸை அடைகிறுர்கள். அல்லது தேவதைகள் அமிருதபானம் செய்தவர்களானுலும் மனிதர்களால் செய்யப்படுகிற யக்கியாதி கிர துக்களின் மூலமாய் கொடுக்கப்படும் அவிர்ப்பாகத்தினுல் தேவதை கள் திருப்தி அடைகிறுர்களென்று சாஸ்திரங்களில் சொல்லப்ப ட்டிருக்கிறது. இரணியகசிபு, பலிசக்கரவர்த்தி, சூரபத்மா முத லிய அசுரர்கள் தேவதைகளுக்கு மனிதர்கள் அவிர்ப்பாகம் கொடுப் பதைத் தடுத்துவிட்டகாலத்தில் தேவதைகள் பசியால் வருந்தின தாக புராணங்களில் சொல்லப்பட் டிருக்கிறது. ஆகையால் தே வதைகள் யக்கியாதி கிரதுக்களில் கொடுக்கப்படும் அவிர்ப்பாகத் தை ஆகாரமாயடைந்து தேகபுஷ்டி யுண்டாய், அதினுல் போகங் களை யனுபவிக்கிறுர்கள். இவைகள்தான் அந்தத் தேவதைகளுக்கு சிரேயஸென்று சொல்லலாம். (௧௧)

---

௧௨. ஜஷ்ூாநுஹொமாநுஹிவொஜெவா ஊாஸுஜெயஜுஹாவிதாஃ।
ஸெதஜுத்ூாநவுஜாஸெயெஹுா யொஹுஜெஸெநவஸஃ॥

யஜுஹாவிதாஃ	யக்கியங்களினுலேஆராதிக்கப்பட்ட
ஜெவாஃ	தேவதைகள்
வஃ	உங்களுக்கு
ஜஷ்ூாநு	இஷ்டங்களான

போகாந்	போகங்களை
தாஸ்யந்தே	கொடுப்பார்கள்
தை:	அந்தத்தேவதைகளினாலே
தத்தாந்	கொடுக்கப்படும் (அன்னாதி) அவைகளை
ஏப்ய:	இந்தத்தேவதைகளின்பொருட்டு
அப்ரதாய	கொடுக்காமல்
ய:	எவன்
புங்க்தே	(தான்) அனுபவிக்கிறானோ
ஸ:	அவன்
ஸ்தேந ஏவ	திருடனே.

(பிரம்மாவானவர் பின்னும் ஜனங்களைப்பார்த்துச் சொல்வதாவது) யக்கியங்களினாலே ஆராதிக்கப்பட்ட தேவதைகளுங்களுக்கிஷ்டமான போகங்களைக் கொடுப்பார்கள்; அப்படித் தேவதைகளால் கொடுக்கப்படுபவைகளை அந்தத் தேவதைகளுக்கு (மறுபடி) கொடாமல் எவன்தானே யனுபவிக்கிறானோ அவன் திருடனே.

(ஸூ) ஒருவன் யக்கியாதி கிரதுக்கள் மூலமாய் தேவதைகளுக்குக் கொடுத்த அவிர்ப்பாகத்திற்கு பிரதியாய் தேவதைகள் அவனுக்குக் கொடுத்ததை அவன் மறுபடி தேவதைகளுக்குக் கொடாமல் அனுபவித்ததினால் இவனைத் திருடனாக எப்படிச் சொல்லலாமென்றாலோ, இவன் கொடுக்கும் அவிர்ப்பாகத்திற்கு அநேகமடங்கு அதிகமான போகங்களைத் தேவதைகள் இவனுக்குக் கொடுக்கிறார்கள். அப்படி அதிகமாய் கொடுக்கக் காரண மென்னவென்றால், இவனால் பின்னும் செவ்வையாய் யக்கியாதிகளினால் ஆராதிக்கப் படுவோமென்பதே. இதினால்தான் சாஸ்திரங்களில் ஒருவன் அனுபவிக்கும் போகங்களில் இவ்வளவு பாகம் தேவதைகளுக்குக் கொடுக்கவேண்டுமென்று விதிக்கப்பட்டிருக்கிறது. ஆகையால் தேவதைகளுக்குள்ள பாகத்தைக் கொடாமல்தானே அனுபவிப்பவன் திருடனென்று சொல்லப்பட்டது. (௧௨)

௧௩. யஜ்ஞசிஷ்டாசிந: ஸந்தோ முச்யந்தே ஸர்வகில்பிஷை:।
புஞ்ஜதே தே த்வகம் பாபா யே பசந்த்யாத்மகாரணாத்॥

யஜ்ஞசிஷ்டாசிந: ஸந்த:	யக்கியத்தில் ஈசுவராதிகளுக்கு அர்ப்பணம்செய்து மிச்சமான அன்னத்தைபுஜிக்கிற சத்புருஷர்கள்
ஸர்வகில்பிஷை:*	(பஞ்சசூனாமுதலிய) சகலபாபங்களிலிருந்தும்

* (ரா) அனாதிகாலமாய் வந்திருக்கிற சகல பாபங்களிலிருந்து, (ஸ்ரீ,வி) சகல பாபங்களிலிருந்து.

முச்யந்தே	விடுபடுகிறார்கள்
யே	யார்
ஆத்மகாரணாத்	தங்களுக்காகவே
பசந்தி	பாகம்செய் (சமயல்செய்து புஜிக்) கிறார்களோ
தே பாபா:	அந்தபாபிகள்
அகம் து	பாபத்தையே
புஞ்ஜதே	புஜிக்கிறார்கள்.

யக்கியத்தில் ஈசுவராதிகளுக்கு தத்தஞ்செய்து மிச்சமான அன்னத்தை புஜிக்கிற சத்புருஷர்கள் பஞ்ச சூநாமுதலிய சகலபாபங்களிலிருந்தும் விடுபடுகிறார்கள். யார் (ஈசுவரார்ப்பணம் செய்யாமல்) தங்களுக்காகவே பாகம் செய்து புஜிக்கிறார்களோ அந்தபாபிகள் பாபத்தையே புஜிக்கிறார்கள்.

(ஸூ) இந்த சுலோகத்தில் யக்கியத்தில் மிச்சமான அன்னத்தைச் சாப்பிடுகிறவன் சகல பாபத்திலிருந்தும் விடுபடுகிறான் என்கிற வாக்கியங்கள் மிகுந்த வியாக்கியானத்தை வேண்டுகின்றன. "யக்கியத்தில் மிச்சமான அன்னம்" என்கிற பொதுவான வாக்கியம் உபயோகிக்கப்பட்டிருக்கிறது. எவ்வித யக்கியமென்பது தெளிவாய் சொல்லப்படவில்லை. (ஶம்) தேவயக்கிய மிச்சாந்நமென்றும், (ஸ்ரீ) வைசுவதேவமுதலிய யக்கிய மிச்சாந்நமென்றும் (ரா) பகவந்நிவேதனமான பிரசாதமென்றும் (மீ,வி) விஷ்ணுவுக்கும் இதரதேவதைகளுக்கும் நிவேதனம்செய்த அந்நமென்றும், அர்த்தஞ்செய்திருக்கிறார்கள். இதினால் ஜோதிஷ்டோமாதி யக்கியங்கள் மாத்திரமல்ல; மனிதன் தினந்தோறும் செய்யவேண்டிய, பஞ்சயஜ்ஞம், கூட முக்கியமென்பதையும் சொன்னதாகக் காணுகிறது. ஏனென்றால், "ஸர்வகில்பிஷை:" என்கிற பதத்திற்கு பஞ்சசூநா என்கிற பாபங்கள் என்று அர்த்தஞ்செய்ததுமல்லாமல் அந்த பாபங்களின் விபரமும் (ஶம்) (ஸ்ரீ) (மீ,வி) இவர்களால் சொல்லப்பட்டிருப்பதால் பஞ்சயக்கியத்தில் மிச்சமான அந்நமென்றும் நினைக்கவேண்டியதாயிருக்கிறது. பஞ்சயக்கியங்கள் எவையென்றால், (ஶ்லோ.) "அத்யாபநம்

"ப்ரஹ்மயஜ்ஞ: பித்ருயஜ்ஞஸ்து தர்ப்பணம் | ஹோமோ தைவோ பலிர்பௌதோ
"ந்ருயஜ்ஞோ(அ)திதிபூஜநம் | பஞ்சைதாந்யோ மஹாயஜ்ஞாந் ந ஹா
"பயதி ஶக்தித: | ஸ க்ருஹே(அ)பி வஸந் நித்யம் ஸூநாதோஷைர் ந லி
"ப்யதே || = வேதமோதலாகிய பிரம்மயக்கியம் ஜலதர்ப்பணத்தி
"னல் பிதுருக்களைத்திருப்திசெய்வதாகிய பிதுருயக்கியம், தேவதை
"களைக்குறித்து அக்கினியி லோமம்செய்வதாகிய தேவயக்கியம், வா

"யஸபலி முதலியவை வைப்பதாகிய பூதயக்கியம், அதிதிகளுக்குச் "சாப்பாடு போடுவதாகிய மானுடயக்கியம் இந்த அஞ்சு மகாயக்கிய "ங்களேயும் தன் சக்திக்குத்தக்கபடி எவன் செய்கிருனே அவன் கிர "கஸ்தாசிரமத்தி லிருந்தபோதிலும் பஞ்சசூநா என்கிற ஐந்து பிரா "ணிஹிம்சை யாகிய தோஷத்திலிருந்து விடப்படுகிருன்" (மனுஸ்மிருதி மூன்ருவது அத்தியாயம், எ0-எக-சுலோகங்களேப் பார்க்க.) பஞ்சசூநாதோஷமென்ப தெதுவென்ருல், (ஶ்லோ.) [Grantha verse] —

" * கிரகஸ்தனுக்கு விறகு முதலியவைகளே எரிக்கிறதிலும், அம்மி, "எந்திரமுதலியவைகளில் அரைக்கிறதிலும், உலக்கை முதலியவை "களினுல் குத்துகிற அல்லது இடிக்கிறதிலும், குடத்தில் தண்ணீர் "கொண்டுவந்து அந்தத்தண்ணீரை உபயோகிப்பதிலும், பெருக்குவ "து அல்லது மெழுகுவதிலும் ஜந்துக்கள் கொல்லப்படுகிறதோஷம் "வருகிறபடியால் இந்த அஞ்சுவித பாபங்களேயும் போக்குவதற்காக "மகரிஷிகளால் கிரகஸ்தாசிரமத்தி லிருப்பவனுக்குக் கிரமமாக ஐந் "து மகாயக்கியங்கள் விதிக்கப்பட் டிருக்கின்றன" (மநுஸ்மிருதி, ௩-வது அத்தியாயம் ௬௮-௬௯ சுலோகங்களேப்பார்க்க.) ஆகையால் கிரகஸ்தன் தினந்தோறு முண்டாகுமிந்த பாபங்களே நிவர்த்தித்துக் கொள்ள மேல்சொன்ன யக்கியங்களேச்செய்து ஈசுவரார்ப்பணஞ்செய்துவிட்டு மிச்சமான அந்நத்தைப் புஜியாமல் தன்வயிறு நிறையும் பொருட்டே சமயல்செய்து புஜிப்பானுனுல் பாபத்தைப் புஜிக்கிருன். என்ருல், பாப சுவரூபமான அந்நத்தைப் புஜிக்கிருனென்பது தாத்பரியம். ஆனுல் தங்களுக்காகவே பாகம்செய்து புஜிக்கிறவர்கள் பாபியாகிறதற்கு (ரா) சொல்லுகிற காரண மென்னவென்ருல், ஈசுவரன் தன்னே ஆராதிப்பதற்காக மனிதர்களுக்குக் கொடுத்த ஆகாராதி வஸ்துக்களே அந்த ஈசுவரனுக்கு அர்ப்பணஞ் செய்யாமல் தனக்காகவே பாகம்செய்து புஜிப்பவர்கள்பாபத்தைப் புஜிப்பவர்களென்பதே (௪-வது அத்தியாயம் ௩க-வது சுலோகத்தைப்பார்க்க.) (௧௩)

---

௧௪. [Grantha verse, two lines]

---

* (ரா) பாடம். "[Grantha text] — குத்துகிறது, அரைக்கிறது, எரிக்கிற "து, தண்ணீர்கொண்டுவருகிறது, பெருக்கிறது இந்த ஐந்துவிதங்களினுல் உண்டா "கும்ஜீவஹிம்சைகளால், கிரகஸ்தன் சுவர்க்கத்தை யடையமாட்டான்."

கரு. கர்மப்ரஹ்மோத்பவம்வித்தி ப்ரஹ்மாக்ஷரஸமுத்பவம்।
தஸ்மாத்ஸர்வகதம்ப்ரஹ்ம நித்யம்யஜ்ஞே ப்ரதிஷ்டிதம்॥

கசா. ஏவம்ப்ரவர்த்திதம்சக்ரம் நாநுவர்த்தயதீஹயஃ।
அகாயுரிந்த்ரியாராமோ மோகம்பார்த்தஸஜீவதி॥

அந்நாத்	அன்னத்திலிருந்து (அன்னரஸத்தினலுண்டாகும் வீரியத்தினல்)
பூதாநி	(ஜீவனுக்கு) சரீரங்கள்
பவந்தி	உண்டாகின்றன
பர்ஜந்யாத்	மேகத்திலிருந்து (மழையிலிருந்து)
அந்நஸம்பவஃ	(ஆகாரத்திற்கு வேண்டிய) அந்நமுண்டாகிறது
யஜ்ஞாத்	யக்கியத்தினலே
பர்ஜந்யஃ	மேகமானது (மேகத்தின் மூலமாய் மழையானது)
பவதி	உண்டாகிறது
யஜ்ஞஃ	யக்கியமானது
கர்மஸமுத்பவஃ	செய்கையினலுண்டாகிறது
கர்ம	செய்கையானது
ப்ரஹ்மோத்பவம்	வேதத்தினலுண்டாகிறது
ப்ரஹ்ம	வேதமானது
அக்ஷரஸமுத்பவம்	பரப்பிரம்மத்திலிருந்துண்டாகிறது
ஸர்வகதம்	எங்கும்வியாபித்திருக்கிற
ப்ரஹ்ம*	(அந்த) பரப்பிரம்மமானது
நித்யம்	எப்போதும்
யஜ்ஞே†	யக்கியத்தில்
ப்ரதிஷ்டிதம்	நிலையாயிருக்கிறது
தஸ்மாத்	ஆகையினலே
ஏவம்	இவ்விதமாய்
ப்ரவர்த்திதம்	(பிரம்மத்தினல்) உண்டு செய்யப்பட்டிருக்கிற
சக்ரம்	(கருமம்முதலிய கூட்டமாகிய) சக்கிரத்தை
இஹ	இந்தலோகத்தில்
யஃ	எவன்
நாநுவர்த்தயதி	அநுசரிக்கிறதில்லையோ

* † (ஸ்ரீ) (பா) ப்ரஹ்ம=வேதமானது; யஜ்ஞே ப்ரதிஷ்டிதம் = யக்கியத்தை விசேஷமாய் சொல்லுகிறது.

அகாயு:	பாபசுவரூபமான ஆயுசையுடையவும்
இந்த்ரியாராம:	இந்திரியங்கள் மூலமாய் விஷயங்களை எப்போதுமனுபவிக்கிறவும்
ஸ:	அவன்
பார்த	ஓ! குந்திபுத்திரா!
மோகம்	விருதாவாய்
ஜீவதி (இதி)	ஜீவிக்கிருனென்று
வித்தி	அறி.

அந்நத்திஞற் சரீரங்களும், மழையின லன்னமும், யக்கியத்திஞல் மழையும், கருமத்திஞல் யக்கியமும், வேதத்திஞல் கருமமும், பிரம்மத்திஞல் வேதமும் உண்டாகின்றன. எங்கும் வியாபித்திருக்கிற அந்த பிரம்மமானது எப்போதும் யக்கியத்தில் நிலையாயிருக்கிறது, (என்ருல் யக்கியத்திஞல் பிரம்மத்தை யடையலாமென்பது தாத்பரியம்.) ஆகையிஞலே இவ்விதமாய் பிரம்மத்திஞ லுண்டுசெய்யப்பட்டிருக்கிற கருமம் முதலியகூட்டங்களடங்கிய சக்கிரத்தை இந்த லோகத்தில் (ஜனங்களில்) எவனனுசரிக்கிற தில்லையோ (யக்கியாதிகருமம் ஈசுவர சுவரூபமானது, ஈசுவராராதனை யானதென்றுந் தெரிந்துக்கொண்டு செய்கிறதில்லையோ) பாபசுவரூபமான ஆயுசையுடையவும் இந்திரியங்கள் மூலமாய் விஷயங்களை யெப்போது மனுபவிக்கிறவுமான அவன், ஓ! குந்திபுத்திரா! விருதாவாய் ஜீவிக்கிருனென்றறி.

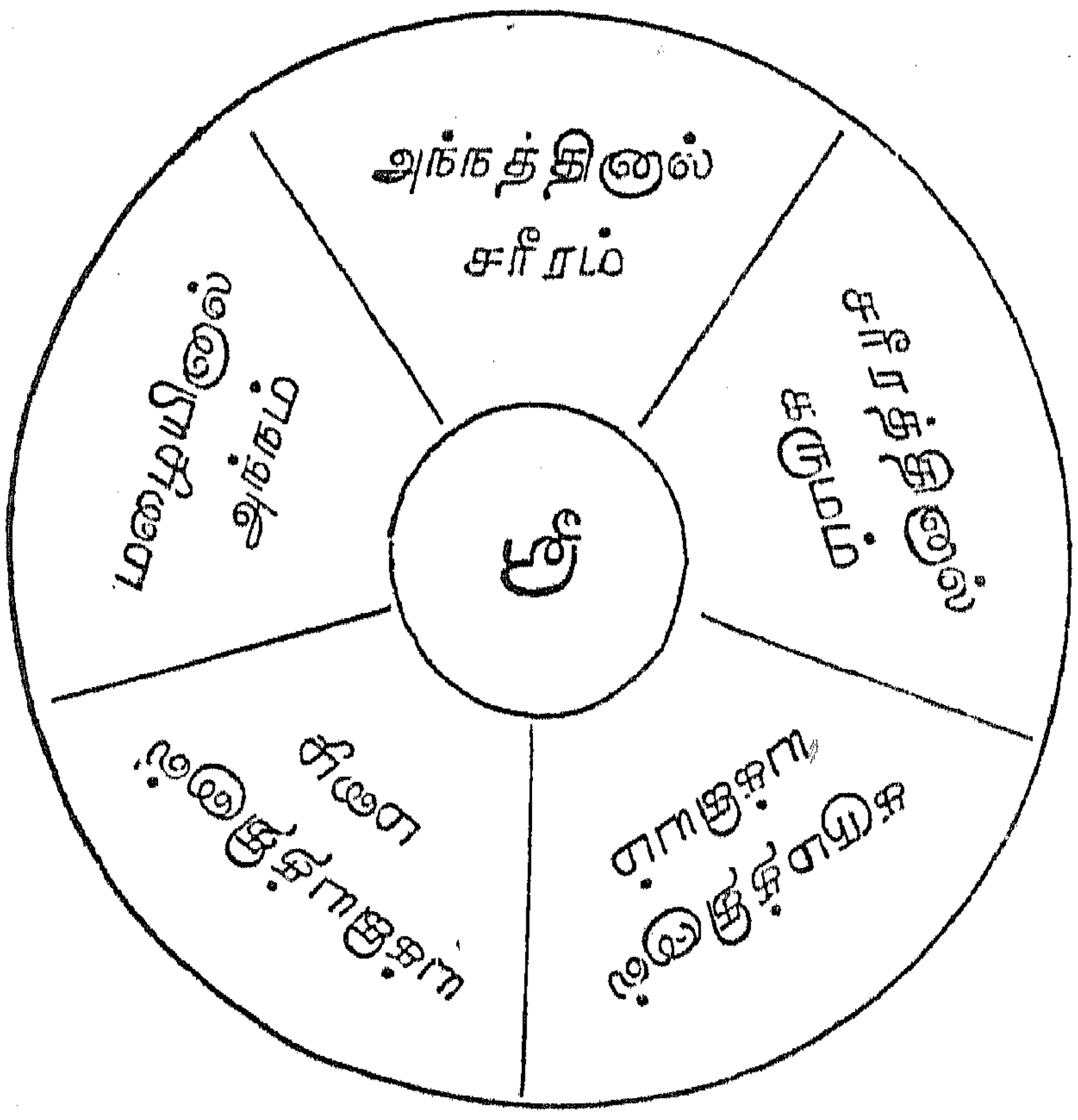
இந்த அர்த்தத்திலிருந்து (ரா) (ஸ்ரீ) (ஸ்ரீ,வி) இவர்கள் வேறுபட்டிருக்கிற பாகம்வரையில் அவர்களுடைய அர்த்தம் தனித் தனியாய் அடியில் விவரிக்கப்படுகிறது.

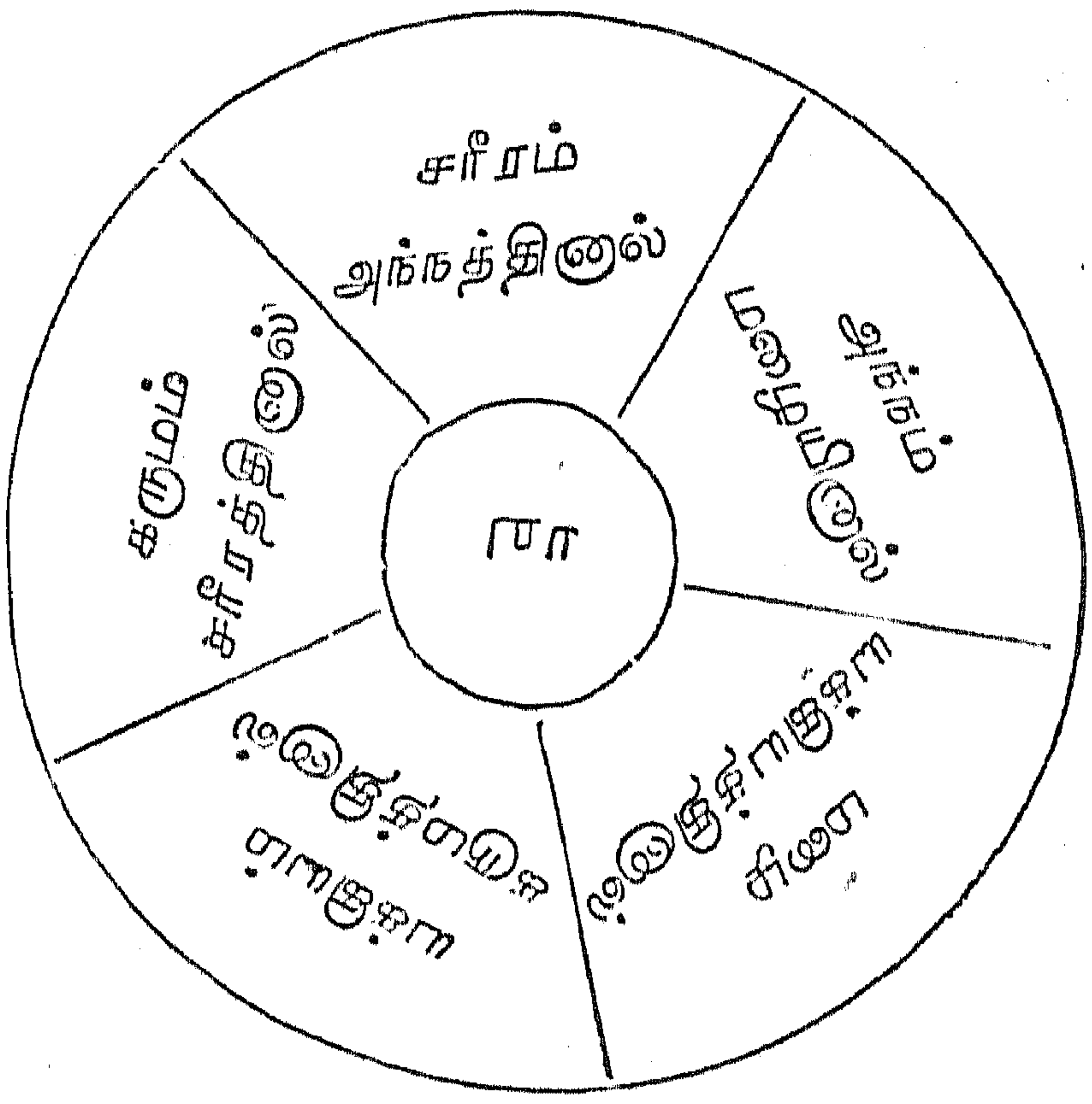
(ரா) கர்ம ப்ரஹ்மோத்பவம் = கருமமானது பிரகிருதி விகாரமான தேகத்திலிருந்துண்டாகிறது. ப்ரஹ்ம = தேகமானது, அக்ஷர ஸமுத்பவம் = ஜீவனுலேயுண்டாகிறது, எப்படி என்ருல், ஜீவன் புசித்த அந்நாதிகளிஞல் விருத்தி யடைந்தபடியால் ஜீவனுலே தேகமுண்டாச்சு தென்பது தாத்பரியம். ஸர்வகதம் = சகலஜீவன்களையும் அடைந்திருக்கிற, ப்ரஹ்ம = தேகமானது, நித்யம் = எப்பவும், யஜ்ஞே ப்ரதிஷ்டிதம் = யக்கியத்திற்கு மூலமா யிருக்கிறது. அகாயு: = பாபத்திஞலுண்டான ஆயுசு, அல்லது பாபத்திற்கு ஏதுவான ஆயுசுடையவன்.

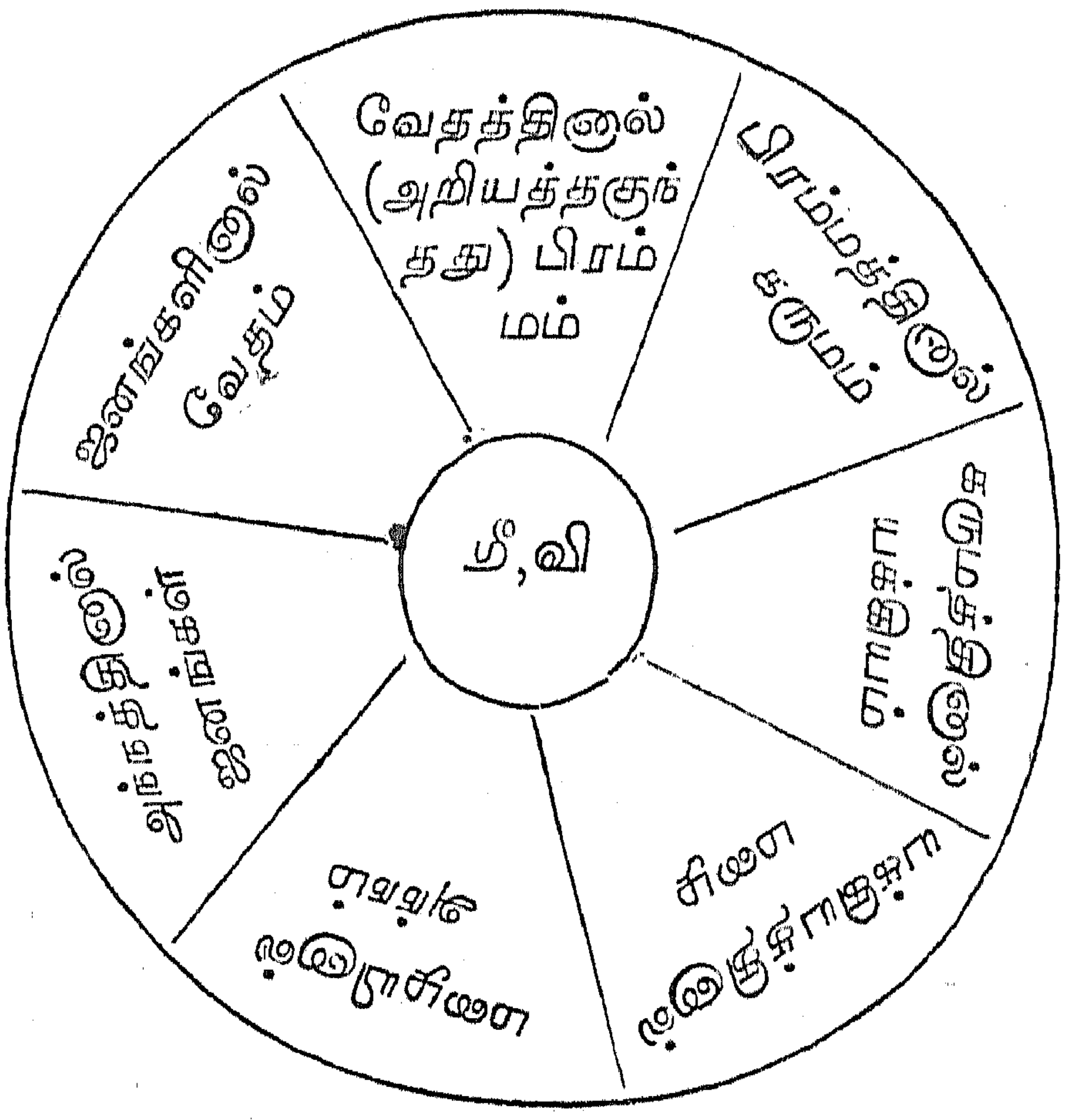
(ஸ்ரீ) (ஸ்ரீ,வி) கர்ம ப்ரஹ்மோத்பவம் = கருமமானது பரப்பிரம்மத்திலிருந்துண்டானது, ப்ரஹ்ம = பரப்பிரம்மமானது, அக்ஷரஸமுத்பவம்

ஜூவம் = வேதத்தினு லறியப்படத்தகுந்தது. ஸர்வகதம்=சர்வவியாபகமான, ப்ரஹ்ம = பரப்பிரம்மமானது, நித்யம் = எப்போதும், யஜ்ஞே = யக்கியத்தில், ப்ரதிஷ்டிதம் = இருக்கிறது. யக்கியம் விஷ்ணுவென்று சுருதியில் சொல்லப்பட்டிருப்பதாலும் யக்கியமானது விஷ்ணுவுக்கு அதிப்பிரியமானதாலும் யக்கியத்தில் பரப்பிரம்மமானது எப்போது மிருக்கிறதென்று சொல்லப்பட்டது.

(ஸா) இந்த சுலோகங்களில் தேகாதிகளை ஒன்றிலிருந்து ஒன்றுண்டாவதாகச்சொல்லி கடைசியில் "ஏவம்ப்ரவர்த்திதம் சக்ரம்=இவ்விதமா யுண்டாயிருக்கிற சக்கிரத்தை" என்று சொல்லப்பட்டிருப்பதால் அந்தச்சக்கிர மின்னவிதமான தென்பது, (ஸ்ரீ) (ரா) (மீ,வி) இவர்கள் சொல்லியிருக்கிற வாக்கியங்களை அனுசரித்துச் சக்கிரங்களாக வரைந்து இதனடியில் காட்டப்படும்.

(ஸ்ரீ) (ரா) இவர்களுடைய வாசகப்படியெழுதிய சக்கிரங்கள் வாசகத்தில் வேறுபட்டிருந்தாலும் சங்கதிகளில் வித்தியாசமில்லை. ஒன்றிலிருந்து மற்றொன்றுண்டாய்க்கொண்டு ஒரு முடிவையடையாமல் சுத்திக்கொண்டே வருகிறபடியாலும், சுத்திவருகிற சக்கிரம்போலிருப்பதாலுஞ் சக்கிரமென்று சொல்லப்பட்டது. இந்தச் சக்கிரத்தைப் பார்த்தால் அதில் கண்டவைகளில் எது முதலிலுண்டானதென்று அறியக்கூடுகிறதில்லை, பீஜாங்குர ந்யாயம் போலிருக்கிறது. அதாவது, விரை முதலிலுண்டாச்சுதா? மரம் முதலிலுண்டாச்சுதா? என்று கேட்கும்பக்ஷத்தில், விரையின்றி மரமுமில்லை, மரமின்றி விரையுமில்லை, ஆகையால் முந்தியுண்டானதெதுவென்று சொல்லக்கூடாதது போலவே.

(மீ,வி) (மற்றொரு அபிப்பிராயமும் சொல்லியிருக்கிறார். அதாவது,) இந்தச்சக்கிரத்தை அனுசரிக்கவேண்டியது கிரகஸ்தாசிரமிக்குமட்டுமென்று நினைக்கக் கூடுமானாலும், சந்நியாசி, வானப்பிரஸ்தன், பிரம்மசாரி, இந்த ஆசிரமிகள் விலக்கப்பட்டிருப்பதாக நினைக்கக்கூடாது. ஏனென்றால் அவர்களுக்கும் மனோவாக்கு, காயங்களினால் செய்யத்தக்க பல கருமங்களுண்டு. ஆகையால் அவர்களும் இந்தச் சக்கிரத்தை அநுசரிக்கவேண்டியதே. (௧௪-௧௫-௧௬.)

---

௧௭. यस्त्वात्मरतिरेव स्यादात्मतृप्तश्च मानवः।
आत्मन्येव च सन्तुष्टस्तस्य कार्यं न विद्यते॥

यस्तु मानवः	எந்தமனிதன்
आत्मरतिरेव	ஆத்மாவினிடத்திலேயே பிரீதியுடையவனும்
आत्मतृप्तश्च	ஆத்மாவினிடத்திலேயே திருப்தியடைந்தவனும்
आत्मन्येव च	ஆத்மாவினிடத்திலேயே
सन्तुष्टः	சந்தோஷமடைந்தவனும்
स्यात्	ஆகிறானோ
तस्य	அவனுக்கு
कार्यं	கருமமானது
न विद्यते	இல்லை.

எந்த மனிதன் ஆத்மாவினிடத்திலேயே பிரியம், திருப்தி, சந்தோஷ மடைந்தவனாகிறானோ அவனுக்குக் கருமமானதில்லை, (என்றால், அவனுக்குக் கருமம் செய்வதினால் அடையவேண்டிய பலனொன்றுமில்லை என்பது கருத்து.)

(ஸ்ரீ) இந்த அத்தியாயத்தின் ச-வது சுலோகம் முதல் கசு-வது சுலோகம் வரையில் அக்கியானி, அந்தக்கரண சுத்தியின்பொருட்டு கருமங்களைச் செய்யவேண்டுமென்று சொல்லப்பட்டது. இந்த சுலோகத்தினாலும், அடுத்த சுலோகத்தினாலும், பிரம்மஞானிக்கு கருமத்தினால் பிரயோஜனமில்லை என்பது சொல்லப்படுகிறது.

(ரா) (கஎ-கஅ-ககூ, இம்மூன்று சுலோகங்களுக்கு ஓரே அந்வயமாகையால் அந்த சுலோகங்களின் தாத்பரியமும் சுருக்கி இவ்விடத்திலேயே எழுதப்படுகிறது.) யாதொரு சாதனமன்றியில் பிரம்மதெரிசன மடைந்திருப்பவர்களாயும், நித்தியமுக்தர்களாயு மிருக்கிற (நித்தியசூரிகள்) வர்களுக்குக் கருமம் வேண்டியதில்லை. சாதனங்களால் முக்தியடையும் பிரம்மஞானிகளுக்குச் சொற்ப கருமமாவதுண்டாகையால் அவர்களுக்குக் கருமம் கிடையாதென்று சொல்லக்கூடாது. ஆகையால், அர்சுன! நீ பலாபேக்ஷையன்றி கருமம் செய் என்பது கருத்து.

(ஸூா) இந்த சுலோகத்தில் ''ஆத்மாவிடத்திலேயே'' என்கிற வாக்கியத்திற்கு அத்துவைதபக்ஷத்தில் தனக்குள்ளேயே என்றும், துவைதபக்ஷத்தில் பரப்பிரம்மத்தி னிடத்திலேயே என்றும் அர்த்தம். (கஎ)

கஅ. நைவ தஸ்ய க்ருதேநார்த்தோ நாக்ருதேநேஹ கஶ்சந।
ந சாஸ்ய ஸர்வபூதேஷு கஶ்சித³ர்த²வ்யபாஶ்ரய:॥

தஸ்ய	அவனுக்கு (ஆத்மாவிடத்திலேயே திருப்தி முதலியவை அடைந்தவனுக்கு)
இஹ	இந்த லோகத்தில்
க்ருதேந	கருமத்தினாலே
அர்த்த:	பிரயோஜனம்
நைவ	கிடையாது
அக்ருதேந	கருமம் செய்யாததினாலே
கஶ்சந (தோஷ:)	யாதொருதோஷமும்
ந	இல்லை
அஸ்ய	இவனுக்கு
ஸர்வபூதேஷு	பிரம்மாமுதலுள்ள எல்லா பூதங்களிடத்திலே
கஶ்சித் அர்த்தவ்யபாஶ்ரய: ந ச	பிரயோஜனத்திற்காக ஆசிரயிக்கவேண்டிய தொன்றுமில்லை.

ஆத்மாவிடத்திலேயே திருப்தி முதலியவைகளை அடைந்த பிரம்மஞானிக்கு இந்த லோகத்தில் கருமத்தினால் பிரயோஜனங் கிடை

யாது, கருமஞ் செய்யாததினுல் யாதொரு தோஷமுமில்லே. இவனுக்கு (பிரம்மநிஷ்டனுக்கு) எல்லா பூதங்களேயும் ஆசிரயித்து அடையவேண்டிய பிரயோஜன மொன்றுமில்லே.

(ஸ்ரீ,வி) பிரம்மத்தைத்தவிர வேறே யாதொன்றையும் நினேக்காதவனுகிய அஸம்பிரக்கியாத சமாதியிலிருக்கிறவன் தேவதைகள் குரு முதலியவர்களுக்கு வணங்கவேண்டிய காலங்களில் வணங்காவிட்டாலும் அவனுக்கு யாதொரு பாதகமுமில்லே. அவனுக்கு ஒருவராலு மாகவேண்டிய பிரயோஜன மொன்றுமில்லே. (௧௮)

---

௧௯. 𑌤𑌸𑍍𑌮𑌾𑌦𑌸𑌕𑍍𑌤𑌃 𑌸𑌤𑌤𑌂 𑌕𑌾𑌰𑍍𑌯𑌂 𑌕𑌰𑍍𑌮 𑌸𑌮𑌾𑌚𑌰।
𑌅𑌸𑌕𑍍𑌤𑍋 𑌹𑍍𑌯𑌾𑌚𑌰𑌨𑍍𑌕𑌰𑍍𑌮 𑌪𑌰𑌮𑌾𑌪𑍍𑌨𑍋𑌤𑌿 𑌪𑍂𑌰𑍁𑌷𑌃॥

𑌤𑌸𑍍𑌮𑌾𑌤𑍍	ஆகையினுலே
𑌅𑌸𑌕𑍍𑌤𑌃	பலாபேக்ஷையைவிட்டு
𑌸𑌤𑌤𑌂	எப்பவும்
𑌕𑌾𑌰𑍍𑌯𑌂	செய்யவேண்டிய
𑌕𑌰𑍍𑌮	கருமத்தை
𑌸𑌮𑌾𑌚𑌰	செய்
𑌹𑌿	ஏனென்றுல்
𑌅𑌸𑌕𑍍𑌤𑌃	பலாபேக்ஷையைவிட்டு
𑌕𑌰𑍍𑌮	கருமத்தை
𑌆𑌚𑌰𑌨𑍍	அநுஷ்டித்துவருகிற
𑌪𑍂𑌰𑍁𑌷𑌃	புருஷனுனவன்
𑌪𑌰𑌂	உத்தமமானதை
𑌆𑌪𑍍𑌨𑍋𑌤𑌿	அடைகிறுன்.

(அக்கியானி கருமம் செய்யவேண்டியவன், பிரம்மஞானிக்கு கருமத்தினுல் பிரயோஜனமில்லேயென்று சொல்லப்பட்டது.) ஆகையினுலே கருமபலனி லாசையைவிட்டு எப்பவுஞ் செய்யவேண்டிய கருமத்தைச்செய். ஏனென்றுல், அப்படிச்செய்கிற புருஷனுனவன் உத்தமமானதை (என்றுல், சித்தசுத்தியையும், ஞானத்தையு மடைந்து மோக்ஷத்தை) அடைகிறுன்.

(ஸ்ரீ,வி) அஸம்பிரக்கியாத சமாதியில்லாதவும் (மோக்ஷ இச்சை யுடையவனுகிய) முமுக்ஷுவுமான நீ கருமம் செய்தே தீரவேண்டுமென்பது கருத்து. (௧௯)

---

௨௦. 𑌕𑌰𑍍𑌮𑌣𑍈𑌵 𑌹𑌿 𑌸𑌂𑌸𑌿𑌦𑍍𑌧𑌿𑌮𑌾𑌸𑍍𑌥𑌿𑌤𑌾 𑌜𑌨𑌕𑌾𑌦𑌯𑌃।
𑌲𑍋𑌕𑌸𑌂𑌗𑍍𑌰𑌹𑌮𑍇𑌵𑌾𑌪𑌿 𑌸𑌂𑌪𑌶𑍍𑌯𑌨𑍍𑌕𑌰𑍍𑌤𑍁𑌮𑌰𑍍𑌹𑌸𑌿॥

ஜநகாத⁴ய꞉	ஜனகன் முதலானவர்கள்
கர்மணைவ ஹி	(நிஷ்காம) கருமத்தினலேதானே
ஸம்ஸித்³தி⁴ம்	ஞானத்தை
ஆஸ்தி²தா꞉	அடைந்தார்கள்
லோகஸங்க்³ரஹமேவாபி ஸம்பஶ்யந்	ஜனங்களுடைய பிரயோஜனத்தை யுத்தேசித்தாவது
கர்தும்	(கருமத்தை) செய்வதற்கு
அர்ஹஸி	யோக்கியனுகவிருக்கிருய்.

ஜனகமகாராஜா முதலானவர்கள் நிஷ்காம கருமத்தினுலேயே ஞானத்தை யடைந்தார்கள். ஜனங்களுடைய பிரயோஜனத்தை யுத்தேசித்தாவது நீ கருமத்தைச் செய்யவேண்டியவனுக விருக்கிருய்.

(ஶம்) (ஸ்ரீ) நீ, உனக்கு ஞானமுண்டாய்விட்டது, கருமம் செய்யவேண்டிய தில்லையென்று எண்ணினுலுங்கூட ஞானத்தில் பிரவிருத்தியற்றவும், கருமத்திலேயே அதிகாரமுள்ளவும், அக்கியானத்திலிருக்கிறவுமாகிய ஜனங்கள் சத்கருமங்களைச் செய்ய இச்சையை யடையவும், துஷ்கருமங்களில் பிரவிருத்திக்காமலிருக்கவும், வேண்டியதின்பொருட்டு பெரியவர்களா யிருப்பவர்கள் தங்களுக்குக் கருமம்செய்து ஆகவேண்டிய தொன்றுமில்லாவிட்டாலும் லோக ஜனங்களுக்காக சத்கருமங்களைச்செய்து காட்டவேண்டியது. (வ்யா) ஏனென்ருல், உலக ஜனங்களுக்கு நன்மை செய்பவனிடத்தி லீசுவரப்பிரீதி யுண்டாகிறது, என்பது தாத்பரியம். ஜனகராஜனை திருஷ்டாந்தமாகச்சொன்ன உத்தேச மென்னவென்ருல், "அர்சுன! உன்னைப்போல் இராஜாவா யிருந்ததுமாத்திரமல்ல, மகா ஞானியாயுமிருந்த ஜனகமகாராஜனே கருமம்செய்திருக்க உனக்குக் கருமம் வேண்டிய தில்லையென்று நீ எண்ணுவதானுல் அது பிசகு" என்பதைத் தெரிவிக்கும் பொருட்டுத்தான்.

(மீ,வி) முக்தியில் ஆநந்தம் அதிகமா யுண்டாகும்பொருட்டு பிரம்மஞானிகள்கூட நிஷ்காம கருமஞ்செய்கிருர்கள். (உ0)

உக. யத்³யதா³சரதி ஶ்ரேஷ்ட²ஸ்தத்ததே³வேதரோ ஜந꞉।
ஸ யத்ப்ரமாணம் குருதே லோகஸ்தத³நுவர்ததே॥

ஶ்ரேஷ்ட²꞉	பெரியவனுனவன்
யத்³யத்	எந்தெந்தக் கருமத்தை
ஆசரதி	செய்கிருனே
தத்ததே³வ	அததையே
இதர꞉ ஜந꞉	அந்நியமனிதனும்

(குருதே)	செய்கிறான்
ஸ:	அந்தப்பெரியவன்
யத் ப்ரமாணம் குருதே	எதை (எந்த சாஸ்திராதிகளை) பிரமாணமாக வெண்ணுகிறானோ
லோக:	உலகம் (உலகத்திலுள்ள ஜனங்கள்)
தத்	அதையே
அநுவர்ததே	அனுசரிக்கும்.

(வயது, யோக்கியதை, ஆசாரம் முதலியவைகளில்) பெரியவனானவன் எந்தக் கருமத்தைச் செய்கிறானோ, அதையே மற்றவனுஞ் செய்கிறான். அந்தப்பெரியவன் எந்த சாஸ்திராதிகளை பிரமாணமாக வெண்ணிச் (அதின்படி) செய்கிறானோ, உலக மதை அனுசரிக்கும். (௨௧)

---

௨௨. ந மே பார்த்தாஸ்தி கர்தவ்யம் த்ரிஷு லோகேஷு கிஞ்சந।
நாநவாப்தமவாப்தவ்யம் வர்த ஏவ ச கர்மணி॥

பார்த்த	ஓ! குந்திபுத்திரா!
மே*	எனக்கு
கர்தவ்யம்	செய்யவேண்டியது
நாஸ்தி	கிடையாது
த்ரிஷு லோகேஷு	மூன்றுலோகங்களிலே
அநவாப்தம்	அடையாதது
அவாப்தவ்யம்	அடையவேண்டியதாய்
கிஞ்சந	யாதொன்றும்
நாஸ்தி	கிடையாது
(ததாபி) ச	அப்படியிருந்தாலும்
கர்மணி	கருமத்தில்
வர்த ஏவ	பிரவிருத்தித்தே யிருக்கிறேன்.

ஓ! குந்திபுத்திரா! எனக்குச் செய்யவேண்டியது (ஒன்றும்) கிடையாது, மூன்றுலோகங்களிலேயும் நான் அடையாதது அடையவேண்டியதாய் யாதொன்றுங் கிடையாது, அப்படியிருந்தும் கருமம் செய்கிறதில் பிரவிருத்தித்தே யிருக்கிறேன். (௨௨)

---

* (ரா) சர்வேசுவரனும், சர்வக்கியனும், மூன்றுலோகங்களில் தேவ மனுஷிய ரூபங்களாய் அவதாரஞ் செய்பவனும், என்னிடத்திலில்லாத தொன்றுமில்லையாகையால் அடையவேண்டிய தொன்றுமில்லாதவனுமுள்ள எனக்கு.

உங. யதி ஹ்யஹம் ந வர்தேயம் ஜாது கர்மண்யதந்த்ரித꞉।
மம வர்த்மாநுவர்தந்தே மநுஷ்யா꞉ பார்த² ஸர்வஶ꞉॥

பார்த²	ஓ! குந்திபுத்திரா!
அஹம்	நான்
ஜாது	ஒருகாலத்திலாவது
அதந்த்ரித꞉	ஜாக்கிரதையாய்
கர்மணி	கருமஞ்செய்வதில்
ந வர்தேயம் யதி	பிரவிருத்திக்காமல் போனேனேயானால்
மநுஷ்யா꞉	மனிதர்கள்
ஸர்வஶ꞉	எல்லாவிதத்திலும்
மம	என்னுடைய
வர்த்ம	மார்க்கத்தையே
அநுவர்தந்தே ஹி	அநுசரிப்பார்கள்.

ஓ! குந்திபுத்திரா! நான் ஒரு காலத்திலாவது ஜாக்கிரதையாய் (சாஸ்திர விதியைவிட்டுப் பிசகாமல்) கருமஞ்செய்வதில் பிரவிருத்திக்காமல் போனேனேயாகில் மனிதர்கள் எல்லாவிதத்திலும் என்னுடைய மார்க்கத்தை (நான் எப்படி நடக்கிறேனே அவ்விதமாய்) அநுசரிப்பார்கள்.

(ஸூ) மனிதர்கள் ஏன் என்னுடைய மார்க்கத்தை யநுசரிப்பார்களென்றால், நான் பரமபுருஷனென்று அறியாதவும், அக்கியானிகளுமான ஜனங்கள் உயர்ந்த குலத்தில் பிறந்தவனும், சக்தி, சாமர்த்தியம், கீர்த்தி முதலியவைகளினால் பெரியவனென் றெண்ணப்படுகிறவனுமான நானே கருமஞ்செய்யாமலிருப்பேனால் அதைப்பார்த்து கிருஷ்ணனே கருமம் செய்யாததினால் நாம் ஏன் செய்யவேண்டுமென்று கருமத்தை விட்டுவிடுவார்களென்பது தாத்பரியம். (உங)

உச. உத்ஸீதேயுரிமே லோகா ந குர்யாம் கர்ம சேத³ஹம்।
ஸங்கரஸ்ய ச கர்தா ஸ்யாமுபஹந்யாமிமா꞉ ப்ரஜா꞉॥

அஹம்	நான்
கர்ம	கருமத்தை
ந குர்யாம் சேத்	செய்யாமற்போனால்
இமே லோகா꞉	இந்தஜனங்கள்
உத்ஸீதேயு꞉	(கருமலோபத்தினால்) கெட்டுப்போவார்கள்

ஸங்கரஸ்ய*	(ஜாதி) சேர்க்கையை
கர்தா	செய்தவனாக
ஸ்யாம்	ஆவேன்
இமா: ப்ரஜா:	இந்த ஜனங்களை
உபஹந்யாம்	கொன்றவனுவேன்.

நான் கருமத்தைச் செய்யாமற்போனு லிந்த ஜனங்கள் கெட்டுப் போவார்கள். ஜாதியின் சேர்க்கைக்குக் காரணமாவேன். இந்த ஜனங்களைக் கொன்றவனுகவு மாவேன்.

(ரா) பிரஜைகளை அநுக்கிரகிக்க பிரவிருத்தித்திருக்கிற எனக்கு ஜனங்கள் கெட்டுப்போகும்படியான இப்படிப்பட்ட காரியம் செய்வது தகுந்ததல்லவென்பது கருத்து.

(ஸ்வா) அர்சுனன் இதின் முதலத்தியாயத்தில் குலஸ்திரீகள் கெட்டுப்போனுல் ஜாதிசேர்க்கை யுண்டாகுமென்று சொன்னுன். அதினுல் மாத்திரம் ஜாதிசேர்க்கை யுண்டாகிறதாக நினைக்கவேண்டாம், வருணுசிரம தர்ம்மமில்லாமல் போவதினுலும் ஜாதிசேர்க்கை யுண்டாகுமென்று சொன்னதாகவும் கொள்ளலாம். (உச)

உரு. ஸக்தா:கர்மண்யவித்வாம்ஸோ யதாகுர்வந்திபாரத।
குர்யாத்வித்வாம்ஸ்ததாஸக்தஶ்சிகீர்ஷுர்லோகஸம்க்ரஹம்॥

ஹேபாரத	ஓ! பரதவம்சத்திற்பிறந்தவனே!
அவித்வாம்ஸ:	ஆத்மஞானமில்லாதவர்கள்
கர்மணி	கருமத்திலே (கருமத்தை)
ஸக்தா:	பலவிருப்ப முள்ளவர்களாய்
யதா	எப்படி
குர்வந்தி	செய்கிறுர்களோ
ததா	அப்படியே
வித்வாந்	ஆத்மஞானமுள்ளவன்
அஸக்த:	பலனை யிச்சிக்காதவனுய்
லோகஸம்க்ரஹம்	ஜனங்களுடைய பிரயோஜனத்தை
சிகீர்ஷு:	செய்ய இச்சித்தவனுய்
குர்யாத்	செய்யவேண்டியது.

---

* (ஸ்ரீ,வி) கருமத்தினுல் வருணுசிரம தர்ம்மங்கள் நிலைத்திருக்கிறபடியால் கருமம் செய்யாவிட்டால் வருணுசிரம தர்ம்மம்கெட்டு அதினுல் ஜாதிசேர்க்கை யுண்டாகும்.

ஓ! பாரதா! ஆத்மஞான மில்லாதவர்கள் கருமத்தை பலவிருப்பமுள்ளவர்களாய் எப்படி செய்கிருர்களோ, அப்படியே ஆத்மஞானமுள்ளவனும் பலனை யிச்சிக்காமல் ஜனங்களுடைய பிரயோஜனத்தை யிச்சித்து (கருமத்தை)ச்செய்யவேண்டியது.

(ரா) (இந்த சுலோகமும் அடுத்த சுலோகமும் சேர்த்து ஓரே அந்வயமாய் செய்திருப்பதால் அந்த இரண்டு சுலோகங்களின் அர்த்தமு மிதிலேயே விவரிக்கப்படுகிறது.)

ஆத்மா வலோகன மில்லாதவர்களாயும், மோக்ஷாபேக்ஷை யுள்ளவர்களாயும், கருமத்தில் சிரத்தையுள்ளவர்களாயும், கருமத்தைச் செய்துக்கொண்டே யிருக்கிறவர்களாயு முள்ள ஜனங்களுக்குக் கருமத்தைக்காட்டிலும் ஆத்மாவலோகனத்திற்கு வேறே சாதன மிருப்பதாகத் தோற்றுவித்து புத்தி பேதத்தை யுண்டாக்கக் கூடாது. புத்திபேத முண்டாகக் காரண மென்னவென்ருலோ, ஆத்மாவலோகன சக்தனைவனுக்குக் கருமஞ் செய்வதிஞற் பிரயோஜன மொன்றுமில்லை. அதினுல் இவன் கருமஞ்செய்கிறதில்லை. அக்கியானியானவன், ஆத்மாவலோகனமுள்ளவன் கருமத்தை விட்டகாரண மின்னதென்று தெரியாமல் தானும் கருமத்தை விட்டுவிடுகிருன். ஆத்மா வலோகன முண்டாகவுமில்லை, கருமஞ் செய்வதிஞலுண்டாகும் பிரயோஜனமுமில்லை. இரண்டுங் கெட்டவனுகை ஆய்விடுவான். ஆகையால் ஞானிகள் இப்படிப்பட்ட அவிவேகிகள் கெட்டுப்போகாமலிருக்கும் பொருட்டு கருமத்தில் பற்றுள்ள அவர்கள் கருமத்தையாவது கிரமமாய் செய்து வருவதற்காக தாங்கள் செய்தும், செய்வித்தும் காட்டவேண்டுமென்பது தாத்பரியம். (உரு)

உசா. 𑌨 𑌬𑍁𑌦𑍍𑌧𑌿𑌭𑍇𑌦𑌂 𑌜𑌨𑌯𑍇𑌦𑌜𑍍𑌞𑌾𑌨𑌾𑌂 𑌕𑌰𑍍𑌮𑌸𑌙𑍍𑌗𑌿𑌨𑌾𑌂।
𑌜𑍋𑌷𑌯𑍇𑌤𑍍𑌸𑌰𑍍𑌵𑌕𑌰𑍍𑌮𑌾𑌣𑌿 𑌵𑌿𑌦𑍍𑌵𑌾𑌨𑍍𑌯𑍁𑌕𑍍𑌤𑌃 𑌸𑌮𑌾𑌚𑌰𑌨𑍍॥

𑌵𑌿𑌦𑍍𑌵𑌾𑌨𑍍	ஆத்மஞானமுள்ளவன்
𑌕𑌰𑍍𑌮𑌸𑌙𑍍𑌗𑌿𑌨𑌾𑌂	கருமத்தில்விருப்பமுள்ள
𑌅𑌜𑍍𑌞𑌾𑌨𑌾𑌂	அக்கியானிகளுக்கு
𑌬𑍁𑌦𑍍𑌧𑌿𑌭𑍇𑌦𑌂	புத்திபேதத்தை
𑌨𑌜𑌨𑌯𑍇𑌤𑍍	உண்டாக்கக்கூடாது.
𑌯𑍁𑌕𑍍𑌤𑌃	கிரமமாய்
𑌸𑌮𑌾𑌚𑌰𑌨𑍍	(தான்) கருமத்தைச்செய்பவனுய்
𑌸𑌰𑍍𑌵𑌕𑌰𑍍𑌮𑌾𑌣𑌿	சகலகருமங்களையும்
𑌜𑍋𑌷𑌯𑍇𑌤𑍍	செய்விக்க(வும்)வேண்டியது.

ஆத்மஞானமுள்ளவன், கருமத்தில் விருப்பமுள்ள அக்கியானிகளுக்கு புத்திபேதத்தை யுண்டாக்கக்கூடாது. கிரமமாய், தான்

கருமத்தைச்செய்யவும் சகலகருமங்களையுஞ் [illegible]
டியது.

(ஸ) பலாபேக்ஷையுடன் (காம்ய) கருமங்களை [illegible]
லேயே விருப்பமுள்ள அவிவேகிகளை அந்தக்கரும [illegible]
வரும்படி செய்யவேண்டியதின் பொருட்டு [illegible]
கருமஞ்செய்துகொண்டும் சொல்லித்தந்துகொண்டும் [illegible]
ன்பது கருத்து.

---

௨௭. ப்ரக்ருதே꞉ க்ரியமாணானி குணை꞉ கர்மாணி ஸர்வஶ꞉ ।
அஹங்காரவிமூடாத்மா கர்தாஹமிதி மந்யதே ॥

ப்ரக்ருதே꞉	பிரகிருதியினுடைய
குணை꞉*	குணங்களால் [illegible]
ஸர்வஶ꞉	அநேகவிதமாய்
க்ரியமாணானி	செய்யப்படுகிற
கர்மாணி	கருமங்களை
அஹங்காரவிமூடாத்மா†	அகங்காரத்தினால் [illegible] புத்தியுள்ளவன்
அஹம் கர்தா இதி	நான் செய்கிறேனென்று
மந்யதே	நினைக்கிறான்.

மாயையினுடைய குணங்களால் இ[illegible]
விதமாய் செய்யப்படுகிறகருமங்களை [illegible]
ங்காரத்தினால் விவேகமற்ற மனமுடைய [illegible]

(ஸ்ரீ.வி) ப்ரக்ருதே꞉ [illegible]
குணங்களைக் கொண்டு, ப்ரக்ருதி[illegible]
ணை꞉ = குணங்களை, என்கிற [illegible]
மிசிரஞானம் இவைகளிலே, [illegible]
குணை꞉ – இச்சா சக்தி முதலிய குணங்கள் [illegible]
விதமாய் அர்த்தம் செய்திருக்கிறார். [illegible]
மம், மிசிரகருமம், அசுத்தகருமம். [illegible]
அர்த்தமே.)

---

௨௮. தத்த்வவித்து மஹாபாஹோ [illegible]
குணா குணேஷு [illegible]

---

* (ஈ) சத்வாதி குணங்களினால்.

† அஹங்கார꞉ (ஈ) தேகமே தானென்கிற [illegible]

ஓ! பாரதா! ஆத்மஞான மில்லாதவர்கள் கருமத்தை பலவிருப்பமுள்ளவர்களாய் எப்படி செய்கிறார்களோ, அப்படியே ஆத்மஞானமுள்ளவனும் பலனை யிச்சிக்காமல் ஜனங்களுடைய பிரயோஜனத்தை யிச்சித்து (கருமத்தை)ச்செய்யவேண்டியது.

(ரு) (இந்த சுலோகமும் அடுத்த சுலோகமும் சேர்த்து ஒரே அந்வயமாய் செய்திருப்பதால் அந்த இரண்டு சுலோகங்களின் அர்த்தமு மிதிலேயே விவரிக்கப்படுகிறது.)

ஆத்மா வலோகன மில்லாதவர்களாயும், மோக்ஷாபேக்ஷை யுள்ளவர்களாயும், கருமத்தில் சிரத்தையுள்ளவர்களாயும், கருமத்தைச் செய்துக்கொண்டே யிருக்கிறவர்களாயு முள்ள ஜனங்களுக்குக் கருமத்தைக்காட்டிலும் ஆத்மாவலோகனத்திற்கு வேறே சாதன மிருப்பதாகத் தோற்றுவித்து புத்தி பேதத்தை யுண்டாக்கக் கூடாது. புத்திபேத முண்டாகக் காரண மென்னவென்றாலோ, ஆத்மாவலோகன சக்தனானவனுக்குக் கருமஞ் செய்வதினாற் பிரயோஜன மொன்றுமில்லை. அதினால் இவன் கருமஞ்செய்கிறதில்லை. அக்கியானியானவன், ஆத்மாவலோகனமுள்ளவன் கருமத்தை விட்டகாரண மின்னதென்று தெரியாமல் தானுங் கருமத்தை விட்டுவிடுகிறான். ஆத்மா வலோகன முண்டாகவுமில்லை, கருமஞ் செய்வதினாலுண்டாகும் பிரயோஜனமுமில்லை. இரண்டுங் கெட்டவனாக ஆய்விடுவான். ஆகையால் ஞானிகள் இப்படிப்பட்ட அவிவேகிகள் கெட்டுப்போகாமலிருக்கும் பொருட்டு கருமத்தில் பற்றுள்ள அவர்கள் கருமத்தையாவது கிரமமாய் செய்து வருவதற்காக தாங்கள் செய்தும், செய்வித்தும் காட்டவேண்டுமென்பது தாத்பரியம். (உரு)

உசு. ந புத்திபேதம் ஜநயேத் அஜ்ஞாநாம் கர்மஸங்கிநாம்।
ஜோஷயேத் ஸர்வகர்மாணி வித்வாந் யுக்த: ஸமாசரந்॥

வித்வாந்	ஆத்மஞானமுள்ளவன்
கர்மஸங்கிநாம்	கருமத்தில்விருப்பமுள்ள
அஜ்ஞாநாம்	அக்கியானிகளுக்கு
புத்திபேதம்	புத்திபேதத்தை
ந ஜநயேத்	உண்டாக்கக்கூடாது.
யுக்த:	கிரமமாய்
ஸமாசரந்	(தான்) கருமத்தைச்செய்பவனாய்
ஸர்வகர்மாணி	சகலகருமங்களையும்
ஜோஷயேத்	செய்விக்க(வும்)வேண்டியது.

ஆத்மஞானமுள்ளவன், கருமத்தில் விருப்பமுள்ள அக்கியானிகளுக்கு புத்திபேதத்தை யுண்டாக்கக்கூடாது. கிரமமாய், தான்

கருமத்தைச்செய்யவும் சகலகருமங்களையுஞ் செய்விக்கவும் வேண்டியது.

(ஸ்ரீ) பலாபேக்ஷையுடன் (காம்மிய) கருமங்களைச் செய்வதிலேயே விருப்பமுள்ள அவிவேகிகளை அந்தக்கருமத்தைச் செய்துவரும்படி செய்யவேண்டியதின் பொருட்டு ஞானிகள் தாங்களும் கருமஞ்செய்துகொண்டும் செய்வித்துக்கொண்டும் வரவேண்டுமென்பது கருத்து. (௨௬)

---

௨௭. 𑌪𑍍𑌰𑌕𑍃𑌤𑍇𑌃 𑌕𑍍𑌰𑌿𑌯𑌮𑌾𑌣𑌾𑌨𑌿 𑌗𑍁𑌣𑍈𑌃 𑌕𑌰𑍍𑌮𑌾𑌣𑌿 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌶𑌃।
𑌅𑌹𑌂𑌕𑌾𑌰𑌵𑌿𑌮𑍂𑌢𑌾𑌤𑍍𑌮𑌾 𑌕𑌰𑍍𑌤𑌾𑌹𑌮𑌿𑌤𑌿 𑌮𑌨𑍍𑌯𑌤𑍇॥

𑌪𑍍𑌰𑌕𑍃𑌤𑍇𑌃	பிரகிருதி அல்லது மாயையினுடைய
𑌗𑍁𑌣𑍈𑌃*	குணங்களாகிய இந்திரியங்களினாலே
𑌸𑌰𑍍𑌵𑌶𑌃	அநேகவிதமாய்
𑌕𑍍𑌰𑌿𑌯𑌮𑌾𑌣𑌾𑌨𑌿	செய்யப்படுகிற
𑌕𑌰𑍍𑌮𑌾𑌣𑌿	கருமங்களை
𑌅𑌹𑌂𑌕𑌾𑌰𑌵𑌿𑌮𑍂𑌢𑌾𑌤𑍍𑌮𑌾 †	அகங்காரத்தினால் விவேகமற்ற மனதை யுடையவன்
𑌅𑌹𑌂 𑌕𑌰𑍍𑌤𑌾 𑌇𑌤𑌿	நான் செய்கிறேனென்று
𑌮𑌨𑍍𑌯𑌤𑍇	நினைக்கிறான்.

மாயையினுடைய குணங்களாகிய இந்திரியங்களினாலே அநேகவிதமாய் செய்யப்படுகிறகருமங்களை நான் செய்கிறேனென்று அகங்காரத்தினால் விவேகமற்ற மனதையுடையவன் நினைக்கிறான்.

(ஸ்ரீ.வி.) 𑌪𑍍𑌰𑌕𑍃𑌤𑍇𑌃 = மாயையினுடைய, 𑌗𑍁𑌣𑍈𑌃 = சத்வாதி குணங்களைக் கொண்டு, 𑌪𑍍𑌰𑌕𑍃𑌤𑍇𑌃 = ஜீவ ஸ்வபாவத்தினுடைய, 𑌗𑍁𑌣𑍈𑌃 = குணங்களை, என்றால் தத்வஞானம், மித்தியாஞானம், மிசிரஞானம் இவைகளினாலே, 𑌪𑍍𑌰𑌕𑍃𑌤𑍇𑌃 = பரமாத்மாவுடைய, 𑌗𑍁𑌣𑍈𑌃 இச்சா சக்திமுதலிய குணங்களினாலே (இப்படி மூன்று விதமாய் அர்த்தம் செய்திருக்கிறார். கருமங்களென்றால், சாதுகருமம், மிசிரகருமம், அசாதுகருமம். மற்றவைகளுக்கு மேற்கண்ட அர்த்தமே.) (௨௭)

---

௨௮. 𑌤𑌤𑍍𑌤𑍍𑌵𑌵𑌿𑌤𑍍𑌤𑍁 𑌮𑌹𑌾𑌬𑌾𑌹𑍋 𑌗𑍁𑌣𑌕𑌰𑍍𑌮𑌵𑌿𑌭𑌾𑌗𑌯𑍋𑌃।
𑌗𑍁𑌣𑌾 𑌗𑍁𑌣𑍇𑌷𑍁 𑌵𑌰𑍍𑌤𑌨𑍍𑌤 𑌇𑌤𑌿 𑌮𑌤𑍍𑌵𑌾 𑌨 𑌸𑌜𑍍𑌜𑌤𑍇॥

---

* (பா) சத்வாதி குணங்களினாலே.

† 𑌅𑌹𑌂𑌕𑌾𑌰𑌃 (பா) தேகமே தானென்கிற அகங்காரம்.

ஹெஉஹாபாஹெஹா	ஓ! பெரியகைகளையுடையவனே!
஗ுணகஊ-விஹாமயொ꞉	குணங்களுடையவும் கருமங்களுடையவும் விபாகத்தினுடைய
தகுவித்	யதார்த்தத்தைத்தெரிந்தவன்
஗ுணா꞉	இந்திரியங்கள்
஗ுணெஷு	(சப்தாதி) விஷயங்களில்
வதந்தெ ஊதி	பிரவிருத்திக்கின்றனவென்று
உகுா	தெரிந்து
நவஜதெ	அபிமானம்வைக்கிறதில்லை.

ஓ! அர்சுன! குணகருமங்களுடைய விபாகத்தின் யதார்த்தத்தைத் தெரிந்தவன் இந்திரியங்கள் விஷயங்களில் பிரவிருத்திக்கின்றனவென்று தெரிந்து (கருமத்தில்) அபிமானம் வைக்கிறதில்லை.

(ஸ்ரீ) குணகருமங்களுடைய விபாகத்தின் வாஸ்தவத்தை யறிந்தவனென்றால், சத்வம், ரஜஸ், தமஸ், என்கிற குணங்கள் தன்னுடையவையல்ல, ஆத்மாவாகிய தான் அந்தகுணங்களுமல்ல, கருமம் தன்னுடையது மல்ல, தான் கருமங்களைச் செய்கிறவனுமல்ல, குணங்கள், கருமங்கள் இவைகளுக்குத்தான் வேறானவன் என்பதைத் தெரிந்தவன்தான் குணகருமவிபாகங்களைத் தெரிந்தவன், என்று தாத்பரியம்.

(ஸ்ரீ,வி) ஗ுணகஊ-விஹாமயொ꞉, ஗ுணாநாம = பகவானுடைய இச்சைமுதலிய குணங்களுக்கும், பிரகிருதியின் சத்வாதிகுணங்களுக்கும், பிரகிருதி விகாரமான தேகேந்திரிய மனசுகளுக்கும் பரஸ்பர பேதத்தையும், கஊணாம = பகவத்சிருஷ்டிமுதலிய கருமங்களுக்கும், பகவத் அதீனனாகிய ஜீவனால் செய்யப்படும் கருமங்களுக்கும் பரஸ்பரபேதத்தையும், தகுவித் = யதார்த்தமாயறிந்தவன், ஗ுணா꞉ = பகவத் இச்சாதிகுணங்கள், ஗ுணெஷு = ஜீவசுவபாவ கருமாதிகளிலும், ஗ுணா꞉ = இந்திரியங்கள் பகவத் இச்சாநுசாரமாய், ஗ுணெஷு = சப்தாதிவிஷயங்களிலேயும், வதந்தெ = பிரவிருத்திக்கின்றன. (உஅ)

உக. ஹுகூதெ஗ுணஸஂஊுஷா ஸஜஞெ஗ுணகஊஸு।
தாநகூஹுவிஷொஊநா கூஹுவிநுவிவாலயெசு॥

ஹுகூதெ꞉	மாயையினுடைய
஗ுணஸஂஊுஷா꞉	குணங்களினாலேமூடர்களாயிருக்கிற
யெ	எவர்கள்

குணகர்மஸு	இந்திரியங்களுடையவியாபாரங்களில்
ஸஜ்ஜந்தே	அபிமானம்வைக்கிறார்களோ
அக்ருத்ஸ்நவிதோ	ஒன்றுந்தெரியாத
மந்தாந்	அறிவீனர்களாகிய
தாந்	அவர்களை
க்ருத்ஸ்நவித்	ஆத்மஞானி
நவிசாலயேத்	மாறிநடக்கும்படிசெய்யக்கூடாது.

மாயையினுடைய குணங்களினாலே மூடர்களாயிருக்கிற எவர்கள் இந்திரியங்களுடைய வியாபாரங்களில் அபிமானம் வைக்கிறார்களோ, ஒன்றுந்தெரியாத அறிவீனர்களாகிய அவர்களை ஆத்மஞானியானவன் (கருமத்தைவிட்டு) மாறிநடக்கும்படி செய்யக்கூடாது.

(ரா) க்ருத்ஸ்நவித் = சகலகருமமும், பிரகிருதிகாரியமென்றறிந்த ஞானியானவன், ஆத்மாநாத்ம ஞானமில்லாத மூடர்களுக்குக் கருமத்தைவிட்டு ஞானமார்க்கத்தில் பிரவிருத்திக்கும்படி போதிக்கக் கூடாது. ஏனென்றால், மூடனும், அவிவேகியுமான அவனுக்கு ஞானமார்க்கம் சித்திக்கவேமாட்டாது. இந்தஞானியானவன் கருமத்தினால் பிரயோஜனமில்லையென்று சொன்னவாக்கியத்தை ஆதாரமாகக் கொண்டு மூடன்கருமத்தை மட்டும் விட்டுவிடுவான். அதினாற் கருமபலனுண்டாக ஏதுவுமில்லை; ஞானசித்திக்கு யோக்கியனுமன்று; இரண்டுங்கெட்டவனாவான். ஆகையால், ஞானியானவன், கருமமானது ஆத்மதெரிசனத்திற்குச் சாதனமானதென்றும் அதைவிட்டால் உனக்கு வேறே பிரயோஜனங்கிடைக்கமாட்டாதென்றும் சொல்லி தான் கருமத்தைச்செய்தும், செய்வித்தும் காட்டவேண்டுமென்பது தாத்பரியம்.

(ஶ) இந்திரியங்கள், சப்தாதிவிஷயங்கள், சத்வஇரஜஸ்தமஸ்கள், முக்கியமல்லாதவைகளெவையோ அவைகள், இவை முதலியவைகளுக்கெல்லாம், குணாஃ என்று பெயருண்டு. (௨௯)

௩௦. மயி ஸர்வாணி கர்மாணி ஸந்ந்யஸ்யாத்யாத்மசேதஸா।
நிராஶீர்நிர்மமோ பூத்வா யுத்யஸ்வ விகதஜ்வர:॥

ஸர்வாணி கர்மாணி	சகலகருமங்களையும்
மயி*	என்னிடத்தில்

* (ரா) பரமாத்மாவாகிய என்னிடத்தில்.

ஸந்ந்யஸ்ய* — ஒப்பித்து

அத்யாத்மசேதஸா† — நான் பரமாத்மாவினுடைய ஏவற்காரனாக சகலகருமத்தையும் செய்து பரமாத்மாவுக் கொப்பிக்கவேண்டியவனென்கிற எண்ணத்துடன்.

நிராஶீ: — பலாபேக்ஷையன்றியும்

நிர்மம: — (தன்னுடைய தென்கிற) மமதையைவிட்டும்

விகதஜ்வர: ஸமாஹித: — தாபத்தை (விசனத்தை) விட்டவனாயிருந்துக்கொண்டும்

யுத்யஸ்வ — யுத்தத்தைச்செய்.

ஓ! அர்சுன! நீ, சகலகருமங்களையு மென்னிடத்தி லொப்பித்து (கருமங்களின் பலன்களை எனக்கு அர்ப்பணஞ்செய்து) நான் பரமாத்மாவினுடைய ஏவற்காரனாக சகலகருமங்களையுஞ் செய்து பரமாத்மாவுக்கு அர்ப்பணஞ் செய்யவேண்டியவனென்கிற எண்ணத்துடன் பலாபேக்ஷையன்றியும், மமதையைவிட்டும், விசனத்தை விட்டவனாயிருந்துக்கொண்டும் யுத்தத்தைச்செய். (௩௦)

---

௩௧. யே மே மதமிதம் நித்ய மநுதிஷ்டந்தி மாநவா:।
ஶ்ரத்தாவந்தோ நஸூயந்தோ முச்யந்தே தேபி கர்மபி:॥

யே மாநவா: — எந்தமனிதர்கள்

ஶ்ரத்தாவந்த: — (என்வாக்கியத்தில்) விசுவாசமுள்ளவர்களாயும்

அநஸூயந்த: — (என்னிடத்தில்) துவேஷமற்றவர்களாயும்

மே — என்னுடைய

இதம் மதம் — இந்த அபிப்பிராயத்தை (சித்தாந்தத்தை)

நித்யம் — எப்போதும்

அநுதிஷ்டந்தி — அநுசரித்து நடக்கிறார்களோ

தேபி — அவர்களுங்கூட

கர்மபி: — (பாபபுண்ணிய) கருமங்களினாலே

முச்யந்தே — விடுபடுகிறார்கள்.

எந்தமனிதர்கள் என்னுடைய வாக்கியத்தில் விசுவாசம்வைத்தும், என்னை துவேஷிக்காமலும், என்னுடைய அபிப்பிராயத்தை

---

* (ஸ்ரீ.வி) பகவானே என்னுடைய இருதயத்திலிருந்து செய்கிறானென்கிற எண்ணத்துடன் செய்து அவருக்கு ஒப்பித்து.

† (௨) (ஸ்ரீ,வி) கிருஷ்ணசுவாமியானவர் சர்வோத்தமனாயிருக்கிற பரமாத்மாவென்கிற புத்தியினாலே.

யநுசரித்து நடக்கிறார்களோ அவர்களுங்கூட ...
களினால் (கருமபந்தத்திலிருந்து) விடுபடுகிறார்கள்.

(ரா) "தேவி=அவர்களுங்கூட" ...
னுஞ் சிலரைச் சேர்ப்பதற்காக உபயோகம் ...
அவர்களாரென்றால், சாஸ்திராதிகாரிகளா ...
(இந்தகீதாசாஸ்திரம்) தான் சாஸ்திரம் ...
படி அநுஷ்டிக்கிறார்களோ அவர்களும், ...
இந்த சாஸ்திரார்த்தத்தைத் தெரிந்து ...
றார்களோ அவர்களும், பக்திசிரத்தை ...
திரத்தை நிந்திக்காமலிருக்கிறார்களோ அவர்களும், ...
திருக்கிற சகலகருமங்களிலிருந்தும் விடுபடுகிறார்கள்.

(ஸா) "அஸூயந்த=இந்த அபிப்பிராயம்" ...
திய சுலோகத்தில் சொன்ன அபிப்பிராயம் ...
தாவது கருமங்களை ஈசுவரார்ப்பணமாக ...
கொப்பித்துவிட்டு தான் பலனைக்கோராமலும், ...
மிருப்பதே.

---

௩௨. ...

யெ து	எவர்கள்
மெ	என்னுடைய
ஏதத் உதம்*	இந்த (மேலே சொன்ன) ...
அஸூயந்த	...
நாநுதிஷ்டந்தி	அநுசரிக்கிறதில்லையோ
அசேதஸ:	அவிவேகிகளான
ஸவ்ருஜ்ஞாநவிமூடாந்	...
தாந்	அவர்களை
நஷ்டாந்	கெட்டுப்போனவர்களாக
வித்தி	அறி.

எவர்கள் என்னுடைய இந்த ...
றவர்களாய் கொண்டு அநுசரிக்கிறதில்லையோ, ...

---

* (ரா) சகல ... ஆதாரமாயுடையனவென்றும், ... ஏவப்படுகிறவை யென்றுமுள்ள எண்ணத்தை.

யநுசரித்து நடக்கிறார்களோ அவர்களுக்கும் [illegible]

களினால் (கருமபந்தத்திலிருந்து) விடுபடுகிறார்கள்.

(ரா) "தேவி=அவர்களுக்கும்" [illegible]

னுஞ் சிலரைச் சேர்ப்பதற்காக உபயோகம் [illegible]

அவர்களாரென்றால், சாஸ்திராதி [illegible]

(இந்தகீதாசாஸ்திரம்) தான் சாஸ்திரம் [illegible]

படி அநுஷ்டிக்கிறார்களோ அவர்களும், [illegible]

இந்த சாஸ்திரார்த்தத்தைத் தெரிந்து [illegible]

றார்களோ அவர்களும், பக்தி [illegible]

திரத்தை நிந்திக்காமலிருக்கிறார்களோ அவர்களும், [illegible]

திருக்கிற சகலகருமங்களிலிருந்தும் விடுபடுகிறார்கள்.

(ஸ்ரீ) "[illegible]=இந்த அபிப்பிராயம்" [illegible]

திய சுலோகத்தில் சொன்ன அபிப்பிராயம் [illegible]

தாவது கருமங்களை சுவாமியாகிய [illegible]

கொப்பித்துவிட்டு தான் பலனைக்கோராமலும், [illegible]

மிருப்பதே. [illegible]

---

௩௨. [illegible]

[illegible]

யே து	எவர்கள்
மே	என்னுடைய
ஏதத் மதம்*	இந்த ([illegible]) [illegible]
அப்யஸூயந்த:	[illegible]
ந அநுதிஷ்டந்தி	அநுஷ்டிக்கிறதில்லையோ
அசேதஸ:	அவிவேகிகளான
ஸர்வஜ்ஞாநவிமூடாந்	[illegible]
தாந்	அவர்களை
நஷ்டாந்	கெட்டுப்போனவர்
வித்தி	அறி.

எவர்கள் என்னுடைய இந்த [illegible]

றவர்களாய்க் கொண்டு அநுசரிக்கிறதில்லையோ, [illegible]

---

* (ரா) சகல [illegible]

ஆதாரமாயுடையனவென்றும், என்னுடைய [illegible]

ஏவப்படுகிறவை யென்றுமுள்ள எண்ணத்தை.

யநுசரித்து நடக்கிறார்களோ அவர்களுங்கூட பாபபுண்ணியகருமங் களினால் (கருமபந்தத்திலிருந்து) விடுபடுகிறார்கள்.

(ஈ) "யே(அ)பி=அவர்களுங்கூட" என்கிற வாக்கியமானது பின்னுஞ் சிலரைச் சேர்ப்பதற்காக உபயோகம் செய்யப்பட்டிருக்கிறது. அவர்களாரென்றால், சாஸ்திராதி காரிகளாகிய எந்தமனிதர்கள் இது (இந்தகீதாசாஸ்திரம்) தான் சாஸ்திரார்த்தமென்று தெரிந்து அதின்படி அநுஷ்டிக்கிறார்களோ அவர்களும், அநுஷ்டிக்காவிட்டாலும் இந்த சாஸ்திரார்த்தத்தைத் தெரிந்து அதில் பக்தி சிரத்தைவைக்கிறார்களோ அவர்களும், பக்திசிரத்தை யில்லாவிட்டாலு மிந்தசாஸ்திரத்தை நிந்திக்காமலிருக்கிறார்களோ அவர்களும், அநாதியாய் வந்திருக்கிற சகலகருமங்களிலிருந்தும் விடுபடுகிறார்கள்.

(ஊ) "ஏதந்மதம்=இந்த அபிப்பிராயம்" என்பது இதற்குமுந்திய சுலோகத்தில் சொன்ன அபிப்பிராயமென்று தோற்றுகிறது. அதாவது கருமங்களை ஈசுவரார்ப்பணமாகச்செய்து பலனை யீசுவரனுக் கொப்பித்துவிட்டு தான் பலனைக்கோராமலும், அபிமானமில்லாமலு மிருப்பதே. (௩௧)

---

௩௨. யே த்வேதத³ப்⁴யஸூயந்தோ நாநுதிஷ்ட²ந்தி மே மதம்।
ஸர்வஜ்ஞாநவிமூடா⁴ம்ஸ்தாந் வித்³தி⁴ நஷ்டாநசேதஸ:॥

யே து	எவர்கள்
மே	என்னுடைய
ஏதத் மதம்*	இந்த (மேல்சொன்ன) அபிப்பிராயத்தை
அப்⁴யஸூயந்த:	துவேஷிக்கிறவர்களாய்
ந அநுதிஷ்ட²ந்தி	அநுசரித்து நடக்கிறதில்லையோ
அசேதஸ:	அவிவேகிகளாயும்
ஸர்வஜ்ஞாநவிமூடா⁴ந்	பிரம்மவிஷயமாயும் சகலகருமவிஷயமாயுமுள்ள ஞானத்தில் மூடர்களாயுமிருக்கிற
தாந்	அவர்களை
நஷ்டாந்	கெட்டுப்போனவர்களாக
வித்³தி⁴	அறி.

எவர்கள் என்னுடைய இந்த அபிப்பிராயத்தைத் துவேஷிக்கிறவர்களாய் கொண்டு அநுசரிக்கிறதில்லையோ, அவிவேகிகளாயும்,

---

* (ஈ) சகல வஸ்துக்களு மென்னுடைய சரீரமானபடியால் என்னையே ஆதாரமாயுடையனவென்றும், என்னுடைய சேஷபூதங்களென்றும், என்னாலேயே ஏவப்படுகிறவை யென்றுமுள்ள என்மதத்தை.

பிரம்மவிஷயமாயும் சகலகருமவிஷயமாயுமுள்ள ஞானமில்லாதமூட ர்களாயுமிருக்கிற அவர்களைக் கெட்டுப்போனவர்களாயறி. (கூஉ)

கூகூ. ஸத்ருசம்சேஷ்டதே ஸ்வஸ்யா: ப்ரக்ருதேர்ஜ்ஞாநவாநபி।
ப்ரக்ருதிம்யாந்தி பூதாநி நிக்ரஹ:கிம்கரிஷ்யதி॥

ஜ்ஞாநவாநபி	ஆத்மஞானியுங்கூட
ஸ்வஸ்யா:	சொந்தமான
ப்ரக்ருதே:	பூர்வகருமசேஷத்திற்கு
ஸத்ருசமேவ	அநுகூலமாய்தானே
சேஷ்டதே	(பிரகிருதிவிஷயங்களில், அல்லது, உலகவியாபாரங்களில்) பிரவிருத்திக்கிறான்
பூதாநி	பிராணிகள்
ப்ரக்ருதிம்	கருமசேஷத்தை
யாந்தி	அடைகிறார்கள்
நிக்ரஹ:*	இந்திரியநிக்கிரகமானது
கிம்கரிஷ்யதி	(இவர்களுக்கு) என்னசெய்யப்போகிறது.

ஆத்மஞானியுங்கூட சொந்தமான கருமசேஷத்திற்கு அனுகூலமாகவே பிரகிருதி விஷயங்களில் பிரவிருத்திக்கிறான். பிராணிகள் கருமசேஷத்தை யடைகிறார்கள். இந்திரிய நிக்கிரகம் (அடக்குதல்) ஆனது இவர்களுக்கு என்னசெய்யப்போகிறது. (என்றால் பூர்வகருமசேஷத்தினால் இவர்கள் பலவந்தமாய் விஷயங்களில் இழுக்கப்படுகையில் இந்திரியங்களை யடக்குவதினால் பிரயோஜனமில்லை யென்பது கருத்து.)

(ஸ்ரீ) ப்ரக்ருதே:-என்கிற பதத்திற்கு (ஶம்) (ஸ்ரீ,வி) பூர்வகரும ஸம்ஸ்காரமென்றும் (ரா) பூர்வகருமவாசனை யென்றும் (ஸ்ரீ) பூர்வ கரும ஸம்ஸ்காரத்திற்குள்பட்ட சுபாவமென்றும் சொல்லியிருக்கிறார்கள். அன்வயார்த்தத்தில் பூர்வகருமசேஷமென்று போட்டிருக்கிறது. இவைகளெல்லாம் ஒன்றையேதான் குறிக்கிறது. அவைகளில் ஒன்றுக்குச் சொல்லுமர்த்தந்தான் எல்லாத்திற்கும் சொன்னதாகும், பூர்வஜன்மத்தில் ஒருவன்செய்த புண்ணியகருமங்களுக்காக சுவர்க்காதி லோகங்களில் சுகபலனையும், பாபங்களுக்காக நரகாதிலோகங்களில் துக்கபலனையு மடைகிறான். அப்படி சுவர்க்கநரகாதிலோகங்களை யடைந்தவன் அந்த லோகங்களில் சுகதுக்கங்களை அனுபவித்து

---

* (ஶம்) (ரா) சாஸ்திர நிஷேதமானது, (ஸ்ரீ,வி) மனோ நிக்கிரகமானது, அல்லது தெண்டிப்பதானது.

மிச்சமுள்ள கருமமானது, பாபமோ, புண்ணியமோ, அததற்குத்த குந்தபடி இந்த மனுஷியலோகத்திலாவது, அல்லது, அதைவிட உய ர்ந்த, அல்லது, தாழ்ந்த, லோகத்திலாவது ஜன்மத்தையடைகிறான். அந்த மிச்சம்தான் கருமசேஷம், கருமவாசனை, சம்ஸ்காரமென்று சொல்லப்படுகிறது. அந்தமிச்சமென்பது எப்படிப்பட்டதென்றால், கஸ்தூரி, புனுகு, முதலிய வாசனையுள்ளவஸ்துக்கள் வைக்கப்பட் டிருந்த பெட்டிமுதலானவைகளில் அந்தவஸ்துக்கள் முழுதும் செல வழிந்துவிட்டாலும் பெட்டிமுதலானவைகளில் வாசனைமட்டும் எப் படிப்போகாமலிருக்குமோ; எண்ணெய்வைத்திருந்த பாத்திரத்தில் எண்ணெய்செலவழிந்தபிறகு எண்ணெயின் பற்றுதல் எப்படி யிருக் குமோ அப்படி புண்ணிய, பாபகருமங்களுக்குப் பலனநுபவித்தபி ன்னுங்கூட அந்தக்கருமங்களின் வாசனை அவனைத்தொடர்ந்தே அத ற்குத்தக்கபடி ஜன்மங்களையும் பிரவிருத்தியையு முண்டாக்கிறதென் பதே. பிரம்மசூத்திரம் ௩-வது அத்தியாயம் முதல்பாதம் எட்டா வது சூத்திரத்திற்கு (ஸ்ரீ) செய்திருக்கிற பாஷியம்பார்க்க. (௩௩)

---

௩௪. 𑌇𑌨𑍍𑌦𑍍𑌰𑌿𑌯𑌸𑍍𑌯𑍇𑌨𑍍𑌦𑍍𑌰𑌿𑌯𑌸𑍍𑌯𑌾𑌰𑍍𑌥𑍇 𑌰𑌾𑌗𑌦𑍍𑌵𑍇𑌷𑍌 𑌵𑍍𑌯𑌵𑌸𑍍𑌥𑌿𑌤𑍌।
𑌤𑌯𑍋𑌰𑍍𑌨 𑌵𑌶𑌮𑌾𑌗𑌚𑍍𑌛𑍇𑌤𑍍𑌤𑍌 𑌹𑍍𑌯𑌸𑍍𑌯 𑌪𑌰𑌿𑌪𑌨𑍍𑌥𑌿𑌨𑍌॥

𑌇𑌨𑍍𑌦𑍍𑌰𑌿𑌯𑌸𑍍𑌯 𑌇𑌨𑍍𑌦𑍍𑌰𑌿𑌯𑌸𑍍𑌯	அந்தந்த இந்திரியத்தினுடைய
𑌅𑌰𑍍𑌥𑍇	சப்தாதிவிஷயத்தில்
𑌰𑌾𑌗𑌦𑍍𑌵𑍇𑌷𑍌	ஆசைதுவேஷங்கள்
𑌵𑍍𑌯𑌵𑌸𑍍𑌥𑌿𑌤𑍌	இருக்கின்றன
𑌤𑌯𑍋𑌃	அவைகளுடைய (ஆசை துவேஷங்களு டைய)
𑌵𑌶𑌮𑍍	சுவாதீனத்தை
𑌨𑌾𑌗𑌚𑍍𑌛𑍇𑌤𑍍	அடையக்கூடாது
𑌤𑍌	அவைகள் (ஆசைதுவேஷங்கள்)
𑌅𑌸𑍍𑌯	இவனுக்கு (ஞானிக்கு)
𑌪𑌰𑌿𑌪𑌨𑍍𑌥𑌿𑌨𑍌 𑌹𑌿	சத்துருக்களாகவிருக்கின்றன.

அந்தந்த இந்திரியத்தினுடைய விஷயத்தில் ஆசையும், துவே ஷமுமிருக்கின்றன. அவைகளுடைய சுவாதீனத்தை யடையக்கூ டாது. அவைகள் ஞானிக்குச் சத்துருக்களா யிருக்கின்றன.

(ஸ்ரீ) (ஸ்ரீ) ஆசை துவேஷங்களுக்குச் சுவாதீனமாகாமலிருக்க வேண்டுமானால் சாஸ்திரார்த்தங்களை அறிந்து, அநுஷ்டித்து (ஸ்ரீ. ஈசுவரபஜனைசெய்து), வரவேண்டியது முக்கியமானது.

(இ) கருமவாசனையினு லிழுக்கப்படுகிறவனுக்கு இந்திரிய நிக்கிரகத்தினுல் பிரயோஜன மில்லையென்று முன்னுலே சொல்லப்பட்டது. காமக்குரோதங்களுக்குச் சுவாதீனமாகக்கூடாதென்று இதில் சொல்லப்பட்டது. இதினுல் கிரமக்கிரமமாய் இந்திரிய நிக்கிரகஞ் செய்துவந்தால் (பிறகு காமக்குரோதங்களையுமடக்கி) காலாந்தரத்தில் பிரயோஜன மடையலாமென்பது கருத்து.

(ஸ்வா) ஸ்ரீதரசுவாமிகளுடைய அபிப்பிராயமானது சொற்பம் விவரித்துச் சொல்லப்படுகிறது. இந்திரியங்கள் உலகத்திலுள்ள வஸ்துக்களைப்பார்ப்பது, கேட்பது முதலியவைகளினுல், ஆசையும், கோபமல்லது துவேஷமுமுண்டாகின்றன. எப்படியென்றுல், இன்பமுண்டாகத்தக்கதான ஒருவஸ்துவைக் கண்பார்த்தவுடன் அந்த வஸ்துவினிடத்தில் ஆசையுண்டாகிறது. ஆசைப்பட்ட வஸ்துகிடைக்கயாதொரு தடைசெய்யப்பட்டால் அந்தத்தடையாராலுண்டாச்சுதோ அவனிடத்தில் கோபமல்லது துவேஷமுண்டாகிறது. ஆகையால் தான் ஆசையும் துவேஷமும் விஷயங்களாகிய வஸ்துக்களிலிருப்பதாகச்சொல்லப்பட்டது. ஞானியானவன் வஸ்துக்களில் விருப்புவைப்பானுகில் அதிலிருந்து ஆசையும், கோபமு முண்டாய் ஞானத்தில் பிரவிருத்தியைக்கெடுத்து விடும். ஆகையால் ஞானிக்குச் சத்துருவென்று சொல்லப்பட்டது. சாஸ்திரார்த்த விசாரமானது பரமேசுவர பஜனையை யுண்டாக்கிறது. பரமேசுவரபஜனையானது ராகதுவேஷங்களுக்குட்படாமல் காக்கிறது. (ஙச)

ஙரு. श्रेयान्स्वधर्मो विगुणः परधर्मात्स्वनुष्ठितात्।
स्वधर्मे निधनं श्रेयः परधर्मो भयावहः॥

स्वनुष्ठितात्	செவ்வையாயநுஷ்டிக்கப்பட்ட
परधर्मात्*	பிறருடைய தருமத்தைக்காட்டிலும்
विगुणः†	குணமில்லாத
स्वधर्मः‡	தன்னுடைய தருமமானது
श्रेयान्§	சிரேஷ்டமாகும்
स्वधर्मे	தன்னுடைய தருமத்தில்
(स्थितस्य)	இருக்கிறவனுக்கு

* (ரா) ஞானயோகத்தைக் காட்டிலும்.

† (ஸ்ரீ) (மீ,வி) सम्यगहीनम्, (என்றுல், பரிபூர்ணமாகாதகருமம்.)

‡ (மீ,வி) தன்னுடைய வருணுசிரமத்துக்கு யோக்கியமான தருமம் (ரா) கருமயோகமானது.

§ (ஸ்ரீ) சுவர்க்காதி பிராப்தியைக் கொடுக்கும்,

நிதநம்	மரணமானது
ஶ்ரேய:	சிரேஷ்டமாகும்
பரதர்ம:*	பிறருடைய தருமமானது
பயாவஹ:	நரகபயத்தையுண்டாக்கும்.

செவ்வையா யநுஷ்டிக்கப்பட்ட பிறருடைய தருமத்தைக்காட்டிலும் குணமில்லாத தன்னுடைய தருமமானது சிரேஷ்டமாகும். தன்னுடைய தருமத்திலிருக்கிறவனுக்கு மரணமானது சிரேஷ்டமானது. பிறருடைய தருமமானது நரகபயத்தையுண்டாக்கும்.

(ரா) அர்ஜுந! க்ஷத்திரிய தருமத்திற்கு மாத்திர மதிகாரியான நீ, சிரேஷ்டமான ஞானாதிகாரியாகவாவேனென்று எண்ணி யுத்தஞ்செய்வதை விட்டு விடுவாயாகில் நரகமடைவாயென்பது பகவானுடைய தாத்பரியம்.

(ஸ்ரீ) ஒவ்வொருவனும் அவனவனுக்கு எந்த (கருமம்) தருமம் விதிக்கப்பட்டிருக்கிறதோ, அதை யநுஷ்டிக்கிறது சிரேஷ்டமேயல்லாது தன்னுடைய தருமத்தைவிட பிறருடைய தருமம் சிரேஷ்டமாய் தோற்றினபோதிலும் அந்தப்பிறருடைய தருமத்தை அநுஷ்டிக்கிறவன் நரகமடைவானென்பது கருத்து. உதாரணம், வைசியன் அவனுடைய கருமங்களாகிய பயிரிடுதல், கோசம்ரக்ஷணை, வியாபாரம் இவைகளைவிட்டு யாகாதி கிரதுக்களைச்செய்வது, யக்கியத்தில் ரித்விக்காக இருப்பது போன்ற பிராமண தருமத்தையும், பிராமணன் பயிரிடுவது முதலிய வைசியதருமத்தையும் அநுஷ்டிப்பானேயில் நரகம் கிடைக்கும். தன்னுடைய கருமம் குறைவுள்ளதென்று தோற்றினாலும் அதையே யநுஷ்டித்தால் நற்கெதியடைவானென்பது கருத்து. இதின், ௧௮ - வது அத்தியாயம் ௪௭ - வது சுலோகம்பார்க்க. (௩௫)

அர்ஜுந உவாச.

௩௬. அத² கேந ப்ரயுக்தோऽயம் பாபம் சரதி பூருஷ: ।
அநிச்ச²ந்நபி வார்ஷ்ணேய ப³லாதி³வ நியோஜித: ॥

அர்ஜுந உவாச	அர்ஜுனன் சொல்வது
வார்ஷ்ணேய	ஓ! விருஷ்ணிவம்சத்தில் ஜநித்தவனே!
அத²	அப்படியானால்
அயம் பூருஷ:	இந்தப்புருஷனானவன்

---

* (ஸ்ரீ,வி) அன்னியருடைய வருணாசிரமத்திற்கு யோக்கியமான தருமமானது.

அநிச்ச²ந்நபி*	(பாபஞ்செய்ய) இச்சையில்லாதிருந்தாலும்
ப³லாத்	பலவந்தமாய்
நியோஜித இவ	ஏவப்பட்டவனைப்போல
கேந	எதினாலே
ப்ரயுக்த:	ஏவப்பட்டவனாக
பாபம்†	பாபத்தை
சரதி	செய்கிறான்.

அர்சுனன் சொல்வது ஓ! விருஷ்ணிவம்சத்தில் ஜநித்த கிருஷ்ண சுவாமியே! அப்படியானால் இந்தப் புருஷனானவன் பாபஞ்செய்ய விச்சையில்லாதிருந்தாலும் பலவந்தமாய் ஏவப்பட்டவனைப் போல் எந்தக் காரணத்தினாலே பாபத்தைச் செய்கிறான்.?

(௧) காமம், குரோதம், லோபம், மோஹம், மதம், மாச்சரியமாகிய இந்த (அரிஷட்³வர்க³ம்) ஆறுகளில் பிரதானமானவை காமக்குரோதங்கள். இந்த விரண்டினுடைய சுவாதீனத்தை யடையக்கூடாதென்று முந்தி (௩௪-வது சுலோகத்தில்) சொல்லப்பட்டது. அந்த இரண்டில் பாபத்திலேவுவது, எது என்பது அர்சுனன்கேழ்வி. (௩௬)

ஶ்ரீப⁴க³வாநுவாச.

௩௭. காம ஏஷ க்ரோத⁴ ஏஷ ரஜோகு³ணஸமுத்³ப⁴வ:।
மஹாஶநோ மஹாபாப்மா வித்³த்⁴யேநமிஹ வைரிணம்॥

ஶ்ரீப⁴க³வாநுவாச‡	ஸ்ரீகிருஷ்ணபகவான்சொல்வது
ஏஷ:	நீ கேட்டகாரணமானது
ரஜோகு³ணஸமுத்³ப⁴வ:	இரஜோகுணத்தினாலுண்டான

* (பா) விஷயாநுபவத்தி லிச்சையில்லாதிருந்தாலும்.

† (பா) விஷயாநுபவரூபமான பாபத்தை.

‡ ப⁴க³வாந் (ஸம்) (ஶ்லோ) ஐஶ்வர்யஸ்ய ஸமக்³ரஸ்ய வீர்யஸ்ய யஶஸ: ஶ்ரிய:। ஜ்ஞாநவைராக்³யயோஶ்சைவ ஷண்ணாம் ப⁴க³ இதீரணா॥= சம்பூர்ணமான ஐசுவரியம், வீரியம், கீர்த்தி, சம்பத்து, ஞானம், வைராக்கியம் இவ்வாறும் "பக" என்று சொல்லப்படுகிறது. இந்த ஆறும் வாசுதேவனிடத்திலே தடையில்லாமல் சேர்க்கையாயிருப்பதினாலே அவருக்கு பகவானென்று பெயர்வந்தது. (ஶ்லோ) உத்பத்திம் ப்ரலயம் சைவ பூ⁴தாநாமாக³திம் க³திம்। வேத்தி வித்³யாமவித்³யாம் ச ஸ வாச்யோ ப⁴க³வாநிதி॥= பூதங்களுடைய உற்பத்தி, நாசம், போக்கு, வரவு, வித்தை, அவித்தை, இவைகளை அறிந்தவராரோ அவர் பகவானென்று சொல்லப்படுகிறார்.

𑌕𑌾𑌮𑌃 (𑌏𑌷𑌃)	ஆசைதான்
𑌏𑌷𑌃	இந்த ஆசையானது
𑌕𑍍𑌰𑍋𑌧𑌃	கோபமாகிறது
𑌮𑌹𑌾𑌶𑌨𑌃*	அநுபவிக்கத்தக்க அநேக வஸ்துக்களுக்கு ஏதுவாகிறது
𑌮𑌹𑌾𑌪𑌾𑌪𑍍𑌮𑌾	மகாபாபங்களுக்குக் காரணமாகிறது
𑌏𑌨𑌂	இதை (ஆசையை)
𑌇𑌹†	இதில் (மோக்ஷமார்க்கத்தில்)
𑌵𑍈𑌰𑌿𑌣𑌂	சத்துருவாக
𑌵𑌿𑌦𑍍𑌧𑌿	அறி.

கிருஷ்ணபகவான் சொல்வது, நீ கேட்ட காரணமேதுவென்றால் (பாபத்தைச்செய்ய எதினால் ஏவப்படுகிறானென்றால்) இரஜோ குணத்திலிருந்துண்டான ஆசையினால்தான். அந்த ஆசையானது கோபமாகவும், அநுபவிக்கத்தக்க அநேகவஸ்துக்களையடைய ஏதுவாகவும், மகாபாபங்களுக்குக் காரணமாகவும், ஆகிறது. மோக்ஷ வழிக்குச் சத்துருவுமாகிறதாக அறி. (௩௭)

௩அ. 𑌧𑍂𑌮𑍇𑌨𑌾𑌵𑍍𑌰𑌿𑌯𑌤𑍇 𑌵𑌹𑍍𑌨𑌿𑌰𑍍𑌯𑌥𑌾𑌦𑌰𑍍𑌶𑍋 𑌮𑌲𑍇𑌨 𑌚।
𑌯𑌥𑍋𑌲𑍍𑌬𑍇𑌨𑌾𑌵𑍃𑌤𑍋 𑌗𑌰𑍍𑌭𑌸𑍍𑌤𑌥𑌾 𑌤𑍇𑌨𑍇𑌦𑌮𑌾𑌵𑍃𑌤𑌂॥

𑌵𑌹𑍍𑌨𑌿𑌃	நெருப்பானது
𑌧𑍂𑌮𑍇𑌨	புகையினாலேயும்
𑌆𑌦𑌰𑍍𑌶𑌃	கண்ணாடியானது
𑌮𑌲𑍇𑌨	அழுக்கினாலேயும்
𑌯𑌥𑌾	எப்படி.
𑌆𑌵𑍍𑌰𑌿𑌯𑌤𑍇	மூடப்பட்டிருக்கிறதோ, அல்லது, சூழப்பட்டிருக்கிறதோ
𑌗𑌰𑍍𑌭𑌃	வயிற்றுக்குள்ளிருக்கிற சிசுவானது
𑌉𑌲𑍍𑌬𑍇𑌨	கருப்பையினாலே
𑌯𑌥𑌾	எப்படி
𑌆𑌵𑍃𑌤𑌃	மூடப்பட்டிருக்கிறதோ
𑌤𑌥𑌾	அப்படியே
𑌇𑌦𑌂‡	இந்தஞானமானது

---

* (ஶ) (ஶம்) திருப்தியடையாதது. (ரா) சத்துரு.

† (ஶம்) ஜநநமரணமாகிய சமுசாரத்தில், (ரா) ஞானயோகத்தில், (மீ,வி) இஹபரபுருஷார்த்த விஷயத்தில்.

‡ (ரா) பிராணிகள் (மீ,வி) ஈச்வரன், ஜீவன், அந்தக்கரணம்.

தேந	அதினாலே (அந்தஆசையினாலே)
ஆவ்ருதம்	மூடப்பட்டிருக்கிறது.

அக்கினிபுகையினாலேயும், கண்ணாடி அழுக்கினாலேயும், வயிற்றி லிருக்கிற சிசு (குழந்தை) வானது கருப்பையினாலேயும் எப்படி மூடப்பட்டிருக்கிறதோ, அப்படியே ஞானமானது ஆசையினாலே மூடப்பட்டிருக்கிறது.

(ஶ்ரீ) (மீ,வி) சுவயம் பிரகாசமுள்ள அக்கினியானது பார்ப்பவர் களுக்குப் புகையினால் மறைக்கப்பட்டிருப்பதுபோல சர்வக்கியனான ஈசுவரன் ஜீவனுக்குக் காமத்தினால் மறைக்கப்பட்டிருக்கிறான். அதி னால், ஈசுவரன் ஜீவனாலறியப்படுகிறதில்லை. கண்ணாடியானது அழு க்கினால் மறைபட்டிருப்பதுபோல் அந்தக் கரணமானது காமத்தி னால் மறைக்கப்பட்டிருக்கிறது. எப்படியென்றால், அந்தக்கரணம் காமத்தினால் மூடப்பட்டதாய்கொண்டு ஈசுவரன், ஜீவன் இவர்களை காண்பிக்கிறதில்லை. சிசுவானது கருப்பையிலிருக்கையில் எப்படி யொரு காரியமும் செய்ய சக்தியற்றிருக்கிறதோ அப்படிப்போல காமத்தினால் மூடப்பட்டிருக்கிற ஜீவன் பிரம்மத்தையாவது, ஞான முதலியதையாவது அடையக்கூடாதவனா யிருக்கிறான்.

(ஸூ) இதில் சொல்லப்பட்டிருக்கிற புகை, அழுக்கு, கருப் பை, இந்த மூன்று திருஷ்டாந்தங்களால் ஆசையினால் சூழப்பட்ட அந்தக்கரணத்தையுடைய மூன்றுவகை ஜனங்களைக் குறிப்பிட்டதாக காணுகிறது. அதாவது, ஆசையாகிய புகையினால் ஆத்மஞானமாகிய அக்கினி மூடப்பட்டிருப்பதென்பது ஒருவகை ஜனங்கள். இவர்க ளெப்படிப்பட்டவர்களென்றால், ஆத்மஞானமுள்ளவர்களே, ஆனால் நிஷ்களங்கமாய், ஆத்மஞானத்திலேயே நிலையாயில்லாமலும் விஷ யப்பற்று தலைமுழுதும் விடாமலு மிருப்பவர்கள். இவர்கள் அதிசீ க்கிரத்தில் ஆத்மஞானமடைவார்கள். அதெப்படிப் போலென்றால், அக்கினியைச் சூழ்ந்திருக்கிற புகையானது எவ்வளவு வியாபகமானா லும் அக்கினியின் அடிபாகமும், காற்றுமுதலானதினால் புகைவிலக் கப்பட்ட வேறு சிலபாகமும் காணக்கூடியதாகவே யிருக்கும். மே லும் அக்கினி செவ்வையாய் பிரகாசிக்கத் தொடங்கினவுடன் புகை யிருந்தவிடந் தெரியாமற் போய்விடும். அப்படிப்போல இவன் கூடி ய சீக்கிரத்தில் அப்பியாசத்தினாலே ஆத்மஞானமடைவான். ஆகை யாலிவன் முதல்வகுப்பில் சேர்ந்தவன்.

அழுக்கினால் மூடப்பட்ட கண்ணாடியில் பார்ப்பவனுக்குத் தன் முகமானது பிரகாசமாயும், சுத்தமாயும் தெரியாவிட்டாலும் ஏகதே சம் தெரியும். ஆனால் முகம் பிரகாசமாய் தெரியவேண்டுமென்கிற எண்ணமட்டு மிருக்கிறது. அழுக்கை நீக்கிவிட்டால் கண்ணாடிப்பிர

காசிக்குமென்கிற ஞானமட்டுமில்லை. அப்படிப்போல ஆத்ம ஞானம் சம்பாதிக்கவேண்டுமென்கிற அபேக்ஷையிருக்கிறது, ஆனால் ஆசையை ஒழித்தாற்றான் ஆத்மஞான மடையலாமென்கிற நிச்சயத்தையடையாமல் கலங்கி நிற்கிறான். இவன் இரண்டாவது வகுப்பிற்சேர்ந்தவன்.

கருப்பைக்குள்ளிருக்கும் சிசுவானது எப்படித் தானாக அந்தப் பையை விட்டு வெளிப்பட சக்தியற்றிருக்கிறதோ, அப்படிப்போல ஆத்மஞான மில்லாதவன் ஆத்மா இன்னதென்பதையே அறியாமலும் ஆசையாகிற வலையினால் கட்டப்பட்டு மிருப்பானாகையால் ஆசையை நிவர்த்திக்க சக்தியற்றவனாயிருக்கிற இவன் மூன்றாவது வகுப்பில் சேர்ந்தவன். இம்மூன்று வகுப்பாருக்கு முள்ள தாரதம்மியத்தை விளக்கும்பொருட்டு மூன்று திருஷ்டாந்தங்கள் சொல்லப்பட்டனவென்று காணுகிறது. (௩-அ)

---

௩௯. ஆவ்ருதம் ஜ்ஞாநமேதேந ஜ்ஞாநிநோ நித்யவைரிணா।
காமரூபேண கௌந்தேய துஷ்பூரேணாநலேந ச॥

கௌந்தேய	ஓ! குந்திபுத்திரா !
துஷ்பூரேண	நிரம்பாததும்
அநலேந ச*	திருப்தியற்றதும்
காமரூபேண†	ஆசாசுவரூபமானதும்
ஜ்ஞாநிந: நித்யவைரிணா	ஞானிக்குஎப்போதும் சத்துருவாயிருக்கிறதுமான
ஏதேந	இந்த (காமம்) ஆசையினாலே
ஜ்ஞாநம்	ஆத்மஞானமானது
ஆவ்ருதம்	மூடப்பட்டிருக்கிறது.

ஓ! அர்சுனா! நிரம்பாததும், திருப்தியற்றதும், ஆசாசுவரூபமானதும், ஞானிக்கெப்போதுஞ் சத்துருவா யிருக்கிறதுமான இந்த ஆசையினாலே ஞானம் மூடப்பட்டிருக்கிறது.

(ஸா) காமமானது ஞானிக்கு எப்போதுஞ் சத்துருவென்பதினால் அஞ்ஞானிக்கு ஏதோவொரு காலத்தில் மட்டும் சத்துருவெ

---

* (ஸ்ரீ,ரா) அக்கினியானதுபோலென்றால், தன்னிடத்தில் "இவ்வளவு விறகுபோடுகிறவனாயிற்றான் நான்அவைகளை எரிப்பேன், பின்னும் விறகுபோட்டால் நான் எரிக்கமாட்டேன்" என்று எப்படி திருப்தியடைகிறதில்லையோ, அப்படிப்போல திருப்தியடையாததென்பது தாற்பரியம்.

† (ரா) காமகாரேண—மோகத்தை யுண்டாக்கிறது என்று அர்த்தம், (ஸ்ரீ,வி) காமமென்ற பெயரையுடையது.

ன்று நினைக்கக்கூடியதாக விருக்கிறது. அஞ்ஞானிக்கு ஒருகாலத்தில் சத்துருவாயிருக்கிற காமமானது ஞானிக்கு எப்போதும் சத்துருவாகவிருப்ப தெப்படியென்றால், அஞ்ஞானி ஒரு காரியத்தைச் செய்யத் தொடங்குகையில் அதினாலுண்டாகும் விரோதம் அல்லது விபரீதத்தைத் தெரியாமல் அந்தக்காரியத்தைச் செய்கிறான். அதினால் துன்பத்தை யடைந்தபின் இந்தக்காரியம் தனக்குச் சத்துருவென்று நினைக்கிறான். ஞானியோவென்றால், பூர்வகருமவசத்தினால் தன்னிச்சையன்றியிலேயே ஒரு காரியத்தைச்செய்யப் பலவந்தமாய் இச்சைகொள்ளும்படி செய்யப்படுகிறான். அதெப்படி யென்றால், ஜடபரதரென்று மறுபெயரையடைந்த பரதர் என்பவர் மகாதபசியாய் பிரம்ம நிஷ்டையிலிருந்துவிட்டு நதியில் ஸ்நானத்திற்குப் போனபோது, பூரணகருப்பமாயிருந்த ஒருமானானது, சிங்காரதபயத்தினால் அதின் கருப்பத்திலிருந்து குட்டிநதிக்கரையில் விழுந்தவுடன் (அந்த தாய்மான்) நதியில் விழுந்து இறந்துபோனதைப் பார்த்தார். "இந்தக்குட்டியை யார் காப்பாற்றுவார்? இவ்விடத்தில்ஒருவருமில்லையே! நாம் காப்பாற்றாமற் போனால் இந்தக்குட்டியு மிறக்கும்" என்கிற பரிதாபமுண்டாச்சுது. அந்தக்குட்டியைத் தானிருக்குமிடத்திற்குக் கொண்டுவந்து வளர்க்கத் தொடங்கினார். அப்படிச் சிலகாலம் சம்ரக்ஷணைசெய்து வருகையில் அவருக்கு மரணகாலம் சமீபித்தது. அந்தக்காலத்தில் இந்தமானை யார் இனி சம்ரக்ஷணை செய்யப்போகிறார்களென்று மனவருத்தத்துடனிறந்தார். மரணகாலத்தில் மானை ஸ்மரித்தபடியால் மானாக அடுத்த ஜன்மமடைந்தார். (பாகவதம் ரு-வது ஸ்கந்தம், அ-வது அத்தியாயத்தைப்பார்க்க) இவருக்கு மான்குட்டியை முதலிலெடுக்கும் போதும், தன்னிருப்பிடத்திற்குக் கொண்டுவந்த போதும், அதை சம்ரக்ஷிக்கும்போதும் இதினாலுண்டாகும் துன்பமின்னதென்று தெரிந்திருந்தும், இது தன்னுடைய ஞானநிஷ்டைக்குச் சத்துருவென்று தெரிந்திருந்தும் பூர்வகரும சேஷமானது அவருடைய நிஷ்டையைக்கெடுத்தது. ஆகையால் ஞானிக்கு எப்போதும் சத்துருவென்று சொல்லப்பட்டது. (௩௯)

௪௰. 𑌇𑌨𑍍𑌦𑍍𑌰𑌿𑌯𑌾𑌣𑌿𑌮𑌨𑍋𑌬𑍁𑌦𑍍𑌧𑌿𑌰𑌸𑍍𑌯𑌾𑌧𑌿𑌷𑍍𑌠𑌾𑌨𑌮𑍁𑌚𑍍𑌯𑌤𑍇।
𑌏𑌤𑍈𑌰𑍍𑌵𑌿𑌮𑍋𑌹𑌯𑌤𑍍𑌯𑍇𑌷 𑌜𑍍𑌞𑌾𑌨𑌮𑌾𑌵𑍃𑌤𑍍𑌯𑌦𑍇𑌹𑌿𑌨𑌮𑍍॥

𑌇𑌨𑍍𑌦𑍍𑌰𑌿𑌯𑌾𑌣𑌿	இந்திரியங்கள்
𑌮𑌨𑌃	மனசு
𑌬𑍁𑌦𑍍𑌧𑌿𑌃	புத்தி
𑌅𑌸𑍍𑌯	இந்தகாமத்திற்கு (ஆசைக்கு)
𑌅𑌧𑌿𑌷𑍍𑌠𑌾𑌨𑌂	இருப்பிடமாக
𑌉𑌚𑍍𑌯𑌤𑍇	சொல்லப்படுகிறது

ஏஷ:	இந்தக் காமமானது
ஏதை:	இந்திரியாதிகளினாலே
ஜ்ஞாநம்	ஆத்மஞானத்தை
ஆவ்ருத்ய	மறைத்து
தேஹிநம்	தேகத்தையுடையவனை (ஜீவனை)
விமோஹயதி	மயக்குகிறது.

இந்திரியங்கள், மனசு, புத்தி, இவைகள் காமத்திற்கு இருப்பிடமாகச் சொல்லப்படுகின்றன, இந்தக் காமமானது இந்திரியம், மனசு, புத்தி இவைகளினாலே ஞானத்தை மறைத்து ஜீவனை மயக்குகிறது.

(ஸா) காமத்திற்கு இந்திரியங்கள், மனசு, புத்திஇவைகள் இருப்பிடமாகச் சொல்லப்பட்டன. ஏனென்றால், சப்தாதிவிஷயங்களை இந்திரியங்கள் கிரகித்து மனசில் சேர்ப்பிக்கின்றன. மனசு, தான் விஷயங்களை கிரகித்தவுடனே புத்தியினிடத்தில் சேர்ப்பிக்கிறது, புத்தி, ஆத்மாவிடத்தில் சேர்ப்பிக்கிறது. நிஷ்களங்கமான ஆத்மாவிடத்தில் விஷயங்களாகிற அழுக்குகளை (அதாவது காமத்தை) சேர்ப்பித்தவை, இந்திரியங்கள், மனசு, புத்தி, இவைகளாகையால் அவைகள் காமத்திற்கு இருப்பிடமாகச் சொல்லப்பட்டன. காமமாகிற அழுக்கை அடைந்த ஆத்மா, அசுத்தனாய் விட்டபடியால் தன்னுடைய நிஷ்களங்கமான ஆத்மஞானம் மறைபட்டு மயங்குகிறான். (ஸ்ரீ) இந்த தாத்பரியத்தைச் சுருக்கமாய் சொல்லியிருக்கிறார். (௪௰)

---

௪௧. தஸ்மாத்த்வமிந்த்ரியாண்யாதௌ நியம்ய பரதர்ஷப।
பாப்மாநம் ப்ரஜஹி ஹ்யேநம் ஜ்ஞாநவிஜ்ஞாநநாஶநம்॥

ஹே பரதர்ஷப	ஓ! பரதவம்சசிரேஷ்டனே!
தஸ்மாத்	ஆகையினாலே
த்வம்	நீ
ஆதௌ *	முதலில்
இந்த்ரியாணி	இந்திரியங்களை
நியம்ய	அடக்கி
ஜ்ஞாநவிஜ்ஞாநநாஶநம் †	ஞானவிக்கியானங்களைப்போக்கடிக்கிற

---

* (ரா) மோக்ஷஉபாயாரம்ப சமயத்தில், (ஞானத்திற்குக் காரணமான கருமயோக ஆரம்பசமயத்தில்.)

† ஜ்ஞாநம், (ஶம்) (ஸ்ரீ) சாஸ்திரங்களினாலும், ஆசாரியோபதேசத்தினாலும், அறிந்துக்கொள்ளுகிற ஆத்மஞானம், (ரா) ஆத்மசுவரூபஞானம், விஜ்ஞாநம் (ஶம்) (ஸ்ரீ) சாஸ்திராசாரியோப தேசத்தினாலறிந்ததை அதின்படி அனுபவிப்பது (ரா) ஆத்மசுவரூப விவரஞானம்.

𑌪𑌾𑌪𑍍𑌮𑌾𑌨𑌂 — பாபகாரணமான
𑌹𑌿 𑌏𑌨𑌂 — இந்தக்காமத்தை (ஆசையை)
𑌪𑍍𑌰𑌜𑌹𑌿 𑌹𑌿 — விட்டுவிடு.

ஓ! பரதசிரேஷ்டனே! (காம மிவ்வளவுஅநர்த்தத்தை யுண்டாக்கிறது) ஆகையால் நீ முதலில் இந்திரியங்கள், மனசு, புத்தி, இவைகளை யடக்கி ஞானவிக்ஞானங்களைப் போக்கடிக்கிற பாபசுவரூபமான இந்தக்காமத்தை விட்டுவிடு. (௪௧)

---

௪௨. 𑌇𑌨𑍍𑌦𑍍𑌰𑌿𑌯𑌾𑌣𑌿 𑌪𑌰𑌾𑌣𑍍𑌯𑌾𑌹𑍁𑌃 𑌇𑌨𑍍𑌦𑍍𑌰𑌿𑌯𑍇𑌭𑍍𑌯𑌃 𑌪𑌰𑌂 𑌮𑌨𑌃।
𑌮𑌨𑌸𑌸𑍍𑌤𑍁 𑌪𑌰𑌾 𑌬𑍁𑌦𑍍𑌧𑌿𑌃 𑌯𑍋 𑌬𑍁𑌦𑍍𑌧𑍇𑌃 𑌪𑌰𑌤𑌸𑍍𑌤𑍁 𑌸𑌃॥

𑌇𑌨𑍍𑌦𑍍𑌰𑌿𑌯𑌾𑌣𑌿 — (தேகாதிகளைக்காட்டிலும்) இந்திரியங்கள்
𑌪𑌰𑌾𑌣𑌿 — சிரேஷ்டமானவை
𑌇𑌨𑍍𑌦𑍍𑌰𑌿𑌯𑍇𑌭𑍍𑌯𑌃 — இந்திரியங்களைக்காட்டிலும்
𑌮𑌨𑌃 — மனசு
𑌪𑌰𑌂 — சிரேஷ்டமானது
𑌮𑌨𑌸𑌸𑍍𑌤𑍁 — மனதைக்காட்டிலும்
𑌬𑍁𑌦𑍍𑌧𑌿𑌃 — புத்தியானது
𑌪𑌰𑌾 — சிரேஷ்டமென்று
𑌆𑌹𑍁𑌃 — சொல்லுகிறார்கள்
𑌯𑌸𑍍𑌤𑍁 — எவன்
𑌬𑍁𑌦𑍍𑌧𑍇𑌃 — புத்தியைக்காட்டிலும்
𑌪𑌰𑌤𑌃 — சிரேஷ்டனாயும், சாக்ஷியாயுமிருக்கிறானோ
𑌸𑌃* — { அவனே (௪௦-வது சுலோகத்தில் சொல்லியிருக்கிற ஆத்மா.)

தேகாதிகளைக்காட்டிலும் இந்திரியங்களும், இந்திரியங்களைக்காட்டிலும் மனசும், மனசைக்காட்டிலும் புத்தியும் சிரேஷ்டமானதென்று சொல்லுகிறார்கள். எவன் புத்தியைக்காட்டிலும் சிரேஷ்டனாயும் சாக்ஷியாயு மிருக்கிறானோ அவனே ஜீவாத்மா.

(ஶா) ஆத்ம சுவரூபத்தை யாசிரயித்தால் (ஆத்மநிஷ்டையை யடைந்தால்) காமத்தை ஜயிக்கலாமென்பது இதினால் சொல்லப்படுகிறது.

(ரா) ஞானத்திற்கு முக்கியவிரோதி இந்திரியங்கள், அவைகளைவிட அதிக விரோதி மனசு, அதைவிட அதிகவிரோதி புத்தி,

---

* (ஶம்) (மீ,வி) பரமாத்மா, (ரா) காமம், (ஸ்ரீ) புத்திக்கு சாக்ஷியாயும் ஸர்வாந்தரனாயுமிருக்கிற தேகத்தையுடைய ஆத்மா.

அதைவிட மேலானவும் அதிகமானவும் விரோதி காமம், என்று தாத்பரியம்.

(ஸ்ரீ,வி) இந்திரியங்கள் எதைக்காட்டிலும் பெரியவை என்றால், "தேகத்தைக்காட்டிலும்" என்பதைச் சேர்த்துக்கொள்ளவேண்டும். இந்திரியங்களுக்கு அபிமானி தேவதைகளான சந்திரன், குபேரன், சூரியன், வருணன், அசுவினீ தேவதைகள், அக்கினி, இந்திரன், ஜயந்தன், யமன், தக்ஷன் இவர்களைக்காட்டிலும் விஷயாபிமானி தேவதைகளான ஸௌபர்ணீ, வாருணீ, பார்வதி இவர்கள் சிரேஷ்டமானவர்கள். இவர்களைக்காட்டிலும் மனோபிமானி தேவதைகளான கருடன், சேஷன், ருத்திரன், இவர்கள் சிரேஷ்டமானவர்கள். இவர்களைக்காட்டிலும் புத்தி அபிமானி தேவதையான சரஸ்வதிசிரேஷ்டமானவள், இவளைக்காட்டிலும் மகத்தத்துவாபிமானியாகிய பிரம்மா சிரேஷ்டர், இந்தப்பிரம்மாவைக்காட்டிலும் பிரகிருதி அபிமானிதேவதையான இலக்ஷ்மி சிரேஷ்டமானவள், இலக்ஷ்மியைக்காட்டிலும் சகலகுண பரிபூர்ணரான விஷ்ணு சிரேஷ்டமானவர். இவருக்குப் பெரியவர் ஒருவருமில்லை, அவர்தான் அடையத்தகுந்தவர். (வ்யா) இந்த வியாக்கியானத்திற் காதாரமாய் கடோபநிஷத்வாக்கியத்தையும், அதின்பாஷியத்தையும் குறிப்பிடுகிறார், கடோபநிஷத், ௩-வது வல்லி ௧௦-௧௧ - வாக்கியங்கள், இந்த்ரியேப்ய: பரா ஹ்யர்தா அர்தேப்யஶ்ச பரம் மந: । மநஸஸ்து பரா புத்திர் புத்தேராத்மா மஹாந் பர: ॥ மஹத: பரமவ்யக்தமவ்யக்தாத்புருஷ: பர: । புருஷாந்ந பரம் கிஞ்சித் ஸா காஷ்டா ஸா பரா கதி: ॥ (௪௨)

---

௪௩. ஏவம் புத்தே: பரம் புத்த்வா ஸம்ஸ்தப்யாத்மாநமாத்மநா।
ஜஹி ஶத்ரும் மஹாபாஹோ காமரூபம் துராஸதம்॥

மஹாபாஹோ	ஓ! பெரிதான கைகளையுடையவனே!
ஏவம்	இவ்விதமாய்
புத்தே: பரம்*	புத்தியைக்காட்டிலும் சிரேஷ்டமான
(ஆத்மாநம்)	ஆத்மாவை
புத்த்வா	அறிந்து
ஆத்மநா	நிச்சயபுத்தியினாலே
ஆத்மாநம்	மனசை

---

* (ரா) புத்தியைக்காட்டிலும் முக்கியமானதாகிய காமத்தை. (ஶ) புத்தியைவிட சிரேஷ்டமான பரமாத்மாவை.

𑌸𑌂𑌸𑍍𑌤𑌭𑍍𑌯	நிறுத்தி
𑌦𑍁𑌰𑌾𑌸𑌦𑌂	தடுக்கக்கூடாத
𑌕𑌾𑌮𑌰𑍂𑌪𑌂 𑌶𑌤𑍍𑌰𑍁𑌂	காமரூபமானசத்துருவை
𑌜𑌹𑌿	நிவர்த்தி.

ஓ! அர்சுன! இவ்விதமாய் புத்தியைக்காட்டிலும் சிரேஷ்டமான ஆத்மாவை யறிந்து நிச்சயபுத்தியினுலே மனசைநிறுத்தித் தடுக்கக் கூடாத காமரூபமான சத்துருவை நிவர்த்தி. (கொல்லு என்று தாத்பரியம்)

(ஸ்ரீ) விஷயேந்திரியங்களினு லுண்டாகிற காமாதி விகாரங்கள், புத்திவரையிலுள்ள தத்துவங்களைச் சேர்ந்தன. ஆத்மாவுக்குச் சேர்ந்தனவல்லவென்பது தாத்பரியம். (சங)

𑌇𑌤𑌿 𑌶𑍍𑌰𑍀𑌭𑌗𑌵𑌦𑍍𑌗𑍀𑌤𑌾𑌸𑍂𑌪𑌨𑌿𑌷𑌤𑍍𑌸𑍁 𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑌵𑌿𑌦𑍍𑌯𑌾𑌯𑌾𑌂

𑌯𑍋𑌗𑌶𑌾𑌸𑍍𑌤𑍍𑌰𑍇 𑌶𑍍𑌰𑍀𑌕𑍃𑌷𑍍𑌣𑌾𑌰𑍍𑌜𑍁𑌨𑌸𑌂𑌵𑌾𑌦𑍇

𑌕𑌰𑍍𑌮𑌯𑍋𑌗𑍋 𑌨𑌾𑌮

𑌤𑍃𑌤𑍀𑌯𑍋𑌽𑌧𑍍𑌯𑌾𑌯𑌃.

𑌶𑍍𑌰𑍀𑌕𑍃𑌷𑍍𑌣𑌾𑌯𑌪𑌰𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑌣𑍇 𑌨𑌮𑌃.

கருமயோகமென்கிற மூன்றுவது அத்தியாயம்

முற்றிற்று.

ஶ்ரீரஸ்து.

அத சதுர்த்தோऽத்யாயப்ராரம்ப:.

நான்காவது அத்தியாயம்.

ஶ்ரீ பகவாநுவாச.

க. இமம் விவஸ்வதே யோகம் ப்ரோக்தவாநஹமவ்யயம்।
விவஸ்வாந்மநவே ப்ராஹ மநுரிக்ஷ்வாகவேऽப்ரவீத்॥

ஶ்ரீ பகவாநுவாச	பகவான் சொல்வது
அவ்யயம்	நாசமற்ற பலனைக்கொடுக்கிறதற்கு ஏதுவான
இமம் யோகம்*	இந்த யோகத்தை
அஹம்	நான்
(புரா)	ஆதிகாலத்தில்
விவஸ்வதே	சூரியனுக்கு
ப்ரோக்தவாந்	சொன்னேன்
விவஸ்வாந்	சூரியன்
மநவே	(தன்குமாரனை வைவசுவத) மநுவுக்கு
ப்ராஹ	சொன்னார்
மநு:	மநுவானவர்
இக்ஷ்வாகவே	(தன் குமாரனை) இக்ஷுவாகுவுக்கு
அப்ரவீத்	சொன்னார்.

பகவானை கிருஷ்ணசுவாமியானவர் அர்சுனனை நோக்கிப் பின்னும் சொல்வது.—நாசமற்ற பலனைக்கொடுக்கிறதற்கு ஹேதுவான இந்த (ஞானகரும) யோகத்தை நான் ஆதிகாலத்தில் சூரியனுக்குச் சொன்னேன். சூரியன் மநுவுக்கும், மநு இக்ஷுவாகுவுக்கும் சொன்னார்கள்.

(பா) நீ யுத்தஞ்செய்ய வேண்டியதின் பொருட்டு இந்தக்கரும யோகத்தை உனக்குச்சொன்னதாக நினைக்கவேண்டாம். மநுவந்தர ஆதியிலேயே நான் சூரியனுக்குச் சொல்லி யிருக்கிறேன். (க)

உ. ஏவம் பரம்பராப்ராப்தமிமம் ராஜர்ஷயோ விது:।
ஸ காலேநேஹ மஹதா யோகோ நஷ்ட: பரந்தப॥

* (இ) (டீ,வி) இந்தக்கருமயோகத்தை.

ஹெவாᵐதவ	ஓ! சத்துருவைத் தபிக்கச்செய்கிறவனே!
ஊவᵐ	இவ்விதமாய்
வாᵐவாவூாவூᵐ	பரம்பரையாய்வந்த
உ௭ᵐ	இந்தயோகத்தை
ாாஜஷ-ஃயஃ*	இராஜரிஷிகள்
விஊ-ஃ (ஹ)	அறிந்திருந்தார்கள்
௨ஹதா காலெந	வெகுகாலமாய்விட்டதினலே
ஃ யொமஃ	அந்தயோகமானது
உஹ	இந்தலோகத்தில்
நஷ்டஃ†	நஷ்டமாய்விட்டது.

ஓ! பரந்தப! இவ்விதமாய் பரம்பரையாய் (சொல்லப்பட்டு) வந்த இந்தயோகத்தை இராஜரிஷிகளறிந்திருந்தார்கள். வெகுகாலமாய் விட்டதினலே அந்த யோகமானது நஷ்டமாய்விட்டது.

(ஶᵐ) (ஶ்ரீ) (ா) ஏன் நஷ்டமாய்விட்டதென்றல், காலம் செல்லச்செல்ல உபதேசிக்கிறவர்களும், அந்த உபதேசத்தைக்கேட்டு அறிந்துக்கொள்ளுகிற புத்தியுள்ளவர்களும், விசேஷமா யில்லாமற் போய்விட்டதினற் ருன். (௨)

---

௩. ஸஊவாயᵐயோ தெஊ யொமஃ வொக்தஃ வு-ாாதநஃ।
ஹ க்தாஸிஃஸவாவெதி ரஹஸ்யᵐஹெ தஊ-த்தஃ௱॥

௨	என்னுடைய
ஹக்தஃ	பக்தனகவும்
ஸவா	தோழனகவும்
சுஸி உதி	இருக்கிரு யாகையினலே
வு-ாாதநஃ	பழமையான
ஸஊவாயᵐ யொமஃ	அதேயோகமானது
ஃயா	என்னலே
சுஊ	இப்போது
தெ	உனக்கு
வொக்தஃ	சொல்லப்பட்டது
ஊதசு	இதானது
ரஹஸ்யᵐ	இரகசியமும்
உத்தᵐஹி	சிரேஷ்டமுமானது.

---

* (மீ,வி) இராஜாக்களும், ரிஷிகளும், அல்லது இராஜரிஷிகள்.

† (ா) நஷ்டமானது போலாச்சுது.

நீ என்னுடைய பக்தனும், தோழனுமிருக்கிறு யாகையி னுலே, பழமையான அதே (சூரியனுக்குச்சொன்ன) யோகமானது என்னுலே இப்போதுனக்குச் சொல்லப்பட்டது. இதானது இரகசியமும் சிரேஷ்டமுமானது. (௩)

அர்ஜுந உவாச.

௪. அபரம் ப⁴வதோ ஜந்ம பரம் ஜந்ம விவஸ்வத꞉।
கத²மேதத்³விஜாநீயாம் த்வமாதௌ³ ப்ரோக்தவாநிதி॥

அர்ஜுந உவாச	அர்சுனன் சொல்வது
ப⁴வத꞉	உம்முடைய
ஜந்ம	பிறவியானது
அபரம்*	இப்போதுண்டானது
விவஸ்வத꞉	சூரியனுடைய
ஜந்ம	பிறவியானது
பரம்	முந்தியது
த்வம்	நீர்
ஆதௌ³	ஆதிகாலத்தில்
ப்ரோக்தவாந் இதி ஏதத்	சொன்னீரென்பதை
கத²ம்	எப்படி
விஜாநீயாம்	அறிவேன்.

அர்சுனன் கிருஷ்ணசுவாமியை நோக்கிச்சொல்வது.—உம்முடைய பிறவியானது இப்பால் (நான்பிறந்தகாலத்தில்) உண்டானது. சூரியனுடைய பிறவியானது முந்தியது. நீர் ஆதிகாலத்தில் (சூரியனுக்கு) சொன்னீரென்பதை யெப்படி யறியக்கூடும்? (நம்பக்கூடும்.)

(ஸ) அர்சுனன் கிருஷ்ணசுவாமியை பரப்பிரம்மமென்றறிந்திருந்தபோதிலும் இவர் பிரம்ம மென்பதைத் தெரியச்செய்யும் பொருட்டு இந்தக் கேழ்விகேட்டதாக தாத்பரியம்.

(ப) இருபத்தெட்டு சதுர்யுகத்திற்கு முந்திப்பிறந்த சூரியனுக்கு இப்போது சொற்பகாலத்திற்கு முந்திப்பிறந்த நீர் எப்படிச் சொல்லியிருக்கக்கூடு மென்பது கருத்து. (௪)

ஸ்ரீ ப⁴க³வாநுவாச.

௫. ப³ஹூநி மே வ்யதீதாநி ஜந்மாநி தவ சார்ஜுந।
தாந்யஹம் வேத³ ஸர்வாணி ந த்வம் வேத்த² பரந்தப॥

---

* (ப) அபரம் - என்று பாடம், அர்த்தமொன்றே.

𑌶𑍍𑌰𑍀𑌭𑌗𑌵𑌾𑌨𑍁𑌵𑌾𑌚	கிருஷ்ணசுவாமிசொல்வது.
𑌹𑍇 𑌅𑌰𑍍𑌜𑍁𑌨	ஓ! அர்சுன!
𑌮𑍇	என்னுடையவும்
𑌤𑌵	உன்னுடையவும்
𑌬𑌹𑍂𑌨𑌿	அநேகங்களான
𑌜𑌨𑍍𑌮𑌾𑌨𑌿*	ஜன்மங்கள்
𑌵𑍍𑌯𑌤𑍀𑌤𑌾𑌨𑌿	சென்றுபோயின
𑌤𑌾𑌨𑌿𑌸𑌰𑍍𑌵𑌾𑌣𑌿	அவை யெல்லாவற்றையும்
𑌅𑌹𑌂	நான்
𑌵𑍇𑌦	அறிவேன்
𑌹𑍇 𑌪𑌰𑌂𑌤𑌪	சத்துருக்களைத் தபிக்கச்செய்பவனே!
𑌤𑍍𑌵𑌂	நீ
𑌨 𑌵𑍇𑌤𑍍𑌥	அறியமாட்டாய்.

கிருஷ்ணசுவாமி அர்சுனனைநோக்கிச் சொல்வது—என்னுடையவும், உன்னுடையவு மநேகங்களான ஜன்மங்கள் சென்று போயின. அவையெல்லாவற்றையும் நானறிவேன். நீ யறியமாட்டாய்.

(𑌶𑍍𑌰𑍀) 𑌅𑌹𑌂𑌵𑍇𑌦=நித்திய சுத்த, புத்த, முத்த, சுபாவமுடையவனானதாலும், என்னுடைய ஞானமானது எப்பவும், எதினாலேயும், மறைக்கப்படத்தக்கதல்ல வாகையாலும், நான் அறிவேன், என்பது தாத்பரியம்.

(ரா) உனக்கும், எனக்கும், அநேக ஜன்மங்களாயினவென்று சொன்னதினாலே இந்த ஜன்மங்களெல்லாம் வாஸ்தவமென்று சொன்னதாகிறது.

(மீ,வி) சுவாமியானவர் தன்னுடைய ஜன்மத்தைக்குறித்து மட்டும் பதில்சொல்லவேண்டியதாயிருக்க, அர்சுனனுடைய ஜன்மத்தையும் சொல்லி "நான் அறிவேன், நீ அறியமாட்டா" யென்று சொன்னதின் உத்தேசமென்னவென்றால், நான் பரப்பிரம்மம், நீ ஜீவன், பரப்பிரம்மம் சகலத்தையும் அறியும், ஜீவன் சகலத்தையுமறியமாட்டான், ஆகையால் ஜீவன் வேறே, பரப்பிரம்மம் வேறேயென்கிற பேதத்தைக்காட்டும் பொருட்டு பகவானானவர் அர்சுனனையும் சேர்த்து உத்தரஞ் சொன்னதாக தாத்பரியம். (௫)

---

௬. 𑌅𑌜𑍋𑌪𑌿𑌸𑌨𑍍𑌨𑌵𑍍𑌯𑌯𑌾𑌤𑍍𑌮𑌾 𑌭𑍂𑌤𑌾𑌨𑌾𑌮𑍀𑌶𑍍𑌵𑌰𑍋𑌪𑌿𑌸𑌨𑍍।
𑌪𑍍𑌰𑌕𑍃𑌤𑌿𑌂𑌸𑍍𑌵𑌾𑌮𑌧𑌿𑌷𑍍𑌠𑌾𑌯 𑌸𑌂𑌭𑌵𑌾𑌮𑍍𑌯𑌾𑌤𑍍𑌮𑌮𑌾𑌯𑌯𑌾॥

* (𑌸𑍍𑌵𑌾) கிருஷ்ணசுவாமி விஷயத்தில் ஜன்மங்களென்பவை அவதாரங்கள்.

அஜோபிஸந்	பிறப்பற்றவனாலும்
அவ்யயாத்மா (அபிஸந்)	நாசமற்றசுபாவமுடையவனாலும்
பூதாநாம்	பிராணிகளுக்கு
ஈஶ்வரோபிஸந்	ஈசுவரனாயிருந்தாலும்
ஸ்வாம்	சொந்தமான
ப்ரக்ருதிம்	சத்துவாம்சமாயையை
அதிஷ்டாய	சுவீகரித்து
ஆத்மமாயயா	சுவரூபசக்தியினாலே
ஸம்பவாமி	அவதாரஞ்செய்கிறேன்.

(நான்) பிறப்பற்றவனாலும், நாசமற்ற சுவபாவமுள்ளவனாலும், பிராணிகளுக்கீசனா யிருந்தாலும், சொந்தமான சத்துவாம்சமாயையை சுவீகரித்து, சுவரூபசக்தியினாலே அவதாரஞ்செய்கிறேன்.

(ஶம்) ஆத்மமாயயா = என்னுடைய அதீனமாயும், முக்குணங்களோடுகூடியுமிருக்கிற மாயையினாலே, ஸம்பவாமி (ஐவ) பிறந்தவனைப்போல (காணப்படுகிறேன்.)

(ரா) ஸ்வாம்ப்ரக்ருதிமதிஷ்டாய = என்னுடைய சுவகீயமான சுவபாவத்தோடுகூடி, ஆத்மமாயயா=என்னுடைய ஆத்மஞானமாகிற சங்கல்பத்தினாலே, ஸம்பவாமி= தேவமனுஷியாதி ரூபங்களாய் ※ அப்பிராகிருத சரீரத்துடன் அவதரிக்கிறேன்.

(௩) (ஸ்ரீ,வி) அவ்யயாத்மா = நாசமற்ற சுவபாவத்தையுந் தேகத்தையுமுடையவனாலும், ஸ்வாம=சொந்தமான, என்றால், என்னாலுண்டாக்கப்பட்ட, ப்ரக்ருதிம்=வாஸுதேவாதி தேகங்களை, அதிஷ்டாய=பிரவேசித்து, ஆத்மமாயயா=சுவேச்சையினாலே அல்லது, சுவஞானத்தினாலே, ஸம்பவாமி=உண்டானவனைப்போல காணுகிறேன். ()

எ. யதாயதாஹிதர்மஸ்ய க்லாநிர்பவதிபாரத।
அப்யுத்தாநமதர்மஸ்ய ததாத்மாநம்ஸ்ருஜாம்யஹம்॥

ஹேபாரத	ஓ! பரதவம்சத்திற்பிறந்தவனே!
யதாயதாஹி	எந்தெந்தக்காலங்களில்
தர்மஸ்ய†	தருமத்திற்கு

※ (ஶா) அப்பிராகிருத மென்றால் உலகத்தில் காணப்படுகிறதைப்போலல்லாத உலகவிலக்ஷணமானது.

† (ரா) என்னையே ஆசிரயித்துக்கொண்டும், என்தெரிசனத்தை யெதிர்பார்த்துக்கொண்டும், தன்னுடைய தேகசம்ரக்ஷணையி லாசையைவிட்டும், என்னைப்பா

𑌗𑍍𑌲𑌾𑌨𑌿𑌃	குறைவும்
𑌅𑌧𑌰𑍍𑌮𑌸𑍍𑌯	அதருமத்திற்கு
𑌅𑌭𑍍𑌯𑍁𑌤𑍍𑌥𑌾𑌨𑌂	அபிவிருத்தியும்
𑌭𑌵𑌤𑌿	உண்டாகிறதோ
𑌤𑌦𑌾	அப்போது
𑌆𑌤𑍍𑌮𑌾𑌨𑌂	என்னை
𑌅𑌹𑌂	நான்
𑌸𑍃𑌜𑌾𑌮𑌿	சிருஷ்டித்துக்கொள்ளுகிறேன்.

ஓ! அர்சுன! எந்தெந்தக்காலங்களில் (வருணாசிரம) தருமத்திற்குக்கெடுதியும், அதருமத்திற்கு அபிவிருத்தியு முண்டாகிறதோ, அப்பொழுது, என்னை நான் சிருஷ்டித்துக் கொள்ளுகிறேன். (அதாவது நான் ஒரு ரூபத்துடன் வெளிப்படுகிறேன். அல்லது அவதாரஞ்செய்கிறேன்.) (எ)

---

௮. 𑌪𑌰𑌿𑌤𑍍𑌰𑌾𑌣𑌾𑌯 𑌸𑌾𑌧𑍂𑌨𑌾𑌂 𑌵𑌿𑌨𑌾𑌶𑌾𑌯 𑌚 𑌦𑍁𑌷𑍍𑌕𑍃𑌤𑌾𑌂।
𑌧𑌰𑍍𑌮𑌸𑌂𑌸𑍍𑌥𑌾𑌪𑌨𑌾𑌰𑍍𑌥𑌾𑌯 𑌸𑌂𑌭𑌵𑌾𑌮𑌿 𑌯𑍁𑌗𑍇 𑌯𑍁𑌗𑍇॥

𑌸𑌾𑌧𑍂𑌨𑌾𑌂	சாதுக்களுடைய
𑌪𑌰𑌿𑌤𑍍𑌰𑌾𑌣𑌾𑌯*	இரக்ஷணைக்காகவும்
𑌦𑍁𑌷𑍍𑌕𑍃𑌤𑌾𑌂†	துஷ்டர்களுடைய
𑌵𑌿𑌨𑌾𑌶𑌾𑌯 𑌚	நாசத்திற்காகவும்
𑌧𑌰𑍍𑌮𑌸𑌂𑌸𑍍𑌥𑌾𑌪𑌨𑌾𑌰𑍍𑌥𑌾𑌯‡	தருமத்தை நிலைநிறுத்தும் பொருட்டும்
𑌯𑍁𑌗𑍇 𑌯𑍁𑌗𑍇§	அந்தந்தயுகத்தில்
𑌸𑌂𑌭𑌵𑌾𑌮𑌿	அவதாரஞ்செய்கிறேன்.

ராத க்ஷணகாலத்தை அநேக கல்பங்களாக வெண்ணியும், தேகேந்திரியங்களை யடக்கியு மிருக்கிற வைஷ்ணவசிரோஷ்டாளுக்கு.

* (ஈா) என்னுடைய சுவரூபதெரிசனம், லீலாவிசேஷங்கள், இவைகளைக் காண்பிப்பதினலேயும் என்னுடைய சம்பாஷணையை அவர்களடையும்படி செய்வதினலேயும் சம்ரக்ஷிக்கிறதற்காகவும்.

† (ஈா) மேற்சொன்ன சாதுக்களல்லாதவர்களுடைய.

‡ (ஈா) வேதோக்தமாயும் என்னுடைய ஆராதனரூபமாயுமுள்ள தருமத்தைக் காப்பதின் பொருட்டும்.

§ (ஸ்ரீ) அந்தந்தக்காலத்தில்.

சாதுக்களுடைய ரக்ஷணைக்காகவும், துஷ்டர்களுடைய நாசத்திற்காகவும் (என்றால், அவர்களை சிக்ஷித்து நல்ல மார்க்கத்தில் கொண்டுவருகிறதற்காக) தருமத்தை நிலைநிறுத்தும்பொருட்டு மந்தந்தயுகத்தில் அவதாரஞ் செய்கிறேன். (௮)

---

௯. 𑌜𑌨𑍍𑌮 𑌕𑌰𑍍𑌮 𑌚 𑌮𑍇 𑌦𑌿𑌵𑍍𑌯𑌮𑍍 𑌏𑌵𑌂 𑌯𑍋 𑌵𑍇𑌤𑍍𑌤𑌿 𑌤𑌤𑍍𑌤𑍍𑌵𑌤𑌃 ।
𑌤𑍍𑌯𑌕𑍍𑌤𑍍𑌵𑌾 𑌦𑍇𑌹𑌂 𑌪𑍁𑌨𑌰𑍍𑌜𑌨𑍍𑌮 𑌨𑍈𑌤𑌿 𑌮𑌾𑌮𑍇𑌤𑌿 𑌸𑍋𑌽𑌰𑍍𑌜𑍁𑌨 ॥

𑌹𑍇 𑌅𑌰𑍍𑌜𑍁𑌨	ஓ! அர்சுனா!
𑌦𑌿𑌵𑍍𑌯𑌂*	திவ்வியமான
𑌮𑍇	என்னுடைய
𑌜𑌨𑍍𑌮	அவதாரத்தையும்
𑌕𑌰𑍍𑌮 𑌚	செய்கையையும்
𑌯𑌃	எவன்
𑌏𑌵𑌂 𑌤𑌤𑍍𑌤𑍍𑌵𑌤𑌃	இவ்வித (மேற்சொன்னவித) மாய் உண்மையாக
𑌵𑍇𑌤𑍍𑌤𑌿	அறிகிறானோ
𑌸𑌃	அவன்
𑌦𑍇𑌹𑌂†	தேகத்தை
𑌤𑍍𑌯𑌕𑍍𑌤𑍍𑌵𑌾	விட்டு
𑌪𑍁𑌨𑌃	மறுபடியும்
𑌜𑌨𑍍𑌮‡	பிறப்பை
𑌨𑍈𑌤𑌿	அடைகிறதில்லை
𑌮𑌾𑌂	என்னை
𑌏𑌤𑌿	அடைகிறான்.

ஓ! அர்சுனா! திவ்வியமான என்னுடைய அவதாரத்தையும், செய்கையையு மெவன் இவ்விதமாய் உண்மையாகவறிகிறானோ, அவன் தேகத்தை விட்டு மறுபடியும் பிறப்பை யடைகிறதில்லை. என்னை யடைகிறான்.

(ரா) மெ= முக்குணங்களோடு கூடிய பிரகிருதி சம்பந்தமான ஜநநமற்றவனாயும், சர்வேசுவரத்துவ, சர்வக்கியத்துவ, சத்திய ஸங்கல்பத்துவாதி அநந்த கல்லியாண குணங்களுடன் கூடினவனாயுமிருக்கிற என்னுடைய - ஜந்ம= அவதாரத்தையும், கர்ம=சாதுக்களு

---

* (மா) அப்பிராகிருதம், ஐசுவரம், (ஸ்ரீ) தெய்வசம்பந்தமான. (ரா) அப்பிராகிருதமான (பிரகிருதி சம்பந்தமில்லாத.)

† (ஸ்ரீ) தேகாபிமானத்தை.

‡ (ஸ்ரீ) சமுசாரத்தை.

டைய சம்ரக்ஷணார்த்த மாகவும் என்னை யாசிரயித்து ஜனங்கள் கடைத் தேறட்டுமென்றும் நான்செய்த அவதார சரித்திரத்தையும், 𑌦𑌿𑌵𑍍𑌯𑌂 = அப்பிராகிருதமென்பதாக உண்மையாய் எவனறிகிறானோ.

(உ) (ஸ்ரீ,வி) என்னுடைய அவதாரமகிமை, சரித்திரமகிமை இவைகளின் தத்துவத்தை யறிந்து, அதினால் முக்தியடையத் தகுந்த ஜீவனெவனோ அப்படிப்பட்ட ஜீவன் முக்தியடையும் விஷயத்தை நிரூபித்துக்காட்ட இந்த சுலோக முண்டானதாக அறியத்தக்கது. ()

---

௧௦. 𑌵𑍀𑌤𑌰𑌾𑌗𑌭𑌯𑌕𑍍𑌰𑍋𑌧𑌾 𑌮𑌨𑍍𑌮𑌯𑌾 𑌮𑌾𑌮𑍁𑌪𑌾𑌶𑍍𑌰𑌿𑌤𑌾𑌃।
𑌬𑌹𑌵𑍋 𑌜𑍍𑌞𑌾𑌨𑌤𑌪𑌸𑌾 𑌪𑍂𑌤𑌾 𑌮𑌦𑍍𑌭𑌾𑌵𑌮𑌾𑌗𑌤𑌾𑌃॥

𑌵𑍀𑌤𑌰𑌾𑌗𑌭𑌯𑌕𑍍𑌰𑍋𑌧𑌾𑌃	ஆசை, கோபம், பயமிவைகளற்ற
𑌮𑌨𑍍𑌮𑌯𑌾𑌃*	மனசையென்னிடத்தில் வைத்திருக்கிற
𑌮𑌾𑌂	என்னையே
𑌉𑌪𑌾𑌶𑍍𑌰𑌿𑌤𑌾𑌃†	உபாசித்துக்கொண்டிருக்கிற
𑌬𑌹𑌵𑌃	அநேகர்
𑌜𑍍𑌞𑌾𑌨𑌤𑌪𑌸𑌾‡	ஞானமாகிறதபசினாலே
𑌪𑍂𑌤𑌾𑌃	பரிசுத்தர்களாய்
𑌮𑌦𑍍𑌭𑌾𑌵𑌂§	என்னுடைய ஸாயுச்சியத்தை
𑌆𑌗𑌤𑌾𑌃	அடைந்தார்கள்.

ஆசை, கோபம், பயமிவைகளற்றும், மனசை யென்னிடத்தில் வைத்து மென்னையே யுபாசித்தும், அநேகர் ஞானமாகிற தபசினாலே பரிசுத்தர்களாய் என்னுடைய ஸாயுச்சியத்தை யடைந்தார்கள். (என்றால், ஐக்கிய முக்தியை யடைந்தார்களென்று தாத்பரியம்.)

(ஸா) 𑌮𑌦𑍍𑌭𑌾𑌵𑌂; இதற்கு (ரா) அர்த்தஞ்சொல்லவில்லை. ஆனால் அ-வது அத்தியாயம், ரு-வது சுலோகத்தில் இந்தப் பதத்திற்கு,

---

* (ஶம்) தானே ஈசுவரனென்று அறிந்தவர்களா யிருக்கிற. (உ) என்னைத்தவிர மற்ற வஸ்துக்களில் திருஷ்டியில்லாத. (ஸ்ரீ,வி) நானே சர்வோத்தம னென்றும், சகலஜகத்திற்கும் முக்கிய காரணனென்று மறிந்திருக்கிற.

† (ஶம்) ஞானநிஷ்டையினாலறிகிற (ஸ்ரீ,வி) என்னையே சரணாகதியடைந்திருக்கிற.

‡ (ஸ்ரீ) ஞானத்தினாலும், தபசினாலும், (ரா) என்னுடைய ஜன்ம கருமத்தினுடைய தத்துவத்தை யறிகிற ஞானமாகிய தபசினாலே, (ஸ்ரீ,வி) ஞானமாகிற தபசினாலே அல்லது, ஞானத்தினாலேயும் தபசினாலேயும்.

§ (ஶம்) மோக்ஷத்தை, (ஸ்ரீ,வி) ஸாயுச்சியத்தை, (பிரம்மத்தினுடைய சமீபத்திலிருப்பதானது, ஸாயுச்சியமென்று சொல்லப்படும்.)

"என்னை எந்த ஆகாரமாய் ஸ்மரிக்கிறானோ அந்த சுவரூபம்" என்றும், ௧௪ - வது அத்தியாயம், ௧௯ - ௨0 - சுலோகங்களில் "ஆத்மாநுபவத்தை" என்றும் அர்த்தஞ்செய்திருப்பதால் அதிலொன்றை இவ்விடத்தில் சொன்னதாகக்கொள்ளத்தக்கது. (௧0)

---

௧௧. 𑌯𑍇 𑌯𑌥𑌾 𑌮𑌾𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌪𑌦𑍍𑌯𑌨𑍍𑌤𑍇 𑌤𑌾𑌂𑌸𑍍𑌤𑌥𑍈𑌵 𑌭𑌜𑌾𑌮𑍍𑌯𑌹𑌮𑍍।
𑌮𑌮 𑌵𑌰𑍍𑌤𑍍𑌮𑌾𑌨𑍁𑌵𑌰𑍍𑌤𑌨𑍍𑌤𑍇 𑌮𑌨𑍁𑌷𑍍𑌯𑌾𑌃 𑌪𑌾𑌰𑍍𑌥 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌶𑌃॥

𑌹𑍇 𑌪𑌾𑌰𑍍𑌥	ஓ! அர்ஜுனா!
𑌯𑍇	எவர்கள்
𑌯𑌥𑌾 ※	எவ்விதமாய்
𑌮𑌾𑌂	என்னை
𑌪𑍍𑌰𑌪𑌦𑍍𑌯𑌨𑍍𑌤𑍇	உபாசிக்கிறார்களோ
𑌤𑌾𑌨𑍍	அவர்களை
𑌤𑌥𑍈𑌵	அவ்விதமாகவே
𑌅𑌹𑌂	நான்
𑌭𑌜𑌾𑌮𑌿 †	அநுக்கிரகிக்கிறேன்
𑌮𑌨𑍁𑌷𑍍𑌯𑌾𑌃	மனிதர்கள்
𑌮𑌮	என்னுடைய
𑌵𑌰𑍍𑌤𑍍𑌮 ‡	மார்க்கத்தை
𑌸𑌰𑍍𑌵𑌶𑌃 §	சகலவிதத்திலேயும்
𑌅𑌨𑍁𑌵𑌰𑍍𑌤𑌨𑍍𑌤𑍇	அநுசரிக்கிறார்கள்.

ஓ! அர்ஜுனா! எவர்களெவ்விதமாயென்னை யுபாசிக்கிறார்களோ அவர்களை யவ்விதமாகவே நான் அநுக்கிரகிக்கிறேன். மனிதர்கள், என்னுடைய மார்க்கத்தை சகலவிதத்திலேயும் அநுசரிக்கிறார்கள்.

※ (ஶம) பலனைக்கோறியாவது, பலனைக்கோறாமலாவது.

† (ஸ்வா) இந்தப்பதத்திற்கு பஜிக்கிறேன், உபாசிக்கிறேன், என்னுமர்த்தம் நான் சாதாரணமாய் சொல்லக்கூடுமானாலும் இது பரமாத்மாவாகிய கிருஷ்ண சுவாமிவாக்கியமாகையால் பாஷியக்காரர்கள் அநுக்கிரகிக்கிறேனென்று அர்த்தஞ்செய்தார்கள்.

‡ (ஶம) பூஜாரூபமான மார்க்கத்தை (ஶ்ரீ) பஜனைமார்க்கத்தை, (ரா) சுவபாவத்தை.

§ (ஸ்வா) சத்கருமத்தினாலாவது ஞானத்தினாலாவது, கீர்த்தனாதிகளினாலாவது, மற்றெப்படியாவது.

(ஸ்ரீ) என்னையே யுபாசிப்பவர்களுக்கு ஸாயுச்சியபதவியைக் கொடுப்பதாக முந்திச்சொல்லப்பட்டதினால், மற்ற இந்திராதிதேவதைகளை யுபாசிப்பவர்களுக்குப் பலனைக்கொடுப்பதில்லை யென்றாகிறது. இதினால் ஈசுவரனிடத்தில் பக்ஷபாதமிருப்பதாக காணப்படுகிறதே யென்றாலோ, அப்படி பக்ஷபாதமில்லையென்பதை யிந்த சுலோகத்தினாற் பகவான் வெளிப்படுத்துகிறார். எப்படியென்றால் "யதா = எவ்விதமாய்" என்கிறபதத்தினாலே, பலனை இச்சித்தாவது, இச்சிக்காமலாவது, என்னை நேராயாவது, இந்திராதி தேவதாசுவரூபமான என்னை அந்ததேவதைகளாகவாவது உபாசிக்கிறார்களோ, அவர்களுக்கு அவரவர்கள் கோறிக்கையை யநுசரித்து நானே பலனைக்கொடுக்கிறேன் என்றாகிறது.

(ஸூ) மேற்கண்ட அர்த்தத்தை (ஸம்)ஆதரிக்கிறார். ஆனால் தேவதைகளைப்பற்றி மேற்சொல்லப்பட்டிருக்கிற பாகங்களைக்குறிக்கவில்லை. (ம) யக்கியத்தினாலாராதிக்கிற இந்திராதி தேவதாநாமங்கள் என்னுடைய நாமங்களே யாகையால் அந்த நாமங்களினாலாராதிக்கப்படுகிறவனும் நானே ஆகிறேன், என்பதுதவிர மற்றவிஷயத்தில் மேற்சொல்லப்பட்டிருக்கிற தாத்பரியந்தான். (ரா) என்னை ஆசிரயிக்கிறவனைமட்டும் அநுக்கிரகிக்கிறேனென்பதல்ல, என்னை ஆசிரயிக்கமனமுள்ளவனாய் எவ்விதபலனைக் கோறியாவது உபாசிப்பவனையுங்கூட அநுக்கிரகித்து தெரிசனமும் கொடுக்கிறேனென்பது தாத்பரியமென்கிறார். (கக)

கஉ. காங்க்ஷந்த: கர்மணாம் ஸித்திம் யஜந்த இஹ தேவதா:।
க்ஷிப்ரம் ஹி மாநுஷே லோகே ஸித்திர்பவதி கர்மஜா॥

இஹ	இந்தலோகத்தில்
கர்மணாம்	கருமங்களுடைய
ஸித்திம்	பலனை
காங்க்ஷந்த:	அபேக்ஷிக்கிறவர்கள்
தேவதா:	இந்திராதிதேவதைகளை
யஜந்தே	ஆராதிக்கிறார்கள்
ஹி	ஏனென்றால்
மாநுஷே லோகே	மனுஷியலோகத்தில்
கர்மஜா	கருமத்தினாலுண்டாகிற
ஸித்தி:	பலனானது
க்ஷிப்ரம்	சீக்கிரமாக
பவதி	உண்டாகிறது.

இந்தலோகத்தில் கருமங்களுடைய பலனை யபேக்ஷிக்கிறவர்களிந்திராதி தேவதைகளை யாராதிக்கிறார்கள். ஏனென்றால், மனுஷியலோகத்தில் கருமபலனானது சீக்கிரமாயுண்டாகிறது.

(ரா) 𑌕𑌰𑍍𑌮𑌜𑌾=கருமத்தினாலுண்டாகிற, 𑌸𑌿𑌦𑍍𑌧𑌿𑌃=பலனானது, 𑌇𑌹𑌮𑌾𑌨𑍁𑌷𑍇𑌲𑍋𑌕𑍇=இந்த மனுஷிய லோகத்திலேயும், சுவர்க்க லோகத்திலேயும், 𑌹𑌿=யாதொரு காரணத்தினாலே 𑌕𑍍𑌷𑌿𑌪𑍍𑌰𑌂=சீக்கிரமாக 𑌭𑌵𑌤𑌿=உண்டாகிறதோ, (𑌅𑌤𑌃) அந்தக்காரணத்தினாலே, 𑌕𑌰𑍍𑌮𑌣𑌾𑌂𑌸𑌿𑌦𑍍𑌧𑌿𑌂=கருமத்தினாலுண்டாகிற பசு, புத்திர, சுவர்க்காதிபலனை, 𑌕𑌾𑌙𑍍𑌕𑍍𑌷𑌨𑍍𑌤𑌃=அபேக்ஷிக்கிறவர்கள், 𑌦𑍇𑌵𑌤𑌾𑌃 = தேவதைகளை, 𑌯𑌜𑌨𑍍𑌤𑍇 = ஆராதிக்கிறார்கள், இதின் தாத்பரியமென்னவென்றால், தேவதைகளை ஆராதிப்பவர்களுக்குச் சீக்கிரமாய் பலன்கிடைக்கிறதென்று சொன்னதினாலேயே என்னை யாராதிப்பவர்களுக்குச் சீக்கிரம் பலன்கிடைக்கமாட்டாதென்று சொன்னதாகிறதாகையால், நித்தியசுகமான மோக்ஷபலன் சீக்கிரம் கிடைக்கமாட்டாதென்பதும் இந்தமோக்ஷபலனை அபேக்ஷிக்கிறவர்கள், வெகுசிலரென்பதுமே.

(ஶ்ரீ.வி) எந்ததேவதைகளை யாராதித்தாலும் அந்ததேவதாந்தர்யாமியாயிருக்கிற நானே பலனைக்கொடுக்கிறேன். (௧௨)

---

௧௩. 𑌚𑌾𑌤𑍁𑌰𑍍𑌵𑌰𑍍𑌣𑍍𑌯𑌂𑌮𑌯𑌾𑌸𑍃𑌷𑍍𑌟𑌂 𑌗𑍁𑌣𑌕𑌰𑍍𑌮𑌵𑌿𑌭𑌾𑌗𑌶𑌃।
𑌤𑌸𑍍𑌯𑌕𑌰𑍍𑌤𑌾𑌰𑌮𑌪𑌿𑌮𑌾𑌂 𑌵𑌿𑌦𑍍𑌧𑍍𑌯𑌕𑌰𑍍𑌤𑌾𑌰𑌮𑌵𑍍𑌯𑌯𑌂॥

𑌚𑌾𑌤𑍁𑌰𑍍𑌵𑌰𑍍𑌣𑍍𑌯𑌂*	நாலுவருணங்களும்
𑌮𑌯𑌾	என்னாலே
𑌗𑍁𑌣𑌕𑌰𑍍𑌮𑌵𑌿𑌭𑌾𑌗𑌶𑌃	குணகருமங்களைப் பாகஞ்செய்வதினாலே
𑌸𑍃𑌷𑍍𑌟𑌂†	உண்டுபண்ணப்பட்டன
𑌤𑌸𑍍𑌯	அதற்கு (அந்தக்குண கருமபாகமாகிய சிருஷ்டிகளுக்கு)
𑌕𑌰𑍍𑌤𑌾𑌰𑌮𑌪𑌿	கருத்தா (உண்டுசெய்தவன்) வானபோதிலும்
𑌮𑌾𑌂	என்னை
𑌅𑌵𑍍𑌯𑌯𑌂	பற்றுதலற்றவனென்றும்
𑌅𑌕𑌰𑍍𑌤𑌾𑌰𑌂	உண்டுசெய்தவனல்லவென்றும்
𑌵𑌿𑌦𑍍𑌧𑌿	அறி.

---

* (ரா) நாலு வருணங்களை முக்கியமாயுடைய பிரம்மாமுதல் ஸ்தம்பம் வரையிலுள்ள ஜகத்.

† (ரா) ஸ்திதி சங்காரமுமடங்கி யிருக்கிறது.

(பிரம்ம, க்ஷத்திரிய, வைசிய, சூத்திராகிய) நாலுவருணங்களு மென்னால் குணங்கள், கருமங்கள், இவைகளைப் பாகஞ்செய்வதினாலே யுண்டாக்கப்பட்டன. அந்தக்குணகருமபாகமாகிய சிருஷ்டிகளுக்கு நானே கருத்தாவானாலும் என்னைப் பற்றற்றவனாகவும் (அல்லது சிரமமற்றவனாகவும்) கருத்தாவல்லவென்பதாகவுமறி.

(இந்தசுலோகத்தில் முதலில் சிருஷ்டிக்குக் கருத்தா தானென்றும், பிந்தி சிருஷ்டிக்குத் தான் கருத்தாவல்லவென்றும் சொல்லப்பட்டது. இதொன்றுக்கொன்று விரோதம்போல் காணப்பட்டாலும் விரோதமல்லவென்பதை யடியில்கண்டபாஷியக்காரர்களும் வியாக்கியாதாக்களும் நிரூபித்திருக்கிறார்கள். எப்படியென்றால்) (ஶம்) மாயையை சுவீகரித்து சிருஷ்டிகளைச் செய்கிறபடியால் கருத்தாவாகச் சொல்லப்பட்டபோதிலும் பாரமார்த்திகத்தில் கருத்தாவல்ல. (ஸ்ரீ) (மீ,வி) சிருஷ்டி விஷயத்தில் நான் கருத்தாவானாலும், பலாபேக்ஷையாவது பற்றுதலாவது எனக்கில்லாததினால் அந்தசிருஷ்டி கருமபலன்என்னை ஒட்டுகிறதில்லை யாகையால் நான் கருத்தாவல்ல. (ஐ) எனக்கு ஒன்றை சிருஷ்டிசெய்வதில் யாதொருபிரயாசமுமில்லை. மற்றவர்கள் ஒன்றை யுண்டாக்கவேண்டுமானால் அதிகபிரயாசைப்படவேண்டும். நான் நினைத்தமாத்திரத்தில் சிருஷ்டியாய்விடுமாகையால் நான்கருத்தாவல்ல. (மீ,வி) சகலசிருஷ்டிக்கும் நான் கருத்தாவானாலும் எனக்குக்கருத்தாவில்லை யாகையால், நான் (அகருத்தா) கருத்தாவுடையவனல்ல. என் அகருத்தா வென்பதற்குக் காரணம் அடுத்த சுலோகத்தில் சொல்லப்படுகிறது.

(ஞா) இதில் சொல்லப்பட்டிருக்கிற வருணங்கள் என்பது பிராமணாதி நாலுஜாதிகள். குணங்களென்பது, மூன்றுவகைப்படும், அவையாவன, சத்துவ (உத்தமமான) குணம், இரஜோ (மத்தியமான) குணம், தமோ (அதமமான) குணம். கருமமென்பது பிரம்ம, க்ஷத்திரிய, வைசிய, சூத்திரர்களுக்கு விதிக்கப்பட்டிருப்பதும் இதின், ௧௮-வது அத்தியாயம், ௪௨-௪௩-௪௪- இந்த சுலோகங்களில் சொல்லப்பட்டிருப்பவைகளுந்தான். அந்த சுலோகங்களில் முறையே கருமவிபாகஞ் சொல்லப்பட்டிருக்கின்றது. குணவிபாகம் மட்டும் பாஷியக்காரர்களும் வியாக்கியாதாக்களும் சொல்லியிருக்கிறபடி அடியில் விவரிக்கப்படும்.

பிராமணனுக்கு:
- (ஶம்) (ஸ்ரீ) சத்துவகுணமதிகம்.
- (ஐ) சத்துவகுணமுடையவன்பிராமணன்.
- (மீ,வி) சத்துவகுணமதிகம், இரஜோகுணம் குறைச்சல்.

க்ஷத்திரியனுக்கு
- (௰௦ ௰,௮) சத்துவகுணம் [illegible]
- (௰௧) சத்துவ ரஜோகுணங்கள் [illegible]
- (௰௨) சத்துவ ரஜோகுணங்களை [illegible]

வைசியனுக்கு
- (௰௦) ரஜோகுணத்தில், [illegible]
- (௰௧) ரஜஸ், [illegible]
- (௰௨) ரஜோகுண [illegible]
- (௰,௮) ரஜஸ் [illegible]

சூத்திரனுக்கு
- (௰௦) இரஜஸ் [illegible]
- (௰௧) தமோகுண[illegible].
- (௰௨) தமோகுண[illegible]
- (௰,௮) தமஸ் [illegible] இரஜஸ், [illegible]

இந்தத் தாத்பரியங்களை [illegible] ரு வருணத்தாரும் முக்குணங்க[illegible] சிலரிடத்தி லதிகமும் [illegible] றும் குறிக்கக்காட்டியதாக [illegible] டிக்கும் காலத்தில் [illegible] சிருஷ்டிக்கப்பட்டன. [illegible] சமதமம் முதலிய தருமங்[illegible] ஜோகுணபிரதானமான [illegible] க்ஷத்திரியனுக்கும், [illegible] கப்பட்டதாக தாத்பரியம், [illegible] வீகம், இராஜஸத்தில் [illegible], [illegible] என்பதாய் பாகித்து [illegible] தைமட்டும் எடுத்துக்கொண்ட [illegible] டியதாகச் சொல்லியிருக்கிறது.

கச. [illegible]

உ[illegible]

மாம்	என்னை
கர்மாணி	கருமங்கள்
லிம்பந்தி	ஒட்டுகிறதில்லை
மே	எனக்கு
கர்மபலே	கருமபலத்தில்
ஸ்ப்ருஹா	ஆசையானது
ந	இல்லை
இதி	இவ்விதமாய்
மாம்	என்னை
ய꞉	எவன்
அபிஜாநாதி	தெரிந்துக்கொள்ளுகிருனே
ஸ꞉	அவன்
கர்மபி꞉	கருமங்களினுலே
நபத்யதே	கட்டப்படுகிறதில்லை.

என்னைக் கருமங்களொட்டுகிறதில்லை. எனக்குக் கருமபலனிலாசையில்லை. இவ்விதமாயென்னை யெவன் தெரிந்துக்கொள்ளுகிருனே, அவன் கருமங்களினுலே கட்டப்படுகிறதில்லை. (கருமங்களுக்குக் காரணமான அகங்காரம் க்ஷீணிக்கிறதினுலேதான்).

(ஶ) ஏன் கருமபலன் பகவானையொட்டுகிறதில்லையென்ருல், அகங்காரமாவது, பலாபேக்ஷயாவது அவருக்கில்லாததினுல்தான். தானே பிரம்மமென்பதையும், ஒரு கருமத்திற்கும் தான் கருத்தாவல்லவென்பதையும் அறிந்தும், அகங்காரம், மமகாரம், ஆசை முதலியவைகளில்லாமலு மிருக்கிறவனையும், கருமங்கள் கட்டுப்படுத்துகிறதில்லை.

(ஶா) என்னைக் கருமபலன் என் ஒட்டுகிறதில்லையென்ருல், அந்தந்தப் பிராணிகளுடைய பிராசீனகருமங்களுக்குத் தக்கபடி, தேவ, மனுஷ்ய, பசு, பக்ஷியாதி தேகங்களாய் சிருஷ்டிக்கிறேனே யன்றியில் யாதொரு வைஷம்மியத்தினுல் நான் அப்படி சிருஷ்டிசெய்கிறதில்லை. அந்தந்தப்பிராணிகளுடைய தேகத்திற்குக்காரணம் அவரவர்களுடைய பிராசீனகருமமாகையால் நான் யாதொரு பக்ஷபாதஞ் செய்தவனுகிறதுமில்லை. யாதொருதோஷமென்னை யொட்டவு மாட்டாது. அப்படியே பிராசீனகருமத்திற்குத் தக்கபடி அவர்களுக்குப் புசிக்கத்தகுந்தவஸ்துக்களையும் சிருஷ்டிக்கிறேன். அந்தப் பலனில் எனக்கு யாதொரு சம்பந்தமுமில்லை. ஆகையால் பலனுமென்னையொட்டுகிறதில்லை. சிருஷ்டிக்குக் காரணம் அவரவர்களுடைய பிராசீனகருமமே, நான் நிமித்தியகாரணமாய் மட்டுமிருக்கி

அத்தியாயம் - ௪.

றேன். இப்படி என்னை [illegible]

மயோகத்திற்கு விரோதியான [illegible]

தில்லையென்பது தாத்பரியம்.

(௨) பக்ஷபாதம் (வைஷம்யம்) [illegible]

ட்டுகிறதில்லை. ஆசையில்லாததினால் [illegible]

பது கருத்து.

(ஙீ,வி) ஜீவனைப்போல் [illegible]

செய்கிறதில்லை. ஆகையால், [illegible]

கட்டுப்படுத்துகிறதில்லை. [illegible]

யநுசரித்து [illegible]

பக்ஷபாததோஷமென்னை [illegible]

னுக்குப் பெந்தமில்லை. [illegible]

பெந்தமெப்படியுண்டாகும்? "[illegible]

வாக்கியத்தினால் ஸ்ரீ [illegible]

கிறவன் ஜீவன், [illegible]

விசதமாகிறபடியால் ஜீவர்களை [illegible]

(ஙொ) கருமங்களானது [illegible]

ஓட்டுகிறதில்லை யென்று [illegible]

கூடும். அப்படித் தெரிந்து [illegible]

கிறதில்லையென்று [illegible]

அறுவசியமென்று [illegible]

சக்தி, மகிமை, [illegible]

று தெரிந்தால் [illegible]

பான். அப்படி யுபாசித்து [illegible]

மாய் பெந்தம் விட்டுப்போகு [illegible]

கரு. [illegible]

[illegible]

[illegible]	[illegible]
[illegible]	[illegible]
[illegible]	[illegible]
[illegible]	[illegible]
[illegible]	[illegible]
[illegible]	[illegible]
[illegible]	ஆசையிருக்[illegible]

𑌪𑍂𑌰𑍍𑌵𑍈𑌃 முன்னோர்களாலே
𑌕𑍃𑌤𑌂 செய்யப்பட்டதும்
𑌪𑍂𑌰𑍍𑌵𑌤𑌰𑌂 நீடித்துவந்ததுமான
𑌕𑌰𑍍𑌮𑍈𑌵 கருமத்தையே
𑌤𑍍𑌵𑌂 நீ
𑌕𑍁𑌰𑍁 செய்.

(அகங்காரம், கருத்திருத்துவமுதலியவைக ளில்லாமல் செய்யும் கருமங்கள் பெந்த ஏதுவல்ல.) இவ்விதமாய் தெரிந்து முன்னோர்களும், மோக்ஷ இச்சையுள்ளவர்களுமான ஜநகாதிகளினுலேயுங்கூட கருமஞ் செய்யப்பட்டதாகையினுலே முன்னோர்களாலே செய்யப்பட்டதும் நீடித்துவந்ததுமானகருமத்தையே நீ செய். (மகாஞானிகளான ஜனகன் முதலானவர்கள்கூட கருமஞ்செய்துவந்தார்கள். ஆகையால் நீ கருமஞ் செய்யமாட்டேனென்று சொல்ல யோக்கியனல்லவென்பதும், கருமத்தைச்செய்து பலனை ஈசுவரார்ப்பணஞ் செய்தால், அதினுல் சித்தசுத்தியும் ஞானமுமடைந்து ஞானத்தினுல் மோக்ஷமடையலாமென்பதும் கருத்து.) (௧௫)

---

௧௬. 𑌕𑌿𑌂𑌕𑌰𑍍𑌮 𑌕𑌿𑌮𑌕𑌰𑍍𑌮𑍇𑌤𑌿 𑌕𑌵𑌯𑍋𑌽𑌪𑍍𑌯𑌤𑍍𑌰𑌮𑍋𑌹𑌿𑌤𑌾𑌃।
𑌤𑌤𑍍𑌤𑍇𑌕𑌰𑍍𑌮 𑌪𑍍𑌰𑌵𑌕𑍍𑌷𑍍𑌯𑌾𑌮𑌿 𑌯𑌜𑍍𑌜𑍍𑌞𑌾𑌤𑍍𑌵𑌾𑌮𑍋𑌕𑍍𑌷𑍍𑌯𑌸𑍇𑌽𑌶𑍁𑌭𑌾𑌤𑍍॥

𑌕𑌰𑍍𑌮 𑌕𑌿𑌂 கருமமெப்படிப்பட்டது
𑌅𑌕𑌰𑍍𑌮 𑌕𑌿𑌂 அகருமமெப்படிப்பட்டது
𑌅𑌤𑍍𑌰 என்கிற இந்தவிஷயத்தில்
𑌕𑌵𑌯𑍋𑌪𑌿 பண்டிதர்களுங்கூட
𑌮𑍋𑌹𑌿𑌤𑌾𑌃 மோகித்திருக்கிறுர்கள்
𑌯𑌤𑍍 எதை
𑌜𑍍𑌞𑌾𑌤𑍍𑌵𑌾 தெரிந்து அல்லது, அநுஷ்டித்து
𑌅𑌶𑍁𑌭𑌾𑌤𑍍 சமுசாரபெந்தமான பாபத்திலிருந்து
𑌮𑍋𑌕𑍍𑌷𑍍𑌯𑌸𑍇 விடுபடுவாயோ
𑌤𑌤𑍍𑌕𑌰𑍍𑌮 (𑌤𑌦𑌕𑌰𑍍𑌮) அந்தக்கருமாகருமங்களை
𑌤𑍇 உனக்கு
𑌪𑍍𑌰𑌵𑌕𑍍𑌷𑍍𑌯𑌾𑌮𑌿 சொல்லுகிறேன்.

கருமமெப்படிப்பட்டது? அகருமமெப்படிப்பட்டது? என்கிற விஷயத்தில் பண்டிதர்களுங்கூட மோகித் திருக்கிறுர்கள். எதைத் தெரிந்து, அல்லது அநுஷ்டித்து சம்சாரபெந்தத்திலிருந்து விடுபடுவாயோ, அந்தக்கருமாகருமங்களை உனக்குச் சொல்லுகிறேன்.

அத்தியாயம் - [illegible].

(வ்யா) இந்த சுலோகத்தின் [illegible]

[illegible] - என்கிற வாக்கியம் [illegible]

பதங்களை (ஸ்ரீ,வி) [illegible], என்று [illegible]

யானால், [illegible] = அந்த - [illegible] கருமத்தை, [illegible]

அர்த்தமாகிறது. கருமத்தை [illegible]

அகருமத்தைச் சொல்லவில்லையென்கிறது. [illegible]

ட்டதென்று மேலாகக்கேற்றவை [illegible]

சுலோகத்தி லுத்தாரு [illegible]

யுங்கூடச் சொல்லுகிறேனென்பது இ[illegible]

வேண்டும். ஆகையால், [illegible]

அந்தக் கருமாகருமங்களை, [illegible]

னுமோரர்த்தஞ்செய்தார். [illegible] (ஸ்ரீ) [illegible]

கள். (ஈா) [illegible] = முமுக்ஷு [illegible]

மெய்ப்படிப்பட்டது. [illegible]

ப்பதாகிய கருத்தாவினுடைய [illegible]

மெய்ப்படிப்பட்டது, என்கிற [illegible]

கித்திருக்கிறார்களென்பதை [illegible]

மென்பது, கருமஞ் செய்[illegible]

தென்று தெரிந்துகொள்[illegible]

றும், அந்த ஞானம் [illegible]

யம்.) [illegible]

கஎ. [illegible]

[illegible]

[illegible] * [illegible]

(தஸ்ய) [illegible]

பொ[illegible] [illegible]

வி[illegible] (தஸ்ய) † [illegible]

பொ[illegible] [illegible]

[illegible] ‡ அகருமத்தினுடைய [illegible]

---

* (ஈா) (ஸ்ரீ) [illegible]

சாதனகருமம்.

† (ஈா) (ஸ்ரீ) [illegible]

திக்கப்பட்டநிஷித்தகருமம், [illegible]

களுக்குக் காரணமான இவ்வா[illegible]

‡ (ஈா) (ஸ்ரீ) (ர) (ஸ்ரீ,[illegible]) [illegible]

ங்கியிருக்கிற அகருத்தாவாகிய [illegible]

(தக்ஷம்)	சுவரூபமும்
வொஜவ்யம்*	அறிந்துக்கொள்ளப்படவேண்டியது
ஹி	ஏனென்றால்
கர்மணஃ	கருமம், விகருமம், அகருமம், இவைகளுடைய
கதிஃ	சுவரூபத்தினுண்மையானது
கஹநா	தெரிந்துக்கொள்ளுவதற்குக்கடினமானது.

கருமம், விகருமம், அகருமம், இவைகளினுடைய சுவரூபமானது அறிந்துக்கொள்ளப்படவேண்டியது. ஏனென்றால், அவைகளினுடைய சுவரூபத்தின் உண்மையானது தெரிந்துக்கொள்ளுவதற்குக் கடினமானது. (கஎ)

கஅ. கர்மண்யகர்ம யஃ பஶ்யேத் அகர்மணி ச கர்ம யஃ।
ஸ புத்திமாந் மநுஷ்யேஷு ஸ யுக்தஃ க்ருத்ஸ்நகர்மக்ருத்॥

கர்மணி	கருமத்தில்
அகர்ம	அகருமத்தை
யஃ	எவன்
பஶ்யேத்	பார்க்கிறானோ
அகர்மணி	அகருமத்தில்
கர்ம	கருமத்தை
யஃ	எவன்
(பஶ்யேத்)	பார்க்கிறானோ
ஸஃ	அவன்
மநுஷ்யேஷு	மனிதர்களில்
புத்திமாந்	விவேகமுள்ளவன்
யுக்தஃ	மனச்சமாதானமுள்ள யோகி
ஸஃ	அவன்
க்ருத்ஸ்நகர்மக்ருத்	சகலமான கருமங்களையுஞ் செய்தவனுமாகிறான்.

---

* (ரா) விகருமத்திலறியவேண்டியதாவது—நித்திய, நைமித்திக, காம்மிய, திரவியார்ஜனாதி கருமங்களில் பலபேதத்தைவிட்டு மோக்ஷமே பலமென்றும், கருமங்களுடைய சுவபாவமொன்றென்றும் அநுசந்தானம், (ஸ்ரீ,வி) கர்மணஃ = நஃ = நமக்கு, கர்ம = கருமமானது உத்தமமானது. விகர்மணஃ = நஃ = நமக்கு, விகர்ம = விகருமமானது நிஷித்தமானது. அகர்மணஃ = நஃ = நமக்கு, அகர்ம = சகலகருமமும் ஈசுவராதீனமாயுள்ளது, என்று அறிவது.

கருமத்தில் அகருமத்தையும், அகருமத்தில் கருமத்தையும் எவன் பார்க்கிறானோ அவன் மனிதர்களில் விவேகமுள்ளவனாயும், மனச்சமாதானமுள்ள யோகியாயும், சகலமான கருமங்களையும் செய்தவனாயு மாகிறான்.

(யஅ) தேகம், மனசு, இந்திரியங்கள் இவைகளுடைய வியாபாரம் அல்லது, செய்கை கருமமென்றும், தேகாதிகளா லெந்தச்செய்கை அல்லது, வியாபாரம் செய்யப்படுவதில்லையோ, அந்தச்செய்யாமை அகருமமென்றுஞ் சொல்லப்படும். ஆத்மாவுக்குச் செய்வதும், செய்யாமலிருப்பதுமாகிய கருமாகருமங்க ளிரண்டுமில்லை. அவிவேகிகள் கருமா கருமங்களை ஆத்மாவினிடத்தி லாரோபித்து, அகங்கார மமகாரங்களினால் நான் செய்கிறேன், நான் செய்யாமலிருக்கிறேன், என்று வியவகரிக்கிறார்கள். ஆதலால் ஆத்மா கருமஞ்செய்வதுபோல் தோற்றப்பட்டாலும், கருமஞ்செய்வது தேகாதிகளென்றும், ஆத்மா கருமஞ்செய்வதில்லை யென்றும் எவன் அறிகிறானோ அவன் கருமத்தில் அகருமத்தைப் பார்க்கிறான். அதெப்படியென்றால், நதியில் ஓடத்தில் வேகமாய் ஒருவன்போகிறான். அந்நதிக் கரையிலுள்ள மரங்கள் வேகமாய் போவதுபோல அவனுக்குக் காணப்படுகின்றன. வேகமாய்ப்போகிறதாகிய செய்கை ஓடத்திலிருக்கிற தன்னிடத்திலிருக்க, செய்கையற்றவையா யிருக்கிற மரங்களில் செய்கையைப் பார்க்கிறான். அதுபோல தேகாதிகள் செய்யுங் கருமத்தை ஆத்மா செய்வதாகப்பார்க்கிறான். மரங்களில் கரும (செய்கை) மில்லாததுபோல ஆத்மாவினும் கருமமில்லையென்று பார்க்கிறவன் கருமத்தில் அகருமத்தைப் பார்க்கிறான்.

செய்யாம லிருக்கையுங்கூட (அகருமம்) அகங்காரத்தின் குணமாயிருக்க அதைத்தான் (ஆத்மா) செய்யவில்லையென்று மூடன் வியவகரிக்கிறான். எப்படியென்றால், நான் அதைச்செய்யவில்லை, ஆதினால் சுகியாயிருக்கிறேன் என்கிறான். அந்தச் செய்யாமலிருப்பதாகிய அகருமத்தில் "அதை நான் செய்யவில்லை ஆதினால் சுகமாயிருக்கிறேன்" என்பதாகிய அகங்காரத்தினாலான கருமமிருக்கிறது. இதைத்தான் விவேகி அகருமத்தில் கருமத்தைப்பார்க்கிறான். (அதாவது, செய்யாம லிருப்பதிலுங்கூட கருமம் அடங்கி யிருக்கிறதென்று விவேகியானவன் அறிகிறானென்பது கருத்து.)

(யகூ) (கூடுமானவரை) [illegible] பிராணியானவன் கருமத்தால் கட்டப்படுகிறான். எல்லாப் பிரமாணத்தினாலும்) கருமத்தின் சுவபாவமே பெந்தத்தைக் கொடுக்கிறதாக விருக்கிறது. அப்படி பெந்தத்தைக் கொடுப்பதாகிய கருமமே, பலாபேக்ஷை யன்றியிலும், மமகார அகங்காரங்களையிட்டும், ஈசுவரார்ப்பண புத்தியாய் செய்பவனு

க்குத் தன்சுபாவமான பெந்தத்தைக்கொடாமல் பிராசீன கருமபெந்தத்தையுங்கூட நிவர்த்தித்து மோக்ஷபிரயோஜனத்தை யுண்டாக்கிறது. ஆகையால், பெந்தரூபமான கருமத்தில் பெந்த நிவிர்த்தியான அகருமத்தைப் பார்க்கிறான். அதாவது, செய்கிற கருமமே அகருமமாய் விடுகிறது.

சோம்பலினாலாவது, தோஷபுத்தியினாலாவது சத்கருமங்களைவிட்டுவிடுகிறான். சத்கருமங்களைச்செய்யாமல் விடுவதே தோஷத்தையும், பெந்தத்தையு முண்டுபண்ணுவதாக விருக்கிறது. ஆனதால் கருமத்தை விடுகிறதாகிய அகருமத்தில் தோஷமாகிய பெந்தத்தைக் கொடுக்கிற கருமமடங்கி யிருப்பதாகவும், கருமத்தை விட்டுவிடாமல் செய்யவேண்டியதென்றும் தெரிகிறவன் அகருமத்தில் கருமத்தைப்பார்க்கிறான்.

(௫) தன்னுடைய ஆத்மசுவரூபானு சந்தானத்தோடு கூடிச்செய்யப்படும் கருமத்தில் ஆத்மசுவரூபஞான மடங்கியிருப்பதாக அறிகிறவன், கருமத்தில் ஞானமாகிற அகருமத்தைப்பார்க்கிறான். அகருமமாகிற தன்னுடைய ஆத்ம சுவரூபஞானத்தோடு செய்யப்படும் கருமமானது, ஞானத்துடன் கலந்தபடியால் ஞானமாகிற அகருமத்தில் கருமத்தைப்பார்க்கிறான். இவ்விதமாய் ஞானம், கருமமிரண்டுமொன்றுடனொன்று சேர்ந்திருப்பதால் ஞானம் கருமாகாரமாயும், கருமம் ஞானாகாரமாயுமாகிற தென்பதை அறிந்தவன், விவேகி யென்பது தாத்பரியம்.

(௬) கர்ம = செய்கை அல்லது கிரியை, அகர்ம = அ = விஷ்ணு, கர்ம = செய்கை, விஷ்ணுவினுடையசெய்கை, அல்லது விஷ்ணுவைச்சேர்ந்தசெய்கை, தான் கருமம் செய்தாலும் அந்தக்கருமத்திற்குக் கருத்தாவும் கருமத்தைச்செய்விப்பவரும் விஷ்ணுவாகையால், தான் கருத்தாவல்லவென்றும், கருமம் விஷ்ணுவைச் சேர்ந்ததென்றும் எவன் அறிகிறானோ அவன் கருமத்தில் அகருமத்தைப்பார்க்கிறான். ஜீவன் கருமம் செய்யாதகாலமாகிய நித்திரைகாலத்திலுண்டாகும் சுவப்னாவஸ்தையில் அநேககருமங்களைத்தான் செய்ததுபோல் காணுகிறான். சுவப்னாவஸ்தையில் காணும் சகலகாரியங்களும் ஈசுவரசிருஷ்டியா யிருந்தாலும் தான் செய்ததுபோல சுவப்னத்தில் காணுகிறான். சுவப்னாவஸ்தையில் தான் யாதொரு கருமமும் செய்யாத அகருமாவாக விருக்கையில் காணப்படும் செய்கையெல்லாம் ஈசுவரசிருஷ்டியென்று எவனறிகிறானோ, அவன் அகருமத்தில் கருமத்தைப் பார்க்கிறான்.

(ஸ்ரீ.வி) (இவர் பிரயோகித்திருக்கிற வாக்கியங்கள் வேறேயானாலும் தாத்பரியம், (௬) தாத்பரியத்தை அனுசரித்தே ஒருவித அர்த்

தம் சொல்லிவிட்டு பின்னும் ஒரு அர்த்தஞ் சொல்லியிருக்கிறார். அதாவது, கருமம் பெந்தமானதாகையாலும், ஜீவன் பெந்தத்திலகப்பட்டிருக்கிறனைகையாலும் கருமம் என்றால், ஜீவன். அவனிடத்தில் கருத்திருத்துவமில்லை என்று அறிகிறவன் கருமத்தில் அகருமத்தைப்பார்க்கிறான். கருமபெந்தனல்லவாகையால் அகருமா ஈசுவரன். அவனிடத்தில் பிரபஞ்சசிருஷ்டி முதலிய கருமமிருக்கிறதாக எவன் அறிகிறானோ அவன் அகருமத்தில் கருமத்தைப்பார்க்கிறான்.

(ஸா) கருமமென்பது பிரபஞ்சசிருஷ்டி. அகருமமென்பது பரப்பிரம்மம். சிருஷ்டிகருமத்தில் சிருஷ்டிக்குக் கருத்தா பரப்பிரம்மமல்ல. அவருடைய சந்நிதிமாத்திரத்தில் சகலபிரபஞ்ச சிருஷ்டிகளாகின்றன. ஆகையால் சிருஷ்டிகாரியத்தில் பரப்பிரம்மம் (அகருத்தாவாகிய) அகருமம், என்று பார்க்கிறவனும், அப்படிப்பட்ட அகருமாவாகிய பிரம்மத்தையன்றி பிரபஞ்சசிருஷ்டிகாரியம் செய்ய சக்தியுள்ள வேறேயொருவருமில்லை ஆகையால், அகருமாவாகிய பிரம்மத்தில் சிருஷ்டியாகிய கருமத்தைப்பார்க்கிறவனும் மனிதர்களுக்குள்ளே விவேகியாயும் யோகியாயும் சகலகருமங்களையும் செய்தவனுயுமாகிறான். இதின் தாத்பரியமென்னவென்றால், பிரம்மத்தின் சக்தியன்றி சிருஷ்டியாகவில்லை. ஆனால் அந்தப் பிரம்மமானது குசவன்பானைசெய்வதுபோல் பிரபஞ்சங்களை சிருஷ்டிக்கவில்லை. அவர் இச்சித்தமாத்திரத்திலும், அவர் சந்நிதிமாத்திரத்திலும் சகல சிருஷ்டியுமாய் விடுகிறதென்பதே. இந்த அர்த்தத்தைத்தான் பகவானான கிருஷ்ணசுவாமியானவர், இந்த அத்தியாயத்தின், ௧௩-வது சுலோகத்தில் "சிருஷ்டிக்கு நான் கருத்தாவானாலும் நான் கருத்தாவல்லவென்று அறி" யென்பதாக அர்சுனனுக்குச் சொல்லியிருப்பதாகத் தோற்றுகிறது.

இப்படி பிரம்மத்தையறிவதினால் என்னபிரயோஜனமென்றால், பிரம்மசுவரூபம், சக்தி, மகிமை, இவைகளைத் தெரிவதே மோக்ஷசாதனமாயும் அப்படிப்பட்ட பிரம்மத்தை ஆசிரயித்து பக்திசெய்தால் பெந்தநிவர்த்தி அடையலாமென்கிற திருடமுண்டாக ஏதுவாகவுமிருக்கிறது. (௧௮)

---

௧௯. യസ്യ സൎവ്വേ സമാരംഭാഃ കാമസങ്കല്പവൎജ്ജിതാഃ।
ജ്ഞാനാഗ്നിദഗ്ദ്ധകൎമ്മാണം തമാഹുഃ പണ്ഡിതം ബുധാഃ॥

യസ്യ	எவனுடைய
സൎവ്വേ	சகல
സമാരംഭാഃ	கருமங்கள்

காமஸங்கல்பவர்ஜிதா:*	ஆசை, சங்கல்பம், இவைகளற்றதாயிருக்குமோ
ஜ்ஞாநாக்நிதக்தகர்மாணம்†	ஞானமாகிற அக்கினியால் எரிக்கப்பட்ட கருமத்தையுடைய
தம்	அவனை
புதா:	ஞானிகள்
பண்டிதம்	விவேகியாக
ஆஹு:	சொல்லுகிறார்கள்.

எவனுடைய சகலகருமங்கள், ஆசையும் (இன்னதை அடைய வேண்டுமென்கிற இச்சையாகிற) சங்கல்பமு மில்லாததாயிருக்கிறதோ, ஞானமாகிற அக்கினி (நெருப்பு) யினால் எரிக்கப்பட்ட கருமத்தையுடைய அவனை, ஞானிகள் விவேகியாகச் சொல்லுகிறார்கள்.

(ஸ்வா) ஆசையும், சங்கல்பமுமில்லாமல் ஈசுவரார்ப்பணபுத்தியாய் கருமம்செய்துவந்தால், சித்தசுத்தியாய் பிறகு ஞானோதயமாகும். அப்படி உதயமான ஞானமானது, அக்கினி குப்பை முதலியவைகளை யெப்படி யெரித்துவிடுமோ, அப்படி ஸஞ்சிதம் ‡ முதலிய கருமபெந்தங்களை யெரித்துவிடுமென்பது கருத்து. (௧௯)

---

* (ஸ்ரீ,வி) பலவிச்சை, கருமத்தினால் சுவர்க்கத்தையடைவேனென்கிற உத்தேசம், இவைகளற்றிருக்குமோ, (ஸ்ரீ) பல விச்சையற்றதாயிருக்கிறதோ, (ரா) பலவிச்சை யில்லாதவர்களும், பிரகிருதி விமுக்த ஆத்ம சுவரூபாநுசந்தான முள்ளவர்களுமா யிருக்கிற.

† (ரா) கருமத்திலடங்கியிருக்கிற தன்னுடைய சுவரூபஞானமாகிற அக்கினியினா லெரிக்கப்பட்ட பூர்வகருமத்தையுடைய (ஸ்ரீ,வி) தான்கருத்தாவல்ல, சகலத்திற்கும் கருத்தா விஷ்ணுவென்று தெரிந்த ஞானியாகிற, (ஸ்ரீ) (மம) கருமம், அகருமமாகிற தென்பது தாத்பரியம்.

‡ (ஸ்வா) கருமங்கள் ஸஞ்சிதம், பிராரப்தம், ஆகாமிஎன மூவ்வகைப்படும். "ஆத்யாத்ப்ரபூதிதேஹஸ்ய கர்மாணிநியதாநிது । தசாவராணாம்ஜந்மநாம் காரணாநிபராணியம் । கம்கர்மக்ஷயாநிஷ்க்ருதிர் நைதனவஹவிஷ்யதி॥ = தேகத்தை "யுடைய(ஜீவன்) வனுடைய பதினான்காவது வயது துவக்கத்தின் முதல்நாள்முதல் "செய்த கருமங்க ளொவ்வொன்றும் பத்து (௧0) ஜன்மங்களைக்கொடுத்து அப்ப "டிக்கொடுக்கும் ஜன்மங்களில் அதின்பலனை யனுபவிக்கச் செய்வதாயுமிருக்கிறது. "இவ்விதமாய் பல ஜன்மங்களில் செய்த பலகருமங்களின் பலனை யனுபவித்து "முடிவுண்டாவதும், மோக்ஷமடைவதுமேது?" இதுதான் ஸஞ்சிதகருமமென்பது. பிராரப்த கருமமெது வென்றாலோ, கூட்டங் கூட்டமாய் சேர்ந்திருக்கிற ஸஞ்சித கருமங்களின் எந்தப்பாகத்தை யனுபவிக்கும்பொருட்டு இந்ததேகம் வந்திருக்கிறதோ, இந்ததேகத்தையுடைய இந்த ஜன்மத்தில் எதின்பலனாகிய சுகதுக்காதிகள்

௨௦. 𑌤𑍍𑌯𑌕𑍍𑌤𑍍𑌵𑌾 𑌕𑌰𑍍𑌮𑌫𑌲𑌾𑌸𑌙𑍍𑌗𑌂 𑌨𑌿𑌤𑍍𑌯𑌤𑍃𑌪𑍍𑌤𑍋 𑌨𑌿𑌰𑌾𑌶𑍍𑌰𑌯𑌃।
𑌕𑌰𑍍𑌮𑌣𑍍𑌯𑌭𑌿𑌪𑍍𑌰𑌵𑍃𑌤𑍍𑌤𑍋𑌪𑌿 𑌨𑍈𑌵 𑌕𑌿𑌂𑌚𑌿𑌤𑍍𑌕𑌰𑍋𑌤𑌿 𑌸𑌃॥

𑌕𑌰𑍍𑌮𑌫𑌲𑌾𑌸𑌙𑍍𑌗𑌂	கருமத்தில் நான்செய்கிறேனென்கிற அபிமானம், பலனிலாசை இவைகளை
𑌤𑍍𑌯𑌕𑍍𑌤𑍍𑌵𑌾	விட்டு.
𑌨𑌿𑌤𑍍𑌯𑌤𑍃𑌪𑍍𑌤𑌃*	எப்போது மாத்மாநந்தத்தினல் திருப்தியடைந்தவனுயும்
𑌨𑌿𑌰𑌾𑌶𑍍𑌰𑌯𑌃†	ஒருவரையும் ஆசிரயிக்காதவனுயுமிருக்கிறவன்
𑌕𑌰𑍍𑌮𑌣𑌿	கருமத்தில்
𑌅𑌭𑌿𑌪𑍍𑌰𑌵𑍃𑌤𑍍𑌤𑍋𑌪𑌿	பிரவிருத்தித்திருந்தபோதிலும்
𑌸𑌃	அவன்
𑌕𑌿𑌂𑌚𑌿𑌤𑍍‡	ஒருகருமத்தையும்
𑌨𑌕𑌰𑍋𑌤𑍍𑌯𑍇𑌵 §	செய்யவேயில்லை.

கருமத்திலபிமானமும், பலனிலாசையும், விட்டு எப்போதும் ஆத்மாநந்தத்தில் திருப்தியடைந்தவனுயும், ஒருவரையுமாசிரயிக்காதவனுயு மிருக்கிறவன், கருமத்தில் பிரவிருத்தித் திருந்தபோதிலும் அவன் ஒருகருமத்தையும் செய்யவேயில்லை. (கருமம்செய்தபோதிலும் கருமத்தினல் பெந்தமுண்டாகிறதில்லைஎன்பதுகருத்து.) (௨௦)

---

௨௧. 𑌨𑌿𑌰𑌾𑌶𑍀𑌰𑍍𑌯𑌤𑌚𑌿𑌤𑍍𑌤𑌾𑌤𑍍𑌮𑌾 𑌤𑍍𑌯𑌕𑍍𑌤𑌸𑌰𑍍𑌵𑌪𑌰𑌿𑌗𑍍𑌰𑌹𑌃।
𑌶𑌾𑌰𑍀𑌰𑌂 𑌕𑍇𑌵𑌲𑌂 𑌕𑌰𑍍𑌮 𑌕𑍁𑌰𑍍𑌵𑌨𑍍𑌨𑌾𑌪𑍍𑌨𑍋𑌤𑌿 𑌕𑌿𑌲𑍍𑌬𑌿𑌷𑌂॥

𑌨𑌿𑌰𑌾𑌶𑍀𑌃	ஆசையற்றும்
𑌯𑌤𑌚𑌿𑌤𑍍𑌤𑌾𑌤𑍍𑌮𑌾¶	மனசு, இந்திரியங்களிவைகளை யடக்கியும்

அனுபவிக்கப்படுகின்றனவோ, அதானது பிராரப்த கருமமென்று சொல்லப்படுகிறது. ஆகாமியென்பதோ, இந்த ஜன்மத்தில், ௧௬-வது வயதுமுதல் செய்கிறதாயும் ஸஞ்சித கருமத்துடன் சேரத்தக்கதாயுமுள்ள கருமந்தான்.

* (ரா) தன்னுடைய ஆத்ம சுவரூபத்திலேயே திருப்தியுள்ளவனுயும்.

† (ரா) ஸ்திரமற்ற பிரகிருதியிடத்திலாசிரயபுத்தி யில்லாதவனுயும்.

‡-§ (ரா) கருமஞ் செய்தாலும் ஞானப்பியாசத்தையே செய்கிருன். கருமஞ்செய்தவனுகான்.

¶ (ரா) (ஶ) (ஶ்ரீ,வி) சித்தம், மனசு, இவைகளை சுவாதீனஞ் செய்துக்கொண்டிருப்பவன்.

த்யக்தஸர்வபரிக்ரஹ:*	பொருளீட்டுதலை அல்லது, சகலவிதமான சம்பாத்தியத்தைவிட்டு
ஶாரீரம் கேவலம் கர்ம	சரீரம் நிலைத்திருப்பதற்குள்ள (ஆஹாராதி நிமித்தியமான) கருமத்தைமட்டும்.
குர்வந்	செய்கிறவன்
கில்பிஷம் நாப்நோதி †	பாபத்தை யடைகிறதில்லை.

ஆசையற்றும், மனசு, இந்திரியங்களையடக்கியும் சகலவிதசம்பாத்தியத்தைவிட்டும் சரீரம் நிலைத்திருப்பதற்குள்ள ஆஹார நிமித்தமாய்ச் செய்யவேண்டியகருமமெவ்வளவோ அவ்வளவுமட்டுஞ் செய்கிறவன், பாவத்தை யடைகிறதில்லை.

(ஶம்) முந்தியசுலோகத்தில் சொல்லப்பட்டவன் கருமயோகநிஷ்டன்; இவன் ஆருருக்ஷு, என்றுஞ் சொல்லப்படுகிறான். இந்த சுலோகத்தில் சொல்லப்பட்டவனோ அவனைவிட மேலந்தஸ்திலிருக்கிற பிரம்மஞான நிஷ்டன்; இவன் ஆரூடனென்று சொல்லப்படுகிறான். (உக)

உஉ. யத்ருச்சாலாபஸந்துஷ்டோ த்வந்த்வாதீதோ விமத்ஸர:।
ஸம: ஸித்தாவஸித்தௌ ச க்ருத்வாபி ந நிபத்யதே॥

யத்ருச்சாலாபஸந்துஷ்ட:‡	விரும்பாமல் கிடைத்த லாபத்தினால் திருப்தியடைந்தவனாயும்
த்வந்த்வாதீத:	சீதோஷ்ண சுகதுக்காதிகளில் விருப்பு வெறுப்பற்றவனாயும்
விமத்ஸர:	மாச்சரியமில்லாதவனாயும்
ஸித்தௌ அஸித்தௌ ச§	(ஆகாராதிகள்) கிடைத்தாலும் கிடைக்காவிட்டாலும்
ஸம:	சந்தோஷமாவது, விசனமாவது இல்லாமல் சமமாயு மிருக்கிறவன்

---

* (ரா) ஆத்மாவையே முக்கியப்பிரயோஜனமாய் எண்ணி பிரகிருதி, பிரகிருதியினா லுண்டானவஸ்துக்கள், இவைகளில் மமதையற்றவன், (ம) (ஸ்ரீ,வி) தேகேந்திரியாதிகளில் அபிமானத்தை விட்டவன்.

† (ஶம்) (ரா) பாபபுண்ணியங்களின் பலனான சமுசாரத்தை அடைகிறதில்லை. (ரா) என்றால் கருமயோகத்தினாலேயே ஆத்மாவைப் பார்க்கிறானென்பது தாத்பரியம்.

‡ (ரா) விரும்பாமல் சரீரசம்ரக்ஷணைக்காக கிடைத்தவளாயில் திருப்தியடைந்தவன்.

§ (ரா) கருமம் சித்தித்தாலும் சித்திக்காவிட்டாலும்.

குர்வந்நபி*	(கருமங்களை) செய்தபோதிலும்
ந நிபத்யதே	கருமபெந்தத்தை யடைகிறதில்லை.

விரும்பாமல் கிடைத்த லாபத்தினால் திருப்தியடைந்தவனையும், சீதோஷ்ண சுகதுக்காதிகளில் விருப்பு வெறுப்பற்றவனையும், மாத்சரியமற்றவனையும், கிடைத்தாலும் கிடைக்காவிட்டாலும் சந்தோஷம் விசனமில்லாமல் சமமாயிருக்கிறவன் கருமங்கள் (பிக்ஷாடனாதிகள்) செய்தபோதிலும் கருமபெந்தத்தை யடைகிறதில்லை. (உஉ)

உங. கதஸங்கஸ்ய முக்தஸ்ய ஜ்ஞாநாவஸ்திதசேதஸ꞉।
யஜ்ஞாயாசரத꞉ கர்ம ஸமக்ரம் ப்ரவிலீயதே॥

கதஸங்கஸ்ய†	அபிமானங்களை விட்டும்
முக்தஸ்ய‡	காமக்குரோதங்களை விட்டும்
ஜ்ஞாநாவஸ்திதசேதஸ꞉	ஞானத்திலேயே ஸ்திரமான மனதுடையவனும்
யஜ்ஞாய§	ஈசுவராராதனத்துக்காகவே
ஆசரத꞉	செய்கிறவனுடைய
கர்ம	கருமமானது
ஸமக்ரம்¶	பலனுடன்கூட
ப்ரவிலீயதே	நசித்துப்போகும்.

அபிமானங்கள், காமக்குரோதங்கள் இவைகளை விட்டு ஞானநிஷ்டையிலேயே ஸ்திரமான மனதுடையவனும் ஈசுவராராதனத்துக்காகவே செய்கிறவனுடைய கருமமானது பலனுடன்கூட நசித்துப் போகும். (என்றால் கருமமும், கருமபலனும் இவனைப் பெந்தப்படுத்த மாட்டாது, ஞானத்தை யுண்டாக்கு மென்பது தாத்பரியம்). (உங)

உச. ப்ரஹ்மார்ப்பணம் ப்ரஹ்ம ஹவிர் ப்ரஹ்மாக்நௌ ப்ரஹ்மணா ஹுதம்।
ப்ரஹ்மைவ தேந கந்தவ்யம் ப்ரஹ்மகர்மஸமாதிநா॥

---

* (பா) ஞானநிஷ்டையிலுள்ளவன் கருமத்தையே செய்தபோதிலும்.

† (த) (சி,வி) [illegible]

‡ (த) (சி,வி) சரீராதிகளின் அபிமானம் விட்டவன்.

§ (பா) (யஜ்) யாகங்களின் பிரயோஜனத்தை உத்தேசித்து ஞானிகள் செய்கிற யாகங்கள். (என்று பிறருடைய அர்த்தஞ்செய் திருக்கிறார்கள்.)

¶ (பா) பிராசீனமுடன் முழுமையும்.

அர்ப்பணம்*	யக்கியத்தில் நெய்யை எதினாலெடுத்து அக்கினியில் விடப்படுகிறதோ அந்த வஸ்துவும்
ப்ரஹ்ம	பிரம்மமே
ஹவி:	அந்நம், நெய் முதலியவையும்
ப்ரஹ்ம	பிரம்மமே
ப்ரஹ்மாக்நௌ	பிரம்மமாகிற அக்கினியில்
ப்ரஹ்மணா	யக்கியகருத்தாவாகிறபிரம்மத்தினாலே
ஹுதம்	(செய்யப்படுகிற) ஹோமமும்
(ப்ரஹ்ம)	பிரம்மமே
தேந	அந்த
ப்ரஹ்மகர்மஸமாதிநா	பிரம்மமாகிற (இந்தயக்கிய) கருமத்தில் நிலையுள்ளமனதையுடையவனாலே
கந்தவ்யம்	அடையப்படுவதும்
ப்ரஹ்மைவ	பிரம்மமே.

யக்கியத்தில் எந்தவஸ்துவினால் நெய்யையெடுத்து அக்கினியில் ஹோமம் செய்யப்படுகிறதோ அந்தவஸ்துவும் பிரம்மமே. ஆகுதி செய்யப்படுகிற அந்நம், நெய், முதலியவைகளும் பிரம்மமே. பிரம்மமாகிற அக்கினியில் யக்கிய கருத்தாவாகிற பிரம்மத்தினாலே செய்யப்படுகிற ஹோமமும் பிரம்மமே. அந்தப் பிரம்மமாகிற இந்த யக்கியகருமத்தில் நிலையுள்ள மனதையுடையவனாலே யடையப்படுவதும் பிரம்மமே.

(ஸூ) முந்திய சுலோகத்தில், யஜ்ஞாய = என்கிற பதத்திற்கு ஞானிகள் ஜனங்களின் பிரயோசனத்தை யுத்தேசித்து யக்கியஞ்செய்கிறார்களென்று (ஸ்ரீ) அர்த்தஞ் செய்திருக்கிறார்களல்லவா? அந்த அர்த்தத்தை யனுசரித்தே அவர்கள் இந்தச் சுலோகத்திற்கும் அப்படிப்பட்ட ஞானிகள் செய்யும் யக்கியத்தில் உபயோகிக்கப்படும் சகலவஸ்துக்களும், யக்கியத்தைச் செய்விக்கிற ரித்துவிக்குகள் முதலாயுள்ள சகலமும் பரப்பிரம்மமென்கிற அநுசந்தானத்தோடு செய்கிறபடியால் அவர்கள் பிரம்மமாய் விடுகிறார்களென்று அர்த்தஞ்செய் திருக்கிறார்கள்.

---

* (ஸ்ரீ) ஸ்ருக், ஸ்ருவ:, (ஸ்ருக்.) 'சுருக்' என்றால், யக்கியத்தில் ஹோமம் செய்யவேண்டிய அந்நாதிகள் எதினாலெடுத்து ஹோமம் செய்யப்படுகிறதோ அந்த மரத்தினால் செய்யப்பட்டிருக்கிற பாத்திரம். (ஸ்ருவம்) சுருவம் என்றால், மேல்கண்டபடி ஹோமம் செய்ய நெய் முதலியன எடுக்கும் பாத்திரம். (நாம் அந்நம், நெய்களை ஹோமம்செய்ய பிலாசிலை உபயோகிப்பதுபோல்.)

(ரா) கருமமானது, அதற்குசாதனமான சகல வஸ்துக்களும் பிரம்மமென்கிற அநுசந்தானத்துடன் செய்யப்படுகிறபடியால் ஞானுகாரமாக ஆகிறது. இந்தக்கருமத்தினுல் பரப்பிரம்மத்தை ஆத்மாவாகவுடைத்தான ஆத்மசுவரூபத்தை யடைகிருனென்பது தாத்பரியம்.

(ஶ) (ஸ்ரீ,வி) யக்கியசாதனமான சகலமும் பரப்பிரம்மத்தின் அதீனமாகையால், அவைகளையும் பிரம்மமென்றே சொல்லப்பட்டது. (ஸ்ரீ,வி) அல்லது சகலத்திற்கும் பிரம்மம் சுவாமியாகையால், எல்லாம் பிரம்மமென்று சொல்லப்பட்டது. இதினுல் அபிமான தியாகம் சொல்லப்பட்டதாகிறது.

(ஸ்ரீ) "ஸர்வம் க²ல்விதம் ப்³ரஹ்ம = எல்லாம் பிரம்மசுவரூபமே" என்றிருக்கிறதாகையால், தான் செய்கிற ஒவ்வொருகருமத்திலும், காணப்படும் சகலமானவஸ்துக்களிலும் பிரம்மம் நிறைந்திருப்பதாக அநுசந்தானம் செய்துக்கொண்டு எவன் தான் செய்யுமொவ்வொரு கருமத்தையும், அதின் சாதனங்களையும், பிரம்மமென்றே அறிகிருனே, அவன் பிரம்மமாவானென்பது இச் சுலோகத்தின் கருத்தாகக் காணுகிறது (௨௪)

---

௨௫. தை³வமேவாபரே யஜ்ஞம் யோகி³ந꞉ பர்யுபாஸதே।
ப்³ரஹ்மாக்³நாவபரே யஜ்ஞம் யஜ்ஞேநைவோபஜுஹ்வதி॥

அபரே யோகி³ந꞉	சிலகருமயோகிகள்
தை³வம் *	இந்திராதிதேவதைகளை உத்தேசித்ததான
யஜ்ஞமேவ	யக்கியத்தையே
பர்யுபாஸதே	செவ்வையாயுபாசிக்கிருர்கள்
அபரே †	சிலஞானயோகிகள்
யஜ்ஞேநைவ	பிரம்மார்ப்பணமானயக்கியத்தினுலேயே
யஜ்ஞம்	ஆத்மாவை
ப்³ரஹ்மாக்³நௌ	பிரம்மமாகிற அக்கினியில்
உபஜுஹ்வதி	ஹோமம்செய்கிருர்கள்.

கருமயோகிகள் இந்திராதி தேவதைகளை உத்தேசித்ததாகிய யக்கியத்தையே செய்கிருர்கள். சிலஞானயோகிகள் முந்திய சுலோகத்தில் சொன்னவிதமான பிரம்மார்ப்பணமான யக்கியத்தினுலேயே ஆத்மாவை பிரம்மமாகிற அக்கினியில் ஹோமம் செய்கிருர்கள்.

---

* (ரா) தேவதார்ச்சனை ரூபமான.

(ஸ:) யஜ்ஞேநைவ = தன்னாலேயே, யஜ்ஞம் = தன்னை, ப்ரஹ்மாக்நௌ = பிரம்மமாகிற அக்கினியில், உபஜுஹ்வதி = ஹோமம்செய்கிறார்கள். இதின் தாத்பரியமென்னவென்றால், நெய்யானது அக்கினியில் எப்படி சேர்க்கப்படுகிறதோ அப்படிபோல உபாதியுடைய ஆத்மாவை நிருபாதிகனான பரமாத்மாவிடத்தில் ஐக்கியம் செய்வது. அல்லது சேர்ப்பதென்பதே.

(ரா) இந்த சுலோகம் முதல் கருமயோகம் பலவித மென்பதைச் சொல்லப்படுகிறது.

† அபரே = பின்னும் சிலகருமயோகிகள், ப்ரஹ்மாக்நௌ = அக்கினியையே பிரம்மமாக வெண்ணி, யஜ்ஞேநைவ = சுருக், சுருவம் முதலியவைகளினாலே, யஜ்ஞம் = அவிசை, உபஜுஹ்வதி = ஹோமம் செய்கிறார்கள்.

(ம) அபரேயோகிந: = சிலஞானிகள், தைவமேவ = பகவானையே, யஜ்ஞம் = ஆராதித்து, பர்யுபாஸதே = உபாசனைசெய்கிறார்கள், அபரே = சிலஞானிகள் - யஜ்ஞேநைவ = யக்கியமாகிய பசுவினாலே - யஜ்ஞம் = விஷ்ணுவைக்குறித்து, ப்ரஹ்மாக்நௌ = பிரம்மத்தை அக்கினியாகபாவித்து அந்த அக்கினியில், உபஜுஹ்வதி = ஹோமம் செய்கிறார்கள். "விஷ்ணுர்யஜ்ஞேநவஸுநா ப்ரஹ்மாக்நௌஷேநவஹ்நிநா। அயஜந்தயஜ்ஞம் விதாநம்ப்ரவிதாக்நிஹோ:" (மேல்கண்ட தாத்பரியத்திற்கு ஆதாரமாய் இந்தவாக்கியங்களைக் குறிக்கிறார்) இந்த சுலோகத்தின் பிந்தியபாகமானது மானஸயக்கியமென்று அறியத்தக்கது.

(மீ,வி) தைவம் = விஷ்ணு, ஆகையால் விஷ்ணு உபாசனையாகிய யக்கியம் செய்கிறார்கள். யஜ்ஞேநைவ = பகவானை நிமித்தியமாகக்கொண்டு, ப்ரஹ்மாக்நௌ = சுவாநந்தமான அவிசைபுஜிக்கிறபடியால் அக்கினியாக சொல்லப்பட்ட பிரம்மத்தினிடத்தில், உபஜுஹ்வதி = சமர்ப்பிக்கிறார்கள்.

(ஸ்ரீ) இந்த அத்தியாயத்தின், உரு - முதல், உகூ - வரையிலுள்ள சுலோகங்களில் சொல்லிய விஷயங்கள் மனுஸ்மிருதி, ச-வது அத்தியாயம், உஉ-உங-உச-சுலோகங்களில் காண்க. (உரு)

உசா. ஶ்ரோத்ராதீநீந்த்ரியாண்யந்யே ஸம்யமாக்நிஷு ஜுஹ்வதி।
ஶப்தாதீந்விஷயாநந்ய இந்த்ரியாக்நிஷு ஜுஹ்வதி॥

அந்யே — சிலர்
ஶ்ரோத்ராதீநி — காதுமுதலிய

இந்த்ரியாணி	இந்திரியங்களை
ஸம்யமாக்நிஷு	அடக்குவது, அல்லது விஷயங்களிலிருந்து இழுத்துக்கொள்ளுவதாகிய அக்கினியில்
ஜுஹ்வதி	ஹோமம்செய்கிறார்கள்
ஶப்³தா³தீந்*	பின்னும்சிலர்
ஶப்³தா³தீந்	சப்தம்முதலிய
விஷயாந்	விஷயங்களை
இந்த்ரியாக்நிஷு	இந்திரியங்களாகிற அக்கினியில்
ஜுஹ்வதி	ஹோமம்செய்கிறார்கள்.

சிலர் காதுமுதலிய இந்திரியங்களை யடக்கிறதாகிய அக்கினியில் ஹோமம்செய்கிறார்கள். சிலர் சப்தமுதலிய விஷயங்களை இந்திரியங்களாகிற அக்கினியில் ஹோமம் செய்கிறார்கள்.

(ஸ்ரீ) நைஷ்டிக பிரம்மசாரிக்கு, இந்திரியங்களை யடக்குவதே யக்கியமாகிறது. எப்படியென்றால், யக்கியத்தில் பலவஸ்துக்கள் அக்கினியில் ஆகுதி செய்யப்படுகின்றன. அக்கினியில் போடப்பட்ட அந்தவஸ்துக்கள் நசித்து (வஸ்துக்களின் ரூபந்தெரியாமல்)ப் போகின்றன. அப்படிப்போல, இந்திரியங்களுடைய வியாபாரத்தை அவைகள் போகிற வழிகளைத்தடுத்து நிறுத்துவதே அக்கினி; அந்த அக்கினியில் இந்திரியங்களுடைய வியாபாரத்தை ஹோமம் செய்துவிட்டால், அந்த வியாபாரம் நசித்துப்போகிறது.

கிரகஸ்தா சிரமத்திலிருப்பவனுக்கு விஷயங்களில் பற்றுதலை விடுவதே யக்கியமாகிறது. எப்படியென்றால், அவன் சப்தாதிவிஷயங்களை அனுபவித்துக்கொண்டிருந்தாலும், அந்த விஷயங்களிலுள்ள பற்றுதலை அவிசாகவும், இந்திரியங்களை அக்கினியாகவும் பாவித்து அந்த விஷயபற்றுதலாகிய அவிசை இந்திரியங்களாகிற அக்கினியில் ஹோமம் செய்கிறான். அந்தந்த இந்திரியங்கள் எந்தவஸ்துவை கிரகித்தபோதிலும் அந்த வஸ்துவினிடத்தி லுண்டாகிற பற்றுதலை நசிக்கச்செய்கிறதுதான் ஹோமம்.

(ஸ்வா) நைஷ்டிக பிரம்மசாரி, கிரகஸ்தன் என்று பிரித்துச் சொல்லாமல், அவிருத்தமான விஷயக்கிரகணங்களை ஹோமம்செய்கிறானென்று (ஶம்) சொல்லியிருக்கிறார். மற்றவிஷயத்தி லிவருடைய தாத்பரியம் மேல்கண்ட அர்த்தத்தோ டொத்திருக்கின்றது.

(மீ,வி) விஷயபோகங்களை அனுபவித்தாலும் அப்படி அனுபவிக்கிற விஷயங்களை ஈசுவராராதனமாக எண்ணுவதே, ஹோமம்.

---

* (ஶம்) ஸநேந்யே = என்று பாடமுமுண்டு.

(இந்தபேதம் தவிர மற்றவைகள் மேல்கண்ட அர்த்தத்தோ டொத்திருக்கின்றன.) (௨௬)

---

௨௭. ஸர்வாணீந்த்ரியகர்மாணி ப்ராணகர்மாணி சாபரே।
ஆத்மஸம்யமயோகாக்னௌ ஜுஹ்வதி ஜ்ஞாநதீபிதே॥

அபரே — சிலர் (ஞானநிஷ்டர்கள்)

ஸர்வாணி இந்த்ரியகர்மாணி — ஞானேந்திரிய * கருமேந்திரிய † வியாபாரங்களையும்

ப்ராணகர்மாணி ச — பிராணவாயு முதலிய பத்துவாயுக்களுடைய ‡ வியாபாரங்களையும்

---

* (ஸூ) ஞானேந்திரியங்களாவன, கண், காது, மூக்கு, நாக்கு, துவக்கு (தேகத்தின் மேல்தோல்) இப்படி ஐந்தாம். அவைகளுடைய செய்கையாவன— முறையே பார்ப்பது, கேட்பது, வாசனையறிவது, உருசியறிவது, உணர்வது, இவ்வைந்தாம்.

† (ஸூ) கருமேந்திரியங்களாவன, வாய், கை, கால், பாயு, உபஸ்தம், என ஐந்தாம். அவைகளுடைய செய்கையாவன—முறையே, பேசுதல், எடுத்தல், நடத்தல், மலம் விடுதல், சிற்றின்பமனுபவித்தல், என ஐந்தாம்.

‡ (ஸ்ரீ) பத்துவாயுக்களாவன, வாயுக்களின் செய்கையாவன.

௧. பிராணன். — தேகத்திற்குள் ளிருந்துக்கொண்டு ஞானேந்திரியங்கள் மூலமாய் சிலபாகம் வெளியிற்போவதும் வருவதுமாயிருப்பது.

௨. அபானன். — அபானத்தின் வழியாய் சிலபாகம் வெளியில்போவதும் வருவதுமாயிருப்பது.

௩. வியானன். — தேகம்முழுதும் சுற்றிக்கொண்டேயிருப்பது. (இந்தவாயுசுத்துகிறதினுல்தான், இரத்தத்தை தேகம் முழுவதும் ஓடும்படி செய்கிறது.)

௪. உதானன். — தேகத்திற்குள் நாபியிலிருந்து தலையுச்சிவரையில் போய் வருகிறதாக விருப்பது.

௫. சமானன். — ஆகாராதிகளை ஜீரணஞ்செய்வித்து ஆகாரத்தின் சத்துக்களை அவைபோய்ச் சேரவேண்டிய இடத்தில் சேர்த்து அசத்தை, மலஜலமூலமாய் வெளிப்படும்படிசெய்கிறது.

௬. நாகன். — வாந்தியை யுண்டுபண்ணுகிறது.

௭. கூர்மன். — கண்களை மலரச்செய்கிறது.

௮. கிருகரன். — தும்மலை யுண்டாக்கிறது.

௯. தேவதத்தன். — கொட்டாவியை யுண்டாக்கிறது.

௧௦. தநஞ்சயன். — தேகத்தில் பிராணனிருக்கையிலும், பிராணன் போனபிறகும், தேகத்திலிருக்கிறது.

ஜ்ஞாநதீ³பிதே *	பிரம்மஞானத்தினல் பிரகாசிக்கிற
ஆத்மஸம்யமயோகா³க்³நௌ	பிரம்மஞானநிஷ்டையில் மனசைநிறுத்தலாகிய யோகமென்கிற அக்கினியில்
ஜுஹ்வதி	ஹோமஞ்செய்கிறார்கள்.

சிலர் ஞானேந்திரிய கருமேந்திரியங்களுடையவும், பிராணவாயுமுதலிய பத்துவாயுக்களுடையவும் வியாபாரங்களைப் பிரம்மஞானத்தினல் பிரகாசிக்கிற பிரம்மஞான நிஷ்டையில் மனசை நிறுத்தலாகிய யோகமென்கிற அக்கினியில் ஹோமம் செய்கிறார்கள். (இந்திரியங்களுடைய வியாபாரத்திலாவது, பிராணன் முதலியவாயுக்களுடைய வியாபாரத்திலாவது மனதைச் செல்லவொட்டாமல் தடுப்பதுதான் ஹோமமென்பது (ரா) தாத்பரியம்.) (உஎ)

உஅ. த்³ரவ்யயஜ்ஞாஸ்தபோயஜ்ஞா யோக³யஜ்ஞாஸ்ததா²பரே।
ஸ்வாத்⁴யாயஜ்ஞாநயஜ்ஞாஶ்ச யதய: ஸம்ஶிதவ்ரதா:॥

அபரே	சிலர்
த்³ரவ்யயஜ்ஞா: †	திரவியதானத்தை யக்கியமாகச் செய்கிறார்கள்
(அபரே)	சிலர்
தபோயஜ்ஞா: ‡	தபசை யக்கியமாகச்செய்கிறார்கள்
(அபரே)	சிலர்

---

* (பா) விவேகத்தினுற் பிரகாசிக்கிற.

† (பா) திரவியங்களை (பொருள்களை) நல்ல க்ஷேத்திரம், தீர்த்தமுள்ள விடங்களில் சத்பாத்திரத்தில் தானஞ்செய்வதையே யக்கியமாக வெண்ணுகிறார்கள். (ரா) ஞாயமாய் சம்பாதித்தபொருளை சுவாமிபூஜை, யாகங்கள், நியமமாய் செய்கிற ஹோமம், தானம், முதலிய விஷயங்களுக்காக செலவிடுவதையே யக்கியமாக வெண்ணுகிறார்கள். (ம) ஆத்மஸம்ய மயோகாக்கினியில் அவிசுமுதலிய திரவியங்களை ஹோமம் செய்கிறது. அல்லது, பொருளை யோக்கியர்களுக்கு தானஞ்செய்வது. (ஸ்ரீ,வி) பகவதர்ப்பணமாக திரவியத்தைச் செலவிடுவது.

‡ (பா) தபசுசெய்வதையே யக்கியமாக வெண்ணுகிறார்கள் (ஸ்ரீ) (ரா) (ஸ்ரீ,வி) கிருச்சர சாந்தராயணவிருதம்,உபவாசாதி. (ம) தான்செய்யும் தபஸை பிரம்மார்ப்பணஞ்செய்வது. (இந்த அர்த்தத்தையும் (ஸ்ரீ,வி) ஒப்புக்கொள்ளுகிறார்.)

யோகயஜ்ஞா:*	யோகத்தையே யக்கியமாகச் செய்கிறார்கள்
(அபரே)	சிலர்
ததா	அப்படியே
ஸ்வாத்யாயஜ்ஞாநயஜ்ஞாஶ்ச†	வேதசாஸ்திரங்களைப் பாராயணஞ்செய்து, அவைகளின் அர்த்தவிசாரஞ் செய்வது, இவைகளையே யக்கியமாகச்செய்கிறார்கள்
யதய:‡	இவ்விதமான யக்கியங்களைச் செய்பவர்கள்
ஸம்ஶிதவ்ரதா:§	தீக்ஷ்ணமான, அல்லது கடினமான விருதத்தை யுடையவர்களா யிருக்கிறார்கள்.

சிலர் திரவியதானத்தையும், சிலர் தபஸையும், சிலர் யோகத்தையும், சிலர் வேதமோதல் வேதார்த்த விசாரம்செய்தல் இவைகளையும், யக்கியங்களாகச் செய்கிறார்கள். இவ்வித யக்கியங்களைச் செய்கிறவர்கள் கடினமான விருதத்தை யுடையவர்களா யிருக்கிறார்கள். (உஅ)

உக. அபாநே ஜுஹ்வதி ப்ராணம் ப்ராணேऽபாநம் ததாபரே।
ப்ராணாபாநகதீ ருத்த்வா ப்ராணாயாமபராயணா:॥

---

* (ஶா) பிராணாயாம பிரத்தியாஹாராதி அஷ்டாங்கயோகம், (ஸ்ரீ) மனதை சமாதானமாக ஒரேயிடத்தில் நிறுத்துவது. (ரா) புண்ணியக்ஷேத்திரம், புண்ணியதீர்த்தமுள்ள இடத்தில் வாசம்செய்வது. (மீ,வி) பகவத்தியானமாகிற யக்கியம்.

† (ஶா) (ஸ்ரீ) (ரா) (மீ,வி) ஸ்வாத்யாயயஜ்ஞம் = வேதாதிபாராயணம். ஜ்ஞாநயஜ்ஞம் = வேதார்த்த விசாரம் செய்தறியும் ஜ்ஞாநம். (ஸ்ரீ) அல்லது, வேதார்த்த விசாரத்தினால் சம்பாதிக்கிற ஜ்ஞானமே யக்கியம்.

‡ (ஶா) (ரா) (மீ,வி) யதநஶீலா:. (ஸ்ரீ) ப்ரயத்நஶீலா: (இந்த இரண்டு வாக்கியங்களுடைய அர்த்தமொன்றுதான். அதாவது பிரயத்தினம், அல்லது முயற்சிசெய்கிறவர்கள்.)

§ (ரா) திருடமான நிச்சயமுள்ளவர்கள். (ஸ்வா) தினம் ஆயிரம் சிவலிங்கம்செய்து பூஜைசெய்தாலன்றி, சாப்பிடுகிறதில்லை. திரவியஞ் சம்பாதித்து இந்தக் கோவிலைக் கட்டுகிறவரையில் அரிகண்டம் போட்டுக்கொள்ளுகிறேன். திருப்பதிக்கு அங்கப்பிரதக்ஷணஞ் செய்துக்கொண்டு போகிறேன். என்பவைகளைப்போலொத்த கடினவிருதங்கள் செய்துக்கொண்டு அவ்விதமாய் நடக்கிறவர்கள்.

ப்ராணாயாமபராயணா:	பிராணாயாமம் செய்கிறவர்களாயிருக்கிற	
அபரே	பின்னும்சிலர்	
ப்ராணாபாந கதீ ருத்த்வா	பிராணாபான வாயுக்களுடைய வழியைத்தடுத்து	கும்பகம்.
அபாநே ப்ராணம்	அபானவாயுவில் பிராண வாயுவையும்	பூரகம்.
ததா	அப்படியே	
ப்ராணே அபாநம்	பிராண வாயுவில் அபானவாயுவையும்	ரேசகம்.
ஜுஹ்வதி	ஹோமம்செய்கிறார்கள்.	

பிராணாயாமஞ் செய்கிறவர்களாயிருக்கிற பின்னும் சிலர், பிராணாபான வாயுக்களுடைய வழியைத்தடுத்து, அபானவாயுவில் பிராணவாயுவையும், அப்படியே பிராணவாயுவில் அபானவாயுவையும், ஹோமஞ் செய்கிறார்கள்.

(ஸ்ரீ) பூரகமென்றால், மூக்கினால் சுவாசத்தை உள்ளுக்கிழுப்பது. கும்பகமென்றால், மூக்கினால் உள்ளுக்கிழுத்த சுவாசத்தை உள்ளேயே நிறுத்துவது. ரேசகமென்றால், நிறுத்தப்பட்ட சுவாசத்தில் சொற்பபாகம் வெளியில்விடுவது. பூரககாலத்தில் ஒருமூக்கினால் சுவாசமிழுக்கப்படுகிறது. ரேசககாலத்தில் மற்றொருமூக்கினால் சுவாசம் விடப்படுகிறது. இப்படி சுவாசத்தை இழுக்கையிலும், விடுகையிலும், ஹம்ஸஸ்ஸோஹம், என்று நேராகவும் தலைகீழாகவும் பிரகாசிக்கிற, (அஜபாமந்த்ரம்) அஜபாமந்திரத்தினால், "தத்வமஸி" என்கிற இடத்தில் சொல்லப்படுகிற ஜீவபிரம்ம ஐக்கியத்தை மறுபடியும், மறுபடியும் சிந்திக்கிறவர்களாயிருக்கிறார்கள். (இதற் காதாரமாய் அடியில் ஒரு சுலோகம் குறிக்கிறார்.) "ஸகாரேண பஹிர்யாதி ஹகாரேண விசேத்புந: । ப்ராணஸ்தத்ர ஸஹோஹம் ஹம்ஸஇத்யநுசிந்தயேத் ॥"

(ஶா) (இந்த சுலோகமும், அடுத்த சுலோகத்தின்முதல் அரைபாகமும் சேர்த்து ஒரே அந்வயமாய்ச் செய்திருக்கிறார்) சில கருமயோகிகள் பிராணாயாமங்களில் பூரக, கும்பக, ரேசக, மென்கிற பேதத்தினால், மூன்றுவித பிராணாயாம நிஷ்டைகள் செய்கிறார்கள். பிராணாயாமபராளாயிருக்கிற இம்மூவருக்கும் மிதமான ஆகாரமென்ப பதத்தை விசேஷணமாக எடுத்துக்கொள்ள வேண்டும். (௨௯)

---

௩௦. அபரே நியதாஹாரா: ப்ராணாந்ப்ராணேஷு ஜுஹ்வதி।
ஸர்வேப்யேதே யஜ்ஞவிதோ யஜ்ஞக்ஷபிதகல்மஷா:॥

அபரே	சிலர்
நியதாஹாரா: (ஸந்த:)	மிதமான ஆகாரஞ் செய்துக்கொண்டு
ப்ராணாந்*	இந்திரியங்களுடைய வியாபாரங்களை
ப்ராணேஷு†	வசமான இந்திரியங்களிலேயே
ஜுஹ்வதி	ஹோமம்செய்கிறார்கள்
ஸர்வே(அ)ப்யேதே	(உரு-வது சுலோகம்முதல் இதுவரையில் சொல்லப்பட்டிருக்கிற) இவர்களெல்லோரும்
யஜ்ஞவித:	யக்கியத்தையறிந்தவர்கள். அல்லது யக்கியத்தைச் செய்தவர்கள்
யஜ்ஞக்ஷபிதகல்மஷா:	யக்கியத்தினால் தங்கள்பாபத்தைப் போக்கடித்துக்கொண்டவர்கள்.

சிலர் மிதமான ஆகாரஞ் செய்துக்கொண்டு இந்திரியங்களுடைய வியாபாரங்களை, வசமான இந்திரியங்களிலேயே ஹோமம் செய்கிறார்கள். (சேர்க்கிறார்கள்.) இவர்களெல்லோரும் யக்கியம் செய்து அதினால் தங்கள் பாபங்களைப் போக்கடித்துக்கொண்டவர்களாகிறார்கள்.

(ஸ்ரீ) மிதமான ஆகார மென்பது, ஒருவன் தன் வயிற்றை நிரப்ப எவ்வளவு ஆகாரம் வேண்டியதோ, அந்த அளவை நாலுபங்காக்கி, இரண்டு பங்கை அன்னாதிகளாலும், ஒருபங்கை ஜலத்தினாலும் நிரப்பி மற்றொரு பாகத்தை நிரப்பாமல் விட்டுவைக்கவேண்டியது. (ஏனென்றால், வாயுக்கள் சஞ்சாரஞ் செய்யவேண்டியதற்காகத்தான்.) இப்படி புஜிப்பதுதான் மிதமான ஆகாரம். ‡

(ஸூ) இந்திரிய வியாபாரங்களை இந்திரியங்களிலே யடக்குவதென்று (ஸ்ரீ)ம், பிராணன்முதலிய வாயுக்களை பிராணன் முதலிய வாயுக்களிலே யடக்குவதென்று (ஶ)ம், சொல்லியிருக்கிறார்கள். இந்திரியங்களாலும், அல்லது வாயுக்களாலும் ஒன்றையொன்றி லடக்குவதெப்படி யென்றாலோ, யோகாப்பியாசஞ் செய்கிறவர்கள் இந்திரியங்கள், வாயுக்களிவைகளை அவைகளின் விஷயங்களில் பிரவேசிக்காம லடக்கவேண்டியது அவசியம். எல்லாஇந்திரியங்களையாவது, அல்லது வாயுக்களையாவது ஒரேகாலத்தி லடக்கிவிடுவது, ஆர

---

* (ஶ) பிராணன் முதலிய வாயுக்களை.

† (ஶ) பிராணன்முதலிய வாயுக்களிலே, அதாவது எந்தெந்தவாயு அடக்கப்படுகின்றதோ அதில் மற்றவாயுக்களை.

‡ இந்த அர்த்தத்தைக்கொடுக்கிற சுலோகத்தை ௬-வது அத்தியாயம் ௧௬-வது சுலோகத்தின் வியாக்கியானத்தில் காண்க.

ம்பத்தில் சாத்தியமல்லவாகையால், ஒவ்வொன்றாய் அடக்கவேண்டும்; முதலிலெது அடக்கப்படுகிறதோ அதோடு அடக்கப்படாமலிருப்பவைகளை ஒவ்வொன்றாகச் சேர்ப்பதுதான் ஒன்றில் மற்றொன்றைச் சேர்ப்பது, அல்லது ஹோமம்செய்வது. இப்படி யடக்கிக் கொண்டேவந்து கடைசியில் எல்லாமடங்கினால், பிறகு மனசுசலிக்காமல் ஒரேநிலையில் நிற்கும். (ஙo)

ஙக. யஜ்ஞசிஷ்டாம்ருதபுஜோ யாந்தி ப்ரஹ்ம ஸநாதநம்।
நாயம் லோகோ(அ)ஸ்த்யயஜ்ஞஸ்ய குதோ(அ)ந்ய: குருஸத்தம॥

யஜ்ஞசிஷ்டாம்ருதபுஜ:	நித்தியம், நைமித்திகம்முதலிய யக்கியங்கள்செய்து மிச்சமாகிற அமிர்தமாகிய அன்னத்தைப் புஜிக்கிறவர்கள்
ஸநாதநம் ப்ரஹ்ம	சாசுவதமானபிரம்மத்தை
யாந்தி	அடைகிறார்கள்
ஹே குருஸத்தம	ஓ! குருவம்ச சிரேஷ்டனே!
அயஜ்ஞஸ்ய	யக்கியஞ் செய்யாதவனுக்கு
அயம் லோக:	(அற்பசுகமுள்ள தருமார்த்த காமானுபவம்) இந்தலோகம்
நாஸ்தி	கிடையாது
அந்ய:	(சுவர்க்காதி) மற்றது
குத:	ஏது?

நித்திய நைமித்திகங்களான யக்கியங்களைச்செய்து (ஹோமாதிகள், வைசுவதேவம், பலிகரணம், சுவாமி நிவேதனம், அதிதிபூஜை முதலியவைசெய்து) மிச்சமான அந்நம் அமிருதமானது. அதை சாப்பிடுகிற (யக்கியஞ்செய்த) வர்கள் சாசுவதமான பிரம்மத்தையடைகிறார்கள். ஓ! அர்ஜுந! யக்கியஞ் செய்யாதவனுக்கு இந்த லோகத்திலாவது, சுவர்க்காதி பரலோகத்திலாவது பிரயோஜனம் கிடையாது.

(ஸம்) (ஸ்ரீ) திரவியயக்கியம், தபோயக்கிய முதலிய யக்கியங்கள் முந்திச் சொல்லப்பட்டிருக்கின்றனவல்லவா? அந்த யக்கியங்களில் அந்நமேது? மிச்சந்தானேது? என்றாலோ, எங்கெந்த யக்கியத்தில் அந்நமிச்சமுண்டோ, அவைகளின் விஷயத்தில் அந்நமிச்சமென்றும், அந்த சம்பந்தமில்லாத யக்கியவிஷயத்தில், யக்கியஞ் செய்தகாலம்போக மிச்சமானகாலத்தில் விதிப்படி புஜிக்கத்தக்க சுத்தமான யாதொரு அந்நமென்றும் தாத்பரியம்.

(ரா) அயஜ்ஞஸ்ய = மகாயக்கியத்துடன் நித்தியநைமித்திக யக்கியஞ் செய்யாதவனுக்கு, அயம் லோக: = சுவர்க்காதி லோகங்களில்

தருமார்த்த காமங்களுடைய அநுபவமாவது, அந்ய: = மோக்ஷமாவது, குத: = ஏது? நாஸ்தி = கிடைக்கமாட்டாது.

(ஸ்ரீ) இந்த சுலோகத்தினுடைய அர்த்தத்திற் கொத்ததாகிய இதின் மூன்ருவதத்தியாயம், ௧௩ - வது சுலோகத்தைப் பார்க்க. ()

---

௩௨. ஏவம்பஹுவிதாயஜ்ஞா விததா ப்ரஹ்மணோமுகே।
கர்மஜாந்வித்தி தாந்ஸர்வா நேவம்ஜ்ஞாத்வாவிமோக்ஷ்யஸே॥

ஏவம்	இப்படிப்பட்ட
பஹுவிதா:	அநேகவிதங்களான
யஜ்ஞா:	யக்கியங்கள்
ப்ரஹ்மண: முகே	வேதத்தினுடையமுகத்தில் (வேதத்தில்)
விததா:	விவரித்துச்சொல்லப்பட்டிருக்கின்றன
ஸர்வாந் தாந்	அந்த சமஸ்த யக்கியங்களேயும்
கர்மஜாந்	(மனே, வாக், தேகங்களின் செய்கையாகிய) கருமத்தினலுண்டானதாக
வித்தி	அறி
ஏவம்	இவ்விதமாய்
ஜ்ஞாத்வா	அறிந்து (ஞானநிஷ்டனய்)
விமோக்ஷ்யஸே	கருமபெந்தத்திலிருந்துவிடுபடுவாய்.

(மேலே சொல்லிவந்த) இப்படிப்பட்ட அநேகவிதமான யக்கியங்கள் வேதத்தில் விவரித்துச் சொல்லப்பட்டிருக்கின்றன; அந்த சமஸ்தயக்கியங்களேயும், மனசு, வாக்கு, தேகம், இவைகளின் செய்கையாகிய கருமத்தினலுண்டானதாக, அறி. இவ்விதமாயறிந்து (ஞான நிஷ்டையை யடைந்தால்) கருமபெந்தத்திலிருந்து விடுபடுவாய்.

(ஶ) "இவ்விதமாயறிந்து கருமபெந்தத்தி லிருந்து விடுபடுவாய்" என்று சொன்னதின் தாத்பரிய மென்னவென்றல், யக்கியம் முதலிய கருமங்கள் ஆத்மாவைச்சேர்ந்ததல்ல, மனே, வாக், தேகங்களுடைய செய்கையென்றறிந்து, ஆத்மஞானநிஷ்டையிலேயே யிருப்பானுகில் கருமம் இவனை துடராதென்பதுதான்.

(ரா) ஏவம் பஹுவிதா:=இப்படிப்பட்ட அநேகவிதமான, யஜ்ஞா:=கருமயோகங்கள், ப்ரஹ்மணோமுகேவிததா:= ஆத்ம சுவரூப நிச்சயமடைவதற்குக் காரணங்களா யிருக்கின்றன; ஸர்வாந் தாந்கர்மஜாந்=மேல்சொன்ன சகல கருமயோகங்கள், தினம், தான்

அநுஷ்டிக்கிற நித்திய நைமித்திக கருமங்களாலுண்டான தென்று, வித்தி = அறி. ஏவம் = இவ்விதமாய், ஜ்ஞாத்வா = தெரிந்தும், அநுஷ்டித்தும் வந்தால், விமோக்ஷ்யஸே=மோக்ஷமடைவாய்.

(௨) (ஸ்ரீ,வி) ப்ரஹ்மணோமுகேவிததா: = யக்கியபோக்தா பிரம்மமானதினல் பிரம்மத்தின் முகத்தில் யக்கியங்கள் விசாலமாயிருக்கின்றன. ஸர்வாந்தாந்கர்மஜாந்வித்தி=இந்த யக்கியங்களெல்லாம் மனோவாக்காயங்களுடைய கருமங்களாலுண்டானஎன்று அறி. (மற்றவைவித்தியாசமில்லை.) (௩௨)

---

௩௩. ஶ்ரேயாந்த்ரவ்யமயாத்யஜ்ஞாஜ்ஜ்ஞாநயஜ்ஞ: பரந்தப।
ஸர்வம் கர்மாகிலம் பார்த ஜ்ஞாநே பரிஸமாப்யதே॥

பரந்தப	ஓ! சத்துருவை தபிப்பிவிக்கிறவனே!
த்ரவ்யமயாத்	திரவியத்தினல் செய்யக்கூடிய
யஜ்ஞாத்	யக்கியத்தைப்பார்க்கிலும்
ஜ்ஞாநயஜ்ஞ:	ஞானமாகிற யக்கியமானது
ஶ்ரேயாந்	சிரேஷ்டமாகும்
பார்த	ஓ! குந்திபுத்திரா!
ஸர்வம் கர்ம	ஈசுவரார்ப்பணமாகச் செய்யப்படும் சகலகருமமும்
அகிலம்	பலன்களுடன்
ஜ்ஞாநே	(பிரம்ம) ஞானத்திலே
பரிஸமாப்யதே	அடங்கியிருக்கிறது.

ஓ! அர்சுன! திரவியங்களால் (பணம், அல்லது யக்கியத்திலுபயோகிக்கவேண்டிய வஸ்துக்களால்) செய்யக்கூடிய யக்கியத்தைப் பார்க்கிலும், ஞானமாகிற யக்கியமானது சிரேஷ்டமாகும். ஓ! குந்திபுத்திரா! ஈசுவரார்ப்பணமாகச் செய்யப்படும் சகல கருமமும் அதின்பலனுடன் பிரம்மஞானத்தில் அடங்கி யிருக்கிறது. (ஞானத்தைவிட கரும பலன் மிகவும் அற்பமானதென்று கருத்து.)

(ரா) திரவியம் முதலியவைகளால் செய்யப்படுகிற (கருமமாகிய) யக்கியத்தில் ஞானமடங்கி யிருக்கிறது, எப்படியென்றால் யக்கியரூபமான ஒவ்வொரு கருமத்திலும், ஒரு பாகம் கருமமாயும், மற்றொருபாகம் ஞானமாயு மிருக்கிறது, கருமபாகத்தைக் காட்டிலும் ஞானபாகம் சிரேஷ்டமானது. ஓ! அர்சுன! சகல கருமமும், அகிலம் = அந்தக் கருமத்திற் குபயோகமான சகலவஸ்துக்களும், ஞான

த்தில் முடிவையடையும், என்ருல், இப்படி கருமம் செய்துவந்தால், அந்தக்கருமமே ஞாஞகாரமாய் விடுமென்பது கருத்து.

(௮) (ஸ்ரீ,வி) 𑌅𑌵𑌿𑌕𑌲𑌮𑌨𑍁𑌷𑍍𑌠𑌿𑌤𑌂 = பூரணமாய் (குறைவன்றி) செய்யப்படும் கருமம், ஞானத்தை பலஞகவுடையதாக வாகிறது.

---

௩௪. 𑌤𑌦𑍍𑌵𑌿𑌦𑍍𑌧𑌿 𑌪𑍍𑌰𑌣𑌿𑌪𑌾𑌤𑍇𑌨 𑌪𑌰𑌿𑌪𑍍𑌰𑌶𑍍𑌨𑍇𑌨 𑌸𑍇𑌵𑌯𑌾।
𑌉𑌪𑌦𑍇𑌕𑍍𑌷𑍍𑌯𑌨𑍍𑌤𑌿 𑌤𑍇 𑌜𑍍𑌞𑌾𑌨𑌂 𑌜𑍍𑌞𑌾𑌨𑌿𑌨𑌸𑍍𑌤𑌤𑍍𑌤𑍍𑌵𑌦𑌰𑍍𑌶𑌿𑌨𑌃॥

௩௫. 𑌯𑌜𑍍𑌜𑍍𑌞𑌾𑌤𑍍𑌵𑌾 𑌨 𑌪𑍁𑌨𑌰𑍍𑌮𑍋𑌹 𑌮𑍇𑌵𑌂 𑌯𑌾𑌸𑍍𑌯𑌸𑌿 𑌪𑌾𑌣𑍍𑌡𑌵।
𑌯𑍇𑌨 𑌭𑍂𑌤𑌾𑌨𑍍𑌯𑌶𑍇𑌷𑍇𑌣 𑌦𑍍𑌰𑌕𑍍𑌷𑍍𑌯𑌸𑍍𑌯𑌾𑌤𑍍𑌮𑌨𑍍𑌯𑌥𑍋 𑌮𑌯𑌿॥

𑌪𑌾𑌣𑍍𑌡𑌵	ஓ! பாண்டவா!
𑌤𑌤𑍍𑌤𑍍𑌵𑌦𑌰𑍍𑌶𑌿𑌨𑌃	(ஆத்ம) தத்துவத்தையறிந்த
𑌜𑍍𑌞𑌾𑌨𑌿𑌨𑌃	பிரம்மஞானிகள்
𑌯𑌤𑍍 𑌜𑍍𑌞𑌾𑌨𑌂	எந்தபிரம்மஞானத்தை
𑌤𑍇	உனக்கு
𑌉𑌪𑌦𑍇𑌕𑍍𑌷𑍍𑌯𑌨𑍍𑌤𑌿	உபதேசஞ்செய்வார்களோ
(𑌯𑌤𑍍) 𑌜𑍍𑌞𑌾𑌤𑍍𑌵𑌾	எந்தஞானத்தையடைந்து
𑌪𑍁𑌨𑌃	மறுபடியும்
𑌏𑌵𑌂 𑌮𑍋𑌹𑌂	இவ்வித (பெந்துவதமாகிற தென்கிற) மோகத்தை
𑌨𑌯𑌾𑌸𑍍𑌯𑌸𑌿	அடையமாட்டாயோ
𑌯𑍇𑌨	எதிஞலே (எந்தஞானத்திஞலே)
𑌭𑍂𑌤𑌾𑌨𑌿 𑌅𑌶𑍇𑌷𑍇𑌣	சகலப்பிராணிகளையும்
𑌆𑌤𑍍𑌮𑌨𑌿	உன்னிடத்திலும்
𑌅𑌥𑍋	அப்படியே
𑌮𑌯𑌿 (𑌚)	என்னிடத்திலும்
𑌦𑍍𑌰𑌕𑍍𑌷𑍍𑌯𑌸𑌿	பார்ப்பாயோ
𑌤𑌤𑍍	அந்தஞானத்தை
𑌪𑍍𑌰𑌣𑌿𑌪𑌾𑌤𑍇𑌨	சாஷ்டாங்கநமஸ்காரத்திஞலேயும்
𑌪𑌰𑌿𑌪𑍍𑌰𑌶𑍍𑌨𑍇𑌨	செவ்வையாய்க்கேட்பதிஞலேயும்
𑌸𑍇𑌵𑌯𑌾	குருவணக்கத்திஞலேயும்
𑌵𑌿𑌦𑍍𑌧𑌿	அறிந்துக்கொள்.

ஓ! அர்சுஞ! ஆத்மதத்துவமறிந்த பிரம்மஞானிகள் எந்தப் பிரம்மஞானத்தை யுனக் குபதேசஞ்செய்வார்களோ, எந்த ஞானத்தை யடைந்தால் மறுபடி இவ்வித (பெந்துவைக் கொல்லுகிறதாகிய யுத்

தத்தைச் செய்யமாட்டேன் என்கிற) மோகத்தை யடையமாட்டா யோ, எந்தஞானத்தினால் சகலப்பிராணிகளையும் உன்னிடத்திலு மப்படியே என்னிடத்திலும் பார்ப்பாயோ, அந்த ஞானத்தை, சாஷ்டாங்கநமஸ்காரம், செவ்வையாய் கேட்பது, குருசேவைசெய்வது இவைகளினாலே யறிந்துக்கொள்.

(ஸ்ரீ) சகலபூதங்களையு முன்னிடத்தில் அபேதமாய் பார்த்து, பிறகு உன்னையும் என்னிடத்தில் அபேதமாய் பார்ப்பாய் என்பது தாத்பரியம்.

(௩௪-வது—சுலோகத்திற்குத் தனியாயும், ௩௫-வது சுலோகத்திற்குத் தனியாயும், (ரா) (ஸ்ரீ,வி) இவர்கள் வியாக்கியானஞ்செய்திருப்பதால், அவைகள் தனித்தனியாகவே அடியிலெழுதப்படுகின்றன.)

௩௪-வது.—

(ரா) "அவிநாஶிது தத்³வித்³தி⁴" (அத்-௨. சு-௧௭)முதல், "ஏஷா தேऽபி⁴ஹிதா ஸாங்க்²யே" (அத்-௨. சு-௩௯.) வரையிலுள்ள சுலோகங்களினால் ஆத்மவிஷயத்தை உனக்கு நான் சொல்லியிருக்கிறேன்; இப்போது நான் சொல்லிவந்தவிதமாய் கருமயோகத்தை, நீ அநுஷ்டித்து வந்தால் கருமயோகத்தினுடைய சித்தியுண்டாகும். அப்படி கருமயோகசித்தி யுனக்குண்டாகும் காலத்தில், பெரியோர்களையடைந்து சேவைசெய்வாயாகில் அவர்களுனக்கு ஞானத்தை யுபதேசிப்பார்களென்பது கருத்து.

(ஸ்ரீ,வி) "நத்வேவாஹம்ஜாது நாஸம்" (அத்-௨-சு-௧௨.)முதலுள்ள சுலோகங்களினால் ஆத்மஞானம் சுருக்கமாய்ச் சொல்லப்பட்டது. "ஜ்ஞானந்தேஹம்ஸவிஜ்ஞானம்" (அத் - ௭. சு-௨) முதலுள்ள சுலோகங்களினால் அந்த ஆத்மஞானம் இனி உபதேசஞ்செய்யவும் படுகிறது. அர்சுனனுக்கு ஞானோபதேசஞ் செய்யும் பொருட்டே இந்த கீதை ஆரம்பிக்கப்பட்டதாகையால், "உபதே³க்ஷ்யந்தி—உபதேசஞ் செய்வார்கள்" என்றால், நாம் (பகவான்) உபதேசிக்கிறோமென்று தாத்பரியம்.

(ஸ்வா) பிரம்மஞானமானது குரு உபதேசத்தினால் அடையவேண்டியதென்பதையும், ஞானோபதேசம் பெற்றுக்கொள்ள விச்சிக்கிறவன் உபதேசிக்கும் குருவுக்குச் சுசுரூஷை வணக்கமுதலியவை செய்யவேண்டியதென்பதையும், பிரம்ம ஞானோபதேசம் செய்ய பிரம்மஞானிகளே தகுந்தவர்களென்பதையும், பகவானுணவர் வெளிப்படுத்தினதாகவும் சொல்லலாம்.

௩௫-வது.—

(ரா) எந்த ஞானத்தை யடைந்தால் தேகாதிகளில் ஆத்மாபிமானமும், அதினாலுண்டான, மமதை முதலியவைகளுமாகிய மோ

கத்தை யடைய மாட்டாயோ, எந்தஞானத்தை யடைந்தால், தேவ மனுஷிய மிருகாதி ஆகாரத்தோடிருக்கிற சகலபூதங்களையும், உன்னிடத்தில் பார்ப்பாயோ, என்றால், பிரகிருதியிலிருந்து விடுபட்ட ஜீவாத்ம சுவரூபமெல்லாம் ஒரேமாதிரியாய் உன் ஆத்மசுவரூபம் போலவே ஞானாகார சுவரூபமென்று பார்ப்பாயோ, என்பது தாத்பரியம். இந்த அர்த்தமானது "நிர்தோஷம் ஹி ஸமம் ப்ரஹ்ம தஸ்மாத் ப்ரஹ்மணி தே ஸ்திதா:" (அத்-ரு - சு-கக) என்கிற இடத்தில் சொல்லப் பட்டிருக்கிறது. அப்படியே என்னிடத்தில் சகலப்பிராணிகளையும் பார்ப்பாயோ, என்றால், பிரகிருதிவி முக்தமான சகல ஜீவசுவரூபத்தையும் என்னுடைய சுவரூபத்திற்கு சமமென்று பார்ப்பாயோ, என்பது தாத்பரியம். இந்த அர்த்தத்தை "இதம் ஜ்ஞாநமுபாஶ்ரித்ய மம ஸாதர்ம்யமாகதா:" (அத்-கச, சு-உ) என்கிறவிடத்திலும் "ததா வித்வாந் புண்யபாபே விதூய நிரஞ்ஜந: பரமம் ஸாம்யமுபைதி" என்கிற சுருதிவாக்கியத்தினாலும் வெளியிடப்பட்டிருக்கிறது. இப்படிப்பட்ட வாக்கியங்களினாலே சகல ஜீவாத்ம சுவரூபமு மொன்றோடொன்று சமமானதென்றும், அப்படியே சகல ஜீவாத்ம சுவரூபமும் பரமாத்ம சுவரூபத்திற்குச் சமமானதென்றும் பார்ப்பாய். என்பது தாத்பரியம்.

(ஶ) நீ ஞானமடைந்தால், சகல பூதங்களையும் என்னிடத்திலும், உன்னிடத்தில் என்னையும் பார்ப்பாய், என்பது தாத்பரியம்.

(மீ,வி) நீ ஞானமடைந்தால், ஆத்மநி=அந்தர்யாமியாயிருக்கிற, மயி=என்னிடத்தில், அல்லது ஆத்மநி=சர்வவியாபகமான, மயி=என்னிடத்தில், சகலப்பிரபஞ்சமு மிருப்பதாக பார்ப்பாய். என்பது தாத்பரியம். (ரு௪-ருரு)

ருசு. அபி சேதஸி பாபேப்ய: ஸர்வேப்ய: பாபக்ருத்தம:।
ஸர்வம் ஜ்ஞாநப்லவேநைவ வ்ருஜிநம் ஸந்தரிஷ்யஸி॥

ஸர்வேப்ய: பாபேப்ய: சகலமானபாபிகளைப்பார்க்கிலும்

(த்வம்)	நீ
பாபக்ருத்தம: அபி சேதஸி	அதிகபாபம் செய்தவனாக விருந்தபோதிலும்
ஸர்வம் வ்ருஜிநம்	சகலபாபத்தையும் (சகலபாபங்களாகிற சமுத்திரத்தை)
ஜ்ஞாநப்லவேநைவ	ஞானமாகிறஓடத்தினாலே
ஸந்தரிஷ்யஸி	தாண்டிவிடுவாய்.

(முந்திச்சொல்லியபடி ஞானமடைந்தாயாகில்) சகலமானபாபங்களைச் செய்திருக்கிற பாபிகளைப்பார்க்கிலும், நீ அதிகபாபஞ்செய்திருந்தபோதிலும் அந்தபாபங்களாகிற சமுத்திரத்தை ஞானமாகிற ஓடத்தினால் தாண்டிவிடுவாய்.

(ஸ்வா) "ஜ்ஞாநாக்நிதக்தகர்மாணம் = கருமபெந்தமானது ஞானமாகிற அக்கினியினால் எரிக்கப்படுகிறது" என்று (அத்-௪, ௬-௧௯) சொல்லப்பட்டிருப்பதை, இந்த சுலோகத்துடன் ஒப்பிட்டுப்பார்க்க. இந்த அர்த்தம் அடுத்த சுலோகத்திலேயும் சொல்லப்படுகிறது. (௩௬)

---

௩௭. யதைதாம்ஸி ஸமித்தோऽக்நிர் பஸ்மஸாத் குருதேऽர்ஜுந।
ஜ்ஞாநாக்நிஸ் ஸர்வகர்மாணி பஸ்மஸாத் குருதே ததா॥

ஹேஅர்ஜுந	ஓ! அர்சுந!
ஸமித்த: அக்நி:	நன்றாய் சுவலித்துக்கொண்டிருக்கிற அக்கினியானது
ஏதாம்ஸி	விறகுகளை
யதா	எப்படி
பஸ்மஸாத் குருதே	எரித்துச்சாம்பலாக்குமோ
ததா	அப்படி
ஜ்ஞாநாக்நி:	ஞானமாகிற அக்கினியானது
ஸர்வகர்மாணி*	சகலகருமங்களையும்
பஸ்மஸாத் குருதே	சாம்பலாக்கிவிடும். (நசிக்கச்செய்யும்)

ஓ! அர்சுந! நன்றாய் சுவலித்துக்கொண்டிருக்கிற அக்கினியானது (அதை யடுத்திருக்கிற) விறகுகளை எப்படியெரித்துச் சாம்பலாக்குமோ (என்றால், விறகின் ரூபந்தெரியாமல் நசிக்கச்செய்யுமோ) அப்படிப்போல ஞானமாகிற அக்கினியானது, அதை யடுத்திருக்கிற சகலகருமங்களையும் (அவைகளின் பலனுடன்) நசிக்கச்செய்துவிடும். (௩௭)

---

* (ஶம்) (ஸ்ரீ) (தீ,வி) பிராரப்தகருமம் தவிர மற்ற சகலகருமங்களையும். (ரா) அநாதியாய்த் தொடர்ந்து வந்திருக்கிற கருமங்களுடைய அநேககூட்டத்தை. (ஸ்வா) தேகமுள்ளவரையில் பிராரப்தம் அநுபவித்தே தீரவேண்டுமாகையால் (ஶம்) (ஸ்ரீ) (தீ,வி) பிராரப்தத்தை விலக்கி யிருக்கிறார்கள்.

௩௮. 𑌨𑌹𑌿𑌜𑍍𑌞𑌾𑌨𑍇𑌨𑌸𑌦𑍃𑌶𑌂 𑌪𑌵𑌿𑌤𑍍𑌰𑌮𑌿𑌹𑌵𑌿𑌦𑍍𑌯𑌤𑍇।
𑌤𑌤𑍍𑌸𑍍𑌵𑌯𑌂𑌯𑍋𑌗𑌸𑌂𑌸𑌿𑌦𑍍𑌧𑌃 𑌕𑌾𑌲𑍇𑌨𑌾𑌤𑍍𑌮𑌨𑌿𑌵𑌿𑌨𑍍𑌦𑌤𑌿॥

𑌇𑌹	இந்த உலகத்தில், அல்லது மேற்சொன்ன யக்கியாதிகளில்
𑌜𑍍𑌞𑌾𑌨𑍇𑌨	ஞானத்தோடு
𑌸𑌦𑍃𑌶𑌂	சமானமாயுள்ள
𑌪𑌵𑌿𑌤𑍍𑌰𑌂	பரிசுத்தமானது, அல்லது பாபத்தைப் போக்கடிக்கத்தக்கது
𑌨𑌹𑌿𑌵𑌿𑌦𑍍𑌯𑌤𑍇	கிடையாது.
𑌯𑍋𑌗𑌸𑌂𑌸𑌿𑌦𑍍𑌧𑌃	கருமயோகசித்தியை யடைந்தவன்
𑌕𑌾𑌲𑍇𑌨	வெகுகாலத்திற்குப்பிறகு
𑌆𑌤𑍍𑌮𑌨𑌿*	தன்னிடத்தில்
𑌤𑌤𑍍†	அந்தஞானத்தை
𑌸𑍍𑌵𑌯𑌂	தானகவே
𑌵𑌿𑌨𑍍𑌦𑌤𑌿	அடைகிறன்.

இந்த லோகத்தில், அல்லது மேற்சொன்ன யக்கியாதிகளில் ஞானத்திற்குச் சமானமான பரிசுத்தமுள்ளது கிடையாது. கருமயோக சித்தியை (கருமயோகம் செய்து சித்தசுத்தியை) அடைந்தவன், வெகு காலத்திற்குப் பிறகு தன்னிடத்தி லந்த ஞானத்தை தானகவே யடைகிறன். (௩௮)

---

௩௯. 𑌶𑍍𑌰𑌦𑍍𑌧𑌾𑌵𑌾𑌁𑌲𑍍𑌲𑌭𑌤𑍇𑌜𑍍𑌞𑌾𑌨𑌂 𑌤𑌤𑍍𑌪𑌰𑌃𑌸𑌂𑌯𑌤𑍇𑌨𑍍𑌦𑍍𑌰𑌿𑌯𑌃।
𑌜𑍍𑌞𑌾𑌨𑌂𑌲𑌬𑍍𑌧𑍍𑌵𑌾𑌪𑌰𑌾𑌂𑌶𑌾𑌨𑍍𑌤𑌿 𑌮𑌚𑌿𑌰𑍇𑌣𑌾𑌧𑌿𑌗𑌚𑍍𑌛𑌤𑌿॥

𑌶𑍍𑌰𑌦𑍍𑌧𑌾𑌵𑌾𑌨𑍍‡	குருபதேசித்த அர்த்தத்தில் நம்பிக்கையுள்ளவனும்
𑌤𑌤𑍍𑌪𑌰𑌃§	ஞானம் சம்பாதிப்பதிலேயே முயற்சியுள்ளவனும்
𑌸𑌂𑌯𑌤𑍇𑌨𑍍𑌦𑍍𑌰𑌿𑌯𑌃	இந்திரியங்களை யடக்கினவனுயுமிருக்கிறவன்
𑌜𑍍𑌞𑌾𑌨𑌂	பிரம்மஞானத்தை
𑌲𑌭𑌤𑍇	அடைகிறன்
𑌜𑍍𑌞𑌾𑌨𑌂	ஞானத்தை

---

*-† (ஸ்ரீ) 𑌆𑌤𑍍𑌮𑌨𑌿𑌤𑌤𑍍=ஆத்மசுவரூப ஞானத்தை.

‡ (ஸ்ரீ,வி) ஆஸ்திகபுத்தியுடையவன். (தெய்வமுண்டென்று நம்புகிறவன்.)

§ (ஸ்ரீ,வி) என்னிடத்தில் நிஷ்டையுடையவன்.

லப்த்வா	அடைந்து
பராம் ஶாந்திம்	உத்தமமானதாகிய மோக்ஷத்தை
அசிரேண	சீக்கிரமாக
அதிகச்சதி	அடைகிறான்.

எந்தப்பிரம்மஞானம், குருவினு லுபதேசிக்கப் படுகிறதோ, அதில் நம்பிக்கையும், ஞானம் சம்பாதிப்பதிலேயே முயற்சியு முள்ளவனும் இந்திரியங்களையடக்கி யிருக்கிறவன், ஞானத்தை யடைந்து சீக்கிரமாக மோக்ஷத்தை யடைகிறான். (௩௯)

௪௰. அஜ்ஞஶ்சாஶ்ரத்ததாநஶ்ச ஸம்ஶயாத்மா விநஶ்யதி।
நாயம் லோகோऽஸ்தி ந பரோ ந ஸுகம் ஸம்ஶயாத்மந:॥

அஜ்ஞ:	(குரு உபதேசித்ததை) தெரிந்துக்கொள்ளாதவனும்
அஶ்ரத்ததாநஶ்ச	(குருசொன்ன அர்த்தத்தில்) நம்பிக்கையில்லாதவனும்
ஸம்ஶயாத்மா	(குரு உபதேசித்தவிஷயத்தில்) பலனுண்டாமோ, உண்டாகாதோ, என்கிற சமுசயமுடையவனும்
விநஶ்யதி*	கெட்டுப்போவான்
ஸம்ஶயாத்மந:	சமுசயமனதையுடையவனுக்கு
அயம் லோக:	இந்த உலகப்பிரயோசனமும்
நாஸ்தி	இல்லை
பர:	பரலோகப்பிரயோசனமும்
ந	இல்லை .
ஸுகம்	சுகமும்
ந	இல்லை.

குரு உபதேசித்ததைத் தெரிந்துக்கொள்ளாதவனும், அதில் நம்பிக்கை யில்லாதவனும், அதினுல் பலனுண்டாமோ ஆகாதோவென்கிற சமுசயமுடையவனும், கெட்டுப்போவான். சமுசயமுடையவனுக்கு இந்த உலகத்திலாவது, சுவர்க்காதி உலகத்திலாவது, பிரயோஜனமுமில்லை, சுகமுமில்லை. (௪௰)

---

௪௧. யோகஸந்ந்யஸ்தகர்மாணம் ஜ்ஞாநஸஞ்சிந்நஸம்ஶயம்।
ஆத்மவந்தம் ந கர்மாணி நிபத்நந்தி தநஞ்ஜய॥

---

* (ஶ்ரீ,வி) நரகத்தையடைவான்.

தநஞ்ஜய	ஓ! பொருளாசையற்றவனே!
யோகஸந்ந்யஸ்தகர்மாணம்*	பலாபேக்ஷையைவிட்டு ஈசுவரார்ப்பண புத்தியாய்ச் செய்கிற கருமயோகியாயும்
ஜ்ஞாநஸஂசிந்நஸஂஶயம்†	பிரம்மஞானத்தினால்சகலசமுசயங்களையும் போக்கடித்துக் கொண்டவனையும்
ஆத்மவந்தம்‡	பிரம்மநிஷ்டனாயுமிருப்பவனை
கர்மாணி	கருமங்கள்
ந நிபத்நந்தி	கட்டுப்படுத்தமாட்டாது.

ஓ! அர்சுனா! பலாபேக்ஷையைவிட்டு ஈசுவரார்ப்பணபுத்தியாய் கருமஞ்செய்கிற நிஷ்காம கருமயோகியாயும், பிரம்மஞானத்தினால் சகலசமுசயங்களையும் போக்கடித்துக்கொண்டவனாயும், பிரம்மநிஷ்டனாயு மிருப்பவனைக் கருமங்கள் கட்டுப்படுத்தமாட்டாது. (௪௧)

---

௪௨. தஸ்மாதஜ்ஞாநஸம்பூதம் ஹ்ருத்ஸ்தம் ஜ்ஞாநாஸிநாத்மந:।
சித்த்வைநம் ஸம்ஶயம் யோகமாதிஷ்டோத்திஷ்ட பாரத॥

பாரத	ஓ! பரதவம்சத்தி லுதித்தவனே!
தஸ்மாத்§	ஆகையினாலே
ஆத்மந:	உன்னுடைய
ஹ்ருத்ஸ்தம்¶	புத்தியிலிருக்கிறவும்
அஜ்ஞாநஸம்பூதம்	அக்கியானத்தினாலுண்டாயிருக்கிறவும்
ஏநம் ஸம்ஶயம்	இந்தசமுசயத்தை

---

* (ஶம்) ஞானயோகத்தினால் சகலகருமங்களையும் விட்டவனாயும். (ரா) ஞானாகாரமான கருமத்தை யுடையவனாயும்.

† (ரா) குருவினா லுபதேசிக்கப்பட்ட ஞானத்தினால் ஆத்மாவினிடத்தில் சகலசமுசயத்தையும் போக்கடித்துக்கொண்டவனாயும்.

‡ (ரா) உபதேசிக்கப்பட்ட அர்த்தத்தில் திருடமானமனசையுடையவனாயும். (மீ,வி) பரமாத்ம பக்தனாயும். (ஶம்) (ஸ்ரீ) தவராதவனை.

§ (ஶம்) கருமயோகாநுஷ்டானத்தினால் சித்தசுத்திமூலமாய் ஞானமடைந்தவனாயும், சமுசயத்தைப் போக்கடித்துக்கொண்டவனாயுமிருக்கிறவன், சமுசாரத்தில் கட்டுப்பட மாட்டான். சமுசயமுள்ளவனுக்கு இஹபரம்கெடும், ஆகையினாலே.

¶ (ரா) ஆத்மவிஷயமான.

ஜ்ஞாநாஸிநா	ஞானமாகிற கத்தியினாலே
ச்சித்வா	வெட்டி
யோகம்	ஞானயோகசாதனமான கருமயோகத்தை
ஆதிஷ்ட	அநுஷ்டானஞ்செய்
உத்திஷ்ட	(யுத்தத்திற்கு) எழுந்திரு.

ஓ! அர்சுன! (இதுவரையில் கேட்ட என்னுடைய உபதேசத்தினால் உனக்கு மோகம்நீங்கி யிருக்கலாம்) ஆகையினாலே உன்னுடைய புத்தியிலிருக்கிறவும், அக்கியானத்தினா லுண்டானவுமான (பெந்துமுதலானவர்களை கொல்லலாமா என்கிற) இந்தச் சமுசயத்தை, ஞானமாகிற கத்தியினால் வெட்டி, ஞானயோக சாதனமான கருமயோகத்தை அநுஷ்டானம் செய்; யுத்தஞ்செய்ய எழுந்திரு. (சஉ)

இதி ஸ்ரீமத்பகவத்கீதாஸூபநிஷத்ஸு ப்ரஹ்மவித்யாயாம்

யோகசாஸ்த்ரே ஸ்ரீக்ருஷ்ணார்ஜுநஸம்வாதே

ஜ்ஞாநயோகோ நாம

சதுர்த்தோऽத்யாய:.

ஸ்ரீக்ருஷ்ணாய பரப்ரஹ்மணே நம:.

ஞானயோகமென்கிற நான்காவது அத்தியாயம்

முற்றிற்று.

ஶ்ரீ:

அத பஞ்சமாத்யாயப்ராரம்ப:

ஐந்தாவது அத்தியாயம்.

அர்ஜுந உவாச.

௧. ஸந்ந்யாஸம் கர்மணாம் க்ருஷ்ண புநர்யோகம் ச ஶம்ஸஸி।
யச்ச்ரேய ஏதயோரேகம் தந்மே ப்ரூஹி ஸுநிஶ்சிதம்॥

அர்ஜுந உவாச	அர்சுனன்சொல்வது
ஹே க்ருஷ்ண	ஓ! கிருஷ்ணசுவாமியே!
கர்மணாம்	கருமங்களுடைய
ஸந்ந்யாஸம்	விட்டுவிடுதலையும்
புந:	மறுபடியும்
யோகம் ச	கருமயோகத்தையும்
ஶம்ஸஸி	சொல்லுகிறீர்
ஏதயோ:	இவைகளில்
யத்	எதானது
ஶ்ரேய:	சிரேஷ்டமோ
ஸுநிஶ்சிதம் தத் ஏகம்	செவ்வையாய் நிச்சயிக்கப்பட்ட அதொன்றையே
மே	எனக்கு
ப்ரூஹி	சொல்லும்.

அர்சுனன், கிருஷ்ணசுவாமியைநோக்கிச் சொல்வது—கருமங்களை விட்டுவிடும்படியாயும், மறுபடி கருமயோகத்தைச் செய்யும்படியாயும் சொல்லுகிறீர். இவ்விரண்டிலெது சிரேஷ்டமானதோ, செவ்வையாய் நிச்சயிக்கப்பட்ட அதொன்றையே எனக்குச்சொல்லும்.

(ஸ்ரீ) "யஸ்த்வாத்மரதிரேவஸ்யாத்" (அத்-௩, சு-௧௭) "ஸர்வம் கர்மாகிலம் பார்த" (அத் - ௪, சு-௩௩) இவை முதலியவைகளினால் ஞானிக்கு கருமஸந்நியாசம் (கருமத்தை விட்டுவிடுதல்) சொல்லப்பட்டது. "சித்த்வைநம் ஸம்ஶயம் யோகமாதிஷ்டோத்திஷ்ட பாரத" (அத்-௪, சு-௪௨) என்கிறதினால் கருமத்தைச் செய்யும்படியாய்ச் சொல்லப்பட்டது. இவ்விரண்டையும் ஒருகாலத்தில் ஒருமனிதன் அநுஷ்டிக்கிறது சாத்தியமல்ல வாகையால் இவைகளில் சிரேஷ்டமான ஒன்றைச் சொல்லுமென்பது தாத்பரியம்.

(ஸ°) சாஸ்திரோக்தமானதும் அநுஷ்டிக்கத்தக்கதுமான கருமங்களைச் செய்யும்படியாய் ஒரு இடத்திலும் விடும்படியாய் மற்ருெரிடத்திலும் சொல்லப்பட்டிருக்கிறது, கருமாநுஷ்டானஞ் செய்ய வேண்டியதாக இதின் (அத் - உ, சு-கஅ-ருக-சஎ-சஅ; அத்-ரு, சு-அ-கூ; அத் - ச, சு - சஉ) இவைமுதலிய சுலோகங்களிலும், விட்டுவிடும்படியாக (அத்-ச, சு-கஅ-ககூ-உக-உஉ-உச-ருஉ-ருரு-ருஎ-சக) இவைமுதலிய சுலோகங்களிலும் சொல்லப்பட்டிருக்கின்றது. * இதிலெது சிரேஷ்டமானதோ நிச்சயிக்கப்பட்டிருக்கிற அதைச் சொல்லுமென்பது அர்சுனனுடைய கேழ்வி.

(ஙா) ச-வது அத்தியாயத்தில் கருமயோகத்தில் ஞானம் அடங்கியிருக்கிறபடியால் கருமம் செய்துவந்தால் அந்தக்கருமமே ஞாஞகாரமாகிறதாகவும், அந்த ஞானம்தான் சிரேஷ்டமான தென்றும் சொல்லப்பட்டது. ரு-வது அத்தியாயத்தில் ஞாஞதிகாரிக்குங்கூட கருமயோகத்தில் ஞானமடங்கியிருப்பதிஞலேயும், சுலபமாயிருப்பதிஞலேயும் "சுவூாஜு° (தப்பிதமில்லாதது)" ஆயிருப்பதிஞலேயும் கருமயோகம் சிரேஷ்டமென்று சொல்லப்பட்டது. இப்போது ஞாஞனிஷ்டையைக் காட்டிலும் கருமயோகமானது ஆத்ம பிராப்தியை சீக்கிரமுண்டாக்கு மென்பதையும், கருமயோகத்தில், தான் கருத்தாவல்லவென்கிற ஆத்மாநு சந்தானமும், ஆத்மசுவரூபத்தை யறிகிறதற்குக் காரணமான ஞானத்தின்விவரமும் இந்த அத்தியாயத்தில் சொல்லப்படுகிறது.

இந்த சுலோகத்தின் தாத்பரியமென்னவென்ருல், சந்நியாசமென்கிற ஞானயோகத்தையும், மறுபடி கருமயோகத்தையும் சொன்னதாகக்காணுகிறது. அதெப்படியென்ருல், உ-வது அத்தியாயத்தில், முமுக்ஷுக்களுக்கு முதலில் கருமயோகம்தான் செய்யவேண்டுமென்பதையும், கருமயோகத்திஞல் அந்தக்கரண சுத்தியையடைந்தவனுக்கு ஞானயோகத்திஞல் ஆத்மதெரிசனமாகிறதென்பதையும் சொல்லி, மறுபடி ரு-வது அத்தியாயத்திலும், ச-வது அத்தியாயத்திலும், ஞானயோகாதிகாரிகளுக்குங்கூட கருமயோகமே சிரேஷ்டமென்றும், என்னத்திஞலென்ருல், அந்தக் கருமயோகமானது ஞானயோகத்தை அபேக்ஷிக்காமலே, ஆத்மபிராப்தியை யுண்டு பண்ணுகிறதென்றும் சொல்லியிருக்கிறீர். இந்தக் கருமயோகம், ஞானயோக மிவைகளிரண்டில், எது சுலபமாயும் சீக்கிரமாயும் ஆத்ம பிராப்தியை யுண்டாக்குமோ அதைச் சொல்லுமென்பது தாத்பரியம்.

---

* (ஸ்வா) இந்தப்பாஷியத்தில் சுலோகங்களின்முதல் வாக்கியங்கள் குறிப்பிடப்பட்டிருக்கின்றன.

(ஸ்ரீ,வி) "𑌯𑍋𑌗𑌸𑍍𑌥𑌃𑌕𑌰𑍁𑌕𑌰𑍍𑌮𑌾𑌣𑌿" (அத்-உ, சு-ச௮) என்கிறதினால் கருமங்கள் செய்யவேண்டியதென்பது, பொதுவாய் சொல்லப்பட்டது. அந்தக் கருமங்களை பலாபேக்ஷயன்றி ஈசுவரார்ப்பண புத்தியாய்ச் செய்யவேண்டுமென்பது ௩-வது அத்தியாயத்தில் சொல்லப்பட்டது. மேலாகச்சொன்ன கருமயோகமே இந்த அத்தியாயத்தில் விஸ்தாரமாய்ச் சொல்லப்படுகிறது.

இந்தச்சுலோகத்தின் தாத்பரியமென்னவென்றால், (ஸ்ரீ) (ஸ்ரீ,வி) "𑌯𑌦𑍃𑌚𑍍𑌛𑌾𑌲𑌾𑌭𑌸𑌂𑌤𑍁𑌷𑍍𑌟𑍋" (அத்-ச, சு-உஉ) என்கிற சுலோகத்தினால், கருமாதிகளை விட்டுவிடுவதாகிய சந்நியாசமும், "𑌕𑌰𑍁𑌕𑌰𑍍𑌮𑍈𑌵𑌤𑌸𑍍𑌮𑌾𑌤𑍍𑌤𑍍𑌵𑌂" (அத்-ச, சு-கரு) என்கிற சுலோகத்தினால், ஈசுவரார்ப்பண புத்தியாய்ச்செய்கிறதும் வருணாசிரம தருமத்திற்கு யோக்கியமானதுமான கருமயோகமும் சொல்லப்பட்டன. இவைகளிலெது சிரேஷ்டமோ, அதை நிச்சயித்துச்சொல்லுமென்பது தாத்பரியம். (க)

𑌶𑍍𑌰𑍀𑌭𑌗𑌵𑌾𑌨𑍁𑌵𑌾𑌚.

உ. 𑌸𑌂𑌨𑍍𑌯𑌾𑌸𑌃𑌕𑌰𑍍𑌮𑌯𑍋𑌗𑌶𑍍𑌚 𑌨𑌿𑌃𑌶𑍍𑌰𑍇𑌯𑌸𑌕𑌰𑌾𑌵𑍁𑌭𑍌।
𑌤𑌯𑍋𑌸𑍍𑌤𑍁𑌕𑌰𑍍𑌮𑌸𑌂𑌨𑍍𑌯𑌾𑌸𑌾𑌤𑍍𑌕𑌰𑍍𑌮𑌯𑍋𑌗𑍋𑌵𑌿𑌶𑌿𑌷𑍍𑌯𑌤𑍇॥

𑌶𑍍𑌰𑍀𑌭𑌗𑌵𑌾𑌨𑍁𑌵𑌾𑌚	ஸ்ரீ கிருஷ்ணபகவான்சொல்வது
𑌸𑌂𑌨𑍍𑌯𑌾𑌸𑌃*	கருமத்தைவிடுவதும்
𑌕𑌰𑍍𑌮𑌯𑍋𑌗𑌶𑍍𑌚	ஈசுவரார்ப்பண புத்தியாய் கருமஞ்செய்வதுமாகிய
𑌉𑌭𑍌	இவ்விரண்டும்
𑌨𑌿𑌃𑌶𑍍𑌰𑍇𑌯𑌸𑌕𑌰𑍌	மோக்ஷத்தைக்கொடுக்கத்தக்கவை
𑌤𑌯𑍋𑌸𑍍𑌤𑍁	அவைகளில்
𑌕𑌰𑍍𑌮𑌸𑌂𑌨𑍍𑌯𑌾𑌸𑌾𑌤𑍍†	கருமத்தை விடுவதைக்காட்டிலும்
𑌕𑌰𑍍𑌮𑌯𑍋𑌗𑌃	பலாபேக்ஷயன்றி ஈசுவரார்ப்பணபுத்தியாய்ச் செய்யப்படும் கருமயோகம்
𑌵𑌿𑌶𑌿𑌷𑍍𑌯𑌤𑍇	சிரேஷ்டமானது.

ஸ்ரீகிருஷ்ணபகவான் அர்சுனனைநோக்கிச் சொல்வது—கருமத்தைவிடுவதும், ஈசுவரார்ப்பணபுத்தியாய் கருமஞ் செய்வதுமாகிய

---

* (ஶா) (ஸ்ரீ) ஞானியானவன் கருமத்தைவிடுவதும். (ரா) ஞானயோகமும். (ஸ்ரீ,வி) காமக்குரோதாதி துவந்துவங்களை விடுவதும்.

† (ரா) ஞானநிஷ்டையைக்காட்டிலும். (ஸ்ரீ,வி) கருமானுஷ்டான விஷயத்தில் காமாதி வர்ஜநரூபமான சந்நியாசத்தைக்காட்டிலும்.

இவ்விரண்டும் மோக்ஷத்தைக் கொடுக்கத்தக்கவைகள் ; அவைகளில் கருமத்தை விடுவதைக்காட்டிலும் பலாபேக்ஷையன்றி ஈசுவரார்ப் பணபுத்தியாய்ச் செய்யப்படும் கருமயோகம் சிரேஷ்டமானது.

(ஶாம்) (ஸ்ரீ) கருமயோகமானது நேராய் மோக்ஷத்திற்குக் காரணமாகா விட்டாலும் ஞானத்திற்குக் காரணமாயிருக்கிறது. அந்தஞானமானது மோக்ஷத்திற்குக் காரணமாயிருக்கிறது. ஞானிக ருமத்தை விடக்கூடுமானாலும் அதிகாரிவிஷயமாய்ப் பார்க்கையில் உன்னைப்போலொத்தவன் கருமத்தை விடக்கூடாது. (௨)

---

௩. ஜ்ஞேயஸ்ஸ நித்யஸந்யாஸீ யோ ந த்வேஷ்டி ந காங்க்ஷதி।
நிர்த்வந்த்வோ ஹி மஹாபாஹோ ஸுகம் பந்தாத்ப்ரமுச்யதே॥

மஹாபாஹோ	ஓ! பெரிதானகைகளையுடையவனே!
ய:	எவன் (எந்த கருமயோகி)
ந த்வேஷ்டி	த்வேஷிக்கிறதில்லையோ
ந காங்க்ஷதி*	விரும்புகிறதில்லையோ
நிர்த்வந்த்வோ ஹி	சுகதுக்க முதலிய இருமைகளற்றவனோ
ஸ:	அவன்
நித்யஸந்யாஸீ (இதி) ஜ்ஞேய: } †	நித்தியசந்நியாசியாக அறியத்தக்கவன்
(ஸ:)	அவன்
ஸுகம்	பிரயாசையன்றி
பந்தாத்	கருமபெந்தத்திலிருந்து
ப்ரமுச்யதே	விடுபடுவான்.

ஓ! அர்ஜுனா! எவன் விருப்பு வெறுப்பற்று சுகதுக்கமுதலிய இருமைகளை சகிக்கிறவனோ, அவனை நித்திய சந்நியாசியாக அறியத் தக்கது. அவன் பிரயாசையன்றி கருமபெந்தத்திலிருந்து விடுபடு வான். (௩)

---

௪. ஸாங்க்யயோகௌ ப்ருதக்பாலா: ப்ரவதந்தி ந பண்டிதா:।
ஏகமப்யாஸ்தித: ஸம்யகுபயோர்விந்ததே பலம்॥

---

* (ரா) கருமத்திற் குள்ளடங்கியிருக்கிற ஆத்மாநுபவத்தில் திருப்தியடைந்திருக்கிறதினால் அதைத்தவிர மற்றதில் விருப்பற்றவன்.

† (ரா) எப்போதும் ஞானநிஷ்டையிலிருப்பவனாக வறியத்தக்கவன், (ஸ்ரீ,வி) யதி முதலிய ஸந்நியாஸி விஷயமல்ல. காம்மியகருமங்களை விட்டவனாக அறியத் தக்கவன்.

ஸாங்க்யயோகௌ	ஞான, கரும, யோகங்களை
ப்ருதக் (இதி)	பலன்வெவ்வேறென்று
பாலா:	அவிவேகிகள்
ப்ரவதந்தி	சொல்லுகிருர்கள்
பண்டிதா:	விவேகிகள்
ந	(அப்படி) சொல்லுகிறதில்லை
(யத:)	ஏனென்ருல்
உபயோ:	இரண்டில்
ஏகமபி	ஒன்றையாவது
ஸம்யக்	செவ்வையாய்
ஆஸ்தித:	அநுஷ்டித்தவன்
(உபயோ:)	இரண்டினுடைய
பலம்	பலத்தை (மோக்ஷத்தை)
விந்ததே	அடைகிருன்.

ஞானயோகபலன் வேறே, கருமயோகபலன் வேறே, என்று அவிவேகிகள் சொல்லுகிருர்கள். விவேகிகள் சொல்லுகிறதில்லை. ஏனென்ருல், இரண்டிலொன்றையாவது செவ்வையா யநுஷ்டித்தவ னிரண்டினுடைய பலமாகிய மோக்ஷத்தை யடைகிருன்.

(ஸ்ரீ,வி) ஞானத்திற்குப் பலன் வேறே, கருமத்திற்குப் பலன் வேறேயாகையால், ஞானத்திற்குக் கருமம் சாதனமல்லவென்று அவிவேகிகள் சொல்லுகிருர்கள். விவேகிகள், ஞானத்திற்குக் கருமம் சாதனமாயும் முடிவில் மோக்ஷபலனைக் கொடுக்கத்தக்கதாயுமிருக்கிறதென்று சொல்லுகிருர்கள்.

(ஶ) (ஸ்ரீ) கருமசந்நியாசம், கருமயோகம், இவைகளிலெது சிரேஷ்டமென்கிற அர்சுனனுடைய கேழ்விக்குப்பதிலாய் சாங்கிய யோகத்தையும் கருமயோகத்தையும் சொல்லவேண்டியதென்னவென்ருலோ; சாங்கியமென்பது, ஞானம். ஞானமே கருமஸந்நியாசமாகிறது. எப்படியென்ருல், ஞானநிஷ்டையுள்ளவனுக்குக் கருமம் விட்டுப்போகிறது. ஆகையால் சந்நியாசத்திற்குப் பிரதிபதமாக ஞானமாகிற சாங்கியமென்கிறபதம் இதில் பிரயோகிக்கப் பட்டிருக்கிறது.

(ரா) கருமயோகத்திற்குப் பலன் ஞானயோகமென்றும், ஞானயோகத்திற்குப் பலன் ஆத்ம தரிசனமென்றும், ஆகையா லிரண்டுக்கும் பலன் வெவ்வேறே யென்று அவிவேகிகள் சொல்லுகிருர்கள். விவேகிகள் அப்படிச் சொல்லுகிறதில்லை. ஏனென்ருல், ஞானயோகம், கருமயோக மிரண்டிற்கும் ஆத்ம தரிசனமாகிய ஓரே பலனுனதினுல்தான்.

(ஸா) ஞானயோகமானது மோக்ஷத்திற்குக் காரணமென்றும், கருமயோகமானது ஞானத்திற்குக் காரணமென்றும், ஞானயோகமே சிரேஷ்டமென்றும் முந்திச்சொல்லப்பட்டு மிருக்கிறது, இனி சொல்லவும் படுகிறது. இவ்விரண்டு மொன்றே இரண்டுக்கும் பலன் ஒன்றே, யென்று சொன்னது எப்படிபொருந்து மென்றுலோ!— ஞானநிஷ்டைக்கு யோக்கியனுக வில்லாமலும் கருமயோகத்திற்கு அதிகாரியாயு மிருக்கிறவனைக்குறித்து, ஞானநிஷ்டையே சிரேஷ்டமானது, அதைத்தான் நீ அநுஷ்டிக்கவேண்டியதென்று சொல்லும் பக்ஷத்தில், ஞானநிஷ்டைசெய்ய சக்தியற்ற அவன் கருமத்திலும் சிரத்தையற்று இரண்டுங்கெட்டவனுய் விடுவானுகையால், கருமத்தை சிலாகித்ததாகக் கொள்ளவேண்டும். (ச)

ரு. 𑌯𑌤𑍍𑌸𑌾𑌂𑌖𑍍𑌯𑍈𑌃 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌪𑍍𑌯𑌤𑍇 𑌸𑍍𑌥𑌾𑌨𑌂 𑌤𑌦𑍍𑌯𑍋𑌗𑍈𑌰𑌪𑌿 𑌗𑌮𑍍𑌯𑌤𑍇।
𑌏𑌕𑌂 𑌸𑌾𑌂𑌖𑍍𑌯𑌂𑌚 𑌯𑍋𑌗𑌂𑌚 𑌯𑌃 𑌪𑌶𑍍𑌯𑌤𑌿 𑌸 𑌪𑌶𑍍𑌯𑌤𑌿॥

𑌸𑌾𑌂𑌖𑍍𑌯𑍈𑌃	ஞானநிஷ்டாளான சந்நியாசிகளினுலே
𑌯𑌤𑍍 𑌸𑍍𑌥𑌾𑌨𑌂 *	எந்தஸ்தான (மோக்ஷம்) மானது
𑌪𑍍𑌰𑌾𑌪𑍍𑌯𑌤𑍇	அடையப்படுமோ
𑌤𑌤𑍍	அந்தஸ்தானமானது
𑌯𑍋𑌗𑍈𑌰𑌪𑌿	கருமயோகிகளாலேயும்
𑌗𑌮𑍍𑌯𑌤𑍇	அடையப்படும்
𑌸𑌾𑌂𑌖𑍍𑌯𑌂𑌚	சாங்கிய யோகத்தையும்
𑌯𑍋𑌗𑌂𑌚	கருமயோகத்தையும்
𑌏𑌕𑌂	ஒரேபலனுள்ளதாக
𑌯𑌃	எவன்
𑌪𑌶𑍍𑌯𑌤𑌿	அறிகிருனே
𑌸𑌃	அவன்
𑌪𑌶𑍍𑌯𑌤𑌿	அறிகிருன்.

ஞானநிஷ்டாளான சந்நியாசிகளினுலே எந்த ஸ்தானமானது அடையப்படுமோ, அந்த ஸ்தானமானது கருமயோகிகளி னுலேயு மடையப்படும். சாங்கியயோகத்தையும் கருமயோகத்தையும் ஒரே பலனுள்ளதாக எவன் அறிகிருனே, அவன் அறிந்தவன்.

(ஶம) முந்தி கருமயோகம் சிரேஷ்டமென்று சொல்லிவிட்டு இப்போது ஞானயோகம், கருமயோக மிரண்டும் ஒன்றென்றும், ஒரே பலனுள்ளதென்றும், எப்படிச் சொல்லலாமென்றுல், கரும

* (ரா) ஆத்மதரிசனம்.

யோகம் ஞானத்தை யுண்டாக்கி, முடிவில் மோக்ஷத்தைக் கொடுக்கிறது. ஞானமும் மோக்ஷத்தைத்தான் கொடுக்கிறது. முடிவான பலன் இரண்டுக்கு மொன்றே; ஆகையா லிரண்டு மொன்றென்று சொல்லப்பட்டது. ஞானயோகத்தைவிட கருமயோகம் ஒரு படி தாழ்ந்ததாகவிருக்க, கருமயோகம் சிரேஷ்டமென்று எப்படிச்சொல்லலாமென்றால், கருமம் செய்யாமல் விடுவதாகிய சந்நியாசம் சிரேஷ்டமா? கருமயோகம் சிரேஷ்டமா? என்று நீ கேட்டபடியாலும், நீ இப்போது கருமாதிகாரியா யிருப்பதாலும் உனக்குக் கருமயோகம் சிரேஷ்டமென்று சொன்னோம். வாஸ்தவத்தில் ஞானயோகம்தான் சிரேஷ்டமானது.

(ஸ்ரீ.வி) ஸாங்கியமென்பது ஞானம்; யோகமென்பது நிஷ்காமகருமம்; ஞானத்திற்குபலன் மோக்ஷம். நிஷ்காம கருமத்திற்கு பலன் ஞானம். இவ்விரண்டும் ஓரே பலனாக எப்படி யாகுமென்றால், ஞானம் உடனே மோக்ஷபலனைக் கொடுப்பதாலும், நிஷ்காம கருமமும் சொற்பகால விளம்பத்தின் பேரில் மோக்ஷத்தைக் கொடுக்கு மாகையாலும், பலன் ஒன்றென்று சொல்லப்பட்டது. மேலும் ஞானகருமங்கள் காரியகாரண ரூபமாய் ஒன்றாகவே யிருக்கின்றன. (இதற்கு இவர் மற்றொருவிதமாயு மர்த்தஞ்செய்திருக்கிறார். அதாவது) யதியாகியஞானி, மோக்ஷத்திலாநந்த விருத்திக்காக கருமஞ் செய்யவேண்டும்; கிரகஸ்தனான கருமயோகி மோக்ஷமடைவதற்காக ஞானத்துடன் கருமஞ்செய்யவேண்டும்; ஆகையால் அதிகார கிரமமாய்பார்த்தால் ஞானிக்கு கருமமும், கருமயோகிக்கு ஞானமும்வேண்டியிருப்பதால் ஞானமும் கருமமும் ஒன்றாகச்சொல்லப்பட்டதாகத் தாத்பரியம். (ரு)

ஸ்ரீ. ஸந்ந்யாஸஸ்து மஹாபாஹோ து:கமாப்துமயோகத:।
யோகயுக்தோ முநிர்ப்ரஹ்ம நசிரேணாதிகச்சதி॥

மஹாபாஹோ	ஓ! அர்சுன !
ஸந்ந்யாஸஸ்து*	பரமார்த்த சந்நியாசமானது
அயோகத:	கருமயோகியல்லாதவனால்
ஆப்தும்	அடைகிறது
து:கம்	பிரயாசையாயிருக்கிறது
யோகயுக்த:	கருமயோகத்துடன்கூடின

---

* (ஶம) (ஸ்ரீ) பரமார்த்த சந்நியாசம். அதாவது, ஞானநிஷ்டையை நிலையா யடைந்தவனுக்குக் கருமம் தானாகவேவிட்டுப்போகிறதுதான். (ரா) ஞானயோகமானது.

முநி:	மௌநசீலன் (தியானஞ்செய்கிறவன்)
ப்ரஹ்ம*	பிரம்மத்தை
நசிரேண	சீக்கிரமாக
அதிகச்சதி	அடைகிருன்.

ஓ! அர்சுன! பரமார்த்தசந்நியாசத்தை கருமயோகியல்லாதவனடைகிறது பிரயாஸையாயிருக்கிறது. கருமயோகத்திலிருக்கிறவன் பிரம்மத்தியானம்செய்து, பிரம்மத்தை சீக்கிரமாயடைகிருன்.

(ரா) முநி: = சுவரூபாநுசந்தானத்துடனிருக்கிற, யோகயுக்த:=கருமயோகியானவன், ப்ரஹ்ம=தன்னுடைய பிரகிருதிவிமுக்த ஆத்மசுவரூபத்தை, நசிரேண=சீக்கிரமாக, அதிகச்சதி=அடைகிருன். ஞானியானவன் பிரயாஸையுடன் ஞானயோகத்தைச் சாதிக்கிறபடியால் அவனுக் கதிககாலஞ் செல்லும்.

(ம) சந்நியாசமென்பது - காமக்குரோதாதிகளை விடுவதுதான். யோகமென்பது - பலாபேக்ஷையன்றி ஈசுவரார்ப்பண புத்தியாய்ச் செய்கிறதாகிய நிஷ்காமகருமம்தான். ஒருவன் காமக்குரோதாதிகளை விட்டதினுலேயே பிரம்மத்தை யடையமாட்டான். காமக்குரோதாதிகளை விட்டு நிஷ்காம கருமயோகஞ் செய்துவந்தால், சீக்கிரமாகப் பிரம்மத்தை யடைவான். ஆகையினுல் காமக்குரோதாதிகளை விடுவதாகிய சந்நியாசத்தைப்பார்க்கிலும் கருமயோகம் சிரேஷ்டமாகச் சொல்லப்பட்டது. காமக்குரோதாதிகளை விடுவதினுலே சித்தசுத்திமுதலிய பலனுண்டாகுமேயென்ருல், அவை அற்பபலமாகையால் அது இவ்விடத்தில் உத்தேசிக்கப் படவில்லை என்பது தாத்பரியம்.

(ஸ்ரீ,வி) காமக்குரோதாதித்தியாகம் (விடுவது) அன்றியில் கருமயோகமாத்திரமாவது, கருமயோகமன்றியில் காமக்குரோதாதித்தியாக மாத்திரமாவது மோக்ஷ ஏதுவாகாது. தியாகமும், கருமயோகமும் சேர்ந்தால், சீக்கிரமாக மோக்ஷம் கிடைக்கு மென்பது தாத்பரியம். (சு)

எ. யோகயுக்தோ விசுத்தாத்மா விஜிதாத்மா ஜிதேந்த்ரிய:।
ஸர்வபூதாத்மபூதாத்மா குர்வந்நபி நலிப்யதே॥

யோகயுக்த:	கருமயோகத்துடன்கூடினவனும்
விசுத்தாத்மா	பரிசுத்தமானமனசையுடையவனும்
விஜிதாத்மா	தேகசுவாதீனமுள்ளவனும்
ஜிதேந்த்ரிய:	இந்திரியங்களையடக்கினவனும்

---

* (ஶ) பரமார்த்த சந்நியாசத்தை. அதாவது, பரமாத்மநிஷ்டையை.

ஸர்வபூதாத்ம பூதாத்மா *	சகல பூதங்களிலுள்ள பரமாத்மாவையும் தன் ஆத்மாவையு மொன்றுய றிந்தவனுயு மிருக்கிறவன்
குர்வந்நபி	கருமங்களைச்செய்தாலும்
நலிப்யதே	(கருமபெந்தம்) ஒட்டுகிறதில்லை.

கருமயோகியாயும், பரிசுத்தமான மனதை யுடையவனுயும், தேகேந்திரியங்களை அடக்கினவனுயும், சகல பூதங்களிலுள்ள பரமாத்மாவும் தன் ஆத்மாவும் ஒன்றென்று தெரிந்து மிருக்கிறவன், (லோகசங்கிரகத்துக்காக) கருமங்களைச் செய்தாலும் கரும பெந்தமவனை யொட்டுகிறதில்லை. (௭)

---

௮. நைவ கிஞ்சித்கரோமீதி யுக்தோ மந்யேத தத்த்வவித்।
பஶ்யஞ்ஶ்ருண்வந்ஸ்ப்ருஶஞ்ஜிக்ரந்நஶ்நந்கச்சந்ஸ்வபஞ்ஶ்வஸந்॥

௯. ப்ரலபந்விஸ்ருஜந்க்ருஹ்ணந்நுந்மிஷந்நிமிஷந்நபி।
இந்த்ரியாணீந்த்ரியார்தேஷு வர்தந்த இதி தாரயந்॥

யுக்த:	கருமயோகியானவன்
தத்த்வவித்	ஆத்ம தத்துவத்தை யறிந்தவனுய்
பஶ்யந்	பார்த்தவன் (கண்களின் செய்கை)
ஶ்ருண்வந்	கேட்டவன் (காதுகளின் செய்கை)
ஸ்ப்ருஶந்	தொட்டவன் (துவக்கின் செய்கை)
ஜிக்ரந்	முகர்ந்தவன் (மூக்கின் செய்கை)
அஶ்நந்	புஜித்தவன் (நாக்கின் செய்கை)
கச்சந்	நடந்தவன் (கால்களின் செய்கை)
ஸ்வபந்	தூங்கினவன் (புத்தியின் செய்கை)
ஶ்வஸந்	சுவாசம் விட்டவன் (பிராணவாயுவின் செய்கை)
ப்ரலபந்	பேசினவன் (வாயின் செய்கை)
விஸ்ருஜந்	(மலஜலம்) விட்டவன் (பாயு-உபஸ்தங்களின் செய்கை)
க்ருஹ்ணந்	எடுத்தவன் (கைகளின் செய்கை)
உந்மிஷந்	கண்களை விழித்தவன் (கூர்மனென்கிறவாயுவின்செய்கை)
நிமிஷந்	மூடினவன் (கூர்மனென்கிறவாயுவின்செய்கை)

---

* (ரா) தேவாதி சகலபூதங்களுக்கும் ஆத்மாவாயிருக்கிற சுவரூபத்தையே தனக்கும் ஆத்மாவாக அறிகிறவன். என்றுல், ஞானகாரத்திஞல் ஆத்மாக்கள் சமானமானவர்களென்று அறிகிறவன். (உ) (ஸ்ரீ,வி) பிரம்மாமுதலாயுள்ள சகலப்பிரபஞ்சத்திற்கும் ஈசுவரனெவனே அவனே தனக்கும் ஈசுவரனென்று அறிகிறவன்.

𑌕𑍁𑌰𑍍𑌵𑌨𑍍 — ஆயிருந்தபோதிலும்
𑌇𑌨𑍍𑌦𑍍𑌰𑌿𑌯𑌾𑌣𑌿 — இந்திரியங்கள்
𑌇𑌨𑍍𑌦𑍍𑌰𑌿𑌯𑌾𑌰𑍍𑌥𑍇𑌷𑍁 — சப்தாதிவிஷயங்களில்
𑌵𑌰𑍍𑌤𑌨𑍍𑌤 𑌇𑌤𑌿 — பிரவிருத்தித் திருக்கின்றனவென்று
𑌧𑌾𑌰𑌯𑌨𑍍 — நிச்சயித்துக்கொண்டவனாக
𑌕𑌿𑌞𑍍𑌚𑌿𑌤𑍍 — ஒரு காரியத்தையாவது
𑌨𑍈𑌵 𑌕𑌰𑍋𑌮𑍀𑌤𑌿 — நான்செய்யவில்லையென்று
𑌮𑌨𑍍𑌯𑍇𑌤 — அறிகிறான்.

கருமயோகியானவன் ஆத்ம தத்துவத்தை யறிந்து, பார்த்த, கேட்ட, தொட்ட, முகர்ந்த, புஜித்த, நடந்த, தூங்கின, சுவாசம் விட்ட, பேசின, மலஜலம்விட்ட, எடுத்த, கண்களை விழித்த, மூடினதாகிய செய்கைகளைச் செய்தவனா யிருந்தபோதிலு மிந்திரியங்கள் அவைகளின் காரியமாகிய விஷயங்களில் பிரவிருத்தித் திருக்கின்றனவென்று நிச்சயித்துக்கொண்டவனாக ஒரு காரியத்தையாவது நான் செய்யவில்லையென் றறிகிறான். (𑌪𑌶𑍍𑌯𑌨𑍍 - முதலிய பதங்கள் நிகழ்காலத்தைக் குறித்தவைகளானாலும் பொருந்தும்பொருட்டு இறந்தகாலமாய்ச் சொல்லப்பட்டிருக்கின்றன.)

(ஸா) இதில் குறிக்கப்பட் டிருக்கிறவனை ஞானாதிகாரியாக அறியத்தக்கது. (அ-கூ)

கய. 𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑌣𑍍𑌯𑌾𑌧𑌾𑌯 𑌕𑌰𑍍𑌮𑌾𑌣𑌿 𑌸𑌙𑍍𑌗𑌂 𑌤𑍍𑌯𑌕𑍍𑌤𑍍𑌵𑌾 𑌕𑌰𑍋𑌤𑌿 𑌯𑌃।
𑌲𑌿𑌪𑍍𑌯𑌤𑍇 𑌨 𑌸 𑌪𑌾𑌪𑍇𑌨 𑌪𑌦𑍍𑌮𑌪𑌤𑍍𑌰𑌮𑌿𑌵𑌾𑌮𑍍𑌭𑌸𑌾॥

𑌯𑌃 — எவன்
𑌕𑌰𑍍𑌮𑌾𑌣𑌿 — கருமங்களை
𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑌣𑌿* — பரமாத்மாவிடத்தில்
𑌆𑌧𑌾𑌯 — ஒப்பிவித்து (அர்ப்பணஞ்செய்து)
𑌸𑌙𑍍𑌗𑌂† — பலனில் ஆசையை
𑌤𑍍𑌯𑌕𑍍𑌤𑍍𑌵𑌾 — விட்டு
𑌕𑌰𑍋𑌤𑌿 — செய்கிறானோ
𑌸𑌃 — அவன்
𑌅𑌮𑍍𑌭𑌸𑌾 — ஜலத்தினாலே
𑌪𑌦𑍍𑌮𑌪𑌤𑍍𑌰𑌮𑌿𑌵 — தாமரையிலையானதுபோல
𑌪𑌾𑌪𑍇𑌨 — பாபபுண்ணியங்களினால்
𑌨 𑌲𑌿𑌪𑍍𑌯𑌤𑍇 — ஒட்டப்படுகிறதில்லை.

---

* (ரா) பிரகிருதியினிடத்தில்.
† (ஶ்ரீ) மோக்ஷபலனில்கூட இச்சையை.

எவன் கருமங்களைப் பரமாத்மாவிடத்தில் ஒப்பிவித்து (ஈச வரார்ப்பண புத்தியாய்ச்செய்து) பலாபேக்ஷையை விட்டுச் செய் கிருனே, அவன் தாமரையிலையானது, எப்படி ஜலத்தினு லொட் டப்படுகிறதில்லையோ, அப்படிப்போல புண்ணிய பாபங்களினு லொட்டப்படுகிறதில்லை.

(ஸூா) இதில் குறிக்கப்பட்டிருக்கிறவனைக் கருமாதி காரியாக அறியத்தக்கது. (கo)

கக. காயேந மநஸா புத்த்யா கேவலைரிந்த்ரியைரபி।
யோகிந: கர்ம குர்வந்தி ஸங்கம் த்யக்த்வாத்மஶுத்தயே॥

யோகிந:	கருமயோகிகள்
ஸங்கம்	பலாபேக்ஷையை
த்யக்த்வா	விட்டு
ஆத்மஶுத்தயே	மனசுத்திக்காக
காயேந	தேகத்தினுலேயும்
மநஸா	மனசினுலேயும்
புத்த்யா	புத்தியினுலேயும்
கேவலை: இந்த்ரியைரபி	அபிமானமற்றிருக்கிறஇந்திரியங்களினு லேயும்
கர்ம	கருமத்தை
குர்வந்தி	செய்கிருர்கள்.

கருமயோகிகள் பலாபேக்ஷையைவிட்டு மனசுத்திக்காக தே கம், மனசு, புத்தி, அபிமானமற்றிருக்கிற இந்திரியங்க ளிவைகளி னுலே கருமத்தைச் செய்கிருர்கள்.

(ஸ்ரீ) தேகத்தினுல் செய்யப்பட்டது ஸ்நாநாதிகள். மனதினுல் செய்யப்பட்டது தியானுதிகள். புத்தியினுல் செய்யப்பட்டது தத் துவநிச்சயம். இந்திரியங்களினுல் செய்யப்பட்டது சிரவண கீர்த்த னுதிகள்.

(ஸூா) "அபிமானமற்றிருக்கிற இந்திரியங்களினுலே" என்பது தான் செய்யும் கருமத்தில் இந்திரியங்களால் கிரகிக்கப்படும் வஸ் துக்களில் விருப்பு வெறுப்பு வைக்காமலென்று கருத்து. (கக)

கஉ. யுக்த: கர்மபலம் த்யக்த்வா ஶாந்திமாப்நோதி நைஷ்டிகீம்।
அயுக்த: காமகாரேண பலே ஸக்தோ நிபத்யதே॥

𑌯𑍁𑌕𑍍𑌤𑌃*	கருமயோகியானவன் (நிஷ்காமகருமி)
𑌕𑌰𑍍𑌮𑌫𑌲𑌂 𑌤𑍍𑌯𑌕𑍍𑌤𑍍𑌵𑌾	கருமத்தில் பலாபேக்ஷையைவிட்டு
𑌨𑍈𑌷𑍍𑌠𑌿𑌕𑍀𑌮𑍍	ஆத்ம நிஷ்டையினுலுண்டாகிற
𑌶𑌾𑌨𑍍𑌤𑌿𑌮𑍍†	மோக்ஷத்தை
𑌆𑌪𑍍𑌨𑍋𑌤𑌿	அடைகிறுன்
𑌕𑌾𑌮𑌕𑌾𑌰𑍇𑌣	ஆசையினு லேவப்பட்டு
𑌫𑌲𑍇	பலனில்
𑌸𑌕𑍍𑌤𑌃	ஆசையையுடைய
𑌅𑌯𑍁𑌕𑍍𑌤𑌃	கருமயோகியானவன் (காம்மியகருமி)
𑌨𑌿𑌬𑌧𑍍𑌯𑌤𑍇	(பெந்தத்தில்) கட்டுப்படுகிறுன்.

கருமத்தில் பலாபேக்ஷையை விட்டிருக்கிற கருமயோகியானவன், ஆத்ம நிஷ்டையினுல் அடையத்தகுந்த மோக்ஷத்தை யடைகிறுன். ஆசையினுலேவப்பட்டு பலனி லிச்சையுடைய கருமயோகியானவன், பெந்தத்தில் கட்டுப்படுகிறுன். (கஉ)

கங. 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌕𑌰𑍍𑌮𑌾𑌣𑌿 𑌮𑌨𑌸𑌾 𑌸𑌂𑌨𑍍𑌯𑌸𑍍𑌯𑌾𑌸𑍍𑌤𑍇 𑌸𑍁𑌖𑌂 𑌵𑌶𑍀।
𑌨𑌵𑌦𑍍𑌵𑌾𑌰𑍇 𑌪𑍁𑌰𑍇 𑌦𑍇𑌹𑍇 𑌨𑍈𑌵 𑌕𑍁𑌰𑍍𑌵𑌨𑍍𑌨 𑌕𑌾𑌰𑌯𑌨𑍍॥

𑌵𑌶𑍀	இந்திரியங்கள், மனசு, இவைகளை சுவாதீனமா யுடையவன்
𑌸𑌰𑍍𑌵𑌕𑌰𑍍𑌮𑌾𑌣𑌿	சகலகருமங்களையும்
𑌮𑌨𑌸𑌾	(விவேகத்தையுடைத்தான) மனசினுலே
𑌸𑌂𑌨𑍍𑌯𑌸𑍍𑌯	விட்டுவிட்டு
𑌨𑌵𑌦𑍍𑌵𑌾𑌰𑍇	ஒன்பதுவாயில்களையுடைய
𑌪𑍁𑌰𑍇 (𑌇𑌵)	பட்டணத்தைப்போலிருக்கிற
𑌦𑍇𑌹𑍇‡	தேகத்தில்

---

* (ஶ) ஈசுவரப்பிரீதியாய்ச் செய்கிறேனென்கிற மனச் சமாதானத்தை யடைந்திருக்கிறவன். (ஶ்ரீ) பரமேசுவரநிஷ்டையில் நிலைத்திருக்கிறவன். (ரா) ஆத்ம பிரயோஜனத்திலேயே திருஷ்டியுள்ளவன்.

† (ரா) ஆத்மாநுபவசுகத்தை.

‡ (ஶ்ரீ) (ரா) (மீ,வி) 𑌦𑍇𑌹𑍀 - என்று பாடம். தேகத்தையுடைய ஆத்மா வென்று அர்த்தம். (இந்த அர்த்தம் - 𑌪𑍁𑌰𑍇 என்பதுடன் பொருந்தும்பொருட்டு, 𑌪𑍁𑌰𑍇=தேகத்தில் 𑌦𑍇𑌹𑍀=தேகத்தையுடைய ஆத்மாவானவன், என்று அர்த்தஞ் செய்யப்பட்டிருக்கிறது.)

நைவகுவ்வந்	(ஒன்றும்) செய்யாமலும்
நகாரயந்	செய்விக்காமலும்
ஸுவம்	ஆனந்தமாக
ஆஸ்தே	இருக்கிறான்.

இந்திரியங்கள், மனசு, இவைகளை சுவாதீனமாயுடையவன் சகல கருமங்களையும், விவேகத்தை யுடைத்தான மனசினாலே விட்டுவிட்டு ஒன்பது வாயில்களையுடைய பட்டணத்தைப்போலிருக்கிற தேகத்தில் ஒன்றும் செய்யாமலும், செய்விக்காமலும் ஆனந்தமா யிருக்கிறான்.

(ஸம்) இவன் இதின் அ-கூ-சுலோகங்களில் குறிப்பிடப்பட்டவனே.

(ஸூ) தேகம், ஒன்பது துவாரங்களை யுடையதாகையால், அந்தத் தேகத்தை ஒன்பது வாயில்களையுடைய பட்டணத்திற்குச் சமானமாக வருணிக்கப்பட்டது. தேகத்தி லொன்பது வாயில்களாவையென்றால், கண்-உ, காது-உ, மூக்கு-உ, வாய்-க, பாயு-க, உபஸ்தம்-க, ஆக ஒன்பது. பட்டணத்தை யுபமானமாகச் சொன்னதின் கருத்தென்னவென்றால்; ஒன்பது வாயில்களையுடைய ஒரு கோட்டையிலிருந்துகொண்டு தானாகவும், தன் மந்திரிமுதலிய பரிவாரங்கள்மூலமாகவும் பலவிஷயங்களில் பிரவிருத்தித்து பல செய்கைகளைச் செய்துகொண்டும், செய்வித்துக்கொண்டும், நெடுங்காலம் இராஜ்ஜியதந்திரம் நடத்திவந்த ஒரு அரசன், இராஜ்ஜியாதிகாரத்தில் வெறுப்புற்று அந்த அதிகாரத்தை வேறொருவர் வசம் செய்துவிட்டு அந்தப்பட்டணத்திலேயே வாசஞ்செய்துக்கொண்டிருக்கிறான். அவன் அந்தப்பட்டணத்திற் குள்ளேயே வாசமாயிருந்தாலும், இராஜ்ஜிய தந்திரத்தினாலுண்டாகும் சகல கவலையும் அவ்வரசனை விட்டுநீங்கி கவலையற்று அந்த அரசன் எப்படிச் சுகமாகவிருப்பானோ, அப்படிப்போல தேகமாகிற கோட்டைக்குள் ளிருந்துக்கொண்டு, இந்திரியங்கள், மனசு, புத்தி, அகங்காரம், தேகம் இவைகளாற்செய்யப்படும் சகலகருமங்களையும் தானே செய்வதாகவும், இந்திரியாதிகளைக்கொண்டு தான்செய்விப்பதாகவும், பிரமையடைந்து அதினால் சுகதுக்கங்கள் தன்னுடையதாகப் பாவித்துவந்த இந்த ஆத்மாவானவன் ஞானமடைந்து தான் அநுபவித்துவந்த துக்கசுகாதிகள் தன்னுடையது மல்ல; தேகேந்திரியாதிகளின் செய்கைக்குத் தான் கருத்தாவு மல்லவென்று அறிவானாகில், அப்படித் தெரிந்தபிறகு தேகாதிகளால் அவைகளின் வியாபாரம் நடந்துக்கொண்டிருந்த போதிலும், அவைகளின் சம்பந்தத்தைவிட்டு தேகத்திற்குள் சுகமாயிருப்பான்; என்பதை விளக்கும்பொருட்டு, பட்டணம் திருஷ்டாந்தமாகச் சொல்லப்பட்டது. (கஙு)

கச. 𑌨 𑌕𑌰𑍍𑌤𑍃𑌤𑍍𑌵𑌂 𑌨 𑌕𑌰𑍍𑌮𑌾𑌣𑌿 𑌲𑍋𑌕𑌸𑍍𑌯 𑌸𑍃𑌜𑌤𑌿 𑌪𑍍𑌰𑌭𑍁𑌃।
𑌨 𑌕𑌰𑍍𑌮𑌫𑌲𑌸𑌂𑌯𑍋𑌗𑌂 𑌸𑍍𑌵𑌭𑌾𑌵𑌸𑍍𑌤𑍁 𑌪𑍍𑌰𑌵𑌰𑍍𑌤𑌤𑍇॥

𑌪𑍍𑌰𑌭𑍁𑌃*	ஈசுவரன்
𑌲𑍋𑌕𑌸𑍍𑌯	ஜனங்களுக்கு
𑌕𑌰𑍍𑌤𑍃𑌤𑍍𑌵𑌂	கருத்திருத்துவ (சுவதந்தரம்) த்தை
𑌨𑌸𑍃𑌜𑌤𑌿	உண்டாக்கிறதில்லை
𑌕𑌰𑍍𑌮𑌾𑌣𑌿	கருமங்களை
𑌨	உண்டாக்கிறதில்லை
𑌕𑌰𑍍𑌮𑌫𑌲𑌸𑌂𑌯𑍋𑌗𑌂	கருமபலனிற்பற்றுதலை
𑌨	உண்டாக்கிறதில்லை
𑌸𑍍𑌵𑌭𑌾𑌵𑌸𑍍𑌤𑍁	மாயையானது
𑌪𑍍𑌰𑌵𑌰𑍍𑌤𑌤𑍇	பிரவிருத்தித்திருக்கிறது.

ஈசுவரன் ஜனங்களுக்காக கருத் திருத்துவத்தையாவது, கருமங்களையாவது, கருமபலனிற் பற்றுதலையாவது உண்டாக்கிறதில்லை. மாயையானது பிரவிருத்தித் திருக்கிறது. (கருத்திருத்துவாதி மாயையின் குணத்தாலுண்டானதென்று தாத்பரியம்.)

(ரா) 𑌲𑍋𑌕𑌸𑍍𑌯 = தேவ, மநுஷ்ய, பசு, பக்ஷி, ஸ்தாவராதி ரூபங்களானதும், பிரகிருதி சம்பந்தத்தோடு கூடியிருக்கிறதுமான இந்த லோகத்திற்கு-𑌕𑌰𑍍𑌤𑍃𑌤𑍍𑌵𑌂 = தேவமநுஷ்யாதிகளில் அவரவர்களுக்குத் தனித்தனி கருத்திருத்துவத்தையும், 𑌕𑌰𑍍𑌮𑌾𑌣𑌿 = அவரவர்களுக்குத் தனித்தனி கருமங்களையும், 𑌕𑌰𑍍𑌮𑌫𑌲𑌸𑌂𑌯𑍋𑌗𑌂 = அந்தந்த கருமங்களாலுண்டான பலன்களில் அவரவர்களுக்குத் தனித்தனி சம்பந்தத்தையும், 𑌪𑍍𑌰𑌭𑍁𑌃 = கருமமெல்லாம் நீங்கி தன் சுவசுவரூபத்தோடிருக்கிற ஆத்மாவானவன், 𑌸𑍃𑌜𑌤𑌿 = உண்டாக்கிறதில்லை, 𑌸𑍍𑌵𑌭𑌾𑌵𑌸𑍍𑌤𑍁 = பிரகிருதி வாசனையாகிற அநாதிகாலமாய்த் தொடர்ந்து வந்த பூர்வகருமங்களாலுண்டான தேவமநுஷ்யாதி ஆகாரங்களாகிய பிரகிருதி சம்பந்தத்தினாலுண்டான தேகாபிமான வாசனையானது; 𑌪𑍍𑌰𑌵𑌰𑍍𑌤𑌤𑍇 = உண்டு பண்ணுகிறது. கருத்திருத்துவாதி, சுவபாவத்தினாலுண்டானதேயன்றி ஆத்மாவுக்குக் கருத்திருத்துவ மில்லை யென்பது தாத்பரியம்.

(ஸ்ரீ,வி) 𑌪𑍍𑌰𑌭𑍁𑌃 = ஜடவஸ்துக்களைப்பார்க்கிலும் சமர்த்தனான ஜீவனானவன், 𑌲𑍋𑌕𑌸𑍍𑌯 = ஜனங்களுக்காவது, தனக்காவது - 𑌕𑌰𑍍𑌤𑍃𑌤𑍍𑌵𑌂 = கருத்திருத்துவத்தையாவது, 𑌕𑌰𑍍𑌮𑌾𑌣𑌿 = கருமங்களையாவது,

* (பா) ஆத்மா அல்லது தேஹி.

கர்மபலஸம்யோகம் = கருமபலனையாவது, ந ஸ்ருஜதி = சுவதந்தரனா யுண்டுபண்ணவாவது, தானடையவாவது சக்தனல்ல. ப்ரபு: = சுதந்தரனாய் சகலத்தையு முண்டுபண்ணுகிறவனாகிய ஈசுவரன், ஸ்ருஜதே = சுதந்தரனா யுண்டுபண்ணுகிறார்; அல்லது, ப்ரபு: = ஈசுவரன், லோகஸ்ய = ஜீவர்களுக்கு, கர்த்ருத்வம் = கருதிருத்துவம், கர்மாணி = கருமங்கள், கர்மபலஸம்யோகஞ் = கருமபல சம்பந்தம், இவைகளில் - ந ஸ்ருஜதி = சுவாதந்திரியம் கொடுக்கிறதில்லை. (கச)

கரு. நாதத்தே கஸ்யசித் பாபம் நசைவ ஸுக்ருதம் விபு:।
அஜ்ஞாநேநாவ்ருதம் ஜ்ஞாநம் தேந முஹ்யந்தி ஜந்தவ:॥

விபு:	ஈசுவரன்
கஸ்யசித்	ஒருவனுடைய
பாபம்	பாபத்தையும்
நாதத்தே	கிரகிக்கிறதில்லை
ஸுக்ருதஞ்	புண்ணியத்தையும்
நைவ	கிரகிக்கிறதில்லை
அஜ்ஞாநேந	அக்கியானத்தினாலே
ஜ்ஞாநம்	விவேகமானது
ஆவ்ருதம்	மூடப்பட்டிருக்கிறது
தேந	அதினாலே
ஜந்தவ:	மனிதர்கள்
முஹ்யந்தி	மோகித்திருக்கிறார்கள்.

ஈசுவரன் ஒருவனுடைய பாபத்தையாவது, புண்ணியத்தை யாவது கிரகிக்கிறதில்லை. அக்கியானத்தினாலே விவேகமானது மூடப்பட்டிருப்பதினாலே, மனிதர்கள் மோகித்திருக்கிறார்கள்.

(ஸ்ரீ) ஈசுவரன் சர்வத்திரசமமா யிருக்கிறானென்கிற ஞானமானது; தண்டனையுங்கூட அநுக்கிரகம் தானென்று அறியாமையாகிய அக்கியானத்தினால் மூடப்பட்டிருக்கிறது. அதினால் தங்கள் பூர்வ கருமாநுசாரமாய்த் துக்கத்தை அனுபவிக்கும்போது, பகவான் பக்ஷபாதியென்று எண்ணுகிறார்கள்.

(ஶா) நான் செய்கிறேன், செய்விக்கிறேன், புஜிக்கிறேன், புஜிப்பிக்கிறேன், என்று மோகித்திருக்கிறார்கள்.

(ரா) விபு: = ஆத்மா (ஜீவன்) வானவன், கஸ்யசித் = புத்திர மித்திராளுடைய - பாபம் = பாபபலனாகிய துக்கத்தை, நாதத்தே = போக்கடிக்கிறதில்லை. அதாவது தன்னுடையவனென்கிற அபிமான

த்தால் அந்தப் பாபத்திற்குப் பரிகாரஞ்செய்யவாவது, அந்தப் பாபத்தைத் தான் கிரகித்துக்கொள்ளவாவது ஏற்படுகிறதில்லை. ஈஸு) விசு=சத்துருவாகிய ஒருவனுடைய, ஸுக்ருதம்=புண்ணியபலமாகிய சுகத்தை, நாதத்தே = போக்கடிக்கிற தில்லை. (அதாவது முன்சொன்ன அர்த்தந்தான்) ஏனென்றால், விபுஃ = குறித்த ஒருதேசத்திலிருக்கிறவனல்ல; அதாவது எங்கும் வியாபித்தவன், இவனுக்கு புத்திரமித்திரனென்பது மில்லை. துவேஷியுமில்லை. ஆகையால், ஒருவனுடைய பாபபுண்ணியங்களைப் போக்கடிக்கக் காரணமேயில்லை. ஆனால் உலகத்தில் துவேஷி, பெந்து, என்று வியவகரிக்கப்படுகிறதே யென்றால், அந்த வியவகாரம் பூர்வ கருமவாசனையினாலுண்டானது. எப்படியெனில், அஜ்ஞானேநாவ்ருதம்ஜ்ஞானம் = சுவசுவரூபஞானமானது அக்கியானத்தினால் மறைக்கப்பட்டிருக்கிறது. அதினால் பெந்து, துவேஷி, என்கிற அபிமான முண்டாகிறது.

(ஸ்ரீ,வி) விபுஃ = ஜீவனானவன், கஸ்யசித்பாபம்நாதத்தே = ஒரு துஷ்கருமத்தினுடைய பலமாகிய பாபத்தைச் சுவதந்திரமாயடையவாவது, கஸ்யசித் - ஸுக்ருதம் = ஒரு ஸத்கருமத்தினுடைய பலமாகிய புண்ணியத்தை சுவதந்திரமாயடையவாவது சக்தனல்ல. ஈசுவரன் தான் அந்தக்கருமபலன்களைக்கொடுக்க சக்தன். அல்லது, விபுஃ = ஈசுவரனுக்கு—பாபகருமமாவது, புண்ணியகருமமாவது ஒன்றுமில்லாததினாலே அந்தக் கருமபலனும் அவனுக்கில்லை. பாபபுண்ணியபலன்களற்ற ஈசுவரன் ஒருவனிருப்பானாகில், ஏன் காணப்படுகிறதில்லை யென்றால், ஜீவனுடைய ஞானமானது அக்கியானத்தினால் மறைக்கப்பட்டிருப்பதால், ஈசுவரனை யறியவில்லை. (கரு)

கசா. ஜ்ஞானேந து தத்ஜ்ஞானம் யேஷாம் நாசிதமாத்மந:।
தேஷாமாதித்யவஜ்ஜ்ஞானம் ப்ரகாசயதி தத்பரம்॥

ஆத்மந: ஜ்ஞானேந து }*	பிரம்மஞானத்தினாலே
யேஷாம்	யாருடைய
தத்ஜ்ஞானம்	அந்தஅக்கியானமானது
நாசிதம்	நசிப்பிக்கப்பட்டிருக்கிறதோ
தேஷாம்	அவர்களுக்கு
ஜ்ஞானம்	ஞானமானது

---

* (பா) ஆத்மநாம்=என்றுபாடம், (ஆத்மாக்களுடைய என்று அர்த்தம்.)

ஆதித்யவத்	சூரியனைப்போல
தத்பரம்	பரப்பிரம்மசுவரூபத்தை
ப்ரகாஶயதி	பிரகாசிப்பிக்கிறது.

பிரம்ம ஞானத்தினல் யாருடைய அக்கியானமானது நசிப்பிக்கப்பட்டிருக்கிறதோ, அவர்களுக்கு ஞானமானது சூரியனைப்போல பரப்பிரம்ம சுவரூபத்தைப் பிரகாசிப்பிக்கிறது. (எப்படியென்றால், சூரியனுடைய பிரகாசமானது இருட்டைப்போக்கடித்து வஸ்துக்களைப் பிரகாசிப்பிக்கிறதுபோல.)

(ரா) யேஷாமாத்மநாம் = பிரகிருதியிலிருந்து விடுபட்டிருக்கிற ஆத்மாக்களுடைய, அஜ்ஞாநம் = அநாதிகாலமாய் பிரவிருத்தித்திருக்கிற கருமகூட்டங்களாகிய அக்கியானமானது, ஜ்ஞாநேந = எந்தஞானத்தினலே, அதாவது ஆத்மசுவரூபவிஷய பரிபூர்ணஞானத்தினலே- நாஶிதம் = நசிப்பிக்கப்பட்டதோ, தேஷாம் = அந்த அக்கியானம் நீங்கினவர்களுடைய, தத்பரம், ஜ்ஞாநம்=பரிபூர்ணமானதும் சுபாவமானதுமாகிய அந்த ஞானமானது, ஆதித்யவத்=சூரியனுடைய பிரகாசம்போல், ப்ரகாஶயதி=சகலத்தையும் பிரகாசிப்பிக்கிறது. எவர்களுடைய அக்கியானம் நாசமடைந்ததோ, தேஷாம் = அவர்களுடைய என்கிற இந்த பெகுவசனமானது ஜீவசுவரூபம் பலவென்பதைக் காண்பிவிக்கிறது. அவித்தையினல் பலவாகத் தோற்றுகிறதேயன்றியில் வாஸ்தவத்திலொன்று தானென்னும் பக்ஷம் சரியல்ல. ஏனென்றால், அவித்தை நாசமடைந்தபிறகும், பலவென்கிற அர்த்தமிதில் சொல்லப்பட்டிருப்பதால் ஜீவன்கள் பலவென்பதும், ஜீவேசுவரபேதமென்பதும் ஏற்படுகிறது. (கசா)

கஎ. தத்புத்தயஸ்ததாத்மாநஸ்தந்நிஷ்டாஸ்தத்பராயணா:।
கச்சந்த்யபுநராவ்ருத்திம் ஜ்ஞாநநிர்தூதகல்மஷா:॥

தத்புத்தய:*	நிச்சயமான பிரம்மஞானத்தை யுடையவர்களாயும்
ததாத்மாந:†	பிரம்மத்தினிடத்தில் நிலைத்த மனதை யுடையவர்களாயும்

* (ரா) தன்னுடைய ஆத்மசுவரூப தெரிசனத்தில் நிச்சயஞானமுள்ளவர்களாயும்.

† (ஶம்) பிரம்மமே தன் ஆத்மாவாகவுடையவர்கள் (என்றால்) தானேபிரம்மமென்கிற நிச்சயமுடையவர்கள். (ரா) ஆத்மசுவரூப தெரிசனத்தில் மனதைச் செலுத்துகிறவர்கள். (ஶ்ரீ,வி) தனக்கு பரமாத்மாவே யஜமானனென்று எண்ணுகிறவர்கள்.

𑌤𑌨𑍍𑌨𑌿𑌷𑍍𑌠𑌾𑌃*	பிரம்மநிஷ்டையுடையவர்களாயும்
𑌤𑌤𑍍𑌪𑌰𑌾𑌯𑌣𑌾𑌃†	பிரம்மத்தையே ஆசிரயித்தவர்களாயும்
𑌜𑍍𑌞𑌾𑌨𑌨𑌿𑌰𑍍𑌧𑍂𑌤𑌕𑌲𑍍𑌮𑌷𑌾𑌃 ‡	ஞானத்தினுலேசகலபாபங்களேயும்போக்கடித்துக்கொண்டவர்களாயுமிருக்கிறவர்கள்
𑌅𑌪𑌨𑌰𑌾𑌵𑍃𑌤𑍍𑌤𑌿𑌂§	திரும்பவும்சமுசாரத்திற்குவராத ஸ்தானத்தை (மோக்ஷத்தை)
𑌗𑌚𑍍𑌛𑌨𑍍𑌤𑌿	அடைகிறுர்கள்.

நிச்சயமான பிரம்மஞானத்தையும், பிரம்மத்தினிடத்தில் நிலேத்த மனதையும், பிரம்மநிஷ்டையையும் உடையவர்களாயும், பிரம்மத்தையே ஆசிரயித்தவர்களாயும், ஞானத்தினுல் சகல பாபங்களேயும் போக்கடித்துக்கொண்டவர்களாயு மிருக்கிறவர்கள், திரும்பவும் சமுசாரத்திற்கு வராத ஸ்தானமாகிய மோக்ஷத்தை யடைகிறுர்கள்.

---

௧௮. 𑌵𑌿𑌦𑍍𑌯𑌾𑌵𑌿𑌨𑌯𑌸𑌮𑍍𑌪𑌨𑍍𑌨𑍇 𑌬𑍍𑌰𑌾𑌹𑍍𑌮𑌣𑍇 𑌗𑌵𑌿 𑌹𑌸𑍍𑌤𑌿𑌨𑌿 ।
𑌶𑍁𑌨𑌿 𑌚𑍈𑌵 𑌶𑍍𑌵𑌪𑌾𑌕𑍇 𑌚 𑌪𑌣𑍍𑌡𑌿𑌤𑌾𑌃 𑌸𑌮𑌦𑌰𑍍𑌶𑌿𑌨𑌃 ॥

𑌵𑌿𑌦𑍍𑌯𑌾𑌵𑌿𑌨𑌯𑌸𑌮𑍍𑌪𑌨𑍍𑌨𑍇¶	கல்வியும், வணக்கமுமுள்ள
𑌬𑍍𑌰𑌾𑌹𑍍𑌮𑌣𑍇	பிராமணனிடத்திலும்
𑌗𑌵𑌿	பசுவினிடத்திலும்
𑌹𑌸𑍍𑌤𑌿𑌨𑌿	யானேயினிடத்திலும்
𑌶𑍁𑌨𑌿 𑌚	நாயினிடத்திலும்
𑌶𑍍𑌵𑌪𑌾𑌕𑍇 𑌚𑍈𑌵	நாயை சமயல்செய்து தின்கிறவனிடத்திலும்
𑌸𑌮𑌦𑌰𑍍𑌶𑌿𑌨𑌃	பிரம்மத்தை சமமாய்ப்பார்ப்பவர்கள்
𑌪𑌣𑍍𑌡𑌿𑌤𑌾𑌃	ஞானிகளென்று சொல்லப்படுகிறுர்கள்.

கல்வியும், வணக்கமுமுள்ள பிராமணனிடத்திலும், பசுவினிடத்திலும், யானேயினிடத்திலும், நாயினிடத்திலும், நாய் மாமிசம்

---

* (ஈா) ஆத்மசுவரூபத்தில் எப்போதும் அப்பியாசமுள்ளவர்கள். (ஸ்ரீ.வி) அசஞ்சலமாய் பிரம்மநிஷ்டையை யுடையவர்கள்.

† (ஈா) தன்னுடைய ஆத்மசுவரூபத்தை யறிகிறதே பரமப் பிரயோஜனமாக எண்ணினவர்கள்.

‡ (ஸ்ரீ) பகவத் பிரசாதத்தினுலுண்டான ஞானத்தினுலே சகலபாபங்களு மற்றவர்கள்.

§ (ஈா) புநர்ஜநநமில்லாத தன்னுடைய முக்தசுவரூபத்தை.

¶ (ஶ) விநயம்=உபசமம்.

புஜிப்பவனிடத்திலும், பிரம்மத்தைச் சமமாய்ப்பார்ப்பவர்கள் ஞானிகளென்று சொல்லப்படுகிறார்கள்.

(ரா) பண்டிதா꞉ = பிரகிருதி விமுக்த ஆத்ம சுவரூபத்தையறிந்தவர்கள், ஸமதர்ஶிந꞉ = சகலஜீவ சுவரூபமும், ஞானாகாரமாய் சமமானதென்று அறிகிறார்கள்.

(மீ.வி) ஸமதர்ஶிந꞉=உத்தம, மத்தியம, நிகிர்ஷ்டப் பிராணிகளிடத்தில் சகலகுணபரிபூர்ணரான பரமாத்துமாவானவர், அந்தரியாமியாய்ச் சமமாயிருக்கிறாரென்று அறிகிறவர்கள். என்றால், உத்தமமானவஸ்துவில் பரமாத்மா பூர்ணமாயும், நிகிர்ஷ்டமான வஸ்துவில் சொற்பமாயு மிருக்கிறதாக அக்கியானிகள் நினைப்பார்கள்; விவேகிகள் எங்கும் பரமாத்மா சமமாயிருப்பதாகப் பார்க்கிறார்களென்பது தாத்பரியம். (கஅ)

கக. இஹைவ தைர்ஜித꞉ ஸர்கோ யேஷாம் ஸாம்யே ஸ்தி²தம் மந꞉।
நிர்தோ³ஷம் ஹி ஸமம் ப்³ரஹ்ம தஸ்மாத் ப்³ரஹ்மணி தே ஸ்தி²தா꞉॥

யேஷாம் எவர்களுடைய
மந꞉ மனசானது
ஸாம்யே* { பிரம்மம் சர்வத்திலும் சமமென்கிற விஷயத்தில்
ஸ்தி²தம் ஸ்திரமாயிருக்கிறதோ
தை꞉ அவர்களாலே
இஹைவ இந்தத்தேகத்துட னிருக்கையிலேயே
ஸர்க³꞉ ஜனனமரணமானது
ஜித꞉ ஜயிக்கப்பட்டது
நிர்தோ³ஷம் குற்றமற்ற
ப்³ரஹ்ம பிரம்மமானது
ஸமம் ஹி சர்வத்திலும் சமமானதல்லவா
தஸ்மாத் ஆகையினாலே
ப்³ரஹ்மணி பிரம்மத்தினிடத்தில்
தே அவர்கள்
ஸ்தி²தா꞉ (நிஷ்டையையடைந்து) இருக்கிறார்கள்.

எவர்களுடைய மனசானது பிரம்மம் சகலத்திலும் சமமென்கிற விஷயத்தில் ஸ்திரமாயிருக்கிறதோ அவர்களாலே இந்தத்தேகத்

---

* (மீ.வி) கல்லியாணகுணங்கள், தோஷமின்மை இவைகளில் சமமாயிருக்கிற.

துடனிருக்கையிலேயே ஜனன மரணமானது ஜயிக்கப்பட்டது. குற்றமற்ற பிரம்மமானது சர்வத்திலும் சமமானதல்லவா? ஆகையினாலே பிரம்மத்தினிடத்தில் அவர்களிருக்கிறார்கள் (பிரம்மசுவரூபத்தை யடைகிறார்களென்பது கருத்து.)

(ஸ்ரீ) யோக்கியாயோக்கியர்களிடத்தில் சமமாயிருக்கத்தகாது. தாரதம்மிய ஞானமிருக்கவேண்டியது. அப்படித் தாரதம்மியமில்லாமல் இருவரையும் சரியாய் எண்ணி நடக்கிறவனுக்கு இந்தலோகத்திலும், பரலோகத்திலும் நிந்தனையே யுண்டாகிறதென்று மௌ[illegible], சொல்லியிருக்கிறாரே! அப்படியிருக்க சகலத்தையும் சமமாய் எப்படிப் பார்க்கலாமென்றாலோ, ஆத்மசுவரூபஞான மெவனுக்குண்டாகவில்லையோ அவனுக்குத் தாரதம்மிய ஞானம் சொல்லப்பட்டதேயன்றி ஆத்ம சுவரூப ஞானமுடையவனுக்குத் தாரதம்மிய ஞானஞ் சொல்லப்படவில்லை.

(ரா) ஸாம்யே = பிரகிருதி விமுக்த ஆத்ம சுவரூபமெல்லாம் சமமானதென்கிற விஷயத்தில், யேஷாம் மந: ஸ்திதம் = எவர்களுடைய மனசானது ஸ்திரமா யிருக்கிறதோ, தை: = அவர்களாலே, இஹைவ = சாதனானுஷ்டான சமயத்திலேயே, ஸர்க்கோ ஜித: = ஜனன மரணமானது ஜயிக்கப்பட்டது. நிர்தோஷம் = பிரகிருதி சம்பந்த தோஷமற்றதும், ஸமம் ஹி = சகலத்திலும் ஞான சுவரூபமாகவே யிருக்கிறதும்தான் ஆத்மவஸ்து. அதுதான், ப்ரஹ்ம = பிரம்மம் என்று சொல்லப்படுகிறது. தே = அந்த பிரகிருதி விமுக்த ஆத்மசுவரூபிகள், ப்ரஹ்மணி ஸ்திதா: = ஞானாகார சுவரூபத்தோடிருக்கிறார்கள். (கக)

உ0. ந ப்ரஹ்ருஷ்யேத் ப்ரியம் ப்ராப்ய நோத்விஜேத் ப்ராப்ய சாப்ரியம்। ஸ்திரபுத்திரஸம்மூடோ ப்ரஹ்மவித் ப்ரஹ்மணி ஸ்தித:॥

ஸ்திரபுத்தி:	பிரம்மத்தினிடத்தில் ஸ்திரமான புத்தியை யுடையவனும்
அஸம்மூட:*	முற்றிலுமோகமற்றவனும்
ப்ரஹ்மணி ஸ்தித:	பிரம்மநிஷ்டையையுடையவனுமிருக்கிற
ப்ரஹ்மவித்†	பிரம்மஞானியானவன்
ப்ரியம் ப்ராப்ய	இஷ்டமானதையடைந்தும்

---

* (ரா) தேகமே ஆத்மாவென்று நினையாதவன். (ஸ்ரீ,வி) தான் சுவதந்திரனென்கிற அக்கியானமில்லாதவன்.

† (ஸ்ரீ,வி) பரமாத்மாவே சுவதந்திரனென்று அறிந்தவன்.

ந ப்ர ஹ்ருஷ்யேத்	சந்தோஷிக்கிறதில்லை
ப்ரியம் ப்ராப்ய ச	அநிஷ்டமானதை யடைந்தும்
நோத்விஜேத்	விசனப்படுகிறதில்லை.

பிரம்மத்தினிடத்தில் ஸ்திரமான புத்தியை யுடையவனாயும், முற்றிலும் மோகமற்றவனாயும், பிரம்மநிஷ்டையை யுடையவனாயுமிருக்கிற பிரம்மஞானியானவன் இஷ்டமானதை யடைந்ததினால் சந்தோஷமாவது, அநிஷ்டமானதை யடைந்ததினால் விசனமாவது படுகிறதில்லை.

(ஈா) (முந்திய சுலோகத்தில் செய்ததுபோலவே இந்தச் சுலோகத்திலும், மேலாக பிரம்ம பரமாகசொல்லியிருப்பவைகளையெல்லாம் ஆத்மபரமாக அர்த்தஞ்செய்திருப்பதுதான் வித்தியாசம், மற்றவைகள் வித்தியாசமில்லை.)

(ஸூா) இப்படிப்பட்ட பிரம்மநிஷ்டனுக்கு இஷ்டா நிஷ்டமெப்படியுண்டாகுமென்றாலோ, அவனுக்கு இஷ்டமானதும், அநிஷ்டமானதுமில்லை, யென்பது நிச்சயமே. ஆனால், பிராரப்தகருமமானது அவனை இந்தத்தேகமுள்ளவரையில் விடாது. அதை அவன் அநுபவித்தே தீரவேண்டும். அப்படி அநுபவிக்கும் விஷயத்தில் அந்தத் தேகத்திற்குண்டாகிற இஷ்டாநிஷ்டங்களை அவன் அனுபவிப்பதேயில்லை. ஆனால், அவன் அநுபவிப்பதுபோல் பிறருக்குக் காணப்படும்.

(௨௦)

௨௧. பாஹ்யஸ்பர்ஶேஷ்வஸக்தாத்மா விந்தத்யாத்மநி யத்ஸுகம்।
ஸ ப்ரஹ்மயோகயுக்தாத்மா ஸுகமக்ஷயமஶ்நுதே॥

பாஹ்யஸ்பர்ஶேஷு	உலகத்திலுள்ளவஸ்துக்களில்
அஸக்தாத்மா	ஆசையற்றமனசையுடையவன்
ஆத்மநி*	தன்னிடஅந்தக்கரணத்தில்
யத் ஸுகம் †	எந்தச்சுகமுண்டோ!
(தத் ஸுகம்)	அந்தச்சுகத்தை
விந்ததி	அடைகிறான்

* (ஈா) தன்னுடைய ஆத்மசுவருபத்தில்.

† (ஈா) யஸ்ஸுகம் - என்றுபாடம், யஃ=எவன், ஸுகம் = சுகத்தை. விந்ததி=அடைகிறானோ - ஸஃ=அவன் என்று அந்வயம்.

ப்ரஹ்மயோகயுக்தாத்மா	பிரம்மத்தியானத்தில் மனதையுடையவன் (ஆகில்)
ஸ:	அவன்
அக்ஷயம்	நாசமற்ற
ஸுகம்	சுகத்தை
அஶ்நுதே	அடைகிருன்.

உலகத்திலுள்ள விஷயங்களில் ஆசையற்ற மனதையுடையவன் தன்னிட அந்தக்கரணத்தில் எந்தச்சுகமுண்டோ அந்தச்சுகத்தையடைகிருன். பிரம்மத்தியானத்தில் மனசையுடையவனுனல், அவன் நாசமற்ற சுகத்தையடைகிருன். என்றுல் விஷயங்களிலாசையுள்ளவனுக்கு எப்பவும் மனதில் கவலையுண்டாய்க்கொண்டேயிருக்கும். ஆசையற்ற மனதையுடையவனுகவானுல் கவலையற்ற அந்தக்கரணத்தை யடைகிருன். அப்படிக் கவலையற்றிருப்பதே சுகமல்லவா? ஆனுலிது அற்பசுகமே. கவலையற்ற அந்த அந்தக்கரணம் பிரம்மத்தியானத்தில் நின்றுவிட்டால் நாசமற்ற மோக்ஷசுகம் கிடைக்குமென்பது கருத்து. (உக)

உஉ. யே ஹி ஸம்ஸ்பர்ஶஜா போகா து:கயோநய ஏவ தே।
ஆத்யந்தவந்த: கௌந்தேய ந தேஷு ரமதே புத:॥

கௌந்தேய	ஓ ! குந்திபுத்திரா !
ஸம்ஸ்பர்ஶஜா: *	விஷயங்களினுலுண்டான
போகா:	போகங்கள், அல்லது சுகங்கள்
யே	எவையோ
தே	அவை
து:கயோநய ஏவ	துக்கத்திற்குக்காரணமானவைகளே
ஹி	ஏனென்றுல்
ஆத்யந்தவந்த:	உண்டாவதும், அழிவதுமாகவேயிருக்கின்றன
தேஷு	அவைகளில்
புத:	உண்மைதெரிந்தவிவேகியானவன்
ந ரமதே	சந்தோஷிக்கிறதில்லை.

ஓ ! அர்சுன ! விஷயங்களினுலுண்டான சுகங்கள் எவையோ அவை துக்கத்திற்குக் காரணமானவைகளே. ஏனென்றுல், உண்டாவதும், அழிவதுமா யிருக்கின்றன. (நிலையற்றதுகள்) அவைகளில், உண்மைதெரிந்த விவேகியானவன் சந்தோஷமடைகிறதில்லை. (உஉ)

---

* (சா) விஷயேந்திரிய சம்பந்தத்தினுலுண்டான. (ஸூ) இதின் உ-வது அத்தியாயம். கச-வது சுலோகத்திலுள்ள "மாத்ராஸ்பர்ஶா:" - பார்க்க.

உ௩. ஶக்நோதீஹைவ யஸ்ஸோடும் ப்ராக்ஶரீரவிமோக்ஷணாத்।
காமக்ரோதோத்பவம் வேகம் ஸ யுக்தஸ்ஸ ஸுகீ நர:॥

காமக்ரோதோத்பவம்	ஆசை, கோபம் இவைகளிஞலுண்டாகும்
வேகம்	மனத்துடிப்பை
இஹைவ	உடனேக்குடனே (இந்தஜன்மத்தில்தானே)
ஶரீரவிமோக்ஷணாத் ப்ராக்	* சரீரத்தை விடுவதற்கு முந்தியே
ஸோடும்	சகிக்கிறதற்கு
ய: நர:	எந்தமனிதனைவன்
ஶக்நோதி	சக்தியுடையவனே
ஸ:	அவன்
யுக்த:	மனச்சமாதானமுள்ளயோகி
ஸ:	அவன்
ஸுகீ †	சுகமுள்ளவன்.

ஆசை, கோபமிவைகளாலுண்டாகும் மனத்துடிப்பை (அதுண்டான) உடனேக்குடனே (சகித்து, அப்படியே) சரீரமுள்ளவரையில் சகிக்கிறதற்கு, எந்தப் புருஷன் சக்தியுடையவனே, அவனே மனச்சமாதானமுள்ளயோகி. அவனே சுகி.

(ஸ்ரீ) பிராணவியோகமான பிறகு ஸ்திரீகள் ஆலிங்கனஞ்செய்வதிஞலும், புத்திரன் தகனஞ்செய்வதிஞலும், எப்படி மனேவிகாரமுண்டாகிறதில்லையோ, அதுபோல உயிரோடிருக்கையிலேயே தன் தேகவிஷயமாயுண்டாகும் சுகதுக்கங்களிலும் விகாரமடையாமலிருக்கவேண்டுமென்பது கருத்து. (இதற்கு ஞானவாசிஷ்ட சுலோகத்தை உதாகரிக்கிருர். அதாவது) "ப்ராணே கதே யதா தேஹ: ஸுகது:கே ந விந்ததி। ததா சேத் ப்ராணயுக்தோபி ஸ கைவல்யாஶ்ரமே வஸேத்॥"

(ரா) இதில் சொல்லப்பட்டிருக்கிற, காம = ஆசை, இதெப்படிப்பட்டதென்ருல், தனக்கு எது சுகமென்று காணப்படுகிறதோ, அந்த வஸ்துக்களைப் பார்ப்பது கேட்பது முதலியவைகளாலுண்டாகும் விருப்பம். க்ரோத = கோபம், இதெப்படிப்பட்டதென்ருல், தனக்கு எது துக்கத்தை யுண்டாக்கிறதோ அந்தவஸ்துக்களைப் பார்ப்பது கேட்பது, நினைப்பது முதலியவைகளாலுண்டாகும் வெறுப்

* (ரா) சாதனுநுஷ்டான சமயத்தில்.

† (ரா) ஆத்மாநுபவத்திஞலுண்டாகும்சுகத்தை யடைந்தவனுகிருன்.

றுப்பு; வெமம=மனத்துடிப்பு; இதுகாமத்தினால் உண்டானது, கோபத்தினாலுண்டானதென்று இருவகைப்படும். காமத்தினாலுண்டாவது-மயிர்க்கூர்ச்செறிகிறது, கண்கள் முகம் இவைகளில் மலர்ச்சியுண்டாகிறது, கண்களில் ஆநந்தபாஷ்பமுண்டாகிறது, புன்சிரிப்புண்டாகிறது, இப்படிப்பட்டவைகளினால் மனதிலுண்டாகும் பரபரப்பு. குரோதத்தினாலுண்டாவது-தேகப்படபடப்பு, வேர்வை, உதட்டைக்கடித்தல், கண்கள் செவப்பது, வாய்குளறல், இவைகளினால் மனதிலுண்டாகும் பரபரப்பு. வொாஷம=சகிப்பது; எப்படிப்பட்டதென்றால், மேல்கண்ட காமக்குரோதங்களினா லுண்டாகும் மனத்துடிப்பை அதுண்டானவுடனே, அதற்குள்ளாகாமல் விவேகத்தினால் அடக்குவதுதான்.

(உ) (ஸ்ரீ,வி) பசு பக்ஷிமுதலிய தேகத்தையடைந்தால் காமக்குரோதாதிகளை யடக்குவது சாத்தியமல்ல. ஆகையால், இந்தமனுஷ்ய தேகத்திலிருக்கையிலேயே அடக்கவேண்டுமென்று சொல்லப்பட்டது. (உங)

உச. யொஂதஸுவொஂதராராமஸ்ததாந்தஜ்யோதிரேவயஃ।
ஸயோகீப்ரஹ்மநிர்வாணம் ப்ரஹ்மபூதோஂதிகச்சதி॥

அந்தஸுவஃ	தன் ஆத்மாவிடத்திலேயே சுகமுடையவனும்
அந்தராராமஃ*	தன் ஆத்மா விடத்திலேயே கிரீடையுடையவனும்
யஃ	எவனிருக்கிறானோ
ததா	அப்படியே
அந்தர்ஜ்யோதிரேவ†	தன் ஆத்மாவிடத்திலேயே பிரகாச முடையவனாய்
யஃ	எவனிருக்கிறானோ
ஸஃ யோகீ	அந்தப் பிரம்மநிஷ்டனான யோகியானவன்

---

* (ஸ்ரீ) தன், விளையாடல் ஆத்மாவிடத்திலேயே யன்றி வெளிவஸ்துக்களிடத்திலுண்டாவதில்லை. (உ) அந்தர = பரமாத்மதெரிசனம், ஸ்பரிசனம், சல்லாபம் முதலிய பலவிதமாயுண்டாகப்பட்ட, ஸுகஃ=சுகமுடையவன். (ஸ்ரீ,வி) பகவத்தெரிசனத்தினா லுண்டான சுகத்தையுடையவன்.

† (ஸ்ரீ,வி) தனக்குள்ளே பிரகாசித்துக்கொண்டிருக்கிற பகவானாகிற ஜோதியையுடையவன்.

𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑌭𑍂𑌤𑌃*	ஜீவன்முக்தனாய், அல்லது பிரம்மசுவரூபமாய்
𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑌨𑌿𑌰𑍍𑌵𑌾𑌣𑌂†	பிரம்மத்தில் லயத்தை, அல்லது பிரம்மாநந்தத்தை
𑌅𑌧𑌿𑌗𑌚𑍍𑌛𑌤𑌿	பூர்ணமாயடைகிறான்.

தன் ஆத்மாவிடத்திலேயே சுகத்தையும், கிரீடையையும், அப்படியே பிரகாசத்தையும், அடைந்திருப்பவனெவனோ, அந்தயோகியானவன் பிரம்மசுவரூபமாய் பிரம்மத்தில் லயத்தையடைகிறான்.()

உரு. 𑌲𑌭𑌨𑍍𑌤𑍇 𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑌨𑌿𑌰𑍍𑌵𑌾𑌣𑌂 𑌋𑌷𑌯𑌃 𑌕𑍍𑌷𑍀𑌣𑌕𑌲𑍍𑌮𑌷𑌾𑌃।
𑌛𑌿𑌨𑍍𑌨𑌦𑍍𑌵𑍈𑌧𑌾 𑌯𑌤𑌾𑌤𑍍𑌮𑌾𑌨𑌃 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌭𑍂𑌤𑌹𑌿𑌤𑍇 𑌰𑌤𑌾𑌃॥

𑌕𑍍𑌷𑍀𑌣𑌕𑌲𑍍𑌮𑌷𑌾𑌃	பாபங்களைப் போக்கடித்துக்கொண்டிருக்கிற
𑌛𑌿𑌨𑍍𑌨𑌦𑍍𑌵𑍈𑌧𑌾𑌃‡	சமுசயம், அக்கியான மிவைகளற்றிருக்கிற
𑌯𑌤𑌾𑌤𑍍𑌮𑌾𑌨𑌃	இந்திரியங்கள், மனசு இவைகளைச் சுவாதீனமாய் வைத்துக்கொண் டிருக்கிற
𑌸𑌰𑍍𑌵𑌭𑍂𑌤𑌹𑌿𑌤𑍇 𑌰𑌤𑌾𑌃	சகலப் பிராணிகளுக்கும் நன்மையைக் கோறிக்கொண்டிருக்கிற
𑌋𑌷𑌯𑌃§	ரிஷிகள் (ஞானிகள்)
𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑌨𑌿𑌰𑍍𑌵𑌾𑌣𑌂¶	பிரம்மத்தில் லயத்தை, அல்லது மோக்ஷத்தை, அல்லது பிரம்மாநந்தத்தை
𑌲𑌭𑌨𑍍𑌤𑍇	அடைகிறார்கள்.

பாபங்களையும், சமுசயத்தையும், அக்கியானத்தையும், நிவர்த்தித்துக்கொண்டும், இந்திரியங்கள், மனசு, இவைகளை சுவாதீனத்

---

* (ஸ்ரீ,வி) பிரம்மத்தினிடத்தில் நிஷ்டையை யுடையவனாய்.

† (ரா) தன்னுடைய ஆத்மாநுபவசுகத்தை.

‡ (ரா) சீதோஷ்ணாதித்வந்த்வங்க ளற்றவர்கள். (ஶ) (ஸ்ரீ,வி) 𑌛𑌿𑌨𑍍𑌨𑌦𑍍𑌵𑍈𑌧𑌾𑌯𑌤𑌾𑌤𑍍𑌮𑌾𑌨𑌃, 𑌛𑌿𑌨𑍍𑌨𑌦𑍍𑌵𑍈𑌧𑌾𑌃=சமுசயம், விபரீதஞான மிவைகளற்றவர்களாயும், 𑌯𑌤𑌾𑌤𑍍𑌮𑌾𑌨𑌃 = விசாலமானம னதையுடையவர்களாயு மிருக்கிறவர்கள். (ஸ்ரீ,வி) மனசுவாதீனமுடையவர்கள்.

§ (ரா) ஆத்மதெரிசன முள்ளவர்கள்.

¶ (ரா) தன்னுடைய ஆத்மாநுபவசுகத்தை. (ஶ) பிரம்மத்தினால் கொடுக்கப்பட்ட சுகத்தை. (ஸ்ரீ,வி) பிராகிருத சரீரமில்லாத பிரம்மத்தை.

தில் வைத்துக்கொண்டும் சகல பிராணிகளுக்கு நன்மையையே கோறிக்கொண்டுமிருக்கிற ஞானிகள் பிரம்மத்தை யடைகிருர்கள். (ஜீவன் முக்தர்களாகிருர்கள்.) (௨௫)

---

௨௬. 𑌕𑌾𑌮𑌕𑍍𑌰𑍋𑌧𑌵𑌿𑌯𑍁𑌕𑍍𑌤𑌾𑌨𑌾𑌂 𑌯𑌤𑍀𑌨𑌾𑌂 𑌯𑌤𑌚𑍇𑌤𑌸𑌾𑌂।
𑌅𑌭𑌿𑌤𑍋 𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑌨𑌿𑌰𑍍𑌵𑌾𑌣𑌂 𑌵𑌰𑍍𑌤𑌤𑍇 𑌵𑌿𑌦𑌿𑌤𑌾𑌤𑍍𑌮𑌨𑌾𑌂॥

𑌕𑌾𑌮𑌕𑍍𑌰𑍋𑌧𑌵𑌿𑌯𑍁𑌕𑍍𑌤𑌾𑌨𑌾𑌂 — ஆசை கோபங்களிலிருந்து விடுபட்டும்
𑌯𑌤𑌚𑍇𑌤𑌸𑌾𑌂 — மனதை யடக்கியும்
𑌵𑌿𑌦𑌿𑌤𑌾𑌤𑍍𑌮𑌨𑌾𑌂* — ஆத்ம தத்துவத்தை யறிந்துமிருக்கிற
𑌯𑌤𑍀𑌨𑌾𑌂† — யதி (சகலகருமத்தையும்விட்ட பிரம்ம நிஷ்டர்) களுக்கு
𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑌨𑌿𑌰𑍍𑌵𑌾𑌣𑌂‡ — பிரம்மத்தில் லயம், அல்லது மோக்ஷம், அல்லது பிரம்மாநந்தம்
𑌅𑌭𑌿𑌤𑌃§ — இருபக்கத்திலும் (தேகத்தோடிருக்கையிலும், தேகம்போன பின்பும்)
𑌵𑌰𑍍𑌤𑌤𑍇 — இருக்கிறது.

ஆசை கோபங்களிலிருந்து விடுபட்டும், மனதை யடக்கியும், ஆத்மதத்துவத்தை யறிந்தும் சகல கருமங்களும் விட்டுப்போயிருக்கிற பிரம்ம நிஷ்டர்களான யதிகளுக்கு பிரம்மாநந்த மெவ்விடத்திலு மிருக்கின்றது. (௨௬)

---

௨௭. 𑌸𑍍𑌪𑌰𑍍𑌶𑌾𑌨𑍍𑌕𑍃𑌤𑍍𑌵𑌾 𑌬𑌹𑌿𑌰𑍍𑌬𑌾𑌹𑍍𑌯𑌾𑌂𑌶𑍍𑌚𑌕𑍍𑌷𑍁𑌶𑍍𑌚𑍈𑌵𑌾𑌨𑍍𑌤𑌰𑍇 𑌭𑍍𑌰𑍁𑌵𑍋𑌃। 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌣𑌾𑌪𑌾𑌨𑍌 𑌸𑌮𑍌 𑌕𑍃𑌤𑍍𑌵𑌾 𑌨𑌾𑌸𑌾𑌭𑍍𑌯𑌨𑍍𑌤𑌰𑌚𑌾𑌰𑌿𑌣𑍌॥

௨௮. 𑌯𑌤𑍇𑌨𑍍𑌦𑍍𑌰𑌿𑌯𑌮𑌨𑍋𑌬𑍁𑌦𑍍𑌧𑌿𑌰𑍍𑌮𑍁𑌨𑌿𑌰𑍍𑌮𑍋𑌕𑍍𑌷𑌪𑌰𑌾𑌯𑌣𑌃।
𑌵𑌿𑌗𑌤𑍇𑌚𑍍𑌛𑌾𑌭𑌯𑌕𑍍𑌰𑍋𑌧𑍋 𑌯𑌃 𑌸𑌦𑌾 𑌮𑍁𑌕𑍍𑌤 𑌏𑌵 𑌸𑌃॥

𑌬𑌾𑌹𑍍𑌯𑌾𑌨𑍍 𑌸𑍍𑌪𑌰𑍍𑌶𑌾𑌨𑍍 — (தேகத்திற்கு) வெளியிலுள்ள விஷயங்களை

---

* (ரா) 𑌵𑌿𑌜𑌿𑌤𑌾𑌤𑍍𑌮𑌨𑌾𑌂 - என்றுபாடம் = மனதைஜெயித்தவர்கள்.

† (ரா) (ஸ்ரீ,வி) முயற்சிசெய்கிறவர்களுக்கு.

‡ (ரா) தன்னுடைய ஆத்மாநுபவசுகம்.

§ (ஶம்) கைக்குள்ளேயே (ஐ) எவ்விடத்திலும் (ஸ்ரீ,வி) எந்தக்காலத்திலும் இடத்திலும். (ஸ்வா) சீக்கிரமாய், தக்ஷணமே, ஸமீபத்தில்.

பஹி꞉ க்ருத்வா	வெளியில்தள்ளியும்
சக்ஷு꞉	கண்களை
ப்ருவோ꞉ அந்தரே ஏவ *	புருவங்களின் மத்தியிலேயே
க்ருத்வா	வைத்து
ப்ராணாபானௌ	பிராணுபான வாயுக்களை
நாஸாப்யந்தரசாரிணௌ	மூக்குக்குள்ளாக சஞ்சரிக்கும்படியாய்
ஸமௌ க்ருத்வா	சமமாகச்செய்து
யதேந்த்ரியமனோபுத்தி꞉ †	இந்திரியங்கள், மனசு, புத்தி இவைகளை யடக்கி
விகதேச்சாபயக்ரோத꞉	ஆசை, பயம், கோபம் இவைகளைவிட்டு
மோக்ஷபராயண꞉	மோக்ஷத்தையே யெதிர்பார்த்துக்கொண்டிருக்கிற
முனி꞉ ய꞉ ‡	மௌனத்தோடு கூடிய யோகி யெவனோ
ஸ꞉	அவன்
ஸதா §	எப்போதும்
முக்த ஏவ ¶	முக்தனே.

தேகத்திற்கு வெளியிலிருப்பதாகிய சப்தாதி விஷயங்களைத் தேகத்திற்குள் சேரவொட்டாமல் வெளியில் தள்ளியும், கண்களைப் புருவங்களின் மத்தியில்வைத்தும், பிராணுபானவாயுக்களை மூக்குக்

---

* (ஙா) நாஸிகாக்ரே. (ஸ்வ) மூக்குநுனி—நுனி என்பது புருவத்திற்குச் சமீபத்தில் சிறுத்திருக்கிற பாகமென்றும், அல்லது இதை அடியாகவைத்துக்கொண்டால், மற்றொருமுனையா யிருப்பதை நுனி என்றும் சொல்லலாம். ஆனுல் புருவத்தின் மத்தியென்று இந்தச் சுலோகத்தி லிருப்பதாலும் அதற்கே-நாஸிகாக்ரே-என்று (ஙா) அர்த்தஞ் செய்திருப்பதாலும், மூக்கு நுனி புருவத்திற்கு சமீபத்தில் சிறுத்திருக்கிற பாகமென்று தான் அர்த்தமாகிறது. சு — வது அத்தி. கரு-அ-வது அத்தியாயம் கo - இந்தச் சுலோகங்களையும் பார்க்க.

† (ஙா) ஆத்மதெரிசனத்தின் பொருட்டு இந்திரிய மனசு புத்திகளை யடக்கி.

‡ (ஙா) ஆத்மதெரிசனத்திலேயே யிருப்பவன்.

§ (ஙா) சாதநாநுஷ்டான சமயத்திலும்.

¶ (மீ,வி) முக்தன்போலுள்ளவனே. அதாவது காமக்குரோதாதிகளிலிருந்து விடுபட்டவனுனதினுலே முக்தனுக்கு சமானமானவன்.

குள்ளாகச் சமமாய் சஞ்சரிக்கும்படி (கும்பகம்) செய்தும், இந்திரியம் மனசு புத்திகளையடக்கியும், ஆசை பயம் கோபங்களை விட்டும், மோக்ஷத்தையே யெதிர் பார்த்துக்கொண்டு மிருக்கிற மௌனத்தோடுகூடிய யோகியெவனோ, அவன் எப்போதும் முக்தனே. (என்றால், சகல துக்கங்களிலுமிருந்து விடுபட்டவனே என்பது தாத்பரியம்.)

(வ்யா) ஸ்ரீதரசுவாமிகளுடைய வியாக்கியானத்தை ஆதாரமாய்க்கொண்டு இந்தச் சுலோகங்களிலுள்ள அடியில் விவரித்த பதங்களுக்கு விரிவாய் அர்த்த மெழுதப்படுகிறது. "வெளியி லுள்ள விஷயங்களை வெளியில்தள்ளி" என்றால், இந்திரியங்களுக்குப் புலப்படுவதாகிய சப்த, ஸ்பரிச, ரூப, இரச, கெந்தங்களும், இவைகளையுடைய வஸ்துக்களுந்தான், விஷயங்களென்று சொல்லப்படுகின்றன. இந்த விஷயங்களை இந்திரியங்கள் கிரகித்துக்கொண்டுபோய் மனதினிடத்தில் சேர்க்கின்றன. மனசு அந்தவிஷயங்களை புத்தியினிடத்தில் சேர்க்கிறது. புத்தியானது அந்த விஷயங்களை தன் சமீபத்திலிருக்கிற ஆத்மாவிடத்தில்சேர்க்கிறது. ஆத்மா அந்தவிஷயங்களைக் கிரகித்தானானால் அந்தவிஷயங்களினா லுண்டாகிற சுகதுக்கங்களை ஆத்மா அடைகிறான்; அந்த சுகதுக்கங்களை ஆத்மா கிரகித்துக்கொண்டிருக்கிறவரையிலும் நிஷ்டைசெய்ய யோக்கியனாகமாட்டான். ஆகையினாலே தேகத்திற்குவெளியிலிருப்பதாகிய விஷயங்களை வெளியிலிருந்து தன்னிடத்திற்குக் கொண்டுவந்து சேர்க்க இடம் கொடாமல், வெளியிலே தள்ளிவிடவேண்டுமென்று சொல்லப்பட்டது. தன் சமீபமாகவந்துவிட்ட விஷயங்களை யநுபவிக்காமலே தள்ளிவிடுவதற்கு நல்ல ஞானி தகுந்தவனானாலும் யோகாப்பியாசி தகுந்தவனல்ல. ஆகையாலவனுக்குபாயம் இந்தச் சுலோகத்திலேயே சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. அதாவது விஷயங்களை எதெது தன்னிடம் கொண்டுவந்து சேர்க்கிறதோ அந்தப்புத்தி, மனசு, இந்திரியங்களை அடக்குவதுதான். இவைகளில் முதலிலடக்கவேண்டியது இந்திரியங்கள்தான். ஏனென்றால், அவைகள்தான் முதலில் விஷயங்களைக் கிரகிக்கின்றன. அப்பியாசத்தினால் முதலில் இந்திரியங்களையும் பிறகு மனதையும் பிறகு புத்தியையும் கிரமமாயடக்கவேண்டும். இவைகளடங்கிவிட்டால் சுகதுக்காதிகள் ஆத்மாவுக்குண்டாக ஹேதுவேயில்லை. இந்திரியங்களில் பிரதான இந்திரியங்களாகிய கண் மூக்கு வாய்களை அடக்கும் மார்க்கமும், இதில் சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. எப்படியென்றால், கண்களை மூடிக்கொண்டால் தூக்கம்வரும். திறந்திருந்தால் விஷயங்களைக் கிரகிக்குமாகையால் அவைக் கண்கள் மூடியும், அவைக்கண்கள் திறந்து மிருக்கும்படி செய்து அவைகளின் பார்வையை புருவங்களின் மத்தியில் நிறுத்தும்படிக்கும், பிராணாபான வாயுக்கள்மூலமாய் மூக்கு வாசனை முதலியவை

களைக் கிரகிக்கிறபடியால் அந்தவாயுக்களை வெளியிலும், உள்ளேயும் அதிகமாய் சஞ்சரிக்கவிடாமல் மூக்குக்குள்ளாகவே அடக்கும்படிக்கும் (ஏனென்றால், அப்படி வாயுக்களை முழுதுமடக்கி விட்டால் பிராணன் நிற்கமாட்டா தாகையாலும், முழுதும் விட்டும், இழுத்தும்வந்தால் வாசனை முதலியவைகளைக் கிரகித்துக் கொண்டுவருமாகையாலும் தான்.) மௌநம்=மௌனமானது - வாக்கு, நாக்கு, இவைகளின் பிரவிருத்தியை தடுக்குமாகையால் மௌனத்தினால் வாக்கை நிறுத்தும்படிக்கும் சொல்லப்பட்டது. (உஎ·உஅ)

உ௯. போக்தாரம்யஜ்ஞதபஸாம் ஸர்வலோகமஹேஶ்வரம்।
ஸுஹ்ருதம்ஸர்வபூதாநாம் ஜ்ஞாத்வாமாம்ஶாந்திம்ருச்சதி॥

யஜ்ஞதபஸாம்	யக்கியம், தபசு, இவைகளின்பலன்களை
போக்தாரம்*	அனுபவிக்கிற, அல்லது இரக்ஷிக்கிறவும்
ஸர்வலோகமஹேஶ்வரம்	சகல லோகங்களுக்கும் மகேசுவரனுயிருக்கிறவும்
ஸர்வபூதாநாம் ஸுஹ்ருதம்	சகலபிராணிகளுக்கு முபகாரியாகவிருக்கிறவும்
மாம்	என்னை
ஜ்ஞாத்வா	(யோகநிஷ்டையால்) அறிந்து
ஶாந்திம்	மோக்ஷத்தை
ருச்சதி	அடைகிறான்.

யக்கியம், தபசு, இவைகளின் பலன்களை அனுபவிக்கிறவனையும் அல்லது இரக்ஷிக்கிற (பலன்களைக்கொடுத்து சம்ரக்ஷணை செய்கிற) வனையும், சகலலோகங்களுக்கு ஈசன் (யஜமான்அல்லது பிரபு) ஆயும், சகலபிராணிகளுக்கு முபகாரியாயுமிருக்கிற என்னையெவன் அறிகிறானோ, அவன் மோக்ஷத்தை யடைகிறான்.

(ஶா) நான் சகலலோகத்திற்கும் ஈசனென்றும், சகலப் பிராணிகளுக்கும் சுகிருத்தென்றும் அறிந்து கருமயோகம் செய்வதிலேயே சுகத்தை யடைகிறான்.

(ஸ்ரீ) யக்கியம், தபசு இவைகளின் பலனைத்தான் அனுபவிக்கிறதாக பகவான் சொன்னதின்கருத்தானது (௫) சொல்லியிருக்கிற வபிப்பிராயத்தை யனுசரித்து விவரமாய்ச் சொல்லப்படுகிறது. அதாவது, சர்வப்பிராணிகளுக்கு மீசனுன பரமாத்துமாவானவர், அவரதீனளாகிய ஜீவர்கள்செய்கிற யக்கியதபசுகளின் பூர்ணமானபலன்களி

---

* (ஶா) கருத்தாவாகவும், தேவதாரூபியாகவு மிருந்து புஜிக்கிற.

ல் அந்தந்த ஜீவசுபாவத்திற்குத் தகுந்தபடி அவர்களுக்கு எவ்வளவு கிடைக்கத்தகுமோ அவ்வளவை அவர்களுக்குக் கொடுத்து மிச்சத்தை ஈசுவரனே யனுபவிக்கிறார். அதெப்படியென்றால், இராஜாவினால் அந்நியதேசத்திற்கு யுத்தத்தின் பொருட்டு அனுப்பப்பட்ட சேனைத்தலைவன் அவ்விதமாகப்போய்ப் பிறதேசத்தை ஜயித்து சம்பாதித்துவந்த பொருள்களை முழுதும் அந்த இராஜாவே புஜிக்கிறான். ஆனால் அந்த சேனாதிபதிமுதலியவர்களில் அவரவர்களின் யோக்கியதாநுசாரமாய் அந்தப்பொருளில் சிலபாகம் அவர்களுக்குக் கொடுப்பதுபோல ஜீவனுக்குச் சொற்பபலனை ஈசுவரன் கொடுக்கிறானென்பது கருத்து. (உகூ)

இதி ஸ்ரீமத்பகவத்கீதாஸூபநிஷத்ஸு ப்ரஹ்மவித்யாயாம்
யோகசாஸ்த்ரே ஸ்ரீக்ருஷ்ணார்ஜுநஸம்வாதே
கர்மஸந்ந்யாஸயோகோநாம
பஞ்சமோத்யாய꞉.

ஸ்ரீக்ருஷ்ணாய பரப்ரஹ்மணே நம꞉.

கருமசந்நியாஸயோகமென்கிற ஐந்தாவது அத்தியாயம்
முற்றிற்று.

ஶ்ரீரஸ்து.

ஷஷ்டோத்யாய:.

ஆறுவது அத்தியாயம்.

ஶ்ரீபகவாநுவாச.

௧. அநாஶ்ரித: கர்மபலம் கார்யம் கர்ம கரோதி ய:।
ஸ ஸந்ந்யாஸீ ச யோகீ ச ந நிரக்நிர்ந சாக்ரிய:॥

ஶ்ரீபகவாநுவாச — ஸ்ரீகிருஷ்ணபகவான் சொல்வது
கர்மபலம் அநாஶ்ரித: — கருமபலனை அபேக்ஷியாதவனாய்
கார்யம் — செய்யவேண்டிய
கர்ம — கருமத்தை
ய: — எவன்
கரோதி — செய்கிறானோ
ஸ: — அவனே
ஸந்ந்யாஸீ ச — சந்நியாசியும்
யோகீ ச — யோகியும்
(பவதி) — ஆகிறான்
நிரக்நி: — அக்கினியைவிட்டவனும்
ந — அல்ல
அக்ரியஶ்ச — கிரியையைவிட்டவனும்
ந — அல்ல.

கருமபலனில் அபேக்ஷை வைக்காதவனாய்ச் செய்யவேண்டிய (நித்திய நைமித்திக) கருமத்தை எவன் செய்கிறானோ, அவனே சந்நியாசி. அவனே யோகி. அக்கினியை விட்டவன் (அக்கினியில் செய்யத்தக்கதாகிய ஆகுதி, ஹோமம் முதலியவைகளை விட்டவன்.) சந்நியாசியாகவும் மாட்டான். கிரியைகளை விட்டவன் (யாதொரு கருமத்தையும் செய்யாமலிருப்பவன்) யோகியாகவுமாட்டான். (அல்லது அக்கினி கிரியை இவைகளைவிட்டவன் சந்நியாசியுமல்ல, யோகியுமல்ல.)

(ஶம்) அக்கினியையும் கிரியைகளையும் விட்டு உலகத்தில் பிரசித்தமாயிருக்கிற சந்நியாஸாசிரமத்தை நிஷேதிக்கும்பொருட்டுச் சொல்லப்பட்டதல்ல. பலாபேக்ஷையைவிட்டுக் கருமங்களைச்செய்து ஈசுவரார்ப்பணம் செய்யும் கருமயோகியுங்கூட சந்நியாசி யாகிறானென்பதைச் சொல்லியிருப்பதாக தாத்பரியம்.

(ஸ்ரீ) ஞான மடைகிறதற்குமுந்தி அக்கினிஹோத்திரம், வைசுவதேவம் முதலிய கிரியைகளை விடக்கூடாது. ஏனென்றால், பிரம்ம க்ஷத்திரிய வைசியர்களுக்கு அவைக ளவசியமென்று விதிக்கப்பட்டிருக்கிறது. "அக்நிர்தேவோ த்விஜாதீநாம் முநீநாம் ஹ்ருதி தைவதம்। "ப்ரதிமாஸ்வல்பபுத்தீநாம் ஸர்வத்ர ஸமதர்சிநாம்॥—துவிஜர்களுக்கு "(பிரம்ம க்ஷத்திரிய வைசியர்களுக்கு)த் தெய்வமக்கினியில், முனிக "ளுக்குத் தெய்வம் ஹிருதயத்தில், அக்கியானிகளுக்குத் தெய்வம் "பிரதிமைகளில், சமதிருஷ்டியுள்ளவர்களுக்கு எங்கும் தெய்வம்." உத்தரகீதை பார்க்க. ஆகையால், துவிஜர்கள் ஞான மடைவதற்கு முந்தி அக்கினிமூலமாய்ச் செய்யத்தக்க கிரியைகளைவிட்டால், அதினால் கெடுதியடைவார்களேயன்றி சந்நியாசி யாகமாட்டார்கள். (௧)

---

௨. யம் ஸந்ந்யாஸமிதி ப்ராஹுர் யோகம் தம் வித்தி பாண்டவ।
ந ஹ்யஸந்ந்யஸ்தஸங்கல்போ யோகீ பவதி கச்சந॥

பாண்டவ	ஓ! அர்சுன!
யம்	எதை
ஸந்ந்யாஸமிதி*	சந்நியாசமென்று
ப்ராஹு:	சொல்லுகிறார்களோ
தம்	அதை
யோகம் (இதி)†	யோகமென்று
வித்தி	அறி
ஹி	ஏனென்றால்
அஸந்ந்யஸ்தஸங்கல்ப:	சகலவிருப்பத்தையும்விடாத
கச்சந	ஒருவனும்
யோகீ	கருமயோகியாக
நபவதி	ஆகிறதில்லை.

ஓ! அர்சுன! எதைச் சந்நியாசமென்று சொல்லுகிறார்களோ அதைக் கருமயோகமென்றறி. ஏனென்றால், சகல விருப்பத்தையும் விடாதவொருவனும் கருமயோகியாக வாகிறதில்லை.

(ஸ்ரீ) பரமார்த்த சந்நியாசியையும், நிஷ்காம கருமயோகியையும் எப்படிச் சமமாய்ச் சொல்லலாமென்றால், பலனிலிச்சையைவிட்டவிஷயத்தி லிருவரும் சமமாகையா லப்படிச்சொல்லப்பட்டது.

---

* (ரா) "ஸந்ந்யாஸஇதி" என்று பாடம். ஞானயோகமென்று அர்த்தம். (ஸ்ரீ,வி) காமக்குரோதாதிகளை விடுவது.

† (ஸ்ரீ,வி) தியானயோகத்திற்குக் காரணமானவும் காமக்குரோதாதிகளை விட்டுச் செய்யப்படுகிறவுமான கருமயோகத்தில் அடங்கி யிருக்கிறதாக.

ங. ஆருருக்ஷோர்முநேர்யோகம் கர்ம காரணமுச்யதே।
யோகாரூடஸ்ய தஸ்யைவ ஶம: காரணமுச்யதே॥

யோகம்*	ஞானயோகத்தை
ஆருருக்ஷோ:	அடையவிச்சிக்கிற
முநே:	யோகிக்கு
கர்ம	கருமயோகமானது
காரணம் உச்யதே	காரணமாய்ச் சொல்லப்படுகிறது
யோகாரூடஸ்ய தஸ்ய	ஞானயோகத்தை யடைந்திருக்கிறவனுக்கு
ஶம:†	மனசைநிறுத்தலே
காரணம் உச்யதே	அகண்ட தியானத்திற்குக் காரணமாகச் சொல்லப்படுகிறது.

ஞானயோகமடைய விச்சிக்கிற யோகிக்குக் கருமயோகம் காரணமாயும், ஞானயோக மடைந்திருக்கிறவனுக்கு மனசைநிறுத்தலே அகண்ட தியானத்திற்குக் காரணமாயும் சொல்லப்படுகிறது.

(ஶம்) (ஸ்ரீ) நிஷ்காம கருமமானது ஞானத்திற்குக் காரணமாயும், ஞான மடைந்தவனுக்கு மனசை நிறுத்துதலானது நிலைத்த தியானத்திற்குக் காரணமாயுமிருக்கிறது.

(ரா) ஶம:=கருமத்தை விட்டுவிடுவது, காரணமுச்யதே=காரணமாகச் சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. ஏனென்றால் ஆத்மாவலோகனம் வரையில்தான் கருமம் செய்யவேண்டியது. தன் ஆத்மசுவரூப தரிசனமாகிய மோக்ஷத்தை யடைகிறவன், பிறகு கருமத்தை விட்டுவிடலாமென்பது தாத்பரியம். (ங)

ச. யதா ஹி நேந்த்ரியார்த்தேஷு ந கர்மஸ்வநுஷஜ்ஜதே।
ஸர்வஸங்கல்ப ஸந்ந்யாஸீ யோகாரூடஸ்ததோச்யதே॥

யதா ஹி	எப்போது
இந்த்ரியார்த்தேஷு	விஷயங்களில்
ந அநுஷஜ்ஜதே	இச்சைவைக்கிறதில்லையோ

---

* (ரா) தன்னுடைய ஆத்ம சுவரூபதரிசனம்.

† (ஶ) (ஸ்ரீ வி) ஶம: = பகவத்ஞானத்தில் எப்பவும் நிஷ்டையும், ஸ்தோத்திரம், கீர்த்தனம், நமஸ்காரம், அர்ச்சனை முதலியனவும், காரணம் = முக்திக்கு உபாயமாக, உச்யதே = சொல்லப்படுகின்றன.

கர்மஸு ந	கருமங்களைச்செய்கிறதிலிச்சைவைக்கிறதில்லையோ
ததா	அப்போது
ஸர்வஸங்கல்பஸந்யாஸீ*	சகலமான அபேக்ஷையையும் விட்டவனான அவன்
யோகாரூடஃ	யோகாரூடனென்று
உச்யதே	சொல்லப்படுகிறான்.

எப்போது விஷயங்களி லிச்சை வைக்கிறதில்லையோ, கருமங்களைச் செய்கிறதில்லையோ, அப்போது சகலமான அபேக்ஷையையும் விட்டவனாகிய அவன் யோகாரூடனென்று சொல்லப்படுகிறான்.

(பா०) யதா ஹிநேந்த்ரியார்த்தேஷு - என்றுபாடம். யதா ஹி= எப்போது, இந்த்ரியார்த்தேஷு = விஷயங்களிலேயும், கர்மஸு = கருமங்களிலேயும், நாநுஷஜ்ஜதே = இச்சை வைக்கிறதில்லையோ, ததா= அப்போது (மற்றவைகளில் வித்தியாசமில்லை.) (ச)

ரு. உத்தரேதாத்மநாத்மாநம் நாத்மாநமவஸாதயேத்।
ஆத்மைவஹ்யாத்மநோபந்து ராத்மைவரிபுராத்மநஃ॥

ஆத்மநா†	தன்னாலேஅல்லது விவேகமுள்ள மனசினாலே
ஆத்மாநம்	தன்னை
உத்தரேத்	கரையேற்றிக்கொள்ளவேண்டியது
ஆத்மாநம்	தன்னை
நாவஸாதயேத்	கெடுத்துக்கொள்ளலாகாது
ஹி	ஏனென்றால்
ஆத்மநஃ	தனக்கு
ஆத்மைவ‡	தானேஅல்லது மனதே
பந்துஃ§	பெந்து

---

* (ஸ்ரீ,வி) சகல கருமங்களையும் விடுகிறவன். என்றால், தன்னுடைய பிரயத்தினமன்றி கிடைத்த வஸ்துக்களிலும்கூட அபிமானத்தைவிட்டவனென்பது கருத்து.

† (ஸ்ரீ,வி) மனதினாலே அல்லது பரமாத்மாவினாலே.

‡ - § (பா०) உலகத்திலுள்ள பெந்துக்கள் சினேகபாசத்திற்கு இடமாவார்களேயன்றி மோக்ஷத்திற்கு அவர்கள் விரோதிகளே. ஆகையாலவர்கள் பெந்துக்களல்ல. தானேதனக்குப் பெந்துவாகவும் சுகிருத்தாகவு மாகவேண்டும். (ஙா) தன் மனசே தனக்குப்பெந்து. எப்படிப்பட்ட மனசென்றால், விஷயத்தில் பற்றுத

ஆத்மந:	தனக்கு
ஆத்மைவ*	தானேஅல்லதுமனதே
ரிபு:†	சத்துரு.

தன்னாலே அல்லது விவேகமுள்ள மனசினாலே தன்னை (சமுசாரமாகிய சமுத்திரத்திலிருந்து) கரையேற்றிக்கொள்ள வேண்டியது. தன்னை (சமுசாரதுக்கத்தில் அல்லது நரகத்தில் விழும்படியாய்) கெடுத்துக்கொள்ளலாகாது. ஏனென்றால், தனக்குத்தானே அல்லது மனதேபெந்து. தனக்குத்தானே அல்லது மனதே சத்துரு.

(ஸ்வா) ஒவ்வொருவனும் மோக்ஷம் அல்லது நரகமாவது, சுகம் அல்லது துக்கமாவது அடைவதற்கு அவனுடைய சுவ பிரயத்தினம் காரணமென்று குறித்துக் காட்டப்பட்டது. (ரு)

ஸ. பந்துராத்மாத்மநஸ்தஸ்ய யேநாத்மைவாத்மநா ஜித:।
அநாத்மநஸ்து ஶத்ருத்வே வர்தேதாத்மைவ ஶத்ருவத்॥

யேநைவாத்மநா	எந்தஆத்மாவினாலேயே
ஆத்மா	மனசானது
ஜித:	ஜயிக்கப்பட்டதோ
தஸ்யாத்மந:	அந்தஆத்மாவுக்கு
ஆத்மா	மனசானது
பந்து:	பெந்து
அநாத்மந:	மனசை ஜயிக்காதவனுக்கு
ஆத்மா	மனசானது
ஶத்ருவத்	சத்துருவைப்போல
ஶத்ருத்வே	அபகாரத்திலேயே
வர்தேத	இருக்கும் (பிரவிருத்தித்திருக்கும்.)

எவனாலே மனசானது ஜயிக்கப்பட்டிருக்கிறதோ அவனுக்கு மனசானது உபகாரத்தைச் செய்கிறது. மனதை ஜயிக்காதவனுக்கு மனதானது சத்துருவைப்போல அபகாரத்தைச் செய்கிறது.

லற்ற மனசு. (ஶ்ரீ,வி) மனதேபெந்து. அல்லது பரமாத்மாவே பெந்து. ஏனென்றால், அவரிடத்தில் பக்திசெய்தால் பெந்துவைப்போலாகிறார் என்பதே.

* - † (ஶம்) தன் ஆத்மாவே பிறனை சத்துருவாக எண்ணக் காரணமாயிருப்பதால் தனக்குத்தன் ஆத்மாவே சத்துருவாகிறது, (ரா) தன்மனசே தனக்குச்சத்துரு, எப்படிப்பட்டமனசென்றால், விஷயத்தில் பற்றுதலையுடைய மனசு. (ஶ்ரீ,வி) மனதே - அல்லது பரமாத்மாவே. ஏனென்றால், பரமாத்மாவிடத்தில் பக்திசெய்யாவிட்டால் பரமாத்மா இவனை சத்துருவைப்போல் எண்ணுகிறார் என்பதே.

(ஸ்ரீ,வி) எந்த ஜீவனாலே பரமாத்மாவானவர் ஜயிக்கப்பட்டாரோ, என்றால், பக்தியினால் சுவாதீனம் செய்துகொள்ளப்பட்டவராளுரோ, அந்த ஜீவனுக்கு அந்த பரமாத்மா பெந்து, பரமாத்மாவிடத்தில் பக்தி செய்யாதவனுக்கு அந்தப் பரமாத்மாவே சத்துருவைப்போல அபகாரஞ்செய்கிறார். (௬)

---

௭. 𑌜𑌿𑌤𑌾𑌤𑍍𑌮𑌨𑌃 𑌪𑍍𑌰𑌶𑌾𑌨𑍍𑌤𑌸𑍍𑌯 𑌪𑌰𑌮𑌾𑌤𑍍𑌮𑌾 𑌸𑌮𑌾𑌹𑌿𑌤𑌃।
𑌶𑍀𑌤𑍋𑌷𑍍𑌣𑌸𑍁𑌖𑌦𑍁𑌃𑌖𑍇𑌷𑍁 𑌤𑌥𑌾 𑌮𑌾𑌨𑌾𑌪𑌮𑌾𑌨𑌯𑍋𑌃॥

𑌜𑌿𑌤𑌾𑌤𑍍𑌮𑌨𑌃	மனதை ஜயித்தவனாயும்
𑌪𑍍𑌰𑌶𑌾𑌨𑍍𑌤𑌸𑍍𑌯	காமக்குரோதாதிகளை யடக்கினவனாயுமிருக்கிறவனுடைய
𑌆𑌤𑍍𑌮𑌾	மனசானது
𑌶𑍀𑌤𑍋𑌷𑍍𑌣𑌸𑍁𑌖𑌦𑍁𑌃𑌖𑍇𑌷𑍁	சீதம், உஷ்ணம், சுகம், துக்கங்களையடைந்தாலும்
𑌤𑌥𑌾	அப்படியே
𑌮𑌾𑌨𑌾𑌪𑌮𑌾𑌨𑌯𑍋𑌃	மானுவமானங்களையடைந்தாலும்
𑌪𑌰𑌂	அதிகமாய்
𑌸𑌮𑌾𑌹𑌿𑌤𑌃	தன்ஆத்மாவில் நிஷ்டையையுடையதாகவேயிருக்கும்.

மனதை ஜயித்தும் காமக்குரோதாதிகளை யடக்கியுமிருக்கிறவனுடைய மனதானது சீதோஷ்ண சுகதுக்கங்களையும் அப்படியே மானுவமானங்களையு மடைந்தாலும் அதிகமாய் தன் ஆத்மாவில் நிஷ்டையை யுடையதாகவே யிருக்கும்.

(𑌶𑌂) (ஸ்ரீ) சீதோஷ்ண சுகதுக்கங்களிலும், மானுவமானங்களிலும் சமமாயிருந்தும், காமக்குரோதங்களை யடக்கியும், மனசு இந்திரியங்களை ஜயித்து மிருக்கிறவனுடைய இருதயத்தில், 𑌪𑌰𑌮𑌾𑌤𑍍𑌮𑌾, 𑌸𑌮𑌾𑌹𑌿𑌤𑌃=பரமாத்மா பிரகாசித்துக்கொண்டிருக்கிறார்.

(𑌰𑌾) 𑌪𑌰𑌮𑌾𑌤𑍍𑌮𑌾 𑌸𑌮𑌾𑌹𑌿𑌤𑌃= 𑌆𑌤𑍍𑌮𑌾 = தன்னுடைய சுவரூபமானது, 𑌸𑌮𑌾𑌹𑌿𑌤𑌃 = பிரகாசிக்கிறது; இப்படிப்பட்ட ஆத்மசுவரூபமானது பிரகிருதி பெந்தத்தைப் போக்கடித்துக்கொண்டு சுத்தமாயிருப்பதால், 𑌪𑌰𑌮𑌾𑌤𑍍𑌮𑌾 = பர்மாத்மாவென்று சொல்லப்பட்டது. அல்லது, 𑌆𑌤𑍍𑌮𑌾=ஆத்மாவானது, 𑌪𑌰𑌂=அதிகமாய், 𑌸𑌮𑌾𑌹𑌿𑌤𑌃=பிரகாசிக்கிறது. (௭)

அ. ஜ்ஞாநவிஜ்ஞாநத்ருப்தாத்மா கூடஸ்தோ விஜிதேந்த்ரிய:।
யுக்த இத்யுச்யதே யோகீ ஸமலோஷ்டாஶ்மகாஞ்சந:॥

ஜ்ஞாநவிஜ்ஞாநத்ருப்தாத்மா *	அறிவு, அறிந்தபடி அனுபவம் இவைகளினால் திருப்தியானமனதை யுடையவனும்
கூடஸ்த: †	மனோவிகாரமற்றவனும்
விஜிதேந்த்ரிய:	இந்திரியங்களைச் செவ்வையாய் ஜயித்தவனும்
ஸமலோஷ்டாஶ்மகாஞ்சந: ‡	மண்கட்டி, கல்லு, தங்கம், இவைகளை சமமாய் நினைக்கிறவனுயு மிருக்கிற
யோகீ §	ஞானயோகியானவன்
யுக்த இதி உச்யதே ¶	யோகாரூடனென்று சொல்லப்படுகிறான்.

---

* (ரா) ஞானமென்பது ஆத்மசுவரூப ஞானமே. விஞ்ஞானமென்பது சகல கிரியைகளையும் நடத்துகிறது பிரகிருதியேயன்றி ஆத்மாவுக்குச் சம்பந்தமில்லையென்று தெரிகிறதுதான். இப்படிப்பட்ட ஞானத்தினால் திருப்தியடைந்த மனதையுடையவனும். (உ) ஞானமென்பது பகவத்சுவரூபத்தை யறிகிற ஞானம். அல்லது பகவத்விஷயமான சிரவணமனனாதிகளாலுண்டாவது. விஞ்ஞானமென்பது பகவத்மகிமைகளை விசேஷமாயறிவது. அல்லது சிரவணாதிகளாலுண்டான ஞானத்தினால் கிடைக்கும் பகவத்தரிசனம். (ஸ்ரீ,வி) பகவான் சர்வோத்தம னென்பதை வேதங்களினாலறிவதுதான் ஞானம். பகவத்மகிமைகளை வேதத்தினால் அறிவது விஞ்ஞானம்.

† (ரா) தேவமனுஷியாதி தேகங்களிலிருந்தாலும் ஞானகாரமான ஆத்மசுவரூபத்துடனிருப்பவன் (உ) (ஸ்ரீ,வி) சீதோஷ்ணாதிகளால் விகாரமடையாதவன்.

‡ (உ) மண் முதலிய சகலவஸ்துக்களையும் அதனுடைய சுபாவமெப்படியோ அப்படியே சரியாய் அறிவது. (என்றால், இந்தமத சித்தாந்தப்படிக்கு ஐந்துவிதபேதஞானம் மோக்ஷ ஏதுவானது. அதாவது, (க) ஜீவேசுவரபேதம். (உ) ஜீவபரஸ்பரபேதம். (ங) ஜீவஜடபேதம். (ச) ஜடபரஸ்பரபேதம். (ரு) ஜடேசுவரபேதம். இந்த நான்காவது வகுப்பில் இந்தமண், கல், தங்கம் முதலியவை சேருகின்றன. தங்கத்தைத் தங்கமாகவும் கல்லைக் கல்லாகவும் மண்ணை மண்ணாகவும் இப்படியே மற்றுமுள்ள ஜடவஸ்துக்களை அதநின் சுபாவப்படி அறிவதுதான் சமமான ஞானம். அப்படியன்றி மண்ணைக் கல்லாகவும் கல்லைத் தங்கமாகவும் இப்படிப்போல ஒன்றை வேறொன்றாக அறிவதுதான் விபரீதஞானம்.)

§ (ரா) கருமயோகி. (உ) ஞானயோகி.

¶ (ரா) சுவசுவரூபத்தை யறிகிற யோகாப்பியாசத்திற்குத் தகுந்தவனென்று சொல்லப்படுகிறான். (ஸ்ரீ,வி) சம்பூர்ணமான யோகத்தையுடையவனைச் சொல்லப்படுகிறான்.

அறிவு, அறிந்தபடி யனுபவம் இவைகளினுல் திருப்தியான மனதை யுடையவனுயும், மனோவிகார மற்றவனுயும், இந்திரியங்களைச் செவ்வையாய் ஜயித்தவனுயும், மண்கட்டி, கல்லு, தங்கமிவைகளைச் சமமாய் நினைத்திருக்கிறவனுயு மிருக்கிற ஞானயோகி யானவன் யோகாரூடனென்று சொல்லப்படுகிறுன். (அ)

சா. ஸுஹ்ருந்மித்ராய்யுதாஸீந மத்யஸ்தத்வேஷ்யபந்துஷு।
ஸாதுஷ்வபி ச பாபேஷு ஸமபுத்திர்விஸிஷ்யதே॥

ஸுஹ்ருந்மித்ராய்யுதா-ஸீந மத்யஸ்தத்வேஷ்ய-பந்துஷு	சுகிருத், மித்திரன், அரி, உதாசீநன், மத்தியஸ்தன், துவேஷி, பெந்து, இவர்களிடத்திலும்
ஸாதுஷ்வபி	சாத்வீககுண முள்ளவர்களிடத்திலும்
பாபேஷு ச	பாபிகளிடத்திலும்
ஸமபுத்திः	சமமானபுத்தியை யுடையவன்
விஸிஷ்யதே	சிரேஷ்டனுயிருக்கிறுன்.

சுகிருத் (பிரதிப்பிரயோசனத்தை யெதிர்பாராமல் உபகாரஞ் செய்கிற சிநேகிதன்தான் சுகிருத்), மித்திரன் (ஒரு பிரதிப்பிரயோசன உத்தேசத்துடன் சிநேகஞ் செய்கிறவன் மித்திரன்), அரி (அபகாரஞ்செய்கிறவன்), உதாசீநன் (விவாதப்படுகிற இருகக்ஷிக்காரர்களுக்கும் சாதகம் அல்லது பாதகம் செய்யவேண்டியவனுகவிருந்தும் அப்படிச்செய்யாம லொதுங்கியிருப்பவன்), மத்தியஸ்தன் (விவாதப்படுகிற இருகக்ஷியாரையும் சமாதானஞ்செய்கிறவன்), துவேஷி (வெறுக்கத்தக்கவன்), பெந்து (தன்னிடத்தில் விசுவாசமுள்ள உறவின் முறையான்), இவர்களிடத்திலும், சாதுக்களிடத்திலும், பாவிகளிடத்திலும் சமானமான புத்தியையுடையவன் சிரேஷ்டனுயிருக்கிறுன்.

(ஙா) ஸுஹ்ருத்=வயோவிஸேஷாநபேக்ஷ்யைவ ஹிதைஷிணः=சுகிருத் என்றுல் வயதின்விசேஷத்தை கவனியாமலே தனக்கு எவன் உபகாரஞ் செய்கிறுனே அவன்தான் சுகிருத். மித்ரம்=தனக்குச் சமவயதுள்ளவனுயும், தனக்குபகாரஞ் செய்கிறவனுயு மிருப்பவன்தான் மித்திரன், அரிः=ஒரு நிமித்தியத்தைக்கொண்டு தனக்கபகாரஞ் செய்பவன் அரி. உதாஸீநः=உபகார அபகாரங்களுக்கு நிமித்திய மில்லாததினுல் உபகார அபகாரங்கள் செய்யாமலிருப்பவன் உதாசீநன். மத்யஸ்தः=பிறவியினுலேயே உபகார அபகாரங்கள் செய்யாதவன். த்வேஷ்யः=பிறவியினுலேயே தீங்கு நினைக்கிறவன். பந்துः=பிறவியினுலேயே நன்மையைக் கோருகிறவன். ஸாதுஷ்வபி=தருமத்தை யுடையவர்களிடத்திலும், பாபேஷு ச=அதருமம் செய்கிறவர்களிடத்திலும்.

(௨) (ஸ்ரீ,வி) 𑌮𑌿𑌤𑍍𑌰𑌂=தன் சிநேகிதனுக்கு இன்ன கார்யத்தைச் செய்தால் கெடுதி யுண்டாகுமென்றுசொல்லி அதிலிருந்து ரக்ஷிக்கிறவன் மித்திரன். 𑌉𑌦𑌾𑌸𑍀𑌨𑌃=அபகார உபகாரங்கள் செய்வதற்கு நிமித்தியமிருந்துஞ் செய்யாதவன். 𑌮𑌧𑍍𑌯𑌸𑍍𑌥𑌃=உபகாரம் அபகார மிரண்டும் செய்கிறவன். 𑌬𑌨𑍍𑌧𑍁𑌃=பிரதிப்பிரயோசனத்தை யெதிர் பார்த்து உபகாரஞ் செய்கிறவன், 𑌸𑌮𑌬𑍁𑌦𑍍𑌧𑌿𑌃=சுகிருதத்துவம், மித்திரத்துவம் முதலியவைகள் அந்தக்கரணத்தி லுண்டானவையே யன்றி ஜீவ சுவரூபத்திற் கில்லையென்றும் எல்லா ஜீவ சுவரூபமும் சைதன்னியாம்சத்தில் ஓரேமாதிரியாய் சமமா யிருக்கிறதென்றும் தெரிகிறவன். (௯)

---

௧௦. 𑌯𑍋𑌗𑍀 𑌯𑍁𑌞𑍍𑌜𑍀𑌤 𑌸𑌤𑌤𑌮𑌾𑌤𑍍𑌮𑌾𑌨𑌂 𑌰𑌹𑌸𑌿 𑌸𑍍𑌥𑌿𑌤𑌃।
𑌏𑌕𑌾𑌕𑍀 𑌯𑌤𑌚𑌿𑌤𑍍𑌤𑌾𑌤𑍍𑌮𑌾 𑌨𑌿𑌰𑌾𑌶𑍀𑌰𑌪𑌰𑌿𑌗𑍍𑌰𑌹𑌃॥

𑌯𑌤𑌚𑌿𑌤𑍍𑌤𑌾𑌤𑍍𑌮𑌾	மனசு, தேகம், இந்திரியங்கள் இவைகளைச் சுவாதீனப்படுத்திக் கொண்டவனும்
𑌨𑌿𑌰𑌾𑌶𑍀𑌃*	ஆசையற்றவனும்
𑌅𑌪𑌰𑌿𑌗𑍍𑌰𑌹𑌃†	தனக்கு வேண்டுமென்று எந்தவஸ்துக்களையும் வைத்துக்கொள்ளாதவனுயுமிருக்கிற
𑌯𑍋𑌗𑍀‡	யோகியானவன்
𑌰𑌹𑌸𑌿	ஏகாந்தமானவிடத்தில்
𑌏𑌕𑌾𑌕𑍀	ஒருவனுகவே
𑌸𑍍𑌥𑌿𑌤𑌃	ஸ்திரமா யிருந்துக்கொண்டு
𑌆𑌤𑍍𑌮𑌾𑌨𑌂§	மனதை
𑌸𑌤𑌤𑌂¶	எப்போதும்
𑌯𑍁𑌞𑍍𑌜𑍀𑌤‖	நிறுத்தவேண்டியது.

---

* (ரா) ஆத்மாவைத்தவிர மற்றவஸ்துக்களி லிச்சையற்றவன்.

† (ரா) ஆத்மாவைத்தவிர மற்றவஸ்துக்களில் அபிமானமற்றவன்.

‡ (ரா) கருமயோகநிஷ்டன். (ஸ்ரீ,வி) ஞானேபாயத்தை அனுஷ்டிக்கிறவன்.

§ (ரா) தன்னை.

¶ (ரா) யோகாப்பியாச காலம் முழுதும்.

‖ (ரா) தன்னுடைய ஆத்மதெரிசன நிஷ்டையை யுடையவனுகச் செய்துக்கொள்ள வேண்டியது. (ஸ்ரீ,வி) அகண்ட தியானத்தில் நிறுத்தவேண்டியது.

மனசு, தேகம், இந்திரியங்கள் இவைகளைச் சுவாதீனப் படுத்திக் கொண்டவனும், ஆசையற்றவனும், தனக்கு வேண்டுமென்று யாதொரு வஸ்துக்களையும் வைத்துக்கொள்ளாதவனுமிருக்கிற யோகியானவன் ஏகாந்தமானவிடத்தில் ஒருவனாகவே ஸ்திரமா யிருந்து கொண்டு மனதை எப்போதும் நிறுத்தவேண்டியது. (க0)

கக. ஶுசௌ தேஶே ப்ரதிஷ்டாப்ய ஸ்திரமாஸநமாத்மந:|
நாத்யுச்ச்ரிதம் நாதிநீசம் சைலாஜிநகுஶோத்தரம்||

கஉ. தத்ரைகாக்ரம் மந: க்ருத்வா யதசித்தேந்த்ரியக்ரிய:|
உபவிஶ்யாஸநே யுஞ்ஜ்யாத் யோகமாத்மவிஶுத்தயே||

ஶுசௌ	பரிசுத்தமான
தேஶே	இடத்தில்
நாத்யுச்ச்ரிதம்	அதிகஉயரமல்லாமலும்
நாதிநீசம்	அதிகத்தாழ்மையல்லாமலும்
சைலாஜிந-குஶோத்தரம்	தருப்பை, மான்தோல், வஸ்திரம், இவைகள் முறையே ஒன்றின்பேரிலொன்றாய்ப் போடப்பட்ட
ஸ்திரம் *	ஸ்திரமான
ஆஸநம்	ஆஸனத்தை
ஆத்மந:	தனக்காக
ப்ரதிஷ்டாப்ய	செய்துகொண்டு
தத்ர ஆஸநே	அந்த ஆஸனத்தில்
உபவிஶ்ய	உட்கார்ந்து
மந:	மனதை
ஏகாக்ரம்	ஒரே நிலையாக
க்ருத்வா	செய்து
யதசித்தேந்த்ரியக்ரிய:	மனசு, இந்திரியங்கள், இவைகளுடைய செய்கைகளை யடக்கினவனாய்
ஆத்மவிஶுத்தயே †	மனச்சுத்திக்காக
யோகம் ‡	பிரம்மத்தியானத்தை
யுஞ்ஜ்யாத்	செய்யவேண்டியது.

---

* (ரா) மரத்தினால் செய்யப்பட்ட.

† (ரா) பெந்த நிவிர்த்திக்காக.

‡ (ரா) ஆத்மாவலோகனத்தை.

பரிசுத்தமானவிடத்தில் அதிக வுயரமும், அதிகத் தாழ்மையு மன்றி தருப்பை, மான்தோல் அல்லது புலித்தோல், வஸ்திரம் இவைகள் முறையே ஒன்றின்மேலொன்ருய்ப் போடப்பட்ட ஸ்திர மான ஆசனத்தைத் தனக்காகச் செய்துகொண்டு அந்த ஆசனத்தி லுட்கார்ந்து, மனதை யொரே நிலையாகச்செய்தும், மனசு, இந்திரி யங்கள் இவைகளுடைய செய்கைகளை யடக்கியும், மனச் சுவாதீனத் திற்காக பிரம்மத்தியானத்தைச் செய்யவேண்டியது. (கக-கஉ)

கங. 𑌸𑌮𑌂𑌕𑌾𑌯𑌶𑌿𑌰𑍋𑌗𑍍𑌰𑍀𑌵𑌂 𑌧𑌾𑌰𑌯𑌨𑍍𑌨𑌚𑌲𑌂𑌸𑍍𑌥𑌿𑌰𑌃।
𑌸𑌂𑌪𑍍𑌰𑍇𑌕𑍍𑌷𑍍𑌯𑌨𑌾𑌸𑌿𑌕𑌾𑌗𑍍𑌰𑌂𑌸𑍍𑌵𑌂 𑌦𑌿𑌶𑌶𑍍𑌚𑌾𑌨𑌵𑌲𑍋𑌕𑌯𑌨𑍍॥

கச. 𑌪𑍍𑌰𑌶𑌾𑌨𑍍𑌤𑌾𑌤𑍍𑌮𑌾𑌵𑌿𑌗𑌤𑌭𑍀𑌃 𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑌚𑌾𑌰𑌿𑌵𑍍𑌰𑌤𑍇𑌸𑍍𑌥𑌿𑌤𑌃।
𑌮𑌨𑌃𑌸𑌂𑌯𑌮𑍍𑌯𑌮𑌚𑍍𑌚𑌿𑌤𑍍𑌤𑍋 𑌯𑍁𑌕𑍍𑌤𑌆𑌸𑍀𑌤𑌮𑌤𑍍𑌪𑌰𑌃॥

𑌯𑍁𑌕𑍍𑌤𑌃	யோகியானவன்
𑌕𑌾𑌯𑌶𑌿𑌰𑍋𑌗𑍍𑌰𑍀𑌵𑌂	தேகம், கழுத்து, தலை இவைகளை
𑌅𑌚𑌲𑌂	அசங்காமல்
𑌸𑌮𑌂	சமமாய்
𑌧𑌾𑌰𑌯𑌨𑍍	வைத்துக்கொண்டும்
𑌸𑍍𑌥𑌿𑌰𑌃	ஸ்திரமாயிருந்துகொண்டும்
𑌸𑍍𑌵𑌂	தன்னுடைய
𑌨𑌾𑌸𑌿𑌕𑌾𑌗𑍍𑌰𑌂*	மூக்குநுனியை
𑌸𑌂𑌪𑍍𑌰𑍇𑌕𑍍𑌷𑍍𑌯	பார்த்துக்கொண்டும்
𑌦𑌿𑌶𑌃	திக்குகளை
𑌅𑌨𑌵𑌲𑍋𑌕𑌯𑌨𑍍	பாராதவனாக
𑌪𑍍𑌰𑌶𑌾𑌨𑍍𑌤𑌾𑌤𑍍𑌮𑌾	மனச்சமாதானத்தை யடைந்தவனுய்
𑌵𑌿𑌗𑌤𑌭𑍀𑌃	பயங்களைவிட்டு
𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑌚𑌾𑌰𑌿𑌵𑍍𑌰𑌤𑍇 †	பிரம்மசாரிவிருதத்தில்
𑌸𑍍𑌥𑌿𑌤𑌃	இருந்துகொண்டும்
𑌮𑌨𑌃	மனதை

---

* (𑌸𑍂) மூக்குநுனியென்பது புருவங்களுக்கடுத்தும், சிறுத்துமிருக்கிற மூக் கின் பாகமென்று அர்த்தம். ரு-வது அத்தியாயம், உஎ-வது சுலோகத்தினுடைய குறிப்பையும் பார்க்க.

† (𑌸𑍂) 𑌸𑍍𑌤𑍍𑌰𑍀 களைப்பற்றி சிந்திக்காமை, பிக்ஷையெடுத்தவன்னத்தைப் புஜிப்பது, குருசுசுருஷை செய்வது, வேதாத்தியயநஞ் செய்வது, பிரம்மவிசாரஞ் செய்வது, இவைகள் பிரம்மசாரி விருதங்கள்.

ஸம்யம்ய	விஷயங்களில் போகாமல்திருப்பி
மச்சித்த:	என்னிடத்தில் சித்தத்தை வைத்தவனாயும்
மத்பர:	என்னையே நம்பினவனாய் அல்லது என்னையே தியானஞ் செய்துகொண்டவனாயும்
ஆஸீத	இருக்கவேண்டியது.

யோகியானவன், தேகம், கழுத்து, தலை இவைகளை அசங்காமல் சமமாய் வைத்துக்கொண்டும், ஸ்திரமா யிருந்துகொண்டும், தன்னுடைய மூக்குநுனியைப் பார்த்துக்கொண்டும், திக்குகளைப்பாராமல் மனச் சமாதானத்தை யடைந்தவனாய், பயங்களைவிட்டுப் பிரம்மசாரி விருதத்தி லிருந்துகொண்டும், மனதை விஷயங்களில் போகாமல் திருப்பி யென்னிடத்தில் சித்தத்தைவைத்து என்னையே நம்பினவனா யிருக்கவேண்டியது; அல்லது என்னையே தியானஞ் செய்துகொண் டிருக்கவேண்டியது. (கங-கச)

கரு. யுஞ்ஜந்நேவம் ஸதா(ஆ)த்மாநம் யோகீ நியதமாநஸ:।
ஶாந்திம் நிர்வாணபரமாம் மத்ஸம்ஸ்தாமதிகச்சதி॥

நியதமாநஸ:	விஷயங்களிலிருந்து இழுக்கப்பட்டிருக்கிறமனதையுடைய
யோகீ	யோகியானவன்
ஸதா	எப்போதும்
ஏவம்	மேலாகச்சொல்லிவந்தவிதமாய்
ஆத்மாநம்*	மனதை
யுஞ்ஜந்†	நிறுத்தினவனாய்
நிர்வாணபரமாம்‡	மோக்ஷத்தையேநிஷ்டையாகவுடையதும்
மத்ஸம்ஸ்தாம்§	என்னுடைய அதீனமானதுமாகிய
ஶாந்திம்	துக்கத்தின்முடிவை அல்லது பிறப்பிறப்புகளின் முடிவை
அதிகச்சதி	அடைகிறான்.

மனோ நிக்கிரகமுடைய யோகியானவன், எப்போதும் மேல் சொன்னவிதமாய் மனதை நிறுத்தினால், மோக்ஷத்தையே நிஷ்டை

---

* (ஸ்ரீ,வி) பரமாத்மாவை.

† (ஸ்ரீ,வி) தியானஞ் செய்பவனாய்.

‡ (ஸ்ரீ) அடையத்தகுந்ததாயிருக்கிற மோக்ஷத்தை யுடையது. (ரா) சுகத்தை முடிவானதா யுடைத்தாயிருக்கிற. (ம) (ஸ்ரீ,வி) சரீரம் போனவுடனே.

§ (ஸ்ரீ) என்னுடைய சுவரூபமாக விருந்தலாகிய. (ரா) (ம) என்னிடத்திலிருப்பை.

யாகவுடையதும், என்னுடைய அதீனமானதுமாகிய பிறப்பிறப்புக ளின் முடிவை யடைகிருன். (கரு)

கசு. நாத்யஶ்நதஸ்து யோகோஸ்தி நசைகாந்தமநஶ்நத:।
நசாதிஸ்வப்நஶீலஸ்ய ஜாக்ரதோ நைவசார்ஜுந॥

ஹே அர்ஜுந	ஓ! அர்சுந!
யோக:	தியானயோகமானது
அத்யஶ்நத:*	அதிகமாயுண்பவனுக்கும்
நஅஸ்தி	இல்லை
ஏகாந்தம் அநஶ்நத:	சுத்தமாய் உணவற்றவனுக்கும்
ந	இல்லை
அதிஸ்வப்நஶீலஸ்ய	அதிகத்தூக்கமுள்ளவனுக்கும்
நச	இல்லை
ஜாக்ரத:	எப்போதும் விழித்திருக்கிறவனுக்கும்
நைவ	இல்லை.

ஓ! அர்சுந! தியானயோகமானது, அதிகமாய் உண்பவன், சுத் தமாயுணவைவிட்டவன், அதிகத்தூக்கமுள்ளவன், சுத்தமாய்த் தூக் கமற்றவன் இவர்களுக்கில்லை. (சித்திக்கமாட்டாது).

(ஶ) அர்த்தம் ஸவ்யஞ்ஜநாந்நஸ்ய த்ருதீயமுதகஸ்ய ச। வாயோஸ்ஸஞ்சாரணார்த்தம் து சதுர்த்தமவஶேஷயேத்॥ (யோகஶாஸ்த்ரம்)

(ஸ்ரீ) த்வௌபாகௌ பூரயேதந்நைஸ் தோயேநைகம் ப்ரபூரயேத்। மாருதஸ்ய ப்ரசாரார்த்தம் சதுர்த்தமவஶேஷயேத். (யோக சாஸ்திரம்) (இந்த இரண்டு சுலோகங்களின் அர்த்தமுமொன்றே. அந்த அர்த்தம் ச - வது அத்தியாயம் ௩௦ - வது சுலோகத்தினடி யில் காண்க.)

(உ) நித்ராஶநபயஶ்வாஸ சேஷ்டாலஸ்யாதிவர்ஜிதம்। த்ருஷ்டாநிமீலிதாக்ஷஸ்து ஶக்தோயோகம் ஸமப்யஸேத்॥ (நாரதீயபுராணம்) சக்தி யுள்ளவன், நித்திரை, உணவு, பயம், சுவாசம், சேஷ்டை, சோம்பல் முதலியவைகளை விட்டு கண்களை மூடிக்கொண்டு யோகம் செய்ய வேண்டுமென்று சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. (ஆனால் இந்த கீதா

---

* (ஸ்வா) இந்த ஆகாரவிஷயமாய், ச - வது அத்தியாயம், ௩௦ - வது சுலோகத்தில் சொல்லப்பட்டிருப்பதையும், இந்தச் சுலோகத்தின் அடியில் வரும் சுலோகத்தையும் பார்க்க.

சுலோகமானது, ஆகாரம் முதலியவைகளை முற்றிலும்விட சக்தியற்ற யோகிவிஷயமாய்ச் சொல்லப்பட்டதாக வறியவேண்டியது.) ()

கஎ. युक्ताहारविहारस्य युक्तचेष्टस्य कर्मसु।
युक्तस्वप्नावबोधस्य योगो भवति दुःखहा॥

युक्ताहारविहारस्य	மிதமான உணவுநடை யுடையவனும்
कर्मसु युक्तचेष्टस्य	கிரியைகளை அவசியமானவரையில் செய்கிறவனும்
युक्तस्वप्नावबोधस्य	மிதமானதூக்கம், விழிப்புடையவனுமுள்ளவனுக்கு
दुःखहा*	துக்கத்தைப்போக்கிறதாகிய
योगः	தியானயோகமானது
भवति	உண்டாகிறது.

மிதமான உணவும், மிதமான நடையும், (தேகசம்ரக்ஷணார்த்தம் எவ்வளவு அவசியமோ, அவ்வளவுவரையில் ஆகாராதிகள் சம்பாதிக்கச் செய்யவேண்டிய) கிரியைகளைச் செய்தலும், மிதமான தூக்கமும், மிதமானவிழிப்புமுள்ளவனுக்குத் துக்கத்தைப் போக்கடிக்கிறதாகிய தியானயோகம் நிறைவேறும். (தியானயோகம் செய்ய முயல்பவன், இவ்விதமாயிருந்து அப்பியாசஞ் செய்யவேண்டுமென்பது கருத்து.) (கஎ)

கஅ. यदा विनियतं चित्तमात्मन्येवावतिष्ठते।
निस्पृहः सर्वकामेभ्यो युक्त इत्युच्यते तदा॥

यदा	எப்போது
चित्तं	மனசானது
विनियतं	சுவாதீனப்பட்டு
आत्मन्येव†	பரப்பிரம்மசுவரூபத்திற்றானே
अवतिष्ठते	நிறுத்தப்பட்டிருக்குமோ
(यदा)	எப்போது
सर्वकामेभ्यः निस्पृहः	சகலவிஷயங்களிலிருந்துமுண்டாகும் ஆசையை விட்டிருப்பானோ
तदा	அப்போது

---

* (உ) சமுசார துக்கமென்னும் பிறவித்துன்பத்தைப் போக்கிறதாகிய.

† (ஸ) தன்னுடைய ஆத்ம சுவரூபத்திலேயே.

யுக்த இதி*	யோகசித்தியையடைந்தவனென்று
உச்யதே	சொல்லப்படுகிறான்.

எப்போது மனதானது சுவாதீனப்பட்டு பிரம்மத்தியானத்திற்றானே நிறுத்தப்பட்டிருக்குமோ, எப்போது சகலவிஷயங்களிலிருந்துண்டாகுமாசையை விட்டிருப்பானோ, அப்போது யோகசித்தியை யடைந்தவனென்று சொல்லப்படுகிறான். (கஅ)

கசு. யதா தீபோ நிவாதஸ்தோ நேங்கதே ஸோபமா ஸ்ம்ருதா।
யோகினோ யதசித்தஸ்ய யுஞ்ஜதோ யோகமாத்மந꞉॥

ஆத்மந꞉ யோகம்	ஆத்மத்தியானத்தை
யுஞ்ஜத꞉	அப்பியாசஞ்செய்கிற
யதசித்தஸ்ய	சுவாதீனமானமனதையுடைய
யோகின꞉	யோகிக்கு
நிவாதஸ்த꞉	காற்றில்லாதவிடத்திலிருக்கிற
தீப꞉	விளக்கானது (தீபமானது)
யதா	எப்படி
நேங்கதே	அசையாமலிருக்குமோ
ஸா	அது
உபமா	திருஷ்டாந்தமாக
ஸ்ம்ருதா	சொல்லப்பட்டிருக்கிறது.

பரமாத்மத்தியானத்தை அப்பியாசஞ் செய்கிற சுவாதீனமான மனதையுடைய யோகிக்கு, காற்றில்லாத விடத்திலிருக்கிற விளக்கானது எப்படி அசையாமலிருக்குமோ, அது திருஷ்டாந்தமாகச் சொல்லப்பட்டிருக்கிறது.

(ஸா) காற்றில்லாதவிடத்தில் வைக்கப்பட்டிருக்கிற தீபமானது அசைவன்றி யெப்படி ஓரே நிலேயாய் நிற்குமோ, அப்படிப்போல யோகியானவன், மனசு தேகேந்திரியாதிகளைச் சலிக்கவொட்டாமல் ஓரேநிலேயாயிருந்து யோகநிஷ்டை செய்யவேண்டுமென்பது கருத்து.

(ரா) யதசித்தஸ்ய = மன சுவாதீனமுடைய, யோகின꞉ = யோகியினுடைய, யோகம்யுஞ்ஜத꞉ = யோகத்தைச்செய்கிற, ஆத்மந꞉ = ஆத்ம சுவரூபத்திற்கு. (மற்றவை சரி) (கசு)

---

* (ரா) யோகஞ்செய்ய அருகனென்று.

௨௦. யத்ரோபரமதே சித்தம் நிருத்தம் யோகஸேவயா।
யத்ர சைவாத்மநாத்மாநம் பஶ்யந்நாத்மநி துஷ்யதி॥

௨௧. ஸுகமாத்யந்திகம் யத்தத் புத்திக்ராஹ்யமதீந்த்ரியம்।
வேத்தி யத்ர ந சைவாயம் ஸ்திதஶ்சலதி தத்த்வத:॥

௨௨. யம் லப்த்வா சாபரம் லாபம் மந்யதே நாதிகம் தத:।
யஸ்மிந்ஸ்திதோ ந து:கேந குருணாபி விசால்யதே॥

௨௩. தம் வித்யாத்து:கஸம்யோக வியோகம் யோகஸம்ஜ்ஞிதம்।
ஸ நிஶ்சயேந யோக்தவ்யோ யோகோऽநிர்விண்ணசேதஸா॥

யோகஸேவயா	யோகாப்பியாசஞ்செய்வதினாலே
நிருத்தம்	விஷயங்களிலிருந்திழுக்கப்பட்ட
சித்தம்	மனசானது
யத்ர*	எந்தயோகத்தில்
உபரமதே	நிற்குமோ
யத்ர† (ஸ்தித:)	எந்தயோகத்திலிருக்கிறவன்
ஆத்மநா‡	மனதினாலே
ஆத்மாநம்§	ஆத்மாவை
பஶ்யந்¶	பார்த்து
ஆத்மந்யேவ‖	தன்னிடத்திலேயே
துஷ்யதி+	சந்தோஷமடைகிறானோ
யத்ர	எந்தயோகத்தில்
ஸ்தித:	ஸ்திரமாயிருக்கிற
அயம்	இந்த யோகியானவன்
அதீந்த்ரியம்	இந்திரியங்களுக்குப்புலப்படாதவும்
புத்திக்ராஹ்யம் ச	புத்தியினாலேயேயறியத்தக்கவும்
யத்தத்	அளவிறந்தவும்
ஆத்யந்திகம் ச	அந்தமில்லாதவுமான
ஸுகம்	சுகத்தை
வேத்தி	அறிகிறானோ (அநுபவிக்கிறானோ)

---

* † (ஸ்ரீ) எந்த அவஸ்தையில்.

‡ § ¶ ‖ + (ஶ) (ஸ்ரீ,வி) ஆத்மந்யேவ=தன்னுடைய தேகத்திலேயே யிருக்கிற, ஆத்மாநம் = பரமாத்மாவை, ஆத்மநா = மனசினாலே, பஶ்யந் = பார்த்து, துஷ்யதி = சந்தோஷிக்கிறானே.

𑌤𑌤𑍍𑌤𑍍𑌵𑌤𑌃*	(எந்த) சுகாநுபவத்திலிருந்து
𑌨𑍈𑌵𑌚𑌲𑌤𑌿	பிரிகிறதேயில்லையோ
𑌯𑌂†	எதை
𑌲𑌬𑍍𑌧𑍍𑌵𑌾	அடைந்து
𑌤𑌤𑌃	அதைக்காட்டிலும்
𑌅𑌪𑌰𑌂	மற்றொன்றை
𑌅𑌧𑌿𑌕𑌂 𑌲𑌾𑌭𑌂	அதிகப்பிரயோசனமாக
𑌮𑌨𑍍𑌯𑌤𑍇	எண்ணுகிறதில்லையோ
𑌯𑌸𑍍𑌮𑌿𑌨𑍍 𑌸𑍍𑌥𑌿𑌤𑌃	எந்தயோகத்திலிருக்கிறவன்
𑌗𑍁𑌰𑍁𑌣𑌾	விசேஷமான
𑌦𑍁𑌃𑌖𑍇𑌨𑌾𑌪𑌿	துக்கத்தினாலுங்கூட
𑌵𑌿𑌚𑌾𑌲𑍍𑌯𑌤𑍇	சலிப்பிக்கப்படுகிறதில்லையோ
𑌦𑍁𑌃𑌖𑌸𑌂𑌯𑍋𑌗𑌵𑌿𑌯𑍋𑌗𑌂	சகல துக்கங்களுடைய சம்பந்தத்தைப் போக்கடிக்கிற
𑌤𑌂	அதை
𑌯𑍋𑌗𑌸𑌂𑌜𑍍𑌞𑌿𑌤𑌂	யோகமென்கிற பெயரை யுடையதாக
𑌵𑌿𑌦𑍍𑌯𑌾𑌤𑍍‡	அறியவேண்டியது
𑌨𑌿𑌶𑍍𑌚𑌯𑍇𑌨	நிச்சயத்துடன் அல்லது உறுதியுடன்
𑌅𑌨𑌿𑌰𑍍𑌵𑌿𑌣𑍍𑌣𑌚𑍇𑌤𑌸𑌾§	சலிக்காதமனதை யுடையவனாலே
𑌸𑌃	அப்படிப்பட்ட
𑌯𑍋𑌗𑌃	யோகமானது
𑌯𑍋𑌕𑍍𑌤𑌵𑍍𑌯𑌃¶	அடையத்தகுந்தது.

அப்பியாசஞ் செய்வதினால் விஷயங்களிலிருந்து இழுக்கப்பட்ட மனசானது, எந்தயோகத்தில் நிற்குமோ, எந்தயோகத்திலிருக்கிறவன் மனசினாலே ஆத்மாவைப்பார்த்துத் தன்னிடத்திலேயே சந்தோஷமடைகிறானோ, எந்தயோகத்தில் ஸ்திரமாயிருக்கிற யோ

* (பா) (ஸ்ரீ) ஆத்ம சுவரூபத்திலிருந்து. (ஜ) (நீ,வி) பகவானுடைய ரூபத்தி லிருந்து.

† (பா) (ஸ்ரீ) எந்த ஆத்மலாபத்தை. (ரா) (ஜ) எந்தயோகத்தை.

‡ (நீ,வி) 𑌵𑌿𑌨𑍍𑌦𑍍𑌯𑌾𑌤𑍍 = என்றுபாடம். அர்த்தமொன்றே.

§ (நீ,வி) 𑌨𑌿𑌰𑍍𑌵𑌿𑌣𑍍𑌣𑌚𑍇𑌤𑌸𑌾 = விஷயவைராக்கியத்தை யடைந்தமனதை யுடையவனாலே.

¶ (நீ,வி) அநுஷ்டிக்கத்தகுந்தது.

கியானவன், இந்திரியங்களுக்குப் புலப்படாதவும், புத்தியினுலேயே யறியத்தக்கவும், அளவிறந்தவும், அந்தமில்லாதவுமான சுகத்தை யநுபவிக்கிருனே, எந்த சுகாநுபவத்திலிருந்தும் பிரிகிறதில்லையோ, எதை யடைந்து (பிறகு) அதைக்காட்டிலும் மற்ருென்றை யதிகப் பிரயோசனமாக வெண்ணுகிற தில்லையோ, எந்தயோகத்திலிருக்கிறவன் விசேஷமான துக்கத்தினுலுங் கூடச் சலிப்பிக்கப் படுகிறதில்லையோ, சகல துக்கங்களுடைய சம்பந்தத்தைப் போக்கடிக்கிற அதை (அந்த யோகநிஷ்டா நிலைமையை) யோகமென்கிற பெயரை யுடையதாக வறியவேண்டியது. உறுதியுடன் சலிக்காமலிருக்கிற மனதையுடையவனுலே அப்படிப்பட்ட யோகமானது, அடையத்தகுந்தது. (௨௦-௨௧-௨௨-௨௩.)

---

௨௪. 𑌸𑌂𑌕𑌲𑍍𑌪𑌪𑍍𑌰𑌭𑌵𑌾𑌨𑍍𑌕𑌾𑌮𑌾𑌂𑌸𑍍𑌤𑍍𑌯𑌕𑍍𑌤𑍍𑌵𑌾 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌾𑌨𑌶𑍇𑌷𑌤𑌃।
𑌮𑌨𑌸𑍈𑌵𑍇𑌨𑍍𑌦𑍍𑌰𑌿𑌯𑌗𑍍𑌰𑌾𑌮𑌂 𑌵𑌿𑌨𑌿𑌯𑌮𑍍𑌯 𑌸𑌮𑌨𑍍𑌤𑌤𑌃॥

௨௫. 𑌶𑌨𑍈𑌃𑌶𑌨𑍈𑌰𑍁𑌪𑌰𑌮𑍇𑌦𑍍𑌬𑍁𑌦𑍍𑌧𑍍𑌯𑌾 𑌧𑍃𑌤𑌿𑌗𑍃𑌹𑍀𑌤𑌯𑌾।
𑌆𑌤𑍍𑌮𑌸𑌂𑌸𑍍𑌥𑌂 𑌮𑌨𑌃 𑌕𑍃𑌤𑍍𑌵𑌾 𑌨 𑌕𑌿𑌂𑌚𑌿𑌦𑌪𑌿 𑌚𑌿𑌨𑍍𑌤𑌯𑍇𑌤𑍍॥

𑌸𑌂𑌕𑌲𑍍𑌪𑌪𑍍𑌰𑌭𑌵𑌾𑌨𑍍	சங்கற்பத்தினுலுண்டாகிற
𑌸𑌰𑍍𑌵𑌾𑌨𑍍	சகலமான
𑌕𑌾𑌮𑌾𑌨𑍍*	காமங்களை (விஷயஆசைகளை)
𑌅𑌶𑍇𑌷𑌤𑌃	முற்றிலும்
𑌤𑍍𑌯𑌕𑍍𑌤𑍍𑌵𑌾	விட்டு
𑌮𑌨𑌸𑍈𑌵	மனதினுலேயே
𑌇𑌨𑍍𑌦𑍍𑌰𑌿𑌯𑌗𑍍𑌰𑌾𑌮𑌂	சகலமான இந்திரியங்களை
𑌸𑌮𑌨𑍍𑌤𑌤𑌃	சகலவிஷயங்களினின்றும்
𑌵𑌿𑌨𑌿𑌯𑌮𑍍𑌯	திருப்பி
𑌧𑍃𑌤𑌿𑌗𑍃𑌹𑍀𑌤𑌯𑌾†	தைரியத்தினுல் ஸ்வாதீனஞ் செய்து கொள்ளப்பட்ட

---

* (ஈா) காமங்கள், சங்கற்பத்தினு லுண்டாவது, ஸ்பரிசத்தினுலுண்டாவது என விருவகைப்படும். சங்கற்பமென்பது - இன்னகாரியத்தைச் செய்யவேண்டும், அதினுலிவ்விதபலனை யடையலாமென்று மனதிலுண்டாகும் தோற்றம், அல்லது மனதினுலுத்தேசிப்பது; இதினுலுண்டாவது புத்திராதிகள். ஸ்பரிசமென்பது-ஞானேந்திரிய கருமேந்திரியங்கள் விஷயங்களில் சம்பந்தப்படுவது; இதினுலுண்டாவது சீதோஷ்ணுதிகள். இவ்விரண்டுவிதமாய்த்தான் காமங்களுண்டாகின்றன. முந்தியதை விட்டுவிடவேண்டும். பிந்தியதை முழுதும் விடுவது அசாத்தியமானதால் அதின் மூலமா யுண்டாகும் சுகதுக்கத்தை விடவேண்டியது.

† (ஈா) விவேகத்தோடுகூடின.

𑌬𑍁𑌦𑍍𑌧𑍍𑌯𑌾 — புத்தியினாலே
𑌮𑌨𑌃 — மனதை
𑌆𑌤𑍍𑌮𑌸𑌂𑌸𑍍𑌥𑌂* — ஆத்மாவிடத்திலே யிருக்கும்படி
𑌕𑍃𑌤𑍍𑌵𑌾 — செய்து
𑌶𑌨𑍈𑌃𑌶𑌨𑍈𑌃 — மெள்ள மெள்ள (சிறுகச்சிறுக)
𑌉𑌪𑌰𑌮𑍇𑌤𑍍 — (மனதை) நிறுத்தவேண்டும்
𑌕𑌿𑌞𑍍𑌚𑌿𑌦𑌪𑌿 𑌨 - 𑌚𑌿𑌨𑍍𑌤𑌯𑍇𑌤𑍍 — ஒன்றையுஞ் சிந்திக்காமலிருக்க வேண்டியது.

சங்கற்பத்தினா லுண்டாகிற சகலமானவிஷய ஆசைகளை முற்றிலும் விட்டு, மனதினாலேயே சகலமான விந்திரியங்களைச் சகலவிஷயங்களினின்றும் திருப்பி, தைரியத்தினால் சுவாதீனஞ் செய்துக் கொள்ளப்பட்ட புத்தியினாலே மனதை ஆத்மாவிடத்தி லிருக்கும்படிசெய்து, மெள்ள மெள்ள மனதை நிறுத்தவேண்டும். (அப்படி நிறுத்தியபின்பு பிரம்மத்தைத் தவிர வேறே) ஒன்றையுஞ் சிந்திக்காம லிருக்கவேண்டியது. (௨௪-௨௫)

---

௨௬. 𑌯𑌤𑍋 𑌯𑌤𑍋 𑌨𑌿𑌶𑍍𑌚𑌰𑌤𑌿 𑌮𑌨𑌶𑍍𑌚𑌞𑍍𑌚𑌲𑌮𑌸𑍍𑌥𑌿𑌰𑌮𑍍।
𑌤𑌤𑌸𑍍𑌤𑌤𑍋 𑌨𑌿𑌯𑌮𑍍𑌯𑍈𑌤𑌦𑌾𑌤𑍍𑌮𑌨𑍍𑌯𑍇𑌵 𑌵𑌶𑌂 𑌨𑌯𑍇𑌤𑍍॥

𑌅𑌸𑍍𑌥𑌿𑌰𑌂 — நிலையற்றதும்
𑌚𑌞𑍍𑌚𑌲𑌂 — சஞ்சலசுபாவமுள்ளதுமான
𑌮𑌨𑌃 — மனதானது
𑌯𑌤𑍋 𑌯𑌤𑌃 — எங்கெந்தவிஷயங்களில்
𑌨𑌿𑌶𑍍𑌚𑌰𑌤𑌿 — பிரவேசிக்கிறதோ
𑌤𑌤𑌸𑍍𑌤𑌤𑌃 — அந்தந்தவிஷயங்களிலிருந்து
𑌏𑌤𑌤𑍍 — இந்தமனதை
𑌨𑌿𑌯𑌮𑍍𑌯 — திருப்பி (இழுத்து)
𑌆𑌤𑍍𑌮𑌨𑍍𑌯𑍇𑌵 — பரமாத்மாவிடத்தில் அல்லது தன் ஆத்ம சுவரூபத்திற்றானே
𑌵𑌶𑌂 𑌨𑌯𑍇𑌤𑍍 — நிற்கும்படி செய்யவேண்டியது.

நிலையற்றதும், சஞ்சல சுவபாவ முள்ளதுமான மனதானது, எங்கெந்த விஷயங்களில் பிரவேசிக்கிறதோ அந்தந்த விஷயங்களிலிருந்து இந்த மனதைத் திருப்பி, பரமாத்மாவிடத்திலேயே நிற்கும்படிச் செய்யவேண்டியது. (௨௬)

---

* (௩) (ஸ்ரீ,வி) பரமாத்மாவிடத்திலிருக்கும்படி

உஎ. ஶாந்தமநஸம் ஹ்யேநம் யோகிநம் ஸுகமுத்தமம்।
உபைதி ஶாந்தரஜஸம் ப்ரஹ்மபூதமகல்மஷம்॥

ஶாந்தமநஸம்	சாந்தமான மனதையுடைய
ஶாந்தரஜஸம்	இரஜோகுணமற்றிருக்கிற
ப்ரஹ்மபூதம்*	ஜீவன்முக்தனாயிருக்கிற
அகல்மஷம்	பாபமற்றவனாயிருக்கிற
ஏநம்	இப்படிப்பட்ட
யோகிநம்	யோகியை
உத்தமம்	சிரேஷ்டமான
ஸுகம்	சுகமானது
உபைதி ஹி	அடைகிறதென்பது வேதத்தில் பிரசித்தமாயிருக்கிறது.

சாந்தமான மனதையுடையவும், இரஜோகுணமற்றிருக்கிறவும், ஜீவன் முக்தனாயிருக்கிறவும், பாபமற்றவும் யோகியை சிரேஷ்டமான சுகமானது, அடைகிற தென்பதில் சந்தேகமில்லை. (உஎ)

உஅ. யுஞ்ஜந்நேவம் ஸதாத்மாநம் யோகீ விகதகல்மஷ:।
ஸுகேந ப்ரஹ்மஸம்ஸ்பர்ஶமத்யந்தம் ஸுகமஶ்நுதே॥

ஏவம்	இவ்விதமாய் (மேற்சொல்லிவந்த விதமாய்)
ஸதா	எப்போதும்
ஆத்மாநம்†	மனதை
யுஞ்ஜந்‡	சுவாதீனஞ்செய்துகொண்டிருக்கிற
விகதகல்மஷ:§	பாபங்களற்ற
யோகீ	யோகியானவன்
ஸுகேந	பிரயாசையன்றி
ப்ரஹ்மஸம்ஸ்பர்ஶம்¶	பிரம்மதெரிசனமாகிய

* (ஸ்வா) ஜீவன்முக்தன் என்றால், இறந்தபிறகு அடையும் மோக்ஷசுகத்தை இந்த தேகமிருக்கையிலேயே அடைந்திருக்கிறவன். (ரா) பிரகிருதி சம்பந்தமற்று தன் சுவரூபத்துடனிருக்கிற. (ஸ்ரீ,வி) பிரம்மத்தியானத்தில் நிலைத்திருக்கிற.

† (ஸ்ரீ,வி) பரமாத்மாவை.

‡ (ஸ்ரீ,வி) தியானிக்கிற.

§ (ரா) சகலமான பிராசீனகருமங்களையும் போக்கடித்துக் கொண்டிருக்கிற. (ஸ்ரீ,வி) காமக்குரோதங்களைப் போக்கடித்துக்கொண்டிருக்கிற.

¶ (ஶம்) பிரம்மைக்கிய மாகிய. (ரா) பிரம்மாநுபவ ரூபமான. (ஸ்ரீ,வி) பகவானை யடைந்தபிறகு தனக்குண்டாகும்.

அத்யந்தம் } ஸுகம் } சிரேஷ்டமான சுகத்தை
அஶ்நுதே அடைகிருன்.

மேற்சொல்லிவந்த விதமாய், எப்போதும் மனதை சுவாதீனஞ் செய்துகொண்டிருக்கிற பாபங்களற்ற யோகியானவன், பிரயாசையன்றி பிரம்ம தெரிசனமாகிற சிரேஷ்டமான சுகத்தை யடைகிருன். (௨௮)

---

௨௯. ஸர்வபூதஸ்தமாத்மாநம் ஸர்வபூதாநி சாத்மநி।
ஈக்ஷதே யோகயுக்தாத்மா ஸர்வத்ர ஸமதர்ஶந:॥

ஸர்வத்ர — { (பிரம்மாமுதல் ஸ்தம்பபரியந்தமுள்ள) சகலவஸ்துக்களிலேயும்
ஸமதர்ஶந: — சமமாய் பிரம்மத்தைப்பார்க்கிற
யோகயுக்தாத்மா — { தியானயோகத்திலேயே மனதையுடைய யோகியானவன்
ஆத்மாநம் — தன்னை
ஸர்வபூதஸ்தம் — சகலவஸ்துக்களிலுமிருக்கிறதாகவும்
ஆத்மநி — தன்னிடத்திலே
ஸர்வபூதாநி ச — சகலவஸ்துக்களுமிருக்கிறதாகவும்
ஈக்ஷதே — பார்க்கிருன்.

பிரம்மாதி ஸ்தம்ப பரியந்தமுள்ள சகல வஸ்துக்களிலேயும் சமமாய் பிரம்மத்தைப் பார்க்கிற தியானயோகத்திலேயே மனதையுடைய யோகியானவன், தன்னைச் சகல வஸ்துக்களிலு மிருக்கிறதாகவும், தன்னிடத்திலே சகல வஸ்துக்களு மிருக்கிறதாகவும் பார்க்கிருன்.

(ஶ°) சகல பூதங்களிலுமுள்ள ஆத்மா தானே என்பதாயும், தன்னிடத்தில் சகல பூதங்களைச் சமமாயும் (என்ருல்) ஆத்மா ஒன்றே என்பதாயும், பார்க்கிறவன்தான் யோகி என்பது தாத்பரியம்.

(ரா) பிரகிருதியிலிருந்து விடுபட்ட (பிரகிருதிவிமுக்தமான) மற்ற ஜீவசுவரூபமும், பிரகிருதி விமுக்தமான தன்னுடைய ஜீவ சுவரூபமும் சமமானதென்பதாகவும், பிரகிருதி விமுக்தமான தன்னுடைய ஜீவ சுவரூபமானது, பிரகிருதி விமுக்தமான மற்ற ஜீவ சுவரூபத்திற்குச் சமமானதென்பதாகவும் பார்க்கிறவன் யோகி. (என்ருல்) தன்னுடைய பிரகிருதி விமுக்த சுவரூபத்தைப்பார்க்கிறவன், மற்றவர்களும் பிரகிருதி விமுக்தர்களாளுல் தன்னுடைய விமுக்த சுவரூபத்திற்குச் சமானமானவர்களென்று நிச்சயங்கொள்ளு

கிறவன் என்பது தாத்பரியம். இந்த அர்த்தமானது, ௫ - வது அத்தியாயம், ௧௯ - இந்த அத்தியாயம் ௩௩ - ஶ்லோகங்களிலும் சொல்லப்பட்டிருக்கிறது.

(௭) (ஸ்ரீ,வி) பிரபஞ்சத்திலுள்ள சகல வஸ்துக்களிலும், பிரம்மமானது ஒரேவிதமா யிருப்பதாகவும், சகல வஸ்துக்களும் பிரம்மத்தினிடத்தி லிருக்கிறதாகவும் அறிகிறவன் யோகி என்பது தாத்பரியம்.

(𑌶𑌾) இந்த ஶ்லோகத்தி னர்த்தத்தையே சொல்லுகிற ஶ்ருதிகள் அடியில் குறிக்கப்படுகின்றன.

“𑌯𑌸𑍍𑌤𑍁𑌸𑌰𑍍𑌵𑌾𑌣𑌿𑌭𑍂𑌤𑌾𑌨𑍍𑌯𑌾𑌤𑍍𑌮𑌨𑍍𑌯𑍇𑌵𑌾𑌨𑍁𑌪𑌶𑍍𑌯𑌤𑌿। 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌭𑍂𑌤𑍇𑌷𑍁𑌚𑌾𑌤𑍍𑌮𑌾𑌨𑌂 𑌤𑌤𑍋 𑌨𑌵𑌿𑌜𑍁𑌗𑍁𑌪𑍍𑌸𑌤𑍇॥” (𑌈𑌶𑌾𑌵𑌾𑌸𑍍𑌯𑍋𑌪𑌨𑌿𑌷𑌤𑍍; ௬-வது வாக்கியம்.) “𑌸𑌰𑍍𑌵𑌭𑍂𑌤𑌸𑍍𑌥𑌮𑌾𑌤𑍍𑌮𑌾𑌨𑌂 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌭𑍂𑌤𑌾𑌨𑌿𑌚𑌾𑌤𑍍𑌮𑌨𑌿। 𑌸𑌂𑌪𑌶𑍍𑌯𑌨𑍍𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑌪𑌰𑌮𑌂 𑌯𑌾𑌤𑌿𑌨𑌾𑌨𑍍𑌯𑍇𑌨𑌹𑍇𑌤𑍁𑌨𑌾॥” (𑌕𑍈𑌵𑌲𑍍𑌯𑍋𑌪𑌨𑌿𑌷𑌤𑍍.) (௨௯)

---

௩௦. 𑌯𑍋𑌮𑌾𑌂𑌪𑌶𑍍𑌯𑌤𑌿𑌸𑌰𑍍𑌵𑌤𑍍𑌰 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌞𑍍𑌚𑌮𑌯𑌿𑌪𑌶𑍍𑌯𑌤𑌿।
𑌤𑌸𑍍𑌯𑌾𑌹𑌂𑌨𑌪𑍍𑌰𑌣𑌶𑍍𑌯𑌾𑌮𑌿 𑌸𑌚𑌮𑍇𑌨𑌪𑍍𑌰𑌣𑌶𑍍𑌯𑌤𑌿॥

𑌯𑌃	எவன்
𑌸𑌰𑍍𑌵𑌤𑍍𑌰	சகலவஸ்துக்களிடத்திலும்
𑌮𑌾𑌂	என்னை
𑌪𑌶𑍍𑌯𑌤𑌿	பார்க்கிறானோ
𑌸𑌰𑍍𑌵𑌞𑍍𑌚	சகலவஸ்துக்களையும்
𑌮𑌯𑌿	என்னிடத்தில்
𑌪𑌶𑍍𑌯𑌤𑌿	பார்க்கிறானோ
𑌤𑌸𑍍𑌯	அவனுக்கு
𑌅𑌹𑌂	நான்
𑌨𑌪𑍍𑌰𑌣𑌶𑍍𑌯𑌾𑌮𑌿	காணாமல்போகிறதில்லை
𑌸𑌚	அவனும்
𑌮𑍇	எனக்கு
𑌨𑌪𑍍𑌰𑌣𑌶𑍍𑌯𑌤𑌿	காணாமல்போகிறதில்லை.

எவன் சகல வஸ்துக்களிடத்திலும் (பரமாத்மாவாகிய) என்னையும், என்னிடத்தில் சகல வஸ்துக்களையும் பார்க்கிறானோ, அவனுக்கு நான் காணாமல் போகிறதுமில்லை. எனக்கு அவன் காணாமல் போகிறது மில்லை.

(𑌶𑌾) “நான் அவனுக்கும், அவன் எனக்கும் காணாமல் போகிறதில்லை” என்றால், நானே அவன். அவனே நானாகவொன்றாய் விடுகிறோமென்பது தாத்பரியம்.

(ரா) ஸர்வத்ர=பிரகிருதி விமுக்தாளாயிருக்கிற சகலப்பிராணிகளுடைய சுவரூபங்களுக்கு, மாம்=சமமான சுவரூபத்தை யுடையவனாக என்னை, ய:=எவன், பஶ்யதி=பார்க்கிறானோ அல்லது அறிகிறானோ, மயி=என்னுடைய சுவரூபத்திற்கு சமமான சுவரூபமுடையதாக, ஸர்வம்=பிரகிருதி விமுக்தமான சகல ஆத்மசுவரூபத்தையும், ய:=எவன், பஶ்யதி=பார்க்கிறானோ, தஸ்ய=அப்படிப்பட்ட ஆத்மதெரிசனமுள்ள யோகிக்கு, அஹம்=நான், நப்ரணஶ்யாமி=பிரத்தியக்ஷமாகவே யிருக்கிறேன். ஸ:ச=அவனும், மே=எனக்கு, நப்ரணஶ்யதி=பிரத்தியக்ஷமாகவே யிருக்கிறான்.

(ஶ) என்னிடத்தில் சகலபூதங்களையும், சகலபூதங்களில் என்னையும் பார்க்கிறவனுடைய, நப்ரணஶ்யாமி=யோகக்ஷேமங்களுக்கு நான் பாத்தியப்படாமல் போகிறதில்லை, அவனும் என்னுடைய, நப்ரணஶ்யதி=பக்தனாகாமல் போகிறதில்லை.

(ஸ்ரீ,வி) ஸர்வஞ்சமயிபஶ்யதி=சகலமான பூதங்களும் என்னுடைய அதீனமானதென்று பார்க்கிறானோ, (மற்றவை(ஶ)போலவே.)

---

௩௧. ஸர்வபூதஸ்திதம்யோமாம் பஜத்யேகத்வமாஸ்தித:।
ஸர்வதாவர்த்தமாநோபி ஸயோகீமயிவர்த்ததே॥

ஸர்வபூதஸ்திதம் — சகலப்பிராணிகளிடத்திலுமிருக்கிற
மாம் — என்னை
ஏகத்வம் ஆஸ்தித: } * — அபேதத்தையாசிரயித்து
ய: — எவன்
பஜதி — பஜிக்கிறானோ
ஸயோகீ — அந்தயோகியானவன்
ஸர்வதா வர்த்தமாநோபி } † — எந்தமார்க்கத்தில் பிரவிருத்தித் திருந்தபோதிலும்
மயி வர்த்ததே } ‡ — என்னிடத்திலேயேயிருக்கிறான்.

---

* (ரா) பூர்ணமான ஞானகாரமாய் ஒரேவிதமாயிருக்கிற.

† (ரா) எந்தகாலத்திலும். என்றால், தியானகாலத்திலும் தியானம்விட்டு எழுந்திருந்தகாலத்திலும். (ஸ்ரீ,வி) நன்மைதீமைகளைச் செய்தபோதிலும்.

‡ (ஶம்) வைஷ்ணவேபதே வர்த்தமாநோ நித்யமுக்தோ பவதீத்யர்த்த: = விஷ்ணு சம்பந்தமாகிய உத்தமபதத்திலிருக்கிற நித்தியமுக்தனாக விருக்கிறான். (ஸ்ரீ) முக்தியை யடைகிறான். (ரா) தன்னையும், மற்றப்பிராணிகளையும் என்ரூபத்

சகலப் பிராணிகளிடத்திலு மிருக்கிற என்னை அபேதத்தை யாசிரயித்து (ஒன்ருகவே அபேதமாக அறிந்து) எவன் பஜிக்கிருனே, அந்த யோகியானவன் எந்த மார்க்கத்தில் பிரவிருத்தித்திருந்தபோதிலும் என்னிடத்திலேயே யிருக்கிருன். (௩௧)

---

௩௨. 𑌆𑌤𑍍𑌮𑍌𑌪𑌮𑍍𑌯𑍇𑌨 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌤𑍍𑌰 𑌸𑌮𑌂 𑌪𑌶𑍍𑌯𑌤𑌿 𑌯𑍋𑌽𑌰𑍍𑌜𑍁𑌨।
𑌸𑍁𑌖𑌂 𑌵𑌾 𑌯𑌦𑌿 𑌵𑌾 𑌦𑍁𑌃𑌖𑌂 𑌸 𑌯𑍋𑌗𑍀 𑌪𑌰𑌮𑍋 𑌮𑌤𑌃॥

𑌹𑍇𑌽𑌰𑍍𑌜𑍁𑌨	ஓ! அர்சுன!
𑌸𑌰𑍍𑌵𑌤𑍍𑌰	எல்லாப்பிராணிகளிடத்திலும்
𑌸𑍁𑌖𑌂 𑌵𑌾	சுகத்தையாவது
𑌯𑌦𑌿 𑌵𑌾 𑌦𑍁𑌃𑌖𑌂	துக்கத்தையாவது
𑌆𑌤𑍍𑌮𑍌𑌪𑌮𑍍𑌯𑍇𑌨	தன்னிடத்தில்போல்
𑌸𑌮𑌂	சமமாக
𑌯𑌃	எவன்
𑌪𑌶𑍍𑌯𑌤𑌿	பார்க்கிருனே
𑌸 𑌯𑍋𑌗𑍀	அந்தயோகியானவன்
𑌪𑌰𑌮𑌃 𑌮𑌤𑌃	சிரேஷ்டனென்று (என்னல்) நிச்சயிக்கப்பட்டிருக்கிருன்.

ஓ! அர்சுன! எல்லாப் பிராணிகளிடத்திலும் சுகத்தையாவது, அல்லது துக்கத்தையாவது, தன்னிடத்தில்போல் சமமாக எவன் பார்க்கிருனே, அந்த யோகியானவன் சிரேஷ்டனென்பது என்னுடைய மதம்.

(𑌶𑌂) (ஸ்ரீ) (மீ,வி) தனக்கு சுகத்தில் விருப்பும், துக்கத்தில் வெறுப்பும் எப்படியோ அப்படிப்போல், மற்ற பிராணிகளுக்கும் சுகமுண்டாகவும், துக்கமுண்டாகாமலிருக்கவும், கோறி அவ்விதமாய் நடக்கிறவனெவனே, அவன் சமமாய்ப்பார்க்கிற யோகியாயும், சிரேஷ்டனுயு மிருக்கிருனென்பது கருத்து.

(𑌰𑌾) பிரகிருதி விமுக்தமான தன்னுடைய ஆத்மசுவரூபத்தில் பிரகிருதி சம்பந்தமான சுகதுக்கங்கள் எப்படி யொட்டுகிறதில்லையோ, அப்படிப்போல, மற்றப் பிராணிகளுடையப் பிரகிருதி விமுக்த ஆத்மசுவரூபத்தில் சுகதுக்கங்களொட்டுகிறதில்லை யென்று அறிகிறவன் சிரேஷ்டன். அல்லது பிறருக்குண்டாகும் சுகதுக்கங்களினல் எப்படி தான் விருப்புவெறுப்புகளை யடைகிறதில்லையோ, அப்

திற்குச் சமமான ரூபமுடையவர்களாய்ப் பார்க்கிருன். (௨) (மீ,வி) மோக்ஷத்திலிருக்கிருன்.

படிப்போலவே, தனக்குண்டாகும் சுகதுக்கங்களினால் தான் விருப்புவெறுப்புகளை யடையாம லிருக்கிறவன் சிரேஷ்டனென்பது என்னுடைய அபிப்பிராயம். (௩௨)

𑌅𑌰𑍍𑌜𑍁𑌨 𑌉𑌵𑌾𑌚.

௩௩. 𑌯𑍋𑌽𑌯𑌂 𑌯𑍋𑌗𑌸𑍍𑌤𑍍𑌵𑌯𑌾 𑌪𑍍𑌰𑍋𑌕𑍍𑌤𑌃 𑌸𑌾𑌮𑍍𑌯𑍇𑌨 𑌮𑌧𑍁𑌸𑍂𑌦𑌨।
𑌏𑌤𑌸𑍍𑌯𑌾𑌹𑌂 𑌨 𑌪𑌶𑍍𑌯𑌾𑌮𑌿 𑌚𑌞𑍍𑌚𑌲𑌤𑍍𑌵𑌾𑌤𑍍𑌸𑍍𑌥𑌿𑌤𑌿𑌂 𑌸𑍍𑌥𑌿𑌰𑌾𑌮𑍍॥

𑌅𑌰𑍍𑌜𑍁𑌨 𑌉𑌵𑌾𑌚	அர்சுனன் சொல்வது
𑌹𑍇 𑌮𑌧𑍁𑌸𑍂𑌦𑌨	ஓ! மதுசூதன! (கிருஷ்ணசுவாமியே)
𑌤𑍍𑌵𑌯𑌾	உம்மாலே
𑌸𑌾𑌮𑍍𑌯𑍇𑌨	சாம்மியமாகிய (சமமாயறிவதாகிய)
𑌯𑌃 𑌅𑌯𑌂 𑌯𑍋𑌗𑌃	யாதொருயோகமானது
𑌪𑍍𑌰𑍋𑌕𑍍𑌤𑌃	சொல்லப்பட்டதோ
𑌏𑌤𑌸𑍍𑌯	இந்தயோகத்தினுடைய
𑌸𑍍𑌥𑌿𑌰𑌾𑌂	நிலையான அல்லது ஸ்திரமான
𑌸𑍍𑌥𑌿𑌤𑌿𑌂	இருப்பை
𑌚𑌞𑍍𑌚𑌲𑌤𑍍𑌵𑌾𑌤𑍍	(மனது) சஞ்சலமுள்ளதாகையால்
𑌅𑌹𑌂	நான்
𑌨 𑌪𑌶𑍍𑌯𑌾𑌮𑌿	பார்க்கவில்லை (தெரிந்துக்கொள்ளவில்லை.)

ஓ! மதுசூதன! உம்மாலே, சமமா யறிவதாகிய யாதொரு யோகமானது சொல்லப்பட்டதோ, அந்த யோகத்தினுடைய ஸ்திரமான இருப்பை, மனது சஞ்சலமுள்ளதாகையால், நான் தெரிந்துகொள்ளவில்லை.

(𑌶𑌂) சகல வஸ்துக்களையும், பிரம்மமாகவும், பிரம்மத்தை சகல வஸ்துக்களாகவும் சமமா யறியவேண்டுமென்பதாய்ச் சொன்னீர். மனது சஞ்சலமானதால் அப்படிப்பட்ட அபேதபுத்தி ஸ்திரமாயுண்டாவது மிகுந்த பிரயாசையென்பது அர்சுனன் தாத்பரியம்.

(ஸ்ரீ) பிரம்மத்தியானத்தில் சலிக்காமலும் ஸ்திரமாயும் மனசைநிறுத்தவேண்டுமென்று சொன்னது அசாத்தியமானதென்பது அர்சுனன் தாத்பரியம்.

(𑌰𑌾) (௩௩-௩௪-சுலோகங்களைச் சேர்த்து பாஷியம் செய்யப்பட்டிருக்கிறது. அதாவது) பிரகிருதி சம்பந்தத்தினால் தேவதைகள் வேறே, மனிதர்கள் வேறே, மற்ற ஜந்துக்கள் வேறே என்று தோற்றுகிறது. பிரகிருதிசம்பந்தம் நீங்கினால் எல்லா ஆத்மசுவரு

பங்களும் ஞானகாரங்க ளானதினலே தேவமனுஷியாதி பேதமில்லாமல் சமமாகவே யிருக்கும். அப்படி பிரகிருதிசம்பந்தம் நீங்கிய ஞானகாரமாயிருக்கிற ஆத்மாவும், பரமாத்மாவும் பேதமுள்ளவர்களானலும், பரமாத்மாவுக்கு எப்படி பிரகிருதி சம்பந்தமும், கருமாதிகளு மில்லையோ, அப்படிப்போல பிரகிருதி விமுக்த ஆத்மாக்களுக்கு மில்லை. ஆகையால் ஜீவேசுவர ஆகாராபேதமான சமத்துவம் சொல்லப்பட்டது. அதை யறிகிறது தான் சம தெரிசனயோக மென்பதாகவும் சொன்னீர். இது அசாத்தியமா யெனக்குத் தோற்றுகிறது. ஏனென்றால், ஜீவனுடைய கருமவாசனையினலே அவனுடைய மனதானது வெகுகாலமாய் எப்போதும் விஷயங்களில் முழுகி, அந்தவிஷயங்களிலுங்கூட ஒருநிலையை யடையாமல் சஞ்சலமாகவே யிருக்கிறது. இப்படி வெகுகாலப் பழக்கத்தினல் வையிரமேறி யிருக்கிற இந்த மனதை என்றைக்கும் காணுததும், கேட்காததும், நினைக்காததுமாகியப் பிரகிருதி விமுக்த ஆத்ம சுவரூபசாம்மிய தரிசனமாகிற தியானயோகத்தில் நிலையாய் வைத்திருக்கவேண்டுமென்றால், எப்படி சாத்தியமாகும். பெருங்காற்றைத் தடுத்து நிறுத்துவது எப்படி அசாத்தியமோ அப்படிப்போல தடுக்கக்கூடாததாயும், பலவந்தமாய் தன்னிச்சைப்படிப் பிரவேசிக்கிறதாயு மிருக்கிறமனதை நிறுத்துவது அசாத்தியமென்பது அர்சுனன் தாத்பரியம்.

(மீ,வி) சகலப் பிராணிகளிடத்திலும் பரமாத்மாவை ஓரேவிதமாய்ப் பார்க்கிறதாகிய சம தெரிசனயோகமும், சுகதுக்கங்களில் தன்னைப்போலவே சகலப் பிராணிகளையும் பார்க்கிறதாகிய சமதெரிசனயோகமும் சொன்னீர். அதில் மனசு நிலைத்திருப்பது அசாத்தியமென்பது அர்சுனன் தாத்பரியம். (௩௩)

---

௩௪. 𑌚𑌞𑍍𑌚𑌲𑌂 𑌹𑌿 𑌮𑌨𑌃 𑌕𑍃𑌷𑍍𑌣 𑌪𑍍𑌰𑌮𑌾𑌥𑌿 𑌬𑌲𑌵𑌦𑍍𑌦𑍃𑌢𑌂।
𑌤𑌸𑍍𑌯𑌾𑌹𑌂 𑌨𑌿𑌗𑍍𑌰𑌹𑌂 𑌮𑌨𑍍𑌯𑍇 𑌵𑌾𑌯𑍋𑌰𑌿𑌵 𑌸𑍁𑌦𑍁𑌷𑍍𑌕𑌰𑌂॥

𑌹𑍇 𑌕𑍃𑌷𑍍𑌣	ஓ ! கிருஷ்ணசுவாமியே !
𑌮𑌨𑌃	மனசானது
𑌚𑌞𑍍𑌚𑌲𑌂	(சுவபாவமாகவே) சஞ்சலமுள்ளதாயும்
𑌪𑍍𑌰𑌮𑌾𑌥𑌿	(தேகேந்திரியங்களை) புரட்டுகிற அல்லது கலங்கச்செய்கிறதாயும்
𑌬𑌲𑌵𑌤𑍍	அடங்காததாயும்
𑌦𑍃𑌢𑌂 𑌹𑌿	(விஷய்ங்களில்) கெட்டியாய்ப்பற்றுதலுடையதாயுமிருக்கிறது.
𑌤𑌸𑍍𑌯	அந்த மனதினுடைய (அந்தமனதை)
𑌨𑌿𑌗𑍍𑌰𑌹𑌂	அடக்குவதை

வாயோரிவ	காற்றைப் (அடக்குவது) போல
ஸுது³ஷ்கரம்*	மிகவும் அசாத்தியமாக
அஹம்	நான்
மந்யே	எண்ணுகிறேன்.

ஓ! கிருஷ்ணசுவாமியே! மனசானது, சுவபாவமாகவே சஞ்சல முள்ளதாகவும், தேகேந்திரியங்களைக் கலங்கச்செய்கிறதாகவும், அடங்காததாகவும், விஷயங்களில் கெட்டியாய்ப் பற்றுதலை யுடையதாக வுமிருக்கிறது. அந்த மனதினுடைய அடக்குதலானது, காற்றைப் (பிடித்து கரகத்திலடக்குவது) போல் மிகவும் அசாத்தியமாக நான் எண்ணுகிறேன். (௩௪)

ஸ்ரீ ப⁴க³வாநுவாச.

௩௫. அஸம்ஶயம் மஹாபா³ஹோ மநோ து³ர்நிக்³ரஹம் சலம்।
அப்⁴யாஸேந து கௌந்தேய வைராக்³யேண ச க்³ருஹ்யதே॥

ப⁴க³வாநுவாச	கிருஷ்ணபகவான் சொல்வது
மஹாபா³ஹோ	புஜபலமுள்ள
கௌந்தேய	ஓ! அர்சுன!
மந꞉	மனதானது
து³ர்நிக்³ரஹம்	அடக்குவதற்கு மிகவும்பிரயாசையானது
சலம்	சஞ்சலமுள்ளது
(இத்யத்ர)	என்பதில்
அஸம்ஶயம்	சமுசயமில்லை
(ததா²பி)	அப்படியிருந்தபோதிலும்
அப்⁴யாஸேந†	பழக்கத்தினலேயும்
வைராக்³யேண ச‡	(விஷயங்களை) வெறுப்பதினலேயும்
க்³ருஹ்யதே	அடக்கப்படுகிறது.

ஸ்ரீ கிருஷ்ணபகவான் சொல்வது. புஜபலமுள்ள ஓ! அர்சுன! மனதானது அடக்குவதற்கு மிகவும் பிரயாசமான தென்பதிலும், சஞ்சலமுள்ளதென்பதிலுஞ் சந்தேகமில்லை. அப்படி யிருந்தபோதிலும் பழக்கத்தினலேயும், விஷயங்களில் வைராக்கிய மடைவதினலேயும் அடக்கப்படுகிறது.

---

* (ஸு) மிகவும் பிரயாசை, மிகவும் வருத்தமானது, என்றும் அர்த்த முண்டு.

† (ரா) ஆத்மாவானவன் சத்குணாகாரமென்கிற அப்பியாசத்தினலுண்டாகிற பிரியம்.

‡ (ரா) விஷயங்கள் தோஷாகாரமானவையென்று அப்பியாசத்தினலே தெரிந்து விஷயங்களைவிட்டு மனசு விலகுவதுதான் வைராக்கியம்.

(ஸ்ரீ) (ஶ்லோ.) "𑌮𑌨𑌸𑍋 𑌵𑍃𑌤𑍍𑌤𑌿𑌶𑍂𑌨𑍍𑌯𑌸𑍍𑌯 𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑌾𑌕𑌾𑌰𑌤𑌯𑌾 𑌸𑍍𑌥𑌿𑌤𑌿𑌃।
"𑌅𑌸𑌂𑌪𑍍𑌰𑌜𑍍𑌞𑌾𑌤𑌨𑌾𑌮𑌾𑌸𑍌 𑌸𑌮𑌾𑌧𑌿𑌰𑌭𑌿𑌧𑍀𑌯𑌤𑍇॥ = பிரவிருத்தியற்ற "மனதினுடைய பிரம்ம சுவரூபமாயிருக்கிற ஸ்திதியெதுவோ வது "அஸம்ப்ரஜ்ஞாதசமாதியென்று சொல்லப்படுகிறது." (யோகசாஸ்திரம்.) (௩௫)

---

௩௬. 𑌅𑌸𑌂𑌯𑌤𑌾𑌤𑍍𑌮𑌨𑌾 𑌯𑍋𑌗𑍋 𑌦𑍁𑌷𑍍𑌪𑍍𑌰𑌾𑌪 𑌇𑌤𑌿 𑌮𑍇 𑌮𑌤𑌿𑌃।
𑌵𑌶𑍍𑌯𑌾𑌤𑍍𑌮𑌨𑌾 𑌤𑍁 𑌯𑌤𑌤𑌾 𑌶𑌕𑍍𑌯𑍋𑌽𑌵𑌾𑌪𑍍𑌤𑍁𑌮𑍁𑌪𑌾𑌯𑌤𑌃॥

𑌅𑌸𑌂𑌯𑌤𑌾𑌤𑍍𑌮𑌨𑌾	அடக்கப்படாதமனதையுடையவனாலே
𑌯𑍋𑌗𑌃*	யோகமானது
𑌦𑍁𑌷𑍍𑌪𑍍𑌰𑌾𑌪 𑌇𑌤𑌿	அடையக்கூடியதல்லவென்பது
𑌮𑍇	என்னுடைய
𑌮𑌤𑌿𑌃	நிச்சயம்
𑌵𑌶𑍍𑌯𑌾𑌤𑍍𑌮𑌨𑌾	அடக்கப்பட்டமனதையுடையவனாய்
𑌯𑌤𑌤𑌾 𑌤𑍁	முயற்சிசெய்பவனாலே
𑌉𑌪𑌾𑌯𑌤𑌃†	(அப்பியாசம், வைராக்கிய மிந்த) உபாயத்தினாலே
𑌅𑌵𑌾𑌪𑍍𑌤𑍁𑌮𑍍	அடைகிறதற்கு
𑌶𑌕𑍍𑌯𑌃	ஸாத்தியமானது.

அடக்கப்படாத மனசையுடையவனாலே யோகமானது அடையக்கூடியதல்ல வென்பது என்னுடைய நிச்சயம். அடக்கப்பட்ட மனசை யுடையவனாய் முயற்சி செய்பவனாலே அப்பியாசம், வைராக்கிய மிந்த வுபாயங்களினா லடைகிறதற்குச் சாத்தியமானது. ()

𑌅𑌰𑍍𑌜𑍁𑌨 𑌉𑌵𑌾𑌚.

௩௭. 𑌅𑌯𑌤𑌿𑌃 𑌶𑍍𑌰𑌦𑍍𑌧𑌯𑍋𑌪𑍇𑌤𑍋 𑌯𑍋𑌗𑌾𑌚𑍍𑌚𑌲𑌿𑌤𑌮𑌾𑌨𑌸𑌃।
𑌅𑌪𑍍𑌰𑌾𑌪𑍍𑌯 𑌯𑍋𑌗𑌸𑌂𑌸𑌿𑌦𑍍𑌧𑌿𑌂 𑌕𑌾𑌂 𑌗𑌤𑌿𑌂 𑌕𑍃𑌷𑍍𑌣 𑌗𑌚𑍍𑌛𑌤𑌿॥

𑌅𑌰𑍍𑌜𑍁𑌨 𑌉𑌵𑌾𑌚	அர்சுனன்சொல்வது
𑌹𑍇 𑌕𑍃𑌷𑍍𑌣‡	ஓ! கிருஷ்ணசுவாமியே!

---

* (ரா) சமதெரிசன யோகமானது.

† (ரா) முன் சொல்லப்பட்டிருக்கிற என்னுடைய ஆராதனரூபமானதும் ஞானத்தை யடக்கிக்கொண் டிருக்கிறதுமான கருமயோகமாகிற உபாயத்தினால்.

‡ (ஸா வ) முதலத்தியாயம், ௨௮-வது சுலோகத்தினடியில் அர்த்தமெழுதப் பட்டிருக்கிறது. பக்தர்களுடைய பயங்களைப் போக்கடிக்கிறதினால் கிருஷ்ணனென்கிற பெயர்வந்தது.

ஶ்ரத்தயா உபேத: — நம்பிக்கையுடன்கூடியோகத்தில்பிரவேசித்து
அயதி: — (பூர்ணஞ்செய்ய) முயற்சி யில்லாதவனாய்
யோகாத் — யோகத்திலிருந்து
சலிதமாநஸ: — நழுவி விஷயத்தில்பிரவேசித்த மனதையுடையவன்
யோகஸம்ஸித்திம் — யோகத்தினாலுண்டாகும்பலனை
அப்ராப்ய — அடையாமல்
காம்
கதிம்
கச்சதி — என்னகெதியை யடைகிறான்.

அர்சுனன் சொல்வது. ஓ! கிருஷ்ணசுவாமியே! நம்பிக்கையுடன்கூடி யோகத்தில் பிரவேசித்து (ஆனால்) பூர்ணமாய்ச் செய்ய முயற்சி செய்யாததினால், யோகத்தைவிட்டு நழுவி விஷயங்களில் பிரவேசித்த மனதையுடையவன் (யோகபிரஷ்டனென்று இவன் சொல்லப்படுகிறான்.) யோகத்தினாலுண்டாகும் பலனை யடையாமலென்ன கெதியை யடைகிறான்.? (௩௭)

---

௩௮. கச்சிந்நோபயவிப்ரஷ்டஶ்சிந்நாப்ரமிவ நஶ்யதி।
அப்ரதிஷ்டோ மஹாபாஹோ விமூடோ ப்ரஹ்மண: பதி॥

மஹாபாஹோ — ஓ! புஜபலமுடையவனே!
உபயவிப்ரஷ்ட: — (கருமமார்க்கம், யோகமார்க்கம்) இரண்டுங்கெட்டு
அப்ரதிஷ்ட: — ஆசிரய (பிடிப்பு) மற்று
ப்ரஹ்மண: பதி — பிரம்மத்தையடையு முபாயத்தில்
விமூட: — ஞானமில்லாதவன்
சிந்நாப்ரமிவ — சிதறிப்போன மேகம்போல
நஶ்யதி கச்சித் — நாசமடைய மாட்டானா.

ஓ! புஜபலமுடைய கிருஷ்ணசுவாமியே! கருமமார்க்கம், யோகமார்க்க மிரண்டுங்கெட்டு ஆசிரயமற்று பிரம்மத்தை யடையு முபாயத்தில் ஞானமில்லாதவன், சிதறிப்போன மேகம்போல நாசமடைவானா? அல்லது ஒருபோது மடையமாட்டானா?

(ஸ்ரீ) எப்படி இரண்டுங் கெட்டவனாகிறானென்றால், யோகத்தில் பிரவேசித்ததினால், இப்போது கருமாநுஷ்டானமுமில்லை. முன் செய்த கருமங்களினுடைய பலனை ஈசுவரார்ப்பணஞ் செய்துவிட்டானாகையால், கருமங்களுடைய பலனாகிய சுவர்க்காதி சுகபலனு

மில்லை. அப்பியாசம், வைராக்கியமுதலிய சாதனங்களிலே முயற்சி யின்மையால் ஞானயோக சித்தியையடைந்து மோக்ஷபலனையடைய வேதுவுமில்லை யென்பதே.

“ஆசிரயமற்ற” என்றால், கருமத்தில் பிடிப்புமில்லை. ஞானம டையும் வழியான யோகத்தில் பிடிப்புமில்லை யென்பதே.

“பிரம்மத்தை யடையுமுபாயம்” என்பது - மனோநிக்கிரகம், இந்திரியநிக்கிரகம், சமதமாதிகள், விடாமுயற்சி, வைராக்கிய முத லியவைகளே.

“சிதறிப்போன மேகம்போல நாசமடைவது” என்றால், கூட்ட மாய்ச் சேர்ந்திருக்கிற மேகங்கள் காற்றினால் பிரிக்கப்பட்டு பல பிரி வுகளாய் விடுகின்றன. அப்படி பிரிந்த (சிதறின) மேகமானது, தா னெதிலிருந்து பிரிந்ததோ அந்த மேகத்துடன் மறுபடிபோய்ச் சே ராமலும், அல்லது வேறே மேகங்களுடன் சேராமலும், அதின் சுவ ரூபம் காணப்படாமலே நாசத்தையடையும். ஆகையா லிதைத் தியானத்திலிருந்து நழுவின யோகப்பிரஷ்டனுக்கு திருஷ்டாந்த மாய்ச் சொல்லப்பட்டது.

(ரா) உபயவிப்ரஷ்ட꞉ = இரண்டுங்கெட்டவன். எப்படியென் றால், அப்ரதிஷ்ட꞉= சுவர்க்காதி பிராப்திக்கு ஏதுவான கருமபலனைத் தியாகம் செய்வதினாலே சுவர்க்காதிகள் கிடைக்கும்படிச் செய்துக் கொள்ளாதவன். விமூடோ ப்ரஹ்மண꞉ பதி = பிரம்மத்தை யடை யத் தகுந்த யோகமார்க்கத்தை விட்ட அக்கியானி.

(ஸ்ரீ,வி) உபயவிப்ரஷ்ட꞉ = சுவர்க்கமுமில்லை. மோக்ஷமுமில்லை. அல்லது சுவர்க்கப்பிராப்திக்குச் சாதனமான காம்மியகருமமு மில் லை. மோக்ஷத்திற்குச் சாதனமான பூர்ணமானத் தியாநயோகமுமி ல்லை. அல்லது இந்த உலக சுகமுமில்லை. பரலோக சுகமுமில்லை. ஆகையா லிரண்டுங் கெட்டவனென்று சொல்லப்பட்டது. (௩௮)

---

௩௯. ஏதந்மே ஸம்ஶயம் க்ருஷ்ண சேத்துமர்ஹஸ்யஶேஷத꞉।
த்வதந்ய꞉ ஸம்ஶயஸ்யாஸ்ய சேத்தா ந ஹ்யுபபத்யதே॥

ஹே! க்ருஷ்ண!	ஓ! கிருஷ்ண சுவாமியே!
மே	என்னுடைய
ஏதம் ஸம்ஶயம்	இந்தச் சந்தேகத்தை
அஶேஷத꞉	முழுவதும்
சேத்தும்	நிவர்த்திக்க
அர்ஹஸி	அருகராயிருக்கிறீர்

அஸ்ய
ஸம்ஶயஸ்ய } இந்தச் சந்தேகத்தினுடைய
சேத்தா — நிவர்த்தியைச்செய்கிறவன்
த்வதந்ய꞉ — உம்மைத்தவிரவேறொருவன்
ந ஹ்யுபபத்யதே — கிடையாது.

ஓ! கிருஷ்ணசுவாமியே! என்னுடைய இந்தச் சந்தேகத்தை முழுதும் நிவர்த்திக்க அருகராயிருக்கிறீர். இந்தச் சந்தேகத்தை நிவர்த்திசெய்ய உம்மைத்தவிரத் தகுந்த மற்றொருவன் கிடையாது. (௩௯)

ஶ்ரீ பகவாநுவாச.

௪௦. பார்த நைவேஹ நாமுத்ர விநாஶஸ்தஸ்ய வித்யதே।
ந ஹி கல்யாணக்ருத்கஶ்சித் துர்கதிம் தாத கச்சதி॥

ஶ்ரீ பகவாநுவாச — பகவான்சொல்வது
தாத — அப்பா! அல்லது குழந்தாய்!
பார்த — ஓ! அர்சுன!
தஸ்ய — அவனுக்கு (யோகப்பிரஷ்டனுக்கு)
இஹ — இந்தலோகத்திலும்
விநாஶ꞉* — நாசமானது
நைவ வித்யதே — உண்டாகிறதேயில்லை
அமுத்ர — பரலோகத்திலும்
ந — நாசமானதுண்டாகிறதேயில்லை
கல்யாணக்ருத்
கஶ்சித் } † — சத்கருமத்தைச்செய்கிற ஒருவனும்
துர்கதிம் — கெடுதியை
ந ஹி கச்சதி — அடைகிறதில்லை.

ஸ்ரீ கிருஷ்ணபகவான் சொல்வது—குழந்தாய்! அர்சுன! யோகப்பிரஷ்டனுக்கு இந்தலோகத்திலாவது, பரலோகத்திலாவது கெடுதியுண்டாகிறதேயில்லை. சத்கருமத்தைச்செய்த ஒருவனும் கெடுதியை யடைகிறதில்லை. (௪௦)

---

* (ஶா) பூர்வஜன்மத்தைப்பார்க்கிலும் தாழ்ந்த ஜன்மமானது. (ஸ்ரீ) தோஷமாவது, நரகப்பிராப்தியாவது. (ரா) சுவர்க்காதி அனுபவம், பிரம்ம பிராப்தி இவைகளில் தான் கோறினது கிடைக்காமல் போகிறதாகிய விநாசம். அல்லது ஆரம்பித்தகாரியத்தை மத்தியில் விட்டுவிட்டதினு லுண்டானதோஷம். (மீ,வி) இந்தலோகத்தில் மிருகாதி ஜன்மங்களாவது, பரலோகத்தில் நரகமாவது.

† (மீ,வி) ஆஸ்திகபுத்தியுடன் கொஞ்சகாலமாவது, ஈசுவரதியானதி செய்த ஒருவனும்.

௪௧. 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌪𑍍𑌯 𑌪𑍁𑌣𑍍𑌯𑌕𑍃𑌤𑌾𑌂 𑌲𑍋𑌕𑌾𑌨𑍁𑌷𑌿𑌤𑍍𑌵𑌾 𑌶𑌾𑌶𑍍𑌵𑌤𑍀𑌃 𑌸𑌮𑌾𑌃।
𑌶𑍁𑌚𑍀𑌨𑌾𑌂 𑌶𑍍𑌰𑍀𑌮𑌤𑌾𑌂 𑌗𑍇𑌹𑍇 𑌯𑍋𑌗𑌭𑍍𑌰𑌷𑍍𑌟𑍋𑌽𑌭𑌿𑌜𑌾𑌯𑌤𑍇॥

𑌯𑍋𑌗𑌭𑍍𑌰𑌷𑍍𑌟𑌃 — (யோகஞ்செய்தும் பூர்ணமாய்ச் செய்யாமல் விட்டுவிட்டவனுகிய) யோகப்பிரஷ்டன்.
𑌪𑍁𑌣𑍍𑌯𑌕𑍃𑌤𑌾𑌂 — புண்ணியஞ்செய்தவர்களுடைய
𑌲𑍋𑌕𑌾𑌨𑍍 — உலகங்களை
𑌪𑍍𑌰𑌾𑌪𑍍𑌯 — அடைந்து
𑌶𑌾𑌶𑍍𑌵𑌤𑍀𑌃 𑌸𑌮𑌾𑌃 — வெகுகாலம்
𑌉𑌷𑌿𑌤𑍍𑌵𑌾 — சுகமாயிருந்து
𑌶𑍁𑌚𑍀𑌨𑌾𑌂 — சதாசாரமுள்ள
𑌶𑍍𑌰𑍀𑌮𑌤𑌾𑌂 — ஐசுவரியவான்களுடைய
𑌗𑍇𑌹𑍇 — வீட்டில்
𑌅𑌭𑌿𑌜𑌾𑌯𑌤𑍇 — பிறக்கிருன்.

யோகப் பிரஷ்டனுனவன் (அசுவமேதாதி கிருதுக்கள் செய்த) புண்ணியமுடையவர்கள் எந்தலோகத்தை யடைவார்களோ அந்தலோகங்களை யடைந்து வெகுகாலம் சுகமாயிருந்து (பிறகு) சதாசாரமுள்ள ஐசுவரியவான்களுடைய வீட்டில் பிறக்கிருன்.

(ரா) எந்தவிஷயாநுபவத்தை யிச்சித்து யோகத்தை விட்டுவிட்டானே, அந்த விஷயாநுபவத்தைப் புண்ணிய லோகங்களில் தனக்கிஷ்டமான காலம்வரையி லனுபவித்து, பிறகு இந்த லோகத்தில் சுத்தமும், ஐசுவரியமுமுள்ள யோகத்திற்கு யோக்கியமான குலத்தில் பிறக்கிருன். (௪௧)

௪௨. 𑌅𑌥𑌵𑌾 𑌯𑍋𑌗𑌿𑌨𑌾𑌮𑍇𑌵 𑌕𑍁𑌲𑍇 𑌭𑌵𑌤𑌿 𑌧𑍀𑌮𑌤𑌾𑌮𑍍।
𑌏𑌤𑌦𑍍𑌧𑌿 𑌦𑍁𑌰𑍍𑌲𑌭𑌤𑌰𑌂 𑌲𑍋𑌕𑍇 𑌜𑌨𑍍𑌮 𑌯𑌦𑍀𑌦𑍃𑌶𑌮𑍍॥

𑌅𑌥𑌵𑌾 — அல்லது
𑌧𑍀𑌮𑌤𑌾𑌂 — ஞானிகளான
𑌯𑍋𑌗𑌿𑌨𑌾𑌂* — யோகாப்பியாசஞ்செய்கிறவர்களுடைய
𑌕𑍁𑌲𑍇 𑌏𑌵† — குலத்திலேயே
𑌭𑌵𑌤𑌿 — ஜனிக்கிருன்
𑌲𑍋𑌕𑍇 — இந்தலோகத்தில்
𑌈𑌦𑍃𑌶𑌂 — இப்படிப்பட்ட
𑌜𑌨𑍍𑌮 — பிறவியானது

---

* - † (𑌸𑌂) யோகிகளான தரித்திராளுடைய குலத்திலே.

𑌯𑌤𑍍	எதுவோ
𑌏𑌤𑌤𑍍	இதானது
𑌦𑍁𑌰𑍍𑌲𑌭𑌤𑌰𑌂	மிகதுர்லபமானது. (மிக அரிது)

அல்லது ஞானிகளான யோகாப்பியாசஞ் செய்கிறவர்களுடைய குலத்திலேயே ஜநிக்கிறான். இந்த லோகத்தில் இப்படிப்பட்ட பிறவியானது, அதிக துர்லபமானது.

(ரா) முந்திய சுலோகத்தில் குறிக்கப்பட்டவன், சொற்பகாலம் யோகாப்பியாசஞ்செய்து பிறகு விட்டுவிட்டவன். இந்தச் சுலோகத்தில் குறிக்கப்பட்டவனோ, வெகுகாலம் யோகம் செய்து வந்து சித்தியடையும் சமயத்தில் விட்டுவிட்டவன். 𑌏𑌤𑌤𑍍 = இதானது, என்றால், முந்திய சுலோகத்தில் சொன்னபிறவியும், இந்தச் சுலோகத்தில் சொன்னபிறவியும். (௪௨)

---

௪௩. 𑌤𑌤𑍍𑌰 𑌤𑌂 𑌬𑍁𑌦𑍍𑌧𑌿𑌸𑌂𑌯𑍋𑌗𑌂 𑌲𑌭𑌤𑍇 𑌪𑍌𑌰𑍍𑌵𑌦𑍇𑌹𑌿𑌕𑌮𑍍।
𑌯𑌤𑌤𑍇 𑌚 𑌤𑌤𑍋 𑌭𑍂𑌯𑌃 𑌸𑌂𑌸𑌿𑌦𑍍𑌧𑍌 𑌕𑍁𑌰𑍁𑌨𑌨𑍍𑌦𑌨॥

𑌹𑍇 𑌕𑍁𑌰𑍁𑌨𑌨𑍍𑌦𑌨	ஓ! குருவம்சத்தில் ஜனித்தவனே!
𑌤𑌤𑍍𑌰	அதில் (அப்படிஜனிக்கும் ஜந்மத்தில்)
𑌪𑍌𑌰𑍍𑌵𑌦𑍇𑌹𑌿𑌕𑌂	பூர்வதேகவாசனையினால்தனக்குண்டான
𑌤𑌂	அப்படிப்பட்ட
𑌬𑍁𑌦𑍍𑌧𑌿𑌸𑌂𑌯𑍋𑌗𑌂	புத்திசம்பந்தத்தை
𑌲𑌭𑌤𑍇	அடைகிறான்
𑌤𑌤𑌃	அதற்குப்பிறகு
𑌭𑍂𑌯𑌃*	மறுபடியும்
𑌸𑌂𑌸𑌿𑌦𑍍𑌧𑍌	(பூர்வஜன்மத்தில் விட்டுப்போன யோக) சித்தியையடைவதிலே
𑌯𑌤𑌤𑍇	பிரயத்தினஞ்செய்கிறான்.

ஓ! அர்சுனா! அதில் (மேல்கண்டவிதமாய் நல்லகுலத்தில் ஜனித்த ஜன்மத்தில்) பூர்வதேகவாசனை (முன்ஜன்மத்தில் செய்து நிறைவேறாமல்போன யோகமாகிய வாசனை)யினால் தனக்குண்டான அப்படிப்பட்ட (யோகஞ்செய்ய முயற்சியுள்ள) புத்தி சம்பந்தத்தையடைகிறான். அதன்பிறகு பூர்வஜன்மத்தில் விட்டுப்போன அந்த யோக சித்தியை அடைவதில் மறுபடி பிரயத்தினஞ் செய்கிறான்.

(ஶா) ஸ்ரீ இராமாநுஜர் தவிர மற்ற பாஷியக்காரர்களும், வியாக்கியாதாக்களும், ௪௪-வது சுலோகத்தின் முந்திய அரைச் சுலோ

* (ஶா) (ஶ்ரீ,வி) அதிகமாய்.

கத்தை, இந்தச் சுலோகத்துடன் சேர்த்து அந்வயம் செய்திராவிட்டாலும், இந்தச் சுலோகத்துடன் சேர்ந்ததாகவே அர்த்தஞ் செய்திருக்கிறார்கள். மேலும், பிந்திய ௪௫ சுலோகத்திற்குச் செய்திருக்கிற அர்த்தமானது, இந்த ௪௩-வது சுலோகத்திற் குறிக்கப்பட்டவனைக்குறிக்காமல் வேறே தனியான ஜிஜ்ஞாஸுவைக்குறிக்கிறது. (ரா) அடுத்தச் சுலோகத்தின் முந்தியபாகத்தை இத்துடன் சேர்த்து அர்த்தஞ் செய்திருக்கிறார். (௪௩)

---

௪௪. பூர்வாப்யாஸேந தேநைவ ஹ்ரியதே ஹ்யவஶோऽபி ஸ꞉।
ஜிஜ்ஞாஸுரபி யோகஸ்ய ஶப்தப்ரஹ்மாதிவர்ததே॥

தேநைவ பூர்வாப்யாஸேந	அந்தபூர்வ (ஜன்ம) அப்பியாசத்தினாலே தானே
அவஶ꞉	பராதீனனாய்
ஸ꞉	அவன் (பூர்வ ஜன்மத்தில் யோகப்பிரஷ்டனானவன்)
ஹ்ரியதே	(விஷயங்களிலிருந்து யோகத்திற்கு) இழுக்கப்படுகிறான்
யோகஸ்ய ஜிஜ்ஞாஸு꞉	யோகத்தையப்பியசிக்க வேண்டுமென்கிற இச்சையுள்ளவனானாலுங்கூட
ஶப்தப்ரஹ்ம	வேதோக்த கருமபலத்தை
அதிவர்ததே	அதிக்கிரமிக்கிறான். (ஞானயோகத்திற்குப் பாத்திரனாகிறான்.)

அந்த பூர்வ ஜன்மாப்பியாசத்தினாலேதானே பராதீனனாய் அவன் (பூர்வஜன்ம யோகப்பிரஷ்டன்) யோகத்திற்கு இழுக்கப்படுகிறான். யோகத்தை யப்பியசிக்க வேண்டுமென்கிற விச்சையுள்ளவனானாலுங்கூட (அவன் அடுத்த ஜன்மத்தில் அந்தவிச்சையாகிய பூர்வஜன்ம வாசனையினாலே) வேதோக்தமான கருமபலனை அதிக்கிரமிக்கிறான். (என்றால், வேதத்தில் கருமங்களுக்கு விதிக்கப்பட்டிருக்கிற சுவர்க்காதிபலனை யபேக்ஷிக்காமல் யோகநிஷ்டையையே யிச்சித்து அதில் பிரவிருத்திக்கிறான்.)

(ஶா) (ஸ்ரீ)ஜிஜ்ஞாஸு꞉ = யோகத்தை யறியவேண்டுமென்றிச்சித்து, அதில் பிரவிருத்தித்த சந்நியாசியுங்கூட, என்று தாத்பரியம்.

முந்திச் சொல்லப்பட்டிருக்கிற யோகப்பிரஷ்டனைக் காட்டிலும் இவனுக்கு முக்தியடையுங்காலம் நீடித்ததாகும்.

ஶப்தப்ரஹ்மாதிவர்ததே = வேதோக்த கருமங்களுடைய பலனைக்காட்டிலும், அதிகபலனை யடைகிறானென்பது தாத்பரியம்.

கைமுத்திகந்யாயம் - என்று கிரகிக்கத்தக்கது (அதாவது, ஜிஜ்ஞாஸுவுக்கு இந்தப்பலனால் முந்தியவனுடைய பலனின்னதென்று சொல்லவும் வேண்டுமோ? என்பதே.

(ரா) (இந்தச் சுலோகத்தின் பிந்திய அரை சுலோகத்திற்கு), யோகஸ்ய = யோகத்தை, ஜிஜ்ஞாஸு: = தெரிந்துகொள்ளவேண்டுமென்கிற விச்சையுள்ளவன், அந்த ஜன்மத்திற் தெரிந்துகொள்ளாவிட்டால், அடுத்த ஜன்மத்தில் தெரிந்து, அநுஷ்டித்து, ஞானியாய், ஶப்த = தேவ, மனுஷிய, பூமி, சுவர்க்காதி சப்தங்களால் (பெயர்களால்) சொல்லத்தகுந்த, ப்ரஹ்ம = பிரகிருதியை, அதிவர்த்ததே = அதிக்கிரமிக்கிறான். என்றால், ஞானாநந்த சுவரூபமான ஆத்ம சுவரூபத்தை யடைகிறான்.

(ஶ) ஶப்தப்ரஹ்ம = பரமாத்மாவை, அதிவர்த்ததே = கிரமக்கிரமமாய் அடைகிறான். எப்படிக் கிரமக்கிரமமா யடைகிறானென்பது அடுத்த சுலோகத்தினால் சொல்லப்படுகிறது.

(மீ,வி) ஶப்தப்ரஹ்ம=வேதத்திலுள்ளவிதி நிஷேதங்களை, அதிவர்த்ததே=அதிக்கிரமிக்கிறான். என்றால், முக்தனாய்விடுகிறானென்பது தாத்பரியம். இது (கைமுத்திகந்யாயம்) கைமுத்திக நியாயம்.()

சரு. ப்ரயத்நாத்யதமாநஸ்து யோகீ ஸம்ஶுத்தகில்பிஷ:।
அநேகஜந்மஸம்ஸித்தஸ்ததோ யாதி பராம் கதிம்॥

ப்ரயத்நாத்	முயற்சியினாலே
யதமாந:	யோகாப்பியாசஞ்செய்கிற
யோகீ	யோகியானவன்
ஸம்ஶுத்தகில்பிஷ:	பாபத்திலிருந்துவிடுபட்டவனாய்
அநேகஜந்மஸம்ஸித்த:	அநேகஜன்மங்களில் (ஞான) சித்தியை யடைந்தவனாய்
தத:	அதற்குப்பிறகு
பராம் கதிம்	உத்தமமானகதியை (மோக்ஷத்தை)
யாதி	அடைகிறான்.

முயற்சியினாலே யோகாப்பியாசஞ் செய்கிற யோகியானவன், பாபத்திலிருந்து விடுபட்டு அநேக ஜன்மங்களில் செய்தயோகத்தினாலே ஞானசித்தியை யடைந்து, பிறகு மோக்ஷத்தை யடைகிறான். (இந்த யோகியானவன், முந்திய சுலோகத்தின் முதல்பாகத்தில் சொல்லியிருக்கிற யோகியே. ஜிஜ்ஞாஸு, அல்ல.)

(ரா) அநேகஜந்ம = அநேக ஜன்மங்களில் சம்பாதித்த புண்ணிய கருமங்களால், ஸம்ஶுத்தகில்பிஷ: = பாபங்களைப் போக்கடித்துக் கொண்டவனுயும், ஸம்ஸித்த: = சித்தியை யடைந்தவனுயும், ப்ரயத்நாத்யதமாநஸ்து = மறுபடியும் யோகத்தில் பிரயத்தினஞ் செய்கிறவனுயு மிருக்கிற, யோகீ = யோகியானவன், யோகத்திலிருந்து சலித்தபோதிலும், தத: = யோகாப்பியாச மகிமையிஞலே, பராம்கதிம் யாதி = மோக்ஷத்தை யடைகிருன்.

(ஶ) (ஸ்ரீ,வி) முந்திய சுலோகத்தில் குறிக்கப்பட்ட ஜிஜ்ஞாஸு, விஷயமாய் இந்தச்சுலோகம் பிரவிருத்தித்ததாக அறியத்தக்கது. ()

ருசா. தபஸ்விப்யோऽதிகோ யோகீ ஜ்ஞாநிப்யோऽபிமதோऽதிக:।
கர்மிப்யஶ்சாதிகோ யோகீ தஸ்மாத்யோகீ பவார்ஜுந॥

யோகீ	தியானயோகியானவன்
தபஸ்விப்ய:*	தபசுசெய்கிறவர்களைப்பார்க்கிலும்
அதிக:	அதிகமானவன்
ஜ்ஞாநிப்யோऽபி	சாஸ்திரஞானமுள்ளவர்களைப்பார்க்கிலும்
அதிக:	அதிகமானவன்
யோகீ	தியானயோகியானவன்
கர்மிப்ய:	கருமங்களைச்செய்பவர்களைப்பார்க்கிலும்
அதிக: (மத:)	அதிகமானவனென்று
மத:	எண்ணப்பட்டிருக்கிருன்
தஸ்மாத்	ஆகையால்
ஹே அர்ஜுந	ஓ! அர்சுன!
யோகீபவ	யோகியாகக்கடவாய்.

தபசுசெய்கிறவர்கள், சாஸ்திரஞானமுள்ளவர்கள், கருமஞ்செய்பவர்கள், இவர்களைப்பார்க்கிலும், தியானயோகி சிரேஷ்டனென்பது என்னுடையமதம். ஆகையிஞலே, ஓ! அர்சுன! யோகியாகக் கடவாய்.

(ஶ்லா) தபசு, சாஸ்திரஞானம், கருமமிவைகளைக் காட்டிலும் யோகமெப்படி சிரேஷ்டமென்ருல், இம்மூன்றும் தியானயோகியினிடத்திலேயே யிருக்கின்றன; அத்துடன் தியானயோகமுஞ் சேர்ந்திருப்பதினுல் தியானயோகி சிரேஷ்டனே. ஏனென்ருல், இவன் இராகத்துவேஷாதிகளற்றவனுகிரு னைதினுல் தான். (சசு)

* (ஸ்ரீ) (ஸ்ரீ,வி) கிருச்சிர சாந்திராயணுதி விரதங்கள். அதாவது, தேகபெலனைக் குறைக்கச்செய்யப்படும் விரதங்கள். இந்த விரதங்களுடன், மந்திரங்களை உருவேற்றுகிறதுமுண்டு. இதுதான் தபசு.

சஎ. யொகி நாமபி ஸவெஷாம் மத்கதெநாந்தராத்மநா।
ஶ்ரத்தாவாந்பஜதெயொமாம் ஸமெயுக்ததமொமத:॥

ஸவெஷாமபி யொகிநாம் (மத்யெ) } சகலவிதமானயோகிகளுக்குள்ளேயும்
ய: எவன்
மத்கதெந அந்தராத்மநா } என்னிடத்தில்நிறுத்தப்பட்டமனசினுல்
ஶ்ரத்தாவாந் பக்தியோடுகூடியவனுய்
மாம் பஜதெ } என்னை பஜிக்கிருனே
ஸ: யுக்ததம: (இதி) } அவன்சிரேஷ்டமானயோகியாக
மெ மத: } எனக்கு சம்மதனுயிருக்கிருன்.

சகலவிதயோகிகளுக்குள்ளே, எவன் என்னிடத்தில் நிறுத்தப் பட்ட மனதினுல் பக்தியோடு என்னைப் பஜிக்கிருனே, அவன் சிரேஷ்டமானயோகி என்று எனக்கு சம்மதனுயிருக்கிருன்.

(ர) மத்கதெநாந்தராத்மநா = எனக்குப்பிரியஞ்செய்கிறதைத் தவிர மற்றசகலவியாபாரங்களையும் விட்டிருக்கிறமனதினுலே, என்ருல், பாகியாந்தர (வெளியுள்) விருத்தியிரண்டிலும் என்னையே யதிகப் பிரியமான வஸ்துவென்று அடுத்து என்னைவிட்டொரு க்ஷணங் கூடப் பிரியாமலும், என்னைவிட்டுப் பிரிந்திருந்தால் நசித்துப்போவோமென்கிற எண்ணங்கொண்டதாயு மிருக்கிற மனசினுலே, ஶ்ரத்தாவாந் = என்னைச் சீக்கிரமாக வடையவேண்டுமென்பதில் அதிக பரபரப்போடு கூடியிருக்கிருன். ஆகையால்தான் இவன் மேலாகச் சொல்லிவந்த நான்குவித யோகிகளைக்காட்டிலும் சிரேஷ்டன்.

(வ்ய) "யொகிநாமபி ஸவெஷாம்=யோகிகளுக்குள்ளே" சிரேஷ்டனுக இவனைச் சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. எப்படிப்பட்ட யோகிகளுக்குள்ளே சிரேஷ்டனென்கிற கேள்வி யுண்டாகிறது. இதுவிஷயமாய் (ஸ்ரீ) வியக்தமாய்ச்சொல்லாவிட்டாலும் இதின் சு-வது அத் உரு-முதல் ௩0-வரையிலுள்ள சுலோகங்களில் சொல்லப்பட்டிருக்கிற, யக்கியமென்கிற பெயரினுல் அழைக்கப்படும் பதினுருவகை கருமங்களைச்செய்யும் கருமயோகிகளுக்குள்ளே நேராய் ஈசுவரபக்தி செய்து ஈசுவரனையே பஜிக்கிற தியானயோகி சிரேஷ்டனென்று அபிப்பிராயப் பட்டதாகக் காணுகிறது. (ர) இந்த வத்தியாயம். உகூ-வது சுலோகத்தில் குறித்தயோகியைவிட, ௩0-வது சுலோகத்தில் குறித்த யோகி சிரேஷ்டன். இவனைவிட, ௩க - வது சுலோ

கத்தில் குறித்தயோகி ஶ்ரேஷ்டன். இவனைவிட, ௩௨-வது ஶ்லோ
கத்தில் குறித்தயோகி ஶ்ரேஷ்டனென்று அந்தந்த ஶ்லோகத்தின்
அவதாரிகையில் சொல்லியிருப்பது மல்லாமல், அந்த நால்வகை
யோகிகளைக் காட்டிலும், இவன் ஶ்ரேஷ்டனென்று இதிலும் சொல்
லியிருக்கிறார். (தீ,வி) ஞானயோகி, பக்தியோகி, இவர்களுக்குள்
ளே பக்தியோகி ஶ்ரேஷ்டன். ஏனென்றால், பக்தியோடு பகவானை
சேவிக்கிறவனுதலால்தான். என்று சொல்லி யிருக்கிறார். (ஸம்) சில
யோகிகள், யோகஸமாதியில், தியானத்திற்கு விஷயமாக, ருத்தி
ரன், இந்திரன், சூரியன், ஸுப்பிரமணியன், கணபதி, முதலிய தேவ
தைகளில் ஒன்றைக் குறித்துக்கொள்ளுகிறார்கள். சிலயோகிகள்,
தியானத்திற்கு விஷயமாக பரமாத்மாவையே குறித்துக்கொண்டு
அதிக பக்தி விஶ்வாஸத்துடன் தியானஞ் செய்கிறார்கள். இவர்களு
க்குள்ளே, பரமாத்மத்தியானமுள்ள யோகியே ஶ்ரேஷ்டன் என்று
சொல்லுகிறார். இந்த அர்த்தத்தை இனிடுத்த ஏழாவது அத்தி
யாயம், ௨௩-வது ஶ்லோகமாகிய "அந்தவத்து ஃபலம் தேஷாம் தத்
பவத்யல்பமேதஸாம் । தேவாந்தேவயஜோ யாந்தி மத்பக்தா யாந்தி மாமபி ॥"
இதுமுதலிய வாக்கியங்கள் ஆதரிக்கின்றன. (௪௭)

இதி ஶ்ரீமத்பகவத்கீதாஸூபநிஷத்ஸு ப்ரஹ்மவித்யாயாம்

யோகஶாஸ்த்ரே ஶ்ரீக்ருஷ்ணார்ஜுநஸம்வாதே

ஆத்மஸம்யமயோகோ நாம

ஷஷ்டோऽத்யாய꞉.

ஶ்ரீக்ருஷ்ணார்பணமஸ்து.

ஆத்மஸம்யமயோகமாகிற ஆறாவது அத்தியாயம்

முற்றிற்று.

ஶ்ரீரஸ்து.

ஸப்தமோऽத்⁴யாய:.

ஏழாவது அத்தியாயம்.

ஶ்ரீ ப⁴க³வாநுவாச.

க. மய்யாஸக்தமநா: பார்த² யோக³ம் யுஞ்ஜந்மதா³ஶ்ரய:।
அஸம்ஶயம் ஸமக்³ரம் மாம் யதா² ஜ்ஞாஸ்யஸி தச்ச்²ருணு॥

ப⁴க³வாநுவாச	கிருஷ்ணசுவாமிசொல்வது
பார்த²	ஓ! குந்திபுத்திரா!
மயி	(பரமாத்மாவாகிய) என்னிடத்தில்
ஆஸக்தமநா:	பற்றுள்ளமனதையுடையவனும்
யோக³ம்	யோகத்தை
யுஞ்ஜந்	செய்கிறவனும்
மதா³ஶ்ரய:	என்னையேசரணகதியடைந்தவனும்
(ஸந்)	இருந்துகொண்டு
ஸமக்³ரம்*	பூர்ணமாயிருக்கிற
மாம்	என்னை
யதா²	எவ்விதமாய்
அஸம்ஶயம்	சமுசயமில்லாமல்
ஜ்ஞாஸ்யஸி	அறிவாயோ
தத்	அதை
ஶ்ருணு	கேள்.

கிருஷ்ணசுவாமி சொல்வது, ஓ! பார்த்தா! என்னிடத்தில் மனதைவைத்து, யோகத்தைச் செய்கிறவனும், என்னையே சரணமடைந்தவனு மிருந்துகொண்டு, பூர்ணனுயிருக்கிற என்னை யெவ்விதமாய் சமுசயமன்றி யறிவாயோ அதைக் (சொல்லுகிறேன்) கேள்.

(ஶ்ரீ) இதுவரையில் ஆத்ம தத்துவத்தைச்சொல்லி இனியுபாசிக்க யோக்கியமான ரூபத்தைச் சொல்லப்போகிருர்.

(ரா) முதலாறு அத்தியாயங்களால், பரமாத்மாவாகிய நாராயணனை யடைவதற்குக் காரணமாகிய உபாசனையைச் சொல்லுவதின் பொருட்டு, தன்னுடைய (ஜீவனுடைய) ஆத்ம சுவரூப நிச்

---

* (ஶம்) (ஶ்ரீ) சகல விபூதி, பெலம், சக்தி, ஐசுவரியம் முதலிய குணசம்பன்னராயிருக்கிற.

சயத்துடன் கூடிய கருமாநுஷ்டானஞ் சொல்லப்பட்டது. இதுமுதல், ஆறு அத்தியாயங்களால், பரமாத்ம சுவரூபமும், பரமாத்மாவை யடைகிறதற்குக் காரணமாகிய உபாசனையென்று சொல்லப்படுகிற பக்தியும், சொல்லப்படும்.

இந்த ஏழாவதத்தியாயத்தில், பரமாத்ம சுவரூப நிச்சயமும், பிரகிருதியினால் பரமாத்ம சுவரூபமானது ஜீவனுக்கு மறைபட்டிருக்கிற விதமும், பிரகிருதியைப் போக்கடித்துக் கொள்ளுவதற்குச் செய்யவேண்டிய சரணாகதியின் விவரமும், சரணாகதி செய்யப்பட்டவர்களுக்குள் பேதமும், ஞானம் சிரேஷ்டமென்பதும் சொல்லப்படுகின்றன.

இந்த சுலோகத்தி னர்த்தமாவது-மய்யாஸக்தமநா:=என்னை யெதிர்பார்த்தும், என்னிடத்தில் பிரியம்வைத்தும், என்னுடைய சுவரூபம், குணம், செய்கை, மகிமை, இவைகளி லெப்பவும் பற்றியுமிருக்கிற மனசையுடையவனாயும், மதாஸ்ரய:=என்னையே ஆதாரமாயுடையவனாயும், யோகம் = என்விஷயமான யோகத்தை, யுஞ்ஜந்=ஆரம்பஞ் செய்கிறவனாயுமிருக்கிற நீ, அஸம்ஶயம் = சமுசயமில்லாமல், ஸமக்ரம்=பூர்ணமாயிருக்கிற, மாம் = என்னை, யதா = எப்படி, ஜ்ஞாஸ்யஸி=அறிவையோ, தத் ஶ்ருணு=அதைக்கேள்.

(உ) (ஸ்ரீ,வி) மய்யாஸக்தமநா:=என்னிடத்தில் பிரீதிவைத்த மனதை யுடையவும், மதாஸ்ரய:=''பகவானே என்னைக்கொண்டு சகலத்தையும் செய்விக்கிறார். எனக்கு அவரே சரணமடையத்தகுந்தவர். சகலத்திற்கும் கருத்தா அவரே'' என்கிற நிச்சய முடையவும், யோகம்யுஞ்ஜந்=யோகத்தில் பிரவேசிக்கிறவனும் (மற்றதில் வித்தியாச மில்லை.) (க)

உ. ஜ்ஞாநம் தேऽஹம் ஸவிஜ்ஞாநமிதம் வக்ஷ்யாம்யஶேஷத:।
யஜ்ஜ்ஞாத்வா நேஹ பூயோऽந்யஜ்ஜ்ஞாதவ்யமவஶிஷ்யதே॥

யத்	எதை
ஜ்ஞாத்வா	அறிந்து
இஹ *	இதில் (மோக்ஷமார்க்கத்தில்)
பூய:	மறுபடியும்
அந்யத்	வேறொன்று
ஜ்ஞாதவ்யம்	தெரியவேண்டியதாய்
நாவஶிஷ்யதே	மிச்சமிருக்கமாட்டாதோ

---

* (ரா) மயி = என்னிடத்தில்.

ஸவிஜ்ஞாநம்*	அநுபவஞானத்தோடுகூடின
இதம்	இந்தஞானத்தை
ஜ்ஞாநம் †	
அஶேஷத꞉	குறைவன்றியில்
அஹம்	நான்
தே	உனக்கு
வக்ஷ்யாமி	சொல்லுகிறேன்.

எதையறிந்து, மோக்ஷமார்க்கத்தில் மறுபடி வேறொன்று தெரியவேண்டியதாய் மிச்சமிருக்கமாட்டாதோ, அநுபவஞானத்தோடு கூடின அந்த ஞானத்தைக் குறைவன்றி நானுனக்குச் சொல்லுகிறேன்.. (உ)

ந. மநுஷ்யாணாம்ஸஹஸ்ரேஷு கஶ்சித்யததிஸித்தயே।
யததாமபிஸித்தாநாம் கஶ்சிந்மாம்வேத்திதத்த்வத꞉॥

மநுஷ்யாணாம்‡	மனிதர்களுடைய (மனிதர்களுக்குள்ளே)
ஸஹஸ்ரேஷு§	அநேகர்களில் (ஆயிரத்தில்)
கஶ்சித்	ஒருவன்
ஸித்தயே	ஞானமடையும்பொருட்டு
யததி	முயற்சிசெய்கிறான்
யததாமபி	முயற்சிசெய்கிற
ஸித்தாநாம்	ஞானிகளுடைய (ஞானிகளுக்குள்ளே)
(ஸஹஸ்ரேஷு)	அநேகர்களில் (ஆயிரத்தில்)
கஶ்சித்	ஒருவன்
மாம்	என்னை
தத்த்வத꞉	உண்மையாய்
வேத்தி	அறிகிறான்.

அநேக மனிதர்களில் ஒருவன், ஞானமடையும் பொருட்டு, முயற்சி செய்கிறான். முயற்சிசெய்கிற அநேக ஞானிகளுக்குள்ளே ஒருவ னென்னை யுண்மையா யறிகிறான். (ந)

---

* (ரா) ஜீவஜடங்களுக்கு விலக்ஷணமான பகவானுடைய மகிமைகளையும், குணாதிசயங்களையும் அறிகிற ஞானத்தோடு கூடின. (ஶ) (ஸ்ரீ,வி) பகவானுடைய விசேஷமாகாத்மியஞானத்தோடு கூடின.

† (ரா) பகவத் சுவரூபஞானம். (ஶ) என் விஷயமான ஞானம். (ஸ்ரீ,வி) சாமான்னிய மாகாத்மியஞானம்.

‡ - § (ரா) சாஸ்திராதிகாரிகளான ஆயிரம் பெயர்களில்.

ச. பூமிராபோநலோ வாயு: கம் மநோ புத்திரேவ ச|
அஹங்கார இதீயம் மே பிந்நா ப்ரக்ருதிரஷ்டதா||

மே	என்னுடைய
இயம் ப்ரக்ருதிரேவ	(சக்தியான) இந்தமாயைதானே
பூமி:*	பூமி
ஆப:†	ஜலம்
அநல:‡	அக்கினி
வாயு:§	காற்று
கம்¶	ஆகாசம்
மந:‖	மனசு
புத்தி:+	புத்தி
அஹங்கார:÷	அகங்காரம்
இதி அஷ்டதா ×	இப்படி யெட்டுவிதமாய்
பிந்நா	பிரிந்திருக்கிறது.

* ¶ (ஸ்ரீ) பூமி, ஜலம், அக்கினி, காற்று ஆகாயம், இந்த பூதங்களுடைய சூட்சுமமாகிய தன்மாத்திரைகள், அல்லது ஸ்தூலசூட்சும பூதங்கள். (மஃ) பூத தன்மாத்திரைகள். ஸ்தூலமல்ல.

‖ (மஃ) (ஸ்ரீ) மனதுக்குக்காரணமான அகங்காரதத்துவம். (ஸ்ரீ) அல்லது பிரதானம். (ரா) மனசு முதலிய இந்திரியங்கள்.

+ (மஃ) அகங்கார தத்துவத்திற்குக் காரணமான மகத்தத்துவம். (ஸ்ரீ) (ரா) மகத்தத்துவம்.

÷ (மஃ) அவித்தையுடன் கூடிய அவ்வியக்தம். (ஸ்ரீ) அவித்தை அல்லது அகங்காரமும், இந்திரியங்களும். (ம) (நீ,வி) அகங்கார தத்துவமும், மகத்தத்துவமும். அகங்காரதத்துவத்தில் மகத்தத்துவம் அடங்கியேயிருப்பதினால், மகத்தத்துவம் பிரத்தியேகமாய்ச் சொல்லப்படவில்லை.

× (ஸ்வா) இதில் பிரகிருதி (தத்துவம்) எட்டுவிதமென்று சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. சில புராணங்களில், தத்துவங்கள் கஎ - என்றும், உரு - என்றும், உச - என்றும், ருகூ - என்றும், கூகூ-என்றும் இப்படிப் பலவிதங்களாய்ச் சொல்லப்பட்டிருக்கின்றன. ஆனால், அப்படிச்சொன்னது பிசகானதென்றெண்ண விடமில்லை. ஏனென்றால், இந்தச்சுலோகத்தின் அர்த்தத்திலேயே (ஸ்ரீ) சொல்லியிருக்கிறபடிக்கு இதின் கரு - வது அத்தியாயம், கூ-வது சுலோகத்தில் சொல்லப்பட்டிருக்கிற, உச-தத்துவங்களைச் சுருக்கி இதில் எட்டாகச் சொல்லப்பட்டதுபோல், சுருக்கியும், விவரித்தும் சொல்வதினால், புராணதிகளில் அப்படி வித்தியாசம்தோற்றப்படுகிறது. இந்த பூததத்துவங்களினுற்பத்திக்கிரமத்தைக்குறித்து, விஷ்ணுபுராணம் முதலா

என்னுடைய பிரகிருதியே, பூமி, ஜலம், அக்கினி, காற்று, ஆகாசம், மனசு, புத்தி, அகங்காரம், இப்படி எட்டுவிதமாய்ப் பிரிந்திருக்கிறது. (ச)

ரு. அபரேயமிதஸ்த்வந்யாம் ப்ரக்ருதிம் வித்தி மே பராம்।
ஜீவபூதாம் மஹாபாஹோ யயேதம் தார்யதே ஜகத்॥

மஹாபாஹோ — ஓ! புஜபலமுள்ளவனே!
இயம் — இது (மேற்குறித்த எட்டுவிதமான பிரகிருதி)
அபரா — நிகிருஷ்டமானது (தாழ்ந்தது)

வது அம்சம், உ - வது அத்தியாயத்திலும், பாகவதம் உ - வது ஸ்கந்தம் ரு - வது அத்தியாயத்திலும் சொல்லப்பட்டிருக்கிறதானது, சுருக்கமாய் அடியில் விவரிக்கப்படுகிறது. அவ்வியக்தம், பிரதானம், மூலப்பிரகிருதி என்கிற பெயர்களாற் சொல்லப்படுவதாகிய மாயையிலிருந்து, சத்துவ, ரஜஸ், தமஸ்களாகியவை ஷம்மிய ரூபமான மகத்தத்துவமுண்டாச்சுது. அந்த மகத்தத்துவத்திலிருந்து, வைகாரிகம், தைஜஸம், பூதாதி என்ற மூன்று விதமான அகங்காரதத்துவம் பிறந்தது. வைகாரிக அகங்காரமானது சாத்துவீகமென்றும், தைஜஸ அகங்காரமானது இராஜஸமென்றும், பூதாதி அகங்காரமானது தாமஸமென்றும் சொல்லப்படுகின்றன. பூதாதியென்றுசொல்லப்படுகிற தாமஸாகங்காரம் விகாரப்பட்டு சப்ததன்மாத்திரையை யுண்டாக்கிற்று. அந்தச் சப்ததன்மாத்திரையிலிருந்து ஆகாசமுண்டாயிற்று. அந்த ஆகாசத்திற்குச் சப்தமே குணமாகவாச்சுது. அந்த ஆகாசம் விகாரப்பட்டு ஸ்பரிசதன்மாத்திரையையுண்டாக்கிற்று. அந்த ஸ்பரிசத்திலிருந்து வாயுவுண்டாயிற்று. அந்தவாயுவுக்கு சப்தம், ஸ்பரிசமிரண்டும் குணங்களாயின. அந்தவாயு விகாரப்பட்டு ரூபதன்மாத்திரையை யுண்டாக்கிற்று. ரூபத்திலிருந்து, தேஜஸ் (அக்கினி) உண்டாயிற்று. தேஜஸுக்கு, ரூபம், ஸ்பரிசம், சப்தம், இம்மூன்றும் குணங்களாயின. தேஜஸ் விகாரப்பட்டு, இரஸதன்மாத்திரையை யுண்டாக்கிற்று. இந்த இரஸத்திலிருந்து அப்பு (ஜலம்) உண்டாயிற்று. அந்த அப்புவுக்கு இரஸம், ரூபம், ஸ்பரிசம், சப்தம், இந்நான்கும் குணங்களாயின. அந்த அப்பு விகாரப்பட்டு, கந்ததன்மாத்திரையை யுண்டாக்கிற்று. அந்தக் கெந்தத்திலிருந்து பிருதிவி (பூமி) உண்டாயிற்று. பிருதிவிக்கு, கந்தம், இரஸம், ரூபம், ஸ்பரிசம், சப்தம் இவ்வைந்தும் குணங்களாயின. ஆனால், ஆகாசத்திற்கு சப்தமும், வாயுவுக்கு ஸ்பரிசமும், தேஜஸுக்கு ரூபமும், அப்புவுக்கு இரஸமும், பிருதிவிக்கு கந்தமும் பிரதானகுணமாம். சப்தாதி தன்மாத்திரைகள் அந்தந்தபூதங்களின் சூக்ஷ்மமென்று சொல்லப்படும்.

மேற்சொன்ன வைகாரிகமென்கிற சாத்துவீகாகங்காரத்திலிருந்து, மனதும், அதின் அபிமான தேவதையான சந்திரனுமுண்டானார்கள், அப்படியே திக்குகள், வாயு, சூரியன், வருணன், அசுவினிதேவதைகள், அக்கினி, இந்திரன், உபேந்திரன், மித்திரன், பிரஜாபதி, இந்தப் பத்து அபிமானதேவதைக ளுண்டானார்கள்.

தைஜஸமென்கிற இராஜஸாகங்காரத்திலிருந்து ஞானேந்திரியங்கள் ஐந்தும், கருமேந்திரியங்கள் ஐந்து முண்டாயின. மேற்கண்ட பத்துதேவதைகளும் பத்து இந்திரியங்களுக்கு அபிமானதேவதைகளானார்கள். அப்படியே ஞானசக்தியான புத்தியும், கிரியாசக்தியான பிராணனும், தைஜஸாகங்காரத்திலிருந்துண்டாயின.

ஊதஸ்ரா	இதைப்பார்க்கிலும்
௬ந்௵ாம்	வேறானதும்
யயா	எந்தப்பிரகிருதியினாலே
ஊடிம்	இந்தப்பிரபஞ்சமானது
ஜமசு	
யாய-ஶெத	தரிக்க அல்லது தாங்கப்பட்டிருக்கிறதோ
தாம்	அப்படிப்பட்டதும்
ஜீவஹ-௫தாம்	ஜீவசுவரூபமானதும்
௵ெ	என்னுடைய ஆத்மசுவரூபமான அல்லது என்னுடைய ஆதீன மானது மான
வுகூதிம்	பிரகிருதியை
வாாம்	சிரேஷ்டமென்று
விஃி	அறி.

ஓ! புஜபலமுடையவனே, (அர்சுன) மேற்குறித்த எட்டுவிதமான பிரகிருதி, நிகிருஷ்டமானது. இதைப்பார்க்கிலும் வேறானதும், எந்தப் பிரகிருதியினாலே இந்தப்பிரபஞ்சமானது தரிக்கப்பட்டிருக்கிறதோ, அப்படிப்பட்டதும், ஜீவசுவரூபமானதும் (பிராணனைத் தரிக்கிறதற்கு ஏதுவானதும்) என்னுடைய சுவரூபமான (அம்சபூதமான)துமான அந்தப்பிரகிருதியை சிரேஷ்டமென்று அறி.*

(ஶ்ம) (ரா) என்னுடைய ஜடப்பிரகிருதியை என்னுடையசேதன பிரகிருதியானது தரித்துக்கொண்டிருக்கிறது.

(௨) (ஸ்ரீ.வி) சேதனபிரகிருதியான இலக்ஷ்மியினாலே ஜடப்பிரகிருதியான இந்தப் பிரபஞ்சமானது தரிக்கப்பட்டிருக்கிறது. பிராணன்களை தரிக்கிறதினாலும், எப்போதும், எவ்விடத்திலும் வியாபித்திருப்பதினாலும், இந்த இலக்ஷ்மி ஜீவபூதமென்று சொல்லப்பட்டது. (௫)

ஸ்ரீ. ஊதெ௵ாநீநிஹ-௫தாநி ஸவ-ாணீத௵-வயாாய।
௬ஹங்கூதஸ௵ஜமதஃ வுஹவஃவு ஸயஹயா॥

ஸவ-ாணி	சகலமான
ஹ-௫தாநி	பூதங்களை
ஊதெ௵ாநீநி	இவ் விருவகையான பிரகிருதியினாலே யுண்டானவைகளாக
ஊதி	
உவயாாய	தெரிந்துகொள்
தயா	அவைகளின்மூலமாய்

---

* (ஸூா) அத் - ச, சு - சு, அத் - கரு, சு - சு, பார்க்க.

க்ருத்ஸ்நஸ்ய ஜகத꞉	சகலமானஜகத்திற்கு
ப்ரபவ꞉	உற்பத்திகாரணமும்
ப்ரளய꞉	லயத்திற்குக்காரணமும்
அஹம்	நானே.

சகல பூதங்களேயும், இந்த (ஜட, சேதன) இருவகை பிரகிருதியினுலே யுண்டானவைகளாகத் தெரிந்துகொள். அவைகளின்மூலமாய் சகல ஜகத்திற்கும், உற்பத்திலயங்களுக்குக்காரணம், நானே.*

எ. மத்த꞉பரதரம்நாந்யத் கிஞ்சித³ஸ்தி த⁴நஞ்ஜய।
மயிஸர்வமித³ம்ப்ரோதம் ஸூத்ரே மணிக³ணாஇவ॥

ஹே த⁴நஞ்ஜய	ஓ! தனத்தைஜயித்தவனே!
மத்த꞉	என்னைப்பார்க்கிலும்
பரதரம்	மகாசிரேஷ்டமானது
அந்யத்	வேறே
கிஞ்சித்	ஒன்றும்
நாஸ்தி	கிடையாது
ஸூத்ரே	நூற்சரட்டில்
மணிக³ணாஇவ	மணிகளைப்போல
மயி	என்னிடத்தில்
இத³ம் ஸர்வம்	இந்தச் சகலப்பிரபஞ்சமும்
ப்ரோதம்	கோர்க்கப்பட்டிருக்கிறது. (ஆசிரயித்துக்கொண்டிருக்கிறது.)

ஓ! அர்சுன! என்னைவிட சிரேஷ்டமானது, வேறே யாதொன்றுங்கிடையாது. ஆனல், காணப்படுகிற பிரபஞ்சமெல்லாம், நூலில் மணிகள் கோர்க்கப்பட்டிருப்பவைபோல, என்னிடத்தில் கோர்க்கப்பட்டிருக்கின்றன.

(பா) "மகாசிரேஷ்டமானது" எப்படியென்ருல், பரமாத்மா ஜட சேதனங்களுக்கு † சேஷியாயும், அவைகளுக்குக் காரணமாயு

---

* (ஷா) அத் - சா, சு - உஎ பார்க்க.

† (ஷா) சேஷி, என்பது எப்படியென்ருல், ஜீவன்சேஷி. அவனுக்குத் தேகேந்திரியங்களும், சப்தாதிவிஷயங்களும், மற்றுமுள்ளவஸ்துக்களும், போக்கியவஸ்துக்களாயிருப்பதால், இவைகள் சேஷம். இப்படிப்போலவே, பரமாத்மாசேஷி. ஜீவனும், மற்ற சகல அசேதனப்பிரபஞ்சமும், பரமாத்மாவுக்கு போக்கியமானதால், அந்தச் சேதனசேதனங்கள் சேஷம்.

மிருப்பதினுலேயும், ஞானம், சக்தி, பலம், முதலியகுணங்களுடன் கூடியிருப்பதினுலேயும், சிரேஷ்டமாகச்சொல்லப்பட்டது. "நூலில் மணிகள்போல், என்னிடத்தில், சகல பிரபஞ்சமும், கோர்க்கப் பட்டிருக்கிறது" எப்படியென்ருல், காரியகாரண அவஸ்தைகளோடுகூடியிருக்கிற, இந்த ஜடசேதன ரூபமான, சகலபிரபஞ்சமும், எனக்கு சரீரம், சகலத்திற்கும் ஆத்மாவான (சரீரியான) என்னிடத்தில், சகலபிரபஞ்சமும் ஆசிரயித்திருக்கிறதென்பது தாத்பரியம். இந்த அர்த்தமானது, "யஸ்ய ப்ருதிவீ சரீரம் | யஸ்யாத்மா சரீரம் | ஸர்வபூதாந்தராத்மா | அபஹதபாப்மா திவ்யோ தேவ ஏகோ நாராயண இதி" இந்த சுருதிவாக்கியங்களினுலும் சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. (எ)

அ. ரஸோऽஹமப்ஸு கௌந்தேய ப்ரபாஸ்மி சசிஸூர்யயோ: |
ப்ரணவ: ஸர்வவேதேஷு சப்த: கே பௌருஷம் ந்ருஷு ||

கௌந்தேய	ஓ! குந்திபுத்திரா!
அப்ஸு	ஜலங்களிலே
ரஸ:	ருசியும்
சசிஸூர்யயோ:	சந்திரசூரியர்களிடத்திலே
ப்ரபா	காந்தி அல்லது ஒளியும்
ஸர்வவேதேஷு	சகலவேதங்களுக்குள்ளே
ப்ரணவ:	பிரணவமென்கிற ஓங்காரமும்
கே	ஆகாசத்தில்
சப்த:	சத்தமும்
ந்ருஷு	மனிதர்களுக்குள்ளே
பௌருஷம்	மானிடத்தன்மை அல்லது புருஷ சுபாவமும்
அஹம் அஸ்மி	நானுகவிருக்கிறேன்.

ஓ! குந்திபுத்திரா! ஜலங்களில் ருசியும், சந்திர சூரியர்களிடத்தில் ஒளியும், சகலவேதங்களில் பிரணவமும், ஆகாசத்தில் சத்தமும், மனிதர்களிடத்தில் மானிடத்தன்மையும் நானே.

(ஸ்லோ) இதுமுதல் கக-வது வரையிலுள்ள சுலோகங்களுக்கு வியாக்கியானம், கக-வது சுலோகத்தினடியில் காண்க. (அ)

கூ. புண்யோ கந்த: ப்ருதிவ்யாம் ச தேஜஸ்சாஸ்மி விபாவஸௌ |
ஜீவனம் ஸர்வபூதேஷு தபஸ்சாஸ்மி தபஸ்விஷு ||

ப்ருதிவ்யாம்	பூமியில்
புண்ய:	நல்லவாசனையும்
கந்த:	
விபாவஸௌ	அக்கிநியிடத்தில்
தேஜ:	பிரகாசமும்
அஸ்மி	(நானுக) இருக்கிறேன்
ஸர்வபூதேஷு	சகலபிராணிகளிடத்திலேயும்
ஜீவநம்	ஆயிசு அல்லது பிராணனைதரிப்பதும்
தபஸ்விஷு	தபசுசெய்கிறவர்களிடத்தில்
தப:	தபசும்
அஸ்மி	(நானுக) இருக்கிறேன்.

பூமியில் நல்லவாசனையும், அக்கிநியின் பிரகாசமும், பிராணிகளின் ஆயிசும், தபசு செய்கிறவர்களின் தபசும், நானே. (௯)

---

௧௦. பீஜம் மாம் ஸர்வபூதாநாம் வித்தி பார்த்த ஸநாதநம்।
புத்திர்புத்திமதாமஸ்மி தேஜஸ்தேஜஸ்விநாமஹம்॥

ஹே பார்த்த	ஓ! குந்திபுத்திரா!
ஸநாதநம்	நித்தியனுன
மாம்	என்னை
ஸர்வபூதாநாம்	சகலபூதங்களுக்கும்
பீஜம்	வித்தாக
வித்தி	அறி
புத்திமதாம்	புத்திசாலிகளுடைய
புத்தி:	நிச்சயஞானமும்
தேஜஸ்விநாம்	தேஜஸ்விகளுடைய
தேஜ:*	தேஜஸும்
அஹம்	நானாகவிருக்கிறேன்.
அஸ்மி	

ஓ! குந்திபுத்திரா! நித்தியனுன என்னை சகல பூதங்களுக்கும் விதையாகவறி. புத்திசாலிகளுடைய நிச்சய ஞானமும், தேஜஸ்விகளுடைய தேஜஸும் நானே. (௧௦)

---

௧௧. பலம் பலவதாமஸ்மி காமராகவிவர்ஜிதம்।
தர்மாவிருத்தோ பூதேஷு காமோஸ்மி பரதர்ஷப॥

---

* (ஸம்) (ஸ்ரீ) ப்ராகல்ப்யம் = மனோதைரியம்.

ஹெஹாபதஷா்ஹ	ஓ! பரதகுல சிரேஷ்டனே!
஬ஷவதாம	பெலவான்களுடைய
காமராமவிவஜிூதம	பிரியமும், அபேக்ஷயுமற்ற
஬ஷம	பெலமும் (தேகவலிமை)
ஹூதெஷு	பிராணிகளுடைய
யமாவிருஜ:	தருமத்திற்குவிரோதமில்லாத
காம:	ஆசையும்
அஹம் அஸி	நானாகவிருக்கிறேன்.

ஓ! பரதகுல சிரேஷ்டனே! பெலவான்களுடைய, பிரியமும் அபேக்ஷயு மற்ற தேகபெலமும், பிராணிகளுடைய, தருமத்திற்கு விரோதமில்லாத ஆசையும், நானே.

(இந்த அத்தியாயம், அ-வது சுலோகம் முதல், இந்த-கக-வது சுலோகம் வரையிலுள்ள, சுலோகங்களில், சொல்லப்பட்டிருக்கிற "ஜலத்திலுள்ள இரஸம்" முதல், "தருமத்திற்கு விரோதமில்லாத ஆசை" என்பது வரையிலுள்ள, இரஸம் முதலியவைகள், நானேயென்று பகவான் சொன்னதின் தாத்பரியமும், சில பதங்களுக்குத் தாத்பரியமும், பாஷியக்காரர்களும், வியாக்கியாதாக்களும், சொல்லியிருக்கிறபடி, அடியில் விவரிக்கப்படுகிறது.)

(ஶ) எ-வது, சுலோகத்தில், நூலில் மணிபோல, பிரபஞ்சம், என்னிடத்தில் கோர்க்கப்பட்டிருக்கிறதென்று சொல்லப்பட்டதல்லவா? அதெப்படியென்பது அ-முதல் கக-வரையிலுள்ள சுலோகங்களினால் விவரிக்கப்படுகிறது. ஜலத்தில் இரஸாம்ச மெதுவோ, அது என்னுடைய சுவரூபம். அந்தரஸமான என்னுடைய சுவரூபமாகிற நூலில் மணியாகிற ஜலமானது, கோர்க்கப்பட்டிருக்கிறது. ஆகையால், இரஸமே நானென்று சொல்லப்பட்டது. மற்ற சந்திர சூரியர் முதலிய விஷயங்களிலும், இதுபோலவே அர்த்தங் கிரகிக்க வேண்டியது.

"புண்யாகந்த:" = நற்கெந்தமென்று சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. துர்கெந்தத்தில் ஈசுவராம்சமில்லையோ வென்றால், இல்லையென்று சொல்லும்பொருட்டு, இவ்விடத்தில், "புண்ணியகெந்தம்" என்று சொன்னதாக தாத்பரியமல்ல. பூமியிலும், மற்ற வஸ்துக்களிலு முள்ளவைகளெல்லாம் நற்கெந்தமே. ஆனால், மற்றதத்துவங்களுடைய சேர்க்கையினால், நற்கெந்தம், துர்கெந்தமாகிறதே யன்றியில், சுவபாவமல்ல. அதெப்படியென்றால், சுத்தமும், ஞானப்பிரகாசமுமுள்ள ஜீவசுவரூபமானது, அவித்தையினுடைய சம்பந்தத்தால், அசுத்தத்தையும், அக்கியானத்தையு மடைந்திருப்பதுபோல.

காமம் = அடையப்படாத வஸ்துக்களை யடையவேண்டுமென் கிற விருப்பம். ராகம் = தானபேக்ஷித்து, அதினல் கிடைத்த வஸ் துக்களிடத்தில் பிரியம். யதாவிருத்தகாமம் = தேகசம்ரக்ஷணத் திற்காகவே அந்நபாநாதிகளிலிச்சை.

(ஸ்ரீ) இரஸத்தின் சூக்ஷ்மபாகம் என்னுடைய அம்சம். அந்த அம்சமானது, விபூதி யென்றுஞ் சொல்லப்படும். அந்த என்னு டைய அம்சமாகிய இரஸத்திற்கு, நானிருப்பிடமாகையால், "ஜல த்திலுள்ள இரஸம் நான்" என்று சொல்லப்பட்டது. மற்றவைகளு மிதேயர்த்தத்தில் கிரகிக்கப்படவேண்டும். ராகம் = கிடைத்தது போதாது; பின்னும் வேண்டுமென்கிற அபேக்ஷை. (ஸமஸ்ஸமு வதாஜ்ஞீ, என்று இவர்பாடம்,) யதாவிருத்த - காமம் = சுவஸ்திரி விஷயத்தி லுண்டாகும் காமவிஷயத்திலுங் கூட, தருமத்திற்கு விரோதமாயிருக்கக்கூடாது.

(ரா) இரஸமுதலியவைகள் என்னைவிட வேறானதாகிலும் அவைகள் என்னாலுண்டாக்கப்பட்டவைகள். என்னாலுண்டானவை களாயும், என்னை ஆசிரயித்தவைகளாயும், என்னுடைய சரீரமாயும், என்னுடைய சேஷபூதமாயும், நான், அவைகளுக்குச் சேஷியாயு மிருப்பதால், அவைகள் நானென்று சொல்லப்பட்டன. மற்றவை களு மிப்படியே கிரகிக்கத் தக்கவைகள்.

(ம) சகல வஸ்துக்களும் ஈசுவராதீனமாயும், ஈசுவரனை ஆதார மாயுடையனவாயு மிருப்பதால், எந்தவஸ்து எவனுடைய அதீனமா யிருக்கிறதோ, அந்தவஸ்து, அவனாகவே சொல்லப்படுகிறது. ஆகை யால், தன்னுடைய அதீனமான இரஸம் முதலியவைகள், தானே யென்று பகவான் சொன்னர்.

ஜலம் முதலியவைகளில்,இரஸம் முதலியவைகள் எப்படிசிரே ஷ்டமோ, அப்படியே, நான் எல்லாவிடத்திலும் சிரேஷ்டனாகவிரு க்கிறேன்.

(மீ,வி) ஜலத்திலுள்ள இரசம் முதலானவைகளை, அதிலிருக் கும்பரமாத்மாவுக்குப் பிரதிமையாகப் பாவித்து,உபாசிக்கிற ஞானி களுண்டு. ஆகையால், இரஸ முதலியவை நானே என்று பகவான் அபேதமாகச் சொன்னர்.

"நாமப்ரஹ்மேத்யுபாஸீத" முதலிய சுருதிவாக்கியங்களில், உபாஸனஸ்தலங்களில், பிரதிமையான நாமங்களையும், உபாசிக்கப் பட்ட பிரம்மத்தையும் அபேதமாய்ச் சொல்லியிருப்பதுபோல இவ்விடத்திலும், அபேதமாய்ச்சொன்னதாக வறியவேண்டியது. அ ல்லது, ஜல முதலானவைகளின் அபிமான தேவதைகளிடத்தி லுள்

ள பரமாத்ம சுவரூபத்தை உபாசனை செய்யும்பொருட்டு, அபேத மாய்ச் சொன்னதாகவாவது கிரகிக்கவேண்டியது. (கக)

கஉ. 𑌯𑍇 𑌚𑍈𑌵 𑌸𑌾𑌤𑍍𑌤𑍍𑌵𑌿𑌕𑌾 𑌭𑌾𑌵𑌾 𑌰𑌾𑌜𑌸𑌾𑌸𑍍𑌤𑌾𑌮𑌸𑌾𑌶𑍍𑌚 𑌯𑍇।
𑌮𑌤𑍍𑌤 𑌏𑌵𑍇𑌤𑌿 𑌤𑌾𑌨𑍍𑌵𑌿𑌦𑍍𑌧𑌿 𑌨 𑌤𑍍𑌵𑌹𑌂 𑌤𑍇𑌷𑍁 𑌤𑍇 𑌮𑌯𑌿॥

𑌸𑌾𑌤𑍍𑌤𑍍𑌵𑌿𑌕𑌾𑌃*	சத்துவகுணத்தினலேயேயுண்டான
𑌭𑌾𑌵𑌾𑌃	வஸ்துக்கள்
𑌯𑍇	எவையோ
𑌰𑌾𑌜𑌸𑌾𑌃†	இரஜோகுணத்திலுண்டானவும்
𑌤𑌾𑌮𑌸𑌾𑌃‡	தமோகுணத்திலுண்டானவும்
(𑌭𑌾𑌵𑌾𑌃)	வஸ்துக்கள்
𑌯𑍇	எவையோ
𑌤𑌾𑌨𑍍	அவைகளை
𑌮𑌤𑍍𑌤 𑌏𑌵𑍇𑌤𑌿	என்னலேயேயுண்டானவையென்று
𑌵𑌿𑌦𑍍𑌧𑌿	அறி
𑌤𑍇𑌷𑍁§	அவைகளில்
𑌅𑌹𑌂¶	நான்
𑌨‖	இல்லை
𑌤𑍇+	அவைகள்
𑌮𑌯𑌿÷	என்னிடத்தில்
(𑌸𑌨𑍍𑌤𑌿)	இருக்கின்றன.

சத்துவ, ரஜஸ் தமோகுணங்களின லுண்டான வஸ்துக்களெவையோ, அவைகளென்னலேயே யுண்டானவை யென்றும், நான் அவைகளி லில்லை என்னிடத்தில் அவைகளிருக்கின்றன வென்றும் அறி. (கஉ)

---

* (𑌸𑌂) (ஸ்ரீ) சத்துவகுணத்தினுலுண்டான 𑌶𑌮𑌦𑌮𑌾𑌦𑌿கள்.

† (𑌸𑌂) (ஸ்ரீ) இரஜோகுணத்தினுலுண்டான, 𑌹𑌰𑍍𑌷𑌦𑌰𑍍𑌪𑌾𑌦𑌿கள்.

‡ (𑌸𑌂) (ஸ்ரீ) தமோகுணத்தினுலுண்டான 𑌶𑍋𑌕, 𑌮𑍋𑌹𑌾𑌦𑌿கள்.

§-¶-‖ (𑌸𑌂) (ஸ்ரீ) அவைகளுக்கு நான் (அதீனம்) சுவாதீனமன்று. (𑌰𑌾) (த) (ஸ்ரீ,வி) என்னுடைய இருப்பானது அவைகளுடைய அதீனமல்ல.

+ - ÷ (𑌸𑌂) (ஸ்ரீ) (த) (ஸ்ரீ,வி) அவைகள் எனக்கு அதீனமானவைகள். (𑌰𑌾) அவைகள் எனக்கு சரீரமாய் என்னையாசிரயித்திருக்கின்றன. இதின் தாத்பரியமென்னவென்ருல், ஆத்மாவன்றியில் சரீரமிருக்கமாட்டாது. ஆத்மா தேகத்தை விட்டுமிருப்பான். அவன் தேகத்தினுல், போகவிஷயமாய் உபகாரமடைகிருன். எனக்கோ, தேகத்தினுலாகவேண்டியதொன்றுமில்லை. லீலையின்பொருட்டு தேகத்தை கிரகித்திருக்கிறேன் என்பதே.

க௩. 𑌤𑍍𑌰𑌿𑌭𑌿𑌰𑍍𑌗𑍁𑌣𑌮𑌯𑍈𑌰𑍍𑌭𑌾𑌵𑍈𑌰𑍇𑌭𑌿𑌸𑍍𑌸𑌰𑍍𑌵𑌮𑌿𑌦𑌂𑌜𑌗𑌤𑍍।
𑌮𑍋𑌹𑌿𑌤𑌂 𑌨𑌾𑌭𑌿𑌜𑌾𑌨𑌾𑌤𑌿 𑌮𑌾𑌮𑍇𑌭𑍍𑌯𑌃𑌪𑌰𑌮𑌵𑍍𑌯𑌯𑌮𑍍॥

𑌤𑍍𑌰𑌿𑌭𑌿𑌃*	மூன்றுவிதமான
𑌗𑍁𑌣𑌮𑌯𑍈𑌃	குணவிகாரங்களாயுள்ள
𑌏𑌭𑌿𑌃 𑌭𑌾𑌵𑍈𑌃	இந்தவஸ்துக்களினுலே
𑌮𑍋𑌹𑌿𑌤𑌂†	மோகத்தையடைந்த
𑌸𑌰𑍍𑌵𑌂 𑌇𑌦𑌂 𑌜𑌗𑌤𑍍	இந்தச் சகலமான (பிராணிகளும்) பிரபஞ்சமும்
𑌏𑌭𑍍𑌯𑌃	இவைகளினின்றும்
𑌪𑌰𑌂‡	வேருயிருக்கிற
𑌅𑌵𑍍𑌯𑌯𑌂	நாசமற்ற
𑌮𑌾𑌂§	என்னை
𑌨𑌾𑌭𑌿𑌜𑌾𑌨𑌾𑌤𑌿	அறிகிறதில்லை.

(சத்துவ-ரஜஸ்—தமஸ்) குணவிகாரங்களாயும், மூன்றுவிதங்களாயுமுள்ள இந்த (சமதமாதி, இராகதுவேஷாதி, சோகமோகாதி சுவரூபமாயிருக்கிற) வஸ்துக்களினுலே, மோகத்தையுடைய சகல பிராணிகளும், இந்தவஸ்துக்களி னின்றும் வேருயிருக்கிற, நாசமமற்ற என்னையறிகிறதில்லை.

(ஸா) "வஸ்துக்களி னின்றும் வேருயிருக்கிற" "நாசமற்ற" என்கிற இந்த விசேஷணங்களினுல், காணப்படுகிற சகலப்பிரபஞ்ச சுவரூபத்தைவிட பிரம்ம சுவரூபம் அந்நியமானதென்றும், காணப்படுகிற இந்த சகல பிரபஞ்சமும் நாசத்தை யடையுமென்றும், பிரம்ம சுவரூபமானது நாசமடையாததென்றும், இந்த சகல வஸ்துக்களிலுமிருக்கிற பிரம்மம், "𑌸𑌾𑌕𑍍𑌷𑍀𑌚𑍇𑌤𑌾𑌕𑍇𑌵𑌲𑍋𑌨𑌿𑌰𑍍𑌗𑍁𑌣𑌶𑍍𑌚" என்கிற வேதவாக்கியப்படிக்கு, அந்த வஸ்துக்களில் ஒட்டாமல் சாக்ஷியாய் மட்டு மிருக்கிறதேயன்றி, வஸ்து சுவரூபமா யில்லாமையால், வஸ்

* (ரா) தேகம், இந்திரியங்கள், போக்கிய சுவரூபமானவஸ்துக்கள் என மூன்று விதம்.

† (தீ) (ஸ்ரீ,வி) குண சுவரூபத்துடனிருக்கிற ஜீவர்கள் தங்களைப்போல், பரமாத்மாவும், குணசுவரூபத்துடனிருப்பதாக மோகத்தையுடையவர்களா யிருக்கிறுர்கள்.

‡ (ரா) சிரேஷ்டமாயிருக்கிற.

§ (தீ) (ஸ்ரீ,வி) அப்பிராகிருத தேகத்தையுடைய என்னை.

து நாசத்தினல் பிரம்மத்திற்கு நாசமில்லை யென்றும், ஏற்படு கிறது. (க௩)

கச. 𑌦𑍈𑌵𑍀 𑌹𑍍𑌯𑍇𑌷𑌾 𑌗𑍁𑌣𑌮𑌯𑍀 𑌮𑌮 𑌮𑌾𑌯𑌾 𑌦𑍁𑌰𑌤𑍍𑌯𑌯𑌾।
𑌮𑌾𑌮𑍇𑌵 𑌯𑍇 𑌪𑍍𑌰𑌪𑌦𑍍𑌯𑌨𑍍𑌤𑍇 𑌮𑌾𑌯𑌾𑌮𑍇𑌤𑌾𑌂 𑌤𑌰𑌨𑍍𑌤𑌿 𑌤𑍇॥

𑌦𑍈𑌵𑍀 — தெய்வசம்பந்தமான
𑌗𑍁𑌣𑌮𑌯𑍀 — குணத்திரயரூபமான (முக்குணரூபமான)
𑌏𑌷𑌾 — இந்த
𑌮𑌮 — என்னுடைய
𑌮𑌾𑌯𑌾 — பிரகிருதியானது
𑌦𑍁𑌰𑌤𑍍𑌯𑌯𑌾 — தாண்டக்கூடாதது
𑌮𑌾𑌮𑍇𑌵* — என்னையே
𑌯𑍇 — எவர்கள்
𑌪𑍍𑌰𑌪𑌦𑍍𑌯𑌨𑍍𑌤𑍇 — சரணமடைகிறார்களோ
𑌤𑍇 — அவர்கள்
𑌏𑌤𑌾𑌂 𑌮𑌾𑌯𑌾𑌂 — இந்தமாயையை
𑌤𑌰𑌨𑍍𑌤𑌿 — தாண்டுகிறார்கள். (நிவர்த்தித்துக்கொள்ளுகிறார்கள்.)

தெய்வசம்பந்தமானதும், குணத்திரய மானதுமாகிய இந்த வென்னுடைய மாயையைத் தாண்டுவ தரிது. என்னையே எவர்கள் சரணமடைகிறார்களோ, அவர்க ளிந்தமாயையைத் தாண்டுகிறார்கள்.

(ரா) மாயையானது, முக்குணங்களுடன் கூடினது. அது ஈசுவரனால் சிருஷ்டிக்கப்பட்டது. அது (மாயை) மித்தை (பொய்) என்பது சரியல்ல. அது சத்தியமானது. எப்படியென்றால், மந்திரங்கள், (வெடி) மருந்துகள், முதலியவைகளினல், பலவிசித்திரங்களைக் காண்பிவிக்கிறவர்கள் மாயாவிகளென்று சொல்லப்படுகிறார்கள். இப்படிப்பட்ட இந்திரஜாலம் முதலியவித்தைகளினல், காணப்படும் விசித்திரங்கள் மித்தையானலும், அந்த இந்திரஜாலம் முதலிய வித்தைகளில் காணப்படுகிற விசித்திரங்கள் எதினலோ, அந்தக் கருவியாகிய மந்திராதிகள் மித்தையல்ல. இந்தச் சத்தியமாகிய மாயையைத்தான், "𑌮𑌾𑌯𑌾𑌂 𑌤𑍁 𑌪𑍍𑌰𑌕𑍃𑌤𑌿𑌂 𑌵𑌿𑌦𑍍𑌯𑌾𑌤𑍍" என்கிற சுருதியில் ஈசுவரமாயை என்று சொல்லியிருக்கிறது. இதெப்படி உலகத்தை மோகிப்பிக்கிறதென்றால், ஈசுவர சுவரூபத்தை மறைத்து, விஷயங்களில் பற்றுதலை யுண்டாக்கிறது. இது அந்த மாயையினுடைய சக்

---

* (௬௦) சகலதருமங்களையும் விட்டுவிட்டு ஆத்மாவாயிருக்கிற என்னையே.

தி, இந்தச்சக்தியும், அந்த மாயையும், சத்தியமானவையே யன்றி மி த்தையல்ல. இந்த மாயையைத் தாண்டுகிறதென்றால், மாயையைப் போக்கடித்துக் கொள்ளுவதல்ல. மாயையினு லுண்டாகும் துன்பங் களை நிவர்த்தி செய்துகொள்ளுவதே.

(ஸ்ரீ,வி) மாயையென்பவள், விஷ்ணுவினுடைய ஒரு ஸ்திரீயான துர்க்கை. இவள், உலகத்தை மோகிப்பிக்கிற சக்தியை யுடையவள். அவளாலுண்டாகும் துன்பத்தை நிவர்த்தித்துக் கொள்ளுவது கடி னமென்பது தாத்பரியம்.

(ஶா) "என்னையே சரணமடைந்தவர்கள்" என்பது பிரபஞ்ச வாசனையற்று, பிரம்மத்தைத்தவிர வேறொன்றையும் சிந்திக்காமலி ருக்கிற பிரம்ம நிஷ்டர்களென்று தாத்பரியம். (கச)

கரு. 𑌨 𑌮𑌾𑌂 𑌦𑍁𑌷𑍍𑌕𑍃𑌤𑌿𑌨𑍋 𑌮𑍂𑌢𑌾𑌃 𑌪𑍍𑌰𑌪𑌦𑍍𑌯𑌨𑍍𑌤𑍇 𑌨𑌰𑌾𑌧𑌮𑌾𑌃।
𑌮𑌾𑌯𑌯𑌾𑌪𑌹𑍃𑌤𑌜𑍍𑌞𑌾𑌨𑌾 𑌆𑌸𑍁𑌰𑌂 𑌭𑌾𑌵𑌮𑌾𑌶𑍍𑌰𑌿𑌤𑌾𑌃॥

𑌦𑍁𑌷𑍍𑌕𑍃𑌤𑌿𑌨𑌃	பாபிகளாயும்
𑌮𑍂𑌢𑌾𑌃	மூடர்களாயும்
𑌮𑌾𑌯𑌯𑌾 𑌅𑌪𑌹𑍃𑌤𑌜𑍍𑌞𑌾𑌨𑌾𑌃	மாயையினு லபகரிக்கப்பட்ட ஞானமு ள்ளவர்களாயும் (ஆத்மஞானமற்ற வர்கள்)
𑌆𑌸𑍁𑌰𑌂 𑌭𑌾𑌵𑌂 *	அசுரசுவபாவத்தை
𑌆𑌶𑍍𑌰𑌿𑌤𑌾𑌃	ஆசிரயித்திருக்கிறவர்களாயும்
𑌨𑌰𑌾𑌧𑌮𑌾𑌃	மனிதரில் கடையோராயு மிருக்கிறவர்கள்
𑌮𑌾𑌂	என்னை
𑌨 𑌪𑍍𑌰𑌪𑌦𑍍𑌯𑌨𑍍𑌤𑍇	சரண மடைகிறதில்லை. (உபாசிக்கிறதி ல்லை.)

பாபிகளாயும், மூடர்களாயும், ஆத்மசுவரூப ஞானமற்றவர்களா யும், அசுரசுவபாவத்தை யுடையவர்களாயும், மனிதரில் கடையோ ராயு மிருக்கிறவர்கள், என்னை சரணமடைகிறதில்லை.

---

* (ஶ௦) பரஹிம்சையும், அசத்தியமுமுள்ள சுவபாவமுடையவர்கள். (ஸ்ரீ) "𑌦𑌮𑍍𑌭𑍋 𑌦𑌰𑍍𑌪𑍋𑌽𑌭𑌿𑌮𑌾𑌨𑌶𑍍𑌚" என்கிற (இதின், கசு - வது அத்தியாயம், ச - வது) சுலோகத்தில் சொல்லியிருக்கிறவர்கள். (ஸ்ரீ,வி) தேகேந்திரிய பிராணன்களை இர க்ஷிக்கிறதில் திருஷ்டியுள்ளவர்கள் அசுரர்கள். அவ்வித சுவபாவமுள்ளவர்கள் அசு ரசுவபாவமுள்ளவர்களென்று சொல்லப்பட்டது.

(ஈா) பாபிகள் நால்வகைப்பட்டவர்கள். அவர்களாவன்றால்;—

க. மூடர்கள்.—ஒன்றை மற்றொன்றாக கிரகிக்கிற விபரீதஞான முள்ளவர்கள். அதாவது ஈசுவரனுக்கே சேஷமாயிருக்க வேண்டிய (ஜீவ) ஆத்மாவையும், போகத்திற்குபயோக மான வுலகத்திலுள்ள வஸ்துக்களையும், தன்னுடைய சேஷமாக நினைக்கிறவர்கள்.

உ. நராதமர்கள்.—சாமான்னியமாய் ஈசுவர சுவரூபஞானமிருந் தாலும் அதிலேயே பிடிமானம் வைக்க யோக்கியதையில் லாதவர்கள்.

ங. மாயையினால் அபகரிக்கப்பட்ட ஞானமுடையவர்கள்.—ஈசு வரனுடைய சுவரூபஞானம், ஐசுவரியம் மகிமை முதலி ய ஞானம், இவைகளை குதர்க்கங்களினால் அசம்பாவிதமெ ன்றெண்ணுகிறவர்கள்.

ச. அசுர சுவபாவமுடையவர்கள்.— ஈசுவரனுடைய மகிமை ஐசுவரியம் முதலியவைகளைத் தெரிந்தும், அந்த மகிமை முதலியவைகளைத் தூஷித்து ஈசுவரனிடத்தில் துவேஷஞ் செய்கிறவர்கள்.

இப்படி, முறையே ஒருவனைவிட ஒருவர் அதிகபாபிகளெ ன்று தாத்பரியம். (கரு)

கசு. சதுர்விதா ப⁴ஜந்தே மாம் ஜநா: ஸுக்ருதிநோऽர்ஜுந।
ஆர்த்தோ ஜிஜ்ஞாஸுரர்த்தா²ர்த்தீ² ஜ்ஞாநீ ச ப⁴ரதர்ஷப⁴॥

ஹே பரதர்ஷப } ஓ! பரதகுலசிரேஷ்டனான அர்சுன!
அர்ஜுந

ஆர்த்த:* வியாதி முதலிய துன்பத்தை யடைந்தவன்

ஜிஜ்ஞாஸு:† சுவரூபஞானமடைய யவிச்சையுள்ளவன்

அர்த்தார்த்தீ‡ பொருளைக்கோருகிறவன்

ஜ்ஞாநீ§ பிரம்மஞானி

---

* (ஈா) போய்விட்டுக்கொண்ட ஐசுவரியத்தை மறுபடி கோருகிறவன்.
‡ (ஈா) தரித்திரியத்திலிருந்து பாக்கியத்தைக் கோருகிறவன், } இவ்விருவரும் ஒரே அதிகாரிகள்.

† (ஈா) பிரகிருதி விமுக்தமான தன்னுடைய சுவரூபத்தை யடைய விச்சிக்கிறவன்.

§ (ஈா) இந்த அத்தியாயம், ரு - வது சுலோகம் முதல் சொல்லிவந்திருக் கிறபடி, பகவானுக்குச் சேஷமாயிருக்கிற தன்னுடைய ஆத்ம சுவரூபத்தைத் தெரி

(𑌇𑌤𑌿) 𑌚𑌤𑍁𑌰𑍍𑌵𑌿𑌧𑌾𑌃	இந்நான்குவித
𑌸𑍁𑌕𑍃𑌤𑌿𑌨𑌃	புண்ணியசாலிகளான
𑌜𑌨𑌾𑌃	ஜனங்கள்
𑌮𑌾𑌂	என்னை
𑌭𑌜𑌂𑌤𑍇	பஜிக்கிறார்கள்.

பரதகுல சிரேஷ்டனான, ஓ! அர்சுனா! வியாதி முதலிய துன்பத்தை யடைந்தவன், (ஆத்ம) சுவரூபஞானமடைய விச்சையுள்ளவன், பொருளைக் கோருகிறவன், பிரம்மஞானி, இப்படிப்பட்ட நான்குவித புண்ணியசாலிகளான ஜனங்கள் என்னைப்பஜிக்கிறார்கள்.

கஎ. 𑌤𑍇𑌷𑌾𑌂𑌜𑍍𑌞𑌾𑌨𑍀𑌨𑌿𑌤𑍍𑌯𑌯𑍁𑌕𑍍𑌤 𑌏𑌕𑌭𑌕𑍍𑌤𑌿𑌰𑍍𑌵𑌿𑌶𑌿𑌷𑍍𑌯𑌤𑍇।
𑌪𑍍𑌰𑌿𑌯𑍋𑌹𑌿𑌜𑍍𑌞𑌾𑌨𑌿𑌨𑍋𑌽𑌤𑍍𑌯𑌰𑍍𑌥𑌮𑌹𑌂𑌸𑌚𑌮𑌮𑌪𑍍𑌰𑌿𑌯𑌃॥

𑌤𑍇𑌷𑌾𑌂	இவர்களில் (மேல்சொன்னநால்வர்களில்)
𑌨𑌿𑌤𑍍𑌯𑌯𑍁𑌕𑍍𑌤𑌃 * 𑌏𑌕𑌭𑌕𑍍𑌤𑌿𑌃 †	நிலையானயோகத்தையும், என் ஒருவனிடத்திலேயே பக்தியையுமுடைய
𑌜𑍍𑌞𑌾𑌨𑍀	ஞானியானவன்
𑌵𑌿𑌶𑌿𑌷𑍍𑌯𑌤𑍇	சிரேஷ்டனாகிறான்
𑌜𑍍𑌞𑌾𑌨𑌿𑌨𑌃	அந்தஞானிக்கு
𑌅𑌹𑌂	நான்
𑌅𑌤𑍍𑌯𑌰𑍍𑌥𑌂 ‡	மிகவும்
𑌪𑍍𑌰𑌿𑌯𑌃	பிரியமுள்ளவன்
𑌸𑌚	அவனும்
𑌮𑌮	எனக்கு
𑌪𑍍𑌰𑌿𑌯𑍋𑌹𑌿	பிரியமுள்ளவனே.

ந்து, தன்னாலடையவேண்டியவர் பரமாத்மாவென்று அறிகிறவன். (ஶா) இவன் ஆத்மஞானி, கூ - வது அத்தியாயம், சகூ - வது சுலோகத்தில் சொன்ன ஞானியல்ல. மூன்று அதிகாரிகளென்பது (ரா) அபிப்பிராயம்.

* (ரா) ஒருகாரியமாகிறவனாயில் என்னிடத்தில் மற்றவர்கள் பக்திசெய்வார்கள். இவன் நித்தியமாய் ஆசிரயித்துக்கொண்டிருக்கிறவன்.

† (ஶ்ரீ) பரமாத்மாவைத்தவிர வேறே வஸ்து இல்லாததினால் ஒரே பக்தியுடையவன். (ரா) என்னிடத்திலேயே பக்தியுடையவன்.

‡ (ஶா) விஷயங்களைவிட. அதாவது, உலகத்திலுள்ள வஸ்துக்களைப் பார்க்கிலும், 𑌅𑌹𑌂=நான், 𑌪𑍍𑌰𑌿𑌯𑌃=இஷ்டன், என்றும் அர்த்தமாகலாம்.

இவர்களில், நிலையான யோகத்தையும், என் ஒருவனிடத்திலேயே பக்தியையு முடைய ஞானியானவன், சிரேஷ்டனாகிறான். அந்த ஞானிக்கு, நான் மிகவும் பிரியமுள்ளவன், அவனும், எனக்குப் பிரியமுள்ளவனே. (கஎ)

கஅ. உதா³ரா: ஸர்வ ஏவைதே ஜ்ஞாநீ த்வாத்மைவ மே மதம்।
ஆஸ்தி²த: ஸ ஹி யுக்தாத்மா மாமேவாநுத்தமாம் க³திம்॥

ஏதே, ஸர்வே — இந்தசகலரும் (மேல்சொன்னநால்வரும்)
உதா³ரா:, ஏவ — சிலாக்கியமானவர்களே
ஜ்ஞாநீ து — ஞானியோ
ஆத்மா ஏவ — நானே
(இதி) — என்பதாக
மே — என்னுடைய
மதம் — நிச்சயம் (அபிப்பிராயம்)
ஹி — ஏனென்றால்
ஸ: — அவன்
யுக்தாத்மா — என்னிடத்தில் மனதை நிலையாய் நிறுத்தினவன்
மாம் ஏவ — என்னையே
அநுத்தமாம் — சர்வோத்தமமான
க³திம் — கெதியாக
ஆஸ்தி²த: — நம்பியிருக்கிறான்.

மேலே சொன்ன நால்வரும் சிலாக்கியமானவர்களே! (அவர்களுக்குள்ளே) ஞானியோ, நானே; யென்பது, என்னுடைய நிச்சயம். ஏனென்றால், அவன் (அந்தஞானி) என்னிடத்தில் மனதை நிலையாய் நிறுத்தினவனும், என்னையே சர்வோத்தமமான கெதியாக நம்பினவனாகவுமிருக்கிறான்.

(பா) என்னையன்றியில், அந்த ஞானிக்குப் பிராண தாரணையில்லை யாகையால், எனக்கு அந்த ஞானியைத்தவிர, ஆத்மதாரணையில்லை என்பது தாத்பரியம்.

(ஸ்ரீ,வி) ஆத்மைவ=நானே யென்றதினால், அதிகப் பிரியத்தினால், ஒருவனைக்குறித்துப் பேசும்போது, "அவன் நானே"யென்று சொல்லப்படுகிறதுபோல, பகவான் ஞானிகளிடத்திலுள்ள பிரியத்தினால், "நானே"யென்று சொன்னதாக கிரகிக்கவேண்டும். அல்லது

ஆஸ்தித:=முயற்சிசெய்து, மாமேவ=என்னையே, ஆப்தா=அடைந்திருக்கிறான். என்றுவது அர்த்தஞ்செய்யலாம். (கஅ)

கக. பஹூநாம் ஜந்மநாமந்தே ஜ்ஞாநவாந்மாம் ப்ரபத்யதே।
வாஸுதேவஸ்ஸர்வமிதி ஸமஹாத்மா ஸுதுர்லப:॥

பஹூநாம் ஜந்மநாம் அந்தே	வெகு ஜென்மங்களெடுத்தபின்
ஸர்வம்	சகலமும்
வாஸுதேவ இதி	வாசுதேவ சுவரூபமென்று
ஜ்ஞாநவாந்	ஞானமடைந்தவனாய்
மாம்	என்னை
ப்ரபத்யதே	பஜிக்கிறான்
ஸமஹாத்மா	அப்படிப்பட்ட நல்லமனதை யுடையவன்
ஸுதுர்லப:	மிகவும் துர்லபமானவன்.

வெகு ஜன்மங்களெடுத்தபின், சகலமும் வாசுதேவ சுவரூபமென்று ஞானமடைந்து என்னை பஜிக்கிறான். அப்படிப்பட்ட நல்ல மனதையுடையவன் மிகவுமரிது. (இப்படிப்பட்டவன் கிடைப்பது அரிது என்பது கருத்து.)

(ரா) ஜ்ஞாநவாந்=வாசுதேவனுக்கு, "நான் சேஷபூதன் என்னுடைய ஸ்வரூபத்திலிருப்பு, பிரவிருத்தி, இவைகள் அவருடைய அதீனமானவை, அவர் சகல கல்யாணகுணங்களால் சிரேஷ்டர்" என்று ஞானமடைந்தவனாய், வாஸுதேவஸ்ஸர்வமிதி=நானடையத் தகுந்த சிரேஷ்டமானவஸ்து வாசுதேவன்தான்" என்றும், "என்னை யடைவிப்பது மவர்தான்" என்றும், "என் மனசிலுள்ள சகல கோறிக்கைகளும் அவர்தான்" என்றும், மாம்ப்ரபத்யதே=என்னை யுபாசிக்கிறவன். இந்த அர்த்தத்திற்கு ஆதாரம், இந்த வத்தியாயம். ச - ரு - சு - எ - கஉ - கஎ - கஅ, சுலோகங்கள்.

(ம) வாஸுதேவஸ்ஸர்வமிதி = சகலமும் வாசுதேவாதீனம். (ஸ்ரீ,வி) சகலப் பிரபஞ்சத்திலிருப்புமுதலானது வாசுதேவாதீனம். அல்லது, ஸர்வம்=பூர்ணமான வஸ்துவானது, வாஸுதேவ:=வாசுதேவனே.

(ஷா) சகலத்திலும் தான் வசிக்கிறபடியினாலும், சகலத்தையும் தன்னிடத்தில் வசிக்கும்படி செய்வதினாலும், சகலத்தையும்

மறைக்கிறதினாலேயும், வாசு என்கிறபெயர்; மோக்ஷமடைய விரும்பும் முமுக்ஷுக்களாலே பிரார்த்திக்கப்படுகிறவனாயும், சர்வ சுதந்தரனாயு மிருப்பதால் தேவனென்கிறபெயர்; ஆகையால், வாசுதேவன் என்று (ஶம்) ஸஹஸ்ர நாம பாஷியத்தில் அர்த்தஞ் செய்திருக்கிறார். (௧௯)

---

௨௦. 𑌕𑌾𑌮𑍈𑌸𑍍𑌤𑍈𑌸𑍍𑌤𑍈𑌰𑍍𑌹𑍃𑌤𑌜𑍍𑌞𑌾𑌨𑌾𑌃 𑌪𑍍𑌰𑌪𑌦𑍍𑌯𑌨𑍍𑌤𑍇𑌽𑌨𑍍𑌯𑌦𑍇𑌵𑌤𑌾𑌃 । 𑌤𑌂 𑌤𑌂 𑌨𑌿𑌯𑌮𑌮𑌾𑌸𑍍𑌥𑌾𑌯 𑌪𑍍𑌰𑌕𑍃𑌤𑍍𑌯𑌾 𑌨𑌿𑌯𑌤𑌾𑌃 𑌸𑍍𑌵𑌯𑌾 ॥

𑌸𑍍𑌵𑌯𑌾	தங்களுடைய
𑌪𑍍𑌰𑌕𑍃𑌤𑍍𑌯𑌾	சுவபாவத்தினாலே (பூர்வஜந்ம கருமவாசனையினாலே)
𑌨𑌿𑌯𑌤𑌾𑌃	ஏவப்பட்டவர்களாய்
𑌤𑍈𑌸𑍍𑌤𑍈𑌃	(எதெதுகளிலிச்சையோ) அந்தந்த
𑌕𑌾𑌮𑍈𑌃	விஷயங்களினாலே
𑌹𑍃𑌤𑌜𑍍𑌞𑌾𑌨𑌾𑌃*	ஞானமற்றிருக்கிறஜனங்கள்
𑌤𑌂 𑌤𑌂 𑌨𑌿𑌯𑌮𑌂	அந்தந்தநியமத்தை
𑌆𑌸𑍍𑌥𑌾𑌯	ஆசிரயித்து
𑌅𑌨𑍍𑌯𑌦𑍇𑌵𑌤𑌾𑌃†	இதரதேவதைகளை
𑌪𑍍𑌰𑌪𑌦𑍍𑌯𑌨𑍍𑌤𑍇	பஜிக்கிறார்கள்.

தங்களுடைய பூர்வஜந்ம கருமவாசனையினாலே கட்டுப்பட்டும், எதெதுகளி லிச்சையோ, அந்தந்த விஷயங்களினாலே ஞானமற்று மிருக்கிற ஜனங்கள் (எந்தெந்த தேவதைகளைக்குறித்து என்னென்ன விரதாதிகள் செய்யவேண்டுமோ) அந்தந்த நியமங்களைச்செய்து, இதர தேவதைகளைப் பஜிக்கிறார்கள்.

(ஸ்வா) தேவதைகளைப் பஜிப்பதற்கு, நியமத்தோடு கூடிய யக்கியாதிகளைச் செய்யவேண்டியதல்லவா; அந்த யக்கியாதிகளுக்கு, வேதத்தில் விதிக்கப்பட்ட நியமங்களிலற்பமாவது பிசகாமல் செய்யவேண்டியது. பிசகினால், பலன் கெடுவது மாத்திரமல்ல அதினால் தோஷங்களுமுண்டாகும். அந்த யக்கியாதிகளுக்குப் பலனோ, அற்பமானது. ஈசுவரனைப் பஜிக்கிற விஷயத்தில், அப்படிப்பட்ட யாதொரு நியமமு மவசியமில்லை. இந்திரியங்கள், மனது இவைகளை விஷயங்களில் பிரவேசிக்கவொட்டாமல் தடுத்து ஈசு

---

* (ரா) என்னுடைய சுவரூப ஞானமற்றவர்கள்.

† (ஶம்) தன்னுடைய ஆத்ம சுவரூபியான பிரம்மத்தைவிட்டு இதர தேவதைகளை. (ஸ்ரீ) பூதப்பிரேத பிசாசம் முதலிய அற்பதேவதைகளை. (ரா) இந்திராதி தேவதைகள் என்னுடைய சரீரமென்று தெரியாமல் அவர்களை.

வரனிடத்தில் மனதைவைத்துத் தியானஞ் செய்தல், பிரயோஜன கரமாயும், சுலபமானதாயு மிருக்கிறது. எப்படி சுலபமென்றால், யக்கியாதிகளைச் செய்ய எவ்வளவு வஸ்துக்களும், மனுஷிய சகாய மும், திரவியங்களும் வேண்டுமோ, எவ்வளவு தேகப்பிரயாசையும், இந்திரியங்கள், மனது முதலியவைகளுக்கு வருத்தமுமுண்டோ, அவ்வளவு வருத்தம் பிரம்மத்தியானத்திலில்லை. இதுவுமல்லாமல், பிரம்மத்தியானம், சொற்பஞ் செய்துவிட்டு விட்டாலும் செய்தவரையில் பலனுண்டேயன்றி தோஷமுண்டாகாது. (யோகப்பிரஷ்டன் விஷயத்தில், ௬-வது அத்தியாயம், ௪௰-வது சுலோகம்முதல், ௪௪-வது சுலோகம்வரையில் பார்க்க.) பூர்ணமாய்த் தியானஞ்செய்தாலோ, நாசமற்ற பலன் கிடைக்கும். (௨௰)

---

௨௧. 𑌯𑍋 𑌯𑍋 𑌯𑌾𑌂 𑌯𑌾𑌂 𑌤𑌨𑍁𑌂 𑌭𑌕𑍍𑌤𑌃 𑌶𑍍𑌰𑌦𑍍𑌧𑌯𑌾𑌰𑍍𑌚𑌿𑌤𑍁𑌮𑌿𑌚𑍍𑌛𑌤𑌿।
𑌤𑌸𑍍𑌯 𑌤𑌸𑍍𑌯𑌾𑌚𑌲𑌾𑌂 𑌶𑍍𑌰𑌦𑍍𑌧𑌾𑌂 𑌤𑌾𑌮𑍇𑌵 𑌵𑌿𑌦𑌧𑌾𑌮𑍍𑌯𑌹𑌮𑍍॥

𑌯𑌃 𑌯𑌃 𑌭𑌕𑍍𑌤𑌃 *	எந்தெந்தபக்தன்
𑌯𑌾𑌂𑌯𑌾𑌂 𑌤𑌨𑍁𑌂	எந்தெந்த தேவசரீரத்தை
𑌶𑍍𑌰𑌦𑍍𑌧𑌯𑌾	விசுவாசத்துடனே
𑌅𑌰𑍍𑌚𑌿𑌤𑍁𑌂	பூஜிக்கிறதற்கு
𑌇𑌚𑍍𑌛𑌤𑌿	இச்சிக்கிறானோ
𑌤𑌸𑍍𑌯𑌤𑌸𑍍𑌯	அந்தந்த பக்தனுடைய
𑌤𑌾𑌂 𑌶𑍍𑌰𑌦𑍍𑌧𑌾𑌂	அந்த விசுவாசத்தை
𑌅𑌚𑌲𑌾𑌮𑍇𑌵	ஸ்திரமானதாகவே
𑌅𑌹𑌂	நான்
𑌵𑌿𑌦𑌧𑌾𑌮𑌿	செய்கிறேன்.

எந்தெந்த பக்தன் எந்தெந்த தேவசரீரத்தை விசுவாசத்துடன் பூஜிக்கிறதற்கு இச்சிக்கிறானோ, அந்தந்த பக்தனுடைய அந்த விசுவாசத்தை ஸ்திரமா யிருக்கும்படியே நான் செய்கிறேன்.

(ரா) 𑌯𑌾𑌂𑌯𑌾𑌂 𑌤𑌨𑍁𑌂—என்னுடைய சரீரமாகிய எந்தெந்த இந்திராதி தேவதையை என்பது தாத்பரியம். ஏனென்றால், ''𑌯𑌸𑍍𑌯

* (ரா) இந்திராதி தேவதைகள் என்னுடைய சரீரமென்று தெரியாத எந்தெந்த தேவதாபக்தன்.

ஆத்மா ஶரீரம்'' ''யஸ்ய ப்ருதிவீ ஶரீரம்'' முதலிய சுருதி வாக்கியங்களால் சகலமான தேவதைகளும் ஈசுவரனுடைய சரீரமென்று ஏற்படுகிறது. எந்த தேவதையைப்பூஜித்தாலும் ஈசுவரதேகத்தைப் பூஜித்ததாகவே யாகிறது. அப்படிப் பூஜிப்பதை ஈசுவரன், தன்னைப் பூஜித்ததாகவே கிரகித்து அதற்குள்ள பலனைக்கொடுக்கிறார். ஆகையால், இப்படிப்பட்ட ஆராதனம், ஈசுவராராதனமே என்பது தாத்பரியம். (உக)

உஉ. ஸ தயா ஶ்ரத்தயா யுக்தஸ் தஸ்யாராதநமீஹதே।
லபதே ச தத꞉ காமாந் மயைவ விஹிதாந் ஹி தாந்॥

ஸ꞉	அவன் (மேல்சொன்னபக்தன்)
தயா	அப்படிப்பட்ட (ஸ்திரப்படுத்தப்பட்ட)
ஶ்ரத்தயா	விசுவாசத்துடன்
யுக்த꞉	கூடினவனாய்
தஸ்ய ஆராதநம்	அந்த தேவதையுடைய ஆராதனத்தை
ஈஹதே	செய்ய இச்சிக்கிறான்
மயைவ*	என்னாலேயே
விஹிதாந்†	ஏற்படுத்தப்பட்ட
தாந் காமாந்	அந்த இஷ்டமான வஸ்துக்களை
தத꞉‡	அந்த தேவதையினாலே
லபதே	அடைகிறான்.

மேல்சொன்ன பக்தன், ஸ்திரமான விசுவாசத்துடன் கூடினவனா யந்ததேவதையுடைய ஆராதனத்தைச்செய்ய இச்சிக்கிறான். என்னாலேயே ஏற்படுத்தப்பட்ட அந்த இச்சித்த விஷயங்களாகிய பலன்களை அந்த தேவதையினாலேயேயடைகிறான். (என்றால், தேவதைகளைக்குறித்துச் செய்யு மாராதனைக்குப் பல னின்னதென்று என்னாலே யேற்படுத்தப்பட் டிருக்கிறது. அப்படி ஏற்படுத்தப்பட்டிருப்பதை, தேவதைகள் அந்த ஆராதனை செய்தவனுக்குக் கொடுக்கிறார்களென்பது கருத்து.)

(ஶம்) ''ஹிதாந்காமாந்''=ஹிதமான காமங்களை (இஷ்டமான வஸ்துக்களை) என்று சிலர் அர்த்தஞ் செய்திருக்கிறார்கள். அது சரியல்ல. ஏனென்றால், காமம் ஒருவனுக்கும் ஹிதமானதல்ல. (உஉ)

---

* (மீ,வி) தேவதைகளுக்குள்ளிருக்கிற என்னாலேயே.

† (ரா) கொடுக்கப்பட்ட.

‡ (ரா) என்னுடைய ஆராதனமானபடியினாலே.

௨௩. அந்தவத்து ஃபலம் தேஷாம் தத்பவத்யல்பமேதஸாம்।
தேவாந்தேவயஜோ யாந்தி மத்பக்தா யாந்தி மாமபி॥

தேவயஜ꞉	தேவதைகளைப் பூஜிக்கிறவர்கள்
தேவாந்	தேவதைகளை
யாந்தி	அடைகிறார்கள்
அல்பமேதஸாம் *	அற்ப புத்தியுள்ள
தேஷாம்	அவர்களுடைய
தத் ஃபலம்	அந்த தேவதா பூஜையினா லுண்டாகும் பலன்.
அந்தவத் †	முடிவையுடையதாகவே
பவதி	ஆகிறது
மத்பக்தா꞉	என்னுடைய பக்தர்களோவென்றால்
மாம்	என்னை
யாந்தி	அடைகிறார்கள்.

தேவதைகளைப் (யக்கியாதி கிருதுக்களினால்) பூஜிக்கிறவர்கள் தேவதைகளை யடைகிறார்கள். அற்பபுத்தியுள்ள அவர்களுடைய அந்த தேவதா பூஜையினால் அடையப்படும்பலன் முடிவையுடைய தாகவே ஆகிறது. என்னுடைய பக்தர்களோவென்றால், (அவர்கள் நேராய் என்னையே பூஜிக்கிறபடியால்) என்னையே யடைகிறார்கள்.

(ஸ்ரீ,வி) மாமபி=என்னையும், யாந்தி=அடைகிறார்கள். என்றால், அந்தந்த தேவதைகளைக் கிரமக்கிரமமாயடைந்து, கடைசியில் என்னையும் அடைகிறார்க ளென்பது தாத்பரியம்.

(ஸ்வா) எந்தெந்த தேவதையைப் பூஜிக்கிறார்களோ, அந்தந்த தேவதையின் லோகத்தையும், அந்தலோகத்தின் சுக மெதுவோ, அந்த சுகத்தையும் அடைகிறார்கள். அந்த லோகமும் சுகமும் முடிவையுடையன. என்றால், சாசுவதமானவையல்ல. என்னை யடைதல் சாசுவதமான பலன் என்பது கருத்து. (௨௩)

---

* (ரா) இந்திராதி தேவதைகள் பரமாத்மாவுக்குச் சரீரமென்கிற ஞானமில்லாமல், அந்த இந்திராதி தேவதைகளைப் பூஜிக்கிறவர்கள் அற்பபுத்தி யுள்ளவர்கள். (ஸ்ரீ,வி) அற்பமானபலனில் புத்தியுள்ள.

† (ஸ்ரீ) தேவதைகளுக்கே முடிவுண்டாகையால், அவர்களை யடைந்தவர்களுக்கும் முடிவுண்டென்பது தாத்பரியம். (ரா) முடிவை யுடையது. அல்லது, அற்பகாலமுள்ளது.

உச. அவ்யக்தம் வ்யக்திமாபந்நம் மந்யந்தே மாமபுத்தய꞉।
பரம் பாவமஜாநந்தோ மமாவ்யயமநுத்தமம்॥ *

அவ்யயம்	நாசமற்றவும்
அநுத்தமம்	சர்வோத்தமமும்
பரம்	உலக விலக்ஷணமுமான
மம பாவம்	என்னுடைய சுவரூபத்தை
அஜாநந்த꞉	அறியாத
அபுத்தய꞉	அவிவேகிகள்
அவ்யக்தம்	காணப்படாத
மாம்	என்னை
வ்யக்திம் ஆபந்நம்	காணப்படுதலை (மனுஷியாதிரூபத்தை) அடைந்தவனாக
மந்யந்தே	நினைக்கிறார்கள்.

நாசமற்றவும் சர்வோத்தமமும் உலக விலக்ஷணமுமான என்னுடைய சுவரூபத்தை யறியாத அவிவேகிகள் காணப்படாத என்னை, மனுஷியாதி ரூபமாய்க் காணப்படுகிறவனாக நினைக்கிறார்கள்.

(ஶம்) அவ்யக்தம்=ஈசுவரனையும், மாயையை சுவாதீனத்தில் வைத்திருக்கிறவனையுமுள்ள, மாம்=என்னை, வ்யக்திமாபந்நம்=மாயைக்குள்பட்ட சாதாரண மனிதனாக, மந்யந்தே=எண்ணுகிறார்கள்.

(ஸ்ரீ) அவ்யக்தம்=பிரபஞ்சாதீதனையும், மாம் = ஜகத்ரக்ஷணார்த்தம் லீலையினாலே பிரகாசிக்கிற பலவித ரூபமுடையவனையும், சுத்தசத்துவ சுவரூபனையு மிருக்கிற என்னை, வ்யக்திமாபந்நம்=கருமத்தினாலுண்டான பாஞ்சபௌதிக தேகத்தை யுடையவனையும் தேவதைகளுக்குச் சமானனையும், மந்யந்தே=நினைக்கிறார்கள்.

(ரா) என்னுடைய அநந்த கல்யாண குணங்களையும், சுவரூபத்தையும், லோகசம்ரக்ஷணார்த்தம் அவதாரஞ்செய்திருக்கிறேனென்பதையும், அறியாதவர்கள் உலகத்திலுள்ள இராஜகுமாரர்களில் ஒருவனாக என்னை யெண்ணுகிறார்கள்.

(ம) சச்சிதாநந்த தேகத்தையுடையவனை வென்னை, அவிவேகிகள், குணத்திரயங்களினா லுண்டான தேகத்தை யுடையவனாக வெண்ணுகிறார்கள்.

(ஸ்ரீ,வி) அவ்யக்தம்=ஒருவருக்குந் தெரியாத மகா மகிமையோடு கூடிய, மாம்=என்னை, வ்யக்திமாபந்நம் = இப்போது நான் பிரகாசிப்பி

* (ஸ்வா) அத் - கூ, ச - கக - பார்க்க.

விக்கிற அற்பமான மகிமையை மாத்திரந்தா னுடையவனென்று, மந்யந்தே=நினைக்கிறார்கள். (உச)

உரு. நாஹம்ப்ரகாஶஸ்ஸர்வஸ்ய யோகமாயாஸமாவ்ருத:।
மூடோயம் நாபிஜாநாதி லோகோமாமஜமவ்யயம்॥

யோகமாயாஸமாவ்ருத:*	யோகமாயையினாலே மறைக்கப்பட்டிருக்கிற
அஹம்	நான்
ஸர்வஸ்ய	எல்லாருக்கும்
ப்ரகாஶ: ந	பிரத்தியக்ஷமன்று (காணப்படுகிறதில்லை)
அதஏவ	ஆனபடியினாலேதான்
மூட:	விவேகமற்ற
அயம் லோக:	இந்தஜனங்கள்
மாம்	என்னை
அஜம்	பிறப்பற்றவனாகவும்
அவ்யயம்	நாசமற்றவனாகவும்
நாபிஜாநாதி	அறிகிறதில்லை.

யோகமாயையினால் மறைக்கப்பட்டிருக்கிற நான் எல்லாருக்குங் காணப்படுகிறதில்லை. ஆகையால், அவிவேகிகளான விந்தஜனங்கள், என்னைப் பிறப்பற்றவனாகவும், நாசமற்றவனாகவும், அறிகிறதில்லை. (உரு)

உசா. வேதாஹம்ஸமதீதாநி வர்த்தமாநாநிசார்ஜுந।
பவிஷ்யாணிசபூதாநி மாந்துவேதநகஶ்சந॥

ஹேஅர்ஜுந	ஓ! அர்சுன!
ஸமதீதாநி	சென்றுபோனவும் (அழிந்துபோன)

---

* (ஸ்ரீ) மனிதனாலுண்டாக்கத்தக்க தல்லாததும், இன்னவிதமா யுண்டாக்கலாமென்று மனிதன் மனதினால் நினைக்கத்தகாததுமாகிய விசித்திரமான சிருஷ்டியாதி சக்தி. (ஸம) குணங்களுடைய சேர்க்கையாகிய மாயை. அல்லது, ஸங்கல்பதாரணம் என்பது யோகம். அதினாலுண்டானது மாயை. (ரா) ஜீவனடையத்தகுந்த மனுஷியதேகமடைவது யோகம். அதுதான் மாயை. இப்போது நானந்த தேகத்தை யடைந்திருப்பதினால், யோகமாயையினால் மறைந்திருக்கிறேனென்பது தாத்பரியம். (ம) (நீ,வி) யோகசாமர்த்தியமாகிய வோருபாயம். அதினாலும், மாயையினாலும், ஸமாவ்ருத: = சூழப்பட்டிருக்கிறேன்.

வர்த்தமாநாநிச	இருக்கிறவும் (இப்போது காணப்படுகிற)
பவிஷ்யாணிச	வரப்போகிறவும் (உண்டாகப்போகிற)
பூதாநி	பிரபஞ்சங்களை
அஹம்	நான்
வேத	அறிவேன்
மாம் து	என்னையோ
கச்சந	ஒருவனும்
நவேத*	அறியமாட்டான்.

ஓ! அர்சுன! சென்றுபோன, இருக்கிற, வரப்போகிற பிரபஞ் சங்களை நானறிவேன். என்னையோ ஒருவனு மறியமாட்டான்.

(ஶ) என்னை யொருவனு மறியமாட்டானென்றால், என்னைச் சரணமாக வடைந்திருக்கிற பக்தன்தவிர, மற்றவர்கள் அறியமாட் டார்களென்பது தாத்பரியம். (உசு)

உஎ. இச்சாத்வேஷஸமுத்தேந த்வந்த்வமோஹேந பாரத।
ஸர்வபூதாநி ஸம்மோஹம் ஸர்கே யாந்தி பரந்தப॥

ஹேபாரத	ஓ! பரதகுலத்திற்பிறந்தவனே!
ஹேபரந்தப	ஓ! சத்துருக்களை தபிப்பிப்பவனே!
ஸர்கே	தேகத்தையடையும்போதே
இச்சாத்வேஷஸமுத்தேந	காமக்குரோதங்களினலுண்டாயிருக்கிற
த்வந்த்வமோஹேந	சுகதுக்கங்களினலுண்டானஅவிவேகத்தினலே
ஸர்வபூதாநி	சகலப்பிராணிகளும்
ஸம்மோஹம்	விஷயாபிமானத்தை
யாந்தி	அடைகிறார்கள்.

ஓ! பரதகுலத்திற் பிறந்தவனே! சத்துருக்களைத் தபிப்பிப்பவ னே! தேகத்தை யடையும்போதே காமக்குரோதங்களின லுண் டான சுகதுக்கங்களின லுண்டாயிருக்கிற அவிவேகத்தினலே சக லப் பிராணிகளும் விஷயாபிமானத்தை யடைகிறார்கள்.

(ஷா) விஷயாபிமானமென்பது - உலகத்திலுள்ள ரூப, ரஸ, கெந்தாதி ஸ்வரூபமான வஸ்துக்களிலுண்டாகும் பற்றுதல். அப் படிப்பட்ட பற்றுதலுக்குக் காரணம் சுகதுக்கங்கள். சுகதுக்கங் களுக்குக் காரணம் விருப்பு வெறுப்பு. இவைகள் தேகத்தை யடை

---

* (ரா) லோகோபகாரமாக கிருஷ்ணவதாரஞ் செய்திருக்கிறதாக வறிய வில்லை. (ஶ) தன்சுவசக்தியினலறியமாட்டான்.

யும்போதே பூர்வஜந்ம கருமவாசனைக்குத் தகுந்தபடி யுண்டாகின்றன. ஆத்மாவுக்குச் சுகதுக்காதிகள் வாஸ்தவத்தில் சம்பந்தப்பட்டவையல்ல. (௨௭)

---

௨௮. 𑌯𑍇𑌷𑌾𑌂𑌤𑍍𑌵𑌨𑍍𑌤𑌗𑌤𑌂𑌪𑌾𑌪𑌂 𑌜𑌨𑌾𑌨𑌾𑌂𑌪𑍁𑌣𑍍𑌯𑌕𑌰𑍍𑌮𑌣𑌾𑌂।
𑌤𑍇𑌦𑍍𑌵𑌨𑍍𑌦𑍍𑌵𑌮𑍋𑌹𑌨𑌿𑌰𑍍𑌮𑍁𑌕𑍍𑌤𑌾 𑌭𑌜𑌨𑍍𑌤𑍇𑌮𑌾𑌂𑌦𑍃𑌢𑌵𑍍𑌰𑌤𑌾𑌃॥

𑌪𑍁𑌣𑍍𑌯𑌕𑌰𑍍𑌮𑌣𑌾𑌂* புண்ணியசாலிகளான
𑌯𑍇𑌷𑌾𑌂
𑌜𑌨𑌾𑌨𑌾𑌂 } எந்தஜனங்களுடைய
𑌪𑌾𑌪𑌮𑍍 பாபமானது
𑌅𑌨𑍍𑌤𑌗𑌤𑌂 நசித்ததோஅல்லதுநாசமடைந்ததோ
𑌤𑍇 அந்தஜனங்கள்
𑌦𑍍𑌵𑌨𑍍𑌦𑍍𑌵𑌮𑍋𑌹𑌨𑌿𑌰𑍍𑌮𑍁𑌕𑍍𑌤𑌾𑌃 துவந்துவமோகத்திலிருந்துவிடுபட்டு
𑌦𑍃𑌢𑌵𑍍𑌰𑌤𑌾𑌃† திருடமானவிரதத்தையுடையவர்களாய்
𑌮𑌾𑌂 என்னை
𑌭𑌜𑌨𑍍𑌤𑍇 பஜிக்கிருர்கள்.

புண்ணியசாலிகளான எந்தஜனங்களுடைய பாபமானது நசித்ததோ, அந்தஜனங்கள் துவந்துவமோகத்திலிருந்து விடுபட்டு திருடமான விரதத்தை யுடையவர்களாய் என்னைப் பஜிக்கிருர்கள். ()

---

௨௯. 𑌜𑌰𑌾𑌮𑌰𑌣𑌮𑍋𑌕𑍍𑌷𑌾𑌯 𑌮𑌾𑌮𑌾𑌶𑍍𑌰𑌿𑌤𑍍𑌯𑌯𑌤𑌨𑍍𑌤𑌿𑌯𑍇।
𑌤𑍇𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑌤𑌦𑍍𑌵𑌿𑌦𑍁𑌃𑌕𑍃𑌤𑍍𑌸𑍍𑌨𑌮𑍍 𑌅𑌧𑍍𑌯𑌾𑌤𑍍𑌮𑌂𑌕𑌰𑍍𑌮𑌚𑌾𑌖𑌿𑌲𑌮𑍍॥

𑌯𑍇 யார்
𑌮𑌾𑌂
𑌆𑌶𑍍𑌰𑌿𑌤𑍍𑌯 } என்னை யாசிரயித்து
𑌜𑌰𑌾𑌮𑌰𑌣𑌮𑍋𑌕𑍍𑌷𑌾𑌯‡ { வார்த்தகத்தையும் (கிழத்தனத்தையும்) மரணத்தையும் போக்கடித்துக் கொள்ளும் பொருட்டு

---

* (பா) 𑌪𑍁𑌣𑍍𑌯𑌕𑌰𑍍𑌮𑌣𑌾 - என்றுபாடம்=புண்ணியகருமங்களால்.

† (பா) பரமாத்ம தத்துவ நிச்சயமுடையவர்கள். (பா) திருடஸங்கற்பமுடையவர்கள்.

‡ (பா) பிரகிருதி விமுக்த ஆத்ம சுவரூபதெரிசனத்தின் பொருட்டு. (இவன்தான் ஜிஜ்ஞாஸு) (ஐ) (நீ,வி) பக்தர்களில் உத்தம, மத்தியம, அதம, என மூன்றுவிதபக்தர்களுண்டு. அவர்களில் உத்தமபக்தன் யாரென்ருல், ஸ்ரீ நாராயணனுடைய சரணாரவிந்தபக்தியைத்தவிர, மோக்ஷமுதலிய வொன்றிலும் அபேக்ஷையே

𑌯𑌤𑌂𑌤𑌿	முயலுகிறார்களோ
𑌤𑍇	அவர்கள்
𑌅𑌖𑌿𑌲𑌂 𑌕𑌰𑍍𑌮	} சகலகருமத்தையும்
𑌕𑍃𑌤𑍍𑌸𑍍𑌨𑌂	சகலவிதமான
𑌅𑌧𑍍𑌯𑌾𑌤𑍍𑌮𑌂	அத்தியாத்மத்தையும்
𑌤𑌤𑍍 𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮	} அந்த பிரம்மத்தையும்
𑌵𑌿𑌦𑍁𑌃	அறிகிறார்கள்.

யார் என்னை யாசிரயித்து, வார்த்தகத்தையும், மரணத்தையும், போக்கடித்துக்கொள்ளும் பொருட்டு முயலுகிறார்களோ, அவர்கள் சகல கருமத்தையும், சகலவித அத்தியாத்மத்தையும், அந்தபிரம்மத்தையும் அறிகிறார்கள். (உ௯)

---

௩0. 𑌸𑌾𑌧𑌿𑌭𑍂𑌤𑌾𑌧𑌿𑌦𑍈𑌵𑌂 𑌮𑌾𑌂 𑌸𑌾𑌧𑌿𑌯𑌜𑍍𑌞𑌂 𑌚 𑌯𑍇 𑌵𑌿𑌦𑍁𑌃।
𑌪𑍍𑌰𑌯𑌾𑌣𑌕𑌾𑌲𑍇𑌽𑌪𑌿 𑌚 𑌮𑌾𑌂 𑌤𑍇 𑌵𑌿𑌦𑍁𑌰𑍍𑌯𑍁𑌕𑍍𑌤𑌚𑍇𑌤𑌸𑌃॥

𑌯𑍇	எவர்கள்
𑌸𑌾𑌧𑌿𑌭𑍂𑌤𑌾𑌧𑌿𑌦𑍈𑌵𑌂	{ அதிபூத அதிதெய்வங்களுடன் கூடினவனாகவும்
𑌸𑌾𑌧𑌿𑌯𑌜𑍍𑌞𑌂	அதியக்கியத்துடன் கூடினவனாகவும்
𑌮𑌾𑌂	என்னை
𑌵𑌿𑌦𑍁𑌃	அறிகிறார்களோ
𑌤𑍇	அவர்கள்
𑌪𑍍𑌰𑌯𑌾𑌣𑌕𑌾𑌲𑍇𑌽𑌪𑌿	மரணகாலத்திலும்
𑌯𑍁𑌕𑍍𑌤𑌚𑍇𑌤𑌸𑌃	என்னிடத்தில் மனதைவைத்தவர்களாய்
𑌮𑌾𑌂	என்னை
𑌵𑌿𑌦𑍁𑌃	அறிகிறார்கள்.

எவர்கள் அதிபூத, அதிதெய்வங்களுடன் கூடினவும், அதியக்கியத்துடன் கூடினவுமான வென்னை யறிகிறார்களோ, அவர்கள் மரணகாலத்திலும், என்னிடத்தில் மனதைவைத்தவர்களாய், என்னை யறிகிறார்கள்.

(ரா) "ஜராமரணமோக்ஷாய = பிரகிருதி விமுக்த ஆத்மதரிசனத்தின்பொருட்டு" முயலுகிறவர்கள் என்று முந்திய சுலோகத்தில்

யில்லாதவன். மத்தியமபக்தன் யாரென்றால், மோக்ஷாபேக்ஷையுடையவன். அதமபக்தனென்றால், சுவர்க்காதிபலனை யபேக்ஷிப்பவன். இம்மூவரில் இவனை மத்தியமபக்தனாகச் சொல்லலாம்.

சொல்லப்பட்டிருக்கிறவர்கள், கருமம், அத்தியாத்மம், பிரம்மம், இவைகளையறிய முயலுகிறார்கள். சிலர் ஐசுவரியத்தை யடையும் பொருட்டு (ஸாதிபூதம்) ஸாதிபூதனும் (ஸாதிதைவம்) ஸாதிதைவனுமான என்னை அறியமுயலுகிறார்கள். இந்த இருவகையாரும், ஞானியும் (ஸாதியஜ்ஞம்) ஸாதியக்கியமாகிய நாராயணனை யுபாசிக்கிறவர்களா யிருக்கிறார்கள். இம்மூவகையாரும், மரணகாலத்தில், எவ்விதமான வென்னுடைய ரூபத்தை யடைய விரும்புகிறார்களோ, அவ்விதமா யவரவர்கள் கோறும் ரூபத்தை, யவரவர்கள் கோறிய படி யறிகிறார்கள். (பார்க்கிறார்கள்).

(ஸூ) முந்திய சுலோகத்திலு மிந்தச்சுலோகத்திலும் சொல்லப்பட்டிருக்கிற கருமம், அத்தியாத்மம், பிரம்மம், அதிபூதம், அதிதைவம், அதியக்கியம், பிரயாணகாலம், இவைகள் இப்படிப் பட்டனவென்பது பகவானால் எட்டாவது அத்தியாயத்தில் விவரிக்கப்படுகிற தாகையால் அவைகளுக்கு அர்த்தம் இவ்விடத்தில் சொல்லப்படவில்லை. (கூ0)

இதி ஸ்ரீ ஹமவத்கீதா ஸூபநிஷத்ஸு ப்ரஹ்மவித்யாயாம்

யோகஶாஸ்த்ரே ஸ்ரீக்ருஷ்ணார்ஜுநஸம்வாதே

விஜ்ஞாநயோகோ நாம

ஸப்தமோऽத்யாய:.

ஸ்ரீக்ருஷ்ணாயபரப்ரஹ்மணே நம:.

விஞ்ஞானயோகமென்கிற ஏழாவது அத்தியாயம்

முற்றிற்று.

𑌶𑍍𑌰𑍀𑌰𑌸𑍍𑌤𑍁.

𑌅𑌷𑍍𑌟𑌮𑍋𑌽𑌧𑍍𑌯𑌾𑌯𑌃.

எட்டாவது அத்தியாயம்.

𑌅𑌰𑍍𑌜𑍁𑌨 𑌉𑌵𑌾𑌚.

௧. 𑌕𑌿𑌂 𑌤𑌦𑍍𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮 𑌕𑌿𑌮𑌧𑍍𑌯𑌾𑌤𑍍𑌮𑌂 𑌕𑌿𑌂 𑌕𑌰𑍍𑌮 𑌪𑍁𑌰𑍁𑌷𑍋𑌤𑍍𑌤𑌮।
𑌅𑌧𑌿𑌭𑍂𑌤𑌂 𑌚 𑌕𑌿𑌂 𑌪𑍍𑌰𑍋𑌕𑍍𑌤𑌮𑌧𑌿𑌦𑍈𑌵𑌂 𑌕𑌿𑌮𑍁𑌚𑍍𑌯𑌤𑍇॥

𑌅𑌰𑍍𑌜𑍁𑌨𑌉𑌵𑌾𑌚	அர்சுனன்சொல்வது
𑌹𑍇 𑌪𑍁𑌰𑍁𑌷𑍋𑌤𑍍𑌤𑌮	ஓ! புருஷர்களிலுத்தமனே!
𑌤𑌤𑍍	அந்த (முன்சொன்ன)
𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮	பிரம்மமென்பது
𑌕𑌿𑌂	யாது?
𑌅𑌧𑍍𑌯𑌾𑌤𑍍𑌮𑌂	அத்தியாத்மமென்பது
𑌕𑌿𑌂	யாது?
𑌕𑌰𑍍𑌮	கருமமென்பது
𑌕𑌿𑌂	யாது?
𑌅𑌧𑌿𑌭𑍂𑌤𑌂	அதிபூதமென்று
𑌪𑍍𑌰𑍋𑌕𑍍𑌤𑌂𑌚	சொல்லப்பட்டதும்
𑌕𑌿𑌂	யாது?
𑌅𑌧𑌿𑌦𑍈𑌵𑌂	அதிதெய்வமென்பது
𑌕𑌿𑌂	எதாக
𑌉𑌚𑍍𑌯𑌤𑍇	சொல்லப்படுகிறது.

அர்சுனன் சொல்வது. ஓ! புருஷோத்தமா! முன்சொன்ன பிரம்மமென்பதும், அத்தியாத்மமென்பதும், கருமமென்பதும், அதிபூதமென்பதும், அதிதெய்வமென்பதும் யாது?

(ரா) (இந்த சுலோகமும், அடுத்த இரண்டாவது சுலோகமும் சேர்த்து பாஷியம் செய்யப்பட்டிருக்கிறது, எப்படி யென்றால்)

பிரகிருதி விமுக்தாத்ம தரிசனத்தின் பொருட்டு முயலுகிறவர்கள், அறியவேண்டிய பிரம்மம், அத்தியாத்மம், கருமம், இவைகள் எப்படிப்பட்டவை?

ஐசுவரியாதிகளைக் கோறுகிறவர்கள் அறிய முயலுகிற, அதிபூதம், அதிதெய்வம், எப்படிப்பட்டவை? (அத் - எ, சு - ௫௦-ல்

குறிக்கப்பட்டருக்கிற) மூவகையாரும், அறியவேண்டிய, அதியக்கிய சப்தத்திற்கு விஷயமானவர் யார்? அவர் சுவபாவ மெப்படிப்பட்டது? இம்மூவகையாராலும், மரணகாலத்தில் நீர் எப்படி யறியப்படவேண்டியவர்? என்பது கேழ்வையின் கருத்து. (க)

உ. 𑌅𑌧𑌿𑌯𑌜𑍍𑌞𑌃 𑌕𑌥𑌂 𑌕𑍋𑌽𑌤𑍍𑌰 𑌦𑍇𑌹𑍇𑌽𑌸𑍍𑌮𑌿𑌨𑍍𑌮𑌧𑍁𑌸𑍂𑌦𑌨 ।
𑌪𑍍𑌰𑌯𑌾𑌣𑌕𑌾𑌲𑍇 𑌚 𑌕𑌥𑌂 𑌜𑍍𑌞𑍇𑌯𑍋𑌽𑌸𑌿 𑌨𑌿𑌯𑌤𑌾𑌤𑍍𑌮𑌭𑌿𑌃 ॥

𑌹𑍇 𑌮𑌧𑍁𑌸𑍂𑌦𑌨	ஓ! மதுசூதனா!
𑌅𑌤𑍍𑌰 𑌅𑌸𑍍𑌮𑌿𑌨𑍍 𑌦𑍇𑌹𑍇	இந்தச்சரீரத்தில்
𑌅𑌧𑌿𑌯𑌜𑍍𑌞𑌃	அதியக்கியம் (இருக்கிறவனும், ஏவுகிறவனும், பலனைக் கொடுப்பவனும்)
𑌕𑌃	யார்
𑌕𑌥𑌂	எப்படிப்பட்டவர்
𑌪𑍍𑌰𑌯𑌾𑌣𑌕𑌾𑌲𑍇 𑌚	மரணகாலத்தில்
𑌨𑌿𑌯𑌤𑌾𑌤𑍍𑌮𑌭𑌿𑌃	மனதையடக்கினவர்களாலே
𑌕𑌥𑌂	எப்படி
𑌜𑍍𑌞𑍇𑌯𑌃 𑌅𑌸𑌿	தெரிந்துகொள்ளத்தக்கவராகிறீர்.

ஓ! மதுசூதனா! இந்தச் சரீரத்திலிருக்கிறவரும், பலனைக்கொடுக்கிறவரும், ஏவுகிறவருமான அதியக்கியன் யார்? எப்படிப்பட்டவர்? மரணகாலத்தில், மனதை யடக்கினவர்களாலே யெப்படித் தெரிந்துகொள்ளத்தக்கவ ராகிறீர்?

(ஸ்ரீ,வி) 𑌅𑌧𑌿𑌯𑌜𑍍𑌞𑌃 = அதியக்கியன், 𑌕𑌃 = யார்? 𑌅𑌧𑌿𑌯𑌜𑍍𑌞𑌃 = அதியக்கியன், 𑌕𑌥𑌂 = எப்படிப்பட்டவன். இவ்விரண்டுஞ் சேர்ந்து, எட்டுவிதக் கேழ்வியாகிறது. முதல் சுலோகம் சுவரூபத்தைப்பற்றிய கேழ்வி. இந்தச்சுலோகம் தருமத்தைப்பற்றிய கேழ்வி. (உ)

𑌶𑍍𑌰𑍀𑌭𑌗𑌵𑌾𑌨𑍁𑌵𑌾𑌚.

௩. 𑌅𑌕𑍍𑌷𑌰𑌂 𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮 𑌪𑌰𑌮𑌂 𑌸𑍍𑌵𑌭𑌾𑌵𑍋𑌽𑌧𑍍𑌯𑌾𑌤𑍍𑌮𑌮𑍁𑌚𑍍𑌯𑌤𑍇 ।
𑌭𑍂𑌤𑌭𑌾𑌵𑍋𑌦𑍍𑌭𑌵𑌕𑌰𑍋 𑌵𑌿𑌸𑌰𑍍𑌗𑌃 𑌕𑌰𑍍𑌮𑌸𑌂𑌜𑍍𑌞𑌿𑌤𑌃 ॥

𑌭𑌗𑌵𑌾𑌨𑍁𑌵𑌾𑌚	ஸ்ரீகிருஷ்ணபகவான்சொல்வது
𑌪𑌰𑌮𑌂	உத்தமமான
𑌅𑌕𑍍𑌷𑌰𑌂	நாசமற்றது அல்லது உலகத்திற்கு மூல காரணமானது

ப்ரஹ்ம	பிரம்மம்
ஸ்வபாவ:	ஜீவஸ்வபாவமானது
அத்யாத்மம்	அத்தியாத்மமென்று
உச்யதே	சொல்லப்படுகிறது
பூதபாவோத்பவகர:	பூதங்களாகிற வஸ்துக்களுக்கு உற்பத்தியையுண்டாக்கிற
விஸர்க:	யக்கியத்தில் ஓமம்செய்தல்
கர்மஸம்ஜ்ஞித:	கருமமென்கிறபெயரையுடையது.

கிருஷ்ணபகவான் சொல்வது. உத்தமமானவும், நாசமற்றவும் வஸ்துவே பிரம்மம். ஜீவஸ்வபாவமானது அத்தியாத்மம். பூதங்களாகிற வஸ்துக்களுக்கு உற்பத்தியையுண்டாக்கிற, யக்கியத்தில் ஓமம்செய்தல், கருமமென்கிற பெயரை யுடையது.

(மா) ஸ்வபாவ:=பிரம்மத்தினுடைய இருப்பு. அதாவது—பிரம்மமானது தேகத்தினிடத்தில் ஜீவஸ்வரூபமாய் விளங்குவதே. அப்படி விளங்கும் ஜீவஸ்வரூபமே அத்தியாத்மம். அத்தியாத்மமென்றால், தேகத்தை யிருப்பிடமாயுடைத்தான தெதுவோ அந்த ஜீவஸ்வபாவம்.

(ஸ்ரீ) ஸ்வபாவ: = தேகத்தை யாசிரயித்து அல்லது அனுசரித்துக்கொண்டும், நான் செய்கிறேன்; நானனுபவிக்கிறேன்; என்பது முதலிய அபிமானத்தைக் கொண்டும், விளங்குகிற பிரம்மத்தினுடைய அம்சமாகிய ஜீவஸ்வரூபமானது சுவபாவம். அந்தச் சுவபாவந்தான் அத்தியாத்மம். பூதபாவோத்பவகர: = பூதம் = வஸ்துக்களுக்கு, பாவ=உற்பத்தி, உத்பவ = விருத்தி, கர: = உண்டுபண்ணுகிற, விஸர்க: = தேவதைகளை யுத்தேசித்து மந்திரபூர்வமாய் யக்கியத்தில் கொடுக்கப்படும் ஆகுதிதான், கருமம்.

(ரா) அக்ஷரம் = நாசமற்ற க்ஷேத்திரக்கியசமஷ்டி ரூபமான, பரமம் = பிரகிருதி விமுக்தாத்மஸ்வரூபமானது, ப்ரஹ்ம = பிரம்மமென்று சொல்லப்படுகிறது. (அதாவது முக்தஜீவஸ்வரூபம்,)

ஸ்வபாவ: = பிரகிருதி. அதாவது, ஆத்மாவல்லாதவும், ஆத்மாவை யொட்டியு மிருக்கிற பூதசூக்ஷ்மாதிகள். இதுதான் அத்தியாத்மம்.

பூதபாவோத்பவகரோ விஸர்க:கர்மஸம்ஜ்ஞித: = பூதபாவ = மனுஷிய, பசு, பக்ஷியாதிகளுடைய, உத்பவகர: = உற்பத்தியைச் செய்கிற, விஸர்க: = புருஷ சம்பந்தத்தினு லுண்டாகிற ரேதஸ் ஸ்கலனமானது, கர்மஸம்ஜ்ஞித:=கருமமென்று சொல்லப்படு

கிறது. இம்மூன்றும் முமுக்ஷுக்க ளறிந்துகொள்ளும்பொருட்டு சொல்லப்பட்டது. ஏனென்றால் முதலிற்சொன்ன முக்த ஜீவசுவரூபத்தை யடையவும், பிந்திச்சொன்ன இரண்டையும் விடவும் வேண்டியதென்பதை முமுக்ஷுக்களறிய வேண்டியவர்களா யிருக்கிறார்கள்.

(ம) (ஸ்ரீ,வி) உத்தமமானவும் நாசமற்றவுமான விஷ்ணுவே பிரம்மம்.

ஜீவனுக்குச் சேர்ந்த வஸ்துவானது, ஸ்வபாவம் = அதாவது, அவனுக்குபகாரமான தேகேந்திரியாந்தக்கரண முதலியவைகள். இதுதான் அத்தியாத்மமென்று சொல்லப்படுகிறது. அல்லது ஜீவனுடைய நிலையான இருப்பே. ஸ்வபாவம் = அதுதான் அத்தியாத்மம்.

பூதபாவோத்பவகரோ விஸர்க: கர்மஸம்ஜ்ஞித: = பூத = ஜீவர்களுக்கும், பாவ = ஜடபதார்த்தங்களுக்கும், உத்பவ = உற்பத்தியை, கர: = செய்கிற, விஸர்க: = ஈசுவரசிருஷ்டியானது, கர்மஸம்ஜ்ஞித: = கருமமென்று சொல்லப்படுகிறது. (௩)

---

௪. அதிபூதம் க்ஷரோ பாவ: புருஷஶ்சாதிதைவதம்।
அதியஜ்ஞோऽஹமேவாத்ர தேஹே தேஹப்ருதாம் வர॥

தேஹப்ருதாம் வர — { ஓ! தேகத்தை யுடையவர்களில் சிரேஷ்டனானவனே!

க்ஷர:
பாவ: } * — நாசமடையத்தக்கவஸ்துக்கள்

அதிபூதம் † — அதிபூதம் என்று சொல்லப்படுகின்றன

புருஷ: ‡ — விராட்புருஷன்

அதிதைவதம் § — அதிதெய்வதமாகச் சொல்லப்படுகிறான்

---

* - † (ஶா) (ஸ்ரீ,வி) பிறப்பு இறப்புள்ள வஸ்துக்களெல்லாம், அதிபூதம். (ஸ்ரீ) நாசமடையத்தக்க தேகாதிகள் அதிபூதம். (ரா) ஐசுவரியத்தைக் கோருகிற ஜனங்களினால் அறியவேண்டியதாய்ச் சொல்லப்பட்ட அதிபூதமானது அழியத்தக்கதாயும், பஞ்சமகாபூதங்களிலிருக்கிறதாயும், பஞ்சமகாபூதங்களினாலுண்டானதாயுமுள்ள, ஸ்தூல சப்த ஸ்பரிசாதிகள். (ம) நாசமடையத்தக்க சகல வஸ்துக்களும் அதிபூதமென்று சொல்லப்படுகின்றன. ஏனென்றால், அந்தச் சகலவஸ்துக்களும் ஜீவனைச்சேர்ந்தவைகளே. ஜீவனுக்குபயோகமில்லாத வஸ்துக்களொன்றுமில்லை என்பது தாத்பரியம்.

‡ - § (ஶா) சூரியமண்டலத்திலிருக்கிறவனுயும், இந்திராதிகளைப் பிரேரேபிக்கப்பட்டவனுயு முள்ள இரண்ணியகர்ப்பனே அதிதெய்வதம். (ஸ்ரீ) சூரியமண்ட

அதிதேஹே*	{ இந்தத்தேகத்தில் (அந்தர்யாமியாய் இருக்கிற)
அஹமேவ†	நானே
அதியஜ்ஞ꞉‡	அதியக்கியன்.

ஓ! அர்ஜுந! நாசமுடையதத்துக்க வஸ்துக்கள் அதிபூதமென்றும், விராட்புருஷனே அதிதெய்வமென்றும் சொல்லப்படுகிறது. இந்த தேகத்தில் அந்தரியாமியா யிருக்கிற நானே அதியக்கியன்.

(வ்யா) இந்தச்சுலோகத்திலும், முந்திய சுலோகத்திலு மிருக்கிற, சிலபதங்களுக்கு பாஷியக்காரர்களும், வியாக்கியாதாக்களும் செய்திருக்கிற அர்த்தத்தின் சுருக்கமாவது.

ப்ரஹ்ம = (மபா)(ஸ்ரீ)(உ)(தீ,வி) பரப்பிரம்மம். (ரா) பிரகிருதி விமுக்தாத்ம (ஜீவ) சுவரூபம்.

அத்யாத்மம் = (மபா)(ஸ்ரீ)(உ)(தீ,வி) ஜீவசுவபாவம். (ரா) ஜீவனுக்குச் சாதகமா யிருக்கிற சூக்ஷும பூதங்கள். (உ)(தீ,வி) அல்லது தேகேந்திரிய அந்தக்கரணாதிகள்.

கர்ம = கிரியை.

அதிபூதம் = நாசத்தை யடையதத்தக்க, அல்லது பிறப்பிறப்பை யுடைய (அசேதனம்) வஸ்துவே.

அதிதைவதம் = (மபா) (ஸ்ரீ) (உ) (தீ,வி) பிரம்மா. (இவர் இரண்ணிய கர்ப்பன், விராட் புருஷன், சிருஷ்டிகர்த்தா, ஆதிபு

லத்தி லிருக்கிறவனும், அவனுடைய அம்சங்களான தேவதைகளுக்கு அதிபதியா யிருக்கிறவனுமான (பிரம்மா) விராட்புருஷனே அதிதெய்வதம். (ரா) பிரம்மாதி தேவதைகளுக்கு மேற்பட்டவனும், அவர்களனுபவிக்கிற விஷயங்களைவிட விசேஷமான விஷயங்களை யநுபவிக்கிறவனுமுள்ள புருஷனே. (உ) (தீ,வி) தேவேந்திரன் முதலான தேவதைகளுக்கு அதிபதியான பிரம்மாவே அதிதெய்வதம். அல்லது ஜீவாபிமானியான சங்கர்ஷண மூர்த்தியே அதிதெய்வதம்.

* - † - ‡ (மபா) தேகங்களிலுமே நடத்தப்படுகிற யக்கியங்களுக்கு அபிமானியான விஷ்ணு, அதியக்கியன், அவனே நான் (ஸ்ரீ) தேகத்திலே அந்தரியாமியா யிருந்துகொண்டு யக்கியத்தில் பிரவிருத்திக்கும்படி ஏவுகிறவனும் பலனைக்கொடுப்பவனும் இருக்கிற நானே அதியக்கியன், (ரா) இந்திராதி தேவதைகளுக்குச் சரீரியானவும் சகலயக்கியங்களிலும் ஆராதிக்கப்படுகிறவுமான நானே அதியக்கியன், (உ) (தீ,வி) சகல தேகத்திலும் அந்தரியாமியாயிருக்கிற நான் யக்கியபலனைப் புஜிக்கிறவனுமாகிய நானே அதியக்கியன். இவன்றுன், அக்ஷரம்ப்ரஹ்மபரமம் - என்ற பரமாத்மா, (தீ,வி) அதியக்கியன் எப்படிப்பட்டவன், அவன் யார்? என்றகேழ்விகளுக்கு இதிலும் பதில் சொல்லப்பட்டதாக கிரகிக்கவேண்டியது.

ருஷன், இந்திரன் சந்திரன் சூரியன்முதலிய தேவதைகளுக்கு நியாமகனுனதினுல் தேவேசன், முதலிய பெயர்களால் அழைக்கப்படுகிருர். சிருஷ்டிசெய்து சகல லோகங்களையும் பிரகாசிப்பிவிக்கிற அவரோ அதிதெய்வம். இவைகளைப் பிரம்மத்தினுடைய வியாபகரூபமென்றும் சொல்லலாம். (ரா) பிரம்மாதி தேவதைகளுக்கு மேற்பட்ட புருஷன் அதிதெய்வமென்ருர். இன்னுென்று சொல்லவில்லை. ஆனல் சுத்தஜீவசமஷ்டி ரூபமென்பது கருத்து.)

அதியஜ்ஞ: = யக்கியாபிமானியான விஷ்ணு. (௪)

---

௫. அந்தகாலேசமாமேவ ஸ்மரன்முக்த்வாகலேவரம்।
ய:ப்ரயாதிஸமத்பாவம் யாதிநாஸ்த்யத்ரஸம்சய:॥

ய:	எவன்
அந்தகாலேச*	(மரண) அந்தியகாலத்திலும்
மாமேவ†	என்னையே
ஸ்மரந்	ஸ்மரிக்கிற அல்லது நினைக்கிறவனுய்
கலேவரம்	சரீரத்தை
முக்த்வா	விட்டு
ப்ரயாதி‡	போகிருனே
ஸ:	அவன்
மத்பாவம்§	என்னுடையஸ்வரூபத்தை
யாதி	அடைகிருன்
அத்ர	இந்தவிஷயத்தில்
ஸம்சய:	சந்தேகம்
நாஸ்தி	கிடையாது.

எவன்பிராணுந்தியகாலத்தில் என்னையே ஸ்மரித்து சரீரத்தை விட்டுப்போகிருனே அவன் என்னுடைய சுவரூபத்தை யடைகிருன். இந்தவிஷயத்தில் சந்தேகம் கிடையாது. (௫)

---

* (ஸ்ரீ) உ-வது அத்தியாயம், எஉ-வது சுலோகத்திலுள்ளதைப்பார்க்க.

† (ஸ்ரீ) அந்தரியாமி ரூபமாயிருக்கிற பரமேசுவரனுகிய என்னையே. (மத) பரமேசுவரனுயும் விஷ்ணுவாயு மிருக்கப்பட்ட என்னையே.

‡ (ஸ்ரீ) அர்ச்சிராதி மார்க்கத்தில் போகிருன்.

§ (மத) வைஷ்ணவம்தத்வம் = வியாபகமான விஷ்ணு சுவருபத்தை. (ரா) என்னை யெவ்வித ஆகாரமாய் ஸ்மரிக்கிருனே அவனதைப்போலொத்தஆகாரத்தை.

(உ) (ஸ்ரீ,வி) என்னிடத்தில் நித்தியாநந்தமான இருப்பை.

ஸ்ரீ. யம்யம்வாபிஸ்மரந்பாவம் த்யஜத்யந்தேகலேபரம்।
தம்தமேவைதிகௌந்தேய ஸதா தத்பாவபாவித:॥

கௌந்தேய	ஓ! குந்திபுத்திரா!
(ய:)	எவன்
அந்தே	அந்தியகாலத்தில்
யம் யம்வாபி பாவம் *	எந்தெந்தரூபத்தை
ஸ்மரந்	ஸ்மரிக்கிறவனாய்
கலேபரம்	தேகத்தை
த்யஜதி	விடுகிறானோ
(ஸ:)	அவன்
ஸதா	எப்போதும்
தத்பாவபாவித:	அந்தந்த ரூபத்தின் ஸ்மரணையோடு கூடினவனாய்
தம் தம் ஏவ (பாவம்)	அந்தந்தரூபத்தையே
ஏதி	அடைகிறான்.

ஓ! குந்திபுத்திரா! எவன், அந்தியகாலத்தில் எந்தெந்த ரூபத்தை ஸ்மரித்தவனாய்த் தேகத்தை விடுகிறானோ, அவன் எப்போதும் அந்தந்த ரூபத்தின் ஸ்மரணையோடு கூடினவனாய் (இருந்தபடியினாலே) அந்தந்த ரூபத்தையே யடைகிறான்.

(ஸ்ரீ) எவன், மரணகாலத்தில், ஈசுவரத்தியானமன்றியில் தேவதைகள், (மனுஷியாள், மிருகங்கள்,) முதலிய எந்தரூபத்தில் மனதை வைக்கிறானோ; அல்லது, மனதிலே எந்தரூபத்தை நினைத்துக்கொண்டிருக்கிறானோ; அந்தமாதிரியான தேகந்தான் அடுத்த ஜன்மத்திலுண்டாகுமென்பது கருத்து. இந்த அபிப்பிராயத்தை (மீ,வி) ஆதரிக்கிறார்.

(ஸ்வா) மரணகாலத்தில் மானை ஸ்மரித்த ஜடபாதருக்கு மான் ஜன்மம் வந்ததை இதற்கு திருஷ்டாந்தமாய்க் கொள்ளலாம். (விஷ்ணுபுராணம் இரண்டாவது அம்சம், கங - வது அத்தியாயம், நஉ - நந - சுலோகங்களைப்பார்க்க) பரமாத்ம ஸ்மரணையாவது தேவதா

---

* (மது) எந்தெந்ததேவதையை.

ஸ்மரணையாவது ஒருவனுக்கு அந்தியகாலத்தி லுண்டாகவேண்டு மானுல், எந்தக்காலத்திலும் ஸ்மரணைசெய்து அப்பியாசப்பட்டிருந் தாலன்றியி லுண்டாகமாட்டாது. அந்தியகாலத்தில் பரமாத்ம ஸ்ம ரணை எவனுக்குண்டாகிறதோ அவனுக்கு மறுபடி ஜனனமென்பது கிடையாதாகையால், முமுக்ஷுவான ஒவ்வொருவனும் எப்போதும் பரமாத்மாவை பஜித்துக்கொண்டே யிருக்கவேண்டியது அவசியம்.

எ. தஸ்மாத் ஸர்வேஷு காலேஷு மாமநுஸ்மர யுத்ய ச।
மய்யர்பிதமநோபுத்திர் மாமேவைஷ்யஸ்யஸம்ஶயம்॥

தஸ்மாத்	ஆகையினுலே
ஸர்வேஷு காலேஷு	எல்லாக்காலங்களிலும்
மாம்	என்னை
அநுஸ்மர	நினை, அல்லது ஸ்மரித்துக்கொண்டிரு
யுத்ய ச*	யுத்தத்தையுஞ்செய்
மயி	என்னிடத்தில்
அர்பிதமநோபுத்திः	மனசு புத்தி இவைகளை வைத்தவனுக
மாமேவ	என்னையே
ஏஷ்யஸி	அடைவாய்
அஸம்ஶயம்†	சமுசயமில்லை.

(என்னிடத்தில் எப்போதும் மனதை வைத்துக்கொண்டிருப் பவன் மரணகாலத்திலும் என்னிடத்திலே மனதுள்ளவனுகவிருப் பான்) ஆகையினுலே எல்லாக்காலங்களிலும் என்னை ஸ்மரித்துக் கொண்டிரு. யுத்தத்தையுஞ்செய். என்னிடத்தில் மனசு புத்தி இவைகளை வைத்தவனுகவானுல், என்னையே யடைவாய். சமுசய மில்லை.

(ரா) எக்காலத்திலு மென்னையே ஸ்மரித்துக் கொண்டிருவெ ன்று பகவானுல் சொல்லப்பட்டது. பகவானிடத்தில் எப்போதும் மனதைவைத்துக்கொண்டிருக்கவேண்டிய தானதினுல், இனி யுத்த ஞ்செய்ய வேண்டியதில்லையென்பதாக அர்ஜுனன் எண்ணுவானென் றுநினைத்து, நீஎன்னை ஸ்மரித்துக்கொண்டே யுத்தத்தைச் செய்யெ ன்று பகவான் சொன்னுர். எப்படியும்மை ஸ்மரித்துக்கொண்டு யுத் தஞ்செய்கிறதென்று கேட்பாயானுல், யுத்தம்முதலிய செய்கையினு

---

* (ரா) யுத்தத்தையும், நித்தியநைமித்திக கருமங்களையுஞ்செய்.

† (மீ,வி) அஸம்ஶய: என்று பாடம். அர்த்தபேதமில்லை.

லுண்டாகும் ஜயாபஜயத்தில் மனதைவைக்காமல், ஈசுவர கைங்கரியமாக ஸ்மரித்துக்கொண்டு யுத்தஞ்செய்யென்பது கருத்து. (௭)

---

௮. 𑌅𑌭𑍍𑌯𑌾𑌸𑌯𑍋𑌗𑌯𑍁𑌕𑍍𑌤𑍇𑌨 𑌚𑍇𑌤𑌸𑌾 𑌨𑌾𑌨𑍍𑌯𑌗𑌾𑌮𑌿𑌨𑌾 ।
𑌪𑌰𑌮𑌂 𑌪𑍁𑌰𑍁𑌷𑌂 𑌦𑌿𑌵𑍍𑌯𑌂 𑌯𑌾𑌤𑌿 𑌪𑌾𑌰𑍍𑌥𑌾𑌨𑍁𑌚𑌿𑌨𑍍𑌤𑌯𑌨𑍍 ॥

𑌪𑌾𑌰𑍍𑌥	ஓ! பார்த்தா!
𑌅𑌭𑍍𑌯𑌾𑌸𑌯𑍋𑌗𑌯𑍁𑌕𑍍𑌤𑍇𑌨 *	அப்பியாசமாகிற வுபாயத்தோடு கூடியிருக்கிற
𑌨𑌾𑌨𑍍𑌯𑌗𑌾𑌮𑌿𑌨𑌾	வேறுவிஷயங்களில் பிரவேசமற்ற
𑌚𑍇𑌤𑌸𑌾	மனதினாலே
𑌦𑌿𑌵𑍍𑌯𑌂 †	பிரகாசரூபமான
𑌪𑌰𑌮𑌂 𑌪𑍁𑌰𑍁𑌷𑌂 ‡	பரமபுருஷனை
𑌅𑌨𑍁𑌚𑌿𑌨𑍍𑌤𑌯𑌨𑍍	தியானிக்கிறவன்
(𑌤𑌮𑍇𑌵)	அவனையே (அந்தப் பரமபுருஷனையே)
𑌯𑌾𑌤𑌿	அடைகிறான்.

ஓ! பார்த்தா! அப்பியாசமாகிற வுபாயத்தோடு கூடியவும், வேறுவிஷயங்களில் பிரவேசமற்றவுமான மனதினாலே பிரகாசமான பரமபுருஷனை (பிரம்மத்தை) தியானிக்கிறவன், அந்தப் பிரம்மத்தையே யடைகிறான்.

(ஸ்வா) இந்தச் சுலோகத்தை முந்திய சுலோகத்துடன் ஒட்டிப் பொருள்செய்தால், மனதை ஈசுவரத்தியானத்தில் நிறுத்தப்பழகினவன், வேறுவிஷயங்களில் பிரவேசித்தபோதிலும், மனது ஈசுவரத்தியானத்திலேயே யிருக்குமென்கிற அர்த்தங்கிடைக்கிறது. (௮)

---

* (ஶ௦) (ஶ்ரீ) முதலில் எந்தவஸ்துவை தியானஞ்செய்யத் தொடங்கினானோ, அதையே விடாமல் தியானிப்பதுதான் அப்பியாசம். இதுவே யடைகிறதற்குபாயமாகிறது. (ரா) நித்திய நைமித்திக கருமானுஷ்டானங்களுக்கு விரோதமில்லாதகாலங்களில், தான் நினைத்துக்கொண்டிருக்கிற மூர்த்தியை தியானஞ் செய்ய மனதைப்பழக்குவது அப்பியாசம். அந்த மூர்த்தித்தியானமே யோகம். (ஸ்வா) அத் ௬௨, ௩௪-௩௫, பார்க்க.

† (ஶ௦) சூரியமண்டல மத்தியத்திலிருப்பவராகிய.

‡ (ரா) நாராயணனாகிய என்னை, 𑌅𑌨𑍁𑌚𑌿𑌨𑍍𑌤𑌯𑌨𑍍=அந்தியகாலத்தில் ஸ்மரிக்கிறவன், எனக்கு சமானமானரூபத்தை, 𑌯𑌾𑌤𑌿=அடைகிறான்.

௯. 𑌕𑌵𑌿𑌂 𑌪𑍁𑌰𑌾𑌣𑌮𑌨𑍁𑌶𑌾𑌸𑌿𑌤𑌾𑌰𑌮𑌣𑍋𑌰𑌣𑍀𑌯𑌾𑌂𑌸𑌮𑌨𑍁𑌸𑍍𑌮𑌰𑍇𑌦𑍍𑌯𑌃 । 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌸𑍍𑌯 𑌧𑌾𑌤𑌾𑌰𑌮𑌚𑌿𑌨𑍍𑌤𑍍𑌯𑌰𑍂𑌪𑌮𑌾𑌦𑌿𑌤𑍍𑌯𑌵𑌰𑍍𑌣𑌂 𑌤𑌮𑌸𑌃 𑌪𑌰𑌸𑍍𑌤𑌾𑌤𑍍 ॥

௧௦. 𑌪𑍍𑌰𑌯𑌾𑌣𑌕𑌾𑌲𑍇 𑌮𑌨𑌸𑌾𑌽𑌚𑌲𑍇𑌨 𑌭𑌕𑍍𑌤𑍍𑌯𑌾 𑌯𑍁𑌕𑍍𑌤𑍋 𑌯𑍋𑌗𑌬𑌲𑍇𑌨 𑌚𑍈𑌵 । 𑌭𑍍𑌰𑍁𑌵𑍋𑌰𑍍𑌮𑌧𑍍𑌯𑍇 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌣𑌮𑌾𑌵𑍇𑌶𑍍𑌯 𑌸𑌮𑍍𑌯𑌕𑍍 𑌸 𑌤𑌂 𑌪𑌰𑌂 𑌪𑍁𑌰𑍁𑌷𑌮𑍁𑌪𑍈𑌤𑌿 𑌦𑌿𑌵𑍍𑌯𑌮𑍍 ॥

𑌅𑌚𑌲𑍇𑌨 𑌮𑌨𑌸𑌾	} சஞ்சலமற்றமனதோடும்
𑌭𑌕𑍍𑌤𑍍𑌯𑌾	பக்தியோடும்
𑌯𑍋𑌗𑌬𑌲𑍇𑌨 𑌚𑍈𑌵	தியானபெலத்தோடும்
𑌯𑍁𑌕𑍍𑌤𑌃	கூடியிருக்கிற
𑌯𑌃	எவன்
𑌪𑍍𑌰𑌯𑌾𑌣𑌕𑌾𑌲𑍇	அந்தியகாலத்தில்
𑌪𑍍𑌰𑌾𑌣𑌂	பிராணவாயுவை
𑌭𑍍𑌰𑍁𑌵𑍋𑌃*	புருவங்களின்
𑌮𑌧𑍍𑌯𑍇†	மத்தியில்
𑌸𑌮𑍍𑌯𑌕𑍍‡	செவ்வையாக
𑌆𑌵𑍇𑌶𑍍𑌯	நிறுத்தி (பிரவேசிப்பித்து)
𑌕𑌵𑌿𑌂	சர்வக்கியனும்
𑌪𑍁𑌰𑌾𑌣𑌂	அநாதிகாலமாயிருக்கிறவனும்
𑌅𑌨𑍁𑌶𑌾𑌸𑌿𑌤𑌾𑌰𑌂§	சகலத்திற்கும்பிரோரகனும்
𑌅𑌣𑍋𑌃	அணுவைப்பார்க்கிலும்
𑌅𑌣𑍀𑌯𑌾𑌂𑌸𑌂¶	அணுவாயிருக்கிறவனும்
𑌸𑌰𑍍𑌵𑌸𑍍𑌯‖	சகலப்பிரபஞ்சத்திற்கும்
𑌧𑌾𑌤𑌾𑌰𑌂+	இரக்ஷகனும்
𑌅𑌚𑌿𑌨𑍍𑌤𑍍𑌯𑌰𑍂𑌪𑌂÷	சிந்திக்கக்கூடாத ரூபமுடையவனும்

---

* - † (ஶ்ரா) அத்-௫, ௬-௨௧, அத்-௬, ௬-௧௩, பார்க்க.

‡ (ஶம்) ஜாக்கிரதையாய்.

§ (ஶம்) (ஶ்ரீ,வி) சகலலோக நியாமகன்.

¶ (ரா) ஜீவனைப்பார்க்கிலும் அணுவாயிருக்கிறவன்.

‖ - + (ஶம்) சகல கருமங்களின் பலன்களையும் பாகித்துக்கொடுப்பவன். (ரா) சகலப் பிரபஞ்சங்களையும் சிருஷ்டிக்கிறவன். (ஶ்ரீ,வி) சகலப் பிரபஞ்சங்களையும் தரிக்கிறவும், போஷிக்கிறவுமானவன்.

÷ (ரா) பிரபஞ்ச விலக்ஷணரூபமுடையவன்.

𑌆𑌦𑌿𑌤𑍍𑌯𑌵𑌰𑍍𑌣𑌂 *	சூரியனைப்போல் பிரகாசமுடையவனும்
𑌤𑌮𑌸𑌃 𑌪𑌰𑌸𑍍𑌤𑌾𑌤𑍍 †	மாயைஅல்லது அந்தகாரத்தைக் கடந்தவனுமாகிய
𑌪𑍁𑌰𑍁𑌷𑌂 ‡	புருஷனை (பரமாத்மாவை)
𑌅𑌨𑍁𑌸𑍍𑌮𑌰𑍇𑌤𑍍	இடைவிடாமல் ஸ்மரிக்கிருனே
𑌸𑌃	அவன்
𑌦𑌿𑌵𑍍𑌯𑌂	திவ்வியமான
𑌤𑌂 𑌪𑌰𑌂 §	அந்தப் பரமாத்மாவை
𑌉𑌪𑍈𑌤𑌿 ¶	அடைகிருன்.

சஞ்சலமற்ற மனதோடும், பக்தியோடும், தியான பெலத்தோடும், கூடினவனுய் அந்தியகாலத்தில் பிராணவாயுவை, புருவங்களின் மத்தியில் செவ்வையாய் நிறுத்தி, சர்வக்கியனும், புராதனனும், சகலத்திற்கும் பிரேரகனும், அணுவிலுமணுவாயும், சகலப் பிரபஞ்சத்திற்கும் இரக்ஷகனுயும், சிந்திக்கக்கூடாத ரூபமுடையவனுயும், சூரியனைப்போல் பிரகாசமுடையவனுயும், மாயையைக் கடந்தவனுயுமிருக்கிறவனுமான பரமபுருஷனை, எவன் இடைவிடாமல் ஸ்மரிக்கிருனே, அல்லது தியானிக்கிருனே, அவன் திவ்வியமான அந்தப் பரமாத்மாவை யடைகிருன்.

(ஸ்ரீ) இந்தச் சுலோகங்களினுல் பரப்பிரம்மத்தைத் தியானிக்கத் துடங்குகையில் இன்னவிதமாய்த் தியானிக்கவேண்டுமென்பது விவரிக்கப்பட்டது. ஒரு குறிப்பானரூபம் பரமாத்மாவுக்குச் சொல்லக் கூடாதாகையாலும், விஷ்ணுவாதிரூபம் ஆரம்பத்தில் மனதில் உதயமாவது வருத்தமாகையாலும், பிரம்மத்தினுடைய மேற்சொல்லப்பட்ட குணங்களை மனதினுல் தியானிக்கவேண்டுமென்பது தாத்பரியம். (௯-௧௦)

---

௧௧. 𑌯𑌦𑌕𑍍𑌷𑌰𑌂 𑌵𑍇𑌦𑌵𑌿𑌦𑍋 𑌵𑌦𑌨𑍍𑌤𑌿 𑌵𑌿𑌶𑌨𑍍𑌤𑌿 𑌯𑌦𑍍𑌯𑌤𑌯𑍋 𑌵𑍀𑌤𑌰𑌾𑌗𑌾𑌃 ।
𑌯𑌦𑌿𑌚𑍍𑌛𑌨𑍍𑌤𑍋 𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑌚𑌰𑍍𑌯𑌂 𑌚𑌰𑌨𑍍𑌤𑌿 𑌤𑌤𑍍𑌤𑍇 𑌪𑌦𑌂 𑌸𑌂𑌗𑍍𑌰𑌹𑍇𑌣 𑌪𑍍𑌰𑌵𑌕𑍍𑌷𑍍𑌯𑍇 ॥

---

* (ரா) அப்பிராகிருத, சுவாபாவிக, அசாதாரண திவ்யரூபமுடையவன்.

† (ம) மோகாந்தகாரமற்றவன். (ஸ்ரீ,வி) மாயையை அல்லது பிருத்தியுவைக்கடந்தவன்.

‡ - § - ¶ 𑌪𑌰𑌂 𑌪𑍁𑌰𑍁𑌷𑌮𑍁𑌪𑍈𑌤𑌿 (ரா) பரமபுருஷனுடைய ஐசுவரியத்திற்குச் சமமான ஐசுவரியத்தை யுடைத்தான ஆகாரத்தை யடைகிருன்.

வேதவித:	வேதார்த்தங்களை யறிந்தவர்கள்
யத்	எதை
அக்ஷரம்*	நாசமற்றதாக
வதந்தி	சொல்லுகிறார்களோ
வீதராகா:	காமக்குரோதங்களை விட்டிருக்கிற
யதய:	சந்நியாசிகள்
யத்	எதை
விசந்தி	அடைகிறார்களோ
யத்	எதை
இச்சந்த:	அறியவிரும்புவோர்
ப்ரஹ்மசர்யம்†	பிரம்மசாரி விரதத்தை
சரந்தி	அனுஷ்டிக்கிறார்களோ
தத் பதம் ‡	அந்தஸ்தானத்தை
ஸங்க்ரஹேண	சுருக்கமாய்
தே	உனக்கு
ப்ரவக்ஷ்யே	சொல்லுகிறேன்.

வேதார்த்தங்களை யறிந்தவர்கள் எதை நாசரஹிதமானதென்று சொல்லுகிறார்களோ காமக்குரோதங்களை விட்டிருக்கிற சந்நியாசிகள் எதை யடைகிறார்களோ, எதையறிய விரும்பி பிரம்மசாரி விருதத்தை யநுஷ்டிக்கிறார்களோ அந்த ஸ்தானத்தை (அதெப்படிப் பட்டதென்பதை) சுருக்கமா யுனக்குச்சொல்லுகிறேன். (கக)

கஉ. ஸர்வத்வாராணி ஸம்யம்ய மநோ ஹ்ருதி நிருத்ய ச।
மூர்த்ந்யாதாயாத்மந: ப்ராணமாஸ்திதோ யோகதாரணாம்॥

கங. ஓமித்யேகாக்ஷரம் ப்ரஹ்ம வ்யாஹரந்மாமநுஸ்மரந்।
ய: ப்ரயாதி த்யஜந்தேஹம் ஸ யாதி பரமாம் கதிம்॥

ய:	எவன்
ஆத்மந:	தன்னுடைய

---

* (ரா) ஸ்தூல ஸூக்ஷ்மமுதலிய ரூபங்களற்றதாக.

† (ஸ்வா) இதின் சு - வது அத்தியாயம், கச - வது சுலோகத்தில் இந்தப் பதத்திற்குச் செய்திருக்கு மர்த்தத்தைப்பார்க்க.

‡ (ரா) மனசினாலே யறியத்தகுந்ததான என் சுவரூபத்தை. (ஶ) என்னுடைய சுவரூபத்தை.

ஸர்வத்வாராணி*	சகலஇந்திரிய துவாரங்களை
ஸம்யம்ய	அடக்கி
மந:	மனதை
ஹ்ருதி†	இருதயத்தில்
நிருத்ய	நிறுத்தி
மூர்த்நி‡	சிரசில் (தலையினுச்சியில்)
ப்ராணம்	பிராணவாயுவை
ஆதாய	வைத்து
யோகதாரணாம்§	ஸ்திரமான யோகநிலையை
ஆஸ்தித:	அடைந்தவனாய்
ப்ரஹ்ம	பிரமத்தைச்சொல்லுகிற
ஓமித்யேகாக்ஷரம்¶	ஓமென்கிற வொருஅக்ஷரத்தை
வ்யாஹரந்	உச்சரிக்கிறவனையும்
மாம்	என்னை
அநுஸ்மரந்	இடைவிடாமல் ஸ்மரிக்கிறவனையும்
தேஹம்	தேகத்தை
த்யஜந்	விடுகிறவனையும்
ப்ரயாதி	போகிறானோ (மரணமடைகிறானோ)
ஸ:	அவன்
பரமாம் கதிம் ‖	சிரேஷ்டமானகெதியை
யாதி	அடைகிறான்.

எவன் தன்னுடைய சகலஇந்திரிய துவாரங்களையு மடக்கி மனதை இருதயத்தில் நிறுத்தி, சிரசில் பிராண வாயுவைவைத்து, ஸ்திரமான யோகாப்பியாசத்தை யடைந்து, பிரம்மத்தைச் சொல்லுகிறதாகிய ஓம் என்கிற ஒரு அக்ஷரத்தை யுச்சரித்து, என்னை (பிரம்மத்தை) இடைவிடாமல் ஸ்மரித்து தேகத்தை விடுகிறானோ, அவன் சிரேஷ்டமான கெதியை யடைகிறான். (கஉ-கங)

---

* (ரா) ஞானேந்திரியங்களை. (ஸ்ரீ,வி) சுஷும்நாநாடி தவிர மற்ற நாடிகளை.

† (ரா) (ஆ) (ஸ்ரீ,வி) இருதயத்திலிருக்கிற என்னிடத்தில்.

‡ (ஸ்ரீ) புருவங்களின் மத்தியில். (ஸ்ரீ,வி) பிரம்மரந்திரத்தில்.

§ (ரா) (ஸ்ரீ,வி) யோகமாகிய தாரணை. அதாவது அகண்டத்தியானம்.

¶ (ஆ) கஎ - வது அத்தியாயம் உங - வது சுலோகம்பார்க்க.

‖ (ரா) பிரகிருதி விமுக்தமானவும், எனக்கு சமானமான ஆகாரமுடையவும், புநர் ஜனனமற்றவுமான ஆத்மாவை.

௧௪. 𑌅𑌨𑌨𑍍𑌯𑌚𑍇𑌤𑌾𑌃 𑌸𑌤𑌤𑌂 𑌯𑍋𑌮𑌾𑌂𑌸𑍍𑌮𑌰𑌤𑌿 𑌨𑌿𑌤𑍍𑌯𑌶𑌃।
𑌤𑌸𑍍𑌯𑌾𑌹𑌂𑌸𑍁𑌲𑌭𑌃𑌪𑌾𑌰𑍍𑌥 𑌨𑌿𑌤𑍍𑌯𑌯𑍁𑌕𑍍𑌤𑌸𑍍𑌯𑌯𑍋𑌗𑌿𑌨𑌃॥

𑌹𑍇𑌪𑌾𑌰𑍍𑌥	ஓ! அர்சுந!
𑌸𑌤𑌤𑌂*	எப்போதும்
𑌅𑌨𑌨𑍍𑌯𑌚𑍇𑌤𑌾𑌃	வேறுபற்றில்லாதவனாய்
𑌯𑌃	எவன்
𑌮𑌾𑌂	என்னை
𑌨𑌿𑌤𑍍𑌯𑌶𑌃†	பிரதிதினமும்
𑌸𑍍𑌮𑌰𑌤𑌿	ஸ்மரிக்கிருனோ (சிந்திக்கிருனோ)
𑌤𑌸𑍍𑌯	அப்படிப்பட்ட
𑌨𑌿𑌤𑍍𑌯𑌯𑍁𑌕𑍍𑌤𑌸𑍍𑌯‡	ஸ்திரமான மனதையுடைய
𑌯𑍋𑌗𑌿𑌨𑌃	யோகிக்கு
𑌅𑌹𑌂	நான்
𑌸𑍁𑌲𑌭𑌃	சுலபன் (பிரயாசையன்றி யடையத்தகுந்தவனாவேன்.)

ஓ! அர்சுந! எப்போதும் வேறு (விஷயங்களில்) பற்றில்லாமல், எவன் என்னைப் பிரதிதினமும் ஸ்மரிக்கிருனோ, அப்படிப்பட்ட ஸ்திரமான மனதையுடைய யோகிக்கு, நான் சுலபன்.

(ரா) இதுவரையில் ஐசுவரியத்தை கோரப்பட்டவர்களும், விமுக்தாத்ம சுவரூபத்தை யடையப்பட்டவர்களும், உபாசிக்கும் மார்க்கத்தைச்சொல்லி, இப்போது (இந்தச் சுலோகத்தினால்) ஞானியைப்பற்றிச் சொல்லுகிருர். (௧௪)

---

௧௫. 𑌮𑌾𑌮𑍁𑌪𑍇𑌤𑍍𑌯𑌪𑍁𑌨𑌰𑍍𑌜𑌨𑍍𑌮 𑌦𑍁𑌃𑌖𑌾𑌲𑌯𑌮𑌶𑌾𑌶𑍍𑌵𑌤𑌮𑍍।
𑌨𑌾𑌪𑍍𑌨𑍁𑌵𑌨𑍍𑌤𑌿𑌮𑌹𑌾𑌤𑍍𑌮𑌾𑌨𑌃 𑌸𑌂𑌸𑌿𑌦𑍍𑌧𑌿𑌂𑌪𑌰𑌮𑌾𑌂𑌗𑌤𑌾𑌃॥

𑌪𑌰𑌮𑌾𑌂	சிரேஷ்டமான
𑌸𑌂𑌸𑌿𑌦𑍍𑌧𑌿𑌂	மோக்ஷத்தை
𑌗𑌤𑌾𑌃	அடைந்து
𑌮𑌹𑌾𑌤𑍍𑌮𑌾𑌨𑌃	மகாத்துமாக்கள் (யோகிகள்)
𑌮𑌾𑌂 𑌉𑌪𑍇𑌤𑍍𑌯	என்னை அடைந்து

---

* (ஸா) இடைவிடாமல்.

† (ஸா) தீர்க்ககாலம். அதாவது, மரணம் வரையில்.

‡ (ரா) ஸ்திரமாய் என்னை யடையவேண்டுமென்கிற ஆசையுடன்கூடியிருக்கிற.

புந:	மறுபடியும்
து:காலயம்	துக்கங்களுக்கிருப்பிடமும்
அசாச்வதம்	அநித்தியமுமான
ஜந்ம	பிறப்பை
நாப்நுவந்தி	அடைகிறதில்லை.

சிரேஷ்டமான மோக்ஷத்தை யடைந்த மகாத்மாக்கள் (அப்படி) என்னை யடைந்தபின்பு, துக்கங்களுக் கிருப்பிடமும் அநித்தியமுமான பிறப்பை யடைகிறதில்லை.

(ஸ்ரீ) இந்தச் சுலோகத்தில் மோக்ஷமடைந்த மகாத்மாக்கள், "என்னை யடைந்து பிறப்பையடைகிறதில்லை" யென்று சொல்லப்பட்டிருக்கிறதினாலே மோக்ஷம் என்கிறது வேறேயாயும் என்னை யென்கிறது வேறேயாயும் தோற்றுகிறது. அப்படி வேறேயல்ல பிரம்மத்தை யடைவதுதான் மோக்ஷமடைவது, மோக்ஷமடைவது தான் பிரம்மத்தையடைவது, இதில் யாதொரு பேதமுமில்லை யென்பதைக் காண்பிவிக்கும் பொருட்டு, "மோக்ஷமடைந்தவன் என்னை யடைந்தவனாகிறான்" என்று சொன்னதாகக் கொள்ளவேண்டியது. பாஷியக்காரர்களும், வியாக்கியாதாக்களும், "என்னையடைந்தபின் பிறப்பையடைகிறதில்லை. ஏனென்றால், சிரேஷ்டமான மோக்ஷமடைந்தவர்களானதினால்தான்," என்று, அர்த்தஞ் செய்திருக்கிறார்கள். இதினாலேயும், முந்திய அத்தியாயம் முதலானவைகளினாலேயும், பிரம்மந்தான் மோக்ஷமென்று தெளிவாயிருக்கிறது.()

கூக. ஆப்ரஹ்மபுவநால்லோகா: புநராவர்த்திநோऽர்ஜுந।
மாமுபேத்ய து கௌந்தேய புநர்ஜந்ம ந வித்யதே॥

ஹே அர்ஜுந	ஓ! அர்சுனா!
ஆப்ரஹ்மபுவநாத்*	பிரம்மலோகம் முதலுள்ள
லோகா:	சகலலோகங்களும்
புநராவர்த்திந:	மறுபடி உற்பத்தியுடையன
ஹே கௌந்தேய	ஓ! குந்திபுத்திரா!
மாம்	என்னை
உபேத்ய து	அடைந்தாலோ
புநர்ஜந்ம	மறுபிறப்பானது
ந வித்யதே	கிடையாது.

---

* (ஸ்ரீ) ஆப்ரஹ்மபுவநாத் - என்றுபாடம்.

ஓ! அர்சுனு! பிரம்மலோகம் முதலுள்ள சகலலோகங்களும் மறுபடி உற்பத்தியை யுடையன. ஓ! குந்திபுத்திரா! என்னை யடைந்தாலோ, மறுபிறப்பானது கிடையாது.

(ஸ்ரீ) பிரம்மலோகத்தை முக்திக்குப்போகிற வழியாகமாத்திரமுடைய கிரமமுக்தி யடையப்பட்டவர்களுக்கு மறுபிறப்புக் கிடையாது. அவர்களுக்குப் புநர் ஜநநம் சொன்னதாக வெண்ணக் கூடாது.

(ஸ்ரீ,வி) "பிரம்மலோகமுதலுள்ள" என்றால், பிரம்மலோகத்திற்குக் கீழ்ப்பட்ட சகலலோகங்களுக்கும், அவ்விடத்திலுள்ள ஜனங்களுக்கும், புநர் ஜனனமுண்டு என்பது தாத்பரியம். இப்படிச் சொன்னதினால், பிரம்மலோகத்திலிருக்கிறவர்களுக்குப் புநர் ஜனனமில்லை யென்றாகிறது. "என்னை அடைந்தவர்களுக்குப் புநர் ஜன்மமில்லை" யென்று சொல்லப்பட்டிருக்கிறதினால், பிரம்மலோகத்திலுள்ளவர்களுக்கு மறுபிறப்புண்டென்று தோன்றுகிறது. இப்படி ஒன்றுக்கொன்று விரோதமாகத் தோன்றுகிறதே யென்றால், "பிரம்மலோகத்திலிருக்கிற என்னை யுபாசித்துக்கொண்டு இருக்கிறவர்களுக்கு மறுபிறப்பில்லை" "என்பது தான் என்னை யடைந்தவர்களுக்கு" என்பதின் தாத்பரியம். மற்றவர்களுக்கு அம்சமான ஜனனமுண்டு.

(ஸா) பிரம்மலோகம் முதலுள்ள சகலலோகங்களும் மறுபிறப்புடையன வென்பதற்கு, பிரம்மலோகமும், அதற்குத்தாழ்ந்தாகவுள்ளலோகங்களும் என்றாவது, பிரம்மலோகம் வரையிலென்றுவது அர்த்தமாகலாம், புநர் ஜந்மமடைவிப்பது லோகங்களா என்றாலோ, அதின் தாத்பரியம் அப்படியல்ல. கிரமமுக்திக்கு யோக்கியர்களல்லாதவர்கள், பிரம்மலோகத்தையாவது அல்லது மறெந்தலோகத்தையாவது அடைந்தால், மறுபடியும் ஜந்மத்தை யடைவார்கள். மேலுமந்த லோகமுங்கூட நாசமடையத்தக்கதே நாசமடையத்தக்க லோகத்தையே புருஷார்த்தமாக வெண்ண அடைந்தவர்களும் நாசமடையத்தக்கவர்களே. ஆகையால், மே க்ஷமடைந்தாலன்றியில் புநர் ஜந்மம்விடாதென்று தாத்பரியம். (கக

கஎ. ஸஹஸ்ரயுகபர்யந்தமஹர்யத் ப்ரஹ்மணோ விது:।
ராத்ரிம் யுகஸஹஸ்ராந்தாம் தேஹோராத்ரவிதோ ஜநா:॥

ப்ரஹ்மண:	பிரம்மாவுக்கு
யத்	எந்த
அஹ:	பகலை

ஸஹஸ்ரயுக - பர்யந்தம்	ஆயிரம்யுகங்களை முடிவாயுடையதாகவும்
ராத்ரிம்	இரவை
யுகஸஹஸ்ராந்தாம்	ஆயிரம் யுகங்களை முடிவாயுடையதாகவும்
(யெ) ஜநாஃ	எந்தஜனங்கள்
விது:ஃ	அறிந்திருக்கிறார்களோ
தெ	அவர்கள்
அஹோராத்ரவிதஃ	பகலிரவை யறிந்தவர்கள்.

பிரம்மாவுக்கு ஆயிரம்யுகங்கள் பகலென்றும், ஆயிரம் யுகங்கள் இரவென்றும் எந்தஜனங்க ளறிந்தவர்களோ அவர்களே இராப்பக லறிந்தவர்கள்.

(ஸ்ரீ) பிரம்மலோகமானது வெகுகாலம் நீடித்திருக்கிறதென்பதையும், சிரேஷ்டமானதென்பதையும் காண்பிவிக்கும்பொருட்டு இந்தச்சுலோகம் ஆரம்பிக்கப்பட்டது. ஆயிரம் யுகங்களென்றால், ஆயிரம் சதுர்யுகங்களென் றர்த்தம்.

(ரா) பிரம்மலோகங்கூட காலஅளவை யுடையதா யிருப்பதினாலே காலஅளவுள்ள லோகங்களெல்லாம் அழியத்தக்கவை என்பதைக் காண்பிவிக்கும்பொருட்டு இந்தச்சுலோகம் ஆரம்பிக்கப்பட்டது.

(உ) (ஸ்ரீ,வி) ப்ரஹ்மணஃ = பரப்பிரம்மத்தினுடைய, ஸஹஸ்ர யுகபர்யந்தம், யுகஸஹஸ்ராந்தாம் = அநேக ஆயிர யுகங்களை, என்றாலிரண்டு பரார்த்தமல்லது சதுர்முகபிரம்மாவினுயுளை அளவாகவுடையகாலமாக. பரப்பிரம்மத்துக்கு இப்படிப்பட்ட வனேக ஆயிரம் சதுர்யுகங்களை ஒரு பகலாகவும் அநேக ஆயிரம் சதுர்யுகங்களை ஒரு இரவாகவும் அறிந்தவர்கள் இராப்பகலை யறிந்தவர்கள். என்றால், பிரம்மலோகம் முதல் அதற்குக் கீழ்ப்பட்டசகல லோகங்களும் பிரளயத்தில் முழுகும் காலமாகிய மகா விஷ்ணுவினுடைய யோகநித்திரைகாலத்தை இரவாகவும், சகலப்பிரபஞ்சங்களும் சிருஷ்டியாகும் காலத்தைப் பகலாகவும் உபசாரமாகச் சொன்னதென்று கிரகிக்கவேண்டியது.

(ஸ்வா) மனிதவருஷம் (உருருஉ0000000) இருபத்தையாயிரத்து ஐநூற்றைம்பத்திரண்டு கோடிகொண்டது, பிரம்மாவுக்கு ஆயுஸ். ஒரு பிரம்மாவினுடைய ஆயுசு (சகாப்தம்) க்குள்ளாக, இந்தப் பிரபஞ்சங்கள் (௩சு000) முப்பத்தாறாயிரம் தடவை அழிந்து மறுபடி யுண்டாகின்றன, அதெப்படியென்றால்,

௧௫	கண்ணிமைப்பொழுது	கொண்டது	காஷ்டை	௧
௩0	காஷ்டை	,,	கலை	௧
௩0	கலை	,,	முகூர்த்தம்	௧
௩0	முகூர்த்தம்	,,	இராப்பகலுள்ளநாள்	௧
௧௫	நாள்	,,	பக்ஷம்	௧
௨	பக்ஷம்	,,	மாதம்	௧
௨	மாதம்	,,	இருது	௧
௩	இருது	,,	அயனம்	௧
௨	அயனம்	,,	வருஷம்	௧
௧	மனிதவருஷம்	,,	தேவநாள்	௧*
௩௬0	தேவநாள்கள்	,,	தேவவருஷம்	௧
௪௮00	தேவவருஷங்கள் அல்லது, ௧௭௨௮000-மனிதவருஷங்கள்	கொண்டது	கிருதயுகம்	௧
௩௬00	,, ௧௨௯௬000	,,	திரேதாயுகம்	௧
௨௪00	,, ௮௬௪000	,,	துவாபரயுகம்	௧
௧௨00	,, ௪௩௨000	,,	கலியுகம்	௧

இப்படிப்பட்ட நாலுயுகங்கள் சேர்ந்தது, அதாவது தேவவருஷங்கள் பன்னிரெண்டாயிரம், மனுஷியவருஷங்கள் ௪௩௨0000-கொண்டது சதுர்யுகம் - ௧. இப்படிப்பட்ட சதுர்யுகம் - ௧000, கொண்டது சதுர்முகப்பிரம்மாவினுடைய ஒருபகல். அப்படிப்பட்ட சதுர்யுகம்-௧000, கொண்டது, பிரம்மாவினுடைய ஒரு இரவு. இப்படிப்பட்ட பகல் இரவு சேர்ந்தநாள் - ௩௬0, கொண்டது பிரம்மாவினுடைய ஒருவருஷம். இப்படிப்பட்ட ௧00 - வருஷம் கொண்டது ஒருபிரம்மாவினுடைய ஆயுஸ். இந்த ஆயுஸ்காலமானது பராவென்று சொல்லப்படுகிறது.

மேலேசொன்ன கிருதயுகத்தில் ௮00 - வருஷங்களும், திரேதாயுகத்தில், ௬00 - வருஷங்களும், துவாபரயுகத்தில் ௪00 - வருஷங்களும், கலியுகத்தில், ௨00 - வருஷங்களும், சந்தியென்று சொல்லப்படும். இந்த ஒவ்வொரு சந்தி வருஷங்களிலும், பாதி பூர்வசந்தியென்றும் மற்றொருபாதி உத்தரசந்தியென்றும் சொல்லப்படுகிறது. விஷ்ணுபுராணம் பிரதம அம்சம், ௩ - வது அத்தியாயம், பார்க்க.

மேற்சொன்ன சந்தியென்பது எப்படிப்பட்டதென்றால், முதல் யுகமாகிய கிருதயுகத்தின் கடைசியில், ௪00 - வருஷமும், இரண்டாவது யுகமாகிய திரேதாயுகத்தின் துவக்கத்தில், ௪00 - வருஷமும், சேர்ந்த ௮00 - வருஷங்கள், முதல்யுகத்தின் சந்தி. அப்படியே இரண்டாவது யுகத்தின் கடைசியில் ௩00-வருஷங்கள், மூன்

* உத்தராயணமாகிய ௬-மாதம்பகல், தக்ஷிணாயனமாகிய ௬-மாதம் இரவு.

முவது யுகத்தின் துவக்கத்தில் ௬00 - வருஷங்கள் ஆக அறுநூறு வருஷங்கள் இரண்டாவது யுகத்தின் சந்தி. இப்படியே மற்ற யுகங்களுக்கும் சந்திவருஷங்களைக் கணக்கிடவேண்டியது. இப்படிப்பட்ட சந்திவருஷங்களின் பிரயோஜனமென்னவென்றால், கிருதயுகத்தின் கடைசியிலுள்ள, ௪00 - வருஷங்களாகிய சந்தியிலேயே திரேதாயுகத்தின் தருமம் முதலிய குணங்கள் காணப்படும். திரேதாயுகத்தின் முதல் ௪00 - வருஷங்களாகிய சந்தியில் கிருதயுகத்தின் தருமம் முதலிய குணங்களிருந்துக்கொண்டேயிருக்கும். அந்தச்சந்திவருஷங்கள் முடிவான பிறகு அந்த யுகத்தின் சுபாவமான தருமம் முதலிய குணங்கள்மாத்திரமிருக்கும். இந்தச் சந்திவருஷங்களைக் கழித்து மிச்சமுள்ளவருஷங்கள்தான் யுகமென்று சொல்லப்படுகின்றன. மற்ற யுகங்களுக்கும் இப்படியே சந்தி வருஷங்களை யறிய வேண்டியது. (கஎ)

கஅ. 𑌅𑌵𑍍𑌯𑌕𑍍𑌤𑌾𑌦𑍍𑌵𑍍𑌯𑌕𑍍𑌤𑌯𑌃 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌾𑌃 𑌪𑍍𑌰𑌭𑌵𑌨𑍍𑌤𑍍𑌯𑌹𑌰𑌾𑌗𑌮𑍇।
𑌰𑌾𑌤𑍍𑌰𑍍𑌯𑌾𑌗𑌮𑍇 𑌪𑍍𑌰𑌲𑍀𑌯𑌨𑍍𑌤𑍇 𑌤𑌤𑍍𑌰𑍈𑌵𑌾𑌵𑍍𑌯𑌕𑍍𑌤𑌸𑌂𑌜𑍍𑌞𑌕𑍇॥

𑌅𑌹𑌰𑌾𑌗𑌮𑍇	(பிரம்மாவினுடைய) பகற்காலாரம்பத்தில்
𑌅𑌵𑍍𑌯𑌕𑍍𑌤𑌾𑌤𑍍	காணப்படாததி (சூக்ஷ்மபிரகிருதி) லிருந்து
𑌵𑍍𑌯𑌕𑍍𑌤𑌯𑌃 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌾𑌃	காணப்பட்டசகல (ஸ்தூல) பிரபஞ்சங்களும்
𑌪𑍍𑌰𑌭𑌵𑌨𑍍𑌤𑌿	உண்டாகின்றன
𑌰𑌾𑌤𑍍𑌰𑍍𑌯𑌾𑌗𑌮𑍇	இரவுவரும்போது
𑌅𑌵𑍍𑌯𑌕𑍍𑌤𑌸𑌂𑌜𑍍𑌞𑌕𑍇	காணப்படாததென்று சொல்லப்பட்ட
𑌤𑌤𑍍𑌰𑍈𑌵	அந்தப்பிரகிருதியினிடத்திலேயே
𑌪𑍍𑌰𑌲𑍀𑌯𑌨𑍍𑌤𑍇	அடங்குகின்றன.

பிரம்மாவினுடைய பகற்காலாரம்பத்தில், காணப்படாமலிருக்கிற சூக்ஷ்மபிரகிருதி யிடத்திலிருந்து, காணப்படுகிற ஸ்தூல பிரபஞ்சங்களுண்டாகின்றன. இரவுவரும்போது, அந்தப் பிரகிருதியிடத்திலேயே (இந்த ஸ்தூலபிரபஞ்சங்கள்) அடங்குகின்றன.

(ஸ்ரீ) முந்திய சுலோகத்தில் "𑌯𑌦𑌹𑌃 = எந்தப் பகலோ" என்று சொல்லப்பட்டிருக்கிறதல்லவா? இந்த இடத்தில் அந்தப் பிரம்மாவினுடைய பகலென்றும் இரவென்றும் கிரகித்துக்கொள்ள வேண்டியது. (கஅ)

---

* (ஶ௦௦) பிரம்மாவினுடைய நித்திராவஸ்தை (மாயை)யிலிருந்து. (ஸ்ரீ) காரணத்திலிருந்து. (ரா) சதுர்முக பிரம்மாவினுடைய தேகத்திலிருந்து. (ஶ) விஷ்ணுவினிடத்திலிருந்து.

கக. 𑌭𑍂𑌤𑌗𑍍𑌰𑌾𑌮𑌃 𑌸 𑌏𑌵𑌾𑌯𑌂 𑌭𑍂𑌤𑍍𑌵𑌾 𑌭𑍂𑌤𑍍𑌵𑌾 𑌪𑍍𑌰𑌲𑍀𑌯𑌤𑍇।
𑌰𑌾𑌤𑍍𑌰𑍍𑌯𑌾𑌗𑌮𑍇𑌽𑌵𑌶𑌃 𑌪𑌾𑌰𑍍𑌥 𑌪𑍍𑌰𑌭𑌵𑌤𑍍𑌯𑌹𑌰𑌾𑌗𑌮𑍇॥

𑌪𑌾𑌰𑍍𑌥	ஓ! குந்திபுத்திரா!
𑌭𑍂𑌤𑌗𑍍𑌰𑌾𑌮𑌃	பூதக்கூட்டமானது
𑌅𑌵𑌶𑌃 *	பராதீனமாய்
𑌅𑌹𑌰𑌾𑌗𑌮𑍇	பகலாரம்பத்தில்
𑌪𑍍𑌰𑌭𑌵𑌤𑌿	உண்டாகிறது
𑌰𑌾𑌤𑍍𑌰𑍍𑌯𑌾𑌗𑌮𑍇	இரவுவருகையில்
𑌪𑍍𑌰𑌲𑍀𑌯𑌤𑍇	அடங்குகிறது
𑌸𑌏𑌵𑌾𑌯𑌂	அதேபூதக்கூட்டம்
𑌭𑍂𑌤𑍍𑌵𑌾 𑌭𑍂𑌤𑍍𑌵𑌾	பிறந்துபிறந்து
(𑌪𑍍𑌰𑌲𑍀𑌯𑌤𑍇)	அடங்குகிறது.

ஓ! குந்திபுத்திரா! பூதக்கூட்டமானது பராதீனமாய் (பிரம்மாவினுடைய) பகலாரம்பத்திலுண்டாய், இரவாரம்பத்தில் அடங்குகிறது. அந்தப் பூதக்கூட்டம் பிறந்து பிறந்து அடங்குகிறது. (என்ருல், பிரபஞ்சங்கள் பிரளயகாலத்தில் சூக்ஷ்மமா யடங்கியிருந்து, சிருஷ்டிகாலத்தில் ஸ்தூலமா யுண்டாகின்றனவென்பது கருத்து.)

(ரா) ஐசுவரியத்தைக்கோறி, பிரம்மலோகம் முதலிய லோகங்களை யடைந்தவர்கள், அவர்களடைந்த அந்த லோகமும் அந்த லோகத்திலுள்ள ஐசுவரியமும் நாசமடைகிற படியால், மறுபடி பூலோகத்தில் ஜநநமடைவார்களென்பது இதினுல் வெளியிடப்பட்டது.

(ஸ்வா) இந்த அத்தியாயம், கசுமுதல் ககவரையிலுள்ள சுலோகங்களினுல், தெரிந்துகொள்ளவேண்டிய தென்னவென்ருல், சகல தேவதைகளுக்கும் முந்தியவரும், அவர்களுக்கு நியாமகருமான பிரம்மாவுக்கும்கூட காலஅளவு ஏற்பட்டிருப்பதாலும், சிருஷ்டியிலடங்கிய சகலலோகத்திற்கும் மேலானதாகிய பிரம்மலோகமுங்கூட அழியத்தக்கதா யிருப்பதாலும், மற்றப் பிராணிகளுடையவும் மற்றலோகங்களுடையவும் கெதி இப்படிப்பட்டதென்பதுதானுய் விளங்கும். ஆகையாலிப்படிப்பட்ட பிரபஞ்சத்தில் நித்தியமான அல்லது அழிவற்றப் பிரயோசனமில்லையென்று விரக்தியை யடைந்து, சாசுவதமான மோக்ஷமடைய முயற்சிசெய்ய வேண்டுமென்பதே. (கக)

---

* (ரா) கருமாதீனமாய். (ஸ்ரீ,வி) பகவததீனமாய். (ஸ்வா) அத்-ங, சு-டு, அத்-க, சு-அ, இவைகளைப்பார்க்க.

உ0. பரஸ்தஸ்மாத்து பாவோऽந்யோऽவ்யக்தோऽவ்யக்தாத்ஸநாதந:।
யஸ்ஸ ஸர்வேஷு பூதேஷு நஶ்யத்ஸு ந விநஶ்யதி॥

ய: — எதானது
தஸ்மாத் அவ்யக்தாத் — (பிரகிருதி என்றுசொல்லப்பட்ட) அந்த அவ்வியக்தத்தைக் காட்டிலும்
அந்ய: — விலக்ஷணமாயும் (வேறானதாயும்)
பர: — உத்தமமாயும்
அவ்யக்த: — காணப்படாததாயும்
ஸநாதந: — அநாதியாயுமிருக்கிறதோ
ஸ: பாவ: — அந்தப்பிரம்மமானது
ஸர்வேஷு பூதேஷு — சகலபூதங்களும்
நஶ்யத்ஸு — நாசமடைகிறபோதும்
ந விநஶ்யதி — நாசத்தையடைகிறதில்லை.

எதானது அவ்வியக்தத்தைக்காட்டிலும் வேறானதாயும், உத்தமமாயும், காணப்படாததாயும், அநாதியாயுமிருக்கிறதோ, அந்தப் பிரம்மமானது சகல பூதங்களும் (சகலப் பிரபஞ்சங்களும்) நாசமடைகிறபோதும் நாசமடைகிறதில்லை.

(ஸ்வா) முந்திய சுலோகத்தில் சொல்லப்பட்டிருக்கிற அவ்வியக்தமென்பது, பிரகிருதி யென்றும், இந்தச் சுலோகத்தில் சொல்லப்பட்டிருக்கிற அவ்வியக்தமென்பது, பரப்பிரம்ம மென்றும் அறியத்தக்கது. "ஓமித்யேகாக்ஷரம் ப்ரஹ்ம" என்ற சுலோகம் முதல், முந்திய, (கஅ - வது) சுலோகம்வரையில், அக்ஷரத்தை (பிரம்மத்தை) யடைய வுபாயஞ் சொல்லப்பட்டது. இது முதல், அக்ஷரசுவரூப மிப்படிப்பட்டதென்பது சொல்லப்படுகிறது.

(ரா) * தஸ்மாத் அவ்யக்தாத் = அந்த அசேதன பிரகிருதியைக்காட்டிலும் (பிரம்மாவினுடைய தேகத்தைக்காட்டிலும்) பர: = புருஷார்த்தமாகையா லுத்தமமாயும், அந்ய: ஞானாகாரத்தினாலே வேறேயாயும், அவ்யக்த: = ஒரு பிரமாணத்தினாலும் தெரியக்கூடாததினாலே, காணப்படாததாயும், ஸநாதந: = நித்தியமாயு மிருக்கிற, ய: பாவ: = எந்தவஸ்துவானது, ஸர்வேஷு பூதேஷு = காரியகாரணங்களுடன் கூடிய பஞ்சமகாபூதம் முதலியவை, நஶ்யத்ஸு = நாசமடையுங்காலத்திலும், ந விநஶ்யதி = நாசமடைகிறதில்லையோ,

* சு-உ0, உக, இவ்விரண்டுக்கும் ஒரு அந்வயம்.

ஸ: = அந்த சேதன பிரகிருதியான புருஷன், அக்ஷர இத்யுக்த: = அக்ஷரனென்று சொல்லப்படுகிறான். தம் = அவனை, பரமாம் கதிம் = பிரகிருதி விமுக்தாத்ம ஸ்வரூபமாகிய பரமமான கெதியென்று, ஆஹு: = வேதமறிந்தவர்கள் சொல்லுகிறார்கள். யம் = எந்தப் பிர கிருதி விமுக்தமான (ஜீவ) ஆத்மசுவரூபத்தை, ப்ராப்ய = அடைந்து, ந நிவர்த்தந்தே = திரும்புகிறதில்லையோ (புநர் ஜனனமடைகிறதில்லையோ) தத் = அந்த சுவரூபம், மம = எனக்கு, பரமம் தாம = ஏவுதலுக்கு முக்கியமான பாத்திரமானது. அதாவது, மற்ற ஜடசேதனங்களும் என்னுடைய ஏவுதலுக்குப் பாத்திரமானாலும், பிரகிருதி விமுக்தாத்மா, என்னுடைய ஏவுதலுக்கு முக்கியபாத்திர மென்பது கருத்து.

(ஸ்ரீ,வி) * தஸ்மாத் அவ்யக்தாத் = அந்த பூதக்கூட்டங்களைக்காட்டிலும், அந்ய: = விலக்ஷணனாயும், பாவ: = சுவதந்திரனாயும், பர: = உத்தமனாயும், ஸநாதந: = அநாதியாயு மிருக்கிற, ய: அவ்யக்த: = எந்தபகவானானவர், ஸர்வேஷு - பூதேஷு = சகலபூதங்களும் நஶ்யத்ஸு = நசித்தபோதிலும், ந விநஶ்யதி = நாசமடைகிறதில்லையோ, ஸ ஏவ = அவன்தான், அக்ஷர இத்யுக்த: = அக்ஷரனென்று சொல்லப்படுகிறான், தம் = அவனை, பரமாம் - கதிம் = அடையவேண்டிய உத்தமமான ஸ்தானமென்று, ஆஹு: = ஞானிகள் சொல்லுகிறார்கள். யம் = எதை, ப்ராப்ய = அடைந்து, ந நிவர்த்தந்தே = திரும்புகிறதில்லையோ, தத் = அதானது, மம = என்னுடைய, பரமம் - தாம = சிரேஷ்டமான ஸ்வரூபம். (௨௦)

---

௨௧. அவ்யக்தோऽக்ஷர இத்யுக்தஸ்தமாஹு: பரமாம் கதிம்|
யம் ப்ராப்ய ந நிவர்த்தந்தே தத்தாம பரமம் மம||

ய:	எவர் (பரமாத்மா)
அவ்யக்த:	காணப்படாதவரென்றும்
அக்ஷர: இதி	} நாசரகிதரென்றும்
உக்த:	(வேதத்தில்) சொல்லப்பட்டிருக்கிறாரோ
தம்	அவரை
பரமாம் கதிம்	} பரம புருஷார்த்தமாக (மேலானப் பிரயோசனமாக)
ஆஹு:	(வேதங்கள்) சொல்லுகின்றன

---

* ௨௦ - ௨௧, சுலோகங்களுக்கு ஒரு அந்வயம்.

யம்	எதை
ப்ராப்ய	அடைந்து
ந நிவர்த்தந்தே	திரும்புகிறதில்லையோ
தத்	அந்த
பரமம்	உத்தமமான
தாம	ஸ்வரூபம்
மம	என்னுடையது.

எவர் காணப்படாதவரென்றும், நாசரகிதரென்றும், வேதத்தில் சொல்லப்படுகிருரோ, அவரை பரமபுருஷார்த்தமாக வேதங்கள் சொல்லுகின்றன. எதையடைந்து திரும்புகிறதில்லையோ, (மறுபடி ஜனனமடைகிறதில்லையோ) அந்த உத்தமமான சுவரூபமானது என்னுடையது. (உக)

உஉ. புருஷ: ஸ பர: பார்த்த பக்த்யா லப்யஸ்த்வனந்யயா।
யஸ்யாந்த:ஸ்தானி பூதானி யேன ஸர்வமிதம் ததம்॥

பார்த்த	ஓ! பார்த்தா!
பூதானி	பிராணிகள்
யஸ்ய அந்த:ஸ்தானி	எவனுக்குள்ளேயிருக்கின்றனவோ
யேன	எவனாலே
ஸர்வம் இதம்	இந்த சகலப்பிரபஞ்சமும்
ததம்	வியாபிக்கப்பட்டிருக்கிறதோ
ஸ: பர: புருஷ:	அந்த பரமபுருஷனானவன்
அநந்யயா*	வேறுபற்றில்லாத
பக்த்யா	பக்தியினாலே
லப்ய:	அடையத்தக்கவன்.

ஓ! பார்த்தா! பிராணிகள் எவனுக்குள்ளே (அடங்கி) இருக்கின்றனவோ, எவனாலே யிந்த சகலப்பிரபஞ்சமும் வியாபிக்கப்பட்டிருக்கின்றதோ, அந்த பரமபுருஷன் வேறுபற்றில்லாத பக்தியினாலே அடையத்தக்கவன்.

(ஸ்ரீ) இந்தச் சுலோகத்திற்கு (ரா) பரமாத்ம பரமாயும் முந்திய சுலோகத்திற்கு முக்தாத்மபரமாயு மர்த்தஞ்செய்திருக்கிருர்.()

---

* (மூ) ஆத்மவிஷயமான.

உ௩. யத்ரகாலெத்வநாவ்ருத்திமாவ்ருத்திஞ்செவயொகிந:।
ப்ரயாதாயாந்தி தங்காலம் வக்ஷ்யாமிபரதர்ஷப॥

பரதர்ஷப	ஓ! அர்சுந!
யத்ரகாலெது*	எந்தக்காலத்தில்
ப்ரயாதா:	போன(தேகத்தைவிட்டு)
யொகிந:†	யோகிகள்
அநாவ்ருத்திம்	அபுனர்ஜனனத்தையும் (ஜன்மமில்லாததையும்)
ஆவ்ருத்திஞ்செவ	புனர்ஜனனத்தையும்
யாந்தி	அடைகிறார்களோ
தங்காலம்‡	அந்தக்காலத்தை
வக்ஷ்யாமி	சொல்லுகிறேன்.

ஓ! அர்சுந! எந்தக்காலத்தில் தேகத்தைவிட்டுப்போகிற யோகிகள் புனர் ஜன்மத்தை யடையார்களோ, (எந்தக்காலத்தில் தேகத்தை விட்டுப்போகிற யோகிகள்) புனர் ஜனனத்தை யடைவார்களோ, அந்தக்காலத்தைச் சொல்லுகிறேன் (கேள்). (உ௩)

உ௪. அக்நிர்ஜ்யோதிரஹஸ்ஸுக்லஷ்ஷண்மாஸாஉத்தராயணம்।
தத்ரப்ரயாதாகச்சந்தி ப்ரஹ்மப்ரஹ்மவிதொஜநா:॥

அக்நி:§	அக்கினியபிமானிதேவதை
ஜ்யோதி:¶	பிரகாசத்திற்கு அபிமானிதேவதை
அஹ:‖	பகற்காலத்திற்கு அபிமானிதேவதை
ஸுக்ல:+	சுக்கிலபக்ஷத்திற்கு அபிமானிதேவதை

---

* (ஸ்ரீ) (ரா) (ஆ) (ஸ்ரீ,வி) காலாபிமானி தேவதைகள் வாசஞ்செய்யப்பட்ட உலகங்களின் மார்க்கமாய்.

† (ஸ) (ஸ்ரீ) (ரா) ஞானயோகிகள், கருமயோகிகள்.

‡ (ஸ்ரீ) (ரா) (ஆ) (ஸ்ரீ,வி) காலாபிமானி தேவதைகள் வாசஞ் செய்யப்பட்ட உலகங்களின் மார்க்கத்தை.

§ - ¶ (ஸ்ரீ,வி) அர்ச்சிஸ் என்கிற தேவதை.

‖ (ஸ்ரீ,வி) அபிசித், தேவதை, அதாவது மத்தியானகாலத்திற்கு அபிமானி தேவதையுள்பட பகல்காலத்திற்கு அபிமானிதேவதை.

\+ (ஸ்ரீ,வி) பௌர்ணமியின் அபிமானி தேவதை யுள்பட சுக்கிலபக்ஷாபிமானிதேவதை.

ஷண்மாஸா: உத்தராயணம் *	ஆறுமாதங்களடங்கிய உத்தராயணத்திற்கு அபிமானிதேவதை
தத்ர	அந்த தேவதைகளுடைய லோகங்களின் மார்க்கமாய்
ப்ரயாதா:	போன
ப்ரஹ்மவிதோ	பிரம்மஞானிகளான
ஜநா:	ஜனங்கள்
ப்ரஹ்ம	பரப்பிரம்மத்தை
கச்சந்தி	அடைகிறார்கள்.

அக்கினிக்கும், பிரகாசத்திற்கும், பகற்காலத்திற்கும், சுக்கில பக்ஷத்திற்கும், ஆறுமாதங்களடங்கிய உத்தராயணத்திற்கும், அபிமானிதேவதைகளுடைய லோகங்களின் மார்க்கமாய்ச் செல்லும் ஞானிகள் பரப்பிரம்மத்தை (கிரமமாய்) அடைகிறார்கள்.

(ஸம்) (ஸ்ரீ) உபாசகர்கள் கிரமக்கிரமமாய் அந்தந்த லோகங்களை யடைந்து, பிறகு பிரம்மத்தை யடைகிறார்கள். இவர்கள்தான் கிரமமுக்தியை யடையப்பட்டவர்கள். (உச)

உரு. தூமோ ராத்ரிஸ்ததா க்ருஷ்ண: ஷண்மாஸா தக்ஷிணாயநம்।
தத்ர சாந்த்ரமஸம் ஜ்யோதிர் யோகீ ப்ராப்ய நிவர்த்ததே॥

தூம:	புகைக்கு அபிமானிதேவதை
ராத்ரி:	இரவுக்கு அபிமானிதேவதை
ததா	அப்படியே
க்ருஷ்ண:	கிருஷ்ணபக்ஷாபிமானிதேவதை
ஷண்மாஸா: தக்ஷிணாயநம்	ஆறுமாதங்க ளடங்கிய தெக்ஷிணாயனாபிமானிதேவதை
தத்ர	அந்த தேவதைகளுடையலோகங்களின் மார்க்கமாய்
(ப்ரயாத:)	போன
யோகீ	கருமயோகியானவன்
சாந்த்ரமஸம் ஜ்யோதி:	சந்திரப்பிரகாசத்தோடு கூடின சுவர்க்கலோகத்தை

---

* (ஞ) (ஸ்ரீ,வி) உத்தராயணத்திலுள்ள ஆறுமாதங்களில் ஒவ்வொரு மாசாபிமானி தேவதைகளுடைய லோகத்தையும், பிறகு உத்தராயணாபிமானியான தேவதையின் லோகத்தையும். (ஸ்ரீ,வி) விஷுவ - அபிமானி தேவதையுங்கூட இதில் சேர்ந்ததாக கிரகிக்கத்தக்கது.

ஹ்ராவ்ரு அடைந்து
நிவ தூ᳚தெ திரும்புகிறுன்.

புகைக்கும், இரவுக்கும், கிருஷ்ணபக்ஷத்திற்கும், தக்ஷிணு யனத்திற்கும், அபிமானியான தேவதைகளுடைய லோகங்களின் மார்க்கமாய்ச் செல்லும் யோகியானவன், சந்திரப்பிரகாசமுள்ள சுவர்க்க லோகத்தை யடைந்து திரும்புகிறுன். (புநர் ஜந்மத்தை யடைகிறுன்).

(ஸூா) (ஸஜொ்ராமுக்தி) சத்யோமுக்தி என்றுல், இந்த தேகம் போனவுடனே ஆத்ம சுவரூபமாய் விடுவது. இந்த முக்தியை யடைகிறவர்கள் போகிறமார்க்கமென்பதே யில்லை. இருக்கிற இடத்திலேயே முக்தியடைந்து விடுகிறுர்கள். (கூ்ராமுக்தி) கிரமமுக்தியென்றுல், நிஷ்காமகருமயோகிகள் முந்தியசுலோகத்தில் சொல்லியிருக்கிற அர்ச்சிராதிமார்க்கமாய்ச் சென்று, கடைசியாய் பிரம்மலோகத்தில் போய், அந்தப்பிரம்மா அவ்விடமிருக்கிறவரையில் அவ்விடமிருந்து அந்தப்பிரம்மா முக்தியடையும்போது அவருடன்கூட முக்தியடைவது.

முக்தியையடைகிற இந்தயோகி ஒவ்வொரு லோகமாய்ப் போய், அந்தந்த லோகங்களில் சிற்சில காலம் கிரமக்கிரமமாயிருந்து போகிறபடியால், கிரமமுக்தியென்று பெயர்வந்தது. பலாபேக்ஷையுடன் புண்ணிய கருமங்களைச் செய்தவர்கள் இந்தச்சுலோகத்தில் சொன்ன தூமாதிமார்க்கமாய் சுவர்க்கம்வரையிலுள்ள உலகங்களில் சென்று, அவ்விடங்களிலுள்ள ஐசுவரியாதிகளை யனுபவித்து, புநர் ஜனனத்தை யடைகிறுர்கள். பாபகருமங்களைச் செய்தவர்கள் நரகத்தை யடைந்து திரும்புகிறுர்கள். சுவர்க்காதிலோகத்தையடையத்தகுந்த அவ்வளவு புண்ணியகருமங்களையாவது, நரகாதிகளை யடையத்தகுந்த அவ்வளவு பாபகருமங்களையாவது செய்திராத (க்ஷுஜ்ரகூ்ம) க்ஷுத்திரகருமங்களைச் செய்தவர்கள் சுவர்க்காதி லோகங்களையாவது, நரகாதி லோகங்களையாவது, அடைகிறதில்லை. அந்தந்த கருமபலனுக்குத்தக்கபடி இந்த உலகத்தில் மறுபடி மறுபடி பிறப்பையடைகிறுர்கள்.

(ஈா) இந்த தூமாதிமார்க்கத்தில் பிதுருலோகாதிகளும் சேர்ந்ததாகக் கொள்ளவேண்டியது.

(மீ,வி) முந்திய உசு - வது சுலோகத்திற் சொன்ன அர்ச்சிராதி மார்க்கத்தில் போகிறவன் யாரென்றுல், அந்தியகாலத்தில் பிரம்மத்தை ஸ்மரித்துக்கொண்டு தேகத்தை விடுகிற மோக்ஷமடையத்தகுந்தவனே. தூமாதிமார்க்கத்தில் போகிறவன் யாரென்றுல், கருமயோகியாயிருந்து அந்தியகாலத்தில் பிரம்மத்தை ஸ்மரி

க்காமல் தேகத்தைவிடுகிற ஸ்வர்க்காதிலோகங்களை யடையக்கருது தவனே. இஷ்டமான காலத்திலும், இஷ்டமான மார்க்கத்திலும், பிரம்மலோகம் முதலியலோகங்களில் சஞ்சரிக்கிற அல்லது, அந்தலோகங்களில் வாசஞ்செய்கிற ஸந்ந்யாஸிகள் கருமிகள் இவர்கள் இந்த இரண்டு மார்க்கங்களி லொன்றிற்றான் போகவேண்டுமென்பதவசியமல்ல. (உ௫)

உசா. ஶுக்லக்ருஷ்ணே கதீ ஹ்யேதே ஜகத: ஶாஶ்வதே மதே
ஏகயா யாத்யநாவ்ருத்திமந்யயாவர்ததே புந:

ஶுக்லக்ருஷ்ணே* — சுக்கில கிருஷ்ணமய முதலியவற்றின் அபிமானி தேவதைகளின் உலகங்களான

ஏதே கதீ — இவ்வழிகள்

ஜகத: — (ஞானிகள் கருமிகளான அதிகாரிகளையுடைய) ஜகத்துக்கு

ஶாஶ்வதே மதே — சாசுவதமானவையென்றெண்ணப்படுகின்றன

ஏகயா — (முந்திய) ஒரு மார்க்கத்தினாலே

அநாவ்ருத்திம் — அபுநர் ஜன்மத்தை

யாதி — அடைகிறான்

அந்யயா — (பிந்திய) மற்றொரு மார்க்கத்தினாலே

புந: — மறுபடியும்

ஆவர்ததே — ஜன்மத்தையடைகிறான்.

(முன் சொல்லப்பட்ட) சுக்கில, கிருஷ்ணமய முதலிய அபிமானிதேவதைகளின் உலகங்களாகிய மார்க்கங்கள் ஞானிகளுக்கும் கருமிகளுக்கும் (தனித்தனியாய்) சாசுவதமாக ஏற்பட்டவையென்பது என் அபிப்பிராயம். முந்தியமார்க்கத்தில் போகிறவர்கள் புநர் ஜன்மத்தை யடைகிறதில்லை. பிந்தியமார்க்கத்தில் போகிற ஸகாம கருமிகள் புநர்ஜன்மத்தை யடைகிறார்கள். (உ௬)

உஎ. நைதே ஸ்ருதீ பார்த்த ஜாநந்யோகீ முஹ்யதி கஶ்சந
தஸ்மாத்ஸர்வேஷு காலேஷு யோகயுக்தோ பவார்ஜுந

ஹே பார்த்த — ஓ! குந்திபுத்திரா!

---

* (ஶு) ஶுக்ல — ப்ரகாசம். க்ருஷ்ண — அந்தகாரம். (ஸ்ரீ) ஶுக்ல — பிரகாசமுள்ளது. க்ருஷ்ண — இருட்டுள்ளது.

நைதே ஸ்ருதீ	இந்த இரண்டுமார்க்கங்களையும்
ஜாநந்	அறிகிற
கஶ்சந யோகீ	ஞானயோகியான ஒருவனும்
நமுஹ்யதி*	மோகத்தையடைகிறதில்லை
தஸ்மாத்	ஆகையினாலே
ஹேஅர்ஜுந	ஓ! அர்சுனா!
ஸர்வேஷு காலேஷு	எல்லாக்காலங்களிலும்
யோகயுக்த:†	ஞானயோகியாக
பவ	ஆகக்கடவாய்.

ஓ! குந்திபுத்திரா! (அர்ச்சிராதி தூமாதி) இவ்விரண்டு மார்க்கங்களை யறிந்திருக்கிற ஞானயோகியான ஒருவனும் அக்கியானத்தை யடைகிறதில்லை. ஆகையினாலே, ஓ! அர்சுனா! எல்லாக்காலங்களிலும் ஞானயோகியாகக்கடவாய். (என்றால், புனர் ஜனனத்தைக் கொடுக்கும்படியான காம்மிய கருமத்தைச் செய்யாதே யென்பது தாத்பரியம்,) (உஎ)

உஅ. வேதேஷு யஜ்ஞேஷு தப:ஸு சைவ தாநேஷு யத்புண்யபலம் ப்ரதிஷ்டம் । அத்யேதி தத்ஸர்வமிதம்விதித்வா யோகீபரம் ஸ்தாநமுபைதிசாத்யம்॥

வேதேஷு	வேதங்களிலேயும்
யஜ்ஞேஷு	யக்கியங்களிலேயும்
தப:ஸு	தபசுகளிலேயும்
தாநேஷுசைவ	தானங்களிலேயும்
யத்	எந்த
புண்யபலம்	புண்ணியபலன்
ப்ரதிஷ்டம்	சொல்லப்பட்டிருக்கிறதோ
தத்ஸர்வம்	அந்த சகலபலனையும்

---

* (ஸ்ரீ) சுவர்க்காதி சுகங்களை யபேக்ஷிக்காமல் பரமேசுவர நிஷ்டனாகவாகிறான். (ஸ்ரீ,வி) மரணகாலத்தில் பகவானை மறக்கிறதில்லை.

† (ரா) அர்ச்சிராதி மார்க்கங்களில் போகவேண்டு மென்கிற எண்ணமாகிய யோகத்துடன் கூடினவனாக. (ஸ்ரீ,வி) பக்தியோடு ஞானகருமம் இரண்டையு மனுஷ்டிக்கிறவனாக.

யோகீ	(ஞான) யோகியானவன்
அத்யேதி	அதிக்கிரமிக்கிருன் (இதைவிட மேலான பலனை யடைகிருன் அல்லது இது அற்பபலமென்று நினைக்கிருன்)
(கிம்) ச	பின்னும்
இதம் விதித்வா } *	இதைத்தெரிந்து
ஆத்யம் பரம் ஸ்தாநம் } †	மூலகாரணமான உத்தமமானஸ்தானத்தை
உபைதி	அடைகிருன்.

வேதங்களிலேயும், யக்கியங்களிலேயும், தபசுகளிலேயும், தானங்களிலேயும், எந்தெந்தப் புண்ணியபலன் சொல்லப்பட்டிருக்கிறதோ, அந்த சகலபலனையும் ஞானயோகியானவன் அற்பமாகநினைக்கிருன். பின்னு மிதைத் தெரிந்த, மூலகாரணமானவும், உத்தமமானவும் ஸ்தானத்தை யடைகிருன். (உஅ)

இதி ஸ்ரீமத்பகவத்கீதாஸூபநிஷத்ஸு ப்ரஹ்மவித்யாயாம்

யோகஶாஸ்த்ரே ஸ்ரீக்ருஷ்ணார்ஜுநஸம்வாதே

அக்ஷரபரப்ரஹ்மயோகோ நாம

அஷ்டமோऽத்யாய:.

ஸ்ரீக்ருஷ்ணாய பரப்ரஹ்மணே நம:.

அக்ஷரபரப்பிரம்மயோகமென்கிற எட்டாவது அத்தியாயம்

முற்றிற்று.

---

* (பா) இந்த அத்தியாயத்தில், அர்சுனன் கேட்ட ஏழுகேள்விகளுக்குச் சொல்லப்பட்டிருக்கிற உத்திரங்களைத் தெரிந்து அநுஷ்டித்து. (ஸ்ரீ) எட்டுகேழ்விகளுக்குச் சொல்லியிருக்கிற உத்திரங்களைத் தெரிந்து அந்தப்படி யநுஷ்டித்து ஞானியாய். (ரா) (ஏழாவது - எட்டாவது) இரண்டத்தியாயங்களில் சொல்லப்பட்டிருக்கிற பகவானுடைய மகிமைகளை யறிந்து. (மீ,வி) அத்தியாத்ம முதலியவைகளையும், சுக்கிலகிருஷ்ண மார்க்கங்களையும் அறிந்து.

† (பா) பிரம்மத்தை. (ஸ்ரீ) (மீ,வி) விஷ்ணுவினுடைய பரமபதமாகிய ஸ்தானத்தை.

ஸ்ரீரஸ்து.

நவமோऽத்⁴யாய꞉.

ஒன்பதாவது அத்தியாயம்.

ஸ்ரீப⁴க³வாநுவாச.

க. இத³ந்து தே கு³ஹ்யதமம் ப்ரவக்ஷ்யாம்யநஸூயவே।
ஜ்ஞாநம்விஜ்ஞாநஸஹிதம் யஜ்ஜ்ஞாத்வாமோக்ஷ்யஸேऽஶுபா⁴த்॥

ப⁴க³வாநுவாச	பகவான்சொல்லுவது
யத்	எதை
ஜ்ஞாத்வா*	அறிந்து
அஶுபா⁴த்†	சம்சாரத்திலிருந்து
மோக்ஷ்யஸே	விடுபடுவாயோ
(தத்)	அப்படிப்பட்ட
கு³ஹ்யதமம்‡	அதிரகசியமான
விஜ்ஞாநஸஹிதம்§	உபாசனையோடுகூடின
இத³ம் ஜ்ஞாநம் ¶	இந்தப்பிரம்மஞானத்தை
அநஸூயவே‖	அசூயையில்லாத (பொறாமையற்ற)

---

* (ரா) அறிந்து அனுஷ்டித்து.

† (ரா) என்னை யடைய விரோதமான சகல பாபங்களி லிருந்தும்.

‡ (ஸ்ரீ) கு³ஹ்யம் = தருமஞானம், கு³ஹ்யதரம் = ஆத்மஸ்வரூபஞானம், கு³ஹ்யதமம் = பரப்பிரம்மஞானம்.

§ (ஶம்) அநுபவஞ் ஞானத்தோடுகூடின. (ரா) உபாசனையிவ்விதமாய்ச்செய்யவேண்டுமென்பதை யறிவது விக்கியானம். அதோடுகூடின. (மீ,வி) விசேஷமாயறியவேண்டியதோடு கூடியிருக்கிற.

¶. (ஶம்) இதுவரையில் சொல்லிவந்ததும், இனிச்சொல்லப்போகிறது மாகிய ஞானத்தை. (ரா) இத³ம் = பக்திரூபமான உபாசனையென்கிற பெயரையுடைய, ஜ்ஞாநம் = ஞானத்தை. (மீ,வி) இனி சொல்லப்போகிற ஞானத்தை.

‖ (ஸ்ரீ) அடிக்கடி தன்மகிமையையே கிருஷ்ணசுவாமி சொல்லிக்கொள்ளுகிறொன்று பொறுமைகொள்ளாத. (ரா) பகவான் சொல்லுகிற அவருடைய மகிமைகள் அவ்வளவும் வாஸ்தவமென்று நம்பியிருக்கிற.

தே	உன்பொருட்டு
ப்ரவக்ஷ்யாமி	செவ்வையாய்ச்சொல்லுகிறேன்.

எதை யறிந்து] சம்சார (பந்த)த்தி லிருந்து விடுபடுவாயோ, அப்படிப்பட்ட அதிரகசியமானவும், உபாசனையோடு கூடினவுமான இந்தப் பிரம்மஞானத்தை, அசூயையற்ற உன்பொருட்டு செவ்வையாய்ச் சொல்லுகிறேன்.

(ஸ்ரீ,வி) ஏழாவது அத்தியாயத்தின் கடைசியில் சொன்ன, ஸாதிபூதம் ஸாதியஜ்ஞம் - முதலிய பகவானுடைய மகிமைகள் இந்த அத்தியாயத்தில் விஸ்தரித்துச் சொல்லப்படுகின்றன. எட்டாவது அத்தியாயத்திலேயே ஏனவை சொல்லப்படவில்லை யென்றாலோ, அர்ஜுனன், ஸாதிபூதம் ஸாதியஜ்ஞம், முதலியவை எவையென்று கேட்காமல், அதிபூதம், அதியஜ்ஞம், முதலியவை எவை யென்று கேட்டதினால், அவைகளுக்குமட்டும் அந்த எட்டாவது அத்தியாயத்தில் உத்தரஞ் சொல்லப்பட்டது. (௧)

---

௨. ராஜவித்யா ராஜகுஹ்யம் பவித்ரமிதமுத்தமம்।
ப்ரத்யக்ஷாவகமம் தர்ம்யம் ஸுஸுகம் கர்துமவ்யயம்॥

இதம்	இந்தஞானமானது
ராஜவித்யா	வித்தைகளுக்கெல்லாம் சிரேஷ்டம்
ராஜகுஹ்யம்	இரகசியங்களுக்கெல்லாம் சிரேஷ்டம்
உத்தமம்	உத்தமமானது
பவித்ரம்	பரிசுத்தமானது
ப்ரத்யக்ஷாவகமம்*	பிரத்தியக்ஷமாயறியத்தகுந்தது
தர்ம்யம்†	தருமமார்க்கத்தினின்று விலகாதது
கர்தும்	செய்கிறதற்கு (அநுஷ்டிப்பதற்கு)
ஸுஸுகம்	மிகவும் சுலபமானது
அவ்யயம்‡	அழிவற்றது.

(முந்திய சுலோகத்திற் சொன்ன அதிரகசியமான) இந்தஞானமானது, வித்தைகளுக்கெல்லாம் சிரேஷ்டம். இரகசியங்களுக்கெல்

---

* (ரா) (ஓ) பிரத்தியக்ஷமாய் என்னைக் காண்பிவிக்கத் தகுந்தது.

† (ரா) மோக்ஷசாதனமானது. (ஓ) (ஸ்ரீ,வி) சகல ஜகத்தையும் தரிக்கிறதினாலே, (தர்ம:) தருமம் பகவான். பகவத் விஷயமான ஞானமதனால் தர்ம்யம் - என்று சொல்லப்பட்டது.

‡ (ஸ்ரீ,வி) அழிவற்ற பலத்தைக்கொடுப்பது.

லாம் சிரேஷ்டம்; உத்தமமானது; பரிசுத்தமானது; பிரத்தியக்ஷமாயறியத்தக்கது; தருமத்தோடு கூடினது; அனுஷ்டிப்பதற்கு மிகவும் சுலபமானது; அழிவற்றபலத்தைக் கொடுப்பது. (௨)

---

௩. 𑌅𑌶𑍍𑌰𑌦𑍍𑌦𑌧𑌾𑌨𑌾𑌃 𑌪𑍁𑌰𑍁𑌷𑌾 𑌧𑌰𑍍𑌮𑌸𑍍𑌯𑌾𑌸𑍍𑌯 𑌪𑌰𑌂𑌤𑌪।
𑌅𑌪𑍍𑌰𑌾𑌪𑍍𑌯 𑌮𑌾𑌂 𑌨𑌿𑌵𑌰𑍍𑌤𑌨𑍍𑌤𑍇 𑌮𑍃𑌤𑍍𑌯𑍁𑌸𑌂𑌸𑌾𑌰𑌵𑌰𑍍𑌤𑍍𑌮𑌨𑌿॥

𑌹𑍇 𑌪𑌰𑌂𑌤𑌪	ஓ! அர்சுன!
𑌅𑌸𑍍𑌯 𑌧𑌰𑍍𑌮𑌸𑍍𑌯 *	பக்தியோடுகூடி யிருக்கிற ஞானமாகிற தருமத்தை
𑌅𑌶𑍍𑌰𑌦𑍍𑌦𑌧𑌾𑌨𑌾𑌃 †	நம்பாமலிருக்கிற
𑌪𑍁𑌰𑍁𑌷𑌾𑌃	புருஷர்கள்
𑌮𑌾𑌂	என்னை
𑌅𑌪𑍍𑌰𑌾𑌪𑍍𑌯	அடையாமல்
𑌮𑍃𑌤𑍍𑌯𑍁𑌸𑌂𑌸𑌾𑌰𑌵𑌰𑍍𑌤𑍍𑌮𑌨𑌿	மிருத்தியுவுடன்கூடிய சம்சாரமார்க்கத்தில்
𑌨𑌿𑌵𑌰𑍍𑌤𑌨𑍍𑌤𑍇	திரும்பிவருகிறார்கள்.

ஓ! அர்சுன! இந்த பக்தியோடுகூடிய ஞானமாகிற தருமத்தை நம்பாமலிருக்கிற புருஷர்கள் என்னையடையாமல், மிருத்தியுவுடன் கூடிய சம்சாரமார்க்கத்தில் திரும்பிவருகிறார்கள். (என்றால், துக்கமாகிற சம்சாரத்தை யடையும்பொருட்டே மறுபடி ஜனனமடைகிறார்கள்.) (௩)

---

௪. 𑌮𑌯𑌾 𑌤𑌤𑌮𑌿𑌦𑌂 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌂 𑌜𑌗𑌦𑌵𑍍𑌯𑌕𑍍𑌤𑌮𑍂𑌰𑍍𑌤𑌿𑌨𑌾।
𑌮𑌤𑍍𑌸𑍍𑌥𑌾𑌨𑌿 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌭𑍂𑌤𑌾𑌨𑌿 𑌨 𑌚𑌾𑌹𑌂 𑌤𑍇𑌷𑍍𑌵𑌵𑌸𑍍𑌥𑌿𑌤𑌃॥

௫. 𑌨 𑌚 𑌮𑌤𑍍𑌸𑍍𑌥𑌾𑌨𑌿 𑌭𑍂𑌤𑌾𑌨𑌿 𑌪𑌶𑍍𑌯 𑌮𑍇 𑌯𑍋𑌗𑌮𑍈𑌶𑍍𑌵𑌰𑌮𑍍।
𑌭𑍂𑌤𑌭𑍃𑌨𑍍𑌨 𑌚 𑌭𑍂𑌤𑌸𑍍𑌥𑍋 𑌮𑌮𑌾𑌤𑍍𑌮𑌾 𑌭𑍂𑌤𑌭𑌾𑌵𑌨𑌃॥

𑌅𑌵𑍍𑌯𑌕𑍍𑌤𑌮𑍂𑌰𑍍𑌤𑌿𑌨𑌾	தெரியப்படாமலிருக்கிறரூபத்தையுடைய
𑌮𑌯𑌾 ‡	என்னாலே

---

* (மூ) இந்த ஆத்மஞான சுவரூப விஷயத்திலேயும், அதினுடைய பலன் விஷயத்திலேயும், (ரா) இந்த உபாசனை யாகிற தருமத்தில்.

† (மூ) (ரா) விசுவாச மற்றிருக்கிற. (மீ,வி) மோக்ஷ ஏதுவானதென்கிற விஷயத்தில் சிரத்தையற்றிருக்கிற.

‡ (ரா) அந்தரியாமியா யிருக்கிற என்னாலே. (ஸ்ரீ) ஜகத்காரணமா யிருக்கிற வென்னாலே.

ஐதம் ஸவம் ஜகத் } *	இந்த சகலப்பிரபஞ்சமும்
ததம்	வியாபிக்கப்பட்டிருக்கிறது
ஸவ்வஹூதாநி †	சகலபூதங்களும்
உஸ்தாநி ‡	என்னிடத்திலிருக்கின்றன
அஹம் §	நான்
தேஷு ¶	அவைகளிடத்திலே
நவாவஸ்திதம் ‖	இருக்கிறதில்லை
ஹூதாநி +	பூதங்கள்
உஸ்தாநி நவ } ×	என்னிடத்திலிருப்பவையல்ல
மெ	என்னுடைய
வெஸ்வரம் யோமம் } ÷	அற்புதமான சக்தியை
வஶ்ய	பார்
ஐஐ ஆத்ா } ∴	என்னுடையஸ்வரூபமானது

* (ரா) (ஸ்ரீ,வி) சேதநு சேதனமான இந்த சகலப் பிரபஞ்சம்.

† (ஸ்ரீ) சேதநு சேதனமான சகலப் பிரபஞ்சங்கள்.

‡ (மா) என்னை ஆத்மாவாக வுடைத்தா யிருக்கின்றன. (ரா) அந்தரியாமி யான என்னுடைய அதீனமான ஸ்திதியை யுடைத்தாயிருக்கின்றன. (ஸ்ரீ,வி) என்னுடைய ஆதாரத்தின் பேரில் நிற்கின்றன.

§ - ¶ - ‖ (மா) (ஸ்ரீ) நான் அவைகளிலே ஒட்டி யிருப்பதில்லை. எப்படி யென்றால், ஆகாசத்தைப்போல. (ரா) நான் அவைகளுடைய அதீனமான ஸ்திதியை யுடையவனல்ல. என்றால், என்னுடைய இருப்புக்கு அவைகள் ஆதாரமல்ல. (ஸ்ரீ,வி) ஜலமானது பூமியை எப்படி ஆதாரமாகவுடையதோ, அப்படி என்னுடைய இருப்புக்கு ஆதாரம் வேண்டியதில்லை யென்பது கருத்து.

+ - × (ரா) ஜலம் பூமியிலொட்டி யிருப்பதுபோல பூதங்கள் என்னிடத்திலொட்டி யிருப்பதில்லை. (ஸ்ரீ,வி) நான் அப்பிராகிருதன். பிராகிருதமான வஸ்துக்களென்னை யொட்டமாட்டா. ஆகையால், பூதங்கள் என்னிடத்தி லொட்டியிருக்கவில்லை.

÷ (ஸ்ரீ) அகடிதகடன சாதுரியமாகிய யோகமாயா வைபவம். அல்லது, (ரா) (ஸ்ரீ) அசாதாரணமான (வேறெங்கு மில்லாத) யோகத்தை.

∴ (ரா) என்னுடைய சங்கற்பமானது. (ஸ்ரீ,வி) என்னுடைய தேகமானது.

𑌭𑍂𑌤𑌭𑍃𑌤𑍍	பூதங்களைத்தரிக்கிறதும் (தாங்குகிறது)
𑌭𑍂𑌤𑌭𑌾𑌵𑌨𑌃 (𑌅𑌪𑌿) *	பூதங்களை யுண்டாக்கிற அல்லது ரக்ஷிக்கிறதுமானபோதிலும்
𑌭𑍂𑌤𑌸𑍍𑌥𑌃 𑌨 𑌚 †	பூதங்களிடத்திலிருப்பதன்று.

தெரியப்படாமலிருக்கிற ரூபத்தை யுடைய என்னாலே இந்த சகலப் பிரபஞ்சமும் வியாபிக்கப்பட்டிருக்கிறது. சகலபூதங்களு மென்னிடத்திலிருக்கின்றன. நான் அவைகளிடத்திலே யிருக்கிற தில்லை. பூதங்களென்னிடத்திலிருப்பதில்லை. என்னுடைய அற்புதமான சக்தியைப்பார். என்னுடைய ஸ்வரூபமானது பூதங்களைத்தரிக்கிறதும், பூதங்களை யுண்டாக்கிற அல்லது இரக்ஷிக்கிறதுமான போதிலும், பூதங்களிடத்திலிருப்ப தன்று.

(ஷா) இந்தச் சுலோகங்களில் பரஸ்பர வித்தியாசங் காணப் படும். எப்படியென்றால், பூதங்கள் என்னிடத்தி லிருக்கின்றன வென்று ஒரு இடத்திலும், இல்லையென்று ஒரு இடத்திலும், நான் பூதங்களி லில்லையென்று ஒரு இடத்திலும், நான் பூதங்களைத் தரிக்கிறேனென்று ஒருவிடத்திலும், சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. ஆனால் விரோதமல்ல. பிரம்மம் தனக்குச் சுவாதீனமான மாயாசக்தி மூலமாய் பிரபஞ்சங்களுடைய சிருஷ்டி, ஸ்திதி, லயாதிகளுக்குக் காரணமா யிருக்கிறபடியால், அந்தப் பிரபஞ்சங்களெல்லாம் பிரம்மத் துக்குள்ளாகவே யிருக்கின்றன. பரமார்த்தமாய்ப் பார்த்தால் அந்த நிர்குணமானதும், அசங்கமானதுமான பிரம்ம ஸ்வரூபத்துக்கும் மாயாகாரியங்களுக்கும் சம்பந்த மில்லாததினாலே வஸ்துக்கள் பிரம்மத்தினிடத்திலு மில்லை, பிரம்மம் வஸ்துக்களிடத்திலுமில்லை யென்பது தாத்பரியம். (௪-௫)

---

௬. 𑌯𑌥𑌾𑌕𑌾𑌶𑌸𑍍𑌥𑌿𑌤𑍋 𑌨𑌿𑌤𑍍𑌯𑌂 𑌵𑌾𑌯𑍁𑌃 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌤𑍍𑌰𑌗𑍋 𑌮𑌹𑌾𑌨𑍍।
𑌤𑌥𑌾 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌾𑌣𑌿 𑌭𑍂𑌤𑌾𑌨𑌿 𑌮𑌤𑍍𑌸𑍍𑌥𑌾𑌨𑍀𑌤𑍍𑌯𑍁𑌪𑌧𑌾𑌰𑌯॥

𑌸𑌰𑍍𑌵𑌤𑍍𑌰𑌗𑌃	சர்வவியாபியாயிருக்கிறதும்
𑌮𑌹𑌾𑌨𑍍	நிறைந்திருக்கிறதுமான
𑌵𑌾𑌯𑍁𑌃	வாயுவானது
𑌨𑌿𑌤𑍍𑌯𑌂	எப்போதும்
𑌯𑌥𑌾	எப்படி

---

* (ரா) பூதங்களைத் தரிக்கிறதும், நியமிக்கிறதும்.

† (ரா) பூதங்களின் ஆதாரத்தின்பேரில் நானிருக்கவில்லை. (ஸ்ரீ,வி) பூதங்களிலொட்டி யிருக்கவில்லை.

ஆகாசஸ்திதம் — { ஆகாசத்தி லிருக்கிறதோ (ஆகாசத்தி லொட்டாமலிருக்கிறதோ)

ததா — அப்படியே

ஸர்வாணி, பூதாநி — } சகலபூதங்களும்

மத்ஸ்தாநி } * — என்னிடத்திலிருப்பதாக

இதி —

உபதாரய — தெரிந்துகொள்.

சர்வவியாபகமாயும், நிறைந்து மிருக்கிற வாயுவானது எப்போதும் எப்படி யாகாசத்தில் (ஒட்டாமல்) இருக்கிறதோ அப்படி சகல பூதங்களும் என்னிடத்தி லொட்டாமலிருப்பதாகத் தெரிந்து கொள்.

(ஸ்ரீ,வி) எப்படி யொட்டாமலிருக்கலாமென்றாலோ, ஜலத்தின் ரேணுக்களை வாயு கிரகித்துவந்து நமக்கு சீதளத்தை யுண்டுபண்ணினாலும், அந்த ஜலரேணுக்கள் வாயுவிலொட்டாதது போல. (சூ)

எ. ஸர்வபூதாநிகௌந்தேய ப்ரக்ருதிம்யாந்திமாமிகாம்।
கல்பக்ஷயேபுநஸ்தாநி கல்பாதௌவிஸ்ருஜாம்யஹம்॥

கௌந்தேய — ஓ! குந்திபுத்திரா!

கல்பக்ஷயே † — பிரளயகாலத்தில்

ஸர்வபூதாநி ‡ — சகலபூதங்களும்

மாமிகாம் § } — என்னுடைய மாயையை

ப்ரக்ருதிம் ¶ }

யாந்தி ‖ — அடைகின்றன

கல்பாதௌ — சிருஷ்டிகாலத்தில்

தாநி — அவைகளை

புநஃ — மறுபடியும்

---

* (ரா) காணப்படாத மூர்த்தியையுடைய என்னிடத்தி லிருப்பதாக.

† (ரா) சதுர்முகப் பிரம்மாவினுடைய முடிவுகாலத்தில்.

‡ (ரா) (ஸ்ரீ,வி) ஸ்தாவர ஜங்கம ரூபங்களான சகல பூதங்கள்.

§ (ரா) என்னுடைய சரீரமான. (ஸ்ரீ,வி) என்னுடைய அதீனமான.

¶ (ரா) தமஸ் என்கிற பெயரையுடைய பிரகிருதியை. (ஸ்ரீ,வி) முக்குணமயமான பிரகிருதியை.

‖ (ரா) என் சங்கற்பத்தா லடைகின்றன.

அஹம்	நான்
விஸ்ருஜாமி*	சிருஷ்டிக்கிறேன்.

ஓ! கௌந்தேயா! பிரளயகாலத்தில் சகலபூதங்களும் என்னுடைய மாயையை யடைகின்றன. (மாயையில் லயத்தை யடைகின்றன.) சிருஷ்டிகாலத்தில் மறுபடியும் அவைகளை நான் சிருஷ்டிக்கிறேன். (௭)

---

௮. ப்ரக்ருதிம் ஸ்வாமவஷ்டப்ய விஸ்ருஜாமி புந: புந:।
பூதக்ராமமிமம் க்ருத்ஸ்நமவஶம் ப்ரக்ருதேர்வஶாத்॥

ஸ்வாம்†	என்னுடைய (சுவாதீனமான) தான
ப்ரக்ருதிம்	மாயையை
அவஷ்டப்ய‡	ஆசிரயித்து (சுவீகரித்து)
அவஶம்§	பிராசீனகருமாதீனமான
க்ருத்ஸ்நம் இமம் பூதக்ராமம்	சகலமான இந்த பூதக்கூட்டங்களை
புந: புந:	மறுபடிமறுபடி
ப்ரக்ருதே: வஶாத்	பிராசீன கருமசுவபாவத்தை யநுசரித்து
விஸ்ருஜாமி	சிருஷ்டிக்கிறேன்.

என்னுடையதான மாயையை சுவீகரித்து பிராசீன கருமாதீனமான சகலபூதங்களையும் அந்த பிராசீன கருமத்தை யநுசரித்தே மறுபடி மறுபடி சிருஷ்டிக்கிறேன்.

---

* (ரா) சங்கற்பத்தினுல் சிருஷ்டிக்கிறேன். (ஸ்ரீ,வி) பலவிதமாக சிருஷ்டிக்கிறேன்.

† (ஸ்வா) அத் - ௬, ரு - ௬, பார்க்க.

‡ (ஶ) பிரகிருதியை யாசிரயித்து - ஆசிரயிக்காமலே சிருஷ்டிக்க நான் வல்லவனுனலும், திருடமாயுள்ள ஒருவன் விளையாட்டினிமித்தியம் கையில் தடி பிடிப்பதுபோல். (ஸ்ரீ,வி) உபாதானகாரணமா யாசிரயித்து.

§ (ஶம்) அவித்தை முதலிய தோஷங்களுக்கு வசப்பட்டிருப்பதினுலே அசுவதந்திரமான. (ஸ்ரீ,வி) பிரகிருதிக்கு சுவாதீனமானதால் பராதீனமான. அல்லது, அ = விஷ்ணு, வஶம் = சுவாதீனமாயிருக்கிற. என்றால், விஷ்ணுவினுடைய சுவாதீனமான பிரகிருதிக்கு சுவாதீனமாயிருப்பதினுலே விஷ்ணுவினுடைய சுவாதீனமாயிருக்கிற என்றும் அர்த்தம். (ஸ்வா) அத் - ௮, சு - ௧௧, பார்க்க.

(ரா) என்னுடைய சுவாதீனமானபிரகிருதியை, ஸ்வஷ்டூஹ்ய = எட்டுவிதமாய் பரிணமிக்கச்செய்து, ப்ரக்ருதேர்வஶாத் = பிரகிருதிக்கு சுவாதீனமா யிருக்கிறதினலே, அவஶம் = பராதீனமாயிருக்கிற, இமம் க்ருத்ஸ்நம் = இந்த தேவ மனுஷிய திரியங் முதலிய சகலமான பூதங்களை மறுபடி மறுபடி சிருஷ்டிக்கிறேன். (அ)

கூ. நசமாம் தாநிகர்மாணி நிபத்நந்தி தநஞ்ஜய।
உதாஸீநவதாஸீந மஸக்தம் தேஷுகர்மஸு॥

ஹேதநஞ்ஜய	ஓ! அர்சுன!
தாநி கர்மாணி	அந்த சிருஷ்டிகருமங்கள்
தேஷு கர்மஸு	அந்தக்கருமங்களிலே
அஸக்தம்*	அபிமானமற்றும்
உதாஸீநவத் ஆஸீநம் †	சம்பந்தமற்றவனைப்போலவுமிருக்கிற
மாம்	என்னை
நநிபத்நந்தி	பெந்திக்கமாட்டா.

ஓ! அர்சுன! அந்த சிருஷ்டிகருமங்களில் அபிமான மற்றும், கருமங்களைச் செய்யாதவனைப்போலவும், அல்லது சம்பந்தமற்றவனைப்போலவும் இருக்கிற என்னையந்த சிருஷ்டிகருமங்கள் பெந்திக்கிறதில்லை.

(ரா) மேல்சொன்ன பலவித சிருஷ்டியானது விஷமசிருஷ்டியாயிருப்பது (அதாவது சகலபிராணிகளைச் சமமாய் சிருஷ்டிக்காமல் தேவ மனுஷியாதி பலவிதங்களா யிருப்பது)னலே எனக்குப் புண்ணிய பாபங்களை யாவது, தயவற்றவன், பக்ஷபாத முள்ளவன், என்கிற அபவாதத்தை யாவ துண்டாக்கிறதில்லை. ஏனென்றால், அந்தந்தப் பிராணிகளுடைய பூர்வகருமத்திற்குத் தக்கபடி சிருஷ்டிப்பதினலும், பலாபேக்ஷையாவது கருத்திருத்வாபிமானமாவது இல்லாததினலுந்தான். (கூ)

---

* (ஶம்) பெந்தத்திற்கு ஏதுவான கருமபலனில் அபேக்ஷையாவது கருத்திருத்துவாபிமானமாவது இல்லாம லிருக்கிற.

† (ஶ்ரீ,வி) கருமங்கள் செய்தபோதிலும் கருமஞ்செய்யாதவனுக்கு எப்படிப் பலனில்லையோ, அப்படி எனக்குப் பலனில்லை ஆகையால், செய்யாதவனைப்போலிருக்கிற.

௧௦. மயாத்⁴யக்ஷேண ப்ரக்ருதி: ஸூயதே ஸசராசரம்।
ஹேதுநாநேந கௌந்தேய ஜக³த்³விபரிவர்த்ததே॥

கௌந்தேய	ஓ! குந்திபுத்திரா!
அத்⁴யக்ஷேண *	சாக்ஷியாயிருக்கிற
மயா †	என்னாலே (என்னுடைய சந்நிதி நிமித்தியத்தினாலே)
ப்ரக்ருதி: ‡	மாயையானது
ஸசராசரம்	ஸ்தாவர ஜங்கமங்களுடன்கூடின பிரபஞ்சத்தை
ஸூயதே	உண்டுபண்ணுகிறது
அநேந ஹேதுநா	இந்த நிமித்தியத்தினாலே
ஜக³த்	பிரபஞ்சமானது
விபரிவர்த்ததே	திரும்பிக்கொண்டே யிருக்கிறது.

ஓ! குந்திபுத்திரா! சாக்ஷியாயிருக்கிற என்னுடைய சந்நிதான விசேஷத்தினாலே மாயையானது ஸ்தாவர ஜங்கமத்தோடுகூடின இந்த பிரபஞ்சத்தை யுண்டுபண்ணுகிறது. இந்த (சந்நிதான விசேஷமாகிற) நிமித்தியத்தினாலே பிரபஞ்சமானது திரும்பிக்கொண்டே யிருக்கிறது. (௧௦)

---

௧௧. அவஜாநந்தி மாம் மூடா⁴ மாநுஷீம் தநுமாஶ்ரிதம்।
பரம் பா⁴வமஜாநந்தோ மம பூ⁴தமஹேஶ்வரம்॥

மம	என்னுடைய
பரம் பா⁴வம் §	பரமதத்துவத்தை (சிரேஷ்டமான சுவரூபத்தை)
அஜாநந்த:	தெரியாத
மூடா⁴:	மூடர்கள்

---

* - † - ‡ (ரா) பிராணிகளுடைய பூர்வஜன்ம கருமத்தை யனுசரித்து சத்தியசங்கற்பத்தோடுகூடிய யென்னால் பார்க்கப்பட்டப் பிரகிருதியானது. (ஸ்ரீ,வி) முக்கியகருத்தாவா யிருக்கிற என்னாலேவைப்பட்ட என் அதீனமான பிரகிருதியானது. அல்லது, (புருஷனாகிய) அதிபதியாகிய என்னால் (ஸ்திரீயாகிய) பிரகிருதியானது, ஸசராசரம்ஸூயதே = சராசர பிரபஞ்சத்தை பிரசவிக்கிறது. அதாவது பிரசவிக்கிருள்.

§ (ரா) ஜனங்களுக்கு அநுக்கிரகஞ் செய்யும் பொருட்டு தயவுடன் நான் செய்திருக்கிற இந்த அவதாரத்தின் கருத்தை. (ஸ்ரீ,வி) என்னுடைய சிரேஷ்டமான உண்மையை.

𑌭𑍂𑌤𑌮𑌹𑍇𑌶𑍍𑌵𑌰𑌮𑍍	பூதங்களுக்கெல்லாம் மகாஈசனுயிருக்கிற
𑌮𑌮	என்னை
𑌮𑌾𑌨𑍁𑌷𑍀𑌂 𑌤𑌨𑍁𑌂	மனுஷியதேகத்தை
𑌆𑌶𑍍𑌰𑌿𑌤𑌂	ஆசிரயித்திருப்பவனுக (எண்ணி)
𑌅𑌵𑌜𑌾𑌨𑌨𑍍𑌤𑌿*	அவமதிக்கிருர்கள்.

என்னுடைய பரமாத்ம தத்துவத்தை அறியாத மூடர்கள் பூதங்களுக்கெல்லாம் மகா ஈசனுயிருக்கிற என்னை, மனுஷியதேகத்தை யாசிரயித்திருப்பதாக அவமதிக்கிருர்கள்.

(ஹா) அவதாரரூபங்களை மனுஷியரூபங்களாக எண்ணுகிறவர்கள் மூடர்களென்பது கருத்து. (கக)

கஉ. 𑌮𑍋𑌘𑌾𑌶𑌾 𑌮𑍋𑌘𑌕𑌰𑍍𑌮𑌾𑌣𑍋 𑌮𑍋𑌘𑌜𑍍𑌞𑌾𑌨𑌾 𑌵𑌿𑌚𑍇𑌤𑌸𑌃।
𑌰𑌾𑌕𑍍𑌷𑌸𑍀𑌮𑌾𑌸𑍁𑌰𑍀𑌂 𑌚𑍈𑌵 𑌪𑍍𑌰𑌕𑍃𑌤𑌿𑌂 𑌮𑍋𑌹𑌿𑌨𑍀𑌂 𑌶𑍍𑌰𑌿𑌤𑌾𑌃॥

𑌮𑍋𑌘𑌾𑌶𑌾𑌃†	வீணாசையையுடைய
𑌮𑍋𑌘𑌕𑌰𑍍𑌮𑌾𑌣𑌃‡	வீணனகருமங்களையுடைய
𑌮𑍋𑌘𑌜𑍍𑌞𑌾𑌨𑌾𑌃§	வீணனஞானங்களையுடைய
𑌵𑌿𑌚𑍇𑌤𑌸𑌃¶	அவிவேகிகள்
𑌮𑍋𑌹𑌿𑌨𑍀𑌂‖	மோகிக்கச்செய்கிறதும்
𑌰𑌾𑌕𑍍𑌷𑌸𑍀𑌂+	இராக்ஷஸமாயும்

---

* (ரா) சாதாரண மனுஷியனுகவெண்ணி அவமதிக்கிருர்கள்.

† (ஸ்ரீ) அந்நியதேவதைகளை யாசிரயித்தால் சீக்கிரம் பலன் கிடைக்குமென்கிற வீணன ஆசை. (௨) தான் செய்கிற கருமமே தனக்குப்பலன் கொடுக்குமென்கிற ஆசை.

‡ (ஸ்ரீ) வீணாசையினுல் செய்கிற கருமமானது என்னுடைய ஆராதனையல்ல வாகையால் அது வீணனது.

§ (ஸ்ரீ) தான் கற்றறிந்த சாஸ்திராதி ஞானங்களை, குயுக்தி வாதங்களினுல் வீணுக்கிக்கொள்ளுகிறது. (ரா) என்னுடையதா யிருக்கிற (என்ருல், என்னுடைய சேஷபூதமாயும் சரீரமாயுமிருக்கிற) சகல சராசரப் பிரபஞ்சத்தில் விபரீத ஞானமுடைய.

¶ (ஸ்ரீ) (மீ,வி) கெட்டவழியில் பிரவிருத்தித்திருக்கிற மனதை யுடையவர்கள். (ரா) சகலத்திலும் யதார்த்த ஞானமற்றவர்கள்.

‖ (ஸ்ரீ) புத்தியைக்கெடுக்கிற. (ரா) மனுஷியாவதாரஞ் செய்திருக்கிற என்னுடைய பூர்ணகருணை, சர்வோத்தமத்வம், முதலியவைகளை மறைக்கிற.

+ (ஸ்ரீ) பிறருக்கு பத்திரவம் செய்ய எண்ணமுடையதான தாமச சுவபாவம். (ரா) என்னுடைய மகத்தான குணங்களை மறக்கடிக்கிற சுவபாவம்.

ஆஸுரீஞ்*	ஆசுரமாயுமிருக்கிற
ப்ரக்ருதிஞ்சைவ	சுவபாவத்தையே
ஶ்ரிதா꞉	ஆசிரயித்தவர்களாய்(அவமதிக்கிறார்கள்).

வீணான ஆசையையும், வீணான கருமங்களையும், வீணான ஞானங்களையுமுடைய அவிவேகிகள் மோகிக்கச்செய்கிறதாகிய இராக்ஷஸ ஆசுர சுவபாவத்தையே ஆசிரயிக்கிறதினாலென்னை அவமதிக்கிறார்கள். (௧௨)

---

௧௩. மஹாத்மாநஸ்து மாம் பார்த² தை³வீம் ப்ரக்ருதிமாஶ்ரிதா꞉।
பஜ⁴ந்த்யநந்யமநஸோ ஜ்ஞாத்வா பூ⁴தாதி³மவ்யயம்॥

ஹே பார்த²	ஓ! அர்சுனா!
மஹாத்மாநஸ்து	மகாத்மாக்களோ
தை³வீம் ப்ரக்ருதிம் ஆஶ்ரிதா꞉ †	தேவதைகள் சம்பந்தமான சுவபாவத்தை (சாத்விகசுவபாவத்தை) யாசிரயித்தவர்களாய்
பூ⁴தாதி³ம்	பிரபஞ்சத்திற்குக் காரணமானவும்
அவ்யயம் ‡	நாசமற்றவுமான
மாம்	என்னை
ஜ்ஞாத்வா §	அறிந்து
அநந்யமநஸ꞉	வேறிடத்தில் மனதை வைக்காதவர்களாய்
பஜ⁴ந்தி	பஜிக்கிறார்கள்.

ஓ! அர்சுனா! மகாத்மாக்கள், சாத்துவிக சுவபாவத்தையே யாசிரயித்து, பிரபஞ்சத்திற்குக் காரணமானவும் நாசமற்றவுமான என்னையறிந்து, அன்னியதேவதைகளிடத்தில் மனதை வைக்காமல் என்னிடத்திலேயே மனதைவைத்து, (என்னையே)பஜிக்கிறார்கள்.()

---

* (ஸ்ரீ) அதிகாசை, அகங்காரம், கோபம் முதலிய குணங்களை யுடைய ராஜஸ ஸ்வபாவம். (ஸ்வா) (காஶ்யப) காசிய பப்பிரஜாபதிக்கு திதி என்பவளிடத்தி லுண்டானவர்கள் அசுரர். புலஸ்தியமகரிஷியின் சந்ததிகள் இராக்ஷஸர். என்று சொல்லப்படுகிறார்கள்.

† (ஸ்ரீ,வி) முக்தியோக்கியமாகிய உத்தமசுவபாவத்தை யாசிரயித்தவர்கள். (ஸ்வா) இந்த தெய்வசம்பத்து விஷயம், அத் - ௧௬, பார்க்க.

‡ (ரா) வாக்குமனசுகளுக் கெட்டாத நாமகருமங்களையுடைய.

§ (ரா) பூர்ணதயவோடுகூடி சாதுக்களை இரக்ஷிக்கும்பொருட்டு மனுஷிய ரூபமா யவதாரஞ் செய்திருக்கிறேனென்றறிந்து.

௧௪. ஸததம் கீர்த்தயந்தோ மாம் யதந்தஶ்ச த்ருடவ்ரதா:।
நமஸ்யந்தஶ்ச மாம் பக்த்யா நித்யயுக்தா உபாஸதே॥

யதந்த:*	இந்திரியநிக்கிரகம், சமம், தமம், தயை, முதலிய தருமங்களோடு கூடினவர்களாய்
ஸததம்	எப்போதும்
மாம்	பிரம்மசுவரூபியான பகவானாகிய என்னை
கீர்த்தயந்த:†	கீர்த்தனஞ்செய்கிறவர்களாயும்
த்ருடவ்ரதா:‡	சலிக்காத அல்லது ஸ்திரமான விரதமுடையவர்களாயும்
நித்யயுக்தா:§	ஜாக்கிரதையுள்ளவர்களாயும்
பக்த்யா	பக்தியினாலே
மாம்	இருதயவாசியாகிய ஆத்மாவான என்னை
நமஸ்யந்த:	நமஸ்காரஞ்செய்கிறவர்களாயும்
உபாஸதே	உபாசிக்கிறார்கள்.

இந்திரியநிக்கிரகம், சமம், தமம், தயை, முதலிய தருமங்களோடு கூடினவர்களாய் எப்போதும் பிரம்ம சுவரூபியாகிய பகவானை என்னைக் கீர்த்தனஞ் செய்கிறவர்களாயும், சலிக்காத அல்லது ஸ்திரமான விரதமுடையவர்களாயும் ஜாக்கிரதை யுடையவர்களாயும், பக்தியினாலே என்னை நமஸ்காரஞ் செய்கிறவர்களாயும், உபாசிக்கிறார்கள்.

(ஸ்ரீ) சிலர் ஈசுவரபூஜை முதலியவைகளில் பிரயத்தினஞ் செய்கிறவர்களாயும், திருடமான விரதத்தை யுடையவர்களாயும், சிலர் எப்போதும் என்னை ஜாக்கிரதையோடும் பக்தியோடும் கீர்த்தனஞ் செய்கிறவர்களாயும், சிலர் ஜாக்கிரதையோடு பக்தியினாலே எப்போதும் என்னை நமஸ்காரஞ் செய்கிறவர்களாயும் உபாசிக்கிறார்கள்.

(ரா) ஸததம் கீர்த்தயந்த:= எப்பொழுதும் என்னுடைய குணவிசேஷங்களைச் சொல்லுகிற என்னுடைய நாமங்களை ஸ்மரிக்கிறதினால் உண்டாகிற மயிர்க்கூர்ச்சம், தழுதழுத்த ஸ்வரம், இவைகளோடு கூடினவர்களாயும், நாராயண கிருஷ்ண வாசுதேவாதிநாம

---

* (ஶ) ஈசுவரனுடைய நிஜ சுவரூபத்தையறிய முயலுகிற.

† (ஸ்ரீ,வி) இராமகிருஷ்ணாதி நாமங்களைக் கீர்த்தனஞ்செய்கிறவர்களாகவும்.

‡ (ஸ்ரீ,வி) உபவாசாதி திருடவிரதங்களுடையவர்கள்.

§ (ஸ்ரீ,வி) எப்பவும் என்னிடத்தில் மனதுள்ளவர்களாயும்.

ங்களை யுச்சரிக்கிறவர்களாயும், த்ருடவ்ரதா: = என்னுடைய ஆராதனைகளிலேயும், ஆராதனைக்குபயோகமாய்க்கோவில்கட்டுவது நந்தவனம் வைப்பது முதலிய காரியங்களிலேயும், திருடமான முயற்சி யுள்ளவர்களாயும், ஸ பக்த்யா நமஸ்யந்த: = அதிகபக்தியால் வணக்க முடைய மனது, புத்தி, அகங்காரம், கால்கள், கைகள், சிரசு, இந்த எட்டு அங்கங்களினால் கல்லு, முள்ளு, புழுதி, முதலிய இடங்களென்று பாராமல் தெண்டாகாரமாய் நமஸ்காரஞ் செய்கிறவர்களாயும், மாம் = என்னை, நித்யயுக்தா: = எப்போதும் என்னையே யடையவேண்டுமென்கிற எண்ணத்தோடு கூடியும், தங்களையும், தங்களைச் சேர்ந்த சகலவஸ்துக்களையும் பரமாத்மாவுக்கு அர்ப்பிதஞ் செய்கிறோமென்கிற நிச்சயத்தோடு கூடியும், உபாஸதே = உபாசிக்கிறார்கள். (௧௪)

---

௧௫. ஜ்ஞாநயஜ்ஞேந சாப்யந்யே யஜந்தோ மாமுபாஸதே।
ஏகத்வேந ப்ருதக்த்வேந பஹுதா விஶ்வதோமுகம்॥

அந்யே — பின்னுஞ்சிலர்
விஶ்வதோமுகம்* — சர்வாத்மகனை
மாம் — என்னை
ஜ்ஞாநயஜ்ஞேந† — ஞானமாகிறயக்கியத்தினாலே
யஜந்த: — பூஜித்துக்கொண்டும்
ஏகத்வேந‡ — அபேதபாவனையினாலும்
ப்ருதக்த்வேந§ — பேதபாவனையினாலும்
பஹுதா¶ — அனேகவிதமாய்
உபாஸதே — உபாசிக்கிறார்கள்.

---

* (ஶம்) விசுவரூபியான.

† (ஶம்) பகவத்விஷய ஞானமாகிற யக்கியத்தினாலே (ஸ்ரீ) சகலமும் பிரம்ம சுவரூபமென்கிற ஞானமாகிய யக்கியத்தினாலே.

‡ (ஶம்) பரமாத்மா ஒருவனே யென்கிற பரமார்த்த தெரிசனத்தினாலே. (ஆ.பா) தானே பிரம்மம்; பிரம்மமே தான்; என்கிற அபேதபாவனையினாலே.

§ (ஸ்ரீ) நான் ஈசுவரனுடைய தாசன் என்கிற பாவனையினாலே. (ஶம்) ஒரே விஷ்ணுவானவர், சூரிய, சந்திராதிதேவதா ரூபியாயிருக்கிறாரென்கிற பாவனையினாலே.

¶ (ஸ்ரீ) பிரம்மருத்திராதி ரூபங்களாய்.

பின்னும் சிலர், சர்வாத்மகனை என்னை ஞானமாகிற யக்கியத்தினாலே பூஜித்துக்கொண்டும், சிலர், அபேத பாவனையினாலேயும், சிலர், பேதபாவனையினாலேயும், வெகுவிதமாய் உபாசிக்கிறார்கள். இதிலுள்ள, அந்யே = சிலர்என்கிற பதத்தை, பிந்திய இடங்களிலும் அந்வயித்துக் கொள்ளவேண்டும்.

(ஈ) சிலமகாத்மாக்கள் முந்திய சுலோகத்திற் சொல்லியபடி கீர்த்தந நமஸ்காராதிகளினாலேயும், ஞானமாகிய யக்கியத்தினாலேயும், என்னை பஜித்து, உபாசிக்கிறார்கள். எப்படியென்றால், ப்ருதக்த்வேந = ஜகதாகாரத்தினாலே, விஶ்வதோமுகம் = சகலசேஷியான, மாம் = என்னை, பஹுதா = அநேகவிதமாய், ஏகத்வேந = ஒன்றேயென்றறிந் துபாசிக்கிறார்கள். அதெப்படியென்றால், பகவானான வாசுதேவன் நாமரூபங்களற்றிருந்த சூக்ஷ்மசிதசித் வஸ்துக்களை சரீரமாயுடைத்தாயிருந்து சத்திய சங்கற்பனை அவர்ஸ்தூலசிதசித்வஸ்துக்களின்தேகியாகத் தானாக வேண்டுமென்று சங்கல்பித்த மாத்திரத்தில், தேவ - மனுஷிய - பசு - பக்ஷி - மிருக - ஸ்தாவராதி வெவ்வேறு விசித்திரமான வஸ்துக்களை சரீரமாக உடைத்தானவராய் அவரொருவரே யிருக்கிறாரென்று அனுசந்தானஞ்செய்து உபாசிக்கிறார்கள்.

(௨) (ஸ்ரீ,வி) ஏகத்வேந = எங்கும் நிறைந்திருக்கிற நாராயணன் ஒருவர்தானென்று சிலரும், ப்ருதக்த்வேந = அந்த நாராயணன் சகலவஸ்துக்களைக் காட்டிலும் விலக்ஷணனென்று சிலரும், பஹுதா = அந்தநாராயணன் அனேகரூபங்களை யுடைத்தானவனென்று சிலரும், உபாசிக்கிறார்களென்பது இந்தச்சுலோகத்தின் கருத்து ()

கசு. அஹம் க்ரதுரஹம் யஜ்ஞ: ஸ்வதாஹமஹமௌஷதம்|
மந்த்ரோஹமஹமேவாஜ்யமஹமக்நிரஹம் ஹுதம்||

க்ரது:	வேதோக்தமான அக்கினிஷ்டோமாதிகள்
அஹம்	நானே
யஜ்ஞ:	ஸ்மிருதிகளினால் விதிக்கப்பட்ட பஞ்சமகாயக்கியங்கள்
அஹம்	நானே
ஸ்வதா	பிதுருக்களை யுத்தேசித்துச் செய்யப்படும் சிராத்தாதிகள்
அஹம்	நானே

ஔஷதம்*	மருந்து அல்லது தான்னியாதிகள்
அஹம்	நானே
மந்த்ர:†	வேதமந்திரம்
அஹம்	நானே
ஆஜ்யம்	நெய் (ஹோமத்திற்கு வேண்டிய திரவியங்கள்)
அஹம்	நானே
அக்நி:	அக்கினி (ஆகவனீயம், காருகபத்தியம், தக்ஷிணாக்கினி)
அஹம்	நானே
ஹுதம்	ஹோமம்
அஹமேவ	நானே.

வேதோக்தமான அக்கினிஷ்டோமாதிகளும், பஞ்சமகாயக்கியாதிகளும், சிராத்தாதிகளும், மருந்து அல்லது தானியாதிகளும், வேதமந்திரங்களும், யக்கியாதிகளி லுபயோகப்படும் நெய்யும், அக்கினியும், ஹோமமும், நானே.

(ஸ்ரீ,வி) யஜ்ஞ: = முக்கிய தேவதையை யுத்தேசித்துச் செய்யப்பட்டப்பிரதான ஹோமம். இந்தச்சுலோகத்தில் "கிரது முதலியவைகள் நான்" என்று சொன்னதின் தாத்பரிய மென்னவென்றால், அவைகளுக்கு நான் நியாமகனாயும், அவைகளின் அவிஸ்முதலியவைகளை புஜிப்பவனாயு மிருப்பதினாலே, அவைகள் நானென்று அபேதமானது, உபசாரமாகச் சொல்லப்பட்டது. இதின் ஏழாவது அத்தியாயம், கக - வது, சுலோகத்தின் வியாக்கியானத்தைப் பார்க்க. (கசு)

கஎ. பிதாஹமஸ்ய ஜகதோ மாதா தாதா பிதாமஹ:।
வேத்யம் பவித்ரமோங்கார ருக்ஸாம யஜுரேவ ச॥

அஸ்ய ஜகத:	இந்த ஜகத்திற்கு
பிதா	தகப்பனும்
மாதா‡	தாயும்

---

* (ரா) ஹவிஸ்.

† (ரா) தேவபிதுருக்களுக்கு ஹோமாதிகளால் அர்ப்பணஞ் செய்யப்படும்போது உச்சரிக்கப்படுவதாகிய மந்திரம்.

‡ (ஸ்ரீ,வி) ஜ்ஞாதா = அறிகிறவனும்.

பிதாமஹ:*	பிதாமகனும்
தாதா†	தரிக்கிறவனும்
வேத்யம்‡	அறியவேண்டியவஸ்துவும்
பவித்ரம்	பரிசுத்தவஸ்துவும்
ஓங்கார:§	ஓங்காரமும்
ருக்¶	இருக்குவேதமும்
ஸாம‖	சாமவேதமும்
யஜுரேவ ச+	யஜுர்வேதமும்
அஹம்	நானே.

இந்த ஜகத்திற்குத் தகப்பனும், தாயும், பிதாமகனும், தரிக்கிறவனும், அறியவேண்டிய வஸ்துவும், பரிசுத்தவஸ்துவும், ஓங்காரமும், இருக்குவேதமும், சாமவேதமும், யஜுர்வேதமும் நானே. ()

---

௧௮. கதிர்ப்பர்த்தா ப்ரபு: ஸாக்ஷீ நிவாஸ: ஶரணம் ஸுஹ்ருத்।
ப்ரபவ: ப்ரலய: ஸ்தானம் நிதானம் பீஜமவ்யயம்॥

கதி:×	அடையத்தகுந்தவனும்
பர்த்தா ÷	போஷகனும்
ப்ரபு:V	நியாமகனும் (ஏவுகிறவனும்)
ஸாக்ஷீ ∴	சாக்ஷியும்
நிவாஸ:$	இருப்பிடமும்

---

* (மீ,வி) பூஜ்ஜியனும்.

† (ஶம்) (ஸ்ரீ) வியாதா=கருமபலனை யுண்டாக்கிறவனும். (மீ,வி) இரக்ஷகனும்.

‡ (ரா) வேதத்தினலறியவேண்டியதும்.

§ - ¶ - ‖ - + (மீ,வி) இப்பதங்களினல் சொல்லப்படுகிற வஸ்துவும்.

× (ஶம்) (ஸ்ரீ) கருமபலமும். (ரா) அடையவேண்டிய ஸ்தானமும். (மீ,வி) முமுக்ஷுக்க ளறியத்தகுந்தது.

÷ (ரா) தரிக்கிறவனும்.

V (ஶம்) சுவாமியும்.

∴ (ஶம்) (ஸ்ரீ) செய்வது செய்யாமல் விடுவது இவைகளைப் பார்த்துக்கொண்டிருக்கிறவனும்.

$ (ஶம்) (ரா) பிராணிகளுக்கிருப்பிடமும். (மீ,வி) ஆசிரயனும்.

ஶரணம்*	சரணமடையத்தகுந்தவனும்
ஸுஹ்ருத்†	பிரியத்தைச்செய்கிறவனும்
ப்ரபவ꞉	சிருஷ்டிகருத்தாவும்
ஸ்தானம்‡	ஸ்திதிகருத்தாவும்
ப்ரலய꞉	நாசஞ்செய்கிறவனும்
நிதானம்§	இலயமடையும் ஸ்தானமும்
அவ்யயம் பீஜம் ¶	நாசமற்றவிதையும்(காரணமும்)
அஹமேவ	நானே.

அடையத்தகுந்தவனும், போஷகனும், நியாமகனும், சாக்ஷியும், இருப்பிடமும், சரணமடையத்தகுந்தவனும், பிரியத்தைச் செய்கிறவனும், சிருஷ்டி ஸ்திதிலய கருத்தாவும், லயமடையும் ஸ்தானமும், நாசமற்றவிதையும் நானே. (கஅ)

---

௧௯. தபாம்யஹமஹம் வர்ஷம் நிக்ருஹ்ணாம்யுத்ஸ்ருஜாமி ச।
அம்ருதம் சைவ ம்ருத்யுஶ்ச ஸதஸச்சாஹமர்ஜுந॥

ஹே அர்ஜுந	ஓ! அர்சுந!
அஹம்	நான்
தபாமி‖	தாபத்தை (வெப்பத்தை) உண்டாக்கிறேன்
அஹம்	நான்

---

* (ஶா) துக்கத்தைப் போக்கடிக்கிறவனும். (ரா) ஆசிரயிக்கத்தகுந்தவனும். (ஆ) ஆசிரயனும். (ஸ்ரீ,வி) சம்சாரபயத்தி லிருந்து இரக்ஷிப்பவனும்.

† (ஶா) (ஸ்ரீ,வி) பிரதிப்பிரயோசனத்தை யெதிர்பாராமல் உபகாரஞ் செய்கிறவனும்.

‡ (ரா) ப்ரபவப்ரலயஸ்தானம் (என்றுபாடம்) = சிருஷ்டி பிரளயங்களுக்குஸ்தானமும். (ஸ்ரீ,வி) சர்வாதாரமானவனும்.

§ (ஶா) காலாந்தரத்தில் உபயோகமாகிற வஸ்துவாகையால், நிக்ஷேபம், (அதாவது, புதையலாயிருக்கிற தனம்போல.) (ரா) உபபோக்யம் = உண்டுபண்ணத்தக்க வஸ்துவும், உபஸம்ஹார்யம் = சம்கரிக்கப்படுகிற வஸ்துவும். (ஆ) (ஸ்ரீ,வி) பிரளயகாலத்தில் சகலத்திற்கும் இருப்பிடமும்.

¶ (ஶா) சம்சாரமாகிய விருக்ஷத்திற்கு விரையும்.

‖ (ஶா) (ஸ்ரீ) சூரியனுகவிருந்து வெப்பத்தை யுண்டாக்கிறேன். (ரா) அக்கினி சூரியன், இந்த ரூபத்தினுல் தபிப்பிக்கிறேன்.

வஷ-ம்*	மழையை
உத்ஸ்ருஜாமி†	வருஷிக்கிறேன் (பொழிகிறேன்)
நிக்ருஹ்ணாமிச‡	வருஷிக்காமலுந் தடுக்கிறேன்
அம்ருதஞ்§	ஜீவித்திருப்பதும் (உயிர்வாழ்வதும்)
ம்ருத்யு-ச¶	நாசஹேதுவும்
ஸச் ‖	ஸ்தூலமும் (காணப்படுகிறது) சூக்ஷ
அஸச்ச ÷	மமும் (காணப்படாதது)
அஹமேவ	நானே.

ஓ! அர்ஜுந! தாபத்தை யுண்டாக்கிறவனும் நானே. மழையை வருஷிக்கிறவனும், வருஷிக்காமல் தடுக்கிறவனும் நானே. உயிர்வாழ்வதும், நாசஹேதுவும், ஸ்தூலமும், சூக்ஷமமும் நானே. (௧௯)

---

௨௦. த்ரைவித்யாமாம்ஸோமபா: பூதபாபா யஜ்ஞைரிஷ்ட்வா ஸ்வர்கதிம்ப்ரார்த்தயந்தே । தே புண்யமாஸாத்ய ஸுரேந்த்ரலோக மச்நந்திதிவ்யாந் திவிதேவபோகாந்॥

த்ரைவித்யா:	இருக்கு, யஜுஸ், சாமமென்கிற மூன்று வேதங்க ளறிந்தவர்கள்
யஜ்ஞை:	யக்கியங்களினாலே
மாம்	என்னை
இஷ்ட்வா	பூஜித்து
ஸோமபா:+	சோமபானஞ் செய்தவர்களாயும்

---

* - † - ‡ - (பாஷ்) சூரியனாகவிருந்து சில கிரணங்களினாலே மழையை வருஷிக்கிறேன். சில கிரணங்களினாலே மழையைத் தடுக்கிறேன்.

§ (பாஷ்) தேவதைகளுடைய அமிருதமும். (டீ) உலகம் சீவிப்பதற்குக் காரணமானதும். (ஸ்ரீ,வி) மரணமின்றி செய்வதனால் அமிருதம்.

¶ (பாஷ்) மரணத்தையுடையவர்களுக்கு மிருத்தியுவும் (டீ) நாசத்தையுண்டாக்கிறதும்.

‖ - ÷ - (பாஷ்) எந்தவஸ்துவினுடைய இருப்பானது மற்றொன்றின் அதீனமாயிருக்கிறதோ அது ஸத். அந்த மற்றொன்று அஸத். (டீ) தற்காலத்தி லிருக்கும் வஸ்துக்கள் ஸத். சென்றவைகளு மினி வரப்போகிறவைகளும் அஸத். (ம) (ஸ்ரீ,வி) (ஸத்) காரியங்கள். (அஸத்) காரணம். (வ்யா) அத் - ௧௧, சு - ௩௭, அத் - ௧௩, சு - ௧௩, பார்க்க.

+ (வ்யா) ஆட்டாங்கொடியிலிருந்து பிழிந்தெடுக்கப்படும் இரசத்தை வேத மந்திரங்களினா லோமம்செய்து மிச்சமானதை யஜமானன், ரித்துவிக்குகள் சாப்

பூதபாபா:	பாபமற்றவர்களாயும்
ஸ்வர்கதிம்	சுவர்க்கலோகத்தை
ப்ரார்த்தயந்தே	அபேக்ஷிக்கிறார்கள்
தே	அவர்கள்
புண்யம்	புண்ணியபலனாகிய
ஸுரேந்த்ரலோகம்	தேவேந்திரலோகத்தை
ஆஸாத்ய	அடைந்து
திவி	சுவர்க்கத்தில்
திவ்யாந்	உத்தமமான
தேவபோகாந்	தேவதைகளுடைய போகங்களை
அஶ்நந்தி	அனுபவிக்கிறார்கள்.

மூன்றுவேதங்களை யறிந்தவர்கள் யக்கியங்களினால் என்னைப் பூஜித்து, சோமபானத்தைச்செய்து, பாபமற்றவர்களாய், சுவர்க்கலோகத்தை யபேக்ஷிக்கிறார்கள். அவர்கள் புண்ணியபலனாகிய தேவேந்திரலோகத்தை யடைந்து, சுவர்க்கத்தில் உத்தமமான தேவதைகளுக்குள்ள போகங்களை யனுபவிக்கிறார்கள்.

(ஶம்) சுவர்க்காதி அனுபவத்திலாசை யுள்ளவர்கள் வேதங்களில் சொல்லியிருக்கிற யக்கியங்களினாலே வசுவாதி தேவதாரூபனாயிருக்கிற என்னைப் பூஜிக்கிறார்கள். (மற்றவைகளுக்கு அந்வயத்தில் சொல்லப்பட்டிருக்கிற அர்த்தமே.)

(ஸ்ரீ) மூன்று வேதங்களையும் அத்தியயனம் செய்கிறவர்கள் அல்லது, அதின் அர்த்தவிசாரம் செய்கிறவர்கள் திரைவித்தியாள். என்றால், அந்த வேதங்களில் சொல்லியிருக்கிற விதமாய் யக்கியாதிகளை அனுஷ்டிக்கிறவர்கள் தேவதாஸ்வரூபமாய் நானிருக்கிறேனென்பதை யறியாமல் பூஜிக்கிறார்கள். (மற்றவைகளில் வித்தியாசமில்லை).

(ரா) வேதங்களை யறிந்தும், வேதாந்தத்தை (பிரம்மவித்தையை) அறியாமல் வேதோக்தகருமங்களை யனுஷ்டித்து என்னை தேவதாசுவரூபமாயறியாமல் பூஜிக்கிறார்கள். பூதபாபா: = சுவர்க்கத்தை யடைய விரோதமான பாபமற்றவர்களாய். (மற்றது சரி).

(ஶ்ரீ,வி) மூன்றுவேதங்களை யறிந்தவர்கள் விஷ்ணு சர்வோத்தமனென்று தெரிந்திருந்தபோதிலும், வேதத்தில் முதலெடுப்பில் சொ

படுகிறதுண்டு. அப்படிச் சாப்பிட்டவர்கள் சோமபானஞ் செய்தவர்களென்று சொல்லப்படுகிறார்கள்.

ல்லப்பட்டிருக்கிற சுவர்க்காதி பலனை உத்தேசித்து அந்நியதேவதைகளை யஜிக்கவேண்டுமென்று தெரிந்து அனுஷ்டித்துக் கடைசியில் விஷ்ணுவாகிய எனக்கு சமர்ப்பணை செய்கிறார்கள். அவர்கள் சுவர்க்காதிகளையடைய என்னைப் பிரார்த்திக்கிறார்கள். (மற்றவை சரி). ()

உக. 𑌤𑍇 𑌤𑌂 𑌭𑍁𑌕𑍍𑌤𑍍𑌵𑌾 𑌸𑍍𑌵𑌰𑍍𑌗𑌲𑍋𑌕𑌂 𑌵𑌿𑌶𑌾𑌲𑌂 𑌕𑍍𑌷𑍀𑌣𑍇 𑌪𑍁𑌣𑍍𑌯𑍇 𑌮𑌰𑍍𑌤𑍍𑌯
𑌲𑍋𑌕𑌂 𑌵𑌿𑌶𑌨𑍍𑌤𑌿। 𑌏𑌵𑌂 𑌤𑍍𑌰𑌯𑍀𑌧𑌰𑍍𑌮𑌮𑌨𑍁𑌪𑍍𑌰𑌪𑌨𑍍𑌨𑌾 𑌗𑌤𑌾𑌗𑌤𑌂 𑌕𑌾𑌮
𑌕𑌾𑌮𑌾 𑌲𑌭𑌨𑍍𑌤𑍇॥

𑌤𑍇	அவர்கள் (சுவர்க்கத்தை யடைந்தவர்கள்)
𑌵𑌿𑌶𑌾𑌲𑌂	விஸ்தாரமான
𑌤𑌂 𑌸𑍍𑌵𑌰𑍍𑌗𑌲𑍋𑌕𑌂	அந்த சுவர்க்கலோகத்தை (சுவர்க்கலோக சுகத்தை)
𑌭𑍁𑌕𑍍𑌤𑍍𑌵𑌾	அனுபவித்து
𑌪𑍁𑌣𑍍𑌯𑍇	புண்ணியமானது
𑌕𑍍𑌷𑍀𑌣𑍇 (𑌸𑌤𑌿)	நசித்தபின்
𑌮𑌰𑍍𑌤𑍍𑌯𑌲𑍋𑌕𑌂	மனுஷியலோகத்தை
𑌵𑌿𑌶𑌨𑍍𑌤𑌿	அடைகிறார்கள்
𑌏𑌵𑌂	இந்தப்படி
𑌤𑍍𑌰𑌯𑍀𑌧𑌰𑍍𑌮𑌂*	வேதோக்தகருமத்தை (புண்ணியத்தை)
𑌅𑌨𑍁𑌪𑍍𑌰𑌪𑌨𑍍𑌨𑌾𑌃	அனுசரித்தவர்களான
𑌕𑌾𑌮𑌕𑌾𑌮𑌾𑌃	விஷயஇச்சையுள்ளவர்கள்
𑌗𑌤𑌾𑌗𑌤𑌂	போக்குவரத்தை (பிறப்பிறப்பை)
𑌲𑌭𑌨𑍍𑌤𑍇	அடைகிறார்கள்.

சுவர்க்கத்தை யடைந்தவர்கள் விஸ்தாரமான அந்த சுவர்க்கலோகத்தை யனுபவித்து புண்ணியம் நசித்த பின் மனுஷியலோகத்தை யடைகிறார்கள். இந்தப்படி வேதோக்த தருமத்தை யனுசரித்த போக இச்சை யுள்ளவர்கள் பிறப்பிறப்புகளை யடைகிறார்கள்.

(ஸ்வா) இதின் அத் - அ, சு - உரு,ல் சொல்லப்பட்டிருக்கிற, யஜ்ஞ = புகைமார்க்கத்தில் போகிறவன் இந்தச் சுலோகத்தில் குறிப்பிடப்பட்டவனாகக் காணப்படுகிறான். (உக)

உஉ. 𑌅𑌨𑌨𑍍𑌯𑌾𑌶𑍍𑌚𑌿𑌨𑍍𑌤𑌯𑌨𑍍𑌤𑍋 𑌮𑌾𑌂 𑌯𑍇 𑌜𑌨𑌾𑌃 𑌪𑌰𑍍𑌯𑍁𑌪𑌾𑌸𑌤𑍇।
𑌤𑍇𑌷𑌾𑌂 𑌨𑌿𑌤𑍍𑌯𑌾𑌭𑌿𑌯𑍁𑌕𑍍𑌤𑌾𑌨𑌾𑌂 𑌯𑍋𑌗𑌕𑍍𑌷𑍇𑌮𑌂 𑌵𑌹𑌾𑌮𑍍𑌯𑌹𑌮𑍍॥

---

* (ஶா) கேவலம் வேதோக்த கருமத்தை.

யெஜநாஃ*	எந்தஜனங்கள்
அநநாஃ†	அந்நியதேவதைகளையுபாசிக்காமல்
ஊாஂ‡	என்னையே
விஷயஷஃ§	சிந்திக்கிறவர்களாய்க்கொண்டு
வயுஃவாஸதெ	இடைவிடாமலுபாசிக்கிறார்களோ
நித்யாஹியுக்தாநாஂ¶	எப்போது மென்னுடைய நிஷ்டையிலிருக்கிற
தெஷாஂ	அவர்களுடைய
யொமக்ஷெஂ‖	யோகக்ஷேமத்தை
அஹஂ	நான்
வஹாமி	வஹிக்கிறேன்.

எந்த ஜனங்கள் அந்நியதேவதைகளை யுபாசிக்காமல், என்னையே சிந்தித்து இடைவிடாமல் உபாசிக்கிறார்களோ, எப்போதும் நிஷ்டையுள்ள அவர்களுடைய யோகக்ஷேமத்தை நானே வகித்துக்கொள்ளுகிறேன். (என்றால் அவர்களுக்கு வேண்டியதை நான் கொடுக்கிறேனென்பது கருத்து.) (௨௨)

---

௨௩. யெவ்யநூஜவதாஃ ஜக்தா யஜநெ ஶ்ரஜயாநிதாஃ÷
தெவிமாமெவகௌநய யஜநூவிபூர்வகஂ॥

---

* (ரா) எந்த மகாத்மாக்கள்.

† - ‡ - § (ஶ்ர) என்னை அந்நியமாயெண்ணாமல் நானே அவர்களாத்மாவென்று சிந்தித்து. (ரா) என்னைத்தவிர வேறே யாதொரு பிரயோசனத்தை யிச்சிக்காமலென்னையே பரமப்பிரயோசனமாக எண்ணித் தியானித்து. (ஸ்ரீ,வி) வேறே சிந்தையற்று என்னையே சிந்தித்து.

¶ (ஶ்ர) மேல்கண்டப் பிரகாரமாய் பரமார்த்த தரிசனமுடையவர்கள். (ரா) எப்போதும் என்னை யடையவேண்டுமென்று கருதிக்கொண்டிருக்கிற. (ஸ்ரீ) சர்வகாலத்திலும், சர்வ அவஸ்தையிலும் என்னை மறவாமலிருக்கிற. (ஸ்ரீ,வி) சகல தேசகாலங்களிலும், மனோவாக் காயங்களினாலிடைவிடாமல் என்னுடைய சேவையிலிருக்கிற.

‖ (ஶ்ர) அடையாததை யடைகிறது யோகம். அடைந்ததை ரக்ஷிக்கிறது க்ஷேமம். (ஸ்ரீ) தனுதிகளை யடைவது யோகம். அடைந்ததை ரக்ஷிப்பது க்ஷேமம். இப்படிப்பட்டதை அல்லது மோக்ஷத்தை. (ரா) என்னையடைவது யோகம். மறுபடி ஜநநமற்றுப்போவது க்ஷேமம். (ஸ்ரீ,வி) கிடையாதது கிடைத்தால் யோகம். அதை ரக்ஷிப்பது க்ஷேமம். அல்லது, மோக்ஷத்தில் சாசுவதமாயிருக்கிறது யோக க்ஷேமம். (ஸூ) அத் - ௨, சு - ௬௫, பார்க்க.

÷ (ரா) "யெக்ஷநூ" என்றுபாடம்.

ஹெகளංதெய	ஓ ! குந்திபுத்திரா !
யெவி	எந்த
ஹக்தாஃ	பக்தர்கள்
ஶ்ரஜயா ஃநிதாஃ	விசுவாசத்துடன்கூடினவர்களாய்
அநூதெவதாஃ	அன்னியதேவதைகளை
யஜஂதெ	ஆராதிக்கிறார்களோ
தெவி	அவர்களும்
அவிய்வூவஃகஂ*	கிரமமானமார்க்கந்தப்பி
மாமெவ	என்னையே
யஜஂதி	ஆராதிக்கிறார்கள்.

ஓ! குந்திபுத்திரா! எந்தபக்தர்கள் விசுவாசத்துடனே அந்நிய தேவதைகளை ஆராதிக்கிறார்களோ, அவர்களும் கிரமமான மார்க்கந் தப்பியென்னையே ஆராதித்தவர்களாகிறார்கள்.

(ஶ்ரீ) அன்னியதேவதைகளிடத்தில் பக்தியுள்ள யாதொரு ஜனங்கள் (பலன்கிடைக்கிறதென்கிற) நம்பிக்கையுடன்கூடி ஆராதிக்கிறார்களோ, அவர்களும் என்னையே ஆராதிக்கிறவர்களானாலும் அக்கியானமார்க்கமாய் ஆராதிக்கிறார்கள்.

(ரா) இந்திராதி தேவதைகளிடத்தில் பக்தி சிரத்தையோடு கூடின யாதொருஜனங்கள் அந்த தேவதைகளை ஆராதிக்கிறார்களோ, அவர்களுமென்னையே ஆராதிக்கிறார்கள். எப்படியென்றால், இந்திராதி தேவதைகளென்னுடைய சரீரமாகையாலும், இந்திராதிசப் தங்களுக்கு நானே விஷயனாகையாலும், அந்த தேவதாசரீர ஆராதனையானது சரீரியான என்னை யாராதித்ததாகிறது. ஆனால், அவர்கள் சாக்ஷாத்தாக ஆத்மாவான என்னை யாராதிக்கவுமில்லை; அந்த தேவதைகள் என்னுடைய சரீரமென்று தெரிந்து ஆராதிக்கவுமில்லை: ஆகையால், கிரமமான விதமாய் ஆராதிக்கவில்லை யென்று சொல்லப்பட்டது. (உங)

உச. அஹஂஹிஸவ்வயஜ்ஞாநாஂ ஹொக்தாசப்ரஹுரெவச।
நதுமாமஹிஜாநந்தி தத்வெநாதஶ்ச்யவந்திதெ॥

ஸவ்வயஜ்ஞாநாஂ ஹொக்தா	†	சகல யக்கியங்களைப் (அவிஸ்முதலியவைகளை) புஜிக்கிறவனும்

---

* (ஸ்ரீ) இதின், கஉ - வது அத்தியாயம், கஎ - வது சுலோகம் பார்க்க.

† (ஶ்ரீ) சிரௌத, ஸ்மார்த்த யக்கியங்கள்- (என்றால், சுருதியிலே விதிக்கப்பட்ட யக்கியமும், ஸ்மிருதியினால் விதிக்கப்பட்ட யக்கியமும்.)

ப்ரபு:	சுவாமியும் (யஜமானனும்) பலன்களைக் கொடுப்பவனும்
ச ஏவ ஹி	நானேயல்லவா
மாம்	என்னை
தத்த்வேந ந அபிஜாநந்தி	எதார்த்தமாக (ஜனங்கள்) அறிகிறதில்லை
அத:	ஆகையினாலே
தே	அவர்கள்
ச்யவந்தி	நழுவுகிறார்கள்.

சகல யக்கியபலன்களை யனுபவிப்பவனும், பலனைக்கொடுக்கிற சுவாமியும், நானே. ஜனங்கள் என்னை யெதார்த்தமாக வறிகிற தில்லை. ஆகையால், (அன்னியதேவதைகளைப் பூஜிக்கிற) அவர்கள் நழுவுகிறார்கள். (என்றால், புனர்ஜன்மத்தை யடைகிறார்கள்.) (௨௪)

---

௨௫. யாந்தி தேவவ்ரதா தேவாந் பித்ரூந் யாந்தி பித்ருவ்ரதா:।
பூதாநி யாந்தி பூதேஜ்யா யாந்தி மத்யாஜிநோऽபி மாம்॥

தேவவ்ரதா:	தேவதைகளை யுத்தேசித்து விரதங்களைச்செய்கிறவர்கள்
தேவாந்	தேவதைகளை
யாந்தி	அடைகிறார்கள்
பித்ருவ்ரதா:	பிதுருக்களைக்குறித்து விரதத்தைசெய்கிறவர்கள்
பித்ரூந்	பிதுருக்களை
யாந்தி	அடைகிறார்கள்
பூதேஜ்யா:	(விநாயகாதி) பூதங்களைப் பூஜிக்கிறவர்கள்
பூதாநி	பூதங்களை
யாந்தி	அடைகிறார்கள்
மத்யாஜிந: *	என்னைப்பூஜிக்கிறவர்களோ
மாம் †	என்னையே
யாந்தி	அடைகிறார்கள்.

தேவதைகளை யுத்தேசித்து விரதங்களைச் செய்கிறவர்கள் தேவதைகளையும், பிதுருக்களைக்குறித்து விரதங்களைச் செய்கிறவர்கள்

---

* (ஸ०) வைஷ்ணவா: = விஷ்ணுபக்தர்கள்.

† (ஸ்ரீ) நாசமற்ற பரமாத்மஸ்வரூபமான நாராயணனாகிய என்னை.

பிதுருக்களையும், விநாயகாதி (பூதக்கூட்டங்களின் பெயர். விக்கினேசுவராரல்ல) பூதங்களைப் பூஜிப்பவர்கள் அந்த பூதங்களையுமடைகிறார்கள். என்னைப் பூஜிப்பவர்கள் என்னையே யடைகிறார்கள். தேவதை முதலியவர்களை யடைகிறார்களென்றால், அந்த தேவதைகள் முதலியவர்களுடைய லோகத்தை யடைகிறார்களென்பது தாத்பரியம். இதின்-௭, வது அத்தியாயம், ௨௩-வது சுலோகம்பார்க்க.

(ரா) இந்திராதி தேவதைகளைக் குறித்து யக்ஞஞ் செய்கிறேனென்று சங்கற்பம் செய்துகொண்டும், பிதுருக்களைக்குறித்து சிராத்தாதிசெய்கிறே னென்று சங்கற்பஞ் செய்துகொண்டும், யக்ஷ ராக்ஷஸாதி பூதங்களைப் பூஜிக்கிறே னென்று சங்கற்பஞ்செய்துகொண்டும், தேவாதிசரீரியும், பரமாத்மாவும், வாசுதேவனும், பகவானுமான என்னை உபாசிக்கிறதாக சங்கற்பஞ் செய்துகொண்டும் இருக்கிறவர்களானா யுபாசிக்கிறார்களோ, அவர்களையே யடைகிறார்கள். (௨௫)

---

௨௬. 𑌪𑌤𑍍𑌰𑌂 𑌪𑍁𑌷𑍍𑌪𑌂 𑌫𑌲𑌂 𑌤𑍋𑌯𑌂 𑌯𑍋 𑌮𑍇 𑌭𑌕𑍍𑌤𑍍𑌯𑌾 𑌪𑍍𑌰𑌯𑌚𑍍𑌛𑌤𑌿।
𑌤𑌦𑌹𑌂 𑌭𑌕𑍍𑌤𑍍𑌯𑍁𑌪𑌹𑍃𑌤𑌮𑌶𑍍𑌨𑌾𑌮𑌿 𑌪𑍍𑌰𑌯𑌤𑌾𑌤𑍍𑌮𑌨𑌃॥

𑌯𑌃	எவன்
𑌮𑍇	என்பொருட்டு
𑌭𑌕𑍍𑌤𑍍𑌯𑌾*	பக்தியோடு
𑌪𑌤𑍍𑌰𑌂	துளசி முதலிய பத்திரத்தை
𑌪𑍁𑌷𑍍𑌪𑌂	புஷ்பத்தை
𑌫𑌲𑌂	பழத்தை
𑌤𑍋𑌯𑌂	ஜலத்தை
𑌪𑍍𑌰𑌯𑌚𑍍𑌛𑌤𑌿	கொடுக்கிறானோ (நிவேதனஞ்செய்கிறானோ)
𑌪𑍍𑌰𑌯𑌤𑌾𑌤𑍍𑌮𑌨𑌃 (𑌤𑌸𑍍𑌯) †	சுத்தமாயிருக்கிறமனதுள்ள அவனுடைய
𑌭𑌕𑍍𑌤𑍍𑌯𑍁𑌪𑌹𑍃𑌤𑌂	பக்தியினால்கொடுக்கப்பட்ட
𑌤𑌤𑍍	அதை (பத்திரபுஷ்பாதிகளை)

---

* (ரா) எனக்கு அர்ப்பணஞ் செய்யாவிட்டால் தன்பிராணதாரணமாகமாட்டாதென்கிற எண்ணத்தோடு.

† (ரா) பகவானுக் கர்ப்பணஞ் செய்வதையே பரமபிரயோசனமாக வெண்ணியிருக்கிற சுத்தமானமனதை யுடைய. (நீ,வி) வைராக்கியத்தையுடைய.

அஹம்* நான்

அஶ்நாமி† ஸ்வீகரிக்கிறேன்.

எவன் என்பொருட்டு பக்தியோடு பத்திரம், புஷ்பம், பழம், ஜலம், இவைகளை நிவேதனஞ் செய்கிறானோ, சுத்தமாயிருக்கிற மனதையுடையவனான அவனுடைய பக்தியினாலே கொடுக்கப்பட்ட அவைகளை நான் ஸ்வீகரிக்கிறேன் (சாப்பிடுகிறேன்.)

(வ்யா) பகவானைப் பூஜிக்க விசேஷதிரவியம் முதலானவைகள் சம்பாதிக்கவும், செலவுசெய்யவும், பிரயாசையடையவும், அவசியமில்லை. பலாபேக்ஷையன்றி பக்திபூர்வமாய் சுத்தமான மனதுடன் ஒருபக்தனால் கொடுக்கப்படும் வஸ்துக்கள் எவ்வளவு அற்பமானாலும், பகவான் அந்தவஸ்துக்களை அதிப்பிரியத்துடன் கிரகிக்கிறாரென்பது இதினால் வெளியிடப்பட்டது. விதுரர் அதிகப் பிரீதியுடன் ஸ்ரீகிருஷ்ணபகவானுக்குக் கஞ்சிகொடுத்த விஷயத்தில் பகவான் அடைந்த சந்தோஷத்தைப்பற்றி மகாபாரதம் உத்தியோக பருவத்தையும், ஸுதாமா - என்கிற மறுபெயருடைய குசேலர், அதிகப் பிரீதியுடன், கிருஷ்ணபகவானுக்கு அவல்கொடுத்த விஷயத்தில் பகவான் அடைந்த சந்தோஷத்தைப்பற்றி, பாகவதம் ௧௦-வது, ஸ்கந்தம் அக - வது, அத்தியாயத்தையும் பார்க்க. (உசு)

---

௨௭. யத்கரோஷி யதஶ்நாஸி யஜ்ஜுஹோஷி ததாஸி யத்।
யத்தபஸ்யஸி கௌந்தேய தத்குருஷ்வ மதர்பணம்॥ ‡

கௌந்தேய	ஓ! குந்திபுத்திரா!
யத்	எதை
கரோஷி	செய்கிறாயோ
யத்	எதை
அஶ்நாஸி	புஜிக்கிறாயோ
யத் ஜுஹோஷி	எதை ஹோமஞ் செய்கிறாயோ

---

* - † (தா) சர்வேசுவரனாயும், யாதொரு அபேக்ஷை முதலியவை யற்றவனாயு மிருந்தாலும், கிடைக்காதவஸ்து கிடைத்ததுபோல அங்கீகரிக்கிறேன். (இதற்கு ஆதாரம் மோக்ஷதருமத்திலுள்ள அடியில்கண்ட சுலோகம் "யா:க்ரியா:ஸம்ப்ரயுக்தா:ஸ்யுரேகாந்தகதபுத்திபி:। தா:ஸர்வா:ஶிரஸாதேவ:ப்ரதிக்ருஹ்ணாதி வை ஸ்வயம்" — ஏகாந்த பக்தியுள்ளவர்களால் (ஈசுவரன்பொருட்டு) எந்தக்கிரியைகள் சமர்ப்பிக்கப்படுகின்றனவோ, அவைகளை பகவான் சிரசினாலங்கீகரித்துக்கொள்ளுகிறார்.

‡ (வ்யா) இதின் ௩ - வது அத்தியாயம் ௩௦ - வது சுலோகம் பார்க்க.

யசு	எதை
ஒஜாஸி	தானஞ்செய்கிருயோ
யசு தவஸுஸி	எந்ததபசைச்செய்கிருயோ
தசு	அதை
ஊவணம்	எனக்கர்ப்பிதமாக
கூறுஷ	செய்.

ஓ! குந்திபுத்திரா! எதைச்செய்தாலும், எதைப் புஜித்தாலும், எந்த ஹோமம் செய்தாலும், எதைதானஞ்செய்தாலும், எந்த தபசு செய்தாலும் அதை எனக்கு அர்ப்பணமாகச் செய்.

(ஸ்ரீ) முந்திய சுலோகத்தில் சொல்லப்பட்டிருக்கிற புஷ்பாதிகளைச் சம்பாதிக்கச் சொற்பப்பிரயாசை யாவதுண்டு; அந்தபிரயாசை கூட அவசியமில்லை. எவனெவனுக்கு எதெது கிடைக்கிறதோ, எவனெதைச்செய்கிருனே, அதையெல்லாம் பகவானுக்கு அர்ப்பணமாய்ச் செய்யலாமென்பது கருத்து.

(ரா) லௌகிக வைதிக மான சகல விஷயங்களிலும் செய்யப்படும் காரியமெல்லாவற்றையும் பகவானுக்கு அர்ப்பணஞ்செய்யென்பது கருத்து. (உஎ)

உஅ. ஶுஹாஶுஹவெலெரெவம் ொக்ஷஸெகஊவயநெ:।
ஸநூாஸயொமயுக்தாத்தா விமுக்தொமாஉவெஷுஸி॥

ஏவம்	இவ்விதமாய்
ஸநூாஸயொமயுக்தாத்தா *	கருமங்களையென்னிடத்தி லொப்பிவிக்கிறதாகிய சந்நியாசத்தோடு கூடினவனுனல்
ஶுஹாஶுஹவெலெ:	சுபாசுபபலன்களுக்கு ஹேதுவான
கஊவயநெ:	கருமபெந்தங்களிலிருந்து
ொக்ஷஸெ	விடுபடுவாய்
விமுக்த:	(அப்படி) விடுபட்ட (நீ)
மாம்	என்னை
உவெஷுஸி †	அடைவாய்.

---

* (ஸூ) இதின் ௬ - வது அத்தியாயம் - ௨, ௧அ - வது அத்தியாயம் - ௨, இந்தச்சுலோகங்களினுல், ஸநூாஸம், என்பதின் அர்த்தம் விளக்கப்படுகிறது.

† (ஶ) ஜீவன் முக்தனுயிருந்து, இந்த தேகம் போன உடனே என்சுவரூபமாவாய்.

இவ்விதமாய்க் கருமங்களை என்னிடத்தி லொப்பிவிப்பாயாளு ல், சுபாசுபபலன்களுக்கு ஹேதுவான (புண்ணியபாப) கருமபெந் தத்திலிருந்து விடுபட்டு என்னை யடைவாய்.

(ரா) நீ என் சேஷபூதனென்றும், என்னால் ஏவப்படுகிறவ னென்றும், தெரிந்து சகலகருமங்களும் பகவதாராதன மென்கிற அநுசந்தானத்தோடு வைதிக லௌகிக கருமங்களைச் செய்துகொ ண்டு வந்தால், பெந்த நிவிருத்தியடைந்து மோக்ஷமடைவாய் என் பது கருத்து. (௨அ)

---

௨௯. 𑌸𑌮𑍋𑌹𑌂𑌸𑌰𑍍𑌵𑌭𑍂𑌤𑍇𑌷𑍁 𑌨𑌮𑍇𑌦𑍍𑌵𑍇𑌷𑍍𑌯𑍋𑌸𑍍𑌤𑌿𑌨𑌪𑍍𑌰𑌿𑌯𑌃।
𑌯𑍇𑌭𑌜𑌨𑍍𑌤𑌿𑌤𑍁𑌮𑌾𑌂𑌭𑌕𑍍𑌤𑍍𑌯𑌾 𑌮𑌯𑌿𑌤𑍇𑌤𑍇𑌷𑍁𑌚𑌾𑌪𑍍𑌯𑌹𑌮𑍍॥ *

𑌅𑌹𑌂 நான்
𑌸𑌰𑍍𑌵𑌭𑍂𑌤𑍇𑌷𑍁 சகலப்பிராணிகளிடத்திலேயும்
𑌸𑌮𑌃 சமமாயிருக்கிறவன்
𑌮𑍇 எனக்கு
𑌦𑍍𑌵𑍇𑌷𑍍𑌯𑌃 சத்துருவும்
𑌨 இல்லை
𑌪𑍍𑌰𑌿𑌯𑌃 இஷ்டனும்
𑌨𑌾𑌸𑍍𑌤𑌿 இல்லை
𑌯𑍇 யார்
𑌮𑌾𑌂 என்னை
𑌭𑌕𑍍𑌤𑍍𑌯𑌾 பக்தியினாலே
𑌭𑌜𑌨𑍍𑌤𑌿 பஜிக்கிறார்களோ
𑌤𑍇 அவர்கள்
𑌮𑌯𑌿 என்னிடத்தில்
(𑌵𑌰𑍍𑌤𑌨𑍍𑌤𑍇) இருக்கிறார்கள்
𑌅𑌹𑌮𑌪𑌿 நானும்
𑌤𑍇𑌷𑍁 அவர்களிடத்தில்
(𑌵𑌰𑍍𑌤𑍇) இருக்கிறேன்.

நான் சகலப்பிராணிகளிடத்திலும் சமமாயிருக்கிறேன். எனக் குச் சத்துருவுமில்லை. மித்திரனுமில்லை. யார் என்னை பக்தியினாலே பஜிக்கிறார்களோ அவர்கள் என்னிடத்திலிருக்கிறார்கள். நானும் அவர்களிடத்திலிருக்கிறேன்.

(ஶம்) (ஸ்ரீ) சகலப்பிராணிகளுக்கும் சமமாயிருக்கிற ஈசுவரன் அவருடைய பக்தர்களுக்குமட்டும் பலனைக்கொடுப்பது பக்ஷபாத

---

* (ஸ்வா) இதின் ௯ - வது அத், ௯ - ௩௦, பார்க்க.

மல்லவோ என்றால், அல்ல. அக்கினியானது சகலருக்கும் பொது வானாலும், அதை அடுத்துப் போனவனுடைய குளிரைப் போக்குகிறதும் அதை ஆசிரயித்தவனுக்கு வெளிச்சத்தைக் கொடுக்கிறதும் எப்படியோ, பொதுவான கற்பகவிருக்ஷமானது தன்னைவிரும்பி வந்தவனுக்குமட்டும் பலனைக்கொடுப்பது எப்படியோ, அப்படிப்போல பகவானுடைய மகிமையானது அவரையடுத்தவனை ரக்ஷிக்கும்.

(ரா) தேவ, மனுஷிய, பசு, பக்ஷிமுதலிய பிராணிகளில் நான் சமமாயிருக்கிறேன். அவர்களுடைய (ஜாதி) ஆகாரம், சுவபாவம், ஞானம், இவைகளினாலே இவன் சிரேஷ்டனென்று ஒருவனைச்சேர்த்துக்கொள்ளுகிற தில்லை. நிகிருஷ்டனென்று ஒருவனை விலக்குகிறதுமில்லை. (இதின்தாத்பரிய மென்னவென்றால், தேவதைகள் சிரேஷ்டர்கள் மனுஷியன் நிகிருஷ்டனென்பதும், மனுஷியன் சிரேஷ்டன் மிருகாதிகள் நிகிருஷ்டமென்பதும் பகவானுக்கில்லை யென்பது தான்.)

(ஐ) (ஸ்ரீ,வி) அவரவர்களுடைய பக்தி, துவேஷ மிதுகளுக்குத் தக்கபடி பலனைக் கொடுப்பதால், நான் பக்ஷபாதியல்ல. "அவர்கள் என்னிடத்தி லிருக்கிறார்கள்" என்றால், அவர்கள் என்னுடைய அதீனமா யிருக்கிறார்கள். "நான் அவர்களிடத்தி லிருக்கிறேன்" என்றால், நான் அவர்களுக்கு இஷ்டனாயும், பிரியனாயு மிருக்கிறேன். அல்லது அதீனனாயிருக்கிறேன். (உகூ)

---

௩௦. அபி சேத் ஸுது³ராசாரோ ப⁴ஜதே மாமநந்யபா⁴க் ॥
ஸாது⁴ரேவ ஸ மந்தவ்ய꞉ ஸம்யக்³வ்யவஸிதோ ஹி ஸ꞉ ॥

ஸுது³ராசாரோऽபி	அதிகதுராசாரமுடையவனானாலும்
அநந்யபா⁴க் *	அன்னியதேவதையைப் பஜிக்காதவனாய்
மாம் †	என்னை
ப⁴ஜதே சேத்	பஜிப்பானானால்
ஸ꞉	அவன்
ஸாது⁴꞉ ‡	தெளிவான (சுத்தமான)
வ்யவஸிதோ ஹி §	மனநிச்சயமுள்ளவனானதால்

---

* (மா) அன்னிய பக்தியற்றவனாய்.

† (ஸ்ரீ) நாராயணனாகிய என்னை.

‡ § (ஸ்ரீ) ஈசுவரபஜனை செய்வதினாலேயே நான் கிருதார்த்த னாகவேண்டுமென்கிற நிச்சயமுடையவன்.

§ (மா) சாதுநிச்சயமுள்ளவன். அதாவது, நல்ல நிச்சயம், அல்லது சாதுக்களுடைய நிச்சயமுள்ளவன்.

ஸ꞉	அவன்
ஸாயு-ரேவ*	சிரேஷ்டனாகவே
ஜ்ஞாதவ்ய꞉	தெரிந்துகொள்ளத்தக்கவன்.

அதிக துராசாரமுடையவனானாலும் அன்னிய தேவதைகளைப்பஜிக்காமல் என்னைப் பஜிப்பானானால் அவன் தெளிவான மனநிச்சயமுள்ளவனானதால், சிரேஷ்டனாகவே தெரிந்துகொள்ளத்தக்கவன்.

(ரா) வருணாசிரம தருமங்களுக்கு விரோதமாய் நடக்கிறதாகிய துராசாரமுடையவனானாலும், பஜனை தவிர வேறே பிரயோஜனமில்லை யென்கிற நிச்சயத்துடன் என்னைப் பஜிப்பானானால், அவன் வைஷ்ணவ சிரேஷ்டன். (ஸாது) ஜ்ஞாதவ்ய꞉=வெகுமானிக்கத் தகுந்தவன். முந்திய சுலோகங்களில் சொல்லப்பட்டிருக்கிற மகாத்மாக்களில் சேர்ந்தவன். நல்ல நிச்சயத்தோடு கூடினவன். இதின் தாத்பரிய மென்னவென்றால், சகல ஜகத்காரணனாயும், பரமாத்மாவாயும், சராசர சகலப் பிரபஞ்சத்திற்கும் சுவாமியாயுமிருக்கிற பகவானான நாராயணனானவர் எனக்கு குரு சிநேகிதர் போக்கிய வஸ்துக்கள், என்கிறது முதலிய நிச்சயத்துடனே என்னைப் பஜிக்கிறதினால் சிரேஷ்டன்.

(ம) (ஸ்ரீ,வி) சதாசாரமுள்ள சந்திரசூரியாதி தேவதைகளினம்சமான ரிஷிமுதலியவர்கள் தெய்வாதீனமாய் அதிகப்புண்ணியங்களைப் போக்கடிக்கும்படியான துராசாரமுள்ளவர்களாய் விட்டாலும், வேறே தேவதைகளைப் பஜிக்காமல், என்னையே பஜிப்பார்களாகில் அவர்களே சிரேஷ்டர்கள். ஏனென்றால், பகவத்தத்துவ நிச்சயமுள்ளவர்கள். (௩௦)

---

௩௧. க்ஷிப்ரம்஭வதி த⁴ர்மாத்மா ஶஶ்வச்சா²ந்திம்நிக³ச்ச²தி।
கௌந்தேயப்ரதிஜாநீஹி நமேப⁴க்த꞉ப்ரணஶ்யதி॥

(ஸ꞉)	அவன்
க்ஷிப்ரம்	சீக்கிரமாக
த⁴ர்மாத்மா†	தருமத்தில்மனமுடையவனாக
஭வதி	ஆகிறான்

---

* (ஸம) சதாசாரமுடையவனாகவே.

† (ரா) பஜனையிலேயே மனதுடையவனாக.

𑌶𑌶𑍍𑌵𑌤𑍍*	ஸ்திரமான
𑌶𑌾𑌨𑍍𑌤𑌿𑌂†	நிஷ்டையை (பிரம்மஞானத்தை)
𑌨𑌿𑌗𑌚𑍍𑌛𑌤𑌿‡	அடைகிறான்
𑌕𑍌𑌨𑍍𑌤𑍇𑌯	ஓ! குந்திபுத்திரா!
𑌮𑍇	என்னுடைய
𑌭𑌕𑍍𑌤𑌃	பக்தன்
𑌨 𑌪𑍍𑌰𑌣𑌶𑍍𑌯𑌤𑌿§	கெட்டுப்போகிறதில்லை
(𑌇𑌤𑌿)	இவ்விதமாய்
𑌪𑍍𑌰𑌤𑌿𑌜𑌾𑌨𑍀𑌹𑌿¶	பிரதிக்கினைசெய்.

முன்சொன்ன பக்தனானவன் சீக்கிரமாக தருமத்தில் மனமுடையவனாகிறான். ஸ்திரமான பிரம்மநிஷ்டையை யடைகிறான். ஓ! குந்திபுத்திரா! என்னுடைய பக்தன் கெட்டுப் போகிறதில்லை, என்பதாய்ப் பிரதிக்கினைசெய்.

(௨) (ஸ்ரீ,வி) இதில் சொல்லப்பட்டிருக்கிற பக்தன் தேவாம்ச முள்ளவன். (௩௧)

---

௩௨. 𑌮𑌾𑌂 𑌹𑌿 𑌪𑌾𑌰𑍍𑌥 𑌵𑍍𑌯𑌪𑌾𑌶𑍍𑌰𑌿𑌤𑍍𑌯 𑌯𑍇𑌽𑌪𑌿 𑌸𑍍𑌯𑍁𑌃 𑌪𑌾𑌪𑌯𑍋𑌨𑌯𑌃।
𑌸𑍍𑌤𑍍𑌰𑌿𑌯𑍋 𑌵𑍈𑌶𑍍𑌯𑌾𑌸𑍍𑌤𑌥𑌾 𑌶𑍂𑌦𑍍𑌰𑌾𑌸𑍍𑌤𑍇𑌽𑌪𑌿 𑌯𑌾𑌨𑍍𑌤𑌿 𑌪𑌰𑌾𑌂 𑌗𑌤𑌿𑌮𑍍॥

𑌪𑌾𑌰𑍍𑌥	ஓ! குந்திபுத்திரா!
𑌸𑍍𑌤𑍍𑌰𑌿𑌯𑌃	ஸ்திரிகளும் (பெண்களும்)
𑌵𑍈𑌶𑍍𑌯𑌾𑌃	வைசியர்களும்
𑌶𑍂𑌦𑍍𑌰𑌾𑌃 𑌅𑌪𑌿	சூத்திரர்களும்
𑌤𑌥𑌾	அப்படியே
𑌯𑍇	எவர்கள்
𑌪𑌾𑌪𑌯𑍋𑌨𑌯𑌃 ‖	நீசப்பிறவியாக
𑌸𑍍𑌯𑍁𑌃	இருக்கிறார்களோ

---

* - † - ‡ (ரா) சாசுவதமாயும், புனர் ஜநநமற்றதாயுமிருக்கிற, என்னுடையப்பிராப்திக்குத் தடையாயுள்ள துராசாரத்திலிருந்து, நிவிருத்தியை அடைகிறான். (ஸ்ரீ,வி) சாசுவதமான மோக்ஷத்தை யடைகிறான்.

§ (ரா) பரிபூர்ணமான பக்தியையுடையவனாகவாகிறான். (ஸ்ரீ,வி) நரகம் முதலிய அநர்த்தத்தை யடைகிறதில்லை.

¶ (ஶம்) நிச்சயமான பிரதிக்கினைசெய். (ஸ்ரீ) வாதஞ்செய்கிற சபையில் நகாரா அடித்துக்கொண்டும், கையை உயரவெடுத்துக்கொண்டும், துராசாரமுடையவனானாலும் என்பக்தன் கெட்டுப்போகிறதில்லை யென்று சத்தியஞ்செய்.

‖ (ஹா) உத்தம அதம ஜாதிகளின் சேர்க்கையாலுண்டானவர்களாக.

தெவி	அவர்களுங்கூட
மாம்	என்னை
வ்யபாஸ்ரித்ய	விசேஷமாகஸேவித்து (ஆராதித்து)
பராம்	உத்தமமான
கதிம்	கெதியை (பதவியை)
யாந்தி	நிச்சயமாடைகிருர்கள்.

ஓ! குந்திபுத்திரா! ஸ்திரிகளும், வைசியர்களும், சூத்திரர்களும், அப்படியே, எவர்கள் நீசப்பிறவியா யிருக்கிருர்களோ அவர்களுங்கூட என்னை ஆராதித்து உத்தமமான கெதியை நிச்சயமாயடைகிருர்கள்.

(ஸ்ரீ) வேதாத்தி யயனமில்லாத ஸ்திரி சூத்திரர்களும் பயிர்த் தொழில்செய்யும் வைசியரும் என்பது தாத்பரியம்.

(ஸ) (ரா) (ஸ்ரீ,வி) பாபயோநய: = பாப ஜன்மத்தையுடைய ஸ்திரிகளும், வைசியர்களும், சூத்திரர்களும், என்று தாத்பரியம். (இம்மூவருக்கும் பாபயோநய: என்பதை விசேஷணமாய் வைத்திருக்கிருர்கள்.) (௩௨)

---

௩௩. கிம் புநர்ப்ராஹ்மணா: புண்யா பக்தா ராஜர்ஷயஸ்ததா।
அநித்யமஸுகம் லோகமிமம் ப்ராப்ய பஜஸ்வ மாம்॥

புண்யா:*	புண்ணியவான்களாயும்
பக்தா:	பக்தியுடையவர்களாயுமுள்ள
ப்ராஹ்மணா:	பிராமணர்களும்
ததா	அப்படியே
ராஜர்ஷய:	இராஜரிஷிகளும்
கிம் புந: (வக்தவ்யம்)	உத்தம கெதியையடைவார்க ளென்று சொல்லவும் வேண்டுமோ
அநித்யம்	நிலையற்றவும்
அஸுகம்	சுகமற்றவுமான
இமம் லோகம் †	இந்தஉலகத்தை அல்லது தேகத்தை
ப்ராப்ய	அடைந்து (அடைந்திருக்கிறநீ)
மாம்	என்னை
பஜஸ்வ	பஜிக்கக்கடவாய்.

---

* (ஸ) (ரா) புண்ணியஜன்மங்களை யுடையவர்கள்.

† (ஸ) இந்த மனுஷியலோகத்தை. அதாவது, புருஷார்த்த சாதனமான மனுஷிய ஜன்மத்தை.

(ஸ்திரி, சூத்திராதிகளே நற்கெதியடைவார்களாகில்) புண்ணியவான்களாயும், பக்தியுடையவர்களாயு முள்ள பிராமணர்களும், அப்படியே இராஜரிஷிகளும், உத்தமகெதியை யடைவார்களென்று சொல்லவேண்டுமோ? நிலையற்றவும், சுகமற்றவுமான இந்த வுலகத்தை யடைந்திருக்கிற நீ என்னை பஜனைசெய்.

(மீ,வி) (இந்தச்சுலோகத்தை முந்திய சுலோகத்துடன் சேர்த்து அந்வயஞ் செய்திருக்கிறார். அதாவது) பாபத்தினால் ஸ்திரி ஜன்மமடைந்த புருஷர்களும், வைசிய சூத்திர ஜன்மமடைந்த பிராமணர்களும், பகவத் பக்தியினா லுத்தமகதியை யடைவார்கள். சுவபாவத்தினால் சூத்திராதி தாழ்ந்தவருணத்தார்களே பகவத் பக்தியினால் பிராமண, க்ஷத்திரிய, ரிஷிமுதலிய, உயர்ந்த பிறப்பையடைந்து கதியடையும்பக்ஷத்தில் பாபத்தினால் தாழ்ந்த ஜன்மமடைந்த, உயர்ந்த வருணத்தாராகிய பகவத் பக்தர்களுக்கு நற்கெதியில் சந்தேகமென்ன, "ஸ்த்ரியோவைஶ்யா:" என்கிறவிடத்தில் சுவபாவத்தில் புருஷன் முதலியவர்களா யிருந்து, பாவத்தினால் ஸ்திரி முதலிய ஜன்மமடைந்தவர்கள் என்று அர்த்தமேயன்றி சுவபாவத்திலேயே ஸ்திரி முதலியவர்களென் றர்த்தமல்ல. "நஸ்த்ரியோயாந்திவைபும்ஸ்த்வம் ஸ்வபாவாதேவயா:ஸ்த்ரிய:" என்ற பிரமாணத்தினால் சுவபாவத்தில் ஸ்திரிகளுக்குப் புருஷஜன்மங் கிடையாது. (௩௩)

---

௩௪. மந்மநாப⁴வமத்³ப⁴க்தோ மத்³யாஜீமாம்நமஸ்குரு।
மாமேவைஷ்யஸியுக்த்வைவ மாத்மாநம்மத்பராயண:॥

மந்மநா: — என்னிடத்தில்மனதைவைத்தவனும்
மத்³ப⁴க்த: — என்னிடத்தில்பக்தியுடையவனும்
மத்³யாஜீ — என்னையாராதிக்கிறவனும்
ப⁴வ — ஆகக்கடவாய்
மாம் — என்னை
நமஸ்குரு — நமஸ்காரஞ்செய்
ஏவம் — இவ்விதமாய்
மத்பராயண: — என்னைச்சரணமடைந்தவனாய்
ஆத்மாநம் — மனசை
(மயி) — என்னிடத்தில்
யுக்த்வா — வைத்து
மாமேவ — என்னையே
ஏஷ்யஸி — அடைவாய்.

என்னிடத்தில் மனதை வைத்தவனாகவும், என்னிடத்தில் பக்தியை யுடையவனாகவும், என்னை யாராதிக்கிறவனாகவு மாகக்கடவாய். என்னை நமஸ்காரஞ்செய். இவ்விதமாய் சரணமடைந்தவனாய் மனசை என்னிடத்தில் வைத்தாயானால், என்னையே யடைவாய்.

(ஸ0) ஏவம் = இவ்விதமாய், மத்பராயணঃ=என்னைச் சரணமடைந்தவனாய், யுக்த்வா = சித்தத்தை நிற்கும்படிசெய்து, ஆத்மாநம்= (உன்) ஆத்மாவாகிய், மாமேவ=என்னையே, ஏஷ்யஸி=அடைவாய்.

(ஸா) மந்நாம் = சர்வேசுவரன், குற்றமற்றவன், அநந்த கல்யாண குணமுடையவன், சர்வக்ஞன், சத்தியசங்கற்பன், ஜகத்காரணன், பரப்பிரம்மம், புருஷோத்தமன், அரவிந்தாக்ஷன், நீலமேக வண்ணன், ஒரேகாலத்தி லுதயமான அனேக சூரியர்களுடைய பிரகாசத்தைவிட அதிகப்பிரகாசமுள்ளவன், மகாஅழகுள்ளவன், சிரேஷ்டமான நான்குகைகளை யுடையவன், மின்னற்கொடிபோலொத்த பீதாம்பரந் தரித்தவன், நிர்மலமான நவரத்தினங்களாலிழைத்த கிரீடகுண்டல ஹார கேயூர கடகங்கள் முதலிய ஆபரணங்களைத் தரித்தவன், அபாரகாருண்ணியம், சௌந்தரியம், நன்னடை, மதுரவாக்கு, கெம்பீரம், உதாரத்துவம், பக்தவாச்சல்லியம், இது முதலிய அநேககுண சாகரன், சரணமடையத் தகுந்தவன், சர்வசுதந்திரன் ஆகிய என்னிடத்தில் ஒருபாத்திரத்திலிருந்து மற்றொருபாத்திரத்தில் எண்ணெயைவிட்டால் அந்த எண்ணெய்த் தாரையானது இரண்டு பாத்திரத்திற்கும் மத்தியி லிடைவிடாமல் ஒரேதாரையா யிருப்பதுபோல மனசை வைத்தவனாய், மத்யாஜீபவ= உனக்கிஷ்டமான சகல வஸ்துக்களையு மெனக்கு ஒப்பிவித்துவிடு. மாம் நமஸ்குரு = பரமாத்மாவாயும் சர்வசேஷியாயுமிருக்கிற என்னிடத்தில் எப்போதும் அதிக வணக்கத்துடனிரு. மத்பராயணঃ =என்னையே எப்போதும்ஆசிரயித்திரு. என்பதுதாத்பரியம். (௩௪)

ஓம் தத்ஸதிதி ஸ்ரீமத்பகவத்கீதாஸூபநிஷத்ஸு ப்ரஹ்மவித்யாயாம் யோகஶாஸ்த்ரே ஸ்ரீக்ருஷ்ணார்ஜுநஸம்வாதே ராஜவித்யா ராஜகுஹ்யயோகோ நாம நவமோऽத்யாயঃ.

ஸ்ரீக்ருஷ்ணாய பரப்ரஹ்மணே நமঃ.

இராஜவித்தியா இராஜகுஹ்யயோகமென்கிற ஒன்பதாவது அத்தியாயம் முற்றிற்று.

𑌶𑍍𑌰𑍀𑌃.

𑌅𑌥 𑌦𑌶𑌮𑍋𑌽𑌧𑍍𑌯𑌾𑌯𑌃.

பத்தாவது அத்தியாயம்.

𑌶𑍍𑌰𑍀𑌭𑌗𑌵𑌾𑌨𑍁𑌵𑌾𑌚.

க. 𑌭𑍂𑌯 𑌏𑌵 𑌮𑌹𑌾𑌬𑌾𑌹𑍋 𑌶𑍃𑌣𑍁 𑌮𑍇 𑌪𑌰𑌮𑌂 𑌵𑌚𑌃।
𑌯𑌤𑍍𑌤𑍇𑌽𑌹𑌂 𑌪𑍍𑌰𑍀𑌯𑌮𑌾𑌣𑌾𑌯 𑌵𑌕𑍍𑌷𑍍𑌯𑌾𑌮𑌿 𑌹𑌿𑌤𑌕𑌾𑌮𑍍𑌯𑌯𑌾॥

𑌮𑌹𑌾𑌬𑌾𑌹𑍋	ஓ! தோள்வலியுடையவனே!
𑌪𑍍𑌰𑍀𑌯𑌮𑌾𑌣𑌾𑌯*	பிரீதியோடுகூடியிருக்கிற
𑌤𑍇	உனக்கு
𑌹𑌿𑌤𑌕𑌾𑌮𑍍𑌯𑌯𑌾†	நன்மைசெய்யவேண்டுமென்றஉத்தேசத்தினல்
𑌭𑍂𑌯𑌏𑌵	மறுபடியும்
𑌯𑌤𑍍 𑌵𑌚𑌃	எந்தவாக்கியத்தை
𑌅𑌹𑌂	நான்
𑌵𑌕𑍍𑌷𑍍𑌯𑌾𑌮𑌿	சொல்லப்போகிறேனே
𑌮𑍇	என்னுடைய
𑌪𑌰𑌮𑌂‡	சிரேஷ்டமான
(𑌤𑌤𑍍𑌵𑌚𑌃)	அந்தவாக்கியத்தை
𑌶𑍃𑌣𑍁	கேள்.

ஓ! அர்சுன! பிரீதியோடு கூடியிருக்கிற வுனக்கு நன்மையைக் கருதினவனய், மறுபடியு மெந்தவாக்கியத்தை நான்சொல்லுகிறேனே, என்னுடைய சிரேஷ்டமான அந்தவாக்கியத்தைக்கேள். (க)

உ. 𑌨 𑌮𑍇 𑌵𑌿𑌦𑍁𑌃 𑌸𑍁𑌰𑌗𑌣𑌾𑌃 𑌪𑍍𑌰𑌭𑌵𑌂 𑌨 𑌮𑌹𑌰𑍍𑌷𑌯𑌃।
𑌅𑌹𑌮𑌾𑌦𑌿𑌰𑍍𑌹𑌿 𑌦𑍇𑌵𑌾𑌨𑌾𑌂 𑌮𑌹𑌰𑍍𑌷𑍀𑌣𑌾𑌂 𑌚 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌶𑌃॥

---

* (ஶ௦) என்வார்த்தையைக்கேட்டு, அமிருதபானம் செய்தவன்போல் சந்தோஷிக்கிற. (ரா) என் மகிமைகளைக் கேட்டு, பிரீதியடைந்திருக்கிற. (ம) (ஶ்ரீ,வி) என்வார்த்தையைக்கேட்டு சந்தோஷித்திருக்கிற.

† (ரா) பக்தி அதிக விருத்தியாகிறதினலே யுண்டாகும்பலனை நீ யடையவேண்டுமென்கிற இச்சையினலே.

‡ (ஶ௦) பரமாத்ம சுவரூபத்தைப் பிரகாசிப்பிவிக்கிற. (ரா) என்னுடைய மகிமையை யதிகமாய்த் தெரிவிக்கிற.

மே	என்னுடைய
ப்ரபவம்*	உத்தமமானஅவதாரமகிமையை
ஸுரகணா:	தேவசமூகங்கள் (தேவக்கூட்டங்கள்)
நவிது:	அறியவில்லை
மஹர்ஷய:	மகரிஷிகளும்
ந (விது:)	அறியவில்லை
ஹி	ஏனென்றால்
அஹம்	நான்
தேவாநாம்	தேவதைகளுக்கும்
மஹர்ஷீணாஞ்ச	மகரிஷிகளுக்கும்
ஸர்வச:	எல்லாவிதங்களினாலே
ஆதி:	காரணமாயிருக்கிறேன்.

என்னுடைய உத்தமமான அவதார மகிமையை தேவதைகளும் மகரிஷிகளும் அறியவில்லை. ஏனென்றால், நான் அவர்களுக்கு எல்லாவிதத்திலும் காரணமாயிருக்கிறேன்.

(ரா) தேவதைகளும் ரிஷிகளும் கண்ணுக்குக் காணாதவஸ்துக்களையும், சென்றகாலம் வரும் காலங்களில் நடந்த, நடக்குஞ் சங்கதிகளையும், அறிய சக்தியுள்ளவர்கள். அவர்களுடைய ஞானமும், சக்தியும் மற்றவர்களைவிட அதிகமானது. அப்படியிருந்தும் அவர்கள் என்னுடைய நாம கரும சுவரூப சுவபாவாதி மகிமைகளை அறியவில்லை. ஏனென்றால், அவர்களுக்கு நான் ஆதிகாரணமாயிருக்கிறேன். என்னால் கொடுக்கப்பட்ட அவர்களுடைய ஞானாதிகள் அற்பமானவை. என்னுடைய சகல மகிமைகளையு மறியப்போதுமானவையல்ல, என்பது தாத்பரியம். (உ)

---

௩. யோமாமஜமநாதிஞ்ச வேத்திலோகமஹேச்வரம்।
அஸம்மூடஸ்ஸ மர்த்யேஷு ஸர்வபாபை: ப்ரமுச்யதே॥

ய:	எவன்
மாம்	என்னை
அநாதிம்†	ஆதியற்றவனென்றும்

* (ஶ்ரீ) (என்னுடைய) பிரபுசக்தியி னதிசயம் அல்லது உற்பத்தியை.

† (ரா) ஆதியற்றவனென்பது மல்லாமல், பிறப்பற்றுப்போன முக்தாளைப்பார்க்கிலும் வேறானவன். முக்தாளுக்குப் பிறப்பற்றுப்போனது, முக்தியை யடைந்தபின்பேயன்றி அவர்கள்அநாதியாய்ப்பிறப்பற்றவர்களல்ல. (ஶ) (மீ,வி) அநாதி—

அஜம்*	பிறப்பற்றவனென்றும்
லோகமஹேஶ்வரம்†	சகலஉலகத்திற்குமீசனென்றும்
வேத்தி	அறிகிருனே
ஸ꞉	அவன்
மர்த்யேஷு	மனிதர்களிலே
அஸம்மூட⁴꞉	அக்கியானமில்லாதவன்
ஸர்வபாபை꞉	சகலபாபங்களிலிருந்து
ப்ரமுச்யதே	விடுபடுகிருன்.

எவன் என்னை ஆதியற்றவன், பிறப்பற்றவன், சகல உலகத்திற்குமீசன், என்று அறிகிருனே, அவன் மனிதர்களிலே அக்கியானமில்லாதவன்; சகலபாபங்களிலிருந்து விடுபடுகிருன். (என்ருல், இவ்விதமாகத் தியானித்து வந்தால், கருமபந்தத்திலிருந்து விடுபடுவானென்பது கருத்து.) (௩)

---

௪. பு³த்³தி⁴ர்ஜ்ஞாநமஸம்மோஹ꞉ க்ஷமா ஸத்யம் த³ம꞉ ஶம꞉।
ஸுக²ம் து³꞉க²ம் ப⁴வோऽபா⁴வோ ப⁴யம் சாப⁴யமேவ ச॥

௫. அஹிம்ஸா ஸமதா துஷ்டிஸ்தபோ தா³நம் யஶோऽயஶ꞉।
ப⁴வந்தி பா⁴வா பூ⁴தாநாம் மத்த ஏவ ப்ருத²க்³விதா⁴꞉॥

பு³த்³தி⁴꞉‡	நன்மைதீமைகளி னறிவு
ஜ்ஞாநம்§	ஆத்மசுவரூபஞானம்

அந - ஆதி - அந=சகல லோகங்களையும் சேஷ்டிப்பிக்கிறவன். ஆதி=சகல உலகங்களுக்கும் காரணன். (ஸ்ரீ,வி) அல்லது அந = முக்கியப் பிராணனுக்கும் (வாயுவுக்கும்) ஆதி = காரணன்.

* (ரா) பிறப்பற்றவனுமல்லாமல், உற்பத்தியையுடைய அசேதன வஸ்துக்கள், சமுசாரியான சேதனவஸ்துக்கள், இவைகளுக்கும் வேருனவன்.

† (ரா) (பிரம்மா - இந்திரன் முதலிய) லோகாதி பதிகள் கருமங்களினுலே ஒவ்வொரு காலங்களிலே ஒவ்வொரு லோகாதி பத்தியத்தை யடைந்தார்கள்; அப்படியே யோகிகள் அணிமாதி அஷ்ட ஐசுவரியங்களை அடைந்தார்கள். பகவானே, அநாதியாய் சகலலோகங்களுக்கும் அந்த லோகாதிபதிகளுக்கும் ஈசுவரன் என்றும்.

‡ (மா) சூக்ஷ்ம வஸ்துக்களைக் கிரகிக்கிற அந்தக் கரணத்தினுடைய சாமர்த்தியம். (ரா) மனதினுடைய நிருபண சாமர்த்தியம் (ஷ) (ஸ்ரீ,வி) காரியா காரியங்களை நிச்சயிக்கிறது.

§ (மா) ஆத்மாமுதலிய வஸ்துக்களைத் தெரிந்துகொள்ளுகிற அறிவு. (ரா) சித சித் - வஸ்துக்களுடைய நிச்சயம். (ஷ) அறிவு (ஸ்ரீ,வி) சாமான்னியஞானம்.

அஸம்மோஹ꞉*	மோகமின்மை
க்ஷமா†	பொறுமை
ஸத்யம்‡	சத்தியம் (உண்மை)
தம꞉§	வெளியிந்திரியங்களையடக்கல்
ஶம꞉¶	அந்தக்கரணத்தையடக்குதல்
ஸுகம்	சுகம்
து꞉கம்	துக்கம்
பவ꞉+	உற்பத்தி
அபாவ꞉×	நாசம்
பயம்∴	பயமும்
அபயமேவச	பயநிவிருத்தியும்
அஹிம்ஸா	பிறருக்குத்துன்பஞ்செய்யாமை
ஸமதா	(சத்துரு மித்திராளிடத்தில்) சமமாயிருப்பது
துஷ்டி꞉$	(கிடைத்தவளவில்) சந்தோஷம்

* (ஶம்) தெரியவேண்டிய வஸ்துக்களைச் செவ்வையாய்த் தெரிந்துகொள்ளுதல். (ரா) பிரமை நிவிருத்தி. (ஸ்ரீ,வி) காரியங்களி லிச்சையின்மை. அல்லது, மித்தியாக்கியானவின்மை.

† (ஶம்) (ரா) அவமானம் நேரிட்டாலும், அதினால் மனசு விகாரப்படாமை. (ஸ்ரீ,வி) துவேஷமற்றிருப்பது மல்லாமல், அபகாரம் செய்தாலும் கூட உபகாரமே செய்வது.

‡ (ஶம்) (ரா) தான் கேட்டு, பார்த்து, அநுபவித்திருக்கிறதைப் பிறருக்குச் சரியாய் சொல்வது (ஸ்ரீ,வி) உண்மையான ஞானத்துடன் அநுஷ்டானஞ் செய்வது. அல்லது, உண்மையானவசனம்.

§ (த) (ஸ்ரீ,வி) இந்திரிய நிக்கிரகம்.

¶ (ஶ) (ஸ்ரீ,வி) பகவன்னிஷ்டை.

\+ (ரா) அநுகூலமான அநுபவத்தினா லுண்டாகிய மனநிலைமை.

× (ரா) பிரதிகூலமான அநுபவத்தினா லுண்டாகிய மன ஓய்வு. (ஸ்ரீ,வி) பாவ꞉=இருப்பு.

∴ (ரா) இனி வரப்போகிற துக்கத்திற்கு ஏதுவான வஸ்துக்களைப் பார்ப்பதினா லுண்டாகும் துக்கம்.

$ (ஶம்) கிடைத்தவளவில் திருப்தி யடைதல். (ரா) காணப்படும் சகல ஆத்மாக்களிடத்திலும் சந்தோஷப்படுதல்.

தபஃ*	தபசு
தாநம்†	(ஸத்பாத்திரத்தில்) தானஞ்செய்தல்
யஶஃ‡	கீர்த்தி
அயஶஃ§	அபகீர்த்தி
ப்ருதக்விதாஃ	நானுவிதங்களான
பாவாஃ	(மேல்கண்ட புத்திமுதல் அபகீர்த்தி வரையிலுள்ள) வஸ்துக்கள்
பூதாநாம்	பிராணிகளுக்கு
மத்த ஏவ¶	என்னாலேயே
பவந்தி‖	உண்டாகின்றன.

புத்தி, ஞானம், மோகமின்மை, பொறுமை, சத்தியம், இந்திரியநிக்கிரகம், அந்தக்கரண நிக்கிரகம், சுகம், துக்கம், உற்பத்தி, நாசம், பயம், அபயம், துன்பஞ்செய்யாமை, சமமாயிருத்தல், சந்தோஷம், தபசு, தானம், கீர்த்தி, அபகீர்த்தி இவைகள் பிராணிகளுக்கு என்னாலேயே யுண்டாகின்றன. (௪-௫)

சூ. மஹர்ஷயஃ ஸப்த பூர்வே சத்வாரோ மநவஸ்ததா।
மத்பாவா மாநஸா ஜாதா யேஷாம் லோக இமாஃ ப்ரஜாஃ॥

பூர்வே	பூர்வீகாளான (முன்னோர்களான)
ஸப்த மஹர்ஷயஃ	(பிருகுமுதலிய) ஏழுரிஷிகளும்
ததா	அப்படியே

---

* (ஶம்) இந்திரியங்களை யடக்கி தேகத்தை வருத்துகிற விரதங்களைச் செய்தல். (ரா) ஏற்பட்டிருக்கிற போகங்களைக் குறைத்து சாஸ்திரப்படி விரதங்களினுல் தேகத்தை வருந்தச்செய்தல். (ஸ்ரீவி) பிரம்மசாரி விரதமுதலியவை.

† (ஶம்) தனக்குண்டாயிருக்கிற வஸ்துக்களில், தன்சக்திக் கியன்றமாத்திரம் தானஞ்செய்தல். (ரா) தனக்குச் சுகத்தைக் கொடுக்கிறதாகிய தன் சொந்தமான வஸ்துக்களைப் பிறருக்குக் கொடுத்தல். (ஸ்ரீ.வி) தருமமாய் சம்பாதித்த வஸ்துக்களைப் பிறருக்குக்கொடுத்தல்.

‡ (ஶம்) புண்ணியத்தினு லுண்டான கீர்த்தி. (ரா) பிறர் நல்லவனென்று சொல்லுதல்.

§ (ஶம்) பாபத்தினு லுண்டான அபகீர்த்தி (ரா) பிறர் துஷ்டனென்று சொல்லுதல்.

¶ (ரா) என் சங்கற்பத்தினுலேயே.

‖ (ஶம்) கருமானுசாரமா யுண்டாகின்றன.

ஐக்வார: மநவ:	(சாவர்ணிமுதலிய) நான்குமனுக்களும்
மாநஸாஜாதா:	(என்னுடைய) மனச் சங்கற்பத்தினாலு ண்டானவர்கள்
மத்பாவா:	என்னுடையத் தியானத்தை யுடையவர்கள் அல்லது என்னுடைய விஷ்ணுசம்பந்தமானசாமர்த்தியமுடையவர்கள்
லோகே	உலகத்திலே
இமா: ப்ரஜா:	இந்தப் பிரஜைகளெல்லாம்
யேஷாம்	எவர்களுடையவர்களோ (எந்தரிஷிகள் மனுக்களாலுண்டானவர்களோ.)

பூர்வீகாளான ஏழுரிஷிகளும் அப்படியே மனுக்களும் என்னுடைய மனச்சங்கற்பத்தினு லுண்டானவர்கள். என்னுடையத் தியானத்தை யுடையவர்கள். அல்லது, என்னுடைய விஷ்ணுசம்பந்தமான சாமர்த்தியமுடையவர்கள். அவர்களாலேயே இந்த உலகத்திலுள்ள சகலப் பிரஜைகளு முண்டானார்கள்.

(ஸ்ரீ) லோகேஇமா:ப்ரஜா: = உலகத்திலுள்ள பிரஜைகளெல்லாம், யேஷாம் = எவர்களுடைய சம்பந்தமாய், (எவர்களிடத்திலிருந்து,) ஜாதாவர்த்ததே = உண்டாயிருக்கிறார்களோ - தே = அந்த ஸப்தமஹர்ஷய: = ஏழுரிஷிகளும், பூர்வே = அவர்களுக்கு முந்தியவர்களான, ஐக்வார: = ஸநகாதிநால்வரும், ததா = அப்படியே, மநவ: = சுவாயம்புவர்முதலிய மனுக்களும், மத்பாவா:=என்னுடைய பிரபாவத்தை யுடையவர்களாய், மாநஸாஜாதா: = இரண்ணிய கர்ப்பரூபனான என்மனச்சங்கற்பத்தினு லுண்டானவர்கள். இவர்கள் உலகங்களைப் புத்திர, பௌத்திர, சிஷியாதி மூலமாய் சிருஷ்டித்தார்கள் என்பது கருத்து.

(மா) பூர்வீகர்களும், கடந்துபோன மனுவந்தரத்திலிருந்தவர்களுமான பிருகுமுதலான வேழுரிஷிகளை எப்போதும் சிருஷ்டி நடந்துவரவேண்டியதற்காக பிரம்மாவானவர் மனசினாலே சிருஷ்டித்தார். சிருஷ்டியான பிரஜைகளின் சம்ரக்ஷணார்த்தம் நான்கு மனுக்களையும் பிரம்மாவானவர் மனசினாலேயே சிருஷ்டித்தார். சிருஷ்டிகாலம் தொடங்கி பிரளயகாலம் வரையில் அந்த ஏழு ரிஷிகள் சிருஷ்டித்துக்கொண்டும், அந்த நான்கு மனுக்கள், சிருஷ்டியான பிரஜைகளை சம்ரக்ஷணை செய்துகொண்டும், வருகிறார்கள். மத்பாவா: = அவர்கள் என்னுடைய சங்கற்பத்தை யநுசரித்து நடப்பவர்கள்.

(௭) (ஸ்ரீ,வி) ஸப்தர்ஷய:பூர்வே = பூர்வீகர்களான "ஸப்தர்ஷய: ... ... " என்றபடி மரீசி, அத்திரி, அங்கிரஸ், புலஸ்தியர், புலகர் * கிரது, வசிஷ்டர், இந்த ஏழுரிஷிகளும், சத்வார: மநவ: பூர்வே = பூர்வீகர்களான சுவாயம்புவர், சுவாரோசிஷர், ரைவதர், உத்தமர், இந்நான்கு மனுக்களும், மத்பாவா: மாநஸா ஜாதா:= என்னுடைய மனச்சங்கற்பத்தால் என்னிடத்திலிருந்து பிறந்தவர்கள். இவர்கள் சதுர்முகப்பிரம்மாவி னிடத்திலிருந்து பிறந்ததாகச்சொல்லும் புராணுதிகளுக்கு, பிரம்மாவினுடைய அந்தரியாமியான நான் பிரம்மா மூலமா யுண்டாக்கினே னென்பது தாத்பரியம்.

(ஸா) மனுக்கள் பதினுன்கு பெயர்கள். அவர்களில் நாலுபெயர்களைப் பற்றி மட்டும் மேலாகச் சொல்லப்பட்டிருக்கிற தாகையாலவர்களுடைய பெயர்களும் மற்றவர்களுடைய பெயர்களும் அடியில் குறிப்பிடப்படுகின்றன. (௧) சுவாயம்புவர், இவர் வெளியிட்ட ஸ்மிருதிதான் இந்நாள்வரை மனுஸ்மிருதி என்று பிரசித்தமாய் வழங்கிவருகிறது. (௨) சுவாரோசிஷர், (௩) உத்தமர், (௪) தாமஸர், (௫) ரைவதர், (௬) சாக்ஷுஷர், (௭) வைவசுவதர், இவருடைய மனுவந்தரம் தான் இப்போது நடக்கிறது. இனி வரப்போகிற மனுக்களாவன—(௮) சாவர்ணி, (௯) தக்ஷஸாவர்ணி, (௧௦) பிரம்மசாவர்ணி, (௧௧) தருமசாவர்ணி, (௧௨) ருத்திரசாவர்ணி, (௧௩) ரௌச்சியர், (௧௪) ஹௌத்தியர். விஷ்ணுபுராணம் மூன்ருவது அம்சம், ௧ - ௨ - அத்தியாயங்களைப் பார்க்க. (௬)

---

௭. ஏதாம் விபூதிம் யோகஞ்ச மம யோ வேத்தி தத்த்வத:।
ஸோऽவிகம்பேந † யோகேந யுஜ்யதே நாத்ர ஸம்ஶய:॥

மம　　என்னுடைய
ஏதாம்　　மேற்சொன்ன (பிருகுவாதி)
விபூதிம் ‡　　விபூதிருபத்தையும்

---

* (ஸா) விஷ்ணுபுராணம் முதலாவது அம்சம் ௭ - வது அத்தியாயத்தில் இந்தப் புலகரைச்சொல்லவில்லை மற்ற ௬ - பெயர்களையும் பிருகு, தக்ஷர், நாரதர், இம்மூவரையும் சேர்த்து ஒன்பது பெயர்கள் சொல்லப்பட்டிருக்கிருர்கள். இவர்கள் நவப்பிரஜாபதிகளாக சொல்லப்பட்டிருக்கிருர்கள்.

† (ரா) அவிகம்ப்யேந - என்றுபாடம். ஒருவராலும் அசைக்கக்கூடாத என்று அர்த்தம்.

‡ (ஶம) விஸ்தாரம். (ரா) சிருஷ்டிமுதலிய பிரவிருத்தி. (ஸ்ரீ,வி) அநேக விபூதிருபங்கள்.

𑌯𑍋𑌗𑌂𑌚*	(சர்வக்கியத்துவம் முதலிய) யோகைசுவரியத்தையும்
𑌤𑌤𑍍𑌤𑍍𑌵𑌤𑌃	வாஸ்தவமாக
𑌯𑌃	எவன்
𑌵𑍇𑌤𑍍𑌤𑌿	அறிகிருனோ
𑌸𑌃	அவன்
𑌅𑌵𑌿𑌕𑌮𑍍𑌪𑍇𑌨	சலிக்காத அல்லது சமுசயமற்ற
𑌯𑍋𑌗𑍇𑌨†	தெளிவானஞானத்தோடு
𑌯𑍁𑌜𑍍𑌯𑌤𑍇	கூடினவனுகிருன்
𑌅𑌤𑍍𑌰	இந்தவிஷயத்தில்
𑌸𑌂𑌶𑌯𑌃	சந்தேகமானது
𑌨	இல்லை.

என்னுடைய மேற்சொன்ன விபூதி ரூபத்தையும், யோகைசுவரியத்தையும் வாஸ்தவமாக எவன் அறிகிருனோ, அவன் நிச்சயமான ஞானத்தோடு கூடினவனுகிருன். இந்த விஷயத்தில் சந்தேகமில்லை. (௭)

---

௮. 𑌅𑌹𑌂 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌸𑍍𑌯 𑌪𑍍𑌰𑌭𑌵𑍋 𑌮𑌤𑍍𑌤𑌃 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌵𑌰𑍍𑌤𑌤𑍇।
𑌇𑌤𑌿 𑌮𑌤𑍍𑌵𑌾 𑌭𑌜𑌨𑍍𑌤𑍇 𑌮𑌾𑌂 𑌬𑍁𑌧𑌾 𑌭𑌾𑌵𑌸𑌮𑌨𑍍𑌵𑌿𑌤𑌾𑌃॥

𑌅𑌹𑌂‡	நான்
𑌸𑌰𑍍𑌵𑌸𑍍𑌯§	சகல ஜகத்திற்கும்
𑌪𑍍𑌰𑌭𑌵𑌃¶	உற்பத்திகாரணம்
𑌮𑌤𑍍𑌤𑌃	என்னுலேயே
𑌸𑌰𑍍𑌵𑌂$	சகலமும்

---

* (ஶம்) யுக்தி, யோகைசுவரியசாமர்த்தியம், அல்லது, சர்வக்கியத்துவம். (ரா) அநந்த கல்யாண குணங்கள். (ஸ்ரீ,வி) புத்தி முதலியவைகளை சிருஷ்டிக்கும் சாமர்த்தியம்.

† (ஶம்) மெய்ஞானத்தோடு. (ரா) பக்தியோகத்தோடு. (ஸ்ரீ-வி) தியானம் செய்கிற உபாயத்தோடு.

‡ (ஶம்) வாசுதேவனென்கிற பரபிரம்மமாகிய நான்.

§ (ரா) விசித்திர சித் - அசித் - பிரபஞ்சங்களுக்கு.

¶ (ஸ்ரீ) பிருகு மநுமுதலியவர்கள் மூலமா யுற்பத்தி காரணம்.

$ (ஶம்) ஸ்திதி, நாசம், கருமங்கள், கருமபலன்கள், அவைகளின் அநுபவம், முதலிய விகார மடைந்திருக்கிற ஜகத். (ஸ்ரீ) புத்திஞானம் அஸம்மோகம் முதலியன.

ப்ரவர்த்ததே	பிரவிருத்திக்கிறது
இதி	இவ்விதமாக
மத்வா*	தெரிந்து
புதா:†	விவேகிகள்
பாவஸமந்விதா:‡	பிரீதியோடுகூடினவர்களாய்
மாம்	என்னை
பஜந்தே §	பஜிக்கிறார்கள்.

நான் சகல ஜகத்திற்கும் உற்பத்திகாரணம், என்னாலேயே சகலமும் பிரவிருத்திக்கிறது. இவ்விதமாகத்தெரிந்து, விவேகிகள் பிரீதியோடுகூடி என்னை பஜிக்கிறார்கள்.

(ஸ்ரீ,வி) இந்தச்சுலோகத்தின் முந்திய அரைசுலோகத்தினாலேயே, மாம் (என்னை) என்கிற அர்த்தம் கிடைத்திருக்கையில், பிந்திய அரைசுலோகத்தில், மாம் (என்னை) என்று பிரயோகித்ததின் உத்தேசமென்னவென்றால், ஜீவேசுவர பேதத்தைக் குறிப்பிடும் பொருட்டே. (அ)

---

௯. மச்சித்தா மத்கதப்ராணா போதயந்த: பரஸ்பரம்।
கதயந்தஸ்ச மாம் நித்யம் துஷ்யந்தி ச ரமந்தி ச॥

மச்சித்தா:	என்னிடத்தில்மனமுடையவர்களாயும்
மத்கதப்ராணா:	இந்திரியங்களை அல்லது பிராணன்களை என்னிடத்தில் வைத்தவர்களாயும்
மாம்	என்னை
பரஸ்பரம்	ஒருவருக்கொருவர்
போதயந்த:¶	போதிக்கிறவர்களாயும்
கதயந்தஸ்ச	கீர்த்தனஞ்செய்கிறவர்களாயும்
நித்யம்	எப்போதும்

---

* (ரா) என்னுடைய அநந்த கல்யாண குணகெண யோகத்தைத்தெரிந்து.

† (பா) பரமார்த்ததத்துவத்தை யறிந்தவர்கள். (ரா) (ஸ்ரீ,வி) ஞானிகள்.

‡ (பா) பரமார்த்ததத்துவத்தில் அதிக ஆவலோடு கூடியவர்கள். (ஸ்ரீ,வி) பக்தியோடு கூடினவர்கள்.

§ (ஸ்ரீ,வி) அர்ச்சனை தியானம் முதலியவைகளினால் பஜிக்கிறார்கள்.

¶ (ரா) தாங்கள் அநுபவித்த பகவானுடைய குணங்களைச் சொல்லிக்கொள்ளுகிறவர்கள்.

துஷ்யந்தி ச*	சந்தோஷத்தையுமடைகிருர்கள்
ரமந்தி ச†	சுகத்தையுமடைகிருர்கள்.

(முந்திய சுலோகத்தில்சொன்ன விவேகிகள்) மனதையும் இந்திரியங்கள் அல்லது, பிராணன்களையும் என்னிடத்தில் வைத்தவர்களாயும், என்னை (குறித்து) ஒருவருக்கொருவர் போதித்துக்கொண்டு கீர்த்தனம் செய்கிறவர்களாயும், எப்போதும் சந்தோஷத்தையும் சுகத்தையுமடைகிருர்கள். (௯)

---

௧௦. தேஷாம்ஸததயுக்தாநாம் பஜதாம்ப்ரீதிபூர்வகம்।
ததாமிபுத்தியோகம் தம் யேநமாமுபயாந்திதே॥

யேந	எதினுலே
தே	அவர்கள் (முன்சொன்னவிவேகிகள்)
மாம் உபயாந்தி ‡	என்னை அடைவார்களோ
தம்	அப்படிப்பட்ட
புத்தியோகம்§	புத்தியோகத்தை
ஸததயுக்தாநாம்¶	எப்போதுமென்னிடத்தில் மனதையுடையவர்களாயும்
ப்ரீதிபூர்வகம்‖	பிரீதியோடு
பஜதாம்	பஜிக்கிறவர்களாயுமிருக்கிற
தேஷாம்+	அவர்களுக்கு
ததாமி×	கொடுக்கிறேன்.

---

* (ரா) பகவத்குணங்களைச் சொல்வதினுற் சந்தோஷப்படுகிருர்கள். (ஶ்ரீ,வி) விஷயங்களிலிருந்து நிவிருத்தி யடைகிருர்கள்.

† (ரா) பகவத்குணங்களைக் கேட்பதினுல் அதிகமான பிரீதியுடன் ஆனந்தமடைகிருர்கள்.

‡ (மம) என்னை, தமதாத்மாவாக அறிகிருர்கள்.

§ (மம) புத்தி = ஆத்மதத்துவ விஷயமான நிச்சயஞானம். யோகம் = அந்தஞானத்தில் பற்றுதல். (ஶ்ரீ) ஞானயோகத்தை. (ரா) பரிபக்குவ தெசையை அடைந்திருக்கிற புத்தியோகத்தை. (ஶ்ரீ,வி) ஞானரூபமாகிற முக்தியினுபாயத்தை.

¶ (ரா) எப்போதும் என்னிடத்தில் சேர்ந்திருக்கவேண்டுமென்கிற கோரிக்கை யுடையவர்களாயும்.

‖ - + - × (ரா) பிரீதி பூர்வகமாக நான் அவர்களுக்குப் புத்தி யோகத்தைக் கொடுக்கிறேன்.

எதினாலே விவேகிகள் என்னை யடைவார்களோ, அப்படிப்பட்ட புத்தியோகத்தை எப்போதும் என்னிடத்தில் மனமுடையவர்களாயும் பிரீதியோடு பஜிக்கிறவர்களாயு மிருக்கிறவர்களுக்குக்கொடுக்கிறேன். (௧௦)

---

௧௧. தேஷாமேவாநுகம்பார்த்த மஹமஜ்ஞாநஜம் தம:।
நாஶயாம்யாத்மபாவஸ்தோ ஜ்ஞாநதீபேந பாஸ்வதா॥

தேஷாம்	அவர்களுடைய (அந்தபக்தர்களுடைய)
அஜ்ஞாநஜம்*	அக்கியானத்தினாலுண்டாயிருக்கிற
தம:†	சமுசாரமாகிய அந்தகாரத்தை (இருட்டை)
பாஸ்வதா	பிரகாசித்துக்கொண்டிருக்கிற
ஜ்ஞாநதீபேந‡	ஞானமாகிறதீபத்தினால்
அநுகம்பார்த்தமேவ	அநுக்கிரகார்த்தமாகவே
அஹம்	நான்
ஆத்மபாவஸ்த:§	அவர்களுடையபுத்தியிலிருந்துகொண்டு
நாஶயாமி	போக்கடிக்கிறேன்.

பக்தர்களுடைய அக்கியானத்தினா லுண்டாயிருக்கிற சம்சாரமாகிய அந்தகாரத்தை, பிரகாசித்துக்கொண்டிருக்கிற ஞானமாகிற தீபத்தினால், அநுக்கிரகார்த்தமாகவே நான் அவர்களுடைய புத்தியிலிருந்துகொண்டு போக்கடிக்கிறேன். (௧௧)

---

* (ஶா) என்னுடைய ஞானமடைவதற்கு விரோதியான பிராசீன கருமரூபமாகிய அக்கியானத்தினாலுண்டான.

† (ஶ௦) அசத்தியத்தைச் சத்தியமாக கிரகிக்கிற தாகிய மோகாந்த காரத்தை (ஶா) நெடுநாளாய் அநுசரித்துவந்த விஷயாபிமானமாகிற அக்கியானத்தை. (ஸ்ரீ,வி) சுகதுக்கரூபமான பெந்தத்தை.

‡ (ஶ௦) ஞானதீப மெப்படிப்பட்டதென்றால், பக்தியாகிற எண்ணெய், தியானிக்கவேண்டுமென்கிற ஏவுதலாகிய (தீபத்தைவிளங்கச்செய்கிற) காற்று, பிரம்மசரியம் முதலிய ஸாதன ஸம்ஸ்காரத்தினா லுண்டான பிரஞ்ஞை (விவேகம்) யாகிற திரி (வர்த்தி அல்லது வத்தி), விரக்தியையுடைய அந்தக் கரணமாகிற பாத்திரம் (அகல் அல்லது தாளிபோலொத்தது), விஷயங்களில் பற்றுமல் இராகத்துவேஷங்களற்றிருக்கிற சித்தமாகிற காற்றினால் அலைக்கப்படாத இடம், நிரந்தரமாயுள்ள தியானத்தினாலுண்டாகிற நிச்சய ஞானமாகிற பிரகாசம், இவைகளையுடைய தீபம்.

§ (ஶா) அவர்களுடைய மனோவிருத்தியில் தியானத்திற்கு விஷயனாக விருந்துகொண்டும், என்னுடைய அநந்த கல்லியாணகுணங்களை பிரகாசிப்பித்துக்கொண்டும்.

𑌅𑌰𑍍𑌜𑍁𑌨 𑌉𑌵𑌾𑌚.

௧௨. 𑌪𑌰𑌂 𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮 𑌪𑌰𑌂 𑌧𑌾𑌮 𑌪𑌵𑌿𑌤𑍍𑌰𑌂 𑌪𑌰𑌮𑌂 𑌭𑌵𑌾𑌨𑍍।
𑌪𑍁𑌰𑍁𑌷𑌂 𑌶𑌾𑌶𑍍𑌵𑌤𑌂 𑌦𑌿𑌵𑍍𑌯𑌮𑌾𑌦𑌿𑌦𑍇𑌵𑌮𑌜𑌂 𑌵𑌿𑌭𑍁𑌮𑍍॥

௧௩. 𑌆𑌹𑍁𑌸𑍍𑌤𑍍𑌵𑌾𑌮𑍃𑌷𑌯𑌃 𑌸𑌰𑍍𑌵𑍇 𑌦𑍇𑌵𑌰𑍍𑌷𑌿𑌰𑍍𑌨𑌾𑌰𑌦𑌸𑍍𑌤𑌥𑌾।
𑌅𑌸𑌿𑌤𑍋 𑌦𑍇𑌵𑌲𑍋 𑌵𑍍𑌯𑌾𑌸𑌃 𑌸𑍍𑌵𑌯𑌂 𑌚𑍈𑌵 𑌬𑍍𑌰𑌵𑍀𑌷𑌿 𑌮𑍇॥

𑌅𑌰𑍍𑌜𑍁𑌨 𑌉𑌵𑌾𑌚	அர்சுனன்சொல்வது
𑌪𑌰𑌂 𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮*	பரபிரம்மமும்
𑌪𑌰𑌂 𑌧𑌾𑌮†	உத்தமமானஆசிரயமும்
𑌪𑌰𑌮𑌂 𑌪𑌵𑌿𑌤𑍍𑌰𑌂‡	உத்தமமானபரிசுத்தவஸ்துவும்
𑌭𑌵𑌾𑌨𑍍	(கிருஷ்ணசுவாமியான) நீரே
𑌤𑍍𑌵𑌾𑌮𑍍	உம்மை
𑌶𑌾𑌶𑍍𑌵𑌤𑌂§	நித்தியனாகவும்
𑌦𑌿𑌵𑍍𑌯𑌂¶	பிரகாசசுவரூபியாகவும்
𑌆𑌦𑌿𑌦𑍇𑌵𑌂	தேவதைகளுக்காதியாகவும்
𑌅𑌜𑌂	பிறப்பற்றவனாகவும்
𑌵𑌿𑌭𑍁𑌂 ‖	சர்வவ்வியாபியாகவும்
𑌪𑍁𑌰𑍁𑌷𑌂+	புருஷனாகவும்
𑌸𑌰𑍍𑌵𑍇 𑌋𑌷𑌯𑌃 } ×	சகலமானரிஷிகளும்
𑌦𑍇𑌵𑌰𑍍𑌷𑌿𑌃 𑌨𑌾𑌰𑌦𑌃 }	தேவரிஷியானநாரதரும்

---

* (𑌮) (ஸ்ரீ,வி) பரிபூர்ணன்.

† (𑌶𑌂) (ரா) உத்தமமானதேஜஸ்.

‡ (ரா) ஸ்மரிக்கிறவர்களுடைய சகல பாபங்களையும் போக்கடிப்பவர்.

§ (ஸ்ரீ,வி) விகாரமற்றவர்.

¶ (ஸ்ரீ,வி) உலகவிலக்ஷணமானவர்.

‖ (𑌶𑌂) 𑌵𑌿𑌭𑌵𑌨𑌶𑍀𑌲𑌃 = ஆளும் தன்மை யுடையவர். (𑌮) பலவிதரூபமாய் காண்கிறவர். (ஸ்ரீ,வி) 𑌵𑌿𑌶𑌿𑌷𑍍𑌟𑌤𑌯𑌾 𑌵𑌿𑌵𑌿𑌧𑌤𑌯𑌾 𑌚 𑌭𑌵𑌨𑌹𑍇𑌤𑍁𑌨𑌾 𑌵𑌿𑌭𑍁𑌶𑌬𑍍𑌦𑌵𑌾𑌚𑍍𑌯𑍋𑌽𑌸𑍌 = எல்லாவத்திலும் வியாபித்தும் வெவ்வேறாயு மிருக்கிறபடியால் 𑌵𑌿𑌭𑍁 சப்தத்தினால் சொல்லப்படத் தகுந்தவர்.

\+ (ஸ்ரீ,வி) பூர்ணஷட்குணன். (பூர்ணமான ஐசுவரியம், வீரியம், கீர்த்தி, சம்பத், ஞானம், வைராக்கியம் அல்லது விக்கியானம் இவைகளை யுடையவன்.)

× (𑌶𑍍𑌵𑌾) சகலமான வேதங்களும்.

அஸித꞉	அஸிதரென்கிறரிஷியும்
தேவல꞉	தேவலரென்கிறரிஷியும்
வ்யாஸ꞉	வேதவியாஸமகரிஷியும்
ஸ்வாஹ꞉	சொல்லியிருக்கிறார்கள்
ததா	அப்படியே
ஸ்வயம்சைவ	நீரும்
மே	எனக்கு
ப்ரவீஷி	சொல்லுகிறீர்.

அர்சுனன் சொல்வது—பரபிரம்மமும், உத்தமமான ஆசிரயமும், உத்தமமான பரிசுத்தவஸ்துவும், நீரே. உம்மை நித்தியனுகவும், பிரகாசசுவரூபியாகவும், தேவதைகளுக்காதியாகவும், பிறப்பற்றவனுகவும், சர்வவ்வியாபியாகவும், புருஷனுகவும், சகலமான ரிஷிகளும், தேவரிஷியான நாரதரும், அஸிதர், தேவலர், வியாஸர், இந்த ரிஷிகளும் சொல்லியிருக்கிறார்கள். அப்படியே நீருமெனக்குச் சொல்லுகிறீர். (கஉ-கங)

கச. ஸர்வமேதத்ருதம் மந்யே யந்மாம் வதஸி கேஶவ।
நஹி தே பகவந் வ்யக்திம் விதுர்தேவா ந தாநவா꞉॥

ஹேகேஶவ	ஓ! கேசவா!
மாம் (ப்ரதி)	என்னைக்குறித்து
யத்	எதை
வதஸி	சொல்லுகிறீரோ
ஏதத் ஸர்வம்	அந்த சகலத்தையும்
ருதம்	வாஸ்தவமென்று
மந்யே	அறிகிறேன்
ஹேபகவந்*	ஓ! பகவானே!
தே	உம்முடைய
வ்யக்திம்	(அவதாரமகிமையை) ஆகாரத்தை அல்லது அவதாரத்தை
தேவா꞉	தேவதைகள்
நவிது꞉	அறியவில்லை
தாநவா꞉	தானவர்களும்
நஹி	அறியவில்லை.

---

* (ஈா) நிரதிசயஞானம், சக்தி, பெலம், ஐசுவரியம், வீரியம், தேஜஸ் இவைகளுக் கிருப்பிடமானவரே!

ஓ! கேசவா! என்னைக் குறித்தெதைச் சொல்லுகிறீரோ, அந்த சகலத்தையும் வாஸ்தவமென்று அறிகிறேன். ஓ! பகவானே! உம்முடைய அவதாரமகிமையை தேவதைகளுமறியவில்லை. தானவர்களு மறியவில்லை. (என்றால், தங்களுடைய அனுக்கிரகத்தின்பொருட்டு நீர் அவதாரஞ்செய் திருப்பதாக தேவதைகளு மறியவில்லை; தங்களுடைய நாசத்தின்பொருட்டு நீர் அவதாரஞ் செய்திருப்பதாக அசுரராளான தானவர்களு மறியவில்லை என்பது தாத்பரியம்.)

---

௧௫. ஸ்வயமேவாத்மநாத்மாநம் வேத்த த்வம் புருஷோத்தம।
பூதபாவந பூதேஶ தேவதேவ ஜகத்பதே॥

ஹே புருஷோத்தம	ஓ! புருஷர்களிலுத்தமனே!
ஹே பூதபாவந	பூதங்களையுண்டாக்கினவரே!
ஹே பூதேஶ	சகலப்பிராணிகளுடையநியாமகரே!
ஹே தேவதேவ	சூரியாதி தேவதைகளைப் பிரகாசிப்பிக்கிறவரே!
ஹே ஜகத்பதே	சகலப் பிரபஞ்சத்தையும் பரிபாலனஞ் செய்கிறவரே!
ஸ்வயமேவ	நீராகவே
ஆத்மாநம்	உம்மை
ஆத்மநைவ	உம்மாலேயே
த்வம்	நீரே
வேத்த	அறிகிறீர்.

புருஷர்களி லுத்தமனும், பூதங்களை யுண்டாக்கினவரும், பிராணிகளுக்கு நியாமகரும், சூரியாதி தேவதைகளைப் பிரகாசிப்பிக்கிறவரும், சகலப் பிரபஞ்சத்தையும் பரிபாலனஞ் செய்கிறவருமான நீர் உம்மாலேயே உம்மை நீராகவே அறிகிறீர்.

(ஸா) உம்முடைய ஞானசௌரிய சக்தி சாமர்த்தியாதிகளைப் பூர்ணமாய் அறிய ஒருவரும் சக்தரல்ல. ஆகையாலும்மை நீர்தான் அறிந்தவர். என்பது கருத்து. (௧௫)

---

௧௬. வக்துமர்ஹஸ்யஶேஷேண திவ்யா ஹ்யாத்மவிபூதய:।
யாபிர்விபூதிபிர்லோகாநிமாம்ஸ்த்வம் வ்யாப்ய திஷ்டஸி॥

ஆத்மவிபூதய:	உம்முடையவிபூதிரூபங்கள்
திவ்யாஹி	அதிகஅற்புதமானவையல்லவா?

யாபி: விபூதிபி: *	எந்தவிபூதிரூபங்களினாலே
இமாந் லோகாந்	இந்தஉலகங்களை
வ்யாப்ய	வியாபித்துக்கொண்டு
திஷ்டஸி	இருக்கிறீரோ
(தா:)	அவைகளை
அஶேஷேண	முழுதும்
வக்தும்	சொல்வதற்கு
த்வம்	நீரோ
அர்ஹஸி	தகுந்தவராயிருக்கிறீர்.

உம்முடைய விபூதி ரூபங்கள் மிகவும் அற்புதமானவையல்லவா? எந்த விபூதி ரூபங்களினாலே இந்த உலகங்களை வியாபித்துக் கொண்டிருக்கிறீரோ, அவைகளை முழுதுஞ் சொல்வதற்கு நீரோ தகுந்தவரா யிருக்கிறீர். (௧௬)

---

௧௭. கதம் வித்யாமஹம் யோகிந் † த்வாம் ஸதா பரிசிந்தயந்।
கேஷு கேஷு ச பாவேஷு சிந்த்யோऽஸி பகவந் மயா॥

ஹே யோகிந்	ஓ! சகலஐசுவரியபூர்ணனான கிருஷ்ணசுவாமியே!
கதம்	எப்படி
அஹம்	நான்
ஸதா	எப்பவும்
பரிசிந்தயந்	தியானிக்கிறவனாய்
த்வாம்	உம்மை
வித்யாம்	அறிவேன்
ஹே பகவந்	ஓ! பகவானே!
கேஷு கேஷு ச பாவேஷு	எந்தெந்தவஸ்துக்களில்
மயா	என்னாலே

---

* (ஶம்) எந்த ஆத்மாவினுடைய மாகாத்மிய விஸ்தாரங்களினாலே. (ரா) எந்த நியமன விசேஷங்களினாலே. (ஸ்ரீ,வி) இராமகிருஷ்ணாதி அநேக ரூபங்களினாலே, அல்லது, சந்நிதி மகத்துவத்தால் அந்தந்த வஸ்துக்களுக்கு யோக்கியதையைக் கொடுத்த விஷ்ணுரூபங்களினாலே.

† (ரா) யோகீத்வாம் - என்று பாடம்.

சிந்த்ய꞉*	சிந்திக்க அல்லது தியானிக்கத்தகுந்தவராக
அஸி	இருக்கிறீர்.

ஓ! சகலஐசுவரிய பூர்ணனான கிருஷ்ணசுவாமியே! எப்படி, நானெப்பவும் தியானித்து உம்மையறிவேன். ஓ! பகவானே! எந்தெந்தவஸ்துக்களிலென்னாலே தியானிக்கத் தகுந்தவராக விருக்கிறீர்.

(ரா) யோகின் = பக்தியோக நிஷ்டனாய், த்வாம் = உம்மை, ஸதா = எப்போதும், பரிசிந்தயன் = சிந்திக்கத்துடங்கி யிருக்கிற, அஹம் = நான், த்வாம் = பரிபூர்ண ஐசுவரியம், அநந்தகல்யாணகுணங்கள், இவைகளை யுடைத்தான உம்மை, கதம்வித்யாம் = எப்படியறிவேன், கேஷு கேஷு ச பாவேஷு = முந்தி நீர் சொன்னபுத்தி, ஞானம், அஸம்மோகம் முதலியவஸ்துக்களைக்காட்டிலு மந்நியங்களான வஸ்துக்களிலே எந்தெந்த வஸ்துக்களிடத்தில் எவ்விதமாயேவுகிறவனாய், மயா = என்னாலே, சிந்த்ய꞉ = தியானிக்கத் தகுந்தவராக, அஸி = இருக்கிறீர். (௧௭)

---

௧௮. விஸ்தரேணாத்மனோ யோகம் விபூதிம் ச ஜனார்த்தன।
பூய꞉ கதய த்ருப்திர்ஹி ஶ்ருண்வதோ நாஸ்தி மே(அ)ம்ருதம்॥

ஹே ஜனார்த்தன†	ஓ! ஜனார்த்தனா!
ஆத்மன꞉	உம்முடைய
யோகம்‡	யோகத்தையும்
விபூதிம் ச§	விபூதியையும்
விஸ்தரேண	விரிவாக
பூய꞉	மறுபடியும்
கதய	சொல்லும்
ஹி	ஏனென்றால்

---

* (ஸ்ரீ) எந்தெந்த விபூதி ரூபங்களாய் (என்னாலே) சிந்திக்கத்தக்கவராக.

† (ஶம்) பிரஜைகளால் சுவர்க்க, மோக்ஷ, புருஷார்த்தங்களை யாசிக்கப்படுகிறவர்.

‡ (ஶம்) யோக ஐசுவரியமாகிய சர்வசக்தி, சர்வக்கியத்துவம் முதலியவற்றையும். (ரா) சிருஷ்டி சாமர்த்தியத்தை.

§ (ஶம்) தியானம் செய்யவேண்டிய வஸ்துக்களின் விஸ்தாரத்தை. (அதாவது வஸ்துக்களின் அநேகக்கூட்டங்களை.) (ரா) நியமனத்தை. (ஸ்ரீ,வி) வஸ்துக்களுக்கு யோக்கியதையைக் கொடுக்கிறதாயும், அநேகவிதமாயு மிருக்கிற பரமாத்ம சுவரூபத்தை.

𑌅𑌮𑍃𑌤𑌂* (உம்முடையவாக்காகிய) அமிருதத்தை
𑌶𑍃𑌣𑍍𑌵𑌤𑌃
𑌮𑍇 } கேட்கிறவனுகிய எனக்கு
𑌤𑍃𑌪𑍍𑌤𑌿𑌃 திருப்தியானது
𑌨𑌾𑌸𑍍𑌤𑌿 கிடையாது.

ஓ! ஜநார்த்தனு! உம்முடைய யோகத்தையும், விபூதியையும், விரிவாக மறுபடியும் சொல்லும். ஏனென்ருல், உம்முடைய வாக்கியமாகிற அமிருதத்தைக் கேட்கிறவனுகிய எனக்குத் திருப்தியானது கிடையாது. (௧௮)

𑌶𑍍𑌰𑍀𑌭𑌗𑌵𑌾𑌨𑍁𑌵𑌾𑌚.

௧௯. 𑌹𑌨𑍍𑌤 𑌤𑍇 𑌕𑌥𑌯𑌿𑌷𑍍𑌯𑌾𑌮𑌿 𑌦𑌿𑌵𑍍𑌯𑌾 𑌹𑍍𑌯𑌾𑌤𑍍𑌮𑌵𑌿𑌭𑍂𑌤𑌯𑌃†।
𑌪𑍍𑌰𑌾𑌧𑌾𑌨𑍍𑌯𑌤𑌃 𑌕𑍁𑌰𑍁𑌶𑍍𑌰𑍇𑌷𑍍𑌠 𑌨𑌾𑌸𑍍𑌤𑍍𑌯𑌨𑍍𑌤𑍋 𑌵𑌿𑌸𑍍𑌤𑌰𑌸𑍍𑌯 𑌮𑍇॥

𑌶𑍍𑌰𑍀𑌭𑌗𑌵𑌾𑌨𑍁𑌵𑌾𑌚 ஸ்ரீ கிருஷ்ணசுவாமிசொல்வது
𑌹𑍇 𑌕𑍁𑌰𑍁𑌶𑍍𑌰𑍇𑌷𑍍𑌠 ஓ! குருகுலசிரேஷ்டனே!
𑌹𑌨𑍍𑌤‡ தயவுக்குப்பாத்திரனை
𑌤𑍇 உனக்கு
𑌦𑌿𑌵𑍍𑌯𑌾𑌃 அற்புதங்களான
𑌆𑌤𑍍𑌮𑌵𑌿𑌭𑍂𑌤𑌯𑌃§ { என்னுடைய விபூதிரூபங்கள் (எவைகளோ அவைகளில்)
𑌪𑍍𑌰𑌾𑌧𑌾𑌨𑍍𑌯𑌤𑌃¶ முக்கியமானவைகளை
𑌕𑌥𑌯𑌿𑌷𑍍𑌯𑌾𑌮𑌿 சொல்லுகிறேன்
𑌹𑌿 ஏனென்ருல்
𑌮𑍇 என்னுடைய
𑌵𑌿𑌸𑍍𑌤𑌰𑌸𑍍𑌯 (விபூதிகளுடைய) விஸ்தாரத்திற்கு
𑌅𑌨𑍍𑌤𑌃 முடிவானது
𑌨𑌾𑌸𑍍𑌤𑌿 கிடையாது.

---

* (ரா) உம்முடைய மாகாத்மியமாகிற அமிருதத்தை.

† (ரா) பாடம், 𑌹𑌨𑍍𑌤𑌤𑍇 𑌕𑌥𑌯𑌿𑌷𑍍𑌯𑌾𑌮𑌿 𑌵𑌿𑌭𑍂𑌤𑍀𑌰𑌾𑌤𑍍𑌮𑌨𑌃 𑌶𑍁𑌭𑌾𑌃 தயவுக்குப் பாத்திரனுகிய உனக்கு, மங்கள கரங்களான என்னுடைய நியாம்மிய ரூபங்களைச் (என் ஏவுதலுக்குரித்தான வஸ்துக்களை) சொல்லுகிறேன்.

‡ (ஶo) இப்பொழுது. (ஶ்ரீ,வி) சந்தோஷம்.

§ (ஶ்ரீ.வி) வஸ்துக்களுக்கு மேன்மையைக் கொடுக்கத்தக்க என்னுடைய பலவித ரூபங்கள்.

¶ (ஶo) எந்தெந்த வஸ்துக்களில் விசேஷமான விபூதி ரூபங்களெவைகளோ அவைகளை.

ஸ்ரீகிருஷ்ணபகவான் சொல்வது—ஓ! குருகுல சிரேஷ்டனே! தயவுக்குப் பாத்திரனான உனக்கு அற்புதங்களான என்னுடைய விபூதிருபங்களிலே முக்கியமானவைகளைச்சொல்லுகிறேன். ஏனென்றால், என்னுடைய விபூதிருபங்களுடைய விஸ்தாரத்திற்கு முடிவானது கிடையாது. (௧௯)

---

௨௦. 𑌅𑌹𑌮𑌾𑌤𑍍𑌮𑌾 𑌗𑍁𑌡𑌾𑌕𑍇𑌶 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌭𑌤𑌾𑌶𑌯𑌸𑍍𑌥𑌿𑌤𑌃।
𑌅𑌹𑌮𑌾𑌦𑌿𑌶𑍍𑌚 𑌮𑌧𑍍𑌯𑌂 𑌚 𑌭𑍂𑌤𑌾𑌨𑌾𑌮𑌨𑍍𑌤 𑌏𑌵 𑌚॥

𑌹𑍇 𑌗𑍁𑌡𑌾𑌕𑍇𑌶	ஓ! நித்திரையை ஜயித்தவனே!
𑌸𑌰𑍍𑌵𑌭𑍂𑌤𑌾𑌶𑌯𑌸𑍍𑌥𑌿𑌤𑌃*	சகலப்பிராணிகளுடைய ஹிருதயத்தில் (ஏவுகிறவனாய்) இருக்கிற
𑌆𑌤𑍍𑌮𑌾	பரமாத்மா
𑌅𑌹𑌮𑍇𑌵	நானே
𑌭𑍂𑌤𑌾𑌨𑌾𑌂	பூதங்களுக்கு
𑌆𑌦𑌿𑌃	ஆதியும் (உற்பத்திகாரணனும்)
𑌮𑌧𑍍𑌯𑌂 𑌚	ஸ்திதியும் (இரக்ஷிக்கிறவனும்)
𑌅𑌨𑍍𑌤𑌃	முடிவும் (இலயகாரணனும்)
𑌅𑌹𑌂	நானே.

ஓ! அர்சுனா! சகலப்பிராணிகளுடைய ஹிருதயத்தில் ஏவுகிறவனாயிருக்கிற பரமாத்மாவும் நானே. பூதங்களுக்கு ஆதி மத்திய முடிவும் நானே.

(ரா) என்னுடைய சரீரமான சகலப்பிராணிகளுடைய ஹிருதயத்தில் ஆத்மாவாயிருக்கிறேன். என்றால், சரீர மிருக்கிறதற்குச் சகலவிதத்திலும் ஆதாரமாயும் நியாமகனாயும் சேஷியாயு மிருக்கிறேனென்பதே. இப்படியிருக்கிற நான் சகலப்பிராணிகளுக்கும் உற்பத்தி ஸ்திதி லயங்களுக்குக் காரணனாயிருக்கிறேன்.

(ஶம்) ஹிருதயத்திலிருப்பவனாக என்னைத்தியானம் செய்யவேண்டியது. அதற்குச் சக்தியற்றவன், சிருஷ்டி ஸ்திதி லயத்திற்குக் காரணமானவனென்று தியானிக்கலாமென்பது இதனால் வெளியிடப்பட்டது. (௨௦)

---

௨௧. 𑌆𑌦𑌿𑌤𑍍𑌯𑌾𑌨𑌾𑌮𑌹𑌂 𑌵𑌿𑌷𑍍𑌣𑍁𑌰𑍍𑌜𑍍𑌯𑍋𑌤𑌿𑌷𑌾𑌂 𑌰𑌵𑌿𑌰𑌂𑌶𑍁𑌮𑌾𑌨𑍍।
𑌮𑌰𑍀𑌚𑌿𑌰𑍍𑌮𑌰𑍁𑌤𑌾𑌮𑌸𑍍𑌮𑌿 𑌨𑌕𑍍𑌷𑌤𑍍𑌰𑌾𑌣𑌾𑌮𑌹𑌂 𑌶𑌶𑍀॥

---

* (மீ,வி) சகலப்பிராணிகளுடைய ஹிருதய குகையிலிருக்கப் பட்ட.

ஆதித்யாநாம்*	துவாதச (பன்னிரண்டு) ஆதித்தியர்களுக்குள்ளே
விஷ்ணு:	விஷ்ணுவென்கிற சூரியனும்
ஜ்யோதிஷாம்	பிரகாசமுள்ளவஸ்துக்களுக்குள்ளே
அம்ஶுமாந்	எங்கும்பரவிய கிரணங்களையுடைய
ரவி:	சூரியனும்
நக்ஷத்ராணாம்	நக்ஷத்திரங்களுக்குள்ளே
ஶஶீ	சந்திரனும்
அஹம்	நானே
மருதாம்†	வாயுக்களுக்குள்ளே அல்லது, மருத்துக்களென்கிற பெயரையுடைய ஏழு தேவதைகளுக்குள்ளே
மரீசி:	மரீசியென்கிறவனாக
அஹம் அஸ்மி	நானிருக்கிறேன்.

பன்னிரண்டு சூரியர்களுக்குள்ளே விஷ்ணுவென்கிற சூரியனும், பிரகாசமான வஸ்துக்களுக்குள்ளே எங்கும்பரவிய கிரணங்களையுடைய சூரியனும், நக்ஷத்திரங்களுக்குள்ளே சந்திரனும், வாயு அல்லது ஏழுமருத்துக்களுக்குள்ளே மரீசி என்கிற வாயு அல்லது மருத்தும் நானே.

(ரா) ஆதித்தியர்களுக்குள்ளே உத்கிருஷ்டனான விஷ்ணு என்கிற ஆதித்தன் நானே. மற்றவைகளுக்கும் உத்கிருஷ்டம் என்கிறபதத்தைச் சேர்த்துக்கொள்ளத்தக்கது. நக்ஷத்திரங்களுக்கு (பதி) எஜமானான சந்திரன் நானே.

(ஸ்ரீ,வி) இந்த விபூதிரூபங்கள், காணப்படுகிற (பிரத்தியக்ஷ) ரூபமென்றும், காணப்படாமலிருந்துகொண்டு வஸ்துக்களுக்கு உத்கிருஷ்டத்தைக் (மேன்மையை) கொடுத்துக்கொண்டிருக்கிற ரூபமென்றும் இருவகைப்படும். விஷ்ணு, கபில, வியாச, வாசுதேவ,

---

* (ஹா) இந்த ஆதித்தர்கள் பன்னிரண்டு பெயர்கள் அவர்களுடைய பெயர்களாவன — தாதா - அர்யமா - மித்ர: - வருண: - இந்த்ர: - விவஸ்வாந் - பூஷா - பர்ஜந்ய: - அம்ஶு: - பக: - த்வஷ்டா - விஷ்ணு: இவர்கள் முறையே சித்திரைமாத முதல் பங்குனிமாதம் வரை ஒவ்வொருமாதத்திற்கு ஒவ்வொருவர் (விஷ்ணுபுராணம் ௨ - வது அம்சம், ௧௦ - அத்தியாயம் பார்க்க.)

† (ஸ்ரீ) ஏழு மருத்துக்களாவன—ஆவஹ:, ப்ரவஹ:, விவஹ:, பராவஹ:, உத்வஹ:, ஸம்வஹ:, பரிவஹ:. (ஸ்ரீ,வி) நாற்பத்தொன்பது பெயர்கள் மருத்துக்கள்.

என்று சிலபாடமுண்டு. அதன் அர்த்தமாவது-आद्यं = ஆதியான, तं पुरुषमेव = அந்தப்புருஷனையே, प्रपद्य = சரணமடைந்து, यत: = அக்கியானநிவிருத்திமுதலிய யாவத்திற்கும் (காரணமான) पुराणी प्रवृत्ति: = முன்னோர்களுடைய சாதனனுஷ்டானமானது, प्रसृता = பிரவிருத்தித்திருக்கிறது.

(௩) (ஸ்ரீ,வி) अस्य = இந்த சமுசார விருக்ஷத்திற்கு, य: = எவன் உற்பத்திகாரணனோ, संप्रतिष्ठा = எவன் ஸ்திதிகாரணனோ, अन्त: = எவன் நாசகாரணனோ, சமுசாரவிருக்ஷத்தில் அநுப்பிரவேசித்திருக்கிற அந்த விஷ்ணுவினுடைய, रूपं = சுவரூபமானது, नोपलभ्यते = அறியப்படுகிறதில்லை. (௩-௪)

---

௫. निर्मानमोहा जितसङ्गदोषा अध्यात्मनित्या विनिवृत्तकामाः । द्वन्द्वैर्विमुक्ताः सुखदुःखसंज्ञैर्गच्छन्त्यमूढाः पदमव्ययं तत्॥

निर्मानमोहाः	அகங்காரம்துரபிமானமிவைகளற்றவும்
जितसङ्गदोषाः	புத்திரமித்திராதி அபிமானமாகிறதோஷமற்றவும்
अध्यात्मनित्याः	பிரம்மஞானநிஷ்டையுள்ளவும்
विनिवृत्तकामाः	ஆசையிலிருந்துநிவிருத்தியடைந்தவும்
सुखदुःखसंज्ञैः	சுகதுக்கமென்கிறபெயரையுடைய
द्वन्द्वैः	இருமைகளால்
विमुक्ताः	விடுபட்டவும்
अमूढाः	அவித்தையைநிவர்த்தித்துக்கொண்டவுமானவர்கள்
तत्	முன்சொன்ன
अव्ययं	நாசமற்ற
पदं	ஸ்தானத்தை
गच्छन्ति	அடைகிறார்கள்.

அகங்காரம்துரபிமானமிவைகளற்றவும் புத்திரமித்திராபிமானதோஷமற்றவும் பிரம்மஞான நிஷ்டையுள்ளவும் ஆசையிலிருந்து நிவிருத்தி யடைந்தவும் சுகதுக்கங்களென்ற பெயரையுடைய இருமைகளிலிருந்து விடுபட்டவும் அவித்தையை நிவர்த்தித்துக்கொண்டவுமானவர்கள், முன்சொன்ன நாசமற்ற ஸ்தானத்தை யடைகிறார்கள்.

(ஸா) இவ்விதமாய் என்னை சரணாகதியடைந்து, அநாத்மா வான தேகாதிகளில் ஆத்மாபிமானமாகிய மோகத்தை விட்டவர் களாயும் குணமயங்களாகிய வஸ்துக்களில் போகாசக்தி என்கிற தோஷத்தை ஜயித்தவர்களாயும் ஆத்மஞான பராளாயும் ஆத்மா வைத்தவிர இதர வஸ்துக்களி லுள்ள ஆசையை விட்டவர்களா யும் ஆத்மாநாத்ம விவேக சுவரூபஞானத்தை உடைத்தானவர்க ளாயு மிருக்கிறவர்கள் பூர்ணமான ஞானாகாரமா யிருக்கிற சுவரூபத் தை அடைகிறார்கள். (௫)

சு. 𑌨 𑌤𑌦𑍍𑌭𑌾𑌸𑌯𑌤𑍇 𑌸𑍂𑌰𑍍𑌯𑍋 𑌨 𑌶𑌶𑌾𑌙𑍍𑌕𑍋 𑌨 𑌪𑌾𑌵𑌕𑌃।
𑌯𑌦𑍍𑌗𑌤𑍍𑌵𑌾 𑌨 𑌨𑌿𑌵𑌰𑍍𑌤𑌨𑍍𑌤𑍇 𑌤𑌦𑍍𑌧𑌾𑌮 𑌪𑌰𑌮𑌂 𑌮𑌮॥

𑌯𑌤𑍍	எந்தஸ்தானத்தை
𑌗𑌤𑍍𑌵𑌾	அடைந்து
𑌨 𑌨𑌿𑌵𑌰𑍍𑌤𑌨𑍍𑌤𑍇	மறுபடிதிரும்புகிறதில்லையோ
𑌤𑌤𑍍	அந்தஸ்தானத்தை
𑌸𑍂𑌰𑍍𑌯𑌃	சூரியன்
𑌨 𑌭𑌾𑌸𑌯𑌤𑍇	பிரகாசிப்பிக்கிறதில்லை
𑌶𑌶𑌾𑌙𑍍𑌕𑌃	சந்திரன்
𑌨	பிரகாசிப்பிக்கிறதில்லை
𑌪𑌾𑌵𑌕𑌃	அக்கினி
𑌨	பிரகாசிப்பிக்கிறதில்லை
𑌤𑌤𑍍*	அந்தஸ்தானமானது
𑌮𑌮†	என்னுடைய
𑌪𑌰𑌮𑌂‡	உத்தமமான
𑌧𑌾𑌮§	சுவரூபம்.

எந்தஸ்தானத்தை அடைந்து மறுபடி திரும்புகிறதில்லையோ, அந்த ஸ்தானத்தை சூரியன் சந்திரன் அக்கினி இவர்கள் பிரகாசிப் பிக்கிறதில்லை. அந்த ஸ்தானமானது என்னுடைய உத்தமமான சுவரூபம்.

(ஶ்ரு) இந்தச் சுலோகத்திற் கொத்ததா யிருக்கிற கடோபநி ஷத் - இரண்டாவது அத்தியாயம், ௫-வது வல்லி, ௧௫-வதும் - மு ண்டகோபநிஷத், இரண்டாவது அத்தியாயம், இரண்டாவது கண்

---

* - † - ‡ - § (ஸம்) தேஜோருபமானதும் உத்தமமானதுமான விஷ் ணுவாகிய என்னுடைய ஸ்தானம். (ஶ்ரு) இதின் அத்-௮, சு-௨௧, பார்க்க.

டம், பதினைராவதுமான வாக்கியமானது அடியில் குறிக்கப்படு கிறது "நதத்ர ஸூர்யோ பாதி ந சந்த்ர தாரகம் நேமா வித்யுதோ பாந்தி குதோயமக்நி: தமேவ பாந்தமனுபாதி ஸர்வம் தஸ்ய பாஸா ஸர்வமிதம் விபாதி." (பிரம்மத்தை) சூரியன் பிரகாசிப்பிக்க மாட்டான். சந்திர நட்சத்திரங்கள் பிரகாசிப்பிக்கமாட்டா. மின்னல்களும் பிரகாசிப்பிக்கமாட்டா. இந்த அக்கினி எப்படிப் பிரகாசிப்பிக்கும்? தானகப் பிரகாசித்துக்கொண் டிருக்கிற (பிரம்மத்தை) அவனைப்பற்றி சகலமும் விளங்கிக்கொண் டிருக்கின்றன. இவை யாவும் அவருடைய காந்தியினால் விளங்குகின்றன. (கூ)

எ. மமைவாம்சோ ஜீவலோகே ஜீவபூத: ஸநாதந:।
மந: ஷஷ்டாநீந்த்ரியாணி ப்ரக்ருதிஸ்தாநி கர்ஷதி॥

மமைவ அம்ஸ:	என்னுடைய அம்சமாகவும்
ஸநாதந:	அநாதியாகவும் (இருக்கிற)
ஜீவபூத:	ஜீவனானவன்
ப்ரக்ருதிஸ்தாநி	மாயையிலடங்கியிருக்கிற
மந: ஷஷ்டாநி	மனதை ஆருவதாகவுடைய
இந்த்ரியாணி	இந்திரியங்களை
ஜீவலோகே கர்ஷதி	சமுசாரத்திலே போகார்த்தமாக இழுக்கிறான்.

என்னுடைய அம்சமாகவும் அநாதியாகவும் இருக்கிற ஜீவனானவன், மாயையிலடங்கியிருக்கிறவும் மனதை யாருவதாக வுடையனவுமான இந்திரியங்களை சமுசாரத்திலே போகார்த்தமா யிழுக்கிறான்.

(ஸ்ரீ) பிரகிருதிபெந்தத்தை நிவர்த்தித்துக் கொள்ளாதவர்கள், கருமசேஷங்களுடன் பிரளயகாலத்திலும் (சுஷுப்தி) நித்திரைகாலத்திலும் பிரகிருதியோடு கூடிய ஈசுவரனிடத்தில் (சகுணபிரம்மத்தினிடத்தில்) அடங்கியிருந்து, பிறகு சிருஷ்டிகாலத்தில் திரும்பி விடுகிறார்களே யன்றி, கருமபெந்தத்தை நசிக்கச்செய்துகொண்டு சுத்த பிரம்மத்தை யடைந்தவர்கள் மறுபடி ஜனனத்தை யடைகிறதில்லை.

(ஙூ) பரமாத்மாவாகிய என்னுடைய அம்சமான ஜீவன் என்னுடைய ஒருபாகமா யிருக்கிறான். என்னைவிட அவன் அந்நியனல்ல. ஆனால், அவன் அவித்தையென்கிற உபாதியினாலே சமுசாரத்தில், தான் கருத்தா தான் போக்தாவென்று வெகுகாலமாய்ப் பிரசித்தி யடைந்திருக்கிறான். அந்த ஜீவன் அகண்டாகாரமாயும் ஒரே வஸ்து

வாயுமுள்ள என்னுடைய அம்சமாகவும் அந்நியனல்லாமலும் எப்படியிருக்கலா மென்றால், அதற்குதாரணம்—ஒன்றான சூரியன் ஜலத்தில் காணப்பட்டால், அப்படி ஜலத்தில் காணப்படும் சூரியன் ஆகாசமார்க்கத்தில் காணப்படுகிற சூரியனுடைய பிரதிபிம்பமேயல்லாது அந்நியமானதல்ல. ஆனால் ஜலமென்கிற உபாதியினால் வேறுபோல் காணப்படுகிறது. அந்த உபாதியான ஜலமில்லாவிட்டால் சூரியப்பிரதிபிம்பம் காணப்படுகிறதில்லை. எந்த ஜலத்தில் காணப்பட்டதோ அந்த ஜலத்தை நீக்கிப்பார்த்தால் ஒரே சூரியனேயன்றி ஆகாசத்திலொன்று ஜலத்திலொன்று என்று இரண்டல்ல. அப்படியே ஒரு பாத்திரத்தி லுள்ள ஆகாசமும் சர்வ வியாபகமான மகாகாசமும் ஒன்றானாலும் பாத்திரமாகிய உபாதியினால் கடாகாசம் மகாகாசத்தைவிட வேறென்று தோற்றுகிறது. கடமுடைந்தால் மகாகாசத்தைவிட அந்நியமான கடாகாச மென்பதேயில்லை. இப்படிப்போல பிரம்மத்தினுடைய அம்சமானவும் பிரம்மத்தைவிட அந்நியமல்லாதவுமான ஜீவன் மாயாகாரியமான அவித்தையாகிய உபாதியினால் தேகாதிகளில் வேறாகக் காணப்பட்டபோதிலும், உபாதி நிவிருத்தியானால் அந்த ஜீவன் எதினுடைய அம்சமோ அந்த அம்சியான பிரம்மமே. அம்சம் அம்சியை அடைந்தால் திரும்பி வருகிறதென்பதில்லை. ஜீவன் ஈசுவரனைவிட அந்நியன் அவன் கருத்தா போக்தா ஜனனமரண மடைகிறவன் என்கிற இப்படிப்பட்ட தோற்றமெல்லாம் அவித்தியா சுவரூபமான அக்கியானத்தினா லுண்டாயினவே. அவித்தை நீங்கினால் நிலைத்திருப்பது பிரம்ம சுவரூப மொன்றே இரண்டாவதில்லை.

(எ) அநாதியாயும் என்னுடைய அம்சமாயுமிருக்கிற வொரு ஜீவனானவன், அநாதி கருமரூபமான அவித்தையினால் சூழப்பட்டு ஞானைசுவரியங்கள் குறைந்து ஜீவனென்கிற நாமம் பெற்று ஜீவர்கள் வசிக்கும் உலகங்களி லிருந்துகொண்டு பூர்வ கருமானுசாரமாய் பிரகிருதியிலிருந் துண்டான தேவ மனுஷியாதி தேகங்களிலிருக்கிற மனமுள்பட ஆறு இந்திரியங்களை விஷயங்களை அனுபவிக்கும் பொருட்டு இழுத்துக்கொள்ளுகிறான். மற்றொரு ஜீவன் மேலாகச்சொன்ன அவித்தையை நிவர்த்தித்துக்கொண்டு சுவசுவரூபத்தோடிருக்கிறான் (என்றால், பிரகிருதி விமுக்தாத்ம சுவரூபத்தையடைகிறான்.)

(அ,வி) ஜகத்விருக்ஷச் சேதம்செய்யும் விஷயத்திற்கு பிரம்மா முதலியவர்களை ஆசிரயிக்கலாமே என்றால், அவர்களை ஆசிரயிப்பதினால் சாத்தியமாக மாட்டாதென்பதும் பகவானையே ஆசிரயிக்கவேண்டுமென்பதும் சொல்லப்படுகிறது. பிரம்மாதி தேகங்களிலிருக்கிற

ஜீவர்கள் என்னுடையஅம்சமே. அவர்கள் எனக்கு அன்னியராயிரு ந்தாலும் சூரியனுக்கு மின்மினிப் பூச்சிபோல் (சூரியனை எனக்கு ஜீவர்களான ஆபாசாம்சர்கள் மின்மினிப் பூச்சிக்கு சமானமான வர்கள்) என்னுடைய அம்சாபாசர்கள். ஆபாசாம்சர்களானமையால் அவர்களுக்குக் கருத்திருத்துவ மில்லையோவென்றால், மனதுள்பட இந்திரியங்களை விஷயங்களி லிழுத்துக்கொள்ளுகிற விஷயத்தில் மட்டும் கருத்திருத்துவ முண்டு. இழுத்துக்கொள்ளுகிற தென் றால், விஷயங்களில் பிரவிருத்திக்கச்செய்கிறதென்பது தாத்பரியம்.

அ. ஶரீரம் யதவாப்நோதி யச்சாப்யுத்க்ராமதீஶ்வர:।
க்ருஹீத்வைதாநி ஸம்யாதி வாயுர்கந்தாநிவாஶயாத்॥

ஈஶ்வர:	தேகேந்திரியங்களுக்கெஜமானனான ஜீவன்
யத்* ஶரீரம்	எந்தசரீரத்தை
அவாப்நோதி	அடைகிறானோ
யச்சாபி உத்க்ராமதி	எந்தசரீரத்திலிருந்து வெளிப்படுகிறானோ (அந்தசரீரத்திலிருந்து)
ஆஶயாத்	வாசனைக்கிருப்பிடமான புஷ்பத்திலிருந்து
வாயு:	காற்றானது
கந்தாநிவ	வாசனைகளைப்போல
ஏதாநி	மேற்சொன்னஇந்திரியங்களை
க்ருஹீத்வா	கிரகித்து(இழுத்து)க்கொண்டு
ஸம்யாதி	போகிறான்.

இந்திரியங்களுக்கெஜமானனான ஜீவனானவன், எந்தசரீரத்தை யடைந்தாலும் எந்தசரீரத்திலிருந்து வெளிப்பட்டாலும் வாசனைக் கிருப்பிடமான புஷ்பத்திலிருந்து காற்றானது வாசனையை (கிரகித் துக்கொண்டுபோவது)ப்போல, மேற்சொன்ன இந்திரியங்களைக் கிர கித்துக்கொண்டுபோகிறான்.

(௭) ஜீவன் இந்திரியங்களைக் கிரகித்துக்கொண்டு போகிற தாக முந்திச்சொல்லப்பட்டது. இந்தச் சுலோகத்தில், அப்படி கிர கித்துக்கொண்டுபோகிற கால மின்னதென்று சொல்லப்படுகிறது.

(௮) இந்திரியங்களைக் கிரகித்துக்கொண்டு போகிறா னென்ப தற்கு இந்திரியங்களை பூதசூக்ஷ்மங்களோடு கிரகித்துக்கொண்டுபோ கிறானென்பது தாத்பரியம்.

---

* (ஸ்ரீ) யத் = யதா=எப்போது.

(உ) ஜீவன் எப்போது ஒருசரீரத்தைவிட்டு வேருெரு சரீரத்தை யடைகிருனே அப்போது, ஈஶ்வர: = ஈசுவரனுனவர் அவனுடன்கூடவே இந்திரியங்களை இழுத்துக்கொண்டு போகிருர். ஏனென்ருல், கருமங்களுக்குப்பலன் கொடுப்பவர் ஈசுவரனுகையால் கருமபலனை யனுபவிக்கிறதற்காக அந்தஜீவனுக்குக்கொடுத்த புதிய தேகத்தின் மூலமாய் அனுபவிக்கவேண்டிய கருமபலனை அனுபவிக்க அனுகூலமாயிருக்கும்படியாய் இந்திரியங்களையும் ஈசுவரன் கிரகித்துக்கொண்டுபோகிருர். ஜீவனுக்கு கிரகித்துக்கொண்டு போக சுவதந்திரமில்லை. சர்வசுவதந்திரன் ஈசுவரன்.

(மீ,வி) (மேல்கண்ட அர்த்தமுமல்லாமல்) ஈசுவரன் ஒருதேகத்தில் பிரவேசிக்கும்போதும் ஒருதேகத்தை விடும்போதும் ஜீவனையும் அவனைச்சேர்ந்த இந்திரியாதி சூக்ஷ்மங்களையும் கிரகித்துக் கொண்டு போகிருர். (அ)

கஎ. ஶ்ரோத்ரம் சக்ஷு: ஸ்பர்ஶநஞ்ச ரஸநம் க்⁴ராணமேவ ச।
அதி⁴ஷ்டா²ய மநஶ்சாயம் விஷயாநுபஸேவதே॥

அயம்	இந்தஜீவனுனவன்
ஶ்ரோத்ரம்	காதையும்
சக்ஷு:	கண்ணையும்
ஸ்பர்ஶநஞ்ச	துவக்கையும்
ரஸநம்	நாக்கையும்
க்⁴ராணமேவ ச	மூக்கையும்
மநஶ்ச	மனசையும்
அதி⁴ஷ்டா²ய	ஆசிரயித்து
விஷயாந்	விஷயங்களை
உபஸேவதே	அனுபவிக்கிருன்.

இந்த ஜீவனுனவன் காது கண் துவக்கு நாக்கு மூக்கு மனசு இவைகளை ஆசிரயித்து விஷயங்களை யனுபவிக்கிருன். என்ருல், இந்திரியங்களன்றி விஷயங்களை ஜீவன் அனுபவிக்க ஏதுவில்லை. கருமானுகுணமாய் விஷயானுபவத்திற் காகவே தேகம் வந்திருக்கிறது. அந்த விஷய போகார்த்தமாகவே இந்திரியங்களைக் கிரகித்துக்கொண்டு போகிறதாக முன் சொல்லப்பட்டது.

(மீ,வி) இந்திரியங்களை விஷயங்களில் பிரவிருத்திக்கும்படி செய்து, அதிலுலுண்டாகும் பலனை ஈசுவரன் அனுபவிக்கிருர். ()

(ஸ்ரீ) அநாதிமத் பரம்ப்ரஹ்ம, என்றவிடத்தில் ஆதியற்றதென்கிற அர்த்தமானது (அநாதி) அநாதி என்கிற பதத்தினாலேயே கிடைத்திருக்கையில் (மத்) மத் - என்பதற்குப் பிரயோஜன மில்லாவிடினும், சாந்தஸமானதால் (வேதத்தைப்போலொத்த தானதால்) இப்படி ஏன் பிரயோகிக்கப்பட்டதென்கிற கேழ்வி கூடாது. அல்லது, அநாதி = ஆதியற்ற, மத்பரம் = மத் = விஷ்ணுவாகிய சகுணனாயிருக்கிற என்னுடைய, பரம் = நிர்க்குண சுவரூபம், ப்ரஹ்ம = பிரம்மம், தத் = அது ஸந்நாஸத் = பிரமாணத்தினாலே விதிக்கப்படுகிறதில்லை, நாஸத் = பிரமாணதி விலக்கினாலே விலக்கப்படுகிறதுமில்லை; ஏனென்றால், இந்திரிய கோசரமல்ல வாகையால்தான்.

(ஸம்) அநாதிமத்பரம்ப்ரஹ்ம, என்கிற வாக்கியத்தைச் சிலர், அநாதி = ஆதியற்ற, மத் = அஹம்வாஸுதேவாக்ய = வாசுதேவனை நானே, பரம் = பராசக்தி = உத்தமமான சக்தியாக, யஸ்ய = எதற் கிருக்கிறேனே, தத் = அது, ப்ரஹ்ம = பிரம்மமென்று அர்த்தஞ் செய்திருக்கிறார்கள். இது சரியான அர்த்தத்தைக் கொடுக்குமாகில், இப்படிச் செய்ததுசரியே. அந்த அர்த்தத்தினால் வாசுதேவனாகிய என்னை உத்தமமான சக்தியாக உடைத்தாயிருப்பது பிரம்மமென்றாகிறது. அதாவது, சக்தியோடிருக்கிற சகுணத்தைச் சொன்னதாகவாகிறது. இந்தச்சுலோகத்தில் பிரயோகிக்கப்பட்டிருக்கிற "நஸத்தந்நாஸதுச்யதே" என்பதினாலே நிர்க்குணப் பிரம்மம் குறிப்பிடப் படுகிறதேயன்றி சகுணமல்ல. ஆகையாலந்த அர்த்தஞ்சரியல்ல. மத் - என்பது சுலோகபூர்த்திக்காக சேர்க்கப்பட்டதே யன்றி அதற்கு விசேஷமான அர்த்தமில்லையென்று அறியத்தக்கது. தெரிய வேண்டிய பிரம்மமானது சத்துமல்ல, அசத்துமல்லவென்று இந்தச்சுலோகத்தில் சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. (சத் - என்றால், இருக்கிறது. அசத் - என்றால், இல்லாதது) ஆகையாலிருக்கிறதும் பிரம்மமல்ல, இல்லாததும் பிரம்மமல்ல, என்று சொன்னதாக ஆகிறதே! இது சரியானதென்று சொல்லலாமாவென்றாலோ, அடியில்கண்ட சுருதிப் பிரமாணங்களைக்கொண்டு அப்படிச் சொல்லலாம். (அந்த சுருதிகளை விரிவாக அடியில் குறித்து அதின் அர்த்தமும் எழுதப்படுகிறது.)

<table>
<tr>
<td>"ஸஏஷ நேதிநேத்யாத்மா,
"அக்ருஹ்யோ நஹிக்ருஹ்யதே, அ
"ஶீர்யோ நஹிஶீர்யதே, அஸம்
"கோ நஹிஸஜ்ஜதே, அஸிதோ</td>
<td>"அந்தஇந்த ஆத்மாவானவர் இ
"ல்லை இல்லையென்று சொல்லி உ
"பதேசிக்கத்தக்கவர். (ஏனெனில்)
"இந்திரியங்களுக்கு விஷயமல்லா
"ததினால் கிரகிக்கப்படத் தக்கவ</td>
</tr>
</table>

"நவ்யதே நஶிஷ்யதே தஉ
"ஹெவெதே ந தாத இதி"
(பிரகதாரண்ணியக உபநிஷத் ௩-வது அத்தியாயம், ௪-வது பிராம்மணம், ௨௨-வது வாக்கியம்.)

"என்று. நாசமற்றவராகையால் "நாசமடைவிக்கத் தக்கவரன்று. "சங்கமற்றவராகையால் ஒன்றிலு "ம் ஒட்டுகிறவரன்று. கட்டுக்குள் "படாததினுல் துன்பமடைகிறதி "ல்லை. நசிக்கத்தக்கவரல்ல. இப் "படியறிந்தவனை பாபபுண்ணிய "ம் தொடருகிறதில்லை".

"ஸ்தூலமநணுஹ்ரஸ்வமதீர்க
"மலோஹிதமஸ்நேஹமச்சாயமதம
"அவாய்வநாகாஶமஸங்கமரஸமகந்த
"ம சக்ஷுஷ்கமஶ்ரோத்ரமவாக்
"அமநோ அதேஜஸ்கமப்ராணமமுகம
"மாத்ரமநந்தரமபாஹ்யம் நதத
"ஶ்னாதி கிஞ்சந நதத ஶ்னாதி கஶ்சந"
(பிரகதாரண்ணியக உபநிஷத், ௩-வது அத்தியாயம், அ-வது பிராம்மணம், அ-வது வாக்கியம்.)

(அந்தப்பிரம்மம்) "ஸ்தூலமு "மல்ல, அணுவுமல்ல, குட்டையு "மல்ல, நெட்டையுமல்ல, செகப் "பல்ல, பசையுள்ளதல்ல (என்று "ம், எண்ணெய்முதலிய திரவமு "ள்ள வஸ்துவைப்போல ஒட்டத் "தக்கதல்ல,) நிழலுள்ளதல்ல, இ "ருட்டுமல்ல, வாயுவல்ல, ஆகா "சமுமல்ல, ஒன்றுடன் சம்பந்த "முள்ளதல்ல, இரஸமுள்ளதல்ல, "வாசனையுமுள்ளதல்ல, கண்ணு "டையதல்ல, காதுடையதல்ல, "வாக்குடையதல்ல, மனதுடைய "தல்ல, காந்தியுடையதல்ல, பிரா "ணனையுடையதல்ல, முகமுடை "யதல்ல; பரிமாண முடையதல் "ல, உள்ளேயிருப்பதுமல்ல, வெ "ளியி லிருப்பது மல்ல, அதொ "ன்றையும் சாப்பிடுகிற தில்லை, "அதை (ஒருபோதும்) ஒன்றும் "சாப்பிடுகிறதுமில்லை".

இந்த சுருதிகளினுல், விஶேஷ ப்ரதிஷேதேநைவ நிரூப்யதே — விசேஷங்களை விலக்குவதினுலேயே பிரம்மம் நிரூபித்துக் காட்டப்படுகிறது. ஏனென்றால், வாக்குமுதலியவைகளுக்கு பிரம்மம் விஷயமல்லவாகையால்தான். எந்தவஸ்துவானது இருக்கிறதோ, அது இருக்கிறதென்று சொல்லப்படுகிறது. இருக்கிறதென்று எது சொல்லப்படுகிறதில்லையோ, அது இல்லவே யில்லை. சகலவஸ்துவும் இருக்கிறதென்பதையாவது, அல்லது, இல்லையென்பதையாவது அனுசரித்தே யிருக்கிறது. அப்படி யிருக்க பிரம்மமானது

இருக்கிறதென்கிற புத்திக்கு (ஞானத்திற்கு) விஷயமானதா? அ
லது, இல்லையென்கிற புத்திக்கு(ஞானத்திற்கு) விஷயமானதா? எ
லும் பக்ஷத்தில், இந்திரியாதிகளுக்கு விஷயமாக வெப்போதா
தில்லையோ, அப்போது இந்த இரண்டுபுத்திக்கும் விஷயமானதல்
குடம் முதலிய வஸ்துக்கள் இருக்கிறதென்கிற புத்திக்கு விஷ
மாகிறது. இல்லையென்கிற புத்திக்கும் குடம் முதலியவைதா
விஷயம். (அதெப்படியென்றால், ஒருவஸ்துவை என்றைக்கும் ப
ராமலும் கேட்காமலுமிருக்கையில், இல்லையென்றுமாத்திர மெ
படி சொல்லக்கூடும். எந்தவஸ்துவை இந்திரியாதிகளால் அறிய
கூடுமோ, அதைத்தான் இல்லையென்றும் சொல்லக்கூடுமென்பதே
ஆகையால், அறிந்துகொள்ளவேண்டியதாகச் சொல்லப்பட்ட பர
பிரம்மமானது இந்திரியங்களுக்கு விஷய மல்லாதபடியால், சப்
(வேத)த்தினாலேயே யறியத்தகுந்தது. அதினால்தான் சத்துமல்ல
அசத்துமல்ல வென்று சொல்லப்பட்டது. (இப்படியே கேனோப
நிஷத் வாக்கியத்தில்) "அந்யதேவ தத்விதிதாதயோ அவிதிதாதபி =
பிரம்மமானது தெரிந்தபொருளுக்கும், தெரியாதபொருளுக்கும்
அந்நியமானது" என்று சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. ஒரு வஸ்துவைக்
குறிப்பிட்டுச் சொல்லவேண்டுமானால், ஜாதி, கிரியை, குணம், சம்
பந்தம், இவைகளை யொட்டித்தான் சொல்லவேண்டும். அதெப்படி
யென்றால், மாடு குதிரை முதலியபதங்கள் ஜாதியை ஒட்டியும், பாட
கன் சமயல் செய்கிறவன் முதலியபதங்கள், கிரியைகளை யொட்டி
யும், சிவப்பு கருப்பு முதலியபதங்கள், குணங்களை யொட்டியும்,
மிகச் செல்வமுடையவன், அதிகப் பசுக்களையுடையவன், முதலி
யன சம்பந்தத்தையொட்டியும் சொல்லப்படுகின்றன. உலகத்தி
லுள்ள சகல சொற்களும் இப்பெயர்க்கொத்த ஒருவகையை யொ
ட்டியேதானிருக்கின்றன. பிரம்மமோ, நிஷ்க்ரியம் = கிரியையற்றது,
நிஷ்கலம் = அவயவமற்றது, சாந்தம் = சாந்தமானது, இதுமுதலா
ன சுருதிவாக்கியங்களிருப்பதினால், ஜாதிமுதலிய சம்பந்தத்தினால்
சொல்லத்தக்கதல்ல. இரண்டு வஸ்துக்களிருந்தாலல்லவா ஒன்று
டன் மற்றொன்றுக்கு சம்பந்தம் சொல்லக்கூடும். "ஏகமேவாத்வி
தீயம் ப்ரஹ்ம = பிரம்மமொன்றே இரண்டாவதில்லை" என்கிற சுருதிவா
க்கியப்படி பிரம்மத்தைத்தவிர வேறே வஸ்துக்களே கிடையாதா
கையால், பிரம்மத்திற்கு வேறொன்றுடன் சம்பந்தஞ் சொல்லக்கூ
டாது. ஆகையால், பிரம்மத்தை, சத் என்றாவது அசத் என்றாவது
சொல்லக்கூடாது. "யதோவாசோ நிவர்த்தந்தே. அப்ராப்ய மந
ஸாஸஹ = வாக்கானது எதற்கு இலக்ஷணம் சொல்லமாட்டாமல்
மனதுடன் பின்னடைகிறதோ" என்கிற இந்த சுருதிவாக்கியத்தைப்

பார்க்க. அந்தப் பிரம்மம் தன்னுடைய ஆத்மாவானபடியினாலே, அதை ஒரு பிரமாணமும் குறித்துக்காட்டவும் மாட்டாது. (அத்தி-கஅ, சுலோகம்-ருO, பாஷியம்பார்க்க.)

(௬௱) ஜ்ஞேயம், ஞேயமென்பது அமாநித்வம் முதலியவைகளாலறியத் தகுந்ததாகிய பிரத்தியகாத்ம சுவரூபம் (ஜீவசுவரூபம்). யத்ஜ்ஞாத்வாऽம்ருதமஶ்நுதே = எந்தசுவரூபத்தையறிந்தால் ஜனனமரணம் முதலிய பிரகிருதி சம்பந்தத்திலிருந்து விடுபட்டு சுத்தாத்ம சுவரூபத்தை அடைவானோ, தத் = அந்த ஜ்ஞேய மென்கிற, அறிய வேண்டிய முக்தாத்ம சுவரூபமானது, அநாதி=ஆதியற்றது. இதினால் (அநந்தம்) அந்தமற்றதென்றும் கொள்ளவேண்டியது. "நஜாயதேம்ரியதே" என்கிற சுருதியையும், இதன் அத்தியாயம்-உ, சுலோகம் - உO,யும் பார்க்க. மத்பரம் = என்னைப்பரமான (உத்தமமான) தெய்வமாக வுடையது. ஜீவசுவரூபம் வேறே பரமாத்ம சுவரூபம் வேறே என்பதைச் சொல்லியிருக்கிற "அவ்யக்தாதீநிபூதாநி" என்கிற (இதின் எ - வது அத்தியாயம், ரு - வது சுலோகம் பார்க்க,) பிரத்தியகாத்மசுவரூபமானது பகவானுக்கு சரீரமாயும் சேஷபூதமாயுமிருக்கிறது. "யஆத்மநிதிஷ்டந்நாத்மநோऽந்தரோயமாத்மாநவேத - யஸ்யாத்மாஶரீரம்" "ப்ருதக்ஆத்மாநம் ப்ரேரிதாரஞ்ச மத்வா" இப்படிப்பட்ட சுருதிவாக்கியங்களினால், ஆத்மாவும் (ஜீவன்) ஜடவஸ்துக்களும் பரமாத்மாவுக்கு சரீரமென்றும், பரமாத்மா ஜீவாதிகளுக்கு சுவாமியென்றும் சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. "ப்ரஹ்ம"=ப்ருஹத்வம் (அதாவது, மகத்தான அல்லது பூர்ணமான பரிமாணத்தை) உடையதும் சரீரத்தைவிட அன்னியமுமான க்ஷேத்திரக்கியதத்துவம். "ஸசாநந்த்யாய கல்பதே" என்கிற சுருதியைப்பார்க்க. அந்த ஆத்மாவுக்குப் பல சரீரங்களுக்குள்ளடங்கிய குறைந்த அளவானது சுவபாவகருமத்தினால் வந்தது. கருமபெந்தத்திலிருந்து விடுபட்டவன் மகத்தான அளவையுடைய சுவரூபத்தை யடைகிறான். ஆத்மா பூர்ணத்துவம் அல்லது மகத்துவமுடையவன் ஆகையால், ஆத்மாவுக்கு (ப்ரஹ்ம) பிரம்மம் என்கிற பதம் பிரயோகிக்கப்பட்டிருக்கிறது. எங்கே அப்படிப் பிரயோகிக்கப்பட்டிருக்கிறதென்றால், "ஸகுணாந்ஸமதீத்யைதாந் ப்ரஹ்மபூயாயகல்பதே" "ப்ரஹ்மணோஹிப்ரதிஷ்டாஹம் அம்ருதஸ்யாவ்யயஸ்ய ச" (இதின் கச-வது அத்தியாயம், உசு௯ - உஎ - சுலோகங்கள்) "ப்ரஹ்மபூதப்ரஸந்நாத்மா நஶோசதிநகாங்க்ஷதி। ஸமஸ்ஸர்வேஷுபூதேஷு மத்பக்திம்லபதேபராம்" (இதின் கஅ-வது அத்தியாயம், ருச-வது சுலோகம்) இவைகளில்தான். ஸத்=காரி

யம், ஸஸ=காரணம். ஜீவன் தனது பிரகிருதி விமுக்தாத்ம சுவரூபத்தை யடைந்தால், அப்போது அவனைக் காரியமென்றாவது காரணமென்றாவது சொல்லக்கூடாது. அவன் காரியாவஸ்தையிலிருக்கும்போது தேவ மனுஷியாதி ரூபத்தை யடைகிறபடியால், அப்போது, (ஸஸ) காரியமென்று சொல்லப்படுகிறான். அவன் காரணாவஸ்தையிலிருக்கும்போது தேவாதி நாமரூபமில்லையாகையால், அப்போது, (ஸஸ) காரணமென்று சொல்லப்படுகிறான். "ஸஸ ஸாஜ்ஜீ ஹ்ரூ ஸூவீக தமெஹாமெவெஷஜாயத" இத்தியாதி சுருதிகளைப் பார்க்க. இந்தக்காரிய காரண அவஸ்தையானது, கருமசுவரூபமான அவித்தையின் சம்பந்தத்தா லுண்டானதேயன்றி சுவபாவமல்ல. ஆகையால், ஸஸ ஸஸ சப்தங்களினால் ஆத்மசுவரூபம் சொல்லப்படுகிறதில்லை, "ஸஸஸாஜ்ஜீ ஹ்ரூ ஸூவீக" என்கிற சுருதிவாக்கியத்தில், சகலத்திற்கும் காரணம் பிரம்மமென்று சொல்லியிருக்க, ஆத்மாவுக்குக் காரணத்துவ மெப்படி சொல்லலாமென்றாலோ, சர்வகாரணம் பிரம்ம மென்பது சரியே; சூக்ஷ்மசிதசித் வஸ்துக்களான க்ஷேத்திர க்ஷேத்திரக்கியர்களும் பிரம்மத்தினுடைய சரீரமானபடியால், அந்தச் சரீரத்துடன் சேர்ந்த பிரம்மத்தினால் செய்யப்படும் காரியங்களைச் சரீரமும் செய்ததாகவே யாகிறது. ஆனதினால், சரீரமான க்ஷேத்திரம், க்ஷேத்திரக்கியன் இவ்விருவரும் காரணமாக சொல்லப்படுகிறார்கள்.

(ஶ்ரீ,வி) பிராகிருத தேகேந்திரியாதிகளை யுடையது (ஸஜீசு) ஆதிமத் என்று சொல்லப்படுகிறது. பிராகிருத தேகேந்திரியாதிகளையுடைய தல்லாதது (ஸநாஜீஸ) அநாதிமத் என்று சொல்லப்படுகிறது. தெரிந்துகொள்ளத்தக்கது அந்த பரமாத்மாவே. நஸத் நாஸஷ-வஹ்தெ = அந்த பரமாத்மா, நஸஸ = காரியமாகிய பிரபஞ்சத்திற் சேர்ந்தவருமல்ல, நாஸஸ=காரணமான அவ்வியக்தாதிகளில் சேர்ந்தவருமல்ல. இரண்டுக்கும் அந்நியரான படியினாலே அவரை, ஸத் - அஸத் என்று சொல்லக்கூடாது. அல்லது, மூர்த்த அமூர்த்தங்களுக்கு அதீதரானபடியினாலே, ஸத் - அஸத் என்று சொல்லக்கூடாது.

(ஸ்வா) இந்தச் சுலோகத்தில் பிரயோகிக்கப்பட்டிருக்கிற (ஸஸ) ஸத் (ஸஸஸ) அஸத் என்கிற பதங்கள் முந்திய கூ-வது அத்தியாயம், கக, கக-வது அத்தியாயம் - ௩எ, இந்தச்சுலோகங்களிலும் பிரயோகிக்கப்பட்டிருக்கின்றன. மேற்படி ககூ-வது சுலோகத்தில் ஸத்தும் அஸத்தும் நான் என்று பகவான் சொல்லியிருக்கிறார். மேற்படி ௩எ-வது சுலோகத்தினால் அர்ஜுனன் ஸத் அஸத் இவைகளுக்கு அந்நியமான அக்ஷரம் நீர்தானென்றுசொல்லி யிருக்கிறான்.

இந்தச் சுலோகத்திலோ, பிரம்மத்தை சத்தென்ருவது அசத்தென்ருவது சொல்லக்கூடாதென்று சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. இது பரஸ்பர விரோதமாய்க் காணப்படுகிறது. ஆனால் அப்படி விரோதமல்லவென்பதை அந்தந்தவிடங்களில் பாஷியக்காரர்களும் வியாக்கியாதாக்களும் பல திருஷ்டாந்தங்களுடன் காண்பிவித்திருக்கிருர்கள். (கங)

கச. ஸர்வத꞉ பாணிபாத³ம் தத் ஸர்வதோ(அ)க்ஷிஶிரோமுக²ம்।
ஸர்வத꞉ ஶ்ருதிமல்லோகே ஸர்வமாவ்ருத்ய திஷ்ட²தி॥

தத்	அந்த பிரம்மமானது
ஸர்வத꞉ பாணிபாத³ம்	எவ்விடத்திலேயும் கைகளையும் கால்களையுமுடையது
ஸர்வதோ(அ)க்ஷிஶிரோமுக²ம்	எவ்விடத்திலேயும் கண்களையும் தலைகளையும் முகங்களையுமுடையது
ஸர்வத꞉ ஶ்ருதிமத்	எவ்விடதிலேயும் காதுகளையுடையது
லோகே	உலகத்தில்
ஸர்வம்	சகலமானதையும்
ஆவ்ருத்ய	வியாபித்துக்கொண்டு
திஷ்ட²தி	இருக்கிறது.

(அறியவேண்டியதாய் முன்சொன்ன) அந்த பிரம்ம மானது எவ்விடத்திலும் கைகளையும் கால்களையும் தலைகளையும் முகங்களையும் காதுகளையும் உடையது. உலகத்தில் சகலத்தையும் வியாபித்துக்கொண்டிருக்கிறது.

(ஸ்ரீ) பிரம்மம் சத்துமல்ல அசத்துமல்லவென்று சொல்லக்கூடாது. ஏனெனில், உலகத்திலுள்ள சகலவஸ்துக்களும் சத்தாயாவது, அசத்தாயாவது இருக்கவேண்டுமே யன்றி வேறேயில்லையே; "ஸர்வம் க²ல்வித³ம் ப்³ரஹ்ம" "ப்³ரஹ்மைவேத³ம் ஸர்வம்" இதுமுதலிய சுருதிகளில் சகல வஸ்துக்களும் பிரம்மமென்று சொல்லப்படுகிறதே! அதினல் பிரம்மம் சத்தாகவாவது அசத்தாகவாவது இருக்கவேண்டுமென்ருகிறதே! என்ருலோ, "பராஸ்ய ஶக்தி꞉ விவிதை⁴வ ஶ்ரூயதே" முதலிய சுருதிகளில் பிரம்மம் அசிந்திய சக்தியுடையதென்று பிரசித்தமாயிருப்பதால், பிரம்மமானது உபாதியினல் சத்-அசத்-என்று சொல்லப்படுகிறதென்பது இதினல் வெளியிடப்படுகிறது.

(ஶம்) பிரம்மம் சத்தென்பதற்கு விஷயமல்லவென்று சொல்லப்பட்டதாகையினலே அசத்தென்று எண்ணப்படும். அப்படியெ

ண்ணுமலிருக்கும்பொருட்டு பிரம்மமானது சகலப்பிராணிகளுடை
ய தேகேந்திரியாதி கரணங்களாகிற உபாதிமூலமாயிருக்கிறதென்
பது சொல்லப்படுகிறது. அந்த உபாதி அத்தியாரோபிதம் (கல்
பிதம்). ஆகையால், அது (உபாதி) மித்தை (பொய்). அந்த உபாதி
யைநீக்கி சுத்தப்பிரம்மத்தைத் தெரிவிக்க இதாரம்பிக்கப்படுகிறது.

(ரா) கைமுதல் காதுவரை சொல்லப்பட்டவைக ளெல்லாம்
பரிசுத்தாத்மாவுக் குண்டென்பதல்ல. எவ்விடத்திலும் கைகால்
முதலிய அவயவங்களிருந்தால், அந்த அவயவங்களினல் செய்து
கொள்ளவேண்டிய காரியங்கள் எப்படிச் செய்துகொள்ளக் கூடு
மோ, அப்படிப்போல, பிரகிருதிவிமுக்தாத்ம சுவரூபத்தை யடை
ந்த ஜீவனானவன், அவயவங்களில்லாமலே அவைகளைச்செய்துகொ
ள்ள சக்தியுள்ளவனென்பது தாத்பரியம். அந்த முக்தாத்மஜீவன்
சகலத்தையும் வியாபித்துக்கொண்டிருக்கிறன். "அபாணிபாதோ
ஜவநோக்ரஹீதா பச்யத்யசக்ஷு: ஸ ச்ருணோத்யகர்ண:" = காலில்
லாமல் நடக்கிறவன், கையில்லாமல் கிரகிக்கிறவன் கண்ணில்லாமல்
பார்க்கிறவன். காது இல்லாமல் கேட்கிறவன்" என்கிற சுருதியின
லே மேல்கண்ட சக்தி பரமாத்மாவுக்குச் சொல்லப்பட்டிருக்கையி
ல், ஆத்மாவுக்கு எப்படி அவ்விதசக்திகளைச் சொல்லலாமென்றால்,
பிரகிருதி விமுக்த ஆத்மாவுக்கு பரமாத்மாவுடன் (பரமஸாம்யம்)
பரமசாம்மியம் சொல்லப்பட்டிருக்கிறபடியால், அப்படிப்பட்ட சக்
தியுண்டு. "நிரஞ்ஜந: பரமம் ஸாம்யமுபைதி" என்கிற சுருதிவாக்கி
யத்தினலேயும், "இதம் ஜ்ஞாநமுபாச்ரித்ய மம ஸாதர்ம்யமாகதா:"
என்கிற இந்த கீதாவாக்கியத்தினலேயும், முக்தாத்மாவுக்குப் பரமா
த்மாவுடன் பரமசாம்மியம் சொல்லப்பட்டிருக்கிறது.

(ஸ்ரீ,வி) அந்த பகவானுடைய மகிமையே மறுபடியும் சொல்ல
ப்படுகிறது. ஹரியானவர் ஜகத்விலக்ஷணராயிருக்கிறவர். எப்படி
யென்றால், தத் = அந்தபரமாத்ம வஸ்துவானது, ஸர்வத: = சகல
அவயவங்களிலும், பாணிபாதம் = கைகால் முதலிய சக்தியுடை
யது. அதாவது ஒவ்வொரு அவயவமும் தனக் கன்னியமான ஒவ்
வொரு அவயவத்தினுடைய சக்தியையுடையது என்பது கருத்து.
அதெப்படிப்போலென்றால், வெளுப்பு கருப்புக் கேசங்களுடைய
அவதாரமாகிய பலராமன் கிருஷ்ணன் இவர்களிடத்தில் கைமுத
லிய அவயவசக்தி காணப்படுவதுபோல. இவ்விதமாகவே ஸர்வ
தோக்ஷிசிரோமுகம் = சகல அவயவங்களிலும் கண் சிரசு முகம்
இவைகளுடைய சக்தியையுடையது, ஸர்வத: ச்ருதிமத் = சகல
அவயவங்களிலேயும், சுரோத்திரேந்திரிய சக்தியையுடையது. இ
தின் கருத் தென்னவென்றால், சகல இந்திரியங்களுடைய விஷய

ங்களையும், கருமங்களையும், சகல இந்திரியங்களினாலேயும் அறிகிறதும், செய்கிறதுமென்பதே; லோகே — பிரபஞ்சத்திலே, ஸர்வம் — சகல வஸ்துக்களை, ஆவ்ருத்ய — வியாபித்து, திஷ்டதி — இருக்கிறது. மற்றொரு அர்த்தம்—அந்த பரமாத்மாவானவர் சகல லோகங்களிலேயும் கண் தலை முகம் காது முதலியவையோடு சகலத்தையும் வியாபித்துக்கொண்டிருக்கிறார். அதாவது, அந்த பரமாத்துமாவானவர் அணுவிலு மணுவான கை கால்முதலிய அவயவங்களோடு கூடிய அனேக ரூபங்களினாலே எல்லாவிடத்திலு மிருந்துகொண்டு வியாபகரூபத்தினாலே சகலத்திலும் வியாபித்திருக்கிறா ரென்பது தாத்பரியம். (கச)

கரு. ஸர்வேந்த்ரியகுணாபாஸம் ஸர்வேந்த்ரியவிவர்ஜிதம்।
அஸக்தம் ஸர்வப்ருச்சைவ நிர்குணம் குணபோக்த்ரு ச॥

கசா. பஹிரந்தஶ்ச பூதாநா மசரம் சரமேவ ச।
ஸூக்ஷ்மத்வாத்ததவிஜ்ஞேயம் தூரஸ்தம் சாந்திகே ச தத்॥

கஎ. அவிபக்தம் ச பூதேஷு விபக்தமிவ ச ஸ்திதம்।
பூதபர்த்ரு ச தஜ்ஜ்ஞேயம் க்ரஸிஷ்ணு ப்ரபவிஷ்ணு ச॥

கஅ. ஜ்யோதிஷாமபி தஜ்ஜ்யோதி ஸ்தமஸ: பரமுச்யதே।
ஜ்ஞாநம் ஜ்ஞேயம் ஜ்ஞாநகம்யம் ஹ்ருதி ஸர்வஸ்ய விஷ்டிதம்॥

தத் ஜ்ஞேயம் } அந்த அறியத்தக்க வஸ்துவான பிரம்மமானது

ஸர்வேந்த்ரியகுணாபாஸம்* { சகல இந்திரியங்களுடைய விஷயாகாரமான விருத்திகளில், அந்தந்தவிஷயாகாரமாக விளங்குகிறதாயும், அல்லது சகல இந்திரியங்களையும் குணங்களையும் அததின் விஷயங்களையும் பிரகாசிப்பிவிக்கிறதாயும்

ஸர்வேந்த்ரியவிவர்ஜிதம்† சகலவித இந்திரியங்களற்றதாயும்

---

* (ஸ்ரீ) ஞானேந்திரிய கருமேந்திரியங்கள், மனசு, புத்தி இவைகளுடைய செய்கையாகிய நிச்சயம், உத்தேசம், சிரவணம் முதலானவைகளால் பிரவிருத்தித்திருப்பதுபோல, காணப்படுகிறது. (உ) (ஸ்ரீ,வி) பிரம்மமானது சகல இந்திரியங்களையும் விஷயங்களையும் பிரகாசிப்பிவிக்கிறது.

* - † (ரா) முக்தாத்மா சகல இந்திரியங்களினாலேயும் விஷயங்களையறிய சக்தியுள்ளவனும், இந்திரியங்களன்றியிலேயே விஷயங்களையறிய சக்தியுடையவனுயுமிருக்கிறான்.

† (ஸ்ரீ) (ஸ்ரீ) இந்திரியமற்றது. (என்றால்), " அபாணிபாதோஜவநோக்ரஹீதா" என்கிற சுருதிவாக்கியத்தினால் கை கால் முதலியவையில்லை என்றுகிறது;

அஸக்தம்*	ஒன்றிலு மொட்டாததாயும்
ஸர்வப்ருச்சைவ†	சகலத்திற்கும் ஆதாரமாயும்
நிர்குணம்‡	சத்துவாதிகுணங்களற்றதாயும்
குணபோக்த்ரு ச§	சத்துவாதிகுணங்களைரக்ஷிப்பதாயும்
பூதாநாம்¶	சராசரவஸ்துக்களுடைய
பஹி:‖	வெளியிலும்
அந்த:+	உள்ளேயும் (இருக்கிறதாயும்)
அசரம்÷	ஸ்தாவரமாயும்
சரமேவ ச×	ஜங்கமமாயும்
ஸூக்ஷ்மத்வாத்தத் அவிஜ்ஞேயம் $	ரூபம் முதலியவைகளில்லாததினாலே அறியக்கூடாததாயும்

கிரகிக்கிறது நடக்கிறது முதலிய செய்கை சொல்லப்பட்டிருக்கிறதே, என்றுலோ, அந்த சுருதியானது, உபாதியை அனுசரித்துச் சொன்னதேயன்றியில் வாஸ்தவத்தில் கிரகிப்பது நடப்பது முதலிய செய்கை பிரம்மத்திற்கு இல்லை. (ஸ்ரீ,வி) பிராகிருதங்களாயும், பின்னங்களாயுமுள்ள இந்திரியங்களற்றது.

* (ரா) சுவபாவத்தினுல் தேவாதிதேக சம்பந்தமில்லாதது.

† (ரா) தேவாதி தேகம் முதலிய சகலத்தையும் தரிக்க சாமர்த்தியமுள்ளது.

‡-§ (ஶ) சத்வாதி குணங்களற்றதானுலும் அந்தக்குணங்களை யனுபவிப்பதுபோலுள்ளது. (ரா) ‡-சுவரூபத்தினுல் சத்வாதிகுணங்களற்றது. §-சத்வாதிகுணங்களா லுண்டாகும் போகத்தை யனுபவிக்க வல்லமையுள்ளது. (ஸ்ரீ,வி) §-சகல கல்யாண குணங்களுடையவன்.

¶-‖ (ரா) பிரகிருதி சம்பந்தமான பூதங்களைத் தியஜித்து, சரீரமில்லாமல் வெளியிலிருக்கிறதும்.

‖-+ (ஶ) உள்ளும், வெளியிலும், மத்தியிலுமிருக்கிறது. மத்தியிலிருக்கிறது சராசரமாகையால், மத்தியும் சேர்க்கப்பட்டது. (ரா) +-சரீரத்திற்குள்ளேயிருக்கிறதும்.

÷ (ரா) சுவபாவமாய் சஞ்சாரமில்லாதது. (ஸ்ரீ,வி) மாறுதலில்லாத சுவபாவமுடையது.

× (ரா) தேகத்தையுடையதாலுல் சஞ்சரிக்க சக்தியுள்ளது. (ஸ்ரீ,வி) எவ்விடத்திலும் சஞ்சரிக்கப்பட்டது.

$ (ஶ) ஆகாசம்போல் சூக்ஷ்மமா யிருப்பதினுலே அக்ஞானிகளுக்கறியப்படாததாயும். (ரா) சுவரூபம் சூக்ஷ்மமானதால், சம்சாரியினுல் தேகத்திற்கு அன்னியமானதென்று அறியப்படாததாயும். (ஸ்ரீ,வி) சூக்ஷ்மமானதால் இந்திரிய அகோசரமானது.

அத்தியாயம் - கங.

தசு ஊ-ரூவேதூ அந்திகேவ *	அந்தப் பிரம்மமானது (அ...ளுக்கு) தூரத்திலிருக்...(ஞானிகளுக்கு) சமீபத்தி...றதாயும்
	ஸ்தாவரஜங்கமங்களாயுள்ள பூ...
ஊ-ஏதெஷ-ம	
தசு சுவிஹக்தூ †	(காரணசுவரூபத்திலே) அ... றதாளுலும்
விஹக்திவவ விதம் ‡	(காரியசுவரூபத்திலே) ... துபோல் ...
ஊ-ஏதஹதூ-ரூவ §	(சம்ரக்ஷணை காலத்தில்) பூ... க்கிறதாயும்
ரூஸிஷ்ணு ¶	(பிரளயகாலத்தில்) ... க்கிறதாயும்
வரூஹவிஷ்ணுவ ‖	(சிருஷ்டிகாலத்தில்) ... பெண்ணும்...

---

* (ஸ்ரீ) அந்த பிரம்மமானது "தமெஜதி..." அது அலேகிறது, அது அலேகிறதில்லே, (தியானமற்றவர்களுக்கு) ... (தியானிப்பவர்களுக்கு) சமீபத்திலிருக்கிறது" (... என்கிற சுருதியி லிப்படிப்பட்டதாகவே சொல்லப்... மா சுஜாதித்வாதிகுணங்களில்லாத அக்கியானிகளால், ... தூரத்திலிருப்பதாகவே எண்ணப்படுக்கிறன். ... க்கு சமீபத்திலுள்ளவளுக அறியத்தக்கவன். (ஸ்ரீ.) ... பதினுலே தூரத்திலுமிருக்கிறது சமீபத்திலுமிருக்கிறது.

† - ‡ (ஸ்ரீ) சகலபூதங்களிலும் ஆகாசம்போல ... அப்படிப்போல பிரிபடாமலொன்ருயிருக்கிறது. ... டிருப்பதுபோல் காணப்படுவது. (ரா) ... சுவரூபமானது ஒரேவிதமாகையால், ஞானிகளுக்கு ... தோற்றப்படுகிறது. அக்கியானிகளுக்கு ... யிருக்கையில் பலவாகக்காணப்படுகிறது. (ஸ்ரீ,வி) ... யிருந்தாலும் அக்கியானிகளுக்குத் தனித்தனியாயிருப்ப...

§ (ரா) பஞ்சமகாபூதங்களுடன்கூடிய ...

¶ (ரா) பூதசம்பந்தமான அந்நாதிகளை புஜிக்கிறவன்.

‖ (ரா) புஜிக்கப்பட்ட அந்நம், வேறு ... உற்பத்தி யாகிறதற்குக் காரணமாயிருக்கிறதாயும்.

§ - ¶ - ‖ (ஸ்ரீ) சிருஷ்டி ஸ்திதி ... பழுதையில் பாம்பு ஆரோபிக்கப்படுகிறதுபோல், (...)

ஜ்யோதிஷாமபி*	(சூரியசந்திராதி) பிரகாசங்களுக்குங்கூட
தத்	அந்தப்பிரம்மமானது
ஜ்யோதி:	பிரகாசத்தைக்கொடுக்கிறதாயும்
தமஸ: பரம் †	அஞ்ஞானத்திற்குப் புறம்பானதாயும்
ஜ்ஞாநம் ‡	ஞான சுவரூபமானதாயும்
ஜ்ஞேயம் §	ஞானத்திற்கு விஷயமான தெதுவோ அந்த விஷய சுவரூபமாயும்
ஜ்ஞாநகம்யம் ¶	ஞானத்தினாலேயே யடையத்தகுந்தஸ்தானமாயும்
ஸர்வஸ்ய ‖	சகலப் பிராணிகளுடைய
ஹ்ருதி +	இருதயத்தில்
விஷ்டிதம் ÷	விசேஷமாகவிருக்கிறதாயும்
உச்யதே	சொல்லப்படுகிறது.

பது உற்பத்திசெய்வது, இவைகள் ஜீவனற்ற தேகத்திற்கில்லை யாகையால் அவைகளுக்கு ஏது தேகமல்லவென்பது நிச்சயம். ஆகையால் ஆத்மாவே அவைகளுக்கு ஏது.

* (ஸ்ரீ) "யேந ஸூர்யஸ்தபதி தேஜஸேத்த:", "ந தத்ர ஸூர்யோ பாதி", "ஆதித்யவர்ணம் தமஸ: பரஸ்தாத்" முதலிய சுருதிகளைப்பார்க்க. (ரா) சூரியன், சந்திரன், அக்கினி, மாணிக்கங்கள், இவைகளுக்குங்கூட பிரகாசத்தை யுண்டுபண்ணப் பட்டது. சூரியசந்திராதிகள் கண்களுக்கும் விஷயங்களுக்குமுண்டாகிற சம்பந்தத்தை மறைக்கிற இருளைமட்டும் போக்கடிக்கும்; ஆத்மாவோ, சூரிய சந்திராதி சகலவஸ்துக்களையும் பிரகாசிப்பிவிக்கும். என்றால், ஆத்மாவினுடைய பிரகாசரூபமான ஞானந்தான் சூரியாதிகளைப் பிரகாசிப்பிக்கிறது.

† (ரா) சூக்ஷ்மாவஸ்தையோடுகூடினப் பிரகிருதியைக்காட்டிலும் அந்நியமென்று சொல்லப்படுகிறது.

‡ – § (ரூம்) அமாநித்வம் முதலியது ஞானம் "ஜ்ஞேயம் யத்தத் ப்ரவக்ஷ்யாமி" என்று சொல்லப்படுவது ஜ்ஞேயம். (ரா) ஆத்மாவானவன் ஞானத்தையே சுவரூபமாயுடையவனென்று அறிகிறது. (ஸ்ரீ,வி) பிரகாசசுவரூபமாயுள்ளது ஞானம். தன்னாலேயே தன்னை யறிகிற சுவயம்பிரகாச ரூபம், ஜ்ஞேயம்.

¶ (ரா) அமானித்வாதி ஞானசாதனங்களா லடையத்தகுந்தவன். (ஸ்ரீ,வி) அபரோக்ஷ ஞானத்தினால் முக்தர்களாலறியத்தகுந்தவன்.

‖ (ரா) தேவமனுஷியாதி சரீரங்களுடைய.

+ (ரா) ஹிருதயப்பிரதேசத்தில்.

÷ (ஸ்ரீ) நியாமகனாயிருக்கிற. யிஷ்டிதம், என்ற பாடத்தில், — ஏறியிருக்கிற.

அத்தியாயம் - க௩.

அந்த அறியத்தக்க வஸ்துவான பிரம்மானது, சகல இந்திரியங் களுடைய விஷயகாரமான விருத்திகளில், அந்தந்த [illegible] மாக விளங்குகிறதாயும், அல்லது சகல இந்திரியங்களையும் [illegible] களையும் அதனின் விஷயங்களையும் பிரகாசிப்பி [illegible] சகலவித இந்திரியங்களற்றதாயும், ஒன்றிலு [illegible] சகலத்திற்கும் ஆதாரமாயும், சத்துவாதி குணங்களற்றதாயும், [illegible] வாதிகுணங்களை ரக்ஷிக்கிறதாயும், சராசர வஸ்துக்களுக்கு [illegible] லும் உள்ளு மிருக்கிறதாயும், ஸ்தாவரமாயும், ஜங்கமமாயும், [illegible] தலியவை யில்லாததினாலே (இந்திரியங்களால்) அறியக்கூடா [illegible] யும் அக்கியானிகளுக்குத் தூரத்திலிருக்கிறதாயும், [illegible] சமீபத்தி லிருக்கிறதாயும், ஸ்தாவர ஜங்கமங்களையும் [illegible] லே பிரிவற்றதானாலும் பிரிந்ததுபோல் தோற்றப்ப [illegible] களை ரக்ஷிக்கிறதாயும், சகலத்தையும் விழுங்குகிறதாயும், [illegible] தையு முண்டுபண்ணுகிறதாயும், சூரிய சந்திராதிகளுக்கும் [illegible] பிரகாசத்தைக் கொடுக்கிறதாயும், அக்கியானத்திற்கு [illegible] தாயும், ஞானசுவரூபமாயும், ஞானத்தினு [illegible] ஞானத்தினா லடையத்தகுந்ததாயும், சகலப் பிராணிகளுடைய [illegible] தயத்தில் விசேஷமா யிருக்கிறதாயும் சொல்லப்படுகிறது.

(ஷா) இந்த க௩-க௪-க௫-க௬-க௭ சுலோகங்களுக்கும் [illegible] கவே (ரா) அர்த்தஞ் செய்திருப்பதாக அறியவும். [illegible] க௫,க௬)

க௮. இதி க்ஷேத்ரம் ததா ஜ்ஞானம் ஜ்ஞேயம் சோக்தம் ஸமாஸத:
மத்பக்த ஏதத் விஜ்ஞாய மத்பாவாயோபபத்யதே

இதி க்ஷேத்ரம்	இவ்விதமாய்க்ஷேத்திரமும்
ததா	அப்படியே
ஜ்ஞானம்	ஞானமும்
ஜ்ஞேயம்	ஞேயமும்
ஸமாஸத:	சங்கிரகமாக
உக்தம்	சொல்லப்பட்டது
மத்பக்த:*	என்னுடையபக்தனானவன்

---

* (ஸ்ரீ) பரமேசுவரனையும், பரமகுருவையும், [illegible] னுமிருக்கிற வென்னிடத்தில் கேட்டு, பார்த்து, [illegible] ங்களையும் சமர்ப்பிவித்து, அவைகள் சர்வமும் [illegible] யுடன் கூடினபக்தன்.

ஜ்யோதிஷாமபி*	(சூரியசந்திராதி) பிரகாசங்களுக்குங்கூட
தத்	அந்தப்பிரம்மமானது
ஜ்யோதி:	பிரகாசத்தைக்கொடுக்கிறதாயும்
தமஸ: பரம் †	அக்ஞானத்திற்குப் புறம்பானதாயும்
ஜ்ஞாநம்‡	ஞான சுவரூபமானதாயும்
ஜ்ஞேயம்§	ஞானத்திற்கு விஷயமான தெதுவோ அந்த விஷய சுவரூபமாயும்
ஜ்ஞாநகம்யம்¶	ஞானத்தினலேயே யடையத்தகுந்தஸ் தானமாயும்
ஸர்வஸ்ய‖	சகலப் பிராணிகளுடைய
ஹ்ருதி+	இருதயத்தில்
விஷ்டிதம்÷	விசேஷமாகவிருக்கிறதாயும்
உச்யதே	சொல்லப்படுகிறது.

பது உற்பத்திசெய்வது, இவைகள் ஜீவனற்ற தேகத்திற்இல்லை யாகையால் அவைகளுக்கு ஏது தேகமல்லவென்பது நிச்சயம். ஆகையால் ஆத்மாவே அவைகளுக்கு ஏது.

* (ஸ்ரீ) "யேநஸூர்யஸ்தபதிதேஜஸேத்த:", "தஸ்யபாஸாஸர்வமிதம் விபாதி", "ஜ்யோதிஷாஞ்ஜ்யோதி:" முதலிய சுருதிகளைப்பார்க்க. (ரா) சூரியன், சந்திரன், அக்கினி, மாணிக்கங்கள், இவைகளுக்குங்கூட பிரகாசத்தை யுண்டுபண்ணப்பட்டது. சூரியசந்திராதிகள் கண்களுக்கும் விஷயங்களுக்குமுண்டாகிற சம்பந்தத்தை மறைக்கிற இருளைமட்டும் போக்கடிக்கும்; ஆத்மாவோ, சூரிய சந்திராதி சகலவஸ்துக்களையும் பிரகாசிப்பிவிக்கும். என்றால், ஆத்மாவினுடைய பிரகாசரூபமான ஞானந்தான் சூரியாதிகளைப் பிரகாசிப்பிக்கிறது.

† (ரா) சூக்ஷ்மாவஸ்தையோடுகூடினப் பிரகிருதியைக்காட்டிலும் அந்நியமென்று சொல்லப்படுகிறது.

‡ – § (மூ) அமாநித்வம் முதலியது ஞானம் "ஜ்ஞேயம் யத்தத்ப்ரவக்ஷ்யாமி" என்று சொல்லப்படுவது ஜ்ஞேயம். (ரா) ஆத்மாவானவன் ஞானத்தையே சுவரூபமாயுடையவனென்று அறிகிறது. (ஸ்ரீ,வி) பிரகாசசுவரூபமாயுள்ளது ஞானம். தன்னாலேயே தன்னை யறிகிற சுவயம்பிரகாச ரூபம், ஜ்ஞேயம்.

¶ (ரா) அமாநித்வாதி ஞானசாதனங்களா லடையத்தகுந்தவன். (ஸ்ரீ,வி) அபரோக்ஷ ஞானத்தினல் முக்தர்களாலறியத்தகுந்தவன்.

‖ (ரா) தேவமனுஷ்யாதி சரீரங்களுடைய.

+ (ரா) ஹிருதயப்பிரதேசத்தில்.

÷ (ஸ்ரீ) நியாமகனாயிருக்கிறது. திஷ்டிதம், என்ற பாடத்தில்,—ஏதியிருக்கிற.

அந்த அறியத்தக்க வஸ்துவான பிரம்மானது, சகல இந்திரியங்களுடைய விஷயகாரமான விருத்திகளில், அந்தந்த விஷயாகாரமாக விளங்குகிறதாயும், அல்லது சகல இந்திரியங்களையும் குணங்களையும் அததின் விஷயங்களையும் பிரகாசிப்பி விக்கிறதாயும், சகலவித இந்திரியங்களற்றதாயும், ஒன்றிலு மொட்டாததாயும், சகலத்திற்கும் ஆதாரமாயும், சத்துவாதி குணங்களற்றதாயும், சத்துவாதிகுணங்களை ரக்ஷிக்கிறதாயும், சராசர வஸ்துக்களுக்கு வெளியிலும் உள்ளு மிருக்கிறதாயும், ஸ்தாவரமாயும், ஜங்கமமாயும், ரூபமுதலியவை யில்லாததினலே (இந்திரியங்களால்) அறியக்கூடாததாயும் அக்கியானிகளுக்குத் தூரத்திலிருக்கிறதாயும், ஞானிகளுக்குச் சமீபத்தி லிருக்கிறதாயும், ஸ்தாவர ஜங்கமங்களாயுள்ள பூதங்களிலே பிரிவற்றதானாலும் பிரிந்ததுபோல் தோற்றப்பட்டதாயும், பூதங்களை ரக்ஷிக்கிறதாயும், சகலத்தையும் விழுங்குகிறதாயும், சகலத்தையு முண்டுபண்ணுகிறதாயும், சூரிய சந்திராதிகளுக்குக் கூடப் பிரகாசத்தைக் கொடுக்கிறதாயும், அக்கியானத்திற்குப் புறம்பானதாயும், ஞானசுவரூபமாயும், ஞானத்தின லறியத்தகுந்ததாயும், ஞானத்தின லடையத்தகுந்ததாயும், சகலப் பிராணிகளுடைய ஹிருதயத்தில் விசேஷமா யிருக்கிறதாயும் சொல்லப்படுகிறது.

(ஸ்ரீ) இந்த கரு-கசு-கஎ-கஅ-சுலோகங்களுக்கும் ஜீவபரமாகவே (ரா) அர்த்தஞ் செய்திருப்பதாக அறியத்தக்கது. (கரு, கசு, கஎ, கஅ)

கசு. இதி க்ஷேத்ரம் ததா ஜ்ஞாநம் ஜ்ஞேயம் சோக்தம் ஸமாஸத: ।
மத்பக்த ஏதத்விஜ்ஞாய மத்பாவாயோபபத்யதே ॥

இதி க்ஷேத்ரம்	இவ்விதமாய்க்ஷேத்திரமும்
ததா	அப்படியே
ஜ்ஞாநம்	ஞானமும்
ஜ்ஞேயஞ்ச	ஞேயமும்
ஸமாஸத:	சங்கிரகமாக
உக்தம்	சொல்லப்பட்டது
மத்பக்த:*	என்னுடையபக்தனானவன்

---

* (ஶ்ரீ) பரமேசுவரனும், பரமகுருவாயும், வாசுதேவனும், சர்வக்கியனுமிருக்கிற வென்னிடத்தில் கேட்டு, பார்த்து, அனுபவித்துவருகிற சகல காரியங்களையும் சமர்ப்பிவித்து, அவைகள் சர்வமும் வாசுதேவ சுவரூபமேயென்கிற உறுதியுடன் கூடினபக்தன்.

ஏதத்*	இதை
விஜ்ஞாய	அறிந்து
மத்பா⁴வாய†	என்னுடையசுவரூபமாகிறதற்கு
உபபத்³யதே	யோக்கியனாகிறான்.

இவ்விதமாய் க்ஷேத்திரமு மப்படியே ஞானமும் ஞேயமும் சங்கிரகமாக சொல்லப்பட்டது. என்னுடைய பக்தனானவனிதை யறிந்து, என்னுடைய (பிரம்ம) சுவரூபமாகிறதற்கு யோக்கியனாகிறான்.

(ஶம்) (ஸ்ரீ) "மஹாபூ⁴தாநி" முதல் "த்⁴ருதி:" வரையில் க்ஷேத்திரத்தைப்பற்றியும், "அமாநித்வம்" முதல், "தத்வஜ்ஞாநார்த²த³ர்ஶநம்" வரையில் ஞானத்தைப்பற்றியும், "அநாதி³மத்பரம்ப்³ரஹ்ம" முதல் "ஹ்ருதி³ ஸர்வஸ்ய விஷ்டி²தம்" வரையில், ஞேயத்தைப்பற்றியும் சொல்லப்பட்டது. (ஸ்ரீ) இவைகளைக்குறித்து வஸிஷ்டாதிமகரிஷிகளால் விஸ்தாரமாய் சொல்லப்பட்டிருப்பதே என்றால் சுருக்கமாய்ச் சொல்லப்பட்டது. இவைகளை முந்திய அத்தியாயத்திற் சொல்லப்பட்டிருக்கிற பக்தன் அறிந்து பிரம்மசுவரூபமாகிறான். (௧௯)

௨௰. ப்ரக்ருதிம் புருஷம் சைவ வித்³த்⁴யநாதீ³ உபா⁴வபி।
விகாராம்ஶ்ச கு³ணாம்ஶ்சைவ வித்³தி⁴ ப்ரக்ருதிஸம்ப⁴வாந்॥

ப்ரக்ருதிம்	பிரகிருதியையும்
புருஷம் சைவ	புருஷனையும்
உபா⁴வபி	இருவரையுங்கூட
அநாதீ³	அநாதிகளாக
வித்³தி⁴	அறி
விகாராம்ஶ்ச	தேகேந்திரியாதிவிகாரங்களையும்
கு³ணாம்ஶ்சைவ	சுகதுக்கமோகாதிகளையும்
ப்ரக்ருதிஸம்ப⁴வாந்	பிரகிருதியிலிருந்துண்டானவைகளாக
வித்³தி⁴	அறி.

---

* (ரா) க்ஷேத்திர சுவரூபநிச்சயம், க்ஷேத்திரக்கிய சுவரூபநிச்சயம், க்ஷேத்திரத்தைக்காட்டிலும் மன்னியமான (ஜீவ) ஆத்ம சுவரூபத்தை யடைகிறதற்கு வேண்டிய ஞானசாதனங்களுடைய நிச்சயம் இவைகளே.

† (மா) மோக்ஷத்திற்கு. (ரா) என்னைப்போல அசமுசாரித்துவ தர்மத்தை யடைய. (ஸ்ரீ,வி) என்னிடத்தி லிருப்பை அடைய.

அத்தியாயம் - கங.

பிரகிருதிபுருஷன் இருவரையுங்கூட அநாதிகளாக அறி. தேகே ந்திரியாதி விகாரங்களையும், சுகதுக்க மோகாதிகளையும், பிரகிருதியி லிருந் துண்டானவைகளாக அறி.

(ஸ்ரீ) பிரகிருதியும், புருஷனான ஜீவனும், அநாதிகளா யிருக்கிற வர்களே யன்றி, ஒருகாலத்தி லுண்டானவர்களல்ல. எது உண் டானதாகச் சொல்லப்படுமோ, அதெல்லாம் பிரகிருதியிலுண்டா னதே. அந்தப் பிரகிருதியையு முண்டானதாகவே சொல்வோமென் ருல், பிரகிருதியை யுண்டாக்க வேறேயொருப் பிரகிருதியல்லவா இருக்கவேண்டும்! அப்படியு மிருக்கிறதென்ருல், அந்தப் பிரகிருதி யையுண்டாக்க மற்றொருப் பிரகிருதி யிருக்கவேண்டும். இப்படியே ஒன்றுக்கொன்று துடர்ந்து முடிவற்றதாக ஆய்விடும். ஆகையால், பிரகிருதி உண்டானதென்று சொல்லக்கூடாது. இப்படி யிருப்பதி ஞலேதான் பிரகிருதியானது ஆதியையுடைய தல்லவென்று சொல் லப்பட்டது. புருஷனே வென்ருல், அவன் பிரம்மத்தினுடை ய அம் சமாகையாலும் நித்தியனுகையாலும் அவனையும் ஆதியற்றவனாக சொல்லலாயிற்று.

(ஸ்ரீ) "ஹிநாவபூகூதிரஷூயா" (அத் - எ, சு - ச,) என்கிறதி ஞல், மாயையானது ஈசுவரனுக்கு அபரப்பிரகிருதி என்றும், "ஙை ரெயதிதவூநுா ஹூகூதிம்விஜிவோாம| ஜீவலூ-மு தாம" (அத் - எ, சு-ரு,) என்கிறதிஞல் ஜீவன் ஈசுவரனுடைய பரப்பிரகிருதி என்றும் சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. இந்தமாயை ஜீவன் இவர்களை முன்னமே பிரகிருதி புருஷர்களாகவும் க்ஷேத்திர க்ஷேத்திரக்ஞர்களாகவும் சொன்னதுமல்லாமல், அநாதிகளாகவும்நித்தியர்களாகவும் இந்த அத் தியாயத்தில் சொல்லப்பட்டது. ஈசுவரனை நித்தியராகவும் அநாதி யாகவும் ஒப்புக்கொள்ளவேண்டிய நாம், அந்த ஈசுவரனுடைய அபர பரப் பிரகிருதிகளான மாயை ஜீவன் இவர்களையும் நித்தியர்களாயு மனாதிகளாயு மொப்புக்கொள்ளவேண்டியதே. இந்த இரண்டு பிர கிருதிகளினுல், ஈசுவரனுக்கு சிருஷ்டி ஸ்திதி சங்காரம் முதலிய காரணத்துவம் சொல்லப்படுகிறது. இந்தப்பிரகிருதி புருஷர்களு க்கு அநாதி நித்தியத்துவம் சொல்லக்கூடாதென்ருல், ஈசுவரத்து வம், ஜகத்காரணத்துவம், பிரம்மத்திற்குச் சொல்லக்கூடாது. பிர கிருதி புருஷர்களை யுடையவனெவனே, அவன்தான் ஈசுவரன். எஜமா னுக்கு வஸ்துவில்லாவிட்டால், எவும் எஜமானத்வமெப்படி? பிரகிருதி புருஷர்கள் அநாதியல்ல, உண்டானவர்களென்னும் பக்ஷ த்தில் அவர்களுண்டாவதற்குமுன் ஈசுவரத்துவமில்லாதிருக்கவே ண்டும். புருஷனுக்கு அநாதியான கருமபெந்த மெப்படியும் கூடாது. மேலு மீசுவரன் ஒருஜீவனை சுகியாகவும் மற்றொருவனை துக்கியாகவும் பூர்வகருமமாகிய காரணமின்றி சிருஷ்டிக்கும் பக்ஷ

ஏதத்*	இதை
விஜ்ஞாய	அறிந்து
மத்³பா⁴வாய†	என்னுடைய ஸ்வரூபமாகிறதற்கு
உபபத்³யதே	யோக்கியனாகிறான்.

இவ்விதமாய் க்ஷேத்திரமும் அப்படியே ஞானமும் ஞேயமும் சங்கிரகமாக சொல்லப்பட்டது. என்னுடைய பக்தனானவனிதை யறிந்து, என்னுடைய (பிரம்ம) ஸ்வரூபமாகிறதற்கு யோக்கியனாகிறான்.

(மது) (ஸ்ரீ) "மஹாபூ⁴தாநி" முதல் "த்⁴ருதி:" வரையில் க்ஷேத்திரத்தைப்பற்றியும், "அமாநித்வம்" முதல், "தத்வஜ்ஞாநார்த²த³ர்ஶநம்" வரையில் ஞானத்தைப்பற்றியும், "அநாதி³மத்பரம்" முதல் "ஹ்ருதி³ஸர்வஸ்ய விஷ்டி²தம்" வரையில், ஞேயத்தைப்பற்றியும் சொல்லப்பட்டது. (ஸ்ரீ) இவைகளைக்குறித்து வஸிஷ்டாதிமகரிஷிகளால் விஸ்தாரமாய் சொல்லப்பட்டிருப்பதே என்னால் சுருக்கமாய்ச் சொல்லப்பட்டது. இவைகளை முந்திய அத்தியாயத்திற் சொல்லப்பட்டிருக்கிற பக்தன் அறிந்து பிரம்மஸ்வரூபமாகிறான். (௧௮)

---

௨௦. ப்ரக்ருதிம் புருஷம் சைவ வித்³த்⁴யநாதீ³ உபா⁴வபி ।
விகாராம்ஶ்ச கு³ணாம்ஶ்சைவ வித்³தி⁴ ப்ரக்ருதிஸம்ப⁴வாந் ॥

ப்ரக்ருதிம்	பிரகிருதியையும்
புருஷம் சைவ	புருஷனையும்
உபௌ⁴ அபி	இருவரையுங்கூட
அநாதீ³	அநாதிகளாக
வித்³தி⁴	அறி
விகாராந் ச	தேகேந்திரியாதிவிகாரங்களையும்
கு³ணாந் ச ஏவ	சுகதுக்கமோகாதிகளையும்
ப்ரக்ருதிஸம்ப⁴வாந்	பிரகிருதியிலிருந்துண்டானவைகளாக
வித்³தி⁴	அறி.

---

* (ஶா) க்ஷேத்திர ஸ்வரூபநிச்சயம், க்ஷேத்திரஜ்ஞ ஸ்வரூபநிச்சயம், க்ஷேத்திரத்தைக்காட்டிலு மன்னியமான (ஜீவ) ஆத்ம ஸ்வரூபத்தை யடைகிறதற்கு வேண்டிய ஞானஸாதனங்களுடைய நிச்சயம் இவைகளே.

† (மது) மோக்ஷத்திற்கு. (ஶா) என்னுடைய பாவ அதாவது பரமாத்ம தர்மத்தை யடைய. (ஸ்ரீ,வி) என்னிடத்தி லிருப்பை அடைய.

பிரகிருதிபுருஷன் இருவரையுங்கூட அநாதிகளாக அறி. தேகே ந்திரியாதி விகாரங்களையும், சுகதுக்க மோகாதிகளையும், பிரகிருதியி லிருந் துண்டானவைகளாக அறி.

(ஸ்ரீ) பிரகிருதியும், புருஷனான ஜீவனும், அநாதிகளா யிருக்கிற வர்களே யன்றி, ஒருகாலத்தி லுண்டானவர்களல்ல. எது உண் டானதாகச் சொல்லப்படுமோ, அதெல்லாம் பிரகிருதியிலு லுண்டா னதே. அந்தப் பிரகிருதியையு முண்டானதாகவே சொல்வோமென் றால், பிரகிருதியை யுண்டாக்க வேறேயொருப் பிரகிருதியல்லவா இருக்கவேண்டும்! அப்படியு மிருக்கிறதென்றால், அந்தப் பிரகிருதி யையுண்டாக்க மற்றொருப் பிரகிருதி யிருக்கவேண்டும். இப்படியே ஒன்றுக்கொன்று தொடர்ந்து முடிவற்றதாக ஆய்விடும். ஆகையால், பிரகிருதி உண்டானதென்று சொல்லக்கூடாது. இப்படி யிருப்பதி னாலேதான் பிரகிருதியானது ஆதியையுடைய தல்லவென்று சொல் லப்பட்டது. புருஷனோ வென்றால், அவன் பிரம்மத்தினுடைய அம் சமாகையாலும் நித்தியனாகையாலும் அவனையும் ஆதியற்றவனாகச் சொல்லலாயிற்று.

(ஸ்ரீ) "ஃபூமிராபோऽநலோ வாயு:" (அத் - எ, ௪ - ௪,) என்கிறதி னால், மாயையானது ஈசுவரனுக்கு அபரப்பிரகிருதி என்றும், "அபரே யமிதஸ்த்வந்யாம் ப்ரக்ருதிம்விக்தி மே பராம்। ஜீவபூதாம்" (அத் - எ, ௫-ரு,) என்கிறதினால் ஜீவன் ஈசுவரனுடைய பரப்பிரகிருதி என்றும் சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. இந்தமாயை ஜீவன் இவர்களை முறையே பிரகிருதி புருஷர்களாகவும் க்ஷேத்திர க்ஷேத்திரக்ஞர்களாகவும் சொன்னதுமல்லாமல், அநாதிகளாகவும்நித்தியர்களாகவும் இந்த அத் தியாயத்தில் சொல்லப்பட்டது. ஈசுவரனை நித்தியராகவும் அநாதி யாகவும் ஒப்புக்கொள்ளவேண்டிய நாம், அந்த ஈசுவரனுடைய அபர பரப் பிரகிருதிகளான மாயை ஜீவன் இவர்களையும் நித்தியர்களாயு மநாதிகளாயு மொப்புக்கொள்ளவேண்டியதே. இந்த விரண்டு பிர கிருதிகளினால், ஈசுவரனுக்கு சிருஷ்டி ஸ்திதி சங்காரம் முதலிய காரணத்துவம் சொல்லப்படுகிறது. இந்தப்பிரகிருதி புருஷர்களு க்கு அநாதி நித்தியத்துவம் சொல்லக்கூடாதென்றால், ஈசுவரத்து வம், ஜகத்காரணத்துவம், பிரம்மத்திற்குச் சொல்லக்கூடாது. பிர கிருதி புருஷர்களை யுடையவனெவனோ, அவன்தான் ஈசுவரன். எவ னுக்கு வஸ்துவில்லாவிட்டால், எவும் எஜமானத்வமென்பதில்லை பிரகிருதி புருஷர்கள் அநாதியல்ல, உண்டானவர்களேஎன்னும் பக்ஷ த்தில் அவர்களுண்டாவதற்குமுன் ஈசுவரத்துவமில்லாதிருக்கவே ண்டும். புருஷனுக்கு அநாதியான கருமபெந்த மென்பதுவும் கூடாது. மேலு மீசுவரன் ஒருஜீவனை சுகியாகவும் மற்றொருவனை துக்கியாகவும் பூர்வகருமமாகிய காரணமின்றி சிருஷ்டிக்கும் பக்ஷத்

தில் அவருக்கு பட்சபாதமும் தயையின்மையும் சம்பவிக்குமாகை யால், பெந்தமேயில்லை யென்றாகும். பெந்தமில்லாவிட்டால் மோக்ஷ மேது? மோக்ஷாதிகளைச் சொல்லும் வேதத்தினால் என்னபிரயோ ஜனம்? ஆகையால், பிரகிருதிபுருஷர்கள் அநாதிகளென்று சொன் னது சரியே.

(ஙா) ஒருவருக்கொருவர் பற்றுதலுள்ள பிரகிருதி புருஷர் களை அநாதிகளாக அறி 'பெந்தத்திற்கு ஏதுவாகிய இச்சை, துவே ஷம், முதலிய விகாரங்களையும் மோக்ஷத்திற்கு ஏதுவாகிய அமானி த்வாதி குணங்களையும் பிரகிருதியிலிருந்துண்டானவைகளாகத் தெரி ந்துகொள். அநாதியான இந்தப் பிரகிருதியானது அநாதியாய் புரு ஷனை சம்பந்தித்து, க்ஷேத்திராகாரமாய் பரிணமித்து, தன்னுடைய விகாரங்களாகிய இச்சை த்துவேஷம் முதலிய தோஷங்களால் புரு ஷனுக்கு பெந்த ஏதுவாகிறது. அமானித்துவாதி குணங்களால் மோக்ஷ ஏதுவாகிறது.

(ஸ்ரீ,வி) பிரகிருதி என்பது இருபத்தைந்து தத்துவங்கள், அல் லது, ஜகத்திற்குக் காரணமான பரமாத்மா. புருஷனென்றது ஜீவன். இவர்களநாதியென்று அறி. குணங்களும், விகாரங்களும், பிரகிரு தியிலுண்டாயின என்று அறி. (௨௰)

---

௨௧. கார்யகாரணகர்த்ருத்வே ஹேது: ப்ரக்ருதிருச்யதே।
புருஷ: ஸுகது:கானாம் போக்த்ருத்வே ஹேதுருச்யதே॥

கார்யகாரணகர்த்ருத்வே*	தேகேந்திரியாதிகளை யுண்டுபண்ணுகிற விஷயத்தில்
ப்ரக்ருதி:	மாயையானது
ஹேது:	காரணமாக
உச்யதே	சொல்லப்படுகிறது
புருஷ:	ஜீவன்
ஸுகது:கானாம்	சுகதுக்கங்களுடைய
போக்த்ருத்வே	அநுபவவிஷயத்தில்
ஹேது:	காரணமாக
உச்யதே	சொல்லப்படுகிறான்.

தேகேந்திரியங்களை யுண்டுபண்ணுகிற விஷயத்தில் மாயையா னது காரணமாக சொல்லப்படுகிறது. சுகதுக்கங்களை யனுபவிக்கிற விஷயத்தில் ஜீவன் காரணமாக சொல்லப்படுகிறான்.

---

* (மூ௦) கார்யகாரணகர்த்ருத்வே - என்றுபாடம்.

அத்தியாயம் - ௧௩.

(ஸ்ரீ) பிரகிருதி ஜடமாகையால், அதெப்படி ஒன்றை யுண்டாக்கிறதாக சொல்லக்கூடும்? ஜீவ சுவபாவமோ விகாரத்தை யடையத்தகுந்ததல்ல. ஜீவனுக்கு இந்திரியங்கள் மனம் சித்தம் அகங்காரம் முதலியவைகளும், பசி முதலியவைகளும் வாஸ்தவத்திலில்லையாகையால், அவன் விகாரப்படக்காரணமேயில்லை. ஆனதினாலே, அவன் அனுபவிக்கிறதாக வெப்படி சொல்லக்கூடும்? என்கிற இந்த இரண்டு கேழ்விகளுண்டாகின்றன. முதலாவது கேழ்வியைப்பற்றியோ வென்றால், பிரகிருதி ஜடமானாலும், ஜீவனுடைய அவித்தையின் காரியமான அனாதி கருமமாகிய அதிருஷ்டவசத்தினாலே அந்தப்பிரகிருதி விகாரப்பட்டு ஜீவனுக்குபயோகமாக தேகேந்திரியாதிகளாக பரிணமிக்கிறது. அதெப்படி என்றால், ஜீவனான குழந்தை பிறந்த உடனே அதின் ஆகாரத்திற்காக ஜடமானபால் உண்டாகிறதுபோல, ஜீவனுக்குபயோகமாக ஜடபதார்த்தங்கள் பலவுண்டாகின்றன. அப்படி பலவஸ்துக்களாக பரிணமிக்கிறது பிரகிருதியே. ஆகையால், பிரகிருதி காரணமாக சொல்லப்பட்டது.

இரண்டாவது கேழ்வியைப்பற்றியோவென்றால், ஜீவன் ஞானானந்தத்தையே சுவரூபமாகவுடையவன். அவனுடைய ஞானமானது சுகதுக்காதி சம்பந்தமான விஷயஞானமல்ல. ஆனாலும், தேகேந்திரியாதிகள் மூலமாய் விஷயஞானமுண்டாகிறது. அந்த தேகேந்திரியாதிகள் கருமத்தினாலுண்டாகின்றன. தேகமுண்டான பிறகு சுகதுக்கங்களை அறிகிறதாகிய விஷயஞானத்தை அவனடைகிறான். இப்படி சுகதுக்காதி விஷயஞானத்தை அவனடைகிறதினால் அவன் சுகதுக்காதிகளை யனுபவிக்கிறதற்கு ஏதுவாக சொல்லப்படுகிறான். புருஷ சன்னிதானத்தினால், பிரகிருதிக்கு கருத்திருத்துவமும் பிரகிருதி சம்யோகத்தினால் புருஷனுக்குப் போக்திருத்துவமுமுண்டாகிறதென்பது தாத்பரியம்.

(௨௦) சரீரம் காரியம். இந்திரியங்கள் மனசு புத்தி அகங்காரம் இப்பதின்மூன்றும் அதற்குங் கரணங்கள். அந்தப் பூதங்களும் விஷயங்களும் காரியம். சத்துவாதி முக்குணங்களும் கரணங்கள். காரணமான பிரகிருதியை ஆசிரயித்திருப்பதே குணங்கள் கரணமாக சொல்லப்பட்டன. இவ்விதகாரியகாரணங்களிரண்டுக்கும் மூலம் மாயையாகையால், அந்த மாயையானது கர்த்தாவென்று சொல்லப்பட்டது. கார்யகாரணகர்த்ருத்வே - என்று மூலபாடமுண்டு. அதற்கு இதுவேதான் அர்த்தம். அல்லது, (சாங்கிய சித்தாந்தப்படிக்கு மனதுள்பட பதினொரு இந்திரியங்கள், மகா பூதங்கள் ஐந்து) பதினாறுவிகாரங்களும் காரியம். பிரகிருதிவிகாரங்கள் (புத்தி, அகங்காரம், பூததன்மாத்திரைகள் ஐந்து) ஏழுங் காரணம். இவைகளுக்குக் காரணம் பிரகிருதியாகையால் பிரகிரு

தியானது கருத்தாவாக சொல்லப்படுகிறது. சுகதுக்காதிகளை ஜீவன் அறிகிறவ னுகையால், சுகதுக்காதிகளுக்கு அவன் போக்தாவாக சொல்லப்பட்டான். பிரகிருதியானது தேகேந்திரிய ரூபமாயும் சுகதுக்காதிரூபமாயும் பரிணமிக்காவிட்டால், ஜீவனுக்கு சமுசார மாகிய பெந்தமேயில்லையென்று சொல்லலாம். அவனுக்கு சமுசா ரத்திற்குப் பிரகிருதியேகாரணமாயிருக்கிறது. ஆகையால், பிரகிரு தி கருத்தாவாக சொல்லப்பட்டது, பிரகிருதிகாரியமாகிய தேகேந் திரியாதிகளிலும் சுகதுக்கங்களிலும் தான் தன்னுடையதென்கிற அபிமான அகங்காரங்களோடு கூடியபடியால், புருஷன் சமுசாரத் திற்கு ஏதுவாகிருன். ஆகையால், அவனை சமுசாரத்திற்கு ஏதுவா க சொல்லப்பட்டது.

(ஈஈ) காரியமென்றுல், சரீரம். காரணமென்றுல், ஞாநேந்திரி ய கருமேந்திரிய மனசுகள். கருத்திருத்துவமென்றுல், தேகேந்திரி யாதிகளின் செய்கை. காரியகாரணங்களுக்குக் கருத்திருத்துவத் தை யுண்டாக்குவது பிரகிருதியாகையால், காரியகாரணங்களுக்குக் கருத்தாபிரகிருதி என்று சொல்லப்பட்டது. ஏனென்றுல், ஜீவனு க்கு போகசாதனமாயிருக்கிறகிரியைகளானவை, அவனுக்கிருப்பிட மாயும் தேகாதிரூபமாயுமுள்ளப் பிரகிருதியை யாதாரமாயுடை த்தா யிருப்பதால் கிரியைகளுக்குக் கருத்தாப்பிரகிருதி என்று சொல்லப்பட்டது. பார்க்கிற நடக்கிற பேசுகிறதாகிய செய்கைகளு க்கு ஜீவன் கருத்தாவாக உலகத்தில் வியவகரிக்கப்படுகிருனே என் ருலோ, அந்த கிரியைகளுக்குக் காரணமான தேகத்தை இருப்பிட மாக ஜீவன் உடைத்தாயிருப்பதினுலும், அந்த இருப்பை யடையப் பிரயத்தினஞ்செய்கிற நிமித்தியத்தாலும், ஜீவன் கருத்தாவென்று வியவகரிக்கப்படுகிருன். சுகதுக்கானுபவத்திற்கு ஆசிரயனுயிருக்கி றபடியால், சுகதுக்கானுபவத்திற்கு ஜீவனை ஹேதுவாக சொல் லப்பட்டது.

(ஓ) காரியமென்றது தேகம். காரணமென்றது இந்திரியங்கள். கருத்திருத்துவமென்றது கிரியை. பிரகிருதிதானிம்மூன்று ரூபமா யிருக்கிறது. ஆகையால், இம்மூன்றுக்கும் பிரகிருதியை ஏதுவாக சொல்லுகிருர்கள். ஜீவன் ஞானசுவரூபியானதாலும் சுகதுக்கங்களை யறிகிருனுனதாலும் சுகதுக்கானுபவத்திற்கு ஜீவனை ஹேதுவாக சொல்லப்பட்டது.

(ஸ்ரீ,வி) தேகேந்திரியங்களுடைய கருத் திருத்துவத்திற்குக் காரணம், சித்பிரகிருதி (இலக்ஷ்மி). ஜீவன் பிரகிருதி விகாரங்க ளான சுகதுக்கங்களை யனுபவிக்கிறதற்குப் புருஷனை பகவான் ஏது வாக சொல்லப்படுகிருர். சர்வகருத்தாவான பகவானுக்கு தேகேந் திரியாதி கருத்திருத்துவ மிருந்தாலும், போகத்தைக்கொடுக்கும்

அத்தியாயம் - கரு.

விஷயத்தில் தேவிக்கு (இலக்ஷ்மிக்கு) ஏதுத்துவமிருந்தாலும் சுக
துக்கபோகத்தைக் கொடுப்பதில் தேவிக்கு ஏதுத்துவம் அற்பம்.
காரியகாரண விஷயங்களில் ஏதுத்துவம் அதிகம். ஆகையால், தே
வியான பிரகிருதியைக் காரியகாரண கருத்திருத்துவ ஏதுவாக சொ
ல்லப்பட்டது. தேகேந்திரிய கருத்திருத்துவ பிரவிருத்தியைப் பார்
க்கிலும் பகவானுக்கு, போகத்தைக்கொடுக்கும் விஷயத்தில் பிரவிரு
த்தி அதிகமாகையால், அதில் பகவானையே ஹேதுவாக சொல்லப்
பட்டது. அல்லது, பிரகிருதி என்பது ஜடப்பிரகிருதி. புருஷனெ
ன்பது ஜீவன். தேகேந்திரிய வியாபாரத்திற்குக் காரணம் ஜடப்
பிரகிருதி என்று சொல்லப்படுகிறது. சுகதுக்க அனுபவத்திற்குக்
காரணம் ஜீவன் என்று சொல்லப்படுகிறான்.

(ஸூ) இதின் ௩ - வது அத்தியாயம் ௨௭ - வது சுலோகம் (உக)
பார்க்க.

---

௨௨. புருஷ: ப்ரக்ருதிஸ்தோ ஹி புங்க்தே ப்ரக்ருதிஜாந் குணாந்
காரணம் குணஸங்கோऽஸ்ய ஸதஸத்யோநிஜந்மஸு ॥

ப்ரக்ருதிஸ்த:	பிரகிருதிகாரியமானதேகத்திலிருக்கிற
புருஷ:	ஜீவன்
ப்ரக்ருதிஜாந்	தேகத்திலுண்டாகிற
குணாந்	சுகதுக்காதிகளை
புங்க்தே ஹி	அனுபவிக்கிறான்
குணஸங்க:*	(சுபாசுபகாரியங்களைச் செய்கிற) இந்திரியசம்பந்தமானது
அஸ்ய	இந்தஜீவனுக்கு
ஸதஸத்யோநிஜந்மஸு	தேவ மிருக ஜாதிகளில் பிறப்பையடைய
காரணம்	காரணமாயிருக்கிறது.

பிரகிருதிகாரியமான தேகத்தில் (தேகமேதான் என்கிற அபி
மானத்தோடு) இருக்கிற ஜீவன், தேகத்திலுண்டாகிற சுகதுக்கா
திகளை யனுபவிக்கிறான். ஏது சுபாசுபகாரியங்களைச் செய்கிறதோ,
அந்த இந்திரியசம்பந்தமானது ஜீவனுக்கு (உத்கிருஷ்டநிகிருஷ்ட
மான) தேவ மிருக ஜாதிகளில் பிறப்பையடையக் காரணமாயிரு
க்கிறது.

(ரா) ப்ரக்ருதிஸ்த: = காரியகரணரூபமாயிருக்கிற அசித்தின்
லக்ஷணமான பிரகிருதியை, தானென்று எண்ணுகிற, புருஷனே

---

* (ஸ்ரீ,வி) சத்துவாதிகுணசம்பந்தம்.

(சுகதுக்காதிகளை) அனுபவிக்கிற புருஷன் (ஜீவன்), 𑌪𑍍𑌰𑌕𑍃𑌤𑌿𑌜𑌾𑌨𑍍 = பிரகிருதியினாலுண்டான, 𑌗𑍁𑌣𑌾𑌨𑍍 = சுகதுக்க மோகாகாரங்களாய் காணப்படுகிற குணங்களை, 𑌭𑍁𑌙𑍍𑌕𑍍𑌤𑍇 𑌹𑌿 = அடைகிறான். 𑌗𑍁𑌣𑌸𑌙𑍍𑌗𑌃 = தான் தன்னுடையதென்கிற மமகார அகங்காரமாகிற குண சம்பந்தமானது, 𑌅𑌸𑍍𑌯 = அனுபவிக்கிறவனாகிய இந்த ஜீவனுக்கு, 𑌸𑌦𑌸𑌦𑍍𑌯𑍋𑌨𑌿𑌜𑌨𑍍𑌮𑌸𑍁 = தேவமனுஷிய பசுபக்ஷிமுதலிய ஜன்மங்களிலே, 𑌕𑌾𑌰𑌣𑌂 = காரணமாக விருக்கிறது. இப்படிச்சொன்ன இந்தச் சுலோகத்தின் உத்தேசமென்னவெனில், இவைகளையெல்லாமறிந்து பெந்தத்திலிருந்து விடுபட முயற்சி செய்யவேண்டுமென்பதே.

(𑌶𑌾) பூர்வஜன்மகருமத்தினால் ஜீவனானவன் தேவமனுஷிய தேகாதிகளி லிருந்துகொண்டு அந்த தேகங்களின் மூலமாய் சத்துவாதிகுணங்களாலுண்டாகிற சுகதுக்காதிகளில் ஆசக்திகொண்டு தேகங்களையும் சுகதுக்காதிகளையும் அனுபவிக்கிறதற்குக் காரணமான புண்ணியபாவங்களைச் செய்வதில் பிரவிருத்தித்திருக்கிறான். அதினால் உத்தம அதம ஜன்மங்களை யடைந்து, அந்த ஜன்மங்களில் சுகதுக்கங்களை யனுபவிக்கிறது மல்லாமல், மறுபடி கருமங்களைச் செய்கிறான். அந்த கருமத்திற்குத் தக்கபடி தேகமும் சுகதுக்காதி அனுபவமும் அவனுக்குத் திரும்பித் திரும்பிவந்துகொண்டேயிருக்கிறது. அமானித்துவாதி குணங்களை யடைந்தாலன்றியில் ஜனனம் நீங்காது.

(ஸ்ரீ,வி) தேகத்தினா லுண்டாகிற சுகதுக்காதிகளை ஜீவன் அனுபவிக்கிறானென்பது மித்தை (பொய்) அல்லவென்பதைத் தெரிவிக்கும்பொருட்டு "𑌹𑌿" என்கிற சப்தம் பிரயோகிக்கப்பட்டிருக்கிறது. (உஉ)

உ௩. 𑌉𑌪𑌦𑍍𑌰𑌷𑍍𑌟𑌾𑌨𑍁𑌮𑌨𑍍𑌤𑌾 𑌚 𑌭𑌰𑍍𑌤𑌾 𑌭𑍋𑌕𑍍𑌤𑌾 𑌮𑌹𑍇𑌶𑍍𑌵𑌰𑌃।
𑌪𑌰𑌮𑌾𑌤𑍍𑌮𑍇𑌤𑌿 𑌚𑌾𑌪𑍍𑌯𑍁𑌕𑍍𑌤𑍋 𑌦𑍇𑌹𑍇𑌽𑌸𑍍𑌮𑌿𑌨𑍍 𑌪𑍁𑌰𑍁𑌷𑌃 𑌪𑌰𑌃॥

𑌪𑍁𑌰𑍁𑌷𑌃* ஜீவனானவன்
𑌅𑌸𑍍𑌮𑌿𑌨𑍍 𑌦𑍇𑌹𑍇 இந்ததேகத்திலிருந்தாலும்
𑌪𑌰𑌃† (தேகத்தைக்காட்டிலும்) அந்நியனாயும்

---

* (ஸ்ரீ,வி) உபத்திரஷ்டாவாயிருத்தல் முதலிய ஹேதுக்களால் பரமாத்மா புருஷனென்று சொல்லப்படுகிறார்.

† (ஸ்ரீ) குணசம்பந்தமற்றவராயும். (ஸ்ரீ,வி) தேகியைக்காட்டிலுமன்னியன்.

அத்தியாயம் - கங.

உபத்ரஷ்டா*	சமீபத்திலிருந்து பார்க்கிற மேல்விசா [illegible] ணைக்காரனும்
அநுமந்தா†	ஆமோதிக்கிறவனும்
பர்த்தா‡	தேகத்தைத்தரிக்கிறவனும்
போக்தா§	சுகதுக்கங்களை அறிகிறவனும்
மஹேச்வர:¶	பிரம்மாதிகளுக்கு எஜமானனும்
பரமாத்மேதி‖	பரமாத்மாவாயும்
உக்த:	சொல்லப்பட்டிருக்கிறான்.

* (ஸ்ரீ) சமீபத்திலிருந்து பார்க்கிறவன். (மது) யக்ஞ [illegible] னன் ரித்துவிக்கு முதலியவர்களின் குணதோஷக்கிரியைகளைப் [illegible] டிருக்கிற அன்னியன்போல் பார்த்துக்கொண்டிருக்கிறவன். (ரா) [illegible] திக்கனுகுணமான சங்கல்பாதி ரூபத்தினாலேபார்த்துக்கொண்டிருக்கிறவன். [illegible] பத்திலிருந்து பார்க்கிறவன். (ஸ்ரீ,வி) எல்லாவற்றிற்கும் [illegible] ந்து பார்க்கிறவன்.

† (ஸ்ரீ) சந்நிதானமாத்திரத்தினால் நடக்கும் [illegible] வன்போலிருக்கிறவன். (மது) தேகேந்திரிய வியாபாரங்களில் [illegible] யற்றவனானாலும் பிரவிருத்தியுள்ளவனைப்போல் தோற்ற [illegible] தேகேந்திரியாதிகளின் பிரவிருத்திக்கு சாக்ஷியா [illegible] ளைச் செய்யவொட்டாமல் தடுக்காதவன். (ரா) [illegible] காரியங்களை யாமோதிக்கிறவன். (ஏ) செய்யவேண்டிய [illegible] வேண்டிய காரியங்களில் ஆலோசனைசொல்லுகிறவன். [illegible] அனுகூலமா யிருக்கிறவன்.

‡ (ஸ்ரீ) ஈசுவரரூபத்தினால் ஜகத்தைத்தரிக்கிறவன். (மது) [illegible] தன் சுவரூபத்தினால், மித்தையான தேகேந்திரிய மனசு [illegible] (ஸ்ரீ,வி) இரக்ஷகன்.

§ (ஸ்ரீ) பாலனஞ் செய்கிறவன். (மது) [illegible] மா சுகதுக்கங்களில் சம்பந்தமற்றவனானாலும், [illegible] துக்காதிகளை அனுபவிக்கிறவன்போல் காணப்படு [illegible] (ரா) தேகேந்திரியாதிகளின் பிரவிருத்தியினாலுண்டாகும் [illegible] கிறவன். (ஸ்ரீ,வி) சர்வகருமபலசாரங்களையும் [illegible].

¶ (மது) சகலத்திற்கும் ஆத்மாவாயும் [illegible] தேகத்தை ஏவுகிறது, தரிக்கிறது, தேகத்திற்கு [illegible] தேகேந்திரிய மனசு முதலியவைகளுக்கு யஜமான [illegible] (ஸ்ரீ,வி) [illegible] சக்தியுள்ளவன்.

‖ (ஸ்ரீ) அந்தரியாமியாயும். (மது) அவித்யை [illegible] காட்டிலும் அந்நியனாயும், "உத்தம: புருஷஸ்த்வந்ய:" [illegible]

(சுகதுக்காதிகளை) அநுபவிக்கிற புருஷன் (ஜீவன்), ப்ரக்ருதிஜாந் = பிரகிருதியினாலுண்டான, குணாந் = சுகதுக்க மோகாகாரங்களா காணப்படுகிற குணங்களை, புங்க்தே = அடைகிறான். குணஸங்கம் = தான் தன்னுடையதென்கிற மமகார அகங்காரமாகிற குண சம்பந்தமானது, அஸ்ய = அநுபவிக்கிறவனாகிய இந்த ஜீவனுக்கு, ஸதஸத்யோநிஜந்மஸு = தேவமனுஷிய பசுபக்ஷிமுதலிய ஜன்மங் களிலே, காரணம் = காரணமாக விருக்கிறது. இப்படிச்சொன்ன இந்தச் சுலோகத்தின் உத்தேசமென்னவெனில், இவைகளையெல்லா மறிந்து பெந்தத்திலிருந்து விடுபட முயற்சி செய்யவேண்டுமென் பதே.

(ரா) பூர்வஜன்மகருமத்தினால் ஜீவனானவன் தேவமனுஷிய தேகாதிகளி லிருந்துகொண்டு அந்த தேகங்களின் மூலமாய் சத் துவாதிகுணங்களாலுண்டாகிற சுகதுக்காதிகளில் ஆசக்திகொண்டு தேகங்களையும் சுகதுக்காதிகளையும் அநுபவிக்கிறதற்குக் காரண மான புண்ணியபாவங்களைச் செய்வதில் பிரவிருத்திக்கிறான் அதினால் உத்தம அதம ஜன்மங்களை யடைந்து, அந்த ஜன்ம களில் சுகதுக்கங்களை யநுபவிக்கிறது மல்லாமல், மறுபடி கரும களைச் செய்கிறான். அந்த கருமத்திற்குத் தக்கபடி தேகமும் சுகது காதி அநுபவமும் அவனுக்குத் திரும்பித் திரும்பி வந்துகொண்டே யிருக்கிறது. அமானித்துவாதி குணங்களை யடையும்வரையில் ஜ னம் நீங்காது.

(மீ,வி) தேகத்தினா லுண்டாகிற சுகதுக்காதிகளை ஜீவன் அநு பவிக்கிறானென்பது மித்தை (பொய்) அல்லவென்பதைத் தெரிவி கும்பொருட்டு "ஹி" என்கிற சப்தம் பிரயோகிக்கப்பட்டிரு கிறது. (உ

உஉ. உபத்ரஷ்டாநுமந்தா ச பர்த்தா போக்தா மஹேஶ்வர:।
பரமாத்மேதி சாப்யுக்தோ தேஹேஸ்மிந் புருஷ: பர:॥

புருஷ:*	ஜீவனானவன்
அஸ்மிந்தேஹே	இந்ததேகத்திலிருந்தாலும்
பர:†	(தேகத்தைக்காட்டிலும்) அன்னியனாயும்

* (மீ,வி) உபத்திரஷ்டாவாயிருத்தல் முதலிய [illegible] புருஷனென்று சொல்லப்படுகிறார்.

† (ஸ்ரீ) குணசம்பந்தமற்றவராயும். (மீ,வி) தேகிகளைக்காட்டிலுமன்னிய

உபத்ரஷ்டா*	{ சமீபத்திலிருந்து பார்க்கிற மேல்விசாரணைக்காரனையும்
அநுமந்தா†	ஆமோதிக்கிறவனையும்
பர்த்தா‡	தேகத்தைத்தரிக்கிறவனையும்
போக்தா§	சுகதுக்கங்களை அறிகிறவனையும்
மஹேஶ்வர¶	பிரம்மாதிகளுக்கு எஜமானனையும்
பரமாத்மேதிச‖	பரமாத்மாவாயும்
உக்தஃ	சொல்லப்பட்டிருக்கிறான்.

* (ஸ்ரீ) சமீபத்திலிருந்து பார்க்கிறவன். (ஶம்) யக்கியாதிகளில் யஜமானன் ரித்துவிக்கு முதலியவர்களின் குணதோஷக்கிரியைகளைப் பார்த்துக்கொண்டிருக்கிற அன்னியன்போல் பார்த்துக்கொண்டிருக்கிறவன். (ஶா) தேகப்பிரவிருத்திக்கனுகுணமான சங்கல்பாதி ரூபத்தினாலேபார்த்துக்கொண்டிருக்கிறவன். (ஶ) சமீபத்திலிருந்து பார்க்கிறவன். (ஶ்ரீ,வி) எல்லாவற்றிற்கும் மேலாக சர்வோத்தமனாயிருந்து பார்க்கிறவன்.

† (ஸ்ரீ) சந்நிதானமாத்திரத்தினால் நடக்கும் காரியத்தை நடக்க சம்மதித்தவன்போலிருக்கிறவன். (ஶம்) தேகேந்திரிய வியாபாரங்களில் தான் பிரவிருத்தியற்றவனானாலும் பிரவிருத்தியுள்ளவனைப்போல் தோற்றப்பட்டவன். அல்லது அந்த தேகேந்திரியாதிகளின் பிரவிருத்திக்கு சாக்ஷியாயிருக்கிறவன். என்றால், அவைகளைச் செய்யவொட்டாமல் தடுக்காதவன். (ஶா) தேகாதிகளால் செய்யப்படும் காரியங்களை யாமோதிக்கிறவன். (ஶ) செவ்வையாய் ஏவுகிறவன். (ஶ்ரீ,வி) செய்ய வேண்டிய காரியங்களில் ஆலோசனைசொல்லுகிறவன். அல்லது, புத்தி பூர்வமாய் அனுகூலமா யிருக்கிறவன்.

‡ (ஸ்ரீ) ஈசுவரரூபத்தினால் ஜகத்தைத்தரிக்கிறவன். (ஶம்) சத்தியமான தன் சுவரூபத்தினால், மித்தையான தேகேந்திரிய மனசு புத்திகளைத் தரிக்கிறவன். (ஶ்ரீ,வி) இரக்ஷகன்.

§ (ஸ்ரீ) பாலனஞ் செய்கிறவன். (ஶம்) அனுபவிக்கிறவன். என்றால், ஆத்மா சுகதுக்கங்களில் சம்பந்தமற்றவனானாலும், தேகேந்திரியாதி சம்பந்தத்தால் சுகதுக்காதிகளை அனுபவிக்கிறவன்போல் காணப்படுவதாலப்படிச் சொல்லப்படுகிறான். (ஶா) தேகேந்திரியாதிகளின் பிரவிருத்தியினாலுண்டாகும் சுகதுக்கங்களை அனுபவிக்கிறவன். (ஶ்ரீ,வி) சர்வகருமபலசாரங்களையும் கிரகிக்கிறவன்.

¶ (ஶம்) சகலத்திற்கும் ஆத்மாவாயும் சுவதந்தரனாயு மிருக்கிறவன். (ஶா) தேகத்தை ஏவுகிறது, தரிக்கிறது, தேகத்திற்கு சேஷியாயிருக்கிறது, இவைகளினாலே தேகேந்திரிய மனசு முதலியவைகளுக்கு யஜமானனா யிருக்கிறான். (ஶ்ரீ,வி) மகா சக்தியுள்ளவன்.

‖ (ஸ்ரீ) அந்தரியாமியாயும். (ஶம்) அவித்தியாசம்பந்தமான தேகாதிகளைக் காட்டிலும் அந்நியனாயும், "உத்தம꞉புருஷஸ்த்வந்ய꞉" (கரு-வது அத், கஎ-வது சு,)

ஜீவனானவன் இந்ததேகத்திலிருந்தாலும், தேகத்தைக்காட்டிலு மன்னியனாயும், சமீபத்திலிருந்துபார்க்கிற மேல்விசாரணைக்காரனாயும், ஆமோதிக்கிறவனாயும், (என்றால், தேகேந்திரியாதிகளால் செய்யப்படுகிற காரியங்களுக்கு தன்னுடைய சம்மதம் கொடுக்கிறவன்) தேகத்தைத் தரிக்கிறவனாயும், சுகதுக்கங்களை அறிகிறவனாயும் பிரம்மாதிகளுக் கெஜமானனாயும், பரமாத்மாவாயும் சொல்லப்படுகிறான். (உங)

உச. யஏவம்வேத்திபுருஷம் ப்ரக்ருதிஞ்சகுணைஸ்ஸஹ।
ஸர்வதாவர்த்தமாநோபி நஸபூயோபிஜாயதே॥

ஏவம்*	இவ்விதமாய்
புருஷம்	புருஷனையும்
குணைஸ்ஸஹ	சுகதுக்கமோகாதிகளோடுகூடியிருக்கிற
ப்ரக்ருதிஞ்ச	பிரகிருதியையும்
ய:	எவன்
வேத்தி	அறிகிறானோ
ஸ:	அவன்
ஸர்வதா வர்த்தமாநோபி †	எவ்விதமாயிருந்தபோதிலும் (விதியைக்கடந்து நடந்தாலும்)
பூய:	மறுபடியும்
நாபிஜாயதே	பிறப்பையடைகிறதில்லை.

இவ்விதமாய் (முந்தியசுலோகத்தில் சொல்லியிருக்கிறபடி) புருஷனையும் சுகதுக்கங்களோடு கூடியிருக்கிற பிரகிருதியையும் எவனறிகிறானோ, அவன் விதியைக்கடந்து நடந்தாலும், மறுபடியும் பிறப்பை யடைகிறதில்லை.

(ஶம்) புருஷனாகிய பிரம்மம்தானென்றும், சுகதுக்காதிகளுடன்கூடிய பிரகிருதி ஞானத்தினால் நாசமடைந்ததென்றும் எவன் அறிகிறானோ, அந்தஞானி விதியைக்கடந்தவனானாலும் பிறப்பையடைகிறதில்லையென்று சொல்லப்பட்டது. ஞானத்திற்கு முந்தி

என்கிறபடி உத்தமமான ஆத்மாவாயு மிருக்கிறவன். (ரா) இந்த தேகேந்திரியாதிகளுக்கு பரமாத்மாவாகவிருக்கிறவன். அதாவது, தேகேந்திரிய சம்பந்தமாய்ப் பார்த்தால், அவைகளுக்கு அந்நியமான புருஷனாயும், அவைகளுக்கு மகேசனாயும், அவைகளுக்கு பரமாத்மாவாயு மிருக்கிறவன். (ஸ்ரீ,வி) உயர்ந்தசேதனன்.

* (ரா) (ஸ்ரீ,வி) ஏநம், என்று பாடம். இந்த என்று அர்த்தம்.

† (ஶா) இதின் சா - வது அத்தியாயம், கக - வது சுலோகம் பார்க்க.

யும்பிந்தியும்செய்த ஆகாமிசஞ்சித கருமங்கள் அவைகளின் பலனுகிய சுகதுக்காதிகளுடன்கூடிய ஜன்மங்களைக் கொடுக்கவேண்டியதல்லவா? அவைகளெப்படி ஜன்மங்களைக் கொடுக்காமல் போய்விடும்? என்றாலோ, "ஜ்ஞாநாக்நிஸ் ஸர்வகர்மாணி பஸ்மஸாத் குருதே" (ச-வது அத், நஎ-வது-ச.) என்கிற வாக்கியத்தாலும் மற்றுமுள்ள சுருதிவாக்கியங்களாலும் ஞானமானது சகல கருமங்களையும் நாசப்படுத்திவிடுமென்று வெளியாகிற தாகையால், மறுபடி ஜனனத்திற்கு ஏதுவில்லையென்பது தாத்பரியம்.

(உங) முன்சொன்ன சுவபாவத்தோடுகூடிய இந்த புருஷனையும், இனி சொல்லப்போகிற சுவபாவங்களையுடைய சத்துவாதி குணங்களுடன்கூடிய பிரகிருதியையும், எவன் விவேகத்தினாலறிகிறானோ, அவன் தேவாதி சரீரங்களில் அதிகஅபிமானத்தோடிருந்தபோதிலும் மறுபடியும் பெந்தத்தை யடைகிறதில்லை. என்றால், இந்த தேகம்போனஉடனே பூர்ணஞானமுள்ளவும் சகலகருமங்க ளற்றவுமானப் பிரகிருதி விமுக்தாத்ம சுவரூபத்தை யடைகிறானென்பதே.

(உச) முன்சொன்னபடிக்கு எவன் பரமாத்மாவைப் பிரத்தியக்ஷமாயறிகிறானோ அவன் பிறக்கிறதில்லை என்பதற்கு, எவன்தானே பிரம்மமென்று அறிகிறானோ அவன் பிறக்கிறதில்லையென்று சிலர் அர்த்தஞ்செய்திருப்பது சரியல்ல. . புருஷனே நான் என்று சொல்லக்கூடாது. ஜனமேஜய மகாராஜாவுக்கும் வைசம்பாயனருக்கும் நடந்த உத்தரப்பிரதி யுத்தரங்களான மகாபாரதம் மோக்ஷதர்மத்திலுள்ள அடியில்குறித்த வாக்கியங்களைப் பார்க்க.

"பஹவ: புருஷா ப்ரஹ்மந் "உதாஹோ ஏக ஏவ து। கோ "ஹ்யத்ர புருஷ: ச்ரேஷ்ட: ஸம்ஹ "வாந்வக்து மிஹார்ஹதி॥"	ஓய் பிராமணோத்தமரே! புருஷர்களனேகரா? அல்லது, ஒருவனா? வெகுபெயரானால் அவர்களில் சிரேஷ்டமானவன் யார் அவனை நீர் எனக்கு சொல்லவேண்டும்? *
"நைததிச்சந்தி புருஷ மே "கம் குருகுலோத்வஹ। பஹூ "நாம் புருஷாணாம் ஹி யதை "கா யோநிருச்யதே॥ ததா "புருஷம் விச்வ மாக்யாஸ்யாமி "குணாதிகம்॥"	புருஷர்களெல்லோரும் ஒன்று என்கிறமதத்தை ஞானிகள் ஒப்புக்கொள்ளுகிறதில்லை. அநேக புருஷர்களில், சமஸ்தத்திற்கும் காரணமாய் ஒருவன்தான் சொல்லப்படுகிறான், அப்படி சமஸ்தத்திற்கும் காரணனையும், அநேக குண

* (ஸ்ரீ) இந்த மொழிபெயர்ப்பு மத்துவமதக்கொள்கையை யநுசரித்தது.

ங்களுடன் கூடியுமிருக்கிற புருஷனை ஞானிகள் அங்கீகரிக்கிறபிரகாரம், நானுமக்குச் சொல்லுகிறேன்கேளும். *

(ஶ்ரீ,வி) ஜீவன், பரன், என்கிற இரண்டுவித புருஷர்களையும், ஜடம், அஜடம், (சித்,அசித்) என்கிற இரண்டுப் பிரகிருதிகளையும், அவரவர்களுடைய குணங்களோடுகூட பிரத்தியக்ஷமாய் எவனறிகிறானோ; அவன் அஜாக்கிரதையினால் கிரமந்தப்பி நடந்தபோதிலும் மறுபடி ஜனனமடைகிறதில்லை.

(ஸ்வா) பிரகிருதி புருஷர்களுடைய சுவபாவகுணங்களை அறிவதினாலே, புனர்ஜனன மற்றுப்போவதாக இந்த சுலோகத்தினாலர்த்தமாகிறது. ஆனால் இதைமுந்திய சுலோகத்துடனே சேர்த்துப் பொருள்செய்தால், புருஷனானவன் சகல வியவகாரத்திற்கும் அந்நியனென்றும், சகல வியவகாரமும் பிரகிருதியின் குணமென்றும், தெரிந்து கொள்ளுவது மாத்திரமல்ல; அவ்விதமாய் தெரிந்து, தான் சகலத்திலுமிருந்து நிவர்த்தியடைந்து, அனுபோகியாயிருக்க வேண்டுமென்று கிரகிக்கவேண்டும். (உச)

உரு. த்யாநேநாத்மநி பஶ்யந்தி கேசிதாத்மாநமாத்மநா।
அந்யே ஸாங்க்யேந யோகேந கர்மயோகேந சாபரே॥

ஆத்மாநம் — பரமாத்மாவை
கேசித் — சிலர்
த்யாநேந — தியானத்தினாலேயும்
ஆத்மநி — தேகத்திற்குள்ளே
ஆத்மநா — மனசினாலேயும்
அந்யே — மற்றும்சிலர்
ஸாங்க்யேந யோகேந † — சாங்கிய யோகத்தினாலேயும்
அபரே — மற்றும் சிலர்
கர்மயோகேந — கருமயோகத்தினாலேயும்
பஶ்யந்தி — அறிகிறார்கள்.

---

* (ஸ்வா) இந்த மொழிபெயர்ப்பு மத்துவமதக்கொள்கையை அநுசரித்தது.

† (ஸ்வா) இதின் மூன்றாவதத்தியாயம், ங-முதல் கூ-வரையிலுள்ள சுலோகங்கள் பார்க்க.

மனதினாலேயும், சிலர் சாங்கிய யோகத்தினாலேயும் (என்றால், சாங் கியம்=பிரகிருதிபுருஷர்களைப் பகுத்தறிதல். யோகமென்றால், அஷ் டாங்கயோகம்) சிலர் கருமயோகத்தினாலேயு மறிகிறார்கள்.

பரமாத்மாவை சிலர் தியானத்தினாலேயும், தேகத்திற்குள்ளே

(ஸஸ) ஆத்ம தெரிசனத்திற்குபாயமானத் தியானாதிகள் சொல் லப்படுகின்றன - சிலர் விஷயங்களிலிருந்து இந்திரியங்களை யிழுத்து மனதுடன்சேர்த்து அந்த மனதை ஆத்மாவிடத்தில் இடைவிடா மலும் சலிக்காமலும் நிறுத்தி புத்தியினால் தன்னை பரமாத்மாவாக அறிகிறார்கள். சிலர் சத்துவாதிகுணங்களுடைய காரியமாகிய வியா பாரங்களுக்குத்தான் சாக்ஷியே யன்றி அந்த வியாபாரங்கள் தன்னை ச்சேர்ந்தனவல்ல, தான் அவைகளுக் கன்னியனென்று சிந்திக்கிறதா கிய சாங்கிய யோகத்தினாலே தன்னைத்தானே யறிகிறார்கள். சிலர் ஈசுவரார்ப்பணபுத்தியா யநுஷ்டிக்கிற கருமயோகத்தினாலே சித்த சுத்தியும் அதினால் ஞானமு மடைந்து தன்னைத்தானே அறிகிறா ர்கள்.

(ஸா) யோகநிஷ்டையை யடைந்த சிலர், சரீரத்திலிருக்கிற ஆத்மாவை (ஜீவனை) மனசினாலே தியானஞ் செய்து அறிகிறார்கள். யோகநிஷ்டையில் சித்தியடையாத சிலர், ஞானயோகத்தினால் மன தை யோக்கியமாகச் செய்துகொண்டு பிறகு தியானயோகத்திற்கு முயன்று ஆத்மாவை யறிகிறார்கள். ஞானயோகத்தி லதிகாரமுள்ள வர்களும் அதிகாரமில்லாதவர்களும் சுலபமான உபாயத்தைத் தே டுகிறவர்களாய் சிலர் கருமயோகத்தினால் அந்தக்கருமத்திற்குள்ளட ங்கி யிருக்கிற ஞானத்தைச் சம்பாதித்துக்கொண்டு அந்த ஞானத் தினால் ஆத்மாவை யறிகிறார்கள்.

(ஓ) கருமயோகிக்கு, கருமயோகம், சாங்கிய யோகம், தியான யோகம், இம்மூன்றும் அவசியம் வேண்டியது. சாங்கிய யோகியான வன், வேதத்திற் சொல்லப்பட்ட ஈசுவர ரூபத்தை, கேட்டும், பார் த்தும், சிந்தித்தும், தியானித்தும், அறியவேண்டியது.

(ஸ்ரீ,வி) சிலர் சிரவண மனனத்துடன் கூடினவர்களாய்த் தியா னத்தினாலேயும், புத்தியினாலேயும், பகவானை தேகத்திலே பார்க்கி றார்கள். சிலர் வேதோக்தமான பகவத்சுவரூப அபரோக்ஷ (நேராய் ப்பார்க்குதல்) ஞானத்தினாலேயும், தியானத்தினாலேயும், பார்க்கிறா ர்கள். சாதுகருமத்தினா லுண்டாவது பகவத் பிரஸாதம். அந்த பக வத் பிரஸாதத்தினாலுண்டாகும் சிரவண மனன தியானங்களினா லே பரமாத்மாவை யறிகிறார்கள். தியானத்திற்கு அசக்தாளான பின்னும் சிலர் சாங்கிய சம்பாதனத்தினாலே, தியானத்தை சம்பாதி த்துக்கொண்டு பார்க்கிறார்கள். இதிலும் அசக்தாளானவர்கள், கரும

உபாயத்தினால் சிரவண முதலியவை சம்பாதித்து அதினால் பரமாத்மாவைப் பார்க்கிறார்கள்.

(ஸூ) இந்தச் சுலோகத்தினால் உபாசகர்களுடைய தாரதம்மியம் சொல்லப்பட்டது. (உரு)

உசு. அந்யே த்வேவமஜாநந்த: ச்ருத்வாந்யேப்ய உபாஸதே।
தேபி சாதிதரந்த்யேவ ம்ருத்யும் ச்ருதிபராயணா:॥

ஏவம்	இவ்விதமாய்
அஜாநந்த:	தெரியாதவர்களாயிருக்கிற
அந்யே து	மற்றுஞ்சிலரோ
அந்யேப்ய:	குருமுதலிய இதராளிடத்திலிருந்து
ச்ருத்வா	(உபதேசிக்கப்பட்டு) கேட்டு
உபாஸதே	உபாசிக்கிறார்கள் (தியானிக்கிறார்கள்)
தேபி ச	அவர்களுங்கூட
ச்ருதிபராயணா:*	குருஉபதேசத்தை யெப்பவுமாசிரயித்தவர்களாய்
ம்ருத்யும்	சமுசாரபெந்தத்தை
அதிதரந்த்யேவ	தாண்டுகிறார்கள்.

இவ்விதமாய் (ஆத்மா உபதிரஷ்டா முதலிய சுவபாவமுடையவன் என்பதாய்) தெரியாதவர்களா யிருக்கிற மற்றுஞ் சிலரோ, குரு முதலியவர்களினால் உபதேசம் பெற்றுத் தியானிக்கிறார்கள். அவர்களுங்கூட குரு உபதேசத்தை யாசிரயித்துவந்து சமுசாரபெந்தத்தை நிவர்த்தித்துக்கொள்ளுகிறார்கள்.

(ஙா) மேலாகசொன்ன சாங்கிய கருமயோகங்களில் அதிகாரமற்ற சிலர் ஞானிகளினாலுபதேசம்பெற்று, கருமயோகாதிகளினால் ஆத்மாவை யுபாசிக்கிறார்கள். சுருதிமுதலியவைகளைக் கேட்டறிந்தும் கருமயோகங்களை யனுஷ்டித்தும் அதினால் பாபத்தைப்போக்கடித்துக்கொண்டு சாங்கியாதி யோகங்களினால் மிருத்யுவை அதிக்கிரமிக்கிறார்கள். (உசு)

உஎ. யாவத் ஸஞ்ஜாயதே கிஞ்சித் ஸத்வம் ஸ்தாவரஜங்கமம்।
க்ஷேத்ரக்ஷேத்ரஜ்ஞ ஸம்யோகாத் தத்வித்தி பரதர்ஷப॥

---

* (ஙூ) சாஸ்திரார்த்த உபதேசம்பெறுவதையே மோக்ஷத்திற்கு முக்கியசாதனமென்று நம்பியிருக்கிறவர்கள். (மீ,வி) அநேககாலம் சிரவணம் செய்து வந்து.

அத்தியாயம் - கங.

ஹே பரதர்ஷப	ஓ! பரதகுல சிரேஷ்டா!
ஸ்தாவரஜங்கமம்	ஸ்தாவரஜங்கமமாயிருக்கிற
கிஞ்சித் ஸத்வம் யாவத்	யாதொரு வஸ்துவானது
ஸஞ்ஜாயதே	உண்டாகிறதோ
தத்	அதை
க்ஷேத்ரக்ஷேத்ரஜ்ஞஸம்யோகாத்	க்ஷேத்திர க்ஷேத்திரக்கியர்களுடைய சம்பந்தத்தாலுண்டாகிறதாக
வித்தி	அறி.

ஓ! பரதகுல சிரேஷ்டா! ஸ்தாவரஜங்கமங்களாயிருக்கிற எந்த வஸ்துக்கள் உண்டாகின்றனவோ, அவையெல்லாவற்றையும், க்ஷேத்திர க்ஷேத்திரக்கியாளுடைய சம்பந்தத்தினாலே யுண்டாகிறவைகளாக அறி.

(ஸ்ரீ) அவிவேகத்தினால் தேகாதிகளில் ஆத்மபுத்திதான் க்ஷேத்திர க்ஷேத்திரக்கியாளுடைய சம்பந்தமென்று சொல்லப்படுகிறது.

(ஸம) (ஸம்யோகாத்) ஸம்யோகமென்பது (அத்யாஸ) அத்தியாசமென்கிற சம்பந்தம். அதாவது, க்ஷேத்திரத்தினுடைய சுவபாவமான தருமங்களை க்ஷேத்திரக்கியனிடத்திலும், க்ஷேத்திரக்கியனுடைய சுவபாவமான தருமங்களை க்ஷேத்திரத்தினிடத்திலும் ஆரோபிக்கிறது. இப்படி ஆரோபமென்கிற அத்தியாஸமானது அவிவேகத்தினாலுண்டானது. எப்படி என்றால், தேகாதிகளின் காரியங்களான நடத்தல் பார்த்தல் முதலியவைகளை (ஆத்மாவான) தன்னுடைய காரியங்களாக தன்னிடத்திலும், தேகத்தைப்பார்த்து "நான் அறிகிறேன், நான் தெரிந்துகொண்டேன்" என்று தானே தேகம்போல் எண்ணுகிறபடியால், தன்னுடைய தருமங்களான ஞானம் முதலியவைகளை தேகத்தினிடத்திலும் ஆரோபிக்கிறதுதான் அத்தியாஸம். இதற்கு ஏது அக்கியானமே. கயிற்றில் பாம்பும், கிளிஞ்சிலில் வெள்ளியும், எப்படிப் பிரமையினாலுண்டாகின்றனவோ அப்படிப்போல.

(ஸ்ரீ, வி) சகல ஜகத்தும் சித்பிரகிருதி (இலக்ஷ்மி) பரமாத்மா இவர்களுடைய சம்பந்தத்தினாலேயே யுண்டாகிறது. முக்கிய காரணம் பரமாத்மா என்பது தாத்பரியம். (உஎ)

உஅ. ஸமம் ஸர்வேஷு பூதேஷு திஷ்டந்தம் பரமேஶ்வரம்।
விநஶ்யத்ஸ்வவிநஶ்யந்தம் ய: பஶ்யதி ஸ பஶ்யதி॥

ஸமேஷு — } (ஸ்தாவரஜங்கமமான) சகல பூதங்களி
பூதேஷு — } லேயும்
ஸமம் — சமமாய்
திஷ்டந்தம் — இருக்கிற
பரமேஶ்வரம் — பரமேசுவரனை
விநஶ்யத்ஸு — { (மேலாகசொன்னபூதங்கள்) நாசமடை கின்றவையாயிருக்க
அவிநஶ்யந்தம் — நாசமடையாதிருக்கிறவனொன்று
ய꞉ — எவன்
பஶ்யதி — அறிகிருனோ
ஸ꞉ — அவன்
பஶ்யதி — அறிகிருன்.

ஸ்தாவர ஜங்கமமான சகல பூதங்களிலேயும் சமமா யிருக்கிற பரமேசுவரனை, அந்த பூதங்கள் நாசமடைந்தபோதிலும் நாசமடையாதவனொன்று எவன் அறிகிருனோ அவனே யறிந்தவன்.

(ஶம்) அவித்தையை நிவர்த்திக்கத்தக்க ஆத்மசுவரூபஞானமானது முன்னமேயே சொல்லப்பட்டிருந்தாலும், வேறே சப்தங்களினலிப்போது சொல்லப்படுகிறது—தேகேந்திரியமனேபுத்தி அவ்வியக்தம் ஆத்மா இவைகளைக்காட்டிலும் விலக்ஷணராயும், நியந்தாவாயு மிருக்கிறதினல், பரமேசுவரனென்று சொல்லப்பட்டது. அவர் பிரம்மாமுதல் ஸ்தாவரம் வரையிலுள்ள சகலபூதங்களிலும் சமமாயிருப்பவர். காணப்பட்ட சகலமான வஸ்துக்களும் அந்தவஸ்துக்கள் எதினுடைய விகாரங்களோ அந்தமூலமும் நாசமடையப்பட்டவைகளே. அவைகள் நாசமடைந்தபோதிலும் பரமேசுவரன் நாசமடைகிறதில்லை. இப்படி சொன்னதினல், அந்தக்காணப்பட்ட வஸ்துக்களுக்கும் அவைகளின் மூலத்திற்கும் பரமேசுவரன் விலக்ஷணமானவனொன்று சொன்னதுபோலாச்சுது, இப்படிப்பட்ட பரமேசுவரனும் தானும் ஒன்றேயென்றும், ஆத்மா அநேகமல்லவென்றும், ஜீவேசுவரர்களை அபேதமாக எவன் அறிகிருனோ அவன்தான் விஸ்தாரமாயறிந்தவன். பேதமாய்ப்பார்க்கிறவன் பார்க்கிறவனல்லவோ வென்ருல், அவனும் பார்க்கிறவனே ; ஆனல் பேத திருஷ்டியாய்ப் பார்க்கிறவன்,பரமேசுவரனை சகலத்திலும் சமமாய் பார்க்கிறவனல்ல. எப்படியென்ருல், ஒருவனுகிய சந்திரனை ஒருசந்திரனுக ஒருவனும் இரண்டுசந்திரர்களிருப்பதுபோல் ஒருவனும் பார்க்கிருன். இருவரும் பார்க்கிறவர்களானுலும், ஒன்ருய் பார்த்தவன்தான் வாஸ்தவத்தை சரியாய் பார்த்தான். மற்றொருவனே அவன் கண்ணினிலுள்ள தோஷத்தினல் ஒன்றையே யிரண்டாகப் பார்த்தான். அப்படி

ப்போலவே, அவித்தியா சம்பந்தத்தினு லுண்டானது பேததிரு
ஷ்டியென்று தாத்பரியம்.

(ஙா) பிரகிருதி புருஷர்களா லுண்டாயிருக்கிற தேவமனுஷிய மிருகபக்ஷி முதலிய தேகங்களிலுள்ள ஜீவாத்மாக்கள் அவர்கள் எதுடன் சம்பந்தப்பட் டிருக்கின்றார்களோ, அந்த அவித்தையை நீக்கிபார்த்தால் வித்தியாசமன்றியில் ஞானகாரத்தினல் சமமாயிருக்கிறார்கள். தேகேந்திரியமனசுபுத்திகளுக்கு அந்நியர்களாயும் அவைகளுக் கெஜமானர்களாயு மிருப்பதால், பரமேசுவரராக விருக்கிறார்கள். அப்படிப்பட்ட தன்னை, தேகாதிகள் நாசமடைந்தாலும் நாசமடையாத சுவபாவமுடையவனென்று அறிந்தவன்தான் தன்னை சரியாய் அறிந்தவன். தேகாதிகள் பலவித்தியாசமாயிருப்பதுபோல் ஆத்மாவும் வித்தியாச முடையவனென்றும், தேகாதிகள் நாசமடைவதுபோல் ஆத்மா நாசமடையப்பட்டவனென்றும், அறிகிறவன் சரியாயறிந்தவனல்ல வாகையால் அவன் சமுசாரபெந்தத்திற்கு அருகனு யிருக்கிறான்.

(ஙீ,வி) உத்கிருஷ்ட நிகிருஷ்டமாயுள்ள சகலப்பிராணிகளிலுமிருக்கிற அசிந்தியசக்தியுள்ள பரமாத்மாவை, எல்லாவிடத்திலும் ஒரேவிதமா யிருக்கிறவராயும், ஜனனமரண துக்கதோஷங்களுடன் கூடினப் பிராணிகளிலிருக்கும் பரமாத்மாவுக்குப் பிராணிகளுடையதோஷங்களில் சம்பந்தமில்லையென்றும் எவன் அறிகிறானே அவன்தான் யதார்த்தமான ஞானியா யிருக்கிறான். (உஅ)

உகூ. ஸமம் பச்யன் ஹி ஸர்வத்ர ஸமவஸ்திதமீச்வரம்।
ந ஹினஸ்த்யாத்மனாத்மானம் ததோ யாதி பராம் கதிம்॥

ஸர்வத்ர	சகலப்பிராணிகளிடத்திலேயும்
ஸமம்	சமமாய்
ஸமவஸ்திதம்	நாசமற்ற சுவரூபியாயிருக்கிற
ஈச்வரம்	ஈசுவரனை
பச்யன்	(அறிந்தவன்) பார்க்கிறவன்
ஆத்மனா	தன்னாலே
ஆத்மானம்	தன்னை
நஹினஸ்தி	திங்குக்குள்ளாக்கிக்கொள்ளுகிறதில்லை
தத:	பிறகு
பராம்	(மோக்ஷத்தை) உத்தமமான கதியை
கதிம்	
யாதி	அடைகிறான்.

சகலப்பிராணிகளிடத்திலேயும் சமமாய் நாசமற்ற சுவரூபியாயிருக்கிற ஈசுவரனை யறிந்தவன், தன்னாலே தன்னைக் கெடுத்துக்கொள்ளுகிறதில்லை. பிறகு மோக்ஷத்தை யடைகிறான்.

(ஸ்ரீ) எவனிவ்விதமா யறிகிறானோ, அவன் சச்சிதானந்த சுவரூபியான தன்னைக் கெடுத்துக்கொள்ளுகிறதில்லை. அப்படி யறியாதவன் தேகமே யாத்மாவென் றறிந்தவனாகையால், அவன் தேகத்தைப்போல் ஆத்மாவையும் கெடுத்துக்கொள்ளுகிறான்.

(ஶம்) நிஜமான தன் ஆத்ம சுவரூபத்தை யறியாமல் வேறேவிதமா யறிகிறவன், தன்னைத்தானே சம்சார பெந்தத்திற்குள்ளாக்கிக்கொள்ளுகிறான்.

(ரா) ந ஹிநஸ்தி=இரக்ஷித்துக்கொள்ளுகிறான். என்றால், பெந்தத்திலிருந்து விடுவித்துக்கொள்ளுகிறான். ததஃ=தன் சுவரூபத்தை யிவ்விதமா யறிவதினால், பராம்=பெந்தத்திலிருந்து விடுபட்ட, கதிம் = தான் அடையத்தகுந்த சுவரூபத்தை, யாதி = அடைகிறான். இப்படி யறியாதவன் தன்னை சம்சாரத்தில் முழுகடித்துக்கொள்ளுகிறான்.

(ஸ்ரீ,வி) பரமாத்மாவை சமமாய் பார்க்கிறவன் தன்னை, ந ஹிநஸ்தி = நரகத்தில் விழும்படி செய்துகொள்ளுகிறதில்லை. (௨௯)

---

௩௦. ப்ரக்ருத்யைவ ச கர்மாணி க்ரியமாணாநி ஸர்வஶ꞉।
ய꞉ பஶ்யதி ததாத்மாநமகர்தாரம் ஸ பஶ்யதி॥

ஸர்வஶ꞉	பலவிதமான
கர்மாணி	கருமங்கள்
ப்ரக்ருத்யைவ	(தேகேந்திரியாதி சுவரூபமாயிருக்கிற) பிரகிருதியினாலேயே
க்ரியமாணாநி	செய்யப்படுகின்றனவென்றும்
ததா*	அப்படியே
ஆத்மாநம்	தன்னை (ஆத்மாவை)
அகர்தாரம் ச	(கருமங்களுக்கு) கருத்தாவல்லவென்றும்
ய꞉	எவன்
பஶ்யதி	அறிகிறானோ
ஸ꞉	அவன்
பஶ்யதி	அறிகிறான்.

---

* (ஶம்) ததா - என்றபாடம், அப்போது என்று அர்த்தம்.

அத்தியாயம் - ௧௩.

பலவிதமான கருமங்கள் தேகேந்திரியாதி சுவரூபமாயிருக்கிறப் பிரகிருதியினாலேயே செய்யப்படுகிற தென்றும், அப்படியே ஆத்மாவை கருமங்களுக்குக் கர்த்தாவல்லவென்றும் எவனறிகிறானோ, அவன் (செவ்வையாய்) அறிகிறான்.

(ஸ்ரீ) ஆத்மாவுக்கு கருத்திருத்துவம் தேகாபிமானத்தினாலேயே யன்றி சுவபாவத்தில் கருத்திருத்துவமில்லை.

(ஸம) மாயையானது தேகேந்திரியாதி ரூபமா யிருந்துகொண்டு கருமங்களைச் செய்கிறது; ஆத்மாவாகிய தான் கருமங்கள் செய்கிறதில்லை; தான் சுத்தனாயும் நிர்க்குணனாயு முள்ளவன். என்று எவன் எப்போது அறிகிறானோ, அப்போதுதான் அவன் பரமாத்மாவை அறிந்தவனென்று சொல்லப்படுகிறான்.

(ரா) "கார்யகாரணகர்த்ருத்வே ஹேது: ப்ரக்ருதிருச்யதே" (இந்த அத்தியாயம் உக-வது சுலோகம்) என்கிறபடி சகல காரியங்களையுஞ் செய்வது பிரகிருதியே யன்றி தானல்ல வென்றும், தான் ஞானசுவரூபி யென்றும், தனக்குப் பிரகிருதி சம்பந்தமும் சரீரியாய் பிரகிருதியினிடத்தி லிருப்பும் அது மூலமாய் சுகதுக்காதி அனுபவமும் கருமரூப அக்கியானத்தினா லுண்டாயிருக்கின்றன வென்றும் அறிகிறவன் அறியவேண்டிய தன் ஆத்மாவை உள்ளபடி அறிந்தவன்.

(ஸ்ரீ,வி) ப்ரக்ருத்யைவ = ப்ரக்ருத்யா - ஸைவ ஸ (ஸங்க்ஷேபேண) தான் செய்கிற சகல கருமங்களும் தன்னுடைய பூர்வகருமானுசாரமாயே ஈசுவரன் செய்விக்கிறானென்றும், அந்த ஈசுவரனுக்குக் கருத்தா (யஜமானன்) வேறே யாருமில்லையென்றும் எவனறிகிறானோ அவன் ஈசுவரனைக்காணுகிறான். ஈசுவரன் ஜீவனுடைய பூர்வகருமத்தை யனுசரித்து அந்தந்த கருமானுசாரமாய் கருமங்களைச் செய்விக்கிறபடியால் ஈசுவரனிடத்தில் வைஷம்மியம் (பக்ஷபாதம்) இல்லை. அல்லது, ப்ரக்ருத்யா = சித்பிரகிருதியினாலேயும், ஸ = ஈசுவரனாலேயும் கருமங்கள் செய்விக்கப்படுகின்றன வென்றும், ஜீவன் தான் சுவதந்தரனல்ல வென்றும் எவன் பார்க்கிறானோ அவன் வாஸ்தவமானதைப் பார்த்தவன். (௩௰)

---

௩௧. யதா பூதப்ருதக்பாவமேகஸ்தமனுபஶ்யதி।
தத ஏவ ச விஸ்தாரம் ப்ரஹ்ம ஸம்பத்யதே ததா॥

பூதப்ருதக்பாவம் { பிரபஞ்சத்தின் வேற்றுமையை (நானாவித பேதங்களுள்ள பிரபஞ்சத்தை)

ஏகஸ்தம்*	பிரகிருதியுடன் லயித்தொன்றாயிருப்பதாகவும்
தத ஏவ†	அந்தப்பிரகிருதியிலிருந்தே
விஸ்தாரம்‡	அதின் விரிவையும் (விரிவாயாகிறதாகவும்)
யதா	எப்போது
அநுபஶ்யதி§	பார்க்கிறானே
ததா	அப்போது
ப்ரஹ்ம	பிரம்மத்தை
ஸம்பத்யதே	அடைகிறான்.

(பிரகிருதியிலிருந்துண்டான) நானாவித பேதங்களுள்ள பிரபஞ்சத்தை (பிரளயகாலத்தில்) பிரகிருதியுடன் லயித்தொன்றாயிருக்கிறதாகவும், அந்தப் பிரகிருதியிலிருந்தே விரிவாயாகிறதாகவும், (சிருஷ்டிகாலத்தில் உற்பத்தியாகிறதாகவும்) எப்போது பார்க்கிறானே, அப்போது பிரம்மத்தை யடைகிறான். (என்றால், பிரம்மமாகவாகிறான்.)

(ஸ௦) ஏகஸ்தமநுபஶ்யதி = சாஸ்திராசாரியோபதேசத்தினாலே மனனம் செய்து, காணப்படும் வஸ்துக்களெல்லாம் ஆத்மாவே (தானே) என்று பிரத்தியக்ஷமாய் பார்க்கிறானே "ஆத்மைவேதம் ஸர்வமிதி = இந்த சகலமும் ஆத்மாவே என்று" (சாந்தோக்கிய உபநிஷத் எ-அத்தியாயம், உரு-வது கண்டம் உ-வது வாக்கியம் பார்க்க) விஸ்தாரம் அநுபஶ்யதி = சகல பிரபஞ்சமும் தன்னிடத்திலிருந் துண்டானதாக எவன் பார்க்கிறானே "ஆத்மத: ப்ராண "ஆத்மத ஆஶாத்மத: ஸ்மர ஆத்மத ஆகாஶ ஆத்மதஸ்தேஜ ஆத்மத "ஆப: ஆத்மத ஆவிர்பாவதிரோபாவௌ ஆத்மதோ ஽ந்நமாத் "மதோ பலமாத்மதோ விஜ்ஞானமாத்மதோ த்யானமாத்மதஶ்சி "த்தம் ஆத்மத: ஸங்கல்ப: ஆத்மதோ மந ஆத்மதோ வாக் ஆத்மதோ நாம "ஆத்மதோ மந்த்ரா: ஆத்மத: கர்மாண்யாத்மத ஏவேதம் ஸர்வம் = ஆத் "மாவினிடத்தி லிருந்துப் பிராணன் திக்குகள் இச்சை ஆகாசம் "பிரகாசம் ஜலம் உற்பத்தி நாசங்கள் பூமி அந்நம் பெலம் பகுத்

---

* (ஸ்ரீ,வி) ஒருவராயிருக்கிற விஷ்ணுவிடத்தில் ஆசிரயந் திருக்கிறதாகவும்.

† ‡ (ஸ்ரீ,வி) அந்த விஷ்ணுவிடத்திலேயேயிருந்து மறுபடி யுண்டாகிறதாகவும்.

§ (ஸ்ரீ,வி) ஜீவேசுவரபேதத்தையும் ஜீவர்களில் பரஸ்பர பேதத்தையும் தாரதம்மியமாய் பார்க்கிறானே.

"தறிவு தியானம் சித்தம் சங்கற்பம் மனசு வாக்கு பெயர் மந்திரங் "கள் கருமங்கள் மற்ற சகலமானவஸ்துக்கள் உண்டாயின" (சா உபநிஷத் எ - உகூ - க) இவ்விதமாய் எப்போது அறிகிருனே, அப் போது பிரம்மமாகிருன்.

(ரா) பிரகிருதி புருஷனிவர்களில் பிரகிருதியொன்றே தேவ மனுஷியாதி ரூபமா யிருக்கிறதென்றும் அந்தந்த தேகங்களிலுள்ள தேவத்துவம் மனுஷியத்துவம் வளர்தல் குறைதல் முதலிய தருமங் கள், தேகத்தைச் சார்ந்தவை ஆத்மாவைச்சார்ந்தனவல்ல வென்றும் பிரகிருதிரூபமான தேகங்களிலிருந்தே புத்திரபௌத்திராதி ரூபங் களாய்ப் பிரபஞ்சம் விஸ்தாரமடைகிறதென்றும் எப்போது எவன் அறிகிருனே, அப்போது அவன் பரிபூர்ண ஞானப்பிரகாசத்தோடு கூடினபிரகிருதி விமுக்தமானதன் நிஜசுவரூபத்தை யடைகிருன். ()

கூஉ. 𑌅𑌨𑌾𑌦𑌿𑌤𑍍𑌵𑌾𑌨𑍍𑌨𑌿𑌰𑍍𑌗𑍁𑌣𑌤𑍍𑌵𑌾𑌤𑍍 𑌪𑌰𑌮𑌾𑌤𑍍𑌮𑌾𑌯𑌮𑌵𑍍𑌯𑌯𑌃।
𑌶𑌰𑍀𑌰𑌸𑍍𑌥𑍋𑌽𑌪𑌿 𑌕𑍌𑌨𑍍𑌤𑍇𑌯 𑌨 𑌕𑌰𑍋𑌤𑌿 𑌨 𑌲𑌿𑌪𑍍𑌯𑌤𑍇॥

𑌕𑍌𑌨𑍍𑌤𑍇𑌯	ஓ! குந்திபுத்திரா!
𑌅𑌨𑌾𑌦𑌿𑌤𑍍𑌵𑌾𑌤𑍍	அநாதியானபடியினுலேயும்
𑌨𑌿𑌰𑍍𑌗𑍁𑌣𑌤𑍍𑌵𑌾𑌤𑍍*	நிர்குணரானபடியினுலேயும்
𑌅𑌵𑍍𑌯𑌯𑌃	நாசமற்ற
𑌅𑌯𑌂 𑌪𑌰𑌮𑌾𑌤𑍍𑌮𑌾 †	இந்தபரமாத்மாவானவர்
𑌶𑌰𑍀𑌰𑌸𑍍𑌥𑍋𑌽𑌪𑌿	தேகத்திலிருந்தபோதிலும்
𑌨 𑌕𑌰𑍋𑌤𑌿	ஒன்றுஞ்செய்கிறதில்லை
𑌨 𑌲𑌿𑌪𑍍𑌯𑌤𑍇‡	ஒன்றிலுமொட்டுகிறதுமில்லை.

ஓ! குந்திபுத்திரா! அநாதியானபடியினுலேயும் நிர்குணரான படியினுலேயும் நாசமற்ற இந்த பரமாத்மாவானவர் தேகத்திலிரு ந்த போதிலும் ஒன்றுஞ் செய்கிறதில்லை; ஒன்றிலு மொட்டுகிறது மில்லை.

(ஸ்ம) கருமங்கள் செய்வதும் சுகதுக்காதிகளை யனுபவிப்பதும் யார்? ஜீவனு? அல்லது ஈசுவரனு? ஜீவனென்றால், அவன் ஈசு வரனைவிட அந்நியனு? அல்லது ஒன்ரு? அந்நியனென்றால், அப் பொழுது அத்துவயிதமல்ல. ஒன்றென்றால், கருமம் செய்வதும்

---

* (ரா) சத்துவாதி குணங்களில்லாதபடியினுலேயும்.

† (ரா) பிரகிருதி விமுக்தனுன ஆத்மா (ஜீவன்).

‡ (ரா) தேகதருமங்களில் ஒட்டுகிறதில்லை.

பலனை யனுபவிப்பதும் ஈசுவரனேயென்று சொல்லவேண்டியதா கிறது. ஆகையால், பரமாத்மா ஒன்றும் செய்கிறது மில்லை, ஒன் றில் ஒட்டுகிறதுமில்லை, என்று எப்படி சொல்லக்கூடும்? என்று லோ, “ஸ்வபாவஸ்து ப்ரவர்த்ததே” “ப்ரக்ருதேஃ க்ரியமாணாநி குணை: கர்மாணி ஸர்வஶ:” “அஹங்காரவிமூடாத்மா கர்த்தாஹமிதி மந்யதே” முத லிய சுலோகங்களில் கருமங்கள் செய்வது பிரகிருதியே யன்றி ஆத் மாசெய்கிறதில்லையென்று சொல்லியிருப்பதால், கருமம் செய்வதும் சுகதுக்காதி பலன்களை யனுபவிப்பதும் ஆத்மாவல்ல, பிரகிருதி தானென்றும், அநாதி அவித்தையால் கருத்திருத்துவம் முதலியன ஆத்மாவிடத்தில் ஆரோபிதமென்றும் நிச்சயிக்கப்பட் டிருக்கிறது.

(ஸ்ரீ,வி) அவ்யய: = நாசமற்ற - அயம்பரமாத்மா = இந்த விஷ்ணு வானவர் - ஶரீரஸ்தோபி = தேகத்தில் சம்பந்தித் திருந்தாலும் - அநா தித்வாத் = அநாதியானதாலும் - நிர்குணத்வாத் = சத்துவாதி குணங்க ளற்றவரானதாலும் - நகரோதி = உலகத்தாரைப்போல் செய்கிற தில்லை. நலிப்யதே = சிந்தைமுதலிய துக்கங்களை யடைகிறதில்லை. “ஸர்வம் கல்விதம் ப்ரஹ்ம” “ஸர்வம் ஹ்யேதத்ப்ரஹ்ம” முதலிய சுருதிவாக்கியங்களால் பிரம்மத்திற்கும் பிரபஞ்சத்திற்கும் அபேத ம் தோன்றுகிறதே யென்றாலோ, அந்த சுருதிகளினர்த்தத்தைச் சரி யாய் அறியாததினால் அபேதம் தோற்றுகிற தென்பது பகவானால் வெளிப்படுத்தப்படுகிறது. எப்படி என்றால், அவ்யய: = நாசமற்ற அயம்பரமாத்மா = இந்த விஷ்ணுவானவர், அநாதித்வாத் = தேகத்துடன் சேரவாவது அதைவிட்டுப் பிரியவாவது காரணமற்றவரானதா லும், நிர்குணத்வாத் = சத்துவாதிகுணங்களற்றவ ரானதாலும், ஶரீ ரஸ்தோபிந = ஜீவனாகக் கூடவாகமாட்டார்; அப்படி யிருக்க ஜட மாவாரென்று எப்படி சொல்லக்கூடும்? கரோதி = செய்கிறவராயி ருக்கிறார், நலிப்யதே = கருமத்தில் சம்பந்தப்படுகிறதில்லை, அயம் = ஜீவனோ - நாவ்யய: = தேகநாசத்தினால் நாசமுள்ளவன், ஶரீரஸ்த: = இந்தச்சரீரத்தையுடையவன், நசநாதித்வாத் = தேகசம்பந்தம் அதின்பி ரிவு இவைகளுக்குக் காரணமுடையவனானதாலும், நநிர்குணத்வாத் = சத்துவாதிகுணமுடையவனானதாலும், நபரமாத்மா = பரமாத்மா வல்ல, நகரோதிஅபி = சுவதந்திர னல்லாததினாலே செய்கிறதில் லையானாலும், லிப்யதே = கருமபலத்தில் பற்றுதலை யடைகிறான். என்றால், பெந்தத்தை யடைகிறான். (௩௨)

---

௩௩. யதாஸர்வகதம் ஸௌக்ஷ்ம்யாதாகாஶம் நோபலிப்யதே।
ஸர்வத்ராவஸ்திதோ தேஹே ததாத்மா நோபலிப்யதே॥

ஸர்வகதம் — சகலவிடத்திலும் வியாபித்திருக்கிற
ஆகாஶம் — ஆகாசமானது
ஸௌக்ஷ்ம்யாத் — சூக்ஷ்மமாயிருக்கிறதினாலே
யதா — எப்படி
நோபலிப்யதே — ஒட்டுகிறதில்லையோ
ததா — அப்படியே
ஸர்வத்ர தேஹே } * — சகலதேகங்களிலும்
அவஸ்திதஃ — இருக்கிற
ஆத்மா — ஆத்மாவானவன்
நோபலிப்யதே — ஒட்டுகிறதில்லை.

(சேறுமுதலிய) சகலவிடங்களிலும் வியாபித்திருக்கிற ஆகாசமானது, சூக்ஷ்மமாயிருப்பதினாலே எப்படி (அந்த சேறுமுதலியவைகளில்) ஒட்டுகிறதில்லையோ, அப்படியே சகல தேகங்களிலுமிருக்கிற ஆத்மாவானவன் ஒட்டுகிறதில்லை. (அந்த தேகாதிகளினுடைய குணங்களில் அல்லது விஷயங்களில் ஆத்மாவுக்குப் பற்றுதலில்லை யென்பது கருத்து).

(ஶா) ஸர்வத்ர = தேவமனுஷிய பசு பக்ஷி முதலிய, தேஹே அவஸ்திதஃ = தேகத்திலிருந்தபோதிலும், ஆத்மா = ஜீவாத்மா வானவன், நோபலிப்யதே = ஒட்டுகிறதில்லை. என்றால், அந்தந்ததேக சுவபாவமானது ஆத்மாவுக்கு ஒட்டுகிறதில்லை (பற்றுகிறதில்லை.)

(ஸா) ஆத்மா சகலவஸ்துக்களிலு மிருக்கிறவனானாலும் அந்த வஸ்துக்களுக்கும் ஆத்மாவுக்கும் சம்பந்தமில்லாமலும் அந்த வஸ்துக்களுக்கந்நியனாயும் ஆத்மாவிருக்கிறானென்பது ஆகாசதிருஷ்டாந்தத்தினால் காண்பிவிக்கப்பட்டது. (௩௨)

---

௩௩. யதா ப்ரகாஶயத்யேகஃ க்ருத்ஸ்நம் லோகமிமம் ரவிஃ।
க்ஷேத்ரம் க்ஷேத்ரீ ததா க்ருத்ஸ்நம் ப்ரகாஶயதி பாரத॥

ஹே பாரத — ஓ! பரதவம்சத்திலுதித்தவனே!
ஏகஃ — ஒருவனாகிய
ரவிஃ — சூரியனானவன்
க்ருத்ஸ்நம் — சகலமான

---

* (ஶ்ரீ) உத்தமமான அல்லது, நீசமானதேகங்களி லிருந்தபோதிலும்.

ஐமம்லோகம்	இந்தலோகத்தை
யதா	எப்படி
ப்ரகாஶயதி	பிரகாசிப்பிவிக்கிருனே
ததா	அப்படியே
க்ஷேத்ரீ	க்ஷேத்திரக்கியனானவன்
க்ருத்ஸ்நம்	சகலமான
க்ஷேத்ரம்	சரீரத்தை
ப்ரகாஶயதி	பிரகாசிப்பிவிக்கிருன்.

ஓ! பாரதா! ஒருவனாகிய சூரியனானவன் சகலமான இந்த லோகத்தை யெப்படிப் பிரகாசிப்பிக்கிருனே, அப்படியே க்ஷேத்திரக்கியன் சகலமான சரீரத்தையும் பிரகாசிப்பிக்கிருன்.

(ஙஂ) ஓரே சூரியன் சகலலோகத்தையும், பிரகாசிப்பிவிக்கிறதுபோல், க்ஷேத்ரீ = பரமாத்மாவானவர், க்ருத்ஸ்நம்க்ஷேத்ரம் = சகலமான மாயாப்பிரபஞ்சத்தைப் பிரகாசிப்பிக்கிருர் சூரியனுடையப் பிரகாசம் எந்த வஸ்துவில் பட்ட போதிலும், அந்தவஸ்துவின் குணம் சூரியனை எப்படி யொட்டுகிறதில்லையோ, அப்படிப்போல் ஆத்மா எந்ததேகத்தி லிருந்தாலும் அந்த தேகசுபாவ குணங்களாத்மாவை ஒட்டுகிறதில்லை யென்றும் ஓரே ஆத்மா சூரியனைப்போல சகலப் பிரபஞ்சத்தையும் பிரகாசிப்பிக்கிரு னென்றும் திருஷ்டாந்தத்தினல் கிரகிக்கத்தக்கது.

(ஙா) ஓரேசூரியன் சகல லோகத்தையும் பிரகாசிப்பிவிக்கிறதுபோல் ஆத்மாவானவன் தலை முதல் கால்வரையிலுள்ள தன்தேகத்தைத் தன்னுடைய ஞானத்தினல் உள்ளும் வெளியும் பிரகாசிப்பிக்கிருன். இதினல் சூரியப்பிரகாசத்தினல் பிரகாசிக்கிற வஸ்துக்களைக் காட்டிலும் சூரியன் எப்படி அந்நியனே, அப்படி தேகத்தைக்காட்டிலும் தேகத்தைப் பிரகாசிப்பிவிக்கிற ஆத்மா (ஜீவன்) வேறேஎன்று வெளியாகிறதென்பது தாத்பரியம். (ஙச)

ஙரு. க்ஷேத்ரக்ஷேத்ரஜ்ஞயோரேவ மந்தரம் ஜ்ஞாநசக்ஷுஷா।
பூதப்ரக்ருதிமோக்ஷஞ்ச யே விதுர்யாந்தி தே பரம்॥

ஜ்ஞாநசக்ஷுஷா*	ஞானமாகிற கண்ணலே
க்ஷேத்ரக்ஷேத்ரஜ்ஞயோ:	க்ஷேத்திரக்ஷேத்திரக்கியர்களுடைய
ஏவம்	இவ்வித

---

* (ஙஂ) சாஸ்திராசாரி யோபதேசத்தினு லுண்டான சுவரூப ஞானமென்கிற கண்ணலே.

ஃதஂ	பேதத்தையும்
ஃ-ஃதவுக்ருதிமோக்ஷஞ்ச*	பூதங்களுக்குக் காரணமானப் பிரகிருதியிலிருந்து நிவிருத்திசெய்துகொள்ளுவதையும்
யெ	எவர்கள்
விது:	அறிகிருர்களோ
தெ	அவர்கள்
வாஂ	பரமபதத்தை
யாந்தி	அடைகிருர்கள்.

ஞானமாகிற கண்ணுலே க்ஷேத்திர க்ஷேத்திரக்ஞர்களுடைய இவ்வித பேதத்தையும் பூதங்களுக்குக் காரணமான பிரகிருதியிலிருந்து நிவிருத்தி செய்துகொள்ளுவதையும் எவர்களறிகிருர்களோ, அவர்கள் பரமபதத்தை யடைகிருர்கள். (மறுபடி பிறக்கிறதில்லையென்பது தாத்பரியம்.)

(ரா) க்ஷேத்திர க்ஷேத்திரக்ஞர்களுடைய விவேகஞானத்திஞல் அவர்களுடைய சுவரூபத்தை யறிந்து, பூதசுவரூபமாயிருக்கிற பிரகிருதி பெந்தத்தை விடுவித்துக்கொள்ளுவதற்கு உபாயமான அமானித்துவாதிகளை யார் அனுஷ்டிக்கிருர்களோ, அவர்கள் பெந்தத்தைப் போக்கடித்துக் கொண்டு பூர்ண ஞானுகாரமான சுவரூபத்தை யடைகிருர்கள். (௩௫)

ஒம் தத்ஸதிதி ஸ்ரீ ஹமவத்கீதா ஸூபநிஷத்ஸு ப்ரஹ்மவித்யாயாம்

யோகஶாஸ்த்ரே ஸ்ரீக்ருஷ்ணார்ஜுந ஸம்வாதே

க்ஷேத்ரக்ஷேத்ரஜ்ஞ விபாகயோகோ நாம

த்ரயோதஶோऽத்யாயஃ.

ஸ்ரீக்ருஷ்ணாய பரப்ரஹ்மணே நமஃ.

க்ஷேத்திர க்ஷேத்திரக்ஞ விபாகயோகமென்கிற

பதின்மூன்ருவது அத்தியாயம்

முற்றிற்று.

---

* (க) (ஸ்ரீ,வி) பூதங்களிலிருந்தும் பிரகிருதியிலிருந்தும் விடுவித்துக்கொள்ளும் பொருட்டு அமானித்துவாதி உபாய ஞானத்திஞலே, அல்லது (ஸ்ரீ,வி) ஹூதாநாஂ = ஜீவர்களுக்கு, ப்ரக்ருதி = அசேதனப் பிரகிருதியிலிருந்து, மோக்ஷஂ=மோக்ஷத்தைஂ

𑌶𑍍𑌰𑍀𑌰𑌸𑍍𑌤𑍁.

𑌅𑌥 𑌚𑌤𑍁𑌰𑍍𑌦𑌶𑌾𑌧𑍍𑌯𑌾𑌯 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌰𑌮𑍍𑌭𑌃.

பதினான்காவது அத்தியாயம்.

𑌶𑍍𑌰𑍀 𑌭𑌗𑌵𑌾𑌨𑍁𑌵𑌾𑌚.

௧. 𑌪𑌰𑌂 𑌭𑍂𑌯𑌃 𑌪𑍍𑌰𑌵𑌕𑍍𑌷𑍍𑌯𑌾𑌮𑌿 𑌜𑍍𑌞𑌾𑌨𑌾𑌨𑌾𑌂 𑌜𑍍𑌞𑌾𑌨𑌮𑍁𑌤𑍍𑌤𑌮𑌮𑍍।
𑌯𑌜𑍍𑌜𑍍𑌞𑌾𑌤𑍍𑌵𑌾 𑌮𑍁𑌨𑌯𑌃 𑌸𑌰𑍍𑌵𑍇 𑌪𑌰𑌾𑌂 𑌸𑌿𑌦𑍍𑌧𑌿𑌮𑌿𑌤𑍋 𑌗𑌤𑌾𑌃॥

𑌶𑍍𑌰𑍀 𑌭𑌗𑌵𑌾𑌨𑍁𑌵𑌾𑌚	ஸ்ரீகிருஷ்ணபகவான் சொல்வது
𑌯𑌤𑍍	எதை
𑌜𑍍𑌞𑌾𑌤𑍍𑌵𑌾	அறிந்து
𑌸𑌰𑍍𑌵𑍇 𑌮𑍁𑌨𑌯𑌃	சகலஞானிகளும்
𑌇𑌤𑌃	இந்த பெந்தத்திலிருந்து
𑌪𑌰𑌾𑌂 𑌸𑌿𑌦𑍍𑌧𑌿𑌂	(மோக்ஷத்தை) உத்தமமானசித்தியை
𑌗𑌤𑌾𑌃	அடைந்தார்களோ
(𑌤𑌤𑍍)	அப்படிப்பட்ட
𑌪𑌰𑌂	பரமாத்ம நிஷ்டமான (பிரம்மத்தைத் தெரிவிக்கிற)
𑌜𑍍𑌞𑌾𑌨𑌾𑌨𑌾𑌂	பலவிதஞானங்களில்
𑌉𑌤𑍍𑌤𑌮𑌂	சிரேஷ்டமான
𑌜𑍍𑌞𑌾𑌨𑌂*	ஞானத்தை
𑌭𑍂𑌯𑌃	மறுபடியும்
𑌪𑍍𑌰𑌵𑌕𑍍𑌷𑍍𑌯𑌾𑌮𑌿	சொல்லுகிறேன்.

ஸ்ரீ கிருஷ்ணபகவான் அர்ச்சுனனை நோக்கிப் பின்னும் சொல்வது—எதையறிந்து சகல ஞானிகளும் இந்த பெந்தத்திலிருந்து மோக்ஷத்தை யடைந்தார்களோ, அப்படிப்பட்ட பிரம்மத்தைத்தெரிவிக்கிறதும் பலஞானங்களில் சிரேஷ்டமுமான ஞானத்தை மறுபடியும் சொல்லுகிறேன்.

(௰) க்ஷேத்திர க்ஷேத்திரக்கியா ளுடைய சம்பந்தத்தால் சகலமு முண்டாவதாக சொல்லப்பட்டது. அதெப்படி யுண்டாகிற தென்பது இந்த அத்தியாயத்தில் சொல்லப்படுகிறது. அல்லது,

* (ஸ்ரீ) பிரம்மோபதேசத்தை.

சாங்கிய நிரீசுவரவாதிகள் சொல்வதுபோல க்ஷேத்திர க்ஷேத்திரக்கியனுக்கு சுவபாவமாய் ஜகத் காரணத்துவ மில்லையென்பதும், ஈசுவராதீனமாய் ஜகத் காரணத்துவ முண்டென்பதும், ஜீவனுக்குப் பிரகிருதியிலிருப்பும் குணங்களுடைய சம்பந்தமும், சமுசாரத்திற்குக் காரணமாக சொல்லப்பட் டிருப்பதினாலே, எந்தகுணத்தினால் எப்படி சம்பந்தம்? அந்தகுணங்க ளெவை? அவைகள் ஜீவனை எப்படி பெந்திக்கின்றன? குணங்களி லிருந்து விடுபடுவதெப்படி? விடுவித்துக் கொண்டவன் எப்படியிருப்பான்? அவனுடைய லக்ஷண மென்ன? என்பவைகளுக்குத்திரங்களு மிந்த அத்தியாயத்தில் சொல்லப்படுகின்றன. "ஜ்ஞாநாநாம் ஜ்ஞாநமுத்தமம்" என்றதினால் அமானித்துவாதி ஞானங்களைவிட உத்தம மென்பதல்ல. யக்கிய தான தபசு கருமங்கள் முதலிய ஞானங்களைவிட உத்தம மென்பது தாத்பரியம்.

(பரா) சம்யோகத்தை யுடைய பிரகிருதி புருஷர்களுடைய சுவரூப நிச்சயத்தைத் தெரிந்து, பகவத் பக்தியோடுகூடிய அமானித்துவாதிகளால் பெந்தத்தைப் போக்கடித்துக்கொள்ள வேண்டு மென்பதும், "காரணம் குணஸங்கோ(அ)ஸ்ய ஸதஸத்யோநிஜந்மஸு" (அத்-கங-சு-உஉ.) என்றதினால் ஜீவனுக்கு பெந்த ஏதுவானது, பூர்வ கருமானுசாரமாய் சத்துவாதி குணமயமான சுகதுக்க சம்பந்த மென்றும் சொல்லப்பட்டது. இந்த அத்தியாயத்தில் குணசம்பந்தமானது இன்னவிதமாய் ஆத்மாவுக்கு பெந்த ஹேதுவென்பதும், அந்த குணசம்பந்தத்தை இன்னவிதமாய்ப் போக்கடித்துக்கொள்ள வேண்டு மென்பதும், முன் சொன்னதற்கு வேறானவும் பிரகிருதி புருஷர்களுக்குள்ளே யிருக்கிறவுமான சத்துவாதிகுணங்கள் விஷயமான ஞானமும் சொல்லப்படுகின்றன. முன் சொல்லியிருக்கிற பிரகிருதி புருஷர்கள் விஷயமான சகல ஞானங்களிலும் இது உத்தமமானது.

(ஸ்ரீ,வி) பெந்தத்தை நிவர்த்தித்துக்கொள்ள வேண்டுமானால் அந்த பெந்தம் வந்தவழியை அறியவேண்டியதாகையால், அந்த பெந்தமானது சத்துவாதிகுணங்களினாலுண்டாகிற தென்பதும், அதன் நிவிருதியி னுபாயமும் சொல்லப்படுகின்றன. "ஜ்ஞாநாநாம் ஜ்ஞாநமுத்தமம்" என்றால், அறியவேண்டியவைகளில் சிரேஷ்டமானதைச் சொல்லுகிறதாக தாத்பரியம். (க)

உ. இதம் ஜ்ஞாநமுபாஶ்ரித்ய மம ஸாதர்ம்யமாகதா:।
ஸர்கே(அ)பி நோபஜாயந்தே ப்ரளயே ந வ்யதந்தி ச॥

இதம்
ஜ்ஞாநம் } இந்த ஞானோபாயத்தை

உவாஸ்ரித்ய	அநுஷ்டித்து
ஐஐ	என்னுடைய
ஸாயஃர்ம்ய*	சுவரூபத்தை
ஆஃதா:	அடைந்தவர்கள்
ஸெ்ஃ	சிருஷ்டிகாலத்தில்
நொவஜாயஂதெ	பிறப்பையடைகிறதில்லை
ப்ரஜயெவிவ	பிரளயகாலத்திலும்
நவ்யயாந்தி	வருத்தமடைகிறதில்லை.

இந்த ஞானோபாயத்தை யனுஷ்டித்து, என்னுடைய சுவரூபத்தை யடைந்தவர்கள் சிருஷ்டிகாலத்தில் பிறப்பை யடைகிறதுமில்லை. பிரளயகாலத்தில் வருத்தமடைகிறது மில்லை. (என்றால், அவர்களுக்கு பிறப்பிறப்பில்லை யென்பது கருத்து.) (உ)

---

௩. ஐஐயொநிஃஹஜ்ஜ்ரஹ் தஸ்மிநுஃஹஂஜயாஐ்யஹஂ।
ஸஂஹவஸ்ஸவஃஹ்ஞாநாஂ தவொஹவதிஹாரத॥

ஹெஹாரத	ஓ! பாரதா!
ஐஹஃ	சகலதேசகாலங்களிலும் வியாபித்திருக்கிற
ஜ்ரஹ்	பிரகிருதியானது
ஐஐ	எனக்கு கருப்பத்தை வைக்கிற ஸ்தானமாயிருக்கிறது
யொநி:	(மேலதன் தொடர்ச்சி)
தஸ்மிநு	அதில்
ஃஹஂ	கருப்பத்தை (ஜகத் விஸ்தாரத்தின் காரணத்தை)
அஹஂ	நான்
உயாமி	வைக்கிறேன்
ததஃ	அதினாலே
ஸவஃஹ்ஞாநாஂ	பிரம்மாமுதலியசகலப்பிராணிகளுடைய
ஸஂஹவஃ	உற்பத்தியானது
ஹவதி	உண்டாகிறது.

ஓ! பாரதா! சகலதேசகாலங்களிலும் வியாபித்திருக்கிற பிரகிருதியானது, எனக்கு கருப்பத்தைவைக்கிறதற்கு ஸ்தானமாயிருக்கிறது. அதில் கருப்பத்தை நான்வைக்கிறேன். அதினால் பிரம்மா முதலிய சகலப்பிராணிகளுடைய உற்பத்தியானதுண்டாகிறது.

---

* (ரா) சமத்துவத்தை (என்றால், எனக்குச் சமானமான ரூபாதிகளை)
(உ) (ஸ்ரீ,வி) சாரூப்பிய முக்தியை.

(ஸ்ரீ) சகலப்பிரபஞ்சோற்பத்திக்குக் காரணமானதினுல் பிரம்மமென்கிற பெயருள்ள பிரகிருதியானது கருப்பஸ்தானமா யிருக்கிறது. அவித்தை காமம் கருமங்கள் இவைகளோடு சம்பந்தித்துப் பிரளயகாலத்தில் என்னிடத்தி லடங்கியிருக்கிற சிதாபாசனுகிய க்ஷேத்திரக்கியனை, சிருஷ்டி சமயத்தில் அவனுக்கு போக்கியமாகிய பிரகிருதிரூபமான க்ஷேத்திரத்தில் (தேகத்தில்) சேர்ப்பிவிக்கிறேனென்பது தாத்பரியம்.

(ரூ०) என்னுடைய அதீனமாகிய மாயையானது சகல பூதங்களுக்கும் காரணம்; அது காரியரூபமான பிரபஞ்சத்தைவிடப் பெரியதானதால் மகத்தென்றும் காரியவிருத்திக் கேதுவாகையால் பிரம்மமென்றும் சொல்லப்படுகிறது. அதில் சகலபூத சிருஷ்டிக்குங் காரணமான ஹிரண்ணிய கருப்பனுடைய உற்பத்திக்குக் காரணமான விதையைப்போடுகிறேன். அதுதான் கருப்பத்தை வைக்கிறேன் என்பது. க்ஷேத்திர க்ஷேத்திரக்கியர்களாகிற இரண்டு சக்திகளையுடைய ஈசுவரனுகியநான் அவித்தை காமம் கருமம் இவைகளோடு ஒட்டியிருக்கிற க்ஷேத்திரக்கியனை க்ஷேத்திரத்துடன் சேர்ப்பிவிக்கிறேன். அந்த ஹிரண்ணியகருப்பன் மூலமாய் சகலப்பிராணிகளு முற்பத்தியாகின்றன.

(ஈா) "ஹூமிராபொநலொவாயுஃ" (அத்-எ-சு-ச) என்கிற விடத்தில் சொல்லப்பட்டிருக்கிற எட்டுவிதமாயுள்ள பிரகிருதியானது மகதகங்காரங்களுக்குக் காரணமாகையால், மகத் என்றும் "தஸ்மாதேதத் ப்ரஹ்ம நாமரூபமந்நஞ்ச ஜாயதே" என்கிற சுருதியில் இந்தப் பிரகிருதியை பிரம்மமாகவே சொல்லியிருப்பதால் பிரம்மமென்றும் சொல்லப்படுகிறது. இப்படிப்பட்ட அசேதனமான பிரகிருதியில் கருப்பத்தை வைக்கிறேன். என்ருல், "கூவெரெயமிதஸ்த்வந்யாம்" (இதின் அத்-எ-சு-ரு) என்கிற இடத்தில் சொல்லியபடி சேதன சமூகமான (சேதனகூட்டம்) பரப் பிரகிருதியானது சகலப் பிராணிகளுக்கும் விதையா யிருப்பதினுல், இந்த பரப் பிரகிருதி என்ற சேதனனை, அபரப்பிரகிருதி என்ற அசேதனப் பிரகிருதியுடன் கூட்டிவைக்கிறே னென்பது தாத்பரியம். என்சங்கற்பத்தினுலுண்டான இவ் விருவிதப் பிரகிருதியின் சேர்க்கையினுல், பிரம்மாமுதல் ஸ்தம்பம் (ஸ்தம்பம் = புல்லு அல்லது மிகவும் சிறியதாகிய ஒரு பூச்சி) வரையிலுள்ள சகல பூதங்களு முண்டாகின்றன.

(உ) மகத் பிரம்ம என்ற பதங்கள் சித்பிரகிருதியைக் குறிக்கின்றன. சித்பிரகிருதிஎன்ருல், ஸ்ரீதேவி பூதேவி துர்க்கை இவர்களே. அவர்களிடத்தில் நான் கருப்பத்தை யுண்டுபண்ணுகிறேன். அவர்களிடத்திலிருந்து சகலப்பிரபஞ்சங்களு முற்பத்தியாகின்றன.

(ஸ்ரீ,வி) மகத் பிரம்ம என்ற சித்பிரகிருதியாகிய என்னுடைய பாரியையிடத்தில் இருபத்துநான்கு தத்துவங்களோடு கூடியிருக்கிறவும், என்வயிற்றிலடங்கி யிருக்கிறவுமாகிய ஜீவர்களை, ரேதஸ் ரூபமாக சித்பிரகிருதியின் கருப்பத்தில் வைக்கிறேன். அவளிடத்திலிருந்து சகலப்பிரபஞ்சங்களு முண்டாகின்றன. (௩)

---

௪. ஸர்வயோநிஷு கௌந்தேய மூர்த்தய: ஸம்பவந்தி யா:।
தாஸாம் ப்ரஹ்ம மஹத்யோநி ரஹம் பீஜப்ரத: பிதா॥

கௌந்தேய	ஓ! குந்திபுத்திரா!
ஸர்வயோநிஷு*	சகல ஜாதிகளிலும்
யா: மூர்த்தய: } †	எந்தஸ்தாவரஜங்கமமானவஸ்துக்கள்
ஸம்பவந்தி	உற்பத்தி யாகின்றனவோ
தாஸாம்	அவைகளுக்கு
மஹத் ப்ரஹ்ம‡	பிரகிருதியானது
யோநி:	தாயார்
அஹம்	நான்
பீஜப்ரத: பிதா } §	விதைபோட்டவனான தகப்பன்.

ஓ! குந்திபுத்திரா! சகல ஜாதிகளிலும் எந்த ஸ்தாவர ஜங்கமமான வஸ்துக்களுற்பத்தியாகின்றனவோ அவைகளுக்குப் பிரகிருதியானது தாயார். நான் விதைபோட்ட தகப்பன்.

(ரா) கருப்பாதானத்திற்கிடமான ஜடப்பிரகிருதியில் பீஜமான (விதையான) சேதனப் பிரகிருதியை அதனுடைய கருமானுசாரமாய்ச் சேர்ப்பிவிக்கிறேன். ஆகையால், பிரகிருதி தாயார், நான் தகப்பன். (௪)

---

* (ரா) தேவ பிதுரு மனுஷிய பசு பக்ஷி முதலிய ஜாதிகளிலும்-

† (ரா) எந்த தேகங்கள்.

‡ (ஸ்ரீ,வி) மகாலக்ஷுமி.

§ (ஸ்ரீ) சகல உற்பத்திக்கும் காரணன். முதலில் ஆகும் உற்பத்திக்குமாத்திரமென்பதல்ல, ஒவ்வொரு உற்பத்திக்குமென்பது கருத்து. (ஸ்வா) இதின் அத் - எ, சு - ௧0, பார்க்க.

ரு. ஸத்த்வம் ரஜஸ்தம இதி குணா: ப்ரக்ருதிஸம்பவா: ।
நிபத்நந்தி மஹாபாஹோ தேஹே தேஹிநமவ்யயம் ॥

மஹாபாஹோ	ஓ! பெரிதானகைகளை யுடையவனே!
ப்ரக்ருதிஸம்பவா:	பிரகிருதியிலிருந்துண்டாயிருக்கிற
ஸத்த்வம், ரஜ:, தம:, இதி குணா:	சத்துவம், இரஜஸ், தமஸ் என்கிற குணங்கள்
தேஹே	தேகத்திலிருக்கிற
அவ்யயம்	நாசமற்றவனை
தேஹிநம்	ஆத்மாவை
நிபத்நந்தி	கட்டுகின்றன.

ஓ! பெரிதான கைகளையுடையவனே! பிரகிருதியிலிருந்துண்டாயிருக்கிற சத்துவ ரஜஸ் தமோகுணங்கள் தேகத்தில் (தான் தன்னுடையதென்கிற அபிமானத்தோடுகூடி) இருக்கிற நாசமற்றவனை (தேகத்தையுடையவனாகிய) ஆத்மாவைக் கட்டுகின்றன. (தங்களுடைய காரியங்களான சுகதுக்க மோகாதிகளுடன் சேர்ப்பிக்கின்றன.)

(ஸா) ஆத்மா ஒன்றிலும் ஒட்டுகிறதில்லையென்று முன் சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. சுகதுக்கமோகாதிகளினால் கட்டப்படுகிறானென்றதினால் குணங்களிலும் அவைகளின் காரியங்களிலும் ஒட்டுகிறானென்றாகிறதேயென்றாலோ; ஆத்ம சுவபாவமானது ஒன்றிலும் பற்றுதலையுடையதே யல்ல; ஆனால், தேகசம்பந்தமுண்டான நிமித்தியத்தினால் அவன் கட்டுப்படுகிறதுபோல் காணப்படுகிறான்.

(ஸ்ரீ,வி) சத்துவ ரஜஸ் தமோகுணங்களுக்கு முறையே அபிமானிதேவதைகளான இலக்ஷ்மி பூதேவி துர்க்கை யிவர்களும் ஜடப்பிரகிருதியினாலுண்டான சத்துவாதி குணங்களும் ஜீவக்கூட்டங்களை சுகதுக்க மோகாதிகளினால் கட்டுகிறார்கள். என்றால், சத்துவாபிமானியான லக்ஷ்மி தேவதைகளையும், இரஜோபிமானியான பூதேவி மனிதர்களையும், தமோபிமானியான துர்க்கை தைத்தியர்களையும் பெந்திக்கிறார்கள் என்பது. (ரு)

சா. தத்ர ஸத்த்வம் நிர்மலத்வாத் ப்ரகாசகமநாமயம் ।
ஸுகஸங்கேந பத்நாதி ஜ்ஞாநஸங்கேந சாநக ॥

ஹே அநக	ஓ! பாபமற்றவனே!
தத்ர	அந்தசத்துவ ரஜஸ் தமஸ்களாகிய குணங்களுக்குள்ளே
நிர்மலத்வாத்	பரிசுத்தத்தினாலே

ப்ரகாசகம்	(ஸ்படிகம்போல்) பிரகாசிக்கிறவும்
அநாமயம்	சாந்தமாயிருக்கிறவுமான
ஸத்வம்	சத்துவகுணமானது
ஸுகஸங்கேந	சுகத்தினுடையசம்பந்தத்தினாலேயும்
ஜ்ஞாநஸங்கேந ச	ஞானத்தினுடையசம்பந்தத்தினாலேயும்
பத்நாதி	கட்டுகிறது.

ஓ! பாபமற்றவனே! அந்த சத்துவராஜஸ்தமோ குணங்களுக்குள்ளே பரிசுத்தத்தினாலே ஸ்படிகம்போல் பிரகாசிக்கிறதாயும் சாந்தமாயுமிருக்கிற சத்துவகுணமானது சுகத்தினுடைய சம்பந்தத்தினாலேயும் ஞானத்தினுடைய சம்பந்தத்தினாலேயும் (ஆத்மாவை) பெந்திக்கிறது.

(ஸம்) சுகம் க்ஷேத்திரசம்பந்தமானது, ஆத்மாவுக்குசம்பந்தமில்லை. அப்படியிருக்க, ஆத்மாவை, சுகம் தன்னுடையதுபோல பிரமிக்கச்செய்கிறது. ஞானமும் அப்படித்தான். இந்தஞானம் ஆத்மசுவரூப ஞானமல்ல. விருத்திஞானம். (ஆத்மசுவரூபமான ஞானமல்லாத மற்ற உலகவிஷயமான ஞானம்தான் விருத்திஞானமென்பது.)

(ரா) சத்துவம்ராஜஸ் தமஸ் என்கிற குணங்களுக்குள்ளே சத்துவ குணமானது பரிசுத்தத்தினால் ஆத்மாவுக்கு சுகத்தையும் ஞானத்தையும் பிரகாசிப்பிவிக்கிறது. என்றால், வஸ்துக்களுடைய சுவரூபங்களைத் தெரிந்துகொள்ளும்படி செய்கிறது. அநாமயம்= உரோகங்களைத் தடுக்கிறது. இப்படிப்பட்ட சத்துவகுணமானது ஆத்மாவை சுகசம்பந்தத்தினாலேயும், ஞான சம்பந்தத்தினாலேயும் பெந்திக்கிறது. என்றால், சுகம் ஞானம் இவைகளை சம்பாதிக்க வைதிக லௌகிக காரியங்களைச் செய்வித்து, அதினால் சுகம், ஞானம் இவைகளை யுண்டாக்கிறது. அந்தக் கருமானுசாரமாய் பலன்களை யடைய மறுபடி ஜனனத்தைக் கொடுக்கிறது. இதினால்தான் பெந்திக்கிறதாக சொல்லப்பட்டது.

(ஸ்ரீ,வி) சத்துவாபிமானியான இலக்ஷ்மியானவள் சத்துவகுணத்துடன் சுகம் ஞானம் இவைகளினால் தேவதைகளை பெந்திக்கிறாளென்பது தாத்பரியம்.

(ஸ்வா) இதில் கண்ட ஞானம் சுகம் இவைகள் பிரம்மஞானமுமல்ல. மோக்ஷ சுகமுமல்ல. விஷய ஞான சுகங்களே. (சு

எ. ரஜோ ராகாத்மகம் வித்தி த்ருஷ்ணாஸங்கஸமுத்பவம்।
தந்நிபத்நாதி கௌந்தேய கர்மஸங்கேந தேஹிநம்॥

கௌந்தேய	ஓ! குந்திபுத்திரா!
ரஜ:	இரஜோகுணத்தை
ராகாத்மகம்	ஆசாசுவரூபமானதாயும்
த்ருஷ்ணாஸங்கஸமுத்பவம்	கிடைக்காத வஸ்துவில் ஆசையையும் கிடைத்த வஸ்துவில் அபிமானத்தையும் உண்டாக்கப்பட்டதாயும்
வித்தி	அறி
தத்	அந்த ரஜோகுணமானது
கர்மஸங்கேன	கருமசம்பந்தத்தினுல்
தேஹிநம்	தேகத்தையுடைத்தாயிருக்கிற ஆத்மாவை
நிபத்நாதி	கட்டுகிறது (பெந்திக்கிறது.)

ஓ! குந்திபுத்திரா! இரஜோகுணத்தை ஆசா சுவரூபமாயும் ஆசையையும் அபிமானத்தையு முண்டாக்கிறதாயும் அறி. அது கருமசம்பந்தத்தினுல் ஆத்மாவை பெந்திக்கிறது. (என்றுல், இக பர சாதனங்களான கருமங்களில் ஆத்மாவுக்குப் பற்றுதலை யுண்டாக்கிறது.)

(ரா) ராக: = ஸ்திரிபுருஷர்களுக்குள் பரஸ்பர ஆசை, த்ருஷ்ணா = வஸ்துக்களிலாசை, ஸங்க: = புத்திரமித்திரகளத்திராதிகளிலாசை, கர்மஸங்கேன = கருமஞ்செய்யவேண்டுமென்கிற ஆசையினுல். என்றுல், ஆசையினுல் தான்(ஆத்மா) செய்கிற புண்ணியபாப கருமங்கள் அவைகளின் பலன்களை யனுபவிக்க ஜன்மங்களை யுண்டாக்கின்றன. இந்த இரஜோகுணமானது ராக, த்ருஷ்ணா, ஸங்க, கர்மஸங்க, இந்நான்குவித ஆசைக்கு மேதுவானதென்று அறியத் தக்கது.

(ஸ்ரீ,வி) இரஜோபிமானியான பூதேவி இரஜோகுணத்துடன் மனிதர்களைக் கருமத்தில் கட்டுப்படும்படி செய்கிருள். (எ)

அ. தமஸ்த்வஜ்ஞானஜம் வித்தி மோஹனம் ஸர்வதேஹினாம்।
ப்ரமாதாலஸ்யநித்ராபிஸ் தந்நிபத்நாதி பாரத॥

பாரத	ஓ! பாரதா!
தமஸ்து	தமோகுணத்தையோ
அஜ்ஞானஜம்	அக்கியானத்திலிருந்துண்டானதாகவும்
ஸர்வதேஹினாம்	சகலப்பிராணிகளுக்கும்
மோஹனம்	மோகத்தை யுண்டாக்கப்பட்டதாகவும்
வித்தி	அறி

தத்	அந்தத்தமோகுணமானது
ப்ரமாதாலஸ்ய- நித்ராபி:	அஜாக்கிரதை சோம்பல் நித்திரை இவைகளால்
நிபத்நாதி	கட்டுகிறது.

ஓ! பாரதா! தமோகுணத்தையோ, அக்கியானத்திலிருந்துண்டானதாகவும் சகலப்பிராணிகளுக்கும் மோகத்தை யுண்டாக்கப்பட்டதாகவும் அறி. அது அஜாக்கிரதை சோம்பல் நித்திரை இவைகளால் கட்டுகிறது. (என்றால், ஆத்மாவுக்கு அஜாக்கிரதை முதலியவைகளை யுண்டாக்கிறது.)

(ஸ்ரீ,வி) தமோகுணாபிமானியான துர்க்கையானவள் தமோகுணத்துடன் தைத்தியர்களைக் கட்டுகிறாள். (௮)

---

௯. ஸத்த்வம் ஸுகே ஸஞ்ஜயதி ரஜ: கர்மணி பாரத।
ஜ்ஞானமாவ்ருத்ய து தம: ப்ரமாதே ஸஞ்ஜயத்யுத॥

பாரத	ஓ! அர்ச்சுனா!
ஸத்த்வம்	சத்துவகுணமானது
ஸுகே	சுகத்திலும்
ரஜ:	இராஜோகுணமானது
கர்மணி	கருமத்திலும்
ஸஞ்ஜயதி	சேர்ப்பிவிக்கிறது (பெந்திக்கிறது)
தம: து	தமோகுணமோ
ஜ்ஞானம்	ஞானத்தை
ஆவ்ருத்ய	மறைத்து
ப்ரமாதே உத	அஜாக்கிரதைமுதலியவைகளில்
ஸஞ்ஜயதி	சேர்ப்பிவிக்கிறது.

ஓ! அர்ச்சுனா! சத்துவகுணமானது சுகத்திலும் இராஜோகுணமானது கருமத்திலும் தமோகுணமானது ஞானத்தை மறைத்து அஜாக்கிரதை முதலியவைகளிலும் சேர்ப்பிவிக்கின்றன. (என்றால், ஆத்மாவுக்கு அவைகளை யுண்டாக்கின்றன.) (௯)

---

௧௦. ரஜஸ்தமஶ்சாபிபூய ஸத்த்வம் பவதி பாரத।
ரஜ: ஸத்த்வம் தமஶ்சைவ தம: ஸத்த்வம் ரஜஸ்ததா॥

பாரத	ஓ! அர்ச்சுனா!
ஸத்த்வம்	சத்துவகுணமானது

ரஜ:	இரஜோகுணத்தையும்
தம:	தமோகுணத்தையும்
ரஜ:	இரஜோகுணமானது
ஸத்வம்	சத்துவகுணத்தையும்
தம:	தமோகுணத்தையும்
ததா	அப்படியே
தம:	தமோகுணமானது
ஸத்வம்	சத்துவகுணத்தையும்
ரஜஶ்சைவ	இரஜோகுணத்தையும்
அபிபூய	நிராகரித்து (அடக்கி)
பவதி	உண்டாகிறது. (தலையெடுக்கிறது.)

ஓ! அர்சுன! சத்துவகுணமானது இரஜஸ் தமோகுணங்களையும், இரஜோகுணமானது சத்துவதமோகுணங்களையும், அப்படியே தமோகுணமானது சத்துவரஜோகுணங்களையும் அடக்கித் தலையெடுக்கின்றன.

(ஶம்) (ஸ்ரீ) (ரா) (ஸ்ரீ,வி) இந்தச் சுலோகத்தை முந்திய சுலோகத்துடன் ஒட்டிப் பொருள் செய்யவேண்டும். ஒவ்வொருபிராணிகளிடத்திலும் சத்துவரஜஸ்தமோ குணங்கள் மூன்று முண்டு. அவைகளில் எந்தகுணம் எந்தகாலத்தில் மேலிடுகிறதோ, அப்போது அந்தகுணமானது மற்றவிரண்டுகுணங்களையு மடக்கிவிட்டுத் தன் காரியங்களையே அதிகமாய்ச் செய்விக்கும். எப்படிஎன்றால், சத்துவகுணம் மேலிட்டால் சுகத்தையும் ஞானத்தையு முண்டாக்கும். இரஜோகுணம் மேலிட்டால் கருமத்திலேயே அதிகப் பிரவிருத்தியை யுண்டாக்கும். தமோகுணம் மேலிட்டால் அஜாக்கிரதை சோம்பல் நித்திரை இவைகளை அதிகமாயுண்டாக்கும்.

(ரா) பூர்வகருமானுசாரமாயும் ஆஹாராதி பேதத்தினாலேயும் இந்தகுணங்களி லொன்று மேலிடுகிறது.

(ஸ்ரீ,வி) மேலிடுதல் குணங்களுக்கேயன்றி தேவிகள் அதில் சம்பந்தப் படுகிறதில்லையென்று அறியவும். (கo)

கக. ஸர்வத்வாரேஷு தேஹேஸ்மிந் ப்ரகாஶ உபஜாயதே।
ஜ்ஞாநம் யதா ததா வித்யாத் விவ்ருத்தம் ஸத்வமித்யுத॥

அஸ்மிந் தேஹே	இந்ததேகத்தில்
ஸர்வத்வாரேஷு	காது முதலியசகலதுவாரங்களிலேயும்

ஜ்ஞாநம்
ப்ரகாஶ: } ஞானசுவரூபமானப்பிரகாசமும் சுகமும்
உத*

யதா — எப்போது
உபஜாயதே — உண்டாகிறதோ
ததா — அப்போது
ஸத்த்வம் — சத்துவகுணமானது
விவ்ருத்தமிதி — மேலிட்டிருக்கிறதென்று
வித்யாத் — அறியவேண்டியது.

இந்த தேகத்தில் காது முதலிய சகல துவாரங்களிலேயும், ஞானசுவரூபமானப் பிரகாசமும் சுகமும் எப்போதுண்டாகின்றனவோ, அப்போது சத்துவகுணமானது அபிவிருத்தியா யிருக்கிறதென்று அறியவேண்டியது.

(ரா) இந்த தேகத்தில் இந்திரியங்களினால் வஸ்துக்களின் சுவரூப நிச்சயஞான மெப்போ துண்டாகுமோ, அப்போது, சத்துவகுணம் அபிவிருத்தியா யிருக்கிறதென்பதை அறிந்துகொள்ளவேண்டியது. (கக)

கஉ. லோப: ப்ரவ்ருத்திராரம்ப: கர்மணாமஶம: ஸ்ப்ருஹா।
ரஜஸ்யேதாநி ஜாயந்தே விவ்ருத்தே பரதர்ஷப॥

பரதர்ஷப — ஓ! பரதசிரேஷ்டனே!
ரஜஸி — இராஜோகுணமானது
விவ்ருத்தே (ஸதி) — அபிவிருத்தியடைந்தால்
லோப:† — பொருளாசை
ப்ரவ்ருத்தி:‡ — காரியத்தில் முயற்சி
கர்மணாம் ஆரம்ப: } § — கருமங்களைத் துடங்குதல்

* (ஶா) இந்தப் பதத்தைக்கொண்டு சுகம் என்னும் அர்த்தம் (ஸ்ரீ) செய்திருக்கிறார். ஆனால், அந்தப்பதம் அந்த அர்த்தத்தைக் கொடுக்காவிட்டாலும், உத, என்பது சேர்க்கை என்கிற அர்த்தத்தைக்கொடுக்கிறதாகையால் முன் கஅ-வது சுலோகத்தில் சொன்ன, சுகத்தையும் இதில் சேர்த்தார்.

† (ஶா) பரத்திரவிய விஷயத்திலிச்சை. (ரா) (ஸ்ரீ,வி) தன்னுடைய பொருளை சுத்தமாய் செலவுசெய்யாமையாகிய லோபனத்துவம். (ஸ்ரீ) பேராசை.

‡ (ஶா) காரியங்களில் பிரவிருத்தி. (ரா) (ஸ்ரீ,வி) பிரயோஜன மன்றி எதாவதொரு காரியத்தைச் செய்துகொண்டிருப்பது.

§ (ஶா) (ஸ்ரீ) எதாவதொருகாரியத்தைச் செய்யத்துடங்கிக்கொண்டேயிருத்தல். (ரா) (ஸ்ரீ,வி) பலாபேக்ஷையுடன் கருமங்களைச் செய்தல்.

அஶமஃ*	சித்தசமாதானமின்மை
ஸ்ப்ருஹா†	இச்சை (விருப்பு)
ஏதாநி	இவைகள்
ஜாயந்தே	உண்டாகின்றன.

ஓ! பரதசிரோஷ்டனே! இரஜோகுணமானது அபிவிருத்தியடைந்தால், பொருளாசை, காரியத்தில் முயற்சி, கருமங்களைத் துடங்குதல், சித்தசமாதானமின்மை, இச்சை, இவைகளுண்டாகின்றன. (கஉ)

கங. அப்ரகாஶோऽப்ரவ்ருத்திஶ்ச ப்ரமாதோ மோஹ ஏவ ச।
தமஸ்யேதாநி ஜாயந்தே விவ்ருத்தே குருநந்தந॥

ஹே குருநந்தந	ஓ! அர்சுந!
தமஸி	தமோகுணமானது
விவ்ருத்தே (ஸதி)	அபிவிருத்தியடைந்தால்
அப்ரகாஶஃ‡	அவிவேகம்
அப்ரவ்ருத்திஃ§	காரியத்தில் முயற்சியின்மை
ப்ரமாதஃ¶	அஜாக்கிரதை
மோஹ ஏவ ச	ஒன்றை மற்றொன்றாய்த் தெரிகிற விபரீதஞானம்
ஏதாநி	இவைகள்
ஜாயந்தே	உண்டாகின்றன.

ஓ! அர்சுந! தமோகுணமானது அபிவிருத்தி யடைந்தால், அவிவேகம், காரியத்தில் முயற்சியின்மை, அஜாக்கிரதை, விபரீதஞானம், இவைகளுண்டாகின்றன. (கங)

---

* (ரா) இந்திரியங்களை யடக்காமை.

† (மo) சர்வசாதாரணவஸ்துக்களில் ஆசை. (ஸ்ரீ) பார்த்தவஸ்துக்களெல்லாம் உத்தமமானாலும் அதமமானாலும் அவைகள் தனக்கு வேண்டுமென்கிற இச்சை. (ரா) விஷயங்களிலிச்சை. (மீ,வி) கிடைக்காதவஸ்துவிலிச்சை.

‡ (ரா) ஞானமே யுண்டாகாமை. (மீ,வி) காதுமுதலிய இந்திரியங்களுக்குள்ள ஞானமின்மை. (ஷா) சத்துவ குணத்தின் காரியமான பகுத்தறிவு சுகம் இவைக ளில்லாமை.

§ (ரா) மதித்திருத்தல். (மீ,வி) ஒருகாரியத்திலும் பிரயத்தின மன்றியிருத்தல். (ஷா) இரஜோ குணத்தினது காரியங்களில் முயற்சி முதலியவையில்லாதிருத்தல்.

¶ (ரா) அகாரியத்தில் கூட பிரவிருத்திக்கும்படியான அஜாக்கிரதை.

௧௪. 𑌯𑌦𑌾 𑌸𑌤𑍍𑌤𑍍𑌵𑍇 𑌪𑍍𑌰𑌵𑍃𑌦𑍍𑌧𑍇 𑌤𑍁 𑌪𑍍𑌰𑌲𑌯𑌂 𑌯𑌾𑌤𑌿 𑌦𑍇𑌹𑌭𑍃𑌤𑍍 ।
𑌤𑌦𑍋𑌤𑍍𑌤𑌮𑌵𑌿𑌦𑌾𑌂 𑌲𑍋𑌕𑌾𑌨𑍍 𑌅𑌮𑌲𑌾𑌨𑍍 𑌪𑍍𑌰𑌤𑌿𑌪𑌦𑍍𑌯𑌤𑍇 ॥

𑌯𑌦𑌾	எந்தக்காலத்தில்
𑌸𑌤𑍍𑌤𑍍𑌵𑍇	சத்துவகுணமானது
𑌪𑍍𑌰𑌵𑍃𑌦𑍍𑌧𑍇 𑌤𑍁	விருத்தியடைந்திருக்கையில்
𑌦𑍇𑌹𑌭𑍃𑌤𑍍	தேகத்தையுடையவன் (ஜீவன்)
𑌪𑍍𑌰𑌲𑌯𑌂	மரணத்தை
𑌯𑌾𑌤𑌿	அடைகிறானோ
𑌤𑌦𑌾	அந்தக்காலத்தில்
𑌉𑌤𑍍𑌤𑌮𑌵𑌿𑌦𑌾𑌂	உத்தமஞானிகளுடைய
𑌅𑌮𑌲𑌾𑌨𑍍	பரிசுத்தங்களான
𑌲𑍋𑌕𑌾𑌨𑍍	உலகங்களை
𑌪𑍍𑌰𑌤𑌿𑌪𑌦𑍍𑌯𑌤𑍇	அடைகிறான்.

எப்போது சத்துவகுணமானது அபிவிருத்தியடைந்திருக்கிறதோ, அப்போது மரணத்தை யடைகிற ஜீவன், உத்தமஞானிகளடையத்தகுந்த பரிசுத்தங்களான உலகங்களை யடைகிறான்.

(ஸ்ரீ) ஹிரண்ணியகருப்பனை யுபாசிப்பவர்கள் அடையத்தகுந்தவும் பிரகாசமயமானவும் சுகாநுபவத்திற்கு யோக்கியமானவுமாகிய லோகங்களை யடைகிறான்.

(ஶம்) பிரகிருதி தத்துவஞானிகளடையத்தகுந்த லோகங்களை யடைகிறான்.

(ரா) ஆத்மசுவரூபத்தை யறிந்தவர்களுடைய பரிசுத்தமான கூட்டத்தில் சேருகிறான். என்றால், மரணத்திற்குப் பிறகு பிரம்மஞானிகளுடைய குலத்தில் பிறந்து, ஆத்மஞானமடையத்தகுந்த புண்ணியகருமங்களைச் செய்ய அதிகாரமுடையவனாகிறான்.

(மீ,வி) விஷ்ணுஞானிகளடையத்தகுந்த நிர்தோஷமான தேகத்தை யடைகிறான். என்றால், உத்தமர்களுடையகுலத்தில் தேகத்தை யடைகிறான். (௧௪)

---

௧௫. 𑌰𑌜𑌸𑌿 𑌪𑍍𑌰𑌲𑌯𑌂 𑌗𑌤𑍍𑌵𑌾 𑌕𑌰𑍍𑌮𑌸𑌙𑍍𑌗𑌿𑌷𑍁 𑌜𑌾𑌯𑌤𑍇 ।
𑌤𑌥𑌾 𑌪𑍍𑌰𑌲𑍀𑌨𑌸𑍍𑌤𑌮𑌸𑌿 𑌮𑍂𑌢𑌯𑍋𑌨𑌿𑌷𑍁 𑌜𑌾𑌯𑌤𑍇 ॥

𑌰𑌜𑌸𑌿	இரஜோகுணமானது
(𑌪𑍍𑌰𑌵𑍃𑌦𑍍𑌧𑍇 𑌸𑌤𑌿)	அபிவிருத்தியடைந்திருக்கிறகாலத்தில்
𑌪𑍍𑌰𑌲𑌯𑌂	மரணத்தை

கத்வா — அடைந்து
கர்மஸங்கிஷு ஜாயதே * — கருமத்தில் விருப்பையுடைய மனிதவர்க்கத்தில் பிறக்கிறான்
ததா — அப்படியே
தமஸி — தமோகுணமானது
(ப்ரவ்ருத்தே) — அபிவிருத்தியடைந்தகாலத்தில்
ப்ரலீந: — மரணமடைந்தவன்
மூட₄யோநிஷு † — பசுமுதலிய ஜாதிகளில்
ஜாயதே — பிறப்பையடைகிறான்.

இரஜோகுணமானது அபிவிருத்தி யடைந்திருக்கிற காலத்தில் மரணமடைந்தால், கருமத்தில் விருப்பையுடைய மனிதவர்க்கத்தில் பிறக்கிறான். அப்படியே தமோகுணமானது அபிவிருத்தி யடைந்தகாலத்தில் மரணமடைந்தவன், பசுமுதலிய ஜாதிகளில் பிறக்கிறான். (கரு)

கசா. கர்மண: ஸுக்ருதஸ்யாஹு: ஸாத்த்விகம் நிர்மலம் ப₂லம்।
ரஜஸஸ்து ப₂லம் து₃:க₂மஜ்ஞாநம் தமஸ: ப₂லம்॥

ஸுக்ருதஸ்ய கர்மண: — சாத்துவிககருமத்திற்கு
ஸாத்த்விகம் — சத்துவகுணத்தினலுண்டான
நிர்மலம் ‡ — பரிசுத்தமான சுகத்தை
ப₂லம் — பலனாகவும்
ரஜஸ: — இரஜோகுணத்தின லுண்டாகிற கருமத்திற்கு
து₃:க₂ம் § — துக்கத்தை

---

* (ரா) பலாபேக்ஷையுடன் கருமங்கள் செய்கிறவர்களுடைய குலத்தில் பிறந்து, பலாபேக்ஷையுடன் கருமங்களைச்செய்துகொண்டு வருகிறான். (ஸ்ரீ,வி) காம்மியகருமங்களைச் செய்கிறவர்களுடைய குலத்தில் பிறக்கிறான்.

† (ரா) நாய் பன்றி முதலிய ஜாதிகளில். அதாவது—தருமார்த்த காம மோக்ஷங்களாகிற புருஷார்த்தங்களுக்கு அயோக்கியனாகிறா னென்பது தாத்பரியம். (ஸ்ரீ,வி) தைத்தியர்களுடைய குலத்தில்.

‡ (ஸ்ரீ) பிரகாசாதிக்களுள்ள சுகத்தை.

§ (ஸ்ரீ,வி) சுகமிசிரமான துக்கத்தை (என்றால், சுகமும் துக்கமும் கலந்திருப்பது).

ஃலம்	பலனாகவும்
தமஸ:	தாமதகுணத்தினாலுண்டாகிறகருமத்திற்கு
அஜ்ஞாநம்	அக்கியானத்தை (மோகம் அல்லது மூடத்தனத்தை)
ஃலம்	பலனாகவும்
ஆஹு:	சொல்லுகிறார்கள்.

சாத்துவிகமாயுள்ள கருமத்திற்கு சத்துவகுணத்தினாலுண்டான பரிசுத்தமான சுகத்தையும், இராஜோகுணத்தினாலுண்டாகிற கருமத்திற்கு துக்கத்தையும், தமோகுணத்தினாலுண்டான கருமத்திற்கு அக்கியானத்தையும் பலனாக (வித்வான்கள்) சொல்லுகிறார்கள். ()

கஎ. ஸத்த்வாத்ஸஞ்ஜாயதே ஜ்ஞாநம் ரஜஸோ லோப ஏவ ச ।
ப்ரமாதமோஹௌ தமஸோ பவதோऽஜ்ஞாநமேவ ச ॥

ஸத்த்வாத்	சத்துவகுணத்திலிருந்து
ஜ்ஞாநம்*	ஞானமும்
ரஜஸ:	இராஜோகுணத்திலிருந்து
லோப ஏவ ச†	எவ்வளவுகிடைத்தாலும் பின்னும் வேண்டுமென்கிற இச்சையும்
ஸஞ்ஜாயதே	உண்டாகிறது
தமஸ:	தமோகுணத்திலிருந்து
ப்ரமாதமோஹௌ	அஜாக்கிரதையும் விபரீதக்கியானமும்
பவத:	உண்டாகின்றன
அஜ்ஞாநமேவ ச	அக்கியானமும்
(பவதி)	உண்டாகிறது.

சத்துவகுணத்திலிருந்து ஞானமும், இராஜோகுணத்திலிருந்து ஆசையும், தமோகுணத்திலிருந்து அஜாக்கிரதை விபரீதஞானம் அக்கியானம் இவைகளு முண்டாகின்றன.

(ஶ்ரீ) அபிவிருத்தியடைந்த சத்துவகுணத்திலிருந்து பிரகிருதி விமுக்தாத்ம தெரிசனமும், அபிவிருத்தியடைந்த ராஜோகுணத்திலிருந்து சுவர்க்காதி லோகங்களி லாசையும், அபிவிருத்தியடைந்த தமோகுணத்திலிருந்து ஆலசியமும் அதினால் அகாரியத்தில் பிரவிருத்தியும் விபரீதஞானமும் அதின்பிறகு அறிவின்மையு முண்டாகின்றன. (கஎ)

---

* (ஶ்ரீ,வி) பரமாத்மாவிஷயமானஞானம்.

† (ஶ்ரீ,வி) சுவர்க்காதிவிஷயமான ஆசக்தி.

க௮. 𑌊𑌰𑍍𑌧𑍍𑌵𑌂 𑌗𑌚𑍍𑌛𑌨𑍍𑌤𑌿 𑌸𑌤𑍍𑌤𑍍𑌵𑌸𑍍𑌥𑌾 𑌮𑌧𑍍𑌯𑍇 𑌤𑌿𑌷𑍍𑌠𑌨𑍍𑌤𑌿 𑌰𑌾𑌜𑌸𑌾𑌃।
𑌜𑌘𑌨𑍍𑌯𑌗𑍁𑌣𑌵𑍃𑌤𑍍𑌤𑌿𑌸𑍍𑌥𑌾 𑌅𑌧𑍋 𑌗𑌚𑍍𑌛𑌨𑍍𑌤𑌿 𑌤𑌾𑌮𑌸𑌾𑌃॥

𑌸𑌤𑍍𑌤𑍍𑌵𑌸𑍍𑌥𑌾𑌃	சத்துவகுணத்தை யடைந்திருப்பவர்கள்
𑌊𑌰𑍍𑌧𑍍𑌵𑌂	மேல்லோகத்தை
𑌗𑌚𑍍𑌛𑌨𑍍𑌤𑌿	அடைகிறார்கள்
𑌰𑌾𑌜𑌸𑌾𑌃	இரஜோகுணமுடையவர்கள்
𑌮𑌧𑍍𑌯𑍇	மனுஷியலோகத்தில்
𑌤𑌿𑌷𑍍𑌠𑌨𑍍𑌤𑌿	இருக்கிறார்கள்
𑌜𑌘𑌨𑍍𑌯𑌗𑍁𑌣𑌵𑍃𑌤𑍍𑌤𑌿𑌸𑍍𑌥𑌾𑌃	நீசகுணத்தில்பிரவிருத்தியுடைய
𑌤𑌾𑌮𑌸𑌾𑌃	தமோகுணமுடையவர்கள்
𑌅𑌧𑌃	கீழ்லோகத்தை அல்லது நரகத்தை
𑌗𑌚𑍍𑌛𑌨𑍍𑌤𑌿	அடைகிறார்கள்.

சத்துவகுணமுடையவர்கள் மேல்லோகத்தையும், இரஜோ குணமுடையவர்கள் மனுஷியலோகத்தையும், தமோகுணமுடைய வர்கள் கீழ்லோகத்தையு மடைகிறார்கள்.

(ஸ்ரீ) சத்துவகுணம் அபிவிருத்தி யடைந்திருக்கிறபோது மரணமடைந்தவர்கள், ஒன்றுக்கொன்று நூறுமடங்கு அதிகமான ஆநந்தத்தையுடைய சத்தியலோகம்வரையிலுள்ள மேல்லோகங்களை (அவரவருடைய சத்துவாபிவிருத்திக்குத் தக்கபடி) அடைவார்கள். இரஜோகுண அபிவிருத்தி யடைந்தவர்கள் மனுஷிய லோகத்தில் மறுபடி மறுபடி பிறப்பை யடைந்துகொண்டே யிருப்பார்கள். தமோகுண அபிவிருத்தியடைந்தவர்கள் (அபிவிருத்திக்குத் தக்கபடி) மேன்மேலும் நரகத்தை யடைவார்கள்.

(ஶம்) தமோகுண அபிவிருத்தி யடைந்தவர்கள் பசுபக்ஷிமுதலிய ஜந்துக்களில் பிறப்பையடைகிறார்கள்.

(ரா) சத்துவகுண அபிவிருத்தி யடைந்தவர்கள் கிரமமாய் சமுசார பெந்தத்திலிருந்து மோக்ஷமடைகிறார்கள். இரஜோகுண அபிவிருத்தி யடைந்தவர்கள் இரஜோகுணத்திற்குப் பலனான சுவர்க்கத்தை யடையும்பொருட்டு கருமத்தை யநுஷ்டித்து, சுவர்க்கத்தை யடைகிறதும் மறுபடி பூமியில் ஜனிக்கிறதுமாக விருக்கிறார்கள். தமோகுண அபிவிருத்தியானவர்கள் முதலில் தாழ்ந்த ஜாதியிலும், பிறகு மிருகாதிஜாதிகளிலும், பிறகு புழுமுதலிய ஜந்துக்களிலும், பிறகு, விருக்ஷம் கொடி கல்லு மண் புல் முதலியவைகளிலும் பிறப்பையடைகிறார்கள்.

வன் என்னை அடைகிறான். "யதாபஶ்ய: பஶ்யதே ருக்மவர்ணம் கர்த்தாரம்" என்கிற சுருதியில் ஈசுவரனைக் கருத்தாவாக சொல்லப் பட்டிருக்கிறது. ஆகையால், ஈசுவரன் கருத்தா அல்லவென்று சொல்லக்கூடாது. ஆனால், ஈசுவரன் பரிணாமிகருத்தாவல்ல.

(ஸ்ரீ.வி) முன் சொல்லியவைகளால் குணங்களே சர்வகருத்தா வென்று தோற்றப்படுமாகையால், அதை நிராகரித்து குணங்கள் பரிணாமிகருத்தாவென்றும், சுவதந்திரகருத்தா ஈசுவரனென்றும், இதினால் சொல்லப்படுகிறது. யதா = எப்போது, த்ரஷ்டா = பார்க்கிற புருஷனான ஜீவன், குணேப்ய: = குணங்களைக்காட்டிலும், அந்யம் கர்த்தாரம் = அந்நியனான ஈசுவரனைக் கருத்தாவாக, அநுபஶ்யதி = பார்க்கிறானோ, ய: = எவன், குணேப்யஶ்ச = குணங்களைக்காட்டிலும், பரம் = சுவதந்திரனான பரமாத்மாவை, வேத்தி = அறிகிறானோ, ஸ: = அவன், மத்பாவம் = என்னிடத்திலிருப்பை, அதிகச்சதி = அடைகிறான். அல்லது, யதா = எப்போது, த்ரஷ்டா = ஜீவனானவன், குணேப்ய: = குணங்களைக்காட்டிலும், அந்யம் கர்த்தாரம் = அந்நியனான பரிணாமிகருத்தாவை, நாநுபஶ்யதி = பார்க்கிறதில்லையோ. (மற்றது முன் அர்த்தமே.) (௧௯)

---

௨௦. குணாநேதாநதீத்ய த்ரீந் தேஹீ தேஹஸமுத்பவாந்।
ஜந்மம்ருத்யுஜராது:கைர்விமுக்தோऽம்ருதமஶ்நுதே॥

தேஹீ	தேகத்தையுடைய ஆத்மாவானவன்
தேஹஸமுத்பவாந்	தேகத்தையுண்டாக்கப்பட்ட
த்ரீந்	மூன்றான
ஏதாந் குணாந்	இந்தக்குணங்களை
அதீத்ய*	அதிக்கிரமித்து (கடந்து)
ஜந்மம்ருத்யுஜராது:கை: †	பிறப்பிறப்புமூப்புதுக்கங்களினால்
விமுக்த:	விடப்பட்டவனாய்

சுவதந்திர கருத்தா. இப்படிப்போல் குணங்கள் பரிணாமிகருத்தா. அந்த குணங்களைக்கொண்டு சிருஷ்டி காரியங்களைச் செய்கிற பகவான் சுவதந்திர கருத்தா.

* (ரா) குணங்களைக்காட்டிலும் அன்னியமாயும் ஞான சுவரூபமாயுமிருக்கிற ஆத்மாவை அறிந்து.

† (ஸ்வா) கஷ்டவது அத், சு கூடார்க்க.

ஊ்ரு.தம்* பிரம்மாநந்தத்தை
ஊஶ்நுதெ அடைகிறுன்.

தேகத்தையுடைய ஆத்மாவானவன் தேகத்தை யுண்டாக்கப் பட்ட இந்த முக்குணங்களை யதிக்கிரமித்து பிறப்பிறப்பு மூப்பு துக்கங்களினுல் விடப்பட்டவனுய், பிரம்மாநந்தத்தை யடைகிறுன். ()

ஊஜு-நஉவாவ.

உக. கைஃலிஙெ்ஃஸ்த்ரீநு ஗ுணாநெதா நதீதொஹவதிப்ர<ரு>ஹொ|
கிமாவாரஃகயம்வெதாம் ஸ்த்ரீநு஗ுணாநதிவத்தெ||

ஊஜு-நஉவாவ	அர்சுனன்சொல்வது
ஹெவ்ரஹொ	ஓ! பிரபுவே!
ஏதாநு / த்ரீநு / ஗ுணாநு	இந்த முக்குணங்களை
ஊதீதஃ	அதிக்கிரமித்தவன்
கைஃ / லிஙெ்஗ஃ	எந்த இலக்ஷணங்களோடு
ஹவதி	இருப்பான்
கிமாவாரஃ	எவ்வித ஆசாரமுடையவன்
கயம்வ†	எப்படி
ஏதாநு / த்ரீநு / ஗ுணாநு	இந்த முக்குணங்களை
ஊதிவத்தெ	அதிக்கிரமிக்கிறுன்.

அர்சுனன்சொல்வது—ஓ! பிரபுவே! இந்த முக்குணங்களை அதிக்கிரமித்தவன் எந்த இலக்ஷணங்களோடிருப்பான்? எவ்வித ஆசாரமுடையவன்? எப்படி முக்குணங்களை அதிக்கிரமிக்கிறுன்? (உக)

ஸ்ரீஹ஗வாநுவாவ.

உஉ. ப்ரகாஶம்வப்ரவ்ருத்திம்வ மொஹமெவவபாண்டவ|
நத்வெஷ்டிஸம்ப்ரவ்ருத்தாநி நநிவ்ருத்தாநிகாங்க்ஷதி||

உ௩. உதாஸீநவதாஸீநொ ஗ுணையொநவிவாலஂ்யதெ|
஗ுணாவத்தந்தஇத்யெவ யொவதிஷ்டதிநெங்஗தெ||

---

* (ஸ்ம) என்னுடைய சுவரூபமாயிருப்பை. (ரா) ஆத்மாநுபவத்தை. (இது தான் ஐஶ்வரம் - என்பது) (ஸ்ரீ,வி) பரபிரம்மத்தை.

† (ஸ்ரீ,வி) எந்த உபாயத்தினுலே.

௨௪. ஸமது:கஸுக: ஸ்வஸ்த: ஸமலோஷ்டாஶ்மகாஞ்சந:।
துல்யப்ரியாப்ரியோ தீரஸ் துல்யநிந்தாத்மஸம்ஸ்துதி:॥

௨௫. மாநாபமாநயோஸ் துல்யஸ் துல்யோ மித்ராரிபக்ஷயோ:।
ஸர்வாரம்பபரித்யாகீ குணாதீத: ஸ உச்யதே॥

ஶ்ரீபகவாநுவாச	ஸ்ரீகிருஷ்ணபகவான் சொல்வது
பாண்டவ	ஓ! பாண்டுகுமாரா!
ய:	எவன்
ஸம்ப்ரவ்ருத்தாநி	தன்னிச்சையாயுண்டான (சுவபாவத்தினால்)
ப்ரகாஶம் ச	பிரகாசத்தையும்
ப்ரவ்ருத்திம் ச	பிரவிருத்தியையும்
மோஹமேவ ச	மோகத்தையும்
ந த்வேஷ்டி*	த்வேஷிக்கிறதில்லையோ
நிவ்ருத்தாநி	நீங்கிப்போன அவைகளை
ந காங்க்ஷதி†	அபேக்ஷிக்கிறதில்லையோ
உதாஸீநவத்‡	(பக்ஷபாதமில்லாத) சாக்ஷியைப்போல
ஆஸீந:§	இருந்துகொண்டு
குணை:¶	குணகாரியங்களாகிய சுகாதிகளால்
ந விசால்யதே‖	சலிப்பிக்கப்படுகிறதில்லையோ

* (ஶா) த்வேஷிக்கிறதில்லை. என்றால், தமோகுண காரியமான மோகத்தினால் மோகமடைந்தேனென்றும், அஞ்ஞானத்தினால் அவிவேகமடைந்தேனென்றும், இரஜோகுண காரியமான கருமப் பிரவிருத்தியால் சுவரூபசித்திக்கு பாதகமுண்டாகும்படி கருமங்களைச் செய்துகொண்டிருக்கிறேனென்றும், சத்துவகுண காரியமாகிய பிரகாச முதலியவைகளால் சுவரூப சித்திக்கு பாதகமாய் விஷய சுகத்தில் பற்றுதலுண்டாகிற படியால் அதுவும் பொய்த் சுவரூபமாயிருக்கிறதென்றும், எண்ணி அவைகளைத் த்வேஷிக்கிற தில்லையோ.

† (ஶா) மேற்கண்ட குணங்களுடைய காரியங்கள் தன்னைவிட்டு நீங்கிப் போயிருக்க அவைகள் மறுபடி வரவேண்டுமென்று அபேக்ஷிக்கிற தில்லையோ.

‡ § (ரா) ஆத்மாவுக் கன்னியமான விஷயங்களில் பற்றுதலற்றிருக்கிறவனும். (ஶ்ரீ,வி) விஷ்ணு சம்பந்தமான கருமங்களைத்தவிர மற்றவைகளில் உதாசீனனாயிருக்கிறவனும்.

§ (ஶா) குணங்களை நிவர்த்திக்கும் முயற்சியி லிருக்கிறவனும்.

¶ ‖ (ஶ்ரீ,வி) சத்துவாதி குணங்களா லுண்டான விகாரங்களை யடைகிற தில்லை.

‡ (ஸா) இதின் ௬-வது அத்தியாயம், ௯-வது சுலோகம் பார்க்க.

அத்தியாயம் - ௧௪.

𑌗𑍁𑌣𑌾 𑌏𑌵 *	குணங்கள்தானே
𑌵𑌰𑍍𑌤𑌨𑍍𑌤𑍇	பிரவிருத்தித்திருக்கின்றனவென்று
𑌇𑌤𑌿	
𑌯𑌃	எவன்
𑌅𑌵𑌤𑌿𑌷𑍍𑌠𑌤𑌿	தெரிந்திருக்கிறானோ
(𑌯𑌃)	எவன்
𑌨𑍇𑌙𑍍𑌗𑌤𑍇 †	சுவரூபநிஷ்டையிலிருந்து சலிக்கிறதில்லையோ
𑌸𑌮𑌦𑍁𑌃𑌖𑌸𑍁𑌖𑌃 ‡	துக்கசுகங்களில்சமமாயும்
𑌸𑍍𑌵𑌸𑍍𑌥𑌃 §	சுவரூபநிஷ்டையிலே சந்துஷ்டனாயிருக்கிறவனாயும்
𑌸𑌮𑌲𑍋𑌷𑍍𑌟𑌾𑌶𑍍𑌮𑌕𑌾𑌞𑍍𑌚𑌨𑌃 ¶	மண்கட்டி கல்லு சுவர்ணம் இவைகளிற் சமமாயும்
𑌤𑍁𑌲𑍍𑌯𑌪𑍍𑌰𑌿𑌯𑌾𑌪𑍍𑌰𑌿𑌯𑌃	இஷ்டாநிஷ்டங்களில் சமமாயும்
𑌧𑍀𑌰𑌃 +	தைரியமுள்ளவனாயும்
𑌤𑍁𑌲𑍍𑌯𑌨𑌿𑌨𑍍𑌦𑌾𑌤𑍍𑌮𑌸𑌂𑌸𑍍𑌤𑍁𑌤𑌿𑌃 ‖	(தன்னை) நிந்ித்தாலும் ஸ்துதித்தாலும் சமமாயும்
𑌮𑌾𑌨𑌾𑌪𑌮𑌾𑌨𑌯𑍋𑌃	மானவமானங்களில்

---

* (ஸ்ரீ,வி) சத்துவாதி குணங்கள் சுதந்தரமாயன்றி [illegible] யாலேயே. (ஸ்வா) ௩-வது அத், ௨௮-வது சு, பார்க்க.

† (ரா) குணங்களுடைய காரியத்தை [illegible]. (ஸ்ரீ,வி) விஷ்ணுசம்பந்தமான காரியங்களைச் செய்வதில் சலிக்கிறதில்லை.

‡ (ஸ்ரீ,வி) துக்கத்திற்கு சமமான விஷயசுகத்தையுடையவனாயும் [illegible] துக்கத்திற்போல சுகத்திலுமபிலாஷையற்றவன். (ஸ்வா) அத் - [illegible], சு - [illegible], பார்க்க.

§ (ரா) ஆத்மநிஷ்டையிலிருப்பவன். என்றால், புத்திர [illegible] மரணவிஷயங்களில் சமமாயிருப்பவனாயும். (ஸ்ரீ,வி) விகாரமற்றவனாயும்.

¶ (ஸ்ரீ,வி) சுவர்ணத்தை மண்கட்டி. கல்லுகளுக்கு [illegible] யும். (ஸ்வா) அத்-௬, சு-௮, பார்க்க.

\+ (ரா) பிரகிருதி இப்படிப்பட்டது, ஆத்மா இப்படிப்பட்டவனென்கிற விவேகமுடையவனாயும்.

‖ (ரா) நிந்தை ஸ்துதிகள் ஆத்மாவைச் சேர்ந்தவையல்ல, [illegible] ந்தவையென்று அறிகிறவனாயும். மற்ற மானவமானம் முதலியவைகளையும் [illegible] த்தத்தில் கிரகிக்கத்தக்கது. (ஸ்ரீ,வி) ஆத்மஸ்துதியை நிந்தைக்கு [illegible] ணுகிறவனாயும். (ஸ்வா) அத்-௧௨, சு-௧௯, பார்க்க.

ப்ரஹ்மணோ — பரமாத்மாவுக்கு
ப்ரதிஷ்டா — பிரதிபிம்பம்
அவ்யயஸ்ய, அம்ருதஸ்ய ச — அழிவற்றமோக்ஷத்திற்கும்
ஶாஶ்வதஸ்ய, தர்மஸ்ய ச — சாசுவதமானதருமத்திற்கும்
ஐகாந்திகஸ்ய, ஸுகஸ்ய ச — அகண்டமானசுகத்திற்கும்
(ப்ரதிஷ்டா) — ஆசிரயன்.

(குணங்களை அதிக்கிரமிக்க என்னை உபாசிக்க வேண்டியது) ஏனென்றால், நான் பரமாத்மாவுக்குப் பிரதிபிம்பம். அழிவற்ற மோக்ஷத்திற்கும் சாசுவதமான தருமத்திற்கும் அகண்டமான சுகத்திற்கும் ஆசிரயன்.

(ஸ௦) அவ்யயஸ்ய = விகாரமற்றவும், அம்ருதஸ்ய = நாசமற்றவும், ஶாஶ்வதஸ்ய = நித்தியமானவும், தர்மஸ்ய = ஞானயோகமாகிறதருமத்தினாலடையத்தகுந்தவும், ஸுகஸ்ய = ஆநந்தசுவரூபமானவும், ஐகாந்திகஸ்ய = மாறாத சுவபாவமுள்ளவுமான, ப்ரஹ்மண: = பரபிரம்மத்தினுடைய, ப்ரதிஷ்டா = சுவரூபம், அஹம் = நானே. எந்த சக்தியினாலே பக்தானுக்கிரகார்த்தமாக பிரம்மம் பிரவிருத்தித்திருக்கிறதோ, அந்தசக்தியே பிரம்மம். அந்தபிரம்மமே நான். சக்தியை யுடையவனுக்கும் சக்திக்கும் பேதமில்லையாகையா லிப்படிச் சொல்லப்பட்டது.

(ஸ்ரீ) என்னை உபாசிக்கிறவன் பிரம்மமாக எப்படி யாவானென்றால், அதற்கேது சொல்லப்படுகிறது. பிரகாசங்களுடைய கூட்டமானது சூரியமண்டலமாக எப்படிகாணப்படுகிறதோ, அப்படிப் போல நான்பிரம்மத்திற்கு பிரதிமையாகவிருக்கிறேன். என்றால், பிரம்மமே நான்என்பது தாத்பரியம். (ஸத், சித், ஆநந்தங்களாகிய பிரகாசக்கூட்டங்கள் சேர்ந்து ஒரு ரூபமாய் அவதாரம் செய்திருக்கிறேனென்பது கருத்து.)

(ரா) அவ்யயஸ்ய = விகாரமற்றவும், அம்ருதஸ்ய = நாசமற்றவுமான, ப்ரஹ்மண: = பரபிரம்மத்திற்கு, அஹம் = நான், ப்ரதிஷ்டா = சுவரூபமாயிருக்கிறேன் ஶாஶ்வதஸ்ய தர்மஸ்ய = பூர்ணமான ஐசுவரியத்திற்கும், ஐகாந்திகஸ்ய = "வாஸுதேவஸ்ஸர்வமிதி" என்கிறவிடத்தில் சொன்ன ஞானியினாலடையத்தகுந்த, ஸுகஸ்ய = சுகத்திற்கும், ப்ரதிஷ்டா = ஆசிரயமாயிருக்கிறேன். "தைவீஹ்யேஷா குணமயீ மமமாயா துரத்யயா । மாமேவயே ப்ரபத்யந்தே மாயாமே

தரந்தி தே॥" (அத் - எ, சு - கச,) முதலியவைகளினால், குணங்களை யதிக்கிரமிக்கிறதற்கும், அக்ஷர ஐசுவரியத்திற்கும், பகவானை யடைகிறதற்கும் (ப்ரபத்தி:) பிரபத்தி என்கிற பகவானுடைய சரணாகதியே முக்கியகாரணமாக சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. அதுதான் பிரம்மத்தைப்போ லாகிறதற்கும் முக்கியகாரணமென்று கொள்ள வேண்டியது.

(ஸ்ரீ,வி) குணாதீதன் என்னை யடைகிறானென்றே சொல்லவேண்டியது. இலக்ஷ்மியை அடைவதை ஏன்சொல்லவேண்டும்? என்றால், இலக்ஷ்மி எப்போதும் என்னிடத்தி லிருப்பவளாகையால், அவளையடைந்தால் என்னை யடைந்ததாகவே யாகிறதென்பது இதினால் சொல்லப்படுகிறது. அஹம் = நான், ப்ரஹ்மண: = சித்பிரகிருதியான இலக்ஷ்மிக்கும், அவ்யயஸ்ய அம்ருதஸ்ய = முக்தர்களுடைய கூட்டங்களுக்கும், சாஸ்வதஸ்ய தர்மஸ்ய = அக்ஷயமான பலத்தை யுண்டாக்கிற தருமத்திற்கும், ஐகாந்திகஸ்ய ஸுகஸ்ய = மோக்ஷசுகத்திற்கும், ப்ரதிஷ்டா = ஆதாரமா யிருக்கிறேன். (உஎ)

ஓம் தத்ஸதிதி ஸ்ரீமத்பகவத்கீதாஸூபநிஷத்ஸு ப்ரஹ்மவித்யாயாம்

யோகசாஸ்த்ரே ஸ்ரீக்ருஷ்ணார்ஜுநஸம்வாதே

குணத்ரயவிபாகயோகோநாம

சதுர்தசோऽத்யாய:.

ஸ்ரீக்ருஷ்ணாயபரப்ரஹ்மணேநம:.

குணத்திரய விபாகயோக மென்கிற

பதினான்காவது அத்தியாயம்

முற்றிற்று.

ப்ரஹ்மணோ	பரமாத்மாவுக்கு
ஹி ப்ரதிஷ்டா	பிரதிபிம்பம்
அம்ருதஸ்ய அவ்யயஸ்ய ச	} அழிவற்றமோக்ஷத்திற்கும்
சாச்வதஸ்ய தர்மஸ்ய ச	} சாசுவதமானதருமத்திற்கும்
ஐகாந்திகஸ்ய ஸுகஸ்ய ச	} அகண்டமானசுகத்திற்கும்
(ப்ரதிஷ்டா)	ஆசிரயன்.

(குணங்களை அதிக்கிரமிக்க என்னை உபாஸிக்க வேண்டியது) ஏனென்றால், நான் பரமாத்மாவுக்குப் பிரதிபிம்பம். அழிவற்ற மோக்ஷத்திற்கும் சாசுவதமான தருமத்திற்கும் அகண்டமான சுகத் திற்கும் ஆசிரயன்.

(ஶம்) அவ்யயஸ்ய = விகாரமற்றதும், அம்ருதஸ்ய = நாசமற்றதும், சாச்வதஸ்ய = நித்தியமானதும், தர்மஸ்ய = ஞானயோகமாகிறதரு மத்தினுடையதும், ஸுகஸ்ய = ஆநந்தஸ்வரூபமானதும், ஐகாந்திகஸ்ய = மாறுதலடையாததுமான, ப்ரஹ்மண: = பரப்பி ரம்மத்தினுடைய, ப்ரதிஷ்டா = ஆச்ரயம், அஹம் = நானே. எந்த சக்தியினாலே பக்தனுக் கிரகார்த்தமாக பிரம்மம் பிரவிருத்தித் திருக்கிறதோ, அந்தசக்தியே பிரம்மம். அந்தபிரம்மமேநான். சக் தியையுடையவனுக்கும் சக்திக்கும் பேதமில்லையாகையா லிப்படிச் சொல்லப்பட்டது.

(ஸ்ரீ) என்னை உபாஸிக்கிறவன் பிரம்மமாக எப்படி யாவனென் றால், அதற்கேது சொல்லப்படுகிறது. பிரகாசங்களுடைய கூட் டமானது சூரியமண்டலமாக எப்படிக்காணப்படுகிறதோ, அப்படிப் போல நான்பிரம்மத்திற்கு பிரதிமையாகவிருக்கிறேன். என்றால், பிரம்மமே நானென்பது தாத்பரியம். (ஸத், சித், ஆநந்தங்களாகிய பிரகாசக்கூட்டங்கள் சேர்ந்த ஒரு ரூபமாய் அவதாரம் செய்திருக் கிறேனென்பது கருத்து.)

(ரா) அவ்யயஸ்ய = விகாரமற்றதும், அம்ருதஸ்ய = நாசமற்றது மான, ப்ரஹ்மண: = பரபிரம்மத்திற்கு, அஹம் = நான், ப்ரதிஷ்டா = ஸ்வரூபமாயிருக்கிறேன் சாச்வதஸ்ய தர்மஸ்ய = பூர்ணமான ஐசுவரி யத்திற்கும், ஐகாந்திகஸ்ய = “வாஸுதேவஸ்ஸர்வமிதி” என்கிற விடத்தில் சொன்ன ஞானியினுடையதருந்த, ஸுகஸ்ய = சுக த்திற்கும், ப்ரதிஷ்டா = ஆசிரயமாயிருக்கிறேன். “தைவீஹ்யேஷா குணமயீ மமமாயாதுரத்யயா । மாமேவயேப்ரபத்யந்தே மாயா

தாம் தரந்தி தே॥" (அத் - எ, சு - கச,) முதலியவைகளினால், குணங்களை யதிக்கிரமிக்கிறதற்கும், அக்ஷர ஐசுவரியத்திற்கும், பகவானை யடைகிறதற்கும் (ப்ரபத்தி) பிரபத்தி என்கிற பகவானுடைய சரணாகதியே முக்கியகாரணமாக சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. அதுதான் பிரம்மத்தைப்போலாகிறதற்கும் முக்கியகாரணமென்று கொள்ள வேண்டியது.

(ஸ்ரீ,வி) குணாதீதன் என்னை யடைகிறானென்றே சொல்லவேண்டியது. இலக்ஷ்மியை அடைவதை ஏன்சொல்லவேண்டும்? என்றால், இலக்ஷ்மி எப்போதும் என்னிடத்தி லிருப்பவளாகையால், அவளையடைந்தால் என்னை யடைந்ததாகவே யாகிறதென்பது இதினால் சொல்லப்படுகிறது. அஹம் = நான், ப்ரஹ்மண꞉ = பிரகிருதியான இலக்ஷ்மிக்கும், அம்ருதஸ்ய = முக்தர்களுடைய கூட்டங்களுக்கும், சாஶ்வதஸ்ய தர்மஸ்ய = அக்ஷயமான பலத்தை யுண்டாக்கிற தருமத்திற்கும், ஐகாந்திகஸ்ய ஸுகஸ்ய = மோக்ஷசுகத்திற்கும், ப்ரதிஷ்டா = ஆதாரமா யிருக்கிறேன். (உஎ)

ஓம் தத்ஸதிதி ஸ்ரீமத்பகவத்கீதாஸூபநிஷத்ஸு ப்ரஹ்மவித்யாயாம் யோகஶாஸ்த்ரே ஸ்ரீக்ருஷ்ணார்ஜுநஸம்வாதே

குணத்ரயவிபாகயோகோ நாம

சதுர்தஶோऽத்யாய꞉.

ஸ்ரீக்ருஷ்ணாயபரப்ரஹ்மணே நம꞉.

குணத்திரய விபாகயோக மென்கிற

பதினான்காவது அத்தியாயம்

முற்றிற்று.

ஶ்ரீரஸ்து.

அத பஞ்சதஶோऽத்யாய:.

பதினைந்தாவது அத்தியாயம்.

ஶ்ரீபகவாநுவாச.

௧. ஊர்த்வமூலமத:ஶாகமஶ்வத்தம் ப்ராஹுரவ்யயம்।
சந்தாம்ஸி யஸ்ய பர்ணாநி யஸ்தம் வேத ஸ வேதவித்॥

ஶ்ரீபகவாநுவாச	ஸ்ரீகிருஷ்ணபகவான் சொல்வது
ஊர்த்வமூலம்	மேலானபுருஷோத்தமனாகிய நாராயணனை மூலமாயுடையதும்
அத:ஶாகம்	கீழ்ப்பட்ட பிரம்மாதிகளைக் கிளைகளாக உடையதுமாயிருக்கிற
அஶ்வத்தம்	ஸ்திரமில்லாத சமுசாரமாகிய அரசமரத்தை
அவ்யயம்	நாசமற்றதாக
ப்ராஹு:	வேதங்கள் சொல்லுகின்றன
சந்தாம்ஸி	வேதங்கள்
யஸ்ய	எந்தசமுசார விருக்ஷத்திற்கு
பர்ணாநி	இலைகளோ
தம்	அந்தவிருக்ஷத்தை
ய:	எவன்
வேத	அறிகிறானோ
ஸ:	அவன்
வேதவித்	வேதார்த்தத்தை யறிந்தவன்.

ஸ்ரீ கிருஷ்ணபகவான் அர்ஜுனனை நோக்கிச் சொல்வது—மேலானபுருஷோத்தமனாகிய நாராயணனை மூலம் (வேர்) ஆகவும், கீழ்ப்பட்ட பிரம்மாதிகளைக் கிளைகளாகவுமுடையதா யிருக்கிற ஸ்திரமில்லாத சமுசாரவிருக்ஷத்தை (பிரவாகரூபத்தினால் *) நாசமற்றதாக

* (ஹா) பிரவாகரூபத்தினால் நாசமற்றதென்றால், நதிகளில் போகிற பிரவாகஜலம் பார்க்கையில் எப்போது மிருப்பதாகக்காணப்பட்டபோதிலும் ஒரு நிமிஷத்திற்குமுன் பார்த்த ஜலம் இப்போது அவ்விடத்திலில்லை யானாலும், நதியில் ஜலம் எப்போது மிருக்கிறதாகவே சொல்லப்படுகிறது. போக்கும்வரத்துமா யிருந்தாலும் நேற்றுபார்த்தஜல மின்றைக்கில்லையே யன்றி ஜலத்தொடர்ச்சி எப்படி அழிவற்றதோ அப்படிப்போல் நேற்றிருந்த சமுசாரம் இன்றைக்கில்லாவிட்டாலும், ஒன்றுபோக மற்றொன்றுவர இப்படியே தொடர்ந்திருப்பதினாலே பிரவாகரூபமாய் நாசமற்றதென்று சொல்லப்பட்டது.

வேதங்கள் சொல்லுகின்றன. வேதங்கள் எந்தவிருக்ஷத்திற்கு இலை
களோ அந்தவிருக்ஷத்தை எவன் அறிகிறானோ அவன் வேதார்த்
தத்தை யறிந்தவன்.

(ஸ்ரீ) "மாம்ச யோவ்யபிசாரேண" (அத்-கச, சு-உஎ,) என்கிற
சுலோகத்தினால், ஏகாந்தபக்தியினால் ஈசுவரனை பஜிப்பவன் ஞா
னத்தினால் பிரம்மபாவத்தை யடைகிறதாக சொல்லப்பட்டது. அந்
தபக்தி ஞானம் இவைகள் சமுசாரத்தில் வைராக்கியம் (வெறுப்பு)
அடையாதவனுக் குண்டாகமாட்டா. ஆகையாலந்த வைராக்கிய
த்தை அர்சுனனுக் குபதேசிக்கும் பொருட்டு இரண்டனை சுலோ
கங்களினால், சமுசாரத்தை விருக்ஷ (மரம்) ரூபமாகவருணித்து
பகவான்சொல்லுகிறார். அச்வத்தம் = நாளையிருக்கப்பட்டதல்ல. அதா
வது, அ = அல்ல, ச்வ: = நாளைக்கு (அடுத்த நிமிஷத்திற்குங்கூட
ச்சொல்லலாம்), ஸ்தம்-இருக்கிறது. "ஊர்த்வமூலோ வாக் ஸாவ
ணேஷோச்வத்த: ஸநாதந:" * இதுமுதலிய சுருதிவாக்கியங்களில் சமு
சாரமானது அசுவத்தவிருக்ஷமாக வருணிக்கப்பட் டிருப்பதினால்,
ப்ராஹு: = என்றபதத்திற்கு வேதங்கள் சொல்லுகிறதாகப் பொ
ருள் கூறப்பட்டது.

(ஸம்) கருமானுஷ்டான முள்ளவர்களுக்கும் ஞானிகளுக்கும்
அவரவர்களுடைய அனுஷ்டானத்தினா லுண்டாகும் பலன் தன்
அதீனமான தென்பதையும், பக்தியோகத்தினால் தன்னை பஜிக்கப்
பட்டவன் தன்னுடைய பிரசாதத்தினால் கிரமக்கிரமமாய் பிரம்ம
ஞானத்தை யடைந்து குணாதீதனாய் மோக்ஷத்தை யடைகிறானெ
ன்பதையும் முந்திய அத்தியாயத்தில் பகவான் சொன்னார். அர்சு
னன் கேட்காதிருந்தாலும் தன் நிஜசுவரூபத்தை அர்சுனனுக்குத்தெ
ரிவிக்கக்கருதி, சமுசாரத்தில் விரக்தியடைந்தவன்தான் பிரம்ம
ஞானத்திற்கு அதிகாரியா யிருக்கிறானாகையால், சமுசாரத்தில் விர
க்தி யுண்டாகும் பொருட்டு அந்த சமுசார சுவரூபத்தை விருக்ஷ
ரூபமாய் பகவான் வர்ணித்துச் சொல்லுகிறார். ஊர்த்வமூலம் =
காலத்தினால் சூக்ஷ்மமாயும், அல்லது காலத்தைக் காட்டிலும்
சூக்ஷ்மமாயும் நித்தியமாயும் சகலத்திற்கும் காரணமாயும் அவ்விய
க்தமென்கிற மாயையை சக்தியா யுடையதாயுமிருக்கிற பிரம்மமா
னது ஊர்த்வம், அப்படிப்பட்ட பிரம்மத்தை மூலமாகவுடைய சமு
சார விருக்ஷமானது, அத:சாகம்=மகத்தத்துவம் அகங்காரதத்து
வம் பஞ்சபூதங்கள் சப்தாதிவிஷயங்கள் இவைகளைக் கிளைகளாக
வுடையது. இந்தசமுசாரமாயா சுவரூபமானது, அவ்யயம் = நாசமற்
றது, எப்படி என்றால், மாயை அநாதியாகையால், அந்த மாயாமய
மான சமுசாரமும் ஆதியும் அந்தமுமற்ற துடர்ச்சியையுடையது.

* (ஸா) கடோபநிஷத் அத் - உ - வல்லி. சு - வாக்கியம் - க.

யஸ்ய) = எந்தசமுசார விருக்ஷத்திற்கு, ஛ந்தாம்ஸிபர்ணாநி = வேதங்கள் இலைகளைப்போலிருக்கின்றன. எப்படியென்றால், மரத்தையிலைகள் எப்படி வெய்யில் முதலியவைகளிலிருந்து பாதுகாக்கின்றனவோ அப்படிப்போல வேதங்கள் தருமாதருமங்களை வெளிப்படுத்தி சுகத்தையடையவும் துக்கத்தை நிவர்த்திக்கவும் வழிகாட்டியாயிருப்பதினாலேயிலைகளாகச் சொல்லப்பட்டன. இப்படிப்பட்ட சமூலமான சமுசாரவிருக்ஷத்தை எவனறிகிறானோ, அவன் வேதார்த்தத்தைப் பூர்ணமாயறிந்தவன். என்றால், பிரம்மமாகிய மூலத்தையும் அதற்கன்னியமாகிய பிரபஞ்சத்தையும் அறிந்து சர்வக்கியனாகிறான். மற்ற விருக்ஷங்களிலொன்றைக் குறிப்பிடாமல், அசுவத்த விருக்ஷமென்று சொல்லவேண்டிய தென்னவெனில், சுவஸ்ஸம், என்றால், அடுத்த நிமிஷத்திலிருக்கிற தல்லவென்கிற அர்த்தத்தைக் கொடுக்கிறபடியாலும் சமுசாரமும் அப்படிப்பட்ட சுவபாவமுள்ள தாகையாலும் அசுவத்தமென்று வருணித்துச்சொல்லப்பட்டது. சமுசாரத்திற்கும் அசுவத்த விருக்ஷத்திற்கும் அநேக ஒத்துமையுண்டென்பது அடியில் குறிக்கப்படுகிற சுருதிவாக்கியத்தினாலும் புராணசுலோகங்களினாலும் விளக்கப்படுகிறது. (சுருதிவாக்கியமானது மேலாக (ஸ்ரீ)குறித்ததுதான்.) புராணவசனமாவது, "அவ்

" யக்தப்ரபவ ஸ்தஸ்யைவாநுக்ரஹோத்தித: । புத்திஸ்கந்தமய

" ஶ்சைவ இந்த்ரியாந்தரகோடர: ॥ மஹாபூதவிஶாகஶ்ச விஷயை:

" பத்ரவாம்ஸ்ததா । தர்மாதர்மஸுபுஷ்பஶ்ச ஸுகது:காபலோதய:

" ஆஜீவ்ய: ஸர்வபூதாநாம் ப்ரஹ்மவ்ருக்ஷ: ஸநாதந: । ஏதத்

" ப்ரஹ்மவநம் சைவ ப்ரஹ்மவ்ருக்ஷஸ்ய தஸ்ய தத் । (ப்ரஹ்மாசரதி நித்யஶ:

" என்று கல்கத்தாபாடம்) ஏதச்சித்வா ச பித்வா ச ஜ்ஞாநேந பரமாஸிநா

" ஹித்வா சாத்மரதிம் ப்ராப்ய யஸ்மாந்நாவர்ததே புந:" = பிரம்ம

"மாகிற வேரிலிருந்துண்டானதாயும் அதனுடைய யோக்கியதை

"யால் வளர்ந்ததாயும் புத்தியாகிய கிளைகள் பிரிகிற இடமான அடி

"மரத்தினுடைய மேல்பாகத்தை யுடையதாயும் இந்திரியங்களா

"கிய பொந்துகளையுடையதாயும் மகாபூதங்களை அடிமரமாயுடைய

"தாயும் சப்தாதிவிஷயங்களைக் கிளைகளாகவும் இலைகளாகவு முடை

"யதாயும் தருமாதருமங்களைப் புஷ்பங்களாயுடையதாயும் சுகதுக்

"கங்களைப் பழங்களாயுடையதாயும் சகலபூதங்களும் ஜீவித்திருக்கிற

"தற்கு ஆதாரமாயும் பிரம்மத்திற் கிருப்பிடமாயுள்ளதாயும் அநாதி

"யாயுமிருக்கிற இந்த சமுசாரவிருக்ஷத்தினுடைய கூட்டத்தை ஞா

"னமாகிற கத்தியினால் வெட்டிப்பிளந்து எதிலிருந்து திரும்பி (சமு

"சாரத்திற்கு) வரமாட்டானோ (அப்படிப்பட்ட ஆநந்தத்தை யடை

கிறான்.)"

(ஶ்ரீ) க்ஷேத்திர க்ஷேத்திரஜ்ஞர்களைக் குறித்துச்சொன்ன இதின் ௧௩-வது அத்தியாயத்தில், பிரகிருதி புருஷர்களுடைய சுவ ரூபத்தை விசாரித்து, பரிசுத்தனும் பரிபூர்ண ஞானகாரனுமான ஜீவனுக்குப் பிரகிருதி சம்பந்தமான குணத்திரயங்களுடைய பரம் பரா சம்பந்தத்தினலுண்டான தேவமனுஷ்யாதி சரீரரூபமாயுள்ள பிரகிருதி சம்பந்தமானது, அநாதியென்று சொல்லப்பட்டது. ௧௪-வது அத்தியாயத்தில், அந்த ஜீவனுக்குக் காரியகாரண ரூபமாயுண் டான பிரகிருதி சம்பந்தமானது குணசம்பந்த மூலமாய் பகவானல் செய்யப்பட்டதென்பதும், அந்தகுணசம்பந்த மிப்படிப்பட்டதென் பதை விவரித்துச்சொல்லி, அந்தக் குணநிவிருத்தியினல் ஆத்ம நிஜ சுவரூபத்தை யடைய பகவத்பக்தி முக்கியமானதென்பதும் சொல் லப்பட்டன.

இந்த அத்தியாயத்திலோ, க்ஷரனென்கிற பெத்தஜீவன் (சம் சாரி) அக்ஷரனென்கிற முக்தஜீவன் இவர்கள் பகவானுடைய விபூதி ரூபங்களென்பதும், இந்த இருவரைக்காட்டிலும் விலக்ஷணராயிருக் கிற பகவானனவர் நிர்தோஷியாயும் பரிபூர்ண கல்யாணகுணங்க ளுடன் கூடினவராயும் சர்வோத்தமராயு மிருக்கிறாரென்பதும் சொல்லப்படுகின்றன.

இந்தச்சுலோகத்தினல், அசங்கமென்கிற கத்தியினல் சேதிக் கப்பட்ட பெந்தத்தைப் போக்கடித்துக்கொண்ட அக்ஷரனென் கிற விபூதியைச் சொல்லும்பொருட்டு சேதித்துக் கொள்ளவேண் டியதா யிருக்கிறதும், பிரகிருதி சம்பந்தருபமாயும் பெந்தரூபமாயும் க்ஷரனுக்கு சம்பந்தப்பட்டிருக்கிறதுமான சமுசாரத்தை அசு வத்த விருக்ஷரூபமாய் வர்ணிக்கிறார்.

மேலேழு லோகங்களில் சிரேஷ்டமான சத்தியலோகத்திலிரு க்கிற சதுர்முக பிரம்மாவினல், இந்தப்பிரபஞ்சம் சிருஷ்டிக்கப் பட் டபடியால் இந்தப் பிரபஞ்சத்திற்கு சதுர்முகபிரம்மா, ஊர்த்வம் = மேலாகவிருக்கிற, மூலம் = காரணமாயிருக்கிறார். அந்த ஏழுலகங் களில் கீழானபூலோகத்திலிருக்கிற மனிதன் பசு பக்ஷி பூச்சி புழு ஸ்தாவரம் முதலிய சகலமும், அதஶ்ஶாகம் = கீழாக விருக்கிறகிளை கள். ஞானேதயமாகிறவரையில், சமுசாரம் தொடர்ந்திருப்பதால் பிர வாகரூபத்தினல், அவ்யயம் = நாசமற்றது. ஶ்ருதிஷு வாயவ்யம் ஶ்வேத ,, தஸ்மாத்ஸ்வர்க லோகாத் ,, ,, ஸ்வர்காய லோகாய விஷ்ணு க்ரமாந் க்ரமதே ஸ்வர்ககாமோ யஜேத'' முதலிய வேதங்கள், யஸ்ய சந்தாம்ஸி பர்ணாநி = எந்தவி ருக்ஷத்திற்கு இலைகளோ, என்றால், இலைகள் விருக்ஷங்களை எப்படி வளரச் செய்கின்றனவோ, அப்படிப்போல காம்மிய கருமங்களைச் சொல்லுகிறவேதங்கள் சமுசாரமாகிய விருக்ஷத்தை வளரச்செய்

கின்றன. ஆகையால், அப்படிப்பட்ட வேதங்கள் இலைகளாக வருணிக்கப்பட்டன. இப்படி விருக்ஷத்தை யறிந்தவனெவனோ, அவன்வேதத்தைத் தெரிந்தவன். என்றால், இந்த விருக்ஷத்தை முதலில் அறிந்து பிறகு அந்தவிருக்ஷத்தை வெட்டத்தகுந்த ஆயுதத்தைத் தேடவேண்டியது. சமுசாரமாகிற விருக்ஷத்தைத் தெரிந்தால், அதை நிவர்த்திக்கு மாயுதத்தைச்சொல்லுகிற வேதத்தையறிந்தவனாகிறானென்பது தாத்பரியம்.

(உ) சமுசார சுவரூபமும் அதை நிவர்த்திக்கிறதற்குள்ள சாதனங்களும் அவைகளுடைய ஞானமும் இந்தஅத்தியாயத்தில் சொல்லப்படுகின்றன. ஊர்த்வமூலம் = சர்வோத்தமமான விஷ்ணுவை மூலமாகவுடையது, அதஶ்ஶாகம் = விஷ்ணுவுக்குக்கீழ்ப்பட்ட சகலப்பிரபஞ்சங்களையும் கிளைகளாகவுடையது, அஶ்வத்தம் = ஒரே விதமாய் நாளைக்கிருக்கிற தல்லாதது, அவ்யயம் = பிரவாகரூபமாய் நாசமில்லாதது, என்றால், முன் பிரம்மகல்பத்திலிருந்தப் பிரபஞ்சமே அடுத்த கல்பத்திலு முண்டாய்க்கொண்டே பிரதிசிருஷ்டியிலு மிருக்கிறபடியால், நாசமற்றதாக சொல்லப்பட்டது. சந்தாம்ஸியஸ்ய பர்ணாநி = வேதங்கள் இலைகள், என்றால், இலைகளுண்டானபிறகுதான் காய்முதலியபலன்கள் உண்டாகின்றன. அப்படிப்போல் வேதங்களால் சுகிருத துஷ்கிருதபலன் (புண்ணியபாபபலன்) கள் உண்டாகின்றனவென்பது தாத்பரியம்.

(ஸ்ரீ,வி) ஊர்த்வம் = உத்தமமானவர்களும் மேலானவர்களுமான விஷ்ணுவையும் சித் அசித் பிரகிருதிகளையும், மூலம் = மூலகாரணமாயுடையது, இவர்களுக்குக் கீழ்ப்பட்ட பஞ்சமகாபூதங்கள், மகத்தத்துவம், அகங்காரதத்துவம், புத்தி, இவைகளையும் இவைகளுக்கு அபிமானி தேவதைகளையும் கிளைகளாக வுடையது, ஒரே ரூபமாயிருக்கிறதல்ல, அல்லது சஞ்சலமாயிருக்கிற தாகையால், அஶ்வத்தம் என்கிற பெயரையுடையது, பிரவாகரூபமாய் நித்தியமாகையாலும், பூர்வகல்பத்திலிருந்தபடி யிந்தக் கற்பத்திலு மிருக்கிறபடியாலும், அவ்யயம் = நாசமற்றது, சந்தாம்ஸியஸ்ய பர்ணாநி = வேதங்களையும் வேதாபிமானி தேவதைகளையும் இலைகளாகவுடையது. இப்படிப்பட்ட சமுசார விருக்ஷத்தை யறிந்தவன் வேதத்தையறிந்தவன். விருக்ஷத்திற்கு பூமி எப்படி மூலமோ அப்படி ஜகத்விருக்ஷத்திற்கு விஷ்ணு தனிமையானமூலம், சத்துவாதித்திரிகுணமான அசித் பிரகிருதி பூமிபோல் பரிணாமமூலம், சித்பிரகிருதி அசித்பிரகிருதிக்கு அதிஷ்டாதா (என்றால், நியாமகத்துவத்தை யுடையது) என்று அறியவேண்டும்.

(க)

௨. 𑌅𑌧𑌶𑍍𑌚𑍋𑌰𑍍𑌧𑍍𑌵𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌸𑍃𑌤𑌾𑌸𑍍𑌤𑌸𑍍𑌯 𑌶𑌾𑌖𑌾 𑌗𑍁𑌣𑌪𑍍𑌰𑌵𑍃𑌦𑍍𑌧𑌾 𑌵𑌿𑌷𑌯𑌪𑍍𑌰𑌵𑌾𑌲𑌾𑌃 । 𑌅𑌧𑌶𑍍𑌚 𑌮𑍂𑌲𑌾𑌨𑍍𑌯𑌨𑍁𑌸𑌨𑍍𑌤𑌤𑌾𑌨𑌿 𑌕𑌰𑍍𑌮𑌾𑌨𑍁𑌬𑌨𑍍𑌧𑍀𑌨𑌿 𑌮𑌨𑍁𑌷𑍍𑌯𑌲𑍋𑌕𑍇 ॥

𑌗𑍁𑌣𑌪𑍍𑌰𑌵𑍃𑌦𑍍𑌧𑌾𑌃	சத்துவாதிகுணங்களினலே விருத்தியடைந்தும்
𑌵𑌿𑌷𑌯𑌪𑍍𑌰𑌵𑌾𑌲𑌾𑌃	சப்தாதிவிஷயங்களைத் துளிர்களாயுடைத்தாயுமிருக்கிற
𑌤𑌸𑍍𑌯 𑌶𑌾𑌖𑌾𑌃	அந்தசமுசார விருக்ஷத்தினுடையகிளைகள்
𑌅𑌧𑌃	கீழுலகங்களிலும்
𑌊𑌰𑍍𑌧𑍍𑌵𑌂	மேலுலகங்களிலும்
𑌪𑍍𑌰𑌸𑍃𑌤𑌾𑌃	பரவியிருக்கின்றன
𑌮𑌨𑍁𑌷𑍍𑌯𑌲𑍋𑌕𑍇	மனுஷியலோகத்தில்
𑌕𑌰𑍍𑌮𑌾𑌨𑍁𑌬𑌨𑍍𑌧𑍀𑌨𑌿	கரும சம்பந்தத்தையுண்டுபண்ணப்பட்ட
𑌮𑍂𑌲𑌾𑌨𑌿	(அனுபவித்து மிச்சமானதா யிருக்கிற கருமசேஷமென்கிற) வேர்கள்
𑌅𑌧𑌶𑍍𑌚	கீழ்மேலுலகங்களில்
𑌅𑌨𑍁𑌸𑌨𑍍𑌤𑌤𑌾𑌨𑌿	எவ்விடத்திலும் பரவியிருக்கின்றன.

சத்துவாதி குணங்களினலே விருத்தியடைந்தும் சப்தாதிவிஷயங்களைத் துளிர்களா யுடைத்தாயுமிருக்கிற அந்த சமுசார விருக்ஷத்தினுடைய கிளைகள் கீழ்மேலுலகங்களில் பரவி யிருக்கின்றன. கீழ்மேலுலகங்களி லனுபவித்து மிச்சமானதாயிருக்கிற கருமசேஷமென்றவும் பூலோகத்தில் தமக்கிசைந்தபடி கருமங்களை நடப்பிக்கின்றவுமானவேர்கள் மேலுங்கீழும் பரவியிருக்கின்றன.

(ஸ்ரீ) சதுர்முக பிரம்மாவும், அவருக்குக் கீழ்ப்பட்ட சகலஜீவகோடிகளும், சமுசார விருக்ஷத்திற்குக் கிளைகளாக சொல்லப்பட்டார்கள். அந்த ஜீவகோடிகளில் பாபம் செய்தவர்கள்கீழ் (பூமி) லோகத்தில் பசு பக்ஷி முதலிய ஜன்மங்களை யடைந்து பரவியிருக்கிறார்கள். புண்ணியஞ்செய்தவர்கள் மேலுலகத்தில் தேவதைமுதலிய ஜன்மங்களை யடைந்து பரவியிருக்கிறார்கள். இப்படி கீழும்மேலுமாய்ப் பரவியிருக்கிறவர்கள் தான் இந்த சமுசாரமாகிற விருக்ஷத்திற்கு மேலும் கீழுமாயுள்ள கிளைகள். இந்தக்கிளைகள் சத்துவாதி குணங்களினல் விருத்தியடைந்திருக்கின்றன. மரத்தின் கிளைகள் தண்ணீரால் விருத்தியடைவதுபோல, இந்த ஜீவர்களாகிய சமுசாரவிருக்ஷத்தின் கிளைகள் குணங்களினல் விருத்தியடைந்திருக்கின்றன. அந்தக் கிளைகளுக்கு விஷயங்களாகிற சப்தாதிகள் துளிர்கள்.

அந்த விருக்ஷத்தினுடைய வேர்கள் கீழ்மேலுலகங்களில் பரவியிருக்கின்றன. அவைகளில் முக்கியமான ஆணிவேர் ஈசுவரன். மற்றப் பக்கவேர்களோ, ஜீவகோடிகள் கீழ்மேலுலகங்களி லனுபவித்தது போக மிச்சமான கருமவாசனைதான். அந்தக் கருமவாசனையானது தன்னுடைய பற்றுதலோடு பூலோகத்தில் ஜனனத்தை யுண்டாக்கித் தன் சுவபாவத்திற்குத்தக்கபடி கருமங்களைச் செய்விக்கிறது. கருமானுஷ்டானமானது பூலோகம் தவிர மற்ற எவ்விடத்திலு முண்டாவதில்லை யாகையால், இந்த பூலோகத்தில் கருமங்களைச் செய்விக்கிறதாகச் சொல்லப்பட்டது.

(ஸ௦) ஞானகரும பலன்கள்தான் வியாபித்திருக்கிற கிளைகள். அந்தப்பலன்களில் சேர்ந்ததுதான் தேகம். அந்த தேகமும் கிளையில் சேர்ந்ததுதான். அந்த தேகத்தினால் விருத்தியாகிற விஷயங்கள்தான் துளிர்கள். (மற்றது ஸ்ரீதருடைய அர்த்தமே.)

(ரா) மனுஷிய பசுபக்ஷி முதலியவைகளைக் கிளைகளாகவுடைத்தான சமுசார விருக்ஷத்திற்குப் பின்னும் சிலகிளைகளுமுண்டு. அந்தக்கிளைகளெவையென்றால், மனிதர்களால் செய்யப்பட்ட கருமங்களால் பின்னும் பின்னுமுண்டாகிறதும் கீழே வியாபித்திருக்கிறதுமான மனுஷிய பசு பக்ஷி முதலியரூபங்களே. மேலே வியாபித்திருக்கிறகிளைகளெவையென்றால், தேவ கெந்தர்வ யக்ஷ கின்னராதிரூபங்களே. இப்படிப்பட்ட கிளைகள்தான் குணங்களால் விருத்தியடைந்த விஷயங்களைத் துளிர்களா யுடையவை. பிரம்மாவை மூலமாயும் மனுஷிய பசுவாதிகளைக் கிளைகளாயு முடைத்தான சமுசார விருக்ஷத்தினுடைய வேர்கள், கீழ்மேலுலகங்களில் வியாபித்திருக்கின்றன. புருஷனுக்கு பெந்தத்தை யுண்டுபண்ணுகிற கருமங்கள்தான் மூலமென்கிற வேர்கள். மனுஷியலோகத்தில் வியாபித்திருக்கிற வேர்களெவையென்றால், முந்தி மனுஷியனாகவிருக்கையில் செய்த கருமங்களால் பின்னும் தனக்குண்டாகும் மனுஷியாதிரூபங்களே. மேல்லோகத்தில் வியாபித்திருக்கிற வேர்களெவையென்றால், முந்தி மனுஷியனாகவிருக்கையில் செய்தகருமங்களால் தனக்குண்டாகிற தேவகந்தர்வாதி ரூபங்களே.

(௩) கிளைகளாகிற பஞ்சமகாபூதங்கள், ஊர்த்துவம் — முந்திய காரணப்பிரகிருதியில் சூக்ஷ்மமாயும், அத: — பிந்திய தேகாதிகாரியப்பிரகிருதியில் ஸ்தூலமாயும் வியாபித்திருக்கின்றன. பூதங்கள்தான் குணங்களினால் அபிவிருத்தி யடைந்திருக்கின்றன. பார்த்தமாத்திரத்தில் சுகமாய் தோன்றுகிறபடியால் விஷயங்கள் துளிர்களாக சொல்லப்பட்டன. மேலானமூலமென்கிற வேர் விஷ்ணுரூபங்கள். கீழானமூலமென்கிற வேர் விஷ்ணுவினுடைய அவதாராதி ரூபங்கள்.

கருமானுபந்தீநி = ஜீவன்செய்கிற கருமங்களை யனுசரித்து பலன் கொடுக்கின்றன.

(ஸ்ரீ,வி) இந்த ஜகத் விருக்ஷத்திற்குக் கிளைகளுடைய ஸ்தானத்தில் சிதசித்ரூபங்களான மகதாதி எட்டு பதார்த்தங்கள், சத்துவாதி குணங்களா லபிவிருத்தியடைந்தும், சூக்ஷ்மரூபத்தினல் அவ்வியக்தத்திலும் ஸ்தூலரூபத்தினல் தேகாதிகளிலும் வியாபித்திருக்கின்றன. தாத்காலிக சுக ஏதுவில் சாம்மியமிருப்பதால், சப்தாதி விஷயங்கள் துளிர்களென்று சொல்லப்பட்டன. விஷ்ணுரூபங்களும், சிதசித்பிரகிருதிகளும், சத்துவாதிகுணங்களும், ஜகத்விருக்ஷத்தினுடைய கீழ்பாகமாகிய மனுஷியலோகத்தில் கருமானுசாரமாய் பலனைக்கொடுக்கிறதாக மகதகங்காராதி சகல பதார்த்தங்களிலும் வியாபித்திருக்கின்றன. (௨)

---

௩. ந ரூபமஸ்யேஹ ததோபலப்யதே நாந்தோ ந சாதிர் ந ச ஸம்ப்ரதிஷ்டா। அச்வத்தமேநம் ஸுவிரூடமூலம் அஸங்கசஸ்த்ரேண த்ருடேந சித்வா॥

௪. ததஃ பதம் தத்பரிமார்கிதவ்யம் யஸ்மிந் கதா ந நிவர்தந்தி பூயஃ। தமேவ சாத்யம் புருஷம் ப்ரபத்யே யதஃ ப்ரவ்ருத்திஃ ப்ரஸ்ருதா புராணீ॥

இஹ	இந்தசமுசாரத்திலிருக்கிற ஜனங்களிலே
அஸ்ய	இந்த சமுசாரவிருக்ஷத்தினுடைய
ததா	மேல்சொன்னவிதமாயுள்ள
ரூபம்	சுவரூபமும்
நோபலப்யதே	அறியப்படுகிறதில்லை
ஆதிஃ ந ச	ஆதியும் (உற்பத்தியும்) அறியப்படுகிறதில்லை
அந்தஃ ந ச	முடிவும் (நாசமும்) அறியப்படுகிறதில்லை
ஸம்ப்ரதிஷ்டா ந	இருப்பும் (ஸ்திதி) அறியப்படுகிறதில்லை
ஸுவிரூடமூலம் *	கெட்டியானவேர்களையுடைய
ஏநம் அச்வத்தம்	இந்த அசுவத்தவிருக்ஷத்தை

---

* (ஸ்ரீ,வி) விஷ்ணுமுதலியவர்களை மூலமாயுடைய.

𑌦𑍃𑌢𑍇𑌨 *	திருடமான (பலமான)
𑌅𑌸𑌂𑌗𑌶𑌸𑍍𑌤𑍍𑌰𑍇𑌣 †	வைராக்கியமாகிற ஆயுதத்தினால்
𑌛𑌿𑌤𑍍𑌤𑍍𑌵𑌾 ‡	வெட்டி
𑌤𑌤𑌃	பிறகு
𑌯𑌤𑌃	எந்தப்புருஷனிடத்திலிருந்து
𑌪𑍁𑌰𑌾𑌣𑍀	வெகுகாலமாய் தொடர்ந்துவந்திருக்கிற
𑌪𑍍𑌰𑌵𑍃𑌤𑍍𑌤𑌿𑌃	சமுசார பிரவிருத்தியானது
𑌪𑍍𑌰𑌸𑍃𑌤𑌾	பரவியிருக்கிறதோ
𑌤𑌮𑍇𑌵 𑌚𑌾𑌦𑍍𑌯𑌂 𑌪𑍁𑌰𑍁𑌷𑌂	அந்த ஆதிபுருஷனையே
𑌪𑍍𑌰𑌪𑌦𑍍𑌯𑍇 (𑌇𑌤𑌿)	சரணாகதி யடைகிறேனென்று (ஏகாந்த பக்தியினால்)
𑌯𑌸𑍍𑌮𑌿𑌨𑍍	எந்தஸ்தானத்தில் (ஸ்தானத்தை)
𑌗𑌤𑌾𑌃	அடைந்தவர்கள்
𑌭𑍂𑌯𑌃	மறுபடியும்
𑌨 𑌨𑌿𑌵𑌰𑍍𑌤𑌨𑍍𑌤𑌿	திரும்பி (சமுசாரத்திற்கு) வருகிறதில்லையோ
𑌤𑌤𑍍 𑌪𑌦𑌂 §	அந்த ஸ்தானமானது
𑌪𑌰𑌿𑌮𑌾𑌰𑍍𑌗𑌿𑌤𑌵𑍍𑌯𑌮𑍍	தேடத்தக்கது.

சமுசாரத்திலிருக்கிற ஜனங்களினால் இந்த சமுசார விருக்ஷத்தினுடைய மேல்சொன்னவிதமாயுள்ள சுவரூபமானது, அறியப்படுகிறதுமில்லை. (அதினுடைய) ஆதி மத்தி அந்தம் அறியப்படுகிறதுமில்லை. கெட்டியான வேர்களையுடைய இந்த அசுவத்த விருக்ஷத்தைத் திருடமான வைராக்கியமாகிற ஆயுதத்தினால் வெட்டி அதன்

---

* (ஸ்ரீ) பரமாத்மாவையே நிச்சயமாய் நம்பி அந்த உறுதியோடு விவேகாப்பியாசமாகிற சாணையில் தீட்டப்பட்டிருக்கிற.

† (ஸ்ரீ) புத்திரமித்திர திரவியாதிவஸ்துக்களிலுள்ள அபிமானத்தை விடுவது வைராக்கியம். இந்த வைராக்கியமென்கிற ஆயுதத்தினாலே. (ஸ்ரீ) மமகார அகங்காரங்களை விடுதலென்கிற ஆயுதத்தினாலே. (ம) ஸங்கத்தை விட்டுவிடுவதுடன் கூடிய ஞானமாகிற ஆயுதத்தினாலே.

‡ (ஸ்ரீ) சமுசார விருக்ஷத்தை விதையுடனழித்து. (ம) சமுசாரத்தை நசிப்பித்து.

§ (ம) (ஸ்ரீ,வி) ததஃபரம - என்று பாடம், பராபரதத்துவவிஷய விசாரணைக்குப் பிறகு என்று அர்த்தம்.

பிறகு எந்தப்புருஷனிடத்தினின்று வெகுகாலமாய்த் துடர்ந்துவந்திருக்கிற சமுசாரப் பிரவிருத்தியானது பரவியிருக்கிறதோ, அந்தப்புருஷனையே சரணமடைகிறேனென்று ஏகாந்த பத்தியுடன் எந்த ஸ்தானத்தை யடைந்தவர்கள் மறுபடியும் சமுசாரத்திற்கு வருகிறதில்லையோ, அந்த ஸ்தானத்தைத் தேடவேண்டியது.

(ஈா) சதுர்முக பிரம்மாவை ஆதியாக வுடையதாகையால் அவரை மேல்வேராகவும் சதுர்முக பிரம்மாவினுடைய புத்திரபௌத்திர பரம்பரையையுடைய மனுஷியாதிகளைக் கீழான கிளைகளாகவும் மனுஷியஜன்மத்தில்செய்த கருமங்களாகிற மூலங்களாலுண்டான தேவபசுவாதி தேகங்களைக் கீழும்மேலும் பரவின கிளைகளாகவுமுடைத்தானதாயிருக்கிற இவ்வித சமுசார விருக்ஷத்தினுடைய சுவரூபமானது மேலாக எவ்விதமாக சொல்லப்பட்டதோ, அவ்விதமாய் இந்த பூலோகத்திலிருக்கிற சமுசாரிகளால் அறியப்படுகிற தில்லை. என்றால், நான் அவனுக்குப் பிள்ளை, இவனுக்கு அவன் தகப்பன், இது என்னுடையது, அது அவனுடையது, என்று மட்டும் (சமுசாரிகள்) அறிகிறார்களேயன்றி, சமுசார விருக்ஷத்தினுடைய சுவரூபத்தைத் தெரிந்துகொள்ளுகிறதில்லையென்பது தாத்பரியம். அந்த சமுசாரவிருக்ஷத்தின் முடிவையுமறிகிறதில்லை. ஏனென்றால், திரிகுணாத்மகமான விஷயபோகங்களில் பற்றுதலை விடுவதினாலே முடிவை அறியலாமென்பதையும் தெரியவில்லை. சமுசாரவிருக்ஷத்திற்கு ஆதியானது குணசம்பந்தத்தினால்தான் என்பதையும் அறிகிறதில்லை. அப்படியே, அதினுடைய இருப்பானது தேகமே ஆத்மாவென்கிற அஞ்ஞானத்தினாலென்பதையும் அறிகிறதில்லை. இவ்வித வேரூன்றியிருக்கிற அசுவத்த விருக்ஷமாகிற சமுசாரத்தை விவேக விஞ்ஞானத்தினாலுண்டானவும் திடமானவுமான விஷயாபிமான மற்றிருப்பதாகிற ஆயுதத்தினால் வெட்டி விஷயாசக்தியை விட்டபிறகு, எந்தஸ்தானத்தை யடைந்தவர்கள் திரும்பி வருகிறதில்லையோ, அந்தஸ்தானத்தைத் தேடவேண்டியது.

அநாதியாய்த் துடர்ந்து வந்த முக்குணமயங்களான வஸ்துக்களில் போகாசக்தியும் அதினாலுண்டான விபரீதஞானமும் எப்படி நிவிருத்தியாகலாமென்பது (ச - வது சுலோகத்தின் பிந்திய பாகத்தில்) சொல்லப்பட்டிருக்கிறது.

புராணீ=ஜீவனை வெகுகாலமாய்த் துடர்ந்துவந்த, ப்ரவ்ருத்தி:= குணமயமான போகப்பிரவிருத்தியானது, யத: = எவனிடத்திலிருந்து, ப்ரஸ்ருதா=உண்டாயிருக்கிறதோ, தமேவசாத்யம்புருஷம்= அந்த ஆதிபரமபுருஷனையே அஞ்ஞானநிவிருத்தியின் பொருட்டு, ப்ரபத்யே = சரணாகதியடையவேண்டியது. ப்ரபத்யத:

(ஸ) யேநகேநசிச்சாச்சந்நோ யேநகேநசிதாசிதம்। யத்ர க்வசந ஶாயீஸ்யாத் தம்தேவா ப்ராஹ்மணம்விது:॥ = தானாய்க்கிடைத்தயெவ்வி தமான வஸ்திராதிகளைத் தரிப்பதும், எது கிடைத்ததோ அதைப் புசிப்பதும், எந்தவிடத்தில் தூக்கம் வருகிறதோ, (அந்த இடம் எப் படிப்பட்டதென்பதை கவனியாமலே) அந்த இடத்தில் படுக்கிறது மாயிருக்கிறவ னெவனோ, அவனை பிரம்மஞானி என்று சொல்லு வார்கள்.

(ரா) "அத்வேஷ்டா ஸர்வபூதாநாம்" என்கிறவிடத்தில் சொல் லப்பட்டவனைவிட இந்தச் சுலோகத்தில் சொல்லப்பட் டிருக்கிற வன் சமீபத்தில் நேரிட்ட துவேஷ முதலியவைகளினால் கலங்கு கிறவனல்ல வென்பதைக் காண்பிவிக்க, இந்தச்சுலோகத்தில் மறு படியும் சொல்லப்பட்டது. (௧௮,௧௯)

---

௨௦. யேது தர்ம்யாம்ருதமிதம் யதோக்தம் பர்யுபாஸதே।
ஶ்ரத்ததாநா மத்பரமா பக்தாஸ்தேதீவமேப்ரியா:॥

யதோக்தம்*	மேலாகச்சொல்லியிருக்கிற
இதம்	இந்த
தர்ம்யாம்ருதம்†	சாஸ்திரத்தைவிட்டு விலகாத மோக்ஷ சாதனத்தை
ஶ்ரத்ததாநா:	நம்பினவர்களாயும்
மத்பரமா:‡	என்னையே உத்தமனென் றடைந்தவர்க ளாயும்
யேது	எவர்கள்
பர்யுபாஸதே	அநுஷ்டிக்கிறார்களோ

---

* (ஸ) அத்வேஷ்டா, முதலுள்ள சுலோகங்களில் சொல்லிவந்தவைகள்.

† (ஸ்ரீ) தர்ம்யாம்ருதம், என்றுபாடம். இந்தத் தருமமெதுவென்றால், இதின் ௧௩-வது சுலோகம்முதல் ௧௯-வது சுலோகம்வரையில் சொல்லிவந்தவைகளே. அந் தத் தருமங்கள் மோக்ஷத்திற்குக் காரணமானதால், அமிருதமென்று சொல்லப்பட் டன. (ஸ) தருமத்தோடு கூடினதாயும், மோக்ஷத்திற்குக் காரணமாயுமிருப்ப தால், தர்ம்யாம்ருதம், என்று சொல்லப்பட்டது. (த) (ஶ்ரீ,வி) தர்ம: = விஷ்ணு- விஷ்ணுவிஷயமானதாலிது, தர்ம்யம், என்றும், அம்ருதம் = மரணம் - மரணம்முத லிய சகலதுக்கங்களையும் போக்கடித்து முக்தியைக் கொடுக்கப்பட்டதாகையால், அம்ருதம், என்றும் சொல்லப்பட்டது.

‡ (ஸ) அக்ஷராத்மாவாகிய என்னையே உத்தமமான கெதியாக அறிந்த வர்கள். (ஶ்ரீ,வி) என்னை சர்வோத்தமனென்று அறிந்தவர்கள்.

தே ப⁴க்தா: } *	அந்தபக்தர்கள்
மே	எனக்கு
அதீவ	மிகவும்
ப்ரியா:	பிரியமானவர்கள்.

மேலாகச் சொல்லியிருக்கிற அத்துவேஷம் முதலிய இந்தத் தருமங்களாகிய மோக்ஷ சாதனங்களை நம்பினவர்களாயும், என்னையே உத்தமனென் றடைந்தவர்களாயும், எவர்கள் அனுஷ்டிக்கிறார்களோ, அந்த பக்தர்கள் எனக்கு மிகவும் பிரியமானவர்கள். (உ௦)

ஓம் தத்ஸதிதி ஸ்ரீமத்³ப⁴க³வத்³கீ³தாஸூபநிஷத்ஸு ப்³ரஹ்மவித்³யாயாம்
யோக³ஶாஸ்த்ரே ஸ்ரீக்ருஷ்ணார்ஜுநஸம்வாதே³
ப⁴க்தியோகோ³ நாம
த்³வாத³ஶோऽத்⁴யாய:.

ஸ்ரீக்ருஷ்ணாய பரப்³ரஹ்மணே நம:.
பக்தியோகமென்கிற
பன்னிரண்டாவது அத்தியாயம்
முற்றிற்று.

---

* (மூ) உத்தமமான பரமார்த்த ஞானமாகிற பக்தியை யடைந்த அந்த பக்தர்கள்.

𑌶𑍍𑌰𑍀𑌰𑌸𑍍𑌤𑍁.

𑌤𑍍𑌰𑌯𑍋𑌦𑌶𑍋𑌽𑌧𑍍𑌯𑌾𑌯𑌪𑍍𑌰𑌾𑌰𑌂𑌭𑌃.

பதிமூன்றாவது அத்தியாயம்.

𑌅𑌰𑍍𑌜𑍁𑌨 𑌉𑌵𑌾𑌚.

க. 𑌪𑍍𑌰𑌕𑍃𑌤𑌿𑌂 𑌪𑍁𑌰𑍁𑌷𑌂 𑌚𑍈𑌵 𑌕𑍍𑌷𑍇𑌤𑍍𑌰𑌂 𑌕𑍍𑌷𑍇𑌤𑍍𑌰𑌜𑍍𑌞𑌮𑍇𑌵𑌚।
𑌏𑌤𑌦𑍍𑌵𑍇𑌦𑌿𑌤𑍁𑌮𑌿𑌚𑍍𑌛𑌾𑌮𑌿 𑌜𑍍𑌞𑌾𑌨𑌂 𑌜𑍍𑌞𑍇𑌯𑌂𑌚𑌕𑍇𑌶𑌵॥

𑌅𑌰𑍍𑌜𑍁𑌨 𑌉𑌵𑌾𑌚	அர்சுனன்சொல்வது
𑌹𑍇𑌕𑍇𑌶𑌵	ஓ! கேசவா !
𑌪𑍍𑌰𑌕𑍃𑌤𑌿𑌂	பிரகிருதியையும்
𑌪𑍁𑌰𑍁𑌷𑌂𑌚𑍈𑌵	புருஷனையும்
𑌕𑍍𑌷𑍇𑌤𑍍𑌰𑌂	க்ஷேத்திரத்தையும்
𑌕𑍍𑌷𑍇𑌤𑍍𑌰𑌜𑍍𑌞𑌂𑌚𑍈𑌵	க்ஷேத்திரக்கியனையும்
𑌜𑍍𑌞𑌾𑌨𑌂	ஞானத்தையும்
𑌜𑍍𑌞𑍇𑌯𑌂𑌚	அறியவேண்டியதையும்
𑌏𑌤𑌤𑍍	இவைகளை
𑌵𑍇𑌦𑌿𑌤𑍁𑌂	தெரிந்துகொள்ள
𑌇𑌚𑍍𑌛𑌾𑌮𑌿	இச்சிக்கிறேன்.

அர்சுனன் கிருஷ்ணபகவானை நோக்கிச் சொல்வது - ஓ! கேசவா! பிரகிருதியையும், புருஷனையும், க்ஷேத்திரத்தையும், க்ஷேத்திரக்கியனையும், ஞானத்தையும், அறியவேண்டியதையும் தெரிந்துகொள்ள இச்சிக்கிறேன்.

(ஶா) இந்தச் சுலோகமானது (ரா) (ஸ்ரீ) (ஸ்ரீ,வி) இவர்களுடைய வியாக்கியானங்களுள்ள புஸ்தகங்களிலாவது, பின்னும் சில பழய புஸ்தகங்களிலாவது கிடையாது. சென்னையில் திராவிடாக்ஷரத்தி லச்சிடப்பட்டிருக்கிற ஶங்கர பாஷியமடங்கியிருக்கிற சில புஸ்த களிலும் மூலமாத்திரமுள்ள சில புஸ்தகங்களிலும், பங்காளம் பெம் பாய்களில் தேவ நாகர அக்ஷரங்களில் அச்சிடப் பட்டிருக்கிற மூலம் மாத்திரமுள்ள சில புஸ்தகங்களிலும், கல்கத்தாவில் அச் சிடப்பட்டிருக்கிற மகா பாரதத்திலும், இந்தச் சுலோகமானது, ௧௩-வது அத்தியாயம் முதலாவது சுலோகமாக அச்சிடப்பட்டிருக் கிறது. (ஶா) பாஷிய பீடிகையில் (௭௦௦) எழுநூறு சுலோகங்களாக இந்த கீதையானது வேதவியாச மகரிஷியால் செய்யப்பட்டதெ ன்று சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. இந்தச் சுலோகத்தையும் சேர்த்துக் கணக்கிடும் பக்ஷத்தில் (௭௦௧) எழுநூற்றொரு சுலோகங்களாகின்

றன. ஒரு சுலோகம் அதிகமாயிருப்பதினாலே, ஒன்று புதிதாய்ச் சேர்க்கப்பட்டிருக்கவேண்டும். அது இந்தச் சுலோகந்தானென்று பழயபுஸ்தகங்களைக்கொண்டு நிச்சயிக்கக் கூடியதாயிருக்கிறது. (க)

ஸ்ரீ ஹமவாநுவாவ.

உ. இடிஂஶரீரஂகௌஷெய க்ஷெத்ரமித்யஹிதீயதெ।
ஏதத்யோவெத்தி தஂப்ராஹுஃ க்ஷெத்ரஜ்ஞ இதி தத்விதஃ॥

ஸ்ரீ ஹமவாநுவாவ	ஸ்ரீ கிருஷ்ணபகவான்சொல்வது
கௌஷெய	ஓ! குந்திபுத்திரா!
இடிஂ ஶரீரஂ	(போகத்திற்குக் காரணமான) இந்தச் சரீரமானது
க்ஷெத்ரமிதி	க்ஷேத்திரமென்பதாக
அஹிதீயதெ	சொல்லப்படுகிறது
ஏதத்	இந்தக்ஷேத்திரத்தை
யஃ	எவன்
வெத்தி	(தான், தன்னுடையது, என்று) எண்ணுகிறானோ
தஂ	அவனை
க்ஷெத்ரஜ்ஞ இதி*	க்ஷேத்திரக்கிய னென்பதாக
தத்விதஃ	க்ஷேத்திர க்ஷேத்திரக்கியர்களை யறிந்தவர்கள்
ப்ராஹுஃ	சொல்லுகிறார்கள்.

ஸ்ரீகிருஷ்ணபகவான் சொல்வது-ஓ! கௌந்தேயா! போகத்திற்குக்காரணமான இந்தச் சரீரமானது க்ஷேத்திரமென்பதாகச் சொல்லப்படுகிறது. இந்த க்ஷேத்திரத்தை யெவன், தான், தன்னுடையது, என்று எண்ணுகிறானோ, அவனை க்ஷேத்திரக்கிய னென்பதாக க்ஷேத்திர க்ஷேத்திரக்கியர்களை அறிந்தவர்கள் சொல்லுகிறார்கள்.

(ஶ) இதின் எ-வது அத்தியாயத்தில் (ச-ரு-சுலோகங்களில்) ஈசுவரனுடைய இரண்டு பிரகிருதிகள் குறிப்பிடப்பட்டிருக்கின்றன. அவைகளிலொன்று அபரப்பிரகிருதி. அதாவது - சமுசார ஏதுவானதும், எட்டுவிதமாய்ச் சொல்லப்பட்டதும், முக்குணங்களை யுடையதுந்தான். இதானது க்ஷேத்திரமென்று சொல்லப்படுகிறது. மற்றொன்று பரப்பிரகிருதி. அதாவது - ஜீவபாவத்தை யடைந்த ஈசுவரனுடைய சுவரூபமா யிருக்கிறது. இந்த இரண்டுபிரகிருதிகளால், ஈசுவரன் ஜெகத்தின்உற்பத்தி ஸ்திதி லயங்களுக்குக்

---

* (ஸ்ரீ) க்ஷெத்ரஜ்ஞமிதி, என்று பாடம். அர்த்தத்தில் பேதமில்லை.

காரணமாகிறார். க்ஷேத்திரம் க்ஷேத்திரக்ஞன் என்கிற இந்த இரண்டு பிரகிருதிகளை யுடைத்தாயிருக்கிற ஈசுவரனுடைய தத்துவ நிச்சயத்தின் பொருட்டும், ஞானிகளெந்தத் தருமத்தை யனுஷ்டிக்கிறதினால் பகவானுக்குப் பிரியமானவராவார்களோ, அதைத் தெரிவிக்கும் பொருட்டும், இந்த அத்தியாய மாரம்பிக்கப்படுகிறது. (இந்தச் சுலோகத்தி னர்த்தமென்னவென்றால்,) முக்குணமுள்ளப் பிரகிருதியானது காரியகாரணரூபமாய்ப் பரிணமித்து தேகேந்திரியாதி ஆகாரங்களாய் புருஷனுக்குப்போகம் மோக்ஷம் இவைகளுண்டாக வேண்டியதற்காக க்ஷேத்திரமாயாகிறது. அந்த க்ஷேத்திரமென்கிற தேகமானது குறைதல் முதலிய விகாரத்தை யடைகிறபடியினாலேயும், பூமி, பயிர்முதலிய பலனைக் கொடுப்பதுபோல் கருமபலனைக் கொடுப்பதினாலேயும், க்ஷேத்திரமென்று சொல்லப்படுகிறது. இந்த க்ஷேத்திரத்தை எவனறிகிறானோ, என்றால், சுவபாவ ஞானத்தினாலாவது உபதேச ஞானத்தினாலாவது பாதமுதல் சிரசுவரையிலிருக்கிற அந்தந்த அவயவங்களோடு கூடியிருக்கிற சரீரம் இப்படிப்பட்டதென்று எவன் அறிகிறானோ, அவன் க்ஷேத்திரக்ஞனென்று க்ஷேத்திர க்ஷேத்திரக்ஞர்களைத் தனித்தனியாய் அறிந்தவர்கள் சொல்லுகிறார்கள்.

(௩) இந்த அத்தியாயத்தில், தேகம் ஆத்மா (ஜீவன்) இவைகளுடைய சுவரூபமும், தேகத்தின் வாஸ்தவஞானமும், தேகத்தை விட்ட ஆத்மசுவரூபத்தை அடையவேண்டிய உபாயமும், விமுக்தாத்மாவின் சோதனையும், ஆத்மாவுக்குப் பிரகிருதி சம்பந்தமுண்டானதற்குக் காரணமும், இவைகளையறிந்து விவேகத்துடன் அநுசந்தானம் செய்யவேண்டிய விதமும் சொல்லப்படுகிறது. (இந்தச் சுலோகத்தின் தாத்பரியமென்னவென்றால்,) போகத்திற்குக் காரணமானது தேகம். போகத்தையனுபவிக்கிறவன் ஆத்மா (ஜீவன்). தேகமும் ஆத்மாவும் வெவ்வேறானாலும், அஞ்ஞானிகள், நான் தேவன், நான் மனிதன், நான் பெருத்திருக்கிறேன், நான் இளைத்திருக்கிறேன் என்று தேகத்தை ஜீவனுடன் சேர்த்து தேகமே ஆத்மாவென்று வியவகரிக்கிறார்கள்; ஆத்மாவேறே தேகம்வேறே யென்றறிந்தவர்கள், அந்ததேகத்தை க்ஷேத்திரமென்று சொல்லுகிறார்கள். எவன் அவயவங்களுடன் கூடிய இந்த தேகந் தன்னுடையதென்றும், தேகமே தானென்றும் அறிகிறானோ; அவனை (அந்த ஆத்மாவை) தேகம் வேறே ஆத்மாவேறே யென்று அறிந்தவர்கள், க்ஷேத்திரக்ஞனென்று சொல்லுகிறார்கள். ஜீவாத்ம சுவரூபமானது, இந்திரியங்களினால் அறியப்படாததாயும், மனதினால் தியானி

த்து அறியத்தகுந்ததாயு மிருக்கிறதினுல், தியானித்து மனதினுலறி யசக்தியற்ற அவிவேகிகள் தேகமே ஆத்மாவென்று நினைக்கிருர்கள்.

(ஸ்ரீ,வி) முந்திய பன்னிரண்டு அத்தியாயங்களில் சொல்லியிருக்கிற சங்கதிகள் புத்தியில் பதியும்பொருட்டு சுருக்கி இந்த அத்தியாயத்தில் சொல்லப்படுகின்றன. "இதம் சரீரம்" என்றதினுல், இந்த சரீரத்திற்குக் காரணமாயுள்ள அவ்வியக்த மகதகங்காராதிகள், என்று கிரகிக்கவேண்டியது. இந்த அவ்வியக்தாதிகள் க்ஷேத்திர மென்று சொல்லப்படுகின்றன. அவை (க்ஷேத்திரக்கியராகிய) பகவானுக் கிருப்பிடமாகையால், அவைகளுக்கு க்ஷேத்திரமென்கிற பெயர்வந்தது. இந்த க்ஷேத்திரமாகிய அவ்வியக்தாதிகளை அறிகிற (பகவான்) வர் க்ஷேத்திரக்கியர் என்று, க்ஷேத்திர க்ஷேத்திரக்கியர்களை யறிந்தவர்கள் சொல்லுகிருர்கள். (௨)

---

௩. க்ஷேத்ரஜ்ஞம் சாபி மாம் வித்தி ஸர்வக்ஷேத்ரேஷு பாரத ।
க்ஷேத்ரக்ஷேத்ரஜ்ஞயோர்ஜ்ஞானம் யத்தஜ்ஜ்ஞானம் மதம் மம ॥

ஹே பாரத	ஓ! பரதகுலத்தி லுதித்தவனே!
ஸர்வக்ஷேத்ரேஷு	சகல க்ஷேத்திரங்களிலேயும்
மாம்சாபி	என்னையே
க்ஷேத்ரஜ்ஞம்	க்ஷேத்திரக்கியனுக
வித்தி	அறி
க்ஷேத்ரக்ஷேத்ரஜ்ஞயோ:	தேகம் ஆத்மா இவைகளுடைய
யத் / ஜ்ஞானம்	விவேகஞானமெதோ
தத்	அதே
ஜ்ஞானம் (இதி)	ஞானமென்பது
மம	என்னுடைய
மதம்	மதம் (நிச்சயம்.)

ஓ! அர்சுன! சகல தேகங்களிலேயும் என்னையே க்ஷேத்திரக்கியனுக அறி. தேகம் ஆத்மா இவைகளுடைய விவேக ஞானமெதோ, (ஆத்மா இப்படிப்பட்டவன், தேகமிப்படிப்பட்டது என்கிற பகுத்தறிவு) அதே ஞானமென்பது என்னுடைய நிச்சயம்.

(ஸ்ரீ) தேகாத்மவிவேகஞானத்தைத் தவிர மற்றஞானம் ஞானமல்ல. எப்படி நிஷ்காமகருமமே கருமம், மற்ற ஸகாமகருமம் கருமமல்லவோ; அப்படிப்போல் மோக்ஷசாதனமான ஆத்மாநாத்ம

ஞானமே ஞானம். மற்ற ஞானமெல்லா மக்கியானமே. அந்த ஆத்மா யார் என்றால், "தத்வமஸி" என்றவாக்கியத்தின் லக்ஷியார்த்தமான சித்சுவரூபமாயும், சகலதேகத்திலும் துடர்ச்சியாயுமிருக்கிறதேதோ அதுதான். இப்படிப்பட்ட அறிவுதான் ஞானம்.

(ஶ) க்ஷேத்திரக்கியன் நானென்று சொன்னதினாலும், க்ஷேத்திர க்ஷேத்திரக்கிய விவேகமே ஞானமென்று சொன்னதினாலும், ஈசுவரன்தான் க்ஷேத்திரக்கியனென்றும், அந்த ஈசுவரன் இப்படிப்பட்டவன் க்ஷேத்திர மிப்படிப்பட்டது என்றறிகிறதே ஞானமென்றும் ஏற்படுகிறது. இதினாலே, ஈசுவரனுக்கே சமுசாரபெந்தமு மோக்ஷமு மென்றாகிறது. சமுசார பெந்தத்தை யுடையவன் ஈசுவரனாகவும் மாட்டான். ஈசுவரனென்றால், அவனுக்கு சமுசார பெந்தமென்பது கூடாது. ஆகையால், ஈசுவரனே க்ஷேத்திரக்கியனென்று சொல்வது கூடாது, என்னும் ஆக்ஷேபனை சரியானதல்ல. ஈசுவரனுக்கு சமுசாரம் முதலியவை எப்பவும் கிடையாது. அவித்தையினால், ஈசுவரனிடத்தில் சமுசார முதலியன, ஆரோபிக்கப் படுகின்றன. அதெப்படி என்றால், கானலில் ஜலமும், கிளிஞ்சிலில் வெள்ளியும், பழுதையில் பாம்பும், அக்கியானத்தினால் எப்படி ஆரோபிதமோ, அப்படிப்போல. சுவபாவமாக சமுசாராதி பெந்தமுள்ள ஒருவஸ்து இருக்குமானால், அதற்கு நிவிருத்தி என்பதே கூடாது. நிவிருத்தி யுண்டென்னும் பக்ஷத்தில் அது சுவபாவமல்ல. ஆகந்துக மென்றே சொல்லவேண்டும். எப்படி என்றால், அக்கினிக்கு உஷ்ணம் சுவபாவம். உஷ்ணம் நீங்கி அக்கினிக்கு இருப்புண்டோ? இல்லை. ஜலத்திற்கு சீதளம் சுவபாவம். அக்கினி சம்பந்தப்பட்டால் சீதள சுவபாவம் மாறி அக்கினி சுவபாவமான உஷ்ணமாய் மாறுகிறது. அந்த உஷ்ணம் தணிந்தவுடன் மறுபடி சீதளமாய் விடுகிறது. ஜலத்திற்கு உஷ்ணம் ஆகந்துக மானதால், நிவிருத்தியுண்டு. ஆகையால், ஈசுவரனிடத்தில் சமுசாரம் ஆரோபிதம். அப்படி ஆரோபத்திற்குக் காரணம் அவித்தையாகிற அக்கியானமே. ஆத்மா வாஸ்தவத்தில் அவித்தையை யுடையவனல்ல. சந்திரன் இரண்டாகக் காணப்பட்டால், அப்படிக் காணப்படுவது தோஷமாகிய கண்ணின் உபாதியினாலேயே யன்றி வாஸ்தவமல்ல. கண்ணின் தோஷமாகிய உபாதியை நீக்கிப்பார்த்தால், சந்திரனிரண்டென்பது ஆரோபிதமேயென்று விளங்கும், அப்படிப்போல சமுசாரம் முதலிய பெந்தமும் மோக்ஷமும் வாஸ்தவத்தில் ஆத்மாவுக்கில்லை. ஆத்மா ஒன்றை விடவேண்டியது மில்லை; ஒன்றைப்போய் அடையவேண்டியது மில்லை. ஆகையால், ஆத்மாவாகிய ஈசுவரன் அவிக்கிரியன். அவித்தையினால், சமுசாரம் அவனிடத்தில் ஆரோபிக்கப் படுகிறது. சகலவிக்கிரியைகளும் அவித்தியா காரியம்; என்று அறிகிற ஞானமே ஞானமென்பது என்

மதம் என்பது கருத்து. (௧அ-வது அத்தியாயம் ௫௦-வது சுலோகத்திற்கு இந்த பாஷியக்காரர் செய்திருக்கும் பாஷியத்தையும் பார்க்க.)

(ரா) க்ஷேத்திரக்கியன் ஜீவனென்று முந்திய சுலோகத்தில் சொன்னதற்கு விரோதமாய் க்ஷேத்திரக்கியன் நானென்று இந்தச் சுலோகத்தில் சொல்லப்பட்டிருக்கிறதே யென்றாலோ, விரோதமல்ல. எப்படி என்றால், ஜீவன் பகவானுடைய சரீரம். ஜீவனுக்கு பகவான்சரீரி. ஆகையால், தன்சரீரமேதான் என்று சொல்லப்பட்டது. அப்படிச் சொல்லலாமாவென்றால், ஜீவனும் பகவானும்வேறேயானாலும், ஜீவனைவிட்டு பரமாத்மாவும் பரமாத்மாவைவிட்டுஜீவனும் பிரியாதிருப்பதாகிய, (அவ்ருதக்ஸித்தி) அபிருதக்சித்தத்துவத்தினாலேயும், சரீரசரீரிபாவத்தினாலேயும், விசேஷண விசேஷியபாவத்தினாலேயும் ஜீவனை நானென்றே பகவான் சொன்னார். எப்படிப்போலென்றால், நான் தேவன், நான் மனுஷியன் என்று சொல்லப்படுகையில் தேவமனுஷிய ஆகாரம் தேகத்தைப்பற்றியதே யன்றி ஆத்மாவைப்பற்றியதல்ல. தேகமும் ஆத்மாவும் வெவ்வேறாயிருக்க அந்த தேகத்தை நான் என்று சொல்லுகிறதுபோல் பகவானையும் ஜீவனையும் அபேதமாகச் சொல்லப்பட்டது. ஆகையால், பகவான் தானே க்ஷேத்திரக்கியனென்று சொல்லிக்கொள்ளுகிறார். க்ஷேத்திரக்கியன்தானென்று எந்தக்காரணத்தினால் பகவான் சொன்னாரோ, அதே காரணத்தினால் க்ஷேத்திரமும் தானென்று பகவான் சொன்னதாக இந்தச்சுலோகத்திலுள்ள அபி (அபி) சப்தத்தினால் கிரகிக்கவேண்டியது. க்ஷேத்திர க்ஷேத்திரக்கியாளுடைய சுவரூபபேதத்தையும், அவைகள் பரமாத்மாவை ஆத்மாவாக உடையனவென்பதையும் அறிவதுதான் உத்தமமானதும் இந்தச் சுலோகத்தில் சொல்லியதுமான ஞானம்.

(ஸ்ரீ,வி) ஜீவனுக்கு அற்பக்ஷேத்திர ஞானமிருப்பதினால் அவனை க்ஷேத்திரக்கியனென்று சொல்லக்கூடாது. அவ்வியக்த மகதாதி சகல க்ஷேத்திரத்திலும் என்னை க்ஷேத்திரக்கியனாக அறி என்பதுதான் தாத்பரியம். க்ஷேத்திரக்கியன் ஜீவனல்ல. இப்படித் தெரிகிறதுதான் ஞானம். (௩)

---

௪. தத்க்ஷேத்ரம் யச்ச யாத்ருக்ச யத்விகாரி யதச்ச யத்।
ஸ ச யோ யத்ப்ரபாவச்ச தத்ஸமாஸேந மே ச்ருணு॥

𑌤𑌤𑍍 𑌕𑍍𑌷𑍇𑌤𑍍𑌰𑌂 *	அந்தக்ஷேத்திரமானது
𑌯𑌚𑍍𑌚 †	எவ்விதசுவரூபமுள்ளதோ
𑌯𑌾𑌦𑍃𑌕𑍍𑌚 ‡	எப்படிப்பட்டகுணங்களையுடையதோ
𑌯𑌦𑍍𑌵𑌿𑌕𑌾𑌰𑌿	எவ்விதவிகாரத்தையுடையதோ
𑌯𑌤𑌶𑍍𑌚 𑌯𑌤𑍍 §	எதிலுைெலதுண்டானதோ
𑌸 𑌚 ¶	அந்தக்ஷேத்திரக்ஞனும்
𑌯𑌃	எவ்விதசுவரூபமுடையவனோ
𑌯𑌤𑍍𑌪𑍍𑌰𑌭𑌾𑌵𑌶𑍍𑌚 ‖	எப்படிப்பட்ட மகிமைகளையுடையவனோ
𑌤𑌤𑍍 +	அதை
𑌸𑌮𑌾𑌸𑍇𑌨	சம்க்ஷேபமாக (சுருக்கமாய்)
𑌮𑍇	என்னுடைய (வாக்கியத்தால்)
𑌶𑍃𑌣𑍁	கேள்.

அந்த க்ஷேத்திரமானது எவ்வித சுவரூப முள்ளதோ, எப்படிப்பட்ட குணங்களை யுடையதோ, எவ்வித விகாரத்தை யுடையதோ, எதிலுலுண்டானதோ, அந்த க்ஷேத்திரக்ஞன் எவ்வித சுவரூப முடையவனோ, எப்படிப்பட்ட மகிமைகளை யுடையவனோ, அவை களை சம்க்ஷேபமாக (சுருக்கமாக) என்னிடத்திலிருந்து கேள். (௪)

---

௫. 𑌋𑌷𑌿𑌭𑌿𑌰𑍍𑌬𑌹𑍁𑌧𑌾 𑌗𑍀𑌤𑌂 𑌛𑌨𑍍𑌦𑍋𑌭𑌿𑌰𑍍𑌵𑌿𑌵𑌿𑌧𑍈𑌃 𑌪𑍃𑌥𑌕𑍍 ।
𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑌸𑍂𑌤𑍍𑌰𑌪𑌦𑍈𑌶𑍍𑌚𑍈𑌵 𑌹𑍇𑌤𑍁𑌮𑌦𑍍𑌭𑌿𑌰𑍍𑌵𑌿𑌨𑌿𑌶𑍍𑌚𑌿𑌤𑍈𑌃 ॥

𑌬𑌹𑍁𑌧𑌾	வெகுவிதமாய்
𑌋𑌷𑌿𑌭𑌿𑌃	இருஷிகளினாலேயும்
𑌪𑍃𑌥𑌕𑍍	பிரத்தியேகமாய்

---

* (ஸ்ரீ,வி) அவ்வியக்த மகதாதிக ளானவை.

† (ரா) எந்த வஸ்து.

‡ (ரா) எவைகளுக்கு ஆசிரயமானதோ.

§ (ரா) 𑌯𑌤𑌶𑍍𑌚 = என்னப் பிரயோசனத்திற்காக வுண்டானது. 𑌯𑌤𑍍=எப்படிப்பட்ட சுவரூபமுள்ளதோ. (௭) (ஸ்ரீ,வி) எந்த புருஷனாலே நடத்தப்படுகிறதாக விருக்கிறதோ.

¶ (ஸ்ரீ,வி) அப்படி நடத்துகிறவன்.

‖ (ஶம்) எப்படிப்பட்ட உபாதி கிருதமான சக்திகளை யுடையவனோ.

\+ (ஶம்) க்ஷேத்திர க்ஷேத்திரக்கியர்களுடைய சுவரூபத்தை.

𑌵𑌿𑌵𑌿𑌧𑍈𑌃	பலவிதங்களான
𑌛𑌨𑍍𑌦𑍋𑌭𑌿𑌃	வேதங்களினுலேயும்
𑌹𑍇𑌤𑍁𑌮𑌦𑍍𑌭𑌿𑌃	யுக்திகளுடன்கூடின
𑌵𑌿𑌨𑌿𑌶𑍍𑌚𑌿𑌤𑍈𑌃	சந்தேகமற்ற அர்த்தங்களை ஸ்தாபிக்கிற
𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑌸𑍂𑌤𑍍𑌰𑌪𑌦𑍈𑌶𑍍𑌚𑍈𑌵 } *	பிரம்மசூத்திரபதங்களினுலேயும்
𑌗𑍀𑌤𑌂	சொல்லப்பட்டிருக்கிறது.

(க்ஷேத்திர க்ஷேத்திரக்ஞர்களுடைய சுவரூபமானது) வெகு விதமாய் ரிஷிகளினுலேயும், பிரத்தியேகமாய் பலவிதங்களான வேதங்களினுலேயும், யுக்தியுடன்கூடினவும் ஸந்தேகமின்றி அர்த்தங்களை ஸ்தாபிக்கிறவுமான பிரம்ம சூத்திர பதங்களினுலேயும் சொல்லப்பட்டிருக்கிறது.

(ஸ்ரீ) (க்ஷேத்திர க்ஷேத்திரக்ஞ சுவரூபமுதலியன) வசிஷ்டாதி ரிஷிகளால் யோகசாஸ்திரத்தில் தியானதாரணம் முதலிய விஷயங்களுக்கு யோக்கியமானவைகளாகச் சொல்லப்பட்டிருக்கின்றன. (வைராஜ) விராட்ரூபம் முதலிய பலரூபங்களாயுஞ் சொல்லப்பட்டிருக்கின்றன.

"பலவிதமான வேதங்களினுலே"=நித்தியகருமங்களைச் சொல்வது, நைமித்திக கருமங்களைச்சொல்வது, காம்மிய கருமங்களைச்சொல்வது முதலிய பலவிதவேதங்களினுலே. "பிரத்தியேகமாயும்"=க்ஷேத்திரம் பலவிதகருமானுஷ்டானங்களுக்கு யோக்கியமானதாகவும், க்ஷேத்திரக்ஞன், யக்ஞாதி கருமானுஷ்டானங்களில் பலவித தேவதாரூபியாகவும் (சொல்லப்பட்டிருக்கின்றன).

"பிரம்ம சூத்திரபதங்கள்" = பிரம்மசூத்திரமென்பது பிரம்மத்தின் சுவரூபத்தைக்காண்பிக்கிற உபநிஷத்துகளில் தடஸ்தலக்ஷணங்களாகிய, "𑌯𑌤𑍋 𑌵𑌾 𑌇𑌮𑌾𑌨𑌿 𑌭𑍂𑌤𑌾𑌨𑌿 𑌜𑌾𑌯𑌨𑍍𑌤𑍇" - முதலிய வாக்கியங்கள். பதமென்பது ஸ்வரூபலக்ஷணங்களாகிய "𑌸𑌤𑍍𑌯𑌂 𑌜𑍍𑌞𑌾𑌨𑌮𑌨𑌨𑍍𑌤𑌂" முதலியவாக்கியங்கள். அல்லது வேதவியாசர்செய்திருக்கிற வேதாந்த சூத்திரங்களிலுள்ள பதங்கள்.

இவைகளினுலே க்ஷேத்திரக்ஞனைப் பற்றி வெகுவிதமாய்ச் சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. இப்படி விஸ்தாரமாய்ச் சொல்லப்பட்டிருக்கிறதினுலே நான் சுருக்கமாய்ச் சொல்லுகிறேன் கேள். என்பது தாத்பரியம்.

(ஸ்வா) ஸ்ரீதர வியாக்கியானத்தில் சொல்லப்பட்டிருக்கிற தடஸ்த லக்ஷணமென்பது சிலகாலத்திலிருப்பதும் சிலகாலத்திலில்

* (ஸ) பிரம்மத்தைக் குறிப்பிடுகிற வாக்கியங்களாலும்.

லாம லிருப்பதுமாகிய சகுண பிரம்மலக்ஷணம். சுவரூப லக்ஷணமெ ன்பது எப்பவும் மாறும லிருப்பதாகிய நிர்குண பிரம்மலக்ஷணம்.

(ஈா) க்ஷேத்திர க்ஷேத்திரக்கிய சுவரூபமானது பராசரர்முத லிய ரிஷிகளால் வெகுவிதமாய்ச் சொல்லப்பட் டிருக்கிறது. (விஷ் ணு புராணத்தில் உ-வது அம்சம் கஙு-வது அத்தியாயம் சுகூ-எ0 எ0உ - சுலோகங்கள்) "அரசனே! நானும் நீயும் மற்றவர்களும் தேகங்களாய் மாறிநிற்கிற பிருதிவி முதலான பஞ்ச பூதங்களாலே சுமக்கப் படுகிறோம். இந்தப் பூதவர்க்கமும், குணங்களின் பிரவாக த்திலே வீழ்ந்து அதன் வசத்தினுலே நடத்தல் முதலிய வியாபா ரங்களைப் பெற்றிருக்கின்றது. சத்துவமுதலான அந்த குணங்களும் கருமங்களுக்கு வசப்பட்டிருக்கின்றன. அந்தக் கருமங்கள் அவித் தையினுலே சம்பாதிக்கப்பட் டிருக்கின்றன. அவ்வவித்தை சகலப் பிராணிகளிடத்திலு மிருக்கின்றது. ஆத்மாவோ சுத்தமாயும் நாச மில்லாததாயும் பசி முதலான ஷடூர்மிகளு மற்றதாயும் சத்துவாதி குணரகிதமாயும் குணமயமானப்பிரகிருதியைக்காட் டிலும் வேறுன தாயு மிருக்கின்றது". (ஷை அத்தியாயம் அகூ-வது சுலோகம்) "தே கமே ஆத்மா வென்றால், அந்தத் தேகம் தலை, கால், கை, முதலான அனேகவஸ்து ரூபமாகையால் எந்த அவயவத்திலே அந்தச்சொல் லைப் பிரயோகிக்கலாம்?". (ஷை அத்தியாயம் கo௨-கoகூ-சுலோகங் கள்) "நீயார்? சிரசா? கழுத்தா? வயிறு? அல்லது கால் முதலிய வற்றுள் ஏதானுலுமா? சொல். இவ்வுடம்புக்கு நீயார்? உனக்கு இவ்வுடம்பு யாது? ஓ! ராஜாவே! இவ்விதமாய் சகலாவயங்களுக் கும் வேருய் நிற்கிற நீ நன்ருய் ஆலோசித்து, நான் யார் என்று சிந்தித்துக்கொள்." விஷ்ணு சகஸ்ர நாமத்தில் (கஙகூ-வது சுலோ கம்) "ஐஂ்ரியாணிஜனொவு-லிஃ வக்ஷூஂதெஜொவலஂயு1திஃ। வாஸு-ஜெவாத்மகாநாஹுஃ க்ஷெத்ரஂக்ஷெத்ரஜ்ஞ ஏவச॥" என்றதினுல் இந்தி ரியாதி சகலமும் வாசுதேவ சுவரூபமென்றும், சொல்லப்பட்டிருக்கி றது,இப்படி ரிஷிகளால் வெகுவிதமாய்ச் சொல்லப்பட் டிருக்கிறது.

"வேதங்களினுல் பிரத்தியேகமாயும், வெகுவிதமாயுஞ் சொல் லப்பட்டிருக்கிறது" என்றால், இருக்-யஜுஸ், ஸாமம், அதர்வணம், முதலிய வேதங்களால் க்ஷேத்திர க்ஷேத்திரக்கியசுவரூபம் வெவ் வேருகச் சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. தைத்திரீயோபநிஷத்தில் ஆத் மாவிடத்திலிருந்து ஆகாசம்; ஆகாசத்திலிருந்து வாயு; வாயுவிலிரு ந்து அக்கினி; அக்கினியிலிருந்து ஜலம்; ஜலத்திலிருந்து பிருதிவி (பூமி); பூமியிலிருந்து பயிர்கள்; பயிரினுல் அன்னம்; அன்னத்தி னுல் தேகம்; என்று க்ஷேத்திரமாகிற சரீரத்தைச்சொல்லி, இந்தசரீ ரத்தைக்காட்டிலும் அந்நியனாய் உள்ளே யிருக்கிறவன் பிராணமய ன்; அவனுக்கு முள்ளேயிருக்கிறவன்; மனோமயன்; என்று சொல்லி

இவனைக்காட்டிலுமுள்ளே யிருக்கிறவன் விக்கியானமயன், இவன் தான் க்ஷேத்திரக்கியன், இவன்தான் ஜீவன், க்ஷேத்திரத்தைக்காட் டிலும் அந்நியனான ஜீவனைக்காட்டிலும் அந்நியன் ஆநந்தமயன், இவன்தான் பரமாத்மா என்று க்ஷேத்திரக்கியனைப்பற்றி இவ்வித மாய் வேதாதிகளில் சொல்லப்பட்டிருக்கிறது.

“பிரம்ம சூத்திரபதங்கள்” என்றால், “நவியதஶ்ருதே:” முத லியசூத்திரங்களால் க்ஷேத்திரசுவரூபமும், “ஜ்ஞோத ஏவ” முதலிய சூத்திரங்களால் க்ஷேத்திரக்கிய சுவரூபமும் சொல்லப்பட்டிருக்கி றது. “பராத்து தச்ச்ருதே:” முதலிய சூத்திரங்களால் பகவானால் நியமனம் (ஏவல்) செய்யப்படுகிற நிமித்தத்தினாலே க்ஷேத்திரம் க்ஷேத்திரக்கியனிரண்டும் பகவத் சுவரூபமேயென்று சொல்லப்ப ட்டிருக்கிறது.

இவ்விதமாய் விஸ்தாரமாய்ச் சொல்லப்பட்டிருக்கிறதை உன க்கு சுருக்கமாய்ச் சொல்லுகிறேன் என்று பகவான் சொன்னதாக தாத்பரியம். (௫)

---

௬. மஹாபூதாந்யஹங்காரோ புத்திரவ்யக்தமேவ ச।
இந்த்ரியாணி தஶைகம் ச பஞ்ச சேந்த்ரியகோசரா:॥

௭. இச்சா த்வேஷ: ஸுகம் து:கம் ஸங்காதஶ்சேதநா த்ருதி:।
ஏதத்க்ஷேத்ரம் ஸமாஸேந ஸவிகாரமுதாஹ்ருதம்॥

மஹாபூதாநி	ஆகாசாதி பஞ்சமகாபூதங்கள்
அஹங்கார:	அகங்காரதத்துவம்
புத்தி:	மகத்தத்துவம்
அவ்யக்தமேவ	மூலப்பிரகிருதியாகியமாயை
தஶ இந்த்ரியாணி	ஞானகருமேந்திரியங்கள் பத்து
ஏகம்	மனதொன்று
பஞ்ச இந்த்ரியகோசரா:	இந்திரியங்களுடைய விஷயங்களாகிய சப்த ஸ்பரிச ரூப ரஸ கெந்தங்கள் ஐந்து
இச்சா	இச்சை (விருப்பு)
த்வேஷ:	துவேஷம் (வெறுப்பு)
ஸுகம்	சுகம்
து:கம்	துக்கம்
ஸங்காத:	சரீரம் அல்லது தத்துவக்கூட்டம்
சேதநா	ஞானாத்மகமான மனோவிருத்தி
த்ருதி:	தைரியம்

௧௦. 𑌉𑌤𑍍𑌕𑍍𑌰𑌾𑌮𑌨𑍍𑌤𑌂 𑌸𑍍𑌥𑌿𑌤𑌂 𑌵𑌾𑌽𑌪𑌿 𑌭𑍁𑌞𑍍𑌜𑌾𑌨𑌂 𑌵𑌾 𑌗𑍁𑌣𑌾𑌨𑍍𑌵𑌿𑌤𑌮𑍍।
𑌵𑌿𑌮𑍂𑌢𑌾 𑌨𑌾𑌨𑍁𑌪𑌶𑍍𑌯𑌨𑍍𑌤𑌿 𑌪𑌶𑍍𑌯𑌨𑍍𑌤𑌿 𑌜𑍍𑌞𑌾𑌨𑌚𑌕𑍍𑌷𑍁𑌷𑌃॥

𑌸𑍍𑌥𑌿𑌤𑌂	தேகத்திலேயேயிருக்கிறவும்
𑌉𑌤𑍍𑌕𑍍𑌰𑌾𑌮𑌨𑍍𑌤𑌂	ஒருதேகத்தைவிட்டு மற்றொரு தேகத்தை யடைகிறவும்
𑌭𑍁𑌞𑍍𑌜𑌾𑌨𑌂 𑌵𑌾	விஷயங்களை யனுபவிக்கிறவும்
𑌗𑍁𑌣𑌾𑌨𑍍𑌵𑌿𑌤𑌂 𑌵𑌾𑌽𑌪𑌿	இந்திரியங்களுடன் சேர்ந்திருக்கிறவுமான ஜீவனை
𑌵𑌿𑌮𑍂𑌢𑌾𑌃	அஞ்ஞானிகள்
𑌨𑌾𑌨𑍁𑌪𑌶𑍍𑌯𑌨𑍍𑌤𑌿	பார்க்கிறதில்லை
𑌜𑍍𑌞𑌾𑌨𑌚𑌕𑍍𑌷𑍁𑌷𑌃	ஞானக்கண்ணுள்ளவர்கள்
𑌪𑌶𑍍𑌯𑌨𑍍𑌤𑌿	பார்க்கிறார்கள்.

(ஜீவனை) தேகத்திலே யிருக்கையிலும் வேறொரு தேகத்தை யடைகையிலும் விஷயங்களை யனுபவிக்கையிலும் இந்திரியங்களுடன் சேர்ந்திருக்கையிலும் அஞ்ஞானிகள் காண்கிறதில்லை. ஞானக் கண்ணுள்ளவர்கள் காண்கிறார்கள். (ஞானிகள் தவிர மற்றவர்களுக்கு ஜீவன் எந்த தசையிலும் காணப்படுகிறதில்லை.)

(ஸ) 𑌗𑍁𑌣𑌾𑌨𑍍𑌵𑌿𑌤𑌂 = சுகதுக்க மோகாதிகளுடன் கூடின. இதில்சொல்லப்பட்ட தசைகளி லெல்லாம் பார்க்கக் கூடியவனாக விருக்கிற ஜீவனை, 𑌵𑌿𑌮𑍂𑌢𑌾𑌃 = காணப்படுவது கேட்கப்படுவது முதலியவஸ்துக்களில் மனதைப்பாயவிடுகிறவர்கள், அறிகிறதில்லை.

(ரா) குணங்களால் சூழப்பட்ட தேகத்தையுடைய ஜீவனையா வது அந்த தேகத்தை விட்டுப் பிரிகிறவனையாவது அத்தேகத்தி லிருப்பவனையாவது குணமயமான விஷயங்களை யனுபவிப்பவனை யாவது தேகமே ஆத்மாவென்கிற ஞானத்தையுடைய மூடர்கள், தேகத்தைவிட அந்நியனும் ஞானாகாரனுமான ஜீவனை ஒருபோதும் காண்கிறதில்லை. தேகாத்ம விவேகஞானிகள் காணுகிறார்கள்.

(ஸ்ரீ,வி) தேகத்தைவிட்டுப்போகிறவனையும் தேகத்திலிருப்பவ னையும் சுபபலனை யனுபவிக்கிறவனையும் அநேக குணங்களுடன் கூடினவனையுமிருக்கிற ஈசுவரனை, அஞ்ஞானிகள் காண்கிறதில்லை. ஞானிகள் காணுகிறார்கள். (௧௦)

கக. 𑌯𑌤𑌨𑍍𑌤𑍋 𑌯𑍋𑌗𑌿𑌨𑌶𑍍𑌚𑍈𑌨𑌂 𑌪𑌶𑍍𑌯𑌨𑍍𑌤𑍍𑌯𑌾𑌤𑍍𑌮𑌨𑍍𑌯𑌵𑌸𑍍𑌥𑌿𑌤𑌮𑍍।
𑌯𑌤𑌨𑍍𑌤𑍋𑌽𑌪𑍍𑌯𑌕𑍃𑌤𑌾𑌤𑍍𑌮𑌾𑌨𑍋 𑌨𑍈𑌨𑌂 𑌪𑌶𑍍𑌯𑌨𑍍𑌤𑍍𑌯𑌚𑍇𑌤𑌸𑌃॥

𑌯𑌤𑌨𑍍𑌤𑌃	(தியானுதிகளால்) முயற்சிசெய்கிற
𑌯𑍋𑌗𑌿𑌨𑌃	ஞானிகள்
𑌆𑌤𑍍𑌮𑌨𑌿	தேகத்தில்
𑌅𑌵𑌸𑍍𑌥𑌿𑌤𑌮𑍍	இருக்கிற
𑌏𑌨𑌮𑍍	இந்தஜீவாத்மாவை
𑌪𑌶𑍍𑌯𑌨𑍍𑌤𑌿	பார்க்கிருர்கள்
𑌯𑌤𑌨𑍍𑌤𑍋𑌽𑌪𑌿	(சாஸ்திராப்பியாசாதிகளால்) முயற்சி செய்துகொண்டிருந்தபோதிலும்
𑌅𑌕𑍃𑌤𑌾𑌤𑍍𑌮𑌾𑌨𑌃	சித்தசுத்தியில்லாத
𑌅𑌚𑍇𑌤𑌸𑌃	அற்பஞானிகள்
𑌏𑌨𑌮𑍍	இந்தஜீவாத்மாவை
𑌨 𑌪𑌶𑍍𑌯𑌨𑍍𑌤𑌿	பார்க்கிறதில்லை.

தியானுதிகளால் முயற்சிசெய்கிற ஞானிகள் தேகத்திலிருக்கிற ஜீவாத்மாவைப் பார்க்கிருர்கள். சாஸ்திராப்பியாசாதிகளால் முயற்சிசெய்துகொண்டிருந்தபோதிலும், சித்தசுத்தியில்லாத அற்பஞானிகள் ஆத்மாவைப் பார்க்கிறதில்லை.

(ஶம்) முயற்சிசெய்கிற மனச்சமாதானமுடைய சிலர், புத்தியில் தோற்றுகிற ஆத்மாவை, இவன்தான் நானென்று அறிகிருர்கள். தபசு முதலியவை செய்துக்கொண்டிருந்தாலும், காமக்குரோதங்களையடக்காமலும் நிஷித்த ஆசாரங்களை விடாமலு மிருக்கிற அசுத்த புத்தியுடன் கூடின அவிவேகிகள், ஆத்மாவைப் பார்க்கிறதில்லை.

(ரா) என்னுடைய சரணுகதி பூர்வமாகக் கருமயோகாதிகளில் பிரயத்தினம் செய்துக்கொண்டிருக்கிற சித்தசுத்தமுடைய யோகிகள், யோகமென்கிற கண்களினுல், சரீரத்தைக்காட்டிலும் அந்நியனுகவும், சுவசுவரூபத்தோடு கூடினவனுகவும் சரீரத்திலிருக்கிற ஜீவனைப்பார்க்கிருர்கள். என்னை சரணுகதி செய்யாமலும், அசுத்த மனதையுடையவும், ஆத்மாவைப்பார்க்க சக்தியுள்ள மனதில்லாமலுமிருக்கிற அவிவேகிகள் முயற்சிசெய்தாலும் பார்க்கிறதில்லை.

(ஶ்ரீ.வி) ஞானிகள் பரமாத்மாவைப் பார்க்கிருர்கள். அக்கியானிகள் பரமாத்மாவைப் பார்க்கிறதில்லை. (கக)

கஉ. யதாதித்யகதம் தேஜோ ஜகத்பாஸயதேऽகிலம்।
யச்சந்த்ரமஸி யச்சாக்னௌ தத்தேஜோ வித்தி மாமகம்॥

ஆதித்யகதம்	சூரியனிடத்திலிருக்கிற
யத்	எந்த
தேஜ꞉	தேஜஸ்ஸும்
சந்த்ரமஸி	சந்திரனிடத்திலிருக்கிற
யத்	எந்தத்தேஜஸ்ஸும்
அக்னௌ	அக்கினியினிடத்திலிருக்கிற
யத்	எந்தத்தேஜஸ்ஸும்
அகிலம்	சகலமான
ஜகத்	ஜகத்தை
பாஸயதே	பிரகாசிப்பிக்கிறதோ
தத்	அந்த
தேஜ꞉	தேஜஸ்யாவற்றையும்
மாமகம்	என்னுடையதாக.
வித்தி	அறி.

எந்தெந்தத் தேஜஸ்ஸானது சகலலோகத்தையும் பிரகாசிப்பிக்கிறதோ, அந்த சூரியனிடத்திலுள்ளவும் சந்திரனிடத்திலுள்ளவும் அக்கினியினிடத்தி லுள்ளவுமான தேஜஸ்ஸை என்னுடையதென்றுஅறி.

(ஸ்ரீ) பரமாத்ம சுவரூபமானது விசித்திரசக்தியோடு கூடினதென்பது, இதுமுதல் நாலுசுலோகங்களினால் சொல்லப்படுகிறது.

(ஸு) "தஸாவோஸுமஸு" என்றதினால் எந்த பகவத் சுவரூபம் சொல்லப்பட்டதோ, அது சர்வாத்மகத்துவமும் சர்வவியாபகத்துவமு முடையதென்று இதுமுதல் நாலுசுலோகங்களினால் சொல்லப்படுகிறது.

சூரியன் சந்திரன் அக்கினி இவைகளிலுள்ளதும் உலகத்தைப் பிரகாசிப்பிக்கிறதுமான தேஜஸ் என்னுடையதென்று அறி. அல்லது சூரிய சந்திர அக்கினிகளிடத்திலுள்ள சைதன்னியம் (ஆத்மசுவரூபம்) எதுவோ, அதுதான் சகலலோகத்தையும் பிரகாசிப்பிக்கிறது; அந்த சைதன்னிய சுவரூபம் நானென்று அறி. சூரியன் சந்திரன் அக்கினி இவைகளில் தவிர மற்றவைகளில் சைதன்னிய சுவரூபமில்லையோவென்றால், சகலவஸ்துக்களிலும் என்னுடைய சை

தன்னிய பிரகாச சுவரூப மிருந்தபோதிலும், சத்துவாம்சத்தை அதிகமாயுடைய சூரிய சந்திர அக்கினிகளில் என் சைதன்னியப்பிரகாச மதிகமென்று அறியத்தக்கது. அதெப்படியென்றால், மரம் சுவர் முதலியவைகளில் முகம் தெரியாவிட்டாலும் கண்ணுடியிலதின் தாரதம்மியப்படிக்கு முகம் தெரிகிறதுபோல.

(ரா) இந்திரியங்கள் விஷயங்களில் பிரவிருத்திக்கிறதற்கு பாதகமாயிருக்கிற அந்தகாரத்தை (இருட்டை)ப்போக்கடித்து இந்திரியங்களை விஷயங்களில் பிரவிருத்திக்கும்படி செய்கிறவும் அதிகப்பிரகாசத்தோடு கூடியவுமாகிய சூரியன் சந்திரன் அக்கினி இவைகளைப் பிரகாசிப்பிக்கிற ஞானமாகிய ஜோதி சுவரூபனுயும் பிரகிருதி விமுக்த (பிரகிருதியினின்று விடுபட்டவ) னுயுமிருக்கிற ஆத்மாவும், பிரகிருதி சம்பந்தத்திலிருக்கிற ஆத்மாவும், பகவானுடைய விபூதிகள் என்கிறதாக "தஸாஉவாஊஂஊ" "ஊமெஉவாஂஸஂ" முதலிய சுலோகங்களினல் சொல்லப்பட்டது. இப்போது பிரகிருதியினுலுண்டான பஞ்சமகா பூதங்களில்சேர்ந்த சூரியன் சந்திரன் அக்கினி முதலியவைகளி லுள்ள ஜோதிஸ்ஸுக்கூடத் தன்னுடைய விபூதியென்பது சொல்லப்படுகிறது. சகல லோகத்தையும் பிரகாசிப்பிக்கிற சூரிய சந்திராதிகளிலுள்ள பிரகாசமானது, அந்த சூரிய சந்திராதிகளால் நான் ஆராதிக்கப்பட்டு, அவர்களுக்கு என்னல் கொடுக்கப்பட்ட தென்றும் அந்தப் பிரகாசம் என்னுடைய விபூதியென்றும் அறி.

(மீ,வி) சூரியன் முதலியவைகளின் தேஜஸ்ஸானது, என்னுடைய அதீன மென்றறி. (கஉ)

கஙு. ஗ாஜாவிஶ்ய ச பூதாநி யாரயாஜ்யஹஜோஜஸா।
புஷ்ணாஜிவௌஷயீஃஸவா்ா ஸொஜொ ஹூதுவா ரஸாத்மகஃ॥

அஹம்	நான்
ஒஜஸா	பெலத்தினல்
஗ாம	பூமியை
ஆவிஶ்ய	பிரவேசித்து
பூதாநி	பிராணிகளை
யாரயாமி	தரித்துக்கொண்டுமிருக்கிறேன்
ரஸாத்மகஃ*	இரஸஸ்வரூபமான
ஸொஜஃ	சந்திரனுக

* (ரா) அமிருத ரஸ சுவரூபியான.

பூத்வா	இருந்துகொண்டு
ஸர்வா:	சகலமான
ஓஷதீ:	பயிர்களை
புஷ்ணாமி ச	போஷித்துக்கொண்டு மிருக்கிறேன்.

நான் பெலத்தினால் பூமியைப் (பூமியில்) பிரவேசித்து, பிராணிகளை தரித்து (சுமந்து அல்லது தாங்கி) க்கொண்டிருக்கிறேன். இரஸசுவரூபமான சந்திரனாக விருந்துகொண்டு சகலமான பயிர்களைப் போஷித்துக்கொண்டு மிருக்கிறேன்.

(ஶா°) பிராணிகளை தரிக்கிறே னென்றதினால் பிராணிகள் வசிக்கிறபூமியை சமுத்திரத்தில் அழுந்திப் போகாமலும் பிளந்துபோகாமலும் தரிக்கிறேன் என்றும், சந்திரகிரணங்களால் பயிர்கள் விருத்தி யாகிறபடியால், சந்திர சுவரூபமாயிருந்து நான் விருத்தி செய்கிறேன் என்றும் கொள்ளவேண்டியது. (௧௩)

---

௧௪. அஹம் வைஶ்வாநரோ பூத்வா ப்ராணிநாம் தேஹமாஶ்ரித:|
ப்ராணாபாநஸமாயுக்த: பசாம்யந்நம் சதுர்விதம்||

அஹம்	நான்
ப்ராணிநாம்	பிராணிகளுடைய
தேஹம்	தேகத்தை
ஆஶ்ரித:	ஆசிரயித்தவனாய்
வைஶ்வாநர:	அக்கினியாக
பூத்வா	இருந்துகொண்டு
ப்ராணாபாநஸமாயுக்த:	(அக்கினியை ஜுவலிக்கச் செய்கிற) பிராணாபான வாயுக்களுடன் கூடியவனாய்
சதுர்விதம்*	நான்குவிதமான
அந்நம்†	அன்னத்தை
பசாமி	பக்குவம்செய்கிறேன்.

---

*-† (ஶா°)(ஶ்ரீ)(ம,வி) ௧. பக்ஷ்யம் (ரா) காத்யம் } பற்களினால் கடித்துச்சாப்பிடுகிற வஸ்துக்கள். (காய்கிழங்குமுதலியன.)

(ஶா°)(ஶ்ரீ)(ம,வி) ௨. போஜ்யம் (ரா) சோஷ்யம் } பற்களினால் கடிக்கவேண்டியதில்லாது நாக்கினால் மென்று விழுங்கும் வஸ்துக்கள். (அன்னம் முதலியன.)

(ஶா°)(ஶ்ரீ)(ரா) (ம,வி) ௩. லேஹ்யம் } நாக்கினால் தடவி அல்லது நக்கி விழுங்கத் தக்க வஸ்துக்கள். (துவையல் முதலியன.)

நான் பிராணிகளுடைய தேகத்தை ஆசிரயித்து, அக்கினியாக விருந்துகொண்டு அக்கினியை ஜ்வலிக்கச்செய்கிற பிராணபானவாயுக்களுடன் கூடியவனாய் நான்குவிதமான அந்நத்தைப் பக்குவம் செய்கிறேன். (ஜீர்ணம் செய்விக்கிறேன்.) * (௧௪)

---

௧௫. 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌸𑍍𑌯 𑌚𑌾𑌹𑌂 𑌹𑍃𑌦𑌿 𑌸𑌨𑍍𑌨𑌿𑌵𑌿𑌷𑍍𑌟𑍋 𑌮𑌤𑍍𑌤𑌃 𑌸𑍍𑌮𑍃𑌤𑌿𑌰𑍍𑌜𑍍𑌞𑌾𑌨𑌮𑌪𑍋𑌹𑌨𑌂 𑌚 ।
𑌵𑍇𑌦𑍈𑌶𑍍𑌚 𑌸𑌰𑍍𑌵𑍈𑌰𑌹𑌮𑍇𑌵 𑌵𑍇𑌦𑍍𑌯𑍋 𑌵𑍇𑌦𑌾𑌨𑍍𑌤𑌕𑍃𑌦𑍍𑌵𑍇𑌦𑌵𑌿𑌦𑍇𑌵 𑌚𑌾𑌹𑌮𑍍 ॥

𑌸𑌰𑍍𑌵𑌸𑍍𑌯 — சகலப்பிராணிகளுடையவும்
𑌹𑍃𑌦𑌿 — இருதயத்தில்
𑌅𑌹𑌂 — நான்
𑌸𑌨𑍍𑌨𑌿𑌵𑌿𑌷𑍍𑌟𑌃 — அந்தரியாமிரூபமாயிருக்கிறேன்
𑌮𑌤𑍍𑌤𑌃 — என்னாலேயே
𑌸𑍍𑌮𑍃𑌤𑌿𑌃 — நினைவும்
𑌜𑍍𑌞𑌾𑌨𑌂 — அறிவும்
𑌅𑌪𑍋𑌹𑌨𑌂 𑌚 — மறதியும்
(𑌸𑌂𑌭𑌵𑌨𑍍𑌤𑌿) — உண்டாகின்றன
𑌸𑌰𑍍𑌵𑍈𑌃 — சகலமான
𑌵𑍇𑌦𑍈𑌶𑍍𑌚 — வேதங்களினாலேயும்
𑌵𑍇𑌦𑍍𑌯𑌃 — அறியத்தகுந்தவன்
𑌅𑌹𑌮𑍇𑌵 — நானே
𑌵𑍇𑌦𑌵𑌿𑌤𑍍 — வேதார்த்தங்களையறிந்தவனும்
𑌵𑍇𑌦𑌾𑌨𑍍𑌤𑌕𑍃𑌤𑍍 † — வேதாந்தசம்பிரதாயத்தைச்செய்தகுருவும்
𑌅𑌹𑌮𑍇𑌵 — நானே.

சகலப் பிராணிகளுடையவும் ஹிருதயத்தில் நான் அந்தரியாமியாயிருக்கிறேன். என்னாலேயே (அந்தப் பிராணிகளுக்கு) நினைவு அறிவு மறதி இவை யுண்டாகின்றன. சகலமான வேதங்களினாலேயும் அறியத்தகுந்தவன் நானே. வேதார்த்தங்களை யறிந்தவனும் வேதாந்த சம்பிரதாயத்தைச் செய்தகுருவும் நானே.

(ஶா) (ஶ்ரீ) ச. 𑌚𑍋𑌷𑍍𑌯𑌂 }
(ரா)(ஶ்ரீ,வி) 𑌲𑍇𑌹𑍍𑌯𑌂 } வாயினுல் உறிஞ்சி சாப்பிடத்தக்க வஸ்துக்கள். (பழ இரஸம் முதலியன.)

* (ஶ்வா) 𑌅𑌯𑌮𑌗𑍍𑌨𑌿𑌰𑍍𑌵𑍈𑌶𑍍𑌵𑌾𑌨𑌰𑍋 𑌯𑍋𑌽𑌯𑌮𑌨𑍍𑌤𑌃𑌪𑍁𑌰𑍁𑌷𑍇 𑌯𑍇𑌨𑍇𑌦𑌮𑌨𑍍𑌨𑌂 𑌪𑌚𑍍𑌯𑌤𑍇 𑌯𑌦𑌿𑌦𑌮𑌦𑍍𑌯𑌤𑍇 । 𑌤𑌸𑍍𑌯𑍈𑌷 𑌘𑍋𑌷𑍋 𑌭𑌵𑌤𑌿 𑌯𑌮𑍇𑌤𑌤𑍍𑌕𑌰𑍍𑌣𑌾𑌵𑌪𑌿𑌧𑌾𑌯 𑌶𑍃𑌣𑍋𑌤𑌿 । 𑌸 𑌯𑌦𑍋𑌤𑍍𑌕𑍍𑌰𑌮𑌿𑌷𑍍𑌯𑌨𑍍𑌭𑌵𑌤𑌿 𑌨𑍈𑌨𑌂 𑌘𑍋𑌷𑌂 𑌶𑍃𑌣𑍋𑌤𑌿" ப்ரு-௭,௯.

† (ஶ்ரீ,வி) வேதவியாசருபமாயிருந்து பிரம்மசூத்திரங்களைச் செய்தவரும்.

(ஸ) சகலப்பிராணிகளுடைய, ஹ்ருதி = புத்தியில், அஹம் = நான் ஆத்மாவாக, ஸந்நிவிஷ்ட: = இருக்கிறேன்.

(ரா) முந்தியசுலோகத்தில் சொன்ன சூரியன் சந்திரன் அக்கினி இவர்களுடையவும் சகலப்பிராணிகளுடையவும் இருதயத்தில், ஸந்நிவிஷ்ட: = நியாமகனாகவிருக்கிறேன். இந்த அர்த்தமானது "அந்த:ப்ரவிஷ்ட: ஶாஸ்தா ஜநாநாம்" முதலிய சுருதி வாக்கியங்களினாலும், "ஶாஸ்தாவிஷ்ணுரஶேஷஸ்ய" முதலிய ஸ்மிருதி வாக்கியங்களாலும் சொல்லப்படுகிறது. ஆகையால், நான் நினைவு ஞானம் மறதி இவைகளை யுண்டுபண்ணுகிறேன். முன் அநுபவித்தவைகளை ஞாபகத்துக்குக் கொண்டுவருவது நினைவு - வஸ்துக்களின் சுவரூபத்தை எதார்த்தமா யறிவது ஞானம். கொஞ்சகாலத்திற்கு முன் அறியப்பட்ட சங்கதியில் ஞாபகமில்லாதிருப்பது மறதி. வேதங்களினாலே அறியத் தகுந்தவனென்றால், வேதங்களால் சொல்லப்படுகிற வாயு அக்கினி சந்திரன் சூரியன் இந்திரன் முதலியதேவதைகள், என்சரீரமாயும் அவர்களுக்கு நான் சரீரியாயும் இருப்பதால் என்னையே வேதங்கள் சொல்லுகின்றனவென்று தாத்பரியம். வேதாந்தக்ருத் = வேதோக்த கருமங்களைச் செய்கிறவர்களுக்குப் பலனைக் கொடுக்கிறவன், அஹம் = நானே. இந்த அர்த்தமானது "யோயோயாம்யாம்" முதல் "லபதே ச தத: காமாந்" வரையிலுள்ள சுலோகங்களில் சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. மேல் சொல்லப்பட்டிருக்கிறபடி வேதார்த்தங்களை யறிந்தவனும் நானே. (கரு)

கசு. த்வாவிமௌ புருஷௌ லோகே க்ஷரஶ்சாக்ஷர ஏவ ச|
க்ஷர: ஸர்வாணி பூதாநி கூடஸ்தோ(அ)க்ஷர உச்யதே||

லோகே*	உலகத்தில்
க்ஷர:†	க்ஷரனென்றும்
அக்ஷர ஏவ ச	அக்ஷரனென்றும்
த்வௌ	} இவ்விருவகைப் புருஷர்களுண்டு
இமௌ	
புருஷௌ	

---

* (ஸ) சமுசாரத்தில்.

† (ஸ) நாசமடையத்தகுந்த. (ரா) பிரகிருதி சம்பந்தத்திலிருக்கிற அமுக்த ஜீவன். (உ) (ஸ்ரீ,வி) பிரம்மாதி ஜீவகோடிகள்.

ஸவ-ூாணி ஊ-ஞுதாநி	பிரம்மாதிதேகம்முதலாயுள்ள சகல அசேதனங்களும்
க்ஷாஃ	க்ஷரமென்று சொல்லப்படுகின்றன
கூ-ஞுடஷூ:	சேதனன்
அக்ஷாஃ	அக்ஷரனென்று
உவ்ரூதெ	சொல்லப்படுகிறுன்.

உலகத்தில் க்ஷரன் அக்ஷரன் என இருவகைப் புருஷர்களுண்டு. பிரம்மாதிதேகம் முதலாயுள்ள சகல அசேதனங்களும் (ஜடபதார்த்தங்களும்) க்ஷரமென்றும், சேதனன் அக்ஷரனென்றும் சொல்லப்படுகிறுர்கள்.

(ஸ்ரீ) கூடஸ்தனுகிய ஜீவனைத்தான் அக்ஷரனென்று சொல்லியிருக்கிறது. எப்படி என்ருல், கூ-ஞுட = கல்லுகளுடைய இராசிகள் அடங்கியதாகிய மலைபோல, ஸூ: = இருக்கிறவன். என்ருல், தேகமழிந்தாலும் இவன் அசையாமல் மலைபோலிருக்கிறவன் என்பது தாத்பரியம்.

(ஶா) "யஜாஜிதர்மதங்தெஜஃ" (இதின் கஉ - வது சு,) முதல் உபாதியினு லுண்டான ஈசுவரனுகிய நாராயணனுடைய மகிமையின் சுருக்கம் சொல்லப்பட்டது. இப்போது க்ஷராக்ஷர உபாதியிலிருந்து பிரித்து, நிருபாதிகராகவும் கேவலராகவு மிருக்கிற அவருடைய தத்துவ நிச்சயத்தின் பொருட்டு ஆரம்பிக்கப்படுகிறது. இதின் முந்தியும் பிந்தியு முள்ள அத்தியாயங்களின் சமுதாயார்த்தத்தை மூன்று வகுப்புகளாகப் பிரித்து அவைகளி லிரண்டு வகுப்புகள் இவ்விடத்தில் சொல்லப்படுகின்றன. லோகே = ஸம்ஸாரத்தில், க்ஷரஃ = நாசமடையத்தகுந்த வகுப்பென்றும், அக்ஷரஃ = பகவன் மாயாசக்தியான் நாசமடையாத வகுப்பென்று மிரண்டுவிதம். அந்த பகவன் மாயாசக்தி எப்படிப்பட்டதென்ருல், க்ஷரபுருஷனுடைய உற்பத்திக்கு விதையாயும், அநேக சம்சாரிகளான பிராணிகளுடைய காமகருமங்கள் முதலியவைகளின் வாசனை (கருமசேஷம்)களுக்கு ஆசிரயமாயு மிருக்கிறதுதான்.

அந்தப் புருஷர்க ளின்னுர் என்பதை பகவான் சொல்லுகிறுர். விகாரமடையப்பட்ட பூதங்களெல்லாம் க்ஷரமென்று சொல்லப்படுகின்றன. கூ-ஞுடஷூ:—கூ-ஞுட: = இராசி (குப்பல்) போல, ஸூ: = ஸ்யிதஃ = இருக்கப்பட்டவன், அல்லது, கூ-ஞுட: = மாயை, அதில் ஸ்ய: = இருக்கிறவன். ஞானமின்றி ஸம்ஸாரபீஜம் நசிக்காமலிருப்பதினுலே அக்ஷரனென்று சொல்லப்பட்டது.

(ஈா) பிரகிருதி சம்பந்தத்தி லிருக்கிறவன் அமுக்தஜீவன். அவன் க்ஷரனென்று சொல்லப்படுகிறான். பிரகிருதி சம்பந்தத்திலி ருந்து விடுபட்ட விமுக்தஜீவனாகிய கூடஸ்தன் அக்ஷரனென்று சொல்லப்படுகிறான்.

(ஐ) (ஸ்ரீ,வி) பிரம்மாதிஜீவர்கள் க்ஷரம். ஏனென்றால், தேகம் நசிக்கிறபடியினாலே. இலக்ஷ்மி அக்ஷரம். இவள் விகாரமற்றிருப் பதாலும் புருஷனைப்போல சக்தியுடையவளாகையாலும் கூடஸ்த னென்ற புல்லிங்கபதத்தால் சொல்லப்பட்டாள். (கசு)

கஎ. உத்தம: புருஷஸ்த்வந்ய: பரமாத்மேத்யுதாஹ்ருத:
யோ லோகத்ரயமாவிஶ்ய பிபர்த்யவ்யய ஈஶ்வர:॥

அவ்யய:	நாசமற்ற
ஈஶ்வர:*	ஈசுவரனாகிய (எஜமானன்)
ய:	எந்த ஆத்மாவானவர்
லோகத்ரயம்†	மூன்றுலகங்களையும்
ஆவிஶ்ய‡	பிரவேசித்து
பிபர்த்தி§	இரக்ஷிக்கிறாரோ
(ஸ:)	அப்படிப்பட்ட
உத்தம: புருஷ:	பரமபுருஷனானவர்
அந்ய:¶	க்ஷராக்ஷரங்களைப் பார்க்கிலு மன்னியராயும்
பரமாத்மேதி	பரமாத்மாவாயும்
உதாஹ்ருத:	வேதங்களில்சொல்லப்பட்டிருக்கிறார்.

---

* (ஶம்) சர்வக்கியனை நாராயண னென்கிற பொருள் நியாமகனாகிய. (ஈா) நியாமகத்துவமுடையவன்.

† (ஶம்) (ஸ்ரீ,வி) பூலோக புவர்லோக சுவர்லோகங்களிலே. (ஈா) அசேதனம் (ஜடம்) அத்துடன் சேர்ந்திருக்கிற பெத்தஜீவன் முக்தஜீவன் இம்மூவரை யும்.

‡ (ஶம்) தன்னுடைய பெலசக்திகளினாலே பிரவேசித்து.

§ (ஶம்) (ஸ்ரீ,வி) தரிக்கிறாரோ.

¶ (ஈா) க்ஷரனாகிய பெத்தஜீவனையும், அக்ஷரனாகிய முக்தஜீவனையும் காட் டிலும் அந்நியனாயும். (ஶம்) க்ஷராக்ஷரோபாதிகளின் சம்பந்தமற்ற நித்தியசுத்த புத்தமுக்த சுவபாவ முள்ளவர்.

நாசமற்ற ஈசுவரனாகிய எந்த ஆத்மாவானவர் மூன்று (சுவர்க்க மத்திய பாதாளம்) லகங்களிலேயும் பிரவேசித்து இரக்ஷிக்கிறாரோ, அப்படிப்பட்ட பரம புருஷனானவர், க்ஷராக்ஷரங்களைப் பார்க்கிலும் அந்நியராயும் பரமாத்மாவாயும் வேதங்களால் சொல்லப்பட்டிருக்கிறார். (கஎ)

கஅ. 𑌯𑌸𑍍𑌮𑌾𑌤𑍍𑌕𑍍𑌷𑌰𑌮𑌤𑍀𑌤𑍋𑌹𑌮𑌕𑍍𑌷𑌰𑌾𑌦𑌪𑌿 𑌚𑍋𑌤𑍍𑌤𑌮𑌃।
𑌅𑌤𑍋𑌸𑍍𑌮𑌿 𑌲𑍋𑌕𑍇 𑌵𑍇𑌦𑍇 𑌚 𑌪𑍍𑌰𑌥𑌿𑌤𑌃 𑌪𑍁𑌰𑍁𑌷𑍋𑌤𑍍𑌤𑌮𑌃॥

𑌅𑌹𑌂	நான்
𑌯𑌸𑍍𑌮𑌾𑌤𑍍	எதினாலே
𑌕𑍍𑌷𑌰𑌂*	அசேதனத்தை
𑌅𑌤𑍀𑌤𑌃†	அதிக்கிரமித்தவனாயும்
𑌅𑌕𑍍𑌷𑌰𑌾𑌦𑌪𑌿‡	சேதனத்தைக்காட்டிலும்
𑌉𑌤𑍍𑌤𑌮𑌶𑍍𑌚§	உத்தமனாயுமிருக்கிறேனோ
𑌅𑌤𑌃	அதினாலே
𑌲𑍋𑌕𑍇¶	பிரபஞ்சத்திலேயும்
𑌵𑍇𑌦𑍇	வேதத்திலேயும்
𑌪𑍁𑌰𑍁𑌷𑍋𑌤𑍍𑌤𑌮𑌃 (𑌇𑌤𑌿)	புருஷோத்தமனென்று
𑌪𑍍𑌰𑌥𑌿𑌤𑌃	பிரசித்தியடைந்தவனாய்
𑌅𑌸𑍍𑌮𑌿	இருக்கிறேன்.

நான் எதினாலே, அசேதனத்தை யதிக்கிரமித்தவனாயும் (அசேதனத்தைக்காட்டிலு மந்நியனாயும்) சேதனத்தைக்காட்டிலும் உத்தமனாயுமிருக்கிறேனோ, அதினாலே, பிரபஞ்சத்திலேயும் வேதத்திலேயும் புருஷோத்தமனென்று பிரசித்தியடைந்தவனா யிருக்கிறேன். ()

க௯. 𑌯𑍋 𑌮𑌾𑌮𑍇𑌵𑌮𑌸𑌂𑌮𑍂𑌢𑍋 𑌜𑌾𑌨𑌾𑌤𑌿 𑌪𑍁𑌰𑍁𑌷𑍋𑌤𑍍𑌤𑌮𑌂।
𑌸 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌵𑌿𑌦𑍍𑌭𑌜𑌤𑌿 𑌮𑌾𑌂 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌭𑌾𑌵𑍇𑌨 𑌭𑌾𑌰𑌤॥

---

* (ஶா) அசுவத்தமென்று முன்சொல்லப்பட்டிருக்கிற ஸம்ஸாரமாயாவிருக்ஷத்தை.

† (ஸ்ரீ,வி) க்ஷராக்ஷரங்களை அதிக்கிரமித்தவனாயும்.

‡ - § (ஶா) ஸம்ஸார விருக்ஷத்திற்கு மூலமாயிருக்கிற மாயையைக்காட்டிலும் மேலாயிருப்பவன்.

¶ (ஶா) பிரபஞ்சத்திலே ஜனங்களாலேயும், காவியாதிகளில் கவிகளாலேயும். (ரா) (ஸ்ரீ,வி) ஸ்மிருதியிலேயும்.

ஹெஹாரத	ஓ! பாரதவம்சத்திலுதித்தவனே!
யஃ	எவன்
அஸம்மூ-ஷஃ*	நிச்சயஞானத்தோடுகூடியவனுய்
ஏவம்	முன்சொன்னவிதமாய்
மாம்	என்னை
புருஷோத்தமம்	புருஷோத்தமனுக
ஜாநாதி	அறிகிருனே
ஸஃ	அவன்
ஸர்வவித்	சர்வக்கியன் (எல்லாவற்றையுமறிந்தவன்)
மாம்	என்னை
ஸர்வபாவேந†	சகலவிதத்திலுலேயும்
பஜதி	ஆராதிக்கிருன்.

ஓ! பாரதவம்சத்தி லுதித்தவனே! எவன் நிச்சயஞானத்தோடு முன்சொன்ன விதமாய் என்னைப் புருஷோத்தமனுக அறிகிருனே, அவன் சர்வக்கியன் (சகலமும் தெரிந்தவன்). என்னை சகலவிதத்தி லுலேயும் ஆராதிக்கிருன்.

(ஸம்) எவன் முன்சொன்னவிதமாக என்னைப் புருஷோத்தமனென்று, அஸம்மூ-ஷஃ=மோகத்தை விட்டவனுய், ஜாநாதி=என்னையே தானென்று அறிகிருனே, அவன் சர்வக்கியன். அவனென்னை, ஸர்வபாவேந = சகலத்திற்கும் ஆத்மாவாக, பஜதி = தியானிக்கிருன்.

(ரா) ஜாநாதி = என்னைப் புருஷோத்தமனென்றும் நாசமற்றவனென்றும் க்ஷராக்ஷரங்களைவிட அந்நியனென்றும் பிரபஞ்சத்தில் வியாபித்திருக்கிறவனென்றும் அதைத் தரிக்கிறவனென்றும் ஈசுவரனென்றும் எவன் அறிகிருனே, அவன், ஸர்வவித் = சகலத்தையுமறிந்தவன். என்ருல், என்னை அடைவதற்குள்ள சகல உபாயங்களையும் அறிந்தவன். ஸர்வபாவேநபஜதி=என்னை யடையவேண்டியதற்கு எந்தெந்த விதமாய் பஜிக்கவேண்டுமோ, அந்தந்தவிதமாய் பஜிக்கிருன். இவ்விமா யறிகிறதிலுலேயும் அறிந்தபடி பஜிக்கிறதிலுலேயும் எனக்கு உண்டாகிற இருவகைப் பிரீதிக்கும் அவன் பாத்திரனுகிருன். (௧௯)

---

* (ஸ்ரீ,வி) சர்வோத்தமத்துவமானது மித்தை (பொய்) என்கிற மோகமில்லாதவன்.

† (ஹா வ) இதின் ௧௮-வது அத்தியாயம் ௬௨-வது சுலோகம் பார்க்க.

௨௦. இதி குஹ்யதமம் ஶாஸ்த்ரமிதமுக்தம் மயாऽநக।

ஏதத்புத்த்வா புத்திமாந்ஸ்யாத் க்ருதக்ருத்யஶ்ச பாரத॥

ஹே பாரத	ஓ! பாரதா!
இதி	இவ்விதமாய்
குஹ்யதமம்	அதிரகசியமான
இதம் ஶாஸ்த்ரம்	இந்த (கீதா) சாஸ்திரமானது
மயா	என்னாலே
உக்தம்	சொல்லப்பட்டது
ஹே அநக	ஓ! விசனமற்றவனே!
ஏதத்	இந்த (சம்பூர்ணமான) சாஸ்திரத்தை
புத்த்வா	அறிந்து
புத்திமாந்*	நல்லஞானத்தை யுடையவனுயும்
க்ருதக்ருத்ய:†	(மோக்ஷத்திற்காக) செய்யவேண்டிய சகலத்தையுஞ் செய்து கொண்டவனுயும்
ஸ்யாத்	ஆவான்.

ஓ! பாரதா! இவ்விதமாக அதிரகசியமான இந்த கீதாசாஸ்திரமானது என்னாலே சொல்லப்பட்டது. ஓ! விசனமற்றவனே! இந்த சம்பூர்ணமான சாஸ்திரத்தை அறிந்தவன் நல்லஞானமுடையவனுயும் மோக்ஷத்திற்காகச் செய்யவேண்டிய சகலத்தையும் செய்துகொண்டவனுயு மாவான். என்ருல், நீ அவ்வித யோக்கியனுவாயென்பதைச் சொல்லவேண்டியதில்லை என்பது தாத்பரியம்.

(ஶா0) இதம் ஶாஸ்த்ரம் = இந்த அத்தியாயமானது. இதில் "யஸ்தம் வேத ஸ வேதவித்" "வேதைஶ்ச ஸர்வைரஹமேவ வேத்ய:" இந்த சுலோகங்களினாலே சகலவேத சாஸ்திரார்த்தங்களும் சொல்லப்பட்டிருப்பதால் இந்த அத்தியாயமே சாஸ்திரமென்று உபசாரமாக சொல்லப்பட்டது. அநக = பாபமற்றவனே! இந்த சாஸ்திரத்தை யறிந்தவன் ஞானியாவான். வேருென்றினுலுமல்ல, க்ருதக்ருத்ய:=பிராமணகுலத்தில் உத்தமனுய்ப் பிறந்தவனுல் செய்துகொள்ளவேண்டிய சகலத்தையும் செய்துகொண்டவனுகவும், ஸ்யாத்= ஆவான். மற்ருெருவிதத்திலுமல்ல. இந்த அர்த்தம் "ஸர்வம் கர்மாகிலம் பார்த" என்கிற சுலோகத்தினுல் சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. இதைத் தெரிந்தவனுடைய ஜன்மம் தான் சிரேஷ்ட மென்ப

* (ஸ்ரீ,வி) அபரோக்ஷஞானியாயும்.

† (ஸ்ரீ,வி) முக்தனுகவும்.

தாக "ஏதத்த்விஜந்மஸாமக்ர்யம் (ஜந்மஸாபல்யம் - என்றும் பாடமுண்டு) ப்ராஹ்மணஸ்ய விசேஷத: । ப்ராப்யைதத்க்ருதக்ருத்யோ ஹி த்விஜோ பவதி நாந்யதா ॥" என்கிற சுலோகத்தில் (மநுஸ்ம்ருதி அத்-௧௨, ௯௩) மநுவும் சொல்லியிருக்கிறார். நீ இவைகளை யெல்லாம் என்னால் தெரிந்துகொண்டபடியால் கிருதகிருத்தியனாயிருக்கிறாய். (என்றால், செய்யவேண்டியதைச் செய்துகொண்டவனா யிருக்கிறாய்.)

(௱) இந்தப்படி நான் (கிருஷ்ணபகவான்) புருஷோத்தமனென்று சொல்லுகிறதும் இரகசியங்களிலெல்லா மதிரகசியமானதுமாகிய இந்த சாஸ்திரமானது நீ பாபமற்ற யோக்கியனென்று தெரிந்து என்னாலுனக்குச் சொல்லப்பட்டது. இதையறிந்தவன் ஞானியாவான். என்றால், என்னை யடையவேண்டுமென்கிற இச்சையுள்ளவன் அவ்விதமாயடைவதற்கு வேண்டிய சகல சாஸ்திரங்களினாலுண்டான ஞானத்தை யடைந்தவனாகிறான் - க்ருதக்ருத்யஶ்ச = செய்துகொள்ளவேண்டிய சகலத்தையும் செய்துகொண்டவனாகவு மாகிறான். (௨௰)

ஓம் தத்ஸதிதி ஸ்ரீ பகவத்கீதாஸூபநிஷத்ஸு ப்ரஹ்மவித்யாயாம்

யோகசாஸ்த்ரே ஸ்ரீக்ருஷ்ணார்ஜுந ஸம்வாதே

புருஷோத்தமப்ராப்தி யோகோநாம

பஞ்சதசோऽத்யாய:.

ஸ்ரீக்ருஷ்ணாய பரப்ரஹ்மணே நம:.

புருஷோத்தமப் பிராப்தியோகமென்கிற

பதினைந்தாவது அத்தியாயம்

முற்றிற்று.

श्रीरस्तु.

षोडशोऽध्यायः.

பதினாறாவது அத்தியாயம்.

श्रीभगवानुवाच.

க. अभयं सत्त्वसंशुद्धिर्ज्ञानयोगव्यवस्थितिः।
दानं दमश्च यज्ञश्च स्वाध्यायस्तप आर्जवम्॥

உ. अहिंसा सत्यमक्रोधस्त्यागः शान्तिरपैशुनम्।
दया भूतेष्वलोलुप्त्वं मार्दवं ह्रीरचापलम्॥

௩. तेजः क्षमा धृतिः शौचमद्रोहो नातिमानिता।
भवन्ति सम्पदं दैवीमभिजातस्य भारत॥

अभयं *	பயமின்மை
सत्त्वसंशुद्धिः †	மனநிர்மலம் அல்லது பிரசன்னமாயிருத்தல்
ज्ञानयोगव्यवस्थितिः ‡	ஆத்மஞான உபாயத்தை ஆராய்ந்து அந்த ஞானநிஷ்டையி லிருத்தல்
दानं §	தானஞ்செய்தல்

---

* (ரா) இஷ்டமான வஸ்து நஷ்டமாவதற்கும் அநிஷ்ட முண்டாவதற்கும் ஏதுகாணப்படுகையிலுண்டாகிற துக்கம் பயம், அதில்லாமை. (மீ,வி) தன்னாலாவது பிறராலாவது தனக்குபயமுண்டாகாமலிருப்பது. "यस्मान्नोद्विजते लोकः" (கஉ- வது அத்தி, கரு - வது சுலோகம்,) பார்க்க.

† (ஶம்) வியவகாரங்களில் வஞ்சனை மோசம் பொய் இவைகளில்லாமலிருக்கிற மனசுத்தி. (ரா) இரஜஸ் தமோகுணங்களின் காரியங்களை அந்தக்கரணத்தில் சேர்க்காமலிருக்கும் சுத்தி.

‡ (ஶம்) சாஸ்திரங்களினாலும் ஆசாரியோபதேசத்தினாலும் ஆத்மாமுதலிய பதார்த்தங்களுடைய தத்துவங்களை அறிவதுஞானம்; அப்படி யறிந்தஞானத்தை விஷயங்களிலிருந்து இழுத்து ஏகாக்ரமனமாகத் தன்னுடைய ஆத்மாவை அறிகிறவிஷயத்தில் உபயோகிப்பதுயோகம்; இந்த ஞானம் யோகம் இவைகளில் ஸ்திரமான நிஷ்டைதான் வியவஸ்திதி; இதுதான் தெய்வசம்பத்து. இந்த சம்பத்தை யடைந்தவர்களுடைய சுவபாவம்தான் சாத்துவிக சுவபாவம். (ரா) பிரகிருதிவிமுக்தாத்ம சுவரூபத்திலேயே நிலைத்திருப்பது. (மீ,வி) ஞானோபாயத்தில் நிஷ்டையடைவது.

§ (ஶம்) (ஶ்ரீ) சக்திக்குத்தக்கபடி அன்னவஸ்திராதிகளை தானம்செய்வது. (ரா) ஞாயமாய் சம்பாதித்த திரவியத்தை சத்பாத்திரத்தில் கொடுப்பது.

தம:*	வெளியிந்திரியங்களையடக்குதல்
யஜ்ஞ:†	தரிசபூர்ணமாசாதியக்கியஞ்செய்தல்
ஸ்வாத்யாய:‡	பிரம்மயக்கியமுதலியஜபயக்கியஞ்செய்தல்
தப:§	அடுத்த அத்தியாயத்தில்சொல்லப்போகிறமூன்றுவித தபஸுசெய்தல்.
ஆர்ஜவம்¶	நேர்மை
அஹிம்ஸா	பிறருக்குத்துன்பஞ்செய்யாமை
ஸத்யம்‖	பொய்யின்மை (உண்மை)
அக்ரோத:+	கோபமின்மை
த்யாக:÷	கொடை

---

* (ரா) மனசை விஷயங்களிலிருந்து நிவர்த்திப்பது. (ஸ்ரீ,வி) மனோநிக்ரஹத்தமன்றியிலிருப்பது.

† (ஶா) வேதங்களில் சொல்லப்பட்ட அக்கினிஹோத்திராதிகளையும் ஸ்மிருதியில் சொல்லப்பட்ட தேவபிதுருயக்கியாதிகளையுஞ்செய்தல். (ரா) பலாபேக்ஷையன்றி பகவதாராதனரூபமாய் யக்கியங்கள்செய்வது. (ஸ்ரீ,வி) தேவபிதுருயக்கியங்கள் அல்லது ஜோதிஷ்டோமாதி யக்கியங்கள் செய்வது.

‡ (ஶா) இருக்வேதாதி அத்தியயனம். (ரா) சகலவேதங்களும், சகல ஜகத்தையும் விபூதியாயுடைத்தாயிருக்கிற பகவானுடைய ஆராதனப் பிரகாரத்தைச் சொல்லுகிறதாகத் தெரிந்துகொள்ளும் பொருட்டு வேதாத்தியயனம் செய்வது. (ஸ்ரீ,வி) வேதாத்தியயனம்.

§ (ரா) பகவானுக்குப் பிரீதியையுண்டாக்கப்பட்ட கிருச்சிர சாந்திராயண விரதங்கள் துவாதசி உபவாசம்முதலியவைகளை யனுஷ்டித்தல். (ஸ்ரீ,வி) பிரம்மசாரிவிரதம் முதலியன.

¶ (ரா) (ஸ்ரீ,வி) மனசு வாக்கு தேகம் இவைகளுடைய செய்கைகளை ஒரேவிதமாய் செய்துகொள்ளுதல்.

‖ (ஶா) பொய்யின்மையும் பிறருக்கு அப்பிரியமின்மையும். (ரா) கண்டபடி கண்டபடி ஹிதமாய்ச் சொல்லும் வாக்கியம்.

\+ (ஶா) துன்பப்படுத்தப்பட்டதினு லுண்டாகும் கோபத்தை யடக்குதல். (ரா) பிறரால் ஹிம்சிக்கப்பட்டாலும் மனசு விகாரமடையாமலிருப்பது. (ஸ்ரீ) அடிக்கப்பட்டாலும் மனங்கலங்காமலிருப்பது. (ஸ்ரீ,வி) பிறரை ஹிம்சிக்கமனதி லுண்டாகும் துடிதுடிப்பைவிட்டிருப்பது.

÷ (ஶா) சந்நியாசம். முன்னுலேயே தானம் என்கிறபதம் வந்திருப்பதால், இதற்கு சந்நியாசமென்று அர்த்தம் செய்யப்பட்டது. (ரா) ஆத்மாவினுடைய ஹிதத்திற்கு விரோதமானவஸ்துக்களைக் கிரகிக்காமலிருப்பது.

ஶாந்தி:*	மனதையடக்குதல்
அபைஶுநம்†	கோட்சொல்லாமை
பூதேஷு	பிராணிகளிடத்திலே
தயா‡	தயவாயிருத்தல்
அலோலுப்த்வம்§	விஷயங்களிலாசையற்றிருத்தல்
மார்தவம்¶	குரூரமற்றதன்மை
ஹ்ரீ:‖	வெட்கம்
அசாபலம்+	சபலமின்மை
தேஜ:×	பெருந்தன்மை
க்ஷமா$	பொறுமை

* (ரா) விஷயங்களிலிருக்கிற இந்திரியங்களை இழுத்து சுவாதீனம் செய்து கொள்ளுவது. (ஸ்ரீ) சித்தசமாதானம். (மீ,வி) பகவன் நிஷ்டை.

† (ஶம்) ஒருவனுடைய குணதோஷங்களை வெளியிடாமை. (ஸ்ரீ) காணாத விடத்தில் பிறனை தூஷிக்காமை. (ரா) ஜனங்களுக்கு அநர்த்தத்தை யுண்டாக்கத் தக்க வார்த்தைகளைச் சொல்லாமலிருத்தல்.

‡ (ஶம்) (ஸ்ரீ) (ரா) விசனமடைந்திருக்கிறவனிடத்தில் தயவாயிருத்தல். (மீ,வி) பிறருக்கு அநுகூலஞ்செய்வது, அல்லது பிறர்துக்கத்தை சகியாமை.

§ (ஸ்ரீ) (ரா) அலோலுப்த்வம் - என்றுபாடம். அலோலுபத்வம் - என்று சொல்லவேண்டியது. ஆனால் ரிஷியினால் சொல்லப்பட்டதாகையால், ப - என்கிற அக்ஷரத்திலுள்ள, அகாரம் குறைந்து, அலோலுப்த்வம் - என்றுவந்தது. இதின் அர்த்தம் அந்வயத்தில் சொன்னதுதான். (ஶம்) இந்திரியங்கள் விஷயங்களை சமீபத்திலுடைத்தாயிருக்கையிலும் விகாரமடையாதிருப்பது. (என்றால், மோகத்தையுண்டாக்கக் கூடியவஸ்துக்கள் சமீபத்திலிருக்கையிலும் கூட மனது சலிக்காமலிருப்பது.)

¶ (ரா) சாதுஜன சங்கத்திற்கு யோக்கியமாயிருத்தல். (மீ,வி) தன்னைத் துன்பப்படுத்தினவனிடத்திலும் விரோதமற்றிருத்தல்.

‖ (ஸ்ரீ) (ரா) (மீ,வி) செய்யக்கூடாதகாரியத்தைச் செய்வதில் இலச்சை அல்லது வெட்கம்.

\+ (ஶம்) (ஸ்ரீ) பிரயோஜனமற்ற காரியங்களைச் செய்யாமலிருத்தல். (ரா) ஆசையையுண்டாக்கும் வஸ்து எதிரிலிருந்தாலும் அதிலாசையற்றிருத்தல். (மீ,வி) உறுதி.

× (ரா) (மீ,வி) அயோக்கியர்களா லவமதிக்கப்படாமலிருத்தல்.

$ (ஶம்) அடிக்கப்பட்டாலும் துன்பம்செய்யப்பட்டாலும் மனசில் துடிப்பு அல்லது விகாரமடையாமலிருத்தல். (ரா) பிறரால் துன்பம் செய்யப்பட்டாலும் மனம் கலங்காமலிருத்தல். (ஐ) அபகாரம் செய்தவனிடத்தில் கோபமும் பிர

கஅ. अहङ्कारं बलं दर्पं कामं क्रोधं च संश्रिताः।
मामात्मपरदेहेषु प्रद्विषन्तोऽभ्यसूयकाः॥

ககூ. तानहं द्विषतः क्रूरान्संसारेषु नराधमान्।
क्षिपाम्यजस्रमशुभानासुरीष्वेव योनिषु॥

आत्मसम्भाविताः	தற்புகழுடையவர்களாயும்
स्तब्धाः*	வணக்கமற்றவர்களாயும்
धनमानमदान्विताः†	பொருளினாலுண்டான கர்வம் மதம் இவைகளுடன் கூடினவர்களாயும்
अहङ्कारं	அகங்காரத்தையும்
बलं	பெலத்தையும்
दर्पं‡	அகந்தை அல்லது இறுமாப்பையும்
कामं	ஆசையையும்
क्रोधं	கோபத்தையும்
संश्रिताः	ஆசிரயித்தவர்களாயும்
आत्मपरदेहेषु§	தம்முடையவும் பிறருடையவும் தேகங்களிலேயிருக்கிற
मां¶	என்னை
प्रद्विषन्तः‖	துவேஷிக்கிறவர்களாயும்

* (ரா) தமக்கு யாதொரு விஷயத்திலும் குறைவில்லை யென்று எண்ணுகிறவர்கள்.

† (ரா) தனத்தினாலும் வித்தையினாலும் உயர்குலத்தினாலும் உண்டான மதம் அகங்காரம் அல்லது கர்வமுடையவர்கள்.

‡ (ரா) எனக்குச்சமானமானவனில்லை யென்று நினைப்பது.

§ - ¶ - ‖ (ஸ்ரீ) தம்முடைய (என்னைத் துவேஷிக்கிறவர்களுடைய) ஆத்மாவும் அந்நியனுடைய ஆத்மாவும் சித் சுவரூபமாகிய நானே யாகையால், தம்மைத் துவேஷித்தாலும் பிறனைத் துவேஷித்தாலும் என்னைத் துவேஷித்தவர்களாகிறார்கள். மேலும் வேதோக்தமான யக்ஞியத்தில் பசுஹிம்சைதோஷமில்லாவிட்டாலும் வேதவிரோதமான யக்ஞியத்தில் செய்யும் பசுஹிம்சை தோஷமே. அத்துஹிம்சையானது பசுரூபமான என்னை ஹிம்சித்ததாகிறது. ஆகையால், அவன் துவேஷியாகிறான். (ரா) சகல வஸ்துக்களிலுமிருக்கிற என்னை, குதர்க்கம் செய்து, நானில்லை நான் சர்வவியாபியல்ல சர்வசக்தியுள்ளவனல்ல என்று தூஷிக்கிறவர்கள்.

‖ (மூ) என் ஆக்ஞையை உல்லங்கனம் செய்வதினால் விரோதிகளாகிறார்கள். (ஸ்ரீ,வி) பகவானொருவரிருப்பதும் அவர் நியாமகரென்பதும் கிடையாது நான் செய்யுமிந்தக்காரியத்தைத் தடுக்கட்டும், அல்லது இன்னகாரியத்தை செய்யட்டுமென்று சொல்வதுதான் துவேஷம்.

𑌅𑌭𑍍𑌯𑌸𑍂𑌯𑌕𑌾𑌃*	அவதூறுசெய்கிறவர்களாயுமிருக்கிற
𑌤𑍇	அவர்கள்
𑌦𑌮𑍍𑌭𑍇𑌨 †	டம்பத்தினுல்
𑌅𑌵𑌿𑌧𑌿𑌪𑍂𑌰𑍍𑌵𑌕𑌂	வேதவிதிப்படியல்லாமல்
𑌨𑌾𑌮𑌯𑌜𑍍𑌞𑍈𑌃 𑌯𑌜𑌨𑍍𑌤𑍇 ‡	பெயருக்குமாத்திர யெக்கியமென்கிற கிரியைகளைச் செய்கிறுர்கள்
𑌦𑍍𑌵𑌿𑌷𑌤𑌃	துவேஷமுடையவர்களாயும்
𑌕𑍍𑌰𑍂𑌰𑌾𑌨𑍍	குரூரசுவபாவமுள்ளவர்களாயும்
𑌅𑌶𑍁𑌭𑌾𑌨𑍍	அசுத்தமானவர்களாயும்
𑌨𑌰𑌾𑌧𑌮𑌾𑌨𑍍	மனிதரில்கடையோர்களாயுமிருக்கிற
𑌤𑌾𑌨𑍍	அப்படிப்பட்டவர்களை
𑌸𑌂𑌸𑌾𑌰𑍇𑌷𑍁	ஜனனமரணமார்க்கங்களிலே
𑌆𑌸𑍁𑌰𑍀𑌷𑍁 𑌯𑍋𑌨𑌿𑌷𑍍𑌵𑍇𑌵 §	அசுரயோநிகளிலேயே
𑌅𑌜𑌸𑍍𑌰𑌂	எப்பவும்
𑌅𑌹𑌂	நான்
𑌕𑍍𑌷𑌿𑌪𑌾𑌮𑌿	எறிகிறேன் (ஜனிப்பிக்கிறேன்).

தற்புகமுடையவர்களாயும், வணக்கமற்றவர்களாயும், பொருளினுலுண்டான கர்வம் மதம் இவைகளுடன் கூடினவர்களாயும், அகங்காரம் பலம் இறுமாப்பு ஆசை கோபம் இவைகளை ஆசிரயித்தவர்களாயும், தன்னுடையவும் பிறருடையவும் தேகத்திலே அந்தரியாமியா யிருக்கிற (பரமாத்மாவாகிய) என்னைத் துவேஷிக்கிறவர்களாயும், (என்னை) அவதூறு செய்கிறவர்களாயு மிருக்கிற அவர்கள் டம்பத்தினுல் வேதவிதிப்படி யல்லாத பெயருக்குமாத்திர யெக்கியமென்கிற கிரியைகளைச் செய்கிறுர்கள். துவேஷ முடையவர்களாயும், குரூரசுவபாவ முள்ளவர்களாயும், அசுத்தமானவர்களாயும், மனிதரில் கடையோராயு மிருக்கிற அவர்களை ஜனனமரண மா

---

* (ஸ்ரீ) சன்மார்க்கத்திலிருக்கிற பெரியோர்களிடத்தில் தோஷஞ்சொல்லுகிறவர்கள். (ஸ்ரீ,வி) சுவாமியேயில்லை என்று வாதிக்கும் வாதமாகிய அசூயையுள்ளவர்கள். (ரா) (மூ) அசூயைப்படுகிறவர்கள்.

† (ஸ்ரீ,வி) தான் எல்லாரைப்பார்க்கிலும் சிரேஷ்டனென்று காட்டிக்கொள்ளும் பொருட்டு.

‡ (ரா) யக்கியம் செய்தானென்கிற பெயர் உண்டாகும் பொருட்டுச் செய்கிற யக்கியங்களினுலே.

§ (ஸ்ரீ) (மூ) குரூரமான புலிமுதலிய ஜன்மங்களில். (ரா) எனக்குப் பிரதிகூலமாயிருக்கிற, அதாவது என்னைத்துவேஷித்துக் கொண்டே யிருக்கிற ஜன்மங்களிலேயே.

ர்க்கங்களில் அசுரயோநிகளிலேயே எப்பவும் நான் ஜனிப்பிக்கிறேன். (௧௬, ௧௯.)

உ௦. ஆஸுரீம் யோநிமாபந்நா மூடா⁴ ஜந்மநி ஜந்மநி ।
மாமப்ராப்யைவ கௌந்தேய ததோ யாந்த்யத⁴மாம் க³திம் ॥

கௌந்தேய	ஓ! குந்திபுத்திரா!
ஜந்மநி ஜந்மநி	ஒவ்வொரு ஜன்மத்திலேயும்
ஆஸுரீம் யோநிம் } *	அசுரசம்பந்தமானபிறவியை
ஆபந்நா:	அடைந்த
மூடா⁴:	மூடர்
மாம்	என்னை
அப்ராப்யைவ	அடையாமலேயே
தத:	அதைக்காட்டிலும்
அத⁴மாம் க³திம் } ‡	நீசமானஜன்மங்களை
யாந்தி	அடைகிறார்கள்.

ஓ! குந்திபுத்திரா! ஒவ்வொரு ஜன்மத்திலேயும் அசுரப்பிறவியை யடைந்த மூடர்கள், என்னை யடையாமலேயே அதைக்காட்டிலும் (அசுர ஜன்மத்தைக்காட்டிலும்) நீசமான (தாழ்ந்த) ஜன்மங்களை யடைகிறார்கள். (உ௦)

உ௧. த்ரிவித⁴ம் நரகஸ்யேத³ம் த்³வாரம் நாஶநமாத்மந: ।
காம: க்ரோத⁴ஸ்ததா² லோப⁴ஸ்தஸ்மாதே³தத்த்ரயம் த்யஜேத் ॥

காம:	காமம் (ஆசை)
க்ரோத⁴:	குரோதம் (கோபம்)
ததா²	அப்படியே
லோப⁴:	உலோபம் (பொருளாசை அல்லது பிறர்பொருளின் ஆசை)

* (ஈா) எனக்குப் பிரதிகூலமான ஜன்மத்தை. ([illegible] ஜன்மத்தை.)

† (ஈா) நான் ஒருவனிருக்கிறேனென்கிற ஞான மில்லாமலே.

‡ (ஸ்ரீ) கிருமி கீடாதிஜன்மங்களை. (மா) கிலேசத்துடனான [illegible]. (ஶ்ரீ,வி) நித்திய நரகத்தை.

𑌤𑍍𑌰𑌿𑌵𑌿𑌧𑌂	மூன்றுவிதமான
𑌇𑌦𑌂	இவைகள்
𑌨𑌰𑌕𑌸𑍍𑌯	நரகத்திற்கு
𑌦𑍍𑌵𑌾𑌰𑌂*	வாசலாயும்
𑌆𑌤𑍍𑌮𑌨𑌃†	தனக்கு
𑌨𑌾𑌶𑌨𑌂‡	நாசத்தைக்கொடுக்க ஏதுவாயுமிருக்கின்றன
𑌤𑌸𑍍𑌮𑌾𑌤𑍍	ஆகையினாலே
𑌏𑌤𑌤𑍍 / 𑌤𑍍𑌰𑌯𑌂	இந்தமூன்றையும்
𑌤𑍍𑌯𑌜𑍇𑌤𑍍	விட்டுவிடவேண்டும்.

ஆசை கோபம் உலோபம் என மூன்றுவிதமான இவைகள் நரகத்திற்கு வாசலாயும், தனக்கு நாசத்தை (கெடுதியை)க்கொடுக்க ஏதுவாயு மிருக்கின்றன. ஆகையா லிந்த மூன்றையும் விட்டுவிட வேண்டும்.

(ஸ்ரீ) (தீ,வி) அசுர சுவபாவத்திற்குள்ள அநேக தோஷங்களில் முக்கியமான மூன்று தோஷங்கள் ஆத்மநாசத்திற்குக் காரணமாகை யால், அவைகளை அவசியம் நீக்கவேண்டுமென்பது இதினால் வெளியிடப்பட்டது. (உக)

உஉ. 𑌏𑌤𑍈𑌰𑍍𑌵𑌿𑌮𑍁𑌕𑍍𑌤𑌃 𑌕𑍌𑌨𑍍𑌤𑍇𑌯 𑌤𑌮𑍋𑌦𑍍𑌵𑌾𑌰𑍈𑌸𑍍𑌤𑍍𑌰𑌿𑌭𑌿𑌰𑍍𑌨𑌰𑌃।
𑌆𑌚𑌰𑌤𑍍𑌯𑌾𑌤𑍍𑌮𑌨𑌃 𑌶𑍍𑌰𑍇𑌯𑌸𑍍𑌤𑌤𑍋 𑌯𑌾𑌤𑌿 𑌪𑌰𑌾𑌂 𑌗𑌤𑌿𑌮𑍍॥

𑌕𑍌𑌨𑍍𑌤𑍇𑌯	ஓ! குந்திபுத்திரா!
𑌤𑌮𑍋𑌦𑍍𑌵𑌾𑌰𑍈𑌃	நரகத்திற்குக் காரணமான
𑌏𑌤𑍈𑌃 / 𑌤𑍍𑌰𑌿𑌭𑌿𑌃	இந்த மூன்றுகளினாலே
𑌵𑌿𑌮𑍁𑌕𑍍𑌤𑌃	விடப்பட்ட
𑌨𑌰𑌃	மனுஷியன்
𑌆𑌤𑍍𑌮𑌨𑌃	தனக்கு
𑌶𑍍𑌰𑍇𑌯𑌃 / 𑌆𑌚𑌰𑌤𑌿 §	நன்மையைச்செய்துகொள்ளுகிறான்

---

* (ஶா) ஏதுவாயும். (தீ,வி) சாதனமாயும்.

† - ‡ (ஶ்ரீ) ஒருபுருஷார்த்தத்திற்கும் யோக்கியமில்லாமல் தன் ஆத்மாவைக் கெடுக்கின்றனவாயும். (ஶா) தன் சுவரூபத்தை யடையாமல் செய்கின்றன. (தீ,வி) அநர்த்தத்தை அடைவிக்கின்றன.

§ (ஶா) என்விஷயமான ஞானத்தை அடைந்து என்னை ஆராதிக்கிறதில் பிரவிருத்திக்கிறான். (தீ,வி) புருஷார்த்த சாதனத்தை அனுஷ்டிக்கிறான்.

தத:	அதினாலே
ஶ்ரேய: பராம் கதிம் } *	மோக்ஷத்தை
யாதி †	அடைகிறான்.

ஓ! குந்திபுத்திரா! நரகத்திற்குக் காரணமான இந்த (காமக்ரோத லோபம்) மூன்றுகளிலிருந்தே விடுபட்ட மனிதன், தனக்கு நன்மையைச் செய்து கொள்ளுகிறான். அதிலிருந்தே மோக்ஷத்தை யடைகிறான். (உஉ)

உ௩. ய: ஶாஸ்த்ரவிதி⁴முத்ஸ்ருஜ்ய வர்த்ததே காமகாரத: ।
ந ஸ ஸித்தி⁴மவாப்நோதி ந ஸுக²ம் ந பராம் க³திம் ॥

ய:	எவன்
ஶாஸ்த்ரவிதிம் ‡	சாஸ்திரோக்தமான கருமத்தை
உத்ஸ்ருஜ்ய	விட்டு
காமகாரத:	மனம்போனபடி
வர்த்ததே	பிரவிருத்திக்கிறானோ (நடக்கிறானோ)
ஸ:	அவன்
ஸித்திம் §	சித்தசுத்தியை
ந அவாப்நோதி	அடைகிறதில்லை
ஸுகம் ¶	சுகத்தை
ந	அடைகிறதில்லை
பராம் கதிம் } ‖	மோக்ஷத்தை
ந	அடைகிறதில்லை.

---

* - † (ஶ்ர) என்னை யடைகிறான்.

‡ (மது) சாஸ்திரத்திலுள்ள விதி நிஷேதங்களை. (ஶ்ர) [illegible] கட்டளையை.

§ (மது) புருஷார்த்தத்திற்கு யோக்யதையை [illegible]. (ஶ்ர) [illegible] பலத்தை. (ஶ்ரீ,வி) புருஷார்த்தத்திற்கு யோக்யதையை.

¶ (மது) (ஶ்ரீ,வி) இந்த உலகசுகத்தை.

‖ (மது) சுவர்க்கத்தையாவது மோக்ஷத்தையாவது.

எவன் சாஸ்திரோக்தமான தருமத்தைவிட்டு சுயேச்சையாய் பிரவிருத்திக்கிறானோ, அவன் தத்துவஞானத்தையாவது சுகத்தையாவது மோக்ஷத்தையாவது அடைகிறதில்லை. (உ௩)

உ௪. தஸ்மாச்சாஸ்த்ரம் ப்ரமாணம் தே கார்யாகார்யவ்யவஸ்திதௌ।
ஜ்ஞாத்வா சாஸ்த்ரவிதாநோக்தம் கர்ம கர்துமிஹார்ஹஸி॥

தஸ்மாத்	ஆகையினாலே
தே	உனக்கு
கார்யாகார்யவ்யவஸ்திதௌ	செய்யத்தகுந்தது செய்யத்தகாதது என்கிற வியவஸ்தையில்
சாஸ்த்ரம்	சாஸ்திரமானது
ப்ரமாணம்	பிரமாணமாயிருக்கிறது
சாஸ்த்ரவிதாநோக்தம்	சாஸ்திரவிதியில் சொல்லப்பட்டதை
ஜ்ஞாத்வா	அறிந்து
இஹ	இந்தஉலகத்தில்
கர்ம	கருமத்தை
கர்தும்	செய்கிறதற்கு
அர்ஹஸி	யோக்கியனாயிருக்கிறாய்.

ஆகையினாலே, உனக்குச் செய்யத்தகுந்தது, செய்யத்தகாதது, என்பதில் (சுருதி ஸ்மிருதி இதிஹாஸ * புராணங்களாகிய) சாஸ்திரமானது பிரமாணமாயிருக்கிறது. சாஸ்திரத்தில் விதிக்கப்பட்டிருக்கிறதை அறிந்து, இந்த உலகத்தில் கருமத்தைச் செய்கிறதற்கு யோக்கியனாயிருக்கிறாய். (இந்த பூலோகத்தில் முமுக்ஷுக்கள் கருமத்தினாலேயே சித்த சுத்தியையும் அதினாலே ஞானத்தையும் அதினாலே மோக்ஷத்தையும் அடையவேண்டியவர்களானதினாலும், நீ கருமாதிகாரியாயிருப்பதினாலும், சாஸ்திரோக்தமான கருமத்தைக் கிரமப்படி செய்யவேண்டிய தென்பது கருத்து). (உ௪)

ஓம் தத்ஸதிதி ஸ்ரீமத்பகவத்கீதாஸூபநிஷத்ஸு ப்ரஹ்மவித்யாயாம்
யோகசாஸ்த்ரே ஸ்ரீக்ருஷ்ணார்ஜுநஸம்வாதே
தைவாஸுரஸம்பத்விபாகயோகோ நாம
ஷோடசோऽத்யாய:।

ஸ்ரீக்ருஷ்ணாய பரப்ரஹ்மணே நம:।

தைவாஸுர ஸம்பத்விபாக யோகமென்கிற
பதினாறுவது அத்தியாயம்
முற்றிற்று.

---

* (வா) இதிஹாஸம், என்பது மகா பாரதம்போலொத்தது.

ஸ்ரீரஸ்து.

ஶ்ரத்தாத்ரயவிபாகயோக:

பதினேழாவது அத்தியாயம்.

அர்ஜுந உவாச.

௧. யே ஶாஸ்த்ரவிதிமுத்ஸ்ருஜ்ய யஜந்தே ஶ்ரத்தயாந்விதா:
தேஷாம் நிஷ்டா து கா க்ருஷ்ண ஸத்த்வமாஹோ ரஜஸ்தம:

அர்ஜுந உவாச	அர்ஜுனன் சொல்லுகிறான்
க்ருஷ்ண	ஓ! கிருஷ்ணா!
யே	எவர்கள்
ஶாஸ்த்ரவிதிம்	சாஸ்திரவிதியை
உத்ஸ்ருஜ்ய	விட்டு
ஶ்ரத்தயா அந்விதா:	சிரத்தையோடுகூடினவர்களாய்
யஜந்தே	(பகவானை) ஆராதிக்கிறார்களோ
தேஷாம்	அவர்களுடைய
நிஷ்டா து	நிலைமையோ
ஸத்த்வம்	சாத்துவிகமா
ரஜ:	இராஜஸமா
ஆஹோ	அல்லது
தம:	தாமஸமா
கா	எப்படிப்பட்டது.

அர்ஜுனன் சொல்லுகிறான்:— ஓ! கிருஷ்ணா! எவர்கள் சாஸ்திர விதியைவிட்டு, சிரத்தை ([illegible]) யோடுகூடினவர்களாய் (பகவானை) ஆராதிக்கிறார்களோ (பூஜிக்கிறார்களோ), அவர்களுடைய (அந்த) நிலைமை (பூஜை) சாத்துவிகமா? இராஜஸமா? அல்லது தாமஸமா? எப்படிப்பட்டது?

(ஸ்ரீ) (ஸ) சாஸ்திரவிதியைத் தெரிந்திருந்தும், அந்த விதியை நிராகரித்து [illegible] சிரத்தையோடு [illegible]. சிரத்தையென்பது ஆஸ்திக்யபுத்தி. ([illegible]) [illegible]. சாஸ்திர விரோதமான ஆராதனை [illegible] பலன்படமாட்டாது. ஆகையால், சாஸ்திரவிதியைத் தெரியாமல் இருந்தபோதிலும் [illegible], [illegible], சிரத்தை

* ([illegible]) [illegible]

மூன்றுவிதமான தென்றும், சாத்துவிகர்கள் தேவதைகளையும், இராஜஸர்கள் யக்ஷராக்ஷஸர்களையும், தாமஸர்கள் பிசாசாதிகளையும், சிரத்தையோடு பூஜிக்கிறார்களென்றும் பின்னால் சொல்லப்போகிற உத்தரம் சாஸ்திரவிதியை நிராகரித்தவன் விஷயத்திற்குப் பொருந்தாது. அசக்தியினாலாவது சோம்பலினாலாவது சாஸ்திரங்களைப் பாராமலும், அல்லது சாஸ்திரார்த்தங்களைத் தெரிந்து கொள்ளாமலும், வம்ச பரம்பரையாய் அனுஷ்டித்துவந்த ஆசாரத்தை (அல்லது சத் சகவாசத்தை)க் கொண்டு, சிரத்தையோடு பூஜாதிகளைச் செய்கிறவன் விஷயமாய்த்தான் இந்தக் கேள்வி யுண்டாயிருக்க வேண்டும். இப்படிப் பட்டவனுடைய சிரத்தையோடு கூடின பூஜையானது, சாத்துவிகமா? அல்லது இராஜஸமா? அல்லது தாமஸமா?; சாத்துவிக மென்றால், இவன் ஞானத்தையடைய அதிகாரியாகிறான்; "நஸஸித்தி மவாப்நோதி நஸுகம் நபராம்கதிம்" (அத் - கசு - சு - உங.) என்றதினால், சாஸ்திரவிதியை விட்டவன் ஞானத்திற்கு அருகனல்ல வென்று ஏற்படுகிறது; இராஜஸம் அல்லது தாமஸமென்றால், இவன் எப்பவும் ஞானாதிகாரியாகிறதில்லை சிரத்தையோடு பகவானைப் பூஜிக்கிறவன் (சாஸ்திரவிதி தெரியாத நிமித்தியத்தினாலே) யாதொரு நன்மையையும் அடையமார்க்க மில்லாவிட்டால், அந்தப் பூஜையானது பிரயோஜனமற்ற தாகிறதே, என்கிற சந்தேகத்தைக்கொண்டு அர்சுனன் கேட்கிறான். (ஸ்ரீ) சிரத்தையின் சுவரூபம் சாத்துவிகமானாலும், அசக்தி அல்லது சோம்பலினால் சாஸ்திரவிதியைத் தெரிந்து கொள்ளாமையோடு கூடின சிரத்தையானது இராஜஸ தாமஸங்களில் சேருமோவென்கிற சந்தேகத்தினால், மூன்றையும் சேர்த்துக் கேட்டதாகக் கொள்ளத்தக்கது.

(ரா) தேவ அசுர சுவபாவங்களைப்பற்றி விவரித்ததினால், மனுஷியன் அடையவேண்டிய தத்துவஞானமும், அதற்குவேண்டிய உபாயமும், சாஸ்திரத்தினாலேயே அறியவேண்டிய தென்பது முந்திய அத்தியாயத்தில் சொல்லப்பட்டது. இந்த அத்தியாயத்தில் சாஸ்திரவிதியைவிட்டுச் செய்யும் யக்யாதி ஆராதனைகள் நிஷ்பலமென்பதும், பலத்தைக் கொடுக்கத்தக்கதும் சாஸ்திரவிதியை அனுசரித்ததுமான ஆராதனை அனுஷ்டிக்கத் தக்கதென்பதும், சாஸ்திரோக்தமானயக்யாதி ஆராதனையுங்கூட குணங்களினால் மூன்றுவிதமானதென்பதும், சாஸ்திரவிதியின் லக்ஷணமும் சொல்லப்படுகின்றன. (இந்தசுலோகத்தின் தாத்பரியமாவது) சாஸ்திரவிதியைவிட்டுச்செய்கிறபூஜை நிஷ்பலமென்பதைத்தெரியாத அர்சுனன், சாஸ்திரோக்தமல்லாதவும் சிரத்தையோடு செய்யப்படுவனவுமாகிய யாகாதி ஆராதனைகளா லுண்டாகிறபலன் சாத்துவிகமா இராஜஸமா அல்லது தாமஸமா என்று கேட்கிறான்.

(௬) (சீ,வி) சதுர்த்த அத்தியாயத்தில் "[illegible]" என்ற சுலோகத்திலும் சொல்லப்பட்ட [illegible] களிப்படி-ப்பட்டவையென்பதும், அவைகளின் [illegible] சொல்லப்பட்டதென்பதும், இந்த அத்தியாயத்தில் சொல்லப்படுகின்றன. (இந்த சுலோகத்திற்கு (௰௦) தாத்பரியமே இங்கு [illegible] பதும்.) (௧)

ஸ்ரீ பகவாநுவாச.

௨. த்ரிவிதா பவதி ச்ரத்தா தேஹிநாம் ஸா ஸ்வபாவஜா |
ஸாத்விகீ ராஜஸீ சைவ தாமஸீ சேதி தாம் ச்ருணு ||

ஸ்ரீ பகவாநுவாச	பகவான் சொல்லுகிறார்
தேஹிநாம்	தேகத்தையுடைய (ஜீவர்கள்) க்கு [illegible]
ஸ்வபாவஜா	பூர்வ [illegible] உண்டான [illegible]
ஸா ச்ரத்தா	(முன் சொன்ன) அந்த ச்ரத்தையானது
ஸாத்விகீ	ஸாத்விகமென்றும்
ராஜஸீ ச	ராஜஸமென்றும்
தாமஸீ இதி	தாமஸமென்றும்
த்ரிவிதா	மூன்று விதமாக
பவதி	இருக்கிறது
தாம்	அதை
ச்ருணு	கேள்.

பகவான் சொல்லுகிறார் [illegible] பூர்வ [illegible] ஸாத்விகம், ராஜஸம் தாமஸமென்று மூன்று விதமாக [illegible]. அதைக்கேள்.

(ஸ்ரீ) சாஸ்திரவிதியை அனுசரிக்காமல் [illegible] ஆசாரத்தை அனுசரிக்க ச்ரத்தையானது [illegible]. ஜீவர்களுடைய பூர்வ [illegible]. [illegible] சாஸ்திர [illegible] பன் [illegible] பூர்வ [illegible] ரே. அதனாலேயும் மூன்று [illegible].

(௰) சாஸ்திரவிரோதமான [illegible] ச்ரத்தைக்கும் அந்த ச்ரத்தையோடு செய்யப்படும் [illegible] யென்பதை மனதில் வைத்துக்கொண்டு, சாஸ்திர [illegible] ச்ரத்தையோடு செய்யப்படுவதான [illegible] னிருப்பது மூன்றுவிதமென்பதைத் தெரிவிக்கும்படி பகவான் சொல்லுகிறார்.

சிரத்தை யென்பது உருசி அல்லது விசுவாசத்துடன் கூடிய பிரவிருத்தி. ஜன்மாந்தர ஸம்ஸ்காரத்தினால், அந்த சிரத்தையானது தேகம் இந்திரியங்கள் அந்தக்கரணம் விஷயங்கள் இவைகளினாலுண்டாக்கப் படுகிறது.

(வ்யா) எவனுடைய பூர்வ கரும ஸம்ஸ்காரம் (கருமசேஷம்) எப்படிப்பட்டதோ, அப்படிப்பட்ட சிரத்தை யவனுக் குண்டாகிறது. எப்படியென்றால், புண்ணிய கரும சேஷமானால் சாத்துவிக சிரத்தையும், பாபகருமசேஷமானால் தாமஸ சிரத்தையும், புண்ணிய பாப மிசிரகரும சேஷமானால் இராஜஸ சிரத்தையுமா யிருக்கும். (உ)

---

௩. 𑌸𑌤𑍍𑌤𑍍𑌵𑌾𑌨𑍁𑌰𑍂𑌪𑌾 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌸𑍍𑌯 𑌶𑍍𑌰𑌦𑍍𑌧𑌾 𑌭𑌵𑌤𑌿 𑌭𑌾𑌰𑌤 ।
𑌶𑍍𑌰𑌦𑍍𑌧𑌾𑌮𑌯𑍋𑌽𑌯𑌂 𑌪𑍁𑌰𑍁𑌷𑍋 𑌯𑍋 𑌯𑌚𑍍𑌛𑍍𑌰𑌦𑍍𑌧𑌃 𑌸 𑌏𑌵 𑌸𑌃 ॥

𑌹𑍇 𑌭𑌾𑌰𑌤	ஓ! அர்ஜுனா!
𑌸𑌰𑍍𑌵𑌸𑍍𑌯	சகலப்பிராணிகளுக்கும்
𑌸𑌤𑍍𑌤𑍍𑌵𑌾𑌨𑍁𑌰𑍂𑌪𑌾	(அவரவர்) அந்தக்கரணத்தை அனுசரித்த
𑌶𑍍𑌰𑌦𑍍𑌧𑌾	சிரத்தையானது
𑌭𑌵𑌤𑌿	உண்டாகிறது
𑌅𑌯𑌂 𑌪𑍁𑌰𑍁𑌷𑌃	இந்தப்புருஷனானவன்
𑌶𑍍𑌰𑌦𑍍𑌧𑌾𑌮𑌯𑌃	சிரத்தையோடுகூடினவன்
𑌯𑌃	எவன்
𑌯𑌚𑍍𑌛𑍍𑌰𑌦𑍍𑌧𑌃	எப்படிப்பட்ட சிரத்தையோடு கூடினவனோ
𑌸𑌃	அவன்
𑌸𑌏𑌵	அப்படிப்பட்டசிரத்தையுடையவனே.

ஓ! அர்ஜுனா! சகலப்பிராணிகளுடைய அந்தக்கரணத்தை யனுசரித்து சிரத்தையானதுண்டாகிறது. இந்த (சிரத்தையோடு பூஜிக்கிற சமுசாரியான ஜீவன்)ப் புருஷனானவன் சிரத்தையையே சுவரூபமாக உடையவன். எவன் எப்படிப்பட்ட சிரத்தையோடு கூடினவனோ, அவன் அப்படிப்பட்ட சிரத்தையை யுடையவனே. (என்னவென்றால், எவன் எவ்விதப்பூஜையில் சிரத்தை வைக்கிறானோ, அவனை அவ்வித சிரத்தையுடையவனாக அறியவேண்டிய தென்பது தாத்பரியம். இதின் சு-வது சுலோகம்பார்க்க.)

(ஸ்ரீ) சாஸ்திரவிதியை யநுசரித் தல்லாமல் முன்னோர்களுடைய சிஷ்டாசாரத்தை யநுசரித்து சிரத்தையோடு பூஜிக்கிறவனுடைய சிரத்தையானது முக்குணங்களோடு கூடினது. அக்குணங்

களில் எந்தகுணம் விருத்தி யடைந்திருக்கிறதோ, அந்த குணமு ள்ள சித்தத்தை யுடையவன், அவ்வித சித்தத்தை யுடையவனென்று சொல்லப்படுகிறான். சாஸ்திரவிதியை அறிந்து அதின்படி சித் தத்தையோட்டி நடத்துகிறவனுடைய சித்தத்தை சாத்விகமென்கிறோம். இராஜஸ மாயாவது தாமஸமாயாவதிருக்கமாட்டாது. ஏனென்றால், அவன் சாஸ்திர முறைப்படிக்கிறதால் இராஜஸ தாமஸசித்தங்களில் பிரவிருத் தியை விலக்கிக்கொள்ளுவான்.

(யா) [illegible] — [illegible], [illegible] டா - ஆகாசித்த என்றால், அந்தக் காலத்தில் [illegible] ஏற்பட் பட்ட குணமுடையதே, அப்படிப்பட்ட குணத்தை யநுசரித்து சித்தமிருக்கிறது. அந்தச் சித்தத்தை ஏற்படுத்தினதே, [illegible] குருக்ஷேத்ரமான கர்மங்களில் [illegible]. அந்தக் கர்ம யங்களுக்குத் தக்க பலனுண்டாகிறது. அப்படி [illegible] ப்படிப் பட்டதே, அதை யநுசரித்து புருஷன் அப்படிப்பட் டவனே.

(ஸா) [illegible] - என்கிற பதத்திற்கு (௩) சித்தத்தை யநுசரித்து என்று அர்த்தம் செய்திருக்கிறார். [illegible] சித்தத் தை யநுசரித்து என்று மற்றவர்கள் செய்திருப்பது [illegible] க்கிறது. ஆனால், (சீ,வி) ஸ்ரீ[illegible] என்று அர்த் தம் செய்திருக்கிறார். இந்த [illegible] இந்த அர்த் தம் சரியானதுதான். இந்த பதத்துக்குத் [illegible] இவரு டைய தாத்பரிய மென்னவென்று தெரிந்துகொள்ளுவது [illegible] அந் நிய மதஸ்தர்களுக்கு வருத்தமாயிருக்குமானால், [illegible] த்திலிருந்து தருக்கமாகும் இந்த [illegible] தெரி ந்தவையில் கருத்தை [illegible]. [illegible] (சீ,வி) இந்த சுலோகத்திற்குச் செய்திருக்கிற அர்த்தத்தை [illegible].

ஜீவாத்மாக்களில் சாத்விக ஜீவாத்மாக்கள், இராஜஸ ஜீவா த்மாக்கள், தாமஸஜீவாத்மாக்கள் என்று மூன்றுவகையுண்டு. இந்த ஒவ்வொரு வகுப்பிலும் அநேகருண்டு. [illegible] திக்க வேண்டியதும் [illegible] என்று வகுப்புகளைக் குறிக்குமிடத்தில் [illegible] ஜீவர்களுடைய வகுப்பே சாத்விக ஜீவாத்மாக்கள். இப்படி யானவர்கள், தேவதைகள் [illegible] இருஷிகள் [illegible] மனுஷியோத்தமர்கள் இவர்களே. இப்படிப்பட்ட சாத்விக ஜீவா த்மாக்கள் அந்தந்த ஜன்மங்களில் [illegible] இராஜஸ தாமஸ ஜன்மங்களை அடை[illegible], ஜீவாத் மாக்கள் சத்வகுணமுடையவர்களாய் சாத்விக [illegible]

மாயிருக்கும். ஆனாலும் "பஹூநாம் ஜந்மநாமந்தே ஜ்ஞாநவாந்மாம் ப்ரபத்யதே" (அத்-எ, சு-கசு,) என்றவாக்கியப்படி, இவர்கள் பல ஜன்மங்களெடுத்துக்கிரமக்கிரமமாய் ஞானமடைந்து கடைசியாய் மோக்ஷத்தையே யடைவார்கள்.

நித்திய நரகயோக்கியர்களான ஜீவர்களுடைய சுவரூபமே தாமஸஜீவ சுவரூபம். இவர்களாரென்றால், பகவானிடத்தில் துவேஷமும், சிஷ்டர்களிடத்தில் அசூயையும், வேதசாஸ்திராதிகளில் அவநம்பிக்கையுமுள்ளவர்களாய், பாபகிருத்தியங்களைச் செய்துகொண்டிருக்கிற ஜீவர்கள்தான். இவர்கள் வெகுஜன்மங்களில் பாபங்கள் செய்துகொண்டுவந்து அந்தப்பாபங்களும் பகவத்தூஷணையும் விருத்தியாய், கடைசியாய் நித்தியநரகத்தை அடைகிறார்கள். இப்படி நித்தியநரகத்தை யடைந்தவர்கள், மறுபடி வேறேஜனனத்தை யடைகிறதில்லை. என்றென்றைக்கும் நரகத்திலேயே யிருக்கத்தக்கவர்கள். மேல்கண்ட இரண்டு வகுப்புகளிலும் சேராதவர்களே இராஜஸ சுவபாவமுள்ள ஜீவர்கள். இவர்கள் பூமியில்செய்த பாபபுண்ணியங்களுக்குத்தக்கபடி சுவர்க்கநரகங்களுக்குப்போய், அந்தந்த பாபபுண்ணியங்களுக்கு விதிக்கப்பட்டிருக்கிற காலம்வரையில், சுவர்க்கநரகங்களை அனுபவித்து "க்ஷீணே புண்யே மர்த்யலோகம் விசந்தி" என்கிற வாக்கியப்படிக்கு பூமியில் ஜனன மடைகிறார்கள். மறுபடியும் தாம் செய்யும் பாபபுண்ணியங்களுக்குத் தக்கபடி சுவர்க்கநரகங்களை அனுபவித்துக் கொண்டே திரும்பித்திரும்பி வருகிறார்கள். இவர்கள் மோக்ஷமடைகிறதுமில்லை. நித்திய நரகத்தை யடைகிறதுமில்லை. இவர்களை நித்தியசமுசாரிகளென்று சொல்வதுண்டு.

இப்படி ஜீவசுவரூபம் மூன்றுவிதமா யிருக்கிறதென்பதை மனதில் கொண்டு, இந்த சுலோகத்திற்குச் செய்திருக்கிற அர்த்தத்தை விசாரிக்க வேண்டும். அதாவது - ஸர்வஸ்ய = சகலப் பிராணிகளுக்கும், ச்ரத்தா = உண்டாகும் சிரத்தையானது, ஸத்வாநுரூபா = ஜீவசுவரூப மெதுவோ அதற்குத் தக்கதாய், பவதி = உண்டாகிறது. அயம் புருஷ: = இந்த ஜீவனானவன், ச்ரத்தாமய: = சிரத்தையை சுவரூபமாக வுடையவனாக விருக்கிறான். அதெப்படி என்றால், ய: = எந்தஜீவன், யச்ச்ரத்த: = எப்படிப்பட்ட சிரத்தை யுடையவனோ, ஸ: = அவன், ஸ ஏவ = அப்படிப்பட்டவன்தான். (௩)

சு. யஜந்தே ஸாத்விகா தேவாந் யக்ஷரக்ஷாம்ஸி ராஜஸா:।
ப்ரேதாந்பூதகணாம்ச்சாந்யே யஜந்தே தாமஸா ஜநா:॥

ஸாத்விகா: சத்துவகுணமுடையவர்கள்

தேவாந் தேவதைகளை

யஜம்தெ	பூஜிக்கிறார்கள்
ராஜஸாஃ	இராஜோகுணமுடையவர்கள்
யக்ஷரக்ஷாம்ஸி	யக்ஷ ராக்ஷஸர்களையும்
அந்யெ	மற்றத் தமோகுணமுடைய ஜனங்கள்
தாமஸாஃ	
ஜநாஃ	
ப்ரேதாந்	பிரேதங்களையும்
பூதகணாம்ஸ்ச	பூதகணங்களையும்
யஜம்தெ	பூஜிக்கிறார்கள்.

சத்துவ குணமுடையவர்கள் தேவதைகளைப் பூஜிக்கிறார்கள். இராஜோகுணமுடையவர்கள் யக்ஷ ராக்ஷஸர்களையும், தமோகுணமுடைய ஜனங்கள் பிரேதபூதங்களையும் பூஜிக்கிறார்கள். எவரெவர்கள் எந்த வகுப்பாரைப் பூஜிக்கிறதில் சிரத்தையுள்ளவர்களா யிருக்கிறார்களோ, அவரவர்களை அந்தந்த வகுப்பைச் சேர்ந்தவர்களாக அறிய வேண்டு மென்பது கருத்து.

(ரா) சத்துவாதிகுண முடையவர்களென்றால், சத்துவகுணத்தைப் பிரதானமாயுடையவர்களென்றும், இராஜோகுணத்தைப் பிரதானமா யுடையவர்களென்றும், தமோகுணத்தைப் பிரதானமா யுடையவர்களென்றும் தாத்பரியம். தேவதைகளை சிரத்தையுடன் பூஜிப்பவர்கள் சிரேஷ்டமான சுகத்தையும், யக்ஷரக்ஷஸ்ஸுகளை சிரத்தையுடன் பூஜிப்பவர்கள் துக்கத்தையும் அற்பசுகத்தையும், பிரேதாதிகளை சிரத்தையுடன் பூஜிப்பவர்கள் மகாதுக்கத்தையும் அதி அற்பமான சுகத்தையும் அடைவார்கள்.

(ஸ்ரீ,வி) சாஸ்திரவிதி தெரியாமல் சாத்துவிக சிரத்தையோடு மட்டும் பூஜிக்கிறவர்கள், பிரம்மாதி தேவதைகளுடைய அந்தரியாமியா யிருக்கிற நாராயணனைப் பூஜிக்கிறார்கள். அவர்கள் மோக்ஷமடைவார்கள். இராஜஸ சிரத்தையோடு பூஜிக்கிறவர்கள் அனுஷ்டிக்கும் யக்கியாதிகளில் யஜிக்கப்பட்டவர்கள் தேவதைகளே யானாலும், அவர்களுடைய அந்தரியாமியான நாராயணனைக் குறித்து யஜிக்காமல் அந்த தேவதைகளைக்குறித்தே யஜித்தபடியால், அவர்களுக்கு அந்த தேவதைகளுடைய பெயர்களைப்போல் பெயர்களையுடைய யக்ஷர்கள், கல்பிதமான சுவர்க்காதிபலனைக் கொடுக்கிறார்கள். ஆகையால், இந்தப்பூஜை ராஜஸமாகிறது. தாமஸசிரத்தையுடையவர்கள் சிவ பரிசாரகர்களான பூதபிசாசாதிகளைப் பூஜிக்கிறார்கள். அவர்களையே அடைகிறார்கள். (௪)

ரு. அஶாஸ்த்ரவிஹிதம் கோரம் தப்யந்தே யே தபோ ஜநா:।
தம்பாஹங்காரஸம்யுக்தா: காமராகபலாந்விதா:॥

சா. கர்ஶயந்த: ஶரீரஸ்தம் பூதக்ராமமசேதஸ:।
மாம் சைவாந்த:ஶரீரஸ்தம் தாந்வித்த்யாஸுரநிஶ்சயாந்॥

ஶரீரஸ்தம்	சரீரத்திலிருக்கிற
பூதக்ராமம்*	பிருதிவிமுதலிய பூதக்கூட்டங்களையும்
அந்த:ஶரீரஸ்தம்†	சரீரத்தில் அந்தரியாமியாயிருக்கிற
மாம் ச ஏவ‡	என்னையும்
கர்ஶயந்த:§	துன்பஞ்செய்கிறவர்களாயும்
தம்பாஹங்காரஸம்யுக்தா:	டம்பாகங்காரங்களுடன் கூடினவர்களாயும்
காமராகபலாந்விதா:¶	விஷயாபேக்ஷை, அபிமானம், பிடிவாதம், இவைகளையுடையவர்களாயும்
அசேதஸ:	அவிவேகிகளாயுமிருக்கிற
யே ஜநா:	எந்தஜனங்கள்
அஶாஸ்த்ரவிஹிதம்	சாஸ்திரத்தினால் விதிக்கப்பட்டதல்லாததாயும்
கோரம்$	குரூரமானதாயுமிருக்கிற
தப:	தபசை
தப்யந்தே	செய்கிறார்களோ

* (ஶம்) இந்திரியக்கூட்டங்கள். (ஶ்ரீ,வி) இந்திரியாபிமானிதேவதைகளாகிய இலக்ஷ்மி முதலியவர்கள்.

† - ‡ (ஶம்) கருமம், புத்தி இவைகளுக்கு சாக்ஷிபூதனா யிருக்கிற நாராயணனாகிய என்னையும். (ரா) என்னுடைய அம்சமாயிருக்கிற ஜீவனையும். (ஶ்ரீ,வி) அந்த அபிமானி தேவதைகளையும், அவர்களுக்கு நியாமகனாயிருக்கிற என்னையும்.

§ (ஸ்ரீ) (ம) (ஶ்ரீ,வி) கஷ்ர்யந்த: - என்றுபாடம் அர்த்தமொன்றே. (ஶம்) (ஸ்ரீ) இந்தப்பதத்தை இந்திரிய பூதக்கூட்டங்களுக்கு உபயோகப்படுத்துகையில் (க்ருஶீகுர்வந்த:) இளைக்கச்செய்கிறவர்களென்றும், பகவானுக் குபயோகிக்கையில் (மதநுஶாஸநாகரணேநைவ) ஆக்கினையை நிராகரிக்கிறவர்களென்றும் கொள்ள வேண்டியது. (ரா) வருத்துகிறார்கள். (ஶ்ரீ,வி) அற்பகுணமுள்ளவர்களாக நினைக்கிறார்கள்.

¶ (ஶம்) காமம் இராகம் இவைகளாலுண்டான பெலத்தோடுகூடினவர்களாயும்.

$ (ஶம்) தமக்கும் மற்றப்பிராணிகளுக்கும் துன்பத்தை யுண்டாக்கிற. (ஶ்ரீ,வி) மகாகஷ்டரூபமான.

தாந்	அவர்களை
ஆஸுரநிஶ்சயாந்*	அசுரசுபாவமுள்ளவர்களென்று
வித்தி	அறி.

சரீரத்திலிருக்கிற பிருதிவி முதலிய பூதக்கூட்டங்களையும், சரீரத்தில் அந்தரியாமியா யிருக்கிற என்னையும், துன்பப்படுத்துகிறவர்களாயும், டம்பம் அகங்காரம் வித்தையாலே அபிமானம் விருப்பம் இவைகளை யுடையவர்களாயும், அபிவேகிகளாயும் இருக்கிற எவர்கள் சாஸ்திர விரோதமாயும் குரூரமாயுமுள்ள தவத்தைச் செய்கிறார்களோ, அவர்களை அசுர சுபாவமுள்ளவர்களென்று அறி. ()

---

௭. ஆஹாரஸ்த்வபி ஸர்வஸ்ய த்ரிவிதோ பவதி ப்ரிய:।
யஜ்ஞஸ்தபஸ்ததா தானம் தேஷாம் பேதமிமம் ஶ்ருணு॥

ஸர்வஸ்ய	சகலமானபெயர்களுக்கும்
ப்ரிய:	பிரியமான
ஆஹாரோபி	ஆகாரமும் (உணவும்)
த்ரிவித:	மூன்றுவிதமாய்
பவதி	இருக்கிறது
யஜ்ஞ:	யக்கியமும்
தப:	தபசும்
தானம்	தானமும்
ததா	அப்படியே (மூன்றுவிதமா யிருக்கின்றன)
தேஷாம்	அவைகளுடைய
இமம்	இப்படிப்பட்ட
பேதம்	பேதத்தை
ஶ்ருணு	கேள்.

சகலமான பெயர்களுக்கும் பிரியமான ஆகாரமும், (சாத்துவிகம், இராஜஸம், தாமஸமென்று) மூன்றுவிதமா யிருக்கிறது. யக்கியமும், தபசும், தானமும், அப்படியே மூன்றுவிதமா யிருக்கின்றன. அவைகளுடைய இப்படிப்பட்ட பேதத்தைக் (சொல்லுகிறேன்) கேள்.

(௱) சாஸ்திரோக்தமான யக்கியாதிகளும், குணத்திரயபேதமுள்ளவைக ளென்பது சொல்லப்படுகிறது. ஆவையாவது.—

---

* (௱) என்னுடைய ஆக்கினையை மீறி நடப்பவர்களென்று. ([illegible]) அத்-௧௬-௪-௧௮, பார்க்க.

சத்துவாதிகுண விருத்திக்கு ஆகாரம் காரணமாயிருக்கிறது. எப்படியென்றால், மனதானது அந்நத்தினுடைய குணத்தை யநுசரிக்கிறது. அந்நம் சுத்தமாயிருந்தால், மனதும் சுத்தமாகவே யிருக்கும். மனது சுத்தமானால் சத்துவகுணம் விருத்தியாகிறது. ஆகையால், ஆகாரமும் குணத்தினால் பேதமாக சொல்லப்பட்டது. பிராணிகளுடைய குணத்திற்குத் தக்கபடி அந்தந்த ஆகாரத்தில் பிரியமுண்டாகிறது. யக்கியாதிகளும் அப்படித்தான். "ஆஹாரஶுத்தௌ ஸத்வஶுத்தி:" (என்கிற சாந்தோக்கிய உபநிஷத்) பார்க்க. (எ)

அ. ஆயுஸ்ஸத்வபலாரோக்ய ஸுகப்ரீதிவிவர்த்தநா:।
ரஸ்யா: ஸ்நிக்தா: ஸ்திரா ஹ்ருத்யா ஆஹாரா: ஸாத்விகப்ரியா:॥

ஆயுஸ்ஸத்வ* பலாரோக்ய ஸுக† ப்ரீதி‡ விவர்த்தநா:	ஆயுசு உற்சாகம் பெலம் ஆரோக்கியம் சுகம் பிரீதி இவைகளை விருத்தி செய்கிறவைகளாயும்
ரஸ்யா:§	இரசமுள்ளவைகளாயும்
ஸ்நிக்தா:	பசைஅல்லது தைலமுள்ளவைகளாயும்
ஸ்திரா:¶	ஸ்திரமாயுள்ளவைகளாயும்
ஹ்ருத்யா:§§	மனதிற்கின்பமானவைகளாயுமுள்ள
ஆஹாரா:	ஆகாரங்கள் (தின்பண்டங்கள்)
ஸாத்விகப்ரியா:	சாத்துவிக(புருஷ)ர்களுக்குப் பிரியமானவை.

ஆயுசு உற்சாகம் பெலம் ஆரோக்கியம் சுகம் பிரீதி இவைகளை விருத்திசெய்கிறவும் இரசமுள்ளவும் தைலமுள்ளவும் ஸ்திரமாயுள்ளவும் மனதிற் கின்பமானவையாயுமுள்ள ஆகாரங்கள் சாத்துவிகர்களுக்குப் பிரியமானவைகள். (அ)

---

* ஸத்வம் (ரா) ஞானம். (ஸ்ரீ,வி) சாத்துத்துவம் அல்லது சித்தசுத்தி.

† (ஸ்ரீ,வி) ஒருகாலத்தில் அற்பம் சாப்பிட்டாலும் அதினாலுண்டாகிறவும் வெகுகாலமிருக்கிறவுமான சுகம்.

‡ (ஸ்ரீ,வி) சாப்பிடும்போதேயுண்டாகும் சுகம்.

§ (ரா) தித்திப்புள்ளது. (ஸ்வா) மாம்பழம் முதலியனபோன்ற இரசமுள்ளவை.

¶ (ஸ்ரீ) (ஸம) (ரா) தேகத்தில் அதிககாலம் நிலையாயிருப்பதாகிய சாரமுள்ளவை. (ஸ்வா) கோதுமை ரவைபோலொத்தவை. (ஆ) சிலகாலத்திற்குப்பிறகு ஜீர்ணமாகத் தக்கவை.

§§ (ஸ்ரீ,வி) ருசிகரமானவை, அதாவது - இன்னும் வேண்டுமென்கிற ஆசை கொள்ளத்தக்கவை.

௯. கட்வம்லலவணாத்யுஷ்ண தீக்ஷ்ணரூக்ஷவிதாஹிந:।
ஆஹாரா ராஜஸஸ்யேஷ்டா து:கஶோகாமயப்ரதா:॥

கட்வம்லலவணாத்யுஷ்ண- தீக்ஷ்ணரூக்ஷவிதாஹிந:	அதிக, கசப்பு, புளிப்பு, உப்பு, சூடு, காரம், பசையின்மை அல்லது வறட்சி, தாகத்தை யுண்டுபண்ணுகை, இவைகளுள்ளவும்
து:க ∗ ஶோக † ஆமய- ப்ரதா:	துக்கம் சோகம் ரோகம் இவைகளை யுண்டாக்கத்தக்கவையாயுமிருக்கிற
ஆஹாரா:	ஆகாரங்கள்
ராஜஸஸ்ய	இராஜஸசுவபாவமுள்ளவனுக்கு
இஷ்டா:	இஷ்டமானவை.

அதிகக் கசப்பு புளிப்பு உப்பு சூடு காரம் வரட்சி தாகத்தைக் கொடுத்தல் இவைகளுள்ளதாயும், துக்கம் சோகம் (விசனம்) ரோகம் (வியாதி) இவைகளை யுண்டாக்கத்தக்கவையாயுமிருக்கிற ஆகாரங்கள் இராஜஸசுவபாவமுள்ள (புருஷனுக்கு) வனுக்கு இஷ்டமானவை. (இப்படிப்பட்ட ஆகாரங்களையே அதிகப் பிரியமாய்ச் சாப்பிடப்பட்டவர்களை இராஜஸரென்று தெரிந்து கொள்ளத்தக்கது. (ஸ்ரீ) (ஶம்) இவர்களின் தாத்பரியப்படி இந்தக் கசப்பு முதலியவைகளை அதிகமாக சாப்பிடக்கூடாதென்பது கருத்து.) (௯)

---

௧௦. யாதயாமம் கதரஸம் பூதி பர்யுஷிதம் ச யத்।
உச்சிஷ்டமபி சாமேத்யம் போஜநம் தாமஸப்ரியம்॥

யாதயாமம் ‡	(சமயல்செய்து) ஒருஜாமநேரம்சென்றதாயும்
கதரஸம்	ஸாரமற்றுப்போனதாயும்
பூதி	துர்வாசனையுள்ளதாயும்
பர்யுஷிதம் §	சமயல்செய்து ஒருஇராத்திரி வைத்திருந்ததாயும்

∗ (ஸ்ரீ) தத்காலத்தில் மனதிலுண்டாகும் விசனம். (ஸ்வா) தேகத்திற்குண்டாகிற துன்பம் என்றும் சொல்லலாம்.

† (ஸ்ரீ) நீடித்தகாலம் மனதிலுள்ள விசனம். (ஸ்வா) மனதிற்குண்டாகிற துன்பம் என்றுஞ் சொல்லலாம்.

‡ (ஶம்) மந்தபக்வம் = நன்ருய் வேகாதது. (ரா) சமயலாய் வெகுகாலமானது. (ஸ்ரீ) ஆறிப்போனது.

§ (ரா) அதிககாலம் வைத்திருந்ததினுல் அதற்குள்ள சுவபாவமான ருசி கெட்டு வேறே ருசியுண்டானது.

உச்சிஷ்டமபி*	(ஒருவன்) சாப்பிட்டு மிச்சம்விட்டதாயும்
சாமேத்யம்†	அசுத்தமானதாயுமிருக்கிற
யத்	ஆகாரமெதுவோ
போஜனம்	
(தத்)	அதானது
தாமஸப்ரியம்	தாமஸனுக்குப் பிரியமானது.

(சமயல்செய்து) ஒரு ஜாமநேரம் சென்றதாயும், ஸாரமற்றுப் போனதாயும், துர்வாசனை யுள்ளதாயும், சமயல்செய்து ஓரிரவு வைத்திருந்ததாயும், ஒருவன் சாப்பிட்டு மிச்சம் விட்டதாயும், அசுத்தமானதாயு மிருக்கிற ஆகார மெதுவோ, அதானது தாமஸகுண முடையவனுக்குப் பிரியமானது. என்றால், தாமதகுண முடையவன் இப்படிப்பட்ட ஆகாரங்களில் பிரியம் வைப்பானென்பது கருத்து.

கக. அபலாகாங்க்ஷிபிர்யஜ்ஞோ விதித்ருஷ்டோ ய இஜ்யதே।
யஷ்டவ்யமேவேதி மந꞉ ஸமாதாய ஸ ஸாத்விக꞉॥

யஷ்டவ்யமேவேதி	யக்கியஞ்செய்யவேண்டியதுதானென்று
மந꞉‡	மனசை
ஸமாதாய§	ஸ்திரப்படுத்திக்கொண்டு
விதித்ருஷ்ட꞉¶	சாஸ்திரத்தினாலறியப்பட்ட
ய꞉	எந்தயக்கியமானது
யஜ்ஞ꞉	
அபலாகாங்க்ஷிபி꞉	பலனிலிச்சையில்லாதவர்களால்
இஜ்யதே	அனுஷ்டிக்கப்படுகிறதோ
ஸ꞉	அந்தயக்கியமானது
ஸாத்விக꞉	சாத்துவிகமானது.

யக்கியஞ் செய்யவேண்டியதுதானென்று மனசை ஸ்திரப்படுத்திக்கொண்டு சாஸ்திரத்தினாலறியப்பட்ட எந்தயக்கியமானது பல

---

* (ரா) குருமுதலியவர்கள் அன்றி மற்றவர்கள் புஜித்து மிச்சம் விட்ட ஆகாரம்.

† (ஸ்ரீ) யக்கியத்திற்கு யோக்கியமற்றது. (ரா) வைசுவதேவம் முதலிய யக்கியம் செய்யாமல் புஜிக்கிறது அசுத்தமாகையால் அப்படிப்பட்ட அசுத்த முள்ளது.

‡ - § (ரா) நான்செய்வது பகவதாராதனமாகவே பிரயோசனப்படவேண்டுமென்று மனதைச் சமாதானம்செய்துகொண்டு.

¶ (ஸ்ரீ) விதிதிஷ்ட꞉ = விதிக்கப்பட்டதாயுள்ள.

ளிலிச்சையில்லாதவர்களால் அனுஷ்டிக்கப்படுகிறதோ, அந்த யாகமேயானது ஸாத்விகமானது. (௧௧)

---

௧௨. அபிஸந்தாய து ஃபலம் தம்பார்த்தமபி சைவ யத்
இஜ்யதே பரதஶ்ரேஷ்ட தம் யஜ்ஞம் வித்தி ராஜஸம் ॥

பரதஶ்ரேஷ்ட	ஓ! பரதகுலஶ்ரேஷ்டனே!
ஃபலம்	பலனை
அபிஸந்தாய து	அபேக்ஷித்தாவது
தம்பார்த்தமபி சைவ	டம்பத்திற்காகவேயாவது
யத்*	எந்த யாகமானது
இஜ்யதே	அநுஷ்டிக்கப்படுகிறதோ
தம் யஜ்ஞம்	அந்த யாகத்தை
ராஜஸம்	ராஜஸமென்று
வித்தி	அறி.

ஓ! பரதகுலஶ்ரேஷ்டனே! பலனை அபேக்ஷித்தாவது, டம்பத்திற்காகவேயாவது, எந்த யாகமானது அநுஷ்டிக்கப்படுகிறதோ, அந்த யாகத்தை ராஜஸமென்று அறி. (௧௨)

---

௧௩. விதிஹீநமஸ்ருஷ்டாந்நம் மந்த்ரஹீநமதக்ஷிணம்
ஶ்ரத்தாவிரஹிதம் யஜ்ஞம் தாமஸம் பரிசக்ஷதே ॥

விதிஹீநம்†	விதியில்லாததும்
அஸ்ருஷ்டாந்நம்‡	அன்னதானமில்லாததும்
மந்த்ரஹீநம்§	மந்திரமில்லாததும்
அதக்ஷிணம்¶	தக்ஷிணையில்லாததும்
ஶ்ரத்தாவிரஹிதம்	சிரத்தையற்றதுமான (ஒரு யாகத்தை)
யஜ்ஞம்	யாகத்தை

* (பா) யத் - எந்த யாகம்.

† (பா) சாஸ்த்ரமுள்ள விதிப்படி செய்யப்படாதது [illegible]

‡ (பா) [illegible]

§ (பா) [illegible]

¶ (பா) [illegible]

तामसं	தாமஸமென்று
परिचक्षते	சொல்லுகிறார்கள்.

விதியைவிட்டும், அந்நதானம் மந்திரம் தக்ஷிணை சிரத்தை இவைகளன்றியும், செய்யப்படுகிற யக்கியத்தை தாமஸமென்று சொல்லுகிறார்கள்.

(ஸ்ரா) இன்ன யக்கியத்திற்கு, இவ்வளவு அந்நதானம், இவ்வளவு தக்ஷிணை, இன்னின்ன பதார்த்தங்களைக் கொண்டு ஹோமம் செய்யவேண்டியது என்பது முதலிய விதி, வேதத்திலும் ஸ்மிருதிகளிலும் ஏற்பட்டிருக்கிறது. அந்த விதியில், ஒன்றையாவது விட்டு யக்கியம் நடத்தினால், அந்த யக்கியம் பிரயோஜனமற்றுப் போகிறது மாத்திரமல்ல, தோஷமு முண்டாகுமாகையால், இந்தவிதமான யக்கியம் தாமஸமென்று சொல்லப்பட்டது. (கங)

கச. देवद्विजगुरुप्राज्ञपूजनं शौचमार्जवम् ।
ब्रह्मचर्यमहिंसा च शारीरं तप उच्यते ॥

देवद्विजगुरु- प्राज्ञपूजनं	தேவர்கள் பிராமணர்கள் குருக்கள் ஞானிகள் இவர்களைப் பூஜிப்பதும்
शौचं*	தேகசுத்தியும்
आर्जवं†	நேர்மையும்
ब्रह्मचर्यं‡	பிரம்மசரியமும்

---

* (ஸ்ரா) தேகத்திற்கு ஸ்நாநாதிகளினால் செய்துகொள்ளும் சுத்தி. (மீ,வி) தேகத்தின் உள்ளும் புறம்புமான சுத்தி.

† (ஸ்ரா) மனதையொத்த சரீரநடத்தை.

‡ (ஸ்ரா) ஸ்திரிகளிடத்தில் போகஇச்சைகொண்டு அதற்குத் தகுந்தபார்வை முதலியவை யில்லாமலிருப்பது. (ஸ்ரா) स्मरणं कीर्तनं केलिः प्रेक्षणं गुह्यभाषणम् । संकल्पोऽध्यवसायश्च क्रियानिर्वृत्तिरेव च । एतन्मैथुनमष्टाङ्गं प्रवदन्ति मनीषिणः । विपरीतं ब्रह्मचर्यमेतदेवाष्टलक्षणम् =

அடியில் சொல்லப்பட்ட எட்டுவிதமான காரியங்களி லொன்றையாவது செய்தால் ஸ்திரிபோகம் செய்ததாகவே யாகிறதென்று ஞானிகள் சொல்லுகிறார்கள். (அவையாவன.)

(க) ஸ்திரியை நினைப்பது.
(உ) அவளுடையபெயரை வாயினாலுச்சரிப்பது.
(ங) ஸ்திரியினிடத்தில் போகத்திற் கனுகூலமானவிதமாய் விளையாடுவது.
(ச) அவ்விதமானகருத்துடன் அவளைப் பார்ப்பது.
(ரு) அவ்விதமான கருத்துடன் அவளிடத்தில் இரகசியமாய்ப் பேசுவது.
(சு) அதுவிஷயமாய் இன்னின்னது செய்யவேண்டுமென் றுத்தேசிப்பது.
(எ) அதுவிஷயமாய் ஒருவிதமான நிச்சயம் கொள்வது.
(அ) அதுவிஷயத்தில் எண்ணங்கொண்டு காரியத்தை நிறைவேற்றுவது. இந்த எட்டுசெய்கைகளு மில்லாதிருப்பதுதான் பிரம்மசாரிவிரத மென்பது.

அஹிம்ஸா ச	பிறருக்குத் துன்பஞ்செய்யாமையும்
ஶாரீரம்	சரீரத்திலே செய்யத்தக்க
தப:	தபசென்று
உச்யதே	சொல்லப்படுகிறது.

(பிரம்ம விஷ்ணு ருத்திராதி) தேவதைகள் பிராமணர்கள் குருக்கள் ஞானிகள் இவர்களைப் பூசிப்பதும், தேகத்தை சுத்தமாய் வைத்துக்கொண்டிருப்பதும், கோணம (வக்கிரத்தில் ரூடின் நடக்கா மாமல் இருப்பது)மும், பிரம்மசரியமும், பிறருக்குத் துன்பம் செய்யாமையும் சரீரத்திலே செய்யத்தக்க தபசென்று சொல்லப்படுகின்றன. (௰௪)

கரு. அநுத்வேககரம் வாக்யம் ஸத்யம் ப்ரியஹிதம் ச யத்
ஸ்வாத்யாயாப்யஸநம் சைவ வாங்மயம் தப உச்யதே

அநுத்வேககரம்*	பிறர்மனம்நோகச் செய்யாததும்
ஸத்யம்	நிஜமானதும்
ப்ரியம்† ஹிதம்‡	இன்பந்தரத்தக்கதும் பிரயோஜனமான
வாக்யம்	வாக்கியமும்
ஸ்வாத்யாயாப்யஸநம் ச ஏவ	வேதசாஸ்திரங்களை அப்பியசிப்பதும்
யத்	எதுவோ
(தத்)	அதுதான்
வாங்மயம்	வாக்கினால் செய்யத்தக்க
தப:	தபசென்று
உச்யதே	சொல்லப்படுகிறது.

பிறர்மனதிற்கு நோவுண்டுபண்ணாததும், நிஜமானதும், இன்பந் தரத்தக்கதும், பிரயோஜனமானதுமான வாக்கியமும், வேதசாஸ்திரங்களுடைய அப்பியாசமும், எவைகளோ; அவை வாக்கினுல் செய்யத்தக்க தபசென்று சொல்லப்படுகின்றன.

(ஸம) அநுத்வேககரம் - ஸத்யம் - ப்ரியஹிதம் - இவைகளில் ஏதாவதொன்று இல்லாவிட்டாலும், அவ்வாக்கியம் சொல்லப்படலாகாது. (௰ரு)

* (ஸீ,வி) பிறருக்குக் கெடுதியை யுண்டாக்காததும்.

† (ஸீ,வி) கேட்கப் பிரியமுள்ளதும்.

‡ (ஸம) (ஶ்ரீ) (ஸீ,வி) பிற்காலத்தில் நன்மையைக் கொடுக்கக்கூடியதும்.

கசு. 𑌮𑌨𑌃𑌪𑍍𑌰𑌸𑌾𑌦𑌃 𑌸𑍌𑌮𑍍𑌯𑌤𑍍𑌵𑌂 𑌮𑍌𑌨𑌮𑌾𑌤𑍍𑌮𑌵𑌿𑌨𑌿𑌗𑍍𑌰𑌹𑌃।
𑌭𑌾𑌵𑌸𑌂𑌶𑍁𑌦𑍍𑌧𑌿𑌰𑌿𑌤𑍍𑌯𑍇𑌤𑌤𑍍𑌤𑌪𑍋 𑌮𑌾𑌨𑌸𑌮𑍁𑌚𑍍𑌯𑌤𑍇॥

𑌮𑌨𑌃𑌪𑍍𑌰𑌸𑌾𑌦𑌃*	மனது நல்லவிருத்தியில் நிலையாயிருப்பதும்
𑌸𑍌𑌮𑍍𑌯𑌤𑍍𑌵𑌂†	குரூரமின்மையும்,
𑌮𑍌𑌨𑌂‡	(பகவானை) தியானஞ்செய்து கொண்டிருப்பதும்
𑌆𑌤𑍍𑌮𑌵𑌿𑌨𑌿𑌗𑍍𑌰𑌹𑌃§	மனதைவிஷயங்களிலிருந்து திருப்புவதும்
𑌭𑌾𑌵𑌸𑌂𑌶𑍁𑌦𑍍𑌧𑌿𑌃¶	கபடமின்மையும்
𑌇𑌤𑍍𑌯𑍇𑌤𑌤𑍍	இதானது
𑌮𑌾𑌨𑌸𑌂	மனதினலேசெய்யத்தக்க
𑌤𑌪𑌃	தபசென்று
𑌉𑌚𑍍𑌯𑌤𑍇	சொல்லப்படுகிறது.

மனது நல்லவிருத்தியில் நிலையாயிருப்பதும், குரூரமின்மையும், பகவானைத் தியானஞ்செய்து கொண்டிருப்பதும், மனதை விஷயங்களிலிருந்து திருப்புவதும், கபடமின்மையும், மனதினலே செய்யத்தக்க தபசென்று சொல்லப்படுகின்றன. (கசு)

கஎ. 𑌶𑍍𑌰𑌦𑍍𑌧𑌯𑌾 𑌪𑌰𑌯𑌾 𑌤𑌪𑍍𑌤𑌂 𑌤𑌪𑌸𑍍𑌤𑌤𑍍𑌤𑍍𑌰𑌿𑌵𑌿𑌧𑌂 𑌨𑌰𑍈𑌃।
𑌅𑌫𑌲𑌾𑌕𑌾𑌙𑍍𑌕𑍍𑌷𑌿𑌭𑌿𑌰𑍍𑌯𑍁𑌕𑍍𑌤𑍈𑌃 𑌸𑌾𑌤𑍍𑌤𑍍𑌵𑌿𑌕𑌂 𑌪𑌰𑌿𑌚𑌕𑍍𑌷𑌤𑍇॥

---

* (ஶம்) மனதை சுத்தமாகவைத்துக்கொண்டிருப்பது. (ரா) கோபமுதலியவையன்றி யிருப்பது.

† (ஶம்) முகசௌமியத்தினல் அறிந்துகொள்ளத்தக்க அந்தக்கரணவிருத்தி அல்லது சாந்தமாயிருப்பது. (ரா) பிறருக்கு நன்மைசெய்ய அநுகூலமா யிருப்பது.

‡ (ஶம்) பேசாமலிருப்பது. பேசாமலிருப்பது வாக்கின்செய்கை யாகையால் மனசின்செய்கையாக எப்படிச் சொல்லலாமென்றல், மனதின் ஏவலால்தான் வாக்குப்பேசுகிறது; மனது வாக்கை ஏவாமல்தான் அடங்கிநின்றல், வாக்கும் நின்றுவிடுமாகையால், வாக்கைநிறுத்துவதாகிய மௌனமானது மனதின் செய்கையாக சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. (ரா) மனதைக்கொண்டு வாக்கைத்தடுப்பது.

§ (ரா) தியானிக்கத்தகுந்த வஸ்துவினிடத்தில் மனதை நிறுத்துவது. (ஸ்ரீ,வி) பரமாத்மாவிடத்தில் மனதை ஸ்தாபிப்பது.

¶ (ஸ்ரீ) (ஶம்) பிறருடன் வியவகாரங்களை நடத்துவதில் மோசம் செய்யாமலிருப்பது. (ரா) ஆத்மாவைத்தவிர இதரவிஷயங்களில் சிந்தையற்றிருப்பது. (ஸ்ரீ,வி) மனசுத்தியை யுண்டுபண்ணிக்கொள்ளுவது. அதாவது—இச்சையற்றிருப்பது.

அபலாகாங்க்ஷிபி:	பலாபேக்ஷையற்றிருக்கிறவர்களும்
யுக்தை: *	ஒரேமனதுடன்கூடியிருக்கிறவர்களுமான
நரை:	ஜனங்களால்
பரயா	சிரேஷ்டமான
ச்ரத்தயா	சிரத்தையினாலே
தப்தம்	செய்யப்பட்ட
தத் த்ரிவிதம்	அம்மூன்றுவிதமான
தப:	தபஸை
ஸாத்விகம்	சாத்துவிகமானதென்று
பரிசக்ஷதே	(பெரியோர்கள்) சொல்லுகிறார்கள்.

பலாபேக்ஷை யன்றியிலும் (வேறே விஷயங்களில் செல்லாத) ஒரேவிதமான மனதுடன் கூடியிருக்கிற ஜனங்களால் சிரேஷ்டமான சிரத்தையினாலே செய்யப்பட்ட (சரீரம் வாக்கு மனசு) அம் மூன்றுவிதமான தபஸை சாத்துவிகமானதென்று பெரியோர்கள் சொல்லுகிறார்கள்.

(ஞா) இந்த அத்தியாயம் ௧௪-௧௫-௧௬ - சுலோகங்களில் சொல்லப்பட்டிருக்கிற படிக்கு, தேகம் வாக்கு மனசு இவைகளினால், பலாபேக்ஷை யன்றியிலும், பரமாத்ம [illegible] நிறுத்தப்பட்ட மனதுடனும், சிரத்தையோடு செய்யப்படுகிற தபஸ், சாத்துவிகமென்று இந்த சுலோகத்திலும் சொல்லப்பட்டது. ()

---

௧௮. ஸத்காரமானபூஜார்த்தம் தபோ தம்பேந சைவ யத்।
க்ரியதே ததிஹ ப்ரோக்தம் ராஜஸம் சலமத்ருவம்॥

ஸத்காரமான-பூஜார்த்தம்	†	வாக்கினாலும் தேகத்தினாலும் [illegible] கையையும், பெருமை [illegible] லேயும் உத்தேசித்தும்

* (ஶா) பரமபுருஷனுடைய [illegible] தனென்ற [illegible]. (ஸ்ரீ,வி) பலத்தில் [illegible] கூடின.

† (ஸ்ரீ) (மத) இவன் [illegible] காரியங்களை [illegible] பூஜை மானம். (ஸ்ரீ) [illegible] (மத) [illegible] யன பூஜை. (ஶா) (ஸ்ரீ,வி) மனதிலும் [illegible], [illegible] வது மானம், சரீரத்தினால் [illegible], இவை [illegible].

𑌦𑌮𑍍𑌭𑍇𑌨𑌚𑍈𑌵*	டம்பத்தினாலேயும்
𑌯𑌤𑍍	எந்த
𑌤𑌪𑌃	தபசானது
𑌕𑍍𑌰𑌿𑌯𑌤𑍇	செய்யப்படுகிறதோ
𑌚𑌲𑌂†	சஞ்சலமானதும்
𑌅𑌧𑍍𑌰𑍁𑌵𑌂‡	ஸ்திரமற்றதுமான
𑌤𑌤𑍍	அதானது
𑌇𑌹	இந்த உலகத்தில்
𑌰𑌾𑌜𑌸𑌂	இராஜஸமானதென்று
𑌪𑍍𑌰𑍋𑌕𑍍𑌤𑌂	சொல்லப்பட்டிருக்கிறது.

வாக்கினாலும் தேகத்தினாலும் மரியாதையையும் பொருள் சம்பாதித்தலையும் உத்தேசித்தும், டம்பத்தினாலேயும், எந்தத் தபசானது செய்யப்படுகிறதோ, சஞ்சலமானதும் ஸ்திரமற்றதுமான அந்தத் தபசானது, இந்த உலகத்தில் இராஜஸமானதென்று சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. (௧௮)

---

௧௯. 𑌮𑍂𑌢𑌗𑍍𑌰𑌾𑌹𑍇𑌣𑌾𑌤𑍍𑌮𑌨𑍋 𑌯𑌤𑍍𑌪𑍀𑌡𑌯𑌾 𑌕𑍍𑌰𑌿𑌯𑌤𑍇 𑌤𑌪𑌃 ।
𑌪𑌰𑌸𑍍𑌯𑍋𑌤𑍍𑌸𑌾𑌦𑌨𑌾𑌰𑍍𑌥𑌂 𑌵𑌾 𑌤𑌤𑍍𑌤𑌾𑌮𑌸𑌮𑍁𑌦𑌾𑌹𑍃𑌤𑌂 ॥

𑌮𑍂𑌢𑌗𑍍𑌰𑌾𑌹𑍇𑌣§	அவிவேகத்தினாலுண்டாகும் துராக்கிரகத்தினாலேயாவது
𑌆𑌤𑍍𑌮𑌨𑌃 𑌪𑍀𑌡𑌯𑌾 ¶	தன்தேகத்தை வருத்தப்படுத்திக் கொள்வதினாலாவது
𑌪𑌰𑌸𑍍𑌯	அந்நியனுடைய
𑌉𑌤𑍍𑌸𑌾𑌦𑌨𑌾𑌰𑍍𑌥𑌂𑌵𑌾	நாசத்தின்பொருட்டாவது
𑌯𑌤𑍍	எந்த
𑌤𑌪𑌃	தபசானது

---

* (ரு) நல்லயோக்கியனானவன் தான்செய்கிறது ஈசுவரப்பிரீதியாகவேயென்கிற எண்ணத்துடன் எப்படி பயபக்திவிசுவாசத்துடன் நடப்பானோ, அப்படிப்போல பாவனைமட்டும் காட்டுவது.

† (ஸ்ரீ) நியமமில்லாதது. (ரா) சுவர்க்காதிபலனைக் கொடுப்பதினால் நித்தியமல்லாதது.

‡ (மா) ஏதோ ஒருகாலத்தில் பலனைகொடுக்கத்தக்கது.

§ (ஸ்ரீ,வி) அவிவேகத்துடன் கூடிய துராக்கிரகத்தினால்.

¶ (ரா) தன்சக்திக்கு மீறின காரியங்களைச் செய்வதினாலுண்டாகிற தன்னுடைய தேகபீடையினால். (ஸ்ரீ,வி) தன்போஷணைக்காக.

𑌕𑍍𑌰𑌿𑌯𑌤𑍇	செய்யப்படுகிறதோ
𑌤𑌤𑍍	அந்தத்தபசானது
𑌤𑌾𑌮𑌸𑌮𑍍	தாமஸமென்று
𑌉𑌦𑌾𑌹𑍃𑌤𑌮𑍍	சொல்லப்பட்டிருக்கிறது.

அவிவேகத்தினு லுண்டான துராக்கிரகத்தினுலாவது தன்தேக த்தை வருத்தப்படுத்திக் கொள்ளுவதினுலாவது, அன்னியனுடைய நாசத்தின்பொருட்டு (ஆபிசார ரூபமான சூன்னியாதிகள் மூலமாய்) ஆவது எந்தத் தபசானது செய்யப்படுகிறதோ, அதானது தாமச மென்று சொல்லப்பட் டிருக்கிறது. (௧௯)

௨௰. 𑌦𑌾𑌤𑌵𑍍𑌯𑌮𑌿𑌤𑌿 𑌯𑌦𑍍𑌦𑌾𑌨𑌂 𑌦𑍀𑌯𑌤𑍇𑌽𑌨𑍁𑌪𑌕𑌾𑌰𑌿𑌣𑍇।
𑌦𑍇𑌶𑍇 𑌕𑌾𑌲𑍇 𑌚 𑌪𑌾𑌤𑍍𑌰𑍇 𑌚 𑌤𑌦𑍍𑌦𑌾𑌨𑌂 𑌸𑌾𑌤𑍍𑌤𑍍𑌵𑌿𑌕𑌂 𑌸𑍍𑌮𑍃𑌤𑌮𑍍॥

𑌦𑌾𑌤𑌵𑍍𑌯𑌮𑌿𑌤𑌿*	கொடுக்கவேண்டுமென்கிற நிச்சயத்துடன்
𑌯𑌤𑍍 𑌦𑌾𑌨𑌂	எந்ததானமானது
𑌦𑍇𑌶𑍇 𑌚†	புண்ணியதேசத்திலேயும்
𑌕𑌾𑌲𑍇 𑌚‡	கிரகணுதிபுண்ணியகாலத்திலேயும்
𑌅𑌨𑍁𑌪𑌕𑌾𑌰𑌿𑌣𑍇§	பிரதியுபகாரம் செய்யத்தகாத
𑌪𑌾𑌤𑍍𑌰𑍇 𑌚¶	வேதசாஸ்திர சம்பன்னனுன பிராமண ன்பொருட்டு
𑌦𑍀𑌯𑌤𑍇	கொடுக்கப்படுகிறதோ
𑌤𑌤𑍍 𑌦𑌾𑌨𑌂	அந்ததானமானது
𑌸𑌾𑌤𑍍𑌤𑍍𑌵𑌿𑌕𑌂	சாத்துவிகமானதென்று
𑌸𑍍𑌮𑍃𑌤𑌮𑍍	சொல்லப்பட்டிருக்கிறது.

---

* (ரா) பகவதர்ப்பணமாக வேண்டுமென்கிற நிச்சயத்துடன். (நீ,வி) ஆஸ்திக புத்தியினுலே.

† (ஸ்ரீ) (ஶம்) குருக்ஷேத்திரமுதலிய புண்ணியதேசத்திலே.

‡ (ஶம்) சங்கிராந்திமுதலிய புண்ணியகாலத்திலே.

§ (ஶம்) பிரதியுபகாரஞ் செய்யத்தகாதவன் அல்லது பிரதியுபகாரம் செய்ய த்தக்கவனுனுலும் பிரதியுபகாரத்துக்காகத் தன்னுல் எதிர்பார்க்கப் படாதவன். (ஸ்வா) முன்தனக்குபகாரம் செய்தவன்பொருட்டு அல்லாமல்.

¶ (ஶம்) வேதார்த்தங்களை யறிந்த பிரம்மஞானிகள் முதலியவர்களிடத்தி லே. (நீ,வி) சத்பாத்திரத்தில். (ஸ்ரீ) இரக்ஷிக்கிறவன்பொருட்டு. எப்படியென்றால், தானங்கொடுத்தவனை ஆபத்திலிருந்து இரக்ஷிக்கிறவனுனதினுல்தான்.

கொடுக்கவேண்டு மென்கிற நிச்சயத்துடன், எந்த தானமா னது புண்ணிய தேசத்திலேயும், கிரகணாதி புண்ணியகாலத்தி லேயும், பிரதியுபகாரம் செய்யத்தகாத, வேதசாஸ்திர ஸம்பன்ன னான பிராமணன்பொருட்டு கொடுக்கப்படுகிறதோ, அந்த தான மானது, சாத்துவிகமானதென்று சொல்லப்பட் டிருக்கிறது. (உ0)

உக. யத்துப்ரத்யுபகாரார்த்தம் பலமுத்திஶ்ய வா புந:।
தீயதே சபரிக்லிஷ்டம் தத்தாநம் ராஜஸம் ஸ்ம்ருதம்॥

ப்ரத்யுபகாரார்த்தம்*	பிரதியுபகாரத்தையுத்தேசித்தாவது
பலம் உத்திஶ்ய வா	(சுவர்க்காதி) பலனை யுத்தேசித்தாவது
பரிக்லிஷ்டம்†	மனவருத்தத்தோடுகூடிய
யத் புந:	எந்ததானமனது
தீயதே	கொடுக்கப்படுகிறதோ
தத்	அதானது
ராஜஸம்	இராஜஸமென்று
உதாஹ்ருதம்	சொல்லப்பட்டிருக்கிறது.

பிரதி யுபகாரத்தை யுத்தேசித்தாவது, சுவர்க்காதி பலனை யுத்தேசித்தாவது, மனவருத்தத்துட னுவது, எந்த தானமானது கொடுக்கப் படுகிறதோ, அது இராஜஸமென்று சொல்லப்பட்டி ருக்கிறது (உக)

உஉ. அதேஶகாலே யத்தாநமபாத்ரேப்யஶ்ச தீயதே।
அஸத்க்ருதமவஜ்ஞாதம் தத்தாமஸமுதாஹ்ருதம்॥

அதேஶகாலே‡	அசுத்தமான தேசத்திலேயும் காலத்தி லேயும்
அபாத்ரேப்ய:§	அயோக்கியர்களின்பொருட்டும்

---

* (ஶா) முன் தனக்குச் செய்திருக்கிற உபகாரத்திற்கு பிரதிப்பிரயோஜன மாக.

† (ரா) அமங்களமான திரவியத்தையுடைய. (மீ,வி) அந்நியாயார் ஜித த்தையுடைய.

‡ அதேஶே (ஶா) மிலேச்சர்களுடையவும் அசுசிவியாபித்திருக்கிறவும் தே சத்தில், அகாலே - (ஶா०) சங்கிராந்திமுதலிய விசேஷங்களல்லாதகாலத்தில். (ஸ்ரீ) தான் அசுத்தியா யிருக்கிறகாலத்தில்.

§ (ஶா०) மூர்க்கர்கள் திருடர்கள் முதலியவர்களின்பொருட்டு. (ஸ்ரீ) நட னம்செய்பவன், விடன், பாடகன் முதலியவர்களின் பொருட்டு.

அஸத்க்ருதம்	பூஜை முதலியவை இல்லாமலும்
அவஜ்ஞாதம்	அவமானமாயும்
யத் / தாநம்	} எந்த தானமானது
தீயதே	கொடுக்கப்படுகிறதோ
தத்	அது
தாமஸம்	தாமஸமாகவே [illegible]
உதாஹ்ருதம்	சொல்லப்பட்டிருக்கிறது.

அயுக்தமான தேசத்திலும் காலத்திலும், அபாத்திரங்களின் பொருட்டும், பூஜை முதலியவை இல்லாமலும், அவமானத்தோ டும் எந்த தானமானது கொடுக்கப்படுகிறதோ, அது, தாமஸ மென்று சொல்லப்பட்டிருக்கிறது.

(ஸ) (ஸ்ரீ) தேசம் காலம் பாத்திரம் இவைகள் தகுதியானவை யல்லாத விருக்கையிலும், பூஜை மரியாதை இவைகளில்லாமலும் செய்யும் தானம், தாமஸமாய்விடும். (உஉ)

உ௩. ௐ தத்ஸதிதி நிர்தேஶோ ப்ரஹ்மணஸ்த்ரிவிதஸ் ஸ்ம்ருத꞉ ।
ப்ராஹ்மணாஸ்தேந வேதாஶ்ச யஜ்ஞாஶ்ச விஹிதா꞉ புரா ॥

ப்ரஹ்மண꞉	பரப்பிரம்மத்திற்கு
ௐ	ஓம்
தத்	தத்
ஸத்	ஸத்
இதி / த்ரிவித꞉	} என்ற மூன்றுவிதமான
நிர்தேஶ꞉	பெயர்கள்
ஸ்ம்ருத꞉*	(ஞானிகளால்) சொல்லப்பட்டிருக்கின்றன
தேந	அப்பெயர்களினாலே
ப்ராஹ்மணா꞉	பிராம்மணர்களும்
வேதாஶ்ச	வேதங்களும்
யஜ்ஞாஶ்ச	யக்ஞங்களும்
புரா	ஆதிகாலத்தில்
விஹிதா꞉	சிருஷ்டிக்கப்பட்டன.

பரப்பிரம்மத்திற்கு ஓம், தத், ஸத், என்ற மூன்றுவிதமான பெயர்கள் ஞானிகளால் சொல்லப்பட்டிருக்கின்றன. [illegible]

* (ஸ) பிராம்மணர்களால் [illegible] ருக்கிறது. (ஸ்ரீ) சிஷ்டர்களால் சொல்லப்பட்டிருக்கிறது.

களினாலே பிராமணர்களும் வேதங்களும் யக்ஞியங்களும் ஆதிகாலத்தில் சிருஷ்டிக்கப் பட்டார்கள்.

(ஸ்ரீ) ஓம் - என்பது பிரம்மத்தினுடைய நாமமென்று, உபநிஷத்தில் பலவிடங்களில் சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. ஜகத்திற்குக் காரணமாயும், ஞானிகளினாலே பார்க்கப்பட்டதாயு மிருப்பதால், பாபிரம்மம் தத் என்று சொல்லப்படுகிறது. அழிவற்றவும், உண்மையானவும், உத்தமமானவும் வஸ்து எதுவோ, அது (பிரம்மம்) ஸத் - என்று சொல்லப்படுகிறது. இந்தப் பெயர்களைக்கொண்டு பிரம்மாவினால், பிராமணர் வேதம் யக்ஞியம் இவர்கள் சிருஷ்டிக்கப் பட்டார்கள். அல்லது மேற்கண்ட மூன்று பெயர்களையுடைய பிரம்மத்தினாலே, பிராமணாதிகள் உற்பத்தி செய்யப்பட்டார்கள், அல்லது பரிசுத்தமாக சிருஷ்டிக்கப்பட்டார்கள். ஆகையால் பிரம்மத்தினுடைய பெயர்களாக சொல்லப்படுகின்றன.

(ரா) ப்ராஹ்மணா꞉ = வேதோக்தமான யக்ஞியாதி கருமத்திற்கு ஓம் தத் ஸத் என்கிற மூன்றுவிதமான சப்தங்களும், ப்ராஹ்ம꞉ = ஒட்டினதாக விருக்கின்றன. எப்படி யென்றால், ஓம் என்கிற சப்தத்தை, யக்ஞியாதி கருமங்களுக்கு அங்கமாக முதலில் உச்சரிக்கும்படியாகவும், தத் ஸத் இவைகளை, அக் கருமங்களுக்கு யோக்கியதையை யுண்டாக்கிறதற்காக, கருமத்தின் முடிவில் உச்சரிக்கும்படியாகவும், வேதத்தில் விதிக்கப்பட்டிருக்கின்றது. ஆகையால், ஓம் தத் ஸத் என்பவைகள் வேதோக்த கருமங்களை யொட்டினவைகளாகசொல்லப்பட்டன. தேந = அந்த மூன்று சப்தங்களினாலே, ப்ராஹ்மணா꞉=வேதாதிகாரிகளான மூன்று வருணத்தார்களும், வேதா꞉=வேதங்களும், யஜ்ஞா꞉ = யக்ஞியங்களும், புரா=ஆதியில், விஹிதா꞉=சிருஷ்டிக்கப்பட்டார்கள்.

(ஸ்ரீ,வி) ஓம் தத் ஸத் என்கிற மூன்றும், ப்ராஹ்மண꞉ = பிரம்மத்தினுடைய பெயர்கள். அந்தப் பெயர்களை என் பிரம்மத்திற்கு சொல்லவேண்டுமென்றால், சகல ஜகத்தையும் தரிக்கிறபடியினாலே ஓ மென்றும், குணங்களால் வியாபித்திருக்கிற அல்லது ஞானிகளால் பார்க்கப்படுகிறபடியினாலே தத் - என்றும், நிர்தோஷமாயும், சுபகுண பூர்ணமாயு மிருக்கிறபடியினாலே ஸத் - என்றும், சுருதிகளில் சொல்லப்பட் டிருக்கிறதினால்தான். தேந=அந்த பிரம்மத்தினாலே, பிராமணர் வேதங்கள் யக்ஞியங்கள் இவை ஏற்படுத்தப் பட்டன.

(ஸ்ரீ) மனோவாக்காயங்களினால் செய்யப்படுகிற யக்ஞியதான தபசுகளாகிய கருமங்களில், இராஜஸ தாமஸ கருமங்களும் கூட, இந்த சுலோகத்தில் சொல்லியபடிக்கு பிரம்மத்தின் நாமங்க

ளான ஓம் தத் - ஸத் - என்பவைகளை முடிவில் உச்சரித்து விட்டால், சாத்விகமாய் விடுமென்பது இந்த சுலோகத்தினால் காண்பிவிக்கப் பட்டதாக விருக்கிறது. இந்தத் தாத்பரியத்தை ஸ்ரீதரசுவாமியள் ஆதரிக்கிறார். (உ௩)

உ௪. தஸ்மாதோமிதுத்யாஹ்ருத்ய யஜ்ஞதாநதப:க்ரியா:।
ப்ரவர்த்தந்தே விதாநோக்தா: ஸததம் ப்ரஹ்மவாதிநாம்॥

தஸ்மாத்	(ஓம் - தத் - ஸத் இம்மூன்றும் பரபிரம்மத்தினுடைய நாமம்) ஆகையினாலே
ப்ரஹ்மவாதிநாம்	வேதத்தைச் செவ்வையா யறிந்தவர்களுடைய
விதாநோக்தா:	சாஸ்திரோக்தங்களான
யஜ்ஞதாநதப:க்ரியா:	யக்கியதானதபசுகளாகியகிரியைகள்
ஓமிதி	ஓ மென்பதாக
உதாஹ்ருத்ய	உச்சரித்து
ஸததம்	எப்போதும்
ப்ரவர்த்தந்தே	ஆரம்பிக்கப்படுகின்றன.

ஓம் தத் ஸத் இவை பிரம்மத்தினுடைய நாமங்களாகையினாலே, வேதத்தைச் செவ்வையா யறிந்தவர்களுடைய சாஸ்திரோக்தங்களான யக்கியதான தபசுகளாகிய கிரியைகள், ஓ மென்பதாக உச்சரித்து எப்போதும் ஆரம்பிக்கப்படுகின்றன.

(ஸ்ரீ) (ஸ்ரீ,வி) யக்கியாதிக்கிரியைகளை ஆரம்பிக்கையில் ஓ மென்பதை உச்சரிப்பதினால், அந்தக் கிரியைகளில் மந்திர தந்திராதிகளுடைய குறைவினாலுண்டாகும் தோஷங்கள் நீங்கி அக்கிரியைகள் சாத்குண்ணிய மடைகின்றன (ஸபலமாகின்றன). (உ௪)

உ௫. ததித்யநபிஸந்தாய பலம் யஜ்ஞதப:க்ரியா:।
தாநக்ரியாஶ்ச விவிதா: க்ரியந்தே மோக்ஷகாங்க்ஷிபி:॥

மோக்ஷகாங்க்ஷிபி:	மோக்ஷாபேக்ஷை யுள்ளவர்களால்
தத் இதி (உதாஹ்ருத்ய)	தத் என்று உச்சரித்தும்
பலம்	பலத்தை
அநபிஸந்தாய	கோராமலும்

𑌵𑌿𑌵𑌿𑌧𑌾𑌃	அநேகவிதங்களான
𑌯𑌜𑍍𑌞𑌤𑌪𑌃𑌕𑍍𑌰𑌿𑌯𑌾𑌃*	யக்கியதபஸுகளாகிய கிரியைகளும்
𑌦𑌾𑌨𑌕𑍍𑌰𑌿𑌯𑌾𑌶𑍍𑌚	தானக்கிரியைகளும்
𑌕𑍍𑌰𑌿𑌯𑌨𑍍𑌤𑍇	செய்யப்படுகின்றன.

மோக்ஷா பேக்ஷையுள்ளவர்களால், தத் என்று உச்சரித்தும், பலத்தைக் கோருமலும் அநேகவிதங்களான யக்கிய தபஸு தானங்களாகிய கிரியைகள் செய்யப்படுகின்றன. (௨௫)

---

௨௬. 𑌸𑌦𑍍𑌭𑌾𑌵𑍇 𑌸𑌾𑌧𑍁𑌭𑌾𑌵𑍇 𑌚 𑌸𑌦𑌿𑌤𑍍𑌯𑍇𑌤𑌤𑍍𑌪𑍍𑌰𑌯𑍁𑌜𑍍𑌯𑌤𑍇।
𑌪𑍍𑌰𑌶𑌸𑍍𑌤𑍇 𑌕𑌰𑍍𑌮𑌣𑌿 𑌤𑌥𑌾 𑌸𑌚𑍍𑌛𑌬𑍍𑌦𑌃 𑌪𑌾𑌰𑍍𑌥 𑌯𑍁𑌜𑍍𑌯𑌤𑍇॥

𑌹𑍇 𑌪𑌾𑌰𑍍𑌥	ஓ! பார்த்தா!
𑌸𑌦𑍍𑌭𑌾𑌵𑍇†	உண்டென்னும்பொருளிலேயும்
𑌸𑌾𑌧𑍁𑌭𑌾𑌵𑍇‡	யோக்கியமென்னும்பொருளிலேயும்
𑌸𑌤𑍍 𑌇𑌤𑌿 𑌏𑌤𑌤𑍍	ஸத் என்கிற இந்தப்பதமானது
𑌪𑍍𑌰𑌯𑍁𑌜𑍍𑌯𑌤𑍇	உபயோகிக்கப்படுகிறது
𑌤𑌥𑌾	அப்படியே
𑌪𑍍𑌰𑌶𑌸𑍍𑌤𑍇 𑌕𑌰𑍍𑌮𑌣𑌿 §	மங்களகரமான விவாகாதிகாரியங்களிலும்
𑌸𑌚𑍍𑌛𑌬𑍍𑌦𑌃	ஸத்என்கிற சப்தமானது
𑌯𑍁𑌜𑍍𑌯𑌤𑍇	பிரயோகிக்கப்படுகிறது.

ஓ! பார்த்தா! உண்டென்னும் பொருளிலேயும், யோக்கியமென்னும் பொருளிலேயும், ஸத் என்கிற இந்தப்பதமானது உப

---

* (ஸ்ரீ,வி) 𑌯𑌜𑍍𑌞𑌂 = அக்கினிஹோத்திரம் முதலியன - தபஃ = சரீர வாக்கு மனசுகளினுல் செய்யப்பட்டது.

† (ஸ்ரீ) (ஸா) (௨) (ஸ்ரீ,வி) ஒருவனுக்கில்லாத வஸ்து உண்டானுலும், அல்லது கிடைத்தாலும், அப்படியுண்டான அல்லது கிடைத்த வஸ்துவானது ஸத் என்று சொல்லப்படுகிறது. எப்படியென்ருல், பிள்ளை யில்லாதவனுக்குப் பிள்ளை யுண்டானுல், அந்தப் பிள்ளையை ஸத் என்று சொல்வதுண்டு.

‡ (ஸா) அயோக்கியன் யோக்கியனுய்விட்டால், அவனை ஸத் என்று சொல்லலாம். (ரா) நல்லதென்கிற அர்த்தத்திலும். (௨) உத்தமமான வஸ்துவிலேயும்.

§ (ரா) உலகத்தில் நல்ல காரியங்களிலேயும்.

யோகிக்கப்படுகிறது. அப்படியே மங்களகரமான விவாகாதி காரிய ங்களிலும், ஸத் என்கிற சப்தமானது பிரயோகிக்கப்படுகிறது. ()

---

௨௭. 𑌯𑌜𑍍𑌞𑍇 𑌤𑌪𑌸𑌿 𑌦𑌾𑌨𑍇 𑌚 𑌸𑍍𑌥𑌿𑌤𑌿𑌃 𑌸𑌦𑌿𑌤𑌿 𑌚𑍋𑌚𑍍𑌯𑌤𑍇 ।
𑌕𑌰𑍍𑌮 𑌚𑍈𑌵 𑌤𑌦𑌰𑍍𑌥𑍀𑌯𑌂 𑌸𑌦𑌿𑌤𑍍𑌯𑍇𑌵𑌾𑌭𑌿𑌧𑍀𑌯𑌤𑍇 ॥

𑌯𑌜𑍍𑌞𑍇 𑌚	யக்ஞத்திலும்
𑌤𑌪𑌸𑌿	தபஸிலும்
𑌦𑌾𑌨𑍇 𑌚	தானத்திலும்
𑌸𑍍𑌥𑌿𑌤𑌿𑌃*	நிஷ்டையானது
𑌸𑌤𑍍 𑌇𑌤𑌿 𑌉𑌚𑍍𑌯𑌤𑍇 †	ஸத் என்பதாகச் சொல்லப்படுகிறது
𑌤𑌦𑌰𑍍𑌥𑍀𑌯𑌂 𑌕𑌰𑍍𑌮 𑌚 𑌏𑌵 ‡	பிரம்மோத்தேசமான பூஜைகளும், அவைகளுக்கு உதவியான கருமங்களுங் கூட
𑌸𑌤𑍍 𑌇𑌤𑍍𑌯𑍇𑌵	ஸத் என்பதாகவே
𑌅𑌭𑌿𑌧𑍀𑌯𑌤𑍇	சொல்லப்படுகிறது.

யக்ஞத்திலும் தபஸிலும் தானத்திலும் (ஸ்திரமாகவும் உறுதியாகவும் செய்வதாகிய) நிஷ்டையானது ஸத் என்பதாகச் சொல்லப்படுகிறது. பிரம்மோத்தேசமான பூஜைகளும் அவைகளுக்கு உதவியான கருமங்களுங்கூட ஸத் என்பதாகவே சொல்லப்படுகின்றன. (௨௭)

---

௨௮. 𑌅𑌶𑍍𑌰𑌦𑍍𑌧𑌯𑌾 𑌹𑍁𑌤𑌂 𑌦𑌤𑍍𑌤𑌂 𑌤𑌪𑌸𑍍𑌤𑌪𑍍𑌤𑌂 𑌕𑍃𑌤𑌂 𑌚 𑌯𑌤𑍍 ।
𑌅𑌸𑌦𑌿𑌤𑍍𑌯𑍁𑌚𑍍𑌯𑌤𑍇 𑌪𑌾𑌰𑍍𑌥 𑌨 𑌚 𑌤𑌤𑍍𑌪𑍍𑌰𑍇𑌤𑍍𑌯 𑌨𑍋 𑌇𑌹 ॥

---

* (ஸ்ரீ,வி) நிஷ்டை. அதாவது, செய்யப்படுகிற [illegible] பணமாக வேண்டுமென்கிற எண்ணம்.

† (ஸ) ஞானிகளால் சொல்லப்படுகிறது.

‡ (ஸ) (இ) யக்ஞ தான தபசுகளுக்குச் சம்பந்தமான கருமங்கள் அல்லது பிரம்மத்தினுடைய ஆராதனைக் சம்பந்தமான கருமங்கள். (ஸ்ரீ) மனத்தினாலும் வாக்கினாலும் செய்கிற பூஜாதிகளுமன்றி, தேகத்தினாலே [illegible] கோவில்கட்டுதல் கோவிலில் பகவதாராதனைகள் [illegible] வைகளும் அதற்கு உதவியானதாகிய கோவில்கட்ட இடங்கள் [illegible] க்கு புஷ்பாதிகள் உண்டாகும்பொருட்டு நந்தவனம் வைத்தல் முதலியவைகளும் (௩) மூன்று வருணங்களுக்கும் அடுத்த கருமங்களும்.

அஶ்ரத்தயா	அசிரத்தையினாலே
ஹுதம்	ஹோமமாவது
தத்தம்	தானமாவது
தப: தப்தம்	செய்யப்பட்ட தபசாவது
க்ருதம் ச	செய்யப்பட்ட மற்றகருமமாவது
யத்	எதோ
தத்	அதானது
பார்த	ஓ ! பார்த்தா !
அஸத் இதி	அஸத்தென்று
உச்யதே	சொல்லப்படுகிறது
ப்ரேத்ய	பரலோகத்திலும்
ந	(அவைகளுக்கு பிரயோஜனம்) இல்லை
இஹ	இந்தலோகத்திலும்
நோ	(பிரயோஜனம்) இல்லை.

சிரத்தையில்லாமல் செய்யப்பட்ட ஹோம (ஹவநம்) மாவது தானமாவது தபஸாவது மற்ற கருமமாவது எதோ, அதானது ஓ ! பார்த்தா ! அஸத்தென்று சொல்லப்படுகிறது. (அப்படிப்பட்ட தானாதி கருமமானது) பரலோகத்திலும் இந்தலோகத்திலும் பிரயோஜனமில்லாமல் போகிறது.

(பா) ஏன் அஸத் தென்றால், இந்தலோகத்திலாவது, பரலோகத்திலாவது பலனைக் கொடுக்காததினால் தான். (உ௮)

ஓம் தத்ஸதிதி ஶ்ரீ பகவத்கீதாஸூபநிஷத்ஸு ப்ரஹ்மவித்யாயாம்

யோகஶாஸ்த்ரே ஶ்ரீக்ருஷ்ணார்ஜுந ஸம்வாதே

ஶ்ரத்தாத்ரய விபாக யோகோ நாம

ஸப்ததஶோऽத்யாய:.

ஶ்ரீக்ருஷ்ணாய பரப்ரஹ்மணே நம:.

சிரத்தாத்திரய விபாகயோகமென்கிற

பதினேழாவது அத்தியாயம்

முற்றிற்று.

ஸ்ரீ:

அஷ்டாதசாத்யாயப்ராரம்ப:

பதினெட்டாவது அத்தியாயம்.

அர்ஜுந உவாச.

க. ஸந்ந்யாஸஸ்ய மஹாபாஹோ தத்வமிச்சாமி வேதிதும்।
த்யாகஸ்ய ச ஹ்ருஷீகேஶ ப்ருதக்கேஶிநிஷூதந॥

அர்ஜுந உவாச	அர்சுனன் சொல்வது
ஹ்ருஷீகேஶ	இந்திரியங்களுக்கு நியாமகனும்
கேஶிநிஷூதந*	கேசிஎன்ற இராக்ஷதனைக் கொன்றவனுமான
மஹாபாஹோ	ஓ! தோள்வலியுடையவனே!
ஸந்ந்யாஸஸ்ய †	சந்நியாசத்தினுடையவும்
த்யாகஸ்ய ச ‡	தியாகத்தினுடையவும்
தத்வம்	உண்மையை
ப்ருதக்	பிரத்தியேகமாய் (விவரமாய்)
வேதிதும்	தெரிந்துகொள்ளுகைக்கு
இச்சாமி	இச்சிக்கிறேன்.

அர்சுனன் கிருஷ்ணபகவானைநோக்கிச் சொல்வது-இந்திரியங்களுக்கு நியாமகனும், கேசிஎன்ற இராக்ஷதனைக் கொன்றவனுமான ஓ! தோள்வலியை யுடையவனே! ஸந்நியாசத்தினுடையவும், தியாகத்தி னுடையவும் உண்மையை (சுவபாவத்தை) பிரத்தியேகமாயறிய இச்சிக்கிறேன்.

(ஸ்ரீ) "ஸர்வகர்மாணி மநஸா ஸந்ந்யஸ்யாஸ்தே ஸுகம் வஶீ" (அத்-ரு-சு-கங.) என்பதினால் சகலகருமங்களையும் மனசினால் விட்டவன் சுகமா யிருப்பானென்றும், "ஸந்ந்யாஸயோகயுக்தாத்மா விமுக்தோ மாமுபைஷ்யஸி" (அத்-கூ-சு-உஅ.) என்பதினால் சகல

---

* (ஸ்ரீ) குதிரைரூபமாயும் வாயைத்திறந்துகொண்டும் யுத்தத்திற்கு வந்த கேசி என்கிற இராக்ஷதனை ஸ்ரீகிருஷ்ணபகவான் அவன் வாயில் தன்கையை நீட்டி அந்தக்கையைப் பெரிதாய் வளரச்செய்ய அதினாலவன் வாய்பிளந்திறந்தானகையால் இந்தப் பெயர்வந்தது. அதினால்தான் மகாகைகளையுடையவனென்றும் சொல்லப்படுகிறார்.

† - ‡ (ஸம்) சந்நியாசமென்கிற பதத்திற்கும் தியாகமென்கிற பதத்திற்கும், தத்வம் = சுவபாவமான அர்த்தத்தை.

கருமங்களையும் விட்டவன் மோக்ஷமடைகிறானென்றும், "த்யக்த்வா கர்மபலாஸங்கம் நித்யத்ருப்தோ நிராச்ரய:" (அத் - ச - சு - உ0) "ஸர்வகர்மபலத்யாகம் தத: குரு யதாத்மவாந்" (அத்-கஉ-சு-கக) இவைகளினால் சகல கருமங்களுடைய பலனைத் தியாகஞ்செய்ய வேண்டுமென்றும் சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. இதொன்றுக்கொன்று விரோதமாய்க் காணப்படுகிறது. ஆகையால், அர்சுனன் சந்தேகப்பட்டுக் கேழ்க்கிறான்.

(ஸா) சகல வேதார்த்தமாகிய கீதார்த்த மெல்லாவற்றையும், சுருக்கி இந்த அத்தியாயத்தில் சொல்லுகிறார்.

(ரா) இந்த அத்தியாயத்தில் மோக்ஷஸாதனமாகக் குறிக்கப்பட்டிருக்கிற சந்நியாசம் தியாகம் இரண்டுமொன்றென்பதும், தியாகத்தின் சுவரூபமும், சகல கருமத்திற்கும் கருத்தா பகவானென்கிற அநுசந்தானமும், சத்துவம் ரஜஸ் தமஸ் என்கிற குணங்களை வருணிப்பதினால் சத்துவத்தை அவசியம் கிரகிக்கவேண்டு மென்பதும், அந்தந்த வருணத்தாருக்கு சுவபாவமாயுள்ள கருமத்தை அநுஷ்டிப்பதினால் பரமபுருஷப் பிராப்திக்கு அது ஏதுவாயிருக்கிறதென்பதும், சகல கீதாசாஸ்திரார்த்தஸாரமாகிய பக்தியோகமும் சொல்லப்படுகின்றன. இந்த சுலோகத்திலோ, அடியில் குறித்த சுருதிகளில் மோக்ஷ ஹேதுவாகச் சொல்லப்படுகிற சந்நியாசம் தியாக மிரண்டுமொன்றா? அல்லது வெவ்வேறா? என்பது கேட்கப்படுகிறது. "ந கர்மணா ந ப்ரஜயா தநேந த்யாகேநைகே அம்ருதத்வமாநசு:" "வேதாந்தவிஜ்ஞாநஸுநிச்சிதார்த்தா: ஸந்ந்யாஸயோகாத் யதய: சுத்தஸத்வா: | தே ப்ரஹ்மலோகே து பராந்தகாலே பராம்ருதா: பரிமுச்யந்தி ஸர்வே" (தைத்திரீயோபநிஷத்து, சு-வது பிரச்னம், க0-வது அனுவாகம், உக - உஉ - வாக்கியங்களைப்பார்க்க.) (க)

ஸ்ரீ பகவாநுவாச.

உ. காம்யாநாம் கர்மணாம் ந்யாஸம் ஸந்ந்யாஸம் கவயோ விது: |
ஸர்வகர்மபலத்யாகம் ப்ராஹுஸ்த்யாகம் விசக்ஷணா: ||

ஸ்ரீ பகவாநுவாச	ஸ்ரீ கிருஷ்ணபகவான்சொல்வது
காம்யாநாம் கர்மணாம்	காம்மியகருமங்களுடைய
ந்யாஸம்	பரித்தியாகத்தை (விட்டுவிடுதலை)
ஸந்ந்யாஸம்	சந்நியாசமென்பதாய்
கவய:	பண்டிதர்கள் (ஞானிகள்)

விஷயம் — [illegible]

[illegible] — [illegible]

அர்த்தம் — [illegible]

[illegible] — [illegible]

[illegible] — [illegible]

ஸ்ரீ கிருஷ்ணபரமாத்மா [illegible]

[illegible]

(ஸ்ரீ) [illegible]

[illegible]

* (ஸ்ரீ) [illegible]

† (ஸ்ரீ) [illegible]

விசேஷமான புண்ணியபலன்கள் சொல்லப்பட்டிருக்கிற படியால், பலனுண்டென்றே கொள்ளவேண்டியது.

இப்படிச் சொன்னதினால் கருமம் செய்யவேண்டியது அவசிய மென்று ஏற்படுகிறது. "யஸ்த்வாத்மரதிரேவஸ்யா தாத்மத்ருப்தஸ்ச மாநவ:" (அத் - ந - ருா - கஎ) என்கிறதினால் பரமாத்மாவிடத்தில் மனதைவைத்து, அந்த ஆத்மாவிடத்திலேயே திருப்தி யடைந்திருக்கிறவன் கருமம் செய்யவேண்டியதில்லை யென்றாகிறதே! இது பரஸ்பர விரோதமல்லவா என்றாலோ, ஆத்மாவிடத்திலேயே திருப்தியடைந்திருக்கிற ஆத்மதியான சமாதியி லிருப்பவனுக்குக் கருமம் தானாகவே விட்டுப்போகிறது. அப்படிப்பட்டவன் கருமம் செய்யவேண்டு மென்பதில்லை.

(ஶ) அசுவமேதாதி காம்மிய கருமங்கள் அநுஷ்டிக்கவேண்டியதாய் நேரிட்டாலும் அநுஷ்டிக்காமல் விடுவதே சந்நியாசமென்று சிலரும், நித்திய நைமித்திகமான சகலகருமங்களையும் செய்து பலனை ஈசுவரார்ப்பணஞ் செய்வது தியாகமென்று சிலரும், சொல்லுகிறார்கள். காம்மியகருமத்தை விடுவதென்றுசொன்னாலும், கருமபலத்தை விடுவதென்று சொன்னாலும், இவ்விரண்டும் தியாகமென்கிற ஒரே சப்தார்த்தமாகின்றன. (வடு - வடு) கட, பட, சப்தங்கள்போல விஜாதீயமான அர்த்தமல்ல. நித்திய நைமித்திக கருமங்களுக்குப் பலனே யில்லையாகையால், பலனைத் தியாகஞ் செய்வது எப்படிப் பொருந்துமென்று சிலர் சொல்லுகிறார்கள். அதுசரியல்ல, அவைகளுக்குப் பல னுண்டென்பதே பகவானுடையஅபிப்பிராயம், "அநிஷ்டமிஷ்டம்மிஶ்ரஞ்ச - த்ரிவிதம்கர்மண: பலம்" (இந்த அத் - ரு - கஉ) என்பதினால், பரமார்த்த சந்நியாசிக்குக் கருமபலன் ஒட்டமாட்டா தென்பதைக் காண்பிவித்துக்கொண்டு அசந்நியாசிக்குப் பலப்பிராப்தியுண்டென்பதைக் காண்பிவிக்கிறார்.

(ஶா) ஸர்வகர்மபலத்யாகம், என்றால், நித்திய நைமித்திக காம்மிய கருமபலத் தியாகமென்று சிலர் சொல்லுகிறார்கள். (மற்ற விஷயத்தில் (ஶ) அர்த்தத்தை யொற்றிருக்கிறது.)

(உ) (ஸ்ரீ,வி) காம்யாநாம்கர்மணாம்ந்யாஸம் ஸந்ந்யாஸம் = ஸமாதி ஸ்தயா, அகரணேநவா, காம்யகர்மந்யாஸ: ஸந்ந்யாஸ: = பலனி லிச்சையை விடுவதினாலாவது, செய்யாம லிருப்பதினாலாவது காம்மிய கருமத்தை விடுவதுதான் சந்நியாசம்.

(உ) "த்யாகஸ்ஸர்வகர்மத்யாகவேவ" = தியாக மென்பது பலத் தியாகமே. (ஸ்ரீ,வி) "ஸர்வகாம்யகர்மணாம் பகவத்ப்ரீதிவ்யதிரிக்தபலத்யாக:" = பகவத்பிரீதி விஷயம் தவிர மற்ற விஷயத்தில் சகல காம்மிய கருமபலத்தைவிடுவதே தியாகம்.

௯. [illegible]

[illegible]

[illegible] } * [illegible]

[illegible]

[illegible] { [illegible] }

[illegible] †

[illegible] ‡

[illegible]

[illegible] [illegible]

[illegible] [illegible] சொல்லுகிறார்கள்.

(ஸா) [illegible] இந்த [illegible] விட்டுவிட வேண்டுமென்று [illegible] சொல்லுகிறார்கள்.

(ரா,மி) [illegible] சொல்லுகிறார்கள். (௯)

---

௧௦. [illegible]

[illegible]

* (ஸா) [illegible]

† (ஸா) [illegible]

‡ (ஸா) [illegible]

ஹே பரதஸத்தம	ஓ! பரதகுலசிரேஷ்டனே!
தத்ர த்யாகே	மேற்சொன்னத்தியாகவிஷயத்தில்
மே	என்னுடைய
நிஶ்சயம்	நிச்சயத்தை
ஶ்ருணு	கேள்
ஹே புருஷவ்யாக்ர	ஓ! புருஷசிரேஷ்டனே!
த்யாகோ ஹி	தியாகமானது
த்ரிவித:*	மூன்றுவிதமாய்
ஸம்ப்ரகீர்த்தித:	சொல்லப்பட்டிருக்கிறது.

ஓ! பரதகுல சிரேஷ்டனே! மேற்சொன்னத் தியாக விஷயத்தில் என்னுடைய நிச்சயத்தைக்கேள். ஓ! புருஷசிரேஷ்டனே! தியாகமானது, மூன்றுவிதமாய்ச் சொல்லப்பட்டிருக்கிறது.

(ஶம்) தத்ர=(தியாகம் சந்நியாசம்) இந்த விஷயத்தில், த்யாகோ ஹி = தியாக சந்நியாச சப்தங்களுடைய அர்த்தமானது ஒன்றே. கருமாதிகாரிகளுக்கு சத்துவாதிகுண பேதத்தால் மூன்று விதமாய்ச் சொல்லப்பட் டிருக்கிறதேயன்றி பிரம்மஞானி விஷயமாய்ச் சொன்னதல்ல. இந்த அர்த்தமானது சாதாரணமாய்த் தெரிந்துகொள்ளக் கூடாததலால், அதுவிஷயமான என்னுடைய நிச்சயத்தைக்கேள் என்பது தாத்பரியம். (சு)

ரு. யஜ்ஞதானதப:கர்ம ந த்யாஜ்யம் கார்யமேவ தத்।
யஜ்ஞோ தானம் தபஶ்சைவ பாவனானி மனீஷிணாம்॥

யஜ்ஞதானதப:கர்ம	யக்கியதான தபசுகளாகிற கருமமானது
ந த்யாஜ்யம்	விடத்தகுந்ததல்ல
தத்	அதானது
கார்யமேவ	செய்யப்படவேண்டியதே
யஜ்ஞ:†	யக்கியமும்

---

* (ஶ்ரீ) சத்துவ ரஜஸ் தமோகுண பேதத்தினுல் மூன்று விதம். (ரா) (ஶ்ரீ,வி) பலத்தியாகம், அபிமானத்தியாகம், கருத்திருத்துவத்தியாயகம் என மூன்றுவிதம். அபிமானத்யாகம் (அத் - ஙு, சுலோ - ஙு0.) பார்க்க. (ஶ்ரீ,வி) மேல் சொன்ன அர்த்தமு மல்லாமல், குணத்தினுல் மூன்று விதமென்று சிலர் சொல்லுகிறார்கள்.

† (ஶ) திரவியயக்கியாதிகள்.

[illegible]	[illegible]
[illegible]	[illegible]
[illegible] †	[illegible]
[illegible]	[illegible]

[illegible]

([illegible]) [illegible] (ஆ[illegible]) [illegible]

([illegible]) [illegible] ([illegible]) [illegible] ([illegible])

[illegible]

[illegible]

[illegible]	[illegible]!
[illegible]	[illegible]
[illegible]	
[illegible]	
[illegible]	[illegible]
[illegible]	([illegible]) [illegible]
[illegible]	[illegible]
[illegible]	[illegible] ([illegible])
[illegible]	[illegible]

* ([illegible]) [illegible]

† ([illegible]) [illegible]

[illegible] நிச்சயிக்கப்பட்ட
[illegible] என்னுடைய
[illegible] சிரேஷ்டமான
[illegible] அபிப்பிராயம் (தாத்பரியம்).

ஓ! பார்த்தா! இந்த யக்ஞதான தபசுகளாகிய கருமங்கள், அபிமானத்தையும் பலன்களையும் விட்டுச் செய்யவேண்டியவைக ளென்பது நிச்சயிக்கப்பட்ட என்னுடைய சிரேஷ்டமான அபிப் பிராயம்.

(பா) ஸங்கத்தையும் பலனையும் அபேக்ஷித்துச் செய்கிற யக் ஞ தான தபசுகளாகிய கருமங்கள் பெந்தத்தைக் கொடுக்கப்பட் டவைகளானாலும், ஸங்கத்தையும் பலனையும் அபேக்ஷிக்காமல் முமு க்ஷுக்களால் அக்கருமங்களைச் செய்யவேண்டு மென்பதற்காக (சுவி) அபி சப்தம் சேர்க்கப்பட்டதேயன்றி, அந்நியமான கருமங்களைச் சேர்த்துச் சொல்லவேண்டு மென்பதற்கல்ல. சிலர் நித்தியகருமங் களுக்குப் பலனில்லையென்றும் பலனில்லாத நித்தியகருமங்களைப்ப லனையும் ஸங்கத்தையும்விட்டுச் செய்வதென்பது அஸம்பாவிதமென் றும் ஆகையால், சுவி, சப்தத்தினால் யக்ஞ தான தபசுகளாகிய கருமங்களும் காம்மிய கருமங்களுங்கூட ஸங்கத்தையும் பலனையும் விட்டுச் செய்யவேண்டியவை யென்று அர்த்தஞ் செய்கிறார்கள். அது சரியல்ல; "[illegible] ஸங்கம் த்யக்த்வா பலானி ச [illegible] (அத் - கஅ - [illegible]) யக்ஞதான தபசுகளாகிய கருமங்கள் மனிதர்க ளைப் பரிசுத்தஞ் செய்கின்றன" என்கிற இந்த வசனத்தினாலே நித் திய கருமங்களுக்குப் பலனுண்டென்று முன்னமேயே சொல்ல ப்பட்டிருக்கிறது. மேலும், நித்தியகருமங்கள் பெந்த ஹேதுவா னவையானால், நித்திய கருமங்களையே விட்டுவிட விசேஷிக் [illegible] காம்மிய கருமத்தை விசேஷிப்பானேன்பது சரியா [illegible]. "[illegible]" (அத் - உ, ஈ - சஎ) என்று [illegible] நித்தியகருமங்கள் பெந்தஹேதுவல்லவென்று சொல்லப்பட்டிருப்பதாலும், "யஜ்ஞார்த்தாத்கர்மணோ [illegible]" (அத் - ங, [illegible]) "[illegible]" (அத்-உ, [illegible]) "[illegible]" (அத்-க, ஈ-உ0) "கர்மணை [illegible]" (அத்-க, ஈ-உ [illegible]) இவைகளினாலே [illegible] சொல்லப்பட்டிருப்பதாலும், (சுவி) அபிசப்தத்தினால் காம்மிய கருமம் சேர்க்கத்தகாது.

[illegible] போகவே யக்ஞதான தபசுக் [illegible] ஸங்கத்தையும்

[illegible]*	[illegible]
[illegible]	[illegible]
[illegible]†	[illegible]
[illegible]	[illegible]

[illegible]

([illegible]) [illegible]

([illegible]) [illegible] ([illegible])

---

௯. [illegible]

[illegible]

[illegible]	[illegible] !
[illegible]	[illegible]
[illegible]	[illegible]
[illegible]	[illegible]
[illegible]	[illegible]
[illegible]	([illegible]) [illegible]
[illegible]	[illegible]
[illegible]	[illegible] ([illegible])
[illegible]	[illegible]

* ([illegible]) [illegible]

† ([illegible]) [illegible]

[illegible] நிச்சயிக்கப்பட்ட
[illegible] என்னுடைய
[illegible] சிரேஷ்டமான
[illegible] அபிப்பிராயம் (தாத்பரியம்).

ஓ! பார்த்தா! இந்த யக்ஞதான தபசுகளாகிய கருமங்கள், அபிமானத்தையும் பலன்களையும் விட்டுச் செய்யவேண்டியவைக ளென்பது நிச்சயிக்கப்பட்ட என்னுடைய சிரேஷ்டமான அபிப் பிராயம்.

([illegible]) ஸங்கத்தையும் பலனையும் அபேக்ஷித்துச் செய்கிற யக் ஞ தான தபசுகளாகிய கருமங்கள் பெந்தத்தைக் கொடுக்கப்பட் [illegible]லும், ஸங்கத்தையும் பலனையும் அபேக்ஷிக்காமல் முமு [illegible] அக்கருமங்களைச் செய்யவேண்டு மென்பதற்காக (௬-வி) [illegible] சொல்லப்பட்டதேயன்றி, அந்நியமான கருமங்களைச் [illegible] சொல்லவேண்டு மென்பதற்கல்ல. சிலர் நித்தியகருமங் [illegible] பலனில்லையென்றும் பலனில்லாத நித்தியகருமங்களைப்ப [illegible] ஸங்கத்தையும்விட்டுச் செய்வதென்பது அசம்பாவிதமென் [illegible], ஆகவே, சத்துத்திலும் யக்ஞ தான தபசுகளாகிய [illegible] காமிய கருமங்களுக்கே ஸங்கத்தையும் பலனையும் விட்டுச் [illegible]வேண்டுமென்று அர்த்தஞ் செய்கிறார்கள். [illegible]; [illegible] பாவநாநி மநீஷிணாம் (இதன் [illegible]) யக்ஞதான தபசுகளாகிய கருமங்கள் மனிதர்க [illegible]" என்கிற இந்த வசனத்தினாலே நித் [illegible] கருமங்களுக்குப் பலனுண்டென்று முன்னமேயே சொல்ல [illegible]. மேலும், நித்தியகருமங்கள் பெந்த ஹேதுவா [illegible], நித்திய கருமங்களையே விட்டுவிட விசேஷிக் [illegible] கருமத்தை நிச்சயிப்பதென்பது சரியா [illegible]. "[illegible]" (அத் - உ, ௬ - ௪௧) என்று [illegible] நிச்சயிக்கப்பட்டிருப்பதாலும், "[illegible]" ([illegible]) "[illegible]" (அத்-உ, [illegible]) "[illegible]" (அத்-௩, ௬-உ0) "[illegible]" (அத்-௩, ௬-உ௧) இவைகளினாலே [illegible] சொல்லப்பட்டிருப்பதாலும், ([illegible]) [illegible] காமியகருமம் சேர்க்கத்தகாது.

[illegible] போலவே யக்ஞதான தபசுக் [illegible] புத்தியாய் ஸங்கத்தையும்

தாநம்*	தானமும்
தபச்சைவ	தபசுமே
மநீஷிணாம்†	விவேகிகளுக்கு
பாவநாநி	சித்தசுத்தியை யுண்டாக்குகின்றன.

யக்ஞதான தபங்களாகிற கருமமானது விடத்தக்கதல்ல, அது செய்யப்படவேண்டியதே. யக்ஞமும் தானமும் தபசுமே, விவேகிகளுக்குச் சித்த சுத்தியை யுண்டாக்குகின்றன.

(பா) யக்ஞதான தபசு முதலிய வேதோக்த கருமங்கள், முமுக்ஷுக்களாலே ஒருகாலத்திலும் விடத்தக்கவை யல்ல. தேகமுள்ளவரையில் செய்யவேண்டியவையே. ஏனென்றால், அக்கருமங்கள், மநீஷிணாம் = மனனசீலர் (ஆராய்ந்தறிகிறவர்) களுக்குப் பரிசுத்தத்தை யுண்டாக்குகின்றன. என்றால், பிரம்மோபாசனை செய்கிற முமுக்ஷுக்களுடைய உபாசனைக்கு விரோதியான பிராசீன கருமங்களைப் போக்கடிக்கின்றன.

(ஸ்ரீ.வி) யக்ஞதான தபங்கள் சகலராலுஞ் செய்யவேண்டியவையே; யதிகளுக்கு ஞானந்தான் யக்ஞம். வித்தியாதானம் (அபக்குவர்களைக் காப்பதாகிய) அபயப்பிரதானம் இவைகள் தான் தானம். பிரம்மசரியம் முதலியவைதான் தபசு. க்ருஹஸ்தர்களுக்கு, விஷ்ணுவாராதனாதிகள்தாம் யக்ஞம். சக்திக்கேற்ற தானம். உபவாசாதிகள் தபசு. (௫)

---

௬. ஏதாந்யபி து கர்மாணி ஸங்கம் த்யக்த்வா பலாநி ச।
கர்தவ்யாநீதி மே பார்த்த நிச்சிதம் மதமுத்தமம்॥

பார்த்த	ஓ! பார்த்தா!
ஏதாநி கர்மாணி கர்தவ்யாநி	இந்த யக்ஞதான தபங்களாகிய கருமங்கள் செய்யவேண்டியவைகளே
அபி து	ஆனாலோ
ஸங்கம்	(நான் கருத்தாவென்கிற) அபிமானத்தையும்
பலாநி ச	பலன்களையும்
த்யக்த்வா	விட்டு (செய்யவேண்டியவைகள்)
இதி	என்பதாக

---

* (உ) அபயதானமுங்கூட.

† (மூ) பலாபேக்ஷையை விட்டுச்செய்கிறவர்களான விவேகிகளுக்கு.

நிஶ்சிதம் — நிச்சயிக்கப்பட்ட
மே — என்னுடைய
உத்தமம் — சிரேஷ்டமான
மதம் — அபிப்பிராயம் (தாத்பரியம்).

ஓ! பார்த்தா! இந்த யக்கியதான தபசுகளாகிய கருமங்கள், அபிமானத்தையும் பலன்களையும் விட்டுச் செய்யவேண்டியவைக ளென்பது நிச்சயிக்கப்பட்ட என்னுடைய சிரேஷ்டமான அபிப் பிராயம்.

(ஸ) ஸங்கத்தையும் பலனையும் அபேக்ஷித்துச் செய்கிற யக்கிய தான தபசுகளாகிய கருமங்கள் பெந்தத்தைக் கொடுக்கப்பட்டவையானாலும், ஸங்கத்தையும் பலனையும் அபேக்ஷிக்காமல் முமுக்ஷுவுங்கூட அக்கருமங்களைச்செய்யவேண்டுமென்பதற்காக (அபி) அபி சப்தம் சேர்க்கப்பட்டதேயன்றி, அந்நியமான கருமங்களைச் சேர்த்துக் கொள்ளவேண்டுமென்பதற்கல்ல. சிலர் நித்தியகருமங் களுக்குப் பலனில்லையென்றும் பலனில்லாத நித்தியகருமங்களைப்ப லனையும் ஸங்கத்தையும்விட்டுச் செய்வதென்பது அசம்பாவிதமென் றும் ஆகையால், அபி, சப்தத்தினால் யக்கிய தான தபசுகளாகிய கருமங்களும் காம்மிய கருமங்களுங்கூட ஸங்கத்தையும் பலனையும் விட்டுச் செய்யவேண்டியவை யென்று அர்த்தஞ் செய்கிறார்கள். அது சரியல்ல; "யஜ்ஞோதாநம்தபஶ்சைவ பாவநாநி மநீஷிணாம்" (இதின் ரு - ரு) யக்கியதான தபசுகளாகிய கருமங்கள் மனிதர்க ளைப் பரிசுத்தி செய்கின்றன" என்கிற இந்த வசனத்தினாலே நித் திய கருமங்களுக்குப் பலனுண்டென்று முன்னமேயே சொல்ல ப்பட் டிருக்கிறது. மேலும், நித்தியகருமங்கள் பெந்த வேதுவா னவை யாகையால், நித்திய கருமங்களையே விட்டுவிட விச்சிக் கிற முமுக்ஷு காம்மிய கருமத்தை யிச்சிப்பானென்பது சரியா னதல்ல. "தூரேண ஹ்யவரம்கர்ம" (அத் - உ, ரு - சக) என்று காம்மியகருமம் நிந்திக்கப்பட்டிருப்பதாலும், "யஜ்ஞார்த்தாத்கர்மணோ ந்யத்ர" (அத்-ங, ரு-க) "த்ரைகுண்யவிஷயாவேதா:" (அத்-உ, ரு - சரு) "த்ரைவித்யாமாம்ஸோமபா:" (அத்-கூ, ரு-உ0) "க்ஷீணே புண்யே மர்த்யலோகம்விஶந்தி" (அத்-கூ, ரு-உக) இவைகளினாலே காம்மியகருமம் பெந்த ஏதுவென்று சொல்லப்பட்டிருப்பதாலும், (அபி) அபிசப்தத்தினால் காம்மியகருமம் சேர்க்கத்தகாது.

(ரா) பிரம்மோபாசனையைப் போலவே யக்கியதான தபசுக் ளாகிய கருமாதிகளை ஈசுவரார்ப்பண புத்தியாய் ஸங்கத்தையும்

பலனையும்விட்டு தேகமுள்ளவரையில் செய்துவரவேண்டுமென்பது நிச்சயமானதும் உத்தமமானதுமான மதம் ஆகின்றது.

(ஸ்ரீ,வி) கருமங்களை விடக்கூடாது செய்யவேண்டுமென்றுமே முன் றுசொன்னதானது, கருமத்தைவிட்டுவிடவேண்டுமென்று முன்னுரைகளிகள் சொல்லியிருக்கிறதற்கு விரோதமாகிறதென்று நினைக்க வேண்டுவதில்லாமல், ஸங்கம், ஸ்நேகம், கர்த்தத்வ பலம், இவைகளை விட்டுச் செய்யவேண்டிய தென்பது உத்தமமான மதமென்று பகவான் சொல்லுகிறார். (௬)

---

௭. நியதஸ்ய து ஸந்ந்யாஸ꞉ கர்மணோ நோபபத்யதே
மோஹாத்தஸ்ய பரித்யாகஸ்தாமஸ꞉ பரிகீர்த்தித꞉

நியதஸ்ய து	அவசியம் செய்யவேண்டியதாய் விதிக்கப்பட்டிருக்கிற
கர்மண꞉	கருமத்தினுடைய
ஸந்ந்யாஸ꞉	பரித்தியாகமானது
நோபபத்யதே	கூடாது
மோஹாத்	அவிவேகத்தினாலே
தஸ்ய	அதினுடைய (கருமத்தினுடைய)
பரித்யாக꞉	பரித்தியாகமானது
தாமஸ꞉	தாமஸமென்று
பரிகீர்த்தித꞉	சொல்லப்பட்டிருக்கிறது.

அவசியம் செய்யவேண்டியதாய் விதிக்கப்பட்டிருக்கிற கருமத்தினுடைய பரித்தியாகமானது கூடாது. அவிவேகத்தினாலே அதினுடைய பரித்தியாகமானது தாமஸமென்று சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. (என்றும், காம்ய கருமத்தை விலக்குவது மோக்ஷத்திற்கு சித்தி ஆகாரமாகுமேயாகும், முமுக்ஷுக்களானவர்கள் நித்தியமுஞ் செய்யவேண்டியதான நித்திய கருமத்தை விடக்கூடாது. அப்படி விடுவது அவிவேகத்தினாலே யாதலாலும் மோஹமானது தாமஸத்தின் காரியமானதாலும், மோஹத்தினால் விடுவதும் தாமஸமென்றே சொல்லப்பட்டது.)

(௫ா) நித்திய நைமித்திக கருமங்களாகிய பஞ்சமஹாயக்ஞம் முதலிய கருமங்களை விடக்கூடாது. ஏனென்றால், நித்திய நைமித்திக கருமங்கள் தேகத்தைப் பரிசுத்தமாக்குகின்றன. மற்றும் வைச்வதேவம் பலிகரணம் முதலியவைகளும் செய்து மிச்சமான அன்னத்தைப் புசிப்பதினால் தேகத்திற்கும் சுத்தமுண்டாகிறது; அதினால் சித்தத்திற்கும் அதினால் ஞானமும் பிறகு மோக்ஷமு முண்

டாகும். ஆகையால், நித்திய நைமித்திக கருமங்களை விடக்கூடாது. அப்படிவிட்டு விட்டால், அது தாமஸமே. ஏனென்றால், நித்திய நைமித்திக கருமங்களைச்செய்து அதில் மிச்சமான அந்நத்தைத்தவிர மற்றவிதமான அந்நத்தை புஜிப்பவன் பாபத்தை புஜிக்கிறானென்று முன்னமே (அத் - ௩, சு - ௧௩) சொல்லப்பட்டிருக்கிறதினால் தான். கருமம் பெந்தத்தை யுண்டாக்கிறதென்று எண்ணி அதைவிடுவது, அக்கியானத்தினால் விடுவதானதாலது தாமஸம்.

(ஸ்ரீ.வி) தியாகமென்பது பலத்தியாகமேயன்றி, கருமத்தியாகமல்ல என்பது மூன்று சுலோகங்களினால் சொல்லப்படுகிறது. 𑌨𑌿𑌯𑌤𑌸𑍍𑌯 𑌤𑍁=வருணாசிரமங்களுக்கு யோக்கியமான, இந்தக் கருமங்களை விடக்கூடாது. சுவகருமங்களாகிய யக்கியாதிகளை விட்டால் நரகமடைவான். தியாகமென்பது பலத்தியாகமல்லவென்றும் கருமசுவரூபத்தியாகமென்றும் அக்கியானத்தினால் எண்ணி எவனாவது கருமத்தை விட்டாலது தாமஸம். (எ)

அ. 𑌦𑍁𑌃𑌖𑌮𑌿𑌤𑍍𑌯𑍇𑌵 𑌯𑌤𑍍𑌕𑌰𑍍𑌮 𑌕𑌾𑌯𑌕𑍍𑌲𑍇𑌶𑌭𑌯𑌾𑌤𑍍𑌤𑍍𑌯𑌜𑍇𑌤𑍍।
𑌸𑌕𑍃𑌤𑍍𑌵𑌾 𑌰𑌾𑌜𑌸𑌂 𑌤𑍍𑌯𑌾𑌗𑌂 𑌨𑍈𑌵 𑌤𑍍𑌯𑌾𑌗𑌫𑌲𑌂 𑌲𑌭𑍇𑌤𑍍॥

(𑌯𑌃)	எவன்
𑌦𑍁𑌃𑌖𑌮𑌿𑌤𑍍𑌯𑍇𑌵	துக்கமுண்டாகுமென்றே
𑌕𑌾𑌯𑌕𑍍𑌲𑍇𑌶𑌭𑌯𑌾𑌤𑍍	சரீரப்பிரயாசையின் பயத்தினால்
𑌯𑌤𑍍	எந்த
𑌕𑌰𑍍𑌮	கருமத்தை
𑌤𑍍𑌯𑌜𑍇𑌤𑍍	விடுகிறானோ
𑌸𑌃	அவன்
𑌰𑌾𑌜𑌸𑌂 𑌤𑍍𑌯𑌾𑌗𑌂	இராஜஸத்தியாகத்தை
𑌕𑍃𑌤𑍍𑌵𑌾	செய்து
𑌤𑍍𑌯𑌾𑌗𑌫𑌲𑌂*	தியாகபலத்தை
𑌨𑍈𑌵𑌲𑌭𑍇𑌤𑍍	அடைகிறதேஇல்லை.

எவன் துக்கமுண்டாகுமென்றும் சரீரப்பிரயாசைக்குப் பயந்தும் எந்தக்கருமத்தை விடுகிறானோ, அவன் இராஜஸமாகிய தியாகத்தைச் செய்து தியாகபலத்தை (தியாகத்தினுடைய பலனாகிய ஞானநிஷ்டையை) அடைகிறதே இல்லை.

---

* (ஸ்ரீ,வி) பகவத்பிரீதி ரூபமான பலத்தை.

(௰௪) சகல கருமத்தையும் ஞானபூர்வமாய் விலகிநிற்றலினைப்போல, ஆங்காரத்தினாலும் நித்தியமாகிய கருமங்களை விலக்கிறவன் மோக்ஷமடையமாட்டான்.

(௰௫) கருமமானது பரம்பரையாய் மோக்ஷசாதனமாயிருந்தாலும், கருமஞ் செய்யும் பொருட்டு அதுக்குப் பயன் பொருள்களைச் சம்பாதிக்கவேண்டியதாயும் தேகப்பிரயாசையைப் போன்றுமுள்ளதாயிருப்பதினால் மனசுக்குச் சங்கடமுண்டாக்குகின்றதாயிருப்பதினாலே, போகத்தின் பொருட்டு ஞானமுள்ளவனாக்குமேயொழிய முயலவேண்டுமென்று எவன் பற்றைவிட்டாயினும் வருத்தமான கருமங்களை விடுகிறானோ, அத்தத்தியாகமானது இராஜஸம். என்றும், சாஸ்திரார்த்தத்தை உள்ளபடி யறியாதவனாதலினால் செய்த் தியாகமாகிறது. இப்படிப்பட்ட இராஜஸத்தியாகத்தினாலே ஞானநிஷ்டைக்கு வேண்டிய பலனை யடையமாட்டான். இன்ன கருமத்திற்கு இன்னபலமென்று ஒருவன் தெரிந்துகொண்டதினால் நிச்சயத்தியுண்டாகமாட்டாது. கருமங்களைச் செய்து பலனைத் தியாகஞ்செய்வதினால் பலத்தியாகமுண்டாகி அதினால் மனசுக்குச் சாந்தமுண்டாகும். ஆகையால், தேகப்பிரயாசமுள்ள துக்கங்களை யோசித்துக் கருமங்களை விடக்கூடாது.

(௰௬) தாமஸத்தியாகியென்பவன், கருமஞ் செய்வதினால் இன்னபாதகமென்று தெரியாமல் அவிவேகத்தினால் கருமஞ் செய்யாமல் விட்டுவிடுவது. இராஜஸத்தியாகியென்பவன், கருமஞ் செய்வதினால் இன்னபாதகமுண்டாகுமென்று தெரிந்திருந்தும் தேகப்பிரயாசை முதலியவைகளுக்குப் பயந்து கருமத்தை விட்டுவிடுவது.

---

௯. கார்யமித்யேவ யத்கர்ம நியதம் க்ரியதேர்ஜுந
ஸங்கம் த்யக்த்வா பலஞ்சைவ ஸ த்யாகஸ்ஸாத்விகோ மத:

அர்ஜுந — ஓ! அர்ஜுனா!
நியதம் — நித்தியமாய்ச் செய்யவேண்டியதாய் விதிக்கப்பட்ட
யத் கர்ம — எந்தக்கருமமானது
கார்யமித்யேவ — செய்யப்படவேண்டியதென்று (நினைத்து)
ஸங்கம் — அபிமானத்தையும்
பலஞ்ச — பலனையும்
த்யக்த்வா — விட்டு

க்ரியதெ	செய்யபபடுகிறதோ
ஸஂ	அந்தத்தியாகமானது
த்யாகஃ	
ஸாத்விகஃ	ஸாத்துவிகமானதென்று
மதஃ	நிச்சயிக்கப்பட்டிருக்கிறது.

ஓ! அர்சுன! நித்தியமாய்ச் செய்யவேண்டியதாய் விதிக்கப்பட்டிருக்கிற எந்தக் கருமமானது, செய்யப்படவேண்டியதென்று தெரிந்து, அபிமானத்தையும் பலனையும் விட்டுச் செய்யப்படுகிறதோ, அந்தத் (அபிமானம் பலன் இவைகளை விடுவதாகிய) தியாகமானது, சாத்துவிகமானதென்பது என்னுடைய அபிப்பிராயம்.

(ஶ) பகவத் வாக்கியத்தினாலேயே நித்தியகருமத்திற்குப் பலனுண்டென்று ஏற்பட்டிருக்கிறது. அப்படிப் பலனில்லாம லிருந்தால், பலனைத்தியாகஞ்செய்ய வேண்டுமென்பது எப்படிப்பொருந்தும்? அக்கியர்கள் நித்திய கருமத்திற்கு பலன்சித்த சுத்தி அல்லது தோஷநிவிருத்தி யென்று கற்பிக்கிறார்கள். அப்படி கற்பிக்க அவசியமில்லை என்பதை இதினால் பகவான் வெளிப்படுத்துகிறார்.

கருமத்தியாகம் மூன்றுவிதமானதென்று (இதின் ச-வது சுலோகம்பார்க்க) சொல்லப்பட்டது. தாமஸத்தியாக (இதின் எ-வது சுலோகம்பார்க்க) மும், இராஜஸத்தியாக (இதின் அ - வது சுலோகம்பார்க்க) மும் சொல்லியாய் விட்டது. அவ்விரண்டுத் தியாகமும் (கருமம் செய்யாமலே விட்டுவிடுவதாகிய) கரும சுவரூபத்தியாகமாயிருக்கிறது. இந்த சாத்துவிகத் தியாகமோ கருமத்தியாகமல்ல; கருமத்தி னிடத்தில் அபிமானம் அதின் பலன் இவைகளைவிடுவதென்பதாக விருக்கிறது. ஆகையால், கருமத்தியாகம் மூன்றுவிதமென்று சொல்ல ஆரம்பித்து மூன்றாவதாக பலத்தியாகத்தைச் சொன்னது எப்படிப் பொருந்துமென்றால், கருமத்தை விட்டு விடுவதும், கருமத்தைச்செய்து பலனை விட்டுவிடுவதும் தியாகமென்கிற சப்தார்த்தத்தில் (விட்டுவிடுகிறதென்கிற அர்த்தத்தில்) இரண்டுமொன்றே.

(ரா) நியதஂகஂ—என்றதினால் நித்திய நைமித்திகங்களான வருணாசிரமங்களுக்குத் தக்க கருமங்களை, ஸங்கத்தையும் பலத்தையும் விட்டு பகவதாராதன மென்றெண்ணியே செய்யவேண்டியது. இந்த பலத்தியாகமானது சாத்துவிகம். என்றால் சத்துவகுணத்தினாலுண்டானதென் றறியத்தக்கது. அப்படிப்பட்ட தியாகம்செய்கிறவன் சாஸ்திரார்த்தத்தைச் சரியாய்த் தெரிந்துகொண்டவனாகிறான். என்பது தாத்பரியம்.

(ஸ்ரீ,வி) அவசியஞ் செய்யவேண்டியதாயும், வருணாசிரமத்திற்குத் தகுந்ததாயுமுள்ள கருமத்தைச் செய்யாமல் விட்டால் தோஷ

முன்பாகுமென்று தெரிந்து சங்கத்தையும் [illegible] பலனையும் விட்டு, அந்தந்த வருணாசிரமத்திற்குத் தக்க [illegible] வது சாத்துவிகமான தியாகமாகிறது. (௯)

௰. நத்வேஷ்ட்யகுசலம் கர்ம குசலே நாநுஷஜ்ஜதே
த்யாகீ ஸத்வஸமாவிஷ்டோ மேதாவீ சின்னஸம்சய:

ஸத்வஸமாவிஷ்ட:	சத்துவகுணம் [illegible]
மேதாவீ	ஸ்திரபுத்தியுள்ளவனும்
சின்னஸம்சய:	சந்தேகமற்றவனுமான
த்யாகீ	தியாகியானவன்
அகுசலம்	துக்ககரமான
கர்ம	கருமத்தை
நத்வேஷ்டி	துவேஷிக்கிறதில்லை
குசலே	சுகமான கருமத்தில்
நாநுஷஜ்ஜதே	ஒட்டுகிறதில்லை.

சத்துவகுணத்தை முக்கியமாயுடையவனும், ([illegible] பாவிகளுக்குக் கஷ்டத்தைச் செய்யும் ஆகிறும் [illegible] யாவர் வேண்டுமென்கிற புத்தியானது, அவர்களுக்கும் [illegible] தொருகாரியத்தைச் செய்தால் அவர்களுக்குமென்று பார்த்து அதைச் செய்யாமலிருக்கவேண்டுமென்கிற புத்தியானதில்லை.) ஸ்திரபுத்தியுள்ளவனும், (கருமங்களைச் செய்வோ, அவைகளைவிட்டுவிடுவோ, என்கிற விசாரத்தில்) சந்தேகமற்றவனுமான ([illegible] இவைகளை விட்டவனுமான) தியாகியானவன் ([illegible]) துக்ககரமான கருமத்தைத் துவேஷிக்கிற தில்லை. ([illegible]) சுகமான கருமத்தில் ஒட்டுகிறதில்லை. (என்றால், விருப்பமுறுகிறதில்லை.)

(பத) ஸத்வஸமாவிஷ்ட: = ஆத்மஞானத்திற்குக் காரணமான சத்துவகுணத்தினால் குறைப்பட்டவனாயும், மேதாவீ = ஆத்மஞானமுடையவனாயும், சின்னஸம்சய: = ஆத்ம [illegible] காரணமான என்கிற சந்தேகத்தைப் போக்கிக் [illegible] ஆயிருந்துகொண்டு, த்யாகீ = சங்கத்தையும் பலனையும் விட்டு நித்தியகருமத்தைச் செய்கிறவன், அகுசலம் கர்ம = துக்க [illegible] ஏதுவானகாம்யகருமத்தை, நத்வேஷ்டி = துவேஷிக்கிறதில்லை, குசலே = இந்த நித்தியகருமமானது [illegible] முக்கியமாய் மோக்ஷ ஏதுவானதென்று அதில் விருப்பம் வைக்கிறது மில்லை. இதின் தாத்பரியமென்னவென்றால், நித்தியமாய்க் கருமம்

செய்கிறவன் சித்தசுத்தியையும் சித்தசுத்தியினால் ஞானத்தையும் ஞானத்தினால் மோக்ஷத்தையும் அடைகிறானென்பதே.

(ரா) ஸத்த்வஸமாவிஷ்ட: = யதார்த்தஞானமுள்ளவன், த்யாகீ= ஸங்கம் கருத்திருத்துவம் பலம் இவைகளை விட்டவன். அகுஶலம்= பாபகருமம். (மற்றபதங்களின் அர்த்தத்தில் பேதமில்லை.)

பிரம்மஞானியான இப்படிப்பட்டவனுக்கு அநிஷ்டங்களுண்டாகவேண்டிய தென்னவென்றால், அவனுக்கு புத்திபூர்வமாயுண்டாகாது. ஆனால், அவனுடையப் பிரயத்தினமன்றியில் அநிஷ்டங்களுண்டாகலாம். அப்படியுண்டானதைத் தனக்குக் கெடுதியானதென்று எண்ணமாட்டான்.

(ஸ்ரீ,வி) அகுஶலம்= தத்காலத்தில் சுகத்தைக்கொடுக்கப்பட்டதல்லாததாயும் தேகப்பிரயாசைமுதலிய துக்கத்தைக் கொடுக்கப்பட்டதாயுமிருக்கிற, கர்ம = கருமத்தை, நத்வேஷ்டி = துவேஷஞ்செய்கிறதுமில்லை, குஶலே = பூர்வார்ஜிதமான புண்ணியகருமத்தின் பலத்தில், நாநுஷஜ்ஜதே= இச்சைப்படுகிறதுமில்லை. ஸத்த்வஸமாவிஷ்ட:=சுத்தசத்துவகுணமுடையவன், மேதாவீ=பகவத்தத்துவஞானி, சிந்நஸம்ஶய: = பராபர தத்துவவிஷயத்திலாவது பகவத்விஷயமான தருமங்களை யனுஷ்டிப்பதிலாவது சந்தேகமற்றவன், த்யாகீ= சகலகருமங்களையும் பகவத்சமர்ப்பணம் செய்தவன். இவன்தான் சாத்துவிகத் தியாகியாகிறான். (கo)

கக. நஹிதேஹப்ருதா ஶக்யம் த்யக்தும் கர்மாண்யஶேஷத:।
யஸ்துகர்மபலத்யாகீ ஸத்யாகீத்யபிதீயதே॥

தேஹப்ருதா	தேகாபிமானத்தையுடையஜீவனால்
கர்மாணி	கருமங்கள்
அஶேஷத:	முழுமையும்
த்யக்தும்	விடுவதற்கு
நஹி ஶக்யம்	அசாத்தியமானவை
யஸ்து	எவன்
கர்மபலத்யாகீ	கருமபலனைவிட்டவனோ
ஸ:	அவன்
த்யாகீ இதி	தியாகியென்பதாக
அபிதீயதே	சொல்லப்படுகிறான்.

தேகாபிமானமுடைய ஜீவனாலே கருமங்கள் முழுமையும் விடு வதற்கு அசாத்தியமானவை. எவன் கருமபலனைவிட்டவனே, அவன் தியாகியென்பதாக சொல்லப்படுகிறான்.

(ஸ்ரீ) சகல கருமங்களின் பலனை விட்டவன் தான் முக்கியத்தி யாகி. கருமங்களைவிட்டவன் தியாகியாகமாட்டான்.

(ஸம்) தேகாபிமான முடையவன் விஷயத்தில் இந்தத்தியாகம் முக்கியத்தியாகமாக அறிக்கப்பட்டிருக்கிறது. தேகாபிமானமற்ற வனாலேதான் சகல கருமங்களையும் விடுவது சாத்தியமாகும்.

(ரா) சகல கருமங்களையும் ஒருவன் விட்டுவிடுவது அசாத்தி யமானது. ஏனென்றால், ஆகாராதிகள் விஷயமான கருமங்கள் செய் யாவிட்டால், தேகசமாக்ஷணை நடவாது. ஆகாராதி கருமங்களைத் தொடர்ந்தே சகல கருமங்களும் செய்யவேண்டியவை யாகின்றன. கரும பலத்தியாகம்தான் தியாகமென்று சாஸ்திரங்களில் சொல்லப் பட்டிருக்கிறது. கருமபலத் தியாகமென்று சொல்லப்பட்டிருந்தா லும், கருத்திருத்துவ அபிமானத்தியாகங்களும்கூட சொல்லப்பட் டனவாக கிரகிக்கவேண்டியது.

(மீ,வி) தியாகமென்பது கருமபலத்தியாகமேயன்றி கருமத்தி யாகமல்ல. இந்த அத்தியாயத்தின் மூன்றாவது சுலோகத்தின் தாத் பரியத்திற்கு இந்த சுலோகமாதாரமா யிருக்கிறது. (௧௧)

---

௧௨. அநிஷ்டமிஷ்டம் மிஶ்ரஞ்ச த்ரிவிதம் கர்மண: பலம்
பவத்யத்யாகிநாம் ப்ரேத்ய ந து ஸந்ந்யாஸிநாம் க்வசித்

அநிஷ்டம் — துக்ககரமானது (நரகம்முதலியது)
இஷ்டம் — சுககரமானது (சுவர்க்கம்முதலியது)
மிஶ்ரஞ்ச — சுகதுக்கக் கலப்புக்குக் காரணமான து (மனுஷியஜன்மம் முதலியது)
த்ரிவிதம் — (இப்படி) மூன்றுவிதமான
கர்மண: பலம் — (புண்ணியகருமம், பாபகருமம், புண் ணியபாபமிசிரகரும், என்று மூன் றுவிதமா யிருக்கும்) கருமத்தினு டைய பலமானது
அத்யாகிநாம் — பலாபேக்ஷையுடன் கருமம்செய்கிறவர் களுக்கு
ப்ரேத்ய — மரணத்திற்குப்பிறகு
பவதி — உண்டாகிறது

ஸந்ந்யாஸிநாந்து	பலாபேக்ஷையன்றி கருமம் செய்பவர்களுக்கு
க்வசித்	ஒருபோதும்
ந	உண்டாகிறதில்லை.

துக்ககரமான நரகஜன்மம், சுககரமான தேவஜன்மம், சுகதுக்கங்களிரண்டிற்கும் காரணமான மனுஷியாதிஜன்மம் இப்படி மூன்றுவிதமான புண்ணிய பாப மிசிரகருமத்தினுடைய பலனானது பலாபேக்ஷையுடன் கருமம்செய்பவர்களுக்கு மரணத்திற்குப் பிறகுண்டாகிறது. பலாபேக்ஷையன்றி (ஈசுவரார்ப்பண புத்தியாய்) கருமம் செய்கிறவர்களுக்கு ஒருபோதும் (அந்த மூன்று பலன்களும்) உண்டாகிறதில்லை.

(ஸ) அத்யாகிநாம் = அபரமார்த்த சந்நியாசிகளாகிய அக்கியானிகளுக்கு, ஸந்ந்யாஸிநாம்=பிரம்மநிஷ்டையிலேயே நிலைத்திருப்பவர்களான பரமார்த்த சந்நியாசிகளுக்கு. (மற்றபதங்களின் தாத்பரியத்தில் வித்தியாசமில்லை). ஏன் பரமார்த்தசந்நியாசிக்குப் பலனுண்டாகிறதில்லை என்றால், அந்த பிரம்ம ஞானத்தினால் சகல கருமங்களிலிருந்தும் அவன் விடுபட்டவனாயிருக்கிறானாதினால் தான்.

(ஈா) அநிஷ்டம் = நரகாதிபலன், இஷ்டம் = சுவர்க்காதிபலன், மிச்ரம் = புத்திர தன பசுவாதிபலன், அத்யாகிநாம் = கருத்திருத்துவம் அபிமானம் பலன் இவைகளைத் தியாகம்செய்யாதவர்களுக்கு, ப்ரேத்ய = கருமம்செய்தபிறகு, பவதி = உண்டாகும். ஸந்ந்யாஸிநாம் = கருத்திருத்துவாதிகளைத் தியாகம்செய்தவர்களுக்கு, க்வசித்= ஒருபோதும், ந = உண்டாகமாட்டாது. ஆகையால், கருத்திருத்துவாதிபரித்தியாகமே சந்நியாசம். தியாகம் சந்நியாசமிரண்டுமொன்றுதான். இவர்களுக்கு மோக்ஷவிரோதியான பலனுண்டாகாது.

(மீ,வி) நியதகாம்மிய கருமம், அநியத காம்மியகருமம், என இரண்டுவிதம். நியதகாம்மிய கருமமென்பது பலோத்தேசமாகவே விதிக்கப்பட்டது. அநியதகாம்மியகருமமென்பது பலாபேக்ஷையுடன் செய்தால் காம்மியமாகமாறுகிற நித்தியகருமம்.

அநியதகாம்மியகருமத்தின் பலத்தியாகத்தையும், நியதகாம்மியகருமத்தின் சுவரூபத்தியாகத்தையுஞ் செய்தவர்களாகிய சந்நியாசிகளுக்கு இஷ்டாநிஷ்ட மிசிரபலன் (சுவர்க்க நரக மனுஷியாதி ஜன்மங்) களுண்டாகிறதில்லை. மேலும் முக்தியில் ஆநந்தாதிசயமுண்டென்று, து-என்னும் பதத்தால் குறிப்பிடப்படுகிறது. (கஉ)

௧௩. பஞ்சைதாநி மஹாபாஹோ காரணாநி நிபோத மே
ஸாங்க்யே க்ருதாந்தே ப்ரோக்தாநி ஸித்தயே ஸர்வகர்மணாம்

மஹாபாஹோ	ஓ! பெரிய கைகளையுடையவனே!
ஸர்வகர்மணாம்	ஸகல கருமங்களுடைய
ஸித்தயே *	ஸித்தி (பூர்த்தி) யின்பொருட்டு
க்ருதாந்தே †	கருமத்துக்கு எல்லை சொல்லுகிற
ஸாங்க்யே ‡	ஸாங்கிய வென்னும் வேதாந்த சாஸ்திரத்தில்
ப்ரோக்தாநி	சொல்லப்பட்டனவைகளும்
ஏதாநி	(என்றுமே) சொல்லப்பட்டிருப்பனைகளுமாகிய
பஞ்ச	ஐந்து
காரணாநி	காரணங்களை
மே (வசநாத்)	என்னுடைய வாக்கியத்தினால்
நிபோத	அறிந்துகொள்.

ஓ! பெரியகைகளையுடையவனே! ஸகல கருமங்களுடைய ஸித்தியின்பொருட்டு கருமத்துக்கு எல்லை சொல்லுகிற (கருமத்தில் பற்றுக விண்டாக்குமை செய்கிற) ஸாங்கியவென்னும் தத்துவங்களைக் குறிப்பாயான வேதாந்த சாஸ்திரத்தில் சொல்லப்பட்டனவைகளும், என்றுமே சொல்லப்பட்டிருப்பனைகளுமாகிய ஐந்து காரணங்களை என்னுடைய வாக்கியத்தினால் அறிந்துகொள். (என்றும், ஒவ்வொரு கருமத்திற்கும், தான் கர்த்தாவென்று அஞ்ஞானி நினைக்கிறான். அது தப்பிதம். கர்த்தாக்கள் ஐந்துபேர்கள் உண்டென்று அறி என்பது கருத்து.)

(௰0) ஆத்மஞானி பொருள்ளவர்கே ஸகல கருமங்களையும் விட்டுவிடுவது கூடுமேயன்றி, தேகத்தில் ஆத்மபுத்தியையுடையவனுக்குக் கருமத்தை விடுவது கூடாதென்பது இது முதல் சொல்லப்படுகிறது.

(௧௩)

* (ஸா) உத்பத்தியின்பொருட்டு.

† (ஸ்ரீ) (ஸா) நிர்ணயத்தில். (சாஸ்திரத்தில்.)

‡ (ஸ்ரீ) தத்துவங்களை விளக்கிற ஸாங்கியசாஸ்திரத்தில். (ஸாமு) வேதாந்த சாஸ்திரத்தில். (ஸா) வேதத்திற் கண்டானதுவம். [illegible] பிராணன் ஜீவன் இவைகளைத் தன்னுடைய சரீரங்களாகக் [illegible] உடைத்தான பரமாத்மாவே கர்த்தாவென்கிற சித்தாந்தமுள்ளது. (பீ,வி) விஷ்ணு அவதாரமாகிய கபிலர்செய்த ஸாங்கியசாஸ்திரத்தில்.

கச. अधिष्ठानं तथा कर्ता करणं च पृथग्विधम्।
विविधाश्च पृथक्चेष्टा दैवं चैवात्र पञ्चमम्॥

अधिष्ठानं*	சரீரமும்
तथा	அப்படியே
कर्ता†	அகங்காரத்துடன் கூடியிருக்கிற ஆத்மாவும்
पृथग्विधम्	அநேகவிதமான
करणं च‡	கண் வாய் முதலியவைகளும்
विविधाः	பலவிதங்களாயும்
पृथक्	வெவ்வேறாயுமிருக்கிற
चेष्टाश्च§	பிராணபானாதி செய்கைகளும் (காரணங்கள்)
अत्र	இவைகளில் (ஐந்துகாரணங்களில்)
दैवं चैव¶	கண் வாய் முதலியவைகளுக்கு நியாமகர்களான சூரியாதிகள், அல்லது சர்வாந்தரியாமியான ஈசுவரன்
पञ्चमम्	ஐந்தாவது (காரணம்).

சரீரமும், அப்படியே அகங்காரத்துடன் கூடியிருக்கிற ஆத்மா (ஜீவன்) வும், அநேகவிதமான கண் வாய் முதலிய உபகரணங்க

---

* (ஶம்) இச்சாத்துவேஷ சுகதுக்கஞானாதிகள் பிரகாசிப்பதற்கு ஆசிரயமானதேகம். (ரா) ஜீவனுக்கிருப்பிடமான சரீரம். (ஸ்ரீ,வி) தேகம் பூமிமுதலியன.

† (ஶம்) உபாதிலக்ஷணபோக்தா. (ரா) ஜீவன். कर्ता शास्त्रार्थवत्त्वात्, ज्ञोऽत एव, என்கிற சூத்திரங்களினால் ஜீவனை கருத்தாவென்றும் அறிகிறவனென்றும் சொல்லப்பட்டிருப்பதால் ஜீவனென்று அர்த்தம் செய்யப்பட்டது. (ம) ஜீவனுக்கு கருத்திருத்துவமில்லையென்று முன்னமேயே சொல்லப்பட்டிருப்பதால் கருத்ரா விஷ்ணு. (ஸ்ரீ,வி) விஷ்ணு, அல்லது பராதீனகருத்தாவான ஜீவன்.

‡ (ஶம்) கண்முதலிய பன்னிரண்டு (அதாவது ஞானேந்திரியங்கள் ஐந்து கருமேந்திரியங்கள் ஐந்து புத்தி மனசு ஆகப்பன்னிரண்டு. (ரா) கருமேந்திரியங்களும் மனசும். (ம) இந்திரியங்கள். (ஸ்ரீ,வி) ஞானேந்திரியங்கள் அல்லது स्रुक्स्रुवादिகள்.

§ (ஸ்ரீ,வி) கையினுடைய செய்கை, அல்லது மானஸகிரியையான தியானமும் மற்ற அவாந்தரகிரியைகளும்.

¶ (ஶம்) இந்திரியாதி நியாமகர்களான சூரியாதிகள். (ரா) முக்கியகாரணனும் அந்தரியாமியுமான பரமாத்மா. அத் - கரு, ஈ-கரு, இந்த அத்தியாயம் ஈ-சூக பார்க்க. (ம) அதிருஷ்டமென்கிற புண்ணியபாபம். (ஸ்ரீ,வி) அதிருஷ்டம் அல்லது விஷ்ணு.

றும், பலவிதமான [illegible] [illegible] காரணங்கள். இவைகளின் [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]. (௧௪)

கரு. சரீரவாங்மநோபிர்யத் கர்ம ப்ராரபதே நர:

ந்யாய்யம் வா விபரீதம் வா பஞ்சைதே தஸ்ய ஹேதவ:

நர:	மனிதன்
சரீரவாங்மநோபி:	சரீரம் வாக்கு மனம் இவைகளால்
ந்யாய்யம் வா*	யுக்தமானதாவது
விபரீதம் வா †	அயுக்தமானதாவது
யத்	எந்த
கர்ம	கருமத்தை
ப்ராரபதே	ஆரம்பிக்கிறானோ
தஸ்ய	அதற்கு
ஏதே பஞ்ச ஹேதவ:	(முன் சொல்லப்பட்ட) இந்த ஐந்தும் காரணங்களாயிருக்கின்றன.

மனிதன், சரீரம் வாக்கு மனம் இவைகளால் யுக்தமானதாவது அயுக்தமானதாவது எந்தக் கருமத்தைத் தொடங்குகிறானோ, அதற்கு மத்தியில், முன் சொல்லப்பட்ட சரீரம் முதலான இந்த ஐந்தும் காரணங்களாயிருக்கின்றன.

(பா) சரீரம் வாக்கு மனம் [illegible], எடுத்துச் சொல்லப்பட்டன. [illegible] [illegible] படவில்லை. [illegible] [illegible], [illegible] காது முதலியவை [illegible], [illegible] [illegible] [illegible] காரண [illegible], [illegible] [illegible] சரீரம் வாக்கு மனது [illegible] [illegible]. [illegible], [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] அவைகளைப் பிரிந்து [illegible] [illegible] [illegible]. மனது, [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]

---

* (ஸ்ரீ) (பா) [illegible] அது. (ரா) சாஸ்திரோக்தமானதுமானது.

† (ஸ்ரீ) (பா) [illegible] அது. (ரா) சாஸ்திர விருத்தமானதுமானது.

வியனை ஒன்றை கிரகிக்கமாட்டார். ஆகையால், முக்கியங்களான மனது வாக்கு காயங்கள் இவ்விடத்தில் சொல்லப்பட்டிருக்கின்றன. மற்றவைகள் இந்த மூன்றுக்குள் அடங்கினவையாகையால், அவைகள் சொல்லப்படவில்லை. (மேற்படி பாஷியத்தை ஆதாரமாய்க்கொண்டு விரிவாய் எழுதப்பட்டதாக கிரகிக்கத்தக்கது.) (கரு)

கசா. தத்ரைவம் ஸதி கர்த்தாரம் ஆத்மாநம் கேவலம் து ய:।
பஶ்யத்யக்ருதபுத்தித்வாந் ந ஸ பஶ்யதி துர்மதி:॥

தத்ர	அந்தக்கருமவிஷயத்தில்
ஏவம் ஸதி	இவ்வைந்து காரணங்களிருக்கையில்
கேவலம் ஆத்மாநம்	நிருபாதிகனையும் ஸங்கமற்றவனையுமிருக்கிற ஆத்மாவை
கர்த்தாரம்	கருத்தாவாக
ய:	எவன்
பஶ்யதி	அறிகிருனே
துர்மதி:	துர்ப்புத்தியையுடைய
ஸ:	அவன்
அக்ருதபுத்தித்வாத்	விவேகமற்ற புத்தியை யுடையவனைதால்
ந பஶ்யதி	அறிகிறதில்லை.

அந்தக் கருமவிஷயத்தி லிவ்வைந்து காரணங்களிருக்கையில், நிருபாதிகனையும் ஸங்கமற்றவனையு மிருக்கிற ஆத்மாவைக் கருத்தாவாக எவனறிகிருனே, துர்ப்புத்தியையுடைய அவன் விவேகமற்ற புத்தியை யுடையவனைதால் அறிகிறதில்லை.

(ஸ:) தேகம் வேறே ஆத்மா வேறே என்கிறஞானமில்லாமல் தேகமே ஆத்மாவென்கிற ஞானமுடையவனைதாலும், ஆத்மா வேறேயென்று அறிந்திருந்தாலும் கருத்தா ஐந்தாயிருக்கத் தான் கருத்தாவென்று நினைப்பதிஞலும், நிந்திக்கத்தகுந்தவும் விபரீதமானவும் ஜனன மரணங்களுக்குக் காரணமானவுமான புத்தியை யுடையவனைதால், துர்மதி:=துர்ப்புத்தி யுடையவனக சொல்லப்பட்டான். அவன் சாஸ்திர ஞானமாவது ஆசாரியோபதேச ஞானமாவ தில்லாதவனைதால், க்ருதபுத்தி: = பயிற்சி செய்யப்பட்ட புத்தியை யுடையவனல்ல. ஆகையால் அவன் கரும சுவரூபத்தை யாவது ஆத்மசுவரூபத்தை யாவது அறிகிறதில்லை.

(ஶா) (ஸ்ரீ,வி) சகலகருமங்களையும், ஈசுவராதீனனைச் செய்யத் தகுந்த ஜீவன், தானே கருத்தாவென்று நினைப்பதாலும், சாஸ்திர

ஞான மில்லாததினாலும், ஆட்பத்தியை யாதும் [illegible]
டான். அவன் உண்மையை பார்க்கிறவனல்ல என்பது கருத்து. ()

---

௧௭. யஸ்ய நாஹங்க்ருதோ பாவோ புத்திர்யஸ்ய ந லிப்யதே
ஹத்வாபி ஸ இமாம்ல்லோகாந் ந ஹந்தி ந நிபத்யதே ॥

யஸ்ய — எவனுக்கு
அஹங்க்ருத: — நான் கர்த்தா என்கிற
பாவ: — எண்ணமானது
ந — இல்லையோ
யஸ்ய — எவனுடைய
புத்தி: — புத்தியானது
ந லிப்யதே — விஷயங்களில் பற்றுகிறதில்லையோ
ஸ: — அவன்
இமாந் லோகாந் — இந்த லோகத்திலுள்ள பிராணிகளை
ஹத்வாபி — கொன்றபோதிலும்
ந ஹந்தி — கொல்லுகிறவனல்ல
ந நிபத்யதே — கட்டுப்படுகிறதுமில்லை.

எவனுக்கு நான் கர்த்தா என்கிற எண்ணமானது இல்லையோ, எவனுடைய புத்தியானது விஷயங்களில் பற்றுகிறதில்லையோ, அவ னிந்த லோகத்திலுள்ள பிராணிகளைக் கொன்றபோதிலும், கொல் லுகிறவனல்ல. கட்டுப்படுகிறதுமில்லை. ([illegible] [illegible]).

(ஸ்ரீ) [illegible]
[illegible]

(பா) [illegible]

கொன்றவன் அவன்தானென்று சொல்வது சாதாரணமானாலும், ஆத்மாசுத்தன் கேவலன் சாக்ஷிமாத்திரன் செய்கை அவனுக்கில்லை செய்கைகள் தேகாதிகளைச் சேர்ந்தவை என்கிற ஆத்ம திருஷ்டியுடையவன் கொன்றதுபோல் ஆத்மதிருஷ்டியற்றவனுக்குக் காணப்பட்டபோதிலும் கொல்லுதலென்னும் செய்கை தேகாதிகளைச் சேர்ந்ததானதால் ஆத்மஞானிக்கு அந்தசெய்கையின் தோஷம் ஒட்டுகிறதில்லை.

கேவல ஆத்மாவுக்கு கருத்திருத்துவமில்லை யென்றதினால், தேகாதிகளுடன் சேர்ந்த ஆத்மாவுக்குக் கருத்திருத்துவமுண்டென்றாகிறதே, அப்படி யிருக்க எப்படி கருத்திருத்துவமில்லை யென்று சொல்லலாமென்றாலோ, ஆத்மா அஸங்க சுவபாவனானதாலும் ஸங்கமென்பது ஆரோபிதமாகையாலும் கருத்திருத்துவம் சொல்ல இடமேயில்லை. அவித்தியா சம்பந்தத்தை ஒட்டி கருத்தாவாக சொல்லப்பட்டான். சுத்தாத்மாவுக்கு கருத்திருத்துவம் சொல்ல இடமுமில்லை. ஐந்து கருத்தாக்களில் அவனொருவனுமல்ல. அவனைக் கருமங்கள் துடருகிறதுமில்லை. "ஃவ்யகூாயஃமவிகாெ்யஃ" (அத்-உ, சு-உரு,) "ஶரீரஸ்தொவிகௌந்தெய நகரொதிநலிவ்யதெ" (அத்-கந-சு-நஉ) இவைகளில், இந்த அர்த்தம் முன்னமேயே சொல்லப்பட் டிருக்கிறது. அவித்தியா சம்பந்தத்தினால், ஆத்மாவுக்கு கருத்திருத்துவம் எப்படி ஆரோபிதமென்றால், கிளிஞ்சிலில் வெள்ளியென்கிற பிரமை தோற்றுவதுபோல. கேவலமென்ற சுத்தாத்மஞானிக்குத்தான் சர்வ கருமசந்நியாசம் சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. "யஊநஂவெத்திஹஂதாரஂ" (அத் - உ - சு - கக.) "வெதாவிநாஶிநம் நித்யஂ" (அத்-உ-சு-உக.) இவைகளிலிருந்து, சுத்தாத்மாவான ஆத்மஞானிக்குச் சகல கருமத்தினுடைய சந்நியாசத்தை ஆரம்பித்து, பிறகு பலவிடங்களில் அதைப்பற்றி சொல்லி "நஹந்திநநிவயஂதெ" என்கிற இந்தசுலோகத்திலுள்ள பதங்களினால் முடிக்கப்பட் டிருக்கிறது. அதுபோல, தேகாபிமானமுடைய அவிவேகிக்கு சகல கருமமு முண்டென்பதையும் சொல்லி யிதினால் முடிக்கப்பட்டு மிருக்கிறது.

(ரா) ஈசுவரன் சகல கருமங்களுக்கு முக்கிய கருத்தாவேயன்றி, தான் கருத்தாவல்ல வென்று எவன் அறிகிறானோ, அவன் கருமங்களினாலே கட்டப்படுகிறதில்லை. (இந்த யுத்தகளத்தில்) எதிராகவிருக்கிற பீஷ்மாதிகளை மாத்திரமல்ல, இன்னும் லோகத்திலுள்ள சகலமானபெயர்களையும் கொன்றாலும் உனக்குக் கொன்ற தோஷமில்லை யென்பது தாத்பரியம்.

(ஸ்ரீ,வி) ஸௌகமைவைமாயோடும் [illegible] லாதத்தில் [illegible] செய்யவேண்டியதாகும் காகமே ஜனித்திருக்கிற [illegible] களுக்குக் கொல்லுவதிலும் துண்டாளும் தோக்ஷங்கின் [illegible] கவோகத்தின் தாத்பரியம். [illegible] என்னைவு பிரம்ம [illegible], [illegible] அகங்காரமு மில்லாமல் [illegible]து. [illegible] [illegible] விருத்தி [illegible] ஹத்தி தோஷம் பிறக்குது. ஆகையால், [illegible] மும், கொல்லுகவிய தோஷமென [illegible], [illegible] கள் விதையத்திற்கு இத்த [illegible] கள் [illegible]. [illegible] ணிலும், அபிமானத் தியாகங்கள் [illegible] ஸேரிக்கவேண்டும். ([illegible])

---

௧௮. ஜ்ஞாநம் ஜ்ஞேயம் பரிஜ்ஞாதா த்ரிவிதா கர்மசோதநா
கரணம் கர்ம கர்த்தேதி த்ரிவிதக் கர்மஸங்க்ரஹ

கர்மசோதநா*	கருமத்துக்குப் [illegible]
ஜ்ஞாநம்†	அறிவு
ஜ்ஞேயம்‡	அறியத்தகுந்தவஸ்து
பரிஜ்ஞாதா§	அறிகிறவன் [illegible]
த்ரிவிதா	மூன்றுவிதமாயிருக்கிறது
கர்மஸங்க்ரஹ¶	கருமத்திற்கு ஆதாரம் [illegible] மாகது

* (ஸா) [illegible] கருமத்துக்குப் [illegible]. (ஸ்ரீ) [illegible].

† (ஸ்ரீ) இவ தக்குடைய இஷ்டத்திற்கு [illegible]. (ஸா) இன்னது செய்யவேண்டியதென்கிற அறிவு.

‡ (ஸ்ரீ) இஷ்டத்திற்கு ஏதுவானது. (ஸா) [illegible] ஞேயம் தான், காரணம் கருமம் கர்த்தா வென்று பிரிந்திருக்கிறது.

§ (ஸ்ரீ) இஷ்ட [illegible] ஆகிறவன். ([illegible]) [illegible] ஜையிலிருக்கிற ஜீவன். (ஸா) இன்னது [illegible], இன்னது செய்யத்தகுந்தவென் [illegible], கர்த்தாவன்.

¶ (ஸா) காணம், கர்மம், கர்த்தா, இம்மூன்றும், [illegible] யிருக்கிறது. (ஸ்ரீ) கருமத்திற்குடைய [illegible]. இதில் [illegible] சொல்லப்பட்டிருக்கிற [illegible] காரணங்களைப் [illegible] சொல்லப்பட்டது.

கரணம்*	கண்முதலிய இந்திரியங்களாகிற முக்கிய சாதனம்
கர்ம†	இஷ்டமானவஸ்து
கர்த்தா‡	செய்கிறவன்
இதி த்ரிவித:	என இப்படி மூன்றுவிதமாயிருக்கிறது.

கருமத்தை நடப்பிவிக்க ஏதுவானது, அறிவு அறியத்தகுந்த வஸ்து அறிகிறவன் என மூன்றுவிதமாயிருக்கிறது. கருமத்திற்காசிரயமானது, கண்முதலிய இந்திரியங்களாகிய முக்கியசாதனம், இஷ்டமான வஸ்து, செய்கிறவன், என இப்படி மூன்று விதமாயிருக்கிறது.

(ஸ்ரீ,வி) கர்மசோதநா = கருமங்களைச்செய்யும்படியுள்ள பகவதாக்கினை, த்ரிவிதா = மூன்றுவிதமாயிருக்கிறது. அதாவது, ஜ்ஞாநம் = பகவதாக்கினை இப்படிப்பட்டதென்கிறஅறிவு, ஜ்ஞேயம் = புருஷப்பிரவிருத்தி தேகாதிகள் கருமபலன் இவைகள், பரிஜ்ஞாதா = பகவதாஞைஜீவன் இவர்களே. இவர்களை நிமித்தமாகக்கொண்டு பகவதாக்கினைப் பிரவிருத்திக்கிறது. நிமித்தம் மூன்றுவிதமானாலும் பகவதாக்கியனையையும் மூன்றுவிதமென்று எப்படி சொல்லலாமென்றால், நிமித்தம் மூன்றுவிதமா யிருப்பதால் அந்த நிமித்தங்களையுடைய விதியும் மூன்றுவிதமென்று உபசாரமாக சொல்லப்பட்டது. விதியானது நைமித்திகமாயும், ஞானாதிமூன்றும் நிமித்தமாயு மிருக்கின்றன. எப்படி என்றால், விதியை யறிந்தபின்பு அதில் தான் பிரவிருத்திக்கவேண்டியதென்று பகவானுடைய பிரேரேபனை யிருக்கிறதென்கிற அறிவுதான் ஞானம். அந்தஞானத்தினால் பிரவிருத்திதான் ஞேயம். கிரியைகளைச்செய்கிற ஜீவன்தான் பரிஜ்ஞாதா. இந்த மூன்றுகளை நிமித்தமாகக்கொண்டு விதி பிரவிருத்திப்பதால் விதியானது நைமித்திகமாக சொல்லப்பட்டது. கர்மஸங்க்ரஹ: = கருமங்களாகிற அதிஷ்டானம் முதலிய ஐந்துகளில் முக்கியமான மூன்றை சங்கிரகமாகச் சொன்னதாகக் கொள்ளவேண்டியது, கரணம் = இந்திரியங்கள், யக்கியத்தி லுபயோகிக்கிற பாத்திரங்கள் தர்ப்பைமுதலியவைகள், தேகம், இம்மூன்றும்,

---

* (பா) காது முதலிய இந்திரியங்களும் புத்தியும். (ரா) யக்கிய சாதன வஸ்துக்கள்.

† (பா) தொழிலின் பயனுண்டாகு மிடம். (செயப்படுபொருள்). (ரா) யாகாதி.

‡ (பா) இந்திரியங்களுக்கு வியாபாரங்களை யுண்டு பண்ணுகிறவனாகிய ஜீவன்.

கர்ம = கருமேந்திரியங்களாகிய கைமுதலியவைகளுடைய சேர்க்கை, கர்தா = பராதீனகருத்தாவான ஜீவனும், ஸ்வதந்திர கருத்தாவான பகவானும், இதி = இவ்விதமாய் த்ரிவித: = மூன்றுவிதமானது. பராதீன கருத்தாவானஜீவன் கருமங்களைச்செய்யும்படியாய் எப்படி விதிக்கப்படலாமென்றால், ஜீவன் எவனுக்கு ஆதீனனோ அந்த பக வானுடைய ஆக்ஞையென்கிற விதி நிஷேதங்களுக்குள்ளாயே நடப் பது இவன் கடமையாதலால் பாதந்திரனாகவே கருமங்களை நடத் துகிறான். (௧௮)

---

௧௯. ஜ்ஞாநம் கர்ம ச கர்தா ச த்ரிதைவ குணபேதத:
ப்ரோச்யதே குணஸங்க்யாநே யதாவச்ச்ருணு தாந்யபி

குணஸங்க்யாநே* — குணங்களுடையவைகளைக் கணக்கிடுகிற சாங்கிய சாஸ்திரத்திலே
ஜ்ஞாநம் — ஞானமும்
கர்ம — கருமமும்
கர்தா — கருத்தாவும்
குணபேதத: — சத்துவாதி குணங்களுடைய பேதத்தினாலே
த்ரிதா ஏவ — மூன்றுவிதமாகவே
ப்ரோச்யதே — சொல்லப்பட்டிருக்கிறது
தாநி அபி — அவைகளையும்
யதாவத் — (கிரமமாக) உள்ளபடி
ச்ருணு — கேள்.

சத்துவாஜஸ்தாமஸங்களாகிய குணங்களுடைய கணக்கைச் சொல்லுகிற சாங்கிய சாஸ்திரத்தில் ஞானமும் கருமமும் கருத்தா வும் குணங்களுடைய பேதத்தினால் மூன்றுவிதமாகவே சொல்லப் பட்டிருக்கின்றன. அவைகளையும் உள்ளபடி கேள்.

(ஸ்ரீ) இந்த ச்லோகத்திலுள்ள ஸங்க்யா என்கிற பதத்தினால் சத் துவம் முதலான குணங்களுடைய சம்பந்தத்தினாலே வேற்றுமை, ஆத் மாவுக்கு ஸ்வபாவமாய் கருத்திருத்துவம் இல்லையென்பதும், சொல்லப் பட்டதாகிறது. பெந்தத்திற்கு குணங்கள் தான் காரணமென்று அத் - ௧௪ - ௬ - ௬ - ௭ - அ-களிலும் குறிப்பிடப்பட்டது. பதினே ழாவது அத்தியாயத்தில், முக்குணங்களாலான சிருஷ்டித்தனும், சாத் துவிக ஆகாராதி செய்து சாத்துவிக ஸ்வபாவத்தையடையவேண்டு மென்று சொல்லப்பட்டது. இங்கே த்ரிதேவ, கிரிமையும் சாதன

---

* (பா) குணங்களுடையவாதியங்களை கணக்கிடுகிறதில்.

ங்கள் பலன்கள் இவை ஆத்மாவுக்கில்லை யென்று காண்பிவிக்கும் பொருட்டு அவைகளுக்கு முக்குணங்களுடைய தன்மை சொல்லப் படுகிறது.

(ஸ்ரீ) 𑌗𑍁𑌣𑌸𑌙𑍍𑌖𑍍𑌯𑌾𑌨𑍇 = கபிலரால் செய்யப் பட்டிருக்கிற சாங்கிய சாஸ்திரத்தில். இந்த சாஸ்திரமானது, ஜீவேசுவராபேத விஷயத்தில் விருத்தமானாலும், குணங்களுடையவும் அதினாலுண்டான காரியங்களுடையவும் நிரூபண விஷயத்தில் பிரமாண மென்பதாக பிரகிருதத்தி லெடுத்துக்கொள்ளப்பட்டது. ஞானம், கிரியை, கருத்தா இம்மூன்றும் முக்குணங்களுக் குள்பட்டவையே யன்றி வெளிப்பட்டவையல்லவென்பதைத்தெரிவிக்க - 𑌏𑌵 - என் கிற பதம் சேர்க்கப்பட்டதாக விருக்கிறது. (ககூ)

---

௨௦. 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌭𑍂𑌤𑍇𑌷𑍁 𑌯𑍇𑌨𑍈𑌕𑌂 𑌭𑌾𑌵𑌮𑌵𑍍𑌯𑌯𑌮𑍀𑌕𑍍𑌷𑌤𑍇।
𑌅𑌵𑌿𑌭𑌕𑍍𑌤𑌂 𑌵𑌿𑌭𑌕𑍍𑌤𑍇𑌷𑍁 𑌤𑌜𑍍𑌜𑍍𑌞𑌾𑌨𑌂 𑌵𑌿𑌦𑍍𑌧𑌿 𑌸𑌾𑌤𑍍𑌤𑍍𑌵𑌿𑌕𑌮𑍍॥

𑌵𑌿𑌭𑌕𑍍𑌤𑍇𑌷𑍁 — வெவ்வேறாயிருக்கிற
𑌸𑌰𑍍𑌵𑌭𑍂𑌤𑍇𑌷𑍁* — சகலவஸ்துக்களிலேயும்
𑌅𑌵𑌿𑌭𑌕𑍍𑌤𑌂 — இடைவிடாமல்துடர்ந்திருக்கிறதாயும்
𑌏𑌕𑌂 — ஒன்றாயும்
𑌅𑌵𑍍𑌯𑌯𑌂 — விகாரமற்றதாயுமிருக்கிற
𑌭𑌾𑌵𑌂 — பரமாத்மசுவரூபத்தை
𑌯𑍇𑌨 — எதினால்
𑌈𑌕𑍍𑌷𑌤𑍇 — பார்க்கிறானோ
𑌤𑌤𑍍 — அந்த
𑌜𑍍𑌞𑌾𑌨𑌂 — ஞானத்தை
𑌸𑌾𑌤𑍍𑌤𑍍𑌵𑌿𑌕𑌂 — சாத்துவிகமென்று
𑌵𑌿𑌦𑍍𑌧𑌿 — அறி.

வெவ்வேறாயிருக்கிற சகல வஸ்துக்களிலேயும் இடைவிடாமல் துடர்ந்திருக்கிறதாயும், ஒன்றாயும் விகார மற்றதாயு மிருக்கிற பரமாத்ம சுவரூபத்தை எதினால் பார்க்கிறானோ, அந்த ஞானத்தை சாத்துவிகமென்று அறி.

(ஸ்ரீ) ஒன்றாயிருக்கிற பரமாத்ம சுவரூபத்தை மாயைமுதல் ஸ்தாவரம்வரையிலுள்ள வெவ்வேறான சகல வஸ்துக்களிலேயும் பேத மில்லாமலும், அதாவது—ஆகாசமானது சகல வஸ்துக்களிலும் நிறைந் திருக்கிறதுபோல் நிறைந்திருக்கிறதாகவும், சத்தியமான வஸ்து பிரம்மமொன்றே என்பதாகவும், பிரம்மத்திற்காவது அதி

---

* (ஸ்ரீ) பிரம்மாமுதல் ஸ்தாவரம் வரையிலுள்ள சகல வஸ்துக்களிடத்திலே.

னுடைய தருமத்திற்காவது விகார மில்லையென்பதாகவும், அந்த ஞானத்தினாலறிகிறானோ, அந்த ஞானமானது சாத்துவிகமானதெ ன்று அறி. இவ்வித அத்வைத ஞானந்தான் மோக்ஷத்திற்கு ஏதுவானதும் சாத்துவிகமானதும். துவைத ஞானம் மோக்ஷ ஏதுவாகாது. ஆகையாலதை ராஜஸதாமஸமென்று அறியத்தக் கது.

(பா) விளக்கம்—பிராமண க்ஷத்திரிய பிரம்மசாரி வானப் பிரஸ்த கிருகஸ்தர்கள் முதலிய பேதங்களால், பலவிதமானவர்க ளாயிருக்கிற வேதாந்த கருமாதிகாரிகளான, ஸர்வபூதே ஷு—சகலப் பிராணிகளிடத்திலேயுமிருக்கிற ஆத்மா, அவிபக்தம்— அப்படிப்பட்ட பிராமண க்ஷத்திரியாதி பேதத்தையுடையவனல்ல வென்பதாகவும், ஏகம் — பூதங்கள் பலவிதமாயிருந்தபோதி லும், ஆத்மா பூதங்களைப்போல் உயரம் குட்டை முதலிய பலவித ஆகார முடையவனல்ல; ஒரேவிதமாயிருக்கிறவ னென்பதாகவும், அவ்யயம் — பூதங்கள் நாசமடையத் தக்கவைகளாயினும் அவைகளி லுள்ள ஆத்மா நாசமடையத் தக்கவனல்ல வென்பதாகவும், அவ் வது பூதங்கள் விகாரமடையத் தக்கவைகளாயினும் ஆத்மா விகாரம டையத் தக்கவனல்ல வென்பதாகவும், பின்னும் கருமத்திற்கும் அதின் பலனுக்கும், எப்படி பூதங்கள் பாத்தியப்பட்டவைகளோ, அப் படி ஆத்மா பாத்தியப்பட்டவனல்ல வென்பதாகவும், கருமபந்த காலமாகிய சமுசாரத்தையறிகிற அறிவு எதுவோ, அந்த (ஞா னத்தை) அறிவை சாத்துவிகமானதென்று அறி. (இதில் ஆத்மா வென்றது ஜீவன் என்றறியத்தக்கது).

(ஸ்ரீ,வி) விளக்கம் — பின்ன பின்னமாயும் தாரதம்யத் தோடிருக்கிற, ஸர்வபூதேஷு — சகலஜீவ ஜடவஸ்துக்களிடத் திலு மிருக்கிறவனையும், ஏகம் — சர்வோத்தமனையும், பாவம் — எவ்விடத்தி லிருந்தபோதிலும் ஸ்தானபேதத்திலும் பேதமற்ற தனையும் என்றால், எப்பவும் நிர்தோஷனையும் ஞான பரிபூர் ணனையும் ஒரேவிதமாயிருக்கிறானென்பது தாத்பரியம். அவ்ய யம் — அவயமாயானது, எதிலிருக்கிறதோ அதனின்று அழிகிற லாவது, அழிவற்றவனையும், ஈக்ஷதே — எப்பவும் ஸ்திரமாயிருக்கிறவ னையும், விஷ்ணுவை எவனறிகிறானோ, அப்படி அறிகிறதான ஞான த்தை சாத்துவிகமென்று அறி. (௨௰)

உக. ப்ருதக்த்வேந து யஜ்ஜ்ஞாநம் நாநாபாவாந் ப்ருதக்விதாந் ।
வேத்தி ஸர்வேஷு பூதேஷு தஜ்ஜ்ஞாநம் வித்தி ராஜஸம் ॥

ஸர்வேஷு பூதேஷு	} சகலதேகங்களிலேயுமிருக்கிற
பாவாந்	ஜீவர்களை
நாநா	சுவரூபத்திஞலே பலவொன்றும்
ப்ருதக்விதாந்	{ சுகதுக்காதி பேதங்களிஞலே வெவ்வே று விதமானவர்களென்றும்
ப்ருதக்த்வேந	தனித்தனியாக
யத் ஜ்ஞாநம்	} எந்த ஞானம்
வேத்தி	தெரிகிறதோ
தத் ஜ்ஞாநம்	} அந்த ஞானத்தை
ராஜஸம்	இராஜஸமென்று
வித்தி	அறி.

∴ சகல பூதங்களிலேயு மிருக்கிற ஜீவர்களை சுவரூபத்திஞலே வெவ்வேறென்றும் சுகதுக்காதி பேதங்களிஞலே பலவிதமானவர்களென்றும் எந்தஞானம் தனித்தினியாகத் தெரிகிறதோ, அந்தஞானத்தை இராஜஸமென்றறி.

(ரா) ஸர்வேஷுபூதேஷு = சகலமான சரீரங்களிலேயும், ப்ருதக்த்வேந = ஒவ்வொரு சரீரத்தில் ஒவ்வொரு ஜீவன் என்று பிரத்தியேகமாயிருப்பதால், பாவாந் = ஜீவர்களை, நாநா= பின்னபின்னராயிருக்கிறதாகவும், ப்ருதக்விதாந் = பிரத்தியேகமான லக்ஷணங்களை யுடையவர்களாயிருக்கிறதாகவும், யஜ்ஜ்ஞாநம் = எந்த ஞானத்திஞலே, வேத்தி = அறிகிருனே, தஜ்ஜ்ஞாநம் = அந்தஞானத்தை, ராஜஸம் = இராஜஸமானதென்று, வித்தி = அறி.

(ரா) பாவாந் = ஆத்மாக்களை, ஸர்வேஷுபூதேஷு = பிராமணுதிகளில், ப்ருதக்த்வேந=பிராமணன் முதலியபிரத்தியேகமான ஆகாரத்துடன், நாநா=பின்னர்களாகவும், ப்ருதக்விதாந்= வெளுப்பு கருப்பு உயரம் குட்டைமுதலியவைகளால் வேறுபட்டவர்களாகவும், கருமபலனையடைய யோக்கியர்களென்பதாகவும், சமுசாரத்திலிருக்கையில், யஜ்ஜ்ஞாநம் = எந்தஞானம், வேத்தி=அறிகிறதோ, தஜ்ஜ்ஞாநம் = அந்தஞானத்தை, இராஜஸமென்று அறி.

(ஸ்ரீ,வி) ஸர்வேஷு-பூதேஷு-ப்ருதக்த்வேந-நாநாபாவாந் ப்ருதக்விதாந்

சகல ஜீவஜடங்களை பரஸ்பரம் பின்னபின்னங்களாகத் தெரிவிக்கிற ஞானமெதுவோ, அதாவது-நாநாபாவாந்-பலவிதங்களாயிருக்கிற ஜீவஜடரூப பதார்த்தங்களை-ப்ருதக்விதாந்-ஒன்றுக்கொன்று பேத முள்ளவைகளாயும், தாரதம்மிய முள்ளவைகளாயும், வேத்தி-விஷ்ணுவைப்பார்க்கிலும் வேறேயாகவும் யதார்த்தமாகவும் அதும் விஷ்ணுவிஷயத்தில் சமுசயமாகவும் அறிகிறதோ, அந்த ஞானத்தை, இராஜஸமென்றறி.

இதிலுள்ள, து, சப்தத்திநால் வேத்தி என்பதற்கு இன்னிது அர்த்தம் கிடைக்கிறது.

சர்வாவிஷயத்தில் சமுசய ரூபமானதினால் இந்த ஞானம் இராஜஸமாச்சுது. (உக)

---

௨௨. யத்து க்ருத்ஸ்நவதேகஸ்மிந் கார்யே ஸக்தமஹேதுகம்।
அதத்வார்த்தவதல்பஞ்ச தத்தாமஸமுதாஹ்ருதம்॥

ஏகஸ்மிந் கார்யே	பாவெதா ருதேகத்தில் அல்லது பிரதிமைதனில்
க்ருத்ஸ்நவத்	பரிபூர்ணத்திற்போல்
ஸக்தம்	ஜீவனாவது ஈசுவரனாவது இவ்வளவுதான் என்கிற அபிப்பிராயத்தோடு கூடினவும்
அஹேதுகம்	யுக்தியற்றவும்
அதத்வார்த்தவத்	உண்மையான அர்த்தத்தைத் தெரியாதவும்
அல்பஞ்ச	அற்பவிஷயமாயிருக்கிறதுமான
யத்து ஜ்ஞாநம்	ஞானமெதுவோ
தத்	அது
தாமஸம்	தாமஸமென்று
உதாஹ்ருதம்	சொல்லப்பட்டிருக்கிறது.

ஒரு தேகத்தில் அல்லது பிரதிமையில் பரிபூர்ணத்திற்போல் (பரிபூர்ணரான ஆத்மாவில் பரிபூர்ணனென்று அறிகிற ஞானத்தைப்போல) ஜீவனாவது ஈசுவரனாவது இவ்வளவுதான் என்கிற அபிப்பிராயத்தோடு கூடினவும் யுக்தியற்றவும் உண்மையான அர்த்தத்தைத் தெரியாதவும் அற்பவிஷயமானவுமான ஞானமெதுவோ, அது தாமஸமென்று சொல்லப்பட்டிருக்கிறது.

(ஶூ) ஶகஸ்மிநுகாயே= தேகத்தில் ஜீவனும் வெளியிலிருக்கிற பிரதிமாதிகளில் ஈசுவரனும், க்ருத்ஸ்நவத் = (ஸவர்:ஸர்வ்வம்:ஸூர்மிஙா) சகல வஸ்துக்களும் ஈசுவரன் என்கிற ஞானத்தைப்போல் - ஸக்தம்= தேகம் எவ்வளவோ அவ்வளவுதான் ஜீவனு மிருக்கிறுன், பிரதிமாதி (விக்கிரகங்)கள் எவ்வளவோ அவ்வளவுதான் ஈசுவரனிருக்கிறர் என்கிற அபிப்பிராயத்தோடு கூடியும் அஹைதுகம் = ஏன் அப்படி யிருக்கவேண்டு மென்கிற விஷயத்தில் யுக்தியில்லாமலும், அதத்வார்த்தவத் = உண்மையல்லாத விஷயத்தையுடையவும் அல்பம்= அற்பவிஷயமாயும் அற்ப பலனுயுமிருக்கிற ஞான மெதுவோ, அது தாமஸமென்று சொல்லப்படுகிறது. தாமஸாளான அவிவேகிகளுக்கு உண்டாகப்பட்ட ஞானம் இப்படிப்பட்டது.

(ரா) ஶகஸ்மிநுகாயே=பூதப் பிரேத பிசாசாதி ஆராதனரூபமான பூஜையென்கிற ஒரு கருமத்தில், க்ருத்ஸ்நவத்=பூர்ணபலத்தைக் கொடுக்குமென்று, ஸக்தம் = அபிமானத்தோடுகூடியும், அஹைதுகம் (என்றுபாடம்) பூர்ணமானபலனைக்கொடுக்குமென்கிற விஷயத்தில் தகுந்தமுகாந்திரமற்றதாயும், அதத்வார்த்தவத் = தான் (ஆத்மா) பிராமணன் முதலிய வருணங்களுடையவ னில்லாவிட்டாலும் அவ்வித வருணமுதலியவை யுடையவனென்று அறிகிறவும், அல்பம்= மிகவும் அற்பமான பலனைக் கொடுக்கத்தக்கதாயும், அற்பமான தேவதையை அறிகிறதாயு மிருக்கிற, யத்= எந்தஞானமுண்டோ, தத் = அது, தாமஸமுதாஹ்ருதம் = தாமஸமானதென்று சொல்லப்பட்டிருக்கிறது.

(ஸ்ரீ,வி) சமுசாரியான ஜீவன், முக்தனுகச் செய்யப்படுவதினுலே காரியமெனப்படுகிறுன். காயே = ஜீவனுகியதன்னிடத்தில், க்ருத்ஸ்நவத்=பரிபூர்ணமான பிரம்மமேதான் என்றறிகிறவும், பின்னும், க்ருத்ஸ்நவத்=ஜகத்சுவரூபமேதான் என்றறிகிறவும், ஶகஸ்மிநுஸக்தம் = ஒரே ஜீவன், அவனே பிரம்ம சுவரூபமென்றறிகிறவும், அவனே ஜகத் சுவரூபமென்றறிகிறவும், அஹைதுகம் = யுக்திக்குப்பொருந்தாததும், அதத்வார்த்தவத் = பொய்யானதும், அல்பம் = அநேக அக்கியானங்களுடன்கூடியதாயு மிருக்கிற, ஜ்ஞாநம் = ஞானமானது, தாமஸமென்று சொல்லப்படுகிறது. (உஉ)

---

௨௩. நியதம் ஸங்கரஹிதமராகத்³வேஷத꞉ க்ருதம் |
அப²லப்ரேப்ஸுநா கர்ம யத்தத்ஸாத்த்விகமுச்யதே ||

நியதம்* — நித்தியமாய்ச் செய்யவேண்டியதான
யத் }
கர்ம } எந்தக் கருமமானது
அப²லப்ரேப்ஸுநா — பலாபேக்ஷையில்லாதவனாலே
ஸங்கரஹிதம் — (நான் கர்த்தாவென்கிற) அபிமானமில்லாமலும்
அராகத்³வேஷத꞉† — ராகத்வேஷமில்லாமலும்
க்ருதம் — செய்யப்பட்டதோ
தத் — அந்தக் கருமமானது
ஸாத்த்விகம் — சாத்விகமானதென்று
உச்யதே — சொல்லப்படுகிறது.

நித்தியமாய்ச் செய்யவேண்டியதான எந்தக் கருமமானது பலாபேக்ஷையில்லாதவனாலே அபிமானமில்லாமலும் ராகத்வேஷமில்லாமலும் செய்யப்பட்டதோ, அந்தக் கருமமானது சாத்விகமென்று சொல்லப்படுகிறது. (௨௩)

---

௨௪. யத்து காமேப்ஸுநா கர்ம ஸாஹங்காரேண வா புந꞉ |
க்ரியதே ப³ஹுளாயாஸம் தத்ராஜஸமுதா³ஹ்ருதம் ||

காமேப்ஸுநா — பலாபேக்ஷையுள்ளவனாலானது
ஸாஹங்காரேண வா‡ }
புந꞉§ } (நான் கர்த்தாவென்கிற அஹங்காரத்தோடு) கூடியவனாலானது

---

* (சா) ஆசையுடைய வருணாசிரமத்திற்கு ஏற்றவைகள். (ஸ்ரீ,வி) ஹரியே கர்த்தாவென்கிற ஞானமுள்ளவனால், அவனுடைய ஆராதனமாகவே செய்யப்படுகிறதும் வருணாசிரமத்திற் குறித்ததுமானதுமானது.

† (ஸ்ரீ) புத்திராதிகளிடத்திலே பிரீதியினாலாவது, சத்துருக்களிடத்தில் த்வேஷத்தினாலாவது செய்யப்படாமல். (சா) (ஸ்ரீ,வி) கீர்த்தியடையவேண்டுமென்றும், அகீர்த்தி வரக்கூடாதென்றும் எண்ணமில்லாமல்.

‡ (ஸ்ரீ) (மா) என்னைத்தவிர சிரோத்திரியர் வேறொருத்தருமில்லை என்கிற அஹங்காரம். அஹங்கார மிருக்கிறவர். நான் கர்த்தாவென்றும், நான் சிரோத்திரியன் (வேதாத்தியயனம் செய்தவன் பெரியவன்) என்பதும்.

§ (ஸா) இந்தப் புநஸ் சப்தம் பூர்த்தியைக் காட்டுகிறதென்று (மா) சொல்லுகிறார். வா - கார அர்த்தமாகவுமிருக்கலாம், பஹுளாயாஸமான அதிகப்பிரயாசத்துடனும் என்று (ஸ்ரீ,வி) சொல்லுகிறார்.

வஹுளாயாஸம்* — அதிகப்பிரயாசத்துடன்கூடிய
யத் கர்ம க்ரியதே — எந்தக்கருமமானதுசெய்யப்படுகிறதோ
தத் — அந்தக்கருமமானது
ராஜஸம் — இராஜஸமென்று
உதாஹ்ருதம் — சொல்லப்பட்டிருக்கிறது.

பலாபேக்ஷை யுடையவனுலாவது தான் கருத்தாவென்கிற அகங்காரத்தை யுடையவனுலாவது அதிகப்பிரயாசத்துடன் கூடிய எந்தக்கருமமானது செய்யப்படுகிறதோ, அந்தக்கருமமானது இராஜஸமென்று சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. (௨௪)

---

௨௫. அநுபந்தம் க்ஷயம் ஹிம்ஸாமநபேக்ஷ்ய ச பௌருஷம்।
மோஹாதாரப்யதே கர்ம யத்தத்தாமஸமுச்யதே॥

அநுபந்தம் — இனிவரும்சுபாசுபங்களையும்
க்ஷயம்† — திரவிய (பொருள்) நாசத்தையும்
ஹிம்ஸாம் — பிறருக்குண்டாகுந்துன்பத்தையும்
பௌருஷஞ்ச — தன்னுடையசக்தியையும்
அநபேக்ஷ்ய‡ — யோசிக்காமல்
மோஹாத்§ — அக்கியானத்தினுலே
யத் கர்ம — எந்தக்கருமமானது
ஆரப்யதே — துடங்கப்படுகிறதோ
தத் — அந்தக்கருமமானது
தாமஸம் — தாமஸமென்பதாக
உச்யதே¶ — சொல்லப்படுகிறது.

---

* (ரா) மற்றவனுல் செய்யப்படாததாகிய இந்தக் கருமத்தை அதிகப்பிர யாசையுடன் நான் செய்கிறேன், என்பதாகிய அகங்காரம்.

† (ம°) சக்திக்குறைவையும் திரவிய நாசத்தையும்.

‡ (ஸ்ரீ) அநவேக்ஷ்ய = என்றுபாடம். (அர்த்தத்தில் பேதமில்லை). (ம°) ஆரம்பித்த காரியத்தை முடிக்கக்கூடுமல்லது கூடாது என்கிறதை யோசிக்காமல்.

§ (ரா) ஈசுவரன் முக்கிய கருத்தாவென்கிற ஞானமன்றியில். (தீ,வி) தான் கருத்தா என்கிற அக்கியானத்தினுல்.

¶ (ஸ்ரீ) உதாஹ்ருதம் = என்றுபாடம். (அர்த்தபேதமில்லை.)

இனிதனக்குண்டாகப்போகிற கஷ்டநஷ்டங்களையும் இ[illegible]த்தையும் பிறருக்குண்டாகும் துன்பத்தையும் தனக்குள்ள சக்தியையும் யோசிக்காமல் அஞ்ஞானத்தினாலேயே எந்தக்கருமமானது ஆரம்பிக்கப்படுகிறதோ, அது தாமஸமென்று சொல்லப்படுகிறது. (உ௫)

உ௬. 𑌮𑍁𑌕𑍍𑌤𑌸𑌙𑍍𑌗𑍋𑌽𑌨𑌹𑌂𑌵𑌾𑌦𑍀 𑌧𑍃𑌤𑍍𑌯𑍁𑌤𑍍𑌸𑌾𑌹𑌸𑌮𑌨𑍍𑌵𑌿𑌤𑌃।
𑌸𑌿𑌦𑍍𑌧𑍍𑌯𑌸𑌿𑌦𑍍𑌧𑍍𑌯𑍋𑌰𑍍𑌨𑌿𑌰𑍍𑌵𑌿𑌕𑌾𑌰𑌃 𑌕𑌰𑍍𑌤𑌾 𑌸𑌾𑌤𑍍𑌤𑍍𑌵𑌿𑌕 𑌉𑌚𑍍𑌯𑌤𑍇॥

𑌮𑍁𑌕𑍍𑌤𑌸𑌙𑍍𑌗𑌃	பலாபேக்ஷையை விட்டவனும்
𑌅𑌨𑌹𑌂𑌵𑌾𑌦𑍀‡	நான் கருத்தாவென்று சொல்லுதலை விட்டவனும்
𑌧𑍃𑌤𑍍𑌯𑍁𑌤𑍍𑌸𑌾𑌹𑌸𑌮𑌨𑍍𑌵𑌿𑌤𑌃§	ஆரம்பித்த காரியத்தில் தைரியமும் விடாமுயற்சியும் உள்ளவனும்
𑌸𑌿𑌦𑍍𑌧𑍍𑌯𑌸𑌿𑌦𑍍𑌧𑍍𑌯𑍋𑌃¶	ஆடங்கின காரியம் நிறைவேறினாலும் நிறைவேறாவிட்டாலும்
𑌨𑌿𑌰𑍍𑌵𑌿𑌕𑌾𑌰𑌃‖	சந்தோஷம் விசனமற்றவனுமாயிருக்கிற
𑌕𑌰𑍍𑌤𑌾	கருத்தாவானவன்
𑌸𑌾𑌤𑍍𑌤𑍍𑌵𑌿𑌕𑌃	சாத்துவிகனென்று
𑌉𑌚𑍍𑌯𑌤𑍇	சொல்லப்படுகிறான்.

பலாபேக்ஷை அபிமான மிவைகளைவிட்டவனும் தைரியமும் விடாமுயற்சியும் உள்ளவனும் ஆடங்கின காரியம் நிறைவேறினாலும் நிறைவேறாவிட்டாலும் சந்தோஷம் விசனமற்றவனுமாயிருக்கிறவன், சாத்துவிககருத்தாவென்று சொல்லப்படுகிறான். (உ௬)

உ௭. 𑌰𑌾𑌗𑍀 𑌕𑌰𑍍𑌮𑌫𑌲𑌪𑍍𑌰𑍇𑌪𑍍𑌸𑍁𑌰𑍍𑌲𑍁𑌬𑍍𑌧𑍋 𑌹𑌿𑌂𑌸𑌾𑌤𑍍𑌮𑌕𑍋𑌽𑌶𑍁𑌚𑌿𑌃।
𑌹𑌰𑍍𑌷𑌶𑍋𑌕𑌾𑌨𑍍𑌵𑌿𑌤𑌃 𑌕𑌰𑍍𑌤𑌾 𑌰𑌾𑌜𑌸𑌃 𑌪𑌰𑌿𑌕𑍀𑌰𑍍𑌤𑌿𑌤𑌃॥

---

‡ (ஈா) நான் கருத்தாவென்கிற அபிமானத்தை விட்டவன். (ஸ்ரீ,வ) [illegible] கருத்தா பகவானென்கிற நிச்சயத்தினால், தான் கருத்தாவென்கிற அபிமானம் விட்டவன்.

§ (ஈா) ஆரம்பித்த காரியத்தில், நேரிடுகின்ற [illegible] சகிப்பவனும். (ஸ்ரீ,வி) யுத்தம் முதலானவைகளிலும் [illegible]

¶ (ஸ்ரீ) [illegible] எடுத்தாலும் கொடுக்காவிட்டாலும்.

‖ (ஸ்ரீ) சாஸ்திரப் பிரமாணத்தை [illegible] விருத்திக்குறைவுறும்.

ராகீ*	அபிமானமுடையவனும்
கர்மபலப்ரேப்ஸு:	கருமபலத்தில்ஆசையுள்ளவனும்
லுப்த:†	பிறர்சொத்திலிச்சையுள்ளவனும்
ஹிம்ஸாத்மக:‡	பரஹிம்சைசெய்யும் சுவபாவமுள்ளவனும்
அசுசி:§	சாஸ்திரோக்தமான ஆசாரமற்றவனும்
ஹர்ஷசோகாந்வித:¶	காரியசித்தியில் சந்தோஷமும் அசித்தியில்விசனமுமுள்ளவனுமிருக்கிற
கர்த்தா	கருத்தாவானவன்
ராஜஸ:	இராஜஸனென்று
பரிகீர்த்தித:	சொல்லப்பட்டிருக்கிறான்.

அபிமானம் கருமபலத்திலாசை பிறர்சொத்திலிச்சை பரஹிம்சைசெய்யும் சுவபாவம் இவைகளுள்ளவனும் ஆசாரமற்றவனும் சந்தோஷம் விசனமில்லாதவனுயு மிருக்கிற கருத்தாவானவன் ராஜஸனென்று சொல்லப்பட்டிருக்கிறான். (௨௭)

௨அ. அயுக்த: ப்ராக்ருத: ஸ்தப்த: ஶடோ நைஷ்க்ருதிகோ(அ)லஸ:।
விஷாதீ தீர்கஸூத்ரீ ச கர்த்தா தாமஸ உச்யதே॥

அயுக்த:‖	மனஸ்ஸமாதானமற்றவனும்
ப்ராக்ருத:+	விவேகமற்றவனும்
ஸ்தப்த:×	வணக்கமற்றவனும்

---

* (ஸ்ரீ,வி) (ரா) கீர்த்தியைக் கோருகிறவன்.

† (ஶம்) பிறர்சொத்தி லாசை அல்லது தன்னுடைய திரவியத்தை யக்ஞாதிகளில் செலவழிக்க மனமில்லாதவன். (ரா) (ஸ்ரீ,வி) கருமத்திற்கு வேண்டிய திரவியத்தைச் செலவழிக்க இஷ்டமில்லாதவன்.

‡ (ரா) பிறரைத் துன்பம்செய்தே கருமத்தைச் செய்துகொள்ளுகிறவன்.

§ (ஶம்) உள்ளும் புறம்பும் சுத்தியில்லாதவன். (ஸ்ரீ,வி) திரவியசுத்தி யில்லாதவன்.

¶ (ஶம்) இஷ்டசித்தியில் சந்தோஷமும், அநிஷ்டப் பிராப்தியிலாவது இஷ்டசித்தி யாகாததினாலாவது விசனமுமுடையவன். (ரா) யுத்தத்தில் ஜயமுண்டானால் சந்தோஷமும் இல்லாவிட்டால் விசனமுமுடையவன்.

‖ (ரா) சாஸ்திரோக்தமான கருமத்திற்கு யோக்கியனல்லாதவன். (ஸ்ரீ,வி) பகவதர்ப்பணம் செய்யாதவன்.

+ (ரா) சாஸ்திரம் வாசிக்காதவன். (ஸ்ரீ,வி) பக்தியினால் சிரேஷ்டத்துவமடையாதவன்.

× (ரா) செய்யவேண்டிய காரியத்தைச் செய்யாமலிருக்கிறவன். (ஸ்ரீ,வி) தற்புகழுள்ளவனும் வணக்கமற்றவன்.

ஶட:*	மோசக்காரனும் [illegible]
நைஷ்க்ருதிக:†	பிறரை அவமானஞ்செய்கிறவனும்
அலஸ:‡	சோம்பலுள்ளவனும்
விஷாதீ§	விசனமுள்ளவனும்
தீர்க்கஸூத்ரீ ச¶	காலதாமதஞ்செய்கிறவனுமாகிய
கர்த்தா	கருத்தாவானவன்
தாமஸ:	தாமஸனென்று
உச்யதே	சொல்லப்படுகிறான்.

மனதிலேயடக்கமற்றவனும் விவேகமற்றவனும் வணக்கமற்றவனும் மோசக்காரனும் பிறரை அவமானஞ்செய்கிறவனும் சோம்பலுள்ளவனும் விசனமுள்ளவனும் (ஒரு காரியத்தை [illegible] காலத்திலும் முடிக்காமல்) காலதாமதஞ்செய்கிறவனுமாகிய கருத்தா தாமஸனென்று சொல்லப்படுகிறான்.

(ஶ்ரீ) கருத்தா மூன்றுவிதமென்று சொல்லப்படுகிறது [illegible] மூன்றுவிதமென்றும், [illegible] மூன்றுவிதமென்று [illegible] அறிவுக்கருத்தா மூன்றுவிதமென்றும் [illegible]. புத்தி மூன்றுவிதமென்று சொல்லப்போகிறதாகையால் [illegible] மூன்றுவிதமென்று சொல்லப்போவதாக தெரிக்கவேண்டியது. (உ௮)

---

௨௯. புத்தேர்பேதம் த்ருதேஶ்சைவ குணதஸ்த்ரிவிதம் ஶ்ருணு
ப்ரோச்யமானமஶேஷேண ப்ருதக்த்வேன தனஞ்ஜய

---

* (பத) ஶட:. (ஶா) [illegible] (ப்ரீதி) [illegible]. (தீ,வி) வஞ்சகன்.

† (ஶ்ரீ) நைஷ்க்ருதிக: - [illegible] (பர) [illegible]. (தீ,வி) பிறரையவமதிக்கிறவன்.

‡ (ஶா) [illegible]. (தீ,வி) காரியத்தில் [illegible].

§ (ஶா) [illegible].

¶ (பத) [illegible]. (ஶா) [illegible]. (தீ,வி) செய்யவேண்டிய காரியத்தைப் [illegible].

அத்தியாயம் - கஅ.

தநஞ்ஜய	திக்விஜயத்தில்தனங்களைஜயித்தவனே!
குணத꞉	சத்வாதிகுணங்களால்
த்ரிவிதம்	மூன்றுவிதமாயுள்ளவும்
அஶேஷேண	பூர்ணமாகவும்
ப்ருதக்த்வேந	தனித்தனியாகவும்
ப்ரோச்யமாநம்	சொல்லப்படப்போகிறவும்
புத்தே꞉ *	புத்தியினுடையவும்
த்ருதேஶ்சைவ †	தைரியத்தினுடையவும்
பேதம்	பேதத்தை
ஶ்ருணு	கேள்.

ஓ! தனஞ்சயா! சத்வாதிகுணங்களால் மூன்றுவிதமாயுள்ளவும் பூர்ணமாகவும் தனித்தனியாகவும் சொல்லப்படப்போகிறவும் புத்தியினுடையவும் தைரியத்தினுடையவும் பேதத்தைக்கேள். (௨௯)

---

௩0. ப்ரவ்ருத்திஞ்ச நிவ்ருத்திஞ்ச கார்யாகார்யே பயாபயே।
பந்தம் மோக்ஷஞ்ச யா வேத்தி புத்தி꞉ ஸா பார்த்த ஸாத்விகீ॥

பார்த்த	ஓ! குந்திபுத்திரா!
ப்ரவ்ருத்திஞ்ச ‡	தருமத்தில்பிரவிருத்தியையும்
நிவ்ருத்திஞ்ச §	அதருமத்திலிருந்துநிவிருத்தியையும்
கார்யாகார்யே	காரியாகாரியங்களையும்
பயாபயே	பயாபயங்களையும்
பந்தம்	பெந்தத்தையும்
மோக்ஷஞ்ச	மோக்ஷத்தையும்
யா புத்தி꞉	எந்தபுத்தியானது
வேத்தி	அறிகிறதோ
ஸா	அந்தபுத்தியானது
ஸாத்விகீ	சாத்துவிகமானது.

ஓ! குந்திபுத்திரா! தருமத்தில் (சாஸ்திரோக்தமான காரியத்தில்) பிரவிருத்தியையும் அதருமத்திலிருந்து (சாஸ்திரவிருத்த

---

* (ரா) விவேக பூர்வகமான நிச்சய ஞானத்தினுடைய.

† (ரா) ஆரம்பித்த கருமத்திற்குத் தடை யுண்டானாலும் அப்படிப்பட்ட தடையை நிவர்த்தித்துக்கொண்டு, கருமத்தை நடத்தும் விடாமுயற்சியினுடைய.

‡ (ஸ்ரீ,வி) பெந்த காரணத்தையும். (ஸ்ர) கசு-வது அத்தியாயம்-௭-வது சுலோகம் பார்க்க.

§ (ஸ்ரீ,வி) மோக்ஷ காரணத்தையும்.

மான காரியத்தில்) நிவிருத்தியையும் (தேசகாலங்களையறிந்து இன்னது செய்யத்தகும் இன்னது செய்யத்தகாதென்பதாகிய) காரியாகாரியங்களையும் (இன்னகாரியத்தில் பயமுண்டாகும் இன்னகாரியத்தில் பயமில்லை என்கிற) பயாபயத்தையும் பெந்தமிப்படிப்பட்டதென்பதையும் (இன்னவிதமாய் நடந்தால்) மோக்ஷமடையலாமென்பதையும் எந்தபுத்தியானது அறிகிறதோ, அதுதான் சாத்விகமானது.

(ஸ்ரீ) பெந்த ஏதுவாகிய சாஸ்திரவிகிதமான கருமமார்க்கமும் மோக்ஷ ஏதுவான சந்நியாசமார்க்கமும்தான் பிரவிருத்தி நிவிருத்தி என்பவை. இவைகளையும் அந்தந்ததேசகாலங்களில் திருஷ்டாதிருஷ்ட (இஹபர) பலன்களைக் கொடுக்கத்தக்க கருமங்களைச் செய்வதையும் செய்யாமல் விடுவதையும் பயத்திற்குக் காரணமான புலிமுதலியவைகளையும் பயமுண்டாக்காத வஸ்துக்களையும் பெந்தத்தையும் அதற்குக் காரணத்தையும் மோக்ஷத்தையும் அதற்குக் காரணத்தையும் அறிகிறபுத்தி சாத்விகமானதென்பது தாத்பரியம்.

(ரா) சுவர்க்காதி பிரயோசனத்திற்கு அவசியமானதருமத்தையும் மோக்ஷகாரணமான தருமத்தையும் வருணாசிரம தருமத்தையும் தேசகால அவஸ்தைகளை அநுசரித்துச்செய்யவேண்டியதையும் விடவேண்டியதையும் சாஸ்திரவிரோதமாய் நடந்தால் பயமுண்டாகும் சாஸ்திரோக்தமாய் நடந்தால் பயமுண்டாகாதென்பதையும் சமுசாரத்தி னுண்மையையும் பெந்தத்தைப் போக்கடித்துக்கொள்ளுவதாகிய மோக்ஷத்தினுண்மையையும் அறிகிற புத்தி சாத்விகமானது.

(௩0)

---

௩௧. யயாயஉ-ஃஉயஉ-ஃம்வ காயஃம்வாகாயஃமெவவ|
கயயாவத் ஜாநாதி வ-டிஸ்ஸாவாய-ஃராஜவீ||

ஹெவாய-ஃ	ஓ! அர்ஜுந!
யயா	எந்தபுத்தியினாலே
யஉஃம்*	தருமத்தையும்
கயஉஃஞ்†	அதருமத்தையும்
காயஃம்ஞ்	செய்யத்தகுந்ததையும்
ககாயஃமெவவ	செய்யத்தகாததையும்
கயயாவச‡	சந்தேகமாக, உள்ளபடியன்றி

---

* (ஸ்ரீ) சாஸ்திரோக்தமான கருமம்.

† (ஸ்ரீ) சாஸ்திர விருத்தமான கருமம்.

‡ (ஸ்ரீ) ஒவ்வொரு காரியத்திலும் நிச்சயபுத்தியன்றி. (ஸ்ரீ,வி) இதில் சொன்ன தருமாதிகளில் சிலதை சரியாகவும் சிலதை விபரீதமாயு மறிகிறது.

ப்ரஜாநாதி	அறிகிறதோ
ஸா	அந்த
புத்தி:	புத்தியானது
ராஜஸீ	இராஜஸமானது.

ஓ! அர்சுனா! எந்தபுத்தியினலே [illegible] யாகாரியங்களையும் சந்தேகமாக அறிகிறதோ, [illegible] ஸமானது.

---

௩௨. அதர்மம் தர்மமிதி யா மந்யதே தமஸாவ்ருதா
ஸர்வார்த்தாந் விபரீதாம்ஶ்ச புத்தி: ஸா [illegible]

ஹே பார்த்த	ஓ! குந்திபுத்திரா!
யா	எந்தபுத்தியானது
தமஸா	அக்கியானத்திலே
ஆவ்ருதா	மூடப்பட்டு
அதர்மம்	அதருமத்தை
தர்மமிதி	தருமமென்றும்
ஸர்வார்த்தாந்	சகலவஸ்துக்களையும்
விபரீதாம்ஶ்ச	விபரீதங்களாகவும்
மந்யதே	அறிகிறதோ
ஸா	அந்த
புத்தி:	புத்தி
தாமஸீ	தாமஸமானது.

ஓ! குந்திபுத்திரா! எந்தபுத்தியானது அக்கியானத்திலே மூடப்பட்டு, அதருமத்தைத் தருமமென்றும், சகலவஸ்துக்களையும் விபரீதங்களாகவும் (ஒன்றை மற்றென்றாக) அறிகிறதோ, அந்த புத்தி தாமஸமானது.

(ஸ்ரீ) முந்திய இரண்டு சுலோகங்களிலும் இருக்கும் [illegible] புத்தியென்பது அந்தக்கரணம். ஞானமென்பது அதினுடைய வியா பாரம். (த்ருதி) திருதிஎன்பதும் புத்தியின் வியாபாரந்தான். அல்லது புத்தியென்பது நிச்சயசுவரூபமான அந்தக்கரண வியாபா ரமே. தருமாதருமங்களுக்கு முக்கியசாதனம் புத்தி [illegible] ளாகையால் அவைகளைப்பற்றி மட்டும் இவ்விடத்தில் சொல்லப்பட் டது. அதினுல், இச்சைமுதலியவைகளையும் முக்குண [illegible] ளாக கிரகிக்கவேண்டியது.

(ரா) அக்கியானத்தினுல் மூடப்பட்டிருக்கிற தாமஸ [illegible] னது சகல வஸ்துக்களையும் விபரீதமாக அறிகிறது. [illegible]

ருவ், தருமத்தை அ[illegible] [illegible]
[illegible] இல்லா[illegible] [illegible]
[illegible] [illegible]
[illegible] [illegible]. (௫௰)

---

௧௧. [illegible]
[illegible]

[illegible]	ஓ! பார்த்தா!
[illegible]*	[illegible]
[illegible]†	[illegible]
[illegible]	[illegible]
[illegible]	[illegible]
[illegible]	[illegible]
[illegible]‡	[illegible]
[illegible]	[illegible]
[illegible]	[illegible]
[illegible]	[illegible].

ஓ! பார்த்தா! [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible], [illegible]
[illegible] [illegible], [illegible]
[illegible].

(பா) [illegible] — [illegible], [illegible] —
[illegible], [illegible] — [illegible]
[illegible], [illegible] — [illegible]
[illegible]
[illegible], [illegible]. (௫௰)

(ஈர) [illegible] (ஸீ,ர) [illegible]
[illegible].

† (ஸீ,ஸி) [illegible].

‡ (ஈர) [illegible].

கூச. யயா து⁴ர்மகாமார்தா²ந் த்⁴ருத்யா தா⁴ரயதே(அ)ர்ஜுந।
ப்ரஸங்கே³ந ப²லாகாங்க்ஷீ த்⁴ருதி꞉ ஸா பார்த² ராஜஸீ॥

பார்த² அர்ஜுந	ஓ! குந்திபுத்திரனுகிய அர்ச்சுன!
யயா த்⁴ருத்யா	எந்ததைரியத்தினுலே
த⁴ர்மகாமார்தா²ந்	தருமார்த்தகாமங்களை
தா⁴ரயதே*	தவறவிடுகிறதில்லையோ
ப்ரஸங்கே³ந†	(தருமார்த்தகாமங்களுடைய) பற்றுதலினுலே
ப²லாகாங்க்ஷீ (ப⁴வதி)	பலனையபேக்ஷிக்கிறவனுகிருனே
ஸா	அந்த
த்⁴ருதி꞉	தைரியம்
ராஜஸீ	இராஜஸமானது.

ஓ! குந்திபுத்திரனுகிய அர்ச்சுன! எந்ததைரியத்தினுலே தருமார்த்தகாமங்களைத் தவறவிடுகிறதில்லையோ, தருமார்த்தகாமங்களுடைய பற்றுதலினுலே பலனையபேக்ஷிக்கிறவனுகிருனே, அந்ததைரியம் இராஜஸமானது. (தருமாதிகள் முக்கியமென்றும் பலன் முக்கியமல்லவென்றும் கருத்து.)

(ரா) எந்ததைரியத்தினுலே, ப²லாகாங்க்ஷீ = தருமார்த்தகாமங்களாகிய பலனை அபேக்ஷிக்கிற புருஷனைவன், ப்ரஸங்கே³ந = அதிகமான பற்றுதலினுலே, த⁴ர்மகாமார்தா²ந் = தருமகாமார்த்தங்களுக்குக் காரணமான மனசு பிராணன்கள் இந்திரியங்களிவைகளுடைய செய்கைகளை, தா⁴ரயதே = அனுகூலமாய்ச் செய்துகொள்ளுகிருனே, அந்ததைரியம் இராஜஸமானது. (கூச)

கூரு. யயா ஸ்வப்நம் ப⁴யம் ஶோகம் விஷாத³ம் மத³மேவ ச।
ந விமுஞ்சதி து³ர்மேதா⁴ த்⁴ருதி꞉ ஸா பார்த² தாமஸீ॥

பார்த²	ஓ! பார்த்தா!
து³ர்மேதா⁴꞉	துஷ்டபுத்தியையுடையவன்
ஸ்வப்நம்‡	நித்திரையையும்

---

* (ஶம்) எப்பவும் அநுஷ்டிக்கத் தக்கதென்றே மனதினுல் நிச்சயிக்கிருனே.

† (ஶ்ரீ,வி) தன்னுடைய தென்கிற அபிமானத்தினுலே.

‡ (ஶ்ரீ,வி) அதிகநித்திரை.

[illegible]	பதவுரை.
பயம்	பயத்தையும்
சோகம்	கிலேசத்தையும்
விஷாதம்†	வியாகுலத்தையும்
மதமேவ‡	மமதையையும்
யயா	எந்த புத்தியினால்
நவிமுஞ்சதி	விடுகிறதில்லையோ
ஸா	அந்த
த்ருதி:	புத்தியானது
தாமஸீ	தாமஸமானது.

ஓ! பார்த்தா! துஷ்டபுத்தியையுடையவனானவன் [illegible] பயம் சோகம் வியாகுலம் மமதை [illegible] விடுகிறதில்லையோ, அந்தபுத்தியானது தாமஸமானது.

(பா) பயம் சோகம் முதலியவை [illegible] உண்டாகுமோ, அந்தவிஷயங்களைத் திவழிக்[illegible].

(ஸ்,வி) [illegible] சொப்னம் [illegible] எந்த புத்தியிலிருந்தே விடுகிறதில்லையோ, அந்த [illegible] தாமஸமானது. (௩௫)

---

௩௬. ஸுகம் த்விதாநீம் த்ரிவிதம் ச்ருணு மே பரதர்ஷப
அப்யாஸாத்ரமதே யத்ர து:காந்தம் ச நிகச்சதி

௩௭. யத்ததக்ரே விஷமிவ பரிணாமே(அ)ம்ருதோபமம்
தத்ஸுகம் ஸாத்விகம் ப்ரோக்தமாத்மபுத்திப்ரஸாதஜம்

பரதர்ஷப	ஓ! பரதகுலசிரேஷ்டனே!
த்ரிவிதம்	மூன்றுவிதமான
ஸுகம்	சுகத்தை
இதாநீம்	இப்போது
மே (வததா:)	என்னாலே சொல்லப்படுகிறதை
ச்ருணு	கேள்
யத்ர§	எதில்

* (அ) [illegible].

† (அ) [illegible] (ஞா) [illegible].

‡ (பா) (ஸ்) [illegible]
பதினெட்டாமிடத்தில் [illegible].

§ (பா) [illegible].

𑌅𑌭𑍍𑌯𑌾𑌸𑌾𑌤𑍍	அப்பியாசத்திஞல் (பழக்கத்திஞல்)
𑌰𑌮𑌤𑍇	சந்தோஷத்தையடைவாஞே
𑌦𑍁𑌃𑌖𑌾𑌨𑍍𑌤𑌂 𑌚	துக்கத்தினுடைய பரிகாரத்தையும்
𑌨𑌿𑌗𑌚𑍍𑌛𑌤𑌿	செவ்வையாயடைவாஞே
𑌯𑌤𑍍 𑌤𑌤𑍍	எந்தசுகமானது
𑌅𑌗𑍍𑌰𑍇 *	துவக்கத்தில்
𑌵𑌿𑌷𑌮𑌿𑌵	(துக்கத்தைக் கொடுப்பதால்) விஷம் போலவும்
𑌪𑌰𑌿𑌣𑌾𑌮𑍇 †	முடிவில்
𑌅𑌮𑍃𑌤𑍋𑌪𑌮𑌂	(சந்தோஷத்தைக்கொடுப்பதால்) அமிருதம்போலுமிருக்கிறதோ
𑌆𑌤𑍍𑌮𑌬𑍁𑌦𑍍𑌧𑌿𑌪𑍍𑌰𑌸𑌾𑌦𑌜𑌂 ‡	சுவசுவ ரூபத்தினுடைய ஞானத்திஞல் அழுக்குகள்நீங்கி சுத்தமாயிருப்பதிஞலுண்டான
𑌤𑌤𑍍 𑌸𑍁𑌖𑌂 §	அந்தசுகமானது
𑌸𑌾𑌤𑍍𑌤𑍍𑌵𑌿𑌕𑌂	சாத்துவிகமானதென்று
𑌪𑍍𑌰𑍋𑌕𑍍𑌤𑌂	சொல்லப்பட்டிருக்கிறது.

ஓ! பரதசிரேஷ்டா! மூன்றுவிதமான சுகத்தை இப்போது என்னிடத்திலிருந்துகேள். எதில் அப்பியாசத்திஞல் சந்தோஷத்தையடைவாஞே, துக்கத்திலிருந்தும் நிவிருத்தியடைவாஞே, எந்த சுகமானது துவக்கத்தில் விஷம்போலிருந்து முடிவில் அமிருதம்

---

* (ஶம்) ஞானவைராக்கியத் தியானசமாதிகளை அநுஷ்டிக்கத் தொடங்கும் காலத்தில். (ரா) யோகாப்பியாசத்தில் தன்னுடைய சுவரூபசுகம் தெரியாதிருக்கிறகாலத்தில்.

† (ஶம்) ஞான வைராக்கியாதிகளில் தேறினபின். (ரா) சுவரூபானுசந்தானத்திலிருக்கையில்.

‡ (ஶம்) பரிசுத்தமான எந்த ஆத்மசுவரூப ஞானமுண்டோ, அந்த நிர்மலமான ஞானத்திஞ லுண்டான, அல்லது, அகண்டாத்ம சுவரூபந்தவிர வேறே விஷயங்களில் பிரவிருத்திக்காத ஞானம் பூர்ணமாகும் காலத்திலுண்டான. (ரா) ஆத்மசுவரூபம் தவிர வேறேவிஷயம் தோற்றும லிருக்கிற அப்படிப்பட்ட புத்தியிஞலுண்டான. (ஸ்ரீ,வி) விஷ்ணுப்பிரசாதத்திஞ லுண்டானது புத்தி பிரசாதம். அதேது வென்ருல், விஷ்ணுவைத்தவிர இதரவிஷயங்களை கிரகிக்காம லிருப்பதுதான். அதிஞலுண்டான.

§ (ரா) முன்சொன்ன ஞானம் கருமம் கருத்தா இவைகளுக்கு சேஷியான சுகத்தை. (ஞானம் கருமம் கருத்தா இவைகளா லுண்டாகிய பிரயோஜனம் சுகமாகையால் அந்த சுகம் சேஷி, ஞானுதிகள் சேஷம்.)

போவாருமோ, அனைவருடத்திறனை [illegible] கள் நீங்கி சுத்தமா யிருப்பதிறனு [illegible] ஆத்ம [illegible] விகமென்று சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. ([illegible])

---

௫௩. ஶ்ருதிவிப்ரதிபந்நா தே [illegible]

[illegible]

தே	பார்த்தனே
யதா	எக்காலமானது
ஶ்ருதிவிப்ரதிபந்நா	விஷயங்களுக்கு [illegible] தன்மையுமுடைய
புத்தி *	ஞானத்தில்
ஸமாதௌ	ஆத்ம [illegible]
நிஶ்சலா	முழுவதில்
அசலா	விஷயங்களிலோ [illegible]
ததா / யோகம்	அப்போதைக்காலமானது
அவாப்ஸ்யஸி	இராஜனாயென்று
ஸ்ம்ருதம்	சொல்லப்படுகிறது.

பிரசித்தமான எக்காலமானது விஷயேந்திரியங்களின் சம் பந்தத்திறனுமே ஞானத்தில் ஆத்திருத்திரு [illegible] விஷயங்களிலோது நிருத்துமோ, அந்த [illegible] மென்று சொல்லப்படுகிறது.

([illegible]) [illegible] ஞான் விஷயானுபவமாகிற [illegible] கும். ஆகையால் விஷயமோம் சொல்லப்பட்டது.

([illegible]) விஷயங்களானது [illegible] லுடைய பாரத்திரமும் ருபம் [illegible] ([illegible]) [illegible] சாகும் இமைகளோ சொல்லுதலில். [illegible] யத்தில் [illegible] த்திலே பாபமாக சொல்லப்பட்டது.

([illegible]) [illegible] பகித்த பின்பு அந்த ஆனுபவம் [illegible] பெட்டதுபோவிருக்குமென்பது கருத்து. ([illegible])

* ([illegible]) [illegible]

௩௯. 𑌯𑌦𑌗𑍍𑌰𑍇 𑌚𑌾𑌨𑍁𑌬𑌨𑍍𑌧𑍇 𑌚 𑌸𑍁𑌖𑌂 𑌮𑍋𑌹𑌨𑌮𑌾𑌤𑍍𑌮𑌨𑌃।
𑌨𑌿𑌦𑍍𑌰𑌾𑌲𑌸𑍍𑌯𑌪𑍍𑌰𑌮𑌾𑌦𑍋𑌤𑍍𑌥𑌂 𑌤𑌤𑍍𑌤𑌾𑌮𑌸𑌮𑍁𑌦𑌾𑌹𑍃𑌤𑌮𑍍॥

𑌯𑌤𑍍	எந்தசுகமானது
𑌅𑌗𑍍𑌰𑍇	ஆரம்பத்திலும்
𑌅𑌨𑍁𑌬𑌨𑍍𑌧𑍇 𑌚	முடிவிலும்
𑌆𑌤𑍍𑌮𑌨𑌃	தனக்கு
𑌮𑍋𑌹𑌨𑌂*	மோகத்தையுண்டாக்குவதாயும்
𑌨𑌿𑌦𑍍𑌰𑌾𑌲𑌸𑍍𑌯𑌪𑍍𑌰𑌮𑌾𑌦𑍋𑌤𑍍𑌥𑌂 †	நித்திரை சோம்பல் விண்யோசனை இவைகளினுலுண்டானதாயுமிருக்கிறதோ
𑌤𑌤𑍍	அந்த
𑌸𑍁𑌖𑌂	சுகமானது
𑌤𑌾𑌮𑌸𑌂	தாமசமானதென்று
𑌉𑌦𑌾𑌹𑍃𑌤𑌂	சொல்லப்பட்டிருக்கிறது.

எந்தசுகமானது துவக்கத்திலும் முடிவிலும் தனக்கு மோகத்தை யுண்டாக்குவதாயும் நித்திரை (தூக்கம்) சோம்பல் உபயோகமற்றவிஷயங்களைக்குறித்து மனதில் யோசிக்கிறதாகிய விண்யோசனை இவைகளினுலுண்டானதாயுமிருக்கிறதோ, அந்த சுகமானது தாமஸமென்று சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. (௩௯)

---

௪௦. 𑌨 𑌤𑌦𑌸𑍍𑌤𑌿 𑌪𑍃𑌥𑌿𑌵𑍍𑌯𑌾𑌂 𑌵𑌾 𑌦𑌿𑌵𑌿 𑌦𑍇𑌵𑍇𑌷𑍁 𑌵𑌾 𑌪𑍁𑌨𑌃।
𑌸𑌤𑍍𑌤𑍍𑌵𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌕𑍃𑌤𑌿𑌜𑍈𑌰𑍍𑌮𑍁𑌕𑍍𑌤𑌂 𑌯𑌦𑍇𑌭𑌿𑌃 𑌸𑍍𑌯𑌾𑌤𑍍𑌤𑍍𑌰𑌿𑌭𑌿𑌰𑍍𑌗𑍁𑌣𑍈𑌃॥

𑌪𑍍𑌰𑌕𑍃𑌤𑌿𑌜𑍈𑌃	மாயையிலிருந்துண்டான
𑌏𑌭𑌿𑌃 𑌤𑍍𑌰𑌿𑌭𑌿𑌃 𑌗𑍁𑌣𑍈𑌃	இந்தசத்துவாதிமுக்குணங்களால்

---

* (ரா) எந்தெந்தவஸ்துக்க ளெப்படி யெப்படியிருக்கின்றனவோ, அவ்விதமாகத் தெரிந்துகொள்ள ஞானமில்லாமல் செய்வது.

† (ரா) நித்திரையானது, அதை யனுபவிக்கும் (தூங்கும்) காலத்தில் வஸ்துக்களைத் தெரியவொட்டாமற் செய்யும். ஆலசியமானது, இந்திரியங்களை விஷயங்களில் பிரவிருத்திக்காமல் நிறுத்தி, வஸ்துக்களைத் தெரியவொட்டாமற் செய்யும். பிரமாதமானது, மனது வீண்யோசனையி லிருப்பதால் செய்யவேண்டிய காரியத்தில் அதன் பிரவிருத்தியைத் தடுத்து, வஸ்துக்களின் சுவரூபத்தை யறியவொட்டாமற் செய்யும். ஆகையால், இவைகளால் உண்டான சுகம் தாமஸமானது. (ஸ்ரீ,வி) 𑌪𑍍𑌰𑌮𑌾𑌦𑌃=வாஸ்தவமாய் கிரகிக்கத்தக்க எதையும் விபரீதமாய் கிரகிப்பது.

பதம்	பதவுரை
ஸத்த்வம்	பிராணி
முக்தம்	[illegible]
யத் / ஏபி:	[illegible]
த்ரிபி:	மூன்று
ப்ரக்ருதிஜை:	[illegible]
குணை:	[illegible]
ப்ருதிவ்யாம் வா	[illegible]
திவி தேவேஷு வா	[illegible]
நாஸ்தி	கிடையாது.

மாயையிலிருந்துண்டான [illegible] முக்குணங்களினால் [illegible] பட்ட (குணசம்பந்தமில்லாத) [illegible] பூமியி களிலாவது சுவர்க்கத்தில் தேவர்களிடையிலாவது [illegible] கிடையாது. (என்றால், [illegible] எந்த உலகமும் சத்துவாதிகுணங்களோடு [illegible] வைகளே.)

(ஸ) பிரம்மாதி ஸ்தாவராந்தம் [illegible] முக்குணங்களால் வியாபிக்கப்பட்டவையே.

(வி) முக்தர்களுக்கு முக்குணசம்பந்தமில்லை [illegible] காணப்படுகிறபொருட்டு, மனுஷியலோகத்திலும் தேவலோகத்திலும் குணங்கள் சம்பந்தப்படாத ஜீவனுக்கு [illegible] என்றுகொள்ளவேண்டியது. (௪௰)

---

௪௧. ப்ராஹ்மணக்ஷத்ரியவிசாம் சூத்ராணாம் ச பரந்தப |
கர்மாணி ப்ரவிபக்தானி ஸ்வபாவப்ரபவைர் குணை: ||

பதம்	பதவுரை
பரந்தப	ஓ! அர்ஜுந!
ப்ராஹ்மணக்ஷத்ரியவிசாம்	பிராமண க்ஷத்திரிய வைசியர்களுக்கும்
சூத்ராணாம் ச	சூத்திரர்களுக்கும்
ஸ்வபாவப்ரபவை:	[illegible]
குணை:	[illegible]
கர்மாணி	கருமங்கள்
ப்ரவிபக்தானி	[illegible] இருக்கின்றன.

ஓ! அர்ஜுந! பிராமணர்கள் க்ஷத்திரியர்கள் வைசியர்கள் சூத்திரர்கள் இவர்களுக்கு பூர்வகருமவாசனையினால் [illegible]

துவாதிகுணங்களால் கருமங்கள் தனித்தனியாய் பிரித்துச் சொல்லப்பட்டிருக்கின்றன.

(ஸ்ரீ) சகலமும் குணத்தினல் சூழப்பட்டவையானல் மோக்ஷமடையும்வழி எப்படி என்னும் பக்ஷத்தில், வருணாசிரமத்திற்குத் தகுந்த கருமங்களைப் பரமேசுவராராதனமாகவே செய்துவந்தால் அந்த பரமேசுவர பிரசாதத்தினல் ஞானமடைந்து அதினல் மோக்ஷமடையலாமென்கிற கீதாசாரமானது இதுமுதல் அத்தியாயம் முடிவுவரை சொல்லப்படுகிறது.

(ஞா) இதில் பிராமணாதி வருணங்களுடைய சுவபாவம் சத்துவாதிகுணங்களினல் பகுக்கப்பட்டதாக சொல்லப்பட்டிருக்கிறதல்லவா? அதுவிஷயத்தைப்பற்றி பாஷியக்காரர்களும் வியாக்கியாதாக்களும் சொல்லியபடி அடியில் அட்டவணையாகக் குறிக்கப்படுகிறது. இந்த அட்டவணையை இதின் ச-வது அத்தியாயம், கங-வது சுலோகத்தினடியிலும் காணலாம். அதாவது,

பிராமணனுக்கு	(ஶம்) (ஸ்ரீ)	சத்துவகுணமதிகம்
	(ரா)	இரஜஸ்தமோகுணங்களை யடக்கி சத்துவகுணம் தலையெடுத்திருக்குமாகையால் அவனுடையகருமம் சாத்துவிகமாகவிருக்கும்
க்ஷத்திரியனுக்கு	(ஶம்) (ஸ்ரீ)	சத்துவகுணம் சுவற்பம், இரஜோகுணமதிகம்
	(ரா)	சத்துவ தமோகுணங்களையடக்கி இரஜோகுணம்தலையெடுத்திருக்குமாகையால்அவனுடைய கருமம்இராஜஸமாயிருக்கும்.
வைசியனுக்கு	(ஶம்) (ஸ்ரீ)	தமோகுணம் சுவற்பம், இரஜோகுணமதிகம்.
	(ரா)	சத்துவ ரஜோகுணங்களை யடக்கித் தமோகுணம் சுவற்பம் தலையெடுத்திருக்குமாகையால் அவனுடைய கருமம் சுவற்ப தமோகுணமுள்ளதா யிருக்கும்.
சூத்திரனுக்கு	(ஶம்) (ஸ்ரீ)	இரஜோகுணம் சுவற்பம், தமோகுணமதிகம்.
	(ரா)	சத்துவ ரஜோகுணங்களையடக்கித் தமோகுணமதிகமாய்த் தலையெடுத்திருக்குமாகையால் அவனுடைய கருமம் தாமஸமாயிருக்கும். (சக)

௪௨. ஶமோ தமஸ்தப: ஶௌசம் க்ஷாந்திரார்ஜவமேவ ச
ஜ்ஞாநம் விஜ்ஞாநமாஸ்திக்யம் ப்ரஹ்மகர்ம ஸ்வபாவஜம்

ஶம:*	மனோநிக்ரஹமும்
தம:†	வெளியிந்திரியங்களையடக்குதலும்
தப:‡	{ [illegible] }
ஶௌசம்§	மனசின் சுத்தியும்
க்ஷாந்தி:¶	பொறுமையும்
ஆர்ஜவமேவ ச‖	கோணாமையும்
ஜ்ஞாநம்+	சாஸ்திரஞானமும்
விஜ்ஞாநம்÷	அநுபவஞானமும்
ஆஸ்திக்யம்$	வேதத்தில் [illegible]
ஸ்வபாவஜம்	சுபாவத்திலுண்டான [illegible]

---

* (ஸ்ரீ,வி) பகைவரிடத்தில் [illegible] (ஸ்ர) [illegible]

† (ஸ்ரீ,வி) இந்திரியங்களை அடக்குதல். (ஸ்ர) [illegible]

‡ (ஸ்ர) [illegible] நிருவகுவ.

§ (ஸ்ர) சாஸ்திரங்களை [illegible]

¶ (ஸ்ர) பிறரும் [illegible]

‖ (ஸ்ர) மனதிலுள்ளபடி வெளியிலும் [illegible] (ஸ்ரீ,வி) [illegible] தேகம் இவைகளுடைய [illegible]

+ (ஸ்ர) [illegible] (ஸ்ரீ,வி) [illegible]

÷ (ஸ்ர) பகவானிடத்திலுள்ள [illegible] (ஸ்ரீ,வி) வஸ்துக்களுடைய விசேஷஞானம்.

$ (ஸ்ரீ) பரலோகமுண்டென்கிற விசுவாசம். (ஸ்ர) [illegible] சர்வேசன் பாமிாமம். அவர் [illegible] அதிசயமாயு விருக்கிற ஞானம் சக்தி முதலிய [illegible] யவர்: முக்கியமாய் வேதாந்த சாஸ்திரங்களால் [illegible] முக்கிய காரணமானவர்; சகல [illegible] லும் மியாபர்; இப்படிப்பட்ட [illegible] தோக்த கருமங்களையும் செய்யுமிடத்தில் [illegible] அப்படிப்பட்ட கருமங்களால் [illegible] மோக்ஷமளிக்கிறவர்; [illegible] சொன்னது. [illegible] முதலியவைகளால் [illegible]

ஸ்ராஹ்மங்கர்ம$ { பிராமணருடைய கருமங்களாயிருக்கின்றன.

மனதையும் வெளியிந்திரியங்களையு மடக்குதலும் தபசும் மனோ தேகசுத்தியும் பொறுமையும் நேர்மையும் சாஸ்திரஞானமும் அனுபவஞானமும் வேதத்தில் நம்பிக்கையும் சுவபாவத்தினுலுண்டான பிராமணருடைய கருமங்களா யிருக்கின்றன. (சஉ)

ச௩. ஸௌர்யம்தேஜோத்ருதிர்தாக்ஷ்யம் யுத்தேசாப்யபலாயநம்।
தாநமீஸ்வரபாவஸ்ச க்ஷாத்ரம்கர்மஸ்வபாவஜம்॥

ஸௌர்யம்*	பராக்கிரமம் அல்லது வீரத்தன்மையும்
தேஜ:†	பிரதாபம்அல்லதுகீர்த்தியும்
த்ருதி:‡	தைரியமும்
தாக்ஷ்யம்§	சாதுரியம் அல்லது சாமர்த்தியமும்
யுத்தே	யுத்தத்தில்
சாப்யபலாயநம்	புறங்கொடுத்தோடாமையும்
தாநம்¶	கொடையும்
ஈஸ்வரபாவஸ்ச‖	{ செங்கோல்செலுத்துகிற அல்லது ஆளுகிற சக்தியும்
ஸ்வபாவஜம்	சுவபாவத்தினுலுண்டான
க்ஷாத்ரம் கர்ம	{ க்ஷத்திரியருடைய கருமமாயிருக்கிறது.

$ (ஸ்ரீ) ஸ்ராஹ்மகர்ம என்றுபாடம். பிராமணன் செய்யவேண்டிய கருமங்களென்று அர்த்தம்.

* (ரா) யுத்தத்தில் பயமன்றி சத்துருக்கள்பேரில் பிரவேசிக்கிற சாமர்த்தியம். (ஸ்ரீ,வி) பயப்படாமலிருப்பது.

† (ரா) பிறரால்தான் அபஜயப்படுத்தப்படாமலிருத்தல். (ஸ்ரீ,வி) தேகசாந்தி.

‡ (ரா) எத்தனித்தகாரியத்தில் தடையுண்டானுலும் அதை நிவர்த்தித்து, காரியத்தை முடிக்கும் வல்லமை.

§ (ஸ்ரீ) சமயத்தில் மோகமடையாமல் உடனே செய்வது. (ரா) சகல காரியங்களையும் தானே நிருவகிக்கிற சாமர்த்தியம். (ஸ்ரீ,வி) சாமர்த்தியம்.

¶ (ரா) தன்னுடையவும் ஞாயமாய் சம்பாதித்தவையுமான சொத்துக்களை தருமத்திற்குக் கொடுப்பது. (ஸ்ரீ,வி) சத்பாத்திரத்தில் கொடுப்பது.

‖ (ஸ்ரீ,வி) தண்டநீதி கருத்திருத்துவம்.

பராக்கிரமம் கீர்த்தி தைரியம் சாமர்த்தியம் யுத்தத்தில் பின் வாங்காமை தானம்கொடுப்பது செங்கோல்செலுத்துதல் ஆகிய இவைகள் க்ஷத்திரியருக்கு சுபாவமாயுள்ள கருமங்களாயிருக் கின்றன. (௪௩)

---

௪௪. க்ருஷிகோரக்ஷ்யவாணிஜ்யம் வைச்யகர்ம ஸ்வபாவஜம்
பரிசர்யாத்மகம் கர்ம சூத்ரஸ்யாபி ஸ்வபாவஜம்

க்ருஷிகோரக்ஷ்யவாணிஜ்யம்	பயிரிடுதல் பசுக்களைக் காத்தல் வியாபாரஞ்செய்தல்
ஸ்வபாவஜம்*	சுபாவத்திலுண்டானவை
வைச்யகர்ம	வைசியகருமமாயிருக்கிறது
பரிசர்யாத்மகம்	மற்ற மூன்று வருணத்தாருக்கும் ஊழியஞ்செய்வது
சூத்ரஸ்யாபி	சூத்திரனுக்கு
ஸ்வபாவஜம்	சுபாவமாயுண்டான
கர்ம	கருமமாயிருக்கிறது.

பயிரிடுதல் பசுக்களை ரக்ஷித்தல் வியாபாரஞ் செய்தல் வைசியருக்கு சுபாவத்திலுண்டான கருமங்களாயிருக்கின்றன. மற்ற மூன்று வருணத்தாருக்கும் ஊழியம் செய்வது சூத்திரனுக்கு சுபாவமாயுண்டான கருமமாயிருக்கிறது.

(ஞா) பிரம்ம க்ஷத்திரியவைசியர்களுக்கு [illegible] பாவமான கருமங்களென்று [illegible] களையும், [illegible] துலியான க்ஷத்திரிய [illegible] க்கையில் அனைவர்களும் [illegible] களுக்கு சுபாவமான கருமங்கள் [illegible] இங்கே [illegible] சொல்லப் பட்டன. மற்றவைகள் விலக்கப்படவில்லை. (௪௪)

---

௪௫. ஸ்வேஸ்வேகர்மண்யபிரத: ஸம்ஸித்திம் லபதே நர:
ஸ்வகர்மநிரத: ஸித்திம் யதா விந்ததி தச்ச்ருணு

ஸ்வே ஸ்வே கர்மணி	அவனவனுக்கு விதிக்கப்பட்ட கருமத்தில்
ஸம்ஸித்திம்†	மோக்ஷத்தை [illegible]

---

* (ஸ்ரீ) வைச்யகர்ம - [illegible]

† (ஸீ,வி) [illegible]

நரஃ	மனிதன்
ஸம்ஸித்திம்*	ஞானயோக்கியதையை
லபதே	அடைகிறான்
ஸ்வகர்மநிரதஃ	தன்னுடைய கருமானுஷ்டானத்திலே யிருப்பவன்
யதா	எவ்விதமாய்
ஸித்திம்	ஞானயோக்கியதையை
விந்ததி	அடைவானோ
தத்	அதை
ஸ்ருணு	கேள்.

அந்தந்த வருணத்தாருக்கு விதித்திருக்கிறகருமத்தில் சிரத்தையையுடைய மனிதன் ஞானயோக்கியதையை யடைகிறான். தன்னுடைய கருமானுஷ்டானத்திலே யிருப்பவன் எவ்விதமாய் ஞானயோக்கியதையை யடைவானோ அதை (சொல்லுகிறேன்) க்கேள். (சரு)

சசு. யதஃப்ரவ்ருத்திர்பூதாநாம் யேநஸர்வமிதம்ததம்।
ஸ்வகர்மணாதமப்யர்ச்ய ஸித்திம்விந்ததிமாநவஃ॥

யதஃ	எந்த அந்தரியாமியான ஈசுவரனிடத்திலிருந்து
பூதாநாம்	பிராணிகளுக்கு
ப்ரவ்ருத்திஃ†	பிரவிருத்தியுண்டாகிறதோ
யேந	எந்த ஈசுவரனால்
இதம் ஸர்வம்	இந்த சகலப்பிரபஞ்சமும்
ததம்	வியாபிக்கப்பட்டிருக்கிறதோ
தம்	அவனை
மாநவஃ	மனிதன்
ஸ்வகர்மணா‡	தனக்குரியகருமத்தினாலே
அப்யர்ச்ய	ஆராதித்து

---

* (ஶ்ரீ) கருமானுஷ்டானத்தினாலே அசுசி நிவிருத்தியாய் தேகேந்திரியங்களுக்கு ஞானநிஷ்டாயோக்கியதையை. (ரா) பரமபதப்பிராப்தியை. (மீ,வி) ஞானத்தின்மூலமாய் முக்தியை.

† (ஶ்ரீ) (ரா) உற்பத்தி அல்லது சேஷ்டை.

‡ (ஶ்ரீ) அந்தந்த வருணாசிரமத்திற்குரிய வேதோக்த கருமத்தினால். (மீ,வி) சமதமாதிகளுடன் கூடியிருக்கிற கருமத்தினால்.

ஸித்திம்*	ஞானயோக்கியதையை
விந்ததி	அடைகிறான்.

எந்த அந்தரியாமியான ஈசுவரனிடத்திலிருந்து பிராணிகளுக்குப் பிரவிருத்தியுண்டாகிறதோ, எந்தஈசுவரனால் இந்த சகலப்பிரபஞ்சமும் வியாபிக்கப்பட்டிருக்கிறதோ, அந்த ஈசுவரனை மனிதன் தனக்குரிய கருமத்தினாலாராதித்து ஞானயோக்கியதையை யடைகிறான்.

(ஸா) பிராணிகளுக்கு உற்பத்திமுதலியன ஈசுவரனாலென்பதற்கும் ஈசுவரன் சர்வவியாபி என்பதற்கும் அத் - ௭ - ௬ - ௯ - ௭ - அத் - ௯ - ௬ - ௪ - ௰ - அத் - ௰ - ௬ - ௮. இவை பிரமாணமாயிருக்கின்றன. ()

---

௪௭. ஶ்ரேயாந்ஸ்வதர்மோவிகுண: பரதர்மாத்ஸ்வநுஷ்டிதாத் †
ஸ்வபாவநியதம்கர்ம குர்வந்நாப்நோதி கில்பிஷம்॥

ஸ்வதர்ம:	தன்னுடைய தருமமானது
விகுண:	{ குணமற்றதுஅல்லது கிரமப்படி செய்யப் படாததானபோதிலும்
ஸ்வநுஷ்டிதாத்	கிரமமாய் அநுஷ்டிக்கப்பட்ட
பரதர்மாத்	பிறருடைய தருமத்தைக்காட்டிலும்
ஶ்ரேயாந்	சிரேஷ்டமானது
ஸ்வபாவநியதம்	சுவபாவத்தினாலுண்டான
கர்ம	கருமத்தை
குர்வந்	செய்கிறவன்
கில்பிஷம்	பாபத்தை
நாப்நோதி	அடையமாட்டான்.

தன்னுடைய தருமமானது (தன்வருணத்திற்குரியதென்று விதிக்கப்பட்டிருக்கிற கருமமானது) குணமற்றதென்று காணப்பட்டபோதிலும் கிரமமாய் அநுஷ்டிக்கப்படும் பிறருடைய (அந்நியவருணத்தாருடைய) தருமத்தைக்காட்டிலும் சிரேஷ்டமானது. சுவபாவிகமான (சுவபாவத்தினாலுண்டான) கருமத்தைச்செய்கிறவன் பாபத்தை யடையமாட்டான். (இதினால் பிறருடைய தருமத்தை அனுஷ்டித்தவன் சுவதருமத்தை விட்டதினாலும் பிறர்தருமத்தை யனுஷ்டித்ததினாலு முண்டாகிற பாபத்தை யடைகிறானென்கிறது)

---

* (ரா) பகவானுடைய பரமபதத்தை. (ஶ்ரீ,வி) மோக்ஷத்தை.

† (ஸா) ௩ - வது அத்தியாயம். ௩ - ௩௫ பார்க்க.

(ஸ) விஷத்திலுள்ள புழுக்களுக்கு விஷம் ... லவோ, மற்றப்பிராணிகளுக்கு விஷம் ... அப்படிபோல் பிறர்கருமந்தோஷ ... யல்ல.

(ஸ்ரீ) க்ஷத்திரியனை உனக்கு ... சுவதருமமாயும் பிச்சையெடுத்துண்பது ... என்பதை அர்ச்சுனனுக்கு பகவான் ...

(ா) ... = கருத்திருக்குமாயின் ... ல் அவனுடைய தேகேந்திரியங்களு ... யும் ஈசுவராராதனரூபமாயிருக்கிற கருமயோகமா ... ப்பதற்கு சுலபமானதாயிருக்கிறது. ... கருமயோகமானது, விகுணம்: =குணமற்ற ... = இந்திரியங்களை சுவாதீனம் ... ல் அநுஷ்டிக்கத்தக்கதும் தவறுதல் ... தொருகாலத்தில் மட்டும் சரியாய் அநுஷ்டிக்கப்பட்ட ... னயோகமாகிற பரதருமத்தைக்காட்டிலும், ... யடையத்தகுந்ததாகையால் சிலாக்கியமானது. ... பிரகிருதி சம்பந்தத்துடனிருக்கிற புருஷனுடைய தேகேந்திரிய ... ளுடைய செய்கை யாகையால் அவனுடைய ... யிருக்கிறதாக முன்சொன்ன சுவதருமமாகி ... =செய்கிறவன், ... =சமுசாரிபத்தை ... அடைகிறதில்லை. இதின் தாத்பரியமென்னவென்றால், கருமயோக மானது சுலபமானது. ஏனென்றால், எப்போது தேகமுண்டாகி ... தோ, அதுமுதல் கருமஞ்செய்து வழக்கப்பட்டிருக்கிறது. ... ங்கள் மனது இவைகளையடக்கிச் செய்யவேண்டியதாகிய ... கமானது வழக்கமில்லாததினாலதிகப்பிரயாசை ... சிரமப்படவேண்டியதாயுமிருக்கிறதினாலே ... சையுமபிமானமுமில்லாமலும் ஈசுவரார்ப்பண ... படும் கருமயோகம் சிரேஷ்டமானது. இதினுடைய ... தினால் மோக்ஷமும் சீக்கிரமாயுண்டாகுமென்பதே. (௪௭)

---

௪௮. ஸஹஜம் கர்ம கௌந்தேய ஸதோஷமபி ந த்யஜேத் ।
ஸர்வாரம்பா ஹி தோஷேண தூமேநாக்நிரிவாவ்ருதா: ॥

கௌந்தேய — ஓ! குந்திபுத்திரா!

ஸஹஜம் — சுவபாவத்தினாலுண்டான ... ன்பிறந்த

கௌந்தேய	கருமத்தை
ஸதோஷமபி	தோஷத்தோடு கூடியதாயினும்
நத்யஜேத்	விட்டுவிடக்கூடாது
ஹி	ஏனென்றால்
தூமேந	புகையால்
அக்நிரிவ	அக்கினியைப்போல்
ஸர்வாரம்பா:	சகல கருமங்களும்
தோஷேண	தோஷத்தினாலே
ஆவ்ருதா:	சூழப்பட்டிருக்கின்றன.

ஓ! குந்தி புத்திரா! சுபாவத்தினாலுண்டான கருமத்தை, தோஷத்தோடு கூடியதாயினும் விட்டுவிடக்கூடாது, ஏனென்றால், அக்கினி எப்படிப் புகையினால் மூடப்பட்டிருக்குமோ அப்படிப்போல, சகல கருமங்களும் தோஷத்தினாலே சூழப்பட்டிருக்கின்றன. (புகையிருக்கிற தென்கிற காரணத்தினால், அக்கினியில் ஓமஞ் செய்வது முதலிய காரியங்களை எப்படி விட்டுவிடுகிறதில்லையோ அப்படிப்போல், தோஷமுள்ள தென்கிறதினால் கருமத்தை விட்டு விடக்கூடாது. கருமஞ் செய்துவந்தால் இச்சிக்காமல் சமர்ப்பணம் செய்துவந்தால், சித்த சுத்தி ஆகாமல் போகாது என்பது தாத்பரியம்.)

(பா) ஸஹஜம்—தன்னுடன் கூட பிறந்தது, கௌந்தேய— [illegible] மகனானதால் தோஷத்தோடு கூடியதாயினும், ஸர்வா ரம்பா:—ஆரம்ப கருமங்களெல்லாம், தோஷேண — தோஷத் தினால் மூட (சூழப்) பட்டிருக்கின்றன. புகையினால் அக்கினி மூடப்பட்டிருப்பது போல. [illegible] தை என் அனுஷ்டிக்கவேண்டு மென்றுகேள், கருமத்தை [illegible] ருக்க மனுஷியன் [illegible]. ஒரு க்ஷணங்கூட கருமஞ் செய்யாம லிருக்க ஒருவனாலும் முடியா தென்பது முன்னமே சொல்லப் பட்டிருக்கிறது. கருமம் தோஷமுள்ளதாயிருக்கையில் [illegible] னுடைய கருமத்தை [illegible] பரதர்மமே [illegible] னோ, [illegible] கருமத்தை [illegible] [illegible] முன்னமே சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. [illegible] [illegible] கருமங்களை விட்டுவிட [illegible], மற்றவர்கள் கருமங்களை விடக்கூடாது.

(௱) [illegible]

[illegible]—கருமங்களைச் செய்[illegible]

[illegible] போக்கியனானாலும் கருமத்தைச் [illegible] [illegible] டாது. ஸர்வாரம்பா: [illegible] கருமாரம்பங்கள், [illegible]

துக்கத்தோடு, 𑌆𑌵𑍃𑌤𑌾𑌃=கூடியிருக்கின்றன. அக்கினியுடன் புகை பிறந்திருப்பதுபோல, கருமம் ஞானம் இவைகளும் துக்கத்துடன் பிறந்திருக்கின்றனவாளுலும், கருமயோகம் சுலபமான தென்றும், ஞானயோகம் கடினமானதென்றும், தாத்பரியம். (சஅ)

சகூ. 𑌅𑌸𑌕𑍍𑌤𑌬𑍁𑌦𑍍𑌧𑌿𑌃 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌤𑍍𑌰 𑌜𑌿𑌤𑌾𑌤𑍍𑌮𑌾 𑌵𑌿𑌗𑌤𑌸𑍍𑌪𑍃𑌹𑌃।
𑌨𑍈𑌷𑍍𑌕𑌰𑍍𑌮𑍍𑌯𑌸𑌿𑌦𑍍𑌧𑌿𑌂 𑌪𑌰𑌮𑌾𑌂 𑌸𑌂𑌨𑍍𑌯𑌾𑌸𑍇𑌨𑌾𑌧𑌿𑌗𑌚𑍍𑌛𑌤𑌿॥

𑌸𑌰𑍍𑌵𑌤𑍍𑌰	சகலவஸ்துக்களிலேயும்
𑌅𑌸𑌕𑍍𑌤𑌬𑍁𑌦𑍍𑌧𑌿𑌃	அபிமானமற்றிருக்கிற புத்தியையுடையவும்
𑌜𑌿𑌤𑌾𑌤𑍍𑌮𑌾	மனதை ஜயித்த அல்லது அகங்காரமற்றவும்
𑌵𑌿𑌗𑌤𑌸𑍍𑌪𑍃𑌹𑌃	பலாபேக்ஷை யில்லாதவுமான புருஷனைவன்
𑌸𑌂𑌨𑍍𑌯𑌾𑌸𑍇𑌨	பலஸங்கத் தியாகமாகிற சந்நியாசத்தினுலே
𑌪𑌰𑌮𑌾𑌂	உத்தமமான
𑌨𑍈𑌷𑍍𑌕𑌰𑍍𑌮𑍍𑌯𑌸𑌿𑌦𑍍𑌧𑌿𑌂	சருவகருமநிவிருத்தியாகியசித்தசுத்தியை
𑌅𑌧𑌿𑌗𑌚𑍍𑌛𑌤𑌿	அடைகிருன்.

சகலவஸ்துக்களிலேயும் அபிமானமற்றிருக்கிற புத்தியையுடையவனும் மனதை ஜயித்தவனும் பலாபேக்ஷையில்லாதவனுமான புருஷனைவன் பலனையும் அபிமானத்தையும் விட்டுவிடுவதாகிய சந்நியாஸத்தினுலே உத்தமமான சருவகருமநிவிருத்தியாகிய சித்தசுத்தியை யடைகிருன்.

(𑌪𑍍𑌰) 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌤𑍍𑌰 = புத்திரமித்திர தனகனகாதிவஸ்துக்களிலே, 𑌅𑌸𑌕𑍍𑌤𑌬𑍁𑌦𑍍𑌧𑌿𑌃 = தன்னுடையதென்கிற அபிமானத்தை விட்ட புத்தியையுடையவும், 𑌜𑌿𑌤𑌾𑌤𑍍𑌮𑌾=மனதை ஜயித்தவும், 𑌵𑌿𑌗𑌤𑌸𑍍𑌪𑍃𑌹𑌃=புத்திராதிகளில் ஆசையற்றவுமான ஆத்மஞானியானவன், 𑌪𑌰𑌮𑌾𑌂=சிரேஷ்டமான, 𑌨𑍈𑌷𑍍𑌕𑌰𑍍𑌮𑍍𑌯𑌸𑌿𑌦𑍍𑌧𑌿𑌂 = ஞானநிஷ்டையை அல்லது சத்தியோமுக்தியை(தக்ஷணமே பிரம்மசுவருபமாவதை),𑌸𑌂𑌨𑍍𑌯𑌾𑌸𑍇𑌨= செம்மையாய் அடைந்திருக்கிற பிரம்மஞானத்தினுலே அல்லது பிரம்மஞானமுண்டாய் சகலகருமத்தையும்விட்டதினுலே, 𑌅𑌧𑌿𑌗𑌚𑍍𑌛𑌤𑌿= அடைகிருன்.

(𑌦𑍍𑌵𑌿) 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌤𑍍𑌰 = கருமபலன் முதலியவைகளில், 𑌅𑌸𑌕𑍍𑌤𑌬𑍁𑌦𑍍𑌧𑌿𑌃 = அபிமானமற்றிருக்கிற புத்தியையுடையவும், 𑌜𑌿𑌤𑌾𑌤𑍍𑌮𑌾 = மன

கஉ-ரு	கருமத்தை
ஸதோஷமபி	தோஷத்தோடு கூடியதானாலும்
ந த்யஜேத்	விட்டுவிடக் கூடாது
ஹி	ஏனென்றால்
தூமேந	புகையால்
அக்நிரிவ	அக்கினியைப்போல்
ஸர்வாரம்பா:	சகல கருமங்களும்
தோஷேண	தோஷத்தினாலே
ஆவ்ருதா:	சூழப்பட்டிருக்கின்றன.

ஓ! குந்தி புத்திரா! சுவபாவத்தினாலுண்டான கருமத்தை, தோஷத்தோடு கூடியதானாலும் விட்டுவிடக்கூடாது, ஏனென்றால், அக்கினி யெப்படி புகையினால் மூடப்பட்டிருக்குமோ அப்படிப்போல, சகல கருமங்களும் தோஷத்தினாலே சூழப்பட்டிருக்கின்றன. (புகையிருக்கிற தென்கிற காரணத்தினால், அக்கினியில் ஓமஞ் செய்வது முதலியகாரியங்களை எப்படி விட்டுவிடுகிறதில்லையோ அப்படிப்போல், தோஷமுள்ள தென்கிறதினால் கருமத்தை விட்டு விடக்கூடாது. கருமம் செய்து பலனை இச்சிக்காமல் ஈசுவரார்ப்பணம் செய்துவந்தால், சித்த சுத்தி துவாரா மோக்ஷமடையலாம் என்பது தாத்பரியம்.)

(பா) ஸஹஜம்=தன்னுடன் கூடவே ஜனித்தது, ஸதோஷமபி= திரிகுணாத் மகமானதால் தோஷத்தோடு கூடியதானாலும், ஸர்வாரம்பா:= சுவகரும பரகருமங்களெல்லாம், தோஷேண = தோஷத்தினால் மூட (வியாபிக்க) ப்பட்டிருக்கின்றன. புகையினா லக்கினி மூடப்பட் டிருப்பது போல. தோஷத்தோடு கூடிய கருமத்தை ஏன் அனுஷ்டிக்கவேண்டு மென்றாலோ, கருமத்தை விட்டிருக்க மனுஷியன் சக்தனல்ல. ஒரு க்ஷணங்கூட கருமம் செய்யாமலிருக்க ஒருவனாலும் முடியா தென்பது முன்னாலேயே சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. கருமம் தோஷமுள்ளதா யிருக்கையில் மற்றொருவனுடைய கருமத்தை யநுஷ்டிப்பதினால் பாதகமென்ன என்றாலோ, பிறருடைய கருமத்தை யனுஷ்டிப்பதினா லதிக பாதக முண்டென்று முன்னமே சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. பரமார்த்த சந்நியாசியாகிற பிரம்ம ஞானிக்கு கருமங்களை விட்டுவிடுவது கூடுமானாலும், மற்றவர்கள் கருமங்களை விடக்கூடாது.

(ரா) ஸதோஷமபி=துக்கத்தைக் கொடுப்பதானாலும், ந த்யஜேத்=கருமம் சுலபமாய்ச் செய்யத்தகுந்ததானதினால், ஞானயோகத்திற்கு யோக்கியனானாலும் கருமத்தைச் செய்யாமல் விடக்கூடாது. ஸர்வாரம்பா:= ஞானாரம்ப கருமாரம்பங்கள், தோஷேண=

துக்கத்தோடு, ஆவ்ருதா:=கூடியிருக்கின்றன. அக்கினியுடன் புகை பிறந்திருப்பதுபோல, கருமம் ஞானம் இவைகளும் துக்கத்துடன் பிறந்திருக்கின்றனவானாலும், கருமயோகம் சுலபமானதென்றும், ஞானயோகம் கடினமானதென்றும், தாத்பரியம். (௪௮)

---

௪௯. அஸக்தபுத்தி: ஸர்வத்ர ஜிதாத்மா விகதஸ்ப்ருஹ:|
நைஷ்கர்ம்யஸித்திம் பரமாம் ஸந்ந்யாஸேநாதிகச்சதி||

ஸர்வத்ர — சகலவஸ்துக்களிலேயும்
அஸக்தபுத்தி: — அபிமானமற்றிருக்கிற புத்தியையுடையவும்
ஜிதாத்மா — மனதை ஜயித்த அல்லது அகங்காரமற்றவும்
விகதஸ்ப்ருஹ: — பலாபேக்ஷையில்லாதவுமான புருஷனானவன்
ஸந்ந்யாஸேந — பலஸங்கத் தியாகமாகிற சந்நியாசத்தினாலே
பரமாம் — உத்தமமான
நைஷ்கர்ம்யஸித்திம் — சருவகருமநிவிருத்தியாகியசித்தசுத்தியை
அதிகச்சதி — அடைகிறான்.

சகலவஸ்துக்களிலேயும் அபிமானமற்றிருக்கிற புத்தியையுடையவனும் மனதை ஜயித்தவனும் பலாபேக்ஷையில்லாதவனுமான புருஷனானவன் பலனையும் அபிமானத்தையும் விட்டுவிடுவதாகிய சந்நியாசத்தினாலே உத்தமமான சருவகருமநிவிருத்தியாகிய சித்தசுத்தியை யடைகிறான்.

(ஶம்) ஸர்வத்ர = புத்திரமித்திர தனகனகாதிவஸ்துக்களிலே, அஸக்தபுத்தி: = தன்னுடையதென்கிற அபிமானத்தை விட்ட புத்தியையுடையவும், ஜிதாத்மா=மனதை ஜயித்தவும், விகதஸ்ப்ருஹ:=புத்திராதிகளில் ஆசையற்றவுமான ஆத்மஞானியானவன், பரமாம்=சிரேஷ்டமான, நைஷ்கர்ம்யஸித்திம் = ஞானநிஷ்டையை அல்லது சத்தியோமுக்தியை (தக்ஷணமே பிரம்மசுவருபமாவதை), ஸந்ந்யாஸேந= செம்மையாய் அடைந்திருக்கிற பிரம்மஞானத்தினாலே அல்லது பிரம்மஞானமுண்டாய் சகலகருமத்தையும் விட்டதினாலே, அதிகச்சதி= அடைகிறான்.

(ரா) ஸர்வத்ர = கருமபலன் முதலியவைகளில், அஸக்தபுத்தி: = அபிமானமற்றிருக்கிற புத்தியையுடையவும், ஜிதாத்மா = மன

தை ஜயித்தவும், விகதஸ்ப்ருஹ꞉ = தான்கருத்தாவல்ல ஈசுவரன் சர்வ கருத்தாவென்று அறிந்து கருத்திருத்துவாபிமானத்தை விட்டவும், ஸந்ந்யாஸேந = அபிமானபலத்தியாகங்களான சந்நியாசத்தோடு கூடினவும் புருஷன்மேல்கண்டபடி ஈசுவராராதனரூபமான கருமங்களைச்செய்துவந்தால், பரமாம் = உத்தமமான, நைஷ்கர்ம்யஸித்திம் = ஞானயோகத்திற்கு பலனான சகலகருமங்களுமற்ற தியானநிஷ்டையை, அதிகச்சதி = அடைகிறான்.

(ஸ்ரீ,வி) விகதஸ்ப்ருஹ꞉ = இகபரசுகத்தில் ஆசையைவிட்டவன், பரமாம் = பூர்ணமான, நைஷ்கர்ம்யஸித்திம் = நைஷ்கர்ம்ய = மோக்ஷத்திற் குபயோகமான, ஸித்திம் = பிராரப்தம் தவிர மற்ற அகிலகருமநாசத்தை, ஸந்ந்யாஸேந = காம்மியகருமத்தியாகத்தினாலேயல்லது ஈசுவரார்ப்பணமாய்ச் செய்வதினாலே, அதிகச்சதி = அடைகிறான். (௪௯)

---

௫0. ஸித்திம் ப்ராப்தோ யதா ப்ரஹ்ம ததாப்னோதி நிபோத மே।
ஸமாஸேனைவ கௌந்தேய நிஷ்டா ஜ்ஞானஸ்ய யா பரா॥

கௌந்தேய	ஓ! குந்திபுத்திரா!
ஜ்ஞானஸ்ய	பிரம்மஞானத்தினுடைய
பரா நிஷ்டா	கடைசிமுடிவானது
யா	எதுவோ
ஸித்திம்†	பிரம்மஞானஸித்தியை
ப்ராப்த꞉	அடைந்தவன்
யதா‡	எவ்விதமாய்
ப்ரஹ்ம§	பிரம்மத்தை
ஆப்னோதி	அடைவானோ
ததா¶	அந்தவிதத்தை
ஸமாஸேனைவ	சம்க்ஷேபமாக

---

† (ஶம்) நிஷ்காமகருமத்தினாலே ஈசுவரனை ஆராதித்து தேகேந்திரியங்களுக்கு ஈசுவரப் பிரசாதத்தினா லுண்டான ஞானநிஷ்டா யோக்கியதையை. (ரா) சரீரமிருக்கிறவரையில் அனுஷ்டிக்கப்பட்ட கருமயோகத்தினால் அடைந்தத் தியானசக்தியை.

‡ (ஶா) எவ்வித ஞானநிஷ்டையினாலே. (ரா) எவ்விதமான விருத்திகொண்டு.

§ (ஸ்ரீ,வி) இலக்ஷமியை.

¶ (ஶம்) பிரம்மஞானமடைவது எவ்விதமானதோ, பிரம்மத்தை யடைதல் எப்படிப்பட்டதோ, அந்த விதத்தை.

மே என்னிடத்திலிருந்து
நிபோத அறிந்துகொள்.

ஓ! குந்திபுத்திரா! பிரம்மஞானத்தினுடைய கடைசிமுடிவானது எதுவோ, பிரம்மஞான சித்தியை யடைந்தவன் எவ்விதமாய் பிரம்மத்தை யடைவானே, அந்தவிதத்தைச் சுருக்கமாய் என்னிடத்திலிருந்து தெரிந்துகொள்.

(ஙா) யா=எந்த பிரம்மமானது, ஜ்ஞாநஸ்ய்பரா நிஷ்டா = ஞானத்திற் குத்தமமான விஷயமானதோ.

(ஞா) இந்த சுலோகத்திலுள்ள "ஜ்ஞாநஸ்யபரா நிஷ்டா = ஞானத்தினுடைய கடைசிமுடிவானது" என்கிற பதங்களுடைய அர்த்தமானது (ஶம்) பாஷியத்தில் பூர்ணமாய் விசாரிக்கப்பட்டிருக்கிறது. அதினால் அத்துவைதசித்தாந்தம் வெளிபடப்படுகிறதாகையால் அந்தபாஷியக்காரருடைய தாத்பரியத்தை யனுசரித்து விரிவாயும் பலதிருஷ்டாந்தங்கள் பிரமாணங்களுடனும் அடியிலெழுதப்படுகிறது. அதாவது-இன்னவஸ்து இன்னவிதமா யிருக்கிறதென்கிற அறிவுஞானமென்றும் அந்தஞானத்தினா லறிந்ததெதுவோ அந்த வஸ்துவைத்தவிர இதரவஸ்துக்களைச் சிந்திக்காமல் அறிந்த வஸ்துவையே யெப்பவும் தியானிப்பது நிஷ்டைஎன்றும் சொல்லப்படும். திருஷ்டாந்தம்—கெடியாரம்என்பது இன்னதென் றறியாதவனிடத்தில் கெடியாரம் என்று சொன்னதினால் அதின்ரூபம் உபயோகம் முதலியவை இப்படிப்பட்டவை யென்பதை அவன் அறியமாட்டான். அந்தரூப மிப்படிப்பட்டது, அதற்குள் சிலசக்கிர முதலியவைகளுண்டு, அவைகளின் உதவியால் கால அளவை காட்டுகிறது, என்பது முதலிய விவரங்கள் அவனுக்குச் சொல்லப்பட்டால் அதினால் அப்படிக் கேட்டவனுக்கு கெடியாரத்தின்ரூபம் அதின்உபயோகம் இந்தவிஷயங்களிலுண்டாகும் அறிவுதான் ஞானம். அந்த அறிவுக்கு எட்டினவரையில் அந்தக் கெடியாரத்தைச் சிந்திப்பது நிஷ்டை.

பிரம்மஞானமு மிப்படிப்பட்டதுதான். கெடியாரம்போல் பிரம்மத்திற்கு ஆகாரம் ரூபமின்னதென்று சொல்லக்கூடுமா வென்றால், சொல்லக்கூடாது. ஏனென்றால், பிரம்மத்திற்கு ஆகாரம் ரூபம் சரீரம் அவயவங்கள் இந்திரியங்கள் மனது பிராணன் முதலியவை யில்லையென்று "நிஷ்களம் நிராகாரம் நிரவயவம் நிரஞ்ஜநம்" "திவ்யோ ஹ்யமூர்த்த: புருஷ:" "அப்ராணோ ஹ்யமநா:" "ஸயபர்யகாச்சுக்ரமகாயமவ்ரணம் அஸ்நாவிரம் சுத்தமபாபவித்தம்" "அபாணிபாதோ ஜவநோ க்ரஹீதா" "அசப்தமஸ்பர்சமரூபமவ்யயம்" இவைமுதலிய சுருதிவாக்கியங்களால் சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. ஆனால், "சுக்லவர்ணம்" "ஸ்வயம்ஜ்யோதி:" முதலிய சுருதிவாக்கியங்களால் பிரம்

மத்திற்கு ரூபம் சொல்லப்பட் டிருக்கிறதேயென்றாலோ, பிரம்மம் அந்தகாரம் (இருட்டு) அல்லவென்பதையும் சகலத்தையும் பிரகாசிப்பிக்கிற தென்பதையும் வெளியிடும்பொருட்டு இந்தசுருதிகள் பிரவிருத்தித்தனவேயன்றி பிரம்மத்திற்கு ரூபமுண்டென்பதை வெளிப்படுத்தவந்த சுருதிகளல்ல. ஆகையால், பிரம்மத்திற்கு ரூபம்முதலியதில்லையென்பது நிச்சயமே. மேற்சொன்ன கெடியாரத்தைப் போலொத்த ரூபம் ஆகாரமில்லாத பிரம்மத்தை அறிவதும் அறிந்தபடி நிஷ்டைசெய்வதும் எப்படிக் கூடுமென்றாலோ, பிரம்மஞானமானது பிரம்மத்தினுடைய ஆகாரரூபங்களை யறிவதல்ல, பிரம்ம சுவரூபத்தை யறிவதே. ஆகாரமென்றால், உயரம் குட்டை முதலியன. ரூபமென்றால், கறுப்பு சிவப்புமுதலியன. சுவரூபமென்றால், மாறுதலன்றி ஓரேவிதமா யெப்பவுமிருப்பது. ஆகாரம் ரூபம் இவைகள் மாறுதலை யடையப்பட்டவைகள். சுவரூபம் மாறாத்தன்மையே. அதெப்படி என்றால், ஜலத்தினுகாரமானது இடத்திற்குத் தக்கபடி பெரிதாயும் சிறிதாயும் காணும். அப்படியே சேர்க்கைக்குத் தக்கபடி சிவப்பு வெளுப்பு முதலிய ரூபங்களையும் அடைந்ததாகக் காணப்படும். ஆனபோதிலும் ஜலசுவரூபம் மாறமாட்டாது. அந்த இடம் சேர்க்கை முதலிய உபாதியை நீக்கிப்பார்த்தால், ஜல சுவரூபத்தில் மாறுதலே யிருக்கமாட்டாது. அப்படிப்போல பிரம்ம சுவரூபம்மாறாத சுவரூபமே. அந்தசுவரூபமெதென்றால், நிர்மலத்துவம் சூக்ஷ்மத்துவம் ஞானம் ஆநந்தமுதலியவைகளே. இப்படிப்பட்ட பிரம்மசுவரூபஞானத்தை குருபதேசத்தினு லடைந்து பிரபஞ்சத்தை மறந்து உபதேசித்தபடி யிடைவிடாமல் தியானஞ்செய்வதுதான் பிரம்மநிஷ்டைஎன்று சொல்லப்படுகிறது. சாதாரணமானவன் இந்தநிஷ்டையை அடைவது அசாத்தியம். ஏனென்றால், உலகத்திலுள்ளவர்க ளெப்போதும் விஷயஞானமுள்ளவர்களாகவே யிருக்கிறார்கள். அதாவது - தேகமேஆத்மாவென்று சிலரும் இந்திரியங்களே ஆத்மாவென்று சிலரும் விக்கியானமே ஆத்மாவென்று சிலரும் தேகத்திற்குள் பிரகிருதி சம்பந்தமில்லாமல் அவ்வியக்தமாயும் (காணப்படாததாயும்) அவித்தியாசுவரூபமாயும் அவ்வியாகிருதமென்கிற பெயரையுடையதாயு மிருக்கிறதே ஆத்மாவென்று சிலரும் பலவித அக்கியானங்களால் வாஸ்தவமான ஆத்மசுவரூபத்தை யறியாமல், விபரீதஞான முள்ளவர்களாயும் விஷயங்களில் ஆசையுள்ளவர்களாயு மிருக்கிறார்கள். அவர்களுக்கு வாஸ்தவமான ஆத்மஞான மெப்படியுண்டாகும். இப்படிப்பட்ட அக்கியானிகளுக்கு பிரம்மம் ஆத்மாவைவிட அந்நியமானதாயும் தூரத்திலிருப்பதாயும் அந்த பிரம்மஞானம் அசாத்திய மென்பதாயும் தோற்றும். குருபதேசம்பெற்ற ஒருவன் "ஷெஷைஹஜர "ணிஂக்ஷுகவா ஶரணவஂ வொதூஶாரணிஂ । யஹ்ரா.நதிஜ௨ய நாஹஹ்ராவஶாக

"ஸ்வதேஹமரணிம் க்ருத்வா ப்ரணவஞ்சோத்தராரணிம்। த்யானநிர்மதனாப்யாஸாத்
"தேவம் பச்யேந்நிகூடவத்"॥ திலேஷு தைலம் ததனீவ ஸர்ப்பிராப: ஸ்ரோத:ஸ்வ
"ரணீஷு சாக்னி:" = தன்தேகத்தை அரணியா
"கவும் பிரணவத்தை (ஓம் என்ற அக்ஷரத்தை) மத்தாகவுஞ் செய்
"துகொண்டு கடைதலாகிய தியானாப்பியாசத்தால் காணப்படா
"மலிருக்கிற பிரம்மத்தை யறிவான். (எப்படியென்றால்), எள்ளில்
"எண்ணெய்யும் தயிரில் வெண்ணெய்யும் பூமிக்குள் ஜலமும் அர
"ணியில் அக்கினியும் காணப்படாமலிருந்தாலும் அவைகள் வெளிப்
"படுவதுபோல சத்தியத்தினாலும் தபசினாலும் தேடுவோனுக்கு
"அவனுக்குள்ளேயே பிரம்மம் விளங்கும்" என்று சுவேதாசுவதர
உபநிஷத்து முதல் அத்தியாயம் ௧௪-௧௫-வாக்கியங்களில் சொல்லப்
பட்டிருக்கிறபடிக்கு, அப்பியாசம் செய்பவனுக்கு பிரம்மமானது
சுவஸ்வரூபமாகவும் சமீபத்திலிருப்பதாகவும் ஆநந்தமய மாகவும்
சுலப சாத்தியமானதாகவும் தோற்றும். இதே அர்த்தமானது
"ஸூக்ஷ்மத்வாத்ததவிஜ்ஞேயம் தூரஸ்தம் சாந்திகே ச தத்" (அத் - ௧௩
௧-ரு.) என்கிற சுலோகத்தினால் சொல்லப்பட்டிருக்கிறது.

சிலர் பிரம்மஞானநிஷ்டை அசாத்தியமான தென்கிறார்கள். சத்குருவின் உபதேசம் பெறாமலும் பிரம்மத்தைத்தெரிவிக்கும் பிரமாணங்களை விசாரிக்காமலும், விஷயங்களிலாசை அவித்தையினாலுண்டாயிருக்கிற வஸ்துக்களில் சுருத்திருத்துவாபிமானம் தன்னுடையதென்கிற மமதை இவைகளையுடையவர்களாயும் எப்பவும் விபரீதபுத்தியுடன்கூடியு மிருப்பவர்களுக்கு நிராகார பிரம்மசுவரூப ஞானமுண்டாவது அசாத்தியமே. ஆனால், சத்குருவுபதேசம்பெற்று வேதசாஸ்திராப்பியாசங்கள் செய்து ஆசை அகங்கார மமகாரங்களைவிட்டு துவைதபாவனையைத்தள்ளி ஆத்மாவைத்தவிர அந்நியமான வஸ்துக்களில்லையென்கிற நம்பிக்கையுடன் முயல்பவனுக்கு பிரம்மஞானம் அதிசுலபமானது. இந்த அர்த்தமானது "யாநிசா ஸர்வ ஜாகர்த்தி" என்கிற (அத்-௨, சுலோகம்-௬௯,) இடத்தில் சொல்லப்பட்டிருக்கிறது.

ஆத்மசுவரூபஞான முண்டாகவேண்டுமானால் விஷயவாசனை (பற்றுதல்) விடவேண்டியது. விஷயவாசனை விடவேண்டுமானால் விஷயங்களில் வைராக்கிய முண்டாகவேண்டும். வைராக்கிய முண்டாகவேண்டுமானால் வேதாந்த சாஸ்திரத்தை குருமுகமாய் அறிந்துகொண்டு விஷயங்களை நசுவரமாக அறியவேண்டும். இப்படிச் செய்வதனால் விஷயவாசனைவிட்டுப்போகும். ஒவ்வொருவனும் செய்ய வேண்டிய சகலமுயற்சியும் விஷயவாசனையை விடும்பொருட்டேயன்றி ஆத்மசுவரூப பிரகாசமாகிய மோக்ஷத்தை யடையும் விஷ

யத்தில் முயற்சிசெய்வது ஒன்றுமில்லை. பிரசித்தமாய் நானென்று பிரகாசித்துக்கொண்டே இருக்கிற ஆத்மசுவரூபமானது ஒருவனால் விடத்தகுந்ததுமல்ல. ஒருவனால் அடையத்தகுந்ததுமல்ல. தேகாதிகளை ஆத்மாவென்று அறிவது பிரமை (தப்பபிப்பிராயம்). வாஸ்தவத்தில் தேகாதிகள் ஆத்மாவல்ல. ஒருவன் தன் தேகத்தின் அளவு எவ்வளவென்று தெரியவேண்டுமானால் சாஸ்திராதிகளை விசாரிக்காமலே எப்படி தன்கையினால் அளந்தறியக் கூடுமோ, அப்படிப்போல தன் ஆத்மசுவரூபத்தை அறிவதற்கு சுவானுபவம் முக்கியமேயன்றி சாஸ்திரவிசாரணை அவசியமல்ல. உபாதியை நீக்கத்தான் சாஸ்திரவிசாரணை உபயோகப்படும். எப்படியென்றால், தீபமானது ஒருபாத்திரத்திற்குள் வைத்து மூடப்பட்டிருக்கிறது. அதினால் தீபத்திற்காவது அதின் பிரகாசத்திற்காவது குறைவாவது தோஷமாவது சுவரூபத்தில் மாறுதலாவதுண்டோ? ஆனால் அந்த தீபம் அதற்குள்ளிருப்பது நமக்கு விளங்கவில்லை. அந்த தீபம் எதினால் மறைக்கப்பட்டிருக்கிறதோ, அந்தமூடப்பட்டிருக்கிற பாத்திரமாகிய உபாதியை நீக்கினால் தீபம் பிரகாசித்துக்கொண்டிருக்கிறபடியே நமக்கு விளங்கும். தீபம் மூடப்பட்டிருந்தாலும் திறந்திருந்தாலும் அந்தப் பிரகாசத்தினுடைய சுவரூபத்திலாவது ஸ்திதியிலாவது யாதொருமாறுதலுமில்லை யாகையால், தீபம் பிரகாசமாக வேண்டுமென்று தீபத்தினிடத்தில் செய்யவேண்டிய முயற்சி யொன்றுமில்லை. அதின் உபாதியாகிய மூடப்பட்டிருக்கிற பாத்திரத்தை நீக்கும் விஷயத்தில்தான் முயற்சிசெய்யவேண்டும். அப்படிப்போல அவித்தையினா லுண்டாயிருக்கிற விஷயவாசனை நீங்கத்தான் வேத சாஸ்திராதிகளில் முயற்சிசெய்யவேணுமேயன்றி ஆத்மாவை யறிய முயற்சியொன்று மில்லை.

ஆத்மாவாகிய பிரம்மம் ஆகாரம் ரூபம் முதலியன வுடையதல்லவென்றும் அது சுத்தம் நிர்மலம் சூக்ஷ்மம் ஆநந்தமயம் என்றும் சொல்லப்பட்டது. இதினால் பிரம்மமென்கிற வஸ்து ஒன்றிருப்பதாகவாவது சுத்தம் நிர்மலம் முதலியவை இன்னதென்றாவது அறிந்துகொள்ளக்கூடியதாக இல்லையே என்றாலோ, குருபதேசம் வேதாந்தசாஸ்திரார்த்த விசாரம் சப்தாதிவிஷயங்களில் பற்றுதலை விடுதல் முதலியவைகளினால் "பஹூநாம் ஜந்மநாமந்தே ஜ்ஞாநவாந்மாம் ப்ரபத்யதே" (அத் - ௭, சு - க௯) என்கிற வாக்கியப்படி வெகு ஜந்மங்களில் பிரயத்தினம்செய்து அப்பியாசத் (பழக்கம்) தினால் சுவானுபவமடைந்து அதினால் பிரம்மசுவரூபம் விளங்கவேண்டியதேயன்றி சாதாரணமா யறிந்துகொள்ளத்தக்கதுமல்ல, ஒருவனால் நிரூபித்துக்காட்டத்தக்கதுமல்ல. அப்படி நிரூபித்துக்காட்டக்கூடியதல்ல வென்றதினாலேயே ஆத்மா இல்லையென்று சொல்லக்கூடாது.

எப்படி என்றால், தேன் கற்கண்டு முதலிய வஸ்துக்களை ப்புசித்தவன் அவைகள் ருசியாயிருக்கின்றனவென்றும் இராஜபோகத்தை யனுபவித்தவன் அதிகசுகம் அனுபவித்ததாகவும் சொல்லுகிறான். அதைக்கேட்ட தேன் கற்கண்டு சாப்பிட்டிராதவனும் போகத்தை யனுபவியாம லிருப்பவனும் ருசி எப்படியிருக்கும் சுகம் எப்படி யிருக்குமென்றுகேட்டால் அவனுக்கு எவ்விதமாய்நிரூபிக்கக்கூடும்? நிரூபித்துக் காட்டக்கூடவில்லை யென்றதினால் அப்படிப்பட்ட வஸ்துவேயில்லையென்று நிச்சயம் கொள்ளலாமோ? ருசியும் சுகமும் எப்படி அனுபவத்தால் அறியப்பட்டதோ, அனுபவிக்காதவன் அனுபவித்தபின் எப்படி அறிந்துகொள்ளக் கூடுமோ, இப்படிப்போல பிரம்ம ஸ்வரூபமானது அனுபவத்தினாலேயே யறியத்தகுந்தது. ருசிக்கும் சுகத்திற்கும் எப்படி ஆகாரம் அல்லது ரூபமில்லாவிட்டாலும் அவ்வஸ்து இருப்பது வாஸ்தவமோ, அப்படிப்போல பிரம்மஸ்வரூபமும் வாஸ்தவமே. அதை ஞானத்தினா லறியக்கூடுமென்பதும் வாஸ்தவமே. அந்தஞானநிஷ்டையை யடைந்தவன் பிரம்மஸ்வரூபமாய் பிரகாசிப்பதும் வாஸ்தவமே.

பிரம்மஞானநிஷ்டையானது ஒரு ஆகாரம் ரூபம் இவைகளைப் பற்றியதல்லவென்பதும் அதிப்படிப்பட்டதென்பதும் உபநிஷத்துகளில் பலவிடங்களில் சொல்லப்பட்டிருக்கின்றன. அவைகளில் சில இவ்விடத்தில் குறித்துக் காட்டப்படுகின்றன. சாந்தோக்கிய உபநிஷத் ௬-வது அத்தியாயத்தில், உத்தாலகருடைய புத்திரராகிய ச்வேதகேது என்பவர் பன்னிரண்டுவருஷம் வேதாத்தியயனம் செய்துவிட்டு அவர் பிதாவினிடம் சென்று தனக்கு பிரம்மவித்தையை உபதேசிக்கவேண்டுமென்று கேட்க அவர் அப்படியே சொல்லத்தொடங்கினார். அந்த அத்தியாயம் முழுதும் அவருடைய உபதேசங்க ளடங்கியிருந்தாலும் அவைகளில் மூன்றுவிதமான உபதேசங்கள்மட்டும் இவ்விடத்தில் குறிக்கப்படுகின்றன. அவையாவன- மேற்படி அத்தியாயம் ௧௨ - ௧௩ - ௧௪, கண்டங்கள்.

„ ந்யக்ரோதபலமத ஆஹரேதி; இதம் பகவ இதி; பிந்த்தீதி; பி
„ ந்நம் பகவ இதி; கிமத்ர பச்யஸீதி; அண்வ்ய இவேமா தானா பகவ இதி;
„ ஆஸாமங்கைகாம் பிந்த்தீதி; பிந்நா பகவ இதி; கிமத்ர பச்யஸீதி; ந கிஞ்
„ சந பகவ இதி; தம் ஹோவாச; யம் வை ஸோம்யைதமணிமானம் ந நி
„ பாலயஸே; ஏதஸ்ய வை ஸோம்யைஷோ'ணிம்ன ஏவம் மஹாந்ந்ய
„ க்ரோதஸ்திஷ்டதி; ச்ரத்தத்ஸ்வ ஸோம்யேதி; ஸ ய ஏஷோ'ணிமைததா
„ த்ம்யமிதம் ஸர்வம்; தத் ஸத்யம்; ஸ ஆத்மா; தத்த்வமஸி ச்வேதகேதோ இதி;
„ பூய ஏவ மா பகவான் விஜ்ஞாபயத்விதி; ததா ஸோம்யேதி ஹோவாச.

“[illegible]” — (உத்தாலகர் புத்திரனைப்பார்த்து) “இந்த
“நியக்ரோத (ஆலமரம்) மரத்தின் பழமொன்று கொண்டுவா வென்
“றார். (புத்திரன்) இதோ கொண்டுவந்தேன் பகவானே என்றார்.
“(பிதா) அதையுடையென்றார். (புத்திரன்) உடைத்தேன் பகவா
“னே” என்றார். (பிதா) அதில் என்னகாணப்படுகிறதென்றார். (புத்
“திரன்) வெகு சிறியவித்துக்கள் காணப்படுகின்றன வென்றார்.
“(பிதா) அன்புள்ளவனே அவைகளிலொன்றை யுடையென்றார்.
“(புத்திரன்) பகவானே இதோ உடைத்தே னென்றார். (பிதா)
“அதில் என்னகாண்கிறாயென்றார். (புத்திரன்) ஒன்றுமில்லை பகவா
“னே, என்றார். (பிதா) அதிலிருக்கிற எந்த அணுவை உன்னால் காணப்
“படவில்லையோ, அந்த அணுவிலிருந்துதான் இவ்வளவு பெரிய ஆல
“மரமுண்டாயிருக்கிறது. (அதுபோலவே அணுவான சத்திலிருந்து
“இந்தப்பெரிதான ஜகத்துண்டாயிருக்கிறது) அன்புள்ளவனே விசு
“வசிப்பாயாக இந்த அணுதான் இவற்றிற்கெல்லாம் ஆத்மா அதுசத்
“தியம். அது ஜகத்திற்கெல்லாம் ஆத்மா. நீயதுவாயிருக்கிறாய் சுவே
“தகேதுவேயென்றார். (புத்திரன்) அதைமறுபடியும் விளக்குவீராக
“வென்று கேட்க (பிதா) அப்படியேயென்றார். (பிதா) இந்த உப்பை
“அந்தஜலத்தில் போட்டுவிட்டு நாளைக்காலமே என்னிடம் வாவென்

“றூர். (புத்திரன்) அப்படியேசெய்தார். (பிதா) குழந்தையே! நேற்
“றாத்திரி நீ இந்த நீரில்போட்ட உப்பை யெடு என்றூர். உப்பு
“கரைந்துபோனபடியால் விளங்கவில்லை. (பிதா) அந்த நீரில் மே
“ல்புறத்தில் கொஞ்சமெடுத்தா சமனம்செய்யென்றூர். (புத்திரன்)
“அப்படியேசெய்தார். (பிதா) அதெப்படியிருக்கிறதென்றூர். (புத்
“திரன்) அது உப்புக்கரிக்கிறதென்றூர். (பிதா) நடுவில் கொஞ்ச
“மெடுத்தா சமனம்செய்; எப்படி யிருக்கிறது என்றூர். (புத்திரன்)
“உப்புக் கரிக்கிறதென்றூர். (பிதா) அடியில் கொஞ்சமெடுத்தா சம
“னம்செய்; அதெப்படி யிருக்கிறதென்றூர். (புத்திரன்) அது உப்பு
“க்கரிக்கிறதென்றூர். (பிதா) ஆனல் அதைக் கொட்டிவிட்டு, வாயை
“க்கழுவிவிட்டு என்னிடம் வா என்றூர். அவர் (புத்திரன்) அப்படி
“செய்துவிட்டு நீரில் கரைந்தஉப்பு அதிலெங்கும் நித்தியமா யிரு
“க்கிறதென்றூர். (பிதா) சத்தியமுமப்படியேகுழந்தையே! நீ அதை
“க்காணுவிடினும், அது இந்த தேகமெங்கும் வியாபித்திருக்கிறது.
“இவற்றிற்கெல்லாம் ஆத்மாவாகிய அணுசத்தியம். அது ஜகத்திற்
“கெல்லாம் ஆத்மா. நீ அதுவாகவிருக்கிறுய் சுவேதகேதுவே! என்
“றூர். (புத்திரன்) அதைமறுபடியும் விளக்குவீராகவென்றூர். (பி
“தா) அப்படியே என்றூர். (பிதா) குழந்தையே! ஒருவனைக் கண்
“ணைக்கட்டி காந்தாரதேசத்தினின்றும் வெளியில் கொண்டுபோய்
“விட்டுவிட்டால், அவன் நான் கண்ணைக்கட்டி காட்டில் விடப்பட்
“டேனென்று முறையிடுவான். பிறகு ஒருவன் அவன் கண்கட்டை
“யவிழ்த்து, காந்தாரதேசத்திற் கிதுவழி—இந்தவழியே போ வெ
“ன்கிறுன். புத்தியுள்ளவன் ஊருக் கூர் கேட்டுக்கொண்டு கடைசி
“யாக காந்தாரத்தைச் சேருகிறுன். இவ்வாறே தகுந்த ஆசாரியனை
“யுடையவன் அறிவான். பிராரப்தக்ஷய மாகிறதுதான் தாமசம்.
“அது ஆனவுடன் முக்தனுகிறுன். இவற்றிற்கெல்லாம் ஆத்மாவாகி
“ய அணுசத்தியம். அது ஜகதாத்மா. நீயதுவாயிருக்கிறுய் சுவேத
“கேதுவே! என்றூர்”.

கேநோப நிஷத்து முதல்கண்டம் மூன்றுவது வாக்கியம்முதல் எட்டாவது வாக்கியம் வரையில் இவ்வாறு சொல்லப்படுகிறது. அதாவது—

“ 𑌨 𑌤𑌤𑍍𑌰 𑌚𑌕𑍍𑌷𑍁𑌰𑍍𑌗𑌚𑍍𑌛𑌤𑌿 𑌨 𑌵𑌾𑌗𑍍𑌗𑌚𑍍𑌛𑌤𑌿 𑌨𑍋 𑌮𑌨𑌃; 𑌨 𑌵𑌿𑌦𑍍𑌮𑍋 𑌨 𑌵𑌿
,, 𑌜𑌾𑌨𑍀𑌮𑍋 𑌯𑌥𑍈𑌤𑌦𑌨𑍁𑌶𑌿𑌷𑍍𑌯𑌾𑌤𑍍. 𑌅𑌨𑍍𑌯𑌦𑍇𑌵 𑌤𑌦𑍍𑌵𑌿𑌦𑌿𑌤𑌾𑌦𑌥𑍋 𑌅𑌵𑌿𑌦𑌿
,, 𑌤𑌾𑌦𑌧𑌿; 𑌇𑌤𑌿 𑌶𑍁𑌶𑍍𑌰𑍁𑌮 𑌪𑍂𑌰𑍍𑌵𑍇𑌷𑌾𑌂 𑌯𑍇 𑌨𑌸𑍍𑌤𑌦𑍍𑌵𑍍𑌯𑌾𑌚𑌚𑌕𑍍𑌷𑌿𑌰𑍇.
,, 𑌯𑌦𑍍𑌵𑌾𑌚𑌾𑌨𑌭𑍍𑌯𑍁𑌦𑌿𑌤𑌂 𑌯𑍇𑌨 𑌵𑌾𑌗𑌭𑍍𑌯𑍁𑌦𑍍𑌯𑌤𑍇; 𑌤𑌦𑍇𑌵 𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮 𑌤𑍍𑌵𑌂 𑌵𑌿𑌦𑍍𑌧𑌿
,, 𑌨𑍇𑌦𑌂 𑌯𑌦𑌿𑌦𑌮𑍁𑌪𑌾𑌸𑌤𑍇. 𑌯𑌨𑍍𑌮𑌨𑌸𑌾 𑌨 𑌮𑌨𑍁𑌤𑍇 𑌯𑍇𑌨𑌾𑌹𑍁𑌰𑍍𑌮𑌨𑍋
,, 𑌮𑌤𑌂; 𑌤𑌦𑍇𑌵 𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮 𑌤𑍍𑌵𑌂 𑌵𑌿𑌦𑍍𑌧𑌿 𑌨𑍇𑌦𑌂 𑌯𑌦𑌿𑌦𑌮𑍁𑌪𑌾𑌸𑌤𑍇. 𑌯𑌚𑍍𑌚𑌕𑍍𑌷𑍁𑌷𑌾
,, 𑌨 𑌪𑌶𑍍𑌯𑌤𑌿 𑌯𑍇𑌨 𑌚𑌕𑍍𑌷𑍂𑌂𑌷𑌿 𑌪𑌶𑍍𑌯𑌤𑌿; 𑌤𑌦𑍇𑌵 𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮 𑌤𑍍𑌵𑌂 𑌵𑌿𑌦𑍍𑌧𑌿 𑌨𑍇𑌦𑌂

"யதிதமுபாஸதே. யச்ச்ரோத்ரேண ந ஶ்ருணோதி யேந ஶ்ரோத்ர
"மிதம் ஶ்ருதம்; ததேவ ப்ரஹ்ம த்வம் வித்தி நேதம் யதிதமுபாஸதே. யத்ப்ரா
"ணேந ந ப்ராணிதி யேந ப்ராண: ப்ரணீயதே; ததேவ ப்ரஹ்மத்வம்
"வித்தி நேதம் யதிதமுபாஸதே. = அதை (பிரம்மத்தை)க் கண்ணாவ
"து வாக்காவது மனதாவது எட்டுகிறதில்லை. அதை நாம் அறியோ
"ம். அதைத் தெரிவிக்கும் வழியும் நமக்குத்தெரியாது. அது தெ
"ரிந்ததற்கு வேறாயும் தெரியாததற்குப் புறம்பாயு மிருக்கிறதென்
"று பெரியோர்சொல்லக் கேட்டிருக்கிறோம். எதுவாக்கினால் விள
"ங்கவில்லையோ, எதினால் வாக்குவிளங்குகிறதோ, அதுவே பிரம்ம
"மென்று நீயறி. எதை யிதுவென்று பாவிக்கிறார்களோ அதுவல்ல.
"எது மனதினால் நினைக்கிறதில்லையோ, எதினால் மனதானது நினைக்
"கப்பட்டதாகச் சொல்லப்படுகிறதோ, அதுவே பிரம்மமென்று நீ
"யறி. எதை யிதுவென்று பாவிக்கிறார்களோ அதுவல்ல. எது கண்
"களால் காணுகிறதில்லையோ, எதினால் (ஒருவன்) கண்களைக் காண்
"கின்றானோ, அதுவே பிரம்மமென்று நீ யறி. எதை இதுவென்று
"பாவிக்கிறார்களோ, அதுவல்ல. எது காதினால் கேட்கிறதில்லை
"யோ, எதினாலிந்தக் காது கேட்கப்படுகிறதோ, அதுவே பிரம்ம
"மென்று நீ யறி. எதை யிதுவென்று உபாஸிக்கிறார்களோ அதுவல்
"ல. எது பிராணவாயுவினால் சுவாஸிக்கிறதில்லையோ, எதினால் பிரா
"ணவாயு சுவாஸிக்கிறதோ, அதுவே பிரம்மமென்று நீ யறி. எதை
"யிதுவென்று பாவிக்கிறார்களோ அதுவல்ல".

முண்டகோபநிஷத்து ௩-வது அத்தியாயம் முதல்கண்டம் எட்டாவது வாக்கியத்தி லிவ்வாறு சொல்லப்படுகிறது. அதாவது—

"ந சக்ஷுஷா க்ருஹ்யதே நாபி வாசா நாந்யைர்தேவைஸ்தபஸா
"கர்மணா வா; ஜ்ஞாநப்ரஸாதேந விஶுத்தஸத்த்வஸ்ததஸ்து தம் பஶ்யதே
"நிஷ்கலம் த்யாயமாந:. = அவர் (பிரம்மம்) கண்களாலாவது வா
"க்கினாலாவது மற்ற இந்திரியங்களாலாவது தபசினாலாவது கருமத்
"தினாலாவது கிரகிக்கப்படமாட்டார். அவரருளிய பிரசாதமான
"ஞானத்தினாலே சித்தசுத்தியை யுடையவன் தியானித்துக்கொண்
"டே நிரவயவமான பிரம்மத்தை யறிகிறான்".

கேநோபநிஷத்து இரண்டாவது கண்டம் ௧௨-வது வாக்கியம் ௩-வது அநுவாகத்தி லிவ்வாறு சொல்லப்படுகிறது. அதாவது—

"யஸ்யாமதம் தஸ்ய மதம் மதம் யஸ்ய ந வேத ஸ:; அவிஜ்ஞாதம் விஜாந
"தாம் விஜ்ஞாதமவிஜாநதாம். = (பிரம்மத்தை) அறியேன் என்பவன்

"அறிவான். அறிவேன்என்பவ னறியான். (பிரம்மம்) தெரியுமெ
"ன்பவர்களுக்குத் தெரியாது. தெரியாதென்பவர்களுக்குத் தெரி
யும்".

மாண்டூக்கியோப நிஷத்து எ-வது வாக்கியத்தி லிவ்வாறு சொ
ல்லப்பட்டிருக்கிறது. அதாவது.—

"நாந்தஃப்ரஜ்ஞம் நபஹிஃப்ரஜ்ஞம் நோபயதஃப்ரஜ்ஞம் நப்ரஜ்ஞா
"நகநம் நப்ரஜ்ஞம் நாப்ரஜ்ஞம் அத்ருஷ்டம் அவ்யவஹார்யம் அக்ராஹ்யம்
"அலக்ஷணம் அசிந்த்யம் அவ்யபதேஶ்யம் ஏகாத்மப்ரத்யயஸாரம் ப்ரபஞ்
"சோபஶமம் ஶாந்தம் ஶிவம் அத்வைதம் சதுர்த்தம் மந்யந்தே ஸ ஆத்மா
"ஸவிஜ்ஞேய:=(அந்த பிரம்மமானது) சுவப்னவஸ்தையை யுடை
"யது (தைஜஸனென்கிற ஜீவன்) மல்ல, ஜாக்கிர அவஸ்தையையுடை
"யது (விசுவனென்கிறஜீவன்) மல்ல, ஜாக்கிர சுவப்னங்களுக்கு மத்
"தியமான அவஸ்தையை யுடையதுமல்ல, நித்திராவஸ்தையையுடை
"யது (பிராக்ஞனென்கிற ஜீவன்) மல்ல, இம்மூன்ற வஸ்தைகளிலு
"ள்ள வஸ்துக்களை ஒரேகாலத்தில் அறிகிறதுமல்ல, ஜடமுமல்ல, பா
"ர்க்கக் கூடியதுமல்ல, நிரூபித்துக் காட்டத்தக்கதுமல்ல, கருமேந்தி
"ரியங்களால் கிரகிக்கத்தக்கதுமல்ல, ஊஹத்தினுல் அறியத்தக்கது
"மல்ல, நினைப்புக் கெட்டினதுமல்ல, வாக்கினுல் (வேதங்களால்)அறி
"யத்தக்கதுமல்ல, (ஆனுலோ) சுவாநுபவத்தினுலேயே யறியத்தகுந்
"தது, ஜாக்கிரம்முதலிய அவஸ்தையற்றது, விகாரமற்றது, மங்கள
"கரமானது, மூன்றுவித பேதமற்றது. (அதாவது—ஸஜாதீயம்-விஜா
"தீயம் - ஸ்வகதம் - என்கிற பேதங்களற்றது. ஸஜாதீய பேதமற்றதெ
"ன்றுல், தன்னைப்போல் சேதனமான வேறுவஸ்துவையுடைய தல்
"லாதது. விஜாதிய பேதமற்றதென்றுல், தன்னைத்தவிர வேறு ஜட
"வஸ்துவையுடைய தல்லாதது. சுவகதபேதமற்றதென்றுல், அவய
"வமற்றது.) இப்படிப்பட்டதை (துரீயமென்கிற) நாலாவதாக எண்
"ணுகிருர்கள். (எண்ணுகிருர்களென்றதினுல் வாஸ்தவமல்ல வென்
"றுகிறது. ஏனென்றுல், முந்தியவைகளான ஜாக்கிரம்முதலிய மூ
"ன்றவஸ்தையும் வாஸ்தவமானு லல்லவா இதை நாலாவது அவஸ்
"தையாகச்சொல்லக்கூடும். அந்தமூன்றவஸ்தையும் வாஸ்தவமல்ல
"வாகையால் துரீயாவஸ்தையும் வாஸ்தவமல்ல.) இதுதான் ஆத்ம
"சுவரூபம் இதைத்தான் அறியவேண்டியது".

சாந்தோக்கிய உபநிஷத்து அ-வது அத்தியாயம் கச-வது
கண்டத்தில் இவ்வாறு சொல்லப்படுகிறது. அதாவது—

“ஆகாஶோவை நாம நாமரூபயோர்நிர்வஹிதா தே யதந்
“தரா தத்ப்ரஹ்ம தத³ம்ருதம்=பெயருக்கும் (பெயருக்குக் காரணமாகிய)
“ரூபமும் உடையது ஆகாசம். அவற்றிற்குப் புறம்பானது எதுவோ,
“அது பிரம்மம். அது அமிருதம்”.

கடோபநிஷத்து ௬-வது வல்லி ௯-வது வாக்கிய மின்வாறு
சொல்லுகிறது. அதாவது—

“நஸந்த்³ருஶே திஷ்ட²தி ரூபமஸ்ய நசக்ஷுஷா பஶ்யதி கஶ்சநைந
“ம்; ஹ்ருதா³ மநீஷா மநஸாபி⁴க்லுப்தோ ய ஏதத்³விது³ரம்ருதாஸ்தே ப⁴வந்தி=
“இதற்கு (பிரம்மத்திற்கு) ரூபம் (நமது) பார்வையிலில்லை. இதை
“ஒருவனும் கண்ணால்பார்க்கிறதில்லை. நிச்சயரூபமான யதார்த்த
“ஞானத்தினாலே அறியப்படுகிறது. இதையறிந்தவர்கள் அமிருதத்
“துவத்தை (மோட்சத்தை) யடைகிறார்கள்”.

பிரசினோபநிஷத்து நாலாவது பிரசினம் ௧௦-வது வாக்கியமின்
வாறு சொல்லுகிறது. அதாவது—

“ஸயோ ஹவை தத³ச்சா²யமஶரீரமலோஹிதம் ஶுப்⁴ரமக்ஷரம் வேத³
“யதே யஸ்து ஸோம்ய ஸ ஸர்வஜ்ஞ: ஸர்வோ ப⁴வதி=ஓ! அன்புள்ள
“வனே! எவன் அதை (பிரம்மத்தை) நிழலற்றது சரீரமற்றது வரு
“ணமற்றது ஒளியுள்ளது அழிவற்றது என்று அறிகிறானோ, அவன்
“சகலத்தையும் அறிந்தவனாகவும் சகலமும் தானாகவுமாகிறான்”.

இவ்வளவு விஸ்தரித்துச் சொன்ன உத்தேசமானது உபநிஷத்தினர்த்தங்கள் தமிழ்பாஷையில் பிரசித்தமாயில்லாததினால் சாதாரண ஜனங்கள் இந்த அர்த்தத்தைத் தெரிந்து ஞானநிஷ்டையில் முயலவேண்டுமென்பதே. இந்த அர்த்தமானது உபநிஷத்துகளிலேயே சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. அதாவது கடோபநிஷத் ௩-வது வல்லி ௧௪-வது வாக்கியம்.

“உத்திஷ்டத ஜாக்³ரத ப்ராப்யவராந் நிபோ³த⁴த. க்ஷுரஸ்ய
“தா⁴ரா நிஶிதா து³ரத்யயா து³ர்க³ம் பத²ஸ்தத் கவயோ வத³ந்தி=(அஞ்ஞா
“யான உறக்கத்தினின்றும்) விழித்து எழுந்திருங்கள். சிரேஷ்ட
“மானவர்களை யடைந்து பிரம்ம ஞானத்தை சம்பாதியுங்கள்.
“(ஏனெனில்) அதை அறிந்துகொள்ளும் வழியானது கூரான
“கத்தியின் முனையில் நடப்பதுபோல வெகு கடினமானதென்று
“சான்றோர் சொல்லுகிறார்கள்”.

கேனோபநிஷத்து ௨-வது கண்டம் ௫-வது வாக்கியம்—

"இஹ சேதவேதீதத ஸத்யமஸ்தி நசேதிஹாவேதீந்மஹதீ விந
"ஷ்டி꞉; பூதேஷு பூதேஷு விசித்ய தீரா꞉ ப்ரேத்யாஸ்மால்லோகா
"தம்ருதா பவந்தி. = இப்பிறப்பில் (பிரம்மத்தை) அறிந்துகொண்
"டால் பிறகு நிலையுண்டாகும். இப்பிறப்பில் அறியாவிட்டால் பெ
"ரும் நஷ்டமுண்டாகும். பூதங்கள்தோறும் பிரம்மத்தைக் காணும்
"தீரர்கள் இவ்வுலகத்தைவிட்டு நித்தியபதவியை அடைகிறார்கள்.

---

௫௧. புத்த்யா விஶுத்தயா யுக்தோ த்ருத்யாத்மாநம் நியம்ய ச।
ஶப்தாதீந்விஷயாம்ஸ்த்யக்த்வா ராகத்வேஷௌ வ்யுதஸ்ய ச॥

௫௨. விவிக்தஸேவீ லக்வாஶீ யதவாக்காயமாநஸ꞉।
த்யாநயோகபரோ நித்யம் வைராக்யம் ஸமுபாஶ்ரித꞉॥

௫௩. அஹங்காரம் பலம் தர்பம் காமம் க்ரோதம் பரிக்ரஹம்।
விமுச்ய நிர்மம꞉ ஶாந்தோ ப்ரஹ்மபூயாய கல்பதே॥

விஶுத்தயா*	பரிசுத்தமான
புத்த்யா†	நிச்சயத்துடன்
யுக்த꞉	கூடினவனும்
த்ருத்யா‡	தைரியத்தினாலே
ஆத்மாநம்§	புத்தியை
நியம்ய¶	விஷயங்களிலிருந்து அடக்கியும்
ஶப்தாதீந் விஷயாந் ||	சப்தம்முதலிய விஷயங்களை
த்யக்த்வா	விட்டும்
ராகத்வேஷௌ +	விருப்புவெறுப்புகளை

---

* (ஶம்) மாயாரஹிதயா = கபடமற்ற. (ரா) ஆத்மசுவரூபத்தை கிரகிக்கிற. (மீ,வி) விஷயத்தில் பற்றுதலற்ற.

† (ஸ்ரீ) சாத்துவிகபுத்தியுடன்.

‡ (ஸ்ரீ) சாத்துவிகதைரியத்தினாலே. (மீ,வி) நிறுத்துகிற சக்தியினாலே.

§ (ஶம்) காரியகாரணரூபமான அந்தக்கரணத்தை. (ரா) (மீ,வி) மனசை.

¶ (ஶம்) சுவாதீனப்படுத்திக்கொண்டு.

|| (ஶம்) சரீரம் நிலைப்பதற்கு வேண்டிய ஆகாராதிகளைத்தவிர மற்ற விஷயங்களை. (மீ,வி) சப்தாதிகளை யனுபவிக்கவேண்டுமென்கிற இச்சைகளை.

\+ (ஶம்) சரீரசம்ரக்ஷணைக்காகத் தன்னுடைய பிரயத்தினமன்றி கிடைத்த அன்னபானாதிகளில் ருசியினாலாசையும் அருசியினால் துவேஷமும்.

வ்யுதஸ்ய ச	நீக்கியும்
விவிக்தஸேவீ *	ஏகாந்தமான ஸ்தலத்தில் வாசஞ்செய்பவனும்
லக்வாஶீ †	மிதமான ஆகாரம் செய்பவனும்
யதவாக்காயமாநஸ꞉ ‡	வாக்கு தேகம் மனசுகளை யடக்கினவனும்
நித்யம் §	எப்போதும்
த்யாநயோகபர꞉ ¶	பிரம்மத்தியானத்தில் விருப்பமுள்ளவனும்
வைராக்யம் ஸமுபாஶ்ரித꞉ ‖	விஷய வைராக்கியத்தை யடைந்தவனும்
அஹங்காரம் +	அகங்காரத்தையும்
பலம் ×	ஆக்கிரகம் அல்லது பிடிவாதத்தையும்

* (ஶம்) காடுகள் நதிக்கரையிலுள்ள மணல்திட்டு பருவதங்களிலுள்ள குகைகள் இப்படிப்பட்ட தனிமையானவிடத்தில் வசிக்கிறவன். (ரா) தன்னுடைய நிஷ்டைக்கு விரோதமில்லாதவிடத்தி லிருக்கிறவன். (ஶ்ரீ) பரிசுத்தமானவிடத்தி லிருக்கிறவன்.

† (ரா) அதிக உணவு அல்லது சுத்தமாய் உணவையொழித்தல் இவ்விரண்டு மில்லாதவன்.

‡ (ரா) வாக்கு தேகம் மனசுகளைத்தியானத்திற்கு அனுகூலமாய் செய்துகொண்டவன். (ஶ்ரீ,வி) அயோக்கியமான விஷயத்தில் தவிர மற்ற விஷயத்தில் வாக்கு தேகம் மனசுகளை உபயோகிக்கிறவன்.

§ (ரா) தேக முடிவுவரையில் பிரதிதினமும்.

¶ (ஶம்) ஆத்மசுவரூபசிந்தனையானது தியானம், அதிலிடைவிடாமலிருப்பது யோகம், இவைகளில் விருப்பமுள்ளவன். (ரா) ஞானயோகத்தில் விருப்பமுள்ளவன். (ஶ்ரீ,வி) ஞானமாகிற உபாயத்தில் விருப்பமுள்ளவன்.

‖ (ஶம்) காணப்படுகிறவும் காணப்படாதவுமான வஸ்துக்கள் விஷயத்திலாசையை விட்டவன். (ரா) தியானிக்கத்தருந்த வஸ்துவைத்தவிர மற்றவஸ்துக்களில் வைராக்கியத்தை நாளுக்குநாள் விருத்திசெய்துகொண்டவன்.

+ (ஶம்) தானென்கிற அகங்காரத்தை. (ஶ்ரீ) தான் விரக்தனென்கிற அகங்காரத்தை. (ரா) தேகாதிகளில் ஆத்மபுத்தியை. (ஶ்ரீ,வி) தான் கருத்தாவென்கிற அபிமானத்தை.

× (ஶம்) காமராகங்களுடன் கூடிய சக்தியேயன்றி தேகசக்தியல்ல. அதாவது—தன்னிடத்திலுள்ள வஸ்துக்கள் தன்னைவிட்டுப்போகாமலிருக்க முயலும் சாமர்த்தியம் காமத்துடன்கூடினசக்தி. தனக்கில்லாத வஸ்துவை சம்பாதிக்கமுயலும் சாமர்த்தியம் ராகத்துடன்கூடின சக்தி. (ரா) அநாத்மாவில் ஆத்மபுத்தியின் விரு

த³ர்பம்*	துன்மார்க்கத்தில் பிரவிருத்தியையும்
காமம்†	ஆசையையும்
க்ரோத⁴ம்‡	கோபத்தையும்
பரிக்³ரஹம்§	அபிமானத்தையும்
விமுச்ய	விட்டும்
நிர்மம:¶	மமதையற்றவனும்
ஶாந்த:‖	ஒழிவை யடைந்தவனுமிருக்கிறவன்
ப்³ரஹ்மபூ⁴யாய$	தானே பிரம்மமென்கிற நிச்சயஞானத்தோடிருப்பதின்பொருட்டு
கல்பதே	யோக்கியனாயிருக்கிறான்.

பரிசுத்தமானநிச்சயத்துடன் கூடினவனும், தைரியத்தினாலே புத்தியை விஷயங்களிலிருந்து அடக்கினவனும், சப்தம் முதலிய விஷயங்களை விட்டவனும், விருப்பு வெறுப்புகளை நீக்கினவனும், ஏகாந்தஸ்தலத்தில் வாசம் மிதமான ஆகாரம் வாக்கு

த்திக்குக் காரணமான வாசனுபெலம். (ஸ்ரீ,வி) தான் அதிக சாமர்த்தியமுடையவனென்கிற அபிமானத்தை.

* (ஸ்ரீ) யோகசாமர்த்தியத்தினால் துன்மார்க்கத்தில் பிரவிருத்தியை. (ஶம்) அதிக சக்தோஷத்தினால் தர்ம்மவிரோதமா யுண்டாகிறமதத்தை. (ரா) தேகாபிமானத்தினாலுண்டாகிறமதத்தை. (ஸ்ரீ,வி) தான்பயப்படத்தக்க விஷயத்தில்கூட பயப்படாமலிருத்தலை.

† (ஸ்ரீ) பிராரப்தத்தினால் கிடைத்த வஸ்துக்களிலாசையை. (ஶம்) விஷயங்களில் ஆசையை.

‡ (ஸ்ரீ) தான் அடைந்த வஸ்துக்களை யபகரித்த அல்லது அழித்தவன்பேரிலுண்டாகிறகோபத்தை. (ஶம்) துவேஷத்தை.

§ (ஶம்) தேகசம்ரக்ஷணத்திலாவது தருமானுஷ்டானத்திலாவது மத்தியிலக்கிரிய மருவயமான விஷயத்தை.

¶ (ஸ்ரீ) வருந்தாமல் கிடைத்த வஸ்துக்களிலும் கூட அபிமானமற்றவன். (ஶம்) தன்தேகத்திலுங்கூட அபிமானமற்றவன். (ரா) தன்னுடையதல்லாத தேகாதிக்கிரியைகளில் தன்னுடையவையென்கிற அபிமானமற்றவன். (ஸ்ரீ,வி) தான்செய்கிற கருமங்கள் தன்னுடையவையென்கிற அபிமான மற்றவன்.

‖ (ஸ்ரீ) சகலவிஷயங்களிலுமிருந்து நிவிருத்தி அடைந்தவன். (ரா) ஆத்மாநுபவத்திலேயே சுகமடைந்தவன். (ஸ்ரீ,வி) கோபமுண்டாகத்தக்க விஷயத்திலும் கூட பொறுமையா யிருப்பவன்.

$ (ஶம்) பிரம்மமாகிறதற்கு. (ரா) பிரம்மத்தைப்போலாகிறதற்கு (ஸ்ரீ,வி) பிரம்ம ஞானத்திற்கு.

தேகம் மனசுகளையடக்குதல் எப்போதும் பிரம்மத்தியானத்தில் விருப்பம் விஷயவைராக்கியத்தை யடைதல் அகங்காரம் பிடிவாதம் துன்மார்க்கத்தில் பிரவிருத்தி ஆசை கோபம் அபிமானம் இவைகளை விடுதல் மமதையற்றிருத்தல் ஒழிவடைந்திருத்தல் இப்படிப்பட்ட குணங்களையுடையவனாயிருக்கிறவன் தானே பிரம்மமென்கிற நிச்சயஞானத்தோடு கூடியிருப்பதின்பொருட்டு யோக்கியனாயிருக்கிறான். (இவன்தான் ஞானத்தையடைய யோக்கியனென்பது கருத்து.) ()

---

௫௪. ப்ரஹ்மபூத꞉ ப்ரஸந்நாத்மா ந ஶோசதி ந காங்க்ஷதி ।
ஸம꞉ ஸர்வேஷு பூதேஷு மத்பக்திம் லபதே பராம் ॥

ப்ரஹ்மபூத꞉*	நான் பிரம்மமென்கிற நிச்சயமுள்ளவனாயும்
ப்ரஸந்நாத்மா†	சாந்தமான மனமுடையவனாயிருக்கிறவன்
ந ஶோசதி‡	விசனப்படுகிறதில்லை
ந காங்க்ஷதி§	விரும்புகிறதில்லை
ஸர்வேஷு பூதேஷு	சகலப்பிராணிகளிடத்திலேயும்
ஸம꞉ (ஸந்)¶	சமமாயிருந்துகொண்டு
பராம்	சிரேஷ்டமான

* (பத) பிரம்மத்தை யடைந்தவன் (அதாவது ஜீவன்முக்தன்) (ரா) [illegible] ஸித்த ஆத்மஸ்வரூபனா ஞானாகாரமாயும் என்னுடைய சேஷமாயுமிருக்கிற ஸ்வரூபத்தையுடையவன். (ஸ்ரீ,வி) தன்னுடையதான பிரம்மத்தின் [illegible] இருக்கிறவன், என்றால், இதைப்போல [illegible].

† (பத) பிரசன்னத்த ஆத்மாவையுடையவன். (ரா) [illegible] க்லேசங்களிலிருந்து நிவிருத்தியடைந்த ஸ்வரூபமுடையவன். (ஸ்ரீ,வி) [illegible] விஷயங்களிலிருந்து பிரித்த மனதையுடையவன்.

‡ (பத) தான் அடங்கிவிடுகிற குறைவை யடையாததற்காக விசனப்படுகிறதில்லை. (ரா) என்னைத்தவிர இதர வஸ்துக்களைக்குறித்து சோகப்படுகிறதில்லை.

§ (பத) இல்லாததை வேண்டுமென்று ஆசைப்படுகிறதில்லை. ந ஹ்ருஷ்யதி என்றும் ஒருபாடமுண்டு. அதற்கு, இஷ்டப்பிராப்தியில் சந்தோஷிக்கிறதில்லையென்று அர்த்தம். (ரா) என்னைத்தவிர வேறொன்றையும் ஆசைப்படுகிறதில்லை.

¶ (பத) தன்னிடத்தில் சுகதுக்கங்களை எப்படியோ, அப்படியே சகலப்பிராணிகளிடத்திலும் பார்க்கிறவன். (ரா) சகல வஸ்துக்களையும் பொருட்டாயெண்ணுகிறதில்லை. (என்றால், சகலவஸ்துக்களையும் துரும்பாக எண்ணுகிறவன்.)

மத்பக்திம்	என்னுடையபக்தியை
லபதே	அடைகிறான்.

நான் பிரம்மமென்கிற நிச்சயஞானமும், சாந்தமான மனதுமுடையவன் (ஏதாவது நஷ்டமானதைக்குறித்து) விசனப்படுகிறதுமில்லை. (ஏதாவது தனக்குவேண்டுமென்று) விரும்புகிறதுமில்லை. சகலப் பிராணிகளிடத்திலேயும் சமமா யிருந்துகொண்டு சிரேஷ்டமான என்னுடைய பக்தியையடைகிறான். (௫௪)

---

௫௫. பக்த்யாமாமபிஜாநாதி யாவாந்யச்சாஸ்மிதத்த்வத:।
ததோமாம்தத்த்வதோஜ்ஞாத்வா விசதேதததநந்தரம்॥

மாம்	என்னை
பக்த்யா	பக்தியினாலே
தத்த்வத:	உண்மையாக
யாவாந்	எவ்விதபரிமாணமுடையவனாகவும்
யச்ச அஸ்மி	எவ்வித சுவரூபமுடையவனாகவுமிருக்கிறேனோ (அவ்விதமாக)
அபிஜாநாதி	தெரிகிறான்
தத:	பிறகு
மாம்	என்னை
தத்த்வத:	உண்மையாக
ஜ்ஞாத்வா	அறிந்து
தத அநந்தரம்	அவ்விதமாயறிந்தஉடன்
விசதே	பிரவேசிக்கிறான் (பரமாநந்த சுவரூபியாகிறான்.)

நான் எவ்வித பரிமாணம் சுவரூபம் இவைகளை யுடையவனாயிருக்கிறேனோ, அவ்விதமாக வென்னை பக்தியினா லறிகிறான். அப்படியறிந்தபிறகு உடனே (தாமசமன்றியில்) பரமாநந்த சுவரூபியாய் விடுகிறான்.

(ஸ) யாவாநஸ்மி=மாயைமுதலான எந்தெந்த உபாதிகளுடன் கூடியிருக்கிறேனோ, யச்சாஸ்மி = உபாதியற்றதாயும் அகண்டமாயும்

---

* (ஸ்ரீ) எங்கும் பிரம்மமென்கிற பாவனையை. (ஸ) மத்பக்திம்=மயி=பரமேசுவரனாகிய என்னிடத்தில், பக்திம் = சதுர்விதாபஜந்தேமாம் ஜநா:ஸுக்ருதிநோர்ஜுந। ஆர்த்தோஜிஜ்ஞாஸுரர்த்தார்த்தீ ஜ்ஞாநீசபரதர்ஷப॥ (அத் - எ - சு - கசு.) என்பதில் நாலாவது வகுப்பாராகிய ஞானிகள்செய்யத்தகுந்த பஜனையை. (ரா) அதிக மகிமைபொருந்திய என்னிடத்தில் பிரீதியை அனுபவிப்பதாகிய பக்தியை.

[illegible] இருக்கிறது. அதற்கு இதைவிட வேறே மார்க்க [illegible] மில்லை. வேறுமார்க்க மிருப்பதாக நினைத்தால், மேற்கு சமுத்திரத் [illegible] இச்சைகொண்டு கிழக்கேபோவதுபோல் பிரயோஜன [illegible] ஆகும். இப்போது சொல்லப்பட்ட ஞானநிஷ்டாமார்க்கம் ஒரு [illegible] போலிருக்கிறது. மற்றமார்க்கம் கடுகுபோலற்பமாகும். ஆகை [illegible], [illegible] பிரவேசிக்கிறதென்கிற வார்த்தைகளுக்கு அகண் [illegible] ரூபமாய் விளங்குவதென்பதுதான் தாத்பரியம்.

([illegible]) [illegible] = [illegible] ரூபத்திலேயும் சுவபாவத்திலேயும் [illegible] யிருக்கிறேனே, யாவா நஸ்சி = எவ்வளவு விபூதி [illegible] முடையவனாக விருக்கிறேனே, ஊம் = அப் [illegible] என்னை, ஊதூ = முன்சொல்லப்பட்ட பக்தியினாலே, [illegible] = உண்மையாக, ஆபிஜாநாதி = எவன் அறிகிறானோ, தத: [illegible] = இவ்விதமாய் என்னை யறிந்தபிறகு, ததூ= [illegible] பக்தியினாலே, ஊம் = என்னை, விஶதெ = அடை [illegible]. இதிலுள்ள "தத:" என்கிற பதமானது மேல்சொன்னபக்தி [illegible] முக்கியகாரணமென்பதைக் குறித்துக் காட்டு [illegible]. "[illegible]" (அத்-கக, சு-நுச,) என்கிற இட [illegible] இந்த அர்த்தம் தான் சொல்லப்பட்டிருக்கிறது.

([illegible],வி) [illegible] = எவ்வித பரிமாணமுடையவனாக விருக் [illegible], [illegible] = எவ்விதமான நாமரூபங்களோடு கூடியிருக்கி [illegible], அப்படிப்பட்டவனாக, அதாவது-சகலதேசகாலவியாபியா [illegible], [illegible] பூர்ணனாகவும் திவ்யநாமரூபங்களுடையவனாகவு [illegible] இந்த அத்தியாயம் நுச - வது சுலோ [illegible], ஊம் = என்னை, ஊதூ = இந்த அத்தியாயம் நுச - வது சுலோ [illegible] சொல்லப்பட்டிருக்கிற பரம பக்தியினாலே, ததூ= [illegible], ஆபிஜாநாதி = எவன் அறிகிறானோ [illegible], [illegible] அந்த பக்தியினாலேயே, ஊம் = என்னை, ததூ= [illegible] = அறிந்தபின்பு, ஊம் விஶதெ= [illegible] அடைகிறானென்று தா [illegible]. என்றால், முக்தியை அடைகிறானென்று தா [illegible]. (நுநு)

ஸ்ரீ. [illegible]

[illegible] நித்தியநைமித்திகங்களாகிய சகலகரும ங்களையும்

---

* ([illegible]) நித்தியநைமித்திக காம்யகருமங்களை. (ஸ்ரீ,வி) விகிதமான சகல [illegible]

[illegible] [illegible]

[illegible] [illegible]

[illegible]* என்னிலே ஆவேசித்த [illegible]

[illegible] என்னுடைய [illegible]

[illegible]† [illegible] ([illegible])

[illegible]‡ [illegible]

[illegible]§ [illegible]

[illegible] அவர் [illegible].

[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] என்னிலே ஆவேசித்திருக்கிறவர் என்னுடைய [illegible] [illegible] [illegible] [illegible].

([illegible]) [illegible] [illegible]

---

௩௪. [illegible]

[illegible]

[illegible]¶ [illegible]

[illegible]|| [illegible]

[illegible] [illegible]

[illegible]+ [illegible] ([illegible])

* ([illegible]) [illegible]

† ([illegible]) ([illegible]) [illegible].

‡ ([illegible]) ([illegible]) [illegible].

§ ([illegible]) [illegible]. ([illegible]) ([illegible]) [illegible].

¶ ([illegible]) [illegible] ([illegible]) [illegible] ([illegible]) [illegible].

|| ([illegible]) [illegible]. ([illegible]) [illegible]

+ ([illegible]) [illegible] ([illegible]) [illegible]

[illegible] * — என்னையே அடையவேண்டிய உத்தமமான ஸ்தானமாக உடையவனாயும்

[illegible] † — நிச்சயபுத்தியை

[illegible] ‡ — அடைந்து

[illegible] § — எப்பவும்

[illegible] ¶ — என்னிடத்திலேயே சித்தத்தை வைத்தவனாயும்

[illegible] || — ஆகக்கடவாய்.

[illegible] கருமங்களையும் மனதினாலே என்னிடத்தில் அர்ப்பித்து, [illegible] (மாகநிருவனே) அடையவேண்டிய உத்தமமான ஸ்தானே [illegible] நிச்சயபுத்தியை யடைந்து, எப்பவும் என்னிடத்திலேயே [illegible] வைத்தவனாய் ஆகக்கடவாய். + (நஎ)

(ந. அ. [illegible] ஸர்வதுர்காணி [illegible] ஸோ தரிஷ்யஸி।
[illegible] ந ஸ்ரோஷ்யஸி விநங்க்ஷ்யஸி॥

[illegible] — என்னிடத்திலேயே மனதையுடைய நீ

[illegible] — என்னுடைய அநுக்கிரகத்தினாலே

[illegible] ஸர்வதுர்காணி × — சகலதுக்கங்களையும்

[illegible] — அதிக்கிரமிப்பாய்

[illegible] — நீ

[illegible] — நான் தான் தெரிந்தவனென்கிற அகங்காரத்தினாலே

ந ஸ்ரோஷ்யஸி [illegible] — நான் சொன்னதைக் கேட்காமல் போவாயாகில் அல்லது கவனிக்காமல் போவாயாகில்

[illegible] ஷ்யஸி — கெட்டுப்போவாய்.

---

* (ம) என்னையே உத்தமமான தெய்வமென்று நம்பி. (ரா) முக்கியமா [illegible] நானேயென்கிற நம்பிக்கையுடன். (ஸ்ரீ,வி) நானே சருவோ [illegible] புத்தியோடு கூடியவனாய்.

† - ‡ (ம) மனதை என்னிடத்தில் நிலையாய் நிற்கும்படிசெய்து கொ [illegible], என்னையே சாருகெதியடைந்து. (ரா) புத்தி யோகத்தை ஆசிரயி [illegible] (ஸ்ரீ,வி) புத்தியை விஷயங்களில் பிரவிருத்திக்காமல்தடுத்து என்னிடத்தில் [illegible]

§ - ¶ - || (ஸ்ரீ,வி) என்னையே தியானம் செய்துகொண்டிரு.

+ (ஸ்ரீ) அத்-ற - க - கரு. பார்க்க.

× (ம) [illegible] தத்திற்கு ஏதுவான சகலகருமங்களையும். (ரா) சகலசமு [illegible]

[illegible] (அன்றியும், [illegible]) [illegible]

([illegible])

[illegible]

[illegible]

[illegible]	[illegible]
[illegible] †	[illegible]
[illegible]	[illegible]
[illegible]	[illegible]
[illegible]	[illegible]
[illegible]	[illegible]
[illegible]	
[illegible]	
[illegible] ‡	[illegible]
[illegible] §	[illegible]
[illegible] ¶	[illegible]
[illegible]	([illegible]) [illegible]

[illegible]

([illegible])

[illegible]

[illegible]

* – † ([illegible]) ([illegible]) [illegible] ([illegible]) [illegible]

‡ ([illegible]) [illegible]

§ ([illegible]) [illegible] ([illegible]) [illegible]

¶ ([illegible]) [illegible]

[illegible]	ஓ! குந்திபுத்திரா!
[illegible]	பூர்வகருமசேஷத்தினுலுண்டானதும்
[illegible]	உன்னுடைய ஸ்வகருமமுமான
[illegible]	சௌரியம்முதலிய கருமத்தினுலே
[illegible]	கட்டுப்பட்டநீ
[illegible]	அவிவேகத்தினுலே
[illegible]	எந்தயுத்தத்தை
[illegible]	செய்கிறதற்கு
[illegible]	இச்சிக்கிறதில்லையோ
[illegible]	அந்த யுத்தத்தையுங்கூட
[illegible]	பராதீனனுய்
[illegible]	செய்யப்போகிறுய்.

ஓ! குந்திபுத்திரா! பூர்வகருமத்தினுலுண்டானதும் உன்னு[illegible]கருமமுமாகிய சௌரியம்முதலிய கருமத்தினுலே கட்டுப்[illegible], அவிவேகத்தினுலே எந்தயுத்தஞ்செய்ய இச்சிக்கிறதில்லை[illegible], அந்த யுத்தத்தையுங்கூட பராதீனனுய்ச்செய்யப்போகிறுய். ()

[illegible] [illegible] ஹ்ருத்தேசே(அ)ர்ஜுந திஷ்டதி|
[illegible] யந்த்ராரூடாநி மாயயா||

[illegible] *	ஓ! அர்ஜுனு!
[illegible] §	யந்திரத்திலேறியவஸ்துக்களைப்போல்
[illegible] ‖	ஸகலப்பிராணிகளையும்
[illegible] ¶	தன்னுடையசக்தியினுலே

---

* (...) [illegible] ஷிக்கத்தினுல்.

† (...) [illegible] பராதீனனுய். (ரா) ஸவஶ: = பிறருடைய [illegible]. (ஸ்,வி) [illegible] இச்சாதீனனு யிருந்துகொண்டு.

‡ (...) [illegible] குன்னவனே!

§ (...) [illegible] ஸ்தத்தில் வசிக்கிற. (ரா) தன்னுலுண்டாக்கப்பட்டதா[illegible] தேஹேந்திரியரூபமாயிருக்கிற [illegible]. (ஸ்ரீ,வி) [illegible] ந்திலிருக்கிற.

‖ (...) [illegible] யுடைய ஸகலப்பிராணிகளையும்.

¶ (...) [illegible] வித்தையாயினுலே. (ஸ்ரீ,வி) என்னு [illegible]

[illegible]

ஓ! அர்ஜுந! [illegible]

(ஸ்ரீ) [illegible]

[illegible] (௬௧)

௬௨. [illegible]

[illegible]

* [illegible]

† [illegible] (ஸ்ரீ) [illegible]

[illegible]*	அந்த ஈசுவரனைத்தானே
[illegible]	சரணமாக
[illegible]	அடை
[illegible]	அந்த ஈசுவராநுக்கிரகத்தினுலே
[illegible]†	உத்தமமான
[illegible]‡	{ சகல விஷயங்களிலிருந்து நிவிருத்திய டைந்தசித்தத்தையும் (சித்தசமா தானத்தையும்)
[illegible]	நித்தியமான
[illegible]§	ஸ்தானத்தையும்
[illegible]	அடைவாய்.

ஓ! பாரதவம்சத்தி லுதித்தவனே! தேவேந்திரி யாதிகளால் [illegible] ஈசுவரனைத்தானே சரணுகெதியடை. அந்த ஈசுவரானுக்கிர [illegible] உத்தமமான சித்தசமாதானத்தையும் நித்தியமான ஸ்தா [illegible] அடைவாய்.

([illegible]) முக்கியமலோகத்தில் ஈசுவரன் சகலப் பிராணிகளுடை [illegible] கருமங்களில் ஏவுகிறவராகச் சொல்லப்பட் [illegible] உள்ள "தம்=அவனை" என்கிறபதம் அந்தஈசு [illegible]. அந்த ஈசுவரனே கிருஷ்ணபகவானுகவிரு [illegible] "[illegible]" என்றுசொல்லாமல் கிருஷ்ணசுவாமியைவிட அந்நிய [illegible] ஒரு ஈசுவரனிருப்பதுபோல் அவனை என்றுசொல்லக் காரண [illegible], அந்தரியாமியாய் சகலபூதங்களிலு மிருந்து ஏவுகிற [illegible] கிருஷ்ணபகவானைவிட வேறேயல்ல. ஆகிலும் ஒவ்வொருவ [illegible] எங்கேயிருக்கிறுரென்று தேடவேண்டியதில்லை, அவனவன் [illegible] இருதயத்திலேயே நியந்தாவாயிருக்கிருர், அந்த அந்தரி [illegible] பிரம்மமே யென்பதைக் குறித்துக்காட்ட, அவ [illegible] உபயோகிக்கப்பட்டது. (சூஉ)

---

* (ரா) [illegible] நியாமகனுயும், ஆசிரிதவாத் ஸல்லியத்தி [illegible], எதிரிலிருந்து உன்னை ஏவுகிறவனுயுமிருக்கிற என் [illegible].

† - ‡ (ஸ்ரீ) (மா) உத்தமமான உபசாந்தியை. (ரா) சருவகரும பெந்த [illegible]. (ஸ்ரீ,வி) புத்தியை எப்பவும் பகவானிடத்தில் நிறுத்துதலை.

§ (மா) [illegible] என்னுடைய ஸ்தானத்தை. (ரா) பரமபதத்தை. ([illegible]) [illegible] வைகுண்டலோகத்தை.

[illegible]*	[illegible]
[illegible]	[illegible]
[illegible]	[illegible]
[illegible]	[illegible]
[illegible]	[illegible]

[illegible]

([illegible]) [illegible]

([illegible]) [illegible] ([illegible])

[illegible] [illegible]

[illegible]

[illegible]	[illegible]!
[illegible]	[illegible]

---

* ([illegible]) [illegible]

† ([illegible]) [illegible]

தமேவ*	அந்த ஈசுவரனைத்தானே
சரணம்	சரணமாக
கச்ச	அடை
தத்ப்ரஸாதாத்	அந்த ஈசுவரானுக்கிரகத்தினலே
பராம்†	உத்தமமான
சாந்திம்‡	சகல விஷயங்களிலிருந்து நிவிருத்தியடைந்தசித்தத்தையும் (சித்தசமாதானத்தையும்)
சாச்வதம்	நித்தியமான
ஸ்தாநம்§	ஸ்தானத்தையும்
ப்ராப்ஸ்யஸி	அடைவாய்.

ஓ! பாரதவம்சத்தி லுதித்தவனே! தேகேந்திரி யாதிகளால் அந்த ஈசுவரனைத்தானே சரணுகெதியடை. அந்த ஈசுவரானுக்கிரகத்தினல் உத்தமமான சித்தசமாதானத்தையும் நித்தியமான ஸ்தானத்தையும் அடைவாய்.

(ஸா) முந்தியசுலோகத்தில் ஈசுவரன் சகலப் பிராணிகளுடைய ஹிருதயத்திலிருந்து கருமங்களில் ஏவுகிறவராகச் சொல்லப்பட்டவர். இந்த சுலோகத்திலுள்ள "தம்=அவனை" என்கிறபதம் அந்தஈசுவரனைத்தான் குறிக்கிறது. அந்த ஈசுவரனே கிருஷ்ணபகவானுகவிருக்க "என்னை" என்றுசொல்லாமல் கிருஷ்ணசுவாமியைவிட அந்நியமான ஒரு ஈசுவரனிருப்பதுபோல் அவனை என்றுசொல்லக் காரணமென்னவெனில், அந்தரியாமியாய் சகலபூதங்களிலு மிருந்து ஏவுகிற ஈசுவரன் கிருஷ்ணபகவானைவிட வேறேயல்ல. ஆகிலும் ஒவ்வொருவனும் சுவாமி எங்கேயிருக்கிருரென்று தேடவேண்டியதில்லை, அவனவனுடைய ஹிருதயத்திலேயே நியந்தாவாயிருக்கிருர், அந்த அந்தரியாமி சுவரூபமும் பிரம்மமே யென்பதைக் குறித்துக்காட்ட, அவனை என்கிறபதம் உபயோகிக்கப்பட்டது. (சூஉ)

---

* (ஸா) சகல லோகத்திற்கும் நியாமகனும், ஆசிரிதவாத் ஸல்லியத்தினும் உனக்கு சாரதியாயும், எதிரிலிருந்து உன்னை ஏவுகிறவனுமிருக்கிற என்னையே.

† - ‡ (ஸ்ரீ) (மது) உத்தமமான உபசாந்தியை. (ஸா) சருவகரும பெந்த நிவிருத்தியை. (நீ,வி) புத்தியை எப்பவும் பகவானிடத்தில் நிறுத்துதலை.

§ (மது) விஷ்ணுவாகிய என்னுடைய ஸ்தானத்தை. (ஸா) பரமபதத்தை. (நீ,வி) என்னுடைய வைகுண்டலோகத்தை.

ப்ராமயந்*	கருமங்களில் பிரவிருத்திக்கச் செய்துகொண்டு
ஈஶ்வர:	ஈசுவரனானவர்
ஸர்வபூதாநாம்	சகலப்பிராணிகளுடைய
ஹ்ருத்தேஶே†	இருதயத்தில்
திஷ்டதி	இருக்கிறார்.

ஓ! அர்ச்சுந! எந்திரத்திலேறிய வஸ்துக்களைப்போல் சகலப்பிராணிகளையும் தன்னுடைய சக்தியினாலே கருமங்களில் பிரவிருத்திக்கச் செய்துகொண்டு ஈசுவரனானவர் சகலப் பிராணிகளுடைய ஹிருதயத்தினு மிருக்கிறார்.

(ஸ்ரீ) முந்திய ௫௯ - ௬௦ - சுலோகங்களால் சாங்கியரென் றுசொல்லானவர்களுடைய சித்தாந்தத்தை யநுசரித்து ஜீவர்கள் பிரகிருதிக்குள்பட்டவர்களென்றும் சுவபாவமாகிய கருமத்திற் குள்பட்டவர்களென்றும் சொல்லி, இந்த ௬௧ - ௬௨ - சுலோகங்களால் ஜீவர்கள் தன்னுடைய அதீனரென்கிற சுவமதத்தை பகவான் சொல்லுகிறார்.

(மா) சகலபூதங்களும் பூர்வகருமானுசாரமாய் மாயைக்குள்பட்டு நடக்கும்படி. என்னால் நியமிக்கப்பட்டிருக்கின்றன வென்பதைச் சொல்லுகிறார். (௬௧)

---

௬௨. தமேவ ஶரணம் கச்ச ஸர்வபாவேந பாரத।
தத்ப்ரஸாதாத்பராம் ஶாந்திம் ஸ்தாநம் ப்ராப்ஸ்யஸி ஶாஶ்வதம்॥

பாரத	ஓ! பாரதவம்சத்திலுதித்தவனே!
ஸர்வபாவேந	தேஹேந்திரியாதிகளால்

---

* (மா) பூர்வகருமானுசாரமாய் பிரவிருத்தி செய்வித்துக்கொண்டு.

† (மா) பிரவிருத்தி நிவிருத்தி முதலான ஞானமுற்பத்தியாகிற இடமாகிய ஹிருதயத்தில். (ஸ்ரீ) "ஏகோ தேவ: ஸர்வபூதேஷு கூட: ஸர்வவ்யாபீ ஸர்வ "பூதாந்தராத்மா; கர்மாத்யக்ஷ: ஸர்வபூதாதிவாஸ: ஸாக்ஷீ சேதா கேவலோ "நிர்குணஶ்ச = சகலபூதங்களிலும் அந்தர்யாமியாயும் ஸர்வவியாபியாயும் சகல "பூதங்களுக்கும் அந்தராத்மாவாயும் தொழில்களுக்கிறைவனாயும் சகலபூதங் "களிலும் உறைந்துகொண்டும் சாக்ஷியாயும் கேவலம் சேதனஸ்வரூபியாயும் "குணங்களற்றவராயுமுள்ள தேவனொருவனே. ச்வேதாச்வதர உபநிஷத்து "(௬-வது அத்தியாயம், ௧௧-வது வாக்கியம்.) "ய ஆத்மநி திஷ்டந் ஆத்மாநமந்தரோ "யமயதி, ஸ த ஆத்மாந்தர்யாம்யம்ருத: = எவன் ஆத்மாவுக்குள்ளிருந்துகொண்டு ஆத் "மாவை நியமிக்கிறானோ, அவன்தான் அழிவற்ற அந்தர்யாமியான உன்னுடைய "ஆத்மா" ப்ருஹதாரண்யக உபநிஷத்து அந்தர்யாமி பிராமணம் பார்க்க.

தமேவ *	அந்த ஈசுவரனைத்தானே
ஶரணம்	சரணமாக
கச்ச	அடை
தத்ப்ரஸாதாத்	அந்த ஈசுவரானுக்கிரகத்தினுலே
பராம் †	உத்தமமான
ஶாந்திம் ‡	{ சகல விஷயங்களிலிருந்து நிவிருத்தியடைந்தசித்தத்தையும் (சித்தசமாதானத்தையும்)
ஶாஶ்வதம்	நித்தியமான
ஸ்தாநம் §	ஸ்தானத்தையும்
ப்ராப்ஸ்யஸி	அடைவாய்.

ஓ! பாரதவம்சத்தி லுதித்தவனே! தேகேந்திரி யாதிகளால் அந்த ஈசுவரனைத்தானே சரணுகெதியடை. அந்த ஈசுவரானுக்கிரகத்தினுல் உத்தமமான சித்தசமாதானத்தையும் நித்தியமான ஸ்தானத்தையும் அடைவாய்.

(ஸ்வா) முந்தியசுலோகத்தில் ஈசுவரன் சகலப் பிராணிகளுடைய ஹிருதயத்திலிருந்து கருமங்களில் ஏவுகிறவராகச் சொல்லப்பட்டார். இந்த சுலோகத்திலுள்ள "தம்=அவரை" என்கிறபதம் அந்த ஈசுவரனைத்தான்குறிக்கிறது. அந்த ஈசுவரனே கிருஷ்ணபகவானுகவிருக்க "என்னை" என்றுசொல்லாமல் கிருஷ்ணசுவாமியைவிட அந்நியமான ஒரு ஈசுவரனிருப்பதுபோல் அவரை என்றுசொல்லக் காரணமென்னவெனில், அந்தரியாமியாய் சகலபூதங்களிலு மிருந்து ஏவுகிற ஈசுவரன் கிருஷ்ணபகவானைவிட வேறேயல்ல. ஆகிலும் ஒவ்வொருவனும் சுவாமி எங்கேயிருக்கிறுரென்று தேடவேண்டியதில்லை, அவனவனுடைய ஹிருதயத்திலேயே நியந்தாவாயிருக்கிறுர், அந்த அந்தரியாமி சுவரூபமும் பிரம்மமே யென்பதைக் குறித்துக்காட்ட, அவரை என்கிறபதம் உபயோகிக்கப்பட்டது. (சுஉ)

---

* (ரா) சகல லோகத்திற்கும் நியாமகனுயும், ஆசிரிதவாத் ஸல்லியத்தினுல் உனக்கு சாரதியாயும், எதிரிலிருந்து உன்னை ஏவுகிறவனுயுமிருக்கிற என்னையே.

† - ‡ (ஸ்ரீ) (ஶம்) உத்தமமான உபசாந்தியை. (ரா) சருவகருமபெந்த நிவிருத்தியை. (ஸ்ரீ,வி) புத்தியை எப்பவும் பகவானிடத்தில் நிறுத்துதலை.

§ (ஶம்) விஷ்ணுவாகிய என்னுடைய ஸ்தானத்தை. (ரா) பரமபதத்தை. (ஸ்ரீ,வி) என்னுடைய வைகுண்டலோகத்தை.

௬௩. இதி தே ஜ்ஞாநமாக்²யாதம் கு³ஹ்யாத்³கு³ஹ்யதரம் மயா।
விம்ருʼஶ்யைதத³ஶேஷேண யதே²ச்ச²ஸி ததா² குரு॥

இதி	இவ்விதமாய்
கு³ஹ்யாத்	இரகசியங்களுக்கெல்லாம்
கு³ஹ்யதரம்	அதிரகசியமான
ஜ்ஞாநம்*	ஞானதுவான சாஸ்திரமானது
மயா	என்னாலே
தே	உனக்கு
ஆக்²யாதம்	சொல்லப்பட்டது
ஏதத்	இந்தகீதாசாஸ்திரத்தை
அஶேஷேண	பூர்த்தியாய்
விம்ருʼஶ்ய†	ஆராய்ந்து
யதா²	எப்படி
இச்ச²ஸி	இச்சிக்கிறாயோ
ததா²	அப்படி
குரு	செய்.

இவ்விதமாய், இரகசியங்களுக்கெல்லாம் அதிரகசியமான ஞானத்தை யுண்டாக்கத்தக்க கீதாசாஸ்திரமானது, என்னாலே உனக்குச் சொல்லப்பட்டது. இந்த கீதாசாஸ்திரத்தைப் பூர்த்தியா யாராய்ந்து, (அதின்பிறகு) எப்படி இச்சிக்கிறாயோ, அப்படிச்செய். (௬௩)

---

௬௪. ஸர்வகு³ஹ்யதமம் பூ⁴ய꞉ ஶ்ருʼணு மே பரமம் வச꞉।
இஷ்டோ(அ)ஸி மே த்³ருʼட⁴மிதி ததோ வக்ஷ்யாமி தே ஹிதம்॥

மே	எனக்கு
த்³ருʼட⁴ம்‡	அத்தியந்தம் (மிகவும்)
இஷ்ட꞉ அஸி	இஷ்டனாயிருக்கிறாய்

---

* (ரா) கருமயோகம் ஞானயோகம் பக்தியோகம் இவைகளை விளக்குகிற கீதாசாஸ்திரமானது. (மீ,வி) அறியவேண்டியதானது.

† (ரா) நீ யெந்தயோகத்திற்குத் தகுந்தவனென்பதை நீயாக ஆராய்ந்து அறிந்து.

‡ (ஸ்ரீ) த்³ருʼட⁴மதி꞉, என்றும் பாடமுண்டு. நிச்சயபுத்தியுள்ளவன் என்று அர்த்தம். (ஶம்) த்³ருʼட⁴ம்=தவறாமல். (ரா) த்³ருʼட⁴ இதி, என்று பாடம். உறுதியுள்ளவ னென்று அர்த்தம்.

ஐ_தி _ந_த8	இந்தநிமித்தியத்திஞலே
மெ_ந	உனக்கு
ஹி_தம்	அநுகூலமானதை
ஊ-ஞயஃ*	மறுபடியும்
வக்ஷ்யாமி	சொல்லப்போகிறேன்
ஸவ-ஃஜு-ஹ்ய_தமம்	சகலரகசியங்களிலும் மகாரகசியமான
மெ	என்னுடைய
உ-ாமம்	உத்தமமான
வவஃ	வாக்கியத்தை
மஶ்ருணு	கேள்.

எனக்கு அத்தியந்தம் இஷ்டனுயிருக்கிருய். இந்த நிமித்தியத்திஞலே உனக்கு அனுகூலமானதை மறுபடியும் சொல்லப்போகிறேன். சகல ரகசியங்களிலும் மகாரகசியமானதும் உத்தமமானதுமாகிய என்னுடைய வாக்கியத்தைக்கேள். (கூச)

கூரு. உ_ந_நாஹவ உ_க்தோ உஷ்யாஜீமாம் நமஸ்கரு।
மாமெவெஷ்யஸிஸ_த்யந்தெ ப்ரதிஜானெப்ரியோஸிமெ॥

உ_ந_நாஃ	என்னிடத்தில்மனசுள்ளவனுயும்
உ_ந_க்த	என்னிடத்தில்பக்தியுள்ளவனுயும்
உஷ்யாஜீ	என்னை ஆராதிக்கிறவனுயும்
ஹவ	ஆகக்கடவாய்
மாமெவ	என்னையே
நமஸ்கரு	நமஸ்காரம்செய்
மாம் (எவ)	என்னையே
எஷ்யஸி	அடைவாய்
மெ	எனக்கு
ப்ரியஃ	பிரியனுய்
அஸி	இருக்கிருய்
தெ	உனக்கு
ஸ_த்யம்	உண்மையாக
ப்ரதிஜானெ	உறுதிசொல்லுகிறேன்.

---

* (கு) மறுபடியும் முன்சொன்னதில் தேர்ந்தெடுத்து. (நீ,வி) முன்சொல்லி யிருந்தாலும் மறுபடியும்.

இப்போது கருமயோகநிஷ்டையின் பலமாயும் சகல வேதாந்தசாரமாயுமிருக்கிற பூர்ண ஞானமானது இந்த சுலோகத்தினால் சொல்லப்படுகிறது.

ஸர்வதர்மாந்=சகல தருமாதருமங்களையும், அதாவது—சகல கருமங்களையும், பரித்யஜ்ய = விட்டு, ஏகம்=சருவாத்மாவாயும் சமனாய் சருவபூதங்களிலிருக்கிறவனுமீசுவரனுமிருக்கிறஎன்னை நீயேயென்று (அதாவது-நீயே அப்படிப்பட்டபிரம்மமென்று), மாம் சரணம் = என்னைத்தவிர வேறேயில்லையென்று நிச்சயம்கொள்ளு. த்வா = இப்படிப்பட்ட நிச்சயமுள்ள உன்னை, அஹம் = நான், ஸர்வபாபேப்யோ = பெந்தரூபமான சகலகருமங்களிலிருந்தும், மோக்ஷயிஷ்யாமி=என்னுடைய சுவரூபப்பிரகாசம் செய்விக்கிறதினால் விடுவிக்கிறேன். இந்த அர்த்தமானது "நாஶயாம்யாத்மபாவஸ்தோ ஜ்ஞாநதீபேந பாஸ்வதா" (அத்-கo, சு-கக.) என்கிற இடத்தில் சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. மாஶுச: = ஆகையால் விசனப்படாதே.

* இந்த கீதாசாஸ்திரத்தில் "யஜ்ஜ்ஞாத்வாம்ருதமஶ்நுதே" (அத்-கந-சு-கஉ.) "தத்ப்ரஸாதாத்பராம் ஶாந்திம்" (இதின் - சு - ௬௨.) இந்த சுலோகங்கள் ஞானம் மோக்ஷத்திற்குக் காரணமென்று சொல்லுகின்றன. "கர்மண்யேவாதிகாரஸ்தே" (அத் - உ - சு - சஎ.) "குரு கர்மைவ தஸ்மாத்த்வம்" (அத்-ச-சு-கரு.) இவைமுதலிய சுலோகங்கள் கருமங்களை அவசியம் செய்யவேண்டுமென்று சொல்லுகின்றன. இப்படி ஞானகருமங்களிரண்டையும் செய்ய உபதேசித்தபடியினாலே ஞானம் மாத்திரமா, அல்லது கருமம்மாத்திரமா, அல்லது இரண்டும் சேர்ந்தா, மோக்ஷத்திற்கு ஏது என்பதில் சந்தேகமுண்டாகிறது. ஆகையால், அநுஷ்டிக்கவேண்டியவன் இன்னதைத்தான் அனுஷ்டிக்கவேண்டுமென்பதைத் தெரிந்துகொள்ளும்பொருட்டு ஒன்றை நிச்சயிக்கவேண்டியது அவசியம். ஞானமானது சகல பேத புத்தியையும் நிவர்த்தித்து மோக்ஷத்தைக் கொடுக்கத்தக்கதாயிருக்கிறது. கருமமோ, கிரியை, காரணமான வஸ்துக்கள், பலன், இவைகளுடைய பேதபுத்தியை மூலமாகவுடைத்தாயிருக்கிறது. நான் எனது நான்கருத்தா நான்போக்தா நான்பிராமணன் கிரகஸ்தன் என்கிற பேதபுத்திகள் அவித்தையினால் ஆத்மாவினிடத்தில் அநாதியாய் வியாபித்திருக்கின்றன. நான் மாயையற்றவன் கருத்தாவல்ல கிரியையற்றவன் அடையவேண்டியதாக யாதொரு பலனுமில்லாதவன் என்னைக்காட்டிலும் வேறே வஸ்து கிடையாது

---

* இதுமுதல் (௱) அடையாளம்வரை (ஶ) பாஷியத்தின் சுருக்கமான கருத்து.

இப்போது கருமயோகநிஷ்டையின் பலமாயும் சகல வேதாந்தசார மாயுமிருக்கிற பூர்ண ஞானமானது இந்த சுலோகத்தினால் சொல் லப்படுகிறது.

ஸர்வத⁴ர்மாந்=சகல தருமாதருமங்களையும், அதாவது—சகல கருமங்களையும், பரித்யஜ்ய = விட்டு, ஏகம்=சருவாத்மாவாயும் சமமாய் சருவபூதங்களிலிருக்கிறவனும் ஈசுவரனுமிருக்கிறஎன்னை நீயேயென்று (அதாவது-நீயே அப்படிப்பட்டபிரம்மமென்று), மாம் ஶரணம் = என்னைத்தவிர வேறேயில்லையென்று நிச்சயம்கொள்ளு. த்வா = இப்படிப்பட்ட நிச்சயமுள்ள உன்னை, அஹம் = நான், ஸர்வ பாபேப்⁴ய: = பெந்தரூபமான சகலகருமங்களிலிருந்தும், மோக்ஷ யிஷ்யாமி=என்னுடைய சுவரூபப்பிரகாசம் செய்விக்கிறதினால் விடு விக்கிறேன். இந்த அர்த்தமானது "நாஶயாம்யாத்மபா⁴வஸ்தோ² ஜ்ஞாநதீ³ பேந பா⁴ஸ்வதா" (அத்-கo, சு-கக.) என்கிற இடத்தில் சொல்லப் பட்டிருக்கிறது. மாஶுச: = ஆகையால் விசனப்படாதே.

* இந்த கீதாசாஸ்திரத்தில் "யஜ்ஜ்ஞாத்வாம்ருதமஶ்நுதே" (அத்- கங-சு-கஉ.) "தஜ்ஜ்ஞாத்வா விஶதே தத³நந்தரம்" (இதின் - சு - ருரு.) இந்த சுலோகங்கள் ஞானம் மோக்ஷத்திற்குக் காரணமென்று சொல்லுகின்றன. "கர்மண்யேவாதி⁴காரஸ்தே" (அத் - உ - சு - சஎ.) "குரு கர்மைவ தஸ்மாத்த்வம்" (அத்-ச-சு-கரு.) இவைமுதலிய சுலோ கங்கள் கருமங்களை அவசியம் செய்யவேண்டுமென்று சொல்லுகின் றன. இப்படி ஞானகருமங்களிரண்டையும் செய்ய உபதேசித்த படியினாலே ஞானம் மாத்திரமா, அல்லது கருமம்மாத்திரமா, அல் லது இரண்டும் சேர்ந்தா, மோக்ஷத்திற்கு ஏது என்பதில் சந்தேக முண்டாகிறது. ஆகையால், அநுஷ்டிக்கவேண்டியவன் இன்னதைத் தான் அனுஷ்டிக்கவேண்டுமென்பதைத் தெரிந்துகொள்ளும்பொ ருட்டு ஒன்றை நிச்சயிக்கவேண்டியது அவசியம். ஞானமானது சகல பேதபுத்தியையும் நிவர்த்தித்து மோக்ஷத்தைக் கொடுக்கத்தக்கதா யிருக்கிறது. கருமமோ, கிரியை, காரணமான வஸ்துக்கள், பலன், இவைகளுடைய பேதபுத்தியை மூலமாகவுடைத்தா யிருக்கிறது. நான் எனது நான்கருத்தா நான்போக்தா நான்பிராமணன் கிரகஸ் தன் என்கிற பேதபுத்திகள் அவித்தையினால் ஆத்மாவினிடத்தில் அநாதியாய் வியாபித்திருக்கின்றன. நான் மாயையற்றவன் கருத் தாவல்ல கிரியையற்றவன் அடையவேண்டியதாக யாதொரு பல னுமில்லாதவன் என்னைக்காட்டிலும் வேறே வஸ்து கிடையாது

* இதுமுதல் (ஈஈ) அடையாளம்வரை (ஶo) பாஷியத்தின் சுருக்கமான கருத்து.

என்னிடத்தில் மனதுள்ளவனாயும் பக்தியுள்ளவனாயும் என்னை ஆராதிக்கிறவனாயும் ஆகக்கடவாய். என்னையே நமஸ்காரம்செய். என்னையே யடைவாய். எனக்குப்பிரியனாயிருக்கிறாய். உனக்குண்மையாக வுறுதிசொல்லுகிறேன்.

(ஸா) மந்மநா: = இடைவிடாததும் சலிக்காததுமான வேதாந்தார்த்த ஸ்மரணையுள்ளவனாயும், மத்பக்த: = எனக்கு மிகவும் பிரியமானதும் இடைவிடாததும் சலிக்காததுமான சுவரூபஸ்மரணையுள்ளவனாயும், மத்யாஜீ = மிகவும் பிரியமாக என்னை யாராதனைசெய்கிறவனாயும், பவ = ஆகக்கடவாய், நமஸ்குரு = மிகவும் பிரியமான மிகுந்த வணக்கம் செய், மாமேவைஷ்யஸி = என்னையே யடைவாய், ஸத்யம் = இதுண்மைதான். இப்படி என்னிடத்தில் எவன் பிரீதி வைக்கிறானோ, அப்படியே நானுமவனிடத்தில் பிரீதியை யுடையவனாக விருக்கிறேன். அவனுடைய பிரிவை சகியாமல் அவன் என்னை அடையச்செய்வேன்.

(மீ,வி) இதில் சொல்லப்பட்டிருக்கிற நமஸ்காரம்வரையுள்ள நான்குதான் சாதனசாரசதுஷ்டய மென்பது. (௬௫)

---

௬௬. ஸர்வதர்மாந் பரித்யஜ்ய மாமேகம் ஶரணம் வ்ரஜ।
அஹம் த்வா ஸர்வபாபேப்யோ மோக்ஷயிஷ்யாமி மா ஶுச:॥

ஸர்வதர்மாந்	சகலதருமங்களையும்
பரித்யஜ்ய	விட்டு
மாம் ஏகம்	என்னொருவனையே
ஶரணம்	சரணமாக
வ்ரஜ	அடை
அஹம்	நான்
த்வா	உன்னை
ஸர்வபாபேப்ய:	சகலபாபங்களிலிருந்தும்
மோக்ஷயிஷ்யாமி	விடுவிப்பேன்
மா ஶுச:	விசனப்படாதே.

சகல தருமங்களையும் (சந்தியாவந்தனம் முதலிய நித்தியநைமித்திகங்களான சகலகருமங்களையும்) விட்டு என்னையே சரணமடை. நானுன்னை (அந்த சகலகருமங்களைவிட்டதினா லுண்டாகும்) சகலபாபங்களிலிருந்தும் விடுவிப்பேன். (அப்படி விட்டதினால் உன்னை பாபமடையுமென்று) விசனப்படாதே.

(ஸம்) சகலகரும யோகநிஷ்டையைப்பார்க்கிலும் பரமரகசியமாகிய ஈசுவர சரணாகதியை முடிவாகச்சொல்லி யாய்விட்டது.

இப்போது கருமயோகநிஷ்டையின் பலமாயும் சகல வேதாந்தசாரமாயுமிருக்கிற பூர்ண ஞானமானது இந்த சுலோகத்தினுல் சொல்லப்படுகிறது.

ஸவ௯ய௯௯ாநு=சகல தருமாதருமங்களையும், அதாவது—சகல கருமங்களையும், ஸரிதூஜ்ஜ = விட்டு, ஊமெகஂ=சருவாத்மாவாயும் சமமாய் சருவபூதங்களிலிருக்கிறவனுயும் ஈசுவரனுயுமிருக்கிறஎன்னை நீயேயென்று (அதாவது-நீயே அப்படிப்பட்டபிரம்மமென்று), ஶர ணஂவ்ரஜ = என்னைத்தவிர வேறேயில்லையென்று நிச்சயம்கொள்ளு. கூவா = இப்படிப்பட்ட நிச்சயமுள்ள உன்னை, ஃஹஂ=நான், ஸவ௯ வாவெஹூஂ = பெந்தரூபமான சகலகருமங்களிலிருந்தும், மொக்ஷயிஷ்ஹாஜி=என்னுடைய சுவரூபப்பிரகாசம் செய்விக்கிறதினுல் விடுவிக்கிறேன். இந்த அர்த்தமானது "நாஶயாஃ்ஹாதூஹாவஷ்லா ஜூாநதீவெநஹாஷ்தா" (அத்-க0, சு-கக.) என்கிற இடத்தில் சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. ஊஶுவஂ = ஆகையால் விசனப்படாதே.

※ இந்த கீதாசாஸ்திரத்தில் "யகூஜூாகூாவ௱ூதஜ௱ஹூதெ" (அத்-கந-சு-கந.) "தகூெதாஜூாகூா விஶுெததஜநஂதாஂ" (இதின் - சு - ருரு.) இந்த சுலோகங்கள் ஞானம் மோக்ஷத்திற்குக் காரணமென்று சொல்லுகின்றன. "கூ௯ணெ்வாயிகாஶஷ்தே" (அத் - உ - சு - சஎ.) "கூுஶெ௯வதஷூா கூ" (அத்-ச-சு-கரு.) இவைமுதலிய சுலோகங்கள் கருமங்களை அவசியம் செய்யவேண்டுமென்று சொல்லுகின்றன. இப்படி ஞானகருமங்களிரண்டையும் செய்ய உபதேசித்தபடியினுலே ஞானம் மாத்திரமா, அல்லது கருமம்மாத்திரமா, அல்லது இரண்டும் சேர்ந்தா, மோக்ஷத்திற்கு ஏது என்பதில் சந்தேகமுண்டாகிறது. ஆகையால், அநுஷ்டிக்கவேண்டியவன் இன்னதைத்தான் அனுஷ்டிக்கவேண்டுமென்பதைத் தெரிந்துகொள்ளும்பொருட்டு ஒன்றை நிச்சயிக்கவேண்டியது அவசியம். ஞானமானது சகல பேத புத்தியையும் நிவர்த்தித்து மோக்ஷத்தைக் கொடுக்கத்தக்கதாயிருக்கிறது. கருமமோ, கிரியை, காரணமான வஸ்துக்கள், பலன், இவைகளுடைய பேதபுத்தியை மூலமாகவுடைத்தா யிருக்கிறது. நான் எனது நான்கருத்தா நான்போக்தா நான்பிராமணன் கிரகஸ்தன் என்கிற பேதபுத்திகள் அவித்தையினுல் ஆத்மாவினிடத்தில் அநாதியாய் வியாபித்திருக்கின்றன. நான் மாயையற்றவன் கருத்தாவல்ல கிரியையற்றவன் அடையவேண்டியதாக யாதொரு பலனுமில்லாதவன் என்னைக்காட்டிலும் வேறே வஸ்து கிடையாது

※ இதுமுதல் (ஶா) அடையாளம்வரை (ஶஂ) பாஷியத்தின் சுருக்கமான கருத்து.

என்கிற ஞானமானது, மேல்சொன்ன கருமத்தில் பிரவிருத்திக்கு ஏதுவான பேதபுத்தியையும் அதின் காரணமான அவித்தையையும் போக்கடிக்கும். கேவலம் கருமமானது ஒரு இருட்டு மற்றொரு இருட்டைப் போக்காததுபோல், பேதபுத்தியையும் அவித்தையையும் நிவர்த்திக்கமாட்டாது. ஞானமோ, அதுண்டானவுடனே (சூரியன் உதயமானவுடனே இருட்டைப் போக்கிவிடுவதுபோல்) கருமத்திற்குக் காரணமான பேதபுத்தியையும் அதற்குக் காரணமான அவித்தையையும் நீக்கிவிடுகிறது. ஆகையால், ஞானத்திற்கு கருமத்துடன் சேர்க்கையென்பதே அசம்பாவிதம். ஆகையினாலே ஞானம்மாத்திரமே மோக்ஷத்திற்குக் காரணம்.

(ரா) ஸர்வத⁴ர்மாந் = ஞானயோக கருமயோக பக்தியோகங்களின்பலனை அல்லது (பக்தியோகாரம்பத்திற்கு விரோதியான பாபங்களை நிவர்த்திக்கும்படியான) பிராயச்சித்தங்களை, பரித்யஜ்ய = விட்டு, மாமேகம் = கருத்தாவாகிய என்னையே, ஶரணம் = சேவிக்கத்தக்கவனும் அடையவுபாயமாயும், வ்ரஜ = அநுசந்தானம்செய். அஹம் = நான், த்வா = உன்னை, ஸர்வபாபேப்⁴யோ = அநாதிகாலமாய் செய்யக்கூடாததைச் செய்தும், செய்யவேண்டியதைச் செய்யாமலும் சம்பாதிக்கப்பட்டவும் என்னையடைவதற்கு விரோதிகளுமான சகல பாபங்களிலிருந்து, அல்லது பக்தியோகாரம்பத்திற்கு விரோதிகளான சகல பாபங்களிலிருந்தும், மோக்ஷயிஷ்யாமி = விடுவிப்பேன். மா ஶுச꞉ = விசனப்படாதே, அல்லது அற்ப ஆயுசுள்ள நான் அவ்வளவு பாபங்களுக்கும் எப்படி பிராயச்சித்தம் செய்வேன் என்கிற விசனமடையாதே.

(ஸ்ரீ,வி) ஸர்வத⁴ர்மாந் = சாதுர்வர்ணாசார சதுஷ்டயம் முதலிய மற்ற தருமங்களை அல்லது சருவ கருமபலன்களை அல்லது அவைகளொத்த தருமங்களை, பரித்யஜ்ய = விட்டு, மாமேகம் = என்னையொருவனையே, ஶரணம் வ்ரஜ = சரணமாகஅடை, அஹம் = நான், ஸர்வபாபேப்⁴யோ = சகல பாபங்களிலிருந்தும், மோக்ஷயிஷ்யாமி = விடுவிப்பேன், மா ஶுச꞉ = சமுசாரபயத்தினால் துக்கப்படாதே. (௬௬)

---

௬௭. இத³ம் தே நாதபஸ்காய நாப⁴க்தாய கதா³சந।
ந சாஶுஶ்ரூஷவே வாச்யம் ந ச மாம் யோऽப்⁴யஸூயதி॥

இத³ம்	இந்த கீதார்த்த தத்துவமானது
அதபஸ்காய	தபஸில்லாதவனுக்கு
கதா³சந	ஒருபோதும்
தே	உன்னாலே

ந வாச்யம்	சொல்லத்தக்கதல்ல
அபக்தாய	ஈசுவரன் குரு இவர்களிடத்தில் பக்தியில்லாதவனுக்கு
ந	சொல்லத்தக்கதல்ல
அஶுஶ்ரூஷவே ச	ஈசுவரகுரு சிசுரூஷை செய்யாத அல்லது கீதாதத்துவத்தைக்கேட்க இஷ்டமில்லாதவனுக்கும்
ந	சொல்லத்தக்கதல்ல
ய꞉	எவன்
மாம்	என்னை
அப்யஸூயதி	தூஷிக்கிறானே
(கதாசந) ச	அவனுக்கும்
ந	சொல்லத்தக்கதல்ல.

இந்த கீதார்த்ததத்துவமானது சுவதருமானுஷ்டானம் அல்லது தபசு இல்லாதவனுக்கும் ஈசுவரன் குரு இவர்களிடத்தில் பக்தியும் அவர்களுடைய சிசுரூஷையும் அல்லது இதைக்கேட்க இஷ்டமும் இல்லாதவனுக்கும் என்னை நிந்திக்கிறவனுக்கும் ஒருபோதும் உன்னாலே சொல்லத்தக்கதல்ல.

(ஸம்) (ரா) (ஸ்ரீ,வி) உன்பொருட்டு சொல்லப்பட்ட இந்த கீதார்த்த தத்துவத்தைத் தபசு செய்யாதவனுக்குச் சொல்லாதே. தபசுசெய்கிறவனானாலும் ஈசுவரன் குரு இவர்களிடத்தில் பக்தியில்லாதவனுக்குச் சொல்லாதே. தபசுபக்தி களிருந்தாலும் குரு சிசுரூஷை அல்லது கேட்க இச்சையில்லாதவனுக்குச் சொல்லாதே. தபசு பக்தி சிசுரூஷை இம்மூன்றுமிருந்தாலும் ஈசுவரநிந்தையுள்ளவனுக்கு ஒருபோதும் சொல்லாதே என்பது தாத்பரியம்.

(ஸம்) தபசில்லாவிட்டாலும் மற்றகுணங்களிருக்கிற பக்ஷத்தில் (மேதாவீ) சூக்ஷ்மபுத்தியுள்ளவனானால் சொல்லலாம். (கூஎ)

கூஅ. ய இமம் பரமம் குஹ்யம் மத்பக்தேஷ்வபிதாஸ்யதி।
பக்திம் மயி பராம் க்ருத்வா மாமேவைஷ்யத்யஸம்ஶய꞉॥

ய꞉	எவன்
பரமம் குஹ்யம்	பரமரகசியமான
இமம்	இந்த கீதாசாஸ்திரத்தை
மத்பக்தேஷு	என்னுடைய பக்தர்களிடத்திலே

अभिधास्यति	சொல்லுவானோ அல்லது உபதேசிப்பானோ
(सः)	அப்படிப்பட்டவன்
मयि	என்னிடத்தில்
परां	சிரேஷ்டமான
भक्तिं	பக்தியை
कृत्वा	செய்து
असंशयः*	சகலசமுசயமுமற்றவனாய்
मामेव	என்னையே
एष्यति	அடைவான்.

எவன் பரமரகசியமான இந்த கிரந்தத்தை என்னுடைய பக்தர்களிடத்திலே சொல்லுவானோ, அல்லது (அவர்களுக்கு) உபதேசிப்பானோ, அப்படிப்பட்டவன் என்னிடத்தில் சிரேஷ்டமான பக்தியைச் செய்து சகலசமுசயமுமற்றவனாய் என்னையே அடைவான்.

(ஶ௦) अभिधास्यति = கீதா சுலோகங்களையாவது அவைகளின் அர்த்தங்களையாவது பதிப்பிக்கிறானோ (மனதில் பதியும்படி சொல்லுகிறானோ,) भक्तिं मयि परां कृत्वा = என்னிடத்தில் அதிபக்தி வைத்து, என்றால், வாசுதேவனாகிய பகவானுடைய சேவையை இவ்விதமாய் நான் செய்கிறேனென்கிற எண்ணத்துடன் உபதேசிக்கவேண்டிய தென்பது தாத்பரியம்.

(ஈா) (ஸ்ரீ) य इमं परमं गुह्यं - என்றுபாடம். यः எவன், इमं परमं गुह्यं = இந்தப் பரமரகசியத்தை. (௬௮)

---

௬௯. न च तस्मान्मनुष्येषु कश्चिन्मे प्रियकृत्तमः।
भविता न च मे तस्मादन्यः प्रियतरो भुवि॥

मनुष्येषु	மனிதர்களில்
तस्मात्	என்பக்தர்களிடத்தில் கீதையைஉபதேசிக்கிறவனைப்பார்க்கிலும்
मे	எனக்கு
प्रियकृत्तमः	மிகப்பிரியஞ்செய்தவன்
कश्चित्	ஒருவனும்
न	கிடையாது

---

* (ஶ௦) (ஈா) சந்தேகமில்லை.

மே	எனக்கு
தஸ்மாத்	அவனைக்காட்டிலும்
அந்ய꞉	அந்நியனானவன்
ப்ரியதர꞉	மிகவும் பிரியமுள்ளவனாக
பு⁴வி	பூமியில்
ப⁴விதா ந	உண்டாகப்போகிறதுமில்லை.

மனிதர்களில் என் பக்தர்களிடத்தில் கீதையை உபதேசிக்கிறவனைக் காட்டிலும் எனக்கு பிரியத்தைச் செய்தவன் ஒருவனும் கிடையாது. எனக்கு அவனைக்காட்டிலும் அந்நியனானவன் மிகவும் பிரிய முள்ளவனாக பூமியிலுண்டாகப் போகிறதுமில்லை.

(ரா) அதிகாரியை முந்திச்சொல்லாமலனதிகாரியை முந்திச் சொல்லவேண்டிய தேனெனில், இந்த கீதாசாஸ்திரத்தை யோக்கியனுக்குச் சொல்லாமலிருப்பதைப் பார்க்கிலும் அயோக்கியனுக் குச் சொல்வது மிகவும் அப்பிரிய மென்பதுதான்.

(ஸ்ரீ,வி) மனிதர்களில் பிரியமுள்ளவன் கிடையாதென்று சொன்னதினால் தேவதைகளி லிருக்கலாமென்று துவனிக்கிறது. (௬௯)

௭௰. அத்⁴யேஷ்யதே ச ய இமம் த⁴ர்ம்யம் ஸம்வாத³மாவயோ꞉।
ஜ்ஞானயஜ்ஞேன தேனாஹமிஷ்ட꞉ ஸ்யாமிதி மே மதி꞉॥

த⁴ர்ம்யம்	தருமமார்க்கத்தைவிட்டு விலகாததாகிய
ஆவயோ꞉	நம்மிருவருடைய
இமம் ஸம்வாத³ம்	இந்தசம்வாதத்தை (ஸம்பாஷணையை)
ய꞉	எவன்
அத்⁴யேஷ்யதே	படிப்பானோ
தேன	அவனால்
ஜ்ஞானயஜ்ஞேன	ஞானமாகிற உத்தமமான யக்கியத்தினாலே
அஹம்	நான்
இஷ்ட꞉ ஸ்யாம் இதி	ஆராதிக்கப்பட்டவனாவேனென்பது
மே	என்னுடைய
மதி꞉	நிச்சயம்.

தருமத்தைவிட்டு விலகாததாகிய நம்மிருவருடைய இந்த (கேள்வி உத்தரரூபமா யிருக்கிற கீதாசாஸ்திரமாகிய) சம்வாதத்தை எவன் படிப்பானே, அவனால் ஞானமாகிற உத்தமமான யக்ஞத்தினாலே நான் ஆராதிக்கப்பட்டவனாவேனென்பது என்னுடைய நிச்சயம்.

(ஸ்ரீ) இந்த கீதார்த்தத்தைத் தெரியாமல் வெறும்பாராயணம் மட்டும் செய்தவனுங்கூட என்னை ஆராதித்தவனென்பது கருத்து. எப்படிப்போலென்றால், தன்னை யின்னானென்று தெரியாமல் ஒருவன் தன்பெயரைச்சொல்லிக் கூப்பிட்டமாத்திரத்தில் அவன் தன்னைக் கூப்பிடாவிட்டாலும் தன்னைக் கூப்பிட்டதுபோல், எப்படி நினைப்பானே, அப்படியே தெரியாமலே என்நாமத்தை உச்சரித்தாலுங்கூட அவனிடத்தில் நான் பிரசன்னனாவேன். (நாராயண நாமத்தின் மகிமை தெரியாமல், அந்தியகாலத்தில் நாராயணநாமத்தை வாயினால் சொன்ன அஜாமிளனுக்கு பிரசன்னனானது போலவும், நெருப்பென்று தெரியாமல் அதை மிதித்தவனை நெருப்பு சுடுவதுபோலவும், மருந்தென்று தெரியாமல் அதைச் சாப்பிட்டவனுடைய வியாதியை அந்தமருந்து குணப்படுத்துவதுபோலவும் கொள்க.)

(ம) ஞானயஜ்ஞேந - என்றதினால் இந்த கீதாசாஸ்திரத்தை ஞானயக்கியத்திற்கு சமானமானதென்று ஸ்துதித்ததாகவாவது அல்லது தேவாதிவிஷயமான யக்கியாதிகளைப்போல் பலனைக் கொடுக்கத்தக்கதாகவாவது, கொள்ளவேண்டியது. ஏனென்றால், (யஜ்ஞ) யக்கியம் நாலுவிதம். (௧) (விதியஜ்ஞ) விதியக்கியம், அதாவது—சரீரத்தினால் செய்யத்தக்க பிரம்மயக்கியாதிகள். (௨) (ஜபயஜ்ஞ) ஜபயக்கியம், அதாவது - பாராயணாதிகளாகிய வாயினாலுச்சரிப்பது. (௩) (உபாம்சுயஜ்ஞ) உபாம்சுயக்கியம், அதாவது - பிறருக்குக் கேட்காம லிருக்கும்படி வாய்க்குள்ளாகவே உச்சரிப்பது. (௪) (மானஸயஜ்ஞ)மானஸயக்கியம், அதாவது - மனதினால் தியானிப்பது. இந்த நாலாவதாகிய மானஸயக்கியம் தான் ஞானயக்கியம். (படிக்கிறது ஞானயக்கியமாகிறதில்லை யாகையால் ஸ்துதியாக சொல்லப்பட்டது).

(மீ,வி) பலனைச்சொல்லி கீதார்த்தமானது ஸ்துதிக்கப் படுகிறது. தர்ம்யம்=சகல ஜகத்தையும் தரிக்கிற பகவான் விஷயமான, அல்லது தருமத்திற்குக் காரணமாயிருக்கிற. (மற்ற அர்த்தத்தில் பேதமில்லை.)

(௭0)

௭௧. 𑌶𑍍𑌰𑌦𑍍𑌧𑌾𑌵𑌾𑌨𑌨𑌸𑍂𑌯𑌶𑍍𑌚 𑌶𑍃𑌣𑍁𑌯𑌾𑌦𑌪𑌿 𑌯𑍋 𑌨𑌰𑌃।
𑌸𑍋𑌽𑌪𑌿 𑌮𑍁𑌕𑍍𑌤𑌃 𑌶𑍁𑌭𑌾𑌁𑌲𑍍𑌲𑍋𑌕𑌾𑌨𑍍 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌪𑍍𑌨𑍁𑌯𑌾𑌤𑍍𑌪𑍁𑌣𑍍𑌯𑌕𑌰𑍍𑌮𑌣𑌾𑌮𑍍॥

𑌯𑌃 𑌨𑌰𑌃	எந்தமனிதனானவன்
𑌶𑍍𑌰𑌦𑍍𑌧𑌾𑌵𑌾𑌨𑍍 *	சிரத்தையுடையவனாயும்
𑌅𑌨𑌸𑍂𑌯𑌶𑍍𑌚	அசூயையற்றவனாயும்
𑌶𑍃𑌣𑍁𑌯𑌾𑌦𑌪𑌿 †	கேட்கவாவதுசெய்வானே
𑌸𑍋𑌽𑌪𑌿	அவனுங்கூட
𑌮𑍁𑌕𑍍𑌤𑌃	சகலபாபங்களிலிருந்துவிடுபட்டவனாய்
𑌪𑍁𑌣𑍍𑌯𑌕𑌰𑍍𑌮𑌣𑌾𑌮𑍍 ‡	புண்ணிய கருமங்களைச் செய்தவர்களுடைய
𑌶𑍁𑌭𑌾𑌨𑍍 𑌲𑍋𑌕𑌾𑌨𑍍 §	நல்லலோகங்களை
𑌪𑍍𑌰𑌾𑌪𑍍𑌨𑍁𑌯𑌾𑌤𑍍	அடைவான்.

எந்த மனிதனானவன்சிரத்தை (விசுவாசம்) யுடையவனாயும் பிறர்படிக்கையில், இவன் டம்பத்திற்குப் படிக்கிறான் பணத்திற்காகப் படிக்கிறான் தப்பாகப் படிக்கிறானென்று சொல்லுவதாகிய அசூயை யற்றவனாயும் கேட்கவாவதுசெய்வானே, அவனுங்கூட சகல பாபங்களிலிருந்தும் விடுபட்டவனாய் புண்ணியகருமங்களைச் செய்தவர்களுடைய (புண்ணியகருமங்கள் செய்தவர்கள் அடையத்தகுந்தசுவர்க்காதி லோகங்களை) நல்லலோகங்களை யடைவான். ()

---

௭௨. 𑌕𑌚𑍍𑌚𑌿𑌦𑍇𑌤𑌚𑍍𑌛𑍍𑌰𑍁𑌤𑌂 𑌪𑌾𑌰𑍍𑌥 𑌤𑍍𑌵𑌯𑍈𑌕𑌾𑌗𑍍𑌰𑍇𑌣 𑌚𑍇𑌤𑌸𑌾।
𑌕𑌚𑍍𑌚𑌿𑌦𑌜𑍍𑌞𑌾𑌨𑌸𑌂𑌮𑍋𑌹𑌃 𑌪𑍍𑌰𑌣𑌷𑍍𑌟𑌸𑍍𑌤𑍇 𑌧𑌨𑌞𑍍𑌜𑌯॥

𑌪𑌾𑌰𑍍𑌥	ஓ ! அர்சுனா !
𑌏𑌤𑌤𑍍	இதுவரையில் சொல்லிவந்தது

---

* (ஶ்ரீ,வி) ஆஸ்திகபுத்தி யுடையவன்.

† (ஶம்) அர்த்தஞான மில்லாமல்கேட்டாலும். அபி - என்றதினால், அர்த்தஞானத்துடன் கேட்டவன் நல்ல லோகத்தை யடைவானென்பதில் சந்தேகமில்லையென்கிற கைமுதிகநியாயம் சொல்லப்பட்டது. (ஶ்ரீ,வி) இந்த அபி - சப்தத்தினால் கேட்டவனைப் பார்க்கிலும் படித்தவனுக்கும், படித்தவனைப்பார்க்கிலும் பிறருக்குச் சொன்னவனுக்கும், அவனைப்பார்க்கிலும் தேவதைகளுக்கும், முக்தியில் அதிக சுகமுண்டென்று குறிப்பிடப்படுகிறது.

‡ - § (ரா) புண்ணிய கருமங்களைச் செய்து என்னை யாராதித்தவர்களான என் பக்தர்களுடைய நல்ல கூட்டங்களை.

த்வயா	உன்னாலே
ஏகாக்ரேண சேதஸா	ஒரேவிதமானமனதுடன்
ஶ்ருதம் கச்சித்	கேட்கப்பட்டதா?
ஹே தநஞ்ஜய	ஓ! தனஞ்சயனே!
தே	உன்னுடைய
அஜ்ஞாநஸம்மோஹ:	அவிவேகத்தினாலுண்டான மோகமானது
ப்ரணஷ்ட: கச்சித்	போய்விட்டதா?

ஓ! அர்ஜுனா! இதுவரையில் சொல்லிவந்தது உன்னாலே ஒரே விதமான மனதுடன் கேட்கப்பட்டதா? ஓ! தனஞ்சயனே! உன்னுடைய அவிவேகத்தினாலுண்டான (பெந்து சிநேகிதனென்கிற) மோகமானது போய்விட்டதா?

(ஸம்) தன்னாலுபதேசிக்கப்பட்டதை அர்ஜுனன் செவ்வையாய்த் தெரிந்துகொண்டான் என்பதை அறியும்பொருட்டு பகவான் கேட்கிறார். (௭௨)

அர்ஜுந உவாச.

௭௩. நஷ்டோமோஹஸ்ஸ்ம்ருதிர்லப்தா த்வத்ப்ரஸாதாந்மயாச்யுத।
ஸ்திதோஸ்மி கதஸந்தேஹ: கரிஷ்யே வசநம் தவ॥

அர்ஜுந உவாச	அர்ஜுனன்சொல்வது
ஹே அச்யுத	ஓ! நாசமற்றவரே!
த்வத் ப்ரஸாதாத்	உம்முடையஅநுக்கிரகத்தினாலே
மயா	என்னாலே
ஸ்ம்ருதி:	ஆத்மசுவரூபானுசந்தானமானது
லப்தா	அடையப்பட்டது
மோஹ:	அஞ்ஞானமானது
நஷ்ட:	போய்விட்டது
கதஸந்தேஹ:	சந்தேகநிவிருத்தியடைந்தவனாய்
ஸ்தித: அஸ்மி	இருக்கிறேன்
தவ	உம்முடைய
வசநம்	வாக்கியத்தை
கரிஷ்யே	நிறைவேற்றுவேன்.

அர்சுனன் ஸ்ரீ கிருஷ்ணபகவானைநோக்கிச் சொல்வது - ஓ! அச்சுதா! உம்முடைய அநுக்கிரகத்தினலே என்னால் ஆத்மசுவரூபானு சந்தானமானது அடையப்பட்டது. அக்கியானம் போய்விட்டது. சந்தேகநிவிருத்தி யடைந்தவனா யிருக்கிறேன். உம்முடைய வாக்கியத்தை நிறைவேற்றுவேன். (நீர்சொன்னபடி செய்வேன் என்பது கருத்து.)

(௱) அவிவேகம் போய்விட்டதா என்கிற கேழ்விக்கு அக்கியானம் போய்விட்டதென்று உத்தரம் சொல்லப்பட்டது. இந்த உத்தரத்தினல், சாஸ்திர விசாரத்திற்கு அக்கியாந நிவிருத்தியும் ஆத்ம சுவரூபானு சந்தானமும் தான் பலனென்று வெளியிட்டதாகிறது.

"உம்முடைய வாக்கியத்தை நிறைவேற்றுவேன்" என்றதினல், எனக்கு ஆகவேண்டியதாக ஒன்றுமில்லை, உம்முடைய உத்தரவை நிறைவேற்றுவது என்னுடைய கடமையென்று எண்ணுகிறேன், என்கிறதாத்பரியம் கிடைத்தது.

(௱அ) ஸ்ம்ருதிர்லப்தா = தத்துவஞான மடைந்தேன். அதாவது- ஆத்மா பிரகிருதி விலக்ஷணனென்றும் பிரகிருதி சுவபாவமுடையவனல்லவென்றும் ஞான சுவபாவ முடையவனென்றும் பரமபுருஷனுக்கு சேஷனென்றும் பரமபுருஷனல் நியமிக்கப்படத்தக்கவனென்றும் ஞானமும், சகல ஜகத்தின் சிருஷ்டி ஸ்திதி சங்காரம் முதலிய லீலையை யுடையவும், சகல தோஷங்களுக்கும் விரோதியான கல்லியாண சுவரூபியானவும், அளவற்ற ஒப்பில்லாத ஞானம் பெலம் ஐசுவரியம் வீரியம் சக்தி தேஜஸ் முதலிய சகல கல்லியாணகுண சாகரமும் பிரம்மசப்தத்தினலே சொல்லப்படுகிறவுமான பரமபுருஷன் விஷயமான யதார்த்த ஞானமும், இப்படிப்பட்ட பராவர தத்துவங்களுடைய யதார்த்த ஞானப்பியாசத்தினலே நாளுக்குநாள் விருத்தியடைகிற பரமபுருஷனுடைய பிரீதியையே முக்கியபலமா யுடைய நித்திய நைமித்திக கருமானுஷ்டானம் நிஷித்தபரிகாரம் சமதமாதி முதலிய ஆத்ம குணங்களால் சம்பவிக்கிற பக்தியென்ற பரமபுருஷ உபாசனையினலேயே வேதாந்தங்களா லறியத்தக்கவரும் பரமபுருஷரும் வாசுதேவருமாகிய நீர் அடையப்படத் தக்கவரென்கிற ஞானமும் கிடைத்தது. அதினலே, ம தஸம்தேஹ: = பெந்துசிநேகம் கருணை இதுகளினல் விருத்தியடைந்த விபரீதஞானத்தின லுண்டான சகல சந்தேகமும் நீங்கினவனனேன். நஷ்டோமோஹ: = அநாத்மாவான பிரகிருதியில் ஆத்மாவென்றும், பரமபுருஷ சரீரமானதால் அவரையே ஆத்மாவாக உடைத்தான சகல சேதன சேதனவஸ்துக்களை அப்படியல்லவென்றும், பரமபுருஷனுடைய ஆராதனமா யிருப்பதினலே பரமபுருஷப்

பிராப்திக்கு ஏதுவான நித்திய நைமித்திக கருமங்கள் செய்த ஏது வென்றும் உண்டாயிருந்த மோகமானது போய்விட்டது.

(ஸ்ரீ.வி) ஸ்ரீமந்நாராயணை நாராயணை ஆவேஷிகளையும் அவர்களைச் சார்ந்தவர்களையும் கொல்லுவது அவசியமென்றும் அது பரமதரு மமென்றும் ஞானமடையப்பட்டது. (௭௩)

ஸஞ்ஜய உவாச.

௭௪. இத்யஹம் வாஸுதேவஸ்ய பார்த்தஸ்ய ச மஹாத்மந:।
ஸம்வாதமிமமஶ்ரௌஷமத்புதம் ரோமஹர்ஷணம்॥

ஸஞ்ஜய உவாச	ஸஞ்சயன் சொல்வது
அஹம்	நான்
இதி	இவ்விதமான
மஹாத்மந:	மகாத்மாவான
வாஸுதேவஸ்ய	வாசுதேவனுடையவும்
பார்த்தஸ்ய	அர்சுனனுடையவும்
அத்புதம்	ஆச்சரியமானதும்
ரோமஹர்ஷணம்	மயிர்க்கூச்செறிதலுண்டாக்கத்தக்கதுமான
இமம் ஸம்வாதம்	இந்தசம்வாதத்தை (சம்பாஷணையை)
அஶ்ரௌஷம்	கேட்டேன்.

ஸஞ்சயன் திருதராஷ்டிர மகாராஜாவைநோக்கிச் சொல்வது—

நான் இவ்விதமான மகாத்மாவாகிய வாசுதேவனுடையவும் அர்சுனனுடையவும் ஆச்சரியமானதும் மயிர்க்கூச்செறிதலுண்டாக்கத் தக்கதுமான இந்த சம்வாதத்தை (அவர்களிருவருக்கும் நடந்த உத்தர பிரத்தியுத்தரங்களை)க் கேட்டேன். (௭௪)

---

௭௫. வ்யாஸப்ரஸாதாச்ச்ருதவாநேதத்குஹ்யமஹம் பரம்।
யோகம் யோகேஶ்வராத்க்ருஷ்ணாத்ஸாக்ஷாத்கதயத: ஸ்வயம்॥

வ்யாஸப்ரஸாதாத்*	வியாஸமகரிஷியினுடைய அனுக்கிரகத்தினாலே
குஹ்யம்	இரகசியமானவும்

* (ஸ்ரீ.வி) பாரதயுத்தம் தொடங்கும் காலத்தில், குருக்ஷேத்திரத்தில் யுத்த களத்தில் நடக்கும் சகல சங்கதிகளும் எனக்கு நேரில் தெரியும்படியாயும் தெரிந்த சகலத்தையும் உமக்குச் சொல்லும்படியாயும் வியாஸபகவான் எனக்கு ஞானக் கண் காதுகளைக் கொடுத்திருப்பதாகிய அனுக்கிரகத்தினுல்.

பரம்	உத்தமமானவும்
யோகம்	யோகசாஸ்திரமாகிய இந்தகீதையை
ஏதத்	
ஸ்வயம்	தானகவே
கதயத꞉	அர்சுனனுக்குச்சொன்னவரும்
யோகேஶ்வராத்*	சகலயோகங்களுக்குமீசனனவருமான
க்ருஷ்ணாத்	கிருஷ்ணபகவானிடத்திலிருந்து
அஹம்	நான்
ஸாக்ஷாத்	நேராகவே
ஶ்ருதவான்	கேட்டேன்.

வியாஸ மகரிஷியினுடைய அனுக்கிரகத்தினலே, இரகசியமும் உத்தமமுமான யோகசாஸ்திரமாகிய இந்த கீதையை, தானகவே அர்சுனனுக்குச் சொன்னவரும் சகலயோகங்களுக்கு மீசனுமான கிருஷ்ணபகவானிடத்திலிருந்து நான் நேராகவே கேட்டேன். (௭௫)

---

௭௬. ராஜந்ஸம்ஸ்ம்ருத்ய ஸம்ஸ்ம்ருத்ய ஸம்வாதமிமமத்புதம்।
கேஶவார்ஜுநயோ꞉ புண்யம் ஹ்ருஷ்யாமி ச முஹுர்முஹு꞉॥

ஹே ராஜந்	ஓ! திருதராஷ்டரமகாராஜாவே!
அத்புதம்	ஆச்சரியமானவும்
புண்யம்†	புண்ணியமானவும்
கேஶவார்ஜுநயோ꞉	கிருஷ்ணர்சுனர்களுடைய
இமம்	இந்த சம்வாதத்தை
ஸம்வாதம்	
ஸம்ஸ்ம்ருத்ய ஸம்ஸ்ம்ருத்ய	நினைத்துநினைத்து
முஹுர்முஹு꞉	அடிக்கடி
ஹ்ருஷ்யாமி ச	சந்தோஷமடைகிறேன்.

ஓ! திருதராஷ்டர மகாராஜாவே! ஆச்சரியமும் புண்ணியமுமான கிருஷ்ணர்சுனர்களுடைய விந்த சம்வாதத்தை நினைத்து நினைத்து அடிக்கடி சந்தோஷப்படுகிறேன். (௭௬)

---

௭௭. தச்ச ஸம்ஸ்ம்ருத்ய ஸம்ஸ்ம்ருத்ய ரூபமத்யத்புதம் ஹரே꞉।
விஸ்மயோ மே மஹாந்ராஜந் ஹ்ருஷ்யாமி ச புந꞉ புந꞉॥

---

* (ரா) ஞானம் பெலம் ஐசுவரியம் வீரியம் சக்தி தேஜஸ் முதலியவைகளுக்கு நிதியாயிருக்கிறவரான.

† (ஸ்ரீ,வி) பரலோகத்தில் சுகத்திற்கு ஏதுவானதும்.

ராஜந்	ஓ! அரசனே!
ஹரே:	ஹரியான கிருஷ்ணஸ்வாமியினுடைய
அத்யத்புதம்	அதிக ஆச்சரியமான
தத் / ரூபம்	அந்த விச்வரூபத்தையும்
ஸம்ஸ்ம்ருத்ய / ஸம்ஸ்ம்ருத்ய	நினைத்து நினைத்து
மே	என்னுடைய
விஸ்மய:	வியப்பானது
மஹாந்	அதிகமாயிருக்கிறது
புந: / புந:	பின்னும் பின்னும்
ஹ்ருஷ்யாமி ச	சந்தோஷமுமடைகிறேன்.

ஓ! அரசனே! ஹரியான கிருஷ்ண ஸ்வாமியினுடைய அதியாச்சரியமான அந்த விச்வரூபத்தையும் நினைத்து நினைத்து என்னுடைய வியப்பானது அதிகமாயிருக்கிறது. பின்னும் பின்னும் சந்தோஷமுமடைகிறேன். (௭௭)

---

௭௮. யத்ர யோகேச்வர: க்ருஷ்ணோ யத்ர பார்த்தோ தநுர்தர:।
தத்ர ஸ்ரீர் விஜயோ பூதிர் த்ருவா நீதிர் மதிர் மம॥

யத்ர	எந்தபக்ஷத்தில்
யோகேச்வர:*	யோகங்களுக்கு ஈசனான
க்ருஷ்ண:	கிருஷ்ணபகவானும்
யத்ர	எந்தபக்ஷத்தில்
தநுர்தர:	வில்லைத்தரித்த
பார்த்த:	அர்ச்சுனனுமோ
தத்ர	அந்தபக்ஷத்தில்
ஸ்ரீ:	இராஜ்ஜியலக்ஷ்மியும்
விஜய:	ஜயமும்

* (௩௩) உயர்ந்ததும் தாழ்ந்ததுமான சகல சேதநா சேதநப் பிரபஞ்சங்களுடைய சகல சுபாவங்களாகிற யோகங்களுக்கு ஈச்வரன்; என்றால், தன்னுடைய சங்கல்பத்தினாலே சேதநா சேதநங்களான சகலவஸ்துக்களுடைய ஸ்திதி பிரவிருத்தி இவைகளுடைய பேதங்களை யுடையவர் என்பது தாத்பரியம். (நீ,வி) யோகீச்வர: - என்றுபாடம். உபாயங்களை யறிந்தவர்களெல்லாம் சிரேஷ்டரா யிருப்ப ஈச்வரன் என்று அர்த்தம்.

பூதி:* அபிவிருத்தியும்
நீதி: நியாயமும்
த்ருவா நிச்சயமாயிருக்கின்றனவென்பது
மம என்னுடைய
மதி: அபிப்பிராயம்.

எந்தப் பக்ஷத்தில் யோகங்களுக்கெல்லாம் ஈசனான கிருஷ்ண பகவானும் காண்டிவமென்கிற வில்லை யுடைத்தாயிருக்கிற அர்சுனனுமோ, அந்தப்பக்ஷத்தில் இராஜ்ஜிய லக்ஷ்மியும் ஜயமும் அபிவிருத்தியும் நியாயமும் நிச்சயமா யிருக்கின்றனவென்பது என்னுடைய அபிப்பிராயம்.

(ஸ்ரீ) இதினால், இவ்விதமான தன்னுடைய நிச்சயத்தை திருதராஷ்டிரன் கேட்டு, இனியாவது கிருஷ்ணபகவானை சரணமடைந்து, பாண்டவர்களை சமாதானம் செய்துகொள்ளட்டு மென்பது சஞ்சயனுடைய எண்ணமென்று வெளியாகிறது. (௭௮)

ஓம் தத்ஸதிதி ஸ்ரீமஹாபாரதே ஶதஸாஹஸ்ர்யாம் ஸம்ஹிதாயாம் வையாஸிக்யாம் பீஷ்மபர்வணி ஸ்ரீமத்பகவத்கீதாஸூபநிஷத்ஸு ப்ரஹ்மவித்யாயாம் யோகஶாஸ்த்ரே ஸ்ரீக்ருஷ்ணார்ஜுனஸம்வாதே மோக்ஷஸந்ந்யாஸயோகோ நாமாஷ்டாதஶோऽத்யாய:.

ஸ்ரீக்ருஷ்ணார்ப்பணமஸ்து.
ஸ்ரீமத்பகவத்கீதா
ஸம்பூர்ணா.

மோக்ஷஸந்நியாச யோகமென்கிற
பதினெட்டாவது அத்தியாயம் முற்றிற்று.

கீதார்த்ததீபிகை
என்கிற உரை முற்றும்.

மங்களம் வாஸுதேவாய [illegible] |
மங்களம் ஸ்ரீநிவாஸாய ஸர்வேஶாய மங்களம் ||
[illegible] |
[illegible] ||

ஸ்ரீக்ருஷ்ணாயபரப்ரஹ்மணே நம:. ஸ்ரீக்ருஷ்ணார்ப்பணமஸ்து. ஓம் தத்ஸத்.

※ (ஸ்ரீ,வி) ஐசுவரியம் அல்லது சம்பத்து.

அட்டவணை.

அட்டவணை.

பேர்.	பக்கம்.	பேர்.	பக்கம்.
அ.		[illegible]	[illegible]
[illegible]	கசகூ	[illegible]	..
[illegible]	ருரு	[illegible]	[illegible]
[illegible]	உகூஅ	[illegible]	[illegible]
[illegible]	க௦ச	[illegible]	..
[illegible]	சகூ	[illegible]	[illegible]
[illegible]	ச௦கூ	[illegible]	[illegible]
[illegible]	சரு	[illegible]	[illegible]
[illegible]	கருகூ	[illegible]	[illegible]
[illegible]	கஎரு	[illegible]	[illegible]
[illegible]	ககூஉ	[illegible]	[illegible]
[illegible]	ருகூக	[illegible]	[illegible]
[illegible]	கூருஉ	[illegible]	[illegible]
[illegible]	ருருரு	[illegible]	[illegible]
[illegible]	ரு௦உ	[illegible]	[illegible]
[illegible]	ரு	[illegible]	[illegible]
[illegible]	கஉரு	[illegible]	[illegible]
[illegible]	சருஉ	[illegible]	[illegible]
[illegible]	கூஎஎ	[illegible]	[illegible]
[illegible]	ருஉ	[illegible]	[illegible]
[illegible]	சஅ	[illegible]	[illegible]
[illegible]	ருஎ௦	[illegible]	[illegible]
[illegible]	உருகூ	[illegible]	[illegible]
[illegible]	கக	[illegible]	[illegible]
[illegible]	சருரு	[illegible]	[illegible]
[illegible]	சக௦	[illegible]	[illegible]
[illegible]	ருகூஎ	[illegible]	[illegible]
[illegible]	சருகூ	[illegible]	[illegible]
[illegible]	உரு	[illegible]	[illegible]
[illegible]	கூசக	[illegible]	[illegible]

செய்யுள்.	பக்கம்	செய்யுள்.	பக்கம்
[illegible]	[illegible]	[illegible]	[illegible]

சொல்.	பக்கம்.
[illegible]	[illegible]

ஶ்லோ.	பக்கம்.	ஶ்லோ.	பக்கம்.

பெயர்.	பக்கம்.	பெயர்.	பக்கம்.
[illegible]	[illegible]	[illegible]	[illegible]